НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ

ІНСТИТУТ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПАМ'ЯТІ УКРАЇНИ

ГОЛОВНА РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ
НАУКОВО-ДОКУМЕНТАЛЬНОЇ СЕРІЇ КНИГ «РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ»

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

ВСЕУКРАЇНСЬКА СПІЛКА КРАЄЗНАВЦІВ

УКРАЇНСЬКЕ КУЛЬТУРНО-ПРОСВІТНИЦЬКЕ ТОВАРИСТВО
«МЕМОРІАЛ» імені В. СТУСА

ХАРКІВСЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ

ХАРКІВСЬКА ОБЛАСНА РАДА

Науково-документальна серія книг
«РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ»

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

У ДВАДЦЯТИ СЕМИ ТОМАХ

КИЇВ — ХАРКІВ
2015

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

ХАРКІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Книга третя

Частина 1

Харківське комунальне видавництво
«Оригінал»

УДК 94(477)
ББК 63.3(2УКР-4ХАР)
Р 31

Видається у відповідності з постановами
Президії Верховної Ради України № 2256-XII від 06.04.1992 р.
і Кабінету Міністрів України № 530 від 11.09.1992 р.

Автори:
Л. Б. РОВЧАК, І. В. ШУЙСЬКИЙ, В. А. ЗОЛОТАРЬОВ,
О. Г. БАЖАН, О. Р. БЕРТЕЛСЕН, О. І. ГАЛОНСЬКА, Ю. І. ГРОТ,
О. О. МІЛЮТІНА, В. О. ОСІКОВСЬКА, С. Е. СКОРОХОДОВА

Рецензенти:
В. В. КАЛІНІЧЕНКО, доктор історичних наук, професор, завідувач кафедри історії України Харківського національного університету ім. В. Н. Каразіна;
Р. Ю. ПОДКУР, кандидат історичних наук, старший науковий співробітник Інституту історії України НАН України;
Н. В. ЛАПЧИНСЬКА, заслужений працівник культури України, заступник голови Харківської міської організації товариства «Меморіал» ім. В. Стуса

Реабілітовані історією. Харківська область : Книга третя. —
Р 31 Ч. 1 / / КЗ «Редакційно-видавнича група Харківського тому серії «Реабілітовані історією». — К. ; Х. : Оригінал, 2015. — 672 с. : іл.
ISBN 978-966-649-121-6 (Кн. 3., Ч. 1).
ISBN 978-966-649-015-8.

«Реабілітовані історією. Харківська область» — складова частина всеукраїнської багатотомної науково-документальної серії книг, що є першою спробою системного висвітлення теми політичних репресій комуністичної тоталітарної влади.

Видання по Харківській області складатиметься з кількох книг, побудованих за єдиною структурою.

До першої частини Книги третьої увійшли в алфавітному порядку імена громадян, які зазнали політичних репресій у період з серпня 1937-го і до кінця 1938 року, прізвища яких починаються на літери А—Д.

УДК 94(477)
ББК 63.3(2УКР-4ХАР)

ISBN 978-966-649-121-6 (Кн. 3, Ч. 1)
ISBN 978-966-649-015-8

ВІД ОБЛАСНОЇ РЕДКОЛЕГІЇ

Шановний читачу!

Перед тобою третя книга з книг Харківського тому науково-документальної серії «Реабілітовані історією», яка видається в кожному регіоні України за рішенням Верховної Ради і Кабінету міністрів України.

Реалізація цього наукового проекту стала можливою, в першу чергу, завдяки набуттю Україною незалежності, ухваленню та виконанню Закону України «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні» від 17 квітня 1991 року, а також дослідженню архівних джерел і створенню обласних банків даних про жертви політичних репресій.

Видання обласних томів серії «Реабілітовані історією» є найбільш вагомим проектом системного висвітлення теми, яка за радянської влади була під забороною.

Історичні особливості, передусім столичний статус Харкова до 24 серпня 1934 року, знайшли відображення на стрінках Харківького тому. В Харкові було репресовано майже всю державну і творчу еліту Радянської України. Арешти в столиці і столичному регіоні характеризуються такими масштабами, що, попри передачу значної частини справ за межі області, у Харкові досі зберігається понад 40 тисяч кримінальних справ, у тому числі групових, обвинувачення за якими має політичне забарвлення.

Харківський том налічуватиме декілька окремих книг. Наявний матеріал викладено в таких хронологічних рамках: 1917 — червень 1934 рр. (перша книга у двох частинах); друга половина 1934 — липень 1937 рр.; серпень 1937 — 1938 рр. (третя книга в чотирьох частинах); 1939 — червень 1941 рр.; липень 1941 — 1945 рр.; 1945 — 1991 рр.

Кожна книга має усталену структуру. Книги починаються із вступної статті про перебіг політичних репресій у регіоні у відповідних хронологічних межах. У розділі «Мовою документів» подаються виявлені в процесі археографічних досліджень документи партійних і державних органів, накази, циркуляри, інструкції системи репресивно-карального апарату, особисті документи репресованих, спогади політв'язнів, свідків репресій тощо. З метою повернення народу України забутих імен його державних діячів, майстрів культури, науковців, борців за волю книги містять нариси про найбільш видатних репресованих громадян. Окремим розділом за абеткою подаються біографічні довідки харків'ян-жертв політичних репресій. Вони складені за єдиною схемою: прізвище, ім'я, по-батькові; рік та місце народження (за існуючим на той час адміністративним поділом); національність; соціальне походження; освіта; партійність; місце проживання (відповідно до тогочасного адміністративного поділу) та місце роботи (рід занять) на час арешту; дата арешту та зміст обвинувачення; яким органом, коли та за якими статтями кримінального кодексу було винесено вирок, міра покарання за вироком (зазначаються всі політичні репресії в хронологічній послідовності) або дата і підстава закриття справи; дата і місце страти чи назви місць відбування терміну покарання; подальша доля, дата і місце смерті; дата реабілітації. Через відсутність у документах архівних кримінальних справ усіх необхідних відомостей у деяких довідках є лакуни. Разом з тим, щоб уникнути повторів, свідомо

опущені формулювання змісту вироку (зазначаються лише статті кримінального кодексу), орган і підстава реабілітації тощо. Книга супроводжуватиметься матеріалами аналітичного характеру: таблицями, схемами, діаграмами про динаміку репресивних процесів, національну належність, соціальне походження, освітній рівень, рід занять репресованих, міру покарання тощо. Це дає змогу провадити аналіз політичних репресій на різних етапах.

Усі книги Харківського тому містять науково-довідковий апарат: картографічні матеріали, іменний та хронологічний покажчики, список скорочень тощо.

Книгою третьою продовжується серія книг «Реабілітовані історією. Харківська область», яка складається з чотирьох взаємопов'язаних частин. Такий поділ обумовлений наявністю в архівах області за зазначений період кримінальних справ більш як на 15 тисяч осіб, біографічні довідки яких неможливо вмістити в одній книзі. Загальний мартиролог поділено на частини. У першій частині читачеві пропонуються довідки уродженців і жителів Харківщини в алфавітному порядку від літери «А» до літери «Д». З метою збереження уніфікованої структури та інформативної насиченості третьої книги тому її частини мають розділи «Мовою документів» та «Біографічні нариси».

Ця книга присвячена перебігу політичних репресій з другої половини 1937 року і до кінця 1938 року, коли радянська влада в умовах мирного часу без будь-яких підстав посилила наступ на власний народ, розпочала здійснювати позасудовими методами «Великий терор» — знищення тисяч громадян за соціальними та національними ознаками. Практика незаконних репресій трималася на принципі фабрикації звинувачень з політичними елементами — вигаданими категоріями членів «контрреволюційних», «націоналістичних» організацій, троцькістських блоків, антирадянських партій (есери, меншовики, кадети, монархісти тощо), «фашистських», «церковно-монархічних», «сектантських», неіснуючих «повстанських організацій» тощо. Поширеними були фальшиві звинувачення у «шпигунстві» на користь іноземних держав.

Репресивні кампанії доби «Великого терору» 1937—1938 років носили централізований характер. За політичним рішенням вищого керівництва ВКП(б) НКВС СРСР видавав накази про проведення «операцій» в масштабах СРСР, визначав республіканським НКВС квоти («ліміти») на засудження до страти або таборів. «Ліміти» неодноразово збільшувалися на прохання місцевих чекістів і оновлений апарат обласного управління НКВС відразу зосередився на реалізації таких «операцій» в одному з найбільших промислових регіонів України. Виразною була соціально-політична спрямованість репресій на ті категорії чесних громадян, які розглядалися перешкодою для реалізації політики «мобілізаційного соціалізму». Масштабні каральні акції проти антирадянських елементів, розпочаті влітку 1937 року, за задумом режисерів «Великого терору» ні в якому разі не мали оминути також близьке оточення «класових ворогів», тобто їх дружин та дітей.

Для полегшення орієнтування читача в географічних назвах книга забезпечена довідкою про адміністративно-територіальний поділ Харківщини в 1937—1938 роках, картографічними матеріалами. Пропонується також іменний покажчик до вступної статті та список скорочень.

Авторський колектив і редколегія книги щиро дякує всім, хто надавав допомогу в її підготовці.

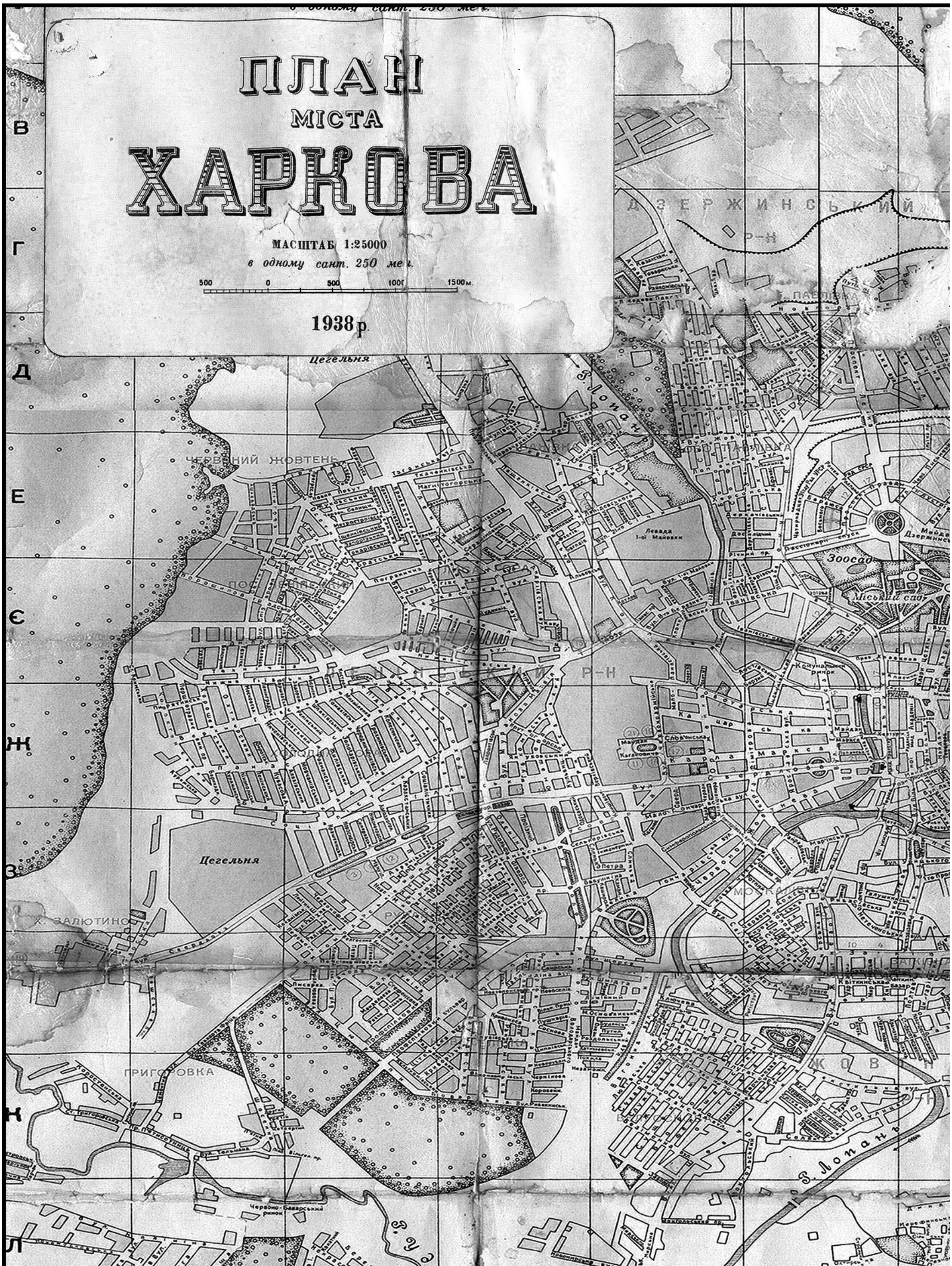
Редколегія з вдячністю прийме доповнення, уточнення та побажання родичів жертв політичних репресій, свідків тих подій, фахівців та всіх небайдужих до історії народу України.

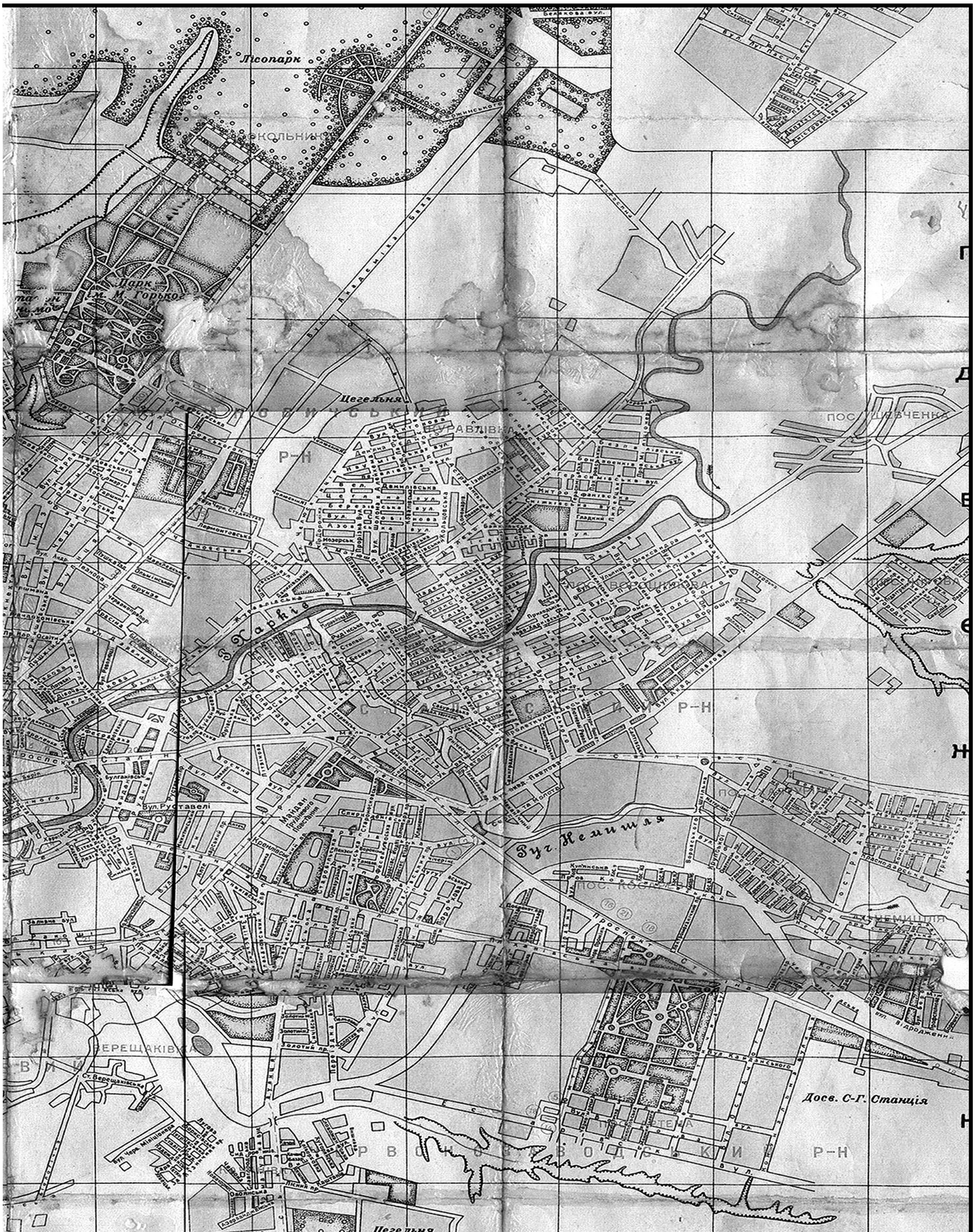
Вступ
«ВЕЛИКИЙ ТЕРОР» НА ХАРКІВЩИНІ
(1937—1938 роки)

Жага абсолютної влади, прагнення посилення системи «партія — держава», бажання позбутися наростаючих протиріч між центральним та регіональним керівництвом, потреба в побудові декласованого радянського суспільства спонукала Йосипа Сталіна в середині 1930-х років розпочати у масштабах країни Рад «велику соціальну чистку». Для виконання чергових завдань сталінської репресивної політики на Харківщині було визначено нового виконавця. Незважаючи на зусилля начальника Харківського УНКВС полковника Ігоря Борисовича Шумського, направлені на виконання оперативного наказу народного комісара внутрішніх справ СРСР М. Єжова за № 00447 від 30 липня 1937 року «Про операцію з репресування колишніх куркулів, кримінальників та інших антирадянських елементів», провести підготовлену ним масову операцію на Харківщині не довелося. У момент початку «куркульської операції» 5 серпня 1937 року І. Б. Шумського відкликали до Києва. Напевне в останню мить керівник республіканського НКВС І. М. Леплевський засумнівався в оперативних здібностях І. Б. Шумського та вирішив доручити боротьбу з «антирадянськими елементами» — заступнику начальника УНКВС по Київській області, капітану державної безпеки Леву Йосифовичу Рейхману. Призначенець з Києва прибув на нове місце роботи на початку серпня 1937 року і вже 7-го числа підписав свій перший наказ як «заступник начальника УНКВС» (хоча наказом НКВС УРСР був затверджений на цю посаду лише 5 вересня 1937 року) [1]. Майже сім місяців керував Лев Йосифович роботою харківського управління НКВС, формально залишаючись лише заступником начальника УНКВС. Чому саме не відбулося його призначення на відповідальну посаду сказати важко, але перед своїм приїздом до Харкова Рейхман був по суті «працівником обласного масштабу» без жодного досвіду самостійної керівної роботи. Можливо, високопосадовці Києва чи Москви сумнівалися в його здібностях і не поспішали довірити керівництво одним з найважливіших управлінь Радянського Союзу, визначивши такий тривалий «випробувальний термін». Не варто виключати й іншу версію — на посаду обласного начальника Луб'янка планувала когось із «авторитетних чекістів», який в силу певних обставин до Харкова так і не доїхав.

У Харкові Л. Й. Рейхману довелося по суті заново створювати керівне ядро УНКВС, оскільки посади майже всіх начальників відділів УДБ були вакантні. Формування власної команди відбувалося в досить стислі терміни. Уже 15 серпня приступили до роботи нові начальники відділів УДБ УНКВС: 2-го — старший лейтенант державної безпеки Л. О. Чернов (колишній заступник начальника відділу охорони УДБ НКВС УРСР); 3-го — старший лейтенант державної безпеки Й. Б. Фішер (колишній начальник 3-го відділу УДБ УНКВС Вінницької області); 4-го — старший лейтенант державної безпеки А. М. Симхович (колишній начальник 4-го відділу УДБ УНКВС Вінницької області); 5-го (особливого) — старший лейтенант державної безпеки В. Л. Писарєв (колишній начальник 3-го відділу УДБ УНКВС Одеської області); 6-го — капітан державної безпеки Д. С. Леопольд-Ройтман (колишній помічник начальника УНКВС Донецької області). Оновлений апарат обласного управління НКВС мусив відразу зосередитися на реалізації так званої «куркульської операції»

[1] Державний архів Управління внутрішніх справ Харківської області (*далі* — ДА УВС ХО). Колекція документів. — Наказ НКВС УРСР № 345 від 05.09.1937.


ПЛАН
міста
ХАРКОВА
МАСШТАБ 1:25000
в одному сант. 250 мет.
500 0 500 1000 1500м.
1938 р.
Цегельня
Червоний Жовтень
Зоосад
Міський сад
Цегельня
Х. Залютино
Григоровка
Червоно-Базарський ринок
р. Лопань
Дзержинський р-н
Мойсеевка
В
Г
Д
Е
Є
Ж
З
К
Л


Лісопарк
Цегельня
Журавлівка
Р-Н
Пос. Шевченка
Вул. Руставелі
Верещаківка
Досв. С-Г. Станція
Р-Н
Цегельня
Цегельня

в одному з найбільших промислових регіонів України. Згідно з оперативним планом НКВС УРСР на Харківщині передбачалося заарештувати та засудити до смертної кари 1500 куркулів і кримінальників та ізолювати 4 тисячі так званого «ворожого елементу» на 8—10 років у виправно-трудові табори.

Для виконання цього наказу потрібно було налагодити чітку роботу всього чекістського апарату, а оперативно-розшукова діяльність у Харкові на той час кульгала. Незважаючи на суворі накази керівництва, співробітники відділів УДБ УНКВС під час проведення масових операцій не приділяли достатньої уваги питанням своєчасної реєстрації слідчих справ і обліку обвинувачуваних, а деякі з них встановили собі за правило реєструвати справи на обвинувачених через два, три тижні після арешту. Крім того, чекісти не встигали в зазначений термін здавати до комендатури і фінансового відділу вилучені під час обшуку коштовності і зброю, без чого справи на реєстрацію не приймалися. Усе це призводило до того, що співробітники 8-го відділу невчасно і не належним чином оформлювали справи на заарештованих. Так, під час перевірки, здійсненої 15 серпня 1937 року, в УНКВС було виявлено 243 заарештованих, справи яких не реєструвалися у 8-му (обліково-статистичному) відділі протягом 1—20 днів[2].

Огріхи в роботі 8-го відділу інколи призводили до помилкових арештів. Особливо це позначилось на діяльності 4-го відділу УНКВС. Так, 19 липня 1937 року лейтенант держбезпеки М. О. Гохберг-Орлов заарештував Абрама Айзиковича Глузмана, хоча арешту підлягав Абрам Ісаакович Глузман. Наступного місяця лейтенант держбезпеки А. А. Макаренко і молодший лейтенант держбезпеки С. М. Співак помилково заарештували Ф. Г. Бабича[3]. Проте зважати на існуючі прогалини в документообігу не доводилося. Розпочата в масштабах країни «соціальна чистка» вимагала від органів держбезпеки зосередитися більше на кількісних показниках політичної «санації» радянського суспільства, ніж на дотриманні юридичних постулатів.

Масштабні каральні акції проти антирадянських елементів, розпочаті влітку 1937 року, за задумом режисерів «Великого терору» ні в якому разі не мали оминути близьке оточення «класових ворогів». 15 серпня 1937 року з'явився оперативний наказ наркома внутрішніх справ СРСР М. Єжова за № 00486, який визначав критерії визначення покарання для дружин та дітей «зрадників батьківщини». На виконання чергової репресивної кампанії заступник начальника УНКВС Харківської області Л. Й. Рейхман 25 серпня 1937 року видав наказ: «1. Під особисту відповідальність... т. Фішера... т. Симховича... т. Писарєва... т. Леопольда з 25 серпня цього року приступити до виконання опер[ативного] наказу наркома внутрішніх справ СРСР — генерального комісара державної безпеки тов. Єжова № 00486.

2. Для проведення цієї роботи у першу чергу провести повний облік дружин зрадників Батьківщини, з підбором всіх установочних та інших даних, що компрометують та передбачаються наказом з метою оформлення слідчих справ»[4]. До кінця 1937 року згідно з наказом НКВС СРСР № 00486 у слідчих ізоляторах Харківщини перебувало 682 дружини «зрадників батьківщини» («по право-троцькістській та військово-фашистській змові»— 364; «по польській, німецькій, румунській, харбінській лініям» — 318).

Об'єктом каральної політики сталінського режиму згідно з наказом НКВС СРСР № 00486 ставали діти, батьки яких оголошувалися «класовими ворогами». Під час репресивних заходів дітей утримували у приймальнику-розподільнику, стан речей в якому вразив Л. Й. Рейхмана настільки, що він навіть видав спеціальний наказ де, зокрема, відзначалося: «Спальні приміщення, сходи та коридори брудні. Білизна постільна та натільна — брудна. Частина дітей не має потрібної одежі. Одежа, що

[2] ДА УВС ХО. Колекція документів. Наказ по УНКВС ХО від 22.09.1937.

[3] ДА УВС ХО. Колекція документів. Наказ по УНКВС ХО № 661 від 02.09.1937.

[4] ДА УВС ХО. Колекція документів. Наказ по УНКВС ХО № 1/627 від 25.08.1937.

є у наявності — без ґудзиків. У багатьох дітей немає взуття. Кімнати погано опалюються, у вікнах відсутні кватирки, у деяких вікнах відсутнє скло. У наслідку поганого провітрювання та недостатнього опалення у приміщенні розвилася сирість. Частина дітей завошивлені. Потрібної санітарної обробки діти не проходять. Ремонтні роботи по їдальні матеріалами не забезпечені. Література, що закуповується для дітей, не відповідає за змістом дитячому віку. Іграми та іграшками діти не забезпечені. Масово-культурна робота не проводиться. Діти другої та третьої групи випускаються вихователями у двір без головних уборів, напівголі» [5].

Одночасно з «куркульською операцією» в Харківській області здійснювалися «чистки» й серед національних груп. Позбавити Слобожанщину від представників «ворожих націй» покладалося на 3-й відділ УДБ УНКВС Харківщини. Першою у серії «національних операцій» НКВС була «німецька», від 25 липня 1937 року, яка базувалася на директиві НКВС № 00439 про арешт усіх німецьких громадян, які мешкали в СРСР і працювали в оборонній промисловості та на залізницях. Кількість заарештованих по «німецькій лінії» на Харківщині у другому півріччі 1937 року становила 952 особи. Під час «кампанії» викриття та ліквідації резидентур німецької розвідки та диверсійно-фашистських формувань у місті Харкові припинив роботу німецький клуб. Звинувачення були висунуті його членам — Лессику, Ступік, Майер (колишні політемігранти з Німеччини), яким інкримінувалося проведення в стінах клубу активної фашистської пропаганди та підготовка збройного виступу на випадок війни Німеччини з СРСР. На основі облікових агентурно-оперативних матеріалів співробітниками обласного управління було сфабриковано кримінальну справу під умовною назвою «Фашисти». У справі було заарештовано 65 осіб, нібито причетних до організації, яка «насаджувала диверсійні кадри на Лозівському залізничному вузлі та німецькій колонії, розташованій неподалік залізничного полотна». Розробка агентурної справи «Озвірілі» дала підстави чекістам заарештувати повний склад (14 осіб) диверсійного осередку на державному артилерійському ремонтному заводі в Балаклії.

Як свідчать архівні документи директива НКВС № 00439 не обмежувалася лише німецькими підданими, вона націлювала органи держбезпеки на місцях виявляти німецьких агентів-шпигунів, диверсантів та терористів і серед радянських громадян. Свідченням цього є реалізація співробітниками Харківського УНКВС агентурної справи «Кредо». У звіті про оперативну роботу 3-го відділу УДБ «по німецькій роботі» вказувалося: «Викрита шпигунсько-диверсійна організація, керована агентом німецької розвідки, австрійським підданим Вайсбергом в Українському фізико-технічному інституті. До складу організації входили інженери Фомін, Шубніков, Розенкевич, Горський. Організація протягом декількох років проводила диверсійно-шкідницьку роботу в УФТІ, гальмувала оборонні роботи, заморожувала цінні винаходи. У результаті шкідницької діяльності Інститут не подав жодного винаходу, пропозиції, корисних як для промисловості, так і для оборони країни, володіючи при цьому необмеженими ресурсами та всілякими можливостями для успішного ведення науково-дослідницької та прикладної роботи. У справі заарештовано 6 осіб». У другій половині 1937 року німецьких шпигунів пильні чекісти Харківщини виявили також і в Українському науково-дослідному інституті машинізації.

Спираючись на оперативний наказ № 00485 наркома внутрішніх справ СРСР М. Єжова від 11 серпня 1937 року «Про ліквідацію польських диверсійно-шпигунських груп та організацій ПОВ», виконуючий обов'язки начальника УНКВС Харківської області Л. Ф. Рейхман 19 серпня 1937 року розробив власну директиву за № 612 такого змісту:

[5] ДА УВС ХО. Колекція документів. Наказ по УНКВС ХО № 102 від 21.02.1938.

«Для виконання оперативного наказу Народного Комісара Внутрішніх Справ СРСР Генерального Комісара Державної Безпеки тов. Єжова № 00458 про проведення операції по полякам

НАКАЗУЮ:

Начальнику III відділу УГБ ХОУ НКВС... тов. Фішеру у 2-х денний термін пробити всі матеріали, які є у III відділі (агентурні розробки, справи-формуляри, агентурне листування, літерні справи, списки, справи таємного складу та ін.) — відібрати та скласти оперативні довідки на всіх осіб, які відносяться до категорій, які підлягають арешту:

1. Військовополонені, дезертири і легіонери польської армії, які лишилися в СРСР. 2. Перебіжчиків із Польщі, незалежно від часу їхнього переходу в СРСР. 3. Політемігрантів і політобмінних із Польщі. 4. Колишніх членів ППС та інших польських націоналістичних партій і контрреволюційних формувань. 5. Колишніх розвідуправлінців та агентів іноземного відділу по Польщі. 6. Галичан, військовослужбовців армії Петрушевича, які лишилися в СРСР, а також тих, хто прибув у різні роки до Радянського Союзу. 7. Реемігрантів, петлюрівців і білих, які повернулися з Польщі до Союзу. 8. Поляків — старослужбовців цукрових заводів і інших підприємств. 9. Колишніх контрабандистів і осіб, які були засуджені у минулому як шпигуни та учасники контрреволюційних націоналістичних організацій. 10. Клерикально-націоналістичний елемент. 11. Вихідці з Польщі та прикордонної смуги, у відношенні до яких є матеріали, що компрометують. 12. Відвідувачі польських консульств. 13. Польський контрреволюційний націоналістичний елемент. 14. Особи, що мають родинні та інші зв'язки у Польщі, у відношенні до яких є матеріали, що компрометують. 15. Особи, які розробляються за підозрою у польському шпигунстві, незалежно від їх національності. 16. Агентура по полякам та іншим об'єктам (поляки або вихідці з Польщі), яка підозрюється у дезінформації та дворушництві, або такі, що не виправдали себе по роботі»[6]. Як видно з документа, Лев Рейхман пішов далі творців «польської операції» значно розширивши контингент осіб, які мають бути репресованими. Так, у всесоюзному наказі за № 00485 від 11 серпня 1937 року арешту підлягали п'ять категорій радянських громадян, у Харківській області етнічна чистка мала відбуватися аж за 16 критеріями (додані пункти 5—12, 14—16).

Для проведення операції були здійснені певні підготовчі заходи. Група співробітників 3-го відділу УДБ (начальник 6-го відділку старший лейтенант держбезпеки С. П. Марченко, помічник начальника 8-го відділку лейтенант держбезпеки Й. С. Кульчицький, оперуповноважені молодші лейтенанти держбезпеки В. Є. Баша, А. Н. Бурксер, І. П. Карагодін) разом із помічниками директорів по найму заводів № 183, № 135, № 48, № 193 та завідувачами спеціальних частин підприємств енергетики та водогону у дводенний термін повинні були «пробити весь особовий склад цих підприємств з метою виявлення осіб, які підлягають негайному арешту».

До 20 серпня співробітники УНКВС мали скласти оперативні довідки на встановлених по місту осіб, які підлягали арешту, та не гаючи часу приступити до операції. Начальнику 2-го відділу УДБ Л. О. Чернову ставилося завдання «забезпечити планомірне та ефективне проведення операції», а коменданту УНКВС А. П. Зеленому та начальнику 3-го відділу Й. Б. Фішеру «забезпечити розміщення заарештованих по тюрмам і тюрподам». Крім того Й. Б. Фішер повинен був до 20 серпня розіслати всім районним відділкам НКВС директиву про порядок підготовки та проведення операції. Водночас треба було переглянути списки заарештованих, які знаходилися на периферії. Найбільш серйозні заарештовані переводилися до Харкова.

---

[6] ДА УВС ХО. Колекція документів. Наказ по УНКВС ХО № 612 від 19.08.1937.

Для проведення операції область було розбито на сім кущів: Харківський (об'єднував 19 районів) — керівник Л. Й. Рейхман, Полтавський (15 районів) — керівник Й. Б. Фішер, Сумський (12 районів) — керівник А. М. Симхович, Ізюмський (6 районів) — керівник заступник начальника 3-го відділу капітан державної безпеки Д. І. Торнуєв, Кременчуцький (12 районів) — керівник Д. М. Медведєв, Лубенський (18 районів) — керівник заступник начальника 5-го відділу старший лейтенант державної безпеки О. Д. Тишковський, Куп'янський (6 районів) — керівник помічник начальника УНКВС капітан державної безпеки Я. А. Пан.

Заарештовані по польській операції особи розміщувалися в Харкові, Полтаві, Сумах, Кременчуці, Куп'янську, Лубнах, Ізюмі. Писарєв 21 серпня мав провести наради всіх начальників особливих органів. При виїзді на місця Фішер мав забезпечити виконання наказу наркома «про вербування надійної агентури по полякам».

Для проведення слідства у справах поляків зі співробітників 3-го відділу УДБ УНКВС була створена спеціальна слідча група, до якої увійшли: начальник 2-го відділку старший лейтенант державної безпеки П. Й. Барбаров; начальник 8-го відділку лейтенант державної безпеки Р. Н. Айзенберг; начальник 9-го відділку лейтенант державної безпеки Б. Й. Колкер; помічник начальника відділку Ейдук; оперуповноважені: молодший лейтенант державної безпеки І. М. Янкелович, сержант державної безпеки Л. Г. Добровольський, молодший лейтенант держбезпеки П. Т. Павлюк, молодший лейтенант держбезпеки М. Б. Дондиш, лейтенант державної безпеки І. І. Демченко та прикомандировані: Александров, Бромберг, Дударевич, Емільєв, Кольцов, Половецький, Скралівецький, Чижов.

Відповідно до цього наказу Л. Й. Рейхмана начальники відділів УДБ отримали спеціальні завдання:

— Й. Б. Фішер із числа мобілізованих особливих-обліковців мав створити групу для пророблення облікових матеріалів по поляках в обкомі КП(б)У, міському та районних парткомах КП(б)У, партколегії Комісії партійного контролю, обкомі МОПРа, Іноземному бюро, облпрофради, історико-партійному архіві та Архіві революції, архіві польської секції ЦК і губернського комітету, матеріалах польського клубу, польської школи;

— т. в. о. начальника 9-го (спеціального) відділку УДБ Кравченко — перевірити всі матеріали на спеціальних робітників, службовців зв'язку та радіолюбителів для виявлення осіб, які підлягають арешту;

— начальник 8-го відділку технік-інтендант І рангу М. Д. Шошин — почати розробляти архівні справи по полякам;

— Л. О. Чернов — негайно приступити для пророблення всіх архівних матеріалів для виявлення осіб, що підлягають арешту;

— Симхович повинен був передати всі матеріали у справі поляків Фішеру;

— Фішер і Симхович мали надати в ДТВ ГУДБ НКВС Південної залізниці всі матеріали у справі поляків на транспорті;

— начальник відділу місць ув'язнення М. І. Воєвода повинен був поставити на облік «усіх засуджених за шпигунство, з тим, щоб реалізувати матеріали по них у відповідності до директиви наркома»;

— Фішер, Симхович, Писарєв і Леопольд мали визначити з числа заарештованих «контингент, здатний дати розгортання слідства по виявленню діяльності польських розвідувальних органів і контрреволюційних формувань, негайно приступити до активної їхньої слідчої розробки під цим кутом зору» [7].

Кількісні виміри «польської операції» за період з червня по 5 листопада 1937 року в Харківській області виглядали таким чином: «ліквідовано 24 різного напрямку

[7] ДА УВС ХО, ф. 48, оп. 1, спр. 1, т. 5, арк. 120.

контрреволюційних організацій, 64 резидентури, закладені польськими розвідувальними органами, 23 з яких безпосередньо були пов'язані з польським консульством. Всього заарештовано 1913 осіб. З них зізналося 676. З числа заарештованих: перебіжчиків — 377; політемігрантів — 95; спецпереселенців — 517, консульських зв'язків — 288; дезертирів польської армії — 56; військовополонених — 45, галичан — 26; реемігрантів — 39; колишніх розвідуправлінців та агентів ІНО — 14; колишніх членів ППС— 9, колишніх контрабандистів — 12; колишніх легіонерів — 12».

Співробітниками 3-го відділу УДБ упродовж літа та осені 1937 року була викрита шпигунсько-диверсійна та терористична організація «ПОВ», яка нібито діяла «під прикриттям» польського клубу в місті Харкові. У ході слідства «вдалося» з'ясувати, що на чолі організації стояли колишній голова правління польського клубу та завідувач польсектору Університету ім. Артема Антон Іванович Громицький і колишній директор польського клубу в Харкові Я. Ф. Одинецький. Кадри організації в основному комплектувалися за рахунок вихідців з Польщі та місцевих жителів поляків, які були членами польського клубу. Організація мала своїх представників на заводах міста Харкова — ХЕТЗ, «Серп і Молот», «Красная нить», «Красный октябрь». Ватажки антирадянського угруповання планували використати для бойових цілей гвинтівки, що знаходилися у стрілецькому гуртку польського клубу. Зібраних доказів виявилось достатньо для місцевої влади (з 50 заарештованих 47 зізналося в злочинах) для ліквідації польського клубу в обласному центрі.

У вересні 1937 року «стараннями» чекістів «знешкоджено» польську повстанську організацію в Балаклійському районі Харківської області на чолі з Дашковим-Орловським, фігурантами якої було 50 осіб, 20 з них — відразу заарештували. Завдяки «оперативно-розшуковим діям» за звітний період було викрито польську бойову терористичну групу чисельністю 10 осіб на взуттєвій фабриці та на канатному заводі ім. Петровського, повстанську організацію в Красноградському районі, шкідницькі осередки в радгоспах Харківщини, диверсійну групу в складі чотирьох осіб на заводі «Світло шахтаря», контрреволюційну організацію, створену настоятелем харківського костелу Л. Гашинським (усього 19 осіб), шпигунів на теплоцентралі м. Харкова, розкрито та ліквідовано одинаків-агентів польської розвідки в кількості 181 людей, агентів та інформаторів польського консульства — 102 особи[8].

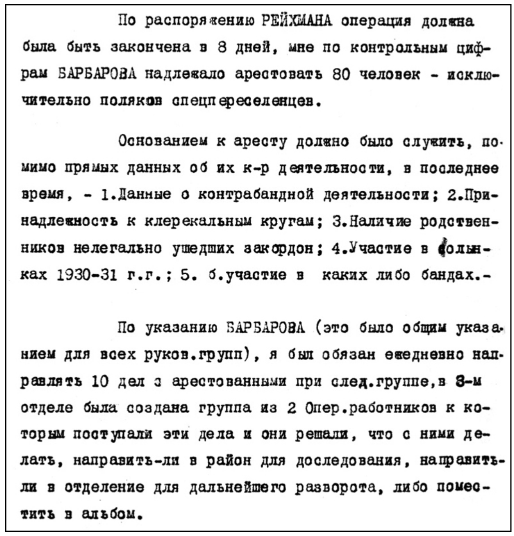
Однак на початку листопада 1937 року Л. Й. Рейхман заявив підлеглим, що райони області все одно слабо очищені від польських контрреволюційних формувань і наказав до 1 грудня завдати по них нищівного удару. Начальник 2-го відділку 3-го відділу УДБ УНКВС, старший лейтенант державної безпеки П. Й. Барбаров відповідно до цього наказу склав план операції та накидав контрольні цифри на арешт по кожному з районів. Начальник 8-го відділку 3-го відділу УДБ УНКВС лейтенант державної безпеки Р. Н. Айзенберг був направлений «для викриття та розгрому організованого польського підпілля» в Сахновщинський район, де проживало кілька сотень польських родин, висланих 1935 року сюди з прикордонної смуги. Про специфіку проведення цієї операції він пізніше розповів так: «За розпорядженням Рейхмана операція повинна була закінчитися за 8 днів. Мені за контрольними цифрами Барбарова слід було заарештувати 80 чоловік — виключно поляків-спецпереселенців. Підставою до арешту повинно було служити окрім прямих даних про їхню контрреволюційну діяльність:

1. Дані про контрабандну діяльність. 2. Приналежність до клерикальних кіл. 3. Наявність родичів, які нелегально пішли закордон. 4. Участь у «волинках» 1930—1931 рр. 5. Участь у бандах.

---

[8] ГДА СБ України, ф. 16, оп. 30, спр. 107, арк. 44—58.

За вказівкою Барбарова (це була загальна вказівка для всіх керівників груп) я був зобов'язаний щоденно направляти 10 справ з арештованими. При слідчій групі у 3-му відділі була створена група з 2-х оперативних робітників, до яких надходили ці справи, і вони вирішували, що з ними робити: направляти в район для дослідування, направляти у відділок для подальшого розгортання, або поміщати в альбом. У районі я заарештував 76 чоловік. Слідча група складалася з мене, т. в. о. начальника райвідділу НКВС сержанта державної безпеки Г. В. Мойсеєнка та оперуповноваженого особливого відділу Корнєєва. На підготовку операції та закінчення її знадобилася одна доба. Таким чином, 7 днів було на слідство. На кожного арештованого слідчий мав у середньому 4—6 годин. З числа 76 арештованих була викрита група «ПОВ», по якій пройшло 14—16 чоловік. Кожний з заарештованих перекривався 3—6 свідченнями, деякі мали від 2 до 5 очних ставок. Інші пройшли як одинаки по контрреволюційній агітації, з яких до 70 % зізнавалися. Всі вони підкріплювалися двома-трьома свідками. Свідків допитував міліцейський апарат (оперуповноважені, начальник паспортного відділу і двоє найбільш досвідчених дільничних інспекторів). Чи міг я за такий короткий проміжок часу досягти більших результатів?» [9].



По распоряжению РЕЙХМАНА операция должна была быть закончена в 8 дней, мне по контрольным цифрам БАРБАРОВА надлежало арестовать 80 человек - исключительно поляков спецпереселенцев.

Основанием к аресту должно было служить, помимо прямых данных об их к-р деятельности, в последнее время, - 1.Данные о контрабандной деятельности; 2.Принадлежность к клерекальным кругам; 3.Наличие родственников нелегально ушедших закордон; 4.Участие в фольках 1930-31 г.г.; 5. б.участие в каких либо бандах.-

По указанию БАРБАРОВА (это было общим указанием для всех руков.групп), я был обязан ежедневно направлять 10 дел с арестованными при след.группе, в 3-м отделе была создана группа из 2 Опер.работников к которым поступали эти дела и они решали, что с ними делать, направить-ли в район для доследования, направить-ли в отделение для дальнейшего разворота, либо поместить в альбом.

Свідчення лейтенанта державної безпеки Р. Н. Айзенберга про «польську операцію». *Листопад 1937 року*

Останнє речення звучить як обурення людини, яку в чомусь несправедливо звинуватили. І справді, це відповідь Р. Н. Айзенберга на звинувачення у розвалі оперативної роботи, які йому висунули наступного року: «Айзенберг, замість енергійної ділової роботи по виявленню та ліквідації організованого підпілля, штучно створив серед співробітників оперативної групи атмосферу галасу, нервозності, паніки, не розгорнув операції і спрямував слідство не по лінії викриття організованих шпигунсько-повстанських формувань, а досяг лише визнання обвинуваченими проведення антирадянської агітації та шкідництва у колгоспі, оформляючи справи як поодинокі. Між тим, через деякий час у цьому ж Сахновщинському районі міжрайопергрупою під керівництвом оперуповноваженого 3-го відділу тов. Дондиша проведена масова операція і був викритий ряд шпигунсько-повстанських формувань». Якими методами М. Б. Дондиш досяг «прориву» у слідстві у справі поляків можна лише здогадуватися. Зате достеменно відомо, що він, як начальник оперативно-слідчої групи в Красноградi, давав вказівки старостам камер шляхом відповідної «обробки» заарештованих, добиватися від них визнання своєї вини. Крім того, М. Б. Дондиш займався фальсифікацією слідчих матеріалів, підробляв підписи обвинувачених, фабрикував протоколи допитів свідків. Інший оперуповноважений 3-го відділу В. Н. Скралівецький, працюючи начальником Люботинської міжрайонної оперативної групи, арештував 4 колгоспників, на яких не було жодного матеріалу та шляхом биття дістав від них дані про неіснуючу контрреволюційну організацію [10].

[9] ДА УСБУ ХО, спр. 023528, арк. 153, 154.

[10] ДА УСБУ ХО, спр. 014022, арк. 303, 304.

Завдяки цинічним методам роботи органів держбезпеки у виявленні «ворогів народу», «технології» слідства, масштабності фальсифікації справ показники у виконанні «польської операції» наприкінці року (листопад, грудень 1937 р.) значно випереджали результати боротьби з польською контрреволюцією упродовж червня — жовтня 1937 року. Якщо кількість заарештованих по «польській лінії» на 5 листопада 1937 року складала 1913 осіб, то згідно з довідкою про оперативну роботу УДБ Харківського обласного управління НКВС УРСР на 1 січня 1938 року загальне число звинувачених «в польській контрреволюції та шпигунстві» становило 3492 особи [11].

Розгортаючи «польську» та «німецьку» операції, 3 відділ УДБ УНКВС вважав за потрібне нанести невідкладний удар по так званих галичанах. Агентурні справи «Квартет» та «Прага», арешти 247 осіб на території Харківщини мали наочно довести зв'язок галицьких емігрантів, які осіли в УРСР, з празьким центром УВО—ОУН, чеською, польською та німецькою розвідками [12].

Подібно до «польської» в другій половині 1937 року на Харківщині було розпочато «румунську операцію» (арешту підлягали перебіжчики та емігранти з Румунії). Усього в рамках операції на кінець 1937 року було заарештовано 92 особи, нібито причетних до «румунської контрреволюції та шпіонажу» на території Харківської області [13].

На початку жовтня 1937 року на Харківщині стала реалізовуватися чекістська операція, обумовлена «Оперативним наказом народного комісара внутрішніх справ СРСР № 00593» від 20 вересня 1937 року щодо репресування так званих «харбінців» — колишніх службовців Китайсько-східної залізниці та реемігрантів Манчжоу-Го, що осіли на залізничному транспорті та в промисловості Союзу». Передусім підлягали арешту «харбінці» викриті та запідозрені у терористичній, диверсійній, шпигунській та шкідницькій діяльності та співпраці з японською розвідкою. На основі агентурних справ «Поверненці», «Справа Мацкевича» та інших на Харківщині на початок листопада 1937 року було викрито 1 шпигунсько-диверсійну організацію, резидентур — 9, шпигунів-одинаків — 24, диверсантів — 19, заарештовано 98 осіб (з них так званих «харбінців» —58), причетних до японських спецслужб [14].

Меморандум НКВС СРСР № 49990 від 30 листопада 1937 року націлював харківських чекістів на ліквідацію діяльності латвійської розвідки та розгром націоналістичної та антирадянської діяльності латишів. Внаслідок зачистки підприємств оборонного значення, всіх видів транспорту, відділів наркоматів та державних установ, колгоспів, радгоспів, населених пунктів Харківської області від політемігрантів, перебіжчиків з Латвії, латвійських підданих, учасників латвійських клубів за ґратами опинилось 295 осіб, звинувачених у «латвійській контрреволюційній діяльності та шпигунстві» [15].

Поштотелеграма за підписом наркома внутрішніх справ СРСР М. Єжова від 11 грудня 1937 року з викладом наказу № 50215 стала поштовхом до розгортання в Харківській області так званої «грецької операції». Про специфіку роботи УНКВС Харківської області по «нейтралізації грецької розвідки» та заходи по «виявленню осіб грецької національності, які проводять активну антирадянську націоналістичну діяльність», дізнаємось зі свідчень начальника 8-го відділку, лейтенанта державної безпеки Р. Н. Айзенберга: «На початку операції по грецькій контрреволюції (15 грудня 1937 р. — *Авт.*) я був перекинутий сюди згідно до наказу керівництва через вкрай незадовільну підготовку до цієї операції. Коли я приступив до цієї роботи, я змушений був створити облік по грекам. Добував матеріали в архіві на спекулянтів

[11] ДА УСБУ ХО, спр. 014022, арк. 27, 44.
[12] Там само, арк. 68.
[13] Там само, арк. 27.
[14] Там само, арк. 83.
[15] Там само, арк. 27.

та антирадянський елемент... Підняв архівні матеріали на греків в обліково-статистичному відділі... По грецькій операції в той час працювали Глєбов, я — Айзенберг, Пташинський, Корнєв і ще один оперуповноважений Особливого відділу, прізвище якого не пам'ятаю. Т.в.о. начальника відділку з різного шпигунства Резніков був усунутий від роботи. У мене були арештовані Ашла, Ялі, Геаргало, Мілич, потім ще два арештованих, які проходили по груповій справі з Ялі та Ашла, і ще 3 або 2 арештованих. Всього по грецькій операції я працював близько 3-х тижнів. За цей проміжок часу основними арештованими були Ялі та Ашла, які у мене зізналися. Ялі я допитував разом з Торнуєвим. На вимогу Києва Ялі був туди відправлений для розгортання справи на Маріупольщині. Із окремих заарештованих у мене лише двоє були направлені на особливу нараду, інші зізналися в контрреволюційній шпигунській націоналістичній діяльності» [16]. Загальний показник репресій на 1 січня 1938 року щодо цієї національної групи на Харківщині склав 70 осіб.

Відповідно до телеграми НКВС УРСР від 20 грудня 1937 року № 83921 на Харківщині було розгорнуто операцію щодо сіоністів, спрямовану проти єврейських активістів. Прикметно, що розшукувати сіоністів, які стали на шлях англійського шпигунства [17]. Управлінню НКВС по Харківській області допомагали з Києва. Так, у лютому 1938 року до Харкова надійшов наказ, затверджений заступником наркома внутрішніх справ УРСР, старшим майором держбезпеки О. П. Радзивіловським, про арешт «учасника антирадянської організації сіоністів» оперуповноваженого 4-го відділу, молодшого лейтенанта держбезпеки З. Б. Бабушкіна. Це було повною несподіванкою для начальника 4-го відділу УДБ УНКВС Абрама Симховича, який вважав останнього одним з найкращих своїх співробітників та доручав йому вести важливих арештантів. У колишньому комсомольському працівникові, який відзначався особливою жорстокістю у ставленні до ув'язнених, ніхто не зміг розпізнати «прихованого ворога народу» [18].

Попередні результати оперативної роботи 3-го відділу УДБ УНКВС Харківської області з виконання «національних операцій», «очищення заводів від диверсійно-шкідницького та контрреволюційного елемента в промисловості» було підбито на початок листопада 1937 року. Підлеглими Й. Б. Фішера на 5 листопада 1937 року було заарештовано 3024 особи. Атмосферу, яка царювала серед співробітників в момент проведення згаданих масових операцій, описав начальник 3-го відділу УДБ Й. Б. Фішер: «Культивувалося нелюдське відношення до арештованих (карцер, наручники та інші методи впливу). Цілком ігнорувався один із принципів соціалістичної законності — презумпція невинуватості. Єдиним цінним доказом обвинувачення стало зізнання арештованого і для цієї мети рекомендувалося застосовувати всілякі засоби фізичного впливу... Потім надійшла директива про проведення арештів серед населення польської національності та про засудження визнаних винними в особливому порядку. А саме: шляхом подання списку безпосередньо в НКВС УРСР з даними, що характеризують кожну особу та стислим викладенням суті обвинувачення. На підставі цих списків там вирішувалося питання про розстріл (перша категорія) або ув'язнення в табір терміном на 10 років (друга категорія). Після розгляду цих списків з НКВС СРСР в УНКВС надходили вказівки за підписом наркома внутрішніх справ і генерального прокурора СРСР про виконання цих вироків.

Потім ця ж директива була поширена на арештованих з числа грецької, німецької, болгарської національностей... Для проведення арештів та здійснення слідства по всіх цих категоріях справ давалися вельми обмежені терміни. Була встановлена телеграфна

[16] ДА УСБУ ХО, спр. 01893, арк. 1.

[17] Там само, спр. 01114. т. 2, арк. 239.

[18] Там само, спр. 014022, арк. 23, 24.

звітність перед центром про кількість арештованих, завершених і розглянутих справах, засуджених та мірах покарання. Згідно до цих вказівок на місцях були проведені масові арешти по всім оперативним матеріалам, які були у наявності, та даним, що надходили з НКВС СРСР, НКВС УРСР та інших областей, матеріалам із парторганізацій (виключених з партії по політичним мотивам), заявам і повідомленням громадян та іншим матеріалам.

До слідства притягалися майже поголовно всі працівники апарату, причому не лише малокваліфіковані працівники, але й часто безграмотні як політично, так і загальноосвітньо. Зрозуміло, що часу для ретельної перевірки цих матеріалів не було. Достатнім було або «зізнання обвинуваченого» або неперевірені свідчення інших обвинувачених або свідків. Масовість та швидкість такої роботи позбавляли можливості виявити самі безглузді та сміховинні обвинувачення. Працівники, які займалися допитами обвинувачених, були добре ознайомлені про застосування в НКВС СРСР, НКВС УРСР методів «отримання» зізнань обвинувачених... Якість і кваліфікація того чи іншого працівника оцінювалася за кількістю отриманих ним «зізнань» або значення (положення) особи, яка зізналася, в партійно-радянському керівництві. Це служило мірилом для нагородження таких працівників»[19].

У ході чистки серед національних груп широко використовувався так званий «альбомний» розгляд справ (списки, зшиті в альбоми). За існуючим на той час у 3-му відділі УДБ УНКВС порядку альбомні довідки складалися як слідчими, які безпосередньо вели справу арештованого, так і спеціально виділеними оперативними працівниками. Поряд з цим практикувалося складання цими ж співробітниками довідок від імені слідчих, і вже потім ці довідки надавались слідчому. Крім слідчого довідка повинна була затверджуватися начальниками відділку та відділу, а затверджувалася начальником УНКВС і обласним прокурором. Але часто альбомні довідки підписували лише Л. Й. Рейхман і т. в. о. обласного прокурора М. В. Леонов. Останній у 1939 році показав, що підписуючи альбомну довідку, він з матеріалами справи не знайомився, бо доводилося підписувати велику кількість альбомних довідок і він фізично не зміг би перевірити матеріали по них. Все, що було написано у довідці, М. В. Леонов приймав на віру, хоча був зобов'язаний ознайомитися з матеріалами справи та забезпечити сувору відповідність фактичних даних справі. Робити прокурор це мусив ще і тому, що він добре знав, що довідки по цих справах у НКВС СРСР відправлятися не будуть і доля обвинуваченого буде вирішена ним особисто[20]. Так само чинив і ще один т. в. о. обласного прокурора Бондар, який згодом зізнався, що «матеріали справи не читав», оскільки «був перевантажений по роботі та довірився працівникам НКВС»[21]. Більш принциповими виявилися співробітники прокуратури ХВО, які намагалися чинити хоч якийсь опір «єжовському свавіллю», за що і поплатилися. Під особистим керівництвом Л. І. Рейхмана та помічника начальника особливого відділу ХВО старшого лейтенанта П. З. Примакова швидко було сфабриковано «змову серед правоохоронних органів ХВО». Були заарештовані та розстріляні військовий прокурор ХВО бригвійськюрист К. І. Романовський, його помічник бригвійськюрист М. І. Ставицький, М. Й. Ситніков, Ф. В. Мошков[22].

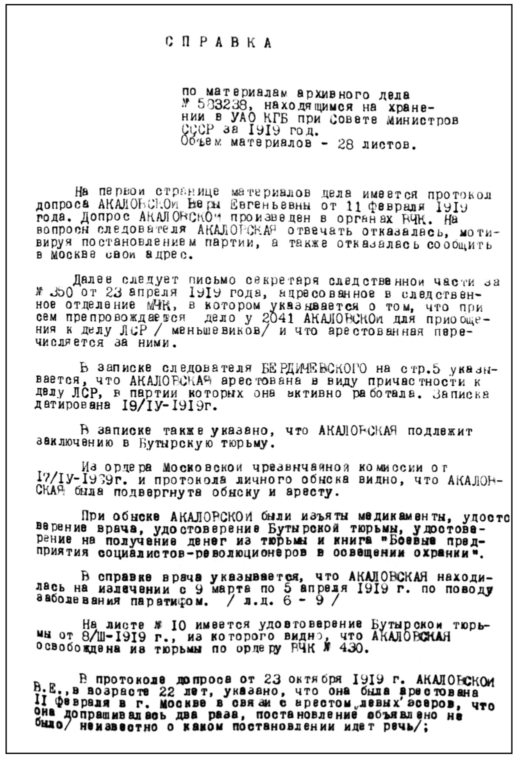
Проведення «національних операцій» НКВС поєднувало з боротьбою з колишніми політичними опонентами радянської влади. Внаслідок «оперативного удару» по білій контрреволюції (агентурні справи «Інкасатори», «Мартовець-капітан», справа «Техніки») за ґратами у період з червня по грудень 1937 року опинилося 145 осіб. Важлива

[19] ДА УСБУ Одеської області, спр. 25468-ФП, т. 2, арк. 102—104.

[20] Там само, спр. 023528, арк. 22—24.

[21] Там само, арк. 27.

[22] *Павлов, М. П.* Процессы и судьбы: воспоминания военного прокурора. — К., 1992. — С. 267, 268.



СПРАВКА

по материалам архивного дела
№ 583238, находящимся на хранении в УАО КГБ при Совете Министров СССР за 1919 год.
Объем материалов - 28 листов.

На первой странице материалов дела имеется протокол допроса АКАЛОВСКОЙ Веры Евгеньевны от 11 февраля 1919 года. Допрос АКАЛОВСКОЙ произведен в органах ВЧК. На вопросы следователя АКАЛОВСКАЯ отвечать отказалась, мотивируя постановлением партии, а также отказалась сообщить в Москве свой адрес.

Далее следует письмо секретаря следственной части за № 350 от 23 апреля 1919 года, адресованное в следственное отделение МЧК, в котором указывается о том, что при сем препровождается дело у 2041 АКАЛОВСКОЙ для приобщения к делу ЛСР / меньшевиков/ и что арестованная перечисляется за ними.

В записке следователя БЕРДИЧЕВСКОГО на стр.5 указывается, что АКАЛОВСКАЯ арестована в виду причастности к делу ЛСР, в партии которых она активно работала. Записка датирована 19/IУ-1919г.

В записке также указано, что АКАЛОВСКАЯ подлежит заключению в Бутырскую тюрьму.

Из ордера Московской чрезвычайной комиссии от 17/IУ-1919г. и протокола личного обыска видно, что АКАЛОВСКАЯ была подвергнута обыску и аресту.

При обыске АКАЛОВСКОЙ были изъяты медикаменты, удостоверение врача, удостоверение Бутырской тюрьмы, удостоверение на получение денег из тюрьмы и книга "Боевые предприятия социалистов-революционеров в освещении охранки".

В справке врача указывается, что АКАЛОВСКАЯ находилась на излечении с 9 марта по 5 апреля 1919 г. по поводу заболевания паратифом. / л.д. 6 - 9 /

На листе № 10 имеется удовтоверение Бутырской тюрьмы от 8/Ш-1919 г., из которого видно, что АКАЛОВСКАЯ освобождена из тюрьмы по ордеру ВЧК № 430.

В протоколе допроса от 23 октября 1919 г. АКАЛОВСКОЙ В.Е., в возрасте 22 лет, указано, что она была арестована II февраля в г. Москве в связи с арестом "левых" эсеров, что она допрашивалась два раза, постановление объявлено не было/ неизвестно о каком постановлении идет речь/;

Довідка про матеріали архівної справи, що знаходилась на зберіганні в УАО КДБ СРСР, за 1919 рік на В. Є. Акаловську, члена партії ЛСР

роль у ліквідації залишків колишніх антирадянських політичних партій, «українських націоналістів», «церковників» надавалася 4-му (секретно-політичному) відділу УДБ УНКВС Харківської області, який на 1937 рік складався з восьми відділків: перший — розробляв правотроцькістів; другий — антирадянські політичні партії; третій — українську контрреволюцію; четвертий — радгоспи; п'ятий — село; шостий — вузи; сьомий — церкви та секти; восьмий проводив оперативний облік.

Новопризначений на початку серпня 1937 року керівник 4-го відділу УДБ Абрам Симхович та його заступник Федір Федоров-Берков і запровадили у своєму підрозділі систематичне побиття заарештованих. Як свідчать архівні документи очільники секретно-політичного відділу регулярно влаштовували так звані «аврали», під час яких давали слідчим завдання протягом доби закінчити певну кількість справ на розгляд особливої трійки, а щоденний план відділу складав від 50 до 100 завершених справ. Для виконання цих «авральних планів» керівництво виділяло спеціальну бригаду, члени і (найчастіше це були І. С. Друшляк, М. С. Гороховський, Б. М. Каменєв) ходили по кабінетах слідчих та швидко отримували свідчення від «упертих» в'язнів. Корегуванням вигаданих протоколів займався С. І. Гольштейн[23].

«Стахановцем» у розкритті злочинів проти радянської влади був співробітник 4-го відділу УДБ Іван Друшляк. Він щоденно отримував від заарештованих 8—10 «щиросердних зізнань», тому під час численних оперативних нарад керівники відділу завжди ставили його за приклад іншим. Співробітники добре знали секрет «виробничих успіхів» свого колеги. Один з них, Я. Ю. Ротштейн згодом згадував: «Друшляком завжди застосовувалися однакові заходи фізичного впливу. Він ставав у позу боксера і бив кулаком у живіт, плював у обличчя, бив по шиї ребром долоні, від чого заарештований падав. Брав за груди та бив головою об стіну. Друшляк мав звичку заходити до інших слідчих на допит з товстою дубовою палицею, названу ним «Рандо», та вибивати з їхніх «підопічних» зізнання. Він буквально знущався над заарештованими. Бив їх руками, ногами, палицею, плював в обличчя, ламав на їх спинах стільці, через що обвинувачених із його кабінету виносили, всіх заарештованих, які не зізнавалися, доручали для «розколу» Друшляку, і він від усіх отримував свідчення».

Іван Друшляк був не єдиним порушником соціалістичної законності в 4-му відділі УДБ УНКВС Харківської області. Оперуповноважений, молодший лейтенант державної безпеки В. Р. Липко багатьох заарештованих навіть не допитував, а від їхнього

[23] ДА УСБУ ХО, спр. 08839, арк. 86, 87.

імені вигадував щиросердні зізнання та фальсифікував протоколи допитів. Сфабриковані документи Липко сам підписував, підробляв підписи обвинувачених, не оголошував заарештованим обвинувачення, а відразу направляв справи на судову трійку.

Сприяв правовій вакханалії і сам очільник харківських чекістів Лев Рейхман. На оперативних нарадах Л. Й. Рейхман постійно наголошував, що партійне керівництво вимагає від чекістів «змусити всіма засобами ворога роззброїтися», і особисто показував як це робиться. Оперуповноважений І. С. Друшляк пізніше свідчив: «Я допитував завідувача сільськогосподарським відділом Харківського обкому партії Сазонова. Сидів з ним майже добу. Не зізнається. Заходить Рейхман, якому я доповів, що Сазонов свідчень давати не бажає. Рейхман з ним поговорив, а потім питає: «Слухайте, Сазонов, вам коли-небудь морду до крові били? — Той відповідає, що ні.— Так я вам зараз наб'ю»,— сказав Рейхман і почав його бити» [24].

Дехто із заарештованих не витримував нелюдських катувань і йшов на відчайдушний вчинок. Факти свідчать, що 8 серпня 1937 року начальник оперативного пункту Транспортного відділу УДБ НКВС станції Куп'янськ лейтенант державної безпеки І. Н. Онипко отримав від одного заарештованого зізнання у контрреволюційній шпигунській діяльності. Після цього нещасний був виведений у коридор, де лишався багато часу без нагляду. Це дало йому змогу проникнути до туалету на другому поверсі та повіситися. Покарання за смерть ув'язненого для лейтенанта Онипка було визначено лише у 15 діб арешту [25].

Втім працювати в умовах беззаконня могли далеко не всі чекісти. 26 серпня 1937 року відряджений для проведення масової операції до Малоданилівської сільради начальник відділку 4-го відділу УНКВС старший лейтенант державної безпеки Михайло Петрович Іванов, побачивши на власні очі як проводяться масові операції, вдався до самогубства.

Фатальний вчинок Михайла Іванова мав би послужити предметом серйозного службового розслідування щодо негативних проявів у роботі правоохоронних органів. Однак основна увага колег Михайла Іванова з 4-го відділу УДБ була націлена на розгром «ворожого контрреволюційного кубла» на Харківщині. Наслідки інформаційно-статистичної підготовчої роботи, проведеної у попередні роки, далися взнаки під час нанесення «оперативного удару по українським націоналістам». Уважно вивчаючи «партійно-політичне минуле» жителів області, співробітники 4-го відділу УДБ виявили: боротьбистів — 179; членів УПСР — 79; ПСР — 12; УКП — 14; КПЗУ — 1; УСДРП —11; СВУ — 13; УВО — 10, членів УНЦ — 20; петлюрівців — 92; гетьманців — 65; політбандитів — 143; поліцейських — 4; колишніх білих — 76; колишніх офіцерів — 13; колишніх членів КП(б)У — 49. Серед заарештованих: директорів трестів — 3; директорів підприємств — 3; директорів МТС — 1; керівників торговельних організацій — 7; голів РНК — 2, літераторів — 8; наукових співробітників — 19; викладачів — 35. Загальна кількість репресованих 1272 особи мала наочно довести існування в області «блоку українських націоналістичних партій, очолюваних боротьбистами за участі УПСР, УПСД, УКП, а в ряді випадків змикання з право-троцькістами, право-есерами та монархічним елементом». У серпні 1937 року співробітникам секретно-політичного відділу вдалося виявити глибоко законспіровану обласну організацію боротьбистів, керівниками якої були письменник Лазорський, колишній член колегії наркомпросу — Лиханський, директор «Облплодоовоч» Запорожченко та інші колишні члени партії боротьбистів. Збіглася за часом операція чекістів по ліквідації куркульсько-есерівського підпілля на території Балаклійського та Петровського районів Харківської області. У ході слідства з'ясувалося, що представники

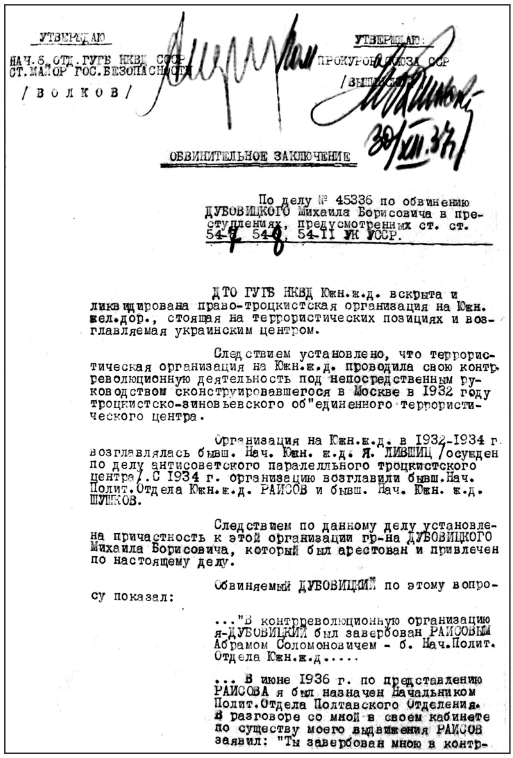
[24] *Павлов М. П.* Процессы и судьбы: воспоминания военного прокурора. — К., 1992. — С. 104—109.

[25] ДА УВС ХО. Колекція документів. Наказ по УНКВС ХО № 611 від 19.08.1937.

Української партії соціалістів-революціонерів таємно залучали до антирадянської організації колишніх червоних партизан, маючи на меті використати їх в якості командирів бойових повстанських груп. Звинувачення у справі було висунуто 65 особам.

Сьомий відділок 4-го відділу УДБ УНКВС Харківської області, відповідальний за оперативну роботу серед «церковників та сектантів», розробляючи агентурну справу «Хамелеони» (обновленці), «став на заваді» харківській церковно-монархічній організації (входило 76 осіб), яка розглядала питання підготовки вбивства Й. Сталіна. За другу половину 1937 року по лінії «церковників та сектантів» у Харківській області було заарештовано 1043 особи.

Результатом роботи першого відділку секретно-політичного відділу у другій половині 1937 року було виявлення право-троцькістської організації, яка провадила підривну діяльність в партійно-радянському апараті, торговельних установах, аграрному секторі. Наведемо для прикладу розподіл репресованих в партійному апараті Харківської області:



УТВЕРЖДАЮ
НАЧ. 6 ОТД. ГУГБ НКВД СССР
СТ. МАЙОР ГОС. БЕЗОПАСНОСТИ
/ВОЛКОВ/

УТВЕРЖДАЮ:
ПРОКУРОР СОЮЗА ССР
/ВЫШ[illegible]/
30/XII.37

ОБВИНИТЕЛЬНОЕ ЗАКЛЮЧЕНИЕ

По делу № 45336 по обвинению ДУБОВИЦКОГО Михаила Борисовича в преступлениях, предусмотренных ст. ст. 54-7, 54-8, 54-11 УК УССР.

ДТО ГУГБ НКВД Южн.ж.д. вскрыта и ликвидирована право-троцкистская организация на Южн. жел.дор., стоящая на террористических позициях и возглавляемая украинским центром.

Следствием установлено, что террористическая организация на Южн.ж.д. проводила свою контрреволюционную деятельность под непосредственным руководством сконструировавшегося в Москве в 1932 году троцкистско-зиновьевского об"единенного террористического центра.

Организация на Южн.ж.д. в 1932-1934 г. возглавлялась бывш. Нач. Южн. ж.д. Я. ЛИВШИЦ /осужден по делу антисоветского параллельного троцкистского центра/. С 1934 г. организацию возглавили бывш. Нач. Полит. Отдела Южн.ж.д. РАИСОВ и бывш. Нач. Южн. ж.д. ШУШКОВ.

Следствием по данному делу установлена причастность к этой организации гр-на ДУБОВИЦКОГО Михаила Борисовича, который был арестован и привлечен по настоящему делу.

Обвиняемый ДУБОВИЦКИЙ по этому вопросу показал:

..."В контрреволюционную организацию я-ДУБОВИЦКИЙ был завербован РАИСОВЫМ Абрамом Соломоновичем - б. Нач. Полит. Отдела Южн.ж.д.....

... В июне 1936 г. по представлению РАИСОВА я был назначен Начальником Полит. Отдела Полтавского Отделения. В разговоре со мной в своем кабинете по существу моего выдвижения РАИСОВ заявил: "Ты завербован мною в контр-

Обвинувальний висновок у справі «члена троцькістсько-зинов’євського терористичного центру» М. Б. Дубовицького. *30 грудня 1937 року*

Посади в партійному апараті	Троцькістів	Правих
Перші секретарі обкому	—	1
Перші завідувачі відділу обкому	2	10
Перші інструктори обкому	1	16
Секретарі міськкомів	9	4
Перші інструктори міськкомів	2	11
Перші секретарі райпарткомів	2	9
Секретарі парткомітетів	2	16
Редактори та працівники редакцій	6	2

Особисто керував погромом Харківської обласної парторганізації перший секретар Харківського обкому КП(б)У М. Ф. Гікало. Виступаючи на зібранні міського партактиву 21 вересня 1937 року, він заявив присутнім, що «Єжов — це людина зі сталевою рукою, людина з величезною волею, людина прозорлива, сталінський учень. Нашим органам НКВС потрібно надати всіляку допомогу. По мірі сил ми здійснюємо цю допомогу по лінії і обкому і міськкому, але кожний комуніст повинен допомагати. Спитайте т. Рейхмана, скільки сигналів йде, але роботи величезна кількість! Лише величезною допомогою з нашої сторони можна зараз ліквідувати ворогів»[26] («сталеву

[26] ДАХО, ф. 69, оп. 1, спр. 274, арк. 259.

єжовську руку» вождь харківських більшовиків дуже скоро відчує на собі: 11 жовтня 1937 року його заарештують, а 25 квітня 1938 року засудять на смерть і розстріляють — *Авт.*)

Таким чином спільними зусиллями органів держбезпеки та партійної верхівки у різних управлінських структурах Харківської області вдалося виявити 350 прихованих «право-троцькістів». Усього за напрямками діяльності 4 відділу УДБ УНКВС на першу декаду листопада 1937 року було заарештовано 2706 «ворогів народу».

Пошуком учасників «військово-троцькістської організації на чолі з Маршалом СРСР М. Тухачевським» переймався Особливий відділ Харківського військового округу. Наприкінці серпня 1937 року харківські чекісти висунули звинувачення у «військовій змові» командувачу військами Харківського військового округу, члену Військової ради при наркоматі оборони СРСР, командарму II рангу Івану Дубовому; його заступнику, комкору Семену Туровському; начальнику штабу ХВО Петру Соколову-Соколовському; начальнику політуправління ХВО, армійському комісару II рангу Сергію Кожевнікову; заступнику начальника політуправління ХВО Миколі Савку. Виконуючи директиву зверху по «чистці в армії», співробітниками особливого відділу в частинах Харківського гарнізону у другій половині 1937 року було заарештовано 442 особи (із загальної кількості затриманих: по військово-фашистській змові — 224 особи; шпигунській діяльності — 128; контрреволюційна діяльність — 90).

До репресивної кампанії у лавах РСЧА долучилися також новопризначений у серпні 1937 року командуючий військами ХВО Семен Тимошенко та член військової ради ХВО, бригадний комісар Костянтин Озолін. Наприкінці листопада 1937 року С. К. Тимошенко та К. І. Озолін звітували перед керівництвом про те, що з Харківського військового округу було звільнено 1113 осіб[27]. Незважаючи на активну участь у чистці партійної організації ХВО, уникнути репресій особисто Костянтину Озоліну, так і не вдалося. Кавалера двох Орденів Червоного Прапора 28 листопада 1937 року було заарештовано і покарано на смерть як «ворога народу» на початку серпня 1938 року.

Велика кількість заарештованих (упродовж другого півріччя 1937 року за ґратами опинилося 18 061 особа) змушувала виконуючого обов'язки начальника УНКВС Харківської області Л. Й. Рейхмана категорично вимагати від співробітників «щоденного закінчення щонайбільшої кількості справ та скорішого направлення їх на позасудовий розгляд»[28]. У період з червня по грудень 1937 року за кримінальними справами, порушеними органами держбезпеки Харківщини, було засуджено 13047 громадян.

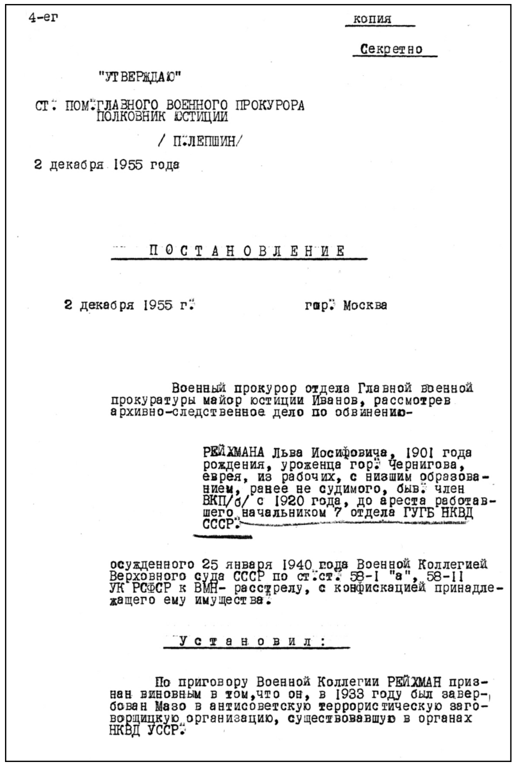
Слід відзначити, що у 1937 році лише судовою трійкою по Харківській області було розглянуто справ на 9850 осіб, 3450 з яких були страчені[29]. Утім розстрілювали і за постановами інших судових органів. Так, у період з 9 серпня 1937 року по 11 березня 1938-го на єврейському цвинтарі м. Харкова було таємно поховано 6865 трупів розстріляних громадян. Хроніка людиновбиства у другій половині 1937 року виглядає таким чином: у серпні поховано 348 людей, у вересні — 747, у жовтні — 1102, у листопаді — 963, у грудні — 1203. Всього 4363 жертви[30].

Приховану таємну розправу над «ворогами народу» органи держбезпеки іноді поєднували з публічними формами залякування населення у вигляді відкритих показових процесів над винуватцями-ворогами. Про те, які завдання стояли перед Л. Й. Рейхманом і його відомством щодо нагнітання атмосфери страху і недовіри, можна судити з листа першого секретаря Харківського обкому КП(б)У М. Ф. Гікала

[27] ДАХО, ф. 69, оп. 1, спр. 274, арк. 80.
[28] ДА УСБУ ХО, спр. 023528, арк. 28.
[29] Там само, спр. 08839, арк. 82.
[30] *Жаворонков Г.* Тайна черной дороги // Московские новости. — 1990. — № 24.

до Й. В. Сталіна: «У виконання директиви ЦК ВКП(б) від 4-го серпня ц. р. про проведення у 2—3 районах відкритих процесів над шкідниками у сільському господарстві повідомляю, що за встановленими слідчими органами матеріалами, особливо велике шкідництво в області сільського господарства (шкідництво в області заготівель сільськогосподарської продукції, псування та шкідницький ремонт тракторів, комбайнів, а також в області агротехнічної та насіннєвої справи) наявне у Куп'янському, Золочівському та Миргородському районах. Бюро обкому вирішило відкриті показові процеси над ворогами народу — шкідниками сільського господарства провести в Куп'янському, Золочівському та Миргородському районах.

У Куп'янському районі за процесом проходять: Савкін — колишній секретар райкому, учасник контрреволюційної організації правих; Ляшенко — колишній завідувач райземвідділу; Медвідь та Поворота — колишні директори МТС Куп'янського району. Підсудні у шкідництві зізналися. Є свідки. У Золочівському районі: Шалений — колишній голова райвиконкому, учасник контрреволюційної організації правих; Матіяш — колишній завідувач райземвідділу; Смирнов — колишній директор МТС; Ковальчук — колишній директор цукрового заводу; Волошко — колишній голова колгоспу, есер; Учневий — колишній голова сільради, есер. Підсудні у шкідництві зізналися, є також свідки <...>



4-ег

копия

Секретно

"УТВЕРЖДАЮ"

СТ. ПОМ. ГЛАВНОГО ВОЕННОГО ПРОКУРОРА
ПОЛКОВНИК ЮСТИЦИИ

/ П. ЛЕПШИН/

2 декабря 1955 года

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

2 декабря 1955 г. гор. Москва

Военный прокурор отдела Главной военной прокуратуры майор юстиции Иванов, рассмотрев архивно-следственное дело по обвинению-

РЕЙХМАНА Льва Иосифовича, 1901 года рождения, уроженца гор. Чернигова, еврея, из рабочих, с низшим образованием, ранее не судимого, быв. член ВКП/б/ с 1920 года, до ареста работавшего начальником 7 отдела ГУГБ НКВД СССР.

осужденного 25 января 1940 года Военной Коллегией Верховного суда СССР по ст.ст. 58-I "а", 58-II УК РСФСР к ВМН- расстрелу, с конфискацией принадлежащего ему имущества.

Установил:

По приговору Военной Коллегии РЕЙХМАН признан виновным в том, что он, в 1933 году был завербован Мазо в антисоветскую террористическую заговорщицкую организацию, существовавшую в органах НКВД УССР.

Постанова військового прокурора відділу Головної військової прокуратури майора юстиції Іванова про встановлення факту завербування в 1933 році Л. Й. Рейхмана в антирадянську терористичну змовницьку організацію, що існувала в органах НКВС УРСР. *2 грудня 1955 року, м. Москва*

По Куп'янському та Золочівському районах справа слідством закінчиться 25 серпня; процес у Куп'янську намічений 27, у Золочеві — 29 серпня.

У кожний із вказаних районів обкомом надіслано комісії на чолі із відповідальним інструктором для допомоги слідчим судовим органам та найскорішої ліквідації наслідків шкідництва. НКВС, облпрокуратурою, за рішенням обкому, виділено спеціальні групи для найбільш ретельного проведення слідства на місцях. Місцеві райгазети на час процесів зміцнюються спеціально відібраними працівниками з області для всебічного і повного висвітлення у районній та обласній пресі ходу процесів та широкої мобілізації колгоспників на ліквідацію наслідків шкідництва.

Головою виїзної сесії затверджений голова спецколегії Ленський. Державним обвинувачем затверджений заступник облпрокурора Леонов. На час проведення процесів від обкому у кожний із вказаних районів буде командировано члена бюро обкому»[31].

[31] *Шаповал, Ю. І.* Людина і система : штрихи до портрету тоталітарної доби в Україні. — К., 1994. — С. 36—38.

У другій половині 1937 року органами НКВС та партійним активом Харківської області було проведено 8 відкритих процесів (3 відкриті процеси були присвячені шкідництву в сільському господарстві, 3 — шкідництву в системі «Заготзерно» та 2 — шкідництву в системі тваринництва), в яких було задіяні 52 обвинувачених.

Діяльність Л. Й. Рейхмана по нейтралізації «антирадянських елементів» на Харківщині не лишалася непоміченою: 17 листопада йому було надано звання майора державної безпеки, 19 листопада політбюро ЦК КП(б)У задовольнило клопотання Харківського обкому КП(б)У про дозвіл кооптувати його до складу бюро обкому КП(б)У [32], а 19 грудня Лев Йосифович був нагороджений орденом Червоної Зірки. Таку ж нагороду отримав і комендант УНКВС А. П. Зелений [33] — під безпосереднім керівництвом якого проводилися розстріли засуджених. З нагоди XX річчя існування органів ВЧК—ОДПУ—НКВС у грудні 1937 року «за зразкове виконання відповідальних завдань уряду, активну боротьбу з контрреволюцією і охорону інтересів трудящих» ВУЦВК нагородив групу співробітників УНКВС Харківської області: золотим годинником — А. М. Симховича, бойовою зброєю — О. Д. Тишковського, цінним подарунком з грамотою — начальника сільськогосподарського відділку 4 відділу старшого лейтенанта державної безпеки Г. С. Ідашкіна, молодшого лейтенанта державної безпеки А. І. Замкова, начальника Барвінківського райвідділу НКВС молодшого лейтенанта державної безпеки П. Г. Царицинського [34].

Виявлення та покарання так званих ворогів народу продовжилися і в наступному році. Постанови політбюро ЦК ВКП(б) від 31 січня 1938 року про продовження «куркульської операції» та пролонгацію до 15 квітня 1938 року чекістських заходів «по розгрому шпигунсько-диверсійних контингентів з числа поляків, латишів, німців, естонців, фінів, греків, іранців, харбінців, китайців, румун, болгар та македонців» за задумом сталінського керівництва мали посилити масові репресії та політичні переслідування в країні Рад.

За таких обставин національні операції стали головним напрямком роботи Управління НКВС у Харківській області упродовж зими — весни 1938 року. На виконання телеграми наркома внутрішніх справ СРСР М. Єжова стосовно ліквідації діяльності іранської розвідки на території Радянського Союзу від 29 січня 1938 року [35] протягом лише першої декади лютого 1938 року Харківським обласним управлінням НКВС в обласному центрі була виявлена дашнацька контрреволюційна організація, пов'язана з закордонними центрами партії «Дашнак-Цутюн» у Франції та Ірані. Слідчі 4-го відділу УДБ домоглися від заарештованого Абгаряна Григорія Михайловича, колишнього віце-консула дашнацького уряду, предстоятеля вірмено-григоріанської церкви в Україні, показів про існування під патронатом іранської розвідки дашнацьких комітетів у Харкові, Києві, Ворошиловграді, Макієвці та інших містах України, які ставили за мету відновлення «незалежної Вірменії» [36]. «Напрацювання» харківських чекістів стали основою для розгортання в масштабах України репресій проти вірмен, азербайджанців, іранських підданих [37].

Відповідно до телеграми НКВС УРСР від 20 грудня 1937 року № 83921 було розгорнуто операцію по виявленню антирадянського сіоністського підпілля в Україні. Під час проведення оперативно-розшукової діяльності по виявленню замаскованих «сіоністських гнізд» місцеві органи держбезпеки мали спиратися на інформацію

[32] ЦДАГО України, ф. 1, оп. 6, спр. 441, арк. 64.
[33] Правда. — 1937. — 20 грудня.
[34] Вісті. — 1937. — 20 грудня.
[35] ДА УСБУ ХО, спр. 01893, арк.2.
[36] Там само.
[37] ГДА СБУ, ф. 16, оп. 31, спр. 8 (1951 р.), арк. 21—23, 104, 105.

про те, що в Україні з 1935 року поновлено діяльність об'єднаного центрального комітету нелегальних сіоністських організацій на базі ЦСП, «Дрор», «Поалей-ціон», СТП, ЕВОСМ, «Гехолуц». На кінець березня 1938 року в Україні було заарештовано 831 особу, звинувачених у співпраці з Всесвітнім сіоністським об'єднанням «Вельтфербанд», англійською та румунською розвідками. Філіал об'єднаної сіоністської організації стараннями чекістів було виявлено і в Харкові. Завдяки енергійній «слідчій роботі» заарештовані Левін та Лам розповіли про існування Харківського об'єднаного сіоністського комітету в складі Ельккановича, Шафрана та Вольфа, які мали контакти з «керівниками «Вельтфербарда» фашистськими лідерами Жаботинським, Усишкіним та Вейцманом». За ґратами опинився колишній міністр по єврейських справах у часи Директорії УНР Пінхус Абрамович Красний, який визнав свою провину у створенні в 1926 році підпільної сіоністської організації в Харкові, до якої входили колишній працівник євсекції ЦК КП(б) Ніколаєвський, колишній завідувач відділу преси ЦК КП(б)У Нюренберг, керівник «Агро-Джойнта» Сударський, перекладач іноземної літератури на Харківському електромеханічному заводі Шафран [38].

5 березня 1938 року нарком внутрішніх справ УРСР О. Успенський, інформуючи Луб'янку про викриття болгарської контрреволюційної організації в Україні, детально зупинився на результатах «болгарської операції» на Харківщині: «В Харкові заарештовані: політемігрант з Болгарії Міцев Микола Серафимович, який показав, що пов'язаний з одним з керівників фашистської партії, офіцером розвідки в Софії — Кутенчовим, в 1932 році перекинутий в СРСР із завданням створити шпигунську резидентуру. В Харкові Міцев встановив зв'язок з націоналістичною організацією; політемігрант Радєєв — аспірант Марксо-Ленінського Інституту, що прибув нелегально з Болгарії, показав, що входив до складу об'єднаного центра націоналістичної організації серед болгар, румун, греків, який проводив антирадянську роботу під прикриттям Балканського клуба в Харкові; керівники організації в Харкові Малчев (заарештований) та Дівіджеєв (встановлюється), які очолювали в минулому болгарську секцію ЦК КП(б)У, концентрували у своїх руках всю шпигунську роботу, здійснювану учасниками організації. Ними були використані на потреби організації крупні суми грошей із фонду МОПРа.

Заарештований Баєв, робітник Харківського тракторного заводу показав, що в 1932 році він у групі восьми осіб був перекинутий болгарською розвідкою в Туреччину, де вони оформили документа на виїзд в СРСР як «політемігранти» для шпигунсько-диверсійної роботи. Керівник групи, резидент болгарської розвідки Арнаудов та прибулі з ним: Тодоров та Піскарьов влаштувалися на роботу в Севастопольському суднобудівельному заводі, Пасотієв — на Харківському електротурбогенераторному заводі, Радічев та Тімчев при сприянні ЦК МОПРу закріпилися в Москві. Заарештований Нєнов, колишній відповідальний працівник Держнацменвидаву показав, що в 1926 році він був перекинутий болгарською розвідкою, під виглядом політемігранта в СРСР для організації терору. У приналежності до вказаної організації підтвердили також заарештовані в Харкові: Печев, викладач навчального комбінату Харківського тракторного заводу, Федосов,— педагог, Марков — аспірант, Вєлєв — службовець комбінату» [39].

У першій декаді березня 1938 року органами держбезпеки було досягнуто успіхів у виявленні у місті Харкові шпигунської організації з числа китайців, якою нібито керував резидент японської розвідки, колишній уповноважений китайською секцією при Харківському окружкомі КП(б)У, до арешту агент постачання пральні «Кантонська комуна» Кон-Чан-Чун. Він разом з іншими членами шпигунсько-диверсійної

[38] ГДА СБУ, ф. 16, оп. 31, спр. 10 (1951 р.), арк. 25—30, 38—41, 145—151.

[39] Там само, спр. 11, арк. 112—118.

організації Ван-Фа-Лінем, Ма-Ти-Шаном збирали відомості про чисельність Харківського гарнізону, розташування казарм та будівництво Харківського авіазаводу, які систематично передавалися японському посольству в Москві через кур'єрів-китайців, які [спеціально] приїздили до Харкова з Москви [40].

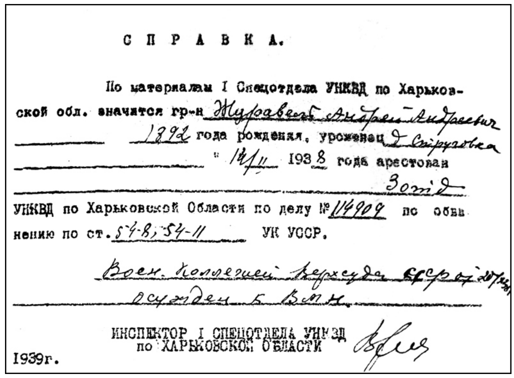
На середину квітня 1938 року Управління НКВС Харківської області поінформувало наркома внутрішніх справ УРСР О. Успенського про попередні результати щодо розгрому латиського контрреволюційного підпілля на Харківщині: ліквідовано 3 націоналістичні та шпигунсько-диверсійні організації (заарештовано 208 учасників) та 15 шпигунських резидентур (заарештовано 138 осіб). Велику кількість «шпигунів» та «диверсантів» було виявлено в органах та військах НКВС. Під час допитів колишній директор стадіону «Динамо», співробітник управління держбезпеки Балюнас вказав на учасників латиської націоналістичної організації — колишніх начальників Харківського обласного управління ДПУ—НКВС Я. Краукліса та К. Карлсона; начальника Оперпункту ДТВ УДБ станції Харків Розенберга, працівника школи 2-го відділу ГУДБ НКВС СРСР у Харкові Мауріна. Одночасно слідчі «напали на слід» латиської націоналістичної організації у військах НКВС, очолювану начальником Харківського військового училища прикордонних та внутрішніх військ НКВС ім. Ф. Е. Дзержинського комбригом Ернестом Михайловичем Лєпіним. Останній зізнався, що діяльність нелегальної організації (до неї також входили начальник відділу штабу бригади військ НКВС Бруш, начальник автобронетанкового дивізіону Харківського військового училища НКВС Улоняк, начальник фінансової частини ХВУ ім. Ф. Е. Дзержинського Штейнберг, начальник матеріального забезпечення ХВУ ім. Ф. Е. Дзержинського Власов — *Авт.*) була направлена на послаблення охорони та руйнування важливих промислових та військових об'єктів в області.

Звинувачення в підготовці повстанських кадрів на базі латиських стрільців органи держбезпеки висунули керівнику військової секції Харківського латиського клубу Сак-Саковському, заступнику завідувача Харківського собезу Вилозовському, директору фабрики Харпромторгу Литвинову, голові міськради Тсовіахіму Сидорову, начальнику Будинку оборони Плахотнікову, секретарю ЗПК Харківського електротурбогенераторного заводу Аушкапу, уповноваженому Північморшляху в Харкові Лучіну [41].

Синхронно з операціями по «розгрому шпигунсько-диверсійних контингентів із поляків, латишів, німців, харбінців, китайців, болгар...» в 1938 році органами держбезпеки здійснювалися репресивні заходи проти «антирадянських партій». 14 лютого 1938 року директивою НКВС СРСР регіональним підрозділам було дано завдання «посилити роботу по меншовикам та анархістам». Як результат, на початок березня 1938 року в Україні була викрита антирадянська меншовицька організація, до якої входило 241 особа [42].

У квітні 1938 року співробітникам органів держбезпеки впало в око, що представники антирадянської меншовицької організації в Україні тісно співпрацювали з підпільними бундівськими комітетами, один з яких було виявлено в Харкові на чолі з колишнім секретарем Калініндорфського райкому КП(б)У, керівником ОЗЕТу в Україні Сударським та редактором єврейської газети «Дер Штерн» Гулько. Заарештований професор Харківського інституту гігієни праці Коган визнав, що бундівське підпілля проводить антирадянську та розвідувальну діяльність у Радянському Союзі за директивами ЦК польського «Бунду» [43].

[40] ГДА СБУ, ф. 16, оп. 31, спр. 8 (1951 р.), арк. 109—111.
[41] Там само, спр. 14 (1951 р.), арк. 131—138.
[42] Там само, спр. 81, арк. 92.
[43] Там само, спр. 59, арк. 108—116.



СПРАВКА.

По материалам I Спецотдела УНКВД по Харьковской обл. значится гр-н Журавель Андрей Андреевич 1892 года рождения, уроженец д. [illegible] «14/II» 1938 года арестован 3 отд. УНКВД по Харьковской Области по делу № 114909 по обвинению по ст. 54-8, 54-11 УК УССР.

Воен. коллегией Верхсуда СССР от 20/X-38 г. осужден к ВМН.

ИНСПЕКТОР I СПЕЦОТДЕЛА УНКВД по ХАРЬКОВСКОЙ ОБЛАСТИ

1939 г.

Довідка про засудження А. А. Журавля Військовою колегією Верховного суду СРСР від 20.10.1938 року до вищої міри покарання. *1939 рік*

Наприкінці зими 1938 року підлеглим Рейхмана вдалося виявити «Харківський комітет» антирадянської об’єднаної української націоналістичної організації Української партії соціалістів-революціонерів та причетних до створення повстанських загонів есерів в Балаклійському, Краснокутському та інших районах Харківської області (члени УПСР — Пукало, Лисенко, Тесля, Ярослав, Гемба), диверсійних груп на Харківському тракторному, Харківському електро-механічному заводах (колишні есери — Слива, Козир, Кондрашенко) [44]. У той самий час органи держбезпеки здійснювали заходи по ліквідації петлюрівського повстанського підпілля на Харківщині. За ґратами опинилось 223 особи (серед них — колишній директор департаменту міністерства внутрішніх справ Директорії УНР Матвієвський, колишній комісар Катеринославської та Подільської губерній часів Директорії УНР Кондратенко), яким інкримінувалось участь у створенні повстанських загонів та диверсійних груп [45].

Одночасно з розгромом антирадянського українського націоналістичного підпілля навесні 1938 року Управлінням НКВС по Харківській області була розгорнута робота по викриттю формувань російської контрреволюції на Харківщині. За особистою вказівкою наркома внутрішніх справ УРСР О. Успенського харківські чекісти мали розшукати підпільні осередки російських есерів та російських меншовиків, які перебували в тісній взаємодії з Російським загальновійськовим союзом заради підготовки збройного виступу проти радянської влади під егідою правотроцькістського центру. У першій декаді квітня 1938 року новий начальник УНКВС по Харківській області Григорій Телешов (березень-квітень 1938 року) зміг поінформувати центральний апарат НКВС УРСР про кількісні та якісні показники операції з розгрому ровсівсько-есерівських та меншовицьких формувань на Харківщині: «Ліквідовані: Підпільний обласний комітет російських есерів у складі: СТРЕЛЬЦОВА — до арешту економіст Харьківського ОблЗУ; РОЗЕНБЛЮМА — колишнього члена Московського комітета ЛСР; до арешту — співробітник Харківського інституту раціоналізації; КУШНАРЕНКА — есера з 1904 року; до арешту — референт Харківського Облвнуторга; ЛИТВИНОВА — есера з 1905 року, колишнього члена Харьківської міської думи; до арешту — лікар; СТЕФАНОВИЧА — есера з 1906 року; до арешту — юрисконсульт Комунпостачу в м. Харкові.

Обласний військово-повстанський штаб РОВСу у складі колишніх білих козачих полковників ЄГОРОВА та МЕЛЬНИКОВА та підполковника царської армії ТАРАСЕВИЧА (всі заарештовані).

Підпільний обласний комітет російських меншовиків у складі:

КИСЛЯНСЬКОГО — кадрового меншовика; до арешту економіст Облпотребсоюзу; АЛЬТЕРМАНА — кадрового меншовика; до арешту економіст молочного завода; ГУРЕВИЧА — кадрового меншовика; до арешту член КП(б)У, педагог середньої школи; БЕРНШТЕЙНА — кадрового меншовика; до арешту завідувач відділенням Книгокультторгу (усі заарештовані).

[44] ГДА СБУ, ф. 16, оп. 31, спр. 17 (1951 р.), арк. 61—67.

[45] ДА СБУ, ф. 16, оп. 31, спр. 9 (1951 р.), арк. 124—132.

У Харкові ліквідується військово-офіцерська ровсівська організація, яка складається з воєнруків харківських ВУЗів. Організація очолювана воєнруком — бригадним комісаром БАГІНСЬКИМ, колишнім офіцером царської армії АГАПОВИМ-КОШЕВИМ (всі заарештовані). У цій справі заарештовано 28 воєнруків харківських ВУЗів, колишніх офіцерів царської та білої армій (колишній генерал СОЛОДУХІН, колишній полковник царської армії МЕЛЬНИКОВ, колишній підполковник царської армії НІКІТІН-ТАМАРІН та інші)... Всього в Харківській області по ровсівсько-есерівським повстанським, диверсійним та терористичним формуванням заарештовано 1268 учасників.»[46]

Діяльність Григорія Телешева на посаді начальника УНКВС по Харківській області дістала високу оцінку не лише наркома внутрішніх справ УРСР О. Успенського, але й найвищого керівництва країни, яке вирішило перевести його на партійну роботу. 30 квітня 1938 року Григорій Телешев виїхав з Харкова до ЦК КП(б) У і через кілька днів був призначений першим секретарем Одеського обкому партії. Натомість згідно з наказом НКВС СРСР № 1188 від 20 травня 1938 року новим начальником УНКВС по Харківській області став начальник відділу кадрів НКВС УРСР, капітан державної безпеки Григорій Кобизєв.

Харківські чекісти відразу відчули в роботі Г. Кобизєва «кар'єристську лінію, яка вимагала «показати товар лицем»[47]. Приїхавши до Харкова, Г. Кобизєв відразу розпочав впроваджувати у життя настанови О. Успенського по ліквідації «Всеукраїнського військово-повстанського партизанського штабу». Протягом першого тижня перебування на посаді начальника обласного управління НКВС Г. Кобизєву та його підлеглим вдалося знешкодити обласну структуру «Всеукраїнського антирадянського військово-повстанського партизанського штабу», очолювану фундатором Українського Червоного козацтва, старшим воєнруком харківських вузів Багінським, директором Учкомбінату Південно-Західної залізниці, учасником партизанського загону в часи громадянської війни Зембицьким та колишнім керівником партизанського з'єднання на Полтавщині Федором Бойченком[48].

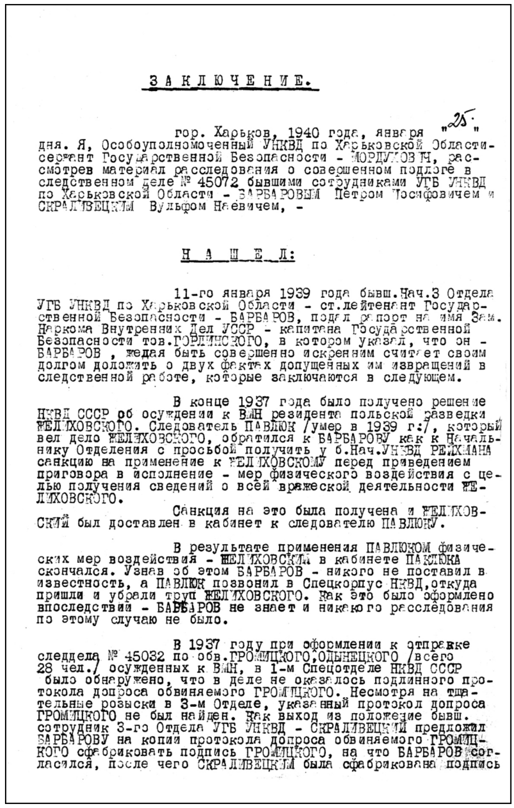
У ході розгрому в Україні контрреволюційного церковного підпілля в травні та червні 1938 року підлеглі Кобизєва «зуміли» викрити у місті Харкові підпільну організацію (понад 10 осіб), яку очолював архієпископ обновленської церкви Іоан (Славгородський)[49].

Заради планових показників у боротьбі з «ворогами радянської влади» Г. Кобизєв був здатен на все. Так, за його вказівкою у місті Харкові були заарештовані всі, хто перебував під час Першої світової війни у німецькому чи австрійському полоні незалежно від того, був на них компромат чи ні[50]. Коли ж слідчі подавали йому довідки з пропозиціями звільнити деяких заарештованих, то Кобизєв пропонував їм замінити резолюцію «підлягає звільненню» на « подати на розгляд особливої трійки»[51]. Архівні матеріали свідчать, що Особливою трійкою при Управлінні НКВС по Харківській області лише за період з 19 вересня по 2 жовтня 1938 року було засуджено 654 особи, з них: по 1 категорії — 545 людини; 2 категорії — 109[52]. Під завісу «Великого терору» на початку листопада 1938 року відомство Кобизєва утримувало в слідчих ізоляторах Харківщини 341 арештанта[53].

---

[46] ГДА СБУ ф. 16, оп. 31, спр. 59, арк. 129—156.
[47] ДА УСБУ ХО, спр. 106796, арк. 22.
[48] ДА СБУ, ф. 16, оп. 31, спр. 4 (1951 р.), арк. 242—265.
[49] ГДА СБУ, ф. 16, оп. 31, спр. 7, арк. 5—16.
[50] ДА ФСБ РФ, спр. 14740, т. 3, арк. 196.
[51] ДА УСБУ ХО, спр. 023528, арк. 113.
[52] ГДА СБУ, ф. 16, оп. 31, спр.92, арк. 12.
[53] Там само, арк. 18.

Поклала край масовим політичним репресіям постанова РНК СРСР і ЦК ВКП(б) «Про арешти, прокурорський нагляд і ведення слідства» від 17 листопада 1938 року. У ній зокрема відзначалося, що «працівники НКВС зовсім закинули агентурно-інформаційну роботу, віддаючи перевагу більш спрощеним засобам, шляхом практики масових арештів, не турбуючись при цьому про повноту та високу якість розслідування... Органи прокуратури не тільки не усувають порушень революційної законності, але фактично узаконюють ці порушення. Всі ці відзначені у роботі органів НКВС і прокуратури цілком нестерпні недоліки були можливі лише тому, що вороги народу, які проникли до органів НКВС і прокуратури, всіляко намагалися відірвати органи НКВС і прокуратури від партійного контролю та керівництва, а тим самим полегшити собі та своїм спільникам можливість продовження своєї антирадянської підривної діяльності» [54].



З А К Л Ю Ч Е Н И Е.

гор. Харьков, 1940 года, января "25" дня. Я, Особоуполномоченный УНКВД по Харьковской Области-сержант Государственной Безопасности - МОРДУХОВИЧ, рассмотрев материал расследования о совершенном подлоге в следственном деле № 45072 бывшими сотрудниками УГБ УНКВД по Харьковской Области - БАРБАРОВЫМ Петром Иосифовичем и СКРАЛИВЕЦКИМ Вульфом Наевичем, -

Н А Ш Е Л:

11-го января 1939 года бывш.Нач.3 Отдела УГБ УНКВД по Харьковской Области - ст.лейтенант Государственной Безопасности - БАРБАРОВ, подал рапорт на имя Зам. Наркома Внутренних Дел УССР - капитана Государственной Безопасности тов.ГОРЛИНСКОГО, в котором указал, что он - БАРБАРОВ , желая быть совершенно искренним считает своим долгом доложить о двух фактах допущенных им извращений в следственной работе, которые заключаются в следующем.

В конце 1937 года было получено решение НКВД СССР об осуждении к ВМН резидента польской разведки ЖЕЛИХОВСКОГО. Следователь ПАВЛЮК /умер в 1939 г./, который вел дело ЖЕЛИХОВСКОГО, обратился к БАРБАРОВУ как к Начальнику Отделения с просьбой получить у б.Нач.УНКВД РЕЙХМАНА санкцию на применение к ЖЕЛИХОВСКОМУ перед приведением приговора в исполнение - мер физического воздействия с целью получения сведений о всей вражеской деятельности ЖЕЛИХОВСКОГО.

Санкция на это была получена и ЖЕЛИХОВСКИЙ был доставлен в кабинет к следователю ПАВЛЮКУ.

В результате применения ПАВЛЮКОМ физических мер воздействия - ЖЕЛИХОВСКИЙ в кабинете ПАВЛЮКА скончался. Узнав об этом БАРБАРОВ - никого не поставил в известность, а ПАВЛЮК позвонил в Спецкорпус НКВД,откуда пришли и убрали труп ЖЕЛИХОВСКОГО. Как это было оформлено впоследствии - БАРБАРОВ не знает и никакого расследования по этому случаю не было.

В 1937 году при оформлении к отправке следдела № 45032 по обв.ГРОМИЦКОГО,ОДЫНЕЦКОГО /всего 28 чел./ осужденных к ВМН, в 1-м Спецотделе НКВД СССР было обнаружено, что в деле не оказалось подлинного протокола допроса обвиняемого ГРОМИЦКОГО. Несмотря на тщательные розыски в 3-м Отделе, указанный протокол допроса ГРОМИЦКОГО не был найден. Как выход из положение бывш. сотрудник 3-го Отдела УГБ УНКВД - СКРАЛИВЕЦКИЙ предложил БАРБАРОВУ на копии протокола допроса обвиняемого ГРОМИЦКОГО сфабриковать подпись ГРОМИЦКОГО, на что БАРБАРОВ согласился, после чего СКРАЛИВЕЦКИМ была сфабрикована подпись

Висновок особливого уповноваженого УНКВС по Харківській області Мордуховича про розслідування обставин смерті резидента польської розвідки Г. А. Желіховського. *25 січня 1940 року, м. Харків*

Наказ вищого політичного керівництва країни про завершення «Великого терору» (діяльність всіх надзвичайних органів після виходу постанови від 17 листопада 1938 року припинялася, арешти дозволялися тільки із санкції суду або прокурора) спричинив репресії серед виконавців масштабної «соціальної чистки». Розпочати чистку апарату УНКВС від осіб, які скомпрометували себе за часів єжовщини було доручено новоспеченому начальнику УНКВС Харківської області Миколі Івановичу Кувшинову (січень — серпень 1939 року). За короткий період часу були звільнені з роботи начальник 3-го відділу П. Барбаров, начальник відділку секретно-політичного відділу В. Липко, начальник 1-го відділку економічного управління, лейтенант державної безпеки О. Кудринський. Слід відзначити, що судили співробітників УНКВС не лише за «ворожу діяльність», але і за суто кримінальні злочини. 16 січня 1939 року був засуджений до 3,5 років позбавлення волі оперуповноважений 4-го (секретно-політичного відділу) С. Бурлаков, який привласнив гроші одного із заарештованих. 15 лютого 1939 року військовий трибунал прикордонних і внутрішніх військ Київського військового округу розглянув справу з обвинувачення колишніх співробітників внутрішньої тюрми УДБ УНКВС Харківської області: начальника В. Кашина, чергових помічників коменданта П. Тарана і П. Топунова, старшого наглядача І. Рудя, наглядачів С. Руденка та Г. Пушкарьова за статтею 206[17] п. «б» Карного кодексу УРСР. Попереднім і судовим слідством було встановлено, що протягом чотирьох місяців 1937—1938 років ці особи перед виконанням вироків над

[54] *Коровин, В.* История отечественных органов безопасности. — М., 1995. — С. 39, 40.

засудженими на смерть громадянами систематично займалися вимаганням грошей у смертників, супроводжуючи ці звірства биттям. Крім того, ці мародери вибивали у трупів золоті зуби, а деякі речі розстріляних продавали на ринку. Трибунал засудив В. Кашина та С. Руденка до розстрілу, П. Тарана та І. Рудя — до 10 років ув'язнення, Г. Пушкарьова — до 2,5 років позбавлення волі, П. Топунова — до 2,5 років умовно. Військова колегія Верховного Суду СРСР 5 квітня переглянула ці рішення та замінила В. Кашину і С. Руденку розстріл на 10 років позбавлення волі. П. Тарану і І. Рудю термін ув'язнення понизили до 5 років, а Г. Пушкарьову табори були замінені виправно-трудовими роботами [55].

Ініціювавши переслідування учасників масових політичних репресій у період так званої «берієвської відлиги», сталінське керівництво свідомо прагнуло відволікти увагу від безпосередніх організаторів та натхненників «Великого терору», жертвами якого стало значне число жителів Харківщини. Використаний у дослідженні документальний масив з Галузевого державного архіву СБУ дозволяє нам зробити висновки про те, що показники політичних репресій 1937—1938 років у Харківській області були одними з найвищих в Українській РСР. Каральна діяльність органів НКВС багато в чому визначалась тривалим столичним статусом Харкова (наявність іноземних представництв, діяльність різноманітних громадських об'єднань). Окрім «концентрації» на Харківщині значного числа представників старої генерації, політичної еліти та діячів культури радянського часу, на кількісні та відсоткові показники репресій періоду «великої чистки» в регіоні впливала прискіплива увага органів держбезпеки напередодні Другої світової війни до фабрично-заводського потенціалу Харківщини (особи, які працювали на підприємствах машинобудівної, оборонної промисловості складали вагомий відсоток від загалу репресованих).

Олег БАЖАН, кандидат історичних наук, старший науковий співробітник відділу регіональних проблем історії України Інституту історії України НАН України

Вадим ЗОЛОТАРЬОВ, кандидат технічних наук, доцент Харківського національного технічного університету радіоелектроніки

---

[55] ДА УСБУ ХО, спр. 1725, арк. 221—224, 262.

Розділ 1

МОВОЮ ДОКУМЕНТІВ

Масове винищення в концентраційних таборах, у другій половині тридцятих років, жертв московсько-більшовицького мрякобісся не слід звалювати тільки на совість Сталіна та Єжова. За їх злодіяння — відповідальна вся компартія! Не хто інший, як сам Ленін створив ЧК з цілою системою концентраційних таборів, ревтрибуналів і терористичних виконавчих органів диктатури партії. Та ж сама партія дала в руки Сталіна і його камарильї карти в руки, і з її благословення він тасував і грав ними, в інтересах московсько-більшовицького імперіялізму.

Йосип Гірняк. До недобитків «Березоля»

В огні нестерпної навали
рубали, різали наш сад...
А ми дивилися назад
і за минулим сумували...
Руками власними тюрму
творили ми собі одвічну...
О, будьте прокляті, кому
назад повернуто обличчя!

Володимир Сосюра. Сад

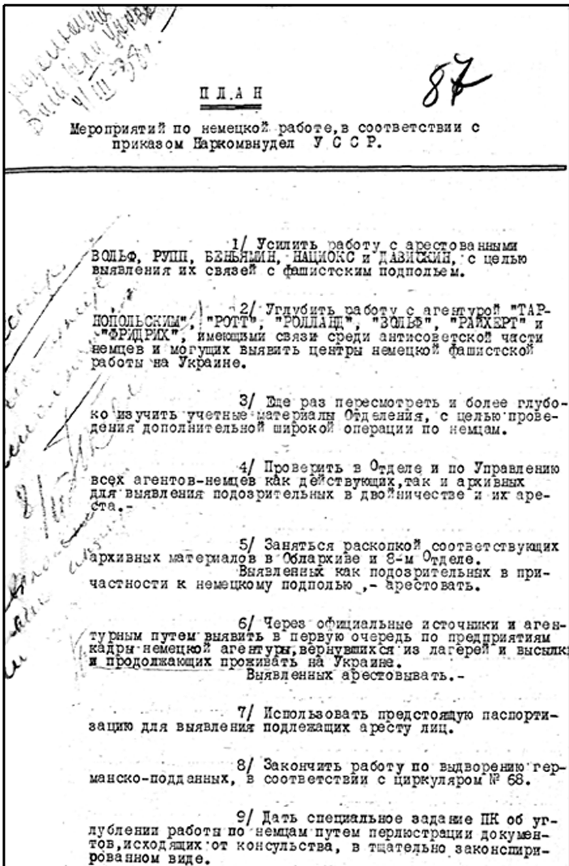


036046
НКВД УССР
НАРОДНЫЙ КОМИССАРИАТ ВНУТРЕННИХ ДЕЛ УССР
ОТДЕЛ УГБ
АРХИВ
Учетно-архивного отдела
КГБ при Сов. Министров УССР
СЛЕД. ФОНД
ДЕЛО № 53633
ПО ОБВИНЕНИЮ Агабекова Владимира Александровича
по ст.ст. 54-8 и 54-11 УК УССР
02.07.2002
УЧЕТНО-АРХИВНЫЙ ОТДЕЛ
КГБ при СМ УССР 34574
АРХ. № 64633
036046

ПОСТАНОВЛЕНИЕ
По делу № 53633
Гор. Киев 27.XI 1937 г. я, Пом. Нач. Отделения
IV Отдела УГБ НКВД УССР ВОЛЧИК
рассмотрев материалы по обвинению гр. АГАБЕКОВА Владимира Александровича
в преступлениях, предусмотренных ст. ст. 54-10, 54-11
УК УССР, выразившихся в том, что он входил в состав руководства нелегальной антисоветской ... низации, был организацион...
На основании изложенного и ру... 155 УКП УССР,
ПОСТАНО...
Избрать мерой пресечения способ... под отношению к обвиняемому А... под стражей в спецкорпу...
Настоящее постановление представит...
Пом. Нач. Отделения
Согласен: Начальник 4 Отд...
Утверждаю: Начальник 4 Отдела

ПРИГОВОР
Именем Союза Советских Социалистических Республик
выездная сессия
Военной Коллегии Верховного Суда Союза ССР
в составе:
Председательствующего ДИВВОЕНЮРИСТА тов. ОРЛОВА
Членов: военных юристов 1-го ранга т.т. СУСЛИНА и КЛИМИНА
При секретаре военном юристе 2 ранга тов. КОЗЛОВЕ
В закрытом судебном заседании, в гор. Киеве
22 августа 1938 года, рассмотрела дело по обвинению:
АГАБЕКОВА Владимира Александровича, 1884 года рождения, быв. зам. начальника орг.-планового отдела Укрснаба, в преступлениях, предусмотренных ст.ст. 54-8 и 54-11 УК УССР.
...ительным и судебным следствием установлено, что подсудимый Агабеков ...

СЕКРЕТНО
СПРАВКА
Приговор о расстреле Агабекова Владимира Александровича приведен в испол... в гор. Киеве "22/VIII" 1938 г.
Акт о приведении приговора в исполнение хранится в особом архиве 1-го спецотдела НКВД СССР том № 11 лист № 119
НАЧ. 12 ОТД-НИЯ 1 СПЕЦОТДЕЛА НКВД СССР
ЛЕЙТЕНАНТ ГОСБЕЗОПАСНОСТИ (КРИВИЦКИЙ)



87

ПЛАН

Мероприятий по немецкой работе, в соответствии с приказом Наркомвнудел УССР.

1/ Усилить работу с арестованными ВОЛЬФ, РУПП, БЕНЬЯМИН, НАЦИОКС и ДАВИСКИН, с целью выявления их связей с фашистским подпольем.

2/ Углубить работу с агентурой "ТАРНОПОЛЬСКИМ", "РОТТ", "РОЛЛАНД", "ВОЛЬФ", "РАЙХЕРТ" и "ФРИДРИХ", имеющими связи среди антисоветской части немцев и могущих выявить центры немецкой фашистской работы на Украине.

3/ Еще раз пересмотреть и более глубоко изучить учетные материалы Отделения, с целью проведения дополнительной широкой операции по немцам.

4/ Проверить в Отделе и по Управлению всех агентов-немцев как действующих, так и архивных для выявления подозрительных в двойничестве и их ареста.-

5/ Заняться раскопкой соответствующих архивных материалов в Облархиве и 8-м Отделе.

Выявленных как подозрительных в причастности к немецкому подполью,- арестовать.

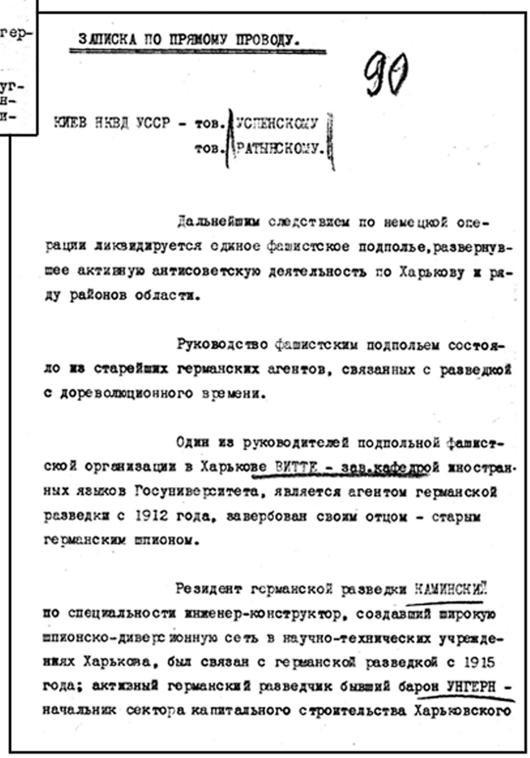
6/ Через официальные источники и агентурным путем выявить в первую очередь по предприятиям кадры немецкой агентуры, вернувшихся из лагерей и ссылки и продолжающих проживать на Украине.

Выявленных арестовывать.-

7/ Использовать предстоящую паспортизацию для выявления подлежащих аресту лиц.

8/ Закончить работу по выдворению германско-подданных, в соответствии с циркуляром № 68.

9/ Дать специальное задание ПК об углублении работы по немцам путем перлюстрации документов, исходящих от консульства, в тщательно законспирированном виде.



ЗАПИСКА ПО ПРЯМОМУ ПРОВОДУ.

90

КИЕВ НКВД УССР – тов. УСПЕНСКОМУ
тов. РАТНИСКОМУ.

Дальнейшим следствием по немецкой операции ликвидируется единое фашистское подполье, развернувшее активную антисоветскую деятельность по Харькову и ряду районов области.

Руководство фашистским подпольем состояло из старейших германских агентов, связанных с разведкой с дореволюционного времени.

Один из руководителей подпольной фашистской организации в Харькове ВИТТЕ – зав. кафедрой иностранных языков Госуниверситета, является агентом германской разведки с 1912 года, завербован своим отцом – старым германским шпионом.

Резидент германской разведки КАМИНСКИЙ по специальности инженер-конструктор, создавший широкую шпионско-диверсионную сеть в научно-технических учреждениях Харькова, был связан с германской разведкой с 1915 года; активный германский разведчик бывший барон УНГЕРН – начальник сектора капитального строительства Харьковского

Документи НКВС з проведення «німецької операції» в Харкові. *1938 рік*

Документ № 1

ПРОТОКОЛ № 1 НАРАДИ В НКВС УРСР

із питань підготовки до вилучення куркулів і кримінальних злочинців

23 липня 1937 р.

УТВЕРЖДАЮ:
Заместитель
Наркома Внутренних Дел
3 ранга (ИВАНОВ)
24/VII-1937 г.

ПРОТОКОЛ № 1
совещания по вопросу подготовки к изъятию кулаков
и уголовников на Украине, состоявшегося 23 июля 1937 г.

ПРИСУТСТВОВАЛИ: т.т. ГЕРЗОН, КАМИНСКИЙ, ВОЛЬФСОН, МУНВЕЗ.

Совещание приняло следующее решение:

а) О ЛЮДСКОМ СОСТАВЕ

1. Составить план распределения людского состава по областям.

2. Получить санкцию Наркома из Москвы о прекращении 2-го набора в лагерь работников милиции и о прекращении работы лагерей.

3. Просить Наркома и Москву отсрочить выпуск курсантов школ милиции (выпуск намечался с 1 по 8 августа с. г.)

4. При утверждении первых 2-х пунктов провести следующее:

а) Личный состав лагерей отправить по областям;

б) Принять к сведению, что в резерве остается 669 чел[овек] личного состава школ милиции, из них:

Начальствующего состава	227
Рядового и младшего состава	442

В том числе отдельно по школам:

	Нач[альствующий] состав	Ряд[овой] и млад[ший] состав
Киевской	123	—
Харьковской	34	165
Полтавской	38	111
Одесской	32	166

После получения телеграммы из Москвы распределить этот резерв в зависимости от потребностей областей.

в) Просить Наркома издать приказ о прекращении отпусков по милиции.

г) Просить Наркома отсрочить исполнение приказа об организации курсов ПВО по милиции.

5. То же в отношении распределения и использования курсантов школы УГБ в количестве 240 чел[овек].

6. Просить Наркома и ГУГБ НКВД разрешить использование для операции 2-го Харьковского военного училища войск НКВД.

7. Просить Наркома дать указания Начальнику УПВО о включении погранотрядов в операцию в пределах пограничной полосы.

8. Просить Наркома и ГУЛАГ НКВД об использовании для операции Харьковской школы ГУЛАГа.

9. Просить Наркома указать Начальнику УПВО об усилении охраны тюрем конвойными войсками и о принятии внешней охраны тюрем областных и пограничных центров конвойными войсками.

б) О ТЮРЬМАХ

1. Тов. ВОЛЬФСОНУ к 25 июля представить план приема арестованных с учетом максимальной загрузки тюрем, с разбивкой по областям и тюрьмам.

2. Имея в виду загруженность тюрем, просить Наркома санкционировать, чтобы только контингенты 1-й категории содержались в тюрьмах, а для содержания 2-й категории использовать КПЗ (ориентировочно дополнительно к содержащимся 7000—8000 чел[овек]) и предложить областям изыскать помещения в пунктах межрайопергрупп для временного содержания арестованных.

3. Предложить Облуправлениям организовать охрану КПЗ и временно приспособленных для содержания арестованных помещений, обеспечить питание и медицинское обслуживание арестованных.

в) ОБ ОТЧЕТНОСТИ

Тов. МУНВЕЗУ организовать учетную работу с таким расчетом, чтобы сводки о ходе операции представлялись бы Облуправлениями раз в два дня, и выработать на основе договоренности с Москвой единую форму отчетности.

Зам[еститель] Нач[альника] IV отдела УГБ НКВД УССР
Ст[арший] Лейтенант Государственной Безопасности ГЕРЗОН

Цит. за: Великий терор в Україні, «Куркульська операція» 1937—1938 рр. : у 2 ч. / упоряд. Сергій Кокін, Марк Юнге. — К.: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2010. — Ч. І. — С. 62—64.

Документ № 2

ДИСЛОКАЦІЯ

міжрайонних оперативних груп НКВС УРСР для виконання наказу НКВС СРСР № 00447

Липень 1937 р.

Дислокация
межрайонных оперативных групп

<...>

Харьковская область
1. Харьков
2. Полтава
3. Кременчуг
4. Лубны
5. Сумы
6. Купянск
7. Изюм

Черниговская область
1. Чернигов
2. Конотоп
3. Нежин
4. Глухов
5. Прилуки
6. Ромны
7. Городня

Донецкая область
1. Сталино
2. Мариуполь
3. Артемовск
4. Ворошиловград
5. Старобельск

МАССР
1. Тирасполь
2. Балта
ВСЕГО 45 групп

Цит. за: Великий терор в Україні, «Куркульська операція» 1937—1938 рр. : у 2 ч. / упоряд. Сергій Кокін, Марк Юнге. — К.: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2010. — Ч. І. — С. 58.

Документ № 3

ПРОТОКОЛ № 3 НАРАДИ В НКВС УРСР

із питань підготовки до вилучення куркулів і кримінальних злочинців

28 липня 1937 р.

ПРОТОКОЛ № 3
совещания по вопросу подготовки к изъятию кулаков и уголовников на Украине, состоявшегося 28 июля 1937 года

ПРИСУТСТВОВАЛИ: т.т. ГЕРЗОН, КАМИНСКИЙ, ЗАСЛАВСКИЙ, ВОЛЬФСОН, МУНВЕЗ, ЯРОШЕВСКИЙ и БОРИСОВ.

Совещание приняло следующее решение:

а) О СРЕДСТВАХ

К представленному тов. ЯРОШЕВСКИМ проекту сметы расходов на проведение операции внести следующие изменения и дополнения:

1) Учесть, что ориентировочно для операции будет мобилизовано до 5000 чел[овек] актива, в среднем на 10 дней, с оплатой по 7 рублей на человека.

2) Сократить наполовину канцелярские и типографские расходы по межрайопергруппам и облотделам.

3) В пункте расходов по 2-му Военучилищу войск НКВД увеличить количество оплаты дней на 30.

4) Предусмотреть в дополнение к смете по УМЗ вопросы вещевого довольствия и этапирования арестованных.

Поручить тов. ЯРОШЕВСКОМУ переработать смету и представить Наркому для утверждения 29 июля.

Просить Наркома санкционировать отпуск средств на типографские расходы (для изготовления соответствующих бланков в централизованном порядке).

Тов. МУНВЕЗУ и ЯРОШЕВСКОМУ дать соответствующие указания областям.

Просить Наркома и ГУГБ НКВД санкционировать содержание арестованных в КПЗ до 15 дней.

б) О ТЮРЬМАХ

Принять к сведению сообщение тов. ВОЛЬФСОНА, что им проверкой по областям установлено, что при условии очередности в изъятии 1 и 2 категорий, в тюрьмах и КПЗ имеется полная возможность размещения 40 000 чел.

Начальник IV Отдела УГБ НКВД УССР
Ст[арший] Лейтенант Государственной Безопасности ГЕРЗОН

Цит. за: Великий терор в Україні, «Куркульська операція» 1937—1938 рр.: у 2 ч. / упоряд. Сергій Кокін, Марк Юнге. — К. : Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2010. — Ч. І. — С.70, 71.

Документ № 4

ТЕЛЕГРАМА ІЗРАЇЛЯ ЛЕПЛЕВСЬКОГО

Миколі Єжову про перевантаження в'язниць в УРСР

20 серпня 1937 р.

ТЕЛЕГРАММА
МОСКВА НКВД
тов. ЕЖОВУ

Исключительно тяжелое положение создалось на Украине с размещением в тюрьмах арестованных. Все тюрьмы Украины количеством 39 вмещают 24755 человек.

На 20 августа содержится 43 000 арестованных.

Ближайшие дни в связи с операциями по полякам, румынам, по семьям осужденных предстоит значительное увеличение числа арестованных.

Для разгрузки нами принимаются меры на месте по ускорению рассмотрения судами и прокуратурой следственных и кассационных дел, ускоряем подготовку к военной коллегии дел по троцкистам и правым.

Прошу Вашего распоряжения ГУЛАГу дать специальный наряд еще на август на пять тысяч человек второй категории и на сентябрь — на семь тысяч человек.

Вторая категория по кулацкой операции рассматривается тройками в связи с рассмотрением дел по первой категории, так как из рассмотренных дел по первой категории приговариваются только от 30 до 50 процентов, остальные идут по второй категории.

20 августа 1937 г. № 80174.

Народный Комиссар Внутренних Дел УССР
Комиссар Государственной Безопасности
2-го ранга ЛЕПЛЕВСКИЙ

Цит. за: Великий терор в Україні, «Куркульська операція» 1937—1938 р.: у 2 ч. / упоряд. Сергій Кокін, Марк Юнге. — К. : Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2010. — Ч. І. — С. 138.

Документ № 5

НАКАЗ ІЗРАЇЛЯ ЛЕПЛЕВСЬКОГО

про впорядкування режиму в тюрмах

25 серпня 1937 р.

Сов[ершенно] секретно

Приказ
Народного Комиссара Внутренних Дел УССР за 1937 год

Проверкой установлены факты безнаказанных нарушений заключенными установленного для них режима.

Порядок содержания заключенных в ряде тюрем не отвечает требованиям, предъявляемым тюрьмам НКВД.

Такое положение особенно недопустимо в настоящее время, когда в тюрьмах содержится значительное количество особо опасных преступников.

ПРИКАЗЫВАЮ:

1. Начальникам Облуправлений НКВД обеспечить в тюрьмах строжайшую изоляцию и строгое соблюдение установленного режима.

2. Провести решительную борьбу с малейшими нарушениями тюремного режима, накладывать на виновных админвзыскания, а к особо злостным нарушителям дисциплины применять карцер.

3. По каждому случаю камерного бандитизма, воровства, хулиганства, оскорблений надзорсостава и т. п. производить строжайшее расследование, виновных предавать суду.

4. Обязать начальников и оперсостав тюрем тщательно обыскивать вновь поступающих заключенных и производить систематические обыски в камерах.

5. При обнаружении в камерах запрещенных предметов подвергать виновных в этом строгим админвзысканиям.

6. Предупредить начальников ОМЗ и тюрем, что за ослабление режима и нарушение порядка содержания заключенных будут привлекать к ответственности и отстранять виновных с занимаемых должностей.

Приказ объявить всему личному составу МЗ НКВД УССР.

Народный Комиссар Внутренних Дел УССР
Комиссар Государственной Безопасности
2-го ранга ЛЕПЛЕВСКИЙ

Цит. за: Україна в добу «Великого терору» : 1936—1938 роки / авт.-упоряд. Ю. Шаповал [та ін.]. — К. : Либідь, 2009. — С. 213.

Документ № 6

ПОСТАНОВА ЦВК СРСР

Про внесення змін до діючих кримінально-процесуальних кодексів союзних республік

14 вересня 1937 р.

Центральный Исполнительный Комитет СССР постановляет:

Внести следующие изменения в действующие уголовно-процессуальные кодексы союзных республик по рассмотрению дел о контрреволюционном вредительстве и диверсиях:

1. По делам о контрреволюционном вредительстве и диверсиях обвинительное заключение вручать обвиняемым за одни сутки до рассмотрения дел в суде.

2. Кассационного обжалования по делам о преступлениях, предусмотренных ст. ст. 58^7 УК РСФСР (вредительство) и 58^9 УК РСФСР (диверсия) и соответствующими ст. ст. УК других союзных республик, — не допускать.

3. Приговоры о высшей мере наказания (расстреле) приводить в исполнение немедленно по отклонению ходатайств осужденных о помиловании.

Цит. за: *Гусев, Л. Н.* История законодательства СССР и РСФСР по уголовному процессу и организации суда и прокуратуры 1917—1954 гг. : сборник документов. — М.: Гос. изд. юрид. литературы, 1955. — С. 559.

Документ № 7

ХАРАКТЕРИСТИКА

на члена сім'ї «зрадника батьківщині» неповнолітнього К. Г. Герекке

вересень 1937 р.

ХАРАКТЕРИСТИКА
степени социальной опасности детей старше 15-ти летнего возраста,
осужденного ГЕРЕККЕ Георгия Конрадовича.

Сын — ГЕРЕККЕ Конрад Георгиевич, 1920 г[ода] рожд[ения], урож[енец] г. Харькова, немец, гражд[анин] СССР, б/парт., — состоял членом ЛКСМ с 1936 г[ода], исключен в 1937 г[оду] в связи с арестом отца, находился на иждивении родных.

ГЕРЕККЕ Конрад Георгиевич настроен резко националистически. Учится в немецкой школе, посещал регулярно немецкий клуб, где поддерживал связи с ЛЕССИК и МУШЕК (осуждены). Помимо этого тесно связан с семьями репрессированных пасторов МАЙЕР и БИРТ, посещал их на дому.

Вращается исключительно в кругу националистически настроенной немецкой молодежи.

В школе группировал вокруг себя наиболее консервативную часть учеников, в том числе учеников иностранно-подданных.

Не выступая лично с антисоветскими заявлениями ГЕРЕККЕ К. Г. всегда сочувственно относился ко всем антисоветским высказываниям со стороны других лиц.

Оперуполном[оченный] III Отдела
Мл[адший] Лейтенант Госбезопасности (*підпис*) ИОСИЛЕВИЧ

УТВЕРЖДАЮ: Зам[еститель] Нач[альника] III Отдела
Капитан Госбезопасности (*підпис*) ТОРНУЕВ

ДАХО, ф. Р-6452, оп. 1, спр. 4633, арк. 7. Машинопис. Рукопис.

Документ № 8

ВИТЯГ ЗІ СВІДЧЕНЬ

про антирадянську діяльність Христини Алчевської, надані колишнім політемігрантом І. В. Левицьким слідчому УДБ ХОУ НКВС

1 листопада 1937 р.

...С этой целью [шпионажа — *Упоряд.*] я решил близко как [со] старожилом г. Харькова связаться с преподавателем французского языка с Христиной Алчевской*, доч[ерью] б[ывшего] известного банкира в г. Харькове, с которой я уже успел познакомиться в театре (в русской драме или опере). С этой целью я начал посещать ее квартиру. Проживала она тогда по улице Карла Либкнехта, недалеко от парка (номер дома не знаю), и стал в беседах с ней выпытывать нужные мне шпионские сведения по заводам.

Убедившись в ее антисоветском к Сов[етской] власти отношении, я решил ее завербовать, и рассказал ей, что мне необходимы шпионские сведения по заводам ХПЗ, ХТЗ, ХЭМЗ и др. для Чешской разведки и предложил ей оказывать мне помощь в получении нужных сведений согласно полученных мной заданий для Чешской разведки.

В результате моей беседы с ней она дала свое согласие, причем сказала, что это ей не трудно будет собирать эти сведения, т. к. она имеет по этим заводам обширные знакомства из числа служащих и технического персонала.

* Христина Олексіївна Алчевська — українська поетеса, педагог, дочка Христини та Олексія Алчевських. Померла 27 жовтня 1931 року. Покази про шпигунську діяльність Х. О. Алчевської знайшли відображення в «звинувальному висновку» у справі І. В. Левицького, альбомній довідці, спрямованій на розгляд «двійки», з резолюцією «Привлек лично для шпионской работы Алчевскую (устанавливается)».

ДАХО, ф. Р-6452, оп. 5, спр. 2885, арк. 11, 12. Рукопис. Оригінал.

Документ № 9

ВИТЯГ ЗІ ЗВІТУ

заступника начальника УНКВС у Харківській області Л. Й. Рейхмана наркому внутрішніх справ УРСР І. М. Леплевському про оперативно-слідчу роботу

10 січня 1938 р.

НАИБОЛЕЕ ХАРАКТЕРНЫЕ ДЕЛА:

По правым и левым эсерам

Вскрыта эсеровская повстанческо-террористическая организация, возникшая в Харькове в 1930—1931 гг., в виде так называемого «Областного объединенного бюро правых и левых эсеров».

В состав бюро входили бывшие члены ЦК эсеров — КАРЕЛИН, СТРЕЛЬЦОВ, старые кадровые эсеры с дореволюционным стажем — СТЕФАНОВИЧ, ЛИТВИНОВ и др.

В 1933—1934 гг., по указаниям эсеровского центра из Москвы, было образовано всеукраинское объединенное бюро правых и левых эсеров.

Создание центра происходило при непосредственном участии нелегально приезжавших в Харьков представителей центра ТРУТОВСКОГО и МАСЛОВА.

Эсеровская организация в Харькове и Харьковской области, а позже и в других областях Украины до последнего времени проводила широкую организационную вербовочную работу. По типу Харьковского бюро были созданы областные объединения в Киеве, Одессе, Полтаве и Днепропетровске. В ряде городов и районов Украины созданы местные низовые ячейки. Для к[онтр]-р[еволюционной] работы организации привлечены десятки одиночек, главным образом из старых кадровых эсеров.

Организация с самого начала своего существования стояла на диверсионно-террористических позициях. В этих целях были созданы террористические группы, в оргбюро разрабатывались планы терактов против руководителей ВКП(б) и Советского правительства. Организация готовила во время выборов в Верховный Совет СССР убийство одного из руководителей партии.

Отдельные члены организации, работая на ответственных должностях в аппаратах советских учреждений (Харьковское обл. УНХУ, Облвнуторг, Банк), производили большую вредительскую подрывную деятельность. Организация готовила специальные кадры для диверсионной работы.

Для осуществления своей конечной цели — вооруженного свержения Советской власти члены организации развернули широкую повстанческую работу, для чего изыскивали пути приобретения оружия.

В организации с самого начала была создана партийная касса, средства которой составлялись из членских взносов и «пожертвований». В целях расширения кассы в бюро обсуждались вопросы экспроприации.

С 1933—[19]34 гг. руководящий состав всеукраинского объединенного бюро эсеров на Украине осуществлял систематическую живую связь между областными объединениями (КАРЕЛИН, АГАБЕКОВ — из Харькова; ПИВОВАРОВ — из Киева).

Такая же связь была налажена и с основным эсеровским центром. Оттуда приезжали ТРУТОВСКИЙ, МАСЛОВ, СУВИЛОВ и ТРЕБЕЛЕВ.

В результате этой связи члены Всеукраинского бюро были информированы о том, что в центре в 1932 и 1933 гг. произошло объединение правых и левых эсеров в единую организацию, избран единый руководящий орган и разработана совместная практическая программа действий по борьбе с Советской властью и что основной центр связан с эсеровской эмиграцией, через которую установлен деловой контакт с правящими кругами фашистских стран — Германии, Польши, Японии.

Организация блокировалась с правыми и украинскими националистами.

По меньшевикам

Вскрыта подпольная организация меньшевиков, связанная с московской организацией и с ссылкой, проводившая подрывную работу, ставившая своей целью — свержение Советской власти и создание буржуазно-демократической республики.

Меньшевистская организация строилась по системе троек и возглавлялась подпольным комитетом.

Установлено, что организация блокировалась с троцкистами через ШЛЕЙФЕРА.

Организация ориентировалась на интервенцию, считая необходимым в случае войны содействовать поражению Советского Союза.

В своей деятельности меньшевики блокировались с украинскими националистами и эсерами.

Участники организации занимались вербовочной работой, восстанавливая связи со старыми меньшевиками.

По анархистам

Показаниями арестованных ВОЛОДАРСКОГО и ДЬЯКОВА устанавливается наличие подпольной организации анархистов, построенной по системе небольших групп в 3—4 человека.

Подпольная организация анархистов была связана с Ленинградом и с ссылкой, блокировалась с другими антисоветскими группированиями, троцкистами и меньшевиками.

Организация анархистов ставила своей задачей свержение Советской власти путем применения террора против руководителей партии и правительства.

По сионистам

Вскрыты две сионистские организации.

1) Сионистская организация в составе быв. членов ЕКРП («Поалей-Цион»), которая была связана с нелегальным ЦК в Москве — РУСИНЫМ, ФИНКЕЛЬШТЕЙНОМ и КИВИНЫМ.

Как установлено следствием, поалей-сионистская организация, после ее роспуска, не прекратила своей деятельности.

Показаниями арестованных — ТУРОВСКОГО, ВОЛОВИКА, ЛЕЙФЕРОВА, ТАРЛОВА и ДВОРКИНА установлено, что участники харьковской поалей-сионистской организации с 1930 года до дня их ареста систематически собирались, обсуждали мероприятия партии и правительства с поалей-сионистских позиций.

Участники организации разжигали шовинистические и националистические чувства среди трудящихся, доказывая, что мероприятия партии и Советской власти не улучшили положение еврейских трудящихся, что Советская власть не в состоянии разрешить еврейский вопрос и что единственный выход для евреев — эмиграция в Палестину.

ТУРОВСКИЙ и ВОЛОВИК сознались в том, что в 1931 и 1937 гг. ими были получены из Москвы, из подпольного ЦК, поалей-ционистские тезисы, насыщенные антисоветскими клеветническими нападками на партию и правительство.

На протяжении ряда лет участники подпольной поалей-ционистской организации проводили кружковые занятия по повышению теоретического уровня, поддерживая связь с бывш[ими] участниками поалей-ционистской организации в целях сохранения старых кадров.

В 1937 году Харьковская организация получила из Москвы от подпольного ЦК тезисы, направляющие работу сионистских организаций.

2) Вскрыта сионистская организация в составе бывш[их] участников правого Гехолуца, проводившая антисоветскую шовинистическую пропаганду среди еврейской молодежи.

Первичными показаниями отдельных арестованных установлено, что подпольная сионистская организация до последнего времени проводила шовинистическую пропаганду среди еврейской молодежи и отдельные участники организации — ТОМАШЕВСКИЙ, ГОЛОВАНЕВСКИЙ, ПЕТРУШАНСКИЙ и РИВЛИН — высказывались за блок с троцкистами и за применение террористических методов борьбы с руководством ВКП(б).

Арестовано 13 кадровых сионистов.

В г. Сумах вскрыта сионистская организация.

Показаниями ШУЛЬМАНА и ИНГОРНА устанавливается, что сионистская организация после ее официального роспуска фактически не прекратила своей деятельности, а перешла в подполье.

Участники организации были связаны с Палестиной, откуда получали директивные указания о дальнейшей сионистской деятельности.

Следствием установлено, что участники организации проводили среди еврейских трудящихся националистическую пропаганду, собирали деньги среди них и переправляли в Палестину для закупки земель.

ШУЛЬМАН и ИНГОРН также показали, что они систематически отправляли в Палестину письма информационного характера о положении евреев в СССР.

Сионистская организация ориентировалась на интервенцию, свержение Советской власти и установление буржуазно-демократического режима в СССР.

По церковникам и сектантам

Удар по церковно-сектантскому элементу был нанесен в первую очередь по наиболее активной группе попов, проповедников, сектантству и монашествующему элементу.

Всего было арестовано	1043
Осуждено	1043
ИЗ НИХ:	
Особой Тройкой	888
По 1 категории	555
По 2 категории	333
Спецколлегией	140
Особым Совещанием	15

Всего по церковникам и сектантам ликвидировано организаций и групп — 67.
ИЗ НИХ:

Организаций	5
Групп	62
По ним арестовано	483 чел[овек]

ИЗ НИХ:

По церковникам	290 чел[овек]
По сектантам	193 чел[овек]

НАИБОЛЕЕ ХАРАКТЕРНЫЕ ДЕЛА:

Дело «Хамелеоны» (обновленцы)

В г. Харькове ликвидирована церковно-монархическая организация, состоявшая из обновленцев, в состав которой входили служители культа, активные церковники, бывш[ие] чиновники, торговцы и прочий монархический элемент.

Организация была тесно связана с немецким консульством, и часть участников занималась шпионской деятельностью.

Организация была создана ФЕДЧЕНКО Николаем Ивановичем — бывш. служащим германского генерального консульства в Харькове и НЕФЕДОВЫМ Александром Ивановичем — сыном попа, церковным хористом, администратором ансамбля бандуристов.

Организация ставила перед собой задачи оказания помощи интервентам для свержения Советской власти и восстановления монархического строя, собирание сведений шпионского характера для германского консульства и террористической деятельности и воспитания в этом духе участников организации.

На совещании организации обсуждался вопрос о подготовке убийства товарища СТАЛИНА.

Арестованный ВОЛКОВ выразил желание совершить этот террористический акт.

Из 76 участников организации — созналось 72.

По первой категории приговорены Особой Тройкой 60 чел[овек], по 2 категории — 16 человек.

Дело «Бурсаки» (ИПЦ)

В Балаклеевском районе ликвидирована группа «истинно-православных церковников», насаждавших нелегальные церковные ячейки в селах.

Активно распространялась нелегальная литература среди населения.

Группа подготавливала совершение террористических актов, готовя повстанческие кадры.

На совещании обсуждался вопрос совершения диверсионных актов на объектах оборонного значения, в частности, обсуждали вопрос разбора железнодорожного пути на ст. Андреевка — Балаклея Сталинской железной дороги.

В состав группы входило 9 человек, из них кулаков — 6, б[ывших] белогвардейцев — 1, единоличников-середняков — 3.

Все осуждены Особой Тройкой к высшей мере наказания.

Дело «Язычники» (секта «Трясуны»)

Снята нелегальная организация сектантов «трясунов», охватывающая Волчанский, Миропольский и Краснопольский районы. Организация была связана с нелегальными группами Донецкой и Курской областей.

Возвратившийся из ссылки руководитель сектантского подполья «трясунов» ЛАРЧЕНКО предложил всем группам глубоко законспирировать существование и деятельность их.

Для этой цели им был выработан специальный шифр, по которому они должны были вести между собой переписку.

Все участники организации не признавали службу в Красной армии и вели активную пораженческую пропаганду.

По делу осуждено Особой Тройкой к высшей мере наказания — 13 человек.

Дело баптистов в Купянском районе

В Купянском районе ликвидирована контрреволюционная группа сектантов-баптистов из спецпереселенцев погранполосы (немцев). В состав данной группы входили: ШУСТЕР Август Самойлович — кулак, проповедник, РЕШКЕ Бернард Альбертович — кулак, председатель общины баптистов, ПИЛЬЦ Айжин Генрихович — сын проповедника, активный баптист, ШИМАН Герман Иванович — сын кулака, активный баптист и др.

Группа проводила нелегальные собрания, на которых обсуждали вопросы борьбы с Советской властью, в частности о разделе Украины между Германией и Польшей.

Группа активно популяризировала ГИТЛЕРА.

Все участники были тесно связаны с немецким консульством, получали «гитлеровскую помощь».

У активного участника группы ОРТЛИБА Якова Ивановича при обыске изъята винтовка.

Дело церковной шпионско-повстанческой организации в Чугуевском районе

Организация создана в 1933 году резидентами польского консульства — ГУБИНЫМ (дьяк) и СУКАЧЕВЫМ (поп).

Организация ставила своей задачей подготовку вооруженного восстания против Советской власти на период войны Польши с СССР.

До войны участники организации собирали и передавали польскому консульству разного рода шпионские сведения и проводили широкую контрреволюционную пропаганду среди населения и вредительскую работу в колхозах.

Участники организации, через ГУБИНА и СУКАЧЕВА, до дня ареста, будучи связанные с консульством, передавали шпионские сведения о состоянии колхозов, клеветническую информацию о продовольственном положении на селе, о политнастроениях населения и др.

Контрреволюционная, шпионская организация костельного актива

Шпионская организация костельного актива, возглавлявшаяся ксендзом ГАШИНСКИМ — настоятелем Харьковского костела.

Организация была создана ГАШИНСКИМ по прямому указанию польского консульства в Харькове и ставила перед собой задачу проведения широкой националистической работы среди поляков-католиков и сбор сведений шпионского характера для польского консульства.

Ряд участников организации (ЗЕНОВИЧ, ВОЙНИЦКАЯ, ПУЛАВСКАЯ и др.) был непосредственно связан с консульством.

Один из участников организации — ЗЕНОВИЧ, по поручению польского консульства в Харькове, связался с повстанческой организацией, существовавшей на территории Белоруссии, и имел задание заложить повстанческие ячейки в ближайших к Харькову селах.

По антисоветскому элементу в промышленности

Удар был направлен на вскрытие диверсионных ячеек в промышленности и очистку заводов от контрреволюционного, шпионского элемента.

Всего было арестовано		198
Осуждено		129
ИЗ НИХ:		
Спецколлегией	от 5 до 10 лет	17
Особым Совещанием	до 5 лет	5
Особой Тройкой		107
по I категории		81
по II категории		26

В числе арестованных:

бывших белых	29	националистов	12
кулаков	59	бывших участников «Промпартия»	2
рабочей оппозиции	3	а/с элем[ентов] в промышленности	66
бывших жандармов	14	служителей культа	4
бывших дворян	9		
ИЗ НИХ:			
меньшевиков	5	боротьбистов	3
эсеров	2	анархистов	1
бывших членов КП(б)У	43		

Арестованные работали:

в промышленности	162
в совaппарате	36
Закончено дел и направлено в судебные инстанции	17
ВСЕГО имеется арестованных	46

Из общего количества арестованных:

Проходят по шпионажу	55
по диверсии	34
по вредительству	27
Работали: в оборонной промышленности	44
в тяжелой промышленности	68

ПРИВОДИМ НАИБОЛЕЕ ХАРАКТЕРНЫЕ ДЕЛА:

По ЭСХАРу

Вскрыта шпионско-диверсионная группа, созданная по заданиям германской разведки на ЭСХАРе. Группа возглавлялась немцем ПРИНЦИНГЕРОМ и зав. химлабораторией ЧЕРНОВЫМ.

Группа подготавливала на военный период совершение диверсионных актов на ЭСХАРе, вывод из строя турбогенераторов и испарительной аппаратуры.

Участники группы занимались шпионажем и проводили вредительскую работу.

По Краснозаводской ТЭЦ

По заданию польской разведки на Краснозаводской ТЭЦ была создана шпионско-диверсионная группа. Группу возглавлял ГИБНЕР.

Группа подготавливала на военный период вывод из строя котлов, путем порчи угольных мельниц, котлов и котельного оборудования и вывод из строя циркуляционных насосов турбинного зала.

По ГЭС № 1

Вскрыта и ликвидирована шпионско-диверсионная группа, созданная на ГЭС № 1 агентом немецкой разведки НИССИНГОМ.

Группа возглавлялась начальником электроцеха РАЗДОВСКИМ (латыш).

Участники группы подготавливали на военный период диверсионные акты — вывод из строя турбогенераторов и трансформаторных установок путем создания короткого замыкания и взрывов электротоком.

По Главной понизительной подстанции и сетевому управлению «Харьковэнерго»

Вскрыта и ликвидирована шпионско-диверсионная группа на Главной понизительной подстанции и сетевом управлении «Харьковэнерго» в составе: мастера подстанции — ШАТТЕ, немецкого шпиона; техника — РЕХЛЕЦКОГО, польского шпиона; служащего сетевого управления — ВИРПША, польского шпиона.

Участники группы подготавливали диверсионные акты на подстанции, порчу трансформаторов и вывод их из строя на линии высокого напряжения. Занимались шпионажем.

По контрреволюционной молодежи

ВСЕГО было арестовано	86
Осуждено	77
ИЗ НИХ:	
Спец[иальной] Коллегией	21
Особой Тройкой	47
по I категории	7
по II категории	40
Особым Совещанием	9
Осталось арестованных	9

Из числа арестованных:

Преподавателей	7
Студентов	32
Без определенных занятий	17
Бывших членов КП(б)У	8
Бывших членов ЛКСМУ	18

ПРИВОДИМ ХАРАКТЕРНЫЕ ДЕЛА:

По делу «Фауна»

Ликвидирована террористическая организация среди студентов Харьковского Государственного Университета, в большинстве своем состоящая из детей профессоров.

Руководителями организации являлись: ФЕДОРОВСКИЙ, 1915 года рождения, преподаватель биологии, и КОВАЛЕВ, 1915 года рождения, студент Харьковского Государственного Университета.

Организация ставила своей непосредственной задачей — совершение террористических актов против руководителей партии и правительства.

По заданию организации ФЕДОРОВСКИЙ, КОВАЛЕВ Марк, КОВАЛЕВ Леонард и СТАНЧИНСКИЙ тренировались в стрельбе, готовя себя к совершению террористических актов.

Организация проводила подрывную работу в Госуниверситете, противопоставляя себя комсомолу и препятствуя его работе.

Дело «Сельроб»

Ликвидирована молодежная националистическая террористическая организация.

Участники организации в основном являются преподавателями и студентами разных ВУЗов, ВТУЗов и специалистами, недавно закончившими ВУЗы.

Организация ставила своей целью — создание национал-фашистской партии на Украине.

Организация подготавливала группу для проведения террористических актов против руководителей партии и правительства, собирала шпионские сведения о вооружении Красной армии и состоянии оборонной промышленности.

Руководителем организации был МЕЛЬНИЧУК — галичанин, 1906 года рождения, в 1930 году прибыл из Польши в СССР, преподаватель Машиностроительного Института.

МЕЛЬНИЧУК регулярно посещал в Харькове польское консульство.

Дело «Печенежское»

Вскрыта и ликвидируется молодежная террористическая троцкистская организация.

Участники организации стоят на террористических позициях, обсуждали вопросы совершения террористических актов против руководителей партии.

Члены террористической группы ДИКОВСКИЙ и РУВИНСКИЙ выражали готовность лично осуществить террористический акт, не останавливаясь ни перед какими опасностями, вплоть до самопожертвования.

Один из активных участников организации ДИКОВСКИЙ проводил вербовочную работу по Печенежскому району и гор. Харькову.

По белой контрреволюции

Арестовано на 10 января 1938 года	145 чел.
Осуждено	143 чел.
ИЗ НИХ:	
Особой Тройкой	143
по I категории	73
по II категории	70
Особым Совещанием	1
Наличие арестованных	1
Из числа арестованных:	
Бывших белых	67
Реэмигрантов	26
Связей террористов	12
Членов РОВСа	6
Белая к[онтр]р[еволюционная] молодежь	7
Контрразведчиков	11
Карателей	14
Прочих	2

Из общего количества арестованных изъято:

по промышленности	14
по сов[етским] учреждениям	131

Национальный состав арестованных:

украинцев	89
русских	43
прочих	13

В результате следствия выявлено:

террористов	2
членов РОВСа	6
участников белых к-р. группировок	28
шпионов	2
диверсантов	1

Дело «Инкассаторы»

Арестованный ПРЕОБРАЖЕНСКИЙ П. Н. — брат террориста, проживающего в Праге, член РОВСа, завербован в 1921 году [в] Галлиполи капитаном ФОССОМ и переброшен в СССР с террористическими заданиями.

В 1924—1925 гг. в г. Харькове создал террористическую группу из быв. белых офицеров в составе: КАЛИНКО, ГУСАПЕНКО и ГУРЧИНСКОГО (двое осуждены в 1929 году, КАЛИНКО скрылся, разыскивается).

В 1930 и 1934 гг. к ПРЕОБРАЖЕНСКОМУ нелегально приезжал участник боевой группы РОВСа — террорист РАДКЕВИЧ Владимир, который подтвердил прежнее задание о необходимости создания террористической группы.

ПРЕОБРАЖЕНСКИЙ в последнее время вел активную контрреволюционную агитацию и обрабатывал в контрреволюционном направлении ряд лиц.

Дело «Мартовец-капитан»

Вскрыта террористическо-диверсионная группа, созданная в 1923 году быв[шим] белым офицером МАЛЬЦЕВЫМ С. Н., инженер Укрпромпроектстроя в г. Харькове.

Харьковская контрреволюционная группа имела связь с диверсионной группой в Севастополе, возглавлявшейся ровсовцем КРЮЧКОВЫМ, бежавшим за границу после совершения взрыва порохового погреба в Севастополе.

Участники харьковской группы проводили активную контрреволюционную агитацию; некоторые из них — братья СОКОЛОВЫ, ИГНАТОВ — пытались бежать за границу.

В 1931 году СОКОЛОВЫ приобрели шапирограф и пытались печатать контрреволюционную литературу для распространения.

Дело «Техники»

Вскрыта диверсионная группа из молодежи (сыновья быв[ших] белых) в составе: СИМЕНСОНА — техник ТЭЦ, ГАЕВСКОГО — преподаватель, ИВАНЧУКА — монтер.

Участники группы были связаны с сыном сотрудника германского консульства в Харькове — УНГЕРОМ, читали и распространяли фашистскую литературу.

До 1935 года собирались в германском консульстве и намечали методы борьбы с Советской властью.

ИВАНЧУК от УНГЕРА получил задание о взрыве водонасосной станции на ЭСХАРе.

Дело Прокуды

Арестованный бывш. белый офицер, каратель ПРОКУДА дал показания о том, что в Анапе и Сочи существует контрреволюционная организация, подготовлявшая террористические акты над руководителями партии и правительства.

В эту террористическую организацию ПРОКУДА был завербован в 1934 году руководителем ее — БЕЛОУСОМ.

От БЕЛОУСА ПРОКУДА имел задание связаться с белоэмигрантскими организациями за границей.

ПРОКУДА сознался, что он вместе с членом организации — сыном кулака ПОПКО и БЕЛОУСОМ наметили план совершения террористического акта над секретарем ЦК ВКП(б) тов. АНДРЕЕВЫМ.

Лично ПРОКУДА завербовал в контрреволюционную террористическую организацию кулака АНТОНЕНКО.

Цит. за: Великий терор в Україні, «Куркульська операція» 1937—1938 рр.: у 2 ч. / упоряд. Сергій Кокін, Марк Юнге. — К. : Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2010. —Ч. І. — С. 306—317.

Документ № 10

ВИТЯГ ІЗ КОПІЇ ЗВІТНОГО МАТЕРІАЛУ

про оперативну роботу УРСМ УНКВС у Харківській області за друге півріччя 1937 р.

10 січня 1938 р.

Об оперативной работе УРКМ УНКВД по Харьковской области
за время с 01.06.1937 г. по 01.01.1938 г.

В результате резкого оперативного нажима, за время с 01.06.1937 г. по 01.01.1938 г. органами РКМ УНКВД по Харьковской области проведена следующая работа:

Осуждено обычной Тройкой	9902 чел[овек]
Осуждено Особой Тройкой	1329 чел[овек]
Арестовано по делам, кои переданы по подсудности	3731 чел[овек]
И того репрессировано	14 962 чел[овек]
Из числа осужденных Особой Тройкой:	
По I категории	431 чел[овек]
По II категории	898 чел[овек]
ВСЕГО	1329 чел[овек]

Из числа дел, рассмотренных Особой Тройкой, было заслушано 85 дел групповых, с количеством арестованных — 285 чел[овек].

3731 чел[овек] арестованных по делам, переданным судебно-следственным органам, распределяются по видам преступности так:

По вооруженным и невооруженным грабежам	299 чел[овек]
По всем видам краж	1333 чел[овек]
По хулиганству	1436 чел[овек]
По поджогам	12 чел[овек]
По прочим видам	651 чел[овек]

Из числа арестованных по грабежам — 299 чел[овек] осуждено — 180 чел[овек], из них к расстрелу — 24 человека.

Ликвидировано 267 грабительских и воровских группировок, с общим количеством привлеченных — 838 человек.

ИЗ НИХ:

По г. Харькову	130 группировок на 391 чел[овек]
По р[айо]нам области	97 группировок на 327 чел[овек]
По транспорту	40 группировок на 120 чел[овек]

За время с 01.06. по 31.12.1937 года предупреждено 258 разных преступлений, из них:

По городу	95
По районам области	110
По транспорту	53

Цит. за: Великий терор в Україні, «Куркульська операція» 1937—1938 рр.: у 2 ч. / упоряд. Сергій Кокін, Марк Юнге. — К.: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2010. —Ч. І. — С. 317, 318

Документ № 11

ДОПОВІДНА ЗАПИСКА

про оперативну роботу Управління НКВС у Харківській області наркому внутрішніх справ УРСР І. М. Леплевському

12 січня 1938 року

Народному Комиссару Внутренних Дел УССР
Комиссару Государственной Безопасности II-го ранга
тов. *Леплевскому*

Оперативная работа Харьковского Областного Управления НКВД за последнее полугодие была подчинена выполнению приказов народного комиссара внутренних дел Союза ССР по разгрому контрреволюции.

Как установлено, Харьковская область была значительно засорена враждебным элементом.

До 1934 года Харьков, будучи столицей Украины, привлекал к себе особое внимание иностранных разведок.

Наличие в Харькове крупной промышленности, ряда мощных оборонных заводов, развертывание строительства — стягивало кулацкий контрреволюционный элемент.

В Харькове сосредоточено большое количество научных и учебных заведений, куда националисты проникали, стремившись расширить там свое влияние.

Польские и немецкие разведки использовали осевшие здесь кадры «политэмигрантов», галичан, реэмигрантов, перебежчиков,— среди которых вербовали агентуру. Работа этих разведок облегчалась наличием польского и немецкого консульства.

Водворенные в Харьковскую область переселенцы из погранполосы еще больше расширили базу для антисоветских формирований.

Оперативный удар Областного Управления НКВД УССР был направлен на разгром контрреволюционного подполья и очистку области от шпионского, диверсионного, повстанческого и кулацкого элемента.

На 10 января 1938 года было арестовано по области — **18 368 человек**.

Основное внимание было направлено на выкорчевывание правотроцкистских заговорщиков, пробравшихся в советский и партийный аппарат, расставивших свои кадры на ряде предприятий, в земельных, заготовительных и др. организациях.

Деятельностью правотроцкистской организации руководили бывш[ие] секретари Обкома КП(б)У ДЕМЧЕНКО, МУСУЛЬБАС, НАЛИМОВ, бывш[ий] председатель Облисполкома ПРЯДЧЕНКО и др.

Особо разрушительную работу они развернули в сельском хозяйстве Харьковщины, причинив огромный вред в области животноводства и зернового хозяйства, блокируясь в своей практической подрывной работе с националистами.

По делу правотроцкистской организации было арестовано — **500 человек**.

В частях Харьковского гарнизона правотроцкистские предатели развернули большую подрывную работу.

В течение продолжительного времени руководители правотроцкистского заговора в частях ХВО — бывш[ий] командующий округом ДУБОВОЙ, нач[альник] политуправления КОЖЕВНИКОВ расставляли вражеские кадры на командные и политические должности.

Польские разведывательные органы создали разветвленные шпионские резидентуры на оборонных предприятиях, в частях гарнизона вокруг стратегических объектов (артиллерийские склады, железнодорожные мосты и др.), а также ими организовывались националистические формирования, как в городе, так и на периферии.

По польской контрреволюции было арестовано **3700 человек** шпионов, диверсантов, повстанцев и националистов.

Наряду с поляками активную разведывательную, диверсионную и повстанческую работу развернули немецкие фашисты.

Оперативный удар по немецкой контрреволюции был направлен на разгром шпионских гнезд гестапо и ликвидацию фашистских националистических подпольных организаций.

По немецкой контрреволюции было арестовано **952 человека**.

Деятельность польских и немецких националистических организаций тесно переплеталась с антисоветской работой украинских националистов.

Боротьбисты, сохранив в Харькове в ряде учреждений свои кадры, активизировали контрреволюционную деятельность выходцев из других украинских антисоветских политпартий (УПСР, УСД и др.), объединили националистические элементы и создали широко разветвленное подполье.

Националистические контрреволюционные организации на Харьковщине руководились ЛЮБЧЕНКО и ХВЫЛЕЙ, через активных боротьбистов — ЛАЗОРСКОГО, ЛИХАНСКОГО, ДУБКО-БЕЛОПОЛЬСКОГО и др.

Организация создала широкую повстанческую сеть, охватив своим влиянием до 15 районов области. В отдельных районах, как, например, Балаклеевском, Груньском, были созданы большие повстанческие отряды, командный состав которых комплектовался из бывш[их] политбандитов, офицеров и членов УПСР.

Украинские эмигрантские закордонные центры засылали в Харьков своих эмиссаров, которые, в свою очередь, разворачивали диверсионно-шпионскую, повстанческую работу.

Польское и немецкое консульства в Харькове вербовали агентуру среди националистов.

На ряде оборонных предприятий (электростанция, ХТЗ и др.) вскрыты диверсионные группы националистов.

Ликвидирован также ряд боевых групп националистической организации, подготовлявших террористические акты против руководителей ВКП(б).

Террористическая группа, руководимая бывш[им] боротьбистом ШЕНДРОЙ, располагала огнестрельным оружием и взрывчатыми веществами (изъяты).

Осевшие на Харьковщине остатки командного состава галицийской армии значительно активизировали деятельность националистов по заданиям закордонных центров.

Бывшие деятели УКП — ДРАГОМИРЕЦКИЙ (бывш[ий] секретарь ЦК УКП), ЗАМОЧНИК, КУЧЕРЕНКО и др. воссоздали в 1935 году подпольную организацию УКП, организовав в Харькове свое Оргбюро.

Оргбюро связывалось с укапистами других городов Украины.

По националистической контрреволюции было арестовано **2034 человека**.

Проведенная операция по кулачеству, по которой арестовано **11 148 человек**, значительно сузила базу для контрреволюционной деятельности националистов.

Ощутительный удар был нанесен по церковно-сектантской контрреволюции. Ликвидирован ряд контрреволюционных организаций церковников и сектантов, проводивших большую подрывную работу, главным образом на селе.

По церковникам и сектантам было арестовано **1043 человека**.

Среди латышской колонии в Харькове разведывательные органы Латвии создали ряд националистических формирований и диверсионно-шпионских групп.

Основной базой контрреволюционной работы являлись: латышский клуб и Харьковский электромеханический завод, эвакуированные в период империалистической войны из Риги.

По латышской контрреволюции арестовано **337 человек**.

Ликвидирован также ряд шпионских резидентур и агентов японской, румынской и греческой разведок. Всего арестовано по ним **299 человек**.

Активную работу проводили также правые и левые эсеры.

Бывшие члены ЦК левых эсеров — КАРЕЛИН и правых эсеров — СТРЕЛЬЦОВ создали подпольные эсеровские организации, связавшись с эсерами других городов.

Материалами следствия устанавливается также существование меньшевистского подполья, руководимого местным комитетом.

Активные кадровые меньшевики — ЦАГАРЕЛИ, КИСЛЯНСКИЙ, ЛУПИНСКИЙ и др[угие] поддерживали организационную связь с меньшевиками других городов Украины.

Вскрывается также сионистское подполье, связанное с Москвой, Днепропетровском и другими городами.

По антисоветским политпартиям арестован **121 человек**. Операция по меньшевикам и анархистам расширяется.

Имевшиеся оперативно-следственные материалы использовались для приобретения новой агентуры.

За последние пять месяцев было завербовано 90 человек, из них: агентов — 30, осведомителей — 60.

Совершенно бесспорно, что количество приобретенной агентуры явно недостаточно.

Особое значение в условиях Харькова приобретает создание крепкого агентурного аппарата на оборонных предприятиях по полякам, среди молодежи, где оперативный удар был нанесен незначительный, по исключенным из КП(б)У, работа среди которых поставлена неудовлетворительно.

К созданию действенного агентурного аппарата приступил оперативный костяк УГБ.

Зам[еститель] Начальника Харьковского Облуправления НКВД
Майор Государственной Безопасности *РЕЙХМАН*

«12» января 1938 г., № 933153/ст., г. Харьков

Цит. за: Великий терор в Україні, «Куркульська операція» 1937—1938 рр.: у 2 ч. / упоряд. Сергій Кокін, Марк Юнге. — К. : Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2010. — Ч. І. — С. 318-321

Документ № 12

ПЛАН ЗАХОДІВ

по проведенню «німецької операції» за наказом НКВС УРСР

березень 1938 року

ПЛАН
мероприятий по немецкой работе, в соответствии с приказом Наркомвнудел УССР.

1) Усилить работу с арестованными ВОЛЬФ, РУПП, БЕНЬЯМИН, НАЦИОКС И ДАВИСКИН, с целью выявления их связей с фашистским подпольем.

2) Углубить работу с агентурой «ТАРНОПОЛЬСКИМ», «РОТТ», «РОЛЛАНД», «ВОЛЬФ», «РАЙХЕРТ» и «ФРИДРИХ», имеющими связи среди антисоветской части немцев и могущих выявить центры немецкой фашистской работы на Украине.

3) Еще раз пересмотреть и более глубоко изучить учтенные материалы Отделения, с целью проведения дополнительной широкой операции по немцам.

4) Проверить в Отделе и по Управлению всех агентов-немцев как действующих, так и архивных для выявления подозрительных в двойничестве и их ареста.

5) Заняться раскопкой соотвествующих архивных материалов в Облархиве и 8-м Отделе, о выявленных как подозрительных в причастности к немецкому подполью,— арествать.

6) Через официальные источники и агентурным путем выявить в первую очередь по предприятиям кадры немецкой агентуры, вернувшихся из лагерей и высылки и продолжающих проживать на Украине.

7) Использовать предстоящую паспортизацию для выявления подлежащих аресту лиц.

8) Закончить работу по выдворению германско-подданых, в соответствии с циркуляром № 68.

9) Дать специальное задание ПК об углублении работы по немцам путем перлюстрации документов, исходящих от консульства, в тщательно законспирированном виде.

10) Учесть выселение из СССР жен германско-подданых для вербовки, имея в виду использование их для закордонных целей.

11) Спустить районам директиву о проведении операции по немцам, с целью вскрытия центра организованной шпионской диверсионной и повстанческой работы немецкой военной разведки, и его стыка с украинской контрреволюцией.

Отметить необходимость усиления агентурной и вербовочной работы среди жен и молодежи членов семей репрессированных, спецпереселенцев и учительства.

Начальник 1 Отделения 3 Отдела УДБ
Лейтенант Госбезопасности *підпис* (ДРЕШЕР)

СОГЛАСЕН: Врид. нач[альника] 3 отдела УГБ ХОУ
Ст[арший] Лейтенант Госбезопасности *підпис* (БАРБАРОВ)

УТВЕРЖДАЮ: Зам[еститель] Нач[альника] УНКВД по Харьков[ской] обл.
Майор Государственной Безопасности (РЕЙХМАН)

«   » марта 1938 г.

ГДА СБ України, Харків, спр. 023528, арк. 87, 88. Оригінал. Машинопис. На документі три рукописні резолюції.

Документ № 13

ВИТЯГ З РАПОРТУ

начальника Харківської міжрайонної оперативної групи старшого лейтенанта Хатемкіна про зізнання в самообмові заарештованого П. І. Савінського

квітень 1938 р.

<...> Вызванный мною Савинский, в присутствии тов. Штаркмана, вначале подтвердил ранее данные им показания, а затем в результате ряда уточняющих вопросов сознался, что себя оговорил. Сделал это он под влиянием содержащихся вместе с ним арестованных. Фамилию Богданова назвал по совету других арестованных, рассказав им о том, что следователь на первом допросе добивается показаний о его связях с Богдановым.

Савинский мною из-под стражи освобожден. Об изложенном доношу на распоряжение.

ДАХО, ф. Р-6452, оп. 1, спр. 4232, арк. 19, 20. Машинопис.

Документ № 14

ДОВІДКА

про примусове «вилучення» дитини у зв’язку з арештом батьків

16 травня 1938 р.

4 Отд[еление]

СПРАВКА

на ребёнка Киселева-Чубарова.

Дочь, Киселева-Чубарова Марина Васильевна, 1935 года рождения, изъята 11 мая 1938 г[ода] и направлена в детдом № 7 — ул. Революции № 3. —

Нач[альник] Админхозотдела ХОУ НКВД
Мл[адший] Лейтенант Госбезопасности (ЛЮТОВ) *підпис*

16 мая 1938 г[ода]

ДАХО, ф. Р-6452, оп. 1, спр. 4892, арк. 5. Машинопис. Рукопис.

Документ № 15

ЗАПИСКА ПО ПРЯМОМУ ПРОВОДУ

у зв'язку з проведенням «німецької операції» НКВС УРСР

28 травня 1938 року

Записка по прямому проводу

КИЕВ НКВД УССР — тов. Успенскому
тов. Ратынскому

Дальнейшим следствием по немецкой операции ликвидируется единое фашистское подполье, развернувшее активную антисоветскую деятельность по Харькову и ряду районов области.

Руководство фашистским подпольем состояло из старейших германских агентов, связанных с разведкой дореволюционного времени.

Один из руководителей подпольной фашистской организации в Харькове ВИТТЕ — зав. кафедрой иностранных языков Госуниверситета, является агентом германской разведки с 1912 года, завербован своим отцом — старым германским шпионом.

Резидент германской разведки КАМИНСКИЙ по специальности инженер-конструктор, создавший широкую шпионско-диверсионную сеть в научно-технических учреждениях Харькова, был связан с германской разведкой с 1915 года; активный германский разведчик бывший барон УНГЕРН — начальник сектора капитального строительства Харьковского Облплана, завербован для работы в пользу Германии немецкой фронтовой разведкой в 1915 году.

Показаниями ВИТТЕ, ФРАССА — бывшего офицера германской армии, ВОЛЬФА — бывшего преподавателя средней школы и других арестованных, вскрыта созданная германским консульством в Харькове, подпольная фашистская организация под названием «Национал-Социалистская Партия».

По показаниям этих арестованных, структура немецкой фашистской организации представляется в следующем виде:

Деятельностью «Национал-Социалистской Партии» руководил центр — «Центральбюро», находившийся при германском консульстве в Харькове и имевший свои ответвления по периферии — «Ортс-Центрен». «Центральбюро» возглавлял германский консул ЭРТ, сын коего занимает руководящее положение в фашистском лагере Германии.

Арестованные участники фашистского контрреволюционного подполья показывают, что деятельность этой организации была глубоко законспирирована и преследовала главным образом террористические и повстанческо-диверсионные цели.

Повстанческая деятельность проводилась путем формирования штурмовых отрядов, которые должны были во время войны совершать провокационные нападения в тылу действующих войск Красной Армии. Руководство штурмовых отрядов исходило из германского консульства, где был особый центр под названием «Крикс-Центрум».

Командный состав штурмовых отрядов «Национал-Социалистской партии» состоял из сотрудников немецких национальных издательств. В Харькове: Дас Ное Дорф, Юнгштурм, Ди Трам-пете: КНОРЕ (в высылке — затребован нами), ФОСС (арестован, находится на излечении в психиатрической больнице).

Арестованный ВОЛЬФ показывает, что группа «Национал-Социалистской партии», существовавшая при немецком издательстве, специально командировала членов

фашистской организации ФОНДИСА и ФРЕШЕРА (арестованы) в Молочанский район, ШМИДТА, СКЕГЕРА и ДАНДЕРА (арестованы) в Хортицкий район: БАУМА (устанавливаем), в Спартаковский район, а также другие немецкие национальные районы. Все эти лица создавали в немецких районах группы «Национал-Социалистической партии» и штурмовые отряды фашистской организации.

Командный состав штурмовых отрядов состоял также из руководящих работников немецкого клуба в Харькове — зав[едующий] клубом ЛЕССИК и культработник СТУПИН (осуждены). До конца 1933 года при немецком клубе легально существовал так называемый «Интернациональный батальон», который служил прикрытием для фашистского штурмового отряда и готовил боевые фашистские кадры для повстанчества во время войны.

Следствием вскрыты боевые штурмовые отряды «Национал-Социалистской партии», созданные консульством в ряде районов Харьковской облсти.

В Сахновщинском районе — Фашистская организация со штурмовым отрядом, возглавлявшаяся резидентами германской разведки, кулаком РОДЕ и учителем МЕРТКЕ (осуждены по последней операции). Организация занималась поджогом колхозного имущества, уничтожала конское поголовье, выводила из строя сельскохозяйственный инвентарь, срывала хозяйственно-политические кампании и подготовляла на военное время вооруженное восстание.

Аналогичная фашистская организация ликвидирована в Лозовском районе, во главе с кулаком МАРТЫНОМ Карлом (осужден по последней операции), являвшимся нелегальным пастором. Организация готовила на военное время разрушение железнодорожного узла станции Лозовая, отравление воды в колодцах и других водоемах, уничтожение конского поголовья и подготовляла вооруженное восстание. Такое же повстанческо-диверсионное формирование фашистской организации вскрыто и в Барвенковском районе Харьковской области, во главе с резидентом германской разведки учителем ШМИДТОМ (осужден по последней операции).

Показаниями ВИТТЕ, ФРАССА, РИППЕ и других арестованных участников фашистского подполья вскрываются также диверсионно-террористические группы «Национал-Социалистской партии» в лингвистическом институте — во главе с преподавателем ПЛЕССКИМ (арестовываем), Госуниверситете — руководитель группы ВИТТЕ (арестован), Украинском физико-техническом институте, имеющем оборонное значение — участник группы ГАУТЕРМАНС, германско-подданный (арестован), в ряде других учебных заведений Харькова, оборонном заводе им. Фрунзе в гор. Сумы — во главе с германско-подданным РИППЕ Карлом (выслан в 1938 году), на Харьковском Электромеханическом заводе — возглавляемая старым германским агентом ТИЦ (осужден), на текстильной фабрике в Комаровке — Харьковской пригородной зоны — во главе с агентом германской разведки ГИРШ (арестовываем).

В своей антисоветской деятельности немецкая фашистская организация широко использовала кадры немцев,— спецпереселенцев из погранполосы, прибывших в 1935—1936 году на территорию Харьковской области.

В Сахновщинском, Лозовском, Барвенковском районах Харьковской области вскрыты диверсионно-повстанч[е]ские группы среди спецпереселенцев (дела ШЕМИНБЕРГА, КЛЕЙНИНБЕРГА, ЗЕММЕРАУ и других), которые проживая в погранполосе Житомирском, Шепетовском и Эмильчинском районах, входили в немецкие фашистские организации и были связаны с германским консульством в Киеве.

С приездом на территорию Харьковской области эти группы установили на месте связи с фашистскими элементами и продолжали свою антисоветскую деятельность, разлагали колхозы, уничтожали колхозное имущество и поголовье скота.

Показаниями ряда арестованных установлено, что большая шпионская работа проведена в Харькове бывшими военнопленными русской армии, завербованными перед своим возвращением на родину германскими разведывательными органами.

Диверсионные группы, заложенные этой агентурой германской разведки, вскрыты на заводе № 183. Организаторы этих групп БЕЛОУСОВ, БОЛИБОК, КАМИНСКИЙ, ПАНКРАТОВ, ХОРОШЕВСКИЙ, проникшие на завод, (арестованы), были завербованы для работы в пользу Германии в период 1915—1916 годов во время своего пребывания в лагерях военнопленных «Гюздорфе», «Диллингене», «Шмюндине», Вацлаве, Терезенштадте — Германия.

Часть особо проверенной немецкой агентуры из числа военнопленных русской армии (БЕЛОУС, БОЛИБОК и другие) при выезде на родину получили явки в комендатуре германской оккупационной армии на Украине.

Следствием установлено, что немецкие оккупанты перед своим отступлением с Украины оставили здесь для подрывной работы свою шпионско-диверсионную сеть.

Арестованный ФРАСС — бывший офицер германской армии, военнопленный, работавший до ареста членом ткацкой промартели, был в 1918 году специально оставлен штабом германского командования для шпионской работы.

ФРАСС показывает, что после отступления немецкой оккупационной армии с Украины, шпионскую сеть германской разведки возглавляла нелегальная военно-разведывательная комендатура, руководимая доктором САССОМ (выехал в Германию) и ТИЦ − бывш. владельцем магазина (осужден).

Большую вербовочную работу проводили германские разведывательные органы среди советских граждан, выезжавших в служебные командировки в Германию и среди граждан СССР, проходивших обучение в высших учебных заведениях в Германии.

Показаниями арестованных ЛИНЕЦКОГО — инженера института прикладной химии, ФАЙНШТЕЙНА — научного работника института Рационализации и других установлено, что так называемый «Союз студентов граждан СССР» в Германии фактически находился в руках германской разведки и был ею использован для приобретения агентуры в целях шпионажа и диверсии в СССР.

Арестованный инженер-электрик ФРИШБЕРГ был завербован гестапо в Гильменау (Германия), где он обучался в германском учебном заведении. Возвратившись в СССР, ФРИШБЕРГ по заданию разведки создал шпионско-диверсионную группу на Харьковском электромеханическом и турбогенераторном завод[ах].

Значительную работу по насаждению диверсионных групп в Харькове играли иноспециалисты германско-подданные, работавшие долгое время на крупных оборонных и промышленных предприятиях.

По показаниям арестованных техников МАЛОВА и ШИШАЦКОГО, на электростанциях, ГЭС № 2, Главной понизительной подстанции и ЭСХАРе вскрыты диверсионные сетки, заложенные немецкими специалистами НИССИНГОМ и ЭШНЕРОМ (выбыли в Германию). На заводе № 135 показаниями арестованного ЭММЕРОВА — работника этого завода, вскрыта диверсионная группа, заложенная резидентом германской разведки — подданным Чехословакии ПИКОМ (запрошена санкция на арест).

На заводе № 183 вскрыта диверсионная группа в составе ВИННИЦКОГО и других, созданная германским подданным ШЮРМАНОМ (выбыл в Германию). На Электромеханическом заводе диверсионная сеть, созданная германским подданным КРАФТОМ (выехал в Германию), и на Харьковском тракторном заводе ликвидирована диверсионная группа в составе ВЕРНЕРА и других, заложенная германско-подданным ЕДЛИЧКО (в 1937 году выдворен из СССР).

Диверсионная группа германской разведки, созданная резидентом ДРЕЙЕРОМ (выехал в Германию), вскрыта и на Харьковском водопроводе. Арестованный

по этому делу ПАУЛЬСЕН — техник городского водопровода, сознался, что подготовлял на время войны диверсионные акты путем бактериологического и химического отравления резервуаров питьевой воды. На объекте артезианского водоснабжения он успел осуществить ряд вредительских актов.

Рядом ликвидированных дел установлено, что гестапо и немецкая фашистская организация широко использовали для своей подрывной деятельности в СССР существующие подпольные антисоветские формирования, в первую очередь правотроцкистских изменников родине.

Следствием по делу право-троцкистской диверсионно-вредительской организации на оборонном заводе № 183 установлено, что руководитель этой организации — директор завода БОНДАРЕНКО (арестован) по заданиям московского центра организации связался с германской разведкой и передавал ей шпионские материалы по заводу № 183.

Арестованные немецкие разведчики КОТЛЯРОВ, техник-конструктор «Шахтостроя» и РЕЙХЕЛЬД — зав[едующий] проектным бюро отдела капитального строительства Харьковского электромеханического завода, по своей подрывной деятельности были тесно связаны с право-троцкистскими формированиями в «Шахтострое» и на Харьковском электромеханическом заводе.

Всего с начала операции по немецкому фашистскому подполью арестовано 1945 человек. Из них: политэмигрантов — 19, бывш[их] военнопленных немцев — 17, бывш[их] военнопленных русских — 179, иноспециалистов — 16, консульских связей — 270.

За время с 1-го февраля арестовано — 634 человека, ликвидировано резидентур германской разведки — 13, арестовано по ним 41 человек, штурмовых отрядов вскрыто 11, арестовано по ним 351 человек.

Операцию по разгрому немецкого фашистского подполья продолжаем.

КОБЫЗЕВ

«28» мая 1938 г. Нач[альник] 3[-го] Отдела УГБ ХОУ НКВС

(БАРБАРОВ)

ГДА СБ України, Харків, спр. 023528, арк. 90—98. Копія. Машинопис.

Документ № 16

АКТ ПЕРЕВІРКИ РОБОТИ

з вилучення конфіскованого майна репресованих колишнім начальником квартирного відділення АГВ УНКВС по Харківській області Л. А. Виноградовим

26 грудня 1938 р.

АКТ

1938 года, Декабря «26» дня.

Комиссия, в составе Начальника Автотехнического Отдела АХО УНКВД по Харьковской Области — ЗУБЕНКО, Начальника квартирного Отделения АХО УНКВД — ВАСИЛЕНКО и Инспектора АХО УНКВД — СОМИНСКОГО, на основании

распоряжения Пом[ощника] Нач[альника] УНКВД по Харьковской Области — Ст[аршего] Лейтенанта Государственной Безопасности — тов. ДЕМИНА, произвели обследование деятельности быв[шего] нач[альника] квартотделения АХО УНКВД — ВИНОГРАДОВА в части вопросов, связанных с конфискацией имущества репрессированных.

При обследовании установлено: — учет и отчетность по объектам, где конфисковано имущество, не систематизирован и как таковой не организован.

Имущество репрессированных, в отдельных случаях, из нескольких квартир складывалось в подвал, описи на сложенное имущество в подвал не составлялись.

Подтверждается это следующим фактом: по Саммеровскому переулку № 3 в подвал было сложено имущество из 12-ти квартир, описи имущества, сложенного в подвал, не было. Отсюда, вполне естественно, неправильное изъятие имущества, подлежащее конфискации.

При проверке на выдержку объектов конфискованного имущества выявлены случаи, когда сотрудниками 2-го Отд[ела] УГБ были вскрыты опечатанные квартиры, составлены описи изъятых вещей для передачи в тюрьму заключенным, но расписки заключенных в получении вещей — отсутствуют (дело № 6 «КУНИЦКОГО», дело № 10 — ЩЕЛИНСКОГО-КОЛЕСНИЧЕНКО и дело № 9 КУТЕНКО).

Имели место случаи, когда при оформлении конфискации имущества репрессированных выявлялась недостача вещей по сравнению с первоначальной описью, составленной при опечатании квартир (дело ЩЕЛИНСКОГО-КОЛЕСНИЧЕНКО № 10, дело КУРИШКИНЫХ № 7).

Как реагировал на вышеуказанные факты ВИНОГРАДОВ, из материалов учета не видно.

Описи имущества и акты изъятия ценностей составлялись небрежно, в отдельных случаях на клочках бумаги, в описях не обозначено точно наименование предметов и вещей, ткани указывались в кусках, без указания метража (дело № 6 ЩЕЛИНСКОГО-КОЛЕСНИЧЕНКО).

При оформлении конфискации имущества, производилось изъятие ценностей, о чем составлялись акты в 2-х экземплярах. Акты вместе с ценностями сдавались ВИНОГРАДОВУ без всякой расписки в получении. Учет поступления ценностей — отсутствовал. Указанный способ приема ценностей не обеспечивал правильности учета и пред[о]ставлял возможность для злоупотреблений.

Из беседы с заведующим базой Харпромторга тов. МЕЛАМЕД, последний сказал, что со стороны — ВИНОГРАДОВА была попытка дать распоряжение по телефону о задержке недопуска в продажу каких-то вещей.

Комиссия отмечает, как ненормальное то, что ВИНОГРАДОВ купил для своей жены манто под котик из числа конфискованных вещей.

Установлено, что Райжилуправлением выдано квартотделению в лице — ВИНОГРАДОВА оформленную ордерную книжку чистых бланков на право занятие квартир.

ВИНОГРАДОВ без разрешения Нач[альника] АХО получил на свое имя ордер на занятие квартиры из 2-х комнат. В одной из этих комнат проживала жена репрессированного, которую он лично переселил.

КОМИССИЯ *(підписи)* (ЗУБЕНКО)

(ВАСИЛЕНКО)

(СОМИНСКИЙ)

ДАХО, ф. Р-6452, оп. 1, спр. 915, арк. 21, 22. Оригінал. Машинопис.

Документ № 17

ВИТЯГ З «ОБВИНУВАЛЬНОГО ВИСНОВКУ»
визнаного соціально-небезпечним елементом К. Г. Герекке

жовтень 1939 р.

<...>

3 отделом УГБ Харьковской области по подозрению в проведении антисоветской деятельности в сентябре 1937 г[ода] был арестован Герекке Конрад Георгиевич — сын осужденного за шпионаж в пользу Германии быв. Начальника Санчасти УНКВД по Харьковской области Герекке Г. К.

Произведенным следствием установлено, что Герекке Конрад, будучи учеником немецкой школы в Харькове, был связан с антисоветски настроенными учениками школы: сыном германско-подданного РОЗВАНДОВИЧ и дочерью осужденного пастора БИРТ. ГЕРЕККЕ поддерживал в школе немецких детей, совершивших религиозный обряд — конфирмацию. Выступал всегда на стороне антисоветски настроенных учеников. В 1937 году организовал под видом боксерского кружка антисоветски настроенных учеников, детей репрессированных БОНХАДИ, РЕЙМАН, ГААГ ...

Виновным себя не признал.

ДАХО, ф. Р-6452, оп. 1, спр. 4633, арк. 43. Машинопис.

Документ № 18

ІНФОРМАЦІЯ ПРО КОЛИШНЬОГО СЕКРЕТАРЯ
Харківського обкому КП(б)У С. О. Кудрявцева

5 грудня 1955 р.

Протокол осмотра архивно-следственного дела № 967368

1955 года, февраля 5 дня. Я, заместитель начальника ОО КГБ при СМ СССР по в/ч 25906 полковник Гусев, ознакомившись с материалами архивно-следственного дела № 967368 по обвинению

Кудрявцева Сергея Александровича, 1903 года рождения, урож[енца] г. Бежецка быв[шей] Тверской губ., русского, быв[шего] чл[ена] ВКП(б) до ареста работавшего в Закавказском крайкоме партии, в ЦК АКП(б) г. Баку, секретарем Харьковского и Киевского обкома КП(б)У, затем вторым секретарем ЦК КП(б)У.

Нашел:

Кудрявцев был арестован 13 октября 1937 г[ода] ГУГБ НКВД СССР. На следствии показал, что он являлся одним из руководителей троцкистского центра в Закавказье, проводил диверсионно-вредительскую работу на Бакинских нефтепромыслах, участвовал в подготовке теракта против руководителей партии и советского правительства.

Военной Коллегией Верховного Суда СССР 25 апреля 1938 года на основании ст. ст. 58^{6}, 58^{8}, 58^{9}, 58^{11} УК РСФСР Кудрявцев приговорен к ВМН — расстрелу.

Приговор в тот же день приведен в исполнение*. На заседании Военной Коллегии Кудрявцев свои показания подтвердил ...

* Кудрявцев Сергій Олександрович розстріляний у Москві 25 квітня 1937 р., похований на таємному спецоб'єкті НКВС «Комунарка»

ДАХО, ф. Р-6452, оп. 1, спр. 3843, арк. 72, 73. Рукопис.

Документ № 19

ПОСТАНОВА ГОЛОВНОЇ ВІЙСЬКОВОЇ ПРОКУРАТУРИ СРСР

Про відмову в реабілітації Л. Й. Рейхмана

2 грудня 1955 року

копия
Секретно

«УТВЕРЖДАЮ»
Ст[арший] Пом[ощник]
Главного Военного Прокурора
Полковник Юстиции (П. ЛЕПШИН)

2 декабря 1955 года

П О С Т А Н О В Л Е Н И Е

2 декабря 1955 г. гор. Москва

Военный прокурор отдела Главной военной прокуратуры майор юстиции Иванов, рассмотрев архивно-следственное дело по обвинению —

РЕЙХМАНА Льва Иосифовича, 1901 года рождения, уроженца гор. Чернигова, еврея, из рабочих, с низшим образованием, ранее не судимого, быв. член ВКП(б) с 1920 года, до ареста работавшего начальником 7 отдела ГУГБ НКВД СССР.

осужденного 25 января 1940 года Военной Коллегией Верховного суда СССР по ст. ст. 58^1 «а», 58^{11} УК РСФСР к ВМН — расстрелу, с конфискацией принадлежащего ему имущества.

У с т а н о в и л:

По приговору Военной Коллегии РЕЙХМАН признан виновным в том, что он, в 1933 году был завербован Мазо в антисоветскую террористическую заговорщицкую организацию, существовавшую в органах НКВД УССР.

В последующие годы РЕЙХМАН, работая на ответственных должностях в органах НКВД УССР, а затем начальником отдела ГУГБ НКВД СССР, в своей деятельности проводил вражескую работу, направленную на избиение партийно-советских кадров и сохранение от разгрома контрреволюционных формирований.

Во время предварительного следствия и в суде РЕЙХМАН виновным себя признал.

Кроме того, к делу по обвинению РЕЙХМАНА приобщены выписки из протоколов допросов Ежова, Николаева-Журид, Симховича, Ушакова, Пассова и Успенского, показаниями которых РЕЙХМАН изобличался в совершении преступлений.

В связи с поступившей жалобой от жены осужденного гр[аждан]ки РЕЙХМАН В. Ф. по делу РЕЙХМАН Л. И. проведена дополнительная проверка, из материалов которой усматривается, что за принадлежность к антисоветской заговорщицкой организации РЕЙХМАН был осужден без достаточных оснований.

Так, из числа указанных лиц, изобличавших РЕЙХМАНА в принадлежности к антисоветской организации, Симхович, Пассов, Ежов и Ушаков в суде от своих показаний отказались (л. д. 473, 478, 480, 482; т. 2).

В этой части вызывают сомнение и показания самого РЕЙХМАНА, поскольку в процессе предварительного следствия РЕЙХМАН от них отказывался (л. д. 79; т.1),

а арестованные по другим делам — Чечерский, Балицкий, Леплевский и Волков, с которыми, по заявлению РЕЙХМАНА, он также был связан по антисоветской деятельности, никаких показаний о РЕЙХМАНЕ не дали (л. д. 474, 475, 476 и 481; т. 2).

Что же касается обвинения РЕЙХМАНА в проведении вражеской работы, направленной на избиение партийно-советских кадров, то это обстоятельство материалами дела и дополнительной проверки полностью подтверждается. Кроме того, из указанных материалов усматривается, что РЕЙХМАН в период его работы в органах НКВД систематически допускал нарушения соц[иалистической]законности: массовые необоснованные аресты, фальсификацию следственных материалов и применение незаконных методов следствия.

Так, РЕЙХМАН во время предварительного следствия показал, что во время его работы в 3 отделе НКВД УССР по указанию Успенского были сфальсифицированы протоколы допросов арестованных Затонского и Капуловского, по показаниям которых проходило большое количество др[угих] лиц. Успенский поручил ему, Рейхману, допросить ряд других арестованных, в протокол допроса которых также включить всех лиц, проходящих по показаниям Затонского и Капуловского.

Далее Рейхман показал:

> «После допроса этих арестованных я сообщил Успенскому, что вписать фамилии эти невозможно, так как арестованные их совершенно не знают и никакого представления о них не имеют. Тем не менее я получил категорическое приказание Успенского «арестованных бить в кровь, чтобы получилось» <...> После этого я добился от арестованных того, что они подписали протокол с теми фамилиями, на которые я получил приказание вставить в показания. Таким образом, я совершил прямое преступление, приняв участие в фальсификации следствия». (т. 1, л. д. 142).

Факты фальсификации показаний Затонского и Капуловского, а на основе этих показаний фальсификации ряда следственных дел подтвердили арестованные по другим делам Хатеневер, Листенгурт, Успенский и Радзивиловский (т. 2, л. д. 483, 484, 485 и 486, 487).

Радзивиловский в связи с этим показал:

> «Лозунг Успенского «бить арестованных нещадным боем днем и ночью» широко был распространен в аппарате и не мог не приводить в итоге к раздуванию неправильных дел и к созданию явно провокационных» (т. 2, л. д. 487).

Касаясь вопроса фальсификации следственных материалов, Рейхман также показал, что он, работая начальником 7 отдела ГУГБ НКВД СССР, занимался фальсификацией компрометирующих материалов на ряд руководителей наркомата оборонной промышленности СССР (т. 1, л. д. 154—160).

Это обстоятельство подтверждается и материалами проверки.

Так, 8 июля 1948 года арестован и 7 сентября 1938 года был осужден к расстрелу Военной Коллегией Верховного суда СССР быв[ший] начальник 8-го Главного Управления наркомата оборонной промышленности Свиридов, который обвинялся в том, что он является участником антисоветского военно-фашистского заговора.

Проведенной Главной военной прокуратурой проверкой установлено, что Свиридов был осужден необоснованно, в связи с чем дело Свиридова с заключением предоставлено в Военную Коллегию на предмет прекращения его за отсутствием состава преступления в действиях Свиридова.

Справку на необоснованный арест Свиридова составлял РЕЙХМАН. Он же утверждал и обвинительное заключение по делу (т. 2, л. д. 489).

Ряд нарушений соц[иалистической]законности, выразившихся в массовых необоснованных арестах и извращенных методах допроса арестованных, был допущен Рейхманом в период его работы зам[естителя] начальника УНКВД Харьковской области (фактически исполнял обязанности нач[альника] УНКВД)

Говоря о массовых арестах, проводившихся НКВД УССР, Рейхман показал:

> «Эти установки, естественно, не миновали и Харьков, точно такая же горячка, спешка в делах, спешка с арестованными по существу показывали цифры оперативного нажима...» (т. 2, л. д. 321, 322).

К делу по обвинению Рейхмана приобщена его докладная записка на имя Ежова «О лимитах по Харьковской области», в которой Рейхман указывает, что к февралю 1938 года по Харьковской области только особой тройкой было осуждено 9850 человек, из них 3450 человек, по первой категории. «Учитывая засоренность Харьковской области», Рейхман ходатайствовал перед Ежовым о предоставлении ему лимита ещё на 8000 человек, из них на 3000 человек по первой категории. (т. 1, л. д. 254, 255).

В своем объяснении от 27.VI.1939 г. Рейхман писал, что его ходатайство о предоставление дополнительного лимита было связано с заявлением Ежова на совещании в НКВД УССР о том, что «надо ещё расстрелять по Украине тысяч тридцать». (т. 1, л. д. 256).

Из материалов проверки видно, что в период работы Рейхмана в УНКВД Харьковской области только по 4 отделу УНКВД было осуждено также Военной Коллегией Верховного суда СССР 253 человека, из них к расстрелу 215 человек (т. 2, л. д. 493).

Установлено, что в этот период производились необоснованные аресты и осуждения невиновных лиц.

Так, 7 декабря 1937 года Военной Коллегией Верховного суда СССР был осужден к 15 годам тюремного заключения быв. контролер уполномоченного КСК по Харьковской области Сенчук А. К.

Сенчук обвинялся в том, что он являлся участником антисоветской диверсионно-террористической организации правых, по заданию которой проводил вредительскую работу в области сельского хозяйства.

Проверкой в связи с жалобами Сенчука установлено, что Сенчук осужден необоснованно, а поэтому дело по его обвинению 15.X.1955 г. было прекращено Военной Коллегией Верховного суда СССР за отсутствием состава преступления.

Необоснованный арест Сенчука был произведен по постановлению, утвержденному Рейхманом, который также утверждал и обвинительное заключение по делу (т. 2, л. д. 488).

По постановлению, утвержденному Рейхманом, был также необоснованно арестован, а затем осужден гр[ажданин] Ткаченко, дело по обвинению которого 18.VI.55г. прекращено Военной Коллегией за отсутствием состава преступления (т. 2, л. д. 490).

С санкции Рейхмана имели место и другие необоснованные аресты. (т. 2, л. д. 491)

Изучением материалов дела по обвинению быв[шего] зам[естителя] начальника СПО УНКВД Харьковской области Федорова-Беркова Ф.С., осужденного 8 марта 1940 года Военной Коллегией Верховного суда СССР по ст. 193^{17} п. «б» УК РСФСР к 10 годам ИТЛ, установлено, что в тот период в УНКВД Харьковской области к арестованным применялись физические меры воздействия с целью вымогательства у них заведомо ложных показаний.

Федоров-Берков по этому вопросу показал:

> «Я признаю, что действительно в УНКВД по Харьковской области имели место факты извращенных методов работы в процессе следствия» (т. 2, л. д. 492).

> Как показал арестованный по другому делу Друшляк, методы физического воздействия к арестованным в УНКВД Харьковской области начали применяться после приезда в Харьков Рейхмана (т. 2, л. д. 492).

Это обстоятельство подтвердил и свидетель Фрей (т. 2, л. д. 493).

Свидетель Бойко А. М. по этому поводу показала:

> «Мне известно, что арестованных на следствии избивали, причем был установлен порядок так называемой «санкции» на избиение подследственных, которую давал в тот период Рейхман.
>
> ...Избитых и окровавленных подследственных я видела во многих комнатах, когда разносила работникам почту» (т. 2, л. д. 493).

Свидетель Ленский на допросе 22 мая 1939 года привел ряд фактов издевательств над арестованными и заявил: «избивали арестованных все, весь отдел, все отделения, все управление НКВД».

Этот же свидетель показал, что при допросе арестованного Касьяненко, последний был избит начальником УНКВД Рейхманом (т. 2, л. д. 493).

Таким образом, материалами дела и дополнительной проверки полностью доказана вина Рейхмана в систематическом нарушении соц[иалистической] законности. Ввиду этого является нецелесообразным входить с заключением в Военную Коллегию Верховного суда СССР на предмет прекращения дела в отношении Рейхмана в части, касающейся обвинения его в принадлежности к антисоветской заговорщицкой организации.

На основании изложенного,—

ПОСТАНОВИЛ:

В ходатайстве гр[ождан]ки Рейхман В. Ф. о пересмотре дела, по которому был осужден Рейхман Лев Иосифович, и его реабилитации — отказать.

Военный Прокурор Отдела ГВП
Майор Юстиции (ИВАНОВ)

2.XII.1955 г.

ВЕРНО: Следователь ОО КГБ по КВО
Ст[арший] Лейтенант (РЫБКИН)

ГДА СБ України, Харків, спр. 012655, арк. 92—98. Засвідчена копія. Машинопис.

Документ № 20

ІНФОРМАЦІЯ ПРОКУРАТУРИ КИЇВСЬКОГО ВІЙСЬКОВОГО ОКРУГУ

Про реабілітацію засуджених у справі «РОВС»

18 червня 1957 р.

Копия

ВП КВО 25.03.1957 г.

Ст[аршему] Помощнику Военного Прокурора КВО
П[од]п[олковнику] Юстиции ГОЛЕНЕВУ,
г. Харьков на 4/665 от 28/2 1957 г.

Сообщаю, что определением ВТ КВО от 2 октября 1956 г. отменены постановления особой тройки УНКВД по Харьковской области от 10 и 15 июня 1938 г.

и прекращены дела производством за отсутствием состава преступления в отношении следующих лиц, осужденных как участников контрреволюционной офицерско-монархической организации «РОВС»:

1. АЛЕКСАНДРОВА Ивана Александровича 1896 г. р[ождения]
2. ШУМОВА Леонтия Андреевича 1883 г. р[ождения]
3. БУРБЭ Арнольда Людвиговича 1896 г. р[ождения]
4. ГОРБАЧЕВА Александра Васильевича 1897 г. р[ождения]
5. МЕЛЬНИКОВА Ивана Семеновича 1894 г. р[ождения]
6. ШИЛО Николая Ивановича 1884 г. р[ождения]
7. САФРОНКОВА Петра Васильевича 1891 г. р[ождения]
8. ПОДДУБНОГО Михаила Михайловича 1891 г. р[ождения]
9. ЗЕФИРОВА Павла Дмитриевича 1897 г. р[ождения]
10. МАЛЕЕВА Дмитрия Павловича 1866 г. р[ождения]
11. АГАПОВА-КОШЕВОГО Петра Ильича 1897 г. р[ождения]
12. ЛАЗАРЕВА Евгения Сергеевича 1892 г. р[ождения]
13. ЛЫЧЕВКО Сергея Федоровича 1895 г. р[ождения]
14. СКРЫПНИКА Павла Ермолаевича 1879 г. р[ождения]
15. ГОРЧИНСКОГО Константина Иосифовича 1903 г. р[ождения]

Определением ВТ КВО от 5 октября 1956 г. отменены постановления особой тройки УНКВД по Харьковской области от 10 апреля 1938 г. и прекращены дела производством за отсутствием состава преступления осужденных как участников контрреволюционной офицерско-монархической организации «РОВС», в отношении следующих лиц:

1. МАЛЬКЕВИЧА Иосифа Ивановича 1884 г. р[ождения]
2. КАЧИНСКОГО Леонида Фомича 1891 г. р[ождения]
3. ХИЖНЯКОВА Николая Андреевича 1886 г. р[ождения]
4. РАЗНАТОВСКОГО Венедикта Семеновича 1895 г. р[ождения]
5. БЕЛОУС Алексея Антоновича 1896 г. р[ождения]
6. ПОТЕМКИНА Анатолия Николаевича 1880 г. р[ождения]
7. САМОФАЛОВА Павла Артемовича 1883 г. р[ождения]
8. ДАНИЛЕВСКОГО Сергея Федоровича 1898 г. р[ождения]

Зам[еститель] Военного Прокурора КВО
Полковник Юстиции М. САВЕНКО

ДАХО, ф. Р-6452, оп. 2, спр. 2373, арк. 33. Копія. Машинопис.

Розділ 2

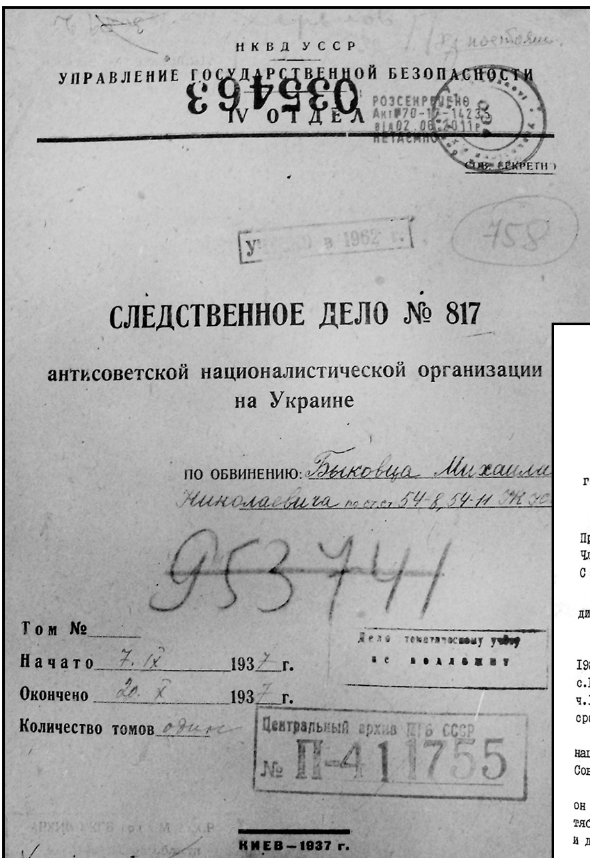
БІОГРАФІЧНІ НАРИСИ

Я не знаю, де вони зараз, але прийде день, і вони постануть і засвідчать. Те, що вони скажуть, підтвердить правдивість моєї сповіді.

Олександр Вайсберг. Холодна Гора

Ну, як мені тебе забути
Тут, у снігах, на чужині,
П'ючи розлуки злу отруту...

З табірного листа Миколи Дукина



НКВД УССР
УПРАВЛЕНИЕ ГОСУДАРСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ
IV ОТДЕЛ

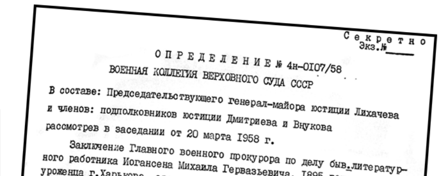
СЛЕДСТВЕННОЕ ДЕЛО № 817
антисоветской националистической организации на Украине

ПО ОБВИНЕНИЮ: Быковца Михаила Николаевича по ст. ст. 54-8, 54-11 УК УСР

Том №
Начато 7.IX 1937 г.
Окончено 20.X 1937 г.
Количество томов один

Центральный архив КГБ СССР
№ П-41755

КИЕВ—1937 г.

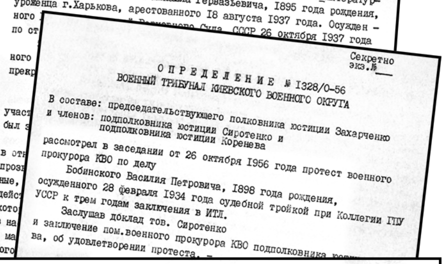


Секретно
Экз.№

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 4н-0107/58
ВОЕННАЯ КОЛЛЕГИЯ ВЕРХОВНОГО СУДА СССР

В составе: Председательствующего генерал-майора юстиции Лихачева
и членов: подполковников юстиции Дмитриева и Внукова
рассмотрев в заседании от 20 марта 1958 г.

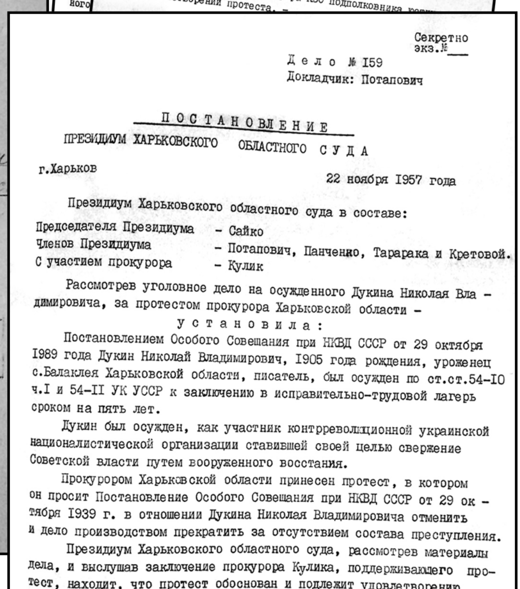
Заключение Главного военного прокурора по делу быв. литературного работника Иогансена Михаила Гервазьевича, 1895 года рождения, уроженца г.Харькова, арестованного 18 августа 1937 года. Осужден ...



Секретно
экз.№

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 1328/0-56
ВОЕННЫЙ ТРИБУНАЛ КИЕВСКОГО ВОЕННОГО ОКРУГА

В составе: председательствующего полковника юстиции Захарченко
и членов: подполковника юстиции Сиротенко и подполковника юстиции Коренева
рассмотрел в заседании от 26 октября 1956 года протест военного прокурора КВО по делу
Бобинского Василия Петровича, 1898 года рождения, осужденного 28 февраля 1934 года судебной тройкой при Коллегии ГПУ УССР к трем годам заключения в ИТЛ.
Заслушав доклад тов. Сиротенко и заключение пом.военного прокурора КВО подполковника юстиции ...ва, об удовлетворении протеста, —



Секретно
экз.№

Дело № 159
Докладчик: Потапович

ПОСТАНОВЛЕНИЕ
ПРЕЗИДИУМ ХАРЬКОВСКОГО ОБЛАСТНОГО СУДА

г.Харьков

22 ноября 1957 года

Президиум Харьковского областного суда в составе:
Председателя Президиума — Сайко
Членов Президиума — Потапович, Панченко, Таракака и Кретовой.
С участием прокурора — Кулик

Рассмотрев уголовное дело на осужденного Дукина Николая Владимировича, за протестом прокурора Харьковской области —

установила:

Постановлением Особого Совещания при НКВД СССР от 29 октября 1989 года Дукин Николай Владимирович, 1905 года рождения, уроженец с.Балаклея Харьковской области, писатель, был осужден по ст.ст.54-10 ч.I и 54-II УК УССР к заключению в исправительно-трудовой лагерь сроком на пять лет.

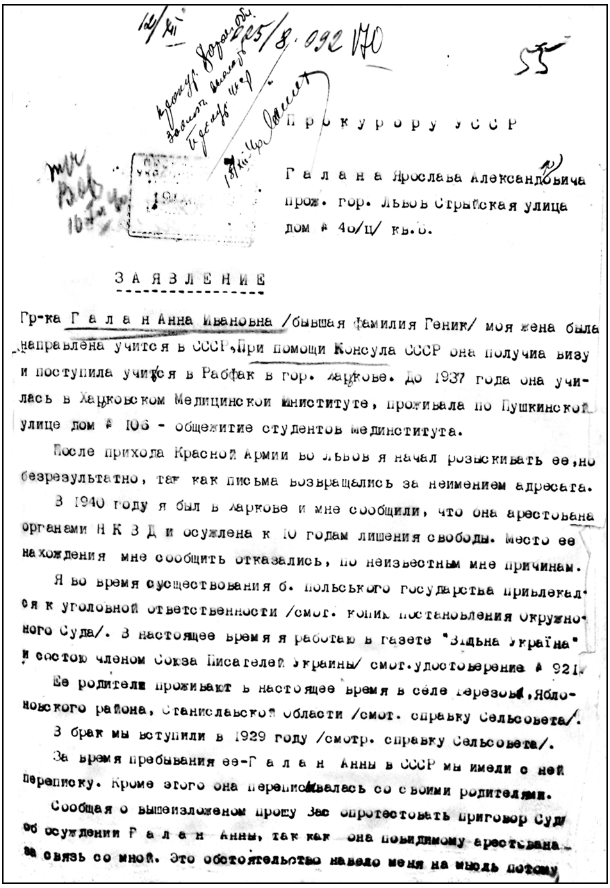
Дукин был осужден, как участник контрреволюционной украинской националистической организации ставившей своей целью свержение Советской власти путем вооруженного восстания.

Прокурором Харьковской области принесен протест, в котором он просит Постановление Особого Совещания при НКВД СССР от 29 октября 1939 г. в отношении Дукина Николая Владимировича отменить и дело производством прекратить за отсутствием состава преступления.

Президиум Харьковского областного суда, рассмотрев материалы дела, и выслушав заключение прокурора Кулика, поддерживающего протест, находит, что протест обоснован и подлежит удовлетворению.

Обвинение Дукина было построено на основании его показаний и показаний других обвиняемых, непроверенных и противоречивых.

Так, обвиняемый по другому делу Коцюба Г.М. в 1938 году показал, что участниками контрреволюционной националистической организации являлись Дукин, Кулиш, Гжицкий, Эпик, Вражливый, Полищук,



Прокурору УССР

Галана Ярослава Александровича
прож. гор. Львов Стрыйская улица
дом № 4б/ц/ кв.6.

ЗАЯВЛЕНИЕ

Гр-ка Галан Анна Ивановна /бывшая фамилия Геник/ моя жена была направлена учится в СССР. При помощи Консула СССР она получила визу и поступила учится в Рабфак в гор. Харькове. До 1937 года она училась в Харьковском Медицинском институте, проживала по Пушкинской улице дом № 106 - общежитие студентов мединститута.

После прихода Красной Армии во Львов я начал розыскивать ее, но безрезультатно, так как письма возвращались за неимением адресата.

В 1940 году я был в Харькове и мне сообщили, что она арестована органами НКВД и осуждена к 10 годам лишения свободы. Место ее нахождения мне сообщить отказались, по неизвестным мне причинам.

Я во время существования б. польського государства привлекался к уголовной ответственности /смот. копию постановления Окружного Суда/. В настоящее время я работаю в газете "Вільна Україна" и состою членом Союза Писателей Украины/ смот. удостоверение № 921.

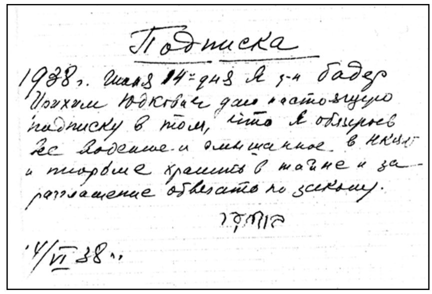
Ее родители проживают в настоящее время в селе Березов, Яблоновского района, Станиславской области /смот. справку Сельсовета/.

В брак мы вступили в 1929 году /смотр. справку Сельсовета/.

За время пребывания ее-Галан Анны в СССР мы имели с ней переписку. Кроме этого она переписывалась со своими родителями.

Сообщая о вышеизложенном прошу Вас опротестовать приговор Суда об осуждении Галан Анны, так как она повидимому арестована за связь со мной. Это обстоятельство навело меня на мысль потому

Скарга Ярослава Галана до прокурора УРСР з приводу репресії дружини Г. І. Галан-Геник

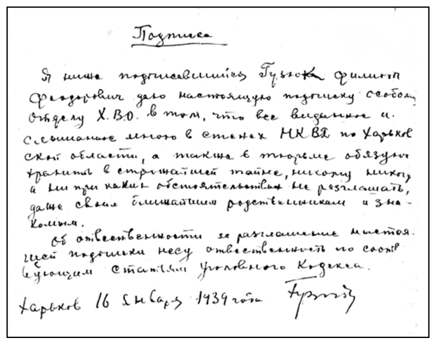


Подписка

1938 г. июня 14-го дня Я з/к Бадер Иоахим Юдкович даю настоящую подписку в том, что я обязуюсь все виденное и слышанное в НКВД и тюрьме хранить в тайне и за разглашение отвечать по закону.

4/VI 38 г.

Підписка про нерозголошення І. Ю. Бадера. *1938, 1939 рік*



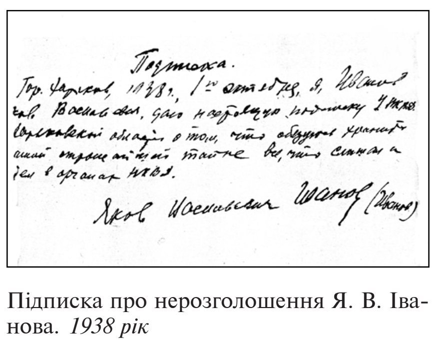
Подписка

Я ниже подписавшийся Гузюк Филипп Федорович даю настоящую подписку Особому Отделу Х.В.О. в том, что все виденное и слышанное мною в стенах НКВД по Харьковской области, а также в тюрьме обязуюсь хранить в строжайшей тайне, никому никогда и ни при каких обстоятельствах не разглашать, даже своим ближайшим родственникам и знакомым.

Об ответственности за разглашение настоящей подписки несу ответственность по соответствующим статьям Уголовного Кодекса.

Харьков 16 января 1939 года

Підписка про нерозголошення П. Ф. Гузюка. *1939 рік*



Подписка.

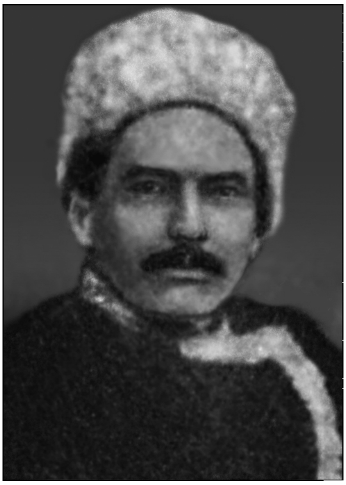
Гор. Харьков, 1938 г., 1-го октября, я, Иванов Яков Васильевич, даю настоящую подписку 4 отд. [illegible] области о том, что обязуюсь хранить в строжайшей тайне все, что слышал и [illegible] в органах НКВД.

Яков Иосифович Иванов (Иванов)

Підписка про нерозголошення Я. В. Іванова. *1938 рік*

Ольга БЕРТЕЛСЕН

ТАЄМНИЦЯ ВТРАЧЕНОГО АРХІВУ



М. М. Биковець. *Фото першої третини XX століття*

БИКОВЕЦЬ Михайло Миколайович

Народився 3 вересня 1894 року в селі Борки Зіньківського повіту Полтавської губернії у сім'ї фельдшера. Завідувач бюро Харківського обласного літературного фонду Спілки письменників. Заарештований 24 серпня 1937 року в селі Білики Новосанжарського району Харківської області за телеграфним розпорядженням УДБ НКВС УРСР як агент іноземної розвідки. Розстріляний у Києві 24 жовтня 1937 року за вироком Військової колегії Верховного суду СРСР. Реабілітований прокуратурою України 28 грудня 1992 року.

Михайло Биковець належав до тієї когорти української молоді, творчість якої розквітла в двадцяті роки минулого сторіччя. Літературні побратими ніколи не вважали його талановитим або обдарованим. Дехто навіть називав «пристяжним Пилипенка, популяризатором його статей... хлопцем на „побігеньках"» у засновника літературної спілки «Плуг»[1]. Іван Сенченко був одним з небагатьох, хто згадав Биковця і охарактеризував як «людину діла» та «велетенської працездатності»[2]. Михайло Миколайович був секретарем «Плужанина», на ньому тримався весь журнал. Він водночас опрацьовував кореспонденцію, відповідав на запитання авторів, роздаючи вказівки, фактично був головним редактором, і «половину перших номерів журналу (здається, спочатку він «Плугом» називався) написав сам Михайло Биковець під різними псевдонімами»[3]. Сенченко підкреслював провінційне походження Биковця, яке не дало йому змоги розвинути свій поетичний талант. Михайло Миколайович був людиною до звісної міри практичною та конкретною, яка не літала в богемному інтелектуальному піднебессі та не вдавала з себе класика. Він був легкої вроди, «наскрізь земний, тому не лукавий, щирий, прямий»[4].

До переїзду в Харків Биковець старанно працював у губернському відділі соціального виховання (губсоцвиху) в Полтаві. 1923 року він був переведений до відділу охорони дитинства в Харків, хоча, як зазначив у наркомосівській анкеті, був насамперед вчителем, вважаючи своєю спеціальністю історію, українську мову, журналістику. Завдяки його позашкільній роботі з дітьми і любові до педагогіки, Биковцю доручать очолити секцію дитячої літератури «Плугу».

У столиці Михайло з головою занурився в журналістську роботу. Публікувався під різними літературними псевдонімами, наприклад Ашим, Б-ець М., М. Б., Марусик

[1] *Сокіл, В.* Здалека до близького: (спогади, роздуми). — Едмонтон : Канад. ін-т укр. студій ; Альберт. ун-т, 1987. — С. 88. ; *Крижанівський, С.* Ми пізнавали неповторний час: портрети, есе, спогади. — К. : Рад. письм., 1986. — С. 128.

[2] *Сенченко, І.* Оповідання. Повісті. Спогади. — К. : Наук. думка, 1990. — С. 572.

[3] Там само.

[4] Там само.

Мих., Мих. Бик., Мих. Мик., Моторошний, Невіра Харько, Олівець та інші[5]. Знання з історії української культури, якою щиро цікавився, Биковець набував самотужки. Зібрав гарну бібліотеку, багато читав. Харківське літературне оточення стимулювало до творчості. Вірші почав друкувати 1918 року в українських періодичних виданнях, хоча збереглися його перші літературні спроби лише в журналі «Червоні квіти», опубліковані 1923 року[6].

Биковець багато друкувався в наукових та педагогічно-освітніх журналах, також у бюлетені губвідділу наросвіти, оповідаючи про роль літератури у роботі дитячих виховних установ. Але все ж тяжів до фаху літературного критика, і невдовзі на сторінках художньо-літературних видань з'явилися його статті, що відображають стан культурного будівництва в Україні.

У березні 1925 року Биковець переходить до відділу дитячої книги Держвидаву України (ДВУ). Це був переломний момент його життя: нарешті Михайло Миколайович потрапив у атмосферу небюрократичну і до певної міри богемну. Протягом 1920-х років, коли повного ходу набрала українізація, публікував праці з історії літератури та культури, критичні есеї, огляди літературних журналів, готував журналістські довідки, рецензії на нові прозові твори та вірші, аналітичні статті, зокрема, про творчість Т. Шевченка, М. Коцюбинського.

Як член редакційної колегії газети «Радянське село», Биковець упорядкував «Селянський календар»[7], до якого частково увійшли зібрані ним матеріали словника про діячів української культури, включаючи Володимира Винниченка, який в Україні вже був оголошений persona non grata. Починаючи з 1926 року, частішають закиди та звинувачення української інтелігенції у націоналізмі. Отже, в цих умовах дії Биковця можна розглядати двояко: як політичну неоглядність та наївність, або навпаки — хоробрість та принциповість. Публікація біографічних відомостей опальних академіків Михайла Грушевського та Сергія Єфремова вже не пройшла непоміченою, про що Єфремов записав у своєму щоденнику: «В «Радянському селі» М. Биковець надрукував перед літом Грушевського і мою біографію. Сьогодні (7 жовтня — *Авт.*) я дізнався, що за це вже він і «постраждав»: Хвиля, що править за диктатора над друкованим словом, звелів бідного хлопця зняти з роботи в газеті...»[8].

Однак, риси конформізму були також притаманні Биковцю. Під час Літературної дискусії, яка розгорнулась у 1925 році та не вщухала аж до 1928 року, він «тримався Пилипенка»[9]. На гребні політичного цькування Миколи Хвильового, коли в грудні 1926 року той був змушений разом з товаришами з ВАПЛІТЕ Олесем Досвітнім та Михайлом Яловим написати заяву-каяття, опубліковану газетою «Вісті ВУЦВК», Биковець під літературним псевдонімом Харько Невіра виступив з критичною статею[10]. У ній схвалив оцінку російського критика Михайла Беккера, який применшив художній талант Хвильового та звернув увагу на «ідеологічні збочення». Биковець засудив «нудьгу, розчарованість, зневіру в своїх силах, відсутність ясних перспектив

[5] *П'ядик, Ю.* Українська поезія кінця XIX — середини XX ст.: бібліографія: антологія. — Т. 1.— К.: К.І.С., 2010.— С. 328.

[6] Червоні квіти. — 1923. — № 1.— С. 35.

[7] Селянський календар на 1928 рік / за ред. М. Марченка та упоряд. М. Биковця. — Х. : Вид-во Всеукр. сел. газ. «Рад. село», 1928.

[8] *Марочко, В., Хілліг Г.* Репресовані педагоги України: жертви політичного терору (1929—1941) / В. Марочко, Г. Хілліг. — К. : Наук. світ, 2003.— С. 73 ; *Єфремов, С.* Щоденники, 1923—1929 / упоряд. О. І. Путро та ін.— К.: Газ. «Рада», 1997.— С. 603, 614.

[9] *Сокіл, В.* Здалека до близького: (спогади, роздуми)... — С. 88.

[10] *Невіра, Х.* Ще про Миколу Хвильового // Плужанин.— 1927.— № 4.— С. 23.



Зустріч письменників з професором В. Сімовичем (Прага), учасником Всеукраїнської правописної конференції. Стоять *(зліва направо)*: М. Лебідь, М. Самусь, В. Минко, О. Демчук, А. Гак, М. Биковець; сидять І. Микитенко, А. Панів, В. Сімович, С. Пилипенко, П. Тичина. *Фото 1927 року, м. Харків*

(і це в таку героїчну й прекрасну творчу добу наших часів!)» Хвильового як художника та громадянина [11].

Працюючи секретарем редакції журналу «Сільський театр», Биковець продовжував збирати біографічні та бібліографічні матеріали видатних сучасників, і в травні 1929 року подав до ДВУ календар діячів українського мистецтва (література, кіно, театр, музика, критика) [12]. Людина енергійна і допитлива, Михайло Миколайович спробував себе в різних літературних жанрах, услід за поїздкою до Канева опублікував дорожні нотатки «На могилі Тараса Шевченка» [13]. 1930 року в Харкові виходить з друку збірник п’єс «Отак то тепер», впорядкований Биковцем [14]. У творчому доробку письменника також переклади творів Максима Горького та Михася Зарецького. Проте згадують його саме як автора унікального інформаційного зібрання — колекції 8000 карток з біографічними відомостями, доля якої на сьогоднішній день залишається невідомою.

Існує версія, що після обшуку в помешканні Биковця, вона назавжди зникла за мурами НКВС. Можливо, за свідченням Івана Сенченка, хтось із «слов’ян» (мешканців письменницького будинку «Слово») позбувся її та рукописів бібліографічного словника, відправивши в підвал після його арешту [15].

[11] *Невіра, Х.* Ще про Миколу Хвильового... — С. 23.

[12] Наші поети й письменники за роботою // Червоний Шлях. — 1929. — № 5/6.— С. 253.

[13] *Биковець, М.* На могилі Т. Шевченка // Плужанин. — 1927. — № 5. — С. 32—34.

[14] Отак то тепер: зб. п’єс і естрад. матеріялу до весн. засів. кампанії та колективізації / упоряд. М. Биковець. — Х. : Рух, 1930. — 62 с.

[15] *Сенченко, І.* Оповідання. Повісті. Спогади... — С. 572.

Оселився Михайло Миколайович у славнозвісному будинку одним з перших у 1930 році, до того якийсь час проживав у шкільній сторожці на Басейній вулиці разом з Василем Соколом, який за порадою Михайла вступив до кооперативу «Слово» й став одним із пайовиків майбутнього письменницького будинку. Сокіл перший в'їхав у квартиру № 14 (та взагалі був першим поселенцем у «Слові»). Михайло оселився трохи пізніше, тоді Сокіл і дізнався, який скарб Биковець перевіз у валізах до нової квартири.

Це були біобібліографічні відомості про діячів політичного, громадського та культурного життя України. Укладач власноручно збудував від підлоги до стелі книжкові полиці, які заповнив картками. Хронологічні межі цієї рідкісної колекції сягали кілька сторіч. Це була праця всього його життя. Автор постійно поповнював картотеку, і можна стверджувати, що вона не мала аналогів в Україні в той час.

Тоді, згадував Сокіл, «ніхто, крім мене, не знав, яку в цей час він проводив, без жодного забезпечення чи званих санкцій, науково-дослідну працю»[16]. Зібрані матеріали Биковець використав при підготовці рукопису біографічного словника «За 400 літ». У липні 1931 року був навіть укладений договір на його публікацію у видавництві «Української радянської енциклопедії», проте восени робота була повернена на доопрацювання і друком не вийшла. 7 грудня 1932 року Биковець заповів у разі його смерті всі підготовчі матеріали до словника «За 400 літ», починаючи з картотеки, передати Музею діячів науки й мистецтва ВУАН. Архів Биковця включав також листування з письменниками і відомими діячами, яке він через професора Дмитра Гордєєва був готовий передати за умови нерозголошення змісту, який у більшості носив особистий характер. Відомо лише, що Гордєєв у 1933 році «за участь у контрреволюційній організації наукових музейних працівників» був заарештований і після звільнення до Харкова не повернувся, а частина машинописних матеріалів словника нині зберігається в Інституті рукопису Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського[17].

Тим часом Михайло Биковець запрошує свого колегу, молодого літератора Миколу Дукина, який працював в кооперативно-видавничому товаристві письменників «Плужанин» та в журналі «Плуг», зняти кімнату в його квартирі. Таким чином, у трикімнатній квартирі розмістилися Биковець, родини Сокола та Дукина[18].

Людиною він був товариською, разом з Володимиром Сосюрою, за твердженням Остапа Вишні, вони були знаними більярдистами. У приватному житті Биковцю не поталанило. Його стосунки з сестрою Олеся Досвітнього зайшли в глухий кут. Багато пізніше, коли Михайлові Миколайовичу було вже за тридцять, він зустрів ту дівчину, у яку був закоханий ще юним. Вони почали жити в Биковця в будинку «Слово», але стосунки не залагодилися, і жінка від нього пішла. Михайло Миколайович дуже страждав, бо любив її. Але коли був заарештований, у офіційній анкеті з рідні вписав лише брата, Івана Миколайовича, який працював у Ворошиловграді.

Що сталося з Биковцем за десять років, що передували арешту, які завдання собі ставив, про що мріяв — практично нічого не відомо. Його відомство соцвиху, в котрому колись працював, було «зачищено до блиску»: здебільшого колишні колеги, «націонал-ухильники», були репресовані, або, як казав Сергій Єфремов, «усушені». Багато «слов'ян» були проголошені контрреволюціонерами та українськими націоналістами

---

[16] Сокіл, В. Здалека до близького: (спогади, роздуми). — С. 88, 89.

[17] *Ляшко, С.* З історії української біографічної довідкової справи: біографічні довідкові і довідкові видання 1920—1930-х рр., які не побачили світу // Наук. пр. Нац. б-ки України ім. В. І. Вернадського. — Київ, 2013. — Вип. 37. — С. 584—587.

[18] *Дукина, Наталка.* На добрий спомин: повість про батька.—Х.: Видання журналу «Березіль». — 2002. — С. 74, 359.

і страчені, а ті, кому пощастило вижити, відбували терміни в північних таборах. Чи страждав, плакав Биковець після самогубств Хвильового та Скрипника в 1933 році від нестерпного болю безпорадності і нікчемності, як Микола Куліш, Майк Йогансен чи Микола Зеров? Чи відчував ізольованість та самотність, коли з кожним роком у Спілці письменників та у будинку «Слово» залишалося менше знайомих йому людей?

На відміну від інших «слов'ян», заарештованих уночі у своїх квартирах, Михайла Биковця розшукали поблизу залізничної станції Ліщинівка в Кобеляцькому районі Полтавської області, де на річці Ворсклі письменники заснували «ліщинівський санаторій». Перепроваджений до Києва, Биковець вже три тижні перебував у Лук'янівській в'язниці, коли 13 вересня 1937 року військовий прокурор КВО Дубелір підписав постанову про його арешт як агента іноземної розвідки. На той час Биковець встиг зізнатися в антирадянській діяльності і стверджував, що такі фігури, як В. Винниченко, М. Грушевський та С. Єфремов остаточно сформували його націоналістичні погляди. Заарештований розказав, що був членом контрреволюційної націоналістичної організації колишніх боротьбистів, до якої його, нібито, завербував Остап Вишня. Зізнання Биковця містить діалог, який мовбито відбувся між двома письменниками.

— Миша, любите ли Вы свой край?

— Конечно.

— А жизнь отдадите за него? Пойдёте ли Вы по зову сердца за родную Украину?

— Я ответил согласием [19].

Серед учасників націоналістичної організації, до якої він начебто належав, Биковець називає інших знайомих та стверджує, що вони працювали в напрямку відриву України від Радянського Союзу. Перед дослідником цієї кримінальної справи постає багатошаровий складний сценарій змови, яка не дуже майстерно, а й часом абсурдно, єднає практично всіх провідних діячів культури та мистецтва України тридцятих років, з якими Биковець «контактував», «утягував до лав організації», «налаштовував проти Радянського ладу». І — ані згадки про картотеку Биковця. Щоправда, в останньому пункті обвинувального висновку його звинуватили в знищенні архівів літературного об'єднання ВАПЛІТЕ в 1933 році та місячника «Червоний шлях» у 1937 році [20]. Таке твердження здається голослівним і неправдивим, тому що ані фактичного підґрунтя, ані доказової бази в справі наведено не було. Хоча в обвинуваченні було вказано, що, знищуючи документи, Биковець діяв з метою приховання контрреволюційної діяльності учасників організації, і навіть згадувались імена призвідників, репресованого Остапа Вишні і залишеного на волі за невідомих обставин Івана Сенченка.

Утім Михайла Миколайовича Биковця розстріляли 24 жовтня 1937 року і, за якимось дивним лінгвістичним збігом обставин, таємно поховали в Биківні біля Києва. Мабуть, також крадькома була спалена його картотека, коли перед взяттям гітлерівцями Харкова 24 жовтня 1941 року в бомбардованому місті палили архіви. За спогадами харків'ян, над Совнаркомівською вулицею, харківською резиденцією ДПУ/НКВС, курився чорний стовп диму, не вщухаючи кілька днів. Бодай хтозна, як Григорій Костюк завжди сподівався, що таки колись знайдеться продовження «Вальдшнепів» М. Хвильового, так і нам варто сподіватися на фізичне існування картотеки Биковця, праці всього його життя, та на її чудову знахідку істориками в майбутньому.

---

[19] ГДА СБ України, Харків, спр. № 035463, арк. 13.

[20] Там само, арк. 74.

Оксана ГАЛОНСЬКА

ЖИТТЯ ЙОГО — ТЕАТР



Я. Д. Бортник. *Фото 20-х років XX століття, м. Харків*

БОРТНИК Януарій Дем'янович

Народився 3 травня 1897 року в селі Озерна Тернопільського пов. Східної Галичини Австро-Угорської імперії в сім'ї священика. Театральний режисер. Військовою колегією Верховного суду СРСР 15 січня 1938 року «за належність до антирадянської націоналістичної диверсійно-терористичної організації» засуджений на розстріл. Розстріляний у Києві 16 січня 1938 року. Реабілітований Військовою колегією Верховного суду СРСР 25 серпня 1956 року.

Він був шістнадцятою дитиною в сім'ї вчительки та священика. Батьки намагалися надати хлопцеві сучасну освіту, направивши до нещодавно створеної Тернопільської української гімназії. Це позитивно позначилося на його різнобічному розвитку. У стінах закладу діяли музичний та драматичний гуртки, влаштовувалися концерти, відбувалися диспути, читацькі конференції. Нарко (так зверталися до нього близькі та друзі) захоплювався музикою, відвідував усі вистави мандрівного Львівського театру товариства «Руська Бесіда», захоплювався грою артистів Катерини Рубчакової, Василя Юрчака, Софії та Йосипа Стадників. Уже тоді особливо цікавився музичними комедіями та оперетами, майстерно поставленими його родичем Й. Стадником та диригентом Михайлом Коссаком. Перша світова війна перервала навчання, гімназію він закінчив дещо пізніше.

1915 року до Тернополя приїхав молодий режисер Лесь Курбас, який до новостворених «Тернопільських театральних вечорів» активно залучав талановиту молодь, у якої студія набула великої популярності. «За моєю намовою, до театру поступив і Бортник. Він був поставний, мав гарне обличчя і голос, придатний для театрального хору. Недомагала у нього лише дикція. Ми радили йому застосувати «демосфенівський» метод, а саме класти під язик камінчик і на Загребеллі під шум водяного млина виправляти її. Бортник вперто працював над поліпшенням своєї дикції — і досяг успіхів: співав у хорі, брав участь в масових сценах і в балеті»,— згадував колишній актор «Вечорів» Т. Демчук [1]. Початківець отримав ролі Акіли, парубка Дениса і Кукліковського у п'єсах І. Карпенка-Карого «Суєта», «Бондарівна» і «Паливода XVIII століття», Лопуцьковського у «Шельменко-денщик» Г. Квітки-Основ'яненка. Виступав під ім'ям «Н. Загребельний», взявши, вочевидь, псевдонім від назви місцевості, де він на той час проживав.

Восени 1918 року приєднався до трупи режисера Миколи Бенцаля, яка була реорганізована в березні 1919 року у «Новий Львівський театр», а в січні наступного, об'єднавшись з трупою Гната Юри, переїхала спочатку до Проскурова, пізніше до Вінниці, де перетворилась у театр імені Івана Франка. Бортник-актор отримував

[1] *Остап'юк Б.* Януарій Бортник // Шляхи Золотого Поділля: Тернопільщина і Скалатщина: регіон. іст.-мемуар. зб. — Нью-Йорк ; Торонто, 1983. — Т. 3. — С. 643.



Режисерський штаб «Березоля». *Фото журналу «Нове мистецтво». 1924 рік*

сценічний досвід, граючи Лірника у виставі Т. Шевченка «Великий льох», Цирульника у «Затопленому дзвоні» Гауптмана, Антоніо-садівника — «Весілля Фігаро» Бомарше та інші ролі.

Наприкінці червня він разом із Мар'яном Крушельницьким повертається до Тернополя і короткий час працює в Драматичному театрі під його ж керівництвом. На сцені цього театру наплинула близька дружба Бортника з майбутньою дружиною, молодою артисткою Ганною Бабіївною. За три місяці вони їдуть до Л. Курбаса в Умань, і в листопаді 1920 року Януарія приймають до «Кийдрамте». З цього починається відлік творчості Бортника-режисера.

На той час Лесь Курбас створив творчу організацію МОБ — Мистецьке об'єднання «Березіль» — своєрідний центр театральних майстерень Києва, Одеси, Білої Церкви, Борисполя, у яких вивчалися та аналізувалися елементи театральної роботи. При МОБі утворилася режисерська лабораторія (пізніше режисерський штаб), яка стала центром підготовки режисерів, а всі майстерні, комісії, студії — платформою художніх, соціокультурних експериментів нової режисерської генерації учнів Курбаса. З 1922 року Бортник стає режисером Білоцерківської драматичної студії, яка 27 січня 1923 року реорганізована у III майстерню «Березоля». Працюючи художнім керівником і режисером, він також готує матеріали місцевій газеті. З метою підготовки спеціалістів клубної справи, у Білій Церкві відкрилися «Драматичні інструкторські курси». На заняттях слухачі розвивали здібності до імпровізації, мімодрами, удосконалювали мовний апарат і пластику, вивчали методи роботи над п'єсою, режисера з акторами. Окрім творчих занять, навчалися організаційній роботі зі створення драматичних гуртків, організації масових культурних заходів. На курсах, поряд з О. Гавришко, Г. Ігнатовичем, викладав Я. Бортник[2].

[2] *Єрмакова, Н.* МОБ // Авангард и театр 1910—1920-х годов : [сб.]. — М., 2008. — С. 185.



«Яблуневий полон» у постановці «Березоля». *Фото 1927 року, м. Харків*

Поступово, крок за кроком, до Бортника-режисера приходила творча зрілість. Його Білоцерківська майстерня помітно зростала. Творчі зв'язки із «центром» — «Березолем» у Києві, давали щедрі плоди. Коли ж «Березіль» задумав поставити комедію на злобу дня «Шпану» В. Ярошенка, Курбас запросив до Києва саме Бортника, який виявляв здібності до постановки комедій.

Він підготував виставу-ревю у мюзик-хольному плані, застосувавши фігурні танці й циркові трюки, їзду на роликах в окремих сценах. Сюжетом послужив анекдот про те, як злодій проліз в установу, влаштувавшись замісником заввідділу, за яким потягнулась «шпана». Комедія висміювала зловживання службовим становищем, таврувала злодійство, викривала колишніх аристократів; «всі вони крадуть, шантажують, п'ють, сваряться між собою і, остаточно заплутавшись, видають один одного і одержують по заслузі» [3].

Прем'єра «Шпани» відбулась на сцені «Березоля» 20 березня 1926 року, мала великий успіх у глядачів Києва і Харкова. Театр переїздить на постійну роботу до столиці. На харківській сцені режисер поставив «Яблуневий полон» І. Дніпровського. Театральна критика відзначала, що з трьох прем'єр, показаних «Березолем» у першій половині сезону 1927/28 років, саме ця вистава найдовше трималася у репертуарі і приваблювала глядачів.

Ідея створення театрального колективу, який би відповідав вимогам часу, ішов у руслі передових мистецьких шукань, зріла в Україні давно. За плечима ідейних натхненників театру малих форм стояла школа Молодого театру та режисерського штабу театру «Березіль». «Веселий Пролетар» був створений за фінансової підтримки Всеукраїнської ради профспілок як центральна методологічна майстерня самодіяльного театрального руху робітничих клубів столиці та периферії [4]. Очолив його Януарій Бортник, який вже остаточно сформувався як режисер.

Оскільки театр малих форм в Україні не мав жодних традицій, режисеру довелося розпочинати все з початку — від створення драматургії до виховання відповідного типу актора. Взявши приклад з «Березоля», у «Веселому Пролетарі» проводилась значна навчальна і виховна робота акторського складу. Трупу театру складали

[3] *Гудран, Ж.* «Шпана» в «Березолі» // Нове мистецтво.— 1927.— № 17.— С. 8.

[4] Театр як чинник справжньої культури: Завдання театральної роботи профспілок // Промови та резолюції І Всеукр. наради в справі театральної роботи при ВПРПС, 20—24 березня 1928 р.— С. 34.

32 актори з вихідців «Березоля», студентів харківського театрального інституту та молодих акторів. Серед них: Інна Базилевич, Михайло Волошин, Василь Грипак, Григорій Дрозд, Наталя Лихо, Григорій Лойко, Микола Маліграно, Лідія Романенко, Марія Травінська, Порфирій Хотишевський, С. Шваргун. За браком постійного приміщення, репетиції проводили в Польському клубі (вул. Гоголя, 4), Єврейському клубі (вул. Пушкінська, 12), Клубі спілки друкарів, а вистави грали у різних клубах профспілок Харкова[5]. Штатного художника в новому колективі не було, усі завзято допомагали режисеру у виготовленні декорацій, до роботи також запрошували Дмитра Власюка, Євгена Товбіна, Міліцу Симашкевич й інших художників «Березоля». При театрі був створений оркестр під керівництвом В. Монта, працювали балетмейстери Ервіна Купферова, Олена Кривинська. Постійними режисерами були Януарій Бортник, Ханан Шмаїн, режлаборантом Іван Маківський. І керівник, і весь творчий колектив, дотримувались поглядів Курбаса на сучасний український театр, утілюючи гасло «Новий театр з нових людей».

Перший театральний сезон розпочався виставою—концертом «Ристю та чвалом» і «Колотнечею», в яких режисер головну увагу приділив сатиричній драматургії, яка викликала зацікавленість у глядача. «Веселий Пролетар» часто їздив з гастролями по робітничих районах України — Донбасу, Криворіжжю, Дніпропетровську, Миколаєву, Херсону, давши біля 70 вистав, які відвідало понад 65 тисяч глядачів[6].

Аналізуючи гастролі, режисер розумів, що глядач бажає різних жанрів — від комедії до сатири і драми. Колектив починає будувати репертуар за типом вечорових програм. Широко використовуючи музику, хореографію та всі можливі в театрі форми, Януарій Бортник розвиває майстерність акторів і збагачує засоби художнього виявлення на сцені. Виставами «Землетрус», «Пригоди», «Туди і назад», «Пошилися в дурні» відкрився другий сезон. Бортник не соромиться звертатися до Курбаса, який допомагає йому в роботі. Тематика вистав актуальна і різнопланова: огляд вад клубної роботи, боротьба з бюрократизмом, участь жінки в сучасному житті — усе подається гостро, цікаво і дотепно.

Улітку 1930 року театр разом з Харківським Червонозаводським театром було обрано для участі у Всесоюзній олімпіаді мистецтв народів СРСР. У Москві «Веселий Пролетар» показує вистави за твором О. Безименського «Постріл» (де режисер використовує прийом живої газети) та «Спокійно, знімаю» (прийом фоторепортажу, в якому змонтовані кращі номери всіх програм). Оргкомітет вирішив відмовитися від будь-яких премій та призів, усі учасники отримали дипломи з вичерпною характеристикою досягнень і недоліків. «...Театр цілком відповідає завданням радянського театру сатири. На відміну від деяких інших театрів цього жанру, «Веселий Пролетар» переважно використовував політично актуальний драматургічний матеріал. Також театр може та повинен стати інструктивним і показовим центром створення малих форм самодіяльних гуртків»,— констатувало журі[7]. І хоча справу, започатковану в Україні «Веселим Пролетарем», підтримали в Києві, Одесі, Полтаві, Дніпропетровську, Запоріжжі, у 1932 році театр було розформовано за постановою ЦК ВКП(б) «Про перебудову літературно-художніх організацій».

Напередодні театрального сезону 1930/31 років Януарій Бортник стає головним режисером Державного театру української музичної комедії (ДУМК). Режисер приводить молодих акторів, музикантів, авторів та перекладачів лібрето, тісно контактує

---

5 *Гончаренко, Т.* Из воспоминаний ведущей актрисы театра «Веселий Пролетар» Лидии Ивановны Романенко // Переступи порог библиотеки. — Харьков, 2006. — С. 345.

6 Театр «Веселий Пролетар»: [репертуар гастрольної подорожі]: хроніка // Масовий театр.— 1931.— № 3.— С. 48.

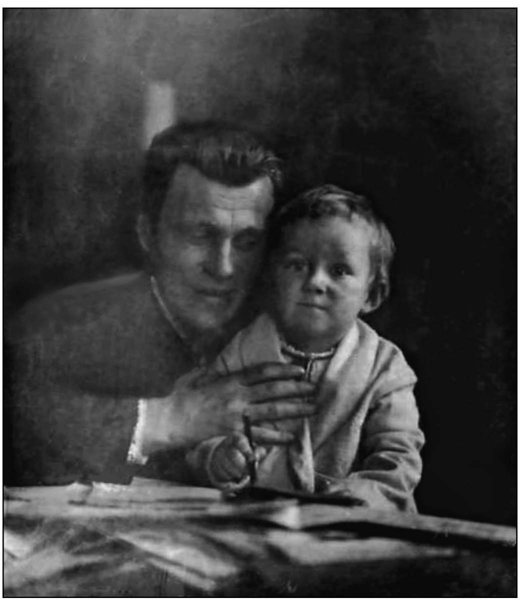
7 Решения жюри Олимпиады искусств // Советский театр.— 1930.— № 9/10.— С. 13—15.

з художньою майстернею В. Меллера. Окремі вистави доручав режисерам Д. Козачковському і М. Крушельницькому, щоб представити глядачам різні стилі у творчій палітрі музичної комедії. У репертуарі театру, зокрема, були вистави «Циганський барон» Й. Штрауса, «Самозваний принц» Д. Клебанова та А. Ашкеназі, «Перикола» Ж. Оффенбаха, «Сухий закон» О. Рябова, «Кріпацька артистка» М. Синельникова, «Шоколадний воячок» Б. Шоу (сценічна переробка Я. Бортника).

Мистецьке життя і творчі процеси 1930-х років мають драматичну й трагічну історію. Усебічні утиски та шельмування, поширені в театральному середовищі, призвели до того, що артисти перебували в пригніченому стані остраху та напруги. Наприкінці 1933-го за ґратами опинився Лесь Курбас, якому «сувора і справедлива» радянська влада спромоглася довірити лише табірний театр на Соловках. Гонінням і публічним обвинуваченням «у формалізмі, який нівечив українське радянське театральне мистецтво», піддають, у першу чергу, колишнє оточення майстра.

У 1934 році Я. Бортник вимушений залишити роботу і їде до Дніпропетровська, де перший сезон працює на посаді головного, наступні два — з пониженням до чергового режисера Дніпропетровського театру ім. Т. Шевченка. Там ставить «Бастилію божої матері» і «Соло на флейті» І. Микитенка, «Платона Кречета» О. Корнійчука. Бортник наважується звернутися до класики, взявшись за шекспірівського «Гамлета», що в усі часи засвідчувало чималий режисерський рівень, але задумка залишилася нездійсненою через неможливість задіяти в головній ролі Йосипа Гірняка, який після відбуття покарання був позбавлений права проживання в центральній місцевості [8].

І все ж Харків не відпускає Я. Бортника, який відкликається на пропозицію очолити Державний театр Революції і повертається на початку нового театрального сезону 1936/37 року. Працює над «Днями юності» І. Микитенка та «Вієм» М. Гоголя.



Януарій Бортник з донькою Дією. *Фото 30-х років XX століття*

Його заарештували 28 вересня 1937 року вдома, у Будинку спеціалістів. Ось як трагічні події запам'ятала донька Дія, якій на той час виповнилося всього сім рочків і після арешту батьків запроторили до спецприймальника НКВС. «У мій день народження на початку липня татко подарував мені цуценя німецької вівчарки з прекрасним родоводом, Мілордом назвали... Песик чудово розвивався і був уже досить великим і свідомим на кінець вересня 1937 року, коли, прокинувшись вранці, я побачила, що двері великої, таткової, кімнати, замкнені, і на ручках причеплена металевого кольору пломба. Я проспала і те, як його виводили, і як витягали книжки та піаніно і воно задзвонило на сходах. Казали, що і Мілорд, по команді одного з працівників пролежав увесь час у своєму кутку в коридорі коло наших дверей, тільки часом вишкіряв зуби, а коли все скінчилось і стало тихо, підхопившись, підскочив до дверей і завив по-вовчому» [9].

[8] *Тарнавський, О.* «Гамлет» на українській сцені // Сучасність. — 1973. — № 10. — С. 73.

[9] Сонечко / Спогади Д. Я. Бабіївни (Бортник) про С. Федорцеву // З приватного архіву родини Бортник-Бабіївни.— С. 5.

Майже за місяць заарештованого відправили до дніпропетровської в'язниці в розпорядження начальника місцевого УНКВС, яке висунуло Бортнику обвинувачення в участі в українському націоналістичному підпіллі та проведенні контрреволюційної агітації. Слідство оформило таку версію. Наприкінці 1926 року український націоналіст, галичанин, керівник театру «Березіль» Курбас отримав від Бортника згоду на участь в таємній організації, що мала на меті шляхом збройного повстання повалення влади в радянській Україні. Активній діяльності завадили арешти Курбаса та декого з провідних заколотників, проте наприкінці 1936 року за завданням начальника управління у справах мистецтв при РНК УСРР Андрія Хвилі письменник Іван Микитенко вдруге завербував Бортника. Завданням режисера-підпільника було перетворити харківський театр Революції в «український фашистський театр, який міг би в час повстання бути агітатором за самостійну українську державу з фашистськими формами правління» [10]. Звинувачення підкріплювали, силою свідчення витягнуті з арештованих у Дніпропетровську письменників Свирида Мусіяки та Павла Нестерця, керівника місцевої хорової капели Миколи Міця. У той час А. Хвиля на допиті прізвище Бортника не назвав зовсім і стверджував, що про контрреволюційну діяльність Микитенка йому нічого не відомо. Драматург Іван Микитенко, з яким у режисера до останнього були тісні творчі стосунки, загинув за невстановлених обставин наступного дня після партійних зборів 3 жовтня 1937 року, на яких був виключений з партії за зв'язок із заклятими ворогами — троцькістами, буржуазними націоналістами.

НКВС поспішало з виконанням річного плану ліквідації «ворогів народу». Обвинувальний висновок був складений слідчим Шнайдером 27 грудня 1937 року і направлений на затвердження помічнику прокурора СРСР М. Рагінському. Закрите судове засідання відбулося в Києві. Бортник винним себе не визнав і від даних на попередньому слідстві свідчень відмовився, заявивши, що його обмовили. В останньому слові наголосив, що хай його краще розстріляють, аби була знята ганебна пляма, яку він на себе навів. На ці слова, що яскраво характеризують самого Бортника, суд уваги не звернув...

Його дружина, Ганна Бабіївна вірила в заслання чоловіка «на десять років без права листування», збирала посилки, відносила. Їх приймали, і комусь же вони діставались... Бабіївні пропонували зректися чоловіка, але та відмовилась, і як член сім'ї ворога народу в травні 1938 року була заарештована і отримала п'ять років таборів [11].

У 1955 році за її клопотанням про реабілітацію Я. Бортника, віднайшли колишніх знайомих режисера і допитали на предмет його політичної лояльності, стосунків з Л. Курбасом. Колеги, а на 1937 рік подружжя й сусіди по квартирі, народні артисти України Софія Федорцева і Митрофан Кононенко, згадали книги з мистецтва його конфіскованої бібліотеки. Я. Бортник залишився в їх пам'яті виключно позитивною особистістю, чуйним, уважним на роботі і вдома. Ніколи між Бортником і Курбасом не було близької дружби, як і не було ворожих виявів щодо радянського устрою.

Слідчі ще раз ретельно переглянули матеріали 1937 року, повернулися до справи Курбаса (уціліла її оглядова довідка і навіть таємне повідомлення на аркушику з відміткою про виконання смертного вироку в Сандармосі) [12]. Опитали вдову, народну артистку УРСР Валентину Чистякову, яка про обох репресованих не мала ніякої інформації. Вона майже нічого не сказала, вірогідно, уникаючи небажаного спілкування. Проте головний режисер Харківського академічного театру опери та балету імені Лисенка Михайло Авах навів досить конкретні оцінки. На його думку, Я. Бортник був учнем Л. Курбаса, але не послідовником у повному сенсі, сильним режисером, який

[10] ГДА СБ України, Харків, спр. 010972, арк. 46.

[11] ДАХО, ф. Р-6452, оп. 1, спр. 4673, арк. 23.

[12] ГДА СБ України, Харків, спр. 010972, арк. 88.

добре знав свою справу. «Бортник був головним режисером українських театрів, тому його вимоги до артистів гарно вимовляти українською ніяк не можна назвати чимось ворожим. Ніяких націоналістичних проявів у нього я ніколи не помічав, у всякому разі такого не згадаю» [13].

Унікальність спогадів полягає в тому, що за розпорядженням управління мистецтв при РНК УРСР архів харківського шевченківського театру був спалений при евакуації в жовтні 1941 року. І вже нове слідство ще раз дізнавалось про відповідність звинувачень «Березоля» «у складанні репертуару з п'єс яскраво вираженого націоналістичного характеру, популяризації історичних подвигів українського козацтва, прищеплюванні аудиторії театру націоналістичної романтики, ідеалізації петлюрівщини» — усього, що вважалось крамолою. Серед найбільш одіозних «фактів», був вислів, який нібито належав Андрію Хвилі, «що він — Бортник, як учений Курбаса, зробить все необхідне для перетворення театру в дійсний розсадник української культури» [14].

Творча доля і життєві колізії Януарія Бортника є типовими для того часу. Утім діяльність режисера була помітною і повинна постати складовою дослідження з відтворення непростої і яскравої картини художнього життя двадцятих — тридцятих років минулого століття.

[13] ГДА СБ України, Харків, спр. 010972, арк. 103.

[14] Там само, арк. 38 зв.

Юрій ГРОТ

СУДОВА ЛАВА ЗАМІСТЬ СПОРТИВНОГО П’ЄДЕСТАЛУ



М. І. Виставкін. *Фото 1929 року, м. Харків*

ВИСТАВКІН Микола Іванович

Народився 8 грудня 1904 року в місті Воронежі в сім’ї кустаря. Кандидат педагогічних наук, доцент Державного інституту фізичної культури України. Заслужений майстер спорту СРСР. Заслужений тренер УРСР. Заарештований УДБ УНКВС по Харківській області 17 червня 1938 року за участь у діяльності антирадянської терористичної організації, виправданий військовим трибуналом 7 серпня 1939 року за недоведеністю складу злочину зі звільненням з-під варти. Помер 1992 року в Києві.

Історія харківського спорту ввібрала написані кров’ю трагічні сторінки, пов’язані з політичними репресіями. Значних втрат зазнали спортсмени та аматори фізичної культури Харківщини в довоєнні роки. «Ворогами народу» були оголошені Микола Євдокимов, Микола Ляскоронський, Костянтин Степанов, Олександр Шпаковський, Бернард Штерн... Властиві спортсменам риси — мужність, сила, стійкість, вправність, були використані комбінаторами НКВС як аргумент обвинувачення фабрикованих справ про нібито викриті антирадянські терористичні організації, ролі провідних виконавців яких відводилися майстрам спорту, чемпіонам, імена яких були широковідомі. Лише самі жертви, ті, хто побував у похмурих катівнях, здатні були правдиво розповісти про перебіг слідства, суду і дотримання радянської «соціалістичної законності». Заслужений тренер і відомий спортсмен Микола Виставкін у 1989 році розповів автору подробиці подій, пов’язаних з арештом [1].

Він, молодий викладач інституту фізкультури, готував світовий рекорд у метанні молоту. Здавалося, кожний його м’яз дихав неприборканою міццю. Звернути, сказали б, гору — не роздумував би, вірячи в свої сили, згадував Микола Іванович. Щоб його, раніше відомого як спортсмена-борця, хтось наважився пальцем торкнутися, таке в голові зовсім не поставало.

«17 червня 1938 року день був чудовим. Безтурботно сяяло сонце. Партійні збори в динамівському спортзалі наближалися до завершення, коли до мене підійшла завідувачка спецчастини обласної ради Дурцева: «Миколо Івановичу, Вас якісь товариші просять». У вестибюлі двоє в штатському відразу ж сунули мені під боки пістолети: «Підеш з нами!»

«Емка» стояла біля самих дверей. Стиснули мене з двох сторін, у руках зброя. Розкидати, викинувши їх з машини, мені, звісно, нічого не варто. Але ж навіщо? Непорозуміння, думаю, зараз розберуться і відпустять. Промайнула, щоправда, тривожна думка, позаяк Мишка Бунчука вчора також взяли. Проте відкинув хвилювання, знаючи, що мені не було чим дорікати.

---

[1] *Олейник, Н. А., Грот Ю. І.* История физической культуры и спорта на Харьковщине. (Люди. Годы. Факты. 1874—1950 гг.)/ Н. А. Олейник, Ю. И. Грот. — Т. 1.— Х. : ХДАФК, 2002. — С. 181—185.

Привезли до обласного управління НКВС, на вулицю Чернишевську. Брязнула за спиною важка брама. У кабінеті сиділа жінка в цивільному. Представилась: «Нечаєва». І відразу ж накинулась на мене: «Ага, попався, фашистська сволота!» Брутальна лайка, погрози. Кинула на стіл величезну анкету: «Заповнюй!» Пишу і чекаю, що все зараз скінчиться, відпустять. Але Нечаєва суворо наказала: «Виведіть!» І мене повели коридорами. Сірі стіни, громіздкі двері з «вічками».

Тоді кожен знав, хто такий «ворог народу». Їх, хитрих і підступних, вивертких, показували в кінофільмах, про них повідомляли газети. Як і всі інші, я був переконаний, що за ґратами сидять тільки вороги. І ось увіпхнули й мене до них в камеру. Жовті, знесилені, обличчя в синцях, схудлі фігури, сперте повітря, народу напхано вщерть. Уявляю, якими поглядами дивилися вони на мене, велетня в білосніжній напіврукавці, білих вовняних штанцях і парусинових черевичках. До того ж, либонь, на моєму обличчі було написано, що я все ще вважав себе випадковим в отій похмурій камері. І раптом звідкись із кутка: «Виставкін, і тебе сюди?» Насилу впізнав у змарнілій людині завжди кипучого енергією голову Харківського міськвиконкому Самуїла Бежановича Саратікова, безмежно закоханого в фізкультуру і який так багато зробив для розвитку спорту в місті. За кілька днів він зник з камери, щезнув назавжди.

Про слідчого Каменєва — він начебто був у НКВС секретарем партосередку — у камері казали: «Найзалізніший». Вимагав, щоб я визнав приналежність до молодіжної терористичної організації, яка нібито діяла в інституті фізкультури. А рекорд, що не відбувся, теж витлумачив дико: я, мовляв, готувався кинути бомбу в членів уряду. Недолугість! Проте слідчому потрібно було її довести і він вибивав з мене зізнання чотиригранним залізним прутом, ногами, бив і денцем пляшки в серце, важким примірником книги по голові. Чомусь і зараз стоїть перед очами її назва «Всі райони СРСР». І на кожному допиті, а деколи їх бувало зо два-три на добу, одна й теж вимога: «Пиши, визнай, тобі ж краще буде!» Тільки спорту, своїй загартованості, врівноваженості зобов'язаний тим, що витримав усі звірства, вистояв, не здався.

«У вересні місяці 1938 року на зводинах віч-на-віч з БУНЧУКОМ слідчий СПІВАК спитав БУНЧУКА: «Ви втягнули ВИСТАВКІНА в антирадянську право-троцькістську терористичну організацію молоді? БУНЧУК відповів: «Ні». Тоді мене вивели з кімнати, а через якийсь час повернули і після цього БУНЧУК заявив, що втягнув мене в контрреволюційну организацію» (з матеріалів судового дізнання — *Упоряд.*) [2].

Неймовірно важко було там зустрітися з тими, хто не витримав катувань, узяв на себе провину за нездійснені злочини. Гіркий осад залишився у мене від зводин віч-на-віч з колишнім директором інституту, Михайлом Федоровичем Бунчуком. Побитий, розпухлі руки, синя шия, сумні згаслі очі. «Коля, зізнайся,— вичавив він із себе,— що ми можемо зробити?» Невдовзі його присудили до розстрілу, дев'ять місяців тримали в камері смертників, потім якимсь дивом вирок відмінили, реабілітували. У воєнні роки він був головою Українського комітету фізкультури.

Діяла чітка схема: у камеру вміщали «політичних», притягнутих за найбільш несхожими справами. Чимало, як і я, чекали, що ось-ось з ними розберуться, відновлять справедливість. Ті, хто припинив вірити в краще, таїлися, мовчали. Ще допомагали один одному вивчати азбуку перестукування. Так я довідався, що через день після мене заарештували завідувача кафедри легкої атлетики Зосима Петровича Синицького, а за місяць тим же «телеграфом» відшукався давнішній приятель Льоня Ордін — футбольний арбітр всесоюзної категорії, керівник з навчально-спортивної роботи Центральної ради добровільного товариства «Здоров'я», популярний у Харкові спортивний журналіст і тренер. Його також допитував Каменєв. У Леоніда, ми це знали,

[2] ГДА СБ України, Харків, спр. № 01549, арк. 9.

була лише одна здорова нирка. На допитах він просив: «Бий по ній — пришвидшуй кінець».

Далеко не всім вдалося подолати невщухаюче почуття голоду. Його просто важко переповісти. До арешту я важив 114 кілограмів, після тюрми залишилося лише 62. Проте з вагою мимоволі зникають сили, здатність протистояти, і тоді за окраєць хліба готовий... Що там казати. Голод — гірше за катування. Він робить людину пасивною, слабкою, поступливою. За обіцянку слідчого нагодувати досхочу, багато хто підписав найжахливіші «визнання», не задумуючись про наслідки. [...]

У серпні мене раптом перевели до в'язниці на Холодній горі. Сонце того дня палило нещадно, «чорний ворон», в якому нас везли, розжарився, як сковорода, і я втратив у машині свідомість. Мене привели до тями тільки на тюремному подвір'ї. У камері площею 6—7 квадратних метрів нас було 16 чоловік. Безкінечними питаннями «Що відбувається в країні? Як таке могло статися?», допікали колишнього заступника голови облвиконкому Інокентія Івановича Шаповалова, якого ми всі поважали за мужність. На свій розсуд влучно тлумачив події колишній редактор однієї з обласних газет Семен Рікот, який не втратив в ув'язненні природного почуття гумору. Куди потім поділися ці чудові люди, мені так і не вдалося дізнатись.

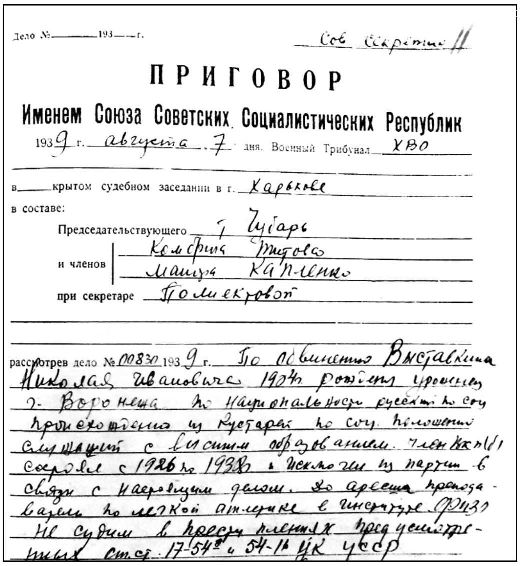
На Холодній горі я зустрівся з завзятим футболістом і тренером товариства «Спартак» Сашком Азаренком, з яким пліч-о-пліч не один рік пропрацював у фізкультурному колективі ХПЗ. Пізніше довідався про арешт колишнього директора Українського науково-дослідного інституту фізкультури, доктора Володимира Абрамовича Бляха — він був особистим лікарем Станіслава Косіора, опублікував безліч книжок з лікувальної фізкультури, редагував перший в Україні спортивний часопис «Вестник физической культуры». Дізнався і про те, що був розстріляний наш ерудит, начальник школи тренерів Володимир Адольфович Бедункевич, заарештований викладач гімнастики Георгій Васильович Шабайдаш і багато інших, добре знайомих мені, безкорисних і чесних служителів фізичної культури. За що? Чому? Ці питання ми мали змогу задавати лише в камері, один одному.

Ніякого зв'язку з зовнішнім світом у нас, зрозуміло, не було, і постійна тривога про долі рідних і близьких тиснула, здається, на усіх. Хотілося вірити, що хоч їх, наших дітей і дружин, не торкнулося отруйне жало беззаконня. Ми на своєму досвіді знали, що може трапитися все, і уява вимальовувала найстрашніші сцени розправ.

Якось зимою на початку 1939 року мене, як і раніше вдягнутого в усе літнє, знову привезли на вулицю Чернишевську. Проте помітив, щось встигло змінитися в душі Каменєва і він вагався, задаючись якимись питаннями. Хоч бив мене слідчий, як і раніше, і сідати дозволяв лише на самий краєчок табурету, розміром з долоню. Проте звинувачення чогось були вже інші — у антирадянській пропаганді. Не знаю чому, біографію свою слідчий Каменєв завершив якраз на мені. На останньому допиті, вкотре



Будинок, у якому розташовувався військовий трибунал ХВО в 30-х роках минулого століття



Дело №______ 193__ г. Сов. секретно

ПРИГОВОР

Именем Союза Советских Социалистических Республик

1939 г. августа 7 дня. Военный Трибунал ХВО

в закрытом судебном заседании в г. Харькове

в составе:

Председательствующего т. Чубарь

и членов Комбрига Титова, Майора Капленко

при секретаре Полиектовой

рассмотрев дело № 00830 1939 г. По обвинению Виставкина Николая Ивановича 1904 г. рождения уроженец г. Воронежа по национальности русский по соц. происхождению из кустарей по соц. положению служащий с высшим образованием. член КП(б)У состоял с 1926 по 1938 г. и исключен из партии в связи с настоящим делом. До ареста преподаватель по легкой атлетике в институте ФИЗО не судим в преступлениях предусмотренных ст. ст. 17-54-8 и 54-11 УК УССР

Рішення у справі М. І. Виставкіна

не добившись зізнання і привівши мене до тями після побоїв, раптом нахилився до вуха й прошепотів: «Молодець, Коля, якщо зможеш, тримайся!» Чув, за добу його розстріляли.

Ми потім охрестили ту епоху одним словом — «сталінізм». Проте за цим, на мою думку, дуже вміло приховались конкретні люди, які безкарно створювали зло. Чоловік, з яким працювали разом, навіть не хочу наводити його прізвище, пізніше громив «ті кляті роки» з трибун партійних зборів. Але саме тоді він віщав зовсім інше, і не тільки я відчув це на своїй шкурі. Каменєв розв'язував його шаради, його версії...

«Слідством встановлено, що ШАБАЙДАШ і ВИСТАВКІН є учасниками терористичної групи антирадянської молодіжної троцькістської організації. За справою проводяться додаткові арешти виявлених ще учасників організації, пов'язаних з обвинуваченими» (з постанови помічника начальника відділення 4-го відділу УДБ УНКВС по Харківській області Співака від 2 серпня 1939 року — *Упоряд.*) [3].

Чи буде якийсь суд, чи ні, я, звичайно, не знав. Нам того не повідомляли. Але коли мені на Холодній горі вручили «обвинувальний висновок», у камері всі вирішили, що покарання можливе тільки одне — вища міра. Незадовго до суду вперше принесли передачу з дому, одяг і харчі.

Трибунал засідав на майдані Руднєва, у будинку військового штабу округу. Біля нього нашу тюремну машину зустріла величезна юрба жінок, які намагалися хоч краєчком ока побачити своїх чоловіків. Скільки днів і тижнів випало їм чергувати, скільки сліз довелося пролити... Я був готовий до найгіршого, проте побачив у натовпі невтішне обличчя дружини, яка спробувала пробитися до мене поближче, і вирішив — боротися буду до останнього. До дідька схотілося жити! Словом, той спекотний день 7 серпня став для мене кульмінаційним.

Переказати хід закритого засідання військового трибуналу міг лише той, хто спостерігав за всім з боку. У пам'яті збереглися тільки окремі фрази, короткі епізоди процесу десятьох далеко не останніх фігур українського спорту, який проводили люди з холодними очима зі шпалами у петлицях. Утім те, що відбулося на майдані Руднєва протягом якихось трьох-чотирьох годин, більше нагадало фарс. Скажімо, одним із звинувачень на адресу мого колеги Зосима Синицького були «злочинні зв'язки з контрреволюціонерами» братами Знаменськими — бігунами, яких знав увесь світ, якими пишався Радянський Союз. Чи могли поважні люди вигадати щось безглуздіше, блюзнірське?

Своїм життям, вважаю, багато чим зобов'язаний дуже близькій мені людині — яскравому спортсмену і безумовно обдарованому музиканту, одному з зачинателів фізкультурного колективу ХПЗ Федору Баркову. До суду його викликали свідком, проте він з такою розлюченістю налетів на судову «трійку» військового трибуналу, що

[3] ГДА СБ України, Харків, спр. № 01549, арк. 29.

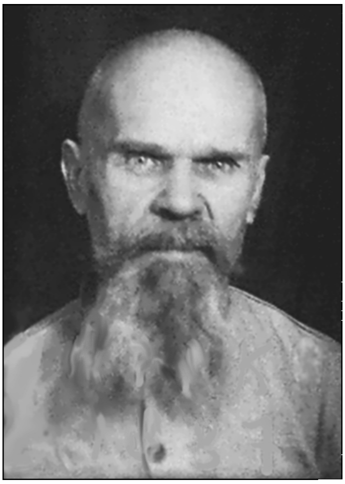
ті помітно хитнулися. Щоправда, й мені дозволили висловити все, що хотів, а Барков пристрасно, з запалом, додав кілька влучних фраз, які розкрили суть справи, і здалося, що члени «трійки» воліють попри все заглянути мені в душу, докопатися до істини. Втім, коли оголосили: «Іменем Союзу Радянських Соціалістичних Республік... Виставкіна Миколу Івановича вважати виправданим», я заціпенів. Відійшли конвоїри. Судді, не дивлячись на мене, збирали свої папери, а я не міг з місця поворухнутися. Вимагав чомусь, щоб тут же надали якийсь документ, не вірив, що все вже позаду...

До звичайного життя повернувся досить швидко. Проте кожного разу, коли зустрічав в інституті ту людину, ставало огидно на душі. Коли повернувся на роботу, він став переді мною на коліна, благаючи вибачити, щось спробував пояснити.

Про рекорд я тоді, зрозуміло, не думав. Відновлювався, виховував синів — їх у мене двоє, тренував інших і сам займався молотом. У воєнні роки одягнув форму, служив у шпиталях, ставлячи на ноги поранених. 1944 року разом з інститутом фізкультури переїхав з Харкова у Київ. З тих, кого заарештували майже одночасно зі мною і відтак теж відпустили, поїхали З. Синицький і С. Каленчук «з Зосимом Синицьким Виставкін опублікував кілька фахових робіт, *див.*, наприклад, Навчання окремих видів легкої атлетики» — *Упоряд.*). Правду про інших наших колег, репресованих у ті роки, не знав і донині. Та й нам «рекомендували» не розповсюджуватися з цього приводу. Л. Ордін про час, проведений за ґратами, записав, наприклад, у автобіографії: «хворів». А я взагалі нічого не писав. Хоча говорити і писати слід. І насамперед про людей. Адже багатьох викреслили не тільки зі спортивних довідників і книг, а й з людської пам'яті. Вони потрапили до в'язниць і таборів «ворогами народу» і далеко не всім, хто повернувся або там загинув, відновили їх чесне ім'я».

Ігор ШУЙСЬКИЙ

СИЛА СЛОВА



Я. Є. Довбищенко під час слідства. *Фото 1949 року, м. Харків*

ДОВБИЩЕНКО Яків Єпіфанович

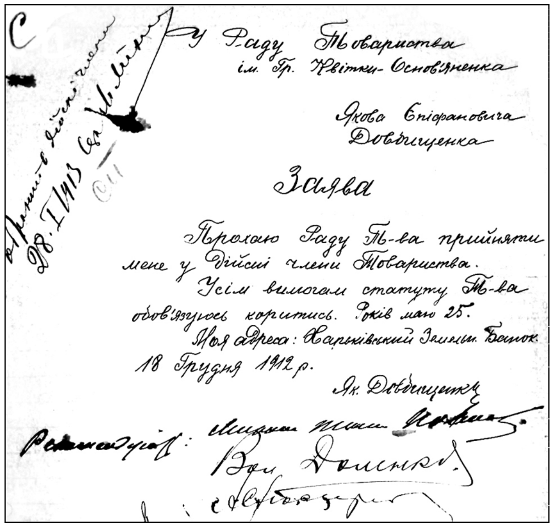
Народився 8 жовтня 1887 року в Харкові в незаможній родині. Голова Харківського губернського комітету УСДРП, редактор партійних видань, за належність до соціал-демократичного руху карався царською владою. Заарештований 2 січня 1918 року «за контрреволюцію», Харківським військово-революційним трибуналом 21 січня 1918 року виправданий за недоведеністю складу злочину. Ухвалою особливої трійки при УНКВС по Харківській області від 20 листопада 1937 року «за меншовицьку націоналістичну діяльність» покараний на 10 років позбавлення волі у ВТТ, ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від 18 травня 1949 року засланий на довічне поселення до Красноярського краю. Реабілітований прокуратурою Харківської області 7 серпня 1989 року.

Життя та діяльність Якова Довбищенка тісно пов'язані з Харковом. Незаможна сім'я дітей колишніх кріпосних наприкінці XIX століття оселилася на робітничій околиці, Журавлівці. Батьки, не маючи коштів на власний будинок, займалися продажем молока, однак були багаті синами, у вихованні яких намагалися не відставати від містян. Хлопці отримали початкову освіту і в підлітковому віці розпочали трудовий шлях. Наймолодший син Яків, добре розуміючи як дістається трудова копійчина, заощадив батьківські кошти, екстерном склавши іспити за четвертий клас гімназії після трьох років навчання. Природна кмітливість та старанність, охайна зовнішність стали в нагоді при влаштуванні на роботу до губернської канцелярії. Утім лише хорошого виконавця з молодшого Довбищенка не вийшло. Сімейні суперечки, які виникли в дорослого сина з батьками, привели молодого вільнодумця до Москви, де 1905 року визрівала революція. Юнак брав участь у стихійних мітингах, створенні барикад з повалених телеграфних стовпів і вагонів конки, тому не дивно, що був помічений жандармерією і з початком реакції повернувся до Харкова. Закінчивши комерційні курси, працював писарем Земельного банку, поки в серпні 1907 року не був запроторений до губернської в'язниці за належність до журавлівського осередку харківського комітету РСДРП і в адміністративному порядку висланий до м. Єнотаєвська. За рік отримавши дозвіл на виїзд з Астраханської губернії, поневірявся без постійної роботи в Полтаві та Валуйках, при спробі оселитися в батьків був висланий до м. Бирюч Воронезької губернії, звідки повернувся лише в січні 1912 року через згоду губернатора на проживання в Харкові за умов непорушення законів [1].

Інтерес до соціалістичних ідей, породжений за участі Якова Цедербаума, поступився свідомому вибору в Українському культурному товаристві імені Григорія Квітки-Основ'яненка. Цю сторінку біографії Яків зазвичай обходив у спогадах. Очільнику наукового відділу Гнату Хоткевичу вдалося зібрати невеликий колектив

[1] ДАХО, ф. 3, оп. 287, спр. 2061, арк. 82.

однодумців, з яким доволі успішно займався просвітницькою діяльністю. Професори Олексій Соколовський, Олександр Яната, майбутній міністр УНР Сергій Тимошенко саме тут публічно заявилися як українські громадські діячі. З останнім у Якова встановились ділові контакти, що тривали до 1918 року.


У Раду Товариства
ім. Гр. Квітки-Основ'яненка

Якова Єпіфановича
Довбищенка

Заява

Прохаю Раду Т-ва прийняти
мене у дійсні члени Товариства.
Усім вимогам статуту Т-ва
обов'язуюсь коритись. Років маю 25.
Моя адреса: Харьківський Земельн. Банок.
18 Грудня 1912 р.

Як. Довбищенко

Рекомендую:

Звернення до ради товариства ім. Квітки-Основ'яненка з проханням прийняти Я. Є. Довбищенка в дійсні члени. *18 грудня 1912 року*

Яків зацікавився постаттю Михайла Драгоманова, готував реферат до 20-річчя смерті діяча, якого вважав «царем думки», «першим українським європейцем-соціалістом». Доповідь 29 жовтня 1915 року зібрала чималу для літературно-художньо-етнографічного товариства аудиторію з 55 гостей і 18 членів наукового відділу. «Не диво і досі стріти українця, навіть так званого свідомого»,— пояснив доповідач вибір теми,— «котрий нічого про Драгоманова не знав, плутаючи прізвище з генералом Драгомировим або композитором Даргомижським»[2]. У розповіді зосередився на поглядах персонажа. Відчуваючи співзвуччя власним думкам, він поділяв судження Драгоманова «чисте діло вимагає чистих засобів», тобто політична діяльність і боротьба мають базуватися на моральних засадах. Почуте викликало жваве обговорення в залі. Відповідаючи закидам, на кшталт «референт не зміг опанувати тему, яка навпаки опанувала ним», Яків поскаржився на обумовлені правилами обмеження (у розвиток теми він підготував збірку пам'яті М. Драгоманова «Новій Громаді», яку видав окремо десятитисячним накладом у видавництві ПОЮРу). Довбищенко заслужив прихильне ставлення товариства, продовжив старанно виконувати обов'язки секретаря, а за тиждень дістався третього результату в голосуванні до президії відділу.

Поєднуючи громадську роботу з політичною в «цьому «українському Ольстері», за його порівнянням, який зазнав значного культурного та політичного впливу Москви, Яків докладав зусиль до збільшення прихильників українського революційного руху. У жовтні вийшов друком перший номер легальної газети «Слово». «По умовах часу це було занадто сміливо. Були позачиняні... всі часописи та журнали самого поміркованого напрямку, а тут на тобі! Український та ще й соціал-демократичний орган»[3]. Реакція царської влади була швидкою: газету закрили, друкарню оштрафували на 1000 карбованців, а редактора вислали до Казахстану в м. Тургай.

Друга спроба створення друкованого органу, об'єднуючого прогресивні сили, втілилася в березні-квітні 1917 року. Здійснив її Яків Довбищенко, обраний головою губернського комітету УСДРП і який очолив редакцію «Робітника». Так, це було не лише фізичне повернення, революційний вир цупко притягнув його. На Першому українському з'їзді Слобожанщини Я. Довбищенка обирають до президії і в члени Харківської губернської української ради. А вже наступного дня, 17 квітня 1917 року,

[2] ДАХО, ф. 488, оп. 1, спр. 1, арк. 24.

[3] *Довбищенко, Я.* З історії українського соціал-демократичного руху (1900—1918) / Я. Довбищенко, В. Степанюк.— Х.: Вид-во Харківського комітету УСДРП.— 1918.— Ч. 1.— С. 15.


Пролетарі всіх країн—єд

В. СТЕПАНЮК,
Я. ДОВБИЩЕНКО.

З ІСТОРІЇ
УКРАЇНСЬКОГО СОЦІЯЛЬ-
ДЕМОКРАТИЧНОГО РУХУ.

(1900—1918 р. р.)

Видавництво Харьк. Ком.
Укр. С.-Д. Роб. Партії.

ХАРЬКІВ.
Кооперативна Друкарня. Чоботарська вул., 32.
1918 р.

Обкладинка книги «З історії соціяль-демократичного руху». Примірник Харківської організації УСДРП. *1918 рік*

його обрали товаришем голови президії комітету ради С. Тимошенка. Аналізу більш масштабних подій присвячена частина роботи «З історії українського соціал-демократичного руху», підготовлена Я. Довбищенком.

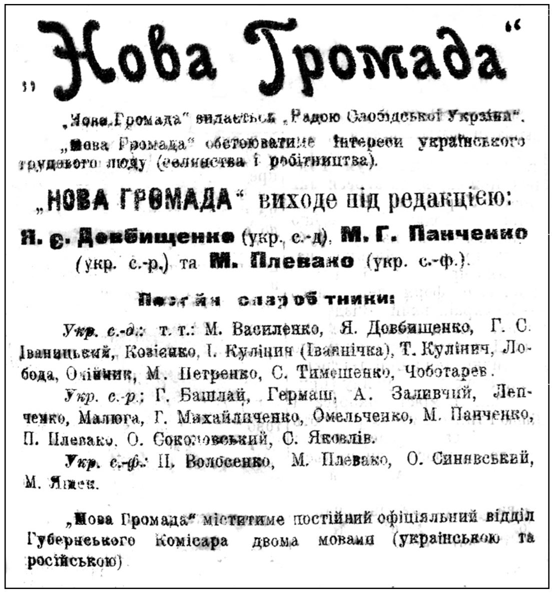
Висвітлюючи діяльність УСДРП 1914—1918 років, автор прирівняв її до історії усього українського революційного руху, навів програмні положення партії, підкреслив, лише відстоювання цілковитої самостійності України може наділити максимальним забезпеченням вільного національно-культурного й соціально-економічного розвитку.

Можливе утворення політико-економічного зв'язку між Росією та Україною у відповідних державних формах на середину 1917 року збігалося з тим напрямком політичного розвитку Європи, який прямував до створення загальноєвропейської федерації на основі самовизначення націй. Стрімкий рух подій змінював положення партійної програми. Якщо в документах квітневої партконференції йшлося про усунення існуючих економічних суперечностей за умов встановлення революційних демократичних режимів в обох країнах при поваленні влади імперіалістичної великоросійської буржуазії, як-от зрадливе оголошення війни, і ключове — руйнівний наступ більшовиків на Українську Народну Республіку, який «відкрив очі українській соціал-демократії на централістичну природу російської демократії усіх ґатунків і вказав, що єдиний вихід зі становища національного парія, єдиний порятунок від національного поневолення, є цілковите відокремлення від Московщини» [4]. У наведеній резолюції V Конгресу УСДРП це звучало як «боротьба російських більшовиків з українською демократією показала, що й російський пролетаріат не зміг ще й досі увільнитися від впливів імперіалізму російської буржуазії і в своєму поході на Україну був лише сліпим знаряддям в її руках; що таким чином в сучасній Росії не має жодного класу, на допомогу якого в боротьбі за національно-політичну волю міг би сподіватись український пролетаріат і ціла українська демократія, що при даних умовах гасло федерації підноситься передусім як шлях до реставрації «Единой, неделимой России» і найбільше в тому заінтересованими поміщицькими і буржуазними колами» [5].

Вільна преса будь-яких напрямків дошкуляла більшовикам, які опанували владу в Харкові. Конфіскуючи сировину та устаткування, вони намагалися примусити газетярів підкоритися. Однією з перших жертв терору пала газета «Нова Громада»,

[4] *Довбищенко, Я.* З історії українського соціал-демократичного руху... — С. 27.
[5] Там само. — С. 28.

яку очолював тріумвірат соціалістів: Микола Плевако, Михайло Панченко і Яків Довбищенко.



„Нова Громада“

„Нова Громада“ видається „Радою Слобідської України“.

„Нова Громада“ обстоюватиме інтереси українського трудового люду (селянства і робітництва).

„НОВА ГРОМАДА“ виходе під редакцією:

Я. Є. Довбищенко (укр. с.-д), **М. Г. Панченко** (укр. с.-р.) та **М. Плевако** (укр. с.-ф.).

Постійні співробітники:

Укр. с.-д.: т. т.: М. Василенко, Я. Довбищенко, Г. С. Іваницький, Козієнко, І. Кулінич (Іваничка), Т. Кулінич, Лобода, Олійник, М. Петренко, С. Тимошенко, Чоботарев.

Укр. с.-р.: Г. Башлай, Гермаш, А. Заливчий, Лепченко, Малюга, Г. Михайличенко, Омельченко, М. Панченко, П. Плевако, О. Соколовський, С. Яковлів.

Укр. с.-ф.: П. Волосенко, М. Плевако, О. Синявський, М. Яшек.

„Нова Громада“ міститиме постійний офіціяльний відділ Губерньского Комісара двома мовами (українською та російською)

Склад редакції газети «Нова Громада». *1918 рік, м. Харків*

Його затримали на робочому місці посланці ЦВК України 2 січня 1918 року, попередньо провівши ретельний обшук редакції і не знайшовши зачіпок для обвинувачення. В'язень підготував заяву до Харківського військово-революційного трибуналу, опубліковану газетою «Земля и Воля». Не маючи формального обвинувачення, припустив особистий мотив голови ЦВК України Юхима Медведєва, виключеного з харківського комітету уесдеків за участі Довбищенка. Також не відкидав помсту місцевої влади за відмову підіграти їй, зраджуючи поглядам. У знак протесту пригрозив вдатися до самогубства, розпочавши голодування. «Царські опричники за 12 років тюрем і заслань висмоктали з мене всю кров, усі соки, вимотали мої нерви. Досить з мене! Воля або смерть!»,— заявив Довбищенко[6]. Справа редактора «Нової Громади» була розглянута в день відкриття трибуналу 21 січня 1918 року. Публіка підтримала підсудного оплесками, зустріла оголошення виправдального рішення скандуванням «Хай живе свобода друку!» Газета була примусово закрита, втім життя Довбищенка було як і раніше доволі насичене подіями. Звиклий до громадсько-політичної роботи, служив як представник української соціал-демократії гласним Харківської міської думи.

Зміна влади спонукала Якова знов вдатися до підпільної роботи. Офіційно працював редактором українського видавничого відділу ПОЮРу, був заарештований денікінською контррозвідкою 13 вересня 1919 року, просидів до 25 листопада, коли пощастило звільнитися під заставу. За визнанням Довбищенка, репресія «прочистила мозок» і з тих пір ні до яких партій та фракцій він не належав. Заповнюючи численні анкети службових перевірок, минуле він не приховував. Працював редактором центральних видань, після переведення їх до нової столиці радянської України редагував місцеві газети.

Проте «політика» наздогнала його в 1937 році. З домашньої бібліотеки, яка налічувала 6000 примірників, одна книга — «З історії українського соціал-демократичного руху» була використана слідством як речовий доказ. Від заарештованого вимагали розгорнутих показів про зв'язок зі старими партійцями, з якими в нього майже двадцять років контакт був втрачений: Костянтином Прокоповичем, Митрофаном Духовським, Ольгою Крайник, Трохимом Гайдаром, Олексієм Софієнком. Не залишилися поза увагою слідства професійні взаємини з репресованими Матвієм Яворським, Миколою Сулимою, Остапом Вишнею. Підтвердив підслідний листування з Володимиром Винниченком, що було цілком логічно. Протоколи кримінальної справи свідчать, що в слідчого Ратнера були «кваліфіковані консультанти» з редакційного середовища,

[6] К аресту редактора газеты «Нова Громада», т. Довбищенка // Земля и Воля.— 16 січня 1918.— С. 2.

однак у запитанні він перекрутив прізвище одного з ідеологів українського соціал-демократичного руху Павла Тучапського і підслідний його виправив. Також наполіг на вірному написанні прізвища російською орфографією «Довбыщенко» [7].

Повернувшись після звільнення з Нижньоамурського табору на Харківщину, Яків довідався про тих, з ким пов'язала доля. Більшість колишніх товаришів була репресована. Зінаїду Салову, з якою одружився після нетривалого знайомства 1917 року, полонивши ерудицією та заповзятістю, засудили як члена проводу ОУН у м. Красно-граді Харківської області. У тому ж 1946 році був засуджений до розстрілу колишній працівник НКВС Семен Ратнер, який місяцями знущався, утримуючи підслідних «на конвеєрі», а на початку війни зрадив, передавши окупантам секретні відомості про радянських партизан. Довбищенко влаштувався сторожем бурякопункту м. Золочів Харківської області, через обмеження не отримавши прописку в рідному Харкові. Після смерті Сталіна клопотав про реабілітацію. Начальник слідчого відділу КДБ адресував інформаційний запит ХДНБ ім. В. Г. Короленка, проте отримав гідну відповідь директора Г. Мірошниченка — «прийдіть, ознайомтеся». Часи змінилися. Пропозицію він проігнорував, і дарма! Бібліотечні сховища зберегли відгомін подій 1917—1918 років і слова Якова Довбищенка: «Ми зробили все, що могли зробити в сучасних умовах і щиро раділи б, якщо хтось зробив би більше од нас» [8].

[7] ДАХО, ф. Р-6452, оп. 5, спр. 3096, арк. 67.

[8] Пам'яти Михайла Драгоманова : 1895—1920 : збірник / ред. Як. Довбищенко. — Х.: ПОЮР, 1920.— С. 4.

Розділ 3

БІОГРАФІЧНІ ДОВІДКИ ГРОМАДЯН, ЩО ЗАЗНАЛИ ПОЛІТИЧНИХ РЕПРЕСІЙ З СЕРПНЯ 1937-ГО ДО КІНЦЯ 1938 РОКУ

Чи є в світі країна, що забороняє власну думку?
Так, є!
Чи десь шкодують сонця і повітря для людини?
Так, шкодують!
Чи можна бути без вини винним?
Так, можна!

Анатоль Галан. Будні совєтського журналіста

Я на калиновім заплакав мості...
І знов побачив мури ці сумні,
і клаптик неба, розіп'ятий на гратах,
і нездріманне око у вовчку...
Ні, ні, на вороних уже не грати:
я в кам'янім, у кам'янім мішку

З табірного листа Михайла Драй-Хмари

СОВЕРШЕННО СЕКРЕТНО.

Экз.№ 1.

ОПЕРАТИВНЫЙ ПРИКАЗ

НАРОДНОГО КОМИССАРА ВНУТРЕННИХ ДЕЛ СОЮЗА ССР

30-го июля 1937 г. № 00447. гор. Москва.

Материалами следствия по делам антисоветских формирований устанавливается, что в деревне осело значительное количество бывших кулаков, ранее репрессированных, скрывшихся от репрессий, бежавших из лагерей, ссылки и трудпоселков. Осело много, в прошлом репрессированных церковников и сектантов, бывших активных участников антисоветских вооруженных выступлений. Остались почти нетронутыми в деревне значительные кадры антисоветских политических партий (эсеров, грузмеков, дашнаков, муссаватистов, иттихадистов и др. так·

Кроме того, в деревне и городе до сих пор еще гнездятся значительные кадры уголовных преступников — скотоконокрадов, воров-рецидивистов, грабителей и др. отбывавших наказание, бежавших из мест заключения и скрывающихся от репрессий. Недостаточность борьбы с этими уголовными контингентами создала для них условия безнаказанности, способствующие их преступной деятельности.

Как установлено, все эти антисоветские элементы являются главными зачинщиками всякого рода антисоветских и диверсионных преступлений, как в колхозах и совхозах, так и на транспорте и в некоторых областях промышленности.

Перед органами государственной безопасности стоит задача самым беспощадным образом разгромить всю эту банду антисоветских элементов, защитить трудящийся советский народ от их контрреволюционных происков и, наконец, раз и навсегда покончить с их подлой подрывной работой против основ советского государства.

В соответствии с этим ПРИКАЗЫВАЮ — С 5 АВГУСТА 1937 ГОДА ВО ВСЕХ РЕСПУБЛИКАХ, КРАЯХ И ОБЛАСТЯХ НАЧАТЬ ОПЕРАЦИЮ ПО РЕПРЕССИРОВАНИЮ БЫВШИХ КУЛАКОВ, АКТИВНЫХ АНТИСОВЕТСКИХ ЭЛЕМЕНТОВ И УГОЛОВНИКОВ.

В УЗБЕКСКОЙ, ТУРКМЕНСКОЙ, ТАДЖИКСКОЙ И КИРГИЗСКОЙ ССР ОПЕРАЦИЮ НАЧАТЬ С 10 АВГУСТА с. г., А В ДАЛЬНЕВОСТОЧНОМ И КРАСНОЯРСКИХ КРАЯХ и ВОСТОЧНО-СИБИРСКОЙ ОБЛАСТИ — С 15-го АВГУСТА с. г.

При организации и проведении операции руководствоваться следующим:

1. КОНТИНГЕНТЫ, ПОДЛЕЖАЩИЕ РЕПРЕССИИ

1. Бывшие кулаки, вернувшиеся после отбытия наказания и продолжающие вести активную антисоветскую подрывную деятельность.

2. Бывшие кулаки, бежавшие из лагерей или трудпоселков, а также кулаки, скрывшиеся от раскулачивания, которые ведут антисоветскую деятельность.

3. Бывшие кулаки и социально опасные элементы, состоявшие в повстанческих, фашистских, террористических и бандитских формированиях, отбывшие наказание, скрывшиеся от репрессий или бежавшие из мест заключения и возобновившие свою преступную деятельность.

4. Члены антисоветских партий (эсеры, грузмеки, мусаватисты, иттихадисты и дашнаки), бывшие белые, жандармы, чиновники, каратели, бандиты, бандпособники, переправщики, реэмигранты, скрывшиеся от репрессий, бежавшие из мест заключения и продолжающие вести активную антисоветскую деятельность.

5. Изобличенные следственными и проверенными агентурными материалами наиболее враждебные и активные участники ликвидируемых сейчас казачье-белогвардейских повстанческих организаций, фашистских, террористических и шпионско-диверсионных контрреволюционных формирований.

Репрессированию подлежат также элементы этой категории, содержащиеся в данное время под стражей, следствие по делам которых закончено, но дела еще судебными органами не рассмотрены.

6. Наиболее активные антисоветские элементы из бывших кулаков, карателей, бандитов, белых, сектантских активистов, церковников и прочих, которые содержатся сейчас в тюрьмах, лагерях, трудовых поселках и колониях и продолжают вести там активную антисоветскую подрывную работу.

7. Уголовники (бандиты, грабители, воры-рецидивисты, контрабандисты-профессионалы, аферисты-рецидивисты, скотоконокрады), ведущие преступную деятельность и связанные с преступной средой.

Репрессированию подлежат также элементы этой категории, которые содержатся в данное время под стражей, следствие по делам которых закончено, но дела еще судебными органами не рассмотрены.

8. Уголовные элементы, находящиеся в лагерях и трудпоселках и ведущие в них преступную деятельность.

9. Репрессии подлежат все перечисленные выше контингенты, находящиеся в данный момент в деревне — в колхозах, совхозах, сельскохозяйственных предприятиях и в городе — на промышленных и торговых предприятиях, транспорте, в советских учреждениях и на строительстве.

ОПЕРАТИВНЫЙ ПРИКАЗ
НАРОДНОГО КОМИССАРА ВНУТРЕННИХ ДЕЛ
СОЮЗА ССР

11 августа 1937 г. г. Москва

№ 00485

Рассылаемое вместе с настоящим приказом закрытое письмо о фашистско-повстанческой, шпионской, диверсионной, пораженческой и террористической деятельности польской разведки в СССР, а также материалы следствия по делу "ПОВ" вскрывают картину долголетней и относительно безнаказанной диверсионно-шпионской работы польской разведки на территории Союза.

Из этих материалов видно, что подрывная деятельность польской разведки проводилась и продолжает проводиться настолько открыто, что безнаказанность этой деятельности можно объяснить только плохой работой органов ГУГБ и беспечностью чекистов.

Даже сейчас работа по ликвидации на местах польских диверсионно-шпионских групп и организации "ПОВ" полностью не развернута. Темп и масштаб следствия крайне низкие. Основные контингенты польской разведки ускользнули даже от оперативного учета (из общей массы перебежчиков из Польши, насчитывающей примерно 15000 человек учтено по Союзу только 9000 человек. В Западной Сибири из находящихся на ее территории около 5000 перебежчиков учтено не более 1000 ч. Такое же положение с учетом политэмигрантов из Польши.

Недостаточно решительная ликвидация кадров польской разведки, тем более опасна сейчас, когда разгромлен московский центр "ПОВ" и арестованы многие активнейшие его члены, Польская разведка, предвидя неизбежность дальнейшего своего провала, пытается привести, а в отдельных случаях уже приводит в действие свою диверсионную сеть в народном хозяйстве СССР и, в первую очередь, на его оборонных объектах.

В соответствии с этим основной задачей органов ГУГБ в настоящее время является разгром антисоветской работы польской разведки и полная ликвидация незатронутой до сих пор широкой диверсионно-повстанческой низовки "ПОВ" и основных людских контингентов польской разведки в СССР.

ПРИКАЗЫВАЮ

1. С 20 августа 1937 года начать широкую операцию, направленную к полной ликвидации местных организаций "ПОВ" и, прежде всего, ее диверсионно-шпионских и повстанческих кадров в промышленности, на транспорте, совхозах и колхозах.

Вся операция должна быть закончена в 3-х месячный срок, т. е. к ... ноября 1937 года.

2. Аресту подлежат:

а) выявленные в процессе следствия и до сего времени не разысканные активнейшие члены "ПОВ" по прилагаемому списку;

б) все оставшиеся в СССР военнопленные польской армии;

в) перебежчики из Польши, независимо от времени перехода их в СССР;

г) политэмигранты и политобмененные из Польши;

д) бывшие члены ППС и других польских антисоветских политических партий;

е) наиболее активная часть местных антисоветских националистических элементов польских районов.

3. Операцию по арестам провести в две очереди:

а) в первую очередь подлежат аресту перечисленные выше контингенты, работающие в органах НКВД, в Красной армии, на военных заводах, в оборонных цехах всех других заводов, на железнодорожном, водном и воздушном транспорте, в электросиловом хозяйстве всех промышленных предприятий, на газовых и нефтеперегонных заводах;

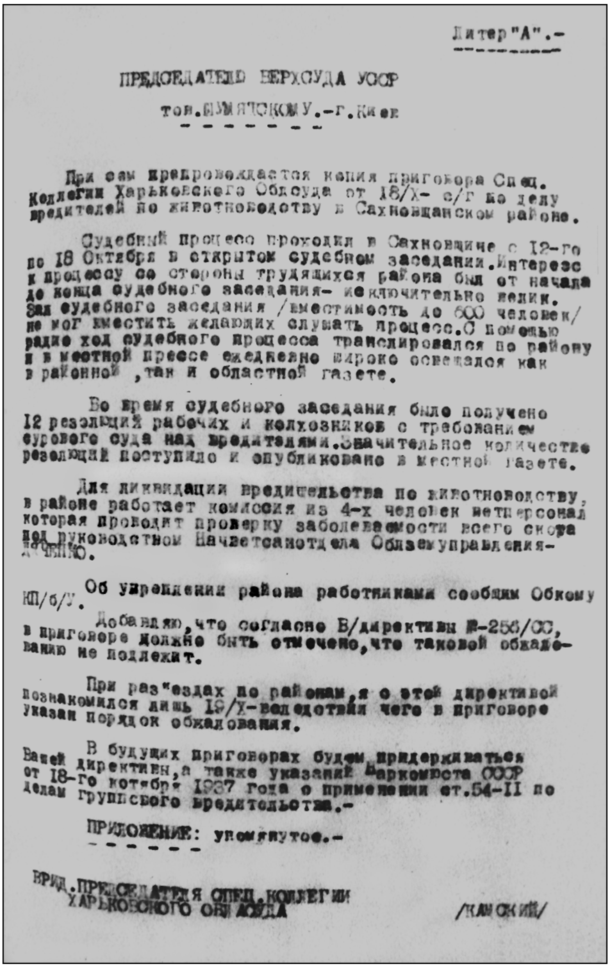
б) во вторую очередь подлежат аресту все остальные, работающие в промышленных предприятиях не оборонного значения, в совхозах, колхозах и учреждениях.

4. Одновременно с развертыванием операции по арестам начать следственную работу. Основной

9. О ходе операции телеграфно доносить каждые 5 дней, т. е. 1, 5, 10, 15, 20, 25 и 30 числа каждого месяца.

НАРОДНЫЙ КОМИССАР ВНУТРЕННИХ ДЕЛ СОЮЗА ССР
ГЕНЕРАЛЬНЫЙ КОМИССАР ГОСУДАРСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ

(ЕЖОВ).



Литер "А".-

ПРЕДСЕДАТЕЛЮ ВЕРХСУДА УССР

тов. [illegible].-г. Киев

При сем препровождается копия приговора Спец. Коллегии Харьковского Облсуда от 18/Х- с/г по делу вредителей по животноводству в Сахновщанском районе.

Судебный процесс проходил в Сахновщине с 12-го по 18 Октября в открытом судебном заседании. Интерес к процессу со стороны трудящихся района был от начала до конца судебного заседания- исключительно велик. Зал судебного заседания /вместимость до 600 человек/ не мог вместить желающих слушать процесс. С помощью радио ход судебного процесса транслировался по району и в местной прессе ежедневно широко освещался как в районной, так и областной газете.

Во время судебного заседания было получено 12 резолюций рабочих и колхозников с требованием сурового суда над вредителями. Значительное количество резолюций поступило и опубликовано в местной газете.

Для ликвидации вредительства по животноводству, в районе работает комиссия из 4-х человек ветперсонал которая проводит проверку заболеваемости всего скота под руководством Начветсанотдела Облземуправления- [illegible].

Об укреплении района работниками сообщим Обкому КП/б/У.

Добавляю, что согласно Б/директивы №-256/СС, в приговоре должно быть отмечено, что таковой обжалованию не подлежит.

При разъездах по районам, я о этой директивой познакомился лишь 19/Х-вследствии чего в приговоре указан порядок обжалования.

В будущих приговорах будем придерживаться Вашей директивы, а также указаний Наркомюста СССР от 18-го октября 1937 года о применении ст.54-II по делам группового вредительства.-

ПРИЛОЖЕНИЕ: упомянутое.-

ВРИД. ПРЕДСЕДАТЕЛЯ СПЕЦ. КОЛЛЕГИИ
ХАРЬКОВСКОГО ОБЛСУДА /[illegible]/

Супровідний лист до вироку у справі «шкідників Сахновщинського району». *1937 рік*



ПРИЕМ ... 15/50 ... бл. № 4 ... № провод ... 151/55 ... 468

...РИЯ Г МОСКВЫ 4328 35 31 15 29 =

СЕРИЯ,,Г,,: ХАРЬКОВ ПРЕДОБЛСУДА =

...ОСУЖДЕННЫМ ШТРУЛЬ ЛЬВУ ВЛАДИМИРОВИЧУ -
ЗПТ КУНИЦЫНУ АЛЕКСЕЮ ИОСИФОВИЧУ ЗПТ
ДНЕПРОВУ ВАСИЛИЮ ДЕМЬЯНОВИЧУ И ЛЯШЕНКО
...СИЛИЮ ДМИТРИЕВИЧУ ПОМИЛОВАНИИ ОТКАЗАНО
...ЧК ПРИГОВОР УТВЕРЖДЕН НЕМЕДЛЕННО
...ИВЕДИТЕ ИСПОЛНЕНИЕ И СООБШИТЕ 631
...РЕДВЕРХСУДА СОЮЗА ВИНОКУРОВ;:

Телеграма голови Верховного суду СРСР О. М. Винокурова про термінове виконання вироків над засудженими. *1937 рік*



Корпус в'язниці на Холодній горі.
30-ті роки XX століття,
м. Харків

А

АБАЄВА-БАЛАКАНОВА Фаїна Степанівна народилася 1904 р. у м. Вільно Віленської губ. Росіянка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала у Харкові. Робітниця трикотажної фабрики НКВС. Заарештована 4 листопада 1937 р. як дружина ворога народу (ст. 54^{1} п. «в» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 квітня 1938 р. як соціально небезпечний елемент позбавлена права проживання у 15-ти пунктах на 5 років. Реабілітована 21 березня 1960 р.

АБАКУМОВ Володимир Михайлович народився 1903 р. у Харкові. Росіянин, з робітників, освіта середня спеціальна, член ВКП(б) з 1932 р. Служив у с. Шепетівка Житомирської обл. Помічник начальника штабу [військової частини 5620], капітан. Заарештований 11 травня 1938 р. як член к.-р. шпигунської організації (ст. 54^{1} п. «б» КК УРСР), справу закрито Головною військовою прокуратурою 7 січня 1940 р. Звільнений з-під варти 2 лютого 1940 р.

АБАКУМОВ Данило Фролович народився 1893 р. у с. Берестовенька Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петрівка Красноградського р-ну Харківської обл. Робітник будівництва при Півд. залізниці. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 21 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 25 грудня 1964 р.

АБАКУМОВ Павло Ісайович народився 1895 р. у с. Піщанка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Піщанка Красноградського р-ну Харківської обл. Робітник Красноградської міської ради. Заарештований 8 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 червня 1989 р.

АБАКУМОВ Семен Ісайович народився 1902 р. у с. Піщанка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Піщанка Красноградського р-ну Харківської обл. Рахівник колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 3 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Буртабі на ст. Ізвєсткова Далекосхідної залізниці. У 1947 р. за ст. 109 через ст. 16 КК РСФРР позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Помер 24 березня 1949 р. у Печортабі. Реабілітований 26 жовтня 1962 р.

АБАКУМОВ Степан Ісайович народився 1888 р. у с. Піщанка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піщанка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 3 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 15 червня 1962 р.

АБАЛМАСОВ Іван Васильович народився 1900 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з міщан, освіта середня, позапарт. Без певних занять. Заарештований 27 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 2, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 4 квітня 1969 р.

АБАРТІ Рудольф Едуардович, див. *АПАРТІ (Абарті, Аппарті) Рудольф Едуардович.*

АБАШКІН Григорій Іванович народився 1900 р. у с. Бударки Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бударки Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Леніна. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 травня 1938 р. як член к.-р. куркульської організації та за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 6 січня 1961 р.

АБГАРЯН Григорій (Кюреч) Михайлович народився 1885 р. у м. Александрополь Александропольського пов. Єриванської губ. Вірмен, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Голова вірмено-григоріанської церкви України. У 1921 р. під слідством

Таврійської губЧК за відмову віддати архів вірменського віце-консула і Феодосійського дашнацького комітету. У 1928 р. під слідством за антирад. дашнацьку діяльність. Заарештований 6 лютого 1938 р. за к.-р. націоналістичну шпигунську діяльність (статті 54^6, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 21 жовтня 1938 р. (статті 54^2, 54^6, 54^8, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 21 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1998 р.

АБДУЛА Василь Карпович народився 1895 р. у с. Станичне Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Станичне Нововодолазького р-ну Харківської обл. Робітник Харківської фабрики музичних інструментів. Заарештований 1 березня 1938 р. за к.-р. агітацію та вербовку до секти баптистів (статті 54^{10} ч. 2, 54^{11} КК УРСР) і Харківським облсудом 27 травня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

АБДУЛА Леонід Васильович народився 1904 р. у с. Нова Водолага Валківського пов. Харківської губ. Українець, з торговців, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Валки Валківського р-ну Харківської обл. Водій райвиконкому. Заарештований 31 березня 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 25 травня 1939 р. виправданий.

АБДУЛА Олександр Григорович народився 1880 р. у с. Нова Водолага Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Рижів Харківського р-ну Харківської обл. Обліковець Рижівського деревообробного заводу. У 1934 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 12 лютого 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54 ч. 1 КК УРСР), справу закрито прокуратурою Півд. залізниці 31 січня 1939 р.

АБДУЛОВ Шмувель Ісакович народився 1908 р. у м. Урмія, Іран. Ассирієць, із селян, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Чистильник взуття артілі «Схід». Заарештований 15 березня 1938 р. як член ассирійської к.-р. націоналістичної терористичної шпигунської організації (статті 54^6, 54^8, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 9 грудня 1958 р.

АБДУЛОВ-КАРБАЛАЄВ Джафар-Садик народився 1898 р. у м. Урмія, Персія. Іранець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у Харкові. Продавець Харнархарчу. Заарештований 6 лютого 1938 р. за к.-р. націоналістичну діяльність (статті 54^6, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 серпня 1939 р. як соціально небезпечний елемент висланий до Казахстану на 5 років. Реабілітований 5 квітня 1989 р.

АБЕЛЬ Альберт Михайлович народився 1897 р. у м. Фрауенбург Курляндської губ. Латвієць, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Заступник завідувача адміністративно-господарського відділу Держбанку. Заарештований 20 вересня 1937 р. за шпигунство (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00439 від 25 липня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 31 січня 1958 р.

АБЕЛЬ Мойсей Хацкелевич народився 1883 р. у м. Козяни Віленської губ. Єврей, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Завідувач Чугуївського районного пункту Утильсировини. Заарештований 10 квітня 1938 р. як член антирад. терористичної сіоністської шпигунської організації (статті 54^6, 54^8, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^2, 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 березня 1989 р.

АБЕЛЬ Отто Рудольфович народився 1897 р. у м. Сандомир Люблінської губ. Поляк, із службовців, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну Харківської обл. Землевпорядник Вовчанського райземвідділу. Заарештований 2 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1989 р.

АБЕНТУМ Микола Максиміліанович народився 1897 р. у с. Волобуєво Рильського пов. Курської губ. Німець, з міщан, освіта вища, позапарт. Проживав у сел. Есхар Чугуївського р-ну Харківської обл. Інженер ДЕС № 2. Заарештований 3 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і судово-карною колегією Харківського облсуду 5 липня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

АБІДОР Ісак Абрамович народився 1902 р. у м. Вознесенськ Херсонського пов. Херсонської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт., до 1937 р. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Відповідальний секретар Харківського обласного комітету МОПРу. Заарештований 24 серпня 1937 р. за шпигунську

та диверсійну роботу (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і розпорядженням наркома внутрішніх справ УРСР І. М. Леплевського від 31 серпня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) затверджений до розстрілу. Розстріляний 3 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 2 червня 1958 р.

АБІДОР Раїса Лазарівна народилася 1907 р. і проживала у Харкові. Єврейка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Домогосподарка. Заарештована 7 жовтня 1937 р. як дружина ворога народу (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 4 листопада 1937 р. за відсутності доказів злочину.

АБКІНА Дора Аркадіївна народилася 1892 р. у м. Ляди Горецького пов. Могильовської губ. Єврейка, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживала у Харкові. Лікар 3-го єдиного диспансеру. Заарештована 11 листопада 1937 р. як дружина засудженого за шпигунство на користь Німеччини і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 23 жовтня 1959 р.

АБОЖАЄВ Петро Леонтійович народився 1896 р. у с. Бесєдіно Курського пов. Курської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Шофер міської пожежної охорони НКВС. Заарештований 17 березня 1938 р. за шпигунство (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 8 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

АБОЛІН Петро Юрійович народився 1901 р. у маєтку Яун-Вассарин Вольмарського пов. Ліфляндської губ. Латвієць, із селян, освіта середня, позапарт. до 1938 р. член ВКП(б). Проживав у м. Полтава Полтавської обл. Заступник начальника Полтавського військово-політичного училища. Заарештований 31 січня 1938 р. як член к.-р. фашистської організації, за розвідувальну роботу та підготовку теракту (ст. 54^{1} п. «б» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 17 листопада 1939 р. за належність до антирад. організації строк попереднього ув'язнення зараховано у термін покарання. Реабілітований 18 вересня 1956 р.

АБРАМЕНКО Пилип Іванович народився 1893 р. у с. Бірки Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу № 183 . Заарештований 14 квітня 1938 р. за шпигунську диверсійну діяльність (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 29 вересня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 березня 1958 р.

АБРАМОВ Гаврило Федорович народився 1898 р. у с. Волвенкове Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Волвенкове Петрівського р-ну Харківської обл. Учитель при колгоспі ім. 17-го партз'їзду. Заарештований 10 квітня 1938 р. як член к.-р. організації та за антирад. діяльність, боротьбу проти рад. влади (статті 54^{10}, 54^{13} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 квітня 1938 р. (статті 54^{8} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 грудня 1958 р.

АБРАМОВ Іван Самсонович народився 1898 р. у с. Олександрівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олександрівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «На великому переламі». Заарештований 28 березня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито прокурором Ізюмського р-ну 27 січня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР), звільнений з-під варти 10 березня 1939 р.

АБРАМОВ Олександр Євгенович народився 1910 р. і проживав у Харкові. Росіянин, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Бухгалтер Державного вовномийного заводу № 2. Заарештований 11 квітня 1938 р. за шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 24 грудня 1957 р.

АБРАМОВ Олександр Олександрович народився 1882 р. і проживав у Харкові. Росіянин, із службовців, освіта вища, позапарт. Викладач Харківського НДІ лісового господарства. Заарештований 28 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 3 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 7 грудня 1993 р.

АБРАМОВ Олексій Іванович народився 1877 р. у м. Суджа Суджанського пов. Курської губ. Росіянин, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Південний Харківського р-ну Харківської обл. Керівник статистичної групи ХПРЗ. Заарештований 4 жовтня 1937 р. як член к.-р. групи (статті 54^{1} п. «а», 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 27 вересня 1957 р.

АБРАМОВ Пантелеймон Федорович народився 1886 р. у с. Олександрівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Архангелівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «На великому переламі». У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 28 березня 1938 р. за к.-р. націоналістичну і повстанську роботу (статті 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 13 листопада 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

АБРАМОВ Пилип Васильович народився 1890 р. у с. Василівка Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Подолівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Безробітний. У 1929 р. розкуркулений і висланий до Північного краю, звідки втік. Заарештований 13 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 29 грудня 1963 р.

АБРАМОВ Сергій Хрисанфович народився 1901 р. у с. Федосово [Московської губ.]. Росіянин, з робітників, освіта вища, член ВКП(б) з 1919 р. Проживав у Харкові. Секретар Харківського приміського райкому КП(б)У. Заарештований 10 березня 1938 р. за участь у к.-р. підпіллі (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і 113-м військовим трибуналом ХВО 31 серпня 1939 р. виправданий.

АБРАМОВ Федір Юхимович народився 1893 р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Старовірівка Перша Старовірівського р-ну Харківської обл. Рахівник перевалочного пункту цукрового буряку на ст. Власівка Півд. залізниці. Заарештований 7 вересня 1937 р. за антирад. агітацію та участь у Старовірівській політбанді у 1920 р. (ст. 54^{10} КК УРСР), а 5 листопада 1937 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд. На 1938 р. рахівник колгоспу ім. 12-річчя Жовтня у с. Дячківка Старовірівського р-ну Харківської обл. Заарештований 28 липня 1938 р. як член антирад. організації (статті 54^{7}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито прокуратурою Харківської обл. 13 лютого 1939 р. за відсутності доказів.

АБРАМОВА Катерина Луківна народилася 1897 р. у м. Томськ Томської губ. Росіянка, з робітників, освіта середня, у 1920—1937 рр. член ВКП(б). Проживала у Харкові. Службовець тресту «Трубосталь». Заарештована 28 грудня 1937 р. як дружина зрадника батьківщини і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 26 березня 1938 р. позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбувала у Картабі. Реабілітована 28 червня 1956 р.

АБРАМОВИЧ Абрам Михайлович народився 1886 р. у м. Бахмут Бахмутського пов. Катеринославської губ. Єврей, з торговців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач відділу Харківського обласного с.-г. борошняного тресту. Заарештований 10 вересня 1937 р. за шпигунську та шкідницьку діяльність (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00439 від 25 липня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 листопада 1958 р.

АБРАМОВИЧ Володимир Петрович народився 1885 р. у с. Лисиця Новогрудського пов. Мінської губ. Білорус, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Працівник Харківського обкому профспілки шоферів. Заарештований 19 грудня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 7 липня 1959 р.

АБРАМОВИЧ Олександр Іванович народився 1885 р. у м. Шавлі Шавельського пов. Ковенської губ. Литовець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну Харківської обл. Аптекар аптеки № 26. Заарештований 18 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 19 листопада 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Томасинтабі, де й помер 17 листопада 1940 р. Реабілітований 30 червня 1956 р.

АБРАМОВИЧ Ревека Соломонівна народилася 1897 р. у м. Олександрівськ Олександрівського пов. Катеринославської губ. Єврейка, з кустарів, освіта вища, позапарт., у 1919—1928 рр. член ВКП(б). Проживала у Харкові. Економіст Діпрококсу. Заарештована 4 жовтня 1937 р. як дружина засудженого учасника антирад. троцькістської організації (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 2 листопада 1937 р. як член сім'ї зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала у Сибтабі. У 1945—1955 рр. проживала у м. Магадан, працювала в управлінні Промкомбінату. У 1956 р. переїхала до м. Кашира Московської обл. Реабілітована 11 квітня 1956 р.

АБРАМОВИЧ Сергій Арсентійович народився 1910 р. у с. Войтовці Курської губ. Укра-

їнець, із службовців, освіта неповна середня, позапарт., у 1932—1936 рр. член ВКП(б). Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Робітник вагонного депо ст. Лозова Півд. залізниці. Заарештований 26 лютого 1938 р. як член к.-р. організації та за шкідництво (статті 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 жовтня 1956 р.

АБРОЖЕЄВ Віктор Григорович народився 1891 р. у с. Стара Липа Новогрудського пов. Мінської губ. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Агент з постачання Української контори тресту «Головвогнетрив». Заарештований 2 серпня 1938 р. як член білогвардійської к.-р. організації (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 27 листопада 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

АБРОСИМОВ Андрій Юхимович народився 1876 р. у с. Іванопіль Бахмутського пов. Катеринославської губ. Українець, з кустарів, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач Харківського технікуму промислового транспорту. Заарештований 5 квітня 1938 р. як член к.-р. правотроцькістської шкідницької організації (статті 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 червня 1958 р.

АБУГОВ Абрам Зелікович народився 1898 р. у м. Березине Ігуменського пов. Мінської губ. Єврей, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач адміністративно-господарського відділу Заготкоопторгу. Заарештований 7 серпня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 листопада 1957 р.

АВАКЯН Арам Манукович народився 1896 р. у с. Хохрох, Персія. Вірмен, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Кустар-чоботар. Заарештований 17 лютого 1938 р. за шпигунсько-націоналістичну діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 26 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

АВВА Мартин Янович народився 1892 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Робітник артілі «Медканцпром». Заарештований 4 грудня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

АВГУСТ Іван Степанович народився 1911 р. у с. Верхня Самара Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Верхня Самара Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червона Самара». У 1930 р. засуджений за недогляд колгоспних коней. Заарештований 9 лютого 1938 р. як член к.-р. сектантської організації та за шкідницьку і антирад. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Валківським РВ НКВС 25 березня 1939 р. з санкції прокурора і звільненням з-під варти.

АВГУСТЕНЮК Павло Гаврилович народився 1906 р. у с. Козачівка Вінницького пов. Подільської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кисловка Куп'янського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник Кисловського бурякорадгоспу. Вінницьким облсудом у 1933 р. за невиконання держзобов'язань засуджений на 3 роки позбавлення волі з пораженням у правах на 3 роки. В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 3 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 3 серпня 1989 р.

АВГУСТИН Дмитро Йосифович народився 1896 р. у с. Хаймоль Ковенської губ. Литовець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Ремонтний робітник ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 5 лютого 1938 р. за шпигунство (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито ДТВ ГУДБ НКВС ст. Основа Півд. залізниці 1 червня 1938 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР). Звільнений з-під варти 4 червня 1938 р.

АВГУСТИНОВИЧ Антоніна Тихонівна народилася 1904 р. і проживала в Харкові. Українка, з міщан, освіта неповна середня, позапарт., у 1923—1936 рр. член ВЛКСМ, у 1928—1937 рр. член ВКП(б). Інструктор політвідділу Управління Півд. залізниці. Заарештована 4 січня 1938 р. як член к.-р. правотроцькістської організації на Півд. залізниці, за завданням якої виконувала к.-р. роботу (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито

ДТВ ГУДБ НКВС Півд. залізниці 8 лютого 1938 р. за недоведеності обвинувачення зі звільненням з-під варти.

АВГУСТИНОВИЧ Броніслав Ромуальдович народився 1896 р. у Віленському пов. Віленської губ. Німець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер будівництва Південмонтажбуду при заводі № 183. Заарештований 3 січня 1938 р. за розвідувальну діяльність на користь Латвії (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 серпня 1989 р.

АВГУСТІН Бернгард Андрійович народився 1892 р. у Курляндській губ. Латвієць, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 15 грудня 1937 р. за шпигунську діяльність і к.-р. агітацію (статті 54^{1} п. «а», 54^{10} КК УРСР), рішення у справі відсутнє. Розстріляний 2 березня 1938 р. у Харкові на підставі наказу заступника начальника ХОУ НКВС Рейхмана від 28 лютого 1938 р. Реабілітований 26 липня 1989 р.

АВДЕЙКО Володимир Іванович народився 1905 р. у Києві. Українець, із службовців, освіта середня спеціальна, член ВЛКСМ з 1922 р., у минулому член ВКП(б). Служив у Харкові. Командир батареї 23-ї стріл. дивізії 23-го арт. полку, капітан. Заарештований 16 жовтня 1937 р. за участь у військовій фашистській змові (статті 54^{1} п. «б», 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 8 січня 1938 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна і позбавленням військового звання «капітан». Розстріляний 9 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 липня 1971 р.

АВДЕЙКО Галина Мартинівна народилася 1910 р. у м. Чугуїв Зміївського пов. Харківської губ. Українка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала у Харкові. Домогосподарка. Заарештована 17 жовтня 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 березня 1938 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років, а ухвалою від 14 лютого 1940 р. термін обмежений відбутим покаранням зі звільненням з-під варти.

АВДЄЄВ Михайло Іванович народився 1888 р. у м. Полтава Полтавської губ. Українець, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Красноград Красноградського р-ну Харківської обл. Сторож Красноградського газового заводу. Заарештований 9 вересня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 квітня 1989 р.

АВДЄЙЧИК Михайло Іванович, народився 1888 р. у с. Головчиці [Мінської губ.] Білорус, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на ст. Готня Півд. залізниці. Телеграфіст станції. Заарештований 15 грудня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у табпункті Агуп Ірбейського відділення Крастабу. Реабілітований 12 вересня 1956 р.

АВДЄЙЧИК Михайло Улянович народився 1901 р. у с. Головчиці [Мінської губ.] Білорус, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Майстер фотозаводу ім. Дзержинського. Заарештований 21 жовтня 1937 р. за шпигунство (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 23 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 13 травня 1958 р.

АВДІЄНКО Микола Тихонович народився 1893 р. у с. Мосьпанове Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мосьпанове Чугуївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Будуємо нове життя». У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 6 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 16 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 21 березня 1989 р.

АВДІЙЧУК Василь Михайлович народився 1905 р. у с. Деражне Рівненського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, член ВКП(б). Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Інспектор по кадрах ст. Лозова Півд. залізниці. Заарештований 17 червня 1938 р. за шпигунство (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 вересня 1938 р. (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 квітня 1959 р.

АВЕДИКОВ Борис Сумбатович народився 1900 р. у м. Салмас, Персія. Вірмен, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Завідуючий базою Міськхарчоторгу. Заарештований 6 лютого 1938 р. як член дашнацької організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК

УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 28 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

АВЕДИСЯН Аведис Ованесович народився 1873 р. у м. Ван, Туреччина. Вірмен, з міщан, неписьмен., позапарт. Проживав у Харкові. Чистильник взуття артілі «Схід». Заарештований 21 лютого 1938 р. як член к.-р. націоналістичної шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 7 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 червня 1956 р.

АВЕДИСЯН Леон Сетракович народився 1889 р. у м. Ерзерум, Туреччина. Вірмен, з кустарів, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Чистильник взуття на Комунальному ринку. Заарештований 28 грудня 1937 р. за спекуляцію промтоварами на комунальному ринку і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 червня 1957 р.

АВЕДИСЯН (Аветисянц) Мекрам (Мігран) Оганесович народився 1882 р. у м. Хой, Персія. Вірмен, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чоботар артілі ім. 1 Травня. Заарештований 6 лютого 1938 р. як член к.-р. націоналістичної дашнацької організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 26 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

АВЕРБАХ Ревека Абрамівна народилася 1897 р. у м. Миколаїв Херсонського пов. Херсонської губ. Єврейка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала у Харкові. Домогосподарка. Заарештована 7 жовтня 1937 р. як дружина учасника військово-фашистської змови (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 грудня 1937 р. (ст. 54^{1} п. «в» КК УРСР) позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Реабілітована 25 липня 1956 р.

АВЕРБУХ Ілля Юрійович народився 1909 р. у м. Себеж Вітебської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1931—1937 рр. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у Харкові. Завідувач інструментальної комори заводу № 183. Заарештований 19 грудня 1937 р. за шпигунську та шкідницьку діяльність (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 23 вересня 1960 р.

АВЕРБУХ Лев Савелійович народився 1880 р. у м. Коростишів Радомишльського пов. Київської губ. Єврей, із службовців, освіта середня, позапарт., у 1905—1919 рр. член партії Поалей Ціон, у 1920—1936 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Завідуючий аптекою № 17. Заарештований 23 травня 1938 р. як член антирад. організації Поалей Ціон (статті 54^{6}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 19 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

АВЕРБУХ Сергій Абрамович народився 1903 р. у м. Мінськ Мінської губ. Єврей, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Керівник ремонтних робіт Холодопрому. Заарештований 30 січня 1938 р. як син великого фабриканта, доброволець Білої армії та за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 березня 1989 р.

АВЕТИСЯН (Аведисян) Карапет Аветисович (Аведисович) народився 1890 р. у м. Салмас, Персія. Вірмен, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чистильник взуття артілі «Схід». Заарештований 5 лютого 1938 р. як член к.-р. націоналістичної шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 серпня 1939 р. висланий з родиною до Північного Казахстану на 5 років. На засланні перебував у Молотовському р-ні Акмолінської обл. Реабілітований 23 березня 1965 р.

АВЕТИСЯН Онік Аветисович народився 1913 р. у м. Ван, Туреччина. Вірмен, з робітників, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Електротехнік заводу «Електроверстат». Заарештований 4 березня 1938 р. як член к.-р. дашнацької націоналістичної шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 квітня 1957 р.

АВЕТИСЯНЦ Мекрам (Мігран) Оганесович, див. *АВЕДИСЯН (Аветисянц) Мекрам (Мігран) Оганесович.*

АВОТІНЬ Магда (Маде, Мада) Анкелівна (Анжелівна) народилася 1884 р. у с. Берзонси Ліфляндської губ. Латвійка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала у Харкові. Домогосподарка, пенсіонерка. Заарештована 4 грудня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної латвійської організації та за шпигунську

діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляна 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітована 18 жовтня 1960 р.

АВТОНОМОВ Петро Іванович народився 1893 р. у с. Жиліно Богучарського пов. Воронезької губ. Росіянин, з торговців, освіта вища, позапарт., у 1921—1932 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Завідувач учбової частини школи № 2. Заарештований 26 жовтня 1937 р. за участь в антирад. групі та к.-р. роботу серед вчителів (статті 54^{11}, 54^{8} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Постановою слідчастини УНКВС по Харківській обл. від 14 січня 1940 р. ухвалу особливої трійки скасовано, справу закрито (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

АГАБЕКОВ Володимир Олександрович народився 1884 р. і проживав у Харкові. Росіянин, із службовців, освіта вища, позапарт., у 1904—1922 р. член партії соціалістів-революціонерів. Заступник начальника організаційно-планового відділу Укрпостачу. У 1922 р. як есер висланий в адміністративному порядку до м. Кобеляки Полтавської губ. Заарештований 14 жовтня 1937 р. як активний член есерівського підпілля (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УСРР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 22 серпня1938 р. (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 22 серпня 1938 р. у Києві. Реабілітований 9 червня 1993 р.

АГАЛІ (Агаллі) Всеволод Миколайович народився 1890 р. і проживав у Харкові. Грек, із службовців, освіта початкова, позапарт. Робітник майстерень вимірювальних приладів Електропрому. Заарештований 30 грудня 1938 р. як член грецької к.-р. організації та за шпигунство (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 14 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

АГАП'ЄВ Георгій Костянтинович народився 1903 р. у м. Маріуполь Маріупольського пов. Катеринославської губ. Грек, із священнослужителів, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Старший архітектор Харківської контори Союзтранспроекту. Заарештований 15 грудня 1937 р. як член к.-р. диверсійної шпигунської організації (статті 54^{1} п. «а», 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 березня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 24 вересня 1957 р.

АГАПОВ-КОШОВИЙ Петро Ілліч народився 1897 р. у м. Одеса Одеського пов. Херсонської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Військовий керівник Харківського інституту комунального будівництва. Заарештований 6 лютого 1938 р. як член к.-р. повстанської організації (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 жовтня 1956 р.

АГАРКОВ Андрій Гаврилович народився 1900 р. у с. Новопокровка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новопокровка Чугуївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Зоря». Заарештований 13 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 26 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Амурзалізничтабі в м. Свободний Хабаровського краю та в Сороктабі у м. Біломорськ Карело-Фінської РСР. Реабілітований 21 березня 1989 р.

АГАРКОВ Іван Гаврилович народився 1898 р. у с. Новопокровка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новопокровка Чугуївського р-ну Харківської обл. Робітник харківського заводу «Механолив». У 1920 р. ревтрибуналом за участь у збройному повстанні засуджений на 10 років позбавлення волі. Заарештований 18 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 жовтня 1965 р.

АГАРКОВ Яків Романович народився 1888 р. у с. Мощена Грайворонського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник сектора планового відділу Управління Півд. залізниці. Заарештований 11 лютого 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 квітня 1938 р. (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 грудня 1956 р.

АГАФОНЕНКО Василь Полікарпович народився 1894 р. у с. Закутнівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Закутнівка Олексіївського р-ну Харківської обл. Робітник пункту Заготзерна у с. Біляївка Олексі-

ївського р-ну. У 1930 р. майно конфісковане. Заарештований 5 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 3 червня 1960 р.

АГАФОНЕНКО Микола Борисович народився 1906 р. і проживав у Харкові. Українець, із службовців, освіта початкова, член ВКП(б) з 1928 р. Помічник начальника по кадрах контори Рембуду. Заарештований 6 лютого 1938 р. як член к.-р. правотроцькістської організації та за к.-р. шкідницьку діяльність (статті 54^7, 54^8, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 26 серпня 1938 р. (статті 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 26 серпня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 грудня 1957 р.

АГАФОНЕНКО Сергій Олександрович народився 1892 р. у с. Киреєвка Курської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Нікополь Барвінківського р-ну Харківської обл. Учитель школи. Заарештований 23 вересня 1937 р. як член к.-р. шпигунської диверсійної організації (статті 54^6, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00439 від 25 липня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 1 грудня 1959 р.

АГАФОНОВ Микола Дем'янович народився 1877 р. у с. Карачівка Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у сел. Панютине Лозівського р-ну Харківської обл. Учитель залізничної школи № 52. Заарештований 15 грудня 1937 р. як член к.-р. шпигунської націоналістичної організації (статті 54^1 п. «а», 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Крастабі. Звільнений з-під варти 15 листопада 1943 р. згідно з директивою НКВС, НКЮ і прокурора СРСР № 467/18-71/117с від 23 жовтня 1942 р. Реабілітований 19 листопада 1957 р.

АГАФОНОВ Сава Титович народився 1882 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Росіянин, з робітників, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Робітник канатного заводу. Заарештований 10 лютого 1938 р. за диверсійну та розвідувальну роботу (статті 54^6, 54^9 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 19 червня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР).

АГУРЕЄВ Леонтій Кузьмич народився 1883 р. у с. Вільхуватка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Вільхуватка Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Комінтерну. У 1930 р. розкуркулений, за ст. 54^8 КК УСРР позбавлений волі на 7 років. Заарештований 9 травня 1938 р. як член к.-р. повстанської організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 березня 1989 р.

АДАМЕЦЬ Йосиф Якович народився 1892 р. у с. Зарженя Радомської губ. Поляк, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Студент ХІІТ. Заарештований 21 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію та розвідувальну діяльність (статті 54^1 п. «а», 54^{10} ч. 1 КК УРСР). Розстріляний 4 листопада 1937 р. у Харкові на підставі наказу заступника начальника УНКВС по Харківській обл. Рейхмана Л. Й. від 3 листопада 1937 р. Реабілітований 26 липня 1989 р.

АДАМНЮК Тимофій Іванович народився 1880 р. у с. Пашуки Заславського пов. Волинської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Дальнє Кегичівського р-ну Харківської обл. Ремонтний робітник ст. Шляхова Півд. залізниці. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 27 грудня 1937 р. за к.-р. фашистську агітацію та шпигунство (статті 54^6, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 серпня 1989 р.

АДАМОВ Михайло Якович народився 1899 р. у м. Урмія, Персія. Ассірієць, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чистильник взуття артілі «Схід». Заарештований 6 лютого 1938 р. за шпигунську та к.-р. націоналістичну діяльність (статті 54^6, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 серпня 1939 р. як соціально небезпечний елемент висланий з родиною до Північного Казахстану на 5 років. На засланні перебував у м. Кокчетав Північно-Казахстанської обл. Реабілітований 10 грудня 1957 р.

АДАМОВИЧ Карл Миколайович народився 1884 р. у с. Ягодинка Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Будьоннівка Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Тельмана. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора

СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 7 серпня 1989 р.

АДАМОВИЧ Микола Петрович народився 1899 р. у с. Чміль Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Крутоярівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Ленінська думка». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 17 серпня 1937 р. за розвідувальну діяльність на користь Польщі (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 22 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

АДАМОВИЧ Станіслав Йосифович народився 1896 р. у с. Головчиці Константинівського пов. Седлецької губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу № 183. Заарештований 21 серпня 1937 р. за розвідувальну роботу на користь Польщі (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалами комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР від 6 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) і особливої наради при НКВС СРСР від 10 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Каргопольтабі. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

АДАМОВИЧ-ПАНЧЕНКО Казимира Station

АДАМСОН Берта Карлівна народилася 1879 р. і проживала у Харкові. Німкеня, з робітників, освіта початкова, позапарт. Домогосподарка. Заарештована 11 листопада 1937 р. як дружина засудженого за шпигунство на користь Німеччини і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціальнонебезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. На засланні перебувала в Кизил-Ординській обл. Реабілітована 6 лютого 1959 р.

АДАМСОН Георгій Якович народився 1869 р. у Курляндській губ. Естонець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Інженер Харківської обласної контори Сільгосппостачу. Заарештований 14 вересня 1937 р. як член к.-р. угруповання та за антирад. агітацію (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00439 від 25 липня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 18 лютого 1959 р.

АДАМУС Іван Войцехович народився 1885 р. у с. Решно Петроковської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новоолександрівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 31 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 липня 1989 р.

АДАМЧУК Віктор Карлович народився 1894 р. і проживав у Харкові. Поляк, з робітників, неписьмен., позапарт. Чоботар майстерні № 2 Індпошиву. Заарештований 20 січня 1938 р. за к.-р. шпигунську диверсійну діяльність (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 31 жовтня 1938 р. (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 листопада 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 травня 1989 р.

АДАМЯНЦ Свирид Адамович народився 1892 р. у м. Ходарчур, Туреччина. Вірмен, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Помічник завідувача магазину міськхарчоторгу. Заарештований 6 серпня 1937 р. за антирад. пропаганду та участь у дашнацькій організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 11 жовтня 1939 р. як соціально небезпечний елемент висланий з родиною до Північного Казахстану на 5 років. Реабілітований 19 травня 1989 р.

АДЕЛЬСОН Абрам Якович народився 1892 р. у м. Хомськ Кобринського пов. Гродненської губ. Єврей, з міщан, освіта вища, позапарт., у 1917 р. член РСДРП(м). Проживав у Харкові. Начальник санітарно-епідеміологічної лабораторії ХВО, бригадний лікар. Заарештований 17 березня 1938 р. як член к.-р. диверсійної групи (статті 54^{1} п. «б», 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 9 травня 1939 р. (статті 54^{1} п. «б», 54^{7}, 54^{8}

через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу. Ухвалою військової колегії Верховного Суду СРСР від 17 липня 1939 р. справу направлено на дослідування зі стадії попереднього слідства. Справу як групову закрито ОВ НКВС ХВО 16 грудня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР), матеріали щодо Адельсона А. Я. виокремлені і направлені для подальшого слідства до військової прокуратури ХВО зі звільненням підслідного з-під варти на підписку про невиїзд. Рішення у справі відсутнє.

АДИРИМ Йосиф Ісакович народився 1878 р. у м. Ракишки Новоалександровського пов. Ковенської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Завгосп трикотажної фабрики Спілки колишніх політкаторжан. Заарештований 19 квітня 1938 р. як член к.-р. диверсійної терористичної організації (статті 54^2, 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 7 вересня 1956 р.

АДЛЕР Маргарита Августівна народилася 1890 р. у м. Кременчук Кременчуцького пов. Полтавської губ. Німкеня, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Викладачка Харківського юридичного інституту. Заарештована 24 квітня 1938 р. за шпигунство на користь Німеччини (статті 54^6, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1939 р. за відсутності доказів ворожої діяльності зі звільненням з-під варти.

АДОЛЬФ Петро Володимирович народився 1893 р. у м. Чугуїв Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Головний бухгалтер НДІ тваринництва. Заарештований 13 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^2, 54^6, 54^7, 54^8 через ст. 17, 54^9 через ст. 17, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 березня 1956 р.

АЖОРСЬКИЙ Абрам Костянтинович народився 1892 р. у м. Житомир Житомирського пов. Волинської губ. Єврей, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач магазину Аптекоуправління. Заарештований 28 жовтня 1937 р. як агент іноземної розвідки (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 12 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 серпня 1989 р.

АЗАРЕВИЧ Антон Антонович народився 1896 р. у с. Балтишки Іллукстського пов. Курляндської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1918—1919 рр. кандидат у члени РКП(б). Проживав у Харкові. Головний бухгалтер механічних майстерень вантажної служби Півд. залізниці. Заарештований 31 серпня 1937 р. за розвідувальну діяльність, антирад. настрої та к.-р. погляди (статті 54^1 п. «а», 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 17 січня 1958 р.

АЗАРЕНКО Іван Єгорович народився 1875 р. у с. Большая Драгунська Кромського пов. Орловської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу «Серп і молот». Заарештований 23 грудня 1937 р. як баптистський проповідник та за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 2 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 липня 1989 р.

АЗАРЕНКО Олександр Іванович народився 1910 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з робітників, освіта незакінчена вища, позапарт., у 1925—1927 рр. член ВЛКСМ. Тренер футбольного товариства «Спартак». Заарештований 22 червня 1938 р. як член антирад. терористичної організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 19 вересня 1939 р. за відсутності доказів злочину зі звільненням з-під варти. З 21 серпня 1941 р. брав участь у Великій Вітчизняній війні, нагороджений орденом Слави 3-го ступеня. Загинув у бою 2 серпня 1944 р. у Литві.

АЗАРКОВ Йосиф Михайлович народився 1895 р. у с. Туховичі Новогрудського пов. Мінської губ. Білорус, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Палітурник. Заарештований 9 березня 1938 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^6 КК УРСР). Справу не завершено.

АЗАРОВ Василь Семенович народився 1876 р. у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну Харківської обл. Бджоляр колгоспу «Українці». Заарештований 5 квітня 1938 р. як член к.-р. бойової есерівської організації (статті 54^8 через ст. 17, 54^2, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 квітня 1938 р. (статті 54^8 через ст. 17, 54^2, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл з конфіскацією майна. Розстріляний 28 травня 1938 р. Реабілітований 25 грудня 1959 р.

АЗАРХІНА Олександра Самійлівна народилася 1911 р. у с. Маломихайлівка Катеринославського пов. Катеринославської губ. Єврейка, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Артистка хору Харківського державного академічного театру опери та балету. Заарештована 20 травня 1938 р. як дружина зрадника батьківщини (ст. 54^{1} п. «в» КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 20 грудня 1938 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

АЗБУКІН Іван Сергійович народився 1882 р. у м. Чугуїв Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із службовців, освіта вища, позапарт., у минулому член конституційно-демократичної партії. Проживав у Харкові. Учитель СШ № 33. Заарештований 18 грудня 1937 р. як офіцер царської армії, за службу в Білій армії та антирад. настрої (ст. 54^{2} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{13} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 січня 1957 р.

АЗИЗЯН Мигран Кегамович народився 1892 р. у м. Еривань Еriванської губ. Вірмен, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Завідуючий центральним тубдиспансером Півд. залізниці. Заарештований 10 серпня 1938 р. як член антирад. терористичної дашнацької організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 29 листопада 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

АЗІЯШВІЛІ Дмитро Олександрович народився 1895 р. у м. Кутаїсі Кутаїської губ. Грузин, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт., 1918—1921 рр. член РКП(б), у 1923—1930 рр. кандидат у члени ВКП(б), у 1930—1936 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Новоіванівка Коломацького р-ну Харківської обл. Завідувач дільниці Новоіванівського бурякорадгоспу. Заарештований 13 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію, дискредитацію комсомольців і шкідницьку роботу (статті 54^{10} ч. 1, 54^{7} КК УРСР), 31 грудня 1937 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд. Постановою Коломацького РВ НКВС від 31 грудня 1937 р. обвинувачення перекваліфіковано на статті 70 ч. 1, 97, 99^{1} ч. 2 КК УРСР, а 10 березня 1941 р. справу здано в архів.

АЇПОВ Микола Антонович народився 1886 р. у м. Рязань Рязанської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Зелений гай Харківського р-ну Харківської обл. Машиніст депо «Жовтень» ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 11 лютого 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 29 жовтня 1938 р. засуджений до 4 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 3 роки, а 20 лютого 1939 р. по суду виправданий.

АЙВАЗОВСЬКА-ЛАСКІНА Лідія Григорівна народилася 1899 р. у м. Полтава Полтавської губ. Росіянка, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала у Харкові. Без певних занять. Заарештована 29 вересня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито помічником прокурора у спецсправах 9 грудня 1937 р. (ст. 4 п. «д» КК УРСР).

АЙЗЕНБЕРГ Рафаїл Наумович народився 1904 р. у м. Одеса Одеського пов. Херсонської губ. Єврей, із службовців, освіта початкова, кандидат у члени ВКП(б) з 1930 р. Проживав у Харкові. Начальник 2-го відділення 3-го відділу УДБ ХОУ НКВС. Заарештований 29 травня 1938 р. за шпигунську роботу на користь французької розвідки (ст. 54^{1} п. «б» КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 10 січня 1940 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

АЙЗЕНШТАТ Хаїм Мейєрович народився 1892 р. у м. Лодзь Лодзинського пов. Петроковської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1911—1920 рр. член Бунду, у 1920—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник артілі Товариства політкаторжан. Заарештований 12 серпня 1937 р. за розвідувальну діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 23 вересня 1958 р.

АЙЗІНА Олена Аронівна народилася 1888 р. у м. Волковиськ Волковиського пов. Гродненської губ. Єврейка, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 1 червня 1938 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

АЙСМАН Мойсей Аронович народився 1896 р. у м. Хотин Хотинського пов. Бессарабської губ. Єврей, з кустарів, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Продавець магазину заводу «Серп і молот». Заарештований 25 травня 1938 р. за розвідувальну діяльність на користь Польщі (статті 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 жовтня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{10} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 листопада 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 квітня 1958 р.

АЙСПУР Ісидор Іванович народився 1884 р. у Двінському пов. Вітебської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Технік-приймальник складу ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 4 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Помер 23 вересня 1940 р. у Темтабі. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 26 квітня 1941 р. справу закрито.

АКАЛОВСЬКА Віра Євгенівна народилася 1898 р. у с. Буша Ямпільського пов. Подільської губ. Українка, із священнослужителів, освіта вища, у 1917 р. член партії соціалістів-революціонерів, у 1917—1923 рр. член партії соціалістів-революціонерів (інтернаціоналістів), член ВКП(б) з 1923 р. Проживала в Харкові. Черговий лікар швидкої допомоги, асистент хірургічної клініки 1-го ХМІ. У 1919 р. під слідством Московської ЧК як член партії соціалістів-революціонерів, звільнена з-під варти через стан здоров'я. Заарештована 5 червня 1938 р. як член антирад. терористичної української націоналістичної організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 жовтня 1939 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 3 роки. На засланні перебувала в м. Павлодар Казахської РСР, працювала головним лікарем обласної лікарні. З 1945 р. проживала в Харкові, працювала старшим лікарем швидкої допомоги; померла 1959 р. Реабілітована 25 червня 1956 р.

АКВИЛЄВ Олексій Миколайович, народився 1882 р. у Варшаві. Росіянин, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у сел. Південний Харківського р-ну Харківської обл. Інженер Харківської контори Союзтранспроекту. Заарештований 16 грудня 1937 р. за шкідництво на транспорті та шпигунство (статті 54^1 п. «а», 54^7, 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 20 березня 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Картабі, потім у сел. Тавда Свердловської обл., де й помер 1943 р. Реабілітований 29 березня 1957 р.

АКИМОВ Володимир Павлович народився 1896 р. у с. Скрипаї Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Скрипаї Зміївського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 5 травня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 20 вересня 1938 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

АКИМОВ Яків Іванович народився 1895 р. у міст. Балаклія Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Балаклія Балаклійського р-ну Харківської обл. Механік колгоспу «Хлібороб». Заарештований 7 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 14 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1989 р.

АКИМЧЕНКО Василь Васильович народився 1903 р. у с. П'яново Орловської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Бухгалтер 1-ї медичної школи сестер та акушерок при 1-й Харківській радлікарні. Заарештований 5 травня 1938 р. як член шпигунської антирад. групи (статті 54^6, 54^9, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Харківським міськвідділом УНКВС по Харківській обл. 28 червня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

АКІНШИН Яким Олексійович народився 1916 р. у с. Піщанка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав і працював ремонтним робітником роз'їзду Куми Півд. залізниці в Красноградському р-ні Харківської обл. Заарештований 6 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 17 жовтня 1938 р. засуджений на 5 років позбавлення волі з ураженням у правах на 2 роки. На 1976 р. проживав у с. Піщанка Красноградського р-ну Харківської обл., член колгоспу «Червоний партизан». Реабілітований 27 лютого 1995 р.

АКОПОВ Гайк Аветисович народився 1897 р. у м. Тавриз, Персія. Вірмен, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Продавець міськхарчоторгу. Заарештований 17 лютого 1938 р. як член вірменської к.-р. дашнацької організації та за шпигунство (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 15 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

АКОПЯНЦ Леон Олександрович народився 1897 р. у м. Нахічевань Нахічеванського пов. Ериванської губ. Вірмен, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Кравець 2-го дивізіону РСМ ХОУ НКВС. Заарештований 5 лютого 1938 р. за

к.-р. шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 7 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 червня 1956 р.

АКСЕЛЬРОД Ісак Лейб Мордухович народився 1905 р. у м. Катеринослав Катеринославської губ. Єврей, з кустарів, освіта середня початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник цеху вагоноремонтного заводу Харківського трамвайного тресту. Заарештований 15 квітня 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 29 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 лютого 1957 р.

АКСЮК Лавр Федорович народився 1874 р. у м. Зіньків Зінківського пов. Полтавської губ. Українець, з поміщиків, освіта вища, позапарт. Проживав у м. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Лікар залізничної поліклініки ст. Люботин Півд. залізниці. Заарештований 12 лютого 1938 р. за антирад. агітацію, зв'язки з німецькими та білогвардійськими офіцерами (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 21 травня 1939 р. по суду виправданий.

АКСЮК Мусій Несторович народився 1894 р. у с. Губарівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, з дворян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник пивного заводу «Нова Баварія». Заарештований 14 березня 1938 р. за антирад. діяльність та належність до білогвардійського підпілля (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 2 жовтня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 23 серпня 1957 р.

АКСЬОНОВ Федір Опанасович народився 1904 р. у с. Берека Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Зміївському р-ні Харківської обл. Робітник Харківської авторемонтної майстерні ім. Юркіна. Заарештований 5 серпня 1937 р. за к.-р. троцькістську агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 30 грудня 1960 р.

АКУЛИНІН Іван Кирилович народився 1887 р. у с. Нечаєво [Тимського пов.] Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1933—1936 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Бабаї Харківського р-ну Харківської обл. Комірник Бабаївського спиртзаводу. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 6 грудня 1937 р. як куркуль, що підлягає висланню (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у ВТТ № 1 у Кайському р-ні Кіровської обл., [де й помер 1938 р.]. Реабілітований 7 грудня 1958 р.

АКУЛОВ Микола Олексійович народився 1898 р. у м. Болхов Болховського пов. Орловської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Красноград Красноградського р-ну Харківської обл. Заготівельник Зачепилівського райспоживтовариства. Заарештований 7 травня 1938 р. за к.-р. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 25 січня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

АКУЛЬШИН Микола Іванович народився 1893 р. у с. Завгороднє Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Завгороднє Петрівського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 23 квітня 1938 р. як член к.-р. організації та за к.-р. діяльність (статті 54^{11}, 54^{10} КК УРСР), справу закрито Петрівським РВ НКВС 28 січня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

АЛАБІН Петро Васильович народився 1882 р. у с. Фомино Бронницького пов. Московської губ. Росіянин, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у сел. Сонцедар Коломацького р-ну Харківської обл. Безробітний, за фахом рахівник. Заарештований 21 жовтня 1937 р. як член к.-р. шкідницької організації та за підривну діяльність (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 березня 1989 р.

АЛАВЕРДЯН Андронік Мовсесович народився 1917 р. у м. Ечміадзин Ечміадзинського пов. Ериванської губ. Вірмен, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Студент Харківського медичного інституту. Заарештований 4 березня 1938 р. як член к.-р. дашнацької націоналістичної шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 квітня 1957 р.

АЛАТИРЕВ Петро Тимофійович народився 1895 р. у с. Сіалеєвський Майдан [Інсарсько-

го пов.] Пензенської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт., до 1935 р. член ВКП(б). Проживав у сел. Куп'янськ-Вузл. Куп'янського р-ну Харківської обл. Електромеханік ст. Куп'янськ-Вузл. Північно-Донецької залізниці. Заарештований 21 вересня 1937 р. за агітацію на захист контрреволюціонерів-троцькістів, наклепи на керівників партії та уряду, приховування служби в білих (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Сталінській обл. від 4 листопада 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 24 травня 1989 р.

АЛБАСОВ Григорій Прокопович (Петрович) народився 1916 р. у с. Шебелинка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Відбував термін покарання у Дмитровському ВТТ у Московській обл. за ухвалою трійки УНКВС по Азово-Чорноморському краю від 18 січня 1937 р. як соціально небезпечний елемент (ст. 35 РРФСР). 26 березня 1938 р. 3-м відділенням Дмиттабу порушено справу за антирад. розмови (ст. 58^{10} ч. 1 КК РРФСР) і ухвалою судової трійки при УНКВС СРСР по Московській обл. від 5 червня 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Усольтабі в м. Солікамськ Пермської обл. Реабілітований 23 серпня 1989 р.

АЛБАСОВ Єгор Дмитрович народився 1875 р. у с. Шебелинка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Міловий Яр Балаклійського р-ну Харківської обл. Робітник початкової школи. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 12 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 23 грудня 1960 р.

АЛБУЛ Василь Ілліч народився 1874 р. у с. Петрівка Тираспольського пов. Херсонської губ. Росіянин, з міщан, освіта вища, позапарт. Проживав у сел. Високий Харківського р-ну Харківської обл. Технік вагонної дільниці ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 22 березня 1938 р. за антирад. агітацію і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 квітня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 червня 1958 р.

АЛГЕЄР Едгар Вільгельмович народився 1910 р. у с. Тавежня Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Бухгалтер Союздруку. Заарештований 9 вересня 1937 р. за к.-р. роботу (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 26 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Південтабі в Бурят-Монгольській АРСР. Реабілітований 17 серпня 1989 р.

АЛДОХІН Микита Пилипович народився 1879 р. у с. Богданчики Мценського пов. Орловської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Нормувальник ХВРЗ. У 1929 р. розкуркулений. До 1931 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 11 серпня 1937 р. за антирад. пропаганду (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Горшортабі. Реабілітований 20 жовтня 1989 р.

АЛЕЙНИК Антон Павлович народився 1882 р. у с. Слобідка Новоолександрівського пов. Ковенської губ. Білорус, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Робітник цегельного заводу Садотресту. Заарештований 21 серпня 1937 р. за листування з закордоном, к.-р. агітацію та ненависть до вождів партії та уряду (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 21 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в [Устьвимтабі]. Реабілітований 19 серпня 1994 р.

АЛЕКСАНДРЕЙ Едуард Карлович народився 1888 р. у Валкському пов. Ліфляндської губ. Латвієць, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1910—1912 рр. член латвійської соціал-демократичної партії, у 1913—1914 рр. член партії анархістів. Проживав у Харкові. Робітник артілі інвалідів з виготовлення музичних інструментів. У 1920 р. під арештом як анархіст. Заарештований 30 грудня 1937 р. за розвідувальну та диверсійну діяльність на користь латвійської розвідки (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1989 р.

АЛЕКСАНДРЕНКО Василь Пантелеймонович народився 1893 р. у с. Нова Водолага Валківського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Водолага Нововодолазького р-ну Харківської обл. Машиніст крана ст. Харків-Тов. Півд. залізниці. Заарештований 4 грудня 1937 р. як член диверсійного

антирад. угруповання (статті 54^{9} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 березня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 квітня 1957 р.

АЛЕКСАНДРЕНКО Іван Павлович народився 1898 р. у с. Нова Водолага Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Завідувач навчальної частини Андріївської СШ. Заарештований 15 серпня 1937 р. як член к.-р. організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 24 березня 1956 р.

АЛЕКСАНДРОВ Драгомир Володимирович (Александров-Кірков Драгомир Пашинов) народився 1894 р. у м. Хасково, Князівство Болгарія. Болгарин, із службовців, освіта вища, позапарт., у 1920—1923 рр. член компартії Болгарії, у 1923—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Військовий представник на заводі № 135. Заарештований 19 серпня 1937 р. за зраду батьківщини (ст. 54^{1} п. «б» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 7 квітня 1956 р.

АЛЕКСАНДРОВ Євген Іванович народився 1913 р. у с. Котельва Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник відділу підготовки виробництва заводу № 242. Заарештований 29 жовтня 1937 р. за шкідництво (ст. 54^{7} КК УРСР) і спецколегією Харківського облсуду 29 квітня 1938 р. (ст. 99 КК УРСР) засуджений на 6 міс. позбавлення волі в ЗМУ і з урахуванням терміну попереднього ув’язнення покарання вважалось відбутим. Звільнений з-під варти 29 квітня 1938 р.

АЛЕКСАНДРОВ Іван Іванович народився 1891 р. у с. Корніївка Мелітопольського пов. Таврійської губ. Росіянин, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач кіоску буфету ст. Харків Півд. залізниці. Заарештований 19 грудня 1937 р. як білий офіцер у минулому та за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{13} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{12} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 січня 1993 р.

АЛЕКСАНДРОВ Іван Олександрович народився 1896 р. у м. Кострома Костромської губ. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач військової справи Харківського педагогічного інституту. Заарештований 3 березня 1938 р. як член офіцерської монархічної к.-р. організації РОВСу (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 10 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 жовтня 1956 р.

АЛЕКСАНДРОВ Костянтин Герасимович народився 1898 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт. Майстер ХЕТЗу. Заарештований 18 січня 1938 р. як член к.-р. латвійської націоналістичної шпигунської диверсійної організації (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 серпня 1989 р.

АЛЕКСАНДРОВ Костянтин Олександрович народився 1895 р. у Санкт-Петербурзі. Росіянин, із селян, освіта початкова, член ВКП(б) з 1920 р. Проживав у Харкові. Секретар партбюро КП(б)У ШУКТС стріл. охорони НКШС. Заарештований 24 листопада 1937 р. як член к.-р. троцькістської організації та за шкідницьку діяльність (статті 54^{1} п. «а», 54^{7}, 54^{8} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 27 березня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 27 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 лютого 1958 р.

АЛЕКСАНДРОВ Леонід Володимирович народився 1896 р. у м. Маріуполь Маріупольського пов. Катеринославської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер артілі «Червоний харчовик». Заарештований 20 квітня 1938 р. як член к.-р. білогвардійської бойової організації (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 листопада 1958 р.

АЛЕКСАНДРОВ Олександр Георгійович народився 1890 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Росіянин, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник будуправління кондитерської фабрики «Жовтень». Заарештований 30 липня 1938 р. за антирад. агітацію, шпигунство і стосунки з к.-р. елементом (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР),

справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 20 грудня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

АЛЕКСАНДРОВ Олександр Іванович народився 1900 р. у м. Феодосія Феодосійського пов. Таврійської губ. Росіянин, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер Головгуми. Заарештований 26 березня 1938 р. як член к.-р. білогвардійської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 14 березня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

АЛЕКСАНДРОВ (Штейнвіль) Олександр Семенович народився 1905 р. у м. Одеса Одеського пов. Херсонської губ. Єврей, із службовців, освіта вища, у 1931—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Заступник уповноваженого Комісії радянського контролю. Заарештований 7 вересня 1937 р. як член антирад. терористичної шкідницької організації правих (статті 54^{11}, 54^{7}, 54^{8} через ст. 17 КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 7 грудня 1937 р. (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 8 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 24 листопада 1956 р.

АЛЕКСАНДРОВ Павло Володимирович народився 1897 р. у м. Одеса Одеського пов. Херсонської губ. Українець, з дворян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач відділу Харківського показозового універмагу № 1. У 1925—1926 рр. позбавлений виборчих прав. У 1929 р. майно конфісковане, висланий за межі Куликівської сільради. Заарештований 5 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 8 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 березня 1989 р.

АЛЕКСАНДРОВ Петро Іванович народився 1900 р. у с. Корніївка Мелітопольського пов. Таврійської губ. Українець, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Робітник райспоживспілки. Заарештований 24 жовтня 1937 р. за к.-р. роботу (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 30 червня 1989 р.

АЛЕКСАНДРОВ Сергій Олександрович народився 1885 р. у Санкт-Петербурзі. Росіянин, з дворян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у с. Станичне Нововодолазького р-ну Харківської обл. Учитель НСШ. Заарештований 12 лютого 1938 р. за антирад. настрої (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 2 жовтня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 березня 1989 р.

АЛЕКСАНДРОВИЧ Максим Іванович народився 1896 р. у с. Ладичин провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Комендант державтоінспекції УРСМ ХОУ НКВС. Заарештований 14 березня 1938 р. за шпигунство (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 жовтня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 серпня 1958 р.

АЛЕКСАНДРОВИЧ Роман Ісакович народився 1889 р. у с. Ведрень-Роженцове Вітебської губ. Білорус, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Есхар Чугуївського р-ну Харківської обл. Комірник ремонтно-механічної майстерні ДРЕС-2. Заарештований 29 липня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 17 березня 1939 р. засуджений на 7 міс. позбавлення волі, попереднє ув'язнення зараховано у термін покарання. Справу закрито Верховним Судом УРСР 25 травня 1939 р. (ст. 347 КПК УРСР).

АЛЕКСЄЄВ Іван Іванович народився 1878 р. у с. Велика Комишуваха Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Священик Казанської церкви. У 1923 р. під арештом за антирад. агітацію. Заарештований 27 жовтня 1937 р. як член к.-р. угруповання духівництва та за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 2, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 травня 1962 р.

АЛЕКСЄЄВ Іван Михайлович народився 1893 р. і проживав у Харкові. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Бухгалтер артілі «Доркоопбуд». Заарештований 16 квітня 1938 р. як член к.-р. білогвардійської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 жовтня 1956 р.

АЛЕКСЄЄВ Опанас Дмитрович народився 1899 р. у Києві. Українець, із службовців, освіта вища, член ВКП(б) з 1928 р. Проживав

у Харкові. Голова правління артілі «Галантерейник». Заарештований 1 червня 1938 р. як член антирад. повстанської правотроцькістської організації (статті 54^2, 54^6, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 вересня 1959 р.

АЛЕКСЄЄВ Сергій Маркович народився 1905 р. на хут. Озерний Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у сел. Приколотне Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Робітник ст. Приколотне Півд. залізниці. Заарештований 13 грудня 1938 р. як член к.-р. троцькістської організації та за диверсійну шкідницьку роботу (статті 54^7, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 26 березня 1938 р. (статті 54^8, 54^9, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 27 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 травня 1959 р.

АЛЕКСЄЄВА Агафія Захарівна народилася 1914 р. у с. Обухівка Куп'янського пов. Харківської губ. Росіянка, із селян, неписьмен., позапарт. Проживала в с. Обухівка Дворічанського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1930 р. вислана до Північного краю. На засланні перебувала в м. Вологда, у 1937 р. втекла. Заарештована 15 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Реабілітована 26 червня 1989 р.

АЛЕКСЄЄВА Софія Василівна народилася в с. Старики Великолуцького пов. Псковської губ. Росіянка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в [с. Приколотне] Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Домогосподарка. Заарештована 29 квітня 1938 р. як дружина зрадника батьківщини і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 2 вересня 1938 р. позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Реабілітована 21 листопада 1958 р.

АЛЕКСЄЄНКО (Олексієнко) Каленик Трохимович народився 1881 р. на хут. Киптилівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Киптилівка Борівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник, працював на будівництві залізниці. У 1936 р. під слідством Борівського РВ НКВС за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), рішення в справі відсутнє. Заарештований 1 серпня 1937 р. як член секти баптистів-євангелістів, за антирад. діяльність, розповсюдження молитов і пророцтв антирад. змісту (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 жовтня 1989 р.

АЛЕКСЄЄНКО Михайло Михайлович народився 1901 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з міщан, освіта середня, позапарт. Рахівник управління будинками Харківської міської ради. Заарештований 19 квітня 1938 р. як член к.-р. військової білогвардійської організації РОВС (статті 54^2, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 березня 1989 р.

АЛЕКСЄЄНКО Роман Васильович народився 1903 р. у с. Довжик Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Довжик Золочівського р-ну Харківської обл. Робітник харківського заводу № 183. Заарештований 23 квітня 1938 р. за диверсійну діяльність (ст. 54^9 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 1 грудня 1938 р. (ст. 197 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

АЛЕКСЄЄНКО Савелій Лук'янович народився 1870 р. на хут. Березова Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Березова Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний шлях». Заарештований 30 жовтня 1937 р. як член к.-р. групи, за пораженські настрої та антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 березня 1989 р.

АЛЕКСІ Юхим Юліусович народився 1879 р. у Будапешті. Угорець, з робітників, освіта початкова, позапарт., до 1935 р. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник ХТЗ. Заарештований 22 квітня 1938 р. як член к.-р. шпигунської організації та за шкідницьку діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 квітня 1938 р. (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 лютого 1959 р.

АЛЕКСЮК Андрій Федорович народився 1897 р. у с. Орлове Херсонської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХТЗ. Заарештований 2 серпня 1937 р. як член к.-р. угруповання (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Томасинтабі. На 1959 р.

проживав у м. Рубцовськ Алтайського краю. Реабілітований 19 червня 1959 р.

АЛЕШНЯ Олександр Омелянович народився 1897 р. у м. Лебедин Лебединського пов. Харківської губ. Українець, з торговців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер Харківського обкому профспілки шосгідротехбудівників. Заарештований 20 червня 1938 р. як член антирад. білогвардійської бойової організації (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 2 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 грудня 1963 р.

АЛІМОВ Дмитро Семенович народився 1890 р. у с. Новоселки Рязанського пов. Рязанської губ. Росіянин, з робітників, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у с. Олексіївка Коломацького р-ну Харківської обл. Учитель школи у с. Мар'їне Богодухівського р-ну Харківської обл. Заарештований 12 лютого 1938 р. за листування з братами, які проживали за кордоном, участь у к.-р. терористичній повстанській групі (статті 54^{8}, 54^{10}, 162 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 квітня 1938 р. (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 березня 1989 р.

АЛІПОВ Самійло Овдійович народився 1897 р. у с. Грачівка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Приколотне Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Робітник цегельного заводу. Заарештований 5 серпня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 березня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 6 травня 1966 р.

АЛКСНІТ Іван Іванович народився 1891 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, у 1926—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Охоронець заводу «Серп і молот». Заарештований 30 грудня 1937 р. за шпигунство (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 квітня 1959 р.

АЛЛАКОС Михайло Тимофійович народився 1895 р. у с. Мангуш Маріупольського пов. Катеринославської губ. Грек, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Землевпорядник землевпорядкувальної партії Наркомрадгоспу СРСР. Заарештований 24 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 24 квітня 1962 р.

АЛЛАКОС Олександр Тимофійович народився 1898 р. у с. Мангуш Маріупольського пов. Катеринославської губ. Грек, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Вінниця Дворічанського р-ну Харківської обл. Лісотехнік Дворічанського лісництва. Заарештований 11 березня 1938 р. за к.-р. розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. [22 вересня 1938 р.] (статті 54^{6}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 червня 1989 р.

АЛЛЕС Едуард Ернестович народився 1910 р. у с. Судиха Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Судиха Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Петровського. Заарештований 12 березня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{9}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 червня 1959 р.

АЛЛЕС Ернст Ернстович народився 1906 р. у с. Миколайфельд Таврійської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Судиха Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Петровського. Заарештований 5 лютого 1938 р. як член к.-р. організації та за к.-р. агітацію (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 березня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 березня 1962 р.

АЛЛЕС Микола Ернстович народився 1899 р. у кол. Миколайфельд Таврійської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Судиха Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Петровського. Заарештований 6 травня 1938 р. за к.-р. діяльність, участь у німецькій к.-р. націоналістичній організації (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 жовтня 1963 р.

АЛЛЕС Олександр Ернстович народився 1891 р. у Таврійській губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Судиха

Сахновщинського р-ну Харківської обл. Ентомолог Тавежнянської МТС. Заарештований 23 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 29 вересня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1961 р.

АЛЛЕС Отто Ернстович народився 1913 р. у с. Тавежня Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Судиха Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Петровського. Заарештований 6 травня 1938 р. за к.-р. діяльність, участь у німецькій к.-р. націоналістичній організації (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 жовтня 1963 р.

АЛОЗЯН Йосиф Карлович народився 1880 р. у м. Ерзерум, Туреччина. Вірмен, з робітників, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Швейцар вірменського клубу. Заарештований 21 лютого 1938 р. як член к.-р. націоналістичної шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 7 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 червня 1956 р.

АЛТУХОВ Дмитро Михайлович народився 1904 р. у с. Шумаково Курської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1926—1936 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Секретар політвідділу ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 14 жовтня 1938 р. як член диверсійної терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Основа Півд. залізниці 25 грудня 1938 р. (ст. 197 КПК УРСР).

АЛТУХОВА (Квятек) Софія Миколаївна народилася 1897 р. у Москві. Росіянка, із службовців, освіта вища, член ВКП(б) з 1917 р. Проживала в Харкові. Організатор виробництва, заступник начальника силового цеху ХЕТЗу. Заарештована 4 січня 1938 р. як дружина учасника військово-фашистської змови (ст. 54^{1} п. «в» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 жовтня 1939 р. за антирад. агітацію позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Реабілітована 4 липня 1956 р.

АЛФУТОВ Олексій Миколайович народився 1885 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з міщан, освіта середня, позапарт. Бухгалтер заводу «Світло шахтаря». Заарештований 29 березня 1938 р. як член к.-р. білогвардійської бойової організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 21 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 березня 1958 р.

АЛЬБЕРТІН Еміль Адольфович народився 1896 р. у с. Купине Заславського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Семенівка Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Петровського. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 16 грудня 1937 р. за к.-р. фашистську агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 квітня 1988 р.

АЛЬБОВСЬКИЙ Микола Сергійович народився 1891 р. у с. Яловенкове Харківського пов. Харківської губ. Українець, з дворян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Яловенкове Харківського р-ну Харківської обл. Бригадир електростанції ст. Люботин Півд. залізниці. Заарештований 23 січня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Люботин 13 грудня 1938 р. (статті 197 ч. 2, 5 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

АЛЬБОЩИЙ Петро Іванович народився 1899 р. у міст. Люботин Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у сел. Водяне Харківського р-ну Харківської обл. Завідуючий магазином № 23 Харківського міськхарчоторгу. Заарештований 30 березня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), 8 червня 1939 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 10 жовтня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) з анулюванням підписки про невиїзд.

АЛЬБОЩИЙ Степан Дмитрович народився 1904 р. у с. Манченки Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Манченки Харківського р-ну Харківської обл. Касир Півд. залізниці. Заарештований 19 січня 1938 р. за к.-р. диверсійну та шкідницьку діяльність (статті 54^{7}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито прокуратурою Харківської обл. 13 січня 1939 р. (статті 4 п. «д», 159 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

АЛЬБРЕХТ Вільгельм Францович народився 1877 р. у с. Ришавка Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кругляківка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член

колгоспу ім. 12-річчя Жовтня. У 1934 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

АЛЬГЕЙЄР Вільгельм Фрідріхович народився 1879 р. у с. Пришиб Мелітопольського пов. Таврійської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Робітник Лозівського ходоремонтного заводу. Заарештований 3 жовтня 1937 р. за к.-р. шпигунську диверсійну шкідницьку роботу (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 12 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 16 серпня 1960 р.

АЛЬГЕЙЄР Фрідріх Фрідріхович народився 1902 р. у с. Тавежня Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 18 грудня 1937 р. за прослуховування радіопередач з Німеччини та к.-р. агітацію (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 серпня 1989 р.

АЛЬГЕЙЄР Яків Федорович народився 1909 р. у с. Тавежня Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 5 лютого 1938 р. як член к.-р. організації та за к.-р. агітацію (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 березня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 березня 1962 р.

АЛЬМАН Теодор Янович народився 1900 р. у м. Лібава Гробинського пов. Курляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта вища, член ВКП(б) з 1923 р. Проживав у Харкові. Інженер ХЕТЗу. Заарештований 4 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

АЛЬОХІН Олексій Іванович народився 1877 р. у с. Теребуш Тульського пов. Тульської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Сторож ХЕТІ. Заарештований 23 червня 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 9 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

АЛЬОХІН Олексій Кіндратович народився 1888 р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Муравлинка Старовірівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Політвідділовець». Ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 10 травня 1931 р. (ст. 54^{10} КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Заарештований 7 вересня 1937 р. за антирад. агітацію та участь у політбанді у 1920 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 4 вересня і 28 квітня 1989 р.

АЛЬПЕРІН Йосиф Веніамінович народився 1911 р. у м. Білосток Білостоцького пов. Гродненської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1932—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Майстер фабрики «Червона нитка». Заарештований 13 серпня 1937 р. за розвідувальну та антирад. діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 24 листопада 1956 р.

АЛЬПЕРОВИЧ Беніамін Хаїмович народився 1896 р. у м. Вілейка Вілейського пов. Віленської губ. Єврей, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Богодухів Богодухівського р-ну Харківської обл. Заступник директора Богодухівської міжрайбази Облхарторгу. Заарештований 8 грудня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 12 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 червня 1959 р.

АЛЬПЕРОВИЧ Шевель Невахович народився 1883 р. у м. Мінськ Мінської губ. Єврей, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Працівник заводу № 183. Заарештований 14 квітня 1938 р. за шпигунську диверсійну діяльність (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 вересня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{7} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 квітня 1958 р.

АЛЬТЕРМАН Абрам Якович народився 1890 р. у м. Одеса Одеського пов. Херсонської губ. Єврей, з торговців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Заступник начальника планово-фінансового відділу Харківського молококомбінату ім. Мікояна. Заарештований 6 лютого 1938 р. як член антирад. терористичної меншовицької організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 30 листопада 1956 р.

АЛЬТМАН Валентина Миколаївна народилася 1902 р. у м. Пенза Пензенської губ. Росіянка, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 22 лютого 1938 р. за наказом НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р. і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 19 червня 1938 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Темтабі та Картабі. Померла 30 травня 1988 р. у м. Бєлгород Бєлгородської обл. Реабілітована 8 травня 1958 р.

АЛЬТМАН Давид Якович народився 1897 р. у м. Луков Луковського пов. Седлецької губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, член ВКП(б). Проживав у Харкові. Кравець Швейкоопремонту. Заарештований 17 листопада 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 9 лютого 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

АЛЬТМАН Мартин Робертович народився 1892 р. у с. Фюзеш Дермат Комітату Бекеш Королівства Угорщина Австро-Угорської імперії. Угорець, з робітників, освіта початкова, член ВКП(б) з 1927 р. Проживав у Харкові. Інструктор-пожежник ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 22 жовтня 1937 р. як член к.-р. троцькістської шпигунської організації (статті 54^{1} п. «а», 54^{7}, 54^{8} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 27 березня 1938 р. (статті 54^{1} п. «а», 54^{7}, 54^{8} через ст. 17, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 27 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 травня 1958 р.

АЛЬТМАН-ПАРГАМАНИК Бася Львівна народилася 1888 р. у міст. Фастів Васильківського пов. Київської губ. Єврейка, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Лікар 5-го медичного диспансеру. Заарештована 28 серпня 1937 р. як дружина засудженого члена троцькістсько-терористичної організації (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 2 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) позбавлена волі у ВТТ на 5 років. На 1956 р. проживала в м. Макіївка Сталінської обл. Реабілітована 7 грудня 1956 р.

АЛЬТШУЛЕР Йосиф Борисович народився 1907 р. у м. Борзна Борзнянського пов. Чернігівської губ. Єврей, з міщан, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Головний бухгалтер тресту «Південмашбуд». У 1925 р. як член антирад. організації «Бойова група молоді» позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Термін покарання відбував у СЛОНу. Заарештований 1 березня 1938 р. як член антирад. анархічної терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 9 березня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

АЛЬХИМОВИЧ Костянтин Михайлович народився 1897 р. у с. Воронове Вітебської губ. Росіянин, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач гаража Управління мереж Харенерго. Заарештований 19 квітня 1938 р. за шпигунську диверсійну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 вересня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11}, 54^{13} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 жовтня 1961 р.

АЛЬЦМАН Яків Юрійович народився 1882 р. у с. Маткульни Тальсенського пов. Курляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1920—1923 рр. член РКП(б). Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Робітник ІПРЗу. Заарештований 14 грудня 1937 р. за шпигунську роботу (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 24 лютого 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 квітня 1938 р. у [м. Сталіне Сталінської обл.]. Реабілітований 24 жовтня 1989 р.

АЛЬЧЕНКО Іван Петрович народився 1896 р. у с. Чернігівка Бердянського пов. Таврійської губ. Українець, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач постачання будівництва стадіону «Локомотив». Заарештований 21 листопада 1937 р. за розвідувальну роботу на користь Японії (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

АЛЬШИЦ Мирон Ісакович народився 1900 р. у м. Житомир Житомирського пов. Волинської губ. Єврей, з міщан, освіта вища,

позапарт. Проживав у Харкові. Технічний директор Криворізького коксохімічного заводу. Заарештований 19 серпня 1937 р. як член к.-р. троцькістської організації та за підривну роботу (статті 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 5 січня 1938 р. (ст. 54^{7} через ст. 20, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений на 15 років позбавлення волі у в'язниці з пораженням прав на 5 років і конфіскацією майна. Термін покарання відбував у Норільтабі. Реабілітований 30 липня 1957 р.

АЛЬШИЦ Софія Соломонівна народилася 1904 р. у м. Катеринослав Катеринославської губ. Єврейка, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 11 січня 1938 р. як дружина ворога народу (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 лютого 1938 р. як соціально небезпечний елемент передана під гласний нагляд за місцем проживання на 2 роки. На 1956 р. проживала в м. Свердловськ Свердловської обл. Реабілітована 27 грудня 1956 р.

АМАЛІН Анс Христофорович народився 1875 р. у м. Туккум Туккумського пов. Курляндської губ. Латвієць, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт., у 1901—1902 рр. член соціал-демократичної партії. Проживав у Харкові. Майстер ХЕТЗу. Заарештований 4 грудня 1937 р. за шпигунську диверсійну роботу (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 січня 1957 р.

АМАНАТІДІС Ахілей Панайотович народився 1897 р. у м. Салоніки Королівства Греція. Грек, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Буфетник буфету на ст. Карачівка Півд. залізниці. Заарештований 15 грудня 1937 р. за шпигунство (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 9 червня 1959 р.

АМБОЛЬДТ Густав Густавович народився 1904 р. у м. Понемон Маріампольського пов. Сувалкської губ. Німець, з робітників, освіта середня, позапарт., до 1937 р. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Безробітний. Заарештований 15 листопада 1937 р. за участь в антирад. військовій фашистській змові (статті 54^{1} п. «б», 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

АМБРОЖЕЙ Улян Олександрович народився 1899 р. у с. Пеньки Білостоцького пов. Гродненської губ. Білорус, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1919—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Контролер руху поїздів Управління Півд. залізниці. Заарештований 12 лютого 1938 р. за шпигунство на користь Польщі (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 червня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний у Харкові, дата виконання вироку невідома. Реабілітований 16 вересня 1958 р.

АМБРОЗЮК Степан Йосипович народився 1896 р. у с. Івачів Тернопільського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта середня, член ВКП(б) з 1920 р. Проживав у Харкові. Економіст-плановик тресту «Сортнасіння». Заарештований 4 лютого 1938 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 14 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

АМЕЛЕВИЧ Олександр Семенович народився 1898 р. у с. Довбеньки Липнівського пов. Плоцької губ. Білорус, із селян, освіта початкова, позапарт., у минулому член ВКП(б). Проживав у Харкові. Охоронець механічного заводу НКВС. Заарештований 15 листопада 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Помер 1941 р. у місці ув'язнення в Архангельській обл. Реабілітований 30 січня 1960 р.

АМЕЛІН Василь Єрмолайович народився 1870 р. у с. Залінійне Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Залінійне Зачепилівського р-ну Харківської обл. Тесля і бондар за наймом. У 1930 р. розкуркулений. У 1932 р. висланий до Північного краю, з місця вислання втік. У 1935 р. затриманий, направлений до Архангельська. Нарсудом м. Архангельськ 27 липня 1935 р. за втечу з місця вислання засуджений на 2 роки позбавлення волі. Заарештований 5 серпня 1937 р. як куркуль, що повернувся із заслання, та за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 серпня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 серпня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 7 квітня 1989 р.

АМЕЛІН Денис Павлович народився 1899 р. у с. Залінійне Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Руський Орчик Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Косіора. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. У 1932 р. за к.-р. агітацію позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Звільнений з-під варти у 1936 р. Заарештований 5 серпня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 26 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амурзалізничтабі. Реабілітований 29 червня 1989 р.

АМЕЛІН Павло Григорович народився 1908 р. у с. Залінійне Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Залінійне Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Блюхера. Заарештований 5 серпня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 5 травня 1967 р.

АМЕЛІН Федір Данилович народився 1894 р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дячківка Старовірівського р-ну Харківської обл. Рахівник колгоспу ім. 12-річчя Жовтня. Заарештований 26 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Волготабі. Заарештований 14 квітня 1949 р. за антирад. діяльність у 1920 р. та в період колективізації (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від 28 вересня 1949 р. як член антирад. куркульської групи та за антирад. агітацію висланий на поселення до Північно-Казахстанської обл. Звільнений від заслання 31 серпня 1954 р. Реабілітований 31 січня 1958 р.

АМЕЛІН Яким Павлович народився 1890 р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дячківка Старовірівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 12-річчя Жовтня. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 14 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 8 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 31 січня 1958 р.

АМЕРХАНОВ Хамзя Ібрагімович народився 1911 р. у с. Устинза Самарської губ. Татарин, соціальне походження невідоме, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лозовеньки Дергачівського р-ну Харківської обл. Чорнороб Комунального ринку в Харкові. Під слідством у Харківській в'язниці № 6 за спекуляцію та антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 127 КК УРСР). 10 червня 1938 р. ХОУ НКВС порушено справу за антирад. висловлювання (ст. 54^{10} ч. 2 КК УРСР) і Харківським облсудом 25 грудня 1938 р. (ст. 56^{21} КК УРСР) засуджений на 1 рік позбавлення волі в ЗМУ без обмеження прав.

АМОЛІН Людвіг Ансович народився 1909 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХЕТЗу. Заарештований 4 лютого 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 травня 1957 р.

АМОН Густав Августович народився 1900 р. у м. Ковно Ковенської губ. Німець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Робітник ІПРЗу. Заарештований 13 січня 1938 р. як член диверсійної шпигунської організації (статті 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Сталінській обл. 3 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 жовтня 1938 р. у [м. Сталіне Сталінської обл.]. Реабілітований 22 серпня 1958 р.

АМСТИБОВСЬКИЙ Зелік Мойсейович народився 1894 р. у м. Лодзь Лодзинського пов. Петроковської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, у 1910—1920 рр. член Бунду, у 1920—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Голова правління промартілі «Текстильтканина». Заарештований 17 листопада 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 3 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бамтабі. Справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 7 січня 1940 р. (ст. 198 КПК УРСР).

АМТМАН Федір Ансович народився 1899 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, із селян, освіта середня, позапарт., у 1920—1921 рр. кандидат у члени РКП(б). Проживав у Харкові. Відповідальний виконавець відділу постачання трудкомуни ім. Дзержинського. Заарештований 6 січня 1938 р. як член антирад. латвійської терористичної шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР

4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 30 вересня 1960 р.

АН ТАН ЧУН (Антанчук) Іван Семенович народився 1896 р. у м. Чен-Зан, Корея. Кореєць, із селян, освіта початкова, член ВКП(б) з 1925 р. Проживав у Харкові. Майстер-сантехнік ХТЗ. Заарештований 22 березня 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 31 жовтня 1938 р. (статті 54^6, 54^8, 54^9, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 листопада 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 жовтня 1958 р.

АНАНЬЄВ Михайло Миколайович народився 1898 р. у м. Кишинів Кишинівського пов. Бессарабської губ. Росіянин, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Лаборант Харківського венерологічного інституту. Заарештований 29 вересня 1937 р. за шпигунську діяльність на користь Румунії (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 17 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 20 квітня 1973 р.

АНАХІН Олексій Романович народився 1871 р. у с. Піщанка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Піщанка Красноградського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 5 серпня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Сибтабі в сел. Топчиха Алтайського краю. Реабілітований 26 жовтня 1989 р.

АНАЦЬКИЙ (Онацький) Гаврило Данилович народився 1890 р. у стан. Старолеушківська Єйського відділу Кубанської обл. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Старший інспектор-ревізор Південважбуду. Заарештований 26 березня 1938 р. як член к.-р. білогвардійської бойової організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 23 липня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

АНБІНДЕР Данило Абрамович народився 1889 р. у м. Курилівці Подільської губ. Єврей, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер Харківського тресту приміських господарств. Заарештований 19 квітня 1938 р. як член антирад. терористичної військової есерівської організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 квітня 1938 р. (статті 54^2, 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 лютого 1957 р.

АНГЕЛОПУЛО Феофан Миколайович народився 1908 р. у м. Курськ Курської губ. Грек, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХЕМЗу. Заарештований 31 грудня 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 23 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

АНГОЛЬД Валентин Матвійович народився 1908 р. у кол. Антоновка Новоузенського пов. Самарської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кам'яна Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 21 березня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 грудня 1963 р.

АНГОЛЬД Йосиф Карлович народився 1898 р. у Костянтиноградському пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Судиха Сахновщинського р-ну Харківської обл. Голова колгоспу ім. Петровського. Заарештований 21 березня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 грудня 1963 р.

АНДЕРСОН Іван Іванович народився 1901 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Німець, з робітників, освіта початкова, у 1931—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Технолог заводу «Серп і молот». Заарештований 4 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

АНДЕРСОН Ян Францович народився 1892 р. у Вольмарському пов. Ліфляндської губ. Латвієць, із селян, освіта вища, у 1917—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Економіст Харківського міського тресту їдалень. Заарештований 14 жовтня 1937 р. як член підпільної меншовицької троцькістської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485

від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 лютого 1958 р.

АНДРЕЄВ Василь Іванович народився 1884 р. у с. Берека Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Берека Олексіївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Путь Ілліча». У 1929 і 1930 рр. частину майна конфісковано. У 1931 р. майно повністю конфісковане. У 1934 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 27 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бамтабі у м. Свободний Хабаровського краю. Реабілітований 21 липня 1994 р.

АНДРЕЄВ Іван Васильович народився 1903 р. у с. Черновське Курганського окр. Тобольської губ. Росіянин, із священнослужителів, освіта неповна середня, позапарт., у 1932—1935 рр. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у Харкові. Викладач школи ППХО Тсоавіахіму. Заарештований 20 жовтня 1937 р. за участь у військовій фашистській змові (статті 54^{1} п. «а», 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 7 січня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 8 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 23 січня 1959 р.

АНДРЕЄВ Денис Ілліч народився 1881 р. у м. Обоянь Обоянського пов. Курської губ. Росіянин, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Південний Харківського р-ну Харківської обл. Помічник бухгалтера відділення Держбанку. Заарештований 6 серпня 1937 р. як член к.-р. монархічної організації та за шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 вересня 1937 р. (статті 5410 ч. 1, 5411 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 5 лютого 1957 р.

АНДРЕЄВ Іван Опанасович народився 1899 р. у с. Берека Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Берека Олексіївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Шлях Ілліча». У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 5 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 20 березня 1989 р.

АНДРЕЄВ Костянтин Маркович народився 1889 р. у с. Вірнопілля Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Вірнопілля Ізюмського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу ім. Петровського. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 7 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 12 червня 1989 р.

АНДРЕЄВ Костянтин Хрисанфович народився 1897 р. у стан. Батайськ Ростовського окр. області Війська Донського. Росіянин, з міщан, освіта середня, позапарт., у 1917—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Управитель українського відділення тресту «Союзпостачскладтара». Заарештований 24 жовтня 1937 р. як член антирад. терористичної організації правих (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 30 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 31 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 5 листопада 1957 р.

АНДРЕЄВ Павло Миколайович народився 1906 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта початкова, у 1927—1938 рр. член ВКП(б). Заступник начальника з політичної частини 3-ї дистанції колії ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 16 лютого 1938 р. як член к.-р. троцькістської організації та за підривну роботу (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 27 серпня 1938 р. (статті 54^{7}, через ст. 20, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до 12 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років і конфіскацією майна. Термін покарання відбував у Північсхідтабі, де й помер 11 грудня 1943 р. Реабілітований 31 жовтня 1956 р.

АНДРЕЄВ Павло Фірсович народився 1899 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Росіянин, з робітників, освіта середня, позапарт., у 1921—1922 рр. член РКП(б). Проживав у Харкові. Інженер-конструктор ХЕМЗу. Заарештований 4 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 травня 1959 р.

АНДРЕЄВ Ричард Йосифович народився 1912 р. у м. Мінськ Мінської губ. Поляк, з робітників, освіта середня спеціальна, позапарт., у 1932—1935 рр. член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Керівник струнного оркестру заводу № 48. Заарештований 29 березня 1938 р. за розвідницьку діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК

УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Онегтабі та Каргопольтабі. Ухвалою особливої наради при МВС СРСР від 27 травня 1946 р. за високі показники виробництва та відмінну поведінку в побуті термін покарання знижено на 10 місяців, 23 травня 1947 р. з-під варти звільнений. На 1989 р. проживав у с. Пересічна Харківської обл. Реабілітований 4 лютого 1977 р.

АНДРЕЄВ Сергій Олексійович народився 1904 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1932—1937 рр. член ВКП(б). Начальник адміністративного відділу та відділу кадрів ХВРЗ. Заарештований 15 грудня 1937 р. як член троцькістської диверсійної шкідницької організації (статті 54^{7}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 26 березня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 27 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 листопада 1956 р.

АНДРЕЄВА Ганна Петрівна народилася 1909 р. у с. Подгорне Воронезької губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Робітниця їдальні ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештована 10 вересня 1938 р. як дружина члена антирад. диверсійної терористичної організації (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Харків-Пас. Півд. залізниці 3 грудня 1938 р.

АНДРЕЄВА Олександра Тарасівна народилася 1908 р. у слоб. Мерефа Харківського пов. Харківської губ. Українка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Бухгалтер ХПРЗ. Заарештована 20 квітня 1938 р. як дружина члена к.-р. правотроцькістської організації (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 9 серпня 1938 р. як члена сім'ї зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 3 роки. Термін покарання відбувала в Темтабі. Реабілітована 19 січня 1994 р.

АНДРЕНКО Михайло Олексійович народився 1905 р. у с. Байрак Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Водій взуттєвої фабрики № 5. Заарештований 29 липня 1938 р. за антирад. агітацію, справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 27 січня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

АНДРЕНКО Пилип Іванович народився 1881 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Управитель будинків житлокооперативу. Заарештований 15 листопада 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність на користь польської розвідки (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 30 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 грудня 1961 р.

АНДРІАНОВ Василь Гаврилович народився 1887 р. у м. Тамбов Тамбовської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Машиніст паровозного депо ст. Люботин Півд. залізниці. Заарештований 30 вересня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), постановою УДБ ХОУ НКВС від 26 листопада 1937 р. справу направлено Харківському облпрокурору на припинення зі звільненням з-під варти. Справу закрито військовим прокурором ХВО 13 жовтня 1939 р.

АНДРІАНОВ Георгій Миколайович народився 1898 р. у м. Рава Равського пов. Петроковської губ. Українець, з дворян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Заступник начальника 3-го сектора відділу постачання та збуту заводу № 183 ім. Комінтерна. Заарештований 23 серпня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

АНДРІАНОВ Федір Федорович народився 1889 р. у м. Мценськ Мценського пов. Орловської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу № 183. Заарештований 22 квітня 1938 р. за шпигунську та диверсійну діяльність (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР), справу закрито військовою прокуратурою ХВО 19 січня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

АНДРІАНОВСЬКИЙ Іван Олександрович народився 1886 р. у м. Перм Пермської губ. Росіянин, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач Харківського технікуму промислового транспорту. Заарештований 12 лютого 1938 р. за к.-р. фашистську пропаганду (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 10 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 24 травня 1957 р.

АНДРІАНОВСЬКИЙ Олександр Федорович народився 1895 р. у м. Самара Самарської

губ. Росіянин, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер Укрптахопрому. Заарештований 14 квітня 1938 р. як член білогвардійської організації РОВС (статті 54^{2}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 березня 1958 р.

АНДРІЄВСЬКИЙ Микола Васильович народився 1886 р. у м. Лохвиця Лохвицького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Головний бухгалтер Управління Півд. залізниці. Заарештований 29 листопада 1937 р. як член к.-р. націоналістичної організації (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 грудня 1937 р. (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний [12 січня 1938 р.] у Харкові. Реабілітований 19 квітня 1957 р.

АНДРІЄВСЬКИЙ Микола Іванович народився 1898 р. у м. Феодосія Феодосійського пов. Таврійської губ. Українець, соціальне походження невідоме, освіта початкова, позапарт., у 1928—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у м. Павлоград Дніпропетровської обл. Машиніст паровозного депо ст. Павлоград Півд. залізниці. Заарештований 17 листопада 1937 р. ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Лозова Півд. залізниці як член к.-р. шпигунської диверсійної організації (статті 54^{1} п. «а», 54^{9} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР [14] грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 липня 1956 р.

АНДРІЄВСЬКИЙ Микола Опанасович народився 1899 р. у с. Кобзарівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Валки Валківського р-ну Харківської обл. Водій райвиконкому. Заарештований 31 березня 1938 р. як член правотроцькістської терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 27 травня 1939 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 6 років позбавлення волі з обмеженням прав на 3 роки, за статтями 54^{11}, 54^{8} через ст. 17 КК УРСР виправданий. Справу закрито військовою колегією Верховного Суду СРСР 5 лютого 1940 р. за недоведеності звинувачення.

АНДРІЄВСЬКИЙ Петро Олександрович народився 1900 р. у с. Комишувата Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у м. Валки Валківського р-ну Харківської обл. Учитель і завідувач навчальної частини СШ. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 17 серпня 1937 р. як куркуль, службу в петлюрівській армії та к.-р. настрої (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Постановою Президії Верховної Ради СРСР від 26 січня 1956 р. судимість знято. Реабілітований 29 червня 1989 р.

АНДРІЄНКО Андрій Олександрович народився 1892 р. у с. Мала Писарівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мала Писарівка Золочівського р-ну Харківської обл. Кустар. У 1932 р. майно конфісковане. Заарештований 30 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 28 травня 1939 р. виправданий.

АНДРІЄНКО Ганна Петрівна народилася 1892 р. у с. Мала Писарівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українка, із селян, неписьмен., позапарт. Проживала в с. Мала Писарівка Золочівського р-ну Харківської обл. Робітниця амбулаторії. У 1930 р. розкуркулена, вислана до Північного краю. На висланні перебувала в м. Коноша. У 1931 р. втекла. У 1932 р. вислана до Уральської обл. У [1934] р. втекла. Заарештована 11 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 23 вересня 1937 р. позбавлена волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбувала в Буреїнтабі на ст. Ізвєсткова Амурської залізниці. Реабілітована 14 червня 1989 р.

АНДРІЄНКО Григорій Петрович народився 1903 р. у с. Березівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, член ВКП(б) з 1926 р. Проживав у сел. Південний Харківського р-ну Харківської обл. Штатний пропагандист ХВРЗ. Заарештований 30 жовтня 1938 р. як член антирад. правотроцькістської диверсійної терористичної організації (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 19 квітня 1939 р. (статті 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Термін покарання відбував у м. Магадан Хабаровського краю, де і помер 1945 р. Реабілітований 6 серпня 1958 р.

АНДРІЄНКО Дмитро Матвійович народився 1910 р. у с. Мала Писарівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чорнороб Хароблбуду. Заарештований 20 вересня 1937 р. як син куркуля, за ухилення від призиву до Червоної армії та антирад. настрої (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл.

від 5 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 16 червня 1989 р.

АНДРІЄНКО Прокопій Іванович народився 1897 р. у с. Лютівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Інспектор міського управління ощадкас. Заарештований 29 березня 1938 р. як член к.-р. білогвардійської бойової організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 25 травня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

АНДРІЄНКО Свиридон Кузьмич народився 1889 р. у с. Білокоровичі Овруцького пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Краснокутськ Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Жовтневий орач». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 30 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

АНДРІЄНКО Степан Васильович народився 1893 р. у с. Нова Водолага Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Водолага Нововодолазького р-ну Харківської обл. Робітник Нововодолазького заводу ходів. Заарештований 2 березня 1938 р. за службу в Білій армії та антирад. настрої (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито Нововодолазьким РВ НКВС 4 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КК УРСР).

АНДРІЄНКО Яків Андрійович народився 1882 р. у с. Коломак Валківського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Відбував покарання в Куп'янській ВТК № 25 за вироком Харківського облсуду від 17 грудня 1936 р. (ст. 58 ч. 2 КК УСРР), засуджений на 2 роки позбавлення волі. 19 листопада 1937 р. Куп'янським РВ НКВС порушено справу за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Справу закрито Красноградським РВ НКВС 22 березня 1939 р. зі звільненням з-під варти.

АНДРІЄНКО Яків Володимирович народився 1895 р. у с. Мечебилове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нове Мечебилове Лозівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний прогрес». Заарештований 4 квітня 1938 р. за участь у к.-р. куркульському угрупованні та к.-р. роботу (статті 56^{7}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 10 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 серпня 1989 р.

АНДРІЄЦЬ Ольга Карпівна народилася 1909 р. у с. Лагері Зміївського пов. Харківської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в с. Вербівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Чорнороб ремонтної бригади ст. Балаклія. Заарештована 2 листопада 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (ст. 54^{1} п. «в» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 11 лютого 1938 р. як соціально небезпечний елемент передана під гласний нагляд за місцем проживання на 2 роки. Реабілітована 29 березня 1957 р.

АНДРІЙКО Андрій Прокопович народився 1880 р. у с. Вільшани Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Відбував покарання на ст. Божкове Півд. залізниці у с.-г. ВТК № 20 за ухвалою трійки при УНКВС по Харківській обл. від 28 жовтня 1937 р. (ст. 70 КК УРСР) строком 3 роки позбавлення волі. 29 грудня 1937 р. ВМУ УНКВС по Полтавській обл. порушено справу за к.-р. агітацію серед в'язнів (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і спецколегією Полтавського облсуду 17 серпня 1938 р. засуджений до 5 років позбавлення волі у ВТТ з ураженням у правах на 2 роки з об'єднанням цього вироку з попереднім (ст. 45 КК УРСР). Реабілітований 24 лютого 1994 р.

АНДРІЙЧЕНКО Дмитро Кіндратович народився 1901 р. у с. Греківка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Агроном облземуправління. Заарештований 27 грудня 1937 р. як член антирад. терористичної організації правих (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 17 жовтня 1939 р. як член к.-р. націоналістичної організації позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Термін покарання відбував у Крастабі. Реабілітований 31 березня 1989 р.

АНДРІЙЧЕНКО Іван Петрович народився 1906 р. у с. Мурафа Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мурафа Краснокутського р-ну Харківської обл. Чоботар мурафського відділку артілі чоботарів «3-й вирішальний рік». У 1927—1934 рр. позбавлений виборчих прав як диякон. Заарештований 30 червня 1938 р. як член к.-р. української націоналістичної повстанської організації та за антирад. агітацію (статті 54^{8},

54^{11} КК УРСР), справу закрито Краснокутським РВ НКВС 25 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

АНДРІЙЧЕНКО Макар Олексійович народився 1889 р. у с. Вовчанські Хутори Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну Харківської обл. Вагар держмлина № 8. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав та висланий з родиною за межі УСРР на 5 років. На засланні перебував на ст. Коноша Архангельської обл. Заарештований 7 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 16 червня 1989 р.

АНДРІЙЧЕНКО Пилип Петрович народився 1885 р. у с. Високопілля Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Високопілля Коломацького р-ну Харківської обл. Робітник Коломацького райлісгоспу. У 1925 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 6 серпня 1937 р. за к.-р. вислови (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 24 жовтня 1964 р.

АНДРІЯШКЕВИЧ Іван Францович народився 1899 р. у с. Вердомич Волковиського пов. Гродненської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Харківської бісквітної фабрики. Заарештований 16 квітня 1938 р. за шпигунську діяльність на користь Польщі та антирад. агітацію (статті 54^{6}, 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 29 вересня 1938 р. (ст. 54^{6} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 травня 1989 р.

АНДРОЛОВИЧ Йосиф Петрович народився 1900 р. у м. Островець Віленського пов. Віленської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Черемушна Зміївського р-ну Харківської обл. Робітник харківської 5-ї взуттєвої фабрики. Заарештований 27 листопада 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 квітня 1938 р. як соціально небезпечний елемент позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Термін покарання відбував у Локчимтабі. Реабілітований 28 березня 1989 р.

АНДРОНОВ Степан Олександрович народився 1867 р. у м. Золочів Харківського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пришиб Балаклійського р-ну Харківської обл. Без певних занять, у минулому священик. Заарештований 17 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 26 квітня 1989 р.

АНДРОСОВ Костянтин Георгійович народився 1881 р. у Ізюмському пов. Харківської губ. Росіянин, з дворян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Інженер Союзтранспроекту. Заарештований 12 березня 1938 р. за к.-р. фашистську пропаганду (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 10 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 24 травня 1957 р.

АНДРОСОВ Ларіон Романович народився 1900 р. у с. Тернова Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Байрак Вовчанського р-ну Харківської обл. Чорноробо Рубіжанського лісництва. У 1931 р. розкуркулений. У 1933 р. за саботаж хлібозаготівлі позбавлений волі на 3 роки. Заарештований 18 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 20 червня 1989 р.

АНДРОЩУК Григорій Маркович народився 1891 р. у с. Шепетівка Заславського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шляхове Кегичівського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 7 вересня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

АНДРУСЕНКО Іван Леонтійович народився 1902 р. у с. Коломак Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Іскрівка Чутівського р-ну Полтавської обл. Помічник механіка млина в с. Коломак Коломацького р-ну Харківської обл. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав, висланий до Північного краю. У 1934 р. з місця заслання втік. Заарештований 29 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР)

і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Звільнений з-під варти достроково 29 жовтня 1946 р. Реабілітований 7 вересня 1955 р.

АНДРУСЕНКО Іван Федотович народився 1894 р. у с. Цареборисів Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Шофер поліклініки. Заарештований 15 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 16 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 15 жовтня 1992 р.

АНДРУСЕНКО Костянтин Павлович народився 1895 р. у с. Коломак Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Коломак Коломацького р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 9 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 14 червня 1989 р.

АНДРУСЕНКО Микита Пилипович народився 1905 р. у міст. Брусилів Радомишльського пов. Київської губ. Українець, із селян, освіта вища, член ВКП(б). Проживав у Харкові. Економіст навчального комбінату облвнуторгу. Заарештований 11 вересня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 21 лютого 1939 р. виправданий.

АНДРУШКЕВИЧ Яків Олександрович народився 1871 р. у м. Ковно Ковенської губ. Литовець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Технічний конторник ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 5 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Картабі, де й помер 14 січня 1939 р. Реабілітований 27 грудня 1957 р.

АНДРУШКО Олексій Гнатович народився 1904 р. у с. Дроздівка Чернігівського пов. Чернігівської губ. Українець, із селян, освіта вища, у 1926—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Викладач Комуністичного університету ім. Артема. Заарештований 26 жовтня 1937 р. як член антирад. української націоналістичної терористичної організації (ст. 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Буреїнському залізничному таборі. На 1954 р. проживав у м. Печора Комі АРСР. Реабілітований 10 серпня 1955 р.

АНДРУЩЕНКО Михайло Миколайович народився 1913 р. у с. Баскаки Житомирського пов. Волинської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Лачинове Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний промінь». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 19 січня 1938 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 березня 1989 р.

АНДРУЩЕНКО Олексій Степанович народився 1914 р. у с. Баскаки Житомирського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., член ВЛКСМ. Проживав у с. Рижове Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Жовтнева революція». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 8 березня 1938 р. як член антирад. націоналістичної німецької організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і Харківським облсудом 13 квітня 1939 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 4 роки позбавлення волі з обмеженням у правах на 2 роки. Реабілітований 11 травня 1989 р.

АНДРУЩЕНКО Сергій Степанович народився 1874 р. у с. Баскаки Житомирського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «За соціалізм». У 1932 р. 5 міс. під слідством органів ДПУ за участь у політбанді Соколовського. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 січня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 14 квітня 1939 р. засуджений на 1 рік і 3 міс. позбавлення волі з позбавленням виборчих прав. Реабілітований 17 січня 1994 р.

АНДРУЩЕНКО Степан Йосипович народився 1877 р. у с. Баскаки Житомирського пов. Волинської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Рижове Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Жовтнева революція». У 1932 р. за невиконання хлібозаготівлі позбавленний волі на 6 років. У 1933 р. майно конфісковане, позбавлений виборчих прав. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 січня 1938 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК

УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 5 квітня 1989 р.

АНДРУЩЕНКО Антон Лукич народився 1886 р. у с. Вовківці Роменського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач Харківського фінансово-економічного інституту. Заарештований 4 березня 1938 р. як член к.-р. української військової націоналістичної організації (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 24 січня 1958 р.

АНДРУЩЕНКО Антон Максимович народився 1901 р. у с. Княжне Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу «Світло шахтаря». Заарештований 10 жовтня 1937 р. за участь у підпалі заводського цеху (ст. 54^{9} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 10 квітня 1959 р.

АНДРУЩЕНКО Володимир Корнійович народився 1918 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Вихованець трудової колонії ім. Дзержинського. Заарештований 2 серпня 1937 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 30 вересня 1937 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

АНДРУЩЕНКО Володимир Петрович народився 1900 р. у с. Горошине Хорольського пов. Полтавської губ. Українець, із священнослужителів, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Старший юрисконсульт Харківської контори Головпенькоджуту. Заарештований 4 квітня 1938 р. як член к.-р. білогвардійської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 серпня 1958 р.

АНДРУЩЕНКО Іван Онисимович народився 1892 р. у с. Гулянка Житомирського пов. Волинської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Башилове Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Комінтерну. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 1 січня 1938 р. за к.-р. роботу (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР від 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі у концтаборі на 10 років. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 21 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Івдельтабі. На 1959 р. проживав у с. Великий Яблунець Барашівського р-ну Житомирської обл. Реабілітований 26 червня 1959 р.

АНДРУЩЕНКО Михайло Лаврентійович народився 1899 р. у с. Улянівка Пирятинського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Лозова Півд. залізниці. Заарештований 27 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 3 грудня 1937 р. за антирад. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі в м. Свободний Хабаровського краю. Реабілітований 12 червня 1989 р.

АНДРУЩУК Гнат Федорович народився 1911 р. у с. Траулин Заславського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рояківка Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоне поле». У 1930 р. за к.-р. діяльність висланий [за межі України], з місця вислання втік. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 23 грудня 1937 р. як соціально небезпечний спецпереселенець, за к.-р. агітацію та шпигунство (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 24 квітня 1959 р.

АНДРЮЩЕНКО Петро Федорович народився 1879 р. у с. Стара Водолага Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Водолага Нововодолазького р-ну Харківської обл. Старший кореспондент районного виконавчого комітету. Заарештований 1 березня 1938 р. як агент жандармського управління у минулому та антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{13} КК УРСР) і Харківським облсудом 27 квітня 1939 р. виправданий.

АНЕНКОВ Федір Васильович народився 1895 р. і проживав у Харкові. Українець, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Коваль артілі «Червоний гужовик». Заарештований 3 квітня 1938 р. як член к.-р. білогвардійської бойової організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по

Харківській обл. 4 червня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

АНИН Федір Іванович народився 1888 р. у с. Розвадів провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач поліграфічного навчального комбінату Харківського планово-економічного інституту. Заарештований 30 вересня 1937 р. за к.-р. розвідувальну діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 26 липня 1989 р.

АНИПКА Микола Степанович народився 1877 р. у с. Василівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Василівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Робітник заводу ім. Куйбишева в м. Краматорськ Донецької обл. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 9 березня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито прокурором Ізюмського р-ну 25 січня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР), звільнений з-під варти 24 лютого 1939 р.

АНИПКО (Анипка) Павло Федорович народився 1901 р. у с. Василівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Василівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Реконструктор», бригадир. Розкуркулений. Заарештований 6 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 24 лютого 1961 р.

АНИСИМОВ Артем Данилович народився 1894 р. у с. Печеніги Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, кандидат у члени ВКП(б) з 1932 р. Проживав у Харкові. Робітник заводу № 183. Заарештований 19 квітня 1938 р. як член ПОВ (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 3 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР), 26 лютого 1939 р. з-під варти звільнений.

АНИСИМОВ Іван Матвійович народився 1904 р. у с. Мосьпанове Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав і працював у радгоспі НКВС № 7 у Чугуївському р-ні Харківської обл. Заарештований 6 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Локчимтабі. Реабілітований 23 березня 1989 р.

АНИСИМОВ Никанор Ілліч народився 1879 р. у с. Кустово Воронезької губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нікополь Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Радянський хлібороб». Заарештований 25 лютого 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 11 лютого 1939 р. засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 2 роки. Реабілітований 26 квітня 1994 р.

АНИСИМОВ Олександр Олександрович народився 1880 р. у с. Кочеток Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Священик. Заарештований 30 березня 1938 р. як член церковної фашистської організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 червня 1958 р.

АНИСИМОВ Петро Іванович народився 1911 р. у с. Прохоровка Корочанського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Технічний конторник ст. Основа Півд. залізниці. Розкуркулений. Заарештований 26 серпня 1937 р. за шкідницьку роботу на транспорті та приховування соціального походження (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 29 вересня 1958 р.

АНИСИМОВА Клавдія Олексіївна народилася 1908 р. і проживала у Харкові. Українка, з робітників, освіта середня, позапарт. Проектувальник-технік тресту зелених насаджень. Заарештована 4 жовтня 1937 р. як дружина ворога народу (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 2 листопада 1937 р. як член сім'ї зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Північсхідтабі. З 1947 р. проживала в м. Магадан, працювала в управлінні Дальбудпроекту. Реабілітована 19 лютого 1957 р.

АНИЩЕНКО Василь Павлович народився 1889 р. на хут. Сердобськ Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1917—1930 рр. член ВКП(б). Проживав у сел. Шевченкове Шевченківського р-ну Харківської обл. Виконроб Шевченківського райвиконкому. Заарештований 11 серпня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і спецколегією Харківського

облсуду 8 грудня 1937 р. засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований 1 лютого 1990 р.

АНИЩЕНКО Лідія Карлівна народилася 1895 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвійка, із селян, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Секретар відділу техконтролю ХТЗ. Заарештована 3 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляна 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітована 17 липня 1989 р.

АНІКЄЄВА Неоніла Федорівна народилася 1885 р. і проживала у Харкові. Росіянка, із службовців, освіта середня, позапарт. Телефоністка ХЕМЗу. Заарештована 21 вересня 1937 р. за розвідувальну діяльність на користь іноземної держави і пересилку відомостей шляхом листування з братом, який проживав у м. Харбін (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 11 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлена волі у ВТТ на 10 років. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 14 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлена волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбувала в Картабі. Реабілітована 28 листопада 1989 р.

АНІОЛ-СЛАВЕК Гнат Людвігович народився 1901 р. у м. Вержбник Ілжецького пов. Радомської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Завідуючий радіовузлом клубу ім. Чубаря ІПРЗу. Заарештований 26 листопада 1937 р. як член шпигунсько-диверсійної організації та за шпигунську підривну діяльність (ст. 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 січня 1938 р. у [м. Сталіне Сталінської обл.]. Реабілітований 24 жовтня 1989 р.

АНІСІМОВ Павло Іванович народився 1899 р. у м. Севастополь Таврійської губ. Росіянин, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у сел. Південний Харківського р-ну Харківської обл. Лаборант ХАДІ. У 1933 р. під слідством за антирад. діяльність. Заарештований 10 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у с.-г. колонії на ст. Убукун у Бурят-Монгольській АРСР. На 1958 р. проживав у сел. Південний Харківського р-ну Харківської обл., працював охоронцем побутового комбінату «Харчовик». Реабілітований 23 жовтня 1959 р.

АНКЕРШТЕЙН Альвіан Ісакович народився 1911 р. у с. Горщик Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кругляківка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 12-річчя Жовтня. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 червня 1959 р.

АНКЕРШТЕЙН Лінфорд Ісакович народився 1904 р. у с. Горщик Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кругляківка Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Куп'янськ Північно-Донецької залізниці. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 червня 1959 р.

АННЕНКОВ (Аненко) Василь Іванович народився 1897 р. і проживав у Харкові. Українець, соціальне походження невідоме, освіта початкова, позапарт. Диспетчер контори Головхлібу. У 1921 р. за службу в Білій армії під арештом у Харківській губЧК. У 1931 р. під слідством Харківського оперсектора ДПУ за службу в Білій армії. Заарештований 28 лютого 1938 р. за належність до білогвардійського підпілля (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 23 червня 1967 р.

АННУС Роберт Іванович народився 1896 р. у м. Нарва Ямбурзького пов. Санкт-Петербурзької губ. Естонець, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Майстер рибокоптильні Промкомбінату. Заарештований 11 березня 1938 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 березня 1989 р.

АНОСОВ Володимир Григорович народився 1888 р. у с. Котівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Котівка Барвінківського р-ну Харківської обл.

Член колгоспу ім. Котовського. Заарештований 9 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бурейтабі. Справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 22 листопада 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

АНОСОВ Михайло Федорович народився 1901 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з міщан, освіта вища, позапарт. Економіст Харківського НДІ вогнетривів. Заарештований 28 лютого 1938 р. як член к.-р. військової білогвардійської організації (статті 54^{2}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 13 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 березня 1989 р.

АНОХІН Савелій Романович народився 1871 р. у с. Піщанка Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Двірник житлобудкоопу Дзержинського р-ну. У 1928 р. розкуркулений. Заарештований 3 вересня 1937 р. як куркуль, що у 1918 р. брав участь у вбивстві червоноармійців (ст. 54^{13} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 7 січня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

АНОХІНА Софія Єгорівна народилася 1903 р. у с. Саморядово Курської губ. Росіянка, із селян, неписьмен., позапарт. Проживала у Харкові. Санітарка залізничної лікарні. Заарештована 19 жовтня 1937 р. як дружина ворога народу (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 25 березня 1938 р.

АНТОНЕНКО Демид Андрійович народився 1903 р. у с. Благодатне Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Русине Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Нова путь». У 1931 р. розкуркулений. У 1933 р. під арештом за антирад. антиколгоспну агітацію. Заарештований 7 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію та розкладання трудової дисципліни в колгоспі (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 23 вересня 1937 р. (ст. 54^{10} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у сел. Кульдур Бірського р-ну Єврейської автономної обл. Реабілітований 29 липня 1960 р.

АНТОНЕНКО Іван Михайлович народився 1902 р. у с. Бражники Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бражники Нововодолазького р-ну Харківської обл. Робітник Мереф'янського склозаводу. У 1921 р. і 1931 р. розкуркулений. У 1931 р. під слідством Харківського оперсектора ДПУ за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УСРР). Заарештований 9 вересня 1937 р. як розкуркулений та за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 червня 1989 р.

АНТОНЕНКО Микита Юхимович народився 1903 р. у с. Огульці Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1924—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник хлібозаводу ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 15 березня 1938 р. за к.-р. шкідницьку діяльність (ст. 54^{7} КК УРСР), справу закрито ДТВ ГУДБ НКВС Півд. залізниці 11 липня 1938 р. за відсутності доказів.

АНТОНЕНКО Терентій Єрофійович народився 1893 р. у с. Просяне Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Моторист радгоспу ім. Сталіна. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 18 грудня 1937 р. як член терористичної організації (ст. 54^{8} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 квітня 1989 р.

АНТОНЕЦЬ Федір Іванович народився 1887 р. у міст. Решетилівка Хорольського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня, позапарт., у 1919—1926 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Кегичівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Бухгалтер Кегичівського пункту заготзерна. Заарештований 8 лютого 1938 р. як член УПСР у минулому, що проник у компартію та виключений за троцькістську к.-р. діяльність (ст. 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 23 жовтня 1959 р.

АНТОНІАДІ Микола Антонович народився 1878 р. у с. Челаулі, Туреччина. Грек, з торговців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Продавець плодоовочторгу. У 1921 р. розкуркулений. Заарештований 15 грудня 1937 р. за зв'язки з іноземним представництвом та шпигунство (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

АНТОНОВ Веніамін Олексійович народився 1882 р. у с. Анненкове Фатезького пов. Курської губ. Росіянин, із священнослужителів, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач бюро замовлень заводу № 183. Заарештований 18 березня 1938 р. як член к.-р. організації, що ставила за мету повалення рад. влади шляхом збройного повстання (статті 54^{2}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1959 р.

АНТОНОВ Володимир Іванович народився 1895 р. у м. Стрий провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, з робітників, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Доцент кафедри іноземних мов Харківського інституту фізкультури. Заарештований 9 серпня 1937 р. як член національфашистської терористичної організації УВО (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Ухтпечтабі та Північзалізничтабі, де й помер 29 жовтня 1943 р. Реабілітований 28 листопада 1959 р.

АНТОНОВ Захар Іванович народився 1897 р. у слоб. Мерефа Харківського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Робітник Мерефянського хлібозаводу. Заарештований 14 квітня 1938 р. за участь у конспіративних зборах на квартирі агента польської розвідки (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 жовтня 1958 р.

АНТОНОВ Іван Леонтійович народився 1894 р. у с. Ворожба Сумського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну Харківської обл. Бухгалтер ткацької фабрики. У 1920 р. під арештом ВЧК за службу в Білій армії. Заарештований 16 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бамтабі, Північдвінтабі, Печтабі. На 1964 р. проживав у м. Острогозьк Воронезької обл., працював у тресті «Щокінгазбуд». Реабілітований 26 березня 1965 р.

АНТОНОВ Олександр Іванович народився 1904 р. у м. Веліж Вітебської губ. Росіянин, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Інженер управління експлуатації гідроспоруд і мостів при комунальному відділі Харківської міськради. Заарештований 16 вересня 1937 р. за участь у військовій фашистській змові (статті 54^{1} п. «б», 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 10 грудня 1937 р. (статті 54^{1} п. «б», 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна з негайним виконанням вироку згідно з постановою ЦВК СРСР від 1 грудня 1934 р. Розстріляний 10 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 17 вересня 1957 р.

АНТОНОВА Антоніна Гнатівна народилася 1907 р. у м. Хабаровськ Приморської обл. Росіянка, із службовців, освіта неповна середня, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 18 жовтня 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (ст. 54^{1} п. «в» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 11 лютого 1938 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Хабаровському краї. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 8 березня 1944 р. строк знижено до фактично відбутого зі звільненням з-під варти, а ухвалою від 16 червня 1948 р. судимість знято. Реабілітована 27 листопада 1956 р.

АНТОНЦЕВ Василь Семенович народився 1888 р. у м. Мценськ Мценського пов. Орловської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1918—1920 рр. член РКП(б). Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Робітник депо ст. Червоний Лиман Північно-Донецької залізниці. Заарештований 4 березня 1938 р. як член антирад. партії есерів та за к.-р. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Ізюмським РВ НКВС 3 липня 1938 р. (ст. 197 КПК УРСР).

АНТОНЧУК Іван Миронович народився 1898 р. у с. Білка Житомирського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Безпальцеве Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Роте штерн». У 1933 р. під слідством за к.-р. діяльність. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 31 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 травня 1961 р.

АНТОНЮК Данило Антонович народився 1901 р. у с. Скоморохи Тернопільського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської

імперії. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Михайлівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Робітник Гутянського лісгоспу. Заарештований 30 грудня 1937 р. за шпигунську діяльність та к.-р. націоналістичну агітацію (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 6 травня 1960 р.

АНТОНЮК Михайло Андрійович народився 1901 р. у с. Шили Збаразького пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну Харківської обл. Робітник школи глухонімих. Заарештований 13 серпня 1937 р. за службу в польській армії та нелегальний перетин кордону (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 3 серпня 1989 р.

АНТОШЕВСЬКИЙ Йосиф Станіславович народився 1888 р. у с. Клопочин Равського пов. Петроковської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник взуттєвої фабрики ім. Шмідта. Заарештований 15 грудня 1937 р. як член к.-р. шпигунської диверсійної терористичної організації (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

АНТРЕСЯНОГЛИ Арменак Кюрехович народився 1887 р. у Туреччині. Вірмен, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник. Заарештований 16 лютого 1938 р. як член к.-р. націоналістичної шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 7 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 червня 1956 р.

АНТРОПОВ Андрій Петрович народився 1892 р. у с. Шарівка Богодухівського пов. Харківської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Безробітний. У 1933 р. під слідством ОВ УВО і ДПУ УСРР за статтями 54^{10}, 54^{13} КК УСРР. Заарештований 23 лютого 1938 р. за антирад. діяльність і за належність до білогвардійського підпілля (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Харківським міськвідділом НКВС 28 червня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

АНТЮХ Василь Дмитрович народився 1911 р. у с. Козачка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Таранівка Зміївського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Харків-Тов. Півд. залізниці. Заарештований 1 листопада 1937 р. за к.-р. пропаганду та соціальне походження із селян-куркулів (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 14 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 16 червня 1989 р.

АНТЮХОВ Павло Дмитрович народився 1902 р. у с. Козачка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Гайдари Зміївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Маяк соціалізму». У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 2 жовтня 1937 р. за вбивство лісника з метою пограбування лісоматеріалів і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. (статті 54^{10} ч. 1, 170 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 27 вересня 1963 р.

АНУРІН Іван Васильович народився 1884 р. і проживав у Харкові. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Інженер Управління Півд. залізниці. Заарештований 2 серпня 1937 р. як член к.-р. монархічної організації та за шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 вересня 1937 р. (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 5 лютого 1957 р.

АНУРІН Микола Васильович народився 1888 р. і проживав у Харкові. Росіянин, із службовців, освіта неповна середня, позапарт. Викладач співів Журавлівського робітничого клубу. Заарештований 24 березня 1938 р. як член української націоналістичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 13 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 червня 1959 р.

АНУРОВ Кирило Кирилович народився 1893 р. у с. Котівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Василівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Реконструктор». У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 7 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою

особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 7 червня 1989 р.

АНФІЛОВ Анатолій Миколайович народився 1879 р. у с. Петропавлівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Комірник кулінарного цеху Головриби. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 15 листопада 1937 р. за шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС і прокурора СРСР 17 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 грудня 1937 р. у [м. Сталіне Сталінської обл.]. Реабілітований 24 червня 1993 р.

АНЦЕН Едуард Фадейович народився 1899 р. у с. Морозівка Люцинського пов. Вітебської губ. Латвієць, з робітників, освіта середня, позапарт., у 1926—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Безробітний, остання посада начальник штабу 4-го окремого кав. дивізіону військ НКВС у м. Воронеж Воронезької обл. Заарештований 2 жовтня 1937 р. як член к.-р. терористичної групи та агент латвійської розвідки (статті 54^1 п. «б», 54^8, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 березня 1989 р.

АНЦЕН Надія Іванівна народилася 1911 р. у м. Домбровиця Рівненського пов. Волинської губ. Українка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 26 жовтня 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (ст. 54^1 п. «в» КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 7 лютого 1938 р. за недостатності доказів.

АНЦИФЕРОВ Василь Львович народився 1883 р. на ст. Диківка Бахмутського пов. Катеринославської губ. Росіянин, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Головний бухгалтер 3-ї дистанції служби колії ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. У 1931р. під слідством за ст. 54^6 КК УСРР, справу закрито. Заарештований 23 грудня 1937 р. як член антирад. диверсійної організації (статті 54^9, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 4 червня 1938 р. за к.-р. троцькістську діяльність позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Реабілітований 6 лютого 1957 р.

АНЦИФЕРОВ Яків Львович народився 1894 р. у сел. Краматорівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Головний бухгалтер авіамайстерні 9-ї військової школи льотчиків. Заарештований 24 травня 1938 р. як член антирад. шпигунської шкідницької організації (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 28 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

АПАЛЬКОВ Василь Савелійович народився 1908 р. у с. Дячківка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Дячківка Старовірівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 12-річчя Жовтня. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 14 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Волготабі. Реабілітований 31 січня 1958 р.

АПАНАСЕНКО Павло Ілліч народився 1898 р. у с. Миропілля Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, у 1927—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Голова промислової кооперативної артілі художнього розпису тканин. Заарештований 5 листопада 1937 р. як член антирад. української націоналістичної терористичної організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі, Північсхідтабі. Справу закрито слідчастиною Харківського міськвідділу НКВС 28 грудня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР). Звільнений з-під варти 23 березня 1940 р.

АПАНОВИЧ Володимир Францович народився 1909 р. у м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач Харківського енергомеханічного технікуму. Заарештований 1 вересня 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 7 січня 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Помер 15 червня 1943 р. в Івдельтабі. Реабілітований 29 квітня 1956 р.

АПАНОВИЧ-ФОМИЧОВА Любов Петрівна народилася 1906 р. у м. Харбін, Китай. Росіянка, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживала у Харкові. Лікар амбулаторії ст. Харків-Сорт. Півд. залізниці. Заарештована 1 серпня 1937 р. як агент іноземної розвідки і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 7 січня 1938 р. (ст. 54^6 КК УРСР) позбавлена волі у ВТТ на 10 років. Після звільнення

з-під варти працювала лікарем у с. Центральний Полігон Тегульдецького р-ну Томської обл. На 1974 р. проживала в м. Ставрополь. Реабілітована 29 квітня 1956 р.

АПАРДІ (Апарда) Отто Фрідріхович (Федорович) народився 1899 р. у кол. Судиха Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у кол. Судиха Сахновщинського р-ну Харківської обл. Коваль колгоспу ім. Петровського. Заарештований 16 листопада 1937 р. як член фашистської організації та за к.-р. агітацію, шпигунство та диверсії (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 3 грудня 1937 р. (статті 54^{6}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у м. Комсомольськ-на-Амурі Хабаровського краю. На 1957 р. проживав на ст. Агадир у Карагандинській обл., працював на копальні Кайракти. Реабілітований 22 травня 1959 р.

АПАРДІ (Апарті) Давид Едуардович народився 1914 р. у кол. Судиха Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Судиха Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Петровського. Заарештований 31 березня 1938 р. як член к.-р. фашистської організації, за здійснення диверсійних актів у колгоспі та к.-р. фашистську пропаганду (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 вересня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1989 р.

АПАРТІ (Абарті, Аппарті) Рудольф Едуардович народився 1912 р. у кол. Судиха Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у кол. Судиха Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Петровського. Заарештований 31 березня 1938 р. як член к.-р. фашистської організації (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 жовтня 1958 р.

АПАЦЬКИЙ Гаврило (Генріх) Карлович народився 1899 р. у с. Данилове, Королівство Угорщина Австро-Угорської імперії. Угорець, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач магазину Харківського заводхарчоторгу. Заарештований 9 серпня 1938 р. 8-м відділком РСМ м. Харкова за привласнення державних коштів, зловживання службовим становищем (статті 97, 104 ч. 1 КК УРСР), а 31 серпня справу направлено до УДБ ХОУ НКВС за обвинуваченням у к.-р. шпигунській роботі (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 листопада 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 травня 1989 р.

АПЕЛЬЗАФТ Герц Шиєвич народився 1894 р. у м. Люблін Люблінської губ. Єврей, з кустарів, освіта середня, позапарт., у 1915—1921 рр. член Бунду. Проживав у Харкові. Кравець швацької лабораторії Наркомлегпрому УРСР. Заарештований 17 грудня 1937 р. за к.-р. розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1989 р.

АПКАРЯН Павло Якович народився 1904 р. у м. Артвін Артвінського окр. Кутаїської губ. Вірмен, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чоботар-кустар. Заарештований 2 листопада 1937 р. як член підпільної дашнацької антирад. організації (ст. 54^{10}, 54^{11} КК УСРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у В’яттабі в Кіровській обл. Реабілітований 30 липня 1956 р.

АППАРТІ Рудольф Едуардович, див. *АПАРТІ (Абарті, Аппарті) Рудольф Едуардович.*

АПСЕ Антон Янович народився 1880 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Пенсіонер. Заарештований 4 грудня 1937 р. за шпигунську роботу (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 9 березня 1962 р.

АПСІТ Карл Іванович народився 1870 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Інженер ХЕМЗу і ХТГЗ. Заарештований 10 жовтня 1937 р. за шпигунство на користь Німеччини (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 12 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1957 р.

АПТЕКМАН Григорій Йосифович народився 1897 р. у м. Єлисаветград Єлисаветградського пов. Херсонської губ. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт., у 1920—1921 рр. кандидат у члени РКП(б). Проживав

у Харкові. Інженер заводу № 183. Заарештований 22 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію та шкідництво (статті 54^7, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 30 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 липня 1956 р.

АРАСИМОВИЧ Олександр Устинович народився 1892 р. у с. Ракушани Вількомирського пов. Ковенської губ. Литовець, із селян, освіта вища, позапарт., у 1918—1920 рр. член РКП(б). Проживав у Харкові. Інженер-технолог ХТГЗ і ХЕМЗу. Заарештований 15 серпня 1938 р. як член правотроцькістської організації (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 22 липня 1939 р. виправданий.

АРБАЧЕВСЬКИЙ Станіслав Володимирович народився 1913 р. у с. Юзівка Бахмутського пов. Катеринославської губ. Поляк, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Машівському р-ні Харківської обл. Командир відділення 130-ї роти місцевих стріл. військ з охорони військового складу № 276. Заарештований 21 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію та розвідувальну діяльність (статті 54^6, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 24 вересня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

АРВАХА Ісак Абрамович народився 1891 р. в Персії. Ассирієць, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чистильник взуття артілі «Схід». Заарештований 11 лютого 1938 р. за к.-р. націоналістичну та шпигунську діяльність (статті 54^6, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 серпня 1939 р. як соціально небезпечний елемент висланий з родиною до Північного Казахстану на 5 років. На засланні перебував у м. Кокчетав Північно-Казахстанської обл. Реабілітований 10 грудня 1957 р.

АРГУНОВ Андрій Павлович народився 1898 р. у с. П’ятницьке Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Експедитор райспоживспілки. Заарештований 30 червня 1938 р. за скоєння терористичного акту та антирад. агітацію (статті 54^8, 54^{10} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 16 січня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

АРГУНОВ Григорій Фірсович народився 1886 р. у с. Піщане Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт., у 1930—1934 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Інструктор заводу № 183. Заарештований 14 квітня 1938 р. за шпигунську та диверсійну діяльність (статті 54^6, 54^9 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 21 січня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

АРГУНОВ Іван Митрофанович народився 1892 р. у с. Тростянець Охтирського пов. Харківської губ. Росіянин, з міщан, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник планово-фінансового сектора тресту «Хармаслопром». Заарештований 13 жовтня 1937 р. як член антирад. української націоналістичної терористичної організації (статті 54^{11}, 54^8 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 листопада винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 січня 1957 р.

АРГУНОВА Марія Олексіївна народилася 1894 р. у м. Орел Орловської губ. Росіянка, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 13 жовтня 1937 р. як дружина ворога народу (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 5 березня 1938 р. на підставі роз’яснення НКВС УРСР № 39582 від 31 грудня 1937 р.

АРГУЧ Костянтин Юрійович народився 1894 р. у с. Ласпи Катеринославської губ. Грек, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп’янськ Куп’янського р-ну Харківської обл. Робітник навчального радгоспу Куп’янської агрошколи. Заарештований 18 березня 1938 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 листопада 1957 р.

АРДЕЛЬ Іван Іванович народився 1885 р. у с. Колінеште Королівства Угорщина Австро-Угорської імперії. Угорець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Великі Бучки Сахновщинського р-ну Харківської обл. Робітник МТС. Заарештований 4 квітня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 29 вересня 1938 р. (статті 54^6, 54^7 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 травня 1989 р.

АРЕНД Карл Готлібович, див. *АРНДТ (Арнт, Аренд) Карл Готлібович.*

АРЕНТ Едуард Михайлович народився 1887 р. у с. Березівка Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лиман Другий

Дворічанського р-ну Харківської обл. Коваль артілі «Побут інвалідів». У 1934 р. майно конфісковане. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 16 грудня 1937 р. за к.-р. розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 червня 1989 р.

АРЕНТ (Арнт) Карл Християнович, див. *АРНТ (Арент) Карл Християнович*.

АРЕНШТАМ Генріх Борисович народився 1902 р. у с. Армянськ-Базар Таврійської губ. Єврей, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Редактор газети ХТЗ «Темп». Заарештований 11 березня 1938 р. як член української націоналістичної військової терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 13 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 червня 1959 р.

АРЕСТОКЯН Карпо Микитович народився 1895 р. у м. Ерзерум, Туреччина. Вірмен, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Високий Харківського р-ну Харківської обл. Безробітний, за фахом пекар. Заарештований 4 березня 1938 р. як член дашнацької організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР), постановою УДБ УНКВС по Харківській обл. від 23 лютого 1939 р. справу направлено військовому прокурору ХВО на припинення (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР), з-під варти звільнений. Рішення у справі відсутнє.

АРЗУНЯНЦ Татул Микитович народився 1898 р. у м. Ерзерум, Туреччина. Вірмен, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Кустар-чоботар. Заарештований 9 лютого 1938 р. як член к.-р. націоналістичної вірменської організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 4 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

АРИСТАРХОВА-ПЕТРУНІНА Євгенія Овксентіївна народилася 1900 р. у м. Лисичанськ Бахмутського пов. Катеринославської губ. Українка, з робітників, освіта початкова, у 1920—1937 рр. член ВКП(б). Проживала в Харкові. Інструктор Дзержинського райкому КП(б)У. Заарештована 28 серпня 1937 р. як член к.-р. троцькістського підпілля (ст. 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 5 січня 1938 р. (статті 54^{8}, 54^{11} через ст. 20 КК УРСР) засуджена на 10 років тюремного ув'язнення з пораженням у правах на 5 років і конфіскацією особистого майна. Після відбуття терміну покарання оселилася в м. Лисичанськ Лисичанського р-ну. Ворошиловградської обл. Домогосподарка. Заарештована 21 квітня 1949 р. за статтями 54^{8}, 54^{11} через ст. 20 КК УРСР і ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від 23 липня 1949 р. за належність до антирад. організації вислана на поселення до Красноярського краю. Реабілітована 21 березня 1956 р.

АРИШТОВИЧ Анатолій Васильович народився 1904 р. у с. Красуля Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник Куп'янського птахорадгоспу. Заарештований 31 березня 1938 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 листопада 1957 р.

АРЛАЗОРОВ Анатолій Борисович народився 1914 р. і проживав у Харкові. Єврей, із службовців, освіта незакінчена вища, позапарт. Студент Харківського інституту комунального будівництва. Заарештований 24 жовтня 1937 р. як член к.-р. фашистської шпигунської групи (статті 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 17 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 серпня 1989 р.

АРНАУТОВ Кузьма Йосипович народився 1895 р. у с. Берестовенька Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав і працював у радгоспі ім. 15-річчя Жовтня в Красноградському р-ні Харківської обл. У 1930 р. розкуркулений. Ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 54^{10} КК УСРР) позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Заарештований 15 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у м. Комсомольськ-на-Амурі Хабаровського краю, де й помер 12 травня 1945 р. Реабілітований 10 липня 1995 р. і 23 вересня 1960 р.

АРНДТ (Арнт, Аренд) Карл Готлібович народився 1883 р. у с. Болярка Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав і працював ковалем у радгоспі ім. Сталіна у Дворічанському р-ні Харківської обл. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної

смуги. Заарештований 17 грудня 1937 р. за шпигунську роботу (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 липня 1989 р.

АРНДТ Ергард Мартинович народився 1905 р. у с. Антонівка Заславського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 березня 1989 р.

АРНДТ Людвіг Едуардович народився 1883 р. у с. Наталівка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Судиха Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Петровського. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 19 січня 1938 р. як член к.-р. організації та за к.-р. агітацію (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 березня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 березня 1962 р.

АРНДТ Самуїл Мартинович народився 1901 р. у с. Антонівка Острозького пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. як прибічник фашистської Німеччини та за антидержавну і к.-р. діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 серпня 1989 р.

АРНДТ Юліан Іванович народився 1902 р. у с. Черемошня Житомирського пов. Волинської губ. Німець, з поміщиків, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у с. Сахновщина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1930 р. за ст. 54^{6} позбавлений волі на 3 роки. Термін покарання відбував у Свирських та Мурманських таборах ОДПУ. Заарештований 19 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 березня 1989 р.

АРНО Ернест Карлович народився 1884 р. у с. Кауксі Верроського пов. Ліфляндської губ. Німець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у сел. Високий Харківського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 27 лютого 1938 р. за шпигунство на користь Німеччини та участь у к.-р. угрупованні (статті 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 17 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 серпня 1960 р.

АРНОЛЬД Віллі Кіндратович народився 1886 р. у м. Ауссіг Австро-Угорської імперії. Німець, з робітників, освіта вища, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Рецептор аптеки № 78. Заарештований 15 жовтня 1937 р. за шпигунство на користь Німеччини та шкідницьку роботу (статті 54^{6}, 54^{7} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 6 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 червня 1958 р.

АРНТ (Арент) Карл Християнович народився 1892 р. у с. Стара Гута Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав на хут. Новоіванівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний прогрес». За невиконання держзобов'язань засуджений на 6 міс. позбавлення волі. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 9 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР від 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 27 березня 1989 р.

АРНТ Карл Готлібович, див. *АРНДТ (Арнт, Аренд) Карл Готлібович.*

АРНТ Леон Карлович народився 1909 р. у с. Сорочень Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Дворічанському р-ні Харківської обл. Коваль радгоспу ім. Сталіна. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 січня 1938 р. за к.-р. фашистську агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 14 жовтня 1938 р.

винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 5 квітня 1989 р.

АРТАМОНОВ Григорій Олексійович народився 1882 р. у слоб. Слоновка Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Без певних занять. Заарештований 27 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 2 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 3 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Помер 24 березня 1939 р. у місці ув'язнення в Новосибірській обл. Реабілітований 29 грудня 1964 р.

АРТЕМЕНКО Іван Семенович народився 1876 р. у с. Могриці Сумського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Полтавське Лозівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Горького. У 1929 р. майно конфісковане. Заарештований 18 грудня 1937 р. за к.-р. роботу (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 травня 1989 р.

АРТЕМОВ Михайло Миколайович народився 1902 р. у м. Луганськ Слов'яносербського пов. Катеринославської губ. Українець, з робітників, освіта неповна середня, у 1928—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Голова Дзержинської райради Тсоавіахіму. Заарештований 28 вересня 1937 р. за участь у військовій фашистській змові (статті 54^{1} п. «а», 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 9 грудня 1937 р. (статті 54^{1} п. «а», 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 10 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 13 травня 1958 р.

АРТЕМОВ Олександр Іванович народився 1887 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт. Робітник ХПРЗ. Заарештований 21 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 3 лютого 1956 р.

АРТЕМОВА Клавдія Олександрівна народилася 1904 р. у м. Бахмут Бахмутського пов. Катеринославської губ. Українка, із службовців, освіта неповна середня, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 18 жовтня 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (ст.54^{1} п. «в» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 11 лютого 1938 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років. На 1958 р. проживала в м. Артемівськ Сталінської обл. Реабілітована 7 березня 1958 р.

АРТЕС Андрій Карлович народився 1891 р. у с. Гофштейт Мелітопольського пов. Таврійської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Харківського тракторoремонтного заводу. Заарештований 3 жовтня 1937 р. за зв'язки з німецьким консульством та шпигунство (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 25 грудня 1937 р. за недоведеності злочину. Звільнений з-під варти 26 грудня 1937 р. До початку Другої світової війни працював на заводі «Світло Шахтаря». 8 вересня 1941 р. мобілізований до РСЧА. Заарештований 13 січня 1941 р. в Івдельському р-ні Свердловської обл. і Свердловським облсудом 4 квітня 1942 р. (ст. 58^{10} ч. 2 КК РРФСР) засуджений до розстрілу. Ухвалою судової колегії в карних справах Свердловського облсуду від 5 червня 1942 р. розстріл замінено на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Термін покарання відбував у Картабі в с. Долинка Карагандинської обл., де й помер 6 березня 1943 р. Реабілітований 15 вересня 1960 р.

АРТЕС Іван Якович народився 1890 р. на хут. Проскорський Херсонської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Роза Люксембург Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Рози Люксембург. Заарештований 22 березня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 червня 1959 р.

АРТЕС Карл Августович народився 1886 р. у с. Новомиколаївка Херсонської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав і працював у радгоспі «Ставки» Червонолиманського р-ну Сталінської обл. Заарештований 18 серпня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 8 лютого 1939 р. засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням у правах на 2 роки. Реабілітований 1 березня 1990 р.

АРТЮХ Дмитро Данилович народився 1903 р. у с. Артюхівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Колійний майстер ст. Харків-Сорт. Півд. залізниці. Заарештований 13 січня 1938 р. за к.-р. троцькістську диверсійну діяльність (статті 54^{9}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 26 серпня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{8} через ст. 20, 54^{11} КК УРСР) засуджений до 15 років позбавлення волі у в'язниці з конфіскацією

особистого майна. Термін покарання відбував в Актюбінському ВТТ. Ухвалою пленуму Верховного Суду СРСР від 3 червня 1940 р. вирок суду скасовано, справу передано на дослідування. Нарсудом 1-ї дільниці м. Актюбінська 6 листопада 1942 р. (ст. 111 КК РРФСР) засуджений на 3 роки тюремного ув'язнення з зарахуванням уже відбутого строку в термін покарання. Реабілітований 26 серпня 1960 р.

АРТЮХ Євдокія Микитівна народилася 1908 р. у с. Артюхівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Робітниця дитячого садка ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештована 14 вересня 1938 р. як дружина члена антирад. правотроцькістської диверсійної організації (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Харків-Пас. Півд. залізниці 3 грудня 1938 р.

АРТЮХ Іван Іванович народився 1900 р. у с. Микитівка Лебединського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта середня спеціальна, позапарт., у 1929—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Крюкове Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Майстер кам'яної копальні Півд. залізниці. Заарештований 28 квітня 1938 р. як член правотроцькістської диверсійної терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 5 квітня 1939 р. (статті 54^{8} через ст. 17, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) засуджений на 15 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Термін покарання відбував у Норільтабі. На 1958 р. проживав у м. Норильськ Красноярського краю. Реабілітований 26 травня 1959 р.

АРТЮХ Петро Опанасович народився 1896 р. у м. Єйськ Кубанської обл. Українець, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у сел. Есхар Чугуївського р-ну Харківської обл. Помічник начальника котельного цеху ДЕС № 2. Заарештований 13 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (статті 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 13 квітня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{9}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 грудня 1958 р.

АРТЮХ Федір Федорович народився 1907 р. у с. Микитівка Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сухини Богодухівського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «Червона нива». Заарештований 26 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і Харківським облсудом 5 березня 1938 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням у правах на 2 роки. Реабілітований 18 січня 1990 р.

АРТЮХ Яким Степанович народився 1891 р. у с. Мар'янівка Гадяцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав і працював у свинорадгоспі ім. Паризької комуни в Кегичівському р-ні Харківської обл. Заарештований 5 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 14 серпня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 серпня 1937 р. у м. Полтава. Похований на Полтавському кладовищі без позначення могили. Реабілітований 13 березня 1989 р.

АРТЮХОВ Вакула Абрамович народився 1877 р. у с. Новомиколаївка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Новомиколаївка Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Орджонікідзе. Заарештований 28 лютого 1938 р. як член антирад. групи та за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 серпня 1960 р.

АРТЮХОВ Іван Опанасович народився 1904 р. у с. Новомиколаївка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шевченкове Шевченківського р-ну Харківської обл. Референт заготконтори Шевченківської райспоживспілки. Заарештований 10 лютого 1938 р. як член к.-р. терористичної організації правих (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. (статті 54^{1} п. «а», 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 23 травня 1958 р.

АРТЮХОВСЬКИЙ Броніслав Іванович народився 1896 р. у Варшаві. Поляк, з робітників, неписьмен., позапарт. Проживав у сел. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Робітник Люботинського сільспоживтовариства. Заарештований 20 жовтня 1937 р. як член шпигунської організації (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

АРТЮХОВСЬКИЙ Євген Михайлович народився 1892 р. у с. Боромля Охтирського пов. Харківської губ. Росіянин, із службовців, освіта

середня, позапарт. Проживав у с. Безлюдівка Харківського р-ну Харківської обл. Бухгалтер ст. Основа Півд. залізниці У 1929 р. за службу в гетьманській армії засуджений на 1,5 роки позбавлення волі в концтаборі. Заарештований 27 жовтня 1937 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито транспортною прокуратурою Основ'янської дільниці Півд. залізниці 31 березня 1938 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

АРУСТАМОВ Георгій Аракелович (Аркадійович) народився 1919 р. у м. Кисловодськ П'ятигорського пов. Терської обл. Вірмен, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Учень ФЗУ ХЕТЗу. Заарештований 4 березня 1938 р. як член к.-р. дашнацької націоналістичної шпигунської організації (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 25 травня 1938 р. (ст. 197 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

АРУТЮНОВ Аршак Миколайович народився 1896 р. у м. Салмас, Персія. Вірмен, соціальне походження невідоме, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Кустар-чоботар. Заарештований 6 лютого 1938 р. як член організації «Дашнакцутюн», за к.-р. націоналістичну та шпигунську діяльність (статті 54^6, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 9 березня 1939 р. (статті 197 ч. 2, 198 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

АРУТЮНОВ Григорій Макарович народився 1906 р. у м. Нахічевань Нахічеванського пов. Ериванської губ. Вірмен, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Помічник завідуючого магазином Трансторгнархарчу. Заарештований 15 лютого 1938 р. як член к.-р. організації «Дашнакцутюн» (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 7 квітня 1938 р. (статті 54^2, 54^6, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 червня 1956 р.

АРУТЮНОВ Леон Абрамович народився 1909 р. у с. Ларине Бахмутського пов. Катеринославської губ. Вірмен, з торговців, освіта незакінчена вища, позапарт., у 1929—1930 рр. член компартії Уругваю, у 1930—1932 рр. член компартії Франції. Проживав у Харкові. Студент ХЕТІ. Заарештований 25 травня 1938 р. як член шпигунської організації та за шпигунство на користь Франції та Німеччини (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 17 жовтня 1939 р. як соціально небезпечний елемент висланий до Казахстану на 5 років. На засланні перебував у м. Степняк Акмолінської обл. Ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від 18 червня 1949 р. (ст. 58^1 п. «а» КК РРФСР) висланий на поселення до Красноярського краю. Реабілітований 11 листопада 1955 р. та 24 жовтня 1989 р.

АРУТЮНЯН Казар Арутюнович народився 1881 р. у м. Ван, Туреччина. Вірмен, з робітників, неписьмен., позапарт. Проживав у Харкові. Чистильник взуття артілі «Схід». Заарештований 18 лютого 1938 р. як член к.-р. дашнацької організації (статті 54^6, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 березня 1958 р.

АРУТЮНЯНЦ Гурген Акопович народився 1896 р. у м. Ерзерум, Туреччина. Вірмен, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Продавець магазину при заводі ім. Шевченка. Заарештований 6 лютого 1938 р. як член антирад. бойової організації (статті 54^6, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 березня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 вересня 1956 р.

АРУТЮНЯНЦ Єгозар Саркісович народився 1887 р. у с. Чажван, Туреччина. Вірмен, з робітників, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Чистильник взуття на Комунальному ринку. Заарештований 28 грудня 1937 р. за спекуляцію промтоварами на Комунальному ринку і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. (статті 54^2, 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 червня 1957 р.

АРХАНГЕЛЬСЬКИЙ Костянтин Митрофанович народився 1885 р. у с. Гракове Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта вища, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Учитель СШ № 1. Заарештований 3 березня 1938 р. як член націоналістичної організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 9 травня 1958 р.

АРХИПОВ Михайло Степанович народився 1907 р. у с. Рунівщина Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Красноград Красноградського р-ну Харківської обл. Виконроб Ленінського свинорадгоспу. Заарештований 6 листопада 1937 р. за к.-р. діяльність (статті 54^7, 54^{10} КК УРСР), справу закрито Красноградським РВ НКВС 22 грудня 1938 р. (ст. 197 КПК УРСР), 26 грудня 1938 р. з-під варти звільнений.

АРХІРЕЙ Федот Павлович народився 1890 р. у міст. Балаклія Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Балаклія Балаклійського р-ну Харківської обл. Комірник промартілі ім. III Інтернаціоналу. Заарештований 5 листопада 1937 р. як член української націоналістичної повстанської організації (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР від 6 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі у концтаборі на 10 років. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 10 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Каргопольтабі. Звільнений з-під варти достроково 15 травня 1943 р. Проживав у м. Балаклія Балаклійського р-ну Харківської обл. Реабілітований 19 листопада 1957 р.

АРЦИХОВСЬКИЙ (Арциковський) Владислав Іванович народився 1895 р. у м. Гостинин Варшавської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, член ВКП(б). Проживав у Харкові. Завідуючий їдальнею курсів ППО Півд. залізниці. Заарештований 15 грудня 1937 р. як член к.-р. терористичної організації (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 7 травня 1963 р.

АРШАВА Іван Васильович народився 1911 р. на хут. Лісовецький Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Червоний Донець Балаклійського р-ну Харківської обл. Слюсар Шебелинської МТС. Заарештований 3 березня 1938 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР), справу закрито Балаклійським РВ НКВС 14 травня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

АРШАВА Олександр Степанович народився 1909 р. у с. Малинівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Малинівка Чугуївського р-ну Харківської обл. Робітник заводу № 183. Заарештований 23 квітня 1938 р. як член диверсійної шкідницької групи (статті 54^{7}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 березня 1959 р.

АРШАВА Опанас Андрійович народився 1897 р. у с. Малинівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Есхар Чугуївського р-ну Харківської обл. Сторож греблі ДЕС № 2. Заарештований 11 березня 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1989 р.

АРШАВА Яків Сергійович народився 1900 р. на хут. Лісовецький Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав і працював завгоспом у радгоспі «Комуніст» Балаклійського р-ну Харківської обл. Заарештований 28 березня 1938 р. як член повстанської організації та шкідництво (статті 54^{7}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито прокурором Ізюмського р-ну 17 січня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

АРШОВ Гаврило Федорович народився 1882 р. у с. Малинівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мартове Печенізького р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1936 р. за несплату держподатків частину майна конфісковано. Заарештований 5 березня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 2 вересня 1938 р. засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 3 роки. Реабілітований 25 липня 1994 р.

АСЄЄВ Михайло Пилипович народився 1898 р. у м. Куп'янськ Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, з торговців, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Заготівник Куп'янської контори Утильспілки. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 28 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію, зв'язок з рідними, які емігрували за кордон (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 20 квітня 1989 р.

АСИКОВ Федір Трохимович народився 1901 р. у с. Семенівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Семенівка Петрівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Політвідділ». Заарештований 4 березня 1938 р. як член антирад. терористичної сектанської групи (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. (статті 54^{8}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 23 березня 1989 р.

АСІН Гаврило Павлович народився 1901 р. у с. Благодатне Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Барвінкове Барвінківського р-ну Харківської обл. Робітник промартілі «Надробуд». У 1929 р. розкуркулений. У 1931 р. розкуркулений вдруге і висланий до Дніпропетровської обл. Заарештований 26 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію серед робітників промартілі «Надробуд» і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 15 червня 1989 р.

АСІН Степан Павлович народився 1904 р. у с. Благодатне Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гусарівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Робітник промартілі «Надробуд». Заарештований 25 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. На 1963 р. проживав у радгоспі ім. газети «Известия» Близнюківського р-ну Харківської обл. Реабілітований 10 травня 1963 р.

АСЛАНЯН Анушеван Оганесович народився 1895 р. у м. Ерзерум, Туреччина. Вірмен, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чистильник взуття артілі «Схід». Заарештований 4 березня 1938 р. як член к.-р. дашнацької організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 вересня 1963 р.

АСЛАНЯН (Аслонян) Ваган Арменакович народився 1912 р. у м. Карс Карської обл. Вірмен, з робітників, освіта незакінчена вища, член ВКП(б) з 1931 р. Проживав у Харкові. Студент Харківського інженерно-будівельного інституту. Заарештований 25 квітня 1938 р. як член антирад. націоналістично-терористичної дашнацької організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 17 жовтня 1939 р. за належність до к.-р. організації висланий до Казахстану на 5 років. На засланні перебував у м. Акмолінськ Казахської РСР, працював інженером у міськкомгоспі. Реабілітований 26 травня 1954 р.

АСЛАНЯН Леон Securityванесович народився 1900 р. у м. Автован, Персія. Вірмен, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1929—1934 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Завідувач магазину № 130 міськхарчоторгу. Заарештований 16 лютого 1938 р. як член антирад. бойової організації (статті 54^{6}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 березня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 вересня 1956 р.

АСЛОНЯН Ваган Арменакович, див. *АСЛАНЯН (Аслонян) Ваган Арменакович.*

АСПЕ Катерина Іванівна народилася 1900 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Естонка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала у Харкові. Гардеробниця автодорожнього технікуму. Заарештована 4 листопада 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 4 квітня 1989 р.

АСТАХОВ Володимир Тимофійович народився 1890 р. у Харкові. Українець, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Барвінкове Барвінківського р-ну Харківської обл. Працював за патентом вдома. Заарештований 18 лютого 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР). Харківським облсудом 7 лютого 1939 р. справу направлено на дослідування зі звільненням з-під варти на підписку про невиїзд. Справу закрито прокурором Барвінківського р-ну 11 червня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

АСТАХОВ Роман Федорович народився 1901 р. у с. Берека Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Маслівка Олексіївського р-ну Харківської обл. Бригадир будівельного поїзда № 2 у сел. Мерефа. У 1929 р. майно конфісковане. Заарештований 27 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 червня 1989 р.

АСТВАЦАТУРЯН Турком Тигранович народився 1913 р. у м. Ван, Туреччина. Вірмен, з робітників, освіта початкова, позапарт., член ВЛКСМ з 1934 р. Проживав у Харкові. Робітник авторемонтної бази № 12. Заарештований 6 лютого 1938 р. за к.-р. націоналістичну роботу (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 15 червня 1938 р. (ст. 197 КПК УРСР).

АТАБАШЯН Арам (Аркадій) Павлович народився 1899 р. у м. Ардануч Артвинського пов. Кутаїської губ. Вірмен, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Продавець заводхарчторгу. Заарештований 6 лютого 1938 р. за к.-р. націоналістичну шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській

обл. 1 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 травня 1989 р.

АТАМАНЕНКО (Отаманенко) Макар Микитович народився 1901 р. на хут. Потихонів Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шипувате Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Тракторист радгоспу «Червона хвиля». Заарештований 3 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у В'яттабі. Звільнений з-під варти 6 листопада 1947 р. На 1961 р. проживав у с. Потихонове Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Реабілітований 16 червня 1961 р.

АТАМАНЮК Бортко Францович народився 1900 р. у с. Лозова Старокостянтинівського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у Харкові. Робітник машинно-шляхової станції № 39. У 1932 р. майно конфісковано. Заарештований 19 лютого 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 24 червня 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Усольтабі. Реабілітований 25 квітня 1989 р.

АТАМОГЛИ Абрам Мкртичович народився 1880 р. у с. Мохуркут, Туреччина. Вірмен, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Приймальник хлібного магазину № 310. Заарештований 6 серпня 1937 р. як член дашнацької організації та за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 11 жовтня 1939 р. як соціально небезпечний елемент висланий до Казахстану на 5 років. Реабілітований 19 травня 1989 р.

АТЛАСНЕР Олександр Натанович народився 1889 р. у м. Богучар Богучарського пов. Воронезької губ. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач фінансової групи заготконтори Харкхарчторгу. У 1921 р. під арештом у Харківській губЧК за політичні переконання. Заарештований 24 березня 1938 р. як член антирад. меншовицької організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 13 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 березня 1957 р.

АУ Христофор Христофорович народився 1894 р. у с. Мар'янівка Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Гракове Дворічанського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу ім. Сталіна. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 17 грудня 1937 р. за шпигунську роботу (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 серпня 1989 р.

АУЗЕР Олександр Георгійович народився 1881 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Німець, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Конструктор-механік заводу «Світло шахтаря». Заарештований 11 лютого 1938 р. за шпигунство на користь іноземної держави (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 липня 1958 р.

АУЗІН Герман Янович народився 1905 р. у м. Віндава Віндавського пов. Курляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХЕТЗу. Заарештований 4 лютого 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 17 жовтня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Помер 10 лютого 1939 р. у лікарні Харківської в'язниці № 5. Справу закрито УДБ ХОУ НКВС 19 лютого 1939 р. через смерть підслідного. Реабілітований 30 грудня 1997 р.

АУКСЦЕМ Іван Давидович народився 1893 р. у Венденському пов. Ліфляндської губ. Латвієць, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Електрометалооб'єднання інвалідів. Заарештований 30 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність на користь Латвії (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 липня 1989 р.

АУМАН Вільма Федорівна народилася 1907 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвійка, з кустарів, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживала в Харкові. Лаборантка ХЕТЗу. Заарештована 4 грудня 1937 р. за шпигунську роботу (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляна 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітована 18 липня 1989 р.

АУМАН Отто Федорович народився 1903 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, з кустарів, освіта початкова, позапарт, член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Робітник ХЕТЗу. Заарештований 4 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 24 грудня 1957 р.

АУМАН Християн Іванович народився 1910 р. у кол. Ямбург Катеринославського пов. Катеринославської губ. Німець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нестеліївка Лозівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Нове життя», бригадир. Заарештований 11 лютого 1938 р. як член к.-р. шпигунської диверсійної організації (статті 54^6, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 вересня 1958 р.

АУНІН Василь Фридович народився 1907 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1931—1937 рр. член ВКП(б). Служив у Харкові. Пілот, командир ланки 43-ї авіабригади. Заарештований 22 грудня 1937 р. як член к.-р. латвійської організації та за шпигунську діяльність (статті 54^1 п. «б», 54^8, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 червня 1963 р.

АУСТРІН Іван Якович народився 1873 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХЕТЗу. Заарештований 4 грудня 1937 р. за шпигунську та диверсійну роботу (статті 54^6, 54^9 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 серпня 1989 р.

АУШКАП Ельза Христофорівна народилася 1898 р. у м. Тальсен Тальсенського пов. Курляндської губ. Латвійка, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1918—1921 рр. член РКП(б). Проживала в Харкові. Економіст ХЕМЗу. Заарештована 28 квітня 1938 р. як член к.-р. латвійської шпигунсько-диверсійної організації (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 16 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

АУШКАП Жан Карлович народився 1898 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, у 1928—1938 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Начальник технічного бюро ХЕТЗу. Заарештований 28 квітня 1938 р. як член к.-р. латвійської шпигунської диверсійної організації (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 20 жовтня 1938 р. (статті 54^1 п. «а», 54^8, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 20 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 травня 1958 р.

АФАНАСІАДІ Іван Христофорович народився 1910 р. і проживав у Харкові. Грек, з торговців, освіта початкова, позапарт. Шофер телеграфно-телефонного заводу № 14. Заарештований 15 грудня 1937 р. за шпигунську та націоналістичну роботу (статті 54^6, 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 6 лютого 1963 р.

АФАНАСЬЄВ Андріян Вікторович народився 1915 р. у міст. Баранівка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Росіянин, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Молодший командир взводу 69-го стріл. полку. Заарештований 17 березня 1938 р. як член польської шпигунської організації (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 вересня 1938 р. (статті 54^6, 54^7, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 лютого 1959 р.

АФАНАСЬЄВ Аполлінарій Вікторович народився 1910 р. у міст. Баранівка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Росіянин, із службовців, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Студент 2-го Харківського медичного інституту. Заарештований 17 березня 1938 р. як член польської шпигунської організації (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 вересня 1938 р. (статті 54^6, 54^7, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 лютого 1959 р.

АФАНАСЬЄВ Віктор Миколайович народився 1882 р. у м. Цмелів Опатовського пов. Радомської губ. Росіянин, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Безробітний, за фахом художник-декоратор. Заарештований 26 лютого 1938 р. як член шпигунської організації (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 вересня 1938 р. (статті 54^6,

54^{7}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 лютого 1959 р.

АФАНАСЬЄВ Володимир Вікторович народився 1908 р. у сел. Довбиш Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Росіянин, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Технік Союзспецбуду. Заарештований 1 квітня 1938 р. як член польської шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 вересня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 лютого 1959 р.

АФАНАСЬЄВ Микола Сергійович народився 1877 р. у м. Клин Клинського пов. Московської губ. Росіянин, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Касир поліклініки № 1 ім. Пирогова. Заарештований 14 березня 1938 р. за шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 листопада 1957 р.

АФАНАСЬЄВ Михайло Федотович народився 1888 р. у м. Козлов Козловського пов. Тамбовської губ. Росіянин, з робітників, освіта середня, у 1919—1938 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Технічний директор ХВРЗ. Заарештований 24 січня 1938 р. за активну диверсійну діяльність (статті 54^{7}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 26 серпня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 26 серпня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 лютого 1958 р.

АФАНАСЬЄВА Станіслава Петрівна народилася 1888 р. у м. Біла Більського пов. Седлецької губ. Полька, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 17 березня 1938 р. за к.-р. агітацію та ворожі настрої (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 вересня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляна 9 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітована 27 лютого 1957 р.

АФЕНДИКОВ Архип Григорович народився 1903 р. у с. Мангуш Маріупольського пов. Катеринославської губ. Грек, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Старший науковий співробітник Українського інституту експериментальної ветеринарії. Заарештований 4 січня 1938 р. як член к.-р. націоналістичної організації та за шпигунство (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР), помер 5 березня 1939 р. у лікарні Харківської в'язниці № 5. Справу закрито УДБ ХОУ НКВС 16 березня 1939 р. через смерть підслідного. Реабілітований 21 жовтня 1996 р.

АФЕНДІ Сергій Васильович народився 1910 р. у с. Нова Каракуба Маріупольського пов. Катеринославської губ. Грек, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач Харківського хіміко-технологічного інституту. Заарештований 15 грудня 1937 р. за шпигунську к.-р. націоналістичну діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 травня 1959 р.

АХМЕДОВ Сагід Ахмедович народився 1896 р. у с. Табахлу Казикумухського окр. Дагестанської обл. Лезгин, з кустарів, освіта початкова, позапарт., у 1917—1922 рр. член РКП(б). Проживав у Харкові. Кустар. Заарештований 27 серпня 1938 р. за участь у розстрілах червоноармійців під час Громадянської війни та за відвідування заводу № 183 зі шпигунсько-диверсійною метою (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 26 лютого 1939 р. (статті 197, 159 ч. 1 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

АХРІЄВ Рашид-бек народився 1893 р. у м. Владикавказ Терської обл. Інгуш, із службовців, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Диспетчер 14-го транспортного авіазагону ЦПФ. Заарештований 14 березня 1938 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 28 травня 1939 р.

АХТАНІН Михайло Опанасович народився 1894 р. у с. Тростянець Новозибківського пов. Чернігівської губ. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт. Без певного місця проживання і без певних занять. Заарештований 24 березня 1938 р. за шпигунство (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 7 жовтня 1938 р. за станом здоров'я підслідного з направленням його до Центрального психоневрологічного інституту для примусового лікування.

АХТИРСЬКИЙ Іван Якович народився 1897 р. і проживав у Харкові. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Бухгалтер заводу «Теплоавтомат». Заарештований 28 березня 1938 р. як член к.-р. офіцерської бойової організації РОВС (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 квітня 1938 р. (статті 54^{2},

54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 березня 1958 р.

АХТИРСЬКИЙ Олександр Порфирович народився 1900 р. у м. Вовчанськ Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну Харківської обл. Кустар-чоботар. Заарештований 9 серпня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і Харківським облсудом 21 вересня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням у правах на 2 роки. Реабілітований 30 січня 1990 р.

АХТИРЧЕНКО Дмитро Петрович народився 1894 р. у с. Пархомівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня, позапарт., до 1923 р. член РКП(б). Проживав у с. Пархомівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Голова колгоспу ім. Калініна. Заарештований 9 березня 1938 р. як член к.-р. української націоналістичної організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і Харківським облсудом 14 травня 1939 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах. Ухвалою Верховного Суду УРСР від 29 серпня 1939 р. справу направлено на новий розгляд у іншому складі суддів. Харківським облсудом 4 листопада 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину зі звільненням з-під варти.

АЧКАСОВ Василь Тимофійович народився 1873 р. у с. Кам'яна Яруга Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Кам'яна Яруга Чугуївського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 14 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито УНКВС по Харківській обл. 9 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

АЧКАСОВ Гнат Васильович народився 1891 р. у с. Кам'яна Яруга Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Кам'яна Яруга Чугуївського р-ну Харківської обл. Священик сільської церкви. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 7 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 квітня 1989 р.

АЧКАСОВ Данило Михайлович народився 1914 р. у с. Кам'яна Яруга Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кам'яна Яруга Чугуївського р-ну Харківської обл. Робітник ХЕМЗу. Заарештований 14 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 26 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Південтабі. Реабілітований 7 червня 1989 р.

АЧКАСОВ Іван Васильович народився 1911 р. у с. Кам'яна Яруга Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кам'яна Яруга Чугуївського р-ну Харківської обл. Чорнороб будівництва Донводопроводу в Чугуївському р-ні. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 15 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 26 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. У 1947 р. з-під варти звільнений, повернувся до с. Кам'яна Яруга, працював у колгоспі. Реабілітований 10 вересня 1971 р.

АЧКАСОВ Іван Юхимович народився 1888 р. у с. Тетлега Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт., у 1933—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Пожежник пожежної охорони брухтхімзаводу. Заарештований 9 березня 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), а 27 червня 1939 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд. Харківським облсудом 13 липня 1939 р. виправданий.

АЧКАСОВ Олександр Михайлович народився 1907 р. у с. Кам'яна Яруга Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кам'яна Яруга Чугуївського р-ну Харківської обл. Ремонтний робітник Чугуївської дільниці Харківської дорожньої експлуатаційної контори. У 1929—1934 рр. позбавлений виборчих прав як син куркуля. Заарештований 15 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 26 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Дмитровтабі. На 1960 р. проживав у с. Кам'яна Яруга, працював ремонтним робітником Управління шосейних доріг. Реабілітований 29 квітня 1960 р.

АШЛА Спиридон Костянтинович народився 1897 р. у с. Сартана Маріупольського пов. Катеринославської губ. Грек, із селян, освіта вища, член ВКП(б) з 1919 р. Проживав у Харкові. Начальник відділу Гідробуду. Заарештований 14 грудня 1937 р. за к.-р. націоналістичну та шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора

СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 травня 1959 р.

АЩИБАШЯН Маркус Петрович народився 1906 р. у м. Ван, Туреччина. Вірмен, із службовців, освіта середня, член ВКП(б) з 1930 р. Проживав у Харкові. Старший майстер цеху ХЕТЗу. Заарештований 27 лютого 1938 р. як член к.-р. дашнацької націоналістичної шпигунської організації (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^6, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 9 травня 1958 р.

Б

БАБАЄВ Аршак Назарович народився 1904 р. у м. Салмас, Персія. Вірмен, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Майстер котельного цеху заводу ім. Шевченка. Заарештований 6 лютого 1938 р. за к.-р. націоналістичну і шпигунську діяльність (статті 54^6, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 22 лютого 1939 р. зі звільненням з-під варти.

БАБАЄВ Баба Назарогли народився 1894 р. у м. Салмас, Персія. Вірмен, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Продавець міськхарчоторгу. Заарештований 17 лютого 1938 р. як член к.-р. націоналістичної шпигунської організації (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 15 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БАБАЄВ Іван Єгорович народився 1910 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Охоче Старовірівського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «Кегичівка». У 1931 р. розкуркулений. У 1932—1933 рр. під слідством СПВ ХОВ ДПУ як член к.-р. організації (ст. 54^{11} КК УСРР). Заарештований 1 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 4 вересня 1964 р.

БАБАЄВ Іван Капітонович народився 1906 р. у Китаї. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Валуйки Курської обл. Робітник елеватора на ст. Валуйки Півд. залізниці. Заарештований 15 січня 1938 р. за зв'язки з білоемігрантами та антирад. агітацію (статті 58^8, 58^{10} КК РРФСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 19 квітня 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Північсхідтабі, де й помер 26 лютого 1942 р. Реабілітований 17 липня 1958 р.

БАБАЄВ Іларіон Якович народився 1897 р. у с. Берестовенька Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Берестовенька Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Солідарність праці». У 1929 р. розкуркулений. У 1933 р. майно конфісковане. Заарештований 4 листопада 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Нижамуртабі у м. Комсомольськ-на-Амурі Хабаровського краю, де й помер 21 грудня 1943 р. Реабілітований 30 грудня 1960 р.

БАБАЄВ Павло Гордійович народився 1908 р. у с. Уди Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник депо «Жовтень» ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. У 1931 р. майно конфісковане, позбавлений виборчих прав, виключений з колгоспу. Заарештований 14 січня 1938 р. за к.-р. агітацію (статті 54^7, 54^{10} ч. 1, 56^{30} п. «а» КК УРСР), помер 1 серпня 1938 р. у лікарні Харківської в'язниці. Справу закрито лінсудом Півд. залізниці 5 серпня 1938 р. (ст. 4 п. «а» КПК УРСР). Реабілітований 19 березня 1960 р.

БАБАЄВА Євдокія Іванівна народилася 1880 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської губ. Росіянка, із селян, неписьмен., позапарт. Проживала в с. Охоче Старовірівського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1930 р. розкуркулена, вислана за межі села. У 1935 р. під арештом за написання і розповсюдження листівок релігійного змісту (ст. 110 КК УСРР.) Заарештована 7 вересня 1937 р. за розповсюдження релігійних листівок (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. позбавлена волі у ВТТ на 10 років. Реабілітована 17 січня 1994 р.

БАБАЄВСЬКИЙ Павло Федорович народився 1896 р. у Санкт-Петербурзі. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Старший бухгалтер Харківського облуправління ощадних кас. У 1920 р. 6 місяців під вартою в Тульському концтаборі за службу в Білій армії. Заарештований 27 липня 1938 р. як член підпільної білогвардійської організації (статті 54^2, 54^8, 54^{11} КК УРСР)

і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 2 жовтня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 жовтня 1958 р.

БАБАЄВСЬКИЙ Федот Павлович народився 1888 р. у с. Куньє Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Куньє Савинського р-ну Харківської обл. Рахівник приймального пункту. Заарештований 5 березня 1938 р. за службу в німців атаманом під час Громадянської війни та к.-р. діяльність (статті 54^{10}, 54^{13} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 22 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 6 листопада 1963 р.

БАБАЙ Опанас Олексійович народився 1895 р. у с. Черкаський Бишкин Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лиман Зміївського р-ну Харківської обл. Чорнороб харківської промартілі «Медканцпром». Заарештований 22 лютого 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 11 травня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

БАБАК Анастасія Григорівна народилася 1890 р. у с. Куликівка Городнянського пов. Чернігівської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 30 вересня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 11 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляна 27 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітована 21 серпня 1989 р.

БАБАК Микола Іванович народився 1877 р. на хут. Самкова Долина Переяславського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Продавець магазину торговельного підприємства «Союзметизбудторг». Заарештований 11 листопада 1938 р. за шпигунство на користь Японії (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 квітня 1938 р. (ст. 54^{6} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 6 квітня 1989 р.

БАБАК Порфирій Степанович народився 1884 р. у с. Заводи Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1921—1923 рр. член РКП(б). Проживав у с. Заводи Ізюмського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 10-річчя ВЛКСМ. Заарештований 4 березня 1938 р. як член антирад. організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Ізюмським РВ НКВС 11 січня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР).

БАБАНСЬКИЙ Павло Дем'янович народився 1874 р. у с. Леб'яже Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Жовтневе Зачепилівського р-ну Харківської обл. Не працював. У 1930 р. розкуркулений, висланий до Уральської обл. Заарештований 5 серпня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 вересня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 жовтня 1989 р.

БАБАРИК Йосиф Михайлович народився 1898 р. у с. Грибки Віленської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1926—1936 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Чоботар 1-ї модельної майстерні заводу № 183. Заарештований 26 квітня 1938 р. як член польської шпигунської організації (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 вересня 1938 р. (статті 54^{1} п. «а», 54^{7}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 березня 1958 р.

БАБАРИК Станіслав Михайлович народився 1900 р. у м. Вільно Віленської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1928—1934 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник взуттєвої фабрики ім. Шмідта. Заарештований 15 березня 1938 р. як член польської шпигунської диверсійної організації (статті 54^{6}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 вересня 1938 р. (статті 54^{1} п. «а», 54^{7}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 березня 1958 р.

БАБАРИКІН Григорій Васильович, див. *БОБОРИКІН (Бабарикін) Григорій Васильович*

БАБАЧЕНКО Олександр Григорович народився 1896 р. у с. Ташлик Аккерманського пов. Бессарабської губ. Українець, із селян, освіта початкова, у 1928—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у сел. Есхар Чугуївського р-ну Харківської обл. Робітник ДЕС № 2. Заарештований 19 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Самартабі в Куйбишевській обл. Справу закрито слідчастиною УНКВС по Харківській обл. 21 березня 1940 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БАБАЯНЦ Саркіс Мелконович народився 1910 р. у м. Новочеркаськ Черкаського окр. області Війська Донського. Вірмен, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник навчально-модельної фабрики при інженерно-будівельному інституті. Заарештований 21 лютого 1938 р. як член к.-р. націоналістичної шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 27 квітня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БАБЕЛИК-КАНТЕ Ян Андрійович народився 1896 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта середня, член ВКП(б) з 1919 р. Проживав у Харкові. Начальник будівництва цементного заводу у м. Орджонікідзе Донецької обл. Заарештований 4 грудня 1937 р. за шпигунство (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 листопада 1958 р.

БАБЕЛЬЧУК Пилип Пилипович народився 1895 р. у с. Малинівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., до 1934 р. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у с. Малинівка Чугуївського р-ну Харківської обл. Робітник ХТЗ. Заарештований 6 липня 1938 р. за к.-р. ворожу діяльність проти рад. влади (статті 54^{7}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Чугуївським РВ НКВС 20 вересня 1938 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БАБЕНКО Василь Захарович народився 1892 р. у с. Савинці Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Підлужний Ізюмського-ну Харківської обл. Робітник ІПРЗу. Заарештований 22 листопада 1937 р. як член к.-р. організації, що діяла на користь японської розвідки, та за диверсійну шкідницьку роботу (статті 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і трійкою УНКВС по Донецькій обл. 29 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00447 від 30 липня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 грудня 1937 р. у [м. Сталіне Сталінської обл]. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

БАБЕНКО Василь Олександрович народився 1877 р. у м. Вовчанськ Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, з кустарів, освіта невідома, позапарт. Проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну Харківської обл. Пенсіонер. Заарештований 20 березня 1938 р. за к.-р. агітацію і наклепи на вождя народів т. Сталіна (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито прокуратурою Харківської обл. 9 січня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БАБЕНКО Гаврило Михайлович народився 1905 р. у с. Печеніги Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт., у 1921 р. член УКСМ. Проживав у с. Печеніги Печенізького р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Демченка. Заарештований 6 серпня 1937 р. за крадіжки колгоспного майна, що призвело до розвалу колгоспу (статті 170 п. «е», 54^{8} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Північсхідтабі, де й помер 2 грудня 1939 р. Реабілітований 20 лютого 1996 р.

БАБЕНКО Григорій Калинович народився 1898 р. у с. Перекіп Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Перекіп Валківського р-ну Харківської обл. Збирач утильсировини Перекопської кооперації. Заарештований 31 березня 1938 р. як член антирад. терористичної військової есерівської організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 лютого 1959 р.

БАБЕНКО Ігор Олександрович народився 1905 р. у Харкові. Українець, з міщан, освіта середня спеціальна, позапарт., у 1927—1937 член ВКП(б). Служив у Ленінграді. Начальник прикордонного розвідувального загону Північного флоту, старший лейтенант. Заарештований 27 грудня 1937 р. як агент іноземної розвідки та за участь у військовій троцькістській змові (статі 58^{1} п. «б», 58^{6}, 58^{11} КК РРФСР) і [комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 17 січня 1938 р.] винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 січня 1938 р. у Ленінграді. Реабілітований 30 серпня 1957 р.

БАБЕНКО Ілля Федорович народився 1904 р. у с. Говтва Кременчуцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Чапаєве Кегичівського р-ну Харківської обл. Бухгалтер радгоспу ім. Чапаєва. Заарештований 2 квітня 1938 р. як член військової офіцерської організації РОВС та за к.-р. роботу (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 вересня 1959 р.

БАБЕНКО Макар Іванович, див. *БОБЕНКО (Бінбенко, Бінбенок) Макар Іванович.*

БАБЕНКО Макар Тимофійович народився 1899 р. у с. Липці Харківського пов. Харків-

ської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник вугільної бази. У 1930 р. розкуркулений. У 1931 р. висланий до Північного краю. Заарештований 11 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 12 травня 1989 р.

БАБЕНКО Микола Григорович народився 1890 р. у с. Климівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Красноград Красноградського р-ну Харківської обл. Рахівник і діловод промартілі «Швейпром». Заарештований 7 вересня 1937 р. за антирад. пропаганду (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 10 березня 1939 р. засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований 11 травня 1990 р.

БАБЕНКО Микола Степанович народився 1903 р. у с. Липці Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу № 183. У 1931 р. розкуркулений, висланий на Урал. Заарештований 16 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. На 1957 р. проживав у с. Токмак Фрунзенської обл. Киргизької РСР. Реабілітований 31 грудня 1958 р.

БАБЕНКО Никон Максимович народився 1892 р. у с. Мурафа Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мурафа Краснокутського р-ну Харківської обл. Робітник Мурафської сільради. Заарештований 1 листопада 1937 р. як член к.-р. націоналістичної організації (ст. 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 21 лютого 1958 р.

БАБЕНКО Петро Васильович народився 1897 р. у с. Верхня Орілька Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1932—1934 рр. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у с. Верхня Орілька Олексіївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний хлібороб». Заарештований 6 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 4 травня 1989 р.

БАБЕНКО Яків Калинович народився 1892 р. у с. Перекіп Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Перекіп Валківського р-ну Харківської обл. Продавець магазину кооперації. Заарештований 31 березня 1938 р. як член антирад. терористичної військової есерівської організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 лютого 1959 р.

БАБЕЦЬ Дмитро Петрович народився 1895 р. у с. Крюкове Кременчуцького пов. Полтавської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, у 1918—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну Харківської обл. Уповноважений по Петрівському р-ну Комітету заготівель при РНК УРСР. Заарештований 19 жовтня 1937 р. як член к.-р. організації (ст. 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 30 грудня 1937 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 31 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 22 жовтня 1957 р.

БАБЕЦЬ Раїса Федорівна народилася 1898 р. у м. Полтава Полтавської губ. Єврейка, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Продавець універмагу № 1. Заарештована 11 січня 1938 р. як дружина засудженого члена антирад. терористичної організації правих (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 26 березня 1938 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Акмолінському відділенні Картабу. На 1952 р. проживала в м. Мерефа Харківської обл. Ухвалою особливої наради при МВС СРСР від 17 червня 1953 р. судимість знято. Реабілітована 7 грудня 1956 р.

БАБЕЦЬКИЙ Даріус Фрідріхович народився 1894 р. у с. Горщик Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сенькове Куп’янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Косіора. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 червня 1959 р.

БАБИК (Бабика) Іван Григорович народився 1897 р. у с. Тавільжанка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавільжанка Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Жданова. Заарештований 3 березня 1938 р. як член к.-р. організації та за шкідництво (статті 54^{1} п. «а», 54^{11}, 54^{13} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 жовтня 1963 р.

БАБИКОВ Гнат Петрович народився 1902 р. у с. Круглик Хотинського пов. Бессарабської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Учитель школи № 8. Заарештований 6 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 29 листопада 1937 р. (ст. 197 КПК УРСР).

БАБИЧ Абрам Ананійович народився 1879 р. у с. Нова Іванівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Іванівка Лозівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Щорса. Заарештований 4 квітня 1938 р. за антирад. настрої та к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), а 28 січня 1939 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд. Справу закрито Лозівським РВ НКВС 4 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БАБИЧ Андрій Ілліч народився 1908 р. у с. Шелудьківка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Служив у Чугуївському р-ні Харківської обл. Червоноармієць змінного складу 137-го арт. полку. Заарештований 14 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію серед червоноармійців та відмову брати зброю за релігійними переконаннями (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11}, 206^{13} КК УРСР) і військовим трибуналом 14-го стріл. корпусу ХВО 10 жовтня 1937 р. засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований 1 березня 1990 р.

БАБИЧ Василь Георгійович (Єгорович) народився 1895 р. у с. Самотоївка Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Бухгалтер Лозівського відділення Сільгоспбанку. У 1928 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 24 жовтня 1937 р. за к.-р. роботу (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 21 квітня 1989 р.

БАБИЧ Герасим Іванович народився 1889 р. у с. Ставидли Чигиринського пов. Київської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пашкове Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний лан». Заарештований 15 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 19 травня 1961 р.

БАБИЧ Герасим Кузьмич народився 1897 р. у с. Великий Обзир Ковельського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Криштопівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червона Тернівка». Заарештований 15 березня 1938 р. як член к.-р. організації та за к.-р. діяльність (статті 54^{7}, 54^{10} ч 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 листопада 1956 р.

БАБИЧ Григорій Іванович народився 1900 р. у м. Зміїв Зміївського пов. Харківської губ. Українець, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Зміїв Зміївського р-ну Харківської обл. Продавець і приймальник тари райспоживкооперації. У [1930 р.] позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 березня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 5 травня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

БАБИЧ Маркіян Тихонович народився 1888 р. на хут. Ревчик Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1929—1931 рр. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у сел. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Робітник депо ст. Люботин Півд. залізниці. Заарештований 27 жовтня 1937 р. як член шпигунської диверсійної організації (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

БАБИЧ Михайло Андрійович народився 1879 р. у с. Бірки Зіньківського пов. Полтавської губ. Українець, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Пенсіонер. Заарештований 10 листопада 1937 р. як член секти євангельських християн, за антирад. агітацію та розповсюдження к.-р. листівок (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 лис-

топада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 14 квітня 1989 р.

БАБИЧ Михайло Васильович народився 1905 р. у с. Карамиші Київської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник відділу кадрів тресту «Коксохіммонтаж». Заарештований 29 серпня 1937 р. як член антирад. терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УСРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 10 серпня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БАБИЧ Петро Тихонович народився 1888 р. у с. Дуншівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у сел. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 травня 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 29 червня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БАБИЧ Пилип Андрійович народився 1874 р. у с. Манченки Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Манченки Харківського р-ну Харківської обл. Сторож Харківського міськхарчторгу. У 1931 р. майно конфісковане. Заарештований 9 лютого 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), помер 13 червня 1938 р. у Харківській змішаній в’язниці. Справу закрито ВДТВ УДБ НКВС ст. Люботин Півд. залізниці 15 червня 1938 р. (ст. 4 п. «а» КПК УРСР). Реабілітований 11 березня 1990 р.

БАБИЧ Трохим Кузьмич народився 1906 р. у с. Вільшани Харківського пов. Харківської губ. Українець із селян, освіта початкова, позапарт., у 1932—1937 рр. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у с. Вільшани Харківського р-ну Харківської обл. Завідувач складу Новобаварського пивзаводу. Заарештований 13 жовтня 1937 р. як член антирад. української націоналістичної терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. У 1937—1940 рр. термін покарання відбував в Амуртабі, у 1940—1947 р. у м. Магадан, де залишився після звільнення з табору. Працював на Магаданському промкомбінаті. Реабілітований 27 березня 1956 р.

БАБИЧ Хома Васильович народився 1878 р. у міст. Люботин Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Люботин Харківському р-ну Харківської обл. Сторож Харківської окружної лікарні. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 8 листопада 1937 р. як куркуль, що переховувався від вислання та за вороже ставлення до рад. влади (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 13 березня 1939 р. (статті 197 ч. 2, 159 КПК УРСР).

БАБИЧ Яків Андрійович народився 1895 р. у м. Костянтиноград Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Красноград Красноградського р-ну Харківської обл. Службовець Хутроспілки. Заарештований 3 березня 1938 р. як член антирад. організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 червня 1958 р.

БАБИЧЕНКО Арсеній Олександрович народився 1897 р. у с. Улянівка Пирятинського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у сел. Гаврилівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Головний бухгалтер радгоспу «Соцнаступ». У 1925 і 1930 рр. під слідством органів ДПУ за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УСРР). Заарештований 4 квітня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито слідчастиною УНКВС по Харківській обл. 23 вересня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БАБИЧЕНКО Михайло Трохимович народився 1890 р. у с. Орлова Балка [Єлисаветградського пов.] Херсонської губ. Українець, з робітників, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Харківського моторемонтного заводу. Заарештований 29 березня 1938 р. як член к.-р. білогвардійської бойової організації, за шпигунську діяльність та антирад. агітацію (статті 54^{6}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 2 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 липня 1960 р.

БАБІЇВНА Ганна Іллівна народилася 1897 р. у с. Добромірка Збаразького пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українка, із селян, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Актриса театру ім. Шевченка. Заарештована 11 травня 1938 р. як дружина члена антирад. української націоналістичної терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 2 червня 1938 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбувала у Темтабі. На 1956 р. проживала у Харкові, актриса українського драматичного театру. Померла 2 березня 1979 р. у Харкові. Реабілітована 17 квітня 1956 р.

БАБІЙ Юрій Гнатович народився 1880 р. у м. Борщів Борщівського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, з робітників, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу № 183. Заарештований 21 квітня 1938 р. як член польської шпигунської диверсійної організації (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 листопада 1958 р.

БАБІКОВ Іван Микитович народився 1904 р. у с. Дудини [Оренбурзької губ.]. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу № 183. Заарештований [25 лютого 1938 р.] за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 1 липня 1938 р. засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з обмеженням у правах на 1 рік. Реабілітований 17 січня 1989 р.

БАБКІН Володимир Кузьмич народився 1889 р. і проживав у Харкові. Росіянин, із службовців, освіта середня, позапарт. Уповноважений Харківської контори Укрголовнафти. Заарештований 9 жовтня 1937 р. за к.-р. шкідницьку діяльність (статті 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 10 грудня 1937 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний [10 грудня] 1937 р. у Харкові. Реабілітований 18 липня 1957 р.

БАБКІНА Ганна Йосипівна народилася 1896 р. у міст. Люботин Валківського пов. Харківської губ. Українка, із селян, освіта середня, позапарт. Проживала у Харкові. Рахівник-обліковець відділу постачання заводу № 183. Заарештована 14 грудня 1937 р. як дружина члена антирад. організації (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 лютого 1938 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Реабілітована 24 квітня 1989 р.

БАБКО Іван Олександрович народився 1898 р. у м. Суми Сумського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта початкова, член ВКП(б) з 1918 р. Проживав у Харкові. Завідуючий міськвідділом облспоживспілки. Заарештований 9 липня 1938 р. як член антирад. терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 5 вересня 1939 р. (статті 54^{7}, 54^{8} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Справу закрито військовою колегією Верховного Суду СРСР 26 липня 1940 р. (ст. 347 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БАБУШКІН Володимир Мойсейович народився 1876 р. у м. Гомель Гомельського пов. Могильовської губ. Єврей, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач складу Центральної швейної лабораторії. Заарештований 14 травня 1938 р. як член антирад. шпигунської сіоністської організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 20 серпня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БАБУШКІНА Іветта Ісаївна, див. *Гільберг (Бабушкіна) Іветта Ісаївна.*

БАБЧЕНКО Дмитро Васильович народився 1911 р. у с. Бишкин Лебединського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, у 1931—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Керівник експертно-проектного бюро міськпроекту. Заарештований 13 жовтня 1937 р. як член антирад. української націоналістичної терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 25 жовтня 1937 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі та Алтайтабі. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 липня 1944 р. термін скорочено на 1 рік, а ухвалою від 16 грудня 1944 р. рішення особливої трійки скасовано, справу закрито. Реабілітований 6 червня 1958 р.

БАБЧИНСЬКИЙ Олександр Тимофійович народився 1892 р. у м. Кишинів Кишинівського пов. Бессарабської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Виконроб Харсільелектро. Заарештований 28 жовтня 1937 р. за шпигунську діяльність на користь Німеччини (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 22 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 17 січня 1964 р.

БАГАЦЬКИЙ Кузьма Васильович народився 1884 р. у м. Зміїв Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Робітник УКІЖ. У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 17 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у далеких ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Самартабі. Реабілітований 17 січня 1994 р.

БАГДАСАРЯН Вартан Мосесович народився 1898 р. у м. Батум Батумського пов. Кутаїської губ. Вірмен, з робітників, осві-

та початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник взуттєвої фабрики Облдиткомісії. Заарештований 17 лютого 1938 р. як член к.-р. націоналістичної шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 23 березня 1939 р. (статті 197 ч. 2, 198 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БАГІНСЬКИЙ (Богінський) Алоїз Домінікович народився 1900 р. у с. Будище Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Попівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний партизан». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 листопада 1937 р. за к.-р. націоналістичну та шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 7 серпня 1989 р.

БАГІНСЬКИЙ Антон Йосифович, див. *БОГІНСЬКИЙ (Багінський) Антон Йосифович.*

БАГІНСЬКИЙ Антон Шимонович, див. *БОГІНСЬКИЙ (Багінський) Антон Шимонович.*

БАГІНСЬКИЙ Вікентій Лаврентійович, див. *БОГІНСЬКИЙ (Багінський) Вікентій Лаврентійович.*

БАГІНСЬКИЙ Гнат Іванович, див. *БОГІНСЬКИЙ (Багінський) Гнат Іванович.*

БАГІНСЬКИЙ Зигфрід Марцелович народився 1905 р. у с. Соболівка Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Надеждине Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Перемога бідняка». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 8 січня 1938 р. як член к.-р. організації та за антирад. агітацію (статті 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 червня 1968 р.

БАГІНСЬКИЙ Іван Дем'янович народився 1906 р. у с. Пічкури Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Багата Чернещина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Постишева. У 1935 р. майно конфісковане, позбавлений виборчих прав, в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 16 серпня 1937 р. за ворожі настрої та антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 січня 1938 р. у Полтаві. Реабілітований 10 серпня 1989 р.

БАГІНСЬКИЙ Іван Карлович народився 1886 р. у с. Богушівка Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Олександрівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «КІМ». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 5 серпня 1937 р. за к.-р. націоналістичну діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 23 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 30 травня 1964 р.

БАГІНСЬКИЙ (Богінський) Йосиф Адольфович народився 1902 р. у с. Брачки Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Михайлівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Леніна. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 25 грудня 1937 р. як член к.-р. польської націоналістичної організації та за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 листопада 1960 р.

БАГІНСЬКИЙ Казимир Гнатович, див. *БОГІНСЬКИЙ (Багінський) Казимир Гнатович.* **БАГІНСЬКИЙ Казимир Касперович** народився 1912 р. у с. Брачки Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Володимирівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Перемога бідняка». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 29 грудня 1937 р. як член к.-р. організації та за антирад. агітацію (статті 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 червня 1968 р.

БАГІНСЬКИЙ Марцелін Петрович народився 1903 р. у с. Соболівка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Надеждине Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. У 1935 р.

в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 30 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 грудня 1965 р.

БАГІНСЬКИЙ Франц Варфоломійович, див. *БОГІНСЬКИЙ (Багінський) Франц Варфоломійович.*

БАГІНСЬКИЙ (Богінський) Франц Лаврентійович народився 1894 р. у с. Стара Богушівка Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новоолександрівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «КІМ». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 31 грудня 1937 р. за к.-р. роботу (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 квітня 1960 р.

БАГІНСЬКИЙ Цезар Людвігович народився 1895 р. у с. Середня Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Зарубинка Вільхуватського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги до Північно-Казахстанської обл., звідки втік. Заарештований 23 листопада 1937 р. за к.-р. шпигунську та розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 10 серпня 1989 р.

БАГІНСЬКИЙ Юліан Вікентійович, див. *БАЧИНСЬКИЙ (Богінський, Багінський) Юліан Вікентійович.*

БАГЛАЄНКО Семен Васильович народився 1879 р. у с. Печеніги Вовчанського пов. Харківської губ. Циган, з міщан, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Візник заводу «Серп і молот». Заарештований 21 липня 1938 р. як член білогвардійської терористичної організації (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 21 лютого 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БАГМУТ Петро Костянтинович народився 1885 р. у с. Княжне Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Без певних занять. Заарештований 27 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 листопада 1937 р. (статті 54^{10} ч. 2, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 18 жовтня 1958 р.

БАГНО Павло Миколайович народився 1901 р. у с. Трубайці Хорольського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Богодухів Богодухівського р-ну Харківської обл. Старший бухгалтер Богодухівського птахокомбінату. Заарештований 15 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 8 грудня 1939 р. за непідтвердженням фактів антирад. діяльності зі звільненням з-під варти.

БАГНОВЕЦЬ Софія Йосифівна (Василівна) народилася 1874 р. у м. Троки Трокського пов. Віленської губ. Полька, з робітників, неписьмен., позапарт. Проживала в с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. На утриманні дітей. Заарештована 14 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР від 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлена волі у концтаборі на 10 років. Термін покарання відбувала в Картабі. Реабілітована 11 серпня 1989 р.

БАГР Максим Миколайович, див. *МУРИН Василь Миколайович (Багр Максим Миколайович).*

БАГРОВА Роза Марківна народилася 1902 р. у с. Орлівка Вінницького пов. Подільської губ. Єврейка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Закрійниця ательє Індпошиву. Заарештованою не була через важку хворобу, під слідством УДБ ХОУ НКВС з 25 вересня 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 27 грудня 1937 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Заарештована 14 березня 1938 р. і направлена до Картабу для відбуття терміну покарання. Померла 7 січня 1940 р. в лікарні Акмолінського відділення Картабу. Реабілітована 12 лютого 1957 р.

БАДАНСЬКА Лідія Йосифівна народилася 1901 р. у м. Одеса Одеського пов. Херсонської губ. Єврейка, з міщан, освіта вища, у 1930—1937 рр. член ВКП(б). Проживала в Харкові. Завідувач обласного відділу мистецтв. Заарештована 24 жовтня 1937 р. як член антирад. терористичної організації правих (статті 54^{8}, 54^{11}, КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по

Харківській обл. 11 лютого 1939 р. (ст. 4 «д» КПК УРСР). Звільнена з-під варти 15 лютого 1939 р.

БАДЕ Микола Михайлович народився 1884 р. у с. Замкове Турківського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Робітник трансторгхарчу ст. Лозова Півд. залізниці. Заарештований 13 січня 1938 р. як антирад. особа, за фашистські настрої, шпигунство (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 24 червня 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Усольтабі, де й помер 31 листопада 1942 р. Реабілітований 19 серпня 1994 р.

БАДЕР Ірахім Юдкович народився [1863] р. у міст. Янушпіль Житомирського пов. Волинської губ. Єврей, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Пенсіонер. Заарештований 17 березня 1938 р. як член польської націоналістичної диверсійної шпигунської організації (статті 54^6, 54^1 п. «а», 54^9, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 14 червня 1938 р.

БАДІНДЕР Володимир Самійлович народився 1908 р. у м. Кишинів Бессарабської губ. Єврей, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Інспектор Нархарчування ресторану «Спартак». Заарештований 16 вересня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 29 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 липня 1989 р.

БАДОВЕЦЬ (Бодавець) Іван Калістратович народився 1897 р. у с. Верхів Острозького пов. Волинської губ. Росіянин, із селян, освіта вища, у 1920—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Завідувач навчальною частиною навчального комбінату Харківського велозаводу. Заарештований 21 жовтня 1937 р. за антирад. шпигунську діяльність на користь Польщі (статті 54^1 п. «а», 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і спецколегією Харківського облсуду 19 січня 1938 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 5 років позбавлення волі у далеких ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Термін покарання відбував у Північсхідтабі, з 1939 р. у Сибтабі. Ухвалою судової колегії в кримінальних справах Верховного Суду УРСР від 15 жовтня 1940 р. вирок суду скасовано, справу надіслано на новий розгляд зі стадії досудового слідства і Харківським облсудом 6 травня 1941 р. виправданий.

БАЄВ Іван Антонович народився 1890 р. у м. Болхов Болховського пов. Орловської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Уплатне Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Зоря комунізму». Заарештований 7 жовтня 1937 р. за п'яні дебоші та побиття дружини (ст. 153 ч. 2 КК УРСР), з 18 січня 1938 р. під слідством за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 25 жовтня 1938 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 2 роки. Реабілітований 30 січня 1990 р.

БАЄВ Ілля Тодорович народився 1909 р. у с. Болгарськ-Бейкоп Князівства Болгарія. Болгарин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХТЗ. Заарештований 11 лютого 1938 р. за шпигунську діяльність (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 жовтня 1938 р. (ст. 54^6 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 листопада 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 серпня 1956 р.

БАЄВ Костянтин Антонович народився 1910 р. у с. Берека Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Берека Олексіївського р-ну Харківської обл. Робітник кар'єру на ст. Мерефа Півд. залізниці. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 5 серпня 1937 р. за невдоволення заходами рад. влади (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 11 вересня 1937 р. (ст. 54^{10} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 червня 1989 р.

БАЄВ Петро Іванович народився 1904 р. у с. Аполлонівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Аполлонівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Комунар». У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 26 жовтня 1937 р. як куркуль та за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Усольтабі у м. Солікамськ Молотовської обл. Реабілітований 26 червня 1989 р.

БАЖИЦЬКИЙ Йосиф Йосифович народився 1888 р. у Будапешті. Угорець, з кустарів, освіта початкова, у 1919—1938 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Майстер з ремонту друкарських машинок Держбанку. Заарештований 14 квітня 1938 р. як агент іноземної розвідки (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 17 жовтня 1938 р. (статті 54^6, 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл.

Розстріляний 27 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 серпня 1958 р.

БАЖО Генріх Вікторович народився 1877 р. у Санкт-Петербурзі. Француз, з міщан, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Помічник бухгалтера Харпромкомбінату. Заарештований 3 липня 1938 р. як агент іноземної розвідки (ст. 54^6 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 4 січня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БАЖО Георгій Генріхович народився 1908 р. у Санкт-Петербурзі. Француз, із службовців, освіта початкова, позапарт., у 1928—1937 рр. член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Робітник хлібозаводу № 3. Заарештований 8 липня 1938 р. за к.-р. шпигунську діяльність на користь іноземної держави (ст. 54^6 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 14 грудня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БАЗАРНИЙ Самійло Єгорович народився 1864 р. у с. Гонтарівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав на хут. Радьківка Старосалтівського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник свинорадгоспу ім. Профінтерну. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 28 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 квітня 1989 р.

БАЗАРОВ Абрам Йосифович народився 1897 р. у м. Могильов Могильовської губ. Єврей, з робітників, освіта вища, член ВКП(б) з 1919 р. Проживав у Харкові. Інженер-електрик НДІ ВУГЛЕХІМу. Заарештований 26 жовтня 1937 р. як член к.-р. троцькістської організації (ст. 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 5 січня 1938 р. (статті 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 6 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 грудня 1957 р.

БАЗАРОВА Лариса Соломонівна народилася 1900 р. у м. Звенигородка Звенигородського пов. Київської губ. Єврейка, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Вихователька дитячих ясел № 100. Заарештована 11 січня 1938 р. як дружина ворога народу і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 лютого 1938 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. На 1957 р. проживала в м. Харцизьк Сталінської обл. Реабілітована 25 січня 1957 р.

БАЗАРСЬКА Роза (Розалія) Ісаківна народилася 1889 р. у м. Кам'янець-Подільський Кам'янець-Подільського пов. Подільської губ. Єврейка, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Корсетниця Центрального універмагу. Заарештована 11 квітня 1938 р. за шпигунство (ст. 54^6 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 17 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БАЗИЛЕВИЧ Андрій Карпович народився 1901 р. у міст. Краснокутськ Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, з торговців, освіта початкова, у 1929—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у сел. Краснокутськ Краснокутського р-ну Харківської обл. Завгосп лікарні. У 1935 р. під слідством Краснокутського РВ НКВС за приховування к.-р. минулого під час вступу до партії. Заарештований 29 березня 1938 р. як член к.-р. української націоналістичної повстанської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 листопада 1994 р. і 28 лютого 1958 р.

БАЗИЛЕВИЧ Володимир Іванович народився 1883 р. у м. Слов'янськ Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у с. Піски Ізюмського р-ну Харківської обл. Експедитор Ізюмської промартілі «Коопхімпраця». Заарештований 22 грудня 1937 р. як член української к.-р. націоналістичної повстанської організації та польського шпигунського диверсійного угруповання (статті 54^2, 54^6, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 листопада 1960 р.

БАЗИЛЕВИЧ Микола Карпович народився 1892 р. у с. Хрущова Микитівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, з торговців, освіта середня, позапарт., у минулому член партії боротьбистів, у 1920—1921 рр. член РКП(б). Проживав у м. Краснокутськ Краснокутського р-ну Харківської обл. Викладач Краснокутської школи тракторних бригадирів, таємний співробітник НКВС. Заарештований 30 червня 1938 р. як член антирад. української націоналістичної повстанської організації та за антирад. агітацію (статті 54^2, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 17 жовтня 1939 р. за належність до к.-р. організації та антирад. агітацію позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував у Крастабі. Реабілітований 4 травня 1989 р.

БАЗИЛЕВИЧ Михайло Олексійович народився 1886 р. у с. Верхній Бишкин Зміївського

пов. Харківської губ. Росіянин, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у сел. Покотилівка Харківського р-ну Харківської обл. Бухгалтер будинкоуправління № 1120 і 1123. Заарештований 21 квітня 1938 р. як член бойової білогвардійської к.-р. організації (ст. 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 5 липня 1989 р.

БАЗИЛЕВИЧ Олександр Миколайович народився 1885 р. у м. Куп'янськ Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Рахівник артілі «Зірка». Заарештований 22 жовтня 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність на користь Японії під час роботи на Китайській східній залізниці (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 11 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 серпня 1989 р.

БАЗІЙ Марія Данилівна народилася 1906 р. у с. Царедарівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українка, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1925—1929 член ВЛКСМ, у 1927—1929 кандидат у члени ВКП(б). Проживала у сел. Панютине Лозівського р-ну Харківської обл. Домогосподарка. Заарештована 2 лютого 1938 р. як член к.-р. троцькістської організації та за к.-р. роботу, яку проводила разом зі своїм чоловіком (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 4 серпня 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала на Колимі в ОТПу Ельген. Ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від 8 березня 1947 р. як соціально небезпечний елемент вислана на 3 роки до Якутської АРСР, а ухвалою від 30 грудня 1950 р. вислана на поселення в район Колими на Далеку Північ під нагляд органів МДБ. Ухвалою транспортної колегії Верховного Суду СРСР від 14 квітня 1954 р. звільнена від заслання і повернулася до сел. Панютине. Реабілітована 28 лютого 1959 р.

БАЗОВКІН Трохим Нефедович народився 1908 р. у с. Брянцево Дмитровського пов. Орловської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велико-Коломийцеве Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «3-й вирішальний». У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 8 грудня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 25 вересня 1938 р. засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований 19 жовтня 1990 р.

БАЙБАК Олександр Андрійович народився 1900 р. у с. Печеніги Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Завідуючий складом взуттєвої фабрики № 5. Заарештований 21 квітня 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 25 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БАЙБАК Петро Трохимович народився 1913 р. у міст. Люботин Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у сел. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Студент Харківського юридичного інституту ім. Кагановича. Заарештований 28 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Самартабі. Постановою слідчастини УДБ НКВС УРСР від 9 вересня 1939 р. справу направлено на дослідування, а постановою слідчастини Харківського міськвідділу НКВС від 16 березня 1940 р. термін покарання скорочено до фактично відбутого зі звільненням з-під варти. Реабілітований 5 грудня 1989 р.

БАЙБАР Петро Антонович народився 1897 р. у с. Катеринівка Полтавської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Воронівка Борівського р-ну Харківської обл. Сторож зернорадгоспу ім. 20-річчя Жовтня. У 1933 р. за невиконання хлібозаготівлі майно конфісковане. Заарештований 7 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 28 квітня 1939 р. засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 3 роки. Реабілітований 26 січня 1990 р.

БАЙДА Павло Степанович народився 1894 р. у с. Леськи Черкаського пов. Київської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер контори «Домно-Ремонт» в м. Ворошиловськ Донецької обл. Заарештований 25 січня 1938 р. як член антирад. терористичної організації РОВС (статті 54^{2}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу за вказаними статтями закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 31 січня 1938 р. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 квітня 1944 р., як член антирад. організації позбавлений волі у ВТТ на 7 років. Після відбуття строку покарання відправлений на поселення до Красноярського краю.

БАЙДАКОВ Костянтин Юхимович народився 1880 р. у с. Шевкове Новотарського пов.

Тверської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, член ВКП(б) з 1917 р. Проживав у Харкові. Старший технік Харківської проектної контори Союзтранспроекту. Заарештований 20 березня 1938 р. як член правотроцькістської шпигунської терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 26 серпня 1938 р. (статті 54^{1} п. «а», 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 26 серпня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 червня 1957 р.

БАЙДАЛ Олександр Харлампійович народився 1902 р. у с. Сартана Маріупольського пов. Катеринославської губ. Грек, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Економіст артілі «Ремонтодяг». Заарештований 30 грудня 1937 р. за шпигунську та к.-р. націоналістичну діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 листопада 1959 р.

БАЙДОВСЬКИЙ Георгій Йосифович народився 1888 р. у с. Пелищі Гродненської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник депо «Жовтень» ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 20 жовтня 1937 р. за антирад. настрої, листування з родичами, які проживають у Польщі і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 4 квітня 1989 р.

БАЙЄР Ергард Людвігович народився 1903 р. у с. Дерманка Заславського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. як прибічник фашистської Німеччини та за к.-р. діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 жовтня 1959 р.

БАЙЄР Йонатан (Юонатан) Стефанович народився 1882 р. у кол. Варварівка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Кам'янка Дворічанського р-ну Харківської обл. Робітник Топольської МТС. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 4 серпня 1937 р. за к.-р. роботу (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 серпня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 23 березня 1989 р.

БАЙЄР Мечислав Якович народився 1904 р. у Варшаві. Єврей, з робітників, освіта вища, позапарт., до 1937 р. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Асистент Харківського машинобудівного інституту. Заарештований 22 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 листопада 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Картабі, Північуралтабі та ВТТ у Красноярському краї. До 1955 р. проживав у м. Абакан Красноярського краю, потім повернувся до Харкова. Реабілітований 21 травня 1955 р.

БАЙЄР Олександр Олександрович народився 1884 р. у Москві. Росіянин, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач Українського інституту радянської торгівлі. Заарештований 15 квітня 1938 р. як член антирад. шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 листопада 1956 р.

БАЙЄР Рейнгард Юліусович народився 1893 р. у кол. Нова Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Терни Дворічанського р-ну Харківської обл. Робітник радгоспу «Соціалістична перемога». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 листопада 1963 р.

БАЙРАХТАРОВ Самсон Григорович народився 1876 р. у м. Карс, Карської обл. Туреччина. Вірмен, із селян, освіта початкова, член ВКП(б) з 1918 р. Проживав у Харкові. Начальник охорони лікеро-горілчаного заводу. Заарештований 23 лютого 1938 р. як член к.-р. націоналістичної шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 31 січня

1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БАЙРАХТАРОВ Цолак Григорович народився 1908 р. у м. Карс Карської обл. Вірмен, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Учень курсів громадського харчування. Заарештований 23 лютого 1938 р. як член к.-р. дашнацької націоналістичної шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 29 березня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БАЙРАЧНИЙ Дмитро Васильович народився 1892 р. у с. Заміське Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олександрівка Валківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Нове життя», бригадир. Заарештований 4 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 17 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував на ст. Ізвесткова Далекосхідної залізниці. Реабілітований 21 червня 1989 р.

БАЙРАЧНИЙ Іван Олександрович народився 1894 р. у с. Заміське Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Красноград Красноградського р-ну Харківської обл. Завідуючий майстернею дитячої комуни ім. Леніна. Заарештований 6 травня 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 2 лютого 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БАЙРАЧНИЙ Ілля Андрійович народився 1891 р. у с. Просяне Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Робітник Харківського готелю «Інтернаціонал». У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав і висланий до Північного краю на 3 роки. У 1931 р. із заслання втік. Заарештований 31 жовтня 1937 р. як розкуркулений, що втік із заслання та за антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 22 серпня 1989 р.

БАЙЦЕРОВ Ілля Петрович народився 1893 р. на хут. Михайлівка Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Таранівка Зміївського р-ну Харківської обл. Рахівник школи. Заарештований 17 квітня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито Великобурлуцьким РВ НКВС 14 березня 1939 р. (статті 197 ч. 2, 159 КПК УРСР).

БАКАЙ Григорій Петрович народився 1907 р. у м. Крюків Кременчуцького пов. Полтавської губ. Українець, з робітників, освіта середня, позапарт., у 1930—1938 рр. член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Заступник начальника транспортного відділу заводу ім. Шевченка. Заарештований 23 квітня 1938 р. як член антирад. терористичної есерівської організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 31 серпня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БАКАЙ Іван Семенович народився 1873 р. у с. Софіївка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Софіївка Близнюківського р-ну Харківської обл. Мірошник артілі «Серп і молот». У 1930 р. за ст. 54^{10} ч. 1 КК УСРР висланий на 3 роки до Північного краю, на засланні перебував у м. Архангельськ. Заарештований 13 березня 1938 р. як член антирад. організації та за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і Харківським облсудом 19 квітня 1939 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 3 роки позбавлення волі з обмеженням прав на 1 рік. Реабілітований 27 грудня 1993 р.

БАКАЙ Сергій Андрійович народився 1897 р. у с. Зачепилівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавільжанка Дворічанського р-ну Харківської обл. Робітник сінного пункту. У 1930 р. майно конфісковане. У 1931 р. під слідством Дворічанського райвідділку Харківського оперсектора ДПУ за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УСРР). Заарештований 7 лютого 1938 р. як член антирад. угруповання та за к.-р. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 січня 1960 р.

БАКАЛЕЦЬ Василь Гаврилович народився 1901 р. у с. Терешівці Летичівського пов. Подільської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Високий Харківського р-ну Харківської обл. Учитель СШ. Заарештований 21 березня 1938 р. як член к.-р. націоналістичної повстанської організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 13 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 грудня 1958 р.

БАКАЛІЙНИК Арон Йось Шлемович народився 1892 р. у міст. Вчорайше Сквирського пов. Київської губ. Єврей, з торговців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Виконроб ДЕС № 3. Заарештований 17 березня 1938 р. за антирад. шпигунську сіоністську діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 9 грудня 1958 р.

БАКАНОВ Іван Олексійович народився 1893 р. у м. Чугуїв Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Головний бухгалтер Української контори тресту «Союзстройелектро». Заарештований 8 лютого 1938 р. за к.-р. шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 березня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 грудня 1957 р.

БАКЕВИЧ-ЩУКОВСЬКИЙ Володимир Миколайович народився 1897 р. у м. Чернігів Чернігівської губ. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у м. Барвінкове Барвінківського р-ну Харківської обл. Виконувач обов'язків головного інженера особливого будівництва НКВС. Заарештований 9 лютого 1938 р. як член антирад. організації та за антирад. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито прокурором Ізюмського р-ну 11 січня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БАКСАНСЬКИЙ Яків Наумович народився 1904 р. у м. Сороки Сорокського пов. Бессарабської губ. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Старший методист спортивного товариства «Буревісник». Заарештований 28 вересня 1937 р. за шпигунську діяльність, як перебіжчик (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 17 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 9 вересня 1960 р.

БАКУМ Митрофан Георгійович народився 1876 р. у м. Полтава Полтавської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу № 183. Заарештований 15 квітня 1938 р. за шпигунську та диверсійну діяльність (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 2 вересня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БАКУМЕНКО Іван Васильович народився 1885 р. у с. Дергачі Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дергачі Харківського р-ну Харківської обл. Шкіряник-кустар. У 1931 р. під слідством Харківського оперсектора ДПУ як член церковної організації. Заарештований 4 серпня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 2 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 30 березня 1989 р.

БАКУМЕНКО Парасковія Онисимівна народилася 1893 р. у с. Дергачі Харківського пов. Харківської губ. Українка, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживала в сел. Безпалівка Зміївського р-ну Харківської обл. Метеоролог ст. Безпалівка Півд. залізниці. Заарештована 26 серпня 1937 р. як член к.-р. шпигунської диверсійної організації (статті 54^{1} п. «а» через ст. 20, 54^{9} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 грудня 1937 р. позбавлена волі у ВТТ на 10 років. Померла 4 серпня 1940 р. у Сизранській в'язниці. Реабілітована 30 серпня 1957 р.

БАКУМОВ Віктор Васильович народився 1898 р. і проживав у Харкові. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт., у 1925—1934 рр. член ВКП(б). Постачальник Південмаштресту. Заарештований 28 лютого 1938 р. за належність до к.-р. білогвардійського підпілля (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 липня 1956 р.

БАКУН Федір Михайлович народився 1899 р. у с. Теляче Підгайцівського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1932—1934 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник ст. Харків-Левада Півд. залізниці. Заарештований 14 грудня 1937 р. за антирад. настрої та листування з рідними, які проживали за кордоном (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливою нарадою при НКВС СРСР 22 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 21 серпня 1962 р.

БАКША Ян Казимирович народився 1892 р. у м. Іллукст Іллукстського пов. Курляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта середня, член ВКП(б) з 1927 р. Проживав у Харкові. Завідувач гаража обласної контори Союзсільгосппостачремонту. Заарештований 30 грудня 1937 р. як агент іноземної розвідки (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу

про розстріл. Розстріляний 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1989 р.

БАКШЕЄВ Володимир Іванович народився 1877 р. у м. Володимир-Волинський Володимир-Волинського пов. Волинської губ. Росіянин, із службовців, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Старший статистик 19-го будівельного тресту. Заарештований 11 березня 1938 р. за антирад. настрої та тероризм (статті 54^8, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. (статті 54^6, 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 9 грудня 1958 р.

БАЛА Трохим Олександрович народився 1894 р. у с. Кириківка Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кириківка Охтирського р-ну Харківській обл. Робітник ст. Кириківка Півд. залізниці. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. настрої та антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Основа Півд. залізниці 8 грудня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БАЛАБА Павло Єрофійович народився 1883 р. у с. Петропавлівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петропавлівка Вовчанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Фрунзе. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. У 1931 р. висланий до Північного краю. На засланні перебував на ст. Коноша Сєвєрної залізниці, у 1934 р. втік. Заарештований 25 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 2 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 квітня 1989 р.

БАЛАБА Яків Іванович народився 1880 р. у с. Графське Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Радянське Перше Вовчанського р-ну Харківської обл. Чорнороб Вовчанського лісництва. У 1932 р. майно конфісковане, виключений з колгоспу. Заарештований 26 лютого 1938 р. як член антирад. терористичної есерівської організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 березня 1938 р. (статті 54^2, 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 серпня 1960 р.

БАЛАБАЄВ Яків Петрович народився 1902 р. у м. Харцизьк Таганрозького окр. області Війська Донського. Росіянин, з робітників, освіта початкова, член ВКП(б) з 1927 р. Проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Виконавець госпчастини Військбуду. Заарештований 16 квітня 1938 р. як член антирад. терористичної організації правих (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 17 жовтня 1939 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Термін покарання відбував у м. Канськ Красноярського краю. Реабілітований 6 березня 1989 р.

БАЛАБАЙ Павло Трохимович народився 1903 р. у с. Балабаївка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Балабаївка Печенізького р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Ударник», бригадир. У 1931 р. розкуркулений. Ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 4 березня 1933 р. (статті 54^{10}, 78 КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. У 1935 р. із заслання втік. Заарештований 4 серпня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 серпня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 12 жовтня 1989 р. та 20 серпня 1965 р.

БАЛАБАЙ Тихін Сидорович народився 1894 р. на хут. Балабаївка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Балабаївка Печенізького р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Ударник». Заарештований 7 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 27 листопада 1937 р. засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 2 роки. Термін покарання відбував у м. Магадан Хабаровського краю. На 1965 р. проживав за старою адресою. Реабілітований 30 грудня 1965 р.

БАЛАБАЙ Трохим Григорович народився 1873 р. у с. Балабаївка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Балабаївка Печенізького р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Ударник». У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 4 серпня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 серпня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 20 серпня 1965 р.

БАЛАБАНОВ Валентин Васильович народився 1904 р. у с. Сенькове Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у с. Володимирівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Фотограф Володимирівського будинку відпочинку. Заарештований 23 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки

УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 15 березня 1989 р.

БАЛАКАНОВ Костянтин Лукич народився 1906 р. у м. Сороки Сорокського пов. Бессарабської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1929—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Інструктор Червонозаводської районної ради Тсоавіахіму м. Харкова. Заарештований 6 вересня 1937 р. за шпигунську діяльність. (ст. 54^{6} КК УРСР) і ухвалами комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР від 26 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) та особливої наради при НКВС СРСР від 28 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Пояменській дільниці Каргопольтабу в сел. Няндома Архангельської обл. На 1959 р. проживав у Києві. Реабілітований 6 лютого 1960 р.

БАЛАКИРЄВ Іван Петрович народився 1882 р. у с. Осинівка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Осинівка Чугуївського р-ну Харківської обл. Конюх Чугуївського пункту Заготзерна. Заарештований 22 квітня 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 травня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 травня 1959 р.

БАЛАКІН Аркадій Михайлович народився 1893 р. у м. Вязьма Вяземського пов. Смоленської губ. Росіянин, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач військової справи Харківського інституту інженерів залізничного транспорту. Заарештований 4 липня 1938 р. за шпигунство (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито ДТВ ГУДБ НКВС Півд. залізниці 13 грудня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Звільнений з-під варти 17 грудня 1938 р.

БАЛАКІН Микита Іванович народився 1883 р. у с. Сулость Ростовського пов. Ярославської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Бухгалтер-контролер відділення Держбанку. Заарештований 28 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито Чугуївським РВ НКВС 20 вересня 1938 р. за недоведеності складу злочину.

БАЛАКЛИЦЬКИЙ (Балоклицький) Данило Павлович народився 1883 р. у с. Дергачі Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, у 1930—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Дергачі Дергачівського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 17 грудня 1937 р. за приховування свого минулого та вороже ставлення до рад. влади (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 4 червня 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбував у м. Владивосток Приморського краю, де й помер 15 жовтня 1941 р. Реабілітований 6 березня 1959 р.

БАЛАКЛІЙСЬКИЙ Іван Петрович народився 1892 р. у с. Співаківка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. 1 Травня Барвінківського р-ну Харківської обл. Член правління колгоспу «Жовтнева революція» в с. Надеждівка Барвінківського р-ну. Заарештований 21 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 7 січня 1938 р. засуджений на 3 років позбавлення волі у ВТТ віддалених місцевостей СРСР з обмеженням прав на 1 рік. Реабілітований 22 липня 1995 р.

БАЛАН Михайло Володимирович народився 1896 р. у с. Нагорине провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу «Серп і молот». Заарештований 14 жовтня 1937 р. за шпигунство (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 листопада 1989 р.

БАЛАНЕВСЬКА Рахіль Давидівна народилася 1910 р. у с. Захарівка Єлисаветградського пов. Херсонської губ. Єврейка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 6 листопада 1937 р. як дружина засудженого за шпигунство (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 2 грудня 1937 р.

БАЛАЦЬКИЙ Тимофій Семенович народився 1890 р. у м. Гайсин Гайсинського пов. Подільської губ. Українець, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач відділу постачання ВТК 1-го району Управління особливого будівництва НКВС. Заарештований 8 вересня 1937 р. за шпигунство (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі у ВТТ на 10 років, а особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл.

Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 жовтня 1956 р.

БАЛДЖІ Григорій Андрійович, див. *БАЛЖІ (Балджі) Григорій Андрійович.*

БАЛЕСТА Василь Михайлович народився 1897 р. у м. Стрий Стрийського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1930—1934 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник Харківського НДІ ортопедії. Заарештований 21 серпня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 12 грудня 1958 р.

БАЛЖІ (Балджі) Григорій Андрійович народився 1906 р. у с. Нова Каракуба Маріупольського пов. Катеринославської губ. Грек, з міщан, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Технічний начальник фотовиробництва комуни ім. Дзержинського. Заарештований 15 грудня 1937 р. за шпигунську, диверсійну та націоналістичну діяльність (статті 54^6, 54^9, 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 липня 1957 р.

БАЛИМ Петро Іванович народився 1901 р. у м. Миколаїв Херсонського пов. Херсонської губ. Українець, із службовців, освіта [середня спеціальна], позапарт. Проживав у Харкові. Начальник 3-ї залізничної дистанції ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 21 січня 1938 р. як член к.-р. троцькістської диверсійної терористичної організації (статті 54^7, 54^8, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 27 серпня 1938 р. (статті 54^7, 54^8 через ст. 20, 54^{11} КК УРСР) засуджений на 12 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років і конфіскацією особистого майна. Ухвалою пленуму Верховного Суду СРСР від 23 червня 1940 р. вирок суду скасовано, справу направлено на дослідування. Справу закрито УНКДБ по Харківській обл. 19 червня 1941 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БАЛИЦЬКА Ольга Спиридонівна народилася 1899 р. у м. Чортків Чортківського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українка, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Пенсіонерка за інвалідністю, за фахом педагог. Заарештована 4 листопада 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 4 квітня 1989 р.

БАЛИЦЬКИЙ Віталій Костянтинович народився 1904 р. у с. Булдичів Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піщанка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Крупської. В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 24 листопада 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 15 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 липня 1989 р.

БАЛИЦЬКИЙ Микола Олександрович народився 1888 р. у с. Колодрибка Заліщицького пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Без певних занять, за фахом юрист та перекладач. Заарештований 30 вересня 1937 р. як член УВО та за к.-р. націоналістичну діяльність (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

БАЛІЦЬКИЙ Антон Кайтанович народився 1897 р. у м. Городок Кам'янець-Подільського пов. Подільської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Сердобине Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «За заможне життя». У 1934 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 13 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію та шпигунську діяльність на користь Польщі (статті 54^6, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 7 серпня 1989 р.

БАЛІЦЬКИЙ Віктор Іванович народився 1913 р. у с. Покостівка Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Червона Зоря Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Фрунзе. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 26 грудня 1937 р.

за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 квітня 1973 р.

БАЛІЦЬКИЙ Дем'ян (Домінік) Іванович народився 1907 р. у с. Покостівка Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Червона Зоря Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Фрунзе. В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 22 листопада 1937 р. за к.-р. націоналістичну та шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

БАЛІЦЬКИЙ Людвіг Якович народився 1889 р. у с. Будиця Подільської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Циглерівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 14-річчя Жовтня. Заарештований 11 вересня 1937 р. за к.-р. націоналістичну діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 1 серпня 1989 р.

БАЛІЦЬКИЙ Матвій Іванович народився 1897 р. у с. Будище Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Чапаєве Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Фрунзе. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 листопада 1937 р. за к.-р. націоналістичну агітацію на користь Польщі (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 22 листопада 1960 р.

БАЛЛЕС Єгор Якович народився 1879 р. у с. Вікторівка Катеринославської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 21 березня 1938 р. за к.-р. агітацію (статті 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 грудня 1963 р.

БАЛЛЕС Карл Єгорович народився 1911 р. у с. Тавежня Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 21 березня 1938 р. за к.-р. агітацію (статті 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 грудня 1963 р.

БАЛЛОД Жан Петрович народився 1897 р. у с. Пулкас Баускського пов. Курляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта вища, у 1919—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Управитель Харківського відділення Укртеплоелектропроекту. Заарештований 3 грудня 1937 р. за шпигунство (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 листопада 1956 р.

БАЛЛОД Петро Індрикович народився 1899 р. у Двінському пов. Вітебської губ. Латвієць, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Старший бухгалтер Укрпромпостачу. Заарештований 6 січня 1938 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 5 серпня 1958 р.

БАЛЛОД Юліус Якович народився 1889 р. у Вітебській губ. Латвієць, з робітників, освіта середня спеціальна, член ВКП(б) з 1917 р. Проживав у Харкові. Контролер комуни ім. Дзержинського. Заарештований 3 грудня 1937 р. за шпигунську та диверсійну діяльність (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 січня 1957 р.

БАЛЛОД Ян Якович народився 1896 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта неповна середня, позапарт., у 1918—1922 рр. член РКП(б). Проживав у Харкові. Робітник ХЕМЗу і ХТГЗ. Заарештований 4 грудня 1937 р. за шпигунство та к.-р. діяльність (статті 54^{1} п. «а», 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 січня 1957 р.

БАЛЛОЙ (Балой) Костянтин Дмитрович народився 1896 р. у с. Комуна-Крагуєште Королівства Румунія. Румун, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1931—1934 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник заводу ім. Медведєва. Заарештований 14 вересня 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність на користь Румунії (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 17 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 3 серпня 1962 р.

БАЛОКЛИЦЬКИЙ Данило Павлович, див. *БАЛАКЛИЦЬКИЙ (Балоклицький) Данило Павлович.*

БАЛЮК Іван Тимофійович народився 1898 р. у м. Золочів Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Золочів Золочівського р-ну Харківської обл. Чорноріб цегельного заводу. У 1932 р. під слідством Золочівського РВ ДПУ за к.-р. діяльність. Заарештований 29 квітня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито прокуратурою Золочівського р-ну 5 травня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БАЛЮК Микола Іванович народився 1874 р. у м. Золочів Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Золочів Золочівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 17 квітня 1938 р. за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 червня 1958 р.

БАЛЮК Тимофій Петрович народився 1879 р. у м. Золочів Харківської губ. Українець, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник УФТІ. Заарештований 21 квітня 1938 р. як член к.-р. білогвардійської організації та за к.-р. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 березня 1989 р.

БАЛЯСА Семен Іванович народився 1897 р. у с. Велика Комишуваха Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Комишуваха Петрівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Більшовик». У 1933 р. під слідством за розвал колгоспу. Заарештований 4 березня 1938 р. за антирад. агітацію проти хлібозаготівлі та виборів до Верховної Ради (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом засуджений на 4 роки позбавлення волі з пораженням прав на 1 рік. Ухвалою Верховного Суду УРСР від 25 травня 1939 р. справу направлено на новий розгляд, а 5 липня 1939 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд. Харківським облсудом 14 листопада 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

БАЛЬВА Іван Павлович народився 1898 р. у м. Вільно Віленської губ. Українець, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер Харківського верстатобудівного заводу. Заарештований 15 березня 1938 р. за службу офіцером у денікінській армії, участь у білогвардійському к-р. підпіллі (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 23 березня 1989 р.

БАНАС Броніслав Петрович народився 1906 р. у с. Кремінне Кам'янець-Подільського пов. Подільської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Березняки Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. ХТЗ. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 листопада 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 10 лютого 1961 р.

БАНАШКЕВИЧ Анатолій Францович народився 1906 р. у сел. Лозова Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, [з робітників], освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Безробітний, за фахом електромонтер. Заарештований 31 грудня 1937 р. за шпигунську та диверсійну діяльність на користь польської розвідки (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

БАНАШКЕВИЧ Іван Францович народився 1900 р. у сел. Лозова Павлоградського пов. Катеринославської губ. Поляк, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Технік рентгенологічної станції. Заарештований 27 серпня 1937 р. за к.-р. роботу (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 грудня 1937 р. (наказ

НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 23 жовтня 1959 р.

БАНАШКЕВИЧ Франц Антонович народився 1870 р. у с. Радошице Конського пов. Радомської губ. Поляк, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Садівник 5-ї дистанції колії Півд. залізниці. Заарештований 30 жовтня 1937 р. як член к.-р. диверсійної шпигунської організації (статті 54^{1} п. «а», 54^{9} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 26 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 липня 1956 р.

БАНГЕЛЬ Єфрем (Охрім) Августович народився 1901 р. у кол. Боголюбівка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Коханівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Будьонного. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. як прибічник фашистської Німеччини, за антидержавну та антирад. діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 30 травня 1989 р.

БАНДАЛАКА (Бандалак) Степан Кирилович народився 1900 р. у с. Гриманкоуц Хотинського пов. Бессарабської губ. Молдованин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Військбуду. Заарештований 13 вересня 1937 р. за розвідувальну діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 26 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 3 серпня 1962 р.

БАНДЕЛЕТ Георгій Прокопійович народився 1909 р. у с. Бригадирівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Балаклія Балаклійського р-ну Харківської обл. Конюх райвиконкому. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 28 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 14 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі в м. Свободний Хабаровського краю, після звільнення з-під варти проживав там же, працював у взуттєвій майстерні. На 1960 р. проживав у м. Ачинськ Красноярського краю. Реабілітований 22 липня 1960 р.

БАНДТКЕ Олександр Адамович народився 1887 р. у Варшаві. Поляк, з робітників, освіта початкова, член ВКП(б) з 1931 р. Проживав у Харкові. Майстер-ливарник артілі «Медветінструмент». Заарештований 12 квітня 1938 р. як член к.-р. польської шпигунської організації (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 вересня 1938 р. (статті 54^{1} п. «а», 54^{7}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 березня 1958 р.

БАНДУРА, ім'я, по-батькові, дата та місце народження, соціальне походження, партійність, освіта невідомі. Українець. Проживав у с. Бірки Зміївського р-ну Харківської обл. Агроном дослідного господарства радгоспу «Бірки». Заарештований [у лютому] 1938 р. як член к.-р. націоналістичної організації. Помер у лютому 1938 р. у Харківській в'язниці від тортур і важких тілесних ушкоджень, що були завдані йому під час допиту помічником оперуповноваженого 4-го відділу УДБ ХОУ НКВС Друшляком. Ці відомості отримано з оглядової довідки, яка знаходиться в архівній справі № 018572, арк. 17 і 22 архіву УСБУ в Харківській обл. Під час службового розслідування з'ясовано, що слідча справа на Бандуру зникла і не була знайдена.

БАНДУРА Кирило Миколайович народився 1899 р. у с. Котівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Котівка Вовчанського р-ну Харківської обл. Пічник Білоколодязького бурякорадгоспу. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав, висланий до Північного краю, звідки втік у 1935 р. Заарештований 29 серпня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 23 вересня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 16 червня 1989 р.

БАНДУРА Никанор Несторович народився 1894 р. на хут. Степовий Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Старий Хутір Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник Підсереднянського бурякорадгоспу. У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 23 грудня 1937 р. за антирад. агітацію, терористичні наміри та пораженські настрої (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про

розстріл. Розстріляний 14 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 квітня 1989 р.

БАНІК Едуард Христофорович народився 1896 р. у с. Мар'янівка Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гаврилівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Ветеринарний санітар колгоспу ім. Шевченка. В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 8 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1989 р.

БАНКОЖИТЕНКО Василь Прокопович народився 1892 р. у с. Михайлівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Михайлівка Лозівського р-ну Харківської обл. Бригадир лісників Британського водосховища. Заарештований 15 серпня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 грудня 1989 р.

БАНХОРТ Адам Антонович народився 1892 р. у м. Сандомир Сандомирського пов. Радомської губ. Поляк, з кустарів, освіта середня, позапарт. Проживав у сел. Панютине Лозівського р-ну Харківської обл. Майстер ПВРЗ. Заарештований 21 серпня 1937 р. як член к.-р. шпигунської диверсійної організації (статті 54^{9}, 54^{1} п. «а», 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 22 вересня 1956 р.

БАНЦЕР Віктор Казимирович народився 1898 р. у м. Бєлосток Бєлостоцького пов. Гродненської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Харківської панчішної фабрики. Заарештований 15 листопада 1937 р. як член к.-р. організації (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 23 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 5 жовтня 1956 р.

БАРАБАШ Артем Кіндратович народився 1881 р. у с. Бердянка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав і працював комірником у радгоспі ім. Паризької комуни Кегичівського р-ну Харківської обл. У 1930 р. розкуркулений. У 1932 р. майно конфісковане. Заарештований 5 травня 1938 р. як член антирад. шкідницької організації (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито слідчастиною УНКВС по Харківській обл 21 грудня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БАРАБАШ Марія (Тетяна) Гнатівна, див. *БУМБА (Барабаш, Потурай) Марія (Тетяна) Гнатівна.*

БАРАБАШ Іван Васильович народився 1898 р. на хут. Кашпурівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Кашпурівка Олексіївського р-ну Харківської обл. Голова колгоспу «Червоний промінь». Заарештований 27 вересня 1937 р. за зв'язок з куркулями, пияцтво та к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 23 травня 1958 р.

БАРАБАШ Матвій Романович народився 1880 р. у с. Петрівське Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Поденник. У 1932 р. розкуркулений, виключений з колгоспу. Заарештований 7 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 20 жовтня 1989 р.

БАРАБАШ Микола Андрійович народився 1895 р. у с. Михайлівна Мелітопольського пов. Таврійської губ. Українець, із селян, освіта вища, член ВКП(б) з 1919 р. Проживав у Харкові. Начальник відділу середніх шкіл Харківського облземуправління. Заарештований 7 серпня 1937 р. як член к.-р. троцькістсько-зінов'євської терористичної організації (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 5 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 6 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 26 червня 1992 р.

БАРАБАШ Олена Федорівна народилася 1902 р. у с. Миронівка Зміївського пов. Харківської губ. Українка, із селян, письмен., позапарт. Проживала на хут. Кашпурівка Олексіївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний промінь». Заарештована 27 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію та спекуляцію с.-г. продуктами та промисловими товарами (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала у В'яттабі. На 1957 р. проживала в м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Реабілітована 23 травня 1958 р.

БАРАБАШ Тимофій Іванович народився 1905 р. на ст. Лихачове Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Кашпурівка Олексіївського р-ну Харківської обл. Заарештований 29 квітня 1938 р. за обговорення заходів рад. влади у к.-р. похабній формі, вихваляння ворогів народу, антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Олексіївським РВ НКВС 26 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КК УРСР).

БАРАБОХА В'ячеслав Олексійович народився 1886 р. у с. Лука Сумського пов. Харківської губ. Росіянин, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Головний інженер з капітального будівництва заводу № 183. Заарештований 18 квітня 1938 р. як член правотроцькістської організації та за диверсійну і шкідницьку роботу (статті 54^{7}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 26 грудня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БАРАН Павло Дмитрович народився 1886 р. у с. Ставчани Львівського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1922—1927 рр. член компартії Чехословаччини, у 1937 р. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у Харкові. Агент Харківського обласного відділення Кольорметалу. Заарештований 29 вересня 1937 р. як член к.-р. організації та за розвідувальну діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

БАРАНИК (Баранник) Федір Опанасович народився 1890 р. на хут. Сеньок Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рогань Харківського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «Комуніст». У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 листопада 1937 р. як розкуркулений та за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у м. Свободний Хабаровського краю. Реабілітований 30 червня 1989 р.

БАРАНКОВСЬКИЙ Гаврило Миронович народився 1889 р. у м. Цукремль Смоленської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1920—1924 рр. член РКП(б), у 1932—1935 рр. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник ХТЗ. Заарештований 1 серпня 1937 р. як колишній анархіст, к.-р. діяльність та за антирад. настрої (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 12 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1989 р.

БАРАННИК Василь Йосипович народився 1897 р. у с. Липці Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Учитель СШ № 51. У 1931 р. під слідством СПВ ХОС ДПУ за ст. 54^{10} КК УСРР, справу закрито за ст. 197 ч. 2 КПК УСРР. Заарештований 12 березня 1938 р. як член есерівської військової організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 березня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 грудня 1958 р.

БАРАННИК Григорій Васильович, див. *БАРАННИКОВ (Баранник) Григорій Васильович.*

БАРАННИК Марія Іллівна народилася 1875 р. на хут. Попівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українка, із селян, неписьмен., позапарт. Проживала на хут. Попівка Ізюмського р-ну Харківської обл. Селянка-одноосібниця. Заарештована 21 листопада 1937 р. як член к.-р. релігійного угруповання (ст. 54^{10} ч. 2 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляна 10 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітована 14 березня 1989 р.

БАРАННИК Степан Георгійович народився 1904 р. у с. Григорівка Олександрівського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта вища, у 1923—1932 рр. член ВЛКСМ, член ВКП(б) з 1932 р. Проживав у Харкові. Викладач Харківського планово-економічного інституту ім. Дудника. Заарештований 17 вересня 1937 р. як член антирад. націоналістичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 жовтня 1937 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 30 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 24 серпня 1956 р.

БАРАННИК Федір Опанасович, див. *БАРАНИК (Баранник) Федір Опанасович народився 1890 р.*

БАРАННИКОВ (Баранник) Григорій Васильович народився 1893 р. у с. Піски Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Піски Ізюмського р-ну Харківської обл. Кустар-чоботар. У 1935 р. під слідством Ізюмського РВ НКВС за антирад. діяльність.

Заарештований 27 лютого 1938 р. як член к.-р. української націоналістичної організації (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Ізюмським РВ НКВС 16 травня 1938 р.

БАРАНОВ Антон Якович народився 1876 р. у с. Баківці Луцького пов. Волинської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Кегичівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 21 грудня 1937 р. як політично неблагонадійний спецпереселенець, за к.-р. фашистську агітацію та шпигунство (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 січня 1960 р.

БАРАНОВ Василь Васильович народився 1880 р. у м. Двінськ Двінського пов. Вітебської губ. Білорус, із селян, освіта початкова, у 1917—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Змінний директор заводу № 135. Заарештований 4 грудня 1937 р. за шпигунство (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 жовтня 1957 р.

БАРАНОВ Гаврило Григорович народився 1894 р. у м. Одеса Одеського пов. Херсонської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Ізюм Північно-Донецької залізниці. Заарештований 4 грудня 1937 р. як член к.-р. організації, що діяла на користь японської розвідки та за підривну роботу на виробництві (статті 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Сталінській обл. 20 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00447 від 30 липня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 січня 1938 р. у [м. Артемівськ Сталінської обл.]. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

БАРАНОВ Іван Борисович народився 1898 р. у м. Мелітополь Мелітопольського пов. Таврійської губ. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Економіст інструктор заводу № 183. Заарештований 14 квітня 1938 р. за антирад. шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 вересня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 9 жовтня 1959 р.

БАРАНОВ Іван Йосипович народився 1901 р. у м. Херсон Херсонської губ. [Росіянин], з торговців, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у м. Богодухів Богодухівського р-ну Харківської обл. Інструктор-технолог Богодухівської райзаготконтори Головмолока. Заарештований 5 серпня 1937 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 31 травня 1989 р.

БАРАНОВ Олександр Йосипович народився 1896 р. у м. Херсон Херсонської губ. Росіянин, з торговців, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Інструктор Книгокультторгу. Заарештований 6 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію та зв'язки з білогвардійською контррозвідкою у минулому (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 квітня 1989 р.

БАРАНОВ Олексій Тимофійович народився 1883 р. у с. Піски-Радьківські Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Піски-Радьківські Борівського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 12 лютого 1938 р. як член секти «червонодраконівців», за відмову отримати документи для сплати держподатків (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Борівським РВ НКВС 28 січня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БАРАНОВА Леокадія Людвігівна народилася 1897 р. і проживала в Харкові. Українка, з кустарів, освіта середня, позапарт. Учителька школи № 32. Заарештована 25 січня 1938 р. як дружина зрадника батьківщини (ст. 54^{1} п. «в» КК УРСР, наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 березня 1938 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Акмолінському відділенні Картабу. Звільнена з-під варти 29 серпня 1943 р. На 1962 р. проживала в м. Одеса. Реабілітована 27 квітня 1962 р.

БАРАНОВСЬКА Єлизавета Дмитрівна народилася 1912 р. у с. Комаричі Биховського пов. Могильовської губ. Білоруска, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1935—1937 рр. член ВЛКСМ. Проживала Харкові. Сестра-господарка Харківського військового шпиталю. Заарештована 4 листопада 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 27 грудня 1937 р.

БАРАНОВСЬКИЙ Микола Якович народився 1903 р. на хут. Гошівський Овруцького пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мурафа Краснокутського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 30 грудня 1937 р. за к.-р. націоналістичну діяльність (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 серпня 1989 р.

БАРАНОВСЬКИЙ Олексій Сергійович народився 1906 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта початкова, член ВКП(б) з 1927 р. Голова спорттовариства «Трактор». Заарештований 21 липня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито прокуратурою Харківської обл. 25 липня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти. На 1988 р. проживав у м. Рига Латвійської РСР. Реабілітований 24 травня 1994 р.

БАРАНОВСЬКИЙ Петро Олександрович народився 1890 р. у с. Катеринівка Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Васюкове Близнюківського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 31 грудня 1937 р. як член к.-р. угруповання (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

БАРАНЦОВА Варвара Петрівна народилася 1908 р. і проживала в Харкові. Українка, із службовців, освіта середня спеціальна, позапарт. Рахівник депо «Жовтень» Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештована 3 жовтня 1937 р. за зв'язок з німецьким консульством та шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 3 грудня 1937 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Північуралтабі. Постановою УДБ УНКВС по Харківській обл. від 23 листопада 1939 р. справу закрито зі звільненням з-під варти.

БАРАТИНСЬКИЙ Костянтин Владиславович народився 1887 р. у м. Красноярськ Красноярського окр. Єнісейської губ. Поляк, з дворян, освіта незакінчена вища, позапарт., у 1905—1906 рр. член партії соціалістів-революціонерів. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Учитель Загризівської школи. Заарештований 2 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 30 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 червня 1958 р.

БАРАЦ Віра Семенівна народилася 1905 р. у м. Рівне Рівненського пов. Волинської губ. Єврейка, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 14 грудня 1937 р. як дружина ворога народу (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 січня 1938 р. як член сім'ї зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Темтабі в м. Темников Мордовської АРСР, де й померла 2 травня 1942 р. Реабілітована 20 листопада 1956 р.

БАРБАН Віктор Генріхович народився 1906 р. у с. Мізуричі Бобруйського пов. Мінської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, позапарт., член ВЛКСМ з 1927 р., кандидат у члени ВКП(б) з 1932 р. Проживав у Харкові. Робітник заводу № 183. Заарештований 4 грудня 1937 р. за диверсійну та шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 9 грудня 1961 р.

БАРБАНЯГРА Георгій Федорович народився 1884 р. у с. Хородиштя Бессарабської губ. Румун, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Гідрошляхбуду. Заарештований 13 вересня 1937 р. за розвідувальну діяльність на користь Румунії (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 26 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1989 р.

БАРБАТ Степан Лук'янович народився 1880 р. у с. Сенькове Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Лісна Стінка Куп'янського р-ну Харківської обл. Сторож радгоспу. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 5 травня 1938 р. як член к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{2}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 березня 1989 р.

БАРБИНОВ (Борбинов) Василь Олексійович народився 1905 р. на хут. Картамиш Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Картамиш Петрівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Нова Українка». Заарештований 26 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 15 березня 1938 р. засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 1 рік. Ухвалою Верховного Суду УРСР від 4 травня 1938 р. справу повернено на дослідування. Харківським облсудом 17 липня 1938 р. засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 1 рік. Реабілітований 19 травня 1992 р.

БАРБО П'єр-Бенжамен Леонович народився 1886 р. у м. Екс-ан-Прованс, Франція. Француз, з міщан, освіта вища, член ВКП(б) з 1932 р. Проживав у Харкові. Конструктор ХЕТЗу. Заарештований 16 квітня 1938 р. за шпигунство та к.-р. троцькістську діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 23 липня 1940 р. за шпигунство позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбував у Картабі, де й помер 30 листопада 1941 р. Реабілітований 11 листопада 1988 р.

БАРВИНСЬКИЙ Віктор Олександрович народився 1885 р. у с. Базаліївка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Старший науковий співробітник Центрального архіву стародавніх актів. Заарештований 6 серпня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 листопада 1937 р. (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував Тайшеттабі, де й помер, дата смерті невідома. Справу закрито слідчастиною НКВС УРСР 7 березня 1941 р. (ст. 4 п. «а» КПК УРСР). Реабілітований 8 травня 1959 р.

БАРВИНСЬКИЙ Павло Іванович народився 1903 р. у с. Вонківці Ушицького пов. Подільської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Хлібне Лозівського р-ну Харківської обл. Робітник будівельної контори на ст. Лозова Півд. залізниці. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 31 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 30 серпня 1958 р.

БАРВИЦЬКА Ганна Теофілівна, див. *БЕРВИЦЬКА (Барвицька) Ганна Теофілівна.*

БАРГ Тайба Абрамівна народилася 1898 р. у м. Високолитовськ Брестського пов. Гродненської губ. Єврейка, з торговців, освіта вища, у 1930—1937 рр. член ВКП(б). Проживала в Харкові. Народний суддя народного суду Ленінського р-ну м. Харкова. Заарештована 14 листопада 1937 р. за шпигунство (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 14 квітня 1938 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Картабі. З 1946 р. проживала в сел. Пестове Новгородської обл., працювала на швацькій фабриці. Реабілітована 25 січня 1957 р.

БАРДАМИД Федір Євдокимович народився 1882 р. у с. Велика Комишуваха Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нікополь Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Радянський хлібороб». Заарештований 6 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 10 лютого 1938 р. засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 3 роки. Ухвалою Верховного Суду УРСР від 28 березня 1938 р. справу направлено на новий розгляд зі стадії досудового слідства і Харківським облсудом 18 липня 1938 р. попередній вирок підтверджено. Реабілітований 17 січня 1994 р.

БАРДИШ Михайло Григорович народився 1904 р. у с. Пациків провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта вища, член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Викладач ХАІ, доцент. Заарештований 3 вересня 1937 р. за шпигунство (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 24 вересня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 9 травня 1958 р.

БАРИБІН Кирило Онуфрійович народився 1898 р. у с. Купине Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Купине Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. Заарештований 14 квітня 1938 р. за к.-р. діяльність та участь у к.-р. угрупованні (статті 54^{1} п. «а», 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 30 березня 1959 р.

БАРИБІН Костянтин Іванович народився 1897 р. у с. Олексіївка Зміївського пов.

Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олексіївка Олексіївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 15-річчя РСЧА. Позбавлений виборчих прав. У 1921 і 1929 рр. розкуркулений. Ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 5 січня 1933 р. (ст. 54^{10} КК УСРР) позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Термін покарання відбував у Дмиттабі. Заарештований 27 грудня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито помічником Харківського облпрокурора в спецсправах 11 жовтня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Реабілітований 4 жовтня 1989 р.

БАРИБІН Михайло Степанович народився 1895 р. у с. Чорне Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Довжанка Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. Заарештований 2 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 14 березня 1969 р.

БАРИБІН Олександр Олексійович народився 1901 р. у с. Олексіївка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олексіївка Олексіївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Шлях комунізму». Заарештований 6 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Самартабі. Реабілітований 22 липня 1966 р.

БАРИБІН Сергій Володимирович народився 1902 р. у с. Олексіївка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Олексіївка Олексіївського р-ну Харківської обл. Бухгалтер районної лікарні. Заарештований 5 грудня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито помічником Харківського облпрокурора в спецсправах 26 січня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БАРИБІН Федір Володимирович народився 1899 р. у с. Олексіївка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олексіївка Олексіївського р-ну Харківської обл. Заготівник сировини Союзшкіри. У 1930 і 1932 рр. під арештом як син куркуля. Заарештований 5 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 21 червня 1989 р.

БАРИЛОВ Віктор Іванович народився 1910 р. у стан. Новодонецька Кубанської обл. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт., до 1934 р. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у сел. Есхар Чугуївського р-ну Харківської обл. Теплотехнік ДРЕС-2. Заарештований 20 квітня 1938 р. за шпигунську, шкідницьку та диверсійну діяльність (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 жовтня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Справу закрито Чугуївським РВ НКВС 3 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БАРИНІН Євген Григорович народився 1887 р. у м. Рибінськ Рибінського пов. Ярославської губ. Росіянин, з робітників, освіта середня, позапарт., у 1909—1918 рр. член РСДРП(м). Проживав у Харкові. Помічник завідуючого бюро ВТК заводу № 183. Заарештований 3 червня 1938 р. як член к.-р. шкідницької організації (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11}, 54^{7} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 21 жовтня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БАРИШЕВСЬКИЙ Микола Йосифович, див. *БОРУШЕВСЬКИЙ (Баришевський) Микола Йосифович.*

БАРИШНИКОВ Свирид Кузьмич народився 1892 р. на хут. Яковка Валуйського пов. Воронезької губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Микільське Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник бурякорадгоспу «Федорівський». У 1932 р. майно конфісковане. Заарештований 15 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію, терористичні погляди щодо керівників рад. влади (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у м. Свободний Хабаровського краю. Реабілітований 16 червня 1989 р.

БАРИШПОЛЬСЬКИЙ Микола (Борис) Михайлович народився 1895 р. у с. Градівка Катеринославської губ. Поляк, із священнослужителів, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Бухгалтер ощадкаси. Заарештований 31 грудня 1937 р. за к.-р. націоналістичну діяльність, дискредитацію компартії і т. Сталіна (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 30 листопада 1963 р.

БАРКАН Бенціон Наумович народився 1891 р. у м. Кременчук Кременчуцького пов. Полтавської губ. Єврей, соціальне походження невідоме, освіта початкова, у 1918—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Секретар Центрального комітету спілки робітників тракторної промисловості. Заарештований 11 серпня 1937 р. як учасник антирад. терористичної змови правих і за шкідницьку діяльність (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 2 жовтня 1937 р. (статті 54^{8}, 54^{11} через ст. 20 КК УРСР) засуджений на 10 років тюремного ув'язнення з пораженням прав на 5 років і конфіскацією особистого майна. Термін покарання відбував у Норільтабі. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 серпня 1945 р. строк скорочено на 6 місяців, а ухвалою від 6 травня 1946 р. на 8 місяців. Після звільнення з-під варти проживав у м. Норільськ, працював за вільним наймом у ВТТ. Реабілітований 13 жовтня 1956 р.

БАРЛІТА Василь Пилипович народився 1904 р. у міст. Краснокутськ Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Краснокутськ Краснокутського р-ну Харківської обл. Заготівельник райспоживспілки. У 1925—1937 рр. позбавлений виборчих прав. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 16 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 червня 1989 р.

БАРОК Олександр Степанович народився 1900 р. у с. Грецки Дісненського пов. Віленської губ. Білорус, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу № 183. Заарештований 21 серпня 1937 р. за шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 серпня 1989 р.

БАРСЕГЯН Сурен Аганесович народився 1913 р. у м. Карс Карської обл. Вірмен, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чистильник взуття артілі «Схід». Заарештований 29 грудня 1937 р. УРСМ ХОУ НКВС за спекуляцію товаром, через артільний кіоск (статті 127, 97 КК УРСР), у той же день УДБ ХОУ НКВС розпочато слідство за статтями 54^{2}, 54^{8} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР за участь в антирад. повстанській терористичній організації Дашнакцутюн. Справу закрито УДБ ХОУ НКВС 11 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БАРСЕЯН Ісай Миносович народився 1905 р. у м. Ван, Туреччина. Вірмен, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чистильник взуття артілі «Схід». Заарештований 4 березня 1938 р. як член к.-р. націоналістичної дашнацької шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 лютого 1958 р.

БАРСУК Антон Іосафатович народився 1893 р. у с. Горостита Влодавського пов. Седлецької губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер міськмонтажбуду. Заарештований 17 листопада 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 6 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 22 вересня 1962 р.

БАРСУКОВ Іван Семенович народився 1876 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, письмен., позапарт. Контролер 5-ї взуттєвої фабрики. Заарештований 1 квітня 1938 р. як член антирад. есерівської організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 грудня 1958 р.

БАРСУКОВ Михайло Миколайович народився 1900 р. у с. Слабошеїно Звенигородського пов. Московської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Завідувач торгового відділу Пісочинської споживспілки. Заарештований 6 травня 1938 р. як член к.-р. шпигунської повстанської організації, за шпигунську діяльність на користь Польщі, антирад. агітацію (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 16 жовтня 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Справу закрито Харківським міськвідділом НКВС 19 липня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БАРТ Густав Єгорович народився 1905 р. у кол. Безпальцеве Ізюмського пов. Харківської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новопавлівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Чорноробпідприємства тресту «Союзформлиття» на ст. Гусарівка Південно-Донецької залізниці.

У 1934 р. майно конфісковане. Заарештований 26 лютого 1938 р. як член к.-р. фашистської організації та за антирад. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 жовтня 1956 р.

БАРТАШЕВИЧ Віктор Анатолійович народився 1889 р. у с. Куртвян Шавельського пов. Ковенської губ. Литовець, з батраків, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мохнач Зміївського р-ну Харківської обл. Лісник лісодослідної станції. Заарештований 18 квітня 1938 р. за шпигунство та к.-р. агітацію (статті 54^{6}, 54^{10} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 13 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БАРТАШЕВИЧ Дар'я Костянтинівна народилася 1908 р. у с. Локня Сумського пов. Харківської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала у Харкові. Касир їдальні. Заарештована 1 листопада 1937 р. як дружина ворога народу (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 15 березня 1938 р.

БАРТАШЕВИЧ Іван Васильович народився 1906 р. у с. Ковалі Гродненського пов. Гродненської губ. Білорус, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1931—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Комірник Всеукраїнського інституту бактеріології, епідеміології і серотерапії ім. Мечникова. Заарештований 29 жовтня 1937 р. за шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 серпня 1989 р.

БАРТАШЕВИЧ Йосиф Станіславович народився 1897 р. у с. Сарнів Козеницького пов. Радомської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чоботар взуттєвої артілі ім. Шмідта. Заарештований 20 січня 1938 р. за шпигунство (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 24 червня 1958 р.

БАРТЕЛЬ Леон Якович народився 1877 р. у м. Заверче Келецької губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Механік учбової модельної фабрики Харківського інженерно-будівельного інституту. Заарештований 25 квітня 1938 р. як агент польської розвідки (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 вересня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 24 листопада 1959 р.

БАРТКЕВИЧ (Борткевич) Антон Сигізмундович (Михайлович) народився 1888 р. у с. Горовня [Привісленського краю]. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Бригадир-технік ХДУ. Заарештований 20 січня 1938 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 вересня 1963 р.

БАРТОШ Григорій Якимович народився 1888 р. у с. Ейминовці Гродненської губ. Білорус, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер вантажної служби ст. Харків-Тов. Півд. залізниці. Заарештований 29 вересня 1937 р. як член к.-р. повстанської організації (статті 54^{1} п. «а», 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 27 вересня 1957 р.

БАРТОШ Дарія Михайлівна народилася 1892 р. у м. Верхній Лисичанськ Бахмутського пов. Катеринославської губ. Українка, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 16 листопада 1937 р. як дружина репресованого (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито ДТВ ГУДБ НКВС 26 березня 1938 р. як таку, що не підлягає розгляду особливої наради НКВС СРСР зі звільненням з-під варти.

БАРУ Геннадій Йосифович народився 1898 р. у м. Житомир Житомирського пов. Волинської губ. Єврей, з торговців, освіта вища, позапарт., у 1917—1922 рр. член партії Поалей Ціон, у 1922—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Інженер ХЕМЗу. Заарештований 25 вересня 1938 р. як диверсант і член к.-р. троцькістської організації (статті 54^{9}, 54^{11} КК УРСР), обвинувачення перекваліфіковано на ст. 99 КК УРСР. Народним судом 14-ї дільниці Сталінського р-ну м. Харкова 14 липня 1939 р. справу закрито (ст. 5 КПК УРСР).

БАРЦ Адольф Андрійович народився 1890 р. у кол. Цвітянка Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петро-Іванівка Дворічанського р-ну Харківської обл. Помічник рахівника колгоспу «Заможник». У 1930 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі

у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Котластабі, Пінюгтабі, Темтабі, у 1932 р. звільнений з-під варти достроково. У 1932 р. майно конфісковане. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 3 листопада 1937 р. за антирад. агітацію та поширення провокаційних чуток, вихваляння фашистського ладу (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 18 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 14 квітня 1989 р.

БАРЦ Людвіг Андрійович народився 1892 р. у с. Цвітянка Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петро-Іванівка Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червона зірка». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 серпня 1989 р.

БАРЧ Роман Якович народився 1900 р. у с. Онешти Кишинівського пов. Бессарабської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт., до 1934 р. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Вагоновожатий Харківського трамвайного тресту. Заарештований 10 березня 1938 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 29 вересня 1938 р. (ст. 54^{6} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 травня 1989 р.

БАРЩ Людмила Андріївна, див. *БОРЩ (Барщ) Людмила Андріївна.*

БАСИК Олександр Васильович народився 1891 р. у м. Гродно Гродненської губ. Білорус, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник військово-хімічної служби школи Червоних старшин, майор. Заарештований 14 березн 1938 р. як член військової офіцерської організації (статті 54^{1} п. «б», 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), помер 20 листопада 1939 р. у Харківській в'язниці. Справу закрито ОВ НКВС ХВО у [грудні 1939 р.]. Реабілітований 7 червня 1958 р.

БАСОВ Яким Сергійович народився 1911 р. у с. Дернове Охтирського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник на будівництві міськхарчоторгу. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 вересня 1937 р. за ворожі настрої та к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у м. Свободний Хабаровського краю. Справу закрито ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Харків-Пас. Півд. залізниці 8 грудня 1938 р. Звільнений з-під варти 9 лютого 1940 р.

БАСС Пилип Ізраїльович народився 1894 р. у м. Курськ Курської губ. Єврей, з міщан, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Заступник керуючого харківської контори Союзпостачторгу. Заарештований 21 червня 1938 р. за участь у антирад. підпіллі (статті 54^{1} п. «а», 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 25 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БАСС Яків Давидович народився 1915 р. у м. Луганськ Слов'яносербського пов. Катеринославської губ. Єврей, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХЕМЗу. Заарештований у вересні 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 5 листопада 1937 р. як на помилково заарештованого.

БАССАК Сава Макарович народився 1897 р. у с. Бригинці Козелецького пов. Чернігівської губ. Українець, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Виконроб меліоративної системи санітарної служби штабу 23-ї стріл. дивізії ХВО. Заарештований 24 січня 1938 р. як член шпигунської диверсійної організації (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 24 травня 1989 р.

БАТЕНКО Петро Іванович народився 1906 р. у с. у с. Жемчужина Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав і працював у радгоспі «Ударник» у Лозівському р-ні Харківської обл. Заарештований 25 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 28 лютого 1989 р.

БАТЕНКО Федір Аполлонович народився 1904 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт. Шофер пожежного технікуму при ХОУ НКВС. Заарештований 30 травня 1938 р. як член антирад. троцькістської терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 22 грудня

1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БАТИЧЕНКО Григорій Потапович народився 1892 р. у с. Манилове Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав і працював у радгоспі ім. 15-річчя Жовтня у Красноградському р-ні Харківської обл. У 1930 р. розкуркулений. У 1931 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 15 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Крастабі на ст. Решети Красноярської залізниці, де й помер 6 вересня 1938 р. Реабілітований 17 листопада 1961 р.

БАТИЩЕВ Абрам Митрофанович народився 1881 р. на хут. Гамаюнов Валуйського пов. Воронезької губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Малинівка Чугуївського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник підсобного господарства Малинівського радгоспу. У 1929 р. розкуркулений і за к.-р. діяльність позбавлений волі у таборі на 3 роки. Заарештований 7 липня 1938 р. за к.-р. пропаганду (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 21 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БАТКЕ Іван Людвігович народився 1889 р. у с. Скиток Городнянського пов. Чернігівської губ. Німець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Лиман Другий Дворічанського р-ну Харківської обл. Робітник артілі з лозоплетіння. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 9 жовтня 1989 р.

БАТКІН Юліус Генріхович народився 1880 р. у с. Рузаля Варшавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Котівка Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Котовського. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 30 грудня 1937 р. як член к.-р. організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

БАТЛЮК Павло Ілліч народився 1898 р. у м. Турка Турківського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, з робітників, освіта початкова, член ВКП(б) з 1931 р. Проживав у Харкові. Робітник ХЕМЗу. Заарештований 15 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 23 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

БАТОВ Олексій Лукич народився 1886 р. у с. Богородицьке Орловської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чорнороб механічного заводу НКВС. Заарештований 7 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію, вихвалення польського та царського ладу, а також контрреволюціонерів Бухаріна, Рикова та інших (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

БАТУЛИН Ілля Васильович народився 1893 р. у с. Дмитрівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Гонтарівка Старосалтівського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «Профінтерн». У 1929 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. майно конфісковане. Заарештований 28 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Волготабі у м. Рибінськ Ярославської обл. Реабілітований 20 жовтня 1989 р.

БАТУРА Петро Вікентійович народився 1901 р. у Іллукстському пов. Курлянської губ. Латвієць, із селян, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Чоботар 1-ї модельної взуттєвої фабрики. Заарештований 30 липня 1938 р. як член польської націоналістичної шпигунської організації (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 вересня 1938 р. (ст. 54^{6} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 червня 1961 р.

БАТУЩЕНКО Анатолій Олексійович народився 1906 р. у м. Миколаїв Херсонського пов. Херсонської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач буфету ст. Суджа Півд. залізниці. Заарештований 21 квітня 1938 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 квітня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{8},

54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 листопада 1959 р.

БАТЮК Григорій Васильович народився 1894 р. у с. Печеніги Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу «Серп і молот». Заарештований 17 квітня 1938 р. за участь у к.-р. білогвардійському підпіллі та шпигунство (статті 54^{11}, 54^{13} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 квітня 1938 р. статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 30 травня 1958 р.

БАТЮК Іван Антонович народився 1906 р. у с. Краснопілля Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лебедин Лебединського р-ну Харківської обл. Завідуючий бакалійним складом райспоживспілки. Заарештований 27 липня 1938 р. як член антирад. терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 5 вересня 1939 р. виправданий.

БАТЮК Іван Олексійович народився 1894 р. у м. Зіньків Зіньківського пов. Полтавської губ. Українець, з робітників, освіта вища, позапарт. Проживав у с. Слатине Дергачівського р-ну Харківської обл. Плановик обласного зернового управління. Заарештований 25 травня 1938 р. як член антирад. есерівської терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 17 грудня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{8} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. На 1957 р. проживав у м. Цюрупинськ Херсонської обл. Реабілітований 28 грудня 1957 р.

БАТЮК Іван Федосійович народився 1907 р. у м. Зіньків Зіньківського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Ветеринарний лікар-бактеріолог інституту експериментальної ветеринарії. Заарештований 18 квітня 1938 р. як член к.-р. терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 7 червня 1939 р. виправданий.

БАТЮК Йосип Микитович народився 1902 р. у с. Веселе Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Веселе Липецького р-ну Харківської обл. Робітник радгоспу «Липці». У 1930 р. розкуркулений, висланий до Уральської обл. Заарештований 16 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 12 квітня 1963 р.

БАТЮК Йосип Олексійович народився 1887 р. у м. Охтирка Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Володимирівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Робітник Володимирівського лісокомбінату. Заарештований 18 грудня 1937 р. як член секти баптистів, який організовував нелегальні збори і проводив антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 листопада 1960 р.

БАТЮЧЕНКО Микола Пилипович народився 1913 р. ст. Тоганаш Перекопського пов. Таврійської губ. Українець, із службовців, освіта середня, позапарт., член ВЛКСМ з 1932 р. Проживав у сел. Джерело Харківського р-ну Харківської обл. Старший технік Харківської контори Союзтранспроекту. Заарештований 22 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію та участь у к.-р. організації (ст. 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 25 березня 1939 р. справу закрито за недоведеності складу злочину.

БАУЕР Густав Рейнгольдович народився 1906 р. у с. Судиха Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Судиха Сахновщинського р-ну Харківської обл. Продавець Судихського сільспожитовариства. Заарештований 15 грудня 1937 р. як прибічник фашистської Німеччини та за к.-р. агітацію (статті 54^{6}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

БАУЕР Оскар Рейнгольдович народився 1909 р. у с. Судиха Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Судиха Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Петровського. Заарештований 6 травня 1938 р. як член німецької к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 жовтня 1963 р.

БАУМ Самійло Гершович народився 1900 р. у м. Хмельник Келецької губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Бригадир взуттєвої фабрики № 5. Заарештований 7 листопада 1937 р. за

розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 13 березня 1959 р.

БАУМАН Варвара Іванівна народилася 1901 р. у с. Богданівка Одеського пов. Херсонської губ. Німкеня, з поміщиків, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Конструктор Електропрому. Заарештована 14 листопада 1937 р. як дружина засудженого за шпигунство на користь Німеччини і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент позбавлена волі у ВТТ на 3 роки. Реабілітована 2 листопада 1989 р.

БАХМАТ Григорій Васильович народився 1892 р. у с. Лісоводи Кам'янець-Подільського пов. Подільської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Хрипун Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Зоря нового життя». У 1932 р. майно конфісковане. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 серпня 1989 р.

БАХМУТСЬКИЙ Карпо Матвійович народився 1889 р. у с. Кисляківка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Майстер цегельного заводу. У 1930 р. розкуркулений. У 1931 р. під арештом за к.-р. діяльність. Заарештований 6 листопада 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Східтабі, Північпечтабі, Картабі. Ухвалою Президії Верховної Ради СРСР від 20 березня 1956 р. судимість знято. На 1962 р. проживав у Києві. Реабілітований 5 січня 1962 р.

БАХОЛДІН Іван Іванович народився 1898 р. у с. Драгунське Бєлгородського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Нормувальник парку № 2 Центральної військової залізниці. Заарештований 5 червня 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^6 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 5 січня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БАХТІН Матвій Михайлович народився 1886 р. на хут. Глинне Новооскольського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Лікар, начальник лікарської дільниці № 5 ст. Жовтнева Півд. залізниці. У 1920 р. Керченською морською ЧК за службу в Білій армії покараний на 3 роки примусових робіт. Термін покарання відбував у м. Юзівка Катеринославської губ. У 1921 р. звільнений з-під варти достроково. Заарештований 21 грудня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

БАЦІЙ Григорій Павлович народився 1904 р. у с. Середнє Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гаражівка Петрівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 2 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Після звільнення з-під варти проживав у м. Ізюм Харківської обл. Реабілітований 3 грудня 1965 р.

БАЦМАН Василь Юхимович народився 1905 р. у с. Білокоровичі Житомирського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Качалівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Петровського. Заарештований 30 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 21 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 1 червня 1989 р.

БАЧ Петро Іванович народився 1889 р. у с. Скопів Коломийського пов. провінції Галичина Австро-Угорської імперії. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лиман Другий Дворічанського р-ну Харківської обл. Кустар-чоботар. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 16 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 квітня 1969 р.

БАЧИНСЬКА-ТАНАСЮК Єфросинія Іванівна народилася 1912 р. у с. Лихачове Зміївського пов. Харківської губ. Українка, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживала

в Харкові. Лікпом 3-ї робітничої лікарні. Заарештована 19 листопада 1937 р. як дружина засудженого за шпигунство (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 4 червня 1963 р.

БАЧИНСЬКИЙ Антон Олександрович народився 1892 р. у с. Дорогань Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Нова Чернещина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 19 грудня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної організації та за антирад. роботу (статті 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 серпня 1958 р.

БАЧИНСЬКИЙ Іван Станіславович народився 1895 р. у м. Сквира Сквирського пов. Київської губ. Росіянин, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Директор стадіону «Динамо». Заарештований 21 жовтня 1937 р. за співробітництво з окупантами під час Громадянської війни (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 23 липня 1957 р.

БАЧИНСЬКИЙ Станіслав Мечиславович народився 1907 р. у с. Осички Балтського пов. Подільської губ. Поляк, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник авторемонтної майстерні Хартрансу. Заарештований 20 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 6 лютого 1960 р.

БАЧИНСЬКИЙ Станіслав Фердинандович народився 1866 р. у м. Заславль Заславського пов. Волинської губ. Поляк, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Пенсіонер. Заарештований 14 жовтня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної організації, за шпигунство на користь Польщі (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 31 грудня 1959 р.

БАЧИНСЬКИЙ (Богінський, Багінський) Юліан Вікентійович народився 1895 р. у с. Ставище Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Старовірівка Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Єжова. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 22 грудня 1937 р. за к.-р. націоналістичну агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

БАЧКІС Йосиф Антонович народився 1888 р. у с. Воронелі Паневежиського пов. Ковенської губ. Поляк, з робітників, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Керівник групи калькуляції ХЕТЗу. Заарештований 24 жовтня 1937 р. як член к.-р. організації та за шкідницьку розвідувальну роботу (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 23 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 листопада 1959 р.

БАЧКОВСЬКИЙ Героїм Рафаїлович, див. *БОЧКОВСЬКИЙ (Бачковський) Героїм Рафаїлович.*

БАЧУК Йосиф Михайлович народився 1896 р. у с. Завалів Люблінської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник будівництва Південсантехмонтажу при ХТЗ. Заарештований 22 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

БАЧУК Матрона Платонівна народилася 1896 р. у с. Галька Харківського пов. Харківської губ. Українка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 19 листопада 1937 р. як дружина засудженого за шпигунство і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 24 березня 1989 р.

БАЧУРІН Іван Трохимович народився 1899 р. у с. Берестовенька Костянтиноградського

пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Берестовенька Красноградського р-ну Харківської обл. Поденник. У 1929 р. майно конфісковане. Заарештований 7 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Івдельтабі в ОТП Палкино Свердловської обл. Реабілітований 3 червня 1960 р.

БАШИНСЬКА Марія Максиміліанівна народилася 1894 р. у с. Дорожинка Балтського пов. Подільської губ. Українка, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Завідуюча Харківським ботанічним садом. Заарештована 3 вересня 1937 р. за розвідувальну діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 30 листопада 1937 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР). Звільнена з-під варти 2 грудня 1937 р.

БАШИНСЬКИЙ Гнат Домінікович народився 1910 р. у с. Улянівка Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Мокрянка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Петровського. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 30 грудня 1937 р. як член к.-р. організації (статті 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 квітня 1961 р.

БАШИНСЬКИЙ Едуард Тимофійович народився 1911 р. у с. Сарнівка Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Новопавлівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Ворошилова. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 14 грудня 1937 р. як спецпереселенець, що є членом ПОВ та за шпигунську роботу на користь Польщі (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 вересня 1960 р.

БАШИНСЬКИЙ Йосиф Іванович народився 1904 р. у с. Болярка Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Циглярівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Спільна праця». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 11 вересня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 31 серпня 1966 р.

БАШИНСЬКИЙ Станіслав Якубович народився 1913 р. у с. Дермань Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Багата Чернещина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Іскра комунізму». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 5 лютого 1938 р. як член польської к.-р. групи та за антирад. агітацію (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 січня 1960 р.

БАШИНСЬКИЙ Франц Іванович народився 1907 р. у с. Здань Болярка Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Красноград Красноградського р-ну Харківської обл. Робітник Красноградського райземвідділу. Заарештований 19 січня 1938 р. за к.-р. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

БАШКАТОВ Микола Семенович народився 1898 р. у м. Чугуїв Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, з міщан, освіта початкова, позапарт., до 1937 р. член ВКП(б). Проживав у сел. Осипівка Чугуївського р-ну Харківської обл. Голова Чугуївської міської ради. Заарештований 25 вересня 1937 р. за дискредитацію авторитету міськради та перевищення влади (статті 98 ч. 2, 101 КК УРСР), під час слідства Чугуївським РВ НКВС пред'явлено обвинувачення за статтями 54^{7}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 липня 1958 р.

БАШКАТОВА Євдокія Іванівна народилася 1897 р. у м. Чугуїв Зміївського пов. Харківської губ. Росіянка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала у Харкові. Робітниця 3-ї фабрики «Більшовичка України». Заарештована 27 вересня 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої нара-

ди при НКВС СРСР від 2 листопада 1937 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Яйському відділенні Сибтабу. Реабілітована 12 лютого 1957 р.

БАШЛАЙ Іван Федорович народився 1904 р. у с. Боромля Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на ст. Гракове Північно-Донецької залізниці. Черговий станції. Заарештований 15 вересня 1937 р. за антирад. настрої та антирад. висловлювання (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бамтабі. Реабілітований 29 червня 1989 р.

БАШЛІЙ Тимофій Герасимович народився 1888 р. у с. Федорівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кегичівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Пастух радгоспу «Кегичівка». У 1929 р. розкуркулений за злісний саботаж хлібозаготівлі (ст. 58 КК УСРР) і засуджений на 5 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Полтавській в'язниці, у 1932 р. звільнений з-під варти достроково. Заарештований 24 серпня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 16 червня 1989 р.

БАШТАННИК Федір Васильович народився 1884 р. у с. Землянки Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Харків-Пас. Півден. залізниці. У 1929 р. розкуркулений, висланий на 5 років до Північного краю. Заарештований 5 вересня 1937 р. за к.-р. пропаганду (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 14 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 17 січня 1994 р.

БЕБЕШКО Іван Григорович народився 1887 р. у с. Гнилиця Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник держмлинзаводу № 2. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 30 травня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), Харківським облсудом 5 лютого 1939 р. справу повернено на дослідування зі звільненням з-під варти на підписку про невиїзд. Харківським облсудом 9 липня 1939 р. виправданий.

БЕБЕШКО Феоктист Степанович народився 1885 р. у м. Зміїв Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Зміїв Зміївського р-ну Харківської обл. Рахівник будівництва ветеринарної лікарні. У 1930 р. під слідством Харківського оперсектора ДПУ за службу в Добровольчій армії Денікіна (статті 54^{11}, 54^{13} КК УСРР). У 1933 р. під слідством Харківського облвідділу ДПУ за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УСРР). Заарештований 8 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію та службу в Білій армії (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Новосемейкинській дільниці Самартабу. Реабілітований 29 червня 1989 р.

БЕГМА Семен Олександрович народився 1908 р. у с. Рокитне Кременчуцького пов. Полтавської губ. Українець, із службовців, освіта середня, у 1931—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у м. Білопілля Білопільського р-ну Харківської обл. Робітник депо ст. Білопілля Півд. залізниці. Заарештований 10 вересня 1937 р. як член к.-р. організації та за диверсійну діяльність на виробництві (статті 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 3 січня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 4 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 грудня 1958 р.

БЕДАНЯН Саркіс Пограсович народився 1895 р. у м. Ерзерум, Туреччина. Вірмен, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер бази Харківського відділення Центроспілки. Заарештований 6 лютого 1938 р. за к.-р. націоналістичну діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 листопада 1958 р.

БЕДЕРАК Шейндл (Євгенія) Яківна народилася 1915 р. у м. Кременчук Кременчуцького пов. Полтавської губ. Єврейка, із службовців, освіта середня, позапарт., у 1932—1934 рр. член ВЛКСМ. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 19 листопада 1937 р. як дружина засудженого за шпигунство і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент позбавлена права проживання у 15-ти пунктах на 5 років. Після звільнення з-під варти проживала в с. Олексіївка Олексіївського р-ну Харківської обл. Реабілітована 21 вересня 1989 р.

БЕДУНКЕВИЧ Володимир Адольфович народився 1898 р. у Києві. Поляк, із слжбовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові.

Начальник школи тренерів Державного інституту фізкультури України. Заарештований 27 травня 1938 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 вересня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 5 серпня 1958 р.

БЕЖЕНАР Григорій Іванович народився 1904 р. у с. Гвоздівка Ананьївського пов. Херсонської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Барвінкове Барвінківського р-ну Харківської обл. В'язень будколонії НКВС, де відбував покарання за вироком військового трибуналу 6-го стріл. корпусу КВО від 14 березня 1937 р. Під слідством з 20 листопада 1937 р. за антирад. агітацію серед ув'язнених (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 3 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі. На 1970 р. проживав у с. Велика Долина Овідіопольського р-ну Одеської обл. Реабілітований 27 березня 1989 р.

БЕЗ'ЯЗИЧНИЙ Григорій Михайлович народився 1894 р. у с. Руська Лозова Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Руська Лозова Харківського р-ну Харківської обл. Робітник Харківської фізіотерапевтичної поліклініки. У 1932 р. майно конфісковане. У 1933 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 серпня 1937 р. за антирад. провокаційну агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 23 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. На 1945 р. проживав у м. Акмолінськ Акмолінської обл., працював охоронцем нафтобази. Заарештований 23 липня 1945 р. за антирад. агітацію і Акмолінським облсудом 11 серпня 1945 р. (ст. 58^{10} КК РРФСР) засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований 24 березня 1989 р. і 6 квітня 1990 р.

БЕЗАЗЯН Вараздат Григорович народився 1906 р. у м. Ван, Туреччина. Вірмен, з кустарів, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач навчальної частини Харківського енергомеханічного технікуму. Заарештований 14 квітня 1938 р. як член антирад. націоналістичної дашнацької організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 9 листопада 1959 р.

БЕЗБАТЧЕНКО Іван Полікарпович народився 1884 р. у міст. Краснокутськ Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Краснокутськ Краснокутського р-ну Харківської обл. Робітник промартілі ім. Кірова. Заарештований 20 жовтня 1937 р. як баптист та за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 травня 1995 р.

БЕЗБАТЧЕНКО Федір Полікарпович народився 1892 р. у міст. Краснокутськ Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Краснокутськ Краснокутського р-ну Харківської обл. Робітник майстерні з ремонту взуття. Заарештований 27 вересня 1937 р. за зв'язок з антирад. елементами (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР). Помер 22 січня 1938 р. у лікарні Харківської змішаної в'язниці. Спецколегією Харківського облсуду 26 січня 1938 р. справу закрито (ст. 4 п. «а» КПК УРСР). Реабілітований 27 березня 1964 р.

БЕЗБОРОДОВ Мойсей Васильович народився 1906 р. у с. Муром Бєлгородського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Шевченки Харківського р-ну Харківської обл. Робітник радгоспу. У 1930 р. розкуркулений. У 1932 р. нарсудом Липецького р-ну за невиконання хлібозаготівлі засуджений на 3 роки позбавлення волі. Заарештований 15 серпня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 квітня 1989 р.

БЕЗБРОШ Ізраїль Борисович народився 1892 р. у с. Лесинка Київської губ. Єврей, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Помічник майстра фабрики «Комунар». Заарештований 25 квітня 1938 р. як член к.-р. шпигунсько-диверсійної організації (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{10} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 8 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БЕЗВЕРХА Валентина Іванівна народилася 1901 р. у с. Тернівка Київської губ. Українка, із селян, освіта початкова, член ВКП(б) з 1924 р. Проживала в Харкові. Аспірантка УКІЖ. Заарештована 11 січня 1938 р. як дружина засудженого члена антирад. терористичної організації правих і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 26 березня 1938 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Акмолінському відділенні Картабу. На 1956 р. проживала

в с. Кирнасівка Тульчинського р-ну Вінницької обл. Реабілітована 7 грудня 1956 р.

БЕЗВЕРХИЙ Іван Васильович народився 1893 р. у міст. Краснокутськ Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Краснокутськ Краснокутського р-ну Харківської обл. Рахівник Краснокутського сільспоживтовариства. Заарештований 31 березня 1938 р. як колишній офіцер царської армії та за антирад. настрої (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 7 квітня 1938 р. (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 23 серпня 1957 р.

БЕЗВЕСІЛЬНИЙ Василь Семенович народився 1905 р. і проживав у Харкові. Українець, із службовців, освіта вища, позапарт. Викладач відділу підготовки кадрів Управління Півд. залізниці. Заарештований 10 жовтня 1937 р. за шпигунську діяльність на користь Німеччини та к.-р. фашистську агітацію (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 11 березня 1958 р.

БЕЗВЕСІЛЬНИЙ Семен Митрофанович народився 1883 р. у с. Велика Данилівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Інспектор вантажної служби Управління Півд. залізниці. Заарештований 21 жовтня 1937 р. як член к.-р. української націоналістичної організації (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 березня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 квітня 1957 р.

БЕЗВУСИЙ (Безвусов) Євдоким Іванович народився 1875 р. у с. Піски Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний Донець». У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 9 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл з конфіскацією майна. Розстріляний 14 грудня 1937 р. Реабілітований 24 жовтня 1964 р.

БЕЗГІН Іван Степанович народився 1899 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта середня, позапарт. Завідувач Гужтранспорту. Заарештований 17 квітня 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 22 лютого 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БЕЗГІНОВ Іван Платонович народився 1913 р. у с. Руський Орчик Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Руський Орчик Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 5 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі. Справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 5 лютого 1940 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР). Звільнений з-під варти 21 березня 1940 р.

БЕЗДІЛЬНИЙ Павло Андрійович народився 1882 р. на хут. Горобців Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Григорівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник свинорадгоспу «Кегичівка». У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 7 вересня 1937 р. антирад. пропаганду (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 10 лютого 1961 р.

БЕЗДІТКО Павло Семенович народився 1897 р. на хут. Ільченки Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХЕТЗу. Заарештований 10 липня 1938 р. як член к.-р. підпілля (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і Харківським облсудом 15 березня 1939 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 2 роки позбавлення волі в ЗМУ з обмеженням у правах на 2 роки. Реабілітований 28 жовтня 1993 р.

БЕЗДІТКО Сергій Михайлович народився 1902 р. на хут. Мерло Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кияни Богодухівського р-ну Харківської обл. Робітник спиртзаводу. Заарештований 26 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував на Волгобуді НКВС у м. Рибінськ Ярославської обл. Реабілітований 15 червня 1962 р.

БЕЗЗУБОВ Іуліан Васильович народився 1894 р. у с. Толоконне Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Виконавець відділу постачання заводу № 48. Заарештований 14 березня 1938 р. як член к.-р. повстанської білогвардійської

організації РОВС (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 5 червня 1959 р.

БЕЗКОРОВАЙНИЙ Василь Орефійович народився 1891 р. у с. Пасинки Могилівського пов. Подільської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Хорист державного театру «Укрмузкомедія». Заарештований 27 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 2 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. (статті 54^{10} ч. 2, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Помер у місці ув'язнення 3 квітня 1938 р. Реабілітований 14 січня 1994 р.

БЕЗКОРОВАЙНИЙ Іван Давидович народився 1898 р. у с. Терни Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач виробництва школи сліпих ім. Короленка. Заарештований 20 жовтня 1937 р. за участь у військовій фашистській змові (статті 54^{1} п. «а», 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 7 січня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна з негайним виконанням вироку згідно з постановою ЦВК СРСР від 1 грудня 1934 р. Розстріляний 8 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 лютого 1965 р.

БЕЗКОРОВАЙНИЙ Костянтин Васильович народився 1912 р. у міст. Краснокутськ Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Краснокутськ Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Піонер». Заарештований 1 жовтня 1937 р. як баптист та за к.-р. роботу серед колгоспників (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбував у Бурзалізничтабі. Реабілітований 30 червня 1989 р.

БЕЗКОРОВАЙНИЙ Петро Григорович народився 1895 р. у м. Лебедин Лебединського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер будконтори Харківського облуправління зв'язку. Заарештований 6 серпня 1937 р. за к.-р. націоналістичну діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито РВ НКВС [м. Харків] 28 листопада 1937 р. (ст. 197 КПК УРСР). Звільнений з-під варти 4 грудня 1937 р.

БЕЗКОРОВАЙНИЙ Петро Онисимович народився 1882 р. у міст. Краснокутськ Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Краснокутськ Краснокутського р-ну Харківської обл. Робітник Краснокутського електрокомбінату. Заарештований 21 березня 1938 р. як колишній поліцейський та за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 7 квітня 1938 р. (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 23 серпня 1957 р.

БЕЗКОРСИЙ Ігор [Єгор] Петрович народився 1886 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Завгосп Андріївської школи. Заарештований 11 листопада 1937 р. як член шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

БЕЗКОРСИЙ Тимофій Іванович народився 1909 у с. Цареборисівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Червоний Оскіл Ізюмського р-ну Харківської обл. Робітник ІПРЗу. Заарештований 14 січня 1937 р. за антирад. агітацію та шкідництво (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом у спецсправах Північно-Донецької залізниці 22 липня 1938 р. засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований 22 травня 1963 р.

БЕЗКУРНИЙ Андрій Якимович народився 1882 р. у с. Яковенкове Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Яковенкове Балаклійського р-ну Харківської обл. [Селянин-одноосібник]. У 1931 р. розкуркулений. У 1932 р. за невиконання плану хлібозаготівлі засуджений на 1,5 роки позбавлення волі. Заарештований 4 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 9 квітня 1939 р. засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 5 років. Ухвалою Верховного Суду УРСР від 13 липня 1939 р. справу повернено на нове судочинство в іншому складі суддів. Харківським облсудом 10 серпня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину зі звільненням з-під варти.

БЕЗЛЄПКІН Олександр Іванович народився 1917 р. с. Берека Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. За-

дорожний Олексіївського р-ну Харківської обл. Бригадир колгоспу «Червоний прапор». Заарештований 20 травня 1938 р. як член к.-р. диверсійної групи (статті 54^9, 54^{11} КК УРСР), справу закрито ДТВ ГУДБ НКВС Півд. залізниці 5 лютого 1939 р. (ст. 5 КПК УРСР).

БЕЗНЕДІЛЬНИЙ Іван Опанасович народився 1915 р. у с. Рудаєве Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., до 1933 р. член ВЛКСМ. Служив в Одеській обл. Червоноармієць 6-го корпусного арт. полку 6-го стріл. корпусу КВО. Заарештований 20 жовтня 1937 за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і військовим трибуналом 6-го стріл. корпусу 23 листопада 1937 р. засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Термін покарання відбував у Північсхідтабі. Реабілітований 17 жовтня 1996 р.

БЕЗОЗЯН Вагріч Григорович народився 1904 р. у м. Ван, Туреччина. Вірмен, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чоботар артілі ім. 1 Травня. Заарештований 11 квітня 1938 р. як член антирад. терористичної націоналістичної організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 квітня 1938 р. (статті 54^2, 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 травня 1959 р.

БЕЗП'ЯТКІН Петро Іванович народився 1894 р. у м. Слов'янськ Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Панютине Лозівського р-ну Харківської обл. Машиніст паровозного депо ст. Лозова Півд. залізниці. Заарештований 13 січня 1938 р. за шкідницьку роботу та зв'язок з ворогами народу (статті 54^7, 54^{10} ч. 1 КК УРСР), постановою ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Лозова Півд. залізниці 17 квітня 1938 р. справу направлено Лозівському транспортному прокурору на припинення за ст. 197 ч. 2 КПК УРСР, рішення у справі відсутнє.

БЕЗПАЛИЙ Григорій Олександрович народився 1898 р. у с. Новоселівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петрівка Слов'янського р-ну Донецької обл. Робітник комунального відділу Краммашбуду у м. Краматорськ Донецької обл. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 3 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 червня 1962 р.

БЕЗПАЛЬЧЕНКО Омелян Іванович народився 1884 р. у с. Рокитне Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рокитне Нововодолазького р-ну Харківської обл. Робітник служби колії Півд. залізниці. Заарештований 3 жовтня 1937 р. як член к.-р. шпигунської диверсійної організації (статті 54^1 п. «а», 54^9 через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 30 серпня 1957 р.

БЕЗРІДНА Ганна Василівна народилася 1893 р. у м. Миколаїв Херсонського пов. Херсонської губ. Українка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 11 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 лютого 1938 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 5 років. На 1956 р. проживала в м. Миколаїв. Реабілітована 7 травня 1957 р.

БЕЗРІДНИЙ Іван Якович народився 1893 р. у с. Тимківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тимківка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав, під слідством ДПУ УСРР за к.-р. діяльність. Заарештований 26 квітня 1933 р. за антирад. агітацію та саботаж (ст. 54^{10} КК УСРР), справу закрито Куп'янським райвідділком ХОВ ДПУ 15 травня 1933 р . Заарештований 7 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі у м. Свободний Хабаровського краю та Горшортабі в Новосибірській обл. Реабілітований 21 червня 1989 р.

БЕЗРІДНИЙ Микита Платонович народився 1898 р. у с. Волохів Яр Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Волохів Яр Балаклійського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу НКВС № 5. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав, від вислання втік. Заарештований 15 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 25 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 25 травня 1962 р.

БЕЗРІДНИЙ Олексій Юхимович народився 1889 р. у с. Біловоди Сумського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові.

Диспетчер ст. Харків-Сорт. Півд. залізниці Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію та вороже ставлення до рад. влади (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 16 травня 1938 р. засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований 5 травня 1992 р.

БЕЗРІДНИЙ Федір Сергійович народився 1910 р. у с. Сидоренкове Валківського пов. Харківської губ. [Українець, із селян], освіта початкова, позапарт., член ВЛКСМ з 1928 р. Проживав у Харкові. Міліціонер 8-го відділення РСМ. Заарештований 5 квітня 1938 р. за зберігання портрета Троцького (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 29 вересня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БЕЗРІДНИЙ Федір Якович народився 1886 р. у м. Вовчанськ Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, з міщан, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач ФЗУ при заводі тютюнового машинобудування. Заарештований 27 жовтня 1937 р. як член антирад. української націоналістичної терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Крастабі на ст. Регисти Красноярської залізниці. Постановою слідчастини УНКВС по Харківській обл. від 16 лютого 1940 р. рішення трійки змінено, термін покарання знижений до фактично відбутого. Звільнений з-під варти 3 квітня 1940 р. Реабілітований 15 квітня 1958 р.

БЕЗРУК Василь Юрійович народився 1892 р. на хут. Безруки Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Безруки Харківського р-ну Харківської обл. Ремонтний робітник Півд. залізниці. У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 9 вересня 1937 р. як колишній куркуль, що проник на залізничний транспорт і проводив к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. за антирад. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 14 червня 1989 р.

БЕЗРУК Прокіп Олександрович народився 1900 р. у с. Дергачі Харківського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1930—1936 рр. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у смт Дергачі Дергачівського р-ну Харківської обл. Робітник Харківського заводу № 183. Заарештований 9 березня 1938 р. як член к.-р. білогвардійського підпілля (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито прокуратурою Харківської обл. 16 березня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БЕЗРУК Тимофій Григорович народився 1895 р. у с. Дергачі Харківського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Інженер-технолог заводу «Серп і молот». Заарештований 28 березня 1938 р. як член к.-р. білогвардійської організації РОВС (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 21 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 30 січня 1959 р.

БЕЗРУЧКО Андрій Іванович народився 1891 р. у с. Борове Жовквівського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новодмитрівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Дружба». У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 9 вересня 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 1 серпня 1989 р.

БЕЗСМЕРТНИЙ Іван Андрійович народився 1886 р. у с. Кобилки Рильського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Лікар центральної поліклініки Півд. залізниці та довірений лікар страхової каси ст. Люботин. Заарештований 26 липня 1938 р. як член антирад. шкідницької організації в системі Дорсанвідділу Півд. залізниці (статті 54^{7}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 11 листопада 1938 р. (статті 54^{6} ч. 1, 54^{9}, 54^{11}КК УРСР) засуджений до ВМП з конфіскацією особистого майна. Ухвалою військової колегії Верховного Суду СРСР від 17 травня 1939 р. розстріл замінено позбавленням волі у ВТТ на 15 років з пораженням у правах на 5 років і конфіскацією особистого майна. Термін покарання відбував у Каргопольтабі. Ухвалою пленуму Верховного Суду СРСР від 17 жовтня 1940 р. попередній вирок трибуналу та ухвала скасовані, справу направлено на дослідування зі стадії попереднього слідства. Підслідний етапований до Харківської внутрішньої в’язниці. Справу закрито слідчастиною УНКДБ по Харківській обл. 30 квітня 1941 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БЕЗСОННИЙ Олексій Семенович народився 1897 р. у с. Пригоже Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Барвін-

кове Барвінківського р-ну Харківської обл. Інструктор із заготівель маслозаводу «Хармаслопром». Заарештований 9 лютого 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито прокурором Ізюмського р-ну 12 січня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БЕЗСОНОВ Гаврило Михайлович народився 1895 р. і проживав у Харкові. Українець, із службовців, освіта середня, позапарт. Завідувач табельного столу заводу «Підвісдор». У 1930 і 1932 рр. під слідством ДПУ УСРР за ст. 54^{10} КК УСРР. Заарештований 19 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 6 травня 1989 р.

БЕЗСУДНИЙ Василь Йосипович народився 1913 р. у с. Чепіль Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Чепіль Балаклійського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Орджонікідзе. Заарештований 16 жовтня 1937 р. як член повстанської к.-р. організації (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 25 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Волготабі, де й помер 17 березня 1947 р. Реабілітований 22 березня 1957 р.

БЕЗУГЛИЙ Дмитро Юхимович народився 1902 р. у м. Богодухів Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Богодухів Богодухівського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Харків-Тов. Півд. залізниці. Затриманий 2 грудня 1937 р. за хуліганство та антирад. висловлювання в нетверезому стані, 7 грудня 1937 р. ВДТВ УДБ НКВС ст. Люботин Півд. залізниці порушено справу за ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР за антирад. агітацію і лінсудом Півд. залізниці 20 січня 1938 р. засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований 17 жовтня 1962 р.

БЕЗУГЛИЙ Іван Іванович народився 1880 р. на хут. Комісарів Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Потихонів Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Нове життя». У 1930 р. розкуркулений. У 1931 р. виключений з колгоспу як куркуль. Заарештований 3 грудня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Справу закрито Вільхуватським РВ НКВС 25 березня 1939 р. за недостатності доказів злочину (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БЕЗУГЛИЙ Ілля Зиновійович народився 1901 р. у с. Білий Колодязь Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну Харківської обл. Головний агроном радгоспу «Профінтерн». Заарештований 16 грудня 1937 р. як член антирад. націоналістичної повстанської організації (статті 54^{1}, 54^{7} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 10 березня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР), звільнений з-під варти 31 березня 1939 р.

БЕЗУГЛИЙ Петро Петрович народився 1870 р. у м. Богодухів Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Богодухів Богодухівського р-ну Харківської обл. Сторож ватної фабрики. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 6 серпня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 20 березня 1939 р. засуджений на 2,5 роки позбавлення волі у ЗМУ. Реабілітований 17 січня 1994 р.

БЕЗУГЛИЙ Сидір Іванович народився 1884 р. у с. Комісарове Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Комісарове Вільхуватського р-ну Харківської обл. Тесля-поденник у колгоспі «Червона зірка». У 1931 р. розкуркулений, в адміністративному порядку виселений за межі Вільхуватського р-ну. Заарештований 3 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 квітня 1989 р.

БЕЗУГЛИЙ Трохим Степанович народився 1893 р. у с. Солониця Полтавської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Старий Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Учитель школи № 12. Заарештований 2 лютого 1938 р. як член к.-р. націоналістичної повстанської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11}, 56^{17} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 березня 1989 р.

БЕЗУГЛИЙ Хома Михайлович народився 1905 р. у с. Грушуваха Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Грушуваха Петрівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Нове життя». Заарештований 7 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою

особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 30 серпня 1963 р.

БЕЗУГЛОВ Микола Семенович народився 1890 р. у слоб. Межиріч Лебединського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта середня. позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер тарної бази «Заготзерно». Заарештований 23 лютого 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 22 квітня 1939 р. виправданий.

БЕЗУГЛОВ Олексій Павлович народився 1887 р. і проживав у Харкові. Росіянин з робітників, освіта початкова, позапарт. Робітник трикотажної артілі «Галантерейник». Заарештований 2 жовтня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 12 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 27 травня 1970 р.

БЕЗХУТРИЙ Гнат Григорович народився 1900 р. у с. Гусинка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кислівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник Кислівського бурякорадгоспу. Заарештований 4 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію та терористичні прояви (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 серпня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 серпня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 13 березня 1989 р.

БЕЗХУТРИЙ Іван Григорович народився 1890 р. у с. Гусинка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гусинка Куп'янського р-ну Харківської обл. Поденник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 21 грудня 1937 р. як член к.-р. куркульського угруповання (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 липня 1960 р.

БЕЗЧАСНИЙ Карпо Максимович народився 1884 р. у с. Зачепилівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Зачепилівка Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний партизан». Заарештований 21 березня 1938 р. як член антирад. к.-р. організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 грудня 1956 р.

БЕЗЧАСНИЙ Феодосій Іванович народився 1880 р. у с. Зачепилівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Зачепилівка Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний партизан». Заарештований 21 березня 1938 р. як член антирад. к.-р. організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 грудня 1956 р.

БЕЙГЕЛЬЗІМЕР Гдаль Ісайович народився 1903 р. у м. Ананьїв Ананьївського пов. Херсонської губ. Єврей, із службовців, освіта початкова, у 1930—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Завідувач тарною групою Харківської облспоживспілки. Заарештований 30 жовтня 1937 р. як член антирад. троцькістської організації та за шкідницьку роботу (статті 54^{7}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 11 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БЕЙЗЕ Едмунд Іванович народився 1899 р. у с. Дерманка Заславського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Багата Чернещина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Постишева. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 19 січня 1938 р. як член німецької фашистської організації, за антирад. агітацію та шкідницьку діяльність (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 14 жовтня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 березня 1989 р.

БЕЙЗЕ Сигізмунд Іванович народився 1895 р. у с. Дерманка Заславського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 8 грудня 1937 р. за антирад. агітацію та дискредитацію колгоспів (статті 54^{10}, 54^{8} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 12 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 30 вересня 1988 р.

БЕЙЛАУ Рейнгольд Вільгельмович народився 1898 р. у кол. Грабівка Подільської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт., до 1935 р. член ВКП(б). Проживав у с. Новомиколаївка Шевченківського р-ну

Харківської обл. Голова Новомиколаїського сільспоживтовариства. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (статті 54^1 п. «а», 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 серпня 1989 р.

БЕЙЛІНСОН (Бейленсон) Марія Йосифівна народилася 1891 р. у с. Микулине Оршанського пов. Могильовської губ. Єврейка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. У 1920 р. під слідством ЧК за справою есерівської організації. Заарештована 25 січня 1938 р. як член підпільної антирад. організації есерів (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 11 жовтня 1939 р. за належність до антирад. повстанської організації вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 30 березня 1989 р.

БЕЙЛІНСОН (Бейленсон) Софія Йосифівна народилася 1899 р. у с. Микулине Оршанського пов. Могильовської губ. Єврейка, із селян, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Дитячий лікар СШ № 112. У 1920 р. під слідством ЧК за справою есерівської організації. Заарештована 25 січня 1938 р. як член антирад. підпільної організації есерів (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 11 жовтня 1939 р. за належність до антирад. повстанської організації вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 30 березня 1989 р.

БЕЙНИК Лідія Павлівна народилася 1892 р. у с. Попівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала у м. Красноград Красноградського р-ну Харківської обл. Прибиральниця церкви. Заарештована 7 вересня 1937 р. за розповсюдження к.-р. літератури та поширення релігійних чуток (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. позбавлена волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбувала у Північуралтабі. Реабілітована 26 жовтня 1989 р.

БЕЙНИК Михайло Кирилович народився 1891 р. у с. Попівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Попівка Красноградського р-ну Полтавської обл. Чорнороб будівництва на ст. Полтава Півд. залізниці. Розкуркулений. Заарештований 18 січня 1938 р. за к.-р. пропаганду (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), а 9 травня 1938 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд. Справу закрито ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Полтава Півд. залізниці 19 червня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) з анулюванням підписки про невиїзд.

БЕК Генріх Християнович народився 1897 р. у кол. Речинфельд Бердянського пов. Таврійської губ. Німець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у радгоспі «Червоний велетень» Зміївського р-ну Харківської обл. Завідувач ферми радгоспу. Заарештований 10 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 6 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 11 липня 1989 р.

БЕККЕР (Бекер) Август Беніамінович народився 1890 р. у с. Хотиж Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Кам'янка Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Луначарського. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 червня 1963 р.

БЕККЕР Август Самійлович народився 1895 р. у с. Нова Богушівка Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Васюкове Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Калініна. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 6 вересня 1937 р. за листування у Німеччині, отримання гітлерівської допомоги, поширення чуток про загибель рад. влади і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 26 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 20 червня 1989 р.

БЕККЕР Едуард Адамович народився 1886 р. у с. Езер Курляндської губ. Латвієць, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Конструктор заводу «Електроверстат». Заарештований 6 січня 1938 р. за шпигунську та диверсійну діяльність (статті 54^6, 54^9 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 грудня 1959 р.

БЕЛАНОВ Василь Олександрович, див. *БІЛАНОВ (Беланов) Василь Олександрович.*

БЕЛЕБЕХ Павло Васильович народився 1895 р. у с. Семенівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Семенівка Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Петровського. Заарештований 29 травня 1938 р. як член к.-р. диверсійної організації (статті 54^{7}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 19 листопада 1938 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БЕЛЕВЦОВ Кирило Іванович народився 1893 р. у с. Залиман Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Першотравневий Савинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 1 Травня. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 22 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бурзалізничтабі на ст. Бурея Амурської залізниці. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 10 липня 1940 р. термін покарання знижено до 5 років позбавлення волі. Реабілітований 12 травня 1989 р.

БЕЛЕНІСОВ Костянтин Костянтинович народився 1909 р. і проживав у Харкові. Росіянин. із службовців, освіта початкова, у 1927—1932 рр. член ВЛКСМ, член ВКП(б) з 1932 р. Начальник футбольної команди товариства «Спартак». Заарештований 2 липня 1938 р. як член правотроцькістської молодіжної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 19 вересня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БЕЛЕНСЬКИЙ (Белінський) Свирид Олександрович народився 1896 р. у с. Мериносівка Куп'янського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Будьоннівка Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. Заарештований 9 жовтня 1937 р. за агітацію проти виборів до Верховної Ради та хлібопоставок (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 25 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 29 червня 1989 р.

БЕЛИЦЬКИЙ Михайло Григорович народився 1904 р. у с. Сахновщина Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт. Служив у м. Хабаровськ Далекосхідного краю. Військовий лікар 3-го рангу. Заарештований 4 липня 1938 р. за к.-р. діяльність (статті 58^{1} п. «б», 58^{7}, 58^{8}, 58^{9}, 58^{11} КК РРФСР), а 3 грудня 1938 р. звільнений з-під варти на підпику про невиїзд. Справу закрито військовою прокуратурою 2-ї окремої Червонопрапорної армії 17 грудня 1938 р. (ст. 204 КПК РРФСР).

БЕЛІНСОН Абрам Овсійович народився 1892 р. у м. Монастирщина Мстиславського пов. Могильовської губ. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер Транспортспілки. У 1924 р. під арештом як член антирад. організації. Заарештований 10 квітня 1938 р. як член антирад. терористичної анархістської організації (статті 54^{8} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 17 жовтня 1939 р. за належність до антирад. організації позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував у Крастабі. Реабілітований 13 квітня 1989 р.

БЕЛІНСЬКИЙ Степан Семенович народився 1892 р. в Австро-Угорській імперії. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чорнороб заводу «Серпі молот». Заарештований 10 жовтня1937 р. за к.-р. націоналістичну діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 27 липня 1989 р.

БЕЛЛОН Юліус Карлович народився 1908 р. у с. Агай Євпаторійського пов. Таврійської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт., у минулому член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Робітник Харківського металоштампувального заводу. Заарештований 18 грудня 1937 р. за шкідницьку діяльність на посаді завідувача складу НКВС у 1935—1937 рр. (ст. 54^{7} КК УРСР), справу закрито ОВ НКВС ХВО 15 січня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БЕЛОВ Михайло Іванович народився 1915 р. у м. Млинів Дубнівського пов. Волинської губ. Українець, з робітників, освіта неповна середня, позапарт., у 1931—1937 рр. член ВЛКСМ. Служив у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Курсант полкової школи 137-го арт. полку. Заарештований 29 вересня 1937 р. за шпигунство та к.-р. агітацію (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито Чугуївським РВ НКВС 16 грудня 1937 р. за недостатності матеріалів. Ухвалою військового прокурора ХВО від 25 січня 1938 р. постанову Чугуївського РВ НКВС скасовано, справу направлено на новий розгляд і військовим трибуналом ХВО 9 березня 1938 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Термін покарання відбував на Дальбуді в копальні «Штурмовий» у Хабаровському краї. У 1942 р. з-під варти звільнений. На 1956 р. працював начальником гірни-

чо-експлуатаційної дільниці копальні «Штурмовий». Реабілітований 6 лютого 1957 р.

БЕЛУГІНА-ВОРОБЙОВА Маргарита Сергіївна народилася 1914 р. у м. Ростов Ростовського окр. області Війська Донського. Росіянка, із службовців, освіта неповна середня, позапарт. Проживала в Харкові. Діловод Харківської слідчої в'язниці. Заарештована 3 вересня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 24 листопада 1937 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БЕЛЮРКА Андрій Іванович народився 1908 р. у с. Мосьпанове Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав і працював у радгоспі НКВС № 7 у Чугуївському р-ні Харківської обл. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 4 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Самартабі. Реабілітований 24 березня 1989 р.

БЕЛЯВЦЕВ Петро Григорович народився 1890 р. у с. Верхня Пожня Богодухівського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пожня Великописарівського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 5 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 листопада 1937 р. у м. Суми. Реабілітований 19 травня 1989 р.

БЕЛЯК Людвіг Йосифович народився 1885(3) р. у с. Кривотин Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Кегичівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Чорнороб школи. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. У 1935 р. під слідством Кегичівського РВ НКВС за самовільне повернення до попереднього місця проживання (ст. 78 через ст. 7 КК УРСР). Заарештований 17 серпня 1937 р. за шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1961 р.

БЕЛЯКОВ Григорій Петрович народився 1899 р. у с. Леушенко Кашинського пов. Тверської губ. Росіянин, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Товарознавець Головлісбуду. Заарештований 18 жовтня 1937 р. як проповідник Харківської громади баптистів та за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 2 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 7 квітня 1989 р.

БЕЛЬГАУС (Бельгауз) Еміль Готлібович народився 1909 р. у кол. Лебідь Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у колгоспі ім. Молотова у Лозівському р-ні Харківської обл. Шофер. Заарештований 8 жовтня 1937 р. за к.-р. роботу (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00593 від 20 вересня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 9 жовтня 1989 р.

БЕЛЬДІЙ (Більдій) Костянтин Кирилович народився 1884 р. у с. Станичне Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Сторож Харківського палацу піонерів. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 18 жовтня 1937 р. як розкуркулений та за антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 УУ УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 25 липня 1989 р.

БЕЛЬЦ Георгій Адамович народився 1906 р. у Харкові. Німець, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач клінічного відділення Інституту невідкладної хірургії та переливання крові. Заарештований 13 жовтня 1937 р. як агент німецької розвідки, за завданням якої проводив шпигунську та диверсійну роботу (ст. 54^{6}, 54^{9} КК УРСР), 20 жовтня 1937 р. для подальшого слідства направлений спецконвоєм до Києва у розпорядження УДБ НКВС УРСР. [Комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР] 27 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00439 від 25 липня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 січня 1938 р. у Києві. Реабілітований 15 вересня 1989 р.

БЕЛЬЧІНСЬКИЙ Антон Степанович народився 1891 р. у с. Пліщин Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дубові Гряди Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 8 Березня. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 6 лютого 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Сахновщинським РВ НКВС 30 травня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БЕМ Климентій Іванович народився 1897 р. у кол. Письменне Павлоградського пов. Катеринославської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у кол. Безпальцеве Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Роте штерн». Заарештований 21 березня 1938 р. як член антирад. німецької організації, за шкідництво (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 жовтня 1956 р.

БЕНДУР Сергій Васильович народився 1903 р. у с. Костянтинівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер заводу «Серп і молот». Заарештований 4 вересня 1937 р. як член к.-р. угруповання та за антирад. агітацію (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00439 від 25 липня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 18 лютого 1959 р.

БЕНЕДИКТ Касруль Юзефович народився 1898 р. у м. Лодзь Лодзинського пов. Петроковської губ. Єврей, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Кравець Харківської фабрики ім. Тінякова. Заарештований 20 січня 1938 р. за шпигунську діяльність (статті 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 жовтня 1938 р. (ст. 54^{6} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 червня 1959 р.

БЕНЕДИКТ Фейга Абрамівна народилася 1901 р. у м. Лодзь Лодзинського пов. Петроковської губ. Єврейка, із службовців, освіта початкова, позапарт., у минулому член ВКП(б). Проживала в Харкові. Робітниця фабрики «Червона нитка». Заарештована 14 листопада 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 27 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БЕНЕДИКТОВ Володимир Якович, *див. ВАСИЛЕНКО Іван Семенович (Бенедиктов Володимир Якович, Сергієнко Іван Семенович).*

БЕНІ Микола Антонович народився 1892 р. у с. Тростянець Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дублянка Коломацького р-ну Харківської обл. Старший технолог Дублянського спиртзаводу. Заарештований 29 березня 1938 р. як член к.-р. військової офіцерської бойової організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 липня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 березня 1989 р.

БЕНІН Мейєр Натанович народився 1898 р. у м. Миргород Миргородського пов. Полтавської губ. Єврей, з робітників, письмен., позапарт. Проживав у с. Олексіївка Дергачівського р-ну Харківської обл. Тракторист колгоспу «Зоря». Заарештований 24 квітня 1938 р. як член к.-р. шкідницької диверсійної організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 14 жовтня 1938 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БЕНКЕНДОРФ Еміль Михайлович народився 1881 р. у с. Новоолександрівка Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кам’янка Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Луначарського. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 16 грудня 1937 р. за шпигунство на користь Німеччини та к.-р. діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 серпня 1961 р.

БЕНКІС Карл Карлович народився 1906 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1921—1928 рр. член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Майстер ХЕМЗу і ХТГЗ. Заарештований 30 грудня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 квітня 1958 р.

БЕНЧКОВСЬКА (Бенчуковська) Етя Шмулівна народилася 1909 р. у м. Бєлтахов Петроковської губ. Єврейка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала у Харкові. Робітниця фабрики «Червона нитка». Заарештована 12 серпня 1937 р. за шпигунство на користь Польщі (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито слідчою частиною Харківського міськвідділу НКВС 19 вересня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БЕНЧКОВСЬКИЙ Герш Шмульович народився1899 р. у м. Бєлхатов Петроковської губ. Єврей, з робітників, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Продавець Хархарчоторгу. Заарештований 14 листопада 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР

від 14 квітня 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував на Колимі. На 1958 р. проживав у Харкові. Реабілітований 6 травня 1958 р.

БЕНЧУКОВСЬКА Етя Шмулівна, див. *БЕНЧКОВСЬКА (Бенчуковська) Етя Шмулівна.*

БЕНЬКОВСЬКИЙ Гвідон Францович народився 1906 р. у с. Березівка Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Кегичівському р-ні Харківської обл. Чорнороб цукрозаводу ім. Леніна. У 1936 р. в адміністративному порядку переселений до Казахстану звідки самовільно виїхав до України. Заарештований 21 січня 1938 р. за к.-р. діяльність, як прибічник фашистської Польщі (статті 54^6, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

БЕНЬКОВСЬКИЙ Гнат Францович народився 1910 р. у с. Березівка Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Циглерівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 14-річчя Жовтня. У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги до Казахстану, звідки самовільно виїхав до України. Заарештований 5 лютого 1938 р. як член к.-р. організації та за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. (статті 54^7, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 січня 1961 р.

БЕНЬКОВСЬКИЙ Іван Францович народився 1912 р. у с. Покостівка Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Циглерівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 14-річчя Жовтня. У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги до Казахстану, звідки самовільно виїхав до України. Заарештований 5 лютого 1938 р. як член к.-р. організації та за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. (статті 54^7, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 січня 1961 р.

БЕНЬЯШ Лев Ісайович народився 1884 р. у м. Бердянськ Бердянського пов. Таврійської губ. Єврей, із службовців, освіта середня, позапарт., у 1902—1917 рр. член партії «Поалей Ціон». Проживав у Харкові. Учитель СШ № 125. Заарештований 24 квітня 1938 р. як член антирад. шпигунської сіоністської організації (статті 54^6 ч. 1, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і Харківським облсудом 25 березня 1939 р. за ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР виправданий, а за ст. 163 КК УРСР засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Термін покарання відбував у Владивостокському ВТТ. Ухвалою Президії Верховної Ради УРСР від 2 липня 1940 р. від подальшого відбуття покарання звільнений, судимість знято.

БЕНЯЄВ Амір Юмаран народився 1901 р. у м. Урмія, Персія. Ассирієць, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у Харкові. Чистильник взуття артілі «Схід». Заарештований 22 лютого 1938 р. як член к.-р. націоналістичної шпигунської організації (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 19 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БЕНЯК Тимофій Іванович народився 1894 р. у с. Будзинек Ленчицького пов. Каліської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Робітник фабрики ім. Тінякова. Заарештований 21 жовтня 1937 р. за розвідувальну роботу (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 27 серпня 1957 р.

БЕР Євгенія Леонідівна народилася 1896 р. у м. Лунинець Пінський пов. Мінської губ. Росіянка, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала у Харкові. Головний бухгалтер Харківської деревообробної фабрики. Заарештована 14 листопада 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. На засланні перебувала в м. Аральське море Кизил-Ординської обл. На 1957 р. проживала в Харкові. Реабілітована 26 лютого 1958 р.

БЕР Йосиф Соломонович народився 1900 р. у м. Сморгонь Ошмянського пов. Віленської губ. Єврей, з кустарів, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник конструкторського бюро відділу 500 заводу № 183. Заарештований 6 жовтня 1937 р. за шкідницьку діяльність та антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і спецколегією Харківського облсуду 14 лютого 1938 р. засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Ухвалою спецколегії

Верховного Суду УРСР від 5 квітня 1938 р. вирок скасовано, справу направлено на новий розгляд зі стадії судового слідства. Харківським облсудом 7 червня 1938 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

БЕР Леопольд Густавович народився 1877 р. у м. Лодзь Лодзинського пов. Петроковської губ. Німець, з міщан, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Конструктор ХЕТЗу. Заарештований 3 жовтня 1937 р. як агент німецької розвідки та за підривну діяльність (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00439 від 25 липня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 березня 1958 р.

БЕРВИЦЬКА (Барвицька) Ганна Теофілівна народилася 1892 р. ум. Режиця Режицького пов. Вітебської губ. Полька, із селян, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Майстер Харківського заводу пластмас. Заарештована 15 листопада 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 14 березня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР). Звільнена з-під варти 20 березня 1939 р.

БЕРГ Володимир Емільович народився 1875 р. у м. Курськ Курської губ. Німець, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач Харківського технологічного інституту. Заарештований 5 листопада 1937 р. як агент німецької розвідки (статті 54^{6}, 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 22 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

БЕРГ Олександр Євгенович народився 1898 р. у Києві. Єврей, із службовців, освіта незакінчена вища. Проживав у Харкові. Начальник планового відділу тресту «Мобресурс». Заарештований 18 жовтня 1937 р. як агент німецької розвідки (ст. 54^{6} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 26 листопада 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Каргопольтабі. Особливою нарадою при НКВС СРСР 31 березня 1943 р. попередню ухвалу скасовано, справу закрито.

БЕРГ Фріц Міхаельович (Михайлович) народився 1884 р. на хут. Катеринів Курляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, член ВКП(б) з 1931 р. Проживав у Харкові. Контролер відділу техконтролю ХЕМЗу. Заарештований 4 грудня 1937 р. за шпигунську та диверсійну роботу (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

БЕРГЕР Белла Файвишевна народилася 1906 р. у міст. Муравці Дубнівського пов. Волинської губ. Єврейка, з робітників, освіта вища, позапарт., у 1924—1932 рр. член ВЛКСМ. Проживала в Харкові. Інженер ХТЗ. Заарештована 27 вересня 1937 р. за розвідувальну діяльність на користь Польщі (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 14 квітня 1938 р.

БЕРГЕР Евальд Августович народився 1894 р. у с. Людвиківка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Улянівка Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Шлях Леніна». Ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 травня 1933 р. (статті 54^{8}, 54^{10} КК УСРР) позбавлений волі у концтаборі на 3 роки. Термін покарання відбував у Забайкальських таборах. Заарештований 30 грудня 1937 р. як член к.-р. організації (статті 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

БЕРГЕР Єгор Єгорович народився 1892 р. у с. Журавка Куп'янського пов. Харківської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Безпальцеве Барвінківського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу ім. Челюскінців. Заарештований 3 січня 1938 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 30 травня 1964 р.

БЕРГМАН Густав-Карл Георгійович народився 1893 р. у с. Керстенці Хотинського пов. Бессарабської губ. Німець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Референт тресту «Маслопром». Заарештований 5 лютого 1938 р. за розвідувальну діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 31 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БЕРГМАН Конрад Георгійович народився 1889 р. у с. Висока Гребля Подільської губ. Німець, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач магазину Харківського обласного кінофототресту. За-

арештований 5 листопада 1937 р. за шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 10 квітня 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбував у Північсхідтабі, де й помер [1940 р.]. Реабілітований 5 серпня 1958 р.

БЕРГМАН Сергій Германович народився 1912 р. у м. Куп'янськ Куп'янського пов. Харківської губ. Латвієць, із службовців, освіта середня, позапарт., член ВЛКСМ. Проживав у сел. Куп'янськ-Вузл. Куп'янського р-ну Харківської обл. Інженер паровозного депо ст. Куп'янськ-Вузл. Північно-Донецької залізниці. Заарештований 11 січня 1938 р. як член диверсійної шкідницької організації (статті 54^{7}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою нарадою при НКВС СРСР 21 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 49990 від 30 листопада 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 квітня 1938 р. у [м. Сталіне Сталінської обл.]. Реабілітований 14 червня 1958 р.

БЕРДИЧІВСЬКА Любов Ісаківна народилася 1905 р. у м. Балта Балтського пов. Подільської губ. Єврейка, з робітників, освіта вища, позапарт., у 1925—1927 рр. член ВЛКСМ, у 1927—1936 рр. член ВКП(б). Проживала у Харкові. Економіст транспортної контори заводського харчоторгу. Заарештована 28 серпня 1937 р. як дружина засудженого члена троцькістської терористичної організації (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 лютого 1938 р. як член сім'ї зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Темтабі. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 10 березня 1940 р. строк ув'язнення знижено до 5 років. Реабілітована 21 лютого 1956 р.

БЕРДИЧІВСЬКА Фіма Яківна народилася 1910 р. у м. Одеса Одеського пов. Херсонської губ. Єврейка, із службовців, освіта вища, позапарт., у 1931—1937 рр. член ВЛКСМ. Проживала в Харкові. Інженер-технолог Харківського металоштампувального заводу № 5. Заарештована 27 вересня 1937 р. як дружина члена антирад. організації (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 27 грудня 1937 р. як соціально небезпечний елемент вислана до м. Уфа на 5 років. Ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від 8 березня 1947 р. судимість знято. Реабілітована 1 червня 1956 р.

БЕРДИЧІВСЬКИЙ Борис Наумович народився 1882 р. у с. Нехвороща Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Єврей, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Фотограф. Заарештований 4 квітня 1938 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито прокуратурою Лозівського р-ну 24 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БЕРДИЧІВСЬКИЙ Овсій Опанасович (Ішик Піньович) народився 1905(04) р. у с. Конела Липовецького пов. Київської губ. Єврей, із службовців, освіта початкова, член ВКП(б) з 1929 р. Проживав у Харкові. Начальник відділу з боротьби з розкраданням соціалістичної власності і спекуляцією УРСМ ХОУ НКВС, лейтенант. Заарештований 3 травня 1938 р. як член антирад. сіоністської шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 21 жовтня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 21 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 січня 1958 р.

БЕРДНИК Денис Петрович народився 1880 р. у с. Мартове Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Зміїв Зміївського р-ну Харківської обл. Безробітний, у минулому священик. Заарештований 7 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 6 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 5 грудня 1989 р.

БЕРЕЖНИЙ Василь Гнатович народився 1885 р. у с. Озерянка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Буфетник Мерефянського споживтовариства. Заарештований 10 квітня 1938 р. як член к.-р. шпигунської диверсійної організації (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 жовтня 1958 р.

БЕРЕЖНИЙ Василь Григорович народився 1909 р. на хут. Гвоздів Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Гвоздів Коломацького р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Дніпрельстан». Заарештований 22 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Амурзалізничтабі у Хабаровському краї. Після звільнення з-під варти проживав там же, працював у колгоспі ім. Хрущова. Реабілітований 9 квітня 1955 р.

БЕРЕЖНИЙ Григорій Овксентійович народився 1889 р. у с. Новоселівка Валківського

пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Кобзівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. К. Маркса. У 1931 р. під арештом як антирад. елемент, розкуркулений і позбавлений виборчих прав. Заарештований 3 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у В'яттабі в Кайському р-ні Кіровської обл. Реабілітований 9 липня 1956 р.

БЕРЕЖНИЙ Єгор Андрійович народився 1892 р. у с. Новоселівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новоселівка Нововодолазького р-ну Харківської обл. Робітник Харківського канатного заводу № 1 ім. Петровського. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Хабаровському краї, де й помер 1938 р. Реабілітований 17 квітня 1959 р.

БЕРЕЖНИЙ Іван Григорович народився 1901 р. у міст. Краснокутськ Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у сел. Піски Ізюмського р-ну Харківської обл. Учитель залізничної школи ст. Ізюм Північно-Донецької залізниці. Заарештований 13 січня 1938 р. як член української к.-р. організації та за антирад агітацію (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Сталінській обл. 9 квітня 1938 р. за к.-р. націоналістичну пропаганду винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 квітня 1938 р. у [м. Сталіне Сталінської обл.]. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

БЕРЕЖНИЙ Іван Овксентійович народився 1894 р. у с. Новоселівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новоселівка Нововодолазького р-ну Харківської обл. Робітник на особливому будівництві НКВС. [У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав]. Заарештований 25 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 29 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 4 квітня 1989 р.

БЕРЕЖНИЙ Іван Павлович народився 1894 р. у с. Залінійне Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Мосорів Байрак Савинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Паризька комуна». Заарештований 24 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Амуртабі в м. Свободний Хабаровського краю. Реабілітований 29 червня 1989 р.

БЕРЕЖНИЙ Корній Герасимович народився 1891 р. у с. Миколаївка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сніжків Валківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Більшовик». У 1925—1935 рр. позбавлений виборчих прав. Заарештований 22 грудня 1937 р. як організатор секти баптистів (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 квітня 1988 р.

БЕРЕЖНИЙ Митрофан Дмитрович народився 1893 р. на хут. Безруки Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 10 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 15 січня 1939 р. виправданий.

БЕРЕЖНИЙ Омелян Іларіонович народився 1904 р. у с. Великі Бучки Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав с. Сахновщина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Сахновщина Півд. залізниці. Заарештований 27 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Реабілітований 14 грудня 1956 р.

БЕРЕЖНИЙ Петро Терентійович народився 1906 р. на хут. Гвоздів Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Гвоздів Коломацького р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Дніпрельстан». Заарештований 22 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бамтабі в м. Свободний Хабаровського краю. Справу закрито слідчастиною УНКВС по Харківській обл. у липні 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БЕРЕЖНИЙ Степан Єгорович народився 1913 р. у с. Новоселівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Водолага Нововодолазького р-ну Харківської обл. Шофер Харківського міськплодовочторгу. Заарештований 10 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 26 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Південтабі. Реабілітований 28 березня 1958 р.

БЕРЕЖНИЙ Степан Павлович народився 1887 р. у с. Залиман Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Залиман Савинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 6 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 10 серпня 1939 р. засуджений на 3 роки позбавлення волі. Реабілітований 14 квітня 1995 р.

БЕРЕЖНИЙ Федір Матвійович народився 1892 р. у с. Залиман Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Залиман Савинського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Іловайськ Північно-Донецької залізниці. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 7 листопада 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 20 червня 1989 р.

БЕРЕЖНИЙ Федір Якович народився 1890 р. у с. Борисівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Борисівка Липецького р-ну Харківської обл. Коваль за наймом у колгоспі «8 Березня». У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 8 вересня 1937 р. як розкуркулений, за втечу від вислання та розкладницьку роботу серед колгоспників (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 20 червня 1989 р.

БЕРЕЖНИЙ Яків Іванович народився 1898 р. у с. Губарівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач педагогічної частини школи № 57. Заарештований 27 липня 1938 р. як член української антирад. націоналістичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 16 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти. Військовою прокуратурою ХВО 21 червня 1939 р. справу повернено на дослідування. Заарештований 13 липня 1939 р. як член української націоналістичної повстанської організації (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 11 січня 1940 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував в Усольтабі та Ухтіжемтабі. Звільнений з-під варти 17 вересня 1946 р., проживав у с. Феськи Дергачівського р-ну Харківської обл. Ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від 24 грудня 1949 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) висланий на поселення до Красноярського краю. На 1965 р. проживав у Харкові. Реабілітований 26 липня 1957 р.

БЕРЕЗА Михайло Васильович народився 1892 р. у с. Верен провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Перекіп Валківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. Заарештований 24 березня 1938 р. як член антирад. української націоналістичної повстанської організації (статті 54^{9}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 5 червня 1959 р.

БЕРЕЗІНА Броніслава Львівна народилася 1901 р. у м. Кам’янець-Подільський Кам’янець-Подільського пов. Подільської губ. Єврейка, з кустарів, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Реєстратор поліклініки № 1. Заарештована 21 травня 1938 р. як дружина учасника військово-фашистської змови (ст. 54^{1} п. «в» КК УРСР і наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито ОВ НКВС в/ч 5010 8 грудня 1938 р. (статті 197, 198 КПК УРСР).

БЕРЕЗКІНА Тетяна Сергіївна народилася 1910 р. у Воронезькій губ. Росіянка, з дворян, освіта середня, позапарт. Проживала у Харкові. Старший бухгалтер транспортної бази Головпоштамту. Заарештована 30 червня 1938 р. як член фашистської диверсійної організації (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл, дата винесення рішення та його виконання невідома. Розстріляна у Харкові.

БЕРЕЗОВСЬКА Марія Михайлівна народилася 1894 р. у м. Болхов Болховського пов. Орловської губ. Росіянка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 11 січня 1938 р. як дружина члена антирад. організації правих і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 26 березня 1938 р. як соціально небезпечний елемент передана під гласний нагляд

органів НКВС за місцем проживання на 2 роки. Реабілітована 19 лютого 1957 р.

БЕРЕЗОВСЬКА Наталія Трохимівна народилася 1888 р. у с. Глухівці Бердичівського пов. Київської губ. Українка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Медсестра ясел № 1. Заарештована 18 жовтня 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (ст. 54^{1} п. «в» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 10 квітня 1938 р. як соціально небезпечний елемент передана під гласний нагляд органів НКВС за містом проживання на 2 роки. Реабілітована 31 жовтня 1989 р.

БЕРЕЗОВСЬКИЙ Георгій Сергійович народився 1894 р. і проживав у Харкові. Українець, з міщан, освіта початкова, у 1930—1937 рр. член ВКП(б). Начальник відділу постачання Державного іподрому. Заарештований 17 серпня 1937 р. як член к.-р. організації і військовою колегією Верховного Суду СРСР 31 грудня 1937 р. (статті 54^{8} через ст. 20, 54^{11} КК УРСР) засуджений на 10 років тюремного ув'язнення з пораженням у правах на 5 років і конфіскацією особистого майна. Помер 25 квітня 1950 р. у Харкові. Реабілітований 5 листопада 1957 р.

БЕРЕЗОВСЬКИЙ Микола Данилович народився 1890 р. у м. Жмеринка Вінницького пов. Подільської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Помічник начальника з матеріально-технічного забезпечення Харківського військово-медичного училища. Заарештований 24 вересня 1937 р. як член військової офіцерської к.-р. організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 14 березня 1958 р.

БЕРЕЗОВСЬКИЙ Петро Хомич народився 1908 р. у с. Бугаївка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шевченкове Перше Вовчанського р-ну Харківської обл. Конюх радгоспу «Профінтерн». У 1931 р. розкуркулений. У 1932 р. Харківським облсудом за побиття сільського активіста (ст. 54^{8} КК УСРР) засуджений на 10 років позбавлення волі. Звільнений з-під варти в 1934 р. через хворобу. Заарештований 14 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 23 вересня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 22 червня 1989 р.

БЕРЕНДТ Яків Іванович народився 1879 р. у кол. Чоло Пружанського пов. Гродненської губ. Німець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Олійники Сахновщинського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 30 грудня 1937 р. як член к.-р. організації (статті 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 серпня 1989 р.

БЕРЕНТ Йосиф Фрідріхович народився 1902 р. у м. Бистрич Рівненського пов. Волинської губ. Німець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Касир пивзаводу № 2. Заарештований 17 листопада 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 30 листопада 1937 р. (ст. 197 КПК УРСР).

БЕРЕНШТЕЙН (Берштейн) Лев Миронович народився 1902 р. у Київі. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Секретар Центрального бюро ЦК Спілки робітників бурякорадгоспів. Заарештований 1 квітня 1938 р. як член антирад. сіоністської шпигунської терористичної організації (статті 54^{6}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 лютого 1957 р.

БЕРЕСТ Іван Федорович народився 1884 р. у слоб. Олександрівка-Лозна Старобільського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, член ВКП(б) з 1921 р. Проживав у м. Полтава Полтавської обл. Робітник ст. Полтава Півд. залізниці. Заарештований 22 січня 1938 р. за шкідницьку діяльність у партійно-масовій роботі (статті 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 27 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 27 серпня 1938 р. Реабілітований 17 листопада 1956 р.

БЕРЕСТОВИЙ Михайло Іванович народився 1899 р. у с. Троїцьке Старобільського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у м. Слов'янськ Донецької обл. Помічник завідувача аптеки. Заарештований 25 жовтня 1937 р. за шпигунство на користь Німеччини та шкідницьку роботу (статті 54^{6}, 54^{7} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 6 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 червня 1958 р.

БЕРЖАНОВСЬКА Пая Мойсеївна народилася 1901 р. у м. Томськ Томської губ. Єврейка, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Лікар поліклініки № 1. Заарештована 17 листопада 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито УДБ ХОУ НКВС від 31 березня 1938 р. через те, що справа не підлягає розгляду особливої наради при НКВС СРСР. Звільнена з-під варти 4 квітня 1938 р. Реабілітована 31 травня 1994 р.

БЕРЖАНОВСЬКИЙ Абрам Маркович народився 1893 р. у м. Гайсин Гайсинського пов. Подільської губ. Єврей, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Старший бухгалтер Харківської контори Держбанку. Заарештований 12 серпня 1937 р. за шпигунську діяльність на корить Японії та к.-р. пропаганду (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 30 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 жовтня 1957 р.

БЕРЗІНА Тетяна Олексіївна народилася 1904 р. у Московській губ. Росіянка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 19 листопада 1937 р. як дружина ворога народу (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 10 квітня 1938 р. як член сім'ї зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. На 1958 р. проживала в м. Рошаль Московської обл. Реабілітована 7 лютого 1958 р.

БЕРИЛКО Петро Олександрович народився 1892 р. у Харкові. Українець, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у сел. Зелений Гай Харківського р-ну Харківської обл. Машиніст ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 3 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 19 січня 1938 р. засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 5 років. Після перегляду справи Верховним Судом СРСР 13 листопада 1938 р. засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 5 років. Пленумом Верховного Суду СРСР 28 травня 1939 р. попередній вирок скасовано, справу закрито.

БЕРКІН Іван Іванович народився 1894 р. у м. Бєлгород Бєлгородського пов. Курської губ. Росіянин, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Головний бухгалтер спортивного товариства «Локомотив» Півд. залізниці. Заарештований 26 березня 1938 р. як член к.-р. білогвардійської організації (статті, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 2 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 30 серпня 1963 р.

БЕРКМАН Лев Павлович народився 1893 р. і проживав у Харкові. Єврей, з торговців, освіта вища, позапарт. Технічний керівник хімічного заводу Півд. залізниці. Заарештований 24 жовтня 1937 р. за диверсійну діяльність (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 12 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 26 січня 1957 р.

БЕРКМІЛЛЕР Олександр Фрідріхович народився 1908 р. у с. Язиковка Воронезької губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 1 квітня 1938 р. як член к.-р. фашистської організації (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 жовтня 1958 р.

БЕРКО Андрій Іванович народився 1893 р. у с. Непокрите Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Непокрите Старосалтівського р-ну Харківської обл. Рахівник сільспоживтовариства. У 1929 р. розкуркулений. У 1931 р. виключений з колгоспу як куркуль. Заарештований 26 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Волготабі в м. Углич Ярославської обл. та Рибінському ВТТ. Звільнений з-під варти достроково 16 квітня 1943 р. через стан здоров'я. Ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від 6 жовтня 1951 р. судимість знято. На 1950 р. проживав у Харкові. Реабілітований 26 червня 1989 р.

БЕРКО Григорій Захарович народився 1897 р. у с. Непокрите Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Непокрите Старосалтівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 27 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 11 червня 1989 р.

БЕРКОВСЬКА Броня Соломонівна народилася 1899 р. у м. Одеса Одеського пов. Херсонської губ. Єврейка, з робітників, освіта вища, член ВКП(б) з 1919 р. Проживала в Харкові. Викладачка університету ім. Артема. Заарештована 16 лютого 1938 р. як дружина члена антирад. організації правих (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 26 березня 1938 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Акмолінському відділенні Картабу. На 1953 р. проживала в м. Тогучин Тогучинського р-ну Новосибірської обл. Реабілітована 31 березня 1956 р.

БЕРКУН Арон Іонович народився 1896 р. у м. Маркулешти Сорокського пов. Бессарабської губ. Єврей, з торговців, освіта початкова, у 1920—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Рахівник житлоремонтної контори ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 21 жовтня 1937 р. як член к.-р. троцькістської диверсійної організації (статті 54^8, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і Верховним Судом СРСР 27 серпня 1938 р. (статті 54^7, 54^8 через ст. 20, 54^{11} КК УРСР) засуджений на 10 років позбавлення волі у в'язниці з обмеженням прав на 5 років і конфіскацією майна. Термін покарання відбував у м. Владимир Івановської обл., м. Орел Орловської обл., Сольвичегодському ВТТ. Реабілітований 11 серпня 1956 р.

БЕРКУТ Олександр Павлович народився 1894 р. у м. Ромни Роменського пов. Полтавської губ. Українець, з кустарів, освіта початкова, позапарт., у 1926—1929 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник Харківського машинобудівного заводу ім. Косіора. Заарештований 22 квітня 1938 р. як член польської шпигунської диверсійної організації (статті 54^1 п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 вересня 1938 р. (статті 54^6, 54^9, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1989 р.

БЕРЛАГА Пінхус Якович народився 1904 р. у м. Одеса Одеського пов. Херсонської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, член ВКП(б) з 1931 р. Проживав у Харкові. Відповідальний черговий по ХТЗ. Заарештований 27 липня 1938 р. як член правотроцькістської к.-р. організації (статті 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 15 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БЕРЛИМЕНКО Микола Улянович народився 1895 р. у м. Байрамча Бессарабської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер трудової комуни ім. Дзержинського. Заарештований 25 жовтня 1937 р. за шпигунство (ст. 54^6 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент висланий до Казахстану на 5 років. Судовою колегією з карних справ Північно-Казахстанського облсуду 16 лютого 1940 р. (статті 58^{10} ч. 1, 59^7 КК РРФСР) засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований 25 грудня 1959 р. і 31 травня 1958 р.

БЕРЛІН Генох Маркович народився 1912 р. у с. Жихів Новгород-Сіверського пов. Чернігівської губ. Єврей, з міщан, освіта середня, позапарт., член ВЛКСМ з 1930 р. Проживав у Харкові. Інструктор редакції газети «Комінтернівець». Заарештований 6 квітня 1938 р. як член к.-р. терористичної шпигунської організації (статті 54^6, 54^8, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 17 червня 1938 р. зі звільненням з-під варти.

БЕРЛОВСЬКИЙ Дмитро Андрійович народився 1889 р. у с. Шарівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач робітфаку ХАДІ та машинобудівного інституту технічного навчання. Заарештований 16 червня 1938 р. за шкідницьку діяльність (статті 54^7, 54^9 КК УРСР), справу закрито ДТВ ГУДБ НКВС Півд. залізниці 16 січня 1939 р. зі звільненням з-під варти.

БЕРЛОВСЬКИЙ Федір Дорофійович народився 1881 р. у с. Черемушна Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Робітник цегельного заводу Люботинського садокомбінату. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 25 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 жовтня 1989 р.

БЕРЛЯНД Йосиф Володимирович народився 1906 р. у Києві. Єврей, з міщан, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Без певних занять. Заарештований 1 жовтня 1937 р. як член к.-р. троцькістської організації, за шкідництво та диверсійну роботу (статті 54^9, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 12 листопада 1937 р. (статті 54^8 через ст. 17, 54^6, 54^9, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 29 вересня 1956 р.

БЕРМАН Нухим Шмульович народився 1903 р. у м. Сороки Сорокського пов. Бессарабської губ. Єврей, із службовців, освіта неповна середня, у 1932—1937 рр. член ВКП(б). Прожи-

вав у Харкові. Обліковець Харківської книжкової фабрики ім. Петровського. Заарештований 28 вересня 1937 р. за шпигунську роботу (ст. 54^6 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 квітня 1938 р. як соціально небезпечний елемент позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Термін покарання відбував у Локчимтабі. Реабілітований 5 квітня 1989 р.

БЕРНАДСЬКИЙ Владислав Іванович народився 1884 р. у м. Желехов Седлецької губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Пенсіонер. Заарештований 18 листопада 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 27 вересня 1957 р.

БЕРНАТОВИЧ Броніслав Ксаверійович народився 1878 р. у с. Пяски Ковенської губ. Литовець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Касир Торгпромфонду. Заарештований 10 жовтня 1937 р. за шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

БЕРНАТОВИЧ Текля Михайлівна народилася 1885 р. у с. Пяски Ковенської губ. Полька, із селян, письмен., позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 20 листопада 1937 р. як дружина засудженого за шпигунство (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. На засланні проживала на ст. Сирдар'я Азійської залізниці. Працювала в радгоспі «Пахта-Арал». Реабілітована 6 жовтня 1959 р.

БЕРНАЦЬКИЙ Євген Сергійович народився 1898 р. у м. Петроков Петроковської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав ум. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Робітник ІПРЗу. Заарештований 13 січня 1938 р. як член польської шпигунської диверсійної організації (статті 54^6, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 вересня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 вересня 1938 р. у [м. Сталіне Сталінської обл.]. Реабілітований 26 травня 1959 р.

БЕРНАЦЬКИЙ Ян Карлович народився 1895 р. у с. Острів Київської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піски Зміївського р-ну Харківської обл. Робітник Пісківської паперової фабрики. Заарештований 24 квітня 1938 р. за шпигунство та антирад. агітацію (статті 54^6, 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 жовтня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1956 р.

БЕРНІС Ян Йосифович народився 1894 р. у Ліфляндській губ. Латвієць, із службовців, освіта середня, позапарт., у 1918—1921 рр. член РКП(б). Проживав у Харкові. Електромонтер торговельно-виробничого відділу ХОУ НКВС. Заарештований 11 лютого 1938 р. як член к.-р. націоналістичної шпигунської диверсійної організації (статті 54^6, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 червня 1959 р.

БЕРНШТЕЙН Борис Вольфович народився 1906 р. у м. Крути Балтського пов. Подільської губ. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач Харківського текстильного інституту. Заарештований 24 квітня 1938 р. як член антирад. шпигунської сіоністської організації (статті 54^6, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 травня 1989 р.

БЕРНШТЕЙН Савелій Наумович народився 1915 р. у м. Катеринослав Катеринославської губ. Єврей, із службовців, освіта середня, позапарт., у 1932—1937 рр. член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Літературний співробітник редакції газети «Ленінська зміна». Заарештований 16 жовтня 1937 р. як член антирад. троцькістської терористичної молодіжної організації (статті 54^{11}, 54^8 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 березня 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував у Північсхідтабі. Звільнений з-під варти 20 вересня 1946 р. Реабілітований 27 липня 1956 р.

БЕРСОН Софія Соломонівна народилася 1903 р. у м. Дубровно Горецького пов. Могильовської губ. Єврейка, із службовців, освіта неповна середня, позапарт. Проживала в Харкові. Друкарка 2-го відділу штабу ХВО. Заарештована 8 жовтня 1937 р. як дружина учасника військової фашистської змови (ст. 54^1 п. «в» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 грудня 1937 р. як член сім'ї зрадника батьківщини позбавлена

волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Картабі в м. Акмолінськ Акмолінської обл. Реабілітована 4 травня 1955 р.

БЕРЧАНСЬКА Раїса Давидівна народилася 1892 р. у м. Мелітополь Мелітопольського пов. Таврійської губ. Росіянка, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 14 грудня 1937 р. як дружина зрадника батьківщини і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 січня 1938 р. позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Реабілітована 9 серпня1957 р.

БЕРЧАНСЬКИЙ Сергій Львович народився 1889 р. у м. Сімферополь Сімферопольського пов. Таврійської губ. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник проектного відділу Харенерго. У 1930 р. під слідством ДПУ УСРР як член шкідницької організації та за диверсійну роботу (ст. 54^{9} КК УСРР). Заарештований 23 серпня 1937 р. як член к.-р. троцькістської шкідницької диверсійної організації (статті 54^{9}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 10 грудня 1937 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 10 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 18 березня 1958 р.

БЕРЧЕНКО Іван Гордійович народився 1897 р. у с. Непокрите Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Непокрите Старосалтівського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «Сороківка» № 6. У 1930—1931 рр. під слідством Харківського оперсектора ДПУ за участь у роззброєнні загонів червоноармійців у 1918 р. (ст. 54^{1} КК УСРР). Заарештований 26 листопада 1937 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Вильвенському табпункті Усольтабу. Реабілітований 7 червня 1989 р.

БЕРЧЕНКО Михайло Іванович народився 1880 р. у с. Непокрите Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Сторож артілі «Праця інвалідів». У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 25 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у м. Кемерово Новосибірської обл. Реабілітований 24 жовтня 1989 р.

БЕРШАНСЬКИЙ Василь Ілліч народився 1898 р. у с. Вільшани Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт., до 1937 р. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Заступник начальника вагонної дільниці ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 25 січня 1938 р. як член к.-р. шкідницької організації (ст. 54^{7} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 4 серпня 1938 р. за к.-р. троцькістську діяльність позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Помер 16 травня 1948 р. у Харкові. Реабілітований 25 березня 1958 р.

БЕРШТЕЙН Лев Миронович, див. *БЕРЕНШТЕЙН (Берштейн) Лев Миронович.*

БЕРШТРАЙЗЕР Рейнгольд Рейнгольдович народився 1904 р. у с. Тумар-Брачки Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гракове Дворічанського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу ім. Сталіна. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

БЕСЄДІН Феодосій Опанасович народився 1897 р. у м. Таганаш Таврійської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник відділу служби руху Управління Півд. залізниці. Заарештований 29 березня 1938 р. як член антирад. правотроцькістської шкідницької організації (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 4 серпня 1938 р. за к.-р. троцькістську діяльність позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбував у бухті Нагаєва, м. Магадан Хабаровського краю. Ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від 20 травня 1950 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) висланий на поселення до Красноярського краю. На поселенні відбував у с. Бобровка Козачинського р-ну Красноярського краю. Реабілітований 7 травня 1955 р.

БЕСІДА Василь Семенович народився 1881 р. у с. Нова Астрахань Старобільського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Швейцар [будинку № 39 по вул. Знаменській]. Заарештований 11 квітня 1938 р. як член антирад. церковної фашистської організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 червня 1958 р.

БЕСЛЕР Адольф Матвійович, див. *БЕССЛЕР (Беслер) Адольф Матвійович.*

БЕССАРАБ Євдокія Юріївна народилася 1901 р. у с. Ленківці-Горщина Бессарабської губ. Українка, із селян, освіта вища, позапарт., у минулому член комуністичної партії Румунії. Проживала в Харкові. Учителька СШ № 133. Заарештована 28 вересня 1937 р. за шпигунську діяльність на користь Румунії (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 травня 1938 р. позбавлена волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбувала в Північзалізничтабі в м. Ухта Комі АРСР. На 1956 р. проживала в м. Караганда Казахської РСР. Реабілітована 16 квітня 1957 р.

БЕССАРАБ Лаврентій Пилипович народився 1897 р. у с. Лепесівка Кременецького пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у с. Мала Данилівка Дергачівського р-ну Харківської обл. Учитель НСШ. Заарештований 27 березня 1938 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 жовтня 1938 р. за шпигунство позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував в Усольтабі. Реабілітований 4 травня 1989 р.

БЕССАРАБ Яків Іванович народився 1899 р. у с. Пиратин провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта середня, позапарт., у 1919—1934 рр. член ВКП(б). Проживав у м. П’ятигорськ Орджонікідзевського краю. Економіст Крайового тресту приміських господарств. Заарештований 20 серпня 1937 р. за к.-р. фашистську терористичну діяльність (статті 58^8, 58^{11} КК РРФСР), для подальшого слідства направлений до Харкові в розпорядження УДБ ХОУ НКВС і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 13 вересня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1958 р.

БЕССЛЕР (Беслер) Адольф Матвійович народився 1889 р. у с. Тотмань Євпаторійського пов. Таврійської губ. Німець, з поміщиків, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер управління будинками тресту «Донбасважбуд». Заарештований 21 червня 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 17 листопада 1939 р. позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Термін покарання відбував у Івдельтабі. На 1957 р. проживав у с. Більшоріччя Омської обл. Реабілітований 12 серпня 1958 р.

БЕСТУЖЕВ Олексій Романович народився 1906 р. у с. Владимирівка Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1932—1933 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Інструктор зі стрілецького спорту заводу № 183. Заарештований 28 липня 1938 р. як член к.-р. повстанської організації в Тсоавіахімі (статті 54^2, 54^{11} КК УРСР), справу закрито ОВ НКВС ХВО 4 квітня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР).

БЕХЛЕР Хаїм Лейбович народився 1901 р. у м. Турек Турекського пов. Каліської губ. Українець, з кустарів, освіта середня, позапарт., у 1922—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Експедитор їдальні № 3 тресту їдалень Ленінського р-ну. Заарештований 27 вересня 1937 р. за шпигунство (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 20 грудня 1957 р.

БЕХОВЕЦЬ Дмитро Іванович народився 1889 р. у с. Крива Лука Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Завуч робітничо-технічної школи. Заарештований 26 травня 1938 р. як член української націоналістичної повстанської організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 17 жовтня 1939 р. за належність до антирад. націоналістичної організації термін попереднього ув’язнення зарахований як строк покарання зі звільненням з-під варти. Реабілітований 29 березня 1989 р.

БЕХТЕР Герберт Степанович народився 1899 р. у с. Дерманка Заславського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Багата Чернещина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Постишева. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. як прибічник фашистської Німеччини, за антидержавну та антирад. діяльність (статті 54^6, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 квітня 1989 р.

БЕЦ Михайло Дем’янович народився 1894 р. на хут. Сухини Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Богодухів Богодухівського р-ну Харківської обл. Пекар Богодухівського міського споживтовариства. Заарештований 20 жовтня 1937 р. за зв’язки з жандармерією в минулому, службу в денікінській варті (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл.

20 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 27 листопада 1959 р.

БЕЦЕЛЬ Максим Тимофійович народився 1896 р. у с. Завишня Сокальського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1923—1924 рр. член УКП, у 1924—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Експедитор Харківського облфотокінотресту. Заарештований 18 квітня 1938 р. як член к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 9 січня 1959 р.

БЕЧКО Олександр Овсійович народився 1878 р. у м. Павлоград Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Машиніст ст. Харків-Сорт. Півд. залізниці. Заарештований 3 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 4 травня 1938 р. засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований 15 березня 1994 р.

БЄГУНОВ Василь Іванович народився 1888 р. у с. Тернова Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Тернова Чугуївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Харківським окрсудом у 1930 р. (ст. 54^{10} КК УСРР) засуджений на 5 років позбавлення волі та 5 років вислання. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 2 серпня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 10 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 14 травня 1960 р.

БЄЛЕВЦОВ Федір Іванович народився 1887 р. у м. Чугуїв Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер Харківської МТМ. Заарештований 29 березня 1938 р. як член к.-р. білогвардійської бойової організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 2 жовтня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 23 березня 1989 р.

БЄЛЄНЬКИЙ Яків Юхимович народився 1906 р. у с. Мартиновка Могильовської губ. Єврей, з кустарів, освіта початкова, позапарт., у 1929—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Інструктор політвідділу Півд. залізниці. Заарештований 8 серпня 1937 р. як член к.-р. терористичної організації (статті 54^{8} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 5 грудня 1937 р. (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 6 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 19 вересня 1957 р.

БЄЛИХ Олексій Павлович народився 1888 р. у с. Бєловське Белгородського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Олексіївка Дергачівського р-ну Харківської обл. Робітник харківської ДЕС № 3. Заарештований 21 квітня 1938 р. за к.-р. розмови у нетверезому стані (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 16 вересня 1938 р. (статті 54^{8} через ст. 17 з санкції ст. 54^{2} КК УРСР) засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 3 роки і конфіскацією майна. Термін покарання відбував в Івдельтабі. Реабілітований 30 жовтня 1992 р.

БЄЛІНСЬКИЙ Михайло Григорович народився 1894 р. у м. Стрий Стрийського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Австрієць, з робітників, неписьмен., позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХПРЗ. Заарештований 12 лютого 1938 р. за к.-р. фашистську пропаганду, поширення провокаційних чуток (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 29 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 квітня 1958 р.

БЄЛКІН Веніамін Семенович народився 1911 р. у Варшаві. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт., член ВЛКСМ. Служив у м. Охтирка Охтирського р-ну. Харківської обл. Курсант 68-го стріл. полку. Заарештований 4 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 17 грудня 1937 р. засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Ухвалою військової колегії Верховного Суду СРСР від 5 квітня 1938 р. вирок скасовано, справу закрито.

БЄЛКІН Григорій Миколайович народився 1897 р. у с. Мала Комишуваха Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Піски Ізюмського р-ну Харківської обл. Телеграфіст Ізюмського відділку зв’язку. Заарештований 15 лютого 1938 р. як член антирад. організації, що готувала збройне повстання (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Ізюмським РВ НКВС 24 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БЄЛКІН Ієремія Мендельович народився 1891 р. у м. Прилуки Прилуцького пов. Полтавської губ. Єврей, з торговців, освіта серед-

ня, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник комерційно-фінансового відділу тресту приміських радгоспів. Заарештований 20 квітня 1938 р. як член антирад. терористичної військово-есерівської організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 16 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БЄЛКІН Яків Дмитрович народився 1894 р. у с. Толкачовка Льговського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта вища, позапарт. На 1934 р. проживав у м. Омськ Західно-Сибірського краю. Інженер Омської залізниці. Заарештований 16 грудня 1930 р. за ст. 58^{10} КК РСФРР і ухвалою особливої трійки при пересильному пункті ОДПУ Західно-Сибірського краю від 18 травня 1931 р. позбавлений волі у концтаборі на 3 роки. Після звільнення з-під варти направлений на роботу на Півд. залізницю. Проживав у Харкові. Інженер механічних майстерень вантажної служби Управління Півд. залізниці. Заарештований 5 квітня 1938 р. за шпигунство на користь Японії (ст. 54^{6} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 17 грудня 1939 р. як соціально небезпечний елемент позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Реабілітований 4 квітня 1991 р. і 4 травня 1989 р.

БЄЛКІНД-КЕЙДАНСЬКИЙ Михайло Миколайович народився 1876 р. у с. Михайлівка Єлисаветградського пов. Херсонської губ. Єврей, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Літературний редактор і перекладач Державного медичного видавництва. Заарештований 24 листопада 1937 р. за розвідувальну діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР [29 грудня 1937 р.] (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

БЄЛОВ Дмитро Олексійович народився 1896 р. у с. Гагаріно Тамбовської губ. Росіянин, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Агроном-інспектор Харківського обласного управління народногосподарського обліку. Заарештований 8 лютого 1938 р. як член підпільної антирад. організації соціалістів-революціонерів (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 29 листопада 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БЄЛОВ Максим Никандрович (Никонорович) народився 1897 р. у с. Холмова Юхновського пов. Смоленської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, у 1930—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Боєпостачальник клубу ворошиловських стрільців. Заарештований 20 жовтня 1937 р. за участь в антирад. військовій фашистській змові (статті 54^{1} п. «а», 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 7 січня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 8 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 березня 1958 р.

БЄЛОВ Степан Іванович народився 1888 р. у с. Кириково Макар'євського пов. Нижегородської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Ленінграді. Робітник заводу ім. Кулакова. Заарештований 16 березня 1938 р. Ізюмським РВ НКВС під час відрядження до ІЗОСу за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і спецколегією Харківського облсуду 21 серпня 1938 р. засуджений до 7 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 3 роки. Ухвалою Верховного Суду УРСР від 22 жовтня 1938 р. вирок суду скасовано, справу передано на дослідування. Справу закрито Харківською облпрокуратурою 25 листопада 1939 р. і Ізюмським РВ НКВС 14 грудня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР), зі звільненням з-під варти.

БЄЛОВА Єфросинія Порфирівна народилася 1894 р. у с. Горбачі Смоленської губ. Росіянка, із селян, неписьмен., позапарт. Проживала у Харкові. Домогосподарка. Заарештована 26 жовтня 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (ст. 54^{1} п. «в» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 березня 1938 р. позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбувала у Картабі. Після звільнення з-під варти працювала за наймом у с. Долинка Карагандинської обл. Померла у лютому 1943 р. Реабілітована 1 квітня 1958 р.

БЄЛОВОЩИКОВ Аркадій Миколайович народився 1895 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, з кустарів, освіта початкова, позапарт., у 1924—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Шофер комуни ім. Дзержинського. Заарештований 4 червня 1938 р. як член антирад. повстанської організації та за шпигунство (статті 54^{6}, 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 вересня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1989 р.

БЄЛОГЛАЗОВ Дмитро Тимофійович народився 1891 р. у с. Баланда Аткарського пов. Саратовської губ. Росіянин, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Заступник начальника відділу служби руху Управління Півд. залізниці. Заарештований 29 квітня 1938 р. як член антирад. організації та за шкідницьку шпигунську діяльність

(статті 54^1 п. «а», 54^7, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 вересня 1956 р.

БЄЛОГОРСЬКИЙ Борис Іванович народився 1896 р. у с. Шпилівка Сумського пов. Харківської губ. Росіянин, із священнослужителів, освіта вища, позапарт. Проживав у Москві. Старший економіст плановго відділу Всесоюзного НДІ мінеральної сировини. Заарештований 11 жовтня 1938 р. як член антирад. організації та за шпигунство на користь Німеччини (статті 58^1 п. «а», 58^8, 58^{11} КК РРФСР), у січні 1939 р. для подальшого слідства етапований до Харкова в розпорядження ДТВ ГУДБ НКВС Півд. залізниці. Військовим трибуналом ХВО 19 квітня 1939 р. (статті 54^6, 54^7 через ст. 17, 54^8 через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) засуджений до ВМП з конфіскацією майна. Розстріляний 1939 р. у Харкові. Реабілітований 16 червня 1957 р.

БЄЛОГУРОВ Олексій Михайлович народився 1894 р. у м. Старий Оскіл Старооскільського пов. Курської губ. Росіянин, з міщан, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач Українського інституту вдосконалення лікарів. Заарештований 3 серпня 1938 р. за участь у антирад. військово-фашистській змові (статті 54^1 п. «б», 54^8, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 13 жовтня 1939 р. виправданий, звільнений з-під варти в залі суду.

БЄЛОЗЕРЬОВ Ілля Йосипович народився 1882 р. на хут. Братолюбов Воронезької губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1931—1934 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Машиніст ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 14 січня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 березня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 травня 1958 р.

БЄЛОЗЬОРОВ Андріян Іванович народився 1909 р. у с. Малі Проходи Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Харківської облконтори «Головконсерва». У 1930 р. розкуркулений. У 1931 р. в адміністративному порядку висланий на Урал на 3 роки. У 1932 р. із заслання втік. Заарештований 14 жовтня 1937 р. як куркуль, що висланий на Північ, звідки втік (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківської обл. від 5 грудня 1937 р. (статті 54^{10} ч. 1, 78 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. На 1977 р. проживав у с. Малі Проходи Дергачівського р-ну Харківської обл. Реабілітований 20 червня 1989 р.

БЄЛОЗЬОРОВ Федір Андрійович народився 1887 р. у с. Малі Проходи Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письмен, позапарт. Проживав у Харкові. Без певних занять. У 1931 р. розкуркулений, висланий на Урал. У 1937 р. повернувся із заслання. Дата і причина арешту невідомі. Ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 22 вересня 1937 р. (ст. 33 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував у Буртабі, де й помер 26 квітня 1941 р. Реабілітований 4 серпня 1989 р.

БЄЛОКОНЬ Федір Андрійович народився 1900 р. у с. Грушивець Хотинського пов. Бессарабської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Інструктор лінійної контори буфетів Півд. залізниці. Заарештований 22 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 14 квітня 1938 р. термін попереднього ув'язнення зараховано як строк покарання зі звільненням з-під варти. Реабілітований 26 липня 1989 р.

БЄЛОКОПИТОВ Микола Олександрович народився 1903 р. у м. Феодосія Феодосійського пов. Таврійської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, у 1930—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Голова Червонозаводської райради Тсоавіахіму. Заарештований 20 жовтня 1937 р. за участь у військовій фашистській змові (статті 54^1 п. «а», 54^8, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 7 січня 1938 р. (статті 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 8 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 лютого 1958 р.

БЄЛОУСОВ Василь Іванович народився 1895 р. у с. Волоконськ Суджанського пов. Курської губ. Росіянин, з торговців, письмен., позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Сторож Куп'янської пошти. Заарештований 6 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію, вихваляння троцькістів та царського ладу (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 3 липня 1989 р.

БЄЛУШ Адольф Михайлович народився 1887 р. у м. Одеса Одеського пов. Херсонської губ. Поляк, з дворян, освіта початкова, позапарт., у 1917—1930 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Старший товарознавець Харківської контори Мособлзаготплодовочу. Заарештований 21 червня 1938 р. за шпигунську

діяльність на користь Німеччини (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 8 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 квітня 1989 р.

БЄЛЬСЬКА Цицилія Григорівна народилася 1909 р. у м. Полтава Полтавської губ. Єврейка, із службовців, освіта початкова, позапарт., у 1930—1937 рр. член ВЛКСМ. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 24 жовтня 1937 р. як дружина члена к.-р. троцькістської організації Мальцура О. Т., справу закрито УДБ ХОУ НКВС 13 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) звільнена з-під варти 17 лютого 1938 р.

БЄЛЬСЬКИЙ Ілля Никодимович народився 1909 р. у м. Катеринослав Катеринославської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт., у минулому кандидат у члени ВКП(б). Проживав у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Майстер Мерефянського склозаводу. Заарештований 16 квітня 1938 р. за шпигунську диверсійну діяльність на користь іноземної держави (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 жовтня 1958 р.

БЄЛЬСЬКИЙ Костянтин Михайлович народився 1907 р. на ст. Кулимська у Бессарабській губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1928—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у м. Полтава Полтавської обл. Помічник начальника політвідділу ст. Полтава Півд. залізниці. Заарештований 20 січня 1938 р. як член к.-р. терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 27 серпня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{8} через ст. 20, 54^{11} КК УРСР) засуджений до 12 років тюремного ув’язнення з пораженням у правах на 5 років і конфіскацією особистого майна. Помер у місці ув’язнення, місце і дата невідомі. Реабілітований 17 листопада 1956 р.

БЄЛЯЄВ Кіндрат Феодосійович народився 1900 р. у с. Вірьовкине Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт., до 1937 р. член ВКП(б). Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Робітник ІПРЗу. Заарештований 15 січня 1938 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Донецькій обл. 9 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Дата та місце розстрілу невідомі. Реабілітований 4 березня 1958 р.

БЄСОВ Федот Євдокимович народився 1898 р. у с. Борки Суджанського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Гідролог управління Гідробуду. Заарештований 19 квітня 1938 р. як колишній білогвардійський офіцер, за к.-р. шпигунську діяльність на користь іноземної держави (статті 54^{1} п. «а», 54^{10} ч. 1 КК УРСР), у важкому стані переведений до Українського психоневрологічного інституту, де й помер 13 травня 1938 р. Справу закрито УДБ ХОУ НКВС 25 травня 1938 р. (ст. 4 п. «а» КПК УРСР). Реабілітований 30 грудня 1957 р.

БЖИКЯН Арутюн Павлович народився 1889 р. у м. Карс Карської обл. Вірмен, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Декан факультету французької мови Харківського інституту іноземних мов. Заарештований 6 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 21 жовтня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 21 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 квітня 1958 р.

БЖИКЯН Поліктос Павлович народився 1892 р. у м. Карс Карської обл. Вірмен, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Учитель вірменської школи № 29. Заарештований 5 лютого 1938 р. за к.-р. націоналістичну діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 7 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 червня 1956 р.

БЖУСТОВСЬКИЙ Хіл Генахович (Хіль Генохович) народився 1895 р. у м. Лодзь Лодзинського пов. Петроковської губ. Єврей, з кустарів, письмен., позапарт. у 1910—1920 рр. член «Поалей Ціон». Проживав у Харкові. Робітник Союзтекстильшвейторгу. Заарештований 25 серпня 1938 р. за розвідувальну та антирад. діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 жовтня 1938 р. (ст. 54^{6} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 червня 1989 р.

БИКОВ Василь Петрович народився 1914 р. у Харкові. Росіянин, з робітників, освіта середня, позапарт. Служив у м. Севастополь Кримської АРСР. Курсант Севастопольського училища зенітної артилерії. Заарештований 2 грудня 1937 р. за профашистську агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 25 березня 1938 р. (ст. 58^{10} ч. 1 КК РРФСР) засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 3 роки. Ухвалою військової колегії

Верховного Суду СРСР від 17 травня 1938 р. вирок скасовано, справу закрито. Звільнений з-під варти 13 червня 1938 р.

БИКОВ Георгій Олександрович народився 1894 р. і проживав у Харкові. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Заступник завідувача бази «Шкірпромспілка». Заарештований 20 липня 1938 р. за к.-р. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 31 березня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БИКОВ Дем'ян Петрович народився 1892 р. у с. Борова Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Борова Зміївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. У 1930—1936 рр. позбавлений виборчих прав. У 1931 р. під слідством ДПУ УСРР за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УСРР). Заарештований 24 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 квітня 1989 р.

БИКОВ Роман Олександрович народився 1897 р. на хут. Шопенка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Орлиноярський Петрівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний колос». У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 15 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 14 червня 1989 р.

БИКОВ Степан Гнатович народився 1900 р. у с. Ясениця-Сільна Дрогобицького пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Ворошилове Сахновщинського р-ну Харківської обл. Завідувач та бібліотекар Ворошилівського клубу. Заарештований 3 вересня 1937 р. за шпигунську діяльність та к.-р. агітацію (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 серпня 1989 р.

БИКОВ Тимофій Тимофійович народився 1909 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 17 січня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), а 2 серпня 1938 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд. Справу закрито ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Основа Півд. залізниці 10 вересня 1938 р. (статті 4 п. «д», 159 КПК УРСР).

БИКОВ Яків Олександрович народився 1893 р. на хут. Шопенка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Робітник харківського заводу № 183. Заарештований 12 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл з конфіскацією майна. Розстріляний 14 грудня 1937 р. Реабілітований 24 жовтня 1964 р.

БИКОВЕЦЬ Михайло Миколайович народився 1894 р. у с. Бірки Зіньківського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач бюро Харківського обласного літературного фонду Спілки письменників. Заарештований 24 серпня 1937 р. як агент іноземної розвідки і етапований до Києва в розпорядження УДБ НКВС УРСР для подальшого слідства. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 23 жовтня 1937 р. (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу. Розстріляний 24 жовтня 1937 р. у Києві. Реабілітований 28 грудня 1992 р.

БИКОВСЬКА Лариса Олексіївна народилася 1902 р. у м. Куп'янськ Куп'янського пов. Харківської губ. Росіянка, з робітників, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Учителька СШ № 3. Заарештована 13 жовтня 1937 р. як дружина ворога народу (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 17 лютого 1938 р.

БИКОВСЬКИЙ (Август Іванович, див. *БИЧКОВСЬКИЙ (Биковський) Август Іванович.*

БИКОВСЬКИЙ Олексій Гнатович народився 1902 р. у с. Пізняки Лохвицького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта вища, у 1921—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Агроном Харківської обласної с.-г. дослідної станції. Заарештований 13 жовтня 1937 р. як член антирад. української націоналістичної терористичної організації (статті 54^{11}, 54^{8} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 8 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 19 листопада 1957 р.

БИКОДОРОВ (Бикодиров) Федір Іванович народився 1896 р. у м. Новочеркаськ Черкаського окр. області Війська Донського. Росіянин, із службовців, освіта середня, поза-

парт. Проживав у Харкові. Виконроб кооперативу «Трикотаж». Заарештований 23 лютого 1938 р. за участь у білогвардійському підпіллі та антирад. агітацію (статті 54^2, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 березня 1938 р. (статті 54^{10} 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 грудня 1959 р.

БИЛІНСЬКИЙ Богдан Ромуальдович народився 1882 р. у м. Вільно Віленської губ. Українець, із службовців, освіта вища, позапарт., у 1916 і 1917 рр. член Трудової соціалістичної партії. Проживав у Харкові. Економіст обласної радгоспно-цукрової секції споживкооперації. Заарештований 30 січня 1938 р. за к.-р. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 10 липня 1938 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР), звільнений з-під варти 10 вересня 1938 р.

БИНЬКОВСЬКИЙ Дмитро Степанович народився 1915 р. у с. Броники Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новогригорівка Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний Донбас». У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 28 грудня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної організації молоді (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Зачепилівським РВ НКВС 23 квітня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Звільнений з-під варти 28 квітня 1939 р.

БИРКА Пилип Павлович народився 1901 р. у с. Караван Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1930—1933 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Караван Старовірівського р-ну Харківської обл. Голова колгоспу «Серп і молот». Заарештований 2 липня 1938 р. як член антирад. есерівської організації (статті 54^7, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито прокуратурою Харківської обл. 13 лютого 1939 р. за відсутності доказів.

БИСЛЮК Марія Андріянівна народилася 1909 р. у міст. Балаклія Зміївського пов. Харківської губ. Українка, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживала в с. Балаклія Балаклійського р-ну Харківської обл. Домогосподарка. Заарештована 2 листопада 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (ст. 54^1 п. «в» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 11 лютого 1938 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбувала в Темтабі, у сел. Сегежа, Карелія, та в Акмолінському відділенні Картабу. Звільнена з-під варти в 1946 р. На 1957 р. проживала в м. Балаклія Харківської обл. Реабілітована 19 березня 1957 р.

БИСТРИЦЬКИЙ Дмитро Дмитрович народився 1882 р. у с. Пупки Шуйського пов. Владимирської губ. Росіянин, із священнослужителів, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Лікар студентської поліклініки № 9 і Харківського інституту ортопедії та травматології. Заарештований 1 жовтня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 22 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00439 від 25 липня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 18 квітня 1957 р.

БИСТРИЦЬКИЙ Мар'ян Йосифович народився 1905 р. у м. Городок Кам'янець-Подільського пов. Подільської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Вінниця Вінницької обл. Робітник держмлина № 15. У 1935 р. році в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 4 листопада 1937 р. за втечу з місця поселення у Вільхуватському р-ні Харківської обл., проживання в забороненій місцевості (статті 7, 78 ч. 4 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 серпня 1959 р.

БИСТРИЦЬКИЙ Стах (Станіслав) Федорович народився 1898 р. у с. Підлісний Олексинець Проскурівського пов. Подільської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Хижняки Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Чубаря. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 листопада 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 5 серпня 1969 р.

БИСТРІЄВСЬКИЙ Антон Іванович народився 1879 р. у с. Перекоринці Вінницького пов. Подільської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Великобурлуцькому р-ні Харківської обл. Сторож радгоспу «Червона хвиля». У 1929 р. розкуркулений. В адміністративному порядку як соціально небезпечний переселений до Харківської обл. Заарештований 9 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. винесено ухвалу

про розстріл. Розстріляний 25 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 березня 1989 р.

БИСТРОВА-ЩЕРБАКОВА Галина Федорівна народилася 1918 р. у с. Чутове Полтавського пов. Полтавської губ. Українка, із селян, освіта неповна середня, позапарт., у 1930—1931 рр. член ВЛКСМ. Проживала в Харкові. Робітниця друкарні ім. Фрунзе. Заарештована 9 жовтня 1937 р. як дружина засудженого ворога народу (ст. 54^{1} п. «в» КК УРСР), справу закрито УДБ НКВС УРСР) 22 листопада 1937 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР).

БИТОЧКІН Євген Борисович народився 1898 р. і проживав у Харкові. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Підрядчик авторемонтного заводу «Харківтранс». Заарештований 20 березня 1938 р. як член к.-р. націоналістичної повстанської організації (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито прокуратурою Харківської обл. 27 липня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР), звільнений з-під варти 23 серпня 1939 р.

БИХОВЦЕВА Марія Григорівна народилася 1908 р. у м. Новгород-Сіверський Чернігівської губ. Українка, з робітників, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Молодший науковий співробітник Харківського інституту землеробства. Заарештованою не була, під слідством УДБ ХОУ НКВС з 28 серпня 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 2 жовтня 1937 р. позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбувала в Сибтабі. Звільнена з-під варти 20 грудня 1945 р. Реабілітована 20 грудня 1957 р.

БИЦУЛЯ Прокопій Кирилович народився 1900 р. у с. Минківка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кобзарівка Валківського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1924 р. позбавлений виборчих прав. У 1931 р. розкуркулений, висланий до Північного краю. Під час перебування на засланні засуджений за к.-р. агітацію, у 1933 р. із заслання втік. Заарештований 6 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 17 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував на ст. Біракан Далекосхідної залізниці. Реабілітований 21 червня 1989 р.

БИЧИНСЬКИЙ Еміль Едуардович народився 1907 р. у кол. Єлизавет Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Семенівка Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Петровського. Заарештований 16 грудня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 квітня 1989 р.

БИЧКО Олексій Михайлович народився 1893 р. у м. Охтирка Охтирського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу «Трансзв'язок». У 1929 р. конфіскований млин; позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою трійки при УНКВС по Курській обл. від 2 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Самартабі в м. Куйбишев Куйбишевської обл. Постановою відділу ВТК УНКВС по Курській обл. від 29 грудня 1939 р. ухвалу трійки скасовано, термін покарання скорочений до фактично відбутого. Звільнений з-під варти 26 березня 1940 р. Реабілітований 14 серпня 1989 р.

БИЧКО Федір Павлович народився 1903 р. у с. Миколаївка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Копанки Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 6 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі. Реабілітований 29 березня 1989 р.

БИЧКОВ Демид Гнатович народився 1880 р. у с. Зарожне Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Зарожне Чугуївського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 7 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 26 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 7 грудня 1993 р.

БИЧКОВ Іван Тимофійович народився 1914 р. у с. Терськ Томського пов. Томської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Студент ХДУ. Заарештований 28 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбув у Самартабі. Реабілітований 25 січня 1963 р.

БИЧКОВ Павло Іванович народився 1888 р. у с. Шебекіно Бєлгородського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта по-

чаткова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник біологічної станції. Заарештований 26 листопада 1938 р. як член к.-р. повстанської організації (статті 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 9 лютого 1939 р. за ст. 54^{11} КК УРСР виправданий, а за ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР засуджений до 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований 21 грудня 1992 р.

БИЧКОВ Петро Іванович народився 1890 р. на хут. Решетилівка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну Харківської обл. Закупівельник Союзшкіри. Заарештований 14 лютого 1938 р. за службу в Білій армії, як реемігрант, за ворожі настрої та к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 серпня 1961 р.

БИЧКОВ Петро Іванович народився 1889 р. у м. Бахмут Бахмутського пов. Катеринославської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, член ВКП(б) з 1917 р. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Голова правління артілі «Працівник». Заарештований 19 липня 1938 р. як член повстанської к.-р. організації (статті 54^{1} п. «а», 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 22 березня 1939 р. виправданий.

БИЧКОВСЬКА Єва Альбертівна, див. *БУЧКОВСЬКА (Бичковська) Єва Альбертівна.*

БИЧКОВСЬКИЙ (Биковський) Август Іванович народився 1891[93] р. у с. Пашиці Лідського пов. Віленської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ржавчик Олексіївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Леніна. Заарештований 10 лютого 1938 р. за антирад. агітацію, шпигунство на користь Польщі (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 червня 1965 р.

БИЧОК Яків Олексійович народився 1884 р. у м. Богодухів Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, з кустарів, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Богодухів Богодухівського р-ну Харківської обл. Учитель СШ № 1. Заарештований 3 березня 1938 р. за антирад. настрої (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 листопада 1958 р.

БИШКИНСЬКИЙ Семен Андріянович народився 1894 р. у м. Ізюм Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, з торговців, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Експедитор Ізюмського відділку Рудметалоторгу. У 1931 р. під слідством Ізюмського РВ ДПУ за к.-р. діяльність. До 1936 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 21 квітня 1938 р. як член к.-р. націоналістичної повстанської організації та за к.-р. діяльність (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 7 грудня 1958 р.

БІАТОВ Ілля Дмитрович народився 1901 р. у с. Мангуш Маріупольського пов. Катеринославської губ. Грек, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник охорони радгоспу «Бірки». Заарештований 30 грудня 1937 р. за к.-р. розвідувальну діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований [27] квітня 1962 р.

БІБАНОВ Костянтин Миколайович народився 1905 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта середня, позапарт., у 1927—1934 рр. член ВЛКСМ. Конструктор заводу № 193. Заарештований 27 травня 1938 р. за шпигунство та антирад. агітацію (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 14 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БІБЕРДОРФ Рейнгард Ернстович народився 1894 р. у с. Дерманка Заславського пов. Волинської губ. Німець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Велика Чернещина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Постишева. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 30 грудня 1937 р. як член к.-р. організації (статті 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

БІБІК Мойсей Панфілович народився 1894 р. у с. Кобзівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Красне Кегичівського р-ну Харківської обл. Завідуючий молочарнею радгоспу «Кегичівка». Заарештований 3 березня 1938 р. як член к.-р. націоналістичної повстанської

організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Кегичівським РВ НКВС 31 травня 1939 р. за недостатності фактів для суду зі звільненням з-під варти.

БІБРІХ Евальд Юліусович народився 1902 р. у с. Стара Буда Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Бригадир ливарного цеху ХТЗ. Заарештований 4 лютого 1938 р. як агент німецької розвідки та за фашистську діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 22 квітня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БІГУНОВ Юхим Єгорович народився 1887 р. у с. Тернова Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Двірник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 14 листопада 1937 р. як куркуль, за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 червня 1989 р.

БІДА Антон Якович народився 1906 р. на хут. Бедин Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав і працював конюхом у радгоспі «Профінтерн» Вовчанського р-ну Харківської обл. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 7 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 23 вересня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 16 червня 1989 р.

БІДА Петро Тимофійович народився 1898 р. на хут. Бедин Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт., у 1926—1936 рр. член ВКП(б). Проживав на хут. Бедин Вільхуватського р-ну Харківської обл. Рахівник Грачівського сільспоживтовариства. Заарештований 5 березня 1938 р. за к.-р. пропаганду (статті 54^{1} п. «а», 54^{10} КК УРСР), справу закрито Вільхуватським РВ НКВС 19 квітня 1938 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БІДЕНКО Іван Микитович народився 1907 р. у с. Комісарове Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, у 1931—1937 рр. член ВКП(б). Служив у [м. Благовєщенськ] Амурської обл. Старшина надстрокової служби 174-го окремого будівельного батальйону 5-ї будівельної бригади. Заарештований 24 жовтня 1937 р. за к.-р. троцькістську агітацію (58^{10} ч. 1 КК РРФСР) і військовим трибуналом 18-го стріл. корпусу військ [окремої Червонопрапорної Далекосхідної армії] 30 березня 1938 р. засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Термін покарання відбував у Свободтабі в Амурській обл. Реабілітований 16 жовтня 1996 р.

БІДИЛО Василь Прокопович народився 1900 р. у с. Мурафа Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мурафа Краснокутського р-ну Харківської обл. Конюх Мурафського ветеринарного пункту. Заарештований 28 березня 1938 р. як член української к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 7 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 жовтня 1958 р.

БІДНЕЙ Фаня Юхимівна народилася 1900 р. у м. Умань Уманського пов. Київської губ. Єврейка, з торговців, освіта середня, член ВКП(б) з 1929 р. Проживала в Харкові. Касир Центрального телеграфу. Заарештована 1 вересня 1938 р. як дружина члена антирад. правотроцькістської диверсійно-терористичної організації на Півд. залізниці (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито особливою нарадою при НКВС СРСР 28 жовтня 1938 р. зі звільненням з-під варти.

БІДНИЙ Василь Герасимович народився 1897 р. у м. Куп'янськ Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт., у 1917—1918 рр. член партії українських соціалістів-революціонерів, у 1918—1920 рр. член партії «боротьбистів», у 1920—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Учитель школи № 100. Заарештований 4 березня 1938 р. як член антирад. української націоналістичної організації (статті 54^{2}, 54^{8} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР). Військовим трибуналом ХВО 14 серпня 1939 р. справу повернено на дослідування. Справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 11 червня 1940 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БІДОЛЕНКО Андрій Леонтійович народився 1885 р. у слоб. Покровська Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник артілі інвалідів. Заарештований 4 квітня 1938 р. за к.-р. розвідувальну діяльність на користь іноземної держави (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 липня 1960 р.

БІДОЛЕНКО Михайло Самійлович народився 1888 р. у с. Покровське Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта

початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Харківського фармацевтичного інституту. Заарештований 14 жовтня 1937 р. як член к.-р. організації та агент іноземної розвідки (статті 54^{6}, 54^{8}, 54^{11}, 56^{17} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 9 червня 1989 р.

БІЄРМАН Станіслав Францович народився 1872 р. у Ломжинській губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Сторож Харківського трамвайного тресту. Заарештований 26 травня 1938 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 вересня 1938 р. (ст. 54^{6} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Помер 23 вересня 1938 р. у лікарні Харківської в'язниці № 5. Реабілітований 8 червня 1989 р.

БІЗЮК Микола Миколайович народився 1898 р. на ст. Радзивілішки Шавельського пов. Ковенської губ. Білорус, з робітників, освіта незакінчена вища, позапарт., у 1932—1936 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Конструктор Харківського відділення Електропрому. Заарештований 11 березня 1938 р. за шпигунство (ст. 54^{6} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 31 жовтня 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 30 червня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БІЗЮКІНА Валентина Василівна народилася 1908 р. у с. Криничне Сумського пов. Харківської губ. Українка, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала в м. Бєлгород Курської обл. Рахівник Бєлгородського районного відділку зв'язку. Заарештована 11 вересня 1938 р. як дружина члена антирад. організації (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 жовтня 1938 р. як соціально небезпечний елемент передана під гласний нагляд органів НКВС за місцем проживання на 2 роки. Реабілітована 18 червня 1957 р.

БІКЄЄВ Олексій Лаврентійович народився 1907 р. у с. Тем'яшево Пензенської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, у 1926—1929 рр. член ВЛКСМ, у 1929—1930 рр. кандидат у члени ВКП(б), член ВКП(б) з 1930 р. Проживав у Харкові. Завідуючий артилерійським складом бронетанкового училища ім. Сталіна, старшина. Заарештований 17 квітня 1938 р. за підозрою у крадіжці вогнеприпасів з метою здійснення диверсійного акту (ст. 54^{9} КК УРСР), справу закрито ОВ НКВС ХВО 15 січня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БІКС Яків Аронович народився 1895 р. у м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Єврей, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач буфету їдальні № 5. Заарештований 7 листопада 1937 р. за розвідувальну роботу (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Реабілітований 17 травня 1989 р.

БІКУЛОВ Хасьян Хайрулович народився 1909 р. у с. Устинза Самарської губ. Татарин, соціальне походження і освіта невідомі, позапарт. Проживав у с. Мала Данилівка Дергачівського р-ну Харківської обл. Охоронник Харківського міськхарчоторгу. Під слідством у Харківській в'язниці № 6 за спекуляцію та антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 127 КК УРСР). 10 червня 1938 р. ХОУ НКВС порушено справу за антирад. висловлювання (ст. 54^{10} ч. 2 КК УРСР) і Харківським облсудом 25 грудня 1938 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

БІЛАВСЬКИЙ Йосип Олексійович народився 1900 р. у с. Плиса Могильовської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Робітник склозаводу. Заарештований 16 квітня 1938 р. як член повстанської шпигунської антирад. організації (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 лютого 1958 р.

БІЛАН Терентій Кузьмич народився 1894 р. у с. Копанки Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Копанки Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 28 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 3 липня 1989 р.

БІЛАНОВ (Беланов) Василь Олександрович народився 1901 р. у м. Рогатин Рогатинського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1919—1922 рр. член РКП(б). Проживав у Харкові. Робітник ремонтної роти 7-го автобатальйону РСЧА. Заарештований 29 вересня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про

розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

БІЛАНОВА Пелагія Іванівна народилася 1907 р. і проживала в Харкові. Українка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Робітниця швацької фабрики інвалідів. Заарештована 19 листопада 1937 р. як дружина засудженого за шпигунство (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 27 листопада 1937 р. через те, що підслідна розлучилася з чоловіком у 1935 р. Звільнена з-під варти 1 грудня 1937 р.

БІЛАШ Павло Григорович народився 1899 р. на хут. Пащенки Полтавської губ. Українець, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у с. Андріївка Перша Балаклійського р-ну Харківської обл. Учитель Андріївської СШ № 1. Заарештований 23 вересня 1937 р. як член шпигунської диверсійної к.-р. організації (статті 54^6, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 24 березня 1956 р.

БІЛЕВИЧ Станіслав Францович народився 1896 р. у м. Картуз-Береза Пружанського пов. Гродненської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Робітник паровозного депо ст. Лозова Півд. залізниці. Заарештований 12 жовтня 1937 р. як член к.-р. диверсійної шпигунської організації (статті 54^1 п. «а», 54^9 через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 30 серпня 1957 р.

БІЛЕНКО Михайло Федорович народився 1873 р. у с. Минківка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Володимирівка Красноградського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 6 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 жовтня 1989 р.

БІЛЕНЧЕНКО Дмитро Тихонович, див *БІЛИНЧЕНКО (Біленченко, Білениченко) Дмитро Тихонович.*

БІЛЕНЬКА (Диковська) Берта Олександрівна народилася 1909 р. у с. Саксагань Верхньодніпровського пов. Катеринославської губ. Єврейка, соціальне походження невідоме, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Бухгалтер облкомунпостачу. Заарештована 11 січня 1938 р. як дружина засудженого члена антирад. терористичної троцькістської організації (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 26 березня 1938 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Акмолінському відділенні Картабу. На 1956 р. проживала в м. Ананьїв Одеської обл., працювала на маслозаводі. Реабілітована 17 квітня 1956 р.

БІЛЕНЬКА Юлія Семенівна народилася 1910 р. у м. Борисов Борисовського пов. Мінської губ. Єврейка, із службовців, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживала в Харкові. Захисник юридичної консультації Ленінського р-ну м. Харкова. Заарештована 15 грудня 1937 р. за наказом НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р. і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 лютого 1938 р. як член сім'ї зрадника Батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Темтабі. Реабілітована 22 січня 1957 р.

БІЛЕНЬКИЙ Іван Юхимович народився 1907 р. у слоб. Мерефа Харківського пов. Харківської обл. Українець, з робітників, неписьмен., позапарт. Проживав у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Робітник склозаводу. Заарештований 22 квітня 1938 р. як член повстанської шпигунської антирад. організації (статті 54^6, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 лютого 1958 р.

БІЛЕНЬКИЙ Опанас Трохимович народився 1907 р. у слоб. Мерефа Харківського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта середня, позапарт., член ВЛКСМ. Проживав у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Художник дитячого будинку № 121 склозаводу. Заарештований 13 квітня 1938 р. як член к.-р. шпигунської диверсійної організації (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 20 березня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БІЛЕНЬКИЙ Яків Юхимович народився 1891 р. у слоб. Мерефа Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1926—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Майстер склозаводу. Заарештований 15 липня 1938 р. як член ПОВ (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 жовтня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 9 травня 1958 р.

БІЛЕЦЬКА Олена Миколаївна народилася 1900 р. у м. Куп'янськ Куп'янського пов. Харківської губ. Росіянка, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 4 листопада 1937 р. як дружина ворога народу (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. вислана до Казахстану на 5 років. На засланні перебувала в м. Аральськ Кзил-Ординської обл. Реабілітована 14 червня 1957 р.

БІЛЕЦЬКИЙ Антон Іванович народився 1914 р. у с. Полянки Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Буди Харківського р-ну Харківської обл. Художник фаянсового заводу. Заарештований 2 березня 1938 р. як член к.-р. націоналістичної шпигунської диверсійної організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 вересня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 лютого 1959 р.

БІЛЕЦЬКИЙ Віктор Володимирович народився 1901 р. у с. Кривин Острозького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Великі Бучки Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Леніна. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 28 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 30 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 серпня 1989 р.

БІЛЕЦЬКИЙ Віктор Феодосійович народився 1903 у м. Полтава Полтавської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., до 1936 р. член ВКП(б). Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Машиніст ст. Красний Лиман Північно-Донецької залізниці. Заарештований 19 жовтня 1937 р. як член антирад. диверсійної шкідницької організації (статті 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Донецькій обл. від 17 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Комі АРСР. Після звільнення проживав у м. Печора Комі АРСР. Реабілітований 27 червня 1956 р.

БІЛЕЦЬКИЙ Владислав Андрійович народився 1877 р. у с. Мальованка Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Надеждівка Перша Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червона нива». У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 9 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 14 липня 1989 р.

БІЛЕЦЬКИЙ Іван Михайлович народився 1881 р. у с. Котельва Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., до 1937 р. член ВКП(б). Проживав у с. Пархомівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Завідувач складу бурякорадгоспу. Заарештований 10 жовтня 1937 р. як член к.-р. української націоналістичної організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Сибтабі, де й помер 7 квітня 1938 р. Реабілітований 16 травня 1958 р.

БІЛЕЦЬКИЙ Іван Прокопович народився 1883 р. у с. Гонтів Яр Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гонтів Яр Валківського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Ревтрибуналом у 1924 р. за участь в антирад. повстанні засуджений на 10 років позбавлення волі. У 1933 р. звільнений з Північсхідтабу. Заарештований 8 березня 1938 р. як член антирад. української націоналістичної повстанської організації (статті 54^{9}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 5 червня 1959 р.

БІЛЕЦЬКИЙ Йосип Олександрович народився 1888 р. у с. Нижчі Верещаки Чигиринського пов. Київської губ. Українець, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Заступник начальника транспортного цеху заводу «Серп і молот». Заарештований 6 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 7 квітня 1959 р.

БІЛЕЦЬКИЙ Марцелій Вацлавович народився 1894 р. у с. Чернецька Слобідка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мажарка Кегичівського р-ну

Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 23 грудня 1937 р. як член к.-р. організації та за антирад. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

БІЛЕЦЬКИЙ Мечислав Вікентійович народився 1904 р. у м. Миропіль Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піски Зміївського р-ну Харківської обл. Завідувач планового відділу паперової фабрики. Заарештований 20 квітня 1938 р. за шпигунство та антирад. агітацію (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 жовтня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1956 р.

БІЛЕЦЬКИЙ Михайло Гаврилович народився 1902 р. у с. Матвіївка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Матвіївка Богодухівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1932 р. майно конфісковане. Заарештований 13 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність та підозріле листування з Польщею (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 квітня 1938 р. (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований [18 липня 1958 р.]

БІЛЕЦЬКИЙ Олександр Андрійович народився 1877 р. у с. Мальованка Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Андріївка Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний Жовтень». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 8 вересня 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^{9} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 1 серпня 1989 р.

БІЛЕЦЬКИЙ Павло Матвійович народився 1892 р. у с. Середня Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, з робітників, неписьмен., позапарт. Проживав у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Робітник склозаводу. Заарештований 20 квітня 1938 р. як член повстанської шпигунської антирад. організації (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 лютого 1958 р.

БІЛИЙ Василь Васильович народився 1898 р. у с. Ганнівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ганнівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Голова колгоспу ім. Єжова. Заарештований 24 лютого 1938 р. як член антирад. організації та за антирад. агітацію (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і Харківським облсудом 19 квітня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину зі звільненням з-під варти.

БІЛИЙ Єгор Васильович народився 1896 р. у с. Ганнівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Український Близнюківського р-ну Харківської обл. Коваль колгоспу «Червона зоря». У 1932 р. як куркуль виключений з колгоспу і позбавлений виборчих прав, у 1933 р. поновлений у колгоспі. Заарештований 22 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 26 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у м. Свободний Хабаровського краю, працював на авторемонтному заводі. Реабілітований 26 лютого 1960 р.

БІЛИЙ Іван Олександрович народився 1889 р. у м. Кременчук Кременчуцького пов. Полтавської губ. Українець, з робітників, освіта вища, позапарт. Проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну Харківської обл. Учитель Вовчанської педагогічної школи. Заарештований 2 квітня 1938 р. як член військової бойової к.-р. організації (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 13 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 березня 1958 р.

БІЛИК Борис Іванович народився 1909 р. на хут. Довжик Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Довжик Ізюмського р-ну Харківської обл. Чорнороб Ізюмського лісгоспу. Заарештований 8 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Після звільнення з-під варти проживав у с. Червоний Шахтар Ізюмського р-ну Харківської обл. Реабілітований 21 липня 1972 р.

БІЛИК Дмитро Іванович народився 1884 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1932 р. майно конфісковане. Заарештований 3 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 серпня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 березня 1989 р.

БІЛИК Омелян Григорович народився 1883 р. у с. Різдвянка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Різдвянка Лозівського р-ну Харківської обл. Робітник конезаводу № 124 «Піонер». Заарештований 6 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 8 грудня 1993 р.

БІЛИК Степан Іванович народився 1897 р. на хут. Рудневе Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на с. Рудневе Ізюмського р-ну Харківської обл. Робітник Ізюмського лісництва. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 квітня 1989 р.

БІЛИК Федір Миколайович народився 1880 р. у с. Скоробагатьки Лохвицького пов. Полтавської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Красноград Красноградського р-ну Харківської обл. Безпарафіяльний піп. Заарештований 6 квітня 1938 р. за антирад. агітацію, участь у к.-р. монархічній організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 лютого 1960 р.

БІЛИКОВ Микола Миколайович народився 1887 р. у с. Мануїлівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Пастух, до 1934 р. священик у с. Мануїлівка Дворічанського р-ну. У 1931 р. майно конфісковане. Заарештований 9 вересня 1937 р. за поширення провокаційних чуток про голод, к.-р. агітацію та зв'язки з куркулями (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 18 травня 1989 р.

БІЛИМ Максим Якимович народився 1898 р. у с. Михайлівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Учитель СШ № 3. Заарештований 26 жовтня 1937 р. як член антирад. націоналістичної фашистської групи (статті 54^{1} 54^{2}, 54^{8}, 54^{11}, КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бамтабі в м. Свободний Хабаровського краю. Постановою УНКВС по Харківській обл. від 13 грудня 1939 р. ухвалу особливої трійки УНКВС по Харківській обл. скасовано, справу закрито (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Звільнена з-під варти 14 січня 1940 р.

БІЛИНСЬКИЙ Володимир Петрович народився 1882 р. у міст. Дунаївці Новоушицького пов. Подільської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Глобине Глобинського р-ну Харківської обл. Бригадир Глобинського цукрозаводу. Заарештований 13 серпня 1937 р. як агент польського консульства, за шпигунську та диверсійну діяльність (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 30 листопада 1937 р. (ст. 197 КПК УСРР), 11 грудня 1937 р. з-під варти звільнений.

БІЛИНЧЕНКО (Біленченко, Білениченко) Дмитро Тихонович народився 1896 р. у с. Перекіп Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ков'яги Валківського р-ну Харківської обл. Бухгалтер Ков'язького маслозаводу. Заарештований 23 серпня 1937 р. за шпигунство (ст. 54^{6} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 16 червня 1989 р.

БІЛИЦЬКИЙ Андрій Якович народився 1896 р. у с. Гонтів Яр Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Водопій Валківського р-ну Харківської обл. Монтер Валківського радіовузла. Заарештований 20 жовтня 1937 р. за службу в гетьманській армії та антирад. настрої (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 16 червня 1989 р.

БІЛИЦЬКИЙ Степан Якимович народився 1882 р. у м. Валки Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен.,

позапарт. Проживав у с. Гонтів Яр Валківського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений. У 1936 р. майно конфісковане. Заарештований 30 вересня 1937 р. за к.-р. настрої (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 14 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 21 квітня 1994 р.

БІЛІНСЬКИЙ Казимир Антонович народився 1914 р. на хут. Борейків Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Березівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «На світлий шлях». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 24 грудня 1937 р. як член к.-р. польської націоналістичної організації (статті 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 серпня 1989 р.

БІЛЛЕР Данило Давидович народився 1892 р. у с. Яблунівка Козеницького пов. Радомської губ. Німець, з робітників, письмен., позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Майстер Куп'янської ковбасної фабрики. Заарештований 30 грудня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 березня 1957 р.

БІЛЛЕР Едуард Андрійович народився 1900 р. у с. Вендечани Могилівського пов. Подільської губ. Німець, з робітників, освіта вища, позапарт., у 1917—1921 рр. член РКП(б). Проживав у Харкові. Науковий співробітник УНДІ металів. Заарештований 15 листопада 1937 р. за участь у військовій фашистській змові (статті 54^{1} п. «а», 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 6 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 1 червня 1957 р.

БІЛЛЕР Федір Карлович народився 1884 р. у Санкт-Петербурзі. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Харківської обласної лікувальної комісії. Заарештований 24 серпня 1938 р. як агент польської розвідки (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1989 р.

БІЛОБРАМ Антоніна Наумівна народилася 1904 р. у м. Путивль Путивльського пов. Курської губ. Росіянка, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Робітниця артілі «Коопполіграф». Заарештована 8 жовтня 1937 р. як дружина українського націоналіста (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 7 березня 1938 р.

БІЛОБРОВ Костянтин Іванович народився 1896 р. у м. Одеса Одеського пов. Херсонської губ. Росіянин, з робітників, освіта середня, позапарт., у 1926—1929 рр. член ВКП(б). Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Начальник цеху ІЗОСу. Заарештований 8 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Постановою УДБ ХОУ НКВС від 17 лютого 1940 р. згідно з наказом НКВС та прокуратури СРСР № 001214/001469 термін покарання знижено до 5 років позбавлення волі. Реабілітований 3 грудня 1965 р.

БІЛОВИЦЬКИЙ Андрій Микитович народився 1899 р. у с. Лозова Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лозова Старовірівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Шевченка. Заарештований 8 квітня 1938 р. як член к.-р. організації та за антирад. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 30 січня 1959 р.

БІЛОВИЦЬКИЙ Павло Іванович народився 1907 р. на хут. Куцо-Ганебний Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Куцо-Ганебне Сахновщинського р-ну Харківської обл. Експедитор райспоживспілки. У 1932 р. розкуркулений. У 1932—1936 рр. позбавлений виборчих прав. Заарештований 13 жовтня 1937 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бамтабі та Амуртабі в м. Свободний Хабаровського краю. Реабілітований 16 червня 1989 р.

БІЛОВОДСЬКИЙ Іван Андрійович народився 1907 р. на хут. Дмитрове-Варварівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник цукрового заво-

ду. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 6 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. На 1962 р. проживав у с. Кучерівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Реабілітований 29 грудня 1961 р.

БІЛОВОЛ Борис Іванович народився 1900 р. у с. Лемешівка Пирятинського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., член ВКП(б) з 1920 р. Проживав у сел. Новопсков Новопсковського р-ну Ворошиловградської обл. Другий секретар Новопсковського районного комітету КП(б)У. Заарештований 9 лютого 1938 р., причина арешту невідома. Військовим трибуналом ХВО 23 серпня 1939 р. за статтями 54^7, 54^8 через ст. 17, 54^{11} КК УРСР виправданий, а за статтею 97 КК УРСР засуджений до 6 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований 6 листопада 1992 р.

БІЛОГАЙ Михайло Григорович народився 1893 р. у с. Курулька Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Бухгалтер Ізюмського птахокомбінату. У 1930 і 1932 рр. під слідством Ізюмського РВ ДПУ за к.-р. діяльність. Заарештований 14 лютого 1938 р. як член к.-р. націоналістичної організації, що готувала збройне повстання у випадку війни капіталістичних держав і СРСР (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^2, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 7 грудня 1958 р.

БІЛОГУРОВ Кузьма Герасимович народився 1895 р. на хут. Бугаївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Бугаївка Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Комсомолу. Заарештований 25 жовтня 1937 р. як суспільно шкідливий елемент і за крадіжки (ст. 170 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 3 грудня 1937 р. (статті 54^{10} ч. 1, 70, 170 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 червня 1989 р.

БІЛОДІД Борис Костянтинович народився 1915 р. у с. Успенське Полтавської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня, позапарт., член ВЛКСМ з 1932 р. Проживав у с. Черемушне Валківського р-ну Харківської обл. Директор початкової школи. Заарештований 5 листопада 1937 р. за розвідувальну діяльність на користь Польщі (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 28 листопада 1937 р. за недоведеності складу злочину, 1 грудня 1937 р. з-під варти звільнений.

БІЛОДІД Єгор Степанович народився 1882 р. у с. Куданівка Лебединського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Куданівка Лебединського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Дзержинського. Заарештований 9 жовтня 1937 р. за шкідництво та підрив трудової дисципліни (ст. 97 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Тайшеттабі. Реабілітований 9 квітня 1990 р.

БІЛОЗЕРОВ Василь Прокопович народився 1886 р. у с. Малі Проходи Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Харківської бази Головконсерву. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 14 квітня 1931 р. (ст. 54^{10} КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. На засланні перебував у м. Котлас Архангельської обл. Заарештований 18 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 29 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 4 вересня і 30 березня 1989 р.

БІЛОЗЕРОВА Антоніна Михайлівна народилася 1912 р. у м. Чугуїв Зміївського пов. Харківської губ. Росіянка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Робітниця Харківської майстерні Союзтрикотажгалантерейторгу. Заарештована 3 листопада 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 11 лютого 1938 р. (ст. 54^1 п. «в» КК УРСР) позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбувала в Темтабі на ст. Потьма в Мордовській АРСР. На 1956 р. проживала в Харкові. Реабілітована 10 липня 1956 р.

БІЛОЗІРКА Яків Трохимович народився 1883 р. у с. Петрівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Красноград Красноградського р-ну Харківської обл. Механік артілі «Время». Заарештований 20 квітня 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 січня 1957 р.

БІЛОЙВАН Григорій Федорович народився 1885 р. у с. Нова Водолага Валківського

пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер обласного управління «Головнафта». Заарештований 4 квітня 1938 р. як член шпигунської антирад. української організації (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 8 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БІЛОКІНЬ Карпо Никифорович народився 1887 р. у с. Серби Балтського пов. Подільської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Осинівка Чугуївського р-ну Харківської обл. Продавець Хаторгу. Заарештований 3 березня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито Чугуївським РВ НКВС 13 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БІЛОКІНЬ Мусій Якович народився 1895 р. у с. Дементіївка Харківського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дементіївка Липецького р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Єжова. Заарештований 30 серпня 1937 р. як білогвардієць і емігрант у минулому (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 20 травня 1960 р.

БІЛОКОПИТОВА Клавдія Тимофіївна народилася 1904 р. і проживала в Харкові. Росіянка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Домогосподарка. Заарештована 26 жовтня 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (ст. 54^1 п. «в» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 березня 1938 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Картабі в м. Акмолінськ Акмолінської обл. Реабілітована 27 вересня 1957 р.

БІЛОКОПИТОВА Марія Олександрівна народилася 1890 р. у с. Печеніги Вовчанського пов. Харківської губ. Українка, з дворян, освіта середня, позапарт. Проживала в с. Сахновщина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Без певних занять, за фахом учитель. Заарештована 27 серпня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і спецколегією Харківського облсуду 16 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджена на 3 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 1 рік. Реабілітована 22 липня 1994 р.

БІЛОКУР Йосиф Карлович народився 1900 р. у с. Тріски Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Грачівка Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 листопада 1937 р. як член націоналістичної організації ПОВ та за к.-р. діяльність (статті 54^1 п. «а», 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

БІЛОКУР Павло Карлович народився 1905 р. у с. Тріски Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вільхуватка Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Піонер». У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 листопада 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність на користь іноземної розвідки (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 15 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1989 р.

БІЛОКУРОВ-ГРИГОР'ЄВ Іван Павлович народився 1894 р. у м. Катеринослав Катеринославської губ. Росіянин, з міщан, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник прокатного цеху заводу ім. Фрунзе у м. Костянтинівка Донецької обл. Заарештований 29 вересня 1937 р. за розвідувальну діяльність на користь Англії (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 7 липня 1959 р.

БІЛОНІЖКА Федот Кіндратович народився 1892 р. у с. Новокиївка Катеринославського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Волвенкове Барвінківського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «Іллічівка». У 1932 р. за невиконання хлібозаготівлі засуджений на 5 років позбавлення волі. Заарештований 6 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 травня 1963 р.

БІЛОНОГ Іван Петрович народився 1907 р. у с. Федорівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Стецьківка Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Перебудова». Заарештований 6 жовтня 1937 р. за к.-р. розмови серед кол-

госпників (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у 7-у відділенні спецбудівництва НКВС на Карельському перешийку. Реабілітований 16 червня 1989 р.

БІЛОНОЖКО Федір Іванович народився 1886 р. у с. Печеніги Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач військової справи Харківського хіміко-технологічного інституту. Заарештований 3 березня 1938 р. як член к.-р. військової націоналістичної організації РОВС (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 10 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 жовтня 1957 р.

БІЛОРИХА Анеліна Абрамівна народилася 1896 р. у с. Лиман Ізюмського пов. Харківської губ. [Українка], із селян, письмен., позапарт. Проживала в с. Пісочин Харківського р-ну Харківської обл. Домогосподарка. Заарештована 9 вересня 1938 р. як дружина члена антирад. правотроцькістської диверсійно-терористичної організації, що існувала на Півд. залізниці (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 жовтня 1938 р. як соціально небезпечний елемент віддана під гласний нагляд за місцем проживання строком на 2 роки. Реабілітована 15 листопада 1989 р.

БІЛОРИХА Яків Тимофійович народився 1893 р. на ст. Шидловська в Ізюмському пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, у 1919—1938 рр. член ВКП(б). Проживав у м. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Начальник 4-го паровозного відділення ст. Люботин Півд. залізниці. Заарештований 22 січня 1938 р. як член троцькістської диверсійної терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 26 серпня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 26 серпня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 вересня 1960 р.

БІЛОСТОЦЬКИЙ Євгеній Львович народився 1889 р. у м. Ташкент Ташкентської обл. Росіянин, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Юрист юридичної колегії захисників. Заарештований 12 квітня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 5 травня 1938 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БІЛОУС Василь Хомич народився 1894 р. у с. Кобиляни Більського пов. Седлецької губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Учитель залізничної школи № 54. Заарештований 26 грудня 1937 р. як член к.-р. шпигунської націоналістичної організації (статті 54^{1} п. «а», 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Північдвінтабі. Звільнений з-під варти 31 жовтня 1943 р. згідно з директивою НКВС, НКЮ і прокурора СРСР № 467/18-71/117с від 23 жовтня 1942 р. Реабілітований 19 листопада 1957 р.

БІЛОУС Гаврило Корнійович народився 1906 р. у с. Степанівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Степанівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Куйбишева. У 1932 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 17 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 червня 1989 р.

БІЛОУС Левко Корнійович народився 1899 р. у с. Степанівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Аполлонівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Серп і молот». Заарештований 5 грудня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і спецколегією Харківського облсуду 9 серпня 1938 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Термін покарання відбував у м. Рибінськ Ярославської обл. Реабілітований 28 червня 1990 р.

БІЛОУС Микола Якимович народився 1897 р. у с. Олександрівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Старовірівка Старовірівського р-ну Харківської обл. Завідувач бази Старовірівської райспоживспілки. Заарештований 7 квітня 1938 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 квітня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 липня 1958 р.

БІЛОУС Михайло Йосипович народився 1894 р. у сел. Попасна Бахмутського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта

незакінчена вища, позапарт. Проживав у с. Буди Харківського р-ну Харківської обл. Інженер Будянського фаянсового заводу. Заарештований 9 квітня 1938 р. як член к.-р. військової бойової білогвардійської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 березня 1958 р.

БІЛОУС Нестір Микитович народився 1889 р. у с. Леб'яже Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Леб'яже Печенізького р-ну Харківської обл. Член колгоспу. Заарештований 4 серпня 1937 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і спецколегією Харківського облсуду 28 листопада 1937 р. засуджений до 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Додому повернувся у 1947 р. Заарештований 25 січня 1949 р. як член к.-р. організації есерів у 1917 р. та за антирад. діяльність, за що вже був засуджений (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від 13 квітня 1949 р. за належність до есерівської організації висланий на поселення. На засланні перебував у м. Ігарка Красноярського краю. Звільнений від заслання 1954 р. Реабілітований 12 липня 1958 р.

БІЛОУС Олександр Юхимович народився 1901 р. у м. Каліш Каліської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт., член ВКП(б) до 1934 р. Проживав у Харкові. Охоронець Харківського заводу хірургічних інструментів. Заарештований 21 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 23 травня 1959 р.

БІЛОУС Олексій Антонович народився 1896 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта середня спеціальна, позапарт. Викладач військової справи Харківського інженерно-будівельного інституту. Заарештований 20 березня 1938 р. як член офіцерської монархічної к.-р. організації РОВС (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській о бл. 10 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 5 жовтня 1956 р.

БІЛОУС Федір Омелянович народився 1895 р. у с. Старе Мечебилове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нове Мечебилове Лозівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний прогрес». Заарештований 4 квітня 1938 р. за участь у к.-р. куркульському угрупованні та к.-р. роботу (статті 54^{10}, 54^{11}, 56^{17} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 10 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 серпня 1989 р.

БІЛОУСОВ Андрій Якович народився 1897 р. у с. Катеринівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Панютине Лозівського р-ну Харківської обл. Головний бухгалтер 4-ї дистанції зв'язку ст. Лозова Півд. залізниці. Заарештований 10 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію, шкідництво на транспорті (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Прикаспійському ВТТ, де й помер 13 березня 1941 р. Реабілітований 27 червня 1958 р.

БІЛОУСОВ Аполлінарій Васильович народився 1898 р. у с. Багачка Миргородського пов. Полтавської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Парасківець Старовірівського р-ну Харківської обл. Учитель СШ. Заарештований 3 березня 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 24 травня 1957 р.

БІЛОУСОВ Мойсей Васильович народився 1892 р. у с. Хотімля Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач архіву в'язниці № 5. Заарештований 5 липня 1938 р. як член к.-р. організації та за шпигунську антирад. діяльність (статті 54^{6}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), 7 березня 1939 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд. Справу закрито військовою прокуратурою прикордонних і внутрішніх військ НКВС Харківської обл. 15 квітня 1939 р. (ст. 5 КПК УРСР). Реабілітований 28 жовтня 1993 р.

БІЛОУСОВ Нестор Павлович народився 1887 р. у с. Старий Салтів Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу № 193. Заарештований 15 квітня 1938 р. як агент німецької розвідки (статті 54^{6}, 54^{9} через ст. 17, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 вересня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{10} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Роз-

стріляний 8 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 травня 1959 р.

БІЛОУСОВ Олексій Кирилович народився 1911 р. у с. Берестовенька Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на роз'їзді Куми в Красноградському р-ні Харківської обл. Робітник роз'їзду Куми Півд. залізниці. Заарештований 3 грудня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Полтавській обл. від 5 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Після звільнення з-під варти проживав у м. Майкоп Краснодарського краю. Реабілітований 25 березня 1966 р.

БІЛОУСОВ Федір Леонтійович народився 1892 р. у с. Недригайлів Лебединського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Помічник таксатора Харківського обласного управління лісовпорядження. Заарештований 9 березня 1938 р. за належність до білогвардійського підпілля та антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 березня 1959 р.

БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ Вульф Рувимович народився 1905 р. у м. Ромни Ромнівського пов. Полтавської губ. Єврей, із службовців, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер комендатури Журавлівських бараків заводу № 183. Заарештований 21 листопада 1937 р. за к.-р. розвідувальну роботу (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ НКВС УРСР 26 листопада 1937 р. (ст. 197 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БІЛОЧКІН Опанас Ісакович народився 1897 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з робітників, освіта вища, позапарт. Начальник вагового бюро вантажної служби Управління Півд. залізниці. Заарештований 8 вересня 1937 р. за шкідницьку діяльність (ст. 54^{7} КК УРСР), а 27 травня 1938 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд. Висновком прокуратури Півд. залізниці від 4 серпня 1938 р. порушено клопотання про припинення справи за ст. 4 п. «д» КПК УРСР зі скасуванням підписки про невиїзд. Справа незавершена.

БІЛОШАПКА Іван Петрович народився 1902 р. у с. Добровілля Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Сухий Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червона зоря». У 1933 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 22 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 26 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 5 серпня 1960 р.

БІЛОШИЦЬКИЙ Петро Миколайович народився 1902 р. у с. Велика Івля [Брацлавського пов.] Подільської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олексіївка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 13-річчя РСЧА. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 14 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 24 березня 1961 р.

БІЛЬДІЙ (Бельдій) Костянтин Кирилович, див. *БЕЛЬДІЙ (Більдій) Костянтин Кирилович.*

БІЛЬКЕВИЧ Болеслав Болеславович народився 1899 р. у м. Ковно Ковенської губ. Литовець, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Службовець ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 20 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Картабі, де й помер 25 вересня 1942 р. Реабілітований 18 липня 1958 р.

БІЛЬКЕВИЧ Броніслава Борисівна народилася 1909 р. у м. Ковно Ковенської губ. Литовка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Буфетниця Чугуївського харчопрому. Заарештована 17 листопада 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС у грудні 1937 р. Звільнена з-під варти 11 грудня 1937 р.

БІЛЬСЬКИЙ Бернард Дем'янович народився 1890 р. у с. Андріївка Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Циглерівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 14-річчя Жовтня. У 1930 р. розкуркулений, під арештом Олевського РВ ДПУ як куркуль, який переховувався від вислання. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 24 листопада 1937 р. як член повстанської польської к.-р. організації та за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

БІЛЬСЬКИЙ Франц Феліксович народився 1914 р. у с. Барбарівка Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Циглерівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 14-річчя Жовтня. У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги до Казахстану, звідки самовільно виїхав до України. Заарештований 5 лютого 1938 р. як член к.-р. організації та за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 січня 1961 р.

БІЛЬЧЕНКО Андрій Трохимович народився 1914 р. у с. Мартівка Мелітопольського пов. Таврійської губ. Українець, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт., у 1932—1934 рр. член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Студент Харківського педінституту. Заарештований 24 липня 1938 р. як член підпільної студентської організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 26 березня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР).

БІЛЬЧЕНКО Данило Сергійович народився 1881[0] р. у с. Білий Колодязь Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Білий Колодязь Вовчанського р-ну Харківської обл. Робітник цукрового заводу. У 1929[30] р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 26 липня 1929 р. (ст. 58^{10} КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Заарештований 28 серпня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Горшортабі. Реабілітований 17 січня 1994 р.

БІЛЮК Адам Петрович народився 1910 р. у с. Топільня Овруцького пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мирне Краснокутського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 30 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1989 р.

БІЛЮК Іван Антонович народився 1911 р. у с. Топільня Овруцького пов. Волинської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Мирне Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Вперед». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 29 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 серпня 1989 р.

БІЛЯЄВ Захар Миронович народився 1881 р. у с. Кам'янка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., до 1917 р. член УПСР. Проживав у с. Кам'янка Дворічанського р-ну Харківської обл. Працівник радгоспу «Дворічна». Заарештований 22 лютого 1938 р. за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 березня 1989 р.

БІЛЯК Григорій Семенович народився 1886 р. у с. Ушомир Житомирського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Притулове Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. У 1931 р. за злісне невиконання хлібозаготівлі засуджений на 5 міс. примусових робіт. Заарештований 4 лютого 1938 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^{1} п. «а», 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 травня 1959 р.

БІЛЯЧ Іван Юліанович народився 1887 р. у с. Княже Золочівського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач ХІІТ. Заарештований 22 грудня 1937 р. як член УВО та за шпигунство (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 листопада 1989 р.

БІНБЕНКО Макар Іванович, див *БОБЕНКО (Бінбенко, Бінбенок) Макар Іванович.*

БІНЕВИЧ Дора Семенівна народилася 1903 р. у с. Гришине Бахмутського пов. Катеринославської губ. Єврейка, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 11 січня 1938 р. як дружина зрадника батьківщини (на-

каз НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 лютого 1938 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Реабілітована 30 листопада 1956 р.

БІНЬКОВСЬКИЙ Герасим Іванович народився 1898 р. у с. Бронники Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Новогригорівка Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний Донбас». В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 23 січня 1959 р.

БІНЬКОВСЬКИЙ Іван Стефанович народився 1906 р. у с. Бронники Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новогригорівка Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний Донбас». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 14 грудня 1937 р. як член к.-р. організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 грудня 1968 р.

БІНЬКОВСЬКИЙ Марціан Йосифович народився 1886 р. у с. Бронники Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Токарівка Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний Донбас». У 1934 р. майно конфісковане. У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 6 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 1 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

БІРГЕР Карл Семенович народився 1888 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1917—1922 рр. член РКП(б). Проживав у Харкові. Робітник ХЕМЗу і ХТГЗ. У 1933 р. під слідством органів ДПУ за підозрою у розповсюдженні к.-р. листівок. Заарештований 3 лютого 1938 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і Харківським облсудом 26 квітня 1939 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 1 рік 3 міс. позбавлення волі з обмеженням прав на 1 рік. Справу закрито Харківським облсудом 19 липня 1939 р. (ст. 347 КПК УРСР).

БІРІН Павло Вільгельмович народився 1896 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта середня спеціальна, член ВКП(б) з 1917 р. Проживав у Харкові. Начальник цеху ХЕМЗу і ХТГЗ. Заарештований 12 грудня 1937 р. за розвідувальну та диверсійну діяльність (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 листопада 1957 р.

БІРКЕ Йосиф Владиславович (Володимирович) народився 1892 р. у м. Кельці Келецької губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Перукар. Заарештований 14 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

БІРКЛЕ Генріх Карлович народився 1901 р. у с. Плодорідне Мелітопольського пов. Таврійської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Судиха Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Петровського, секретар-рахівник. Заарештований 15 грудня 1937 р. як прибічник фашистської Німеччини, за антидержавну та антирад. діяльність (статті 54^{6}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 квітня 1989 р.

БІРСЬКИЙ Всеволод Юрійович народився 1908 р. у м. Льєж Королівства Бельгія. Поляк, з дворян, освіта вища, позапарт., до 1932 р. член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Старший інженер 3-ї вагонної дільниці ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 29 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 14 березня 1959 р.

БІРТ Ельза Фрідріхівна народилася 1890 р. у м. Дерпт Дерптського пов. Ліфляндської губ. Німкеня, з дрібних підприємців, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові.

В'язальниця художньої майстерні. Заарештована 21 червня 1938 р. за шпигунську діяльність і належність до фашистського підпілля (ст. 54^{6} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 17 жовтня 1939 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 4 квітня 1989 р.

БІРЮК Павло Михайлович народився 1912 р. у м. Домбровиці Рівненського пов. Волинської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник трамвайного тресту. Заарештований 30 липня 1938 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 31 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БІРЮКОВ Василь Степанович народився 1896 р. у с. Миколаївка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Червоноармійське Друге Вовчанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Ілліча. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 6 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію серед колгоспників і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. На 1989 р. проживав у с. Підсереднє Великобурлуцького р-ну Харківської обл., пенсіонер. Реабілітований 14 червня 1989 р.

БІТ Петрос Ілля Григорович народився 1911 р. у м. Армавір Лабінського відділу Кубанської обл. Ассирієць, із селян, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Чистильник взуття. Заарештований 17 лютого 1938 р. як член к.-р. націоналістичної повстанської шпигунської диверсійної терористичної організації (статті 54^{6}, 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 9 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БІТ-САРКІСОВ Ісак народився 1902 р. у м. Урмія, Персія. Ассирієць, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чистильник взуття артілі «Схід». Заарештований 5 лютого 1938 р. за к.-р. націоналістичну та шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 серпня 1939 р. як соціально небезпечний елемент висланий з родиною до Північного Казахстану на 5 років. На засланні перебував у м. Кокчетав Північно-Казахстанської обл. На 1957 р. проживав у м. Воронеж Воронезької обл. Реабілітований 10 грудня 1957 р.

БІТНЕР Адольф Юліусович народився 1908 р. у с. Мар'янівка Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. як член к.-р. організації, за письмовий зв'язок з німецьким консульством та к.-р. діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

БІТНЕР Бруно-Вольдемар Францович народився 1913 р. у м. Лодзь Лодзинського пов. Петроковської губ. Німець, із службовців, освіта вища, позапарт., у 1925—1928 рр. член піонерської організації, у 1928—1937 рр. член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Інженер-технолог верстато-інструментального заводу. Заарештований 26 березня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 9 серпня 1939 р. виправданий. Заарештований 24 серпня 1941 р. за антирад. агітацію, націоналістичні та профашистські настрої, належність до німецької розвідки (статті 54^{1} п. «а», 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 7 жовтня 1942 р. як соціально небезпечний елемент позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбував в Івдельтабі. Заарештований 16 червня 1943 р. ОВ Івдельтабу і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 грудня 1943 р. (статті 58^{10} ч. 2, 58^{11} КК РРФСР) позбавлений волі на 10 років. Помер 19 квітня 1944 р. в Івдельтабі у Свердловській обл. Реабілітований 14 червня 1989 р.

БІТОВ Альбін Адамович народився 1894 р. у м. Луцьк Луцького пов. Волинської губ. Німець, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Завідувач Чугуївської бази харчпрому. Заарештований 15 квітня 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 серпня 1958 р.

БІТОВ Вільгельм Петрович народився 1901 р. у с. Цвітянка Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Лихолобівка Дворічанського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «Дворічанський». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 29 грудня 1937 р. за шпигунську роботу (ст. 54^{1} п. «а» КК

УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 червня 1989 р.

БІТТЕ Карл Петрович народився 1897 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта середня спеціальна, позапарт., у 1917—1921 рр. член РКП(б). Проживав у Харкові. Завідувач навчальної частини курсів РСЧА удосконалення командного складу запасу, майор. Заарештований 16 грудня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної латвійської організації та за шпигунство (статті 54^1 п. «б», 54^8, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

БІТТЕ Микола Іванович народився 1908 р. у м. Ревель Ревельського пов. Естляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, член ВКП(б) з 1930 р. Проживав у Харкові. Токар-інструктор тракторного цеху ХТЗ. Заарештований 30 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

БІХМАН Мойсей Давидович народився 1884 р. у м. Кишинів Кишинівського пов. Бессарабської губ. Єврей, з робітників, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Інструктор-крупчатник тресту «Союзборошно». Заарештований 8 червня 1938 р. як член антирад. правотроцькістської організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БІЧЕВСЬКИЙ Броніслав Стефанович народився 1898 р. у с. Заріччя Ошмянського пов. Віленської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1927—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Близнюки Близнюківського р-ну Харківської обл. Комірник промартілі Близнюківського р-ну. Заарештований 3 січня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 січня 1961 р.

БІЯ Юлій Карлович народився 1900 р. у м. Шлок Ліфляндської губ. Латвієць, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Механік лазні та пральні при 12-му кав. полку НКВС. Заарештований 28 листопада 1937 р. за розвідувальну діяльність (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1989 р.

БЛАГОДАРНИЙ Павло Григорович народився 1899 р. у с. Безім'яне Грайворонського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чорнороб Харківського силікатного заводу. У 1933 р. виключений з колгоспу як куркуль і за ст. 58 КК РСФРР засуджений на 3 роки позбавлення волі умовно. Заарештований 12 вересня 1937 р. як куркуль, що піддавався арешту за к.-р. агітацію та був засуджений за вбивство комсомольця (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у м. Комсомольськ-на-Амурі. Реабілітований 9 липня 1956 р.

БЛАГОДИР Семен Микитович народився 1897 р. у с. Олексіївка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олексіївка Коломацького р-ну Харківської обл. Завідувач магазину сільспоживтовариства. Заарештований 7 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 5 лютого 1962 р.

БЛАГОНРАВОВ Григорій Євгенович народився 1887 р. у м. Муром Муромського пов. Владимирської губ. Росіянин, із священнослужителів, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у сел. Південний Харківського р-ну Харківської обл. Керуючий будинками Південнівської селищної ради. Заарештований 29 квітня 1938 р. за антирад. агітацію, зберігання та розповсюдження к.-р. літератури (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 вересня 1938 р. (статті 54^1 п. «а», 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 вересня 1958 р.

БЛАГОПОЛУЧНИЙ Іван Іванович народився 1903 р. у с. Влоські Мехеринці Бердичівського пов. Київської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер житлово-будівельного комбінату ім. Червневого пленуму ЦК ВКП(б). Заарештований 20 жовтня 1937 р. як член к.-р.

розвідувальної організації (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Сибтабі на ст. Суслове Красноярської залізниці, де й помер 3 жовтня 1942 р. Реабілітований 28 березня 1989 р.

БЛАНК Володимир Федорович народився 1905 р. у кол. Майєргоф Катеринославської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Кам'яне Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Тельмана, рахівник. Заарештований 21 березня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 грудня 1963 р.

БЛАНК Данило Йосифович народився 1896 р. у кол. Мар'янівка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Абашкине Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Терни». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 16 грудня 1937 р. за к.-р. розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 листопада 1963 р.

БЛАНК Микола Федорович народився 1906 р. у кол. Майєргоф Катеринославської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня Сахновщинського р-ну Харківської обл. Секретар Тавежнянської сільради. Заарештований 21 березня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 грудня 1963 р.

БЛАНКЕНБУРГ Микола Давидович народився 1899 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, у 1930—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Майстер ХЕМЗу. Заарештований 4 грудня 1937 р. за диверсійну та шпигунську роботу (статті 54^6, 54^9 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 липня 1958 р.

БЛАТ Наум Григорович народився 1892 р. у м. Двінськ Двінського пов. Вітебської губ. Єврей, із службовців, освіта початкова, позапарт., до 1921 р. член РКП(б). Проживав у Харкові. Палітурник 2-го Союзунівермагу. Заарештований 17 листопада 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^6 КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 29 листопада 1937 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БЛЕЗІНГ Альфред Фрідріхович народився 1888 р. у м. Лодзь Лодзинського пов. Петроковської губ. Німець, з робітників, освіта вища, позапарт. Проживав у с. Комарівка Харківського р-ну Харківської обл. Інженер-текстильник фабрики «Комарівський текстильник». Заарештований 30 квітня 1937 р. у м. Луганськ як член фашистської організації та за підозрою у шпигунстві, через 4 міс. звинувачення перекваліфіковане за ст. 99 КК УРСР (недбалість) і був засуджений на 2 роки позбавлення волі. Звільнений з-під варти достроково. У березні 1938 р. переїхав до Харкова. Заарештований 4 липня 1938 р. як член шпигунсько-диверсійної організації та за антирад. агітацію (статті 54^6, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 11 січня 1940 р. за шпигунство позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував в Устьвимтабі, у зв'язку з війною звільнений з-під варти у 1946 р. Ухвалою особливої наради при МВС СРСР від 17 грудня 1946 р. як соціально небезпечний елемент висланий на 3 роки, а ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від 12 листопада 1949 р. за шпигунську діяльність висланий на поселення до Північно-Казахстанської обл. На засланні перебував у с. Полудіно Полудінського р-ну Північно-Казахстанської обл., працював нормувальником МТС. Реабілітований 28 листопада 1989 р.

БЛЕТЗІКЕС Ян Іванович народився 1894 р. у м. Мітава Добленського пов. Курляндської губ. Латвієць, із селян, освіта середня, у 1920—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Начальник сектора обладнання харківської контори Головного управління металургійної [промисловості]. Заарештований 30 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 липня 1989 р.

БЛЕЧ Харитон Охрімович народився 1899 р. у с. Сушки Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пригоже Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний прогрес».

У 1930 р. розкуркулений. В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 11 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 29 грудня 1963 р.

БЛИЗНО Василь Потапович народився 1893 р. у с. Кругляківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сенькове Куп'янського р-ну Харківської обл. Рахівник МТС. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 25 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Південтабі. Реабілітований 25 листопада 1988 р.

БЛИЗНЮК Єрмолай Андріянович народився 1878 р. у с. Комісарове Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Старий Хутір Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Робітник Старохутірського відділення Підсереднянського бурякорадгоспу. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 23 грудня 1937 р. за антирад. агітацію, терористичні наміри та пораженські настрої (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 квітня 1989 р.

БЛИЗНЮК Іван Степанович народився 1871 р. у с. Циркуни Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Циркуни Харківського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 22 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію та терористичні прояви (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 2 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 12 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 квітня 1989 р.

БЛИЗНЮК Михайло Родіонович народився 1864 р. у с. Черкаські Тишки Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Черкаські Тишки Липецького р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 5 серпня 1937 р. за к.-р. роботу (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 17 серпня 1989 р.

БЛИЗНЮК Степан Андрійович народився 1891 р. у с. Хусич Гродненської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 4 листопада 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 21 січня 1939 р. засуджений до 4 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 1 рік. Ухвалою Верховного Суду СРСР від 25 травня 1939 р. вирок суду скасовано, справу закрито.

БЛИКАНОВ Григорій Микитович народився 1910 р. у с. Архангелівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Архангелівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Робітник заводу ім. Сталіна в м. Краматорськ Донецької обл. Заарештований 28 березня 1938 р. як член антирад. організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито прокурором Ізюмського р-ну 13 січня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР), звільнений з-під варти 3 лютого 1939 р.

БЛІНДЕС-ТОКАРЕВ Михайло Семенович народився 1902 р. у м. Кишинів Кишинівського пов. Бессарабської губ. Єврей, з кустарів, освіта початкова, у 1931—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Технік ХЕМЗу і ХТГЗ. Заарештований 13 вересня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 12 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

БЛОК Євген Євгенович народився 1878 р. у с. Пулково Санкт-Петербурзької губ. Німець, з дворян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач ХІІТу. Заарештований 22 жовтня 1937 р. за к.-р. фашистську пропаганду та зв'язки з к.-р. елементом (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 29 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 грудня 1960 р.

БЛОХ Давид Маркович народився 1895 р. у м. Щучино Лідського пов. Віленської губ. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник ветеринарної частини Харківського училища НКВС. Заарештований 19 червня 1938 р. за участь у антирад. фашистській змові, шпигунство та шкідництво і військовим трибуналом військ НКВС ХВО 10 травня 1939 р. (статті 54^{1} п. «б», 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл з конфіскацією майна і позбавленням військового звання «військветлікар

1-го рангу». Ухвалою Військової колегії Верховного Суду СРСР від 23 червня 1939 р. розстріл замінено на 15 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 5 років. Термін покарання відбував у Північсхідтабі. Помер 1954 р. [у м. Тайшет Тайшетського р-ну Іркутської обл.]. Реабілітований 23 січня 1957 р.

БЛОХ Рудольф Густавович народився 1907 р. у с. Михалючка Заславського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Сахновщина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 3 березня 1938 р. як член к.-р. німецької націоналістичної організації, за антирад. агітацію та диверсії (статті 54^{9}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 квітня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 вересня 1958 р.

БЛОХА Андрій Михайлович народився 1885 р. у с. Братолюбівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Братолюбівка Лозівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Будьонного. У 1931 р. розкуркулений. У 1935 р. за шкідництво у колгоспі засуджений до 1 року примусових робіт. Заарештований 12 березня 1938 р. за антирад. діяльність (ст. ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським обласним судом 21 березня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

БЛОХА Давид Петрович народився 1885 р. у с. Артемівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Олександрівка Печенізького р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1933 р. майно конфісковане і за невиконання плану хлібопостачання державі засуджений на 3 роки позбавлення волі. Заарештований 29 жовтня 1937 р. за сектантську діяльність, поширення провокаційних чуток, к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 29 червня 1989 р.

БЛОХА Іван Григорович народився 1882 р. у с. Григорівка Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у навчальному радгоспі Куп'янського педагогічного технікуму в Куп'янському р-ні Харківської обл. Конюх навчального радгоспу. У 1929 р. розкуркулений, висланий за межі села. Заарештований 9 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію та поширення провокаційних чуток (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 17 січня 1994 р.

БЛОХА Наум Петрович народився 1902 р. у с. Артемівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Олександрівка Печенізького р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1932[3] р. за невиконання плану хлібопостачання державі майно конфісковане. Заарештований 29 жовтня 1937 р. за сектантську діяльність, поширення провокаційних чуток, к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 29 червня 1989 р.

БЛОХА Павло Петрович народився 1876 р. у с. Артемівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Олександрівка Печенізького р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1932[3] р. під арештом за невиконання плану хлібопостачання державі, частину майна конфісковано. Заарештований 24 жовтня 1937 р. як сектант і за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 29 червня 1989 р.

БЛОХІНА Валентина Григорівна народилася 1903 р. у с. Бакай Полтавського пов. Полтавської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1924—1937 рр. член ВКП(б). Проживала в Харкові. Голова радгоспної секції Харківської облспоживспілки. Заарештована 12 жовтня 1937 р. як член антирад. української націоналістичної терористичної організації (статті 54^{11}, 54^{8} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 грудня 1937 р. позбавлена волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбувала в Північуралтабі на ст. Азанка залізниці ім. Кагановича у Свердловській обл. Справу закрито слідчастиною Харківського міськвідділу НКВС 13 березня 1940 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БЛУДОВ Андрій Митрофанович народився 1898 р. у с. Шевелівка Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у кол. Петрівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 9 лютого 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), Харківським облсудом 17 вересня 1938 р. справу направлено на дослідування зі звільненням з-під варти на підписку про невиїзд. Спра-

ву закрито прокурором Барвінківського р-ну 11 червня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БЛУДОВ Василь Іларіонович народився 1894 р. у с. Волвенкове Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт., у минулому член ВКП(б). Проживав у с. Волвенкове Петрівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний прапор». Заарештований 10 квітня 1938 р. як член к.-р. організації, за боротьбу проти рад. влади (статті 54^{10}, 54^{13} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 квітня 1938 р. (статті 54^{8} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 грудня 1958 р.

БЛУДОВ Данило Павлович народився 1903 р. у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Архангелівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний хлібороб». У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 23 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію серед колгоспників (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 12 червня 1989 р.

БЛУДОВ Іван Семенович народився 1896 р. у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Донець». У 1932 р. за невиконання плану хлібозаготівель позбавлений волі на 6 міс. Заарештований 20 квітня 1938 р. як член к.-р. бойової есерівської організації (статті 54^{8} через ст. 17, 54^{11}, 54^{13} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{8} через ст. 17, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 серпня 1959 р.

БЛУДОВ Полікарп Іванович народився 1888 р. у с. Тернова Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Тернова Чугуївського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1931 р. розкуркулений. Нарсудом Чугуївського р-ну 11 березня 1933 р. (ст. 58 ч. 2 КК УСРР) засуджений до вислання за межі України на 5 років. Заарештований 6 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 17 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 1 березня 1968 р.

БЛУДОВ Сергій Овер'янович народився 1905 р. у с. Верхній Бишкин Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Верхній Бишкин Олексіївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 11-річчя Жовтня. Заарештований 25 вересня 1937 р. за антирад. агітацію під час підписки на позику «Оборони СРСР» (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 8 травня 1939 р. засуджений на 1,5 роки позбавлення волі у ВТТ. Помер 1991 р. Реабілітований 28 жовтня 1993 р.

БЛУМБЕРГ Йоганн Янович народився 1898 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Липовий Гай Харківського р-ну Харківської обл. Бухгалтер радгоспу ім. Шевченка. Заарештований 4 лютого 1938 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР), помер 2 травня 1938 р. у Харківській в'язниці № 5. Справу закрито Золочівським РВ НКВС 3 жовтня 1938 р. через смерть підслідного. Реабілітований 12 серпня 1997 р.

БЛЮМ Едуард Андрійович народився 1910 р. у с. Галицько-Міське Климовичівського пов. Могильовської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1932—1935 рр. член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Робітник заводу № 183. Заарештований 3 грудня 1937 р. за шпигунську та диверсійну роботу (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 липня 1957 р.

БЛЮМБЕРГ Ізраїль Азарійович народився 1885 р. у с. Новополтавка Херсонського пов. Херсонської губ. Єврей, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник постачання будівельного тресту № 19. Заарештований 27 квітня 1938 р. як член англійської шпигунської організації (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 19 грудня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БЛЯХ Яків Йосифович народився 1907 р. у м. Костюковичі Могильовської губ. Єврей, із службовців, освіта незакінчена вища, позапарт., у 1926-1928 рр. член єврейської комуністичної робітничої партії. Проживав у Харкові. Викладач курсів перепідготовки голів та секретарів сільрад. Заарештований 14 жовтня 1937 р. за антирад. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 9 грудня 1958 р.

БОББ Едуард Федорович народився 1886 р. у кол. Лугове-Блюменталь Мелітопольського пов. Таврійської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Помічник завідувача магазину № 1. Заарештований 2 січня 1938 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 6 липня 1963 р.

БОББ Пилип Пилипович народився 1889 р. у с. Безпалівка Зміївського пов. Харківської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Липкуватівка Нововодолазького р-ну Харківської обл. Поштовий агент Нововодолазького зоотехнікуму. Заарештований 14 лютого 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 14 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 березня 1989 р.

БОБЕНКО (Бабенко, Бінбенко, Бінбенок) Макар Іванович народився 1887 р. у с. Верхня Писарівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Колодязне Дворічанського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 15 жовтня 1937 р. за антирад. настрої, вихваляння ворогів народу та поширення провокаційних чуток (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Постановою УНКВС по Харківській обл. від 15 березня 1939 р. справу направлено на припинення за відсутності доказів злочину та за станом здоров'я підслідного. Звільнений з-під варти 15 березня 1939 р. Справу закрито обласним прокурором у спецсправах 5 жовтня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БОБИЛЬОВ Тимофій Федорович народився 1901 р. у м. Брянськ Брянського пов. Орловської губ. Росіянин, з кустарів, освіта середня, позапарт., у 1929—1934 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Інструктор Харківської картографічної фабрики. Заарештований 16 квітня 1938 р. як член РОВСу (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 квітня 1938 р. (статті 54^{8}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 березня 1958 р.

БОБИЛЬОВ Яків Прокопович народився 1894 р. у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну Харківської обл. Учитель Петрівської школи. Заарештований 5 квітня 1938 р. як член к.-р. бойової есерівської організації (статті 54^{2}, 54^{8} через ст. 17, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{8} через ст. 17, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл з конфіскацією майна. Розстріляний 28 травня 1938 р. Реабілітований 26 грудня 1958 р.

БОБИР Григорій Харитонович народився 1882 р. у с. Рунівщина Полтавського пов. Полтавської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1920 р. член партії боротьбистів, у 1920—1936 рр. член ВКП(б). Проживав у м. Полтава Харківської обл. Пенсіонер. Заарештований 29 липня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію серед робітників вагонного депо винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 18 серпня 1937 р. у м. Полтава. Реабілітований 22 серпня 1956 р.

БОБИР Павло Іванович народився 1895 р. на хут. Деркачі Миргородського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Деркачі Миргородського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 17-річчя Жовтня. У 1933 р. в адміністративному порядку висланий. Заарештований 5 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 11 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 14 березня 1989 р.

БОБИРЄВ Василій Федорович народився 1894 р. у м. Валуйки Валуйського пов. Воронезької губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на ст. Тополі Північно-Донецької залізниці. Черговий по станції. Заарештований 5 червня 1938 р. як член к.-р. правотроцькістської шкідницької організації (статті 54^{7}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито ДТВ ГУДБ НКВС Північно-Донецької залізниці 5 лютого 1939 р. за недоведеності обвинувачення. Звільнений з-під варти 14 лютого 1939 р.

БОБИРЄВ Федір Миронович народився 1899 р. у с. Нелідовка Бєлгородського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1924—1926 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник Харківського велосипедного заводу. Заарештований 28 червня 1938 р. як член підпільної антирад. організації на Півд. залізниці в минулому та за к.-р. троцькістську пропаганду (ст. 54^{8}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і Харків-

ським облсудом 7 березня 1939 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений до 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований 10 листопада 1992 р.

БОБИРЬОВ Григорій Павлович народився 1906 р. у с. Запсілля Суджанського пов. Курської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Нова Софіївка Богодухівського р-ну Харківської обл. Робітник Богодухівської торф'яної артілі. Заарештований 4 серпня 1938 р. за антирад. пропаганду (статті 54^6, 54^{10} КК УРСР), справу закрито прокуратурою Харківської обл. 21 січня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БОБКОВ Михайло Сергійович народився 1911 р. у с. Растєгаєвка Скопінського пов. Рязанської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник караулу заводу № 183. Заарештований 15 листопада 1937 р. як член к.-р. терористичної повстанської організації (статті 54^2, 54^8, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 8 червня 1938 р. засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований 30 березня 1990 р.

БОБЛОВСЬКИЙ (Бубловський) Микола Ілліч народився 1902 р. у с. Цареборисівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Любашівка Ізюмського р-ну Харківської обл. Охоронець-пожежник артілі кустарної промисловості. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 16 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Амуртабі у м. Свободний Хабаровського краю. Реабілітований 23 березня 1989 р.

БОБОВНИКОВ Микола Іванович народився 1894 р. у Харкові. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт., у 1931—1936 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Дудківка Зміївського р-ну Харківської обл. Нормувальник контори 7-ї дистанції колії Півд. залізниці. Заарештований 4 лютого 1938 р. за антирад. настрої та зв'язки з контррозвідкою білих (статті 54^{10}, 54^{13} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 28 квітня 1939 р. виправданий.

БОБОВСЬКИЙ Степан Іванович народився 1874 р. у м. Гродно Гродненської губ. Росіянин, з міщан, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у с. Гиївка Харківського р-ну Харківської обл. Безпарафіяльний піп. Заарештований 24 грудня 1937 р. за антирад. агітацію та терористичні прояви (статті 54^8, 54^{10} ч. 2 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 3 липня 1989 р.

БОБОРИКІН (Бабарикін) Григорій Васильович народився 1886 р. у м. Зміїв Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Крутоярка Петрівського р-ну Харківської обл. Рахівник колгоспу ім. Ворошилова. Заарештований 18 квітня 1938 р. як член к.-р. військово-бойової повстанської есерівської організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 10 жовтня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БОБОШКО Микола Давидович народився 1889 р. у слоб. Сватова Лучка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Диспетчер ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 4 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 4 серпня 1938 р. за к.-р. троцькістську діяльність позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбував на Колимі. Реабілітований 30 червня 1989 р.

БОБРИК Полікарп Петрович народився 1893 р. у с. Гусарівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Гусарівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Радянське село». Заарештований 10 вересня 1937 р. за шпигунську диверсійну діяльність (статті 54^6, 54^9 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 7 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

БОБРИЦЬКИЙ Іван Євгенович народився 1891 р. у с. Городнє Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Городнє Краснокутського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1930 р. розкуркулений. Нарсудом Краснокутського р-ну 6 січня 1932 р. (ст. 58 ч. 2 КК УСРР) позбавлений волі у ВТТ на 5 років з пораженням прав на 5 років і висланням за межі України на 5 років після відбуття покарання. Заарештований 30 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Волготабі в м. Рибінськ Ярославської обл. Реабілітований 29 червня 1989 р.

БОБРИШЕВ Мусій Іванович народився 1876 р. у с. Бугаївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із кустарів, освіта

початкова, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Помічник бухгалтера товарного відділу міжрайбази Облхаторгу. Заарештований 29 березня 1938 р. як член повстанської к.-р. української націоналістичної організації та за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 10 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{8} через ст. 17, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1956 р.

БОБРИШОВ Василь Павлович народився 1905 р. у с. Залінійне Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Залінійне Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Шлях Леніна». Заарештований 8 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Зачепилівським РВ НКВС 12 січня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР).

БОБРИШОВ Іван Іванович народився 1892 р. у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну Харківської обл. Закупник худоби заготконтори. Заарештований 20 квітня 1938 р. як член к.-р. есерівської організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), 26 березня 1939 р. прокуратурою Ізюмського р-ну з-під варти звільнений. Справу закрито прокуратурою Петрівського р-ну 28 квітня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БОБРОВ Данило Андрійович народився 1888 р. у с. Волвенкове Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1920—1923 рр. член РКП(б). Проживав у с. Волвенкове Петрівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 17-го Партз'їзду. У 1927 р. під арештом за ст. 54^{10} КК УСРР. Заарештований 15 квітня 1938 р. як член к.-р. есерівської організації (ст. 54^{13} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 квітня 1938 р. (статті 54^{8} через ст. 17, 54^{11}, КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 грудня 1958 р.

БОБРОВ Євграф Григорович народився 1898 р. у м. Куп'янськ Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Бригадир депо ст. Куп'янськ-Вузл. Північно-Донецької залізниці. Заарештований 20 грудня 1937 р. як член к.-р. шкідницької організації (статті 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Сталінській обл. від 31 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 січня 1938 р. у [м. Сталіне Сталінської обл.]. Реабілітований 22 серпня 1989 р.

БОБРОВ Іван Федорович народився 1890 р. у м. Куп'янськ Куп'янського пов. Харківської губ. Росіянин, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер іподрому. Заарештований 19 квітня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 29 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БОБРОВСЬКИЙ Антон Йосифович народився 1903 р. у с. Радовель Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Добренька Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Оборона країни». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. як спецпереселенець, що є членом ПОВ, та за шпигунську роботу на користь Польщі (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 серпня 1989 р.

БОБРОВСЬКИЙ Євген Олександрович народився 1905 р. у Харкові. Росіянин, з робітників, освіта середня, у 1930—1937 рр. член ВКП(б). Служив у м. Слуцьк Ленінградської обл. Начальник полігону 6-ї окремої танкової бригади, старший лейтенант. Заарештований 28 серпня 1937 р. за зв'язок з членами ПОВ (ст. 58^{10} КК РРФСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 23 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 вересня 1937 р. у Ленінградській обл. Реабілітований 18 квітня 1960 р.

БОБРОВСЬКИЙ Йосиф Антонович народився 1902 р. у с. Судимонт Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Безпальцеве Барвінківського р-ну Харківської обл. Робітник радгоспу ім. Челюскінців. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 вересня 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{9} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 13 травня 1961 р.

БОБРОВСЬКИЙ Людвіг Степанович народився 1898 р. у с. Волиця-Татарське Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із

селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Хатнє Вільхуватського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу. У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 26 листопада 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 6 червня 1959 р.

БОБРУСЬ Дмитро Петрович народився 1887 р. у с. Бугаївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бугаївка Савинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Робітник». Заарештований 14 березня 1938 р. як член к.-р. повстанської націоналістичної організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. (статті 54^2, 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1956 р.

БОБУХ Никифор Олексійович народився 1887 р. у с. Барвінкове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1905 р. член партії соціалістів-революціонерів, у 1920—1922 рр. кандидат у члени РКП(б). Проживав у м. Барвінкове Барвінківського р-ну Харківської обл. Приймальник Барвінківського комбінату «Союзборошно». Заарештований 2 квітня 1938 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито прокурором Ізюмського р-ну 23 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР), звільнений з-під варти 10 березня 1939 р.

БОВА Андрій Васильович народився 1891 р. у с. Олексине Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1918 і 1919 рр. член партії соціалістів-революціонерів. Проживав у с. Шарівка Богодухівського р-ну Харківської обл. Головний бухгалтер Шарівського санаторію. Заарештований 5 березня 1938 р. як член к.-р. української повстанської організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 вересня 1957 р.

БОВА-ШОПЕНКО Ганна Олексіївна народилася 1907 р. у м. Вовчанськ Вовчанського пов. Харківської губ. Українка, з торговців, освіта середня, позапарт. Проживала в м. Ізяслав Вінницької обл. Домогосподарка. Заарештована 5 грудня 1937 р. за недонесення органам НКВС про участь чоловіка в антирад. військовій фашистській змові (ст. 54^1 п. «б» через ст. 20 КК УРСР), у 1938 р. звільнена з-під варти за станом здоров'я та виїхала до Харкова. Справу незавершено.

БОВЕЛЬ Едмунд Людвігович народився 1893 р. у с. Боголюбівка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Парафіївка Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний промінь». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 29 грудня 1937 р. за антидержавну та к.-р. діяльність (статті 54^6, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

БОВКУН Ганна Федорівна народилася 1912 р. у с. Іванчино Рязанського пов. Рязанської губ. Росіянка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Касир магазину № 11 міськхарчоторгу. Заарештована 2 серпня 1938 р. як дружина зрадника батьківщини (ст. 54^1 п. «в» КК УРСР), справу закрито ОВ УДБ НКВС ХВО 14 грудня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БОВКУН Іван Петрович народився 1908 р. у с. Красне Бєлгородського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Фотограф Харківського обласного фотокінотресту. Заарештований 15 листопада 1937 р. як член антирад. націоналістичної організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 8 січня 1938 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 9 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 травня 1959 р.

БОВКУН Прокіп Іванович народився 1902 р. у с. Рябинівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Лозова Півд. залізниці. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 22 квітня 1938 р. за приховування соціального стану під час влаштування на роботу на транспорт та к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Лозова Півд. залізниці 24 лютого 1939 р. за недостатності зібраних матеріалів для суду.

БОВКУН Прохор Микитович народився 1897 р. у с. Копище Овруцького пов. Волинської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Карайкозівка

Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Ворошилова. У 1928 р. за шкідницьку діяльність у колгоспі позбавлений волі на 7 років. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 29 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР від 3 лютого 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 21 лютого 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Після звільнення з-під варти проживав у с. Лопатине Олевського р-ну Житомирської обл. Реабілітований 7 березня 1967 р.

БОВКУН Степан Іванович народився 1893 р. у с. Копище Овруцького пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Карайкозівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Ворошилова. У 1934 р. під арештом за к.-р. діяльність. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 30 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР від 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 21 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 29 травня 1965 р.

БОВКУНЕНКО Федосій Андрійович народився 1896 р. у с. Максимівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Зачепилівка Зачепилівського р-ну Харківської обл. Рахівник колгоспу ім. 17-го партз'їзду. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 6 травня 1938 р. за підозрою в здійсненні диверсійного акту шляхом отруєння колгоспних коней (ст. 54^{9} КК УРСР), справу закрито прокурором Зачепилівського р-ну 23 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БОВСУНОВСЬКИЙ (Болсуновський) Йосиф Іванович народився 1904 р. у кол. Кобилянка Чернігівського пов. Чернігівської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Колонтаїв Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «П'ятирічку за 4 роки». Заарештований 19 січня 1938 р. за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1965 р.

БОВТ Василь Сергійович народився 1899 р. у міст. Балаклія Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Балаклія Балаклійського р-ну Харківської обл. Робітник ремонтного пункту ст. Балаклія Північно-Донецької залізниці. Заарештований 12 січня 1938 р. як член антирад. диверсійної організації (статті 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Сталінській обл. 4 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 травня 1938 р. у [м. Артемівськ Сталінської обл.]. Реабілітований 18 липня 1957 р.

БОВТ Гарасим Трохимович народився 1892 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Колійний обхідник ст. Основа Півд. залізниці. У 1930 р. розкуркулений. У 1931 р. під слідством Харківського облвідділу ДПУ як член к.-р. повстанської організації (ст. 54^{11} КК УСРР). Заарештований 11 жовтня 1937 р. як член к.-р. повстанської організації (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у м. Свободний Хабаровського краю, де й помер 18 травня 1941 р. Реабілітований 24 жовтня 1964 р.

БОВТ Марко Іванович народився 1897 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Сторож 1-ї Харківської залізничної лікарні. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 16 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 24 жовтня 1964 р.

БОГАТИР Павло Платонович народився 1899 р. у с. Дубові Гряди Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Робітник МТМ радгоспу «Комуніст». У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 16 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 26 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Півдзалізничтабі у Бурят-Монгольській АРСР. На 1957 р. проживав у м. Лозова Харківської обл. Реабілітований 19 грудня 1958 р.

БОГАТИР Яків Григорович народився 1881 р. у с. Лютівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта

початкова, позапарт. Проживав у м. Богодухів Богодухівського р-ну Харківської обл. Завідувач Богодухівського складу Харторгу. Заарештований 10 лютого 1938 р. за антирад. настрої, участь у к.-р. українській націоналістичній організації (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 листопада 1958 р.

БОГАТИРЬОВ Марк Савич народився 1895 р. у с. Берестовенька Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ворошилове Красноградського р-ну Харківської обл. Робітник Красноградської міської ради. У 1930 р. розкуркулений. У 1930 р. нарсудом Красноградського р-ну за невиконання плану хлібозаготівлі засуджений на 2 роки позбавлення волі. Заарештований 12 жовтня 1937 р. як куркуль та за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 12 червня 1989 р.

БОГАТЧУК Олександр Кіндратович народився 1896 р. у с. Хлевище Брестського пов. Гродненської губ. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт., у 1918—1923 рр. член РКП(б). Проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Технік-будівельник міськради. Заарештований 14 серпня 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 22 листопада 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БОГАЧОВ Купріян Костянтинович народився 1893 р. у с. Микитина Чухломського пов. Костромської губ. Росіянин, з кустарів, освіта початкова, позапарт., у 1918—1921 рр. член РКП(б). Проживав у м. Балаклія Балаклійського р-ну Харківської обл. Робітник підсобного господарства 13-го батальйону. Заарештований 3 березня 1938 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР), справу закрито Балаклійським РВ НКВС 14 травня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БОГАЧОВ Олексій Тихонович народився 1905 р. у с. Мар'їне Мценського пов. Орловської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, член ВКП(б) з 1930 р. Проживав у м. Полтава Полтавської обл. Бригадир паровозоремонтного депо ст. Полтава Півд. залізниці. Заарештований 27 квітня 1938 р. як член антирад. правотроцькістської організації (статті 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 20 квітня 1939 р. (статті 54^{7}, 54^{8} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 12 років з пораженням у правах на 5 років. Термін покарання відбував у Крастабі. За нарядом МДБ СРСР від 7 жовтня 1948 р. висланий на поселення до с. Тасєєво Тасєєвського р-ну Красноярського краю, де й помер 1 травня 1953 р. Реабілітований 23 червня 1956 р.

БОГДАН Григорій Мусійович народився 1907 р. у с. Богдани Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Золочів Золочівського р-ну Харківської обл. Робітник Харківської контори Головлісу. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 19 травня 1930 р. (ст. 54^{10} КК УСРР) висланий до Північного краю на 5 років. Заарештований 29 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Після звільнення з-під варти проживав за старою адресою. Реабілітований 25 серпня 1967 р.

БОГДАН Іван Васильович народився 1894 р. у с. Великий Бурлук Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Робітник павільйону Харнархарчу. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. майно конфісковане. Ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 липня 1932 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки, з місця заслання втік. Заарештований 31 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 вересня і 10 квітня 1989 р.

БОГДАН Пилип Михайлович народився 1881 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «Комуніст». У 1933 р. розкуркулений. Заарештований 12 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 2 КК УРСР) і Харківським облсудом 10 квітня 1939 р. засуджений на 1 рік і 6 міс. позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 2 роки. Термін перебування під слідством був зарахований у термін покарання, з-під варти звільнений. Реабілітований 7 грудня 1993 р.

БОГДАНОВ Веніамін Олександрович народився 1877 р. у с. Петропавлівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із

священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Бухгалтер НСШ № 1. Заарештований 19 грудня 1937 р. за шпигунство на користь Німеччини та к.-р. агітацію (статті 54^6, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 квітня 1989 р.

БОГДАНОВ Григорій Михайлович народився 1897 р. у с. Ніколаєвка Новооскольського пов. Курської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1925—1936 рр. член ВКП(б). Проживав у сел. Куп'янськ-Вузл. Куп'янського р-ну Харківської обл. Маневровий машиніст ст. Куп'янськ-Вузл. Північно-Донецької залізниці. Заарештований 22 лютого 1938 р. як член польської шпигунської диверсійної організації (статті 54^6, 54^7, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР від 5 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Дата і місце розстрілу невідомі. Реабілітований 20 серпня 1957 р.

БОГДАНОВ Микола Петрович народився 1894 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з міщан, освіта середня, позапарт. Бухгалтер 19-го будівельного тресту 1-го управління «Південмонтажбуду». Заарештований 8 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію, шпигунство (статті 54^6, 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 березня 1938 р. (статті 54^2, 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 грудня 1957 р.

БОГДАНОВ Пилип Володимирович народився 1894 р. у с. Безлюдівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Безлюдівка Харківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 2-ї п'ятирічки. У 1921 р. під арештом за службу в Білій армії. Заарештований 8 травня 1938 р. як член РОВСу (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 4 листопада 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Справу закрито Харківським міськвідділом НКВС 4 липня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти. Реабілітований 12 червня 1989 р.

БОГДАНОВА Онисія Дмитрівна народилася 1897 р. у м. Павловськ Павловського пов. Воронезької губ. Росіянка, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Кравчиня. Заарештована 28 серпня 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 грудня 1937 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала у Картабі. Реабілітована 8 вересня 1959 р.

БОГДАНОВА Софія Володимирівна народилася 1886 р. у м. Лівни Лівненського пов. Орловської губ. Росіянка, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 8 жовтня 1937 р. як дружина ворога народу і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 грудня 1937 р. (ст. 54^1 п. «в» КК УРСР, за наказом НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) вислана до Казахстану на 5 років. На засланні перебувала у м. Алма-Ата, с. Шолак-Дощан Советського р-ну Північно-Казахстанської обл. Померла 23 листопада 1966 р. в Харкові. Реабілітована 14 лютого 1956 р.

БОГДАНОВИЧ Олександр Костянтинович народився 1886 р. у м. Ковель Ковельського пов. Волинської губ. Білорус, із службовців, освіта неповна середня, позапарт. Проживав на ст. Куп'янськ Північно-Донецької залізниці. Начальник станції. Заарештований 11 жовтня 1937 р. як польський шпигун (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 23 лютого 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний [у м. Сталіне Сталінської обл.], дата розстрілу невідома. Реабілітований 19 травня 1964 р.

БОГДАНОВСЬКИЙ Абель Пінхусович народився 1890 р. у Варшаві. Єврей, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник фабрики Коопмилпрому. Заарештований 22 січня 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 вересня 1938 р. (ст. 54^6 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 6 квітня 1989 р.

БОГДАНСЬКИЙ Адольф Фрідріхович народився 1901 р. на хут. Синємох Овруцького пов. Волинської губ. Німець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шевченкове Шевченківського р-ну Харківської обл. Робітник радгоспу «Індустріальний». Заарештований 21 січня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 14 жовтня 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Онегтабі на ст. Плесецька Північної залізниці. У січні 1941 р. слідчою частиною УНКВС по Харківській обл. справу направлено до особливої наради при НКВС СРСР на перегляд і закриття справи зі звільненням з-під варти (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Рішення у справі відсутнє.

БОГДАНСЬКИЙ Стефан Мартинович народився 1887 р. у с. Тріски Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта по-

чаткова, позапарт. Проживав у с. Варварівка Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Тельмана. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 листопада 1937 р. за шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 13 листопада 1964 р.

БОГДАШЕВСЬКИЙ Іван Феофанович народився 1887 р. у м. Брест-Литовський Брестського пов. Гродненської губ. Росіянин, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Диспетчер ст. Основа Півд. залізниці. У 1923 р. Одеським губвідділом ДПУ за службу у армії Денікіна висланий з прикордонної смуги. Заарештований 19 вересня 1937 р. за шпигунство та антирад. настрої (статті 54^6, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Картабі у с. Долинка Тельманівського р-ну Карагандинської обл. Звільнений з-під варти 17 квітня 1944 р. на підставі директиви НКВС СРСР та прокурора СРСР від 26 січня 1942 р. На 1956 р. проживав у с. Губарівка Богодухівського р-ну Харківської обл. Реабілітований 14 лютого 1956 р.

БОГДЮКЕВИЧ (Іванова) Катерина Герасимівна народилася 1889 р. у м. Жмеринка Літинського пов. Подільської губ. Українка, з міщан, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Лікар-гінеколог Центральної поліклініки Півд. залізниці та 1-ї поліклініки ім. Пирогова. Заарештована 4 січня 1938 р. як дружина зрадника батьківщини (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 березня 1938 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбувала в Акмолінському відділенні Картабу та Північуралтабі. На 1956 р. проживала в м. Азанка Свердловської обл., працювала лікарем, на 1959 р. проживала в Харкові. Реабілітована 22 січня 1957 р.

БОГІНСЬКИЙ Алоїз Домінікович, див. *БАГІНСЬКИЙ (Богінський) Алоїз Домінікович.*

БОГІНСЬКИЙ (Багінський) Антон Йосифович народився 1893 р. у с. Чміль Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Коханівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Петровського. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. як прибічник фашистської Німеччини та за антидержавну і к.-р. діяльність (статті 54^7, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 серпня 1989 р.

БОГІНСЬКИЙ (Багінський) Антон Шимонович народився 1911 р. у с. Полянки Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Гусинка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 8 лютого 1938 р. за к.-р. розвідувальну діяльність на користь іноземної держави (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР), справу закрито Куп'янським РВ НКВС 19 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БОГІНСЬКИЙ (Багінський) Вікентій Лаврентійович народився 1899 р. у с. Стара Богушівка Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новоолександрівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. КІМ. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 31 грудня 1937 р. за к.-р. роботу (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 3 січня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 квітня 1989 р.

БОГІНСЬКИЙ (Багінський) Гнат Іванович народився 1894 р. у с. Городнявка Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Полтава Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Карла Маркса. У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 13 серпня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної польської організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 30 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 серпня 1989 р.

БОГІНСЬКИЙ Іван Семенович народився 1879 р. у с. Полянки Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Книшівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. У 1929 р. розкуркулений. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 31 грудня

1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 серпня 1989 р.

БОГІНСЬКИЙ Йосиф Адольфович, див. *БАГІНСЬКИЙ (Богінський) Йосиф Адольфович.*

БОГІНСЬКИЙ (Багінський) Казимир Гнатович народився 1884 р. у с. Мар'янівка [Новоград-Волинського пов.] Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Майстер склозаводу. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 28 березня 1938 р. як член шпигунської повстанської антирад. організації (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 жовтня 1958 р.

БОГІНСЬКИЙ Каспер Герасимович народився 1888 р. у с. Брачки Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кирилівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Перемога бідняка». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 1 січня 1938 р. як член к.-р. організації та за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 серпня 1989 р.

БОГІНСЬКИЙ Леонтій Вікентійович народився 1903 р. у с. Судимонт Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Велика Андріївка Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний Жовтень». Заарештований 9 вересня 1937 р. за к.-р. діяльність та поширення провокаційних чуток (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

БОГІНСЬКИЙ (Багінський) Павло Варфоломійович народився 1898 р. у с. Красносілка Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Моначинівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 17 грудня 1937 р. як член польської к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 червня 1959 р.

БОГІНСЬКИЙ (Багінський) Франц Варфоломійович народився 1889 р. у с. Красносілка Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Моначинівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 17 грудня 1937 р. як організатор к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 червня 1959 р.

БОГІНСЬКИЙ Франц Лаврентійович, див. *БАГІНСЬКИЙ (Богінський) Франц Лаврентійович.*

БОГІНСЬКИЙ Юліан Вікентійович, див. *БАЧИНСЬКИЙ (Богінський, Багінський) Юліан Вікентійович.*

БОГНИК (Бочник) Станіслав Іванович народився 1898 р. у м. Городок Кам'янець-Подільського пов. Подільської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у радгоспі «Червона хвиля» у Великобурлуцькому р-ні Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 24 листопада 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 12 вересня 1959 р.

БОГОДИСТ Степан Іванович народився 1892 р. у м. Богодухів Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Без певних занять. Заарештований 14 жовтня 1937 р. як керівник антирад. фашистської організації (статті 54^{8}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Північсхідтабі в м. Магадан Хабаровського краю. Після звільнення з-під варти проживав у м. Полтава. Реабілітований 17 вересня 1955 р.

БОГОДУШКО Федір Антонович народився 1897 р. у с. Голубівка Лебединського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Учитель СШ № 1. Заарештований 11 березня 1938 р. як член к.-р. української буржуазно-націоналістичної організації та за к.-р. роботу (статті 54^2, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 липня 1989 р.

БОГОМОЛ Єгор Федорович народився 1898 р. у с. Мурафа Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мурафа Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Комунар». Заарештований 5 квітня 1938 р. як член к.-р. української націоналістичної організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 3 лютого 1956 р.

БОГОМОЛ Сергій Андрійович народився 1887 р. у с. Мурафа Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Мурафа Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Комунар». У 1933 р. майно конфісковане. Заарештований 8 квітня 1938 р. як член к.-р. української націоналістичної організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 лютого 1958 р.

БОГОМОЛОВ Ілля Миколайович народився 1887 р. у м. Болхов Болховського пов. Орловської губ. Росіянин, з торговців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Чугуївському р-ні Харківської обл. Рахівник колгоспу ім. Сталіна. У 1931 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 6 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію, прояви терористичних тенденцій щодо вождя партії т. Сталіна (статті 54^8 через ст. 17, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. (статті 54^8 через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 23 березня 1989 р.

БОГОМОЛОВ Олександр Трохимович народився 1899 р. і проживав у Харкові. Росіянин, із купців, освіта незакінчена вища, позапарт. Виконувач обов'язків інженера Стальпроммеханізації. Заарештований 3 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 8 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 29 березня 1989 р.

БОГОМОЛОВ Степан Сергійович народився 1899 р. і проживав у Харкові. Українець, з торговців, освіта середня, позапарт. Працівник Харківського машинобудівного заводу ім. МОПРу. У 1919 р. під арештом за сулжбу у білих. Заарештований 15 жовтня 1937 р. за ворожі настрої, як агент іноземної розвідки (статті 54^6, 54^{11} 56^{17} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 листопада 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Північуралтабі. Звільнений з-під варти достроково 25 квітня 1943 р. Брав участь у Великій Вітчизняній війні. Нагороджений медалями «За отвагу», «За боевые заслуги», «За взятие Будапешта», «За победу над Германией». На 1959 р. проживав у Харкові. Пенсіонер. Реабілітований 24 квітня 1959 р.

БОГОМОЛОВ Юрій Анатолійович народився 1889 р. у м. Катеринослав Катеринославської губ. Росіянин. із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Інженер-економіст, начальник відділу Будинку техніки. У 1931 р. під слідством органів ДПУ як член к.-р. організації. Заарештований 28 березня 1938 р. як член к.-р. організації «Весна» (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 14 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БОГОМОЛОВА Феодосія Омелянівна народилася 1886 р. у с. Вільшани Харківського пов. Харківської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Пенсіонерка. Заарештована 4 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^6 КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 22 вересня 1939 р. за недоведеності складу злочину. Звільнена з-під варти 1 листопада 1939 р.

БОГОРАДОВ Парфентій Антонович народився 1888 р. у с. Адамівка Житомирського пов. Волинської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Будьонівка Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Будьонного. У 1933 р. майно конфісковане. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 17 грудня 1937 р. за розвідувальну роботу (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР)

і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 серпня 1989 р.

БОГУЛЯ Петро Андрійович народився 1889 р. у м. Лебедин Лебединського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Без певних занять. Заарештований 27 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію та участь у к.-р. організації (статті 54^{10} ч. 2, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бамтабі в м. Свободний Хабаровського краю. Реабілітований 1 серпня 1989 р.

БОГУН Трохим Петрович народився 1900 р. у с. Добровілля Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав і працював у радгоспі ім. 17-го Партз'їзду Близнюківського р-ну Харківської обл. У 1932 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 13 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 26 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 8 червня 1989 р.

БОГУСЛАВСЬКИЙ Григорій Федорович народився 1897 р. у м. Катеринослав Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Попасне Савинського р-ну Харківської обл. Завідувач лавки Бугаївського чоботарського товариства. Заарештований 17 вересня 1938 р. за антирад. агітацію, деморалізацію колгоспників (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 10 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{8} через ст. 17, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1956 р.

БОГУСЛАВСЬКИЙ Костянтин Євгенович народився 1895 р. у с. Павлівка Старобільського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Композитор, член оргкомітету композиторів. У 1930 р. під слідством ДПУ УСРР за справою СВУ. Заарештований 12 серпня 1937 р. як член націоналістичної фашистської організації (статті 54^{8}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 8 листопада 1937 р. (статті 54^{1} п. «а», 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 29 березня 1957 р.

БОГУСЛАВСЬКИЙ Петро Григорович народився 1907 р. у м. Херсон Херсонської губ. Єврей, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт., до 1935 р. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Помічник начальника цеху № 482 заводу № 183. Заарештований 28 квітня 1938 р. як член к.-р. повстанської організації (статті 54^{1} п. «б», 54^{11} КК УРСР), справу закрито ОВ УДБ НКВС ХВО 22 лютого 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР). На 1990 р. проживав у м. Челябінськ Челябінської обл.

БОГУСЛАВСЬКИЙ Петро Несторович народився 1887 р. у с. Коломак Валківського пов. Харківської губ. Українець, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Балаклія Балаклійського р-ну Харківської обл. Завгосп медичної школи. Заарештований 2 березня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 14 квітня 1939 р. засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 5 років, за ст. 54^{11} КК УРСР виправданий. Ухвалою Верховного Суду УРСР від 31 липня 1939 р. термін покарання знижено до 5 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 2 роки. На 1965 р. проживав у м. Балаклія Балаклійського р-ну Харківської обл. Реабілітований 26 червня 1965 р.

БОГУЦЬКА Марія Євстафіївна народилася 1892 р. у с. Перковичі Кобринського пов. Гродненської губ. Українка, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Безробітна. Заарештована 28 серпня 1937 р. як дружина члена антирад. організації (ст. 54^{10} КК УСРР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 2 жовтня 1937 р. як член сім'ї зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Реабілітована 10 березня 1958 р.

БОГУЦЬКИЙ Володимир Володимирович народився 1916 р. у м. Ярославль Ярославської губ. Українець, із службовців, освіта середня, позапарт., у минулому член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Безробітний. Заарештований 27 серпня 1937 р. як син ворога народу (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 2 листопада 1937 р. як соціально-небезпечний елемент позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував у Нижньоамурському ВТТ у м. Комсомольськ-на-Амурі. Реабілітований 15 березня 1989 р.

БОГУШ Марія Луківна народилася 1900 р. у м. Ілжа Радомської губ. Росіянка, із селян, освіта початкова, позапарт., до 1937 р. член ВКП(б) Проживала в Харкові. Начальник групи фабрики механізованого обліку при Управлінні Півд. залізниці. Заарештована 14 лютого 1938 р. за к.-р. шкідницьку діяль-

ність (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 18 березня 1939 р. по суду виправдана.

БОГУШ Олександр Онопрійович народився 1900 р. у с. Семеновка Бєльського пов. Гродненської губ. Білорус, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1930—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник заводу «Серп і молот». Заарештований 22 серпня 1937 р. за шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^{6} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 14 квітня 1938 р. за підозрою в шпигунській діяльності позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Помер 14 грудня 1938 р. [у Харківській в'язниці]. Реабілітований 16 березня 1962 р.

БОГУШ Петро Станіславович народився 1882 р. у м. Млинів Дубнівського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник адміністративно-господарської частини Харківського облуправління зв'язку. Заарештований 6 вересня 1937 р. як член антирад. організації правих (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 5 грудня 1937 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 6 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 30 листопада 1957 р.

БОГУШ Прокіп Євстафійович народився 1894 р. у м. Млинів Дубнівського пов. Волинської губ. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Економіст-бухгалтер Харківської хутрової фабрики. Заарештований 10 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 6 листопада 1956 р.

БОГУШ-ЯНОВСЬКА Євгенія Гнатівна народилася 1885 р. у м. Ковель Ковельського пов. Волинської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Телефоністка поштамту. Заарештована 5 вересня 1937 р. як дружина члена антирад. організації (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 лютого 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від 22 березня 1947 р. судимість знято. Реабілітована 12 лютого 1957 р.

БОДАВЕЦЬ Іван Калістратович, див. *БАДОВЕЦЬ (Бодавець) Іван Калістратович.*

БОЖЕНКО Василь Васильович народився 1895 р. у м. Чернівці герцогства Буковина Австро-Угорської імперії. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник готелю «Інтернаціонал». Заарештований 28 вересня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 3 листопада 1937 р. за відсутності складу злочину.

БОЖЕНКО Максим Макарович народився 1888 р. у с. Гусинка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Просянка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. Заарештований 21 квітня 1938 р. за розвідувальну діяльність на користь іноземної держави (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 вересня 1956 р.

БОЖЕНКО Марія Лазарівна народилася 1895 р. у Таврійській губ. Росіянка, із селян, освіта середня, позапарт. Проживала у Харкові. Домогосподарка. Заарештована 28 жовтня 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 лютого 1938 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбував у Темтабі на ст. Потьма Московсько-Рязанської залізниці. Після звільнення з-під варти проживала в м. Сімферополь Кримської обл. Реабілітована 7 грудня 1956 р.

БОЖЕНКО Микола Васильович народився 1912 р. у с. Кочелаєво Пензенської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Куп'янськ-Вузл. Куп'янського р-ну Харківської обл. Експедитор деревообробного заводу на ст. Куп'янськ-Вузл. Північно-Донецької залізниці. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 13 січня 1938 р. як розкуркулений, що приховав своє минуле і обманним шляхом влаштувався на роботу на транспорт (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Північно-Донецької залізниці 11 жовтня 1938 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

БОЖЕНКО Микола Васильович (Зарванський Никифор Васильович) народився 1887 р. у с. Луги Ольгопольського пов. Подільської губ. Українець, із селян, освіта початкова, у 1912—1918 рр. член партії соціалістів-революціонерів, у 1918—1919 рр. член партії боротьбистів, член ВКП(б) з 1919 р. Проживав у Харкові. Керуючий Харківської бази Центросоюзу. Заарештований 28 вересня 1937 р. як член української к.-р. націоналістичної терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК

УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 30 грудня 1937 р. (статті 54^2, 54^8, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 31 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 16 листопада 1957 р.

БОЖКО Венедикт Михайлович народився 1893 р. у с. Сосипетропілля Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кругле Лозівського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Орілька Півд. залізниці. Заарештований 19 вересня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 червня 1964 р.

БОЖКО Єлизар Якович народився 1890 р. на хут. Самборівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Землевпорядник Харківського обласного земвідділу по Дворічанському р-ну. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 27 серпня 1937 р. за шкідницькі дії зі землевпорядження та висловлювання к.-р. поглядів (статті 54^7, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 3 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бамтабі в м. Свободний Хабаровського краю. Реабілітований 14 червня 1989 р.

БОЖКО Митрофан Іванович народився 1885 р. у м. Охтирка Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Охтирка Охтирського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 21 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 2 КК УРСР) і Харківським облсудом 14 квітня 1938 р. засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 3 роки. Термін покарання відбував у Північзалізничтабі, де й помер 31 травня 1939 р. Реабілітований 26 червня 1992 р.

БОЖКО Петро Антонович народився 1887 р. на хут. Рогачівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на дільниці «Верстатобуд» радгоспу «Липці» у Липецькому р-ні Харківської обл. Продавець робкоопу. У 1931 р. розкуркулений і висланий до Уральської обл. У 1932 р. із заслання втік. Заарештований 12 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 14 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амурзалізничтабі. Реабілітований 9 червня 1989 р.

БОЖОР Анастасія Савівна народилася 1901 р. у с. Інгуло-Кам'янка Олександрійського пов. Херсонської губ. Українка, із селян, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 16 грудня 1937 р. як член сім'ї зрадника батьківщини (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 лютого 1938 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Темтабі в Мордовській АРСР. Реабілітована 16 жовтня 1956 р.

БОЙКО Абрам Семенович народився 1876 р. у с. Писарівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Писарівка Старосалтівського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 5 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 18 квітня 1989 р.

БОЙКО Василь Гаврилович народився 1883 р. у с. Печеніги Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Завідувач відділу постачання та збуту фарбового заводу. У 1922 р. під слідством Ізюмської ЧК. Заарештований 25 березня 1938 р. як член к.-р. організації та за к.-р. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^2, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 7 грудня 1958 р.

БОЙКО Володимир Миколайович народився 1895 р. у с. Лушково [Люблінської губ.]. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник пожежної охорони будівельного тресту. У 1920 р. під арештом ЧК за службу в Білій армії. Заарештований 12 березня 1938 р. як член к.-р. білогвардійської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), 2 березня 1939 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито Харківським міськвідділом НКВС 2 липня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БОЙКО Володимир Петрович народився 1907 р. у с. Дедеркали Кременецького пов. Волинської губ. Українець, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Заступник начальника танкового цеху заводу № 183. Заарештований 30 травня 1938 р. як член антирад. правотроцькістської організації (статті 54^7, 54^8, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 28 травня

1940 р. (статті 58^7, 58^{11} КК РРФСР) засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 5 років і конфіскацією майна. Помер 29 грудня 1940 р. у Бутирській в'язниці в Москві. Реабілітований 4 лютого 1956 р.

БОЙКО Ганна Василівна народилася 1906 р. у с. Пилипове Харківського пов. Харківської губ. Українка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала в с. Жихар Харківського р-ну Харківської обл. Домогосподарка. Заарештована 5 січня 1938 р. як дружина контрреволюціонера (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 квітня 1938 р. як соціально небезпечний елемент передана під гласний нагляд органів НКВС за місцем проживання на 2 роки. Реабілітована 7 грудня 1956 р.

БОЙКО Георгій Олександрович народився 1903 р. у Харкові. Українець, з робітників, освіта середня спеціальна, член ВКП(б) з 1920 р. Проживав у Києві. Інспектор політичного управління КВО, батальйонний комісар. Заарештований 6 липня 1938 р. за участь в антирад. військовій фашистській змові (статті 54^1 п. «б», 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито військовою прокуратурою КОВО 13 серпня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Звільнений з-під варти 16 серпня 1939 р.

БОЙКО Григорій Кирилович народився 1904 р. у с. Ступки Зіньківського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Козіївка Краснокутського р-ну Харківської обл. Рахівник радгоспу «Глобівський». У 1932 р. під слідством Тростянецького РВ ДПУ. Заарештований 1 жовтня 1937 р. за антирад агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 6 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 14 квітня 1967 р.

БОЙКО Дмитро Семенович народився 1897 р. у міст. Краснокутськ Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Буфетник їдальні № 15 на ст. Люботин Півд. залізниці. Майно конфісковане, позбавлений виборчих прав. Заарештований 22 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність та дискредитацію органів НКВС (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 12 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 березня 1958 р.

БОЙКО Іван Артемович народився 1892 р. у с. Киселі Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Киселі Олексіївського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1930 р. розкуркулений. Ухвалою судової трійки ДПУ УСРР від 27 квітня 1930 р. (ст. 56^{16} КК УСРР) висланий [до Північного краю] на 5 років. Заарештований 14 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 15 липня 1966 р.

БОЙКО Іларіон Карпович народився 1893 р. у с. Жихар Харківського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1924—1928 рр. і 1932—1935 рр. чл. ВКП(б). Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Машиніст ст. Ізюм Північно-Донецької залізниці. Заарештований 20 жовтня 1937 р. як член к.-р. троцькістської терористичної організації та за підривну роботу на транспорті (статті 54^8, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Сталінській обл. від 17 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 листопада 1937 у [м. Сталіне Сталінської обл.]. Реабілітований 20 лютого 1957 р.

БОЙКО Йосип Іванович народився 1905 р. у с. Жихар Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Жихар Харківського р-ну Харківської обл. Вагонний майстер депо ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 21 жовтня 1931 р. як член правотроцькістської організації та за підривну роботу (статті 54^7, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 3 січня 1938 р. (статті 54^7, 54^8, 54^9, 54^{11} через ст. 20 КК УРСР) засуджений на 15 років тюремного ув'язнення з конфіскацією майна та пораженням у правах на 5 років. Реабілітований 23 травня 1957 р.

БОЙКО Микола Семенович народився 1891 р. у с. Глушково Курської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1924—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Майстер заводу № 183. Заарештований 10 жовтня 1937 р. за шпигунство (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00439 від 25 липня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Помер 25 жовтня 1937 р. у Харківській в'язниці. Реабілітований 4 лютого 1958 р.

БОЙКО Михайло Іванович народися 1909 р. у с. В'язовка Новохоперського пов. Воронезької губ. Росіянин, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Старший продавець магазину Тсоавіахіму. Заарештований 28 жовтня 1937 р. як син

розкуркуленого та брат репресованого, за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бурзалізничтабі. Реабілітований 26 червня 1989 р.

БОЙКО Михайло Іванович народився 1899 р. у с. Козача Лопань Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Козача Лопань Дергачівського р-ну Харківської обл. Робітник харківської артілі «Хімапаратура». У 1930 р. розкуркулений і висланий до Північного краю. Заарештований 28 грудня 1937 р. за антирад. агітацію та терористичні прояви (статті 54^{8}, 54^{10} ч. 2 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 листопада 1988 р.

БОЙКО Михайло Степанович народився 1890 р. у м. Тифліс Тифліської губ. Росіянин, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у м. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Фельдшер залізничної поліклініки ст. Люботин Півд. залізниці. Заарештований 13 квітня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 22 червня 1938 р. засуджений до 3 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 3 роки. Реабілітований 24 лютого 1994 р.

БОЙКО Никифор Васильович народився 1889 р. у с. Любомирка Ольгопільського пов. Подільської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Червонозаводської ТЕЦ. Заарештований 14 квітня 1938 р. за шпигунство (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БОЙКО Олександр Андрійович народився 1910 р. у с. Билбасівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Билбасівка Слов'янського р-ну Донецької обл. Ремонтний робітник ст. Слов'янськ Південно-Донецької залізниці. Заарештований 10 вересня 1938 р. за неякісний ремонт вагонів, що призвело до аварії поїзда (статті 54^{7}, 54^{9} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 12 листопада 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{8} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) засуджений до 15 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Термін покарання відбував в Озертабі, звідки у жовтні 1952 р. етапований на безстрокове поселення до с. Сухобузимське Красноярського краю. На 1973 р. проживав за старою адресою. Реабілітований 1 серпня 1957 р.

БОЙКО Олексій Григорович народився 1894 р. у м. Переяслав Переяславського пов. Полтавської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1917—1918 рр. член УСДРП, у 1924—1929 рр. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у Харкові. Гравер заводу № 14. Заарештований 15 липня 1938 р. як член антирад. терористичної організації та за зраду батьківщини (статті 54^{1} п. «а», 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 22 березня 1939 р. виправданий.

БОЙКО Парасковія Пилипівна народилася 1899 р. у с. Таранівка Зміївського пов. Харківської губ. Українка, із селян, письмен., позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 14 листопада 1937 р. як дружина репресованого (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 31 березня 1938 р. Звільнена з-під варти 5 квітня 1938 р.

БОЙКО Петро Андрійович народився 1893 р. у с. Єреміївка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Богодарівка Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Чубаря. У 1931 р. майно конфісковане. Заарештований 29 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Ірбейському р-ні Красноярського краю. Реабілітований 21 червня 1989 р.

БОЙКО Прокіп Іванович народився 1911 р. у с. Киселі Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт., у 1932—1933 рр. член ВЛКСМ. Проживав на хут. Камиленка Олексіївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Хвиля пролетарів». У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 6 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бурзалізничтабі. Реабілітований 15 листопада 1989 р.

БОЙКО Терентій Семенович народився 1905 р. у с. Новоселиця Чигиринського пов. Київської губ. Українець, із селян, освіта початкова, у 1922—1929 рр. член ВЛКСМ, у 1928—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Помічник голови Харківської міської ради. Заарештований 5 листопада 1937 р. як член антирад. терористичної організації (статті 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 20 січня 1938 р. (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна.

Розстріляний 20 січня 1938 р. у Києві. Реабілітований 7 червня 1993 р.

БОЙКО Федір Федорович народився 1906 р. у с. Ступки Зіньківського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер Союзспецбуду. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 29 жовтня 1937 р. як син куркуля, за антирад. настрої та диверсійні наміри (ст. 54_{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Усольтабі в Молотовській обл. На 1959 р. проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл., працював у радгоспі ім. Чапаєва. Реабілітований 22 травня 1959 р.

БОЙКО-ЗАХАРОВА Тетяна Федорівна народилася 1905 р. у с. Миколаївка Єлисаветградського пов. Херсонської губ. Українка, із селян, освіта вища, позапарт., у 1926—1937 рр. член ВКП(б). Проживала в Харкові. Студентка Харківського педінституту. Заарештована 16 лютого 1938 р. як дружина члена антирад. організації правих і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 26 березня 1938 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Акмолінському відділенні Картабу. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 10 березня 1940 р. ув’язнення у ВТТ замінено висланням до Красноярського краю на 5 років з зарахуванням терміну з дня арешту. Реабілітована 22 травня 1989 р.

БОЙНИК Микита Петрович народився 1882 р. у с. Соколів Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Соколів Зміївського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 23 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у м. Томськ Новосибірської обл.

БОЙЦОВ Григорій Дмитрович народився 1890 р. у с. Сальніци Тульської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, у 1919—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Голова Харківської облпромметалоспілки. Заарештований 4 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 15 січня 1939 р. засуджений на 5 років позбавлення волі у далеких ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Ухвалою Верховного Суду СРСР від 27 лютого 1938 р. вирок скасовано, справу передано на новий судовий розгляд в іншому складі суддів зі звільненням з-під варти на підписку про невиїзд. Харківським облсудом 17 листопада 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину з анулюванням підписки про невиїзд.

БОЙЧЕВСЬКИЙ Сергій Миколайович народився 1880 р. у м. Старобільськ Старобільського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Старший ревізор Харківського обласного управління Держстраху. Заарештований 10 жовтня 1937 р. за шпигунство (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 1 жовтня 1957 р.

БОЙЧЕНКО Іван Євдокимович народився 1908 р. у с. Верхня Орілька Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, член ВКП(б) з 1932 р., член ВЛКСМ з 1927 р. Проживав у м. Валки Валківського р-ну Харківської обл. Голова окружної виборчої комісії. Заарештований 9 червня 1938 р. як член антирад. терористичної троцькістської організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 16 грудня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БОЙЧЕНКО Никифор Васильович народився 1892 р. у с. Геївка Харківського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1923—1925 рр. кандидат у члени РКП(б). Проживав у с. Геївка Харківського р-ну Харківської обл. Слюсар з ремонту друкарських і лічильних машинок Дзержинського відділення Хаторгу. Заарештований 23 квітня 1938 р. як член антирад. терористичної організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 25 травня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БОЙЧУК Антон Петрович народився 1902 р. у с. Селець Station Станіславського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, член ВКП(б) з 1927 р. Проживав у сел. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Завідувач гаражу 10-ї дистанції колії Півд. залізниці. Заарештований 30 вересня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної організації та агент іноземної розвідки (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 24 квітня 1959 р.

БОЙЧУК Трохим Онуфрійович народився 1894 р. у с. Шекеринці Острозького пов.

Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сахновщина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 6 березня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 19 липня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БОК Юстина Абрамівна народилася 1895 р. у м. Олександрівськ Олександрівського пов. Катеринославської губ. Німкеня, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала у Харкові. Домогосподарка. Заарештована 11 листопада 1937 р. як дружина засудженого за шпигунство (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 27 листопада 1937 р. через важку хворобу підслідної. Звільнена з-під варти 2 грудня 1937 р.

БОК Яків Гергардович народився 1884 р. у м. Олександрівськ Олександрівського пов. Катеринославської губ. Німець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Старший економіст тресту «Трубостальпроект». Заарештований 14 серпня 1937 р. як член к.-р. фашистської шкідницької організації та агент німецької розвідки (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00439 від 25 липня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 листопада 1989 р.

БОКСЕР-ГОЛЬДБЕРГ Ушер Гершович народився 1904 р. у м. Рожище Луцького пов. Волинської губ. Єврей, з робітників, освіта середня, позапарт., у 1924—1929 рр. член КПЗУ. Проживав у Харкові. Робітник експериментальної майстерні Харківського психоневрологічного інституту. Заарештований 8 серпня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 17 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Звільнений з-під варти 2 квітня 1939 р.

БОЛГАРОВ Микола Володимирович народився 1894 р. у с. Олександрівка Одеського пов. Херсонської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Контролер ХТЗ. У 1921 р. Одеською губЧК за участь у куркульському повстанні проти рад. влади позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Амністований через 7 днів. Заарештований 9 січня 1938 р. як один з керівників Аккоржанського повстання німців-колоністів проти рад. влади у 1919 р. (статті 54^{2}, 54^{3}, 54^{8} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 травня 1957 р.

БОЛДИР Іван Тарасович народився 1898 р. у м. Таганрог області Війська Донського. Українець, з робітників, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник 5-ї дистанції зв'язку і сигналізації ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 16 січня 1938 р. як член диверсійної шпигунської організації (статті 54^{7}, 54^{8} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 26 серпня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 26 серпня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 березня 1958 р.

БОЛДИР Ксенія Іванівна народилася 1901 р. на ст. Авдіївка Бахмутського пов. Катеринославської губ. Українка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Продавщиця магазину № 41 Харпромторгу. Заарештована 8 вересня 1938 р. як дружина члена антирад. правотроцькістської диверсійно-терористичної організації на Півд. залізниці (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 жовтня 1938 р. як соціально небезпечний елемент віддана під гласний нагляд органів НКВС за місцем проживання на 2 роки. Реабілітована 31 жовтня 1989 р.

БОЛДИРЕВА Онисія Іванівна народилася 1882 р. у с. Червоний Лиман Катеринославської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 4 жовтня 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 грудня 1937 р. позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбувала в Акмолінському відділенні Картабу. Після звільнення проживала в Московській обл. Реабілітована 28 жовтня 1989 р.

БОЛДІН Берко Абрамович народився 1872 р. у м. Полоцьк Полоцького пов. Вітебської губ. Єврей, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач кіоску Союздруку. Заарештований 9 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 11 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 1 лютого 1994 р.

БОЛДОВСЬКИЙ Григорій Петрович народився 1905 р. у с. Хорошеве Харківського пов. Харківської губ. Українець, з торговців, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Хорошеве Харківського р-ну Харківської

обл. Робітник ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 11 вересня 1937 р. за приховування соціального походження, недбале ставлення до своїх обов'язків, що призвело до аварії і ухвалою трійки при УНКВС по Курській обл. від 2 грудня 1937 р. за проникнення на транспорт за фальшивими документами, шкідництво та розкладання трудової дисципліни, виступи проти позики оборони країни позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбував у Самартабі в Куйбишевській обл. Реабілітований 19 січня 1955 р.

БОЛДОВСЬКИЙ Семен Павлович народився 1888 р. у с. Хорошеве Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 16 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Основа Півд. залізниці 8 липня 1938 р. (ст. 4 КПК УРСР).

БОЛДУРАТ Захар Якович народився 1887 р. у с. Новоукраїнка Одеського пов. Херсонської губ. Молдаванин, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1917—1918 рр. член РСДРП(м). Проживав у Харкові. Робітник заводу № 183. Заарештований 14 квітня 1938 р. за антирад. та диверсійну діяльність (статті 54^{9}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 21 жовтня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БОЛЕ Сергій Карлович народився 1899 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Німець, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач будівельного сектора Діпрококсу. Заарештований 18 вересня 1937 р. як член троцькістської підривної організації (статті 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 5 травня 1959 р.

БОЛЕХОВСЬКИЙ Василь Микитович народився 1894 р. у с. Пійло Калуського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Поляк, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у с. Таранівка Зміївського р-ну Харківської обл. Учитель Таранівської СШ. Заарештований 29 серпня 1937 р. як член к.-р. організації та за шпигунство (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 15 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

БОЛИБОК Гаврило Васильович народився 1893 р. у с. Дергачі Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у смт Дергачі Дергачівського р-ну Харківської обл. Робітник харківського заводу № 183. Заарештований 23 березня 1938 р. за шпигунську та диверсійну діяльність (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 27 травня 1939 р. виправданий.

БОЛИБОК Кіндрат Степанович народився 1896 р. у с. Шептухин-Болибоки Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Шептухин-Болибоки Дергачівського р-ну Харківської обл. Бухгалтер Харківського заводу Харчоторгу. Заарештований 11 вересня 1937 р. як білий офіцер і реемігрант у минулому та за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 7 квітня 1989 р.

БОЛКУНОВ Олександр Олександрович народився 1908 р. у сел. Краматорівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Данилівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Робітник заводу ім. Куйбишева в м. Краматорськ Донецької обл. Заарештований 28 березня 1938 р. як член к.-р. націоналістичної повстанської організації та за антирад. роботу (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), звільнений з-під варти на підписку про невиїзд 28 травня 1939 р., справу закрито Харківським міськвідділом НКВС 31 серпня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БОЛОГОВ Василь Дмитрович народився 1894 р. у с. Бологівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бологівка Дворічанського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «Дворічанський». У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 16 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 29 червня 1989 р.

БОЛОГОВ Тит Максимович народився 1887 р. на хут. Бологівка Куп'янського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Бологівка Дворічанського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «Дворічанський». У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 21 квітня 1931 р. (ст. 54^{10} КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Заарештований 4 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої

трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 22 червня 1989 р.

БОЛОТІН Євсей Абельович народився 1880 р. у м. Новгород-Сіверський Новгород-Сіверського пов. Чернігівської губ. Єврей, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Кравець артілі «Швейшкірремонт». Заарештований 11 лютого 1938 р. за розвідувальну та к.-р. діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р., звільнений з-під варти як помилково заарештований.

БОЛОТНИЙ Іван Григорович народився 1893 р. у с. Алгаші Курмиського пов. Симбірської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Яловенкове Харківського р-ну Харківської обл. Завідувач магазину на ст. Люботин Півд. залізниці. Заарештований 9 грудня 1937 р. як підозріла особа, що мала зв'язки з німцями і розкуркуленими (статті 54^{6}, 54^{10} КК УРСР), і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 30 березня 1989 р.

БОЛОТОВ Микола Григорович народився 1893 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Начальник відділу матеріально-технічного постачання Харківського аеропорту. Заарештований 28 червня 1938 р. як член повстанської к.-р. організації (статті 54^{1} п. «а», 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 22 березня 1939 р. (статті 54^{2}, 54^{6} ч. 1, 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою військової колегії Верховного Суду СРСР від 4 листопада 1939 р. справу направлено на дослідування зі стадії попереднього слідства. Справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 17 лютого 1940 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР).

БОЛСУНОВСЬКИЙ Йосиф Іванович, див. *БОВСУНОВСЬКИЙ (Болсуновський) Йосиф Іванович.*

БОЛСУНОВСЬКИЙ Степан Михайлович народився 1900 р. у с. Будки-Собічинські Овруцького пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Циглерівка Красноградського р-ну Харківської обл. Безробітний. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 21 грудня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної організації та за антирад. агітацію (статті 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 серпня 1989 р.

БОЛТИШЕВ Сергій Павлович народився 1895 р. на ст. Аджикабу Бакинської губ. Росіянин, з робітників, освіта вища, позапарт., у 1920—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Начальник вантажної служби Управління Півд. залізниці. Заарештований 15 вересня 1937 р. як член к.-р. троцькістської організації (статті 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 3 січня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 4 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 серпня 1956 р.

БОЛТОВСЬКИЙ Іван Юхимович народився 1895 р. у с. Суботівка Подільської губ. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Учитель школи № 83. Заарештований 14 жовтня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної організації та за шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 26 липня 1989 р.

БОЛЬДРІНІ Олександр Генріхович народився 1875 р. у с. Голта Ананьївського пов. Херсонської губ. Італієць, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дворічна Дворічанського р-ну Харківської обл. Машиніст водокачки ст. Дворічна Північно-Донецької залізниці. Заарештований 11 січня 1938 р. за антирад. настрої та розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Сталінській обл. 3 жовтня 1938 р. за участь у диверсійній і шпигунській організації, за завданням якої мав вивести з ладу водокачку, та фашистську агітацію винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 жовтня 1938 р., місце розстрілу невідоме. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

БОЛЮХ Семен Олексійович народився 1898 р. у с. Синиха Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Синиха Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. Заарештований 5 травня 1938 р. як член к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{2}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 березня 1989 р.

БОНАХ Володимир Валентинович народився 1889 р. у Польщі. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Робітник заводу «Змичка». Заарештований 16 березня 1938 р. за

шпигунство (ст. 54^6 КК УРСР), справу закрито Печенізьким РВ НКВС 3 вересня 1938 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БОНДАР Андрій Іванович народився 1885 р. у с. Пархомівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пархомівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Робітник цегельного заводу радгоспу «Пархомівський». У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 25 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 жовтня 1989 р.

БОНДАР Дмитро Степанович народився 1895 р. у міст. Судилків Заславського пов. Волинської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Павлівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. К. Маркса. У 1931 р. нарсудом за невиконання держзобов'язань засуджений на 6 міс. примусових робіт. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 12 грудня 1938 р. за к.-р. діяльність та шпигунство (статті 54^6, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. (статті 54^7, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 30 березня 1989 р.

БОНДАР Іван Никифорович народився 1901 р. у с. Пархомівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пархомівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Робітник Пархомівського цукрозаводу. Заарештований 27 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 7 грудня 1993 р.

БОНДАР Іван Семенович народився 1887 р. у с. Велика Писарівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Зарябинка Богодухівського р-ну Харківської обл. Учитель НСШ. Заарештований 12 березня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 серпня 1957 р.

БОНДАР Кирило Васильович народився 1873 р. у с. Лиман Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Робітник Ізюмської міськради. У 1929 р. розкуркулений. У 1931 р. під арештом за втечу від вислання. Заарештований 3 серпня 1937 р. за к.-р. фашистську агітацію, дискредитацію партії та рад. влади (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Сибтабі. Реабілітований 17 січня 1994 р.

БОНДАР Кирило Пилипович народився 1891 р. на хут. Парнуватий Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Парнуватий Борівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1929 р. за невиконання плану хлібозаготівлі майно конфісковане. Заарештований 17 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 28 серпня 1964 р.

БОНДАР Опанас Данилович народився 1905 р. у с. Пархомівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пархомівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Робітник Пархомівського цукрозаводу. У 1930 р. розкуркулений, за невиконання плану хлібозаготівлі позбавлений волі на 4 роки. Заарештований 28 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бамтабі. Реабілітований 19 червня 1964 р.

БОНДАР Петро Митрофанович народився 1883 р. у с. Микільське Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Микільське Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Калініна. Заарештований 9 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{11} КК УРСР), справу закрито Великобурлуцьким РВ НКВС 3 квітня 1938 р. за недостатності доказів зі звільненням з-під варти.

БОНДАР Пилип Васильович народився 1900 р. у с. Пархомівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пархомівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Робітник Пархомівського цукрозаводу. У 1932 р. майно конфісковане. Заарештований 27 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію, к.-р. погляди та незадоволення рад. владою (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін

покарання відбував в Амуртабі в м. Хабаровськ Хабаровського краю, де й помер 8 листопада 1939 р. Реабілітований 7 грудня 1993 р.

БОНДАР Степан Дорофійович народився 1902 р. у с. Борова Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Хомине Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 5 травня 1938 р. як член к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{2}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 березня 1989 р.

БОНДАР Тимофій Симонович народився 1892 р. у с. Велика Писарівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у с. Семенів Яр Богодухівського р-ну Харківської обл. Учитель НСШ. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 5 березня 1938 р. за антирад. настрої та націоналізм (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 квітня 1938 р. (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 липня 1958 р.

БОНДАР Трохим Васильович народився 1896 р. на хут. Декрешеве Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1917 р. член УПСР. Проживав на хут. Сидоряче Опішнянського р-ну Полтавської обл. Продавець магазину сільспоживтовариства у с. Першотравневе Котелевського р-ну Полтавської обл. У 1931 р. майно конфісковане. Заарештований 2 березня 1938 р. за службу в армії Петлюри, к.-р. погляди, антирад. настрої (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 серпня 1957 р.

БОНДАР Юхим Андрійович народився 1908 р. у с. Пархомівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пархомівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Робітник Пархомівського цукрозаводу. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 26 жовтня 1937 р. за к.-р. погляди та незадоволення рад. владою (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі в м. Свободний Хабаровського краю. На 1961 р. проживав за старою адресою. Реабілітований 25 серпня 1961 р.

БОНДАР-ЛЮБАРСЬКИЙ Микола Тимофійович народився 1902 р. у Харкові. Росіянин, з робітників, освіта вища, позапарт. Проживав у м. Ніколаєвськ-на-Амурі Хабаровського краю. Головний інженер 72-го окремого будівельного батальйону Нижньоамурського укріпленого району. Заарештований 15 січня 1938 р. за участь у військовій троцькістській змові (статті 58^{1} п. «б», 58^{7}, 58^{8}, 58^{11} КК РРФСР), справу закрито ОВ НКВС 2-ї окремої Червонопрапорної армії 5 березня 1939 р. (ст. 204 п. «б» КПК РРФСР).

БОНДАРЕВ Андрій Володимирович народився 1886 р. у с. Лозова Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кутьківка Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Хвиля революції». У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 7 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 14 квітня 1989 р.

БОНДАРЕВ (Бондаренко) Дмитро Петрович народився 1916 р. у с. Капитолівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у с. Капитолівка Ізюмського р-ну Харківської обл. Піонервожатий Левківської школи. Заарештований 11 жовтня 1937 р. ВДТВ УДБ НКВС ст. Козятин Південно-Західної залізниці за намір розвісити портрети ворогів народу у вагоні поїзда, в якому їхали призовники РСЧА (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Південно-Західної залізниці 4 грудня 1937 р. засуджений на 6 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років. Термін покарання відбував у Магаданській обл. Реабілітований 20 листопада 1957 р.

БОНДАРЕВ Іларіон Іларіонович народився 1890 р. у с. Кутьківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кутьківка Дворічанського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав, висланий до Північного краю. Заарештований 4 серпня 1937 р. за к.-р. роботу та зрив підписки на позику обороноздатності СРСР (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 серпня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 5 грудня 1989 р.

БОНДАРЕВ Лаврентій Володимирович народився 1898 р. у с. Лозова Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта

початкова, позапарт. Проживав у с. Гусинка Куп'янського р-ну Харківської обл. Санітар медичної амбулаторії. Заарештований 16 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бамтабі в м. Улан-Уде Бурят-Монгольської АСРР. Реабілітований 16 березня 1989 р.

БОНДАРЕВА Олександра Сергіївна народилася 1903 р. у слоб. Сватове-Лучка Катеринославської губ. Українка, з робітників, освіта вища, у 1927—1937 рр. член ВКП(б). Проживала в Харкові. Викладач робітфаку і помічник декана історичного факультету Харківського педагогічного інституту. Заарештована 16 листопада 1937 р. як член антирад. терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 20 січня 1938 р. (статті 54^{8}, 54^{11} через ст. 20 КК УРСР) засуджена на 10 років позбавлення волі з пораженням прав на 5 років і конфіскацією особистого майна. Термін покарання відбувала у м. Магадан Хабаровського краю. Реабілітована 14 березня 1956 р.

БОНДАРЕВИЧ-ШИШКЕВИЧ Микола Петрович народився 1907 р. у с. Стебник Дрогобицького пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, з робітників, освіта неповна середня, позапарт., у 1927—1934 рр. член КПЗУ. Проживав у Харкові. Помічник бухгалтера комбінату «Шкіряник». Заарештований 2 серпня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 вересня 1962 р.

БОНДАРЕВСЬКИЙ Іван Якович народився 1876 р. у с. Качалівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Краснокутськ Краснокутського р-ну Харківської обл. Заготівельник Краснокутського пункту Утильсировини. У 1931 р. майно конфісковане. Заарештований 14 квітня 1938 р. як член української к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 жовтня 1958 р.

БОНДАРЕВСЬКИЙ Олександр Андрійович народився 1914 р. у с. Китченківка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав на ст. Павлоград Півд. залізниці. Майстер будівництва на ст. Павлоград. Заарештований 10 червня 1938 р. як член антирад. повстанської диверсійної організації на стратегічних спорудах (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{9} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 1 квітня 1939 р. за статтями 54^{2}, 54^{7}, 54^{11} КК УРСР виправданий за недоведеності складу злочину, а за статтею 56^{30} п. «а» ч. 1 КК УРСР засуджений до 6 років позбавлення волі.

БОНДАРЕНКО Андрій Гаврилович народився 1901 р. у с. Крутоярівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Крутоярівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Ленінська думка». Заарештований 10 вересня 1937 р. за антиколгоспну та антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Південтабі в м. Улан-Уде Бурят-Монгольської АРСР. Реабілітований 24 березня 1989 р.

БОНДАРЕНКО Андрій Маркович народився 1903 р. у [с. Нова Херсонка] Уфимського пов. Уфимської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Іванівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник ферми «Комсомолець» радгоспу «Іллічівка». Заарештований 2 березня 1932 р. Барвінківським РВ ДПУ, 17 січня 1933 р. справу закрито зі звільненням з-під варти. Заарештований 2 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію серед робітників радгоспу (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 25 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бамтабі. На 1958 р. проживав у м. Омськ, працював сторожем магазину. Реабілітований 26 червня 1989 р.

БОНДАРЕНКО Андрій Степанович народився 1895 р. на хут. Костів Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1927—1934 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Рогань Чугуївського р-ну Харківської обл. Майстер Роганської паперової фабрики. Заарештований 16 квітня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито Чугуївським РВ НКВС 20 вересня 1938 р. за відсутності складу злочину.

БОНДАРЕНКО Антон Андрійович народився 1904 р. у с. Убіжичі Городнянського пов. Чернігівської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. В'язень будівельної ВТК НКВС у сел. Мерефа Харківської обл. Справу порушено 4 грудня 1937 р. відді-

лом місць ув'язнення ХОУ НКВС за антирад. агітацію серед ув'язнених (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 8 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 березня 1989 р.

БОНДАРЕНКО Архип Олексійович народився 1889 р. у с. Чепіль Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Чепіль Балаклійського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Орджонікідзе. Заарештований 16 жовтня 1937 р. як член к.-р. повстанської організації (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний у Харкові, дата виконання вироку невідома. Реабілітований 22 березня 1957 р.

БОНДАРЕНКО Георгій Васильович народився 1895 р. у с. Мартове Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, член ВКП(б) з 1919 р. Проживав у Харкові. Начальник Управління хлібної інспекції наркомату заготівель. Заарештований 20 липня 1938 р. як член терористичної к.-р. організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито підготовчим засіданням ВТ ХВО 15 квітня 1939 р. за недоведеності складу злочину. Звільнений з-під варти на підписку про невиїзд 10 травня 1939 р. Харківським облсудом 29 травня 1939 р. виправданий.

БОНДАРЕНКО Григорій Євдокимович народився 1885 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Електромеханік Харківського відділення Електропрому. Заарештований 1 листопада 1937 р. як член к.-р. фашистської диверсійної повстанської організації (статті 54^{2} через ст. 17, 54^{4}, 54^{9} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 4 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 25 квітня 1997 р.

БОНДАРЕНКО Данило Максимович народився 1881 р. у с. Великі Копані Дніпровського пов. Таврійської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав і працював чабаном у радгоспі «Іллічівка» Барвінківського р-ну Харківської обл. Заарештований 9 лютого 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 19 серпня 1938 р. засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 2 роки. Реабілітований 30 грудня 1965 р.

БОНДАРЕНКО Дмитро Антонович народився 1893 р. у с. Драгоманівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новомихайлівка Красноградського р-ну Харківської обл. Бригадир колгоспу ім. Молотова. Заарештований 17 вересня 1937 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 7 грудня 1989 р.

БОНДАРЕНКО Дмитро Петрович, див. *БОНДАРЕВ (Бондаренко) Дмитро Петрович.*

БОНДАРЕНКО Дмитро Тимофійович народився 1887 р. у с. Огульці Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Огульці Валківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний партизан». Заарештований 18 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 14 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 12 червня 1989 р.

БОНДАРЕНКО Єлисей Степанович народився 1890 р. і проживав у Харкові. Українець, із селян, освіта середня, член ВКП(б) з 1918 р. Начальник відділу технічної підготовки ХЕТЗу. Заарештований 9 вересня 1938 р. як член антирад. терористичної організації правих (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 17 жовтня 1939 р. за участь в антирад. організації позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував у Північзалізничтабі. Реабілітований 16 грудня 1955 р.

БОНДАРЕНКО Захар Іванович народився 1887 р. у с. Бабаї Харківського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Агрономом тресту приміських радгоспів. У 1930 р. під арештом Сумського РВ ДПУ. Заарештований 19 липня 1938 р. (статті 54^{8}, 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 11 липня 1939 р. виправданий.

БОНДАРЕНКО Зінаїда Василівна народилася 1900 р. у м. Ізюм Ізюмського пов. Харківської губ. Українка, із священнослужителів, освіта середня, член ВКП(б) з 1921 р. Проживала в Харкові. Друкарка НДІ вогнетривів. Заарештована 25 липня 1938 р. як дружина зрадника батьківщини та за к.-р. діяльність (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), 15 січня 1939 р. звільнена з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито Харківським міськвідділом НКВС 30 липня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БОНДАРЕНКО Іван Іванович народився 1886 р. у с. Старий Люботин Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Водяне Харківського р-ну Харківської обл. Робітник

дорожньої дільниці у Харкові. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 3 грудня 1937 р. як куркуль у минулому та за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 5 вересня 1958 р.

БОНДАРЕНКО Іван Ілліч народився 1895 р. на хут. Картамиш Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав. на хут. Картамиш Петрівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Нова Українка». У травні 1937 р. під слідством за к.-р. діяльність. Заарештований 26 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 15 березня 1938 р. засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 2 роки. Ухвалою Верховного Суду УРСР від 4 травня 1938 р. справу повернено на дослідування. Харківським облсудом 17 липня 1938 р. засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 1 рік. Реабілітований 19 травня 1992 р.

БОНДАРЕНКО Іван Макарович народився 1895 р. у с. Великі Бучки Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дубові Гряди Сахновщинського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1931 р. розкуркулений, в адміністративному порядку висланий до Північного краю, із заслання втік. Заарештований 28 серпня 1937 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 21 березня 1989 р.

БОНДАРЕНКО Іван Миколайович народився 1895 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Робітник харківського заводу № 183. Заарештований 24 квітня 1938 р. за шпигунську та диверсійну діяльність (статті 54^6, 54^9 КК УРСР), справу закрито військовою прокуратурою ХВО 20 січня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БОНДАРЕНКО Іван Петрович народився 1896 р. у сел. Юзівка Бахмутського пов. Катеринославської губ. Українець, з робітників, освіта вища, член ВКП(б) з 1917 р. Проживав у Харкові. Директор заводу № 183. Заарештований 25 травня 1938 р. як один з керівників троцькістської організації на заводі № 183 (статті 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 28 липня 1938 р. (статті 58^1 п. «а», 58^7, 58^8, 58^{11} КК РРФСР) винесено ухвалу про розстріл з конфіскацією майна. Розстріляний 28 липня 1938 р. у Москві. Реабілітований 14 березня 1956 р.

БОНДАРЕНКО Ілля Іванович народився 1904 р. на хут. Вірівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Білий Колодязь Вовчанського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник бурякорадгоспу. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 23 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 16 червня 1989 р.

БОНДАРЕНКО Кирило Данилович народився 1888 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Андріївка Друга Балаклійського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1932 р. частину майна конфісковано, у 1935 р. майно конфісковане повністю. Заарештований 9 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 25 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 червня 1989 р.

БОНДАРЕНКО Кіндрат Логвинович народився 1878 р. у с. Гулянка Житомирського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новомар'ївка Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «За урожай». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. У 1936 р. під арештом Коростенського РВ НКВС як соціально небезпечний елемент. Заарештований 22 січня 1938 р. за к.-р. діяльність, спрямовану на підрив могутності держави (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 березня 1989 р.

БОНДАРЕНКО Лук'ян Іванович народився 1881 р. у с. Ізбицьке Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Радянське Вовчанського р-ну Харківської обл. Комірник піонерського табору військового училища. Заарештований 17 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), 22 листопада 1937 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд. Справу закрито Вовчанським РВ НКВС 7 грудня 1937 р. (ст. 5 КПК УРСР) з анулюванням підписки про невиїзд.

БОНДАРЕНКО Максим Пилипович народився 1885 р. у с. Гатище Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Зідьки Зміївського р-ну Харківської обл. Робітник чоботарської артілі в м. Зміїв. Заарештований 23 квітня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 27 червня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БОНДАРЕНКО Матвій Антонович народився 1888 р. у с. Андріївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Основа Півд. залізниці. Розкуркулений. Заарештований 8 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 3 липня 1989 р.

БОНДАРЕНКО Микола Васильович народився 1897 р. у м. Куп'янськ Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Пенсіонер. Заарештований 27 березня 1938 р. як член к.-р. організації РОВС (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. (статті 54^{8}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 вересня 1957 р.

БОНДАРЕНКО Микола Іванович народився 1887 р. у с. Яковлівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Яковлівка Харківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Леніна. Заарештований 17 квітня 1938 р. як організатор виступу жінок проти активістів села з метою здійснення терактів (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 19 серпня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БОНДАРЕНКО Михайло Андрійович народився 1913 р. у с. Наталине Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт., у 1929—1937 рр. член ВЛКСМ. Служив у м. Чита Читинської обл. Червоноармієць артполку 93-ї стріл. дивізії. Заарештований 10 листопада 1937 р. як член к.-р. повстанської націоналістичної організації (статі 58^{10}, 58^{11} КК РРФСР) і військовим трибуналом Забайкальського військокругу 9 лютого 1939 р. (ст. 58^{12} КК РРФСР) засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки, а за статтями 58^{1} п. «б», 58^{2}, 58^{11} КК РРФСР виправданий. Ухвалою військової колегії Верховного Суду СРСР від 31 березня 1939 р. звільнений з-під варти під нагляд командування військової частини. Справу закрито ОВ ГУДБ НКВС Забайкальського військокругу 22 листопада 1939 р. (ст. 4 п. 5 КПК РРФСР).

БОНДАРЕНКО Михайло Мелетійович народився 1892 р. на хут. Купин Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Чорне Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Хвиля революції». У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 6 квітня 1938 р. як член к.-р. куркульського повстанського угруповання та за к.-р. агітацію (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. (статті 54^{1} п. «а», 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 листопада 1960 р.

БОНДАРЕНКО Михайло Миколайович народився 1898 р. у с. Нова Водолага Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у с. Нова Водолага Нововодолазького р-ну Харківської обл. Завідувач буфету № 2. Заарештований 13 лютого 1938 р. за службу в Білій армії, антирад. настрої та к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 березня 1989 р.

БОНДАРЕНКО Михайло Федорович народився 1905 р. у с. Болдиревка Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1926—1932 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Майстер заводу № 135. Заарештований 15 листопада 1937 р. за шпигунську та диверсійну діяльність (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 23 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 липня 1959 р.

БОНДАРЕНКО Мокій Омелянович народився 1894 р. на хут. Майдан Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Велика Лихівка Валківського р-ну Харківської обл. Учитель школи. Заарештований 14 лютого 1938 р. за к.-р. настрої, бажання вступити до к.-р. організації (статті 54^{9}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 13 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 листопада 1957 р.

БОНДАРЕНКО Никифор Микитович народився 1901 р. у с. Караван Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Караван Старовірівського р-ну Харківської обл. Бригадир колгоспу «Серп і молот». Заарештований 27 липня 1938 р. як член антирад. терористичної есерівської організації (статті 54^{7}, 54^{9}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито 1 лютого 1939 р. за відсутності доказів.

БОНДАРЕНКО Олександр Карпович народився 1895 р. у с. Перекіп Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у с. Пісочин Харківського р-ну Харківської обл. Без певних занять, за фахом учитель. У 1918 і 1919 рр. під арештом ЧК як колишній білий офіцер. Заарештований 3 грудня 1937 р. за службу в Білій армії, к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Північзалізничтабі та Самартабі. Реабілітований 21 червня 1989 р.

БОНДАРЕНКО Олександр Миколайович народився 1893 р. у с. Перекіп Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Охоронець заводу Екіхіммаш. У 1930 р. під слідством Харківського оперсектора ДПУ за ст. 54^{10} КК УСРР. Заарештований 11 лютого 1938 р. як член к.-р. білогвардійської організації РОВС (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 квітня 1996 р.

БОНДАРЕНКО Олександр Миколайович народився 1897 р. у с. Бунакове Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бунакове Петрівського р-ну Харківської обл. Чоботар артілі «Зоря». Заарештований 16 квітня 1938 р. за шпигунство на користь іноземної держави (статті 54^{2}, 54^{6}, 54^{11} КК УРСР). Помер 20 січня 1939 р. у лікарні Харківської в'язниці № 5. Справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 10 березня 1939 р. (ст. 4 п. «а» КПК УРСР). Реабілітований 26 червня 1958 р.

БОНДАРЕНКО Олександр Петрович народився 1906 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1931—1935 рр. член ВКП(б). Робітник Індпромкомбінату. Заарештований 4 жовтня 1937 р. за шпигунську та диверсійну діяльність (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1958 р.

БОНДАРЕНКО Олександр Трохимович народився 1893 р. у м. Зміїв Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Заступник головного бухгалтера торговельної бази Хартрикотажзбуту. Заарештований 21 червня 1938 р. як член білогвардійської повстанської бойової організації (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 2 жовтня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 7 квітня 1989 р.

БОНДАРЕНКО Олександр Якович народився 1916 р. у с. Просяне Валківського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта неповна середня, позапарт., у 1931—1936 рр. член ВЛКСМ. Служив у м. Псков Псковської обл. Червоноармієць 116-го стріл. полку. Заарештований 25 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність (ст. 58^{10} КК РРФСР) і військовим трибуналом в/ч № 4672 25 березня 1938 р. (ст. 58^{10} ч. 1 КК РРФСР) засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з ураженням у правах на 3 роки. Термін покарання відбував у Північуралтабі. Реабілітований 17 жовтня 1996 р. і у жовтні 2005 р.

БОНДАРЕНКО Олександра Логвинівна народилася 1902 р. і проживала в Харкові. Росіянка, з робітників, письмен., у 1930—1937 рр. член ВКП(б). Швачка заводу № 183. Заарештована 19 листопада 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 25 березня 1938 р.

БОНДАРЕНКО Олексій Степанович народився 1887 р. у с. Градизьк Кременчуцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Багата Чернещина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Іскра комунізму». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 19 лютого 1938 р. як член польської к.-р. націоналістичної групи та антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 січня 1960 р.

БОНДАРЕНКО Опанас Григорович народився 1890 р. на хут. Добропілля Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Ялти Петрівського р-ну Харківської

обл. Бригадир колгоспу ім. Затонського. Заарештований 3 листопада 1937 р. за антирад. агітацію та розкладання трудової дисципліни (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. На 1960 р. проживав на ст. Краснопавлівка Лозівського р-ну Харківської обл. Реабілітований 23 вересня 1960 р.

БОНДАРЕНКО Пилип Митрофанович народився 1895 р. на хут. Підвисокий Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Савинці Савинського р-ну Харківської обл. Майстер Савинського маслозаводу. Заарештований 29 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 травня 1989 р.

БОНДАРЕНКО Семен Михайлович народився 1898 р. у с. Перекіп Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Перекіп Валківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. Заарештований 26 лютого 1938 р. як член бойового загону антирад. есерівської терористичної організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^2, 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 грудня 1958 р.

БОНДАРЕНКО Сергій Тимофійович народився 1896 р. у м. Єлисаветград Єлисаветградського пов. Херсонської губ. Українець, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Агроном, завідувач лабораторії Харківської обласної с.-г. дослідної станції. Заарештований 18 грудня 1937 р. як член української націоналістичної терористичної організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 листопада 1957 р.

БОНДАРЕНКО (Бондаревський) Степан Романович народився 1891 р. у міст. Краснокутськ Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, у 1919—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у сел. Краснокутськ Краснокутського р-ну Харківської обл. Завідувач Електрокомбінату. Заарештований 27 вересня 1937 р. як член к.-р. української націоналістичної організації (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 жовтня 1937 р. (статті 54^2, 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 27 червня 1957 р.

БОНДАРЕНКО Текля Платонівна народилася 1887 р. у с. Яремівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українка, із селян, неписьмен., позапарт. Проживала в с. Яремівка Ізюмського р-ну Харківської обл. Селянка-одноосібниця. Заарештована 20 грудня 1937 р. як член к.-р. організації та за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Харківським облпрокурором у спецсправах 14 січня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БОНДАРЕНКО Тимофій Тарасович народився 1905 р. у с. Грекове Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну Харківської обл. Експедитор заводоуправління «Промбудматеріал». Заарештований 1 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 квітня 1989 р.

БОНДАРЕНКО Трохим Андрійович народився 1878 р. у с. Смородьківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Комендант гуртожитків агроіндустріального технікуму. Заарештований 20 серпня 1937 р. за антирад. агітацію та розповсюдження прислів'їв к.-р. змісту (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 26 квітня 1989 р.

БОНДАРЕНКО Трохим Олексійович народився 1884 р. у с. Бабаї Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1924—1932 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Бабаї Харківського р-ну Харківської обл. Робітник харківського заводу № 183. Заарештований 26 квітня 1938 р. за шпигунську та диверсійну діяльність (статті 54^6, 54^9 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 24 січня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БОНДАРЕНКО Федір Петрович народився 1880 р. у с. Щурівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Балаклія Балаклійського р-ну Харківської обл. Кравець швейпрому. У 1929 р. майно конфісковане, позбавлений виборчих прав. Ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 29 квітня 1933 р. (ст.54^{11} КК УСРР) висланий до Пів-

нічного краю на 3 роки. Заарештований 27 вересня 1937 р. як член к.-р. повстанської організації (статті 54^2, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 14 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 11 липня і 29 березня 1989 р.

БОНДАРЕНКО Юхим Миколайович народився 1880 р. у с. Непокрите Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Сторож лісового складу № 2. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 11 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Буртабі.

БОНДАРЕНКО Яків Гаврилович народився 1880 р. у с. Шляхове Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шляхове Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Жовтень». У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 14 січня 1994 р.

БОНДАРЕНКО Яків Семенович народився 1877 р. у с. Перещепине Новомосковського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шевченкове Сахновщинського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав, висланий в адміністративному порядку. Заарештований 5 грудня 1937 р. як член антирад. куркульської шкідницької терористичної групи (статті 54^7, 54^8, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 12 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 7 квітня 1989 р.

БОНДАРЕЦЬ Кузьма Іванович народився 1882 р. у с. Пришиб Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пришиб Балаклійського р-ну Харківської обл. Робітник клубу ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 15 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 квітня 1989 р.

БОНДАРУК Федір Васильович народився 1889 р. у с. Жидичин Луцького пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петропавлівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Обліковець тракторної бригади. В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 9 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 30 березня 1964 р.

БОНДАРЧУК Антон Герасимович народився 1906 р. у с. Городнявка Заславського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Сахновщинському р-ні Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «Червоний степ». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 14 березня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 13 квітня 1938 р. (статті 54^7, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 листопада 1961 р.

БОНДАРЧУК Григорій Лаврентійович народився 1891 р. у с. Радовель Овруцького пов. Волинської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Китченківка Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. штабу УВО. В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 5 січня 1938 р. за антирад. діяльність та опошлення колгоспного устрою (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 21 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 31 липня 1989 р.

БОНДАРЧУК Іван Васильович народився 1893 р. у с. Лісоводи Кам'янець-Подільського пов. Подільської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Землянки Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Леніна. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 серпня 1989 р.

БОНДАРЧУК Олександр Герасимович, див. *ПОРУБЕНСЬКИЙ (Бондарчук) Олександр Герасимович.*

БОНДАРЧУК Петро Герасимович, див. *ПОРУБЕНСЬКИЙ (Бондарчук) Петро Герасимович.*

БОНДАРЧУК Самійло Григорович народився 1888 р. у с. Капушине Заславського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Максимівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Комінтерну. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 19 грудня 1937 р. як член к.-р. польської націоналістичної організації та за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 грудня 1959 р.

БОНДУР Андрій Федорович народився 1906 р. у с. Колонтаїв Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рогань Харківського р-ну Харківської обл. Тракторист радгоспу «Комуніст». У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 16 листопада 1937 р. як куркуль, що втік із заслання, та ворожі настрої щодо заходів рад. влади (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бушуйському табірному відділенні, де й помер 5 січня 1939 р. Реабілітований 12 червня 1989 р.

БОНК Франц Іванович народився 1910 р. у Келецькій губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Харківського заводу підвісних доріг ім. Леніна. Заарештований 20 квітня 1938 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^{1} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 квітня 1938 р. (статті 54^{1} п. «а», 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 листопада 1958 р.

БОНО-КОНСТАНТИНЕР Борис Ізраїльович народився 1898 р. у м. Лодзь Лодзинського пов. Петровської губ. Єврей, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Оперуповноважений відділу місць ув'язнення ХОУ НКВС. Заарештований 30 серпня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 15 січня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БОНХАДІ Франц Францович, див. *БОНЬХАДІ (БОНХАДІ) ФРАНЦ ФРАНЦОВИЧ.*

БОНЧ-БРУЄВИЧ Наталія Михайлівна народилася 1892 р. у м. Трубчевськ Брянського пов. Орловської губ. Росіянка, з дворян, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Лікар-гінеколог в'язниці № 5 і 1-ї центральної поліклініки Півд. залізниці. Заарештована 15 квітня 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 19 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР), звільнена з-під варти 1 квітня 1939 р. На 1943 р. лікар-хірург 7-ї поліклініки. Військовим трибуналом військ НКВС Харківської обл. 29 січня 1944 р. (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) засуджена на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років і конфіскацією майна. Реабілітована 17 березня 1993 р.

БОНЧКОВСЬКИЙ Йосиф Іванович народився 1890 р. у м. Пабляниці Лодзинського пов. Петроковської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт., кандидат у члени ВКП(б) з 1931 р. Проживав у Харкові. Майстер Харківського канатного заводу. Заарештований 30 жовтня 1937 р. як член к.-р. диверсійної організації (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 липня 1958 р.

БОНЬХАДІ (Бонхаді) Франц Францович народився 1909 р. у с. Режегаза Королівства Угорщина Австро-Угорської імперії. Німець, з робітників, освіта вища, член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Безробітний, за фахом економіст. Заарештований 21 вересня 1937 р. як член к.-р. фашистської троцькістської організації та за шпигунську роботу (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 12 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

БОРБАХ Артур Генріхович народився 1900 р. у м. Данциг Королівства Пруссія. Латвієць, соціальне походження та освіта невідомі, член ВКП(б) з 1919 р. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Оперуповноважений Кременчуцького міськвідділу НКВС. Заарештований як член к.-р. організації і військовим трибуналом прикордонних і внутрішніх військ УРСР 28 лютого 1938 р. (ст. 54^{7} КК УРСР із санкції ст. 54^{2} КК УРСР) засуджений до 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки, конфіскацією майна і позбавленням звання лейтенанта держбезпеки, а за ст. 54^{11} КК УРСР виправданий. Ухвалою військової колегії Верховного Суду СРСР від 25 червня 1938 р. обвинувачення перекваліфіковано на ст. 206^{17} п. «а» КК УРСР, визначено покарання у вигляді 5 ро-

ків позбавлення волі у ВТТ без пораження в правах з позбавленням військового звання. Помер 30 вересня 1938 р. у місці ув'язнення. Реабілітований 30 січня 1958 р.

БОРДОКОВА-ВОЙТЕХОВИЧ (Войтехович) Горпина Митрофанівна, див. *ВОЙТЕХОВИЧ (Бордокова-Войтехович) Горпина Митрофанівна.*

БОРЕЦЬКИЙ Адам Тимофійович народився 1887 р. у с. Абрамок Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Миколаївка Друга Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 13-річчя Жовтня. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 січня 1938 р. за вороже ставлення до рад. влади, к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 10 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1989 р.

БОРЕЦЬКИЙ Антон Іванович народився 1892 р. у м. Житомир Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Технік-конструктор держконтори наркомату транспорту. Заарештований 14 лютого 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 7 травня 1963 р.

БОРЕЦЬКИЙ Йосиф Войцехович народився 1858 р. у с. Крайно Келецького пов. Келецької губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1917 і 1918 рр. член Трудової народно-соціалістичної партії. Проживав у Харкові. Інвалід-пенсіонер. У [1920] р. під арештом за роботу на залізниці у білих, Харківським військовим трибуналом засуджений на 5 років вислання до м. Мурманськ. Не виїхав через хворобу. Заарештований 17 червня 1938 р. як член к.-р. польської військової організації на Бєлгородському залізничному вузлі (статті 54^{9}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 вересня 1938 р. (статті 54^{1} п. «а», 54^{9} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 лютого 1958 р.

БОРЕЦЬКИЙ Олександр Володимирович народився 1896 р. у с. [Кручицька Гута] Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, з робітників, письмен., позапарт. Проживав у с. Берестовенька Красноградського р-ну Харківської обл. Робітник Берестовенської МТС. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 12 вересня 1937 р. за шпигунську к.-р. діяльність на користь Польщі (статті 54^{10}, 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Ухвалою комісії НКВС і прокурора СРСР від 16 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Кулойтабі в Архангельській обл. та Устьвимтабі в Комі АРСР, де й помер 16 січня 1943 р. Реабілітований 29 серпня 1959 р.

БОРЖЕНСЬКИЙ Тодор (Феодор, Федір) Іванович народився 1866 р. у с. Березівка Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Циглерівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 14-річчя Жовтня. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 14 грудня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної організації ПОВ (статті 54^{6}, 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 травня 1961 р.

БОРЗЕНКО Михайло Якович народився 1897 р. у с. Берека Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Берека Олексіївського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 11 лютого 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито Олексіївським РВ НКВС 15 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КК УРСР).

БОРЗИНОВ Михайло Порфирович народився 1899 р. у с. Миколаївка Верхньодніпровського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Закутнівка Олексіївського р-ну Харківської обл. Член радгоспу ім. Затонського. [У 1930 р. розкуркулений, висланий до Північного краю, звідки втік]. У 1933 р. за крадіжку кукурудзи засуджений на 10 років позбавлення волі. Звільнений з-під варти у 1936 р. Заарештований 5 серпня 1937 р. за антирад. агітацію та втечу з місця заслання (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 вересня 1937 р. за службу в гетьманській армії, к.-р. агітацію, терористичні наміри винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 липня 1993 р.

БОРЗІОНОВ Микола Порфирович народився 1904 р. у с. Закутнівка Зміївського пов.

Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у радгоспі ім. Затонського у Олексіївському р-ні Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 серпня 1937 р. за антирад. агітацію серед колгоспників (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 11 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію та шкідницьке знищення поголів'я худоби у радгоспі позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 червня 1989 р.

БОРЗІОНОВ Олександр Порфирович народився 1906 р. у с. Закутнівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у радгоспі ім. Затонського в Олексіївському р-ні Харківської обл. Робітник радгоспу. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 серпня 1937 р. за антиколгоспну агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 11 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію та шкідницьке знищення поголів'я худоби в радгоспі позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 червня 1989 р.

БОРИС Іван Наумович народився 1895 р. у с. Городище Луцького пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Головний бухгалтер банно-прального комбінату № 4. Заарештований 12 лютого 1938 р. за шпигунство на користь Польщі (статті 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 квітня 1938 р (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 березня 1958 р.

БОРИС Степан Іванович народився 1893 р. у с. Межиріччя Жидачівського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Карачівка Харківського р-ну Харківської обл. Робітник Харківського трамвайного тресту. Заарештований 29 вересня 1937 р. як член к.-р. організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

БОРИСЕВИЧ Соломон Йосифович народився 1881 р. у м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Єврей, з торговців, освіта початкова, у 1901—1918 рр. член Бунду, член ВКП(б) з 1919 р. Проживав у Харкові. Директор миловарного заводу № 1. Заарештований 26 травня 1938 р. як член антирад. шпигунської організації Бунду (статті 54^{6}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 29 червня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БОРИСЕНКО Данило Васильович народився 1896 р. у с. В'язова Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. В'язова Краснокутського р-ну Харківської обл. Чоботар промартілі взуттєвиків. Заарештований 12 лютого 1938 р. за ворожі настрої, к.-р. погляди, антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{13} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 травня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 листопада 1958 р.

БОРИСЕНКО Дмитро Федорович народився 1897 р. у міст. Великі Сорочинці Миргородського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Агроном Куп'янського цукрового заводу. Заарештований 28 червня 1938 р. як член антирад. терористичної правотроцькістської організації (статті, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 5 лютого 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БОРИСЕНКО Магдалина Францівна народилася 1897 р. у с. Дорофіївка Скалацького пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Полька, із селян, освіта початкова, у 1932-1935 рр. кандидат у члени ВКП(б). Проживала в м. Білопілля Білопільського р-ну Харківської обл. Робітниця електростанції. Заарештована 15 грудня 1937 р. за антирад. агітацію та прояви патріотичних почуттів до Польщі (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлена волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбувала в Картабі. Реабілітована 30 березня 1989 р.

БОРИСЕНКО Микола Іванович народився 1900 р. на ст. Кічиксу Маріупольського пов. Катеринославської губ. Українець, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач виробництвом ХЕМЗу і ХТГЗ. Заарештований 15 серпня 1938 р. як член правотроцькістської організації, за диверсійно-шкідницьку роботу на заводі та за шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 22 липня 1939 р. (ст. 54^{6} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з ураженням у правах на 5 років, а за статтями 54^{8}

через ст. 17, 54^7, 54^9, 54^{11} КК УРСР виправданий. Ухвалою військової колегії Верховного Суду СРСР від 17 лютого 1940 р. справу закрито зі звільненням з-під варти.

БОРИСЕНКО Павло Якович народився 1892 р. у с. Богодухівка Золотоніського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1917 р. член партії лівих соціалістів-революціонерів. Проживав у Харкові. Робітник Екохіммашу. Заарештований 1 серпня 1937 р. за к.-р. націоналістичну діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у м. Свободний Хабаровського краю. Після звільнення з-під варти проживав у м. Конотоп Чернігівської обл., працював на електромеханічному заводі. У 1955 р. повернувся до Харкова. Реабілітований 17 серпня 1989 р.

БОРИСЕНКО Петро Костянтинович народився 1898 р. у с. Вільхуватка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1932-1934 рр. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у казармі на залізничному перегоні Зміїв — Звідки Північно-Донецької залізниці. Ремонтний робітник перегону. Заарештований 26 квітня 1938 р. як член антирад. шкідницької організації (статті 54^7, 54^{11} КК УРСР) і лінсудом Північно-Донецької залізниці 13 грудня 1938 р. засуджений до 15 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Термін покарання відбував в Унжентабі. Ухвалою залізничної колегії Верховного Суду СРСР від 15 листопада 1939 р. вирок лінсуду скасовано, справу закрито. Звільнений з-під варти 28 листопада 1939 р.

БОРИСЕНКО Пилип Михайлович народився 1900 р. у м. Валки Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня, позапарт., у 1919—1923 рр. член РКП(б). Проживав у м. Валки Валківського р-ну Харківської обл. Агрономом Валківської МТС. Заарештований 8 червня 1938 р. як член антирад. терористичної організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 22 лютого 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БОРИСЕНКО Степан Йосипович народився 1895 р. у м. Слов'янськ Ізюмського пов. Харківської обл. Українець, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Комендант гуртожитку Харківського інституту фізкультури. У 1920 р. губЧК м. Слов'янськ за службу в Білій армії позбавлений волі в концтаборі до закінчення Громадянської війни. Заарештований 9 вересня 1937 р. за службу в контррозвідці армії генерала Денікіна та к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бурзалізничтабі в Бірському р-ні Єврейської автономної обл. Реабілітований 21 червня 1989 р.

БОРИСЕНКО Степан Парфентійович народився 1904 р. у с. Коломак Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, член ВКП(б). Служив у сел. Новий Блюхерівського р-ну Єврейської автономної області Далекосхідного краю. Начальник бойового постачання 16-го мотопонтонного батальйону, старший лейтенант. Заарештований 11 липня 1938 р. як член шпигунської повстанської організації «Трудова козача селянська партія» (статті 58^1 п. «б», 58^2, 58^8, 58^{11} КК РРФСР), справу закрито ОВ ГУДБ НКВС 34-ї стріл. дивізії 13 лютого 1939 р. (ст. 204 КПК РРФСР) зі звільненням з-під варти.

БОРИСОВ Василь Сергійович народився 1897 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Бухгалтер 2-го державного пивного заводу. Заарештований 23 лютого 1938 р. за антирад. агітацію, належність до білогвардійського підпілля (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^2, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 березня 1989 р.

БОРИСОВ Олександр Іванович народився 1905 р. у с. Ольховець Єлецького пов. Орловської губ. Росіянин, з міщан, освіта вища, член ВКП(б) з 1922 р. Проживав у Харкові. Викладач Військово-господарської академії РСЧА, старший політрук запасу. Заарештований 12 червня 1938 р. за участь у антирад. військово-фашистській змові та к.-р. діяльність (статті 54^1 п. «б», 54^8, 54^{11} КК УРСР), військовим трибуналом ХВО 14 серпня 1939 р. справу направлено на дослідування. Справу закрито військовою прокуратурою ХВО 16 січня 1940 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БОРИСОВ Федір Федорович народився 1891 р. у с. Гракове Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, член ВКП(б) з 1925 р. Проживав у Харкові. Пожежник тресту «Союзборошно». Заарештований 30 вересня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної організації та агент іноземної розвідки (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 24 листопада 1937 р. як на помилково арештованого.

БОРИСОВИЧ Василь Степанович народився 1905 р. у с. Срібне Прилуцького пов. Полтавської губ. Українець, з робітників, освіта середня, позапарт., у 1928—1932 рр. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у Харкові. Завідувач центральною дільницею радгоспу ХВО. Заарештований 16 квітня 1938 р. як член антирад. української військово-есерівської організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 27 січня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БОРИСОВИЧ Митрофан Володимирович народився 1885 р. у с. Ореховно Лепельського пов. Вітебської губ. Росіянин, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у м. Богодухів Богодухівського р-ну Харківської обл. Службовець Богодухівської райзаготконтори. Заарештований 3 березня 1938 р. як член к.-р. повстанської організації (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 вересня 1957 р.

БОРИСЮК Іван Федорович, див. *СТЕЛЬМАХ Іван Антонович (Борисюк Іван Федорович).*

БОРИЦЬКА-ГРАЄК Марія Давидівна народилася 1889 р. у м. Шидловець Радомської губ. Єврейка, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1919—1924 рр. член компартії Польщі. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 4 листопада 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 26 липня 1957 р.

БОРМАН Вільгельм Фрідріхович народився 1903 р. у с. Мойсіївка Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новомиколаївка Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 2-ї п'ятирічки. В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 грудня 1937 р. за к.-р. фашистську агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

БОРМАН Карл Янович народився 1873 р. у Вольмарському пов. Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Харківського механічного заводу НКВС. Заарештований 4 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 20 січня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Звільнений з-під варти 31 січня 1938 р.

БОРМОТОВ Георгій Петрович народився 1897 р. у с. Осинівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер дитячих ясел ХТЗ. У 1930 р. під слідством Харківського оперсектора ДПУ за службу в Білій армії та антирад. агітацію (статті 54^{10}, 54^{13} КК УСРР). Заарештований у 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. від 13 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний у квітні 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 травня 1959 р.

БОРОВИЙ Григорій Антонович народився 1908 р. на хут. Решетилівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Підсереднє Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Бригадир скотарів бурякорадгоспу «Підсереднянський». Заарештований 3 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі. Справу закрито слідчастиною УНКВС по Харківській обл. 10 березня 1940 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти, але звільненим не був. У 1940 р. етапований на ст. Пінозеро під м. Мурманськ, у липні 1941 р. на будівництво магістралі Печора — Воркута. Звільнений з-під варти у 1947 р., повернувся до старого місця проживання. Реабілітований 30 жовтня 1992 р.

БОРОВИЙ Григорій Васильович народився 1900 р. у с. Григорівка [Ізюмського пов.] Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Липовий Гай Харківського р-ну Харківської обл. Бухгалтер Будянського дитячого будинку та студентського кооперативу. Заарештований 24 березня 1938 р. як член антирад. есерівської організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 листопада 1956 р.

БОРОВИЙ Григорій Родіонович народився 1898 р. у с. Велика Комишуваха Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Комишуваха Петрівського р-ну Харківської обл. Коваль колгоспу «Більшовик».

Заарештований 21 квітня 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито прокуратурою Харківської обл. 9 червня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БОРОВИЙ Микола Антонович народився 1907 р. у с. Симонівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Підсереднє Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Чоботар майстерні бурякорадгоспу «Підсереднянський». У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 2 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у м. Свободний Хабаровського краю. Реабілітований 17 червня 1966 р.

БОРОВИЙ Овер'ян Іванович народився 1902 р. у с. Кириківка Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Воля Харківського р-ну Харківської обл. Машиніст депо «Жовтень» ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 17 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 10 березня 1939 р. виправданий зі звільненням з-під варти.

БОРОВИК Адольф Петрович народився 1914 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Поляк, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Хароблбудтресту. Заарештований 22 жовтня 1937 р. як член польської націоналістичної к.-р. повстанської організації (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

БОРОВИК Володимир Купріянович народився 1915 р. у м. Полтава Полтавської губ. Українець, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Архітектор майстерні «Облхудожник». Заарештований 10 жовтня 1937 р. як член шпигунського терористичного угруповання (статті 54^{6}, 54^{8}, 54^{9} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 2 листопада 1937 р (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 листопада 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 листопада 1957 р.

БОРОВИК Кирило Климович народився 1904 р. у с. Велика Комишуваха Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Комишуваха Петрівського р-ну Харківської обл. Табельник колгоспу «Більшовик». Заарештований 24 квітня 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і Харківським облсудом 27 квітня 1939 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) засуджений на 5 років позбавлення волі з пораженням у правах на 2 роки. Термін покарання відбував на ст. Жарик Карагандинської обл. На 1964 р. проживав у м. Краматорськ Донецької обл. Реабілітований 28 листопада 1964 р.

БОРОВИК Олександр Петрович народився 1911 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Харківської кондитерської фабрики. Заарештований 27 вересня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 листопада 1957 р.

БОРОВИКОВ Петро Юхимович народився 1902 р. у Царевококшайському пов. Казанської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Робітник склозаводу. Заарештований 22 квітня 1938 р. як член шпигунської повстанської антирад. організації (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 лютого 1958 р.

БОРОВИЦЬКИЙ Казимир Іванович народився 1902 р. у с. Гутища Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1928—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Ворошилове Красноградського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги до м. Караганда Казахської РСР, у 1937 р. втік. Заарештований 20 листопада 1937 р. за к.-р. націоналістичну та шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 червня 1963 р.

БОРОВСЬКИЙ Броніслав Феліксович народився 1900 р. у с. Артинськ Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Добренька Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Оборона країни». В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 листопада 1937 р. за к.-р. націоналістичну та шпигунську діяльність на

користь Польщі (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 17 вересня 1960 р.

БОРОВСЬКИЙ Вацлав Владиславович народився 1890 р. у с. Самалівка Віленського пов. Віленської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Союзхарчотари. Заарештований 1 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 14 серпня 1989 р.

БОРОВСЬКИЙ Владислав Степанович народився 1904 р. у с. Михайлівка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Розсохувата Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний господар». У 1932 р. за ст. 54^{6} КК УСРР висланий [до Північного краю] на 3 роки. Заарештований 16 серпня 1937 р. за шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 22 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

БОРОВСЬКИЙ Ернест Гвідонович народився 1900 р. на хут. Василевський Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Берестовенька Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Петровського. У 1935 р. у адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 14 грудня 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 грудня 1989 р.

БОРОВСЬКИЙ Ілля Пантелеймонович народився 1870 р. у с. Піщанка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Піщанка Красноградського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1932 р. за самосуд над підпільниками більшовиками в 1917 р. засуджений на 10 років позбавлення волі. Верховним судом УСРР термін покарання знижений до 3 років 4 міс. позбавлення волі з пораженням у правах на 2 роки. Заарештований 19 вересня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 31 березня 1989 р.

БОРОВСЬКИЙ Іван Климентійович народився 1896 р. у с. Михайлівка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мажарка Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Комінтерн». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 16 серпня 1937 р. за шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 1 серпня 1989 р.

БОРОВСЬКИЙ Йосиф Гвідонович народився 1906 р. у с. Улянівка Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мокрянка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Переможний шлях». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 листопада 1937 р. за к.-р. націоналістичну та шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1989 р.

БОРОВСЬКИЙ Лук'ян Юліус Гаврилович народився 1881 р. у с. Михайлівка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мажарка Кегичівського р-ну Харківської обл. Рахівник колгоспу «Комінтерн». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 16 серпня 1937 р. за шпигунство на користь Польщі (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 22 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 1 серпня 1989 р.

БОРОВСЬКИЙ Микола Петрович народився 1901 р. у с. Поташі Радомишльського пов. Київської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Шевченко Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 2-ї п'ятирічки, завгосп. Заарештований 23 лютого 1938 р. як член к.-р. організації та за к.-р. агітацію (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою

УНКВС по Харківській обл. 10 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 липня 1960 р.

БОРОВСЬКИЙ Федір Михайлович народився 1910 р. у с. Болухівка Єлисаветградського пов. Херсонської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Водяне Близнюківського р-ну Харківської обл. Комбайнер Близнюківської МТС. Заарештований 25 вересня 1937 р. за к.-р. фашистську агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

БОРОВСЬКИЙ Франц Антонович народився 1902 р. у с. Михайлівка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мажарка Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Гасло Ілліча». У 1932 р. за ст. 54^{6} КК УСРР висланий [до Північного краю] на 3 роки. Заарештований 17 серпня 1937 р. за шпигунство на користь Польщі (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 20 травня 1971 р.

БОРОДАВКА Андрій Семенович народився 1913 р. у с. Новоселівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Новоселівка Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. У 1931 р. висланий до Північного краю. На засланні перебував у Чусівському р-ні Уральської обл., того ж року втік. Заарештований 6 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 12 червня 1989 р.

БОРОДАВКА Василь Петрович народився 1885 р. на хут. Дехтярка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Богодухів Богодухівського р-ну Харківської обл. Робітник заготконтори райспоживспілки. У 1932 р. майно конфісковане, позбавлений виборчих прав і нарсудом Богодухівського р-ну за невиконання плану хлібозаготівлі засуджений на 3 роки позбавлення волі. Звільнений з-під варти достроково. Заарештований 4 серпня 1937 р. за антирад. агітацію, зв'язки з к.-р. кримінальним елементом (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бурейтабі. Реабілітований 29 липня 1960 р.

БОРОДАВКО Валентина Павлівна народилася 1906 р. і проживала в Харкові. Українка, з робітників, освіта початкова., позапарт. Домогосподарка. Заарештована 6 листопада 1937 р. як дружина члена антирад. організації і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 27 грудня 1937 р. як член сім'ї зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в м. Акмолінськ Акмолінської обл. Реабілітована 13 березня 1956 р.

БОРОДАВКО Іван Матвійович народився 1902 р. у с. Басань Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, член ВКП(б) з 1922 р. Проживав у Харкові. Заступник уповноваженого комітету заготівель по Харківській обл. Заарештований 8 серпня 1937 р. як член антирад. шкідницької організації (статті 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) і спецколегією Харківського облсуду 31 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний у Харкові, дата виконання вироку невідома. Реабілітований 29 серпня 1956 р.

БОРОДАЄВСЬКИЙ Микола Вікторович народився 1908 р. у с. Василівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новоолександрівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Робітник заводу ім. Орджонікідзе в м. Краматорськ Сталінської обл. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію серед робітників (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 25 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Південтабі, м. Улан-Уде Бурят-Монгольської АРСР. [Помер 10 грудня 1941 р. в м. Астрахань]. Реабілітований 7 червня 1989 р.

БОРОДАЄНКО Павло Ілліч народився 1902 р. у с. Ілєк-Пеньковка Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ілєк-Пеньковка Краснояруського р-ну Курської обл. Робітник Півд. залізниці. Розкуркулений. Заарештований 10 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 вересня 1937 винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 жовтня 1937 р. у м. Суми. Реабілітований 26 квітня 1989 р.

БОРОДАЙ Василь Федорович народився 1891 р. у с. Лиман Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта вища, позапарт. Проживав у с. Андріївка Перша Балаклійського р-ну Харківської обл. Учитель Андріївської СШ № 1. Заарештований 23 вересня 1937 р. як член шпигунської диверсійної к.-р. організації (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 24 березня 1956 р.

БОРОДАЙ Петро Оксентійович народився 1910 р. у с. Печеніги Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу № 183. Заарештований 20 квітня 1938 р., справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 13 вересня 1938 р., звільнений з-під варти 17 жовтня 1938 р.

БОРОДАЙ Прокопій Павлович народився 1880 р. у с. Гончарівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Касир артілі «Кондитер». Заарештований 22 жовтня 1937 р. як член антирад. повстанської організації, за шкідництво та шпигунство на користь Німеччини (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 3 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 18 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 березня 1957 р.

БОРОДІН Іван Васильович народився 1882 р. у с. Шебелинка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав, висланий до Північного краю. Заарештований 27 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 1 липня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БОРОДКІН Михайло Михайлович народився 1892 р. у м. Тула Тульської губ. Росіянин, з торговців, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. В'язень сільськогосподарської ВТК № 9. 19 жовтня 1937 р. відділом ВМУ ХОУ НКВС порушено справу за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 6 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 16 травня 1958 р.

БОРОХ Герасим Олексійович народився 1897 р. на хут. Борохи Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Борохи Золочівського р-ну Харківської обл. Бригадир польової бригади колгоспу ім. Петровського. Заарештований 28 квітня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито прокуратурою Золочівського р-ну 18 травня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БОРОХ Гнат Георгійович народився 1895 р. у м. Золочів Харківського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Диспетчер ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 26 жовтня 1938 р. за підривну антирад. діяльність (статті 54^{7}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 14 червня 1939 р. за статтями 54^{7}, 54^{8} через ст. 17, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР виправданий, а за ст. 56^{30} п. «а» КК УРСР засуджений до 4 років позбавлення волі у ВТТ. Справу закрито ХОУ НКДБ 24 квітня 1941 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР).

БОРОХ Іван Іванович народився 1894 р. у м. Золочів Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Сніги Золочівського р-ну Харківської обл. Бригадир колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 27 квітня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 червня 1958 р.

БОРОХ Іван Іванович народився 1884 р. на хут. Борохи Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав і працював у радгоспі ім. Чапаєва у Грайворонському р-ні Курської обл. У 1932 р. розкуркулений і висланий до м. Новосибірськ. Заарештований 30 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 18 лютого 1966 р.

БОРОХ Марко Пилипович народився 1904 р. у м. Золочів Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., до 1933 р. член ВКП(б). Служив у м. Нікополь Дніпропетровської обл. Командир роти 123-го стріл. полку, старший лейтенант. Заарештований 3 листопада 1937 р. як учасник військово-фашистської змови та за шпигунську роботу. (статті 54^{1} п. «б», 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верхов-

ного Суду СРСР 14 січня 1938 р. засуджений до ВМП з конфіскацією особистого майна та позбавленням звання «старший лейтенант». Розстріляний 15 січня 1938 р. у Києві. Реабілітований 24 жовтня 1957 р.

БОРОХ Яків Хаїмович (Юхимович) народився 1904 р. у міст. Соболівка Подільської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, у 1927—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Директор Харківського управління з туризму. Заарештований 21 вересня 1937 р. як член терористичної організації правих (статті 54^{11}, 54^{8} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 7 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 8 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 лютого 1958 р.

БОРОХОВСЬКИЙ Валерій Якович народився 1906 р. у с. Тріски Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Устинівка Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Петровського. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 21 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 15 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

БОРСАЛО Василь Якович народився 1877 р. у м. Вовчанськ Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, з кустарів, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Учитель СШ № 118. Заарештований 26 жовтня 1937 р. за участь у антирад. групі та к.-р. роботу серед вчителів (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Постановою слідчастини НКВС по Харківській обл. від 14 січня 1940 р. ухвалу особливої трійки скасовано, справу закрито (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БОРТ Павло Федорович народився 1900 р. у м. Чернівці герцогства Буковина Австро-Угорської імперії. Румун, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Харківського цвяхового заводу. Заарештований 28 вересня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 квітня 1938 р. як соціально небезпечний елемент позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Реабілітований 31 грудня 1964 р.

БОРТ Ян (Яків) Петрович народився 1877 р. у м. Заверце Ченстоховського пов. Петроковської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, член ВКП(б) з 1917 р. Проживав у Харкові. Робітник Харківського садового тресту. Заарештований 21 квітня 1938 р. за шпигунську та диверсійну роботу на користь Польщі (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 жовтня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 травня 1989 р.

БОРТЕЙ Василь Михайлович народився 1901 р. у м. Заболотів Снятинського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, з робітників, освіта початкова, у 1926—1928 рр. член компартії Німеччини, у 1929—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Завгосп поліклініки. Заарештований 21 серпня 1935 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УСРР), під час слідства обвинувачення перекваліфіковано на ст. 180 ч. 2 КК УСРР. Харківським облсудом 9 грудня 1935 р. матеріали передано на дослідування. Справу незавершено. На 1937 р. працював завгоспом Куп'янської районної санітарної станції. Заарештований 13 серпня 1937 р. за шпигунство на користь Польщі (ст. 54^{6} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 5 вересня 1958 р.

БОРТКЕВИЧ Антон Сигізмундович (Михайлович), див. *БАРТКЕВИЧ (Борткевич) Антон Сигізмундович (Михайлович).*

БОРТНИК Януарій Дем'янович народився 1897 р. у міст. Озерна провінція Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Головний режисер театру революції. Заарештований 28 вересня 1937 р. як член українського націоналістичного підпілля, за к.-р. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), етапований для подальшого слідства до м. Дніпропетровська в розпорядження УНКВС по Дніпропетровській обл. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 15 січня 1938 р. (ст. 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацію особистого майна з негайним виконанням вироку згідно з постановою ЦВК СРСР від 1 грудня 1934 р. Розстріляний 16 січня 1938 р. у Києві. Реабілітований 25 серпня 1956 р.

БОРТНИЧУК Дем'ян Григорович народився 1892 р. у с. Перевали Ковельського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1918—1921 рр. член РКП(б)У, у 1929—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Пожежник Будинку

культури промкооперації. Заарештований 16 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність на користь Польщі (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

БОРТНИЧУК Ольга Сидорівна народилася 1904 р. у с. Новоселки Ковельського пов. Волинської губ. Українка, із селян, освіта незакінчена вища, член ВКП(б) з 1926 р. Проживала в Харкові. Студентка ХАІ. Заарештована 13 серпня 1938 р. як дружина зрадника батьківщини і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 грудня 1937 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Картабі в м. Акмолінськ Акмолінської обл. На 1990 р. проживала в Харкові. Реабілітована 29 лютого 1956 р.

БОРУХІН Саул Абрамович народився 1899 р. у м. Лодзь Лодзинського пов. Петроковської губ. Єврей, з кустарів, освіта вища, позапарт., у 1919—1926 рр. член єврейської комуністичної робітничої партії. Проживав у Харкові. Завідувач кранової секції промвідділу Електропрому. Заарештований 20 березня 1938 р. як член антирад. шпигунської сіоністської організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 9 грудня 1958 р.

БОРУШЕВСЬКИЙ (Баришевський) Микола Йосифович народився 1912 р. у с. Крупонин Київського пов. Київської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Антонівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний прапор». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 18 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 вересня 1961 р.

БОРШКОВСЬКИЙ Олександр Терентійович народився 1907 р. у с. Юрківка Уманського пов. Київської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на ст. Мерчик Півд. залізниці. Робітник Люботинського відділення Півд. залізниці. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 19 грудня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 29 грудня 1938 р. виправданий за недоведеності складу злочину зі звільненням з-під варти.

БОРЩ Василь Михайлович народився 1911 р. у с. Волохів Яр Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у радгоспі НКВС № 5 у Чугуївському р-ні Харківської обл. Робітник радгоспу. Заарештований 13 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і [ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років]. Реабілітований 14 березня 1989 р.

БОРЩ Іван Самійлович народився 1895 р. у с. Бригадирівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Бригадирівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1931 р. під слідством Харківського оперсектора ДПУ за ст. 54^{11} КК УСРР. Заарештований 17 квітня 1938 р. як член к.-р. організації та за к.-р. діяльність (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 квітня 1965 р.

БОРЩ Іван Юхимович народився 1902 р. у с. Каленикове Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Каленикове Коломацького р-ну Харківської обл. Бухгалтер колгоспу ім. 2-ї п'ятирічки. Заарештований 7 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бамтабі. Реабілітований 29 липня 1989 р.

БОРЩ (Барщ) Людмила Андріївна народилася 1884 р. у м. Полтава Полтавської губ. Українка, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 4 листопада 1937 р. як дружина ворога народу (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 29 травня 1989 р.

БОРЩ Мойсей Михайлович народився 1899 р. у с. Волохів Яр Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Волохів Яр Балаклійського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Литвинова. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 15 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 жовт-

ня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 2 жовтня 1964 р.

БОРЩЕВСЬКИЙ Дмитро Ілліч народився 1898 р. у м. Бричани Хотинського пов. Бессарабської губ. Єврей, із священнослужителів, освіта початкова, позапарт., у 1917—1919 рр. член Бунду. Проживав у Харкові. Старший секретар народного суду Дзержинського р-ну Харкова. Заарештований 17 вересня 1937 р. за шпигунство (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 17 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

БОРЩЕВСЬКИЙ Леонід Борисович народився 1902 р. у м. Севастополь Таврійської губ. Єврей, з кустарів, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Керівник групи техпостачзбуту заводу № 48. Заарештований 10 травня 1938 р. як член шпигунської антирад. організації (статті 54^{6}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 вересня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 лютого 1957 р.

БОРЩОВ Андрій Пилипович народився 1903 р. у с. Горохуватка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Горохуватка Савинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. Харківським облсудом 18 листопада 1932 р. (ст. 54^{7} КК УСРР) засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 5 років і конфіскацією майна. Заарештований 5 березня 1938 р. як член к.-р. диверсійної терористичної організації та за антирад. агітацію (статті 54^{8}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Савинським РВ НКВС 21 червня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БОРЩОВ Корній Павлович народився 1904 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Шебелинка Північно-Донецької залізниці. Заарештований 30 листопада 1937 р. як член антирад. шкідницької диверсійної організації (статті 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Сталінській обл. від 9 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 грудня 1937 р. у [м. Сталіне Сталінської обл.] Реабілітований 4 березня 1958 р.

БОСАЧЕНКО Андрій Іванович народився 1872 р. у міст. Краснокутськ Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Краснокутськ Краснокутського р-ну Харківської обл. Робітник радгоспу «Глобівсько-Основ'янський сад». 4 вересня 1920 р. Харківською губЧК за к.-р. діяльність направлений до Харківського концтабору на 6 міс., звільнений з-під варти 18 жовтня 1920 р. У 1923 і 1925 рр. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 квітня 1930 р. (ст. 54^{10} КК УСРР) висланий до Північного краю. Заарештований 6 вересня 1937 р. за антирад. настрої, пособництво денікінцям під час Громадянської війни (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 19 травня 1989 р.

БОСЕНКО Всеволод Павлович народився 1897 р. у с. Будки Сумського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Технік-кошторисник тресту «Південмашбуд». У 1920 і 1932 рр. під арештом за службу у білій армії. Заарештований 3 квітня 1938 р. як член антирад. повстанської організації (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 квітня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 23 березня 1989 р.

БОСЕНКО Георгій Тихонович народився 1888 р. у с. Соломине Бєлгородського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник будівельної контори. Заарештований 20 грудня 1937 р. як колишній куркуль і голова релігійної громади та за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 2 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 12 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

БОСЕНКО Семен Андрійович народився 1885 р. у с. Дергачі Харківського пов. Харківської губ. Українець, із робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХПРЗ. Заарештований 6 серпня 1937 р. як член к.-р. монархічної організації та за шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 серпня 1937 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Усольтабі. Реабілітований 5 лютого 1957 р.

БОСИЙ Валеріян Григорович народився 1905 р. і проживав у Харкові. Українець,

із службовців, освіта середня, у 1924—1938 рр. член ВКП(б). Помічник начальника вантажної служби ст. Люботин Півд. залізниці. Заарештований 26 жовтня 1938 р. як член антирад. троцькістської організації та за шкідництво (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 26 березня 1939 р. (статті 54^{7}, 54^{8} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) засуджений до 15 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 2 роки. Ухвалою військової колегії Верховного Суду СРСР від 12 липня 1940 р. вирок скасовано, справу передано на новий розгляд зі стадії попереднього слідства. Справу закрито слідчастиною УНКДБ по Харківській обл. 15 квітня 1941 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БОСИЙ Василь Андрійович народився 1893 р. у с. Дергачі Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дергачі Дергачівського р-ну Харківської обл. Кондуктор ст. Харків-Сорт. Півд. залізниці. Заарештований 20 вересня 1937 р. як член к.-р. шпигунської диверсійної організації (статті 54^{1} п. «а», 54^{9} через ст. 17 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 30 серпня 1957 р.

БОСИЙ Трохим Кирилович народився 1884 р. у с. Бабаї Харківського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1907—1917 рр. член РСДРП(м). Проживав у Харкові. Майстер заводу № 183. Заарештований 14 квітня 1938 р. за шпигунську диверсійну діяльність (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 вересня 1938 р. (статті 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 березня 1957 р.

БОСИЙ Федір Андрійович народився 1895 р. у с. Дергачі Харківського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Майстер теплової лабораторії ДЕС № 1. Заарештований 15 квітня 1938 р. за шпигунство та диверсійну діяльність на користь Німеччини (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 21 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 5 вересня 1958 р.

БОССЕ Павло Едуардович народився 1891 р. у м. Юзівка Бахмутського пов. Катеринославської губ. Німець, із промисловців, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Старший інженер тресту «Трубостальпроект». Заарештований 25 серпня 1937 р. за шпигунську та шкідницьку діяльність (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00439 від 25 липня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 листопада 1958 р.

БОССЕ Тереза Робертівна народилася 1898 р. у с. Григорівка Бахмутського пов. Катеринославської губ. Німкеня, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 11 листопада 1937 р. як дружина засудженого за шпигунство і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 24 березня 1989 р.

БОТІН Андрій Устинович народився 1897 р. у с. Барвінкове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Панютине Лозівського р-ну Харківської обл. Бухгалтер залізничної школи № 52. У 1933 р. під арештом органів ДПУ. Заарештований 14 лютого 1938 р. як член к.-р. організації та за к.-р. пропаганду (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 березня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 жовтня 1957 р.

БОТНАР Опанас Харламович народився 1902 р. у с. Машківці Бессарабської губ. Болгарин, з робітників, письмен., позапарт. Проживав у с. Хорошеве Харківського р-ну Харківської обл. Пожежник Харківської пожежної команди. Заарештований 21 листопада 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 квітня 1938 р. як соціально небезпечний елемент позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Термін покарання відбував у Локчимтабі. Реабілітований 4 травня 1989 р.

БОУР-МОСКАЛЕНКО Лідія Василівна народилася 1908 р. у м. Одеса Одеського пов. Херсонської обл. Росіянка, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала у Харкові. Лікпом поліклініки 3-ї радлікарні. Заарештована 8 жовтня 1937 р. як дружина ворога народу (ст. 54^{1} п. «в» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 листопада 1937 р. як член сім'ї зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. До грудня 1943 р. термін покарання відбувала в Темтабі; строк ув'язнення, що залишився, замінено відправленням на фронт. Реабілітована 24 квітня 1956 р.

БОЦВІН Павло Антонович народився 1894 р. у с. Дем'янівка Полтавської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Богодухів Богодухівського р-ну Харківської обл. Старший агроном райземвідділу. Заарештований 5 червня 1938 р. як член антирад. терористичної троцькістської організації (статті 54^{7}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Харківським міськвідділом НКВС 28 червня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БОЧАН Данило Якович народився 1900 р. у м. Березина Лодзинського пов. Петроковської губ. Єврей, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач магазину дорожнього комітету Червоного Хреста Півд. залізниці. Заарештований 6 жовтня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 18 жовтня 1957 р.

БОЧАН Марія Йосифівна народилася 1902 р. у м. Черкаси Черкаського пов. Київської губ. Єврейка, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Модистка-надомниця. Заарештована 19 листопада 1937 р. як дружина засудженого за шпигунство (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 27 листопада 1937 р. через те, що підслідна не проживала з чоловіком з 1934 р. Звільнена з-під варти 3 грудня 1937 р.

БОЧАРНИКОВ Кузьма Іванович народився 1896 р. у с. Руська Лозова Харківського пов. Харківської губ. Національність невідома, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Слатине Харківського р-ну Харківської обл. Робітник харківського заводу № 48. Заарештований 15 квітня 1938 р. за шпигунську та диверсійну діяльність (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 1 листопада 1938 р. позбавлений права проживання в 15 населених пунктах строком на 5 років. Термін покарання відбував у м. Бєлгород Курської обл. Реабілітований 19 грудня 1996 р.

БОЧАРОВ Віктор Володимирович народився 1888 р. у Харкові. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Петровський Балаклійського р-ну Харківської обл. Рахівник радгоспу «Комуніст». Заарештований 19 серпня 1937 р. за організаційну роботу зі створення повстанської організації, підготовку терактів і к.-р. агітацію (статті 54^{8}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 15 січня 1939 р. за недоведеності складу злочину.

БОЧАРОВ Захарій Тихонович народився 1904 р. у с. Новопокровка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Новопокровка Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний бойовик», тракторист Добровільської МТС. Заарештований 29 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 22 червня 1989 р.

БОЧАРОВ Олександр Васильович народився 1904 р. на хут. Ключеводський Зміївського пов. Харківської губ. Українець, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Шофер 1-го Харківського державного миловарного заводу ім. Урицького. Заарештований 21 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 травня 1989 р.

БОЧАРОВ Роман Пилипович народився 1900 р. у с. Олексіївка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олексіївка Олексіївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Паризька комуна». У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 6 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 22 червня 1989 р.

БОЧАРОВ Савелій Йосипович народився 1891 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Чоботар-кустар. Заарештований 3 березня 1938 р. за к.-р. діяльність (статті 54^{6}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 вересня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{10} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1989 р.

БОЧАРОВ Федір Кузьмич народився 1899 р. у м. Богодухів Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт., у 1925—1933 рр. член ВКП(б). Проживав у м. Богодухів Богодухівського р-ну Харківської обл. Безробітний. Заарештований 7 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність на користь Польщі (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 листопада

1937 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Норильтабі. Ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від 2 грудня 1950 р. за шпигунство висланий на поселення до Красноярського краю під нагляд органів МДБ. На поселенні перебував у м. Норильськ Красноярського краю. Реабілітований 20 жовтня 1956 р.

БОЧАРОВ Федір Семенович народився 1908 р. на хут. Жилін Старооскольського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Пожежник ХЕТЗу. Заарештований 8 вересня 1937 р. за к.-р. розмови (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і військовим трибуналом прикордонної і внутрішньої охорони УРСР по Харківській обл. 8 січня 1938 р. засуджений на 4 роки позбавлення волі з пораженням у правах на 3 роки, а військовим трибуналом прикордонної і внутрішньої охорони УРСР 26 січня 1938 р. вирок скасовано, справу закрито (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БОЧКОВСЬКИЙ Адам Героїмович народився 1894 р. у с. Артинськ Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Добренька Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Оборона країни». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 14 грудня 1937 р. за шпигунську роботу на користь Польщі (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 серпня 1965 р.

БОЧКОВСЬКИЙ Антон Йосифович народився 1905 р. у с. Запруддя Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Березівка Красноградського р-ну Харківської обл. Вантажник ст. Кегичівка Півд. залізниці. У [1935] р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 24 грудня 1937 р. як член к.-р. польської націоналістичної організації та за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 вересня 1964 р.

БОЧКОВСЬКИЙ Антон Йосифович народився 1875 р. у с. Зольня Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Березівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний лан». У [1935] р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 14 грудня 1937 р. за к.-р. шпигунську роботу на користь Польщі (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 серпня 1989 р.

БОЧКОВСЬКИЙ Антон Теофілович народився 1912 р. у с. Зольня Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Березівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Світлий шлях». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 24 грудня 1937 р. як член к.-р. польської організації та за антирад. агітацію (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

БОЧКОВСЬКИЙ Віктор Йосифович народився 1893 р. у с. Зольня Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Березівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний лан». В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 21 листопада 1937 р. за к.-р. націоналістичну шпигунську роботу на користь Польщі (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 15 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1989 р.

БОЧКОВСЬКИЙ (Бачковський) Героїм Рафаїлович народився 1905 р. у с. Артинськ Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Добренька Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Оборона країни». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. як член польської націоналістичної к.-р. організації ПОВ (статті 54^{6}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 лютого 1960 р.

БОЧКОВСЬКИЙ Григорій Іванович народився 1913 р. у с. Зольня Овруцького пов. Во-

линської губ. Поляк, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у с. Колонтаїв Краснокутського р-ну Харківської обл. Рахівник Колонтаївського цукрового заводу. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 29 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

БОЧКОВСЬКИЙ Людвіг Теофілович народився 1897 р. у с. Андріївка Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Циглерівка Красноградського р-ну Харківської обл. Без певних занять. В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 21 листопада 1937 р. за к.-р. націоналістичну та шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1989 р.

БОЧКОВСЬКИЙ Петро Кузьмич народився 1903 р. у с. Зольня Овруцького пов. Волинської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Березівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний лан». У 1933 р. ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР (статті 54^{6}, 54^{10} КК УСРР) позбавлений волі у концтаборі на 3 роки. Заарештований 24 грудня 1937 р. як член к.-р. польської націоналістичної організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 грудня 1959 р.

БОЧКОВСЬКИЙ Самуїл Калманович народився 1899 р. у м. Високий Мазуровець Ломжинської губ. Єврей, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Кравець фабрики ім. Тінякова. Заарештований 14 липня 1938 р. за антирад. агітацію та шпигунство (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 квітня 1963 р.

БОЧКОВСЬКИЙ Семен Кузьмич народився 1908 р. у с. Зольня Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новомихайлівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 24 грудня 1937 р. як член к.-р. польської націоналістичної організації та за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 вересня 1964 р.

БОЧКОВСЬКИЙ Теофіл Якович народився 1870 р. у с. Зольня Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Циглерівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 14-річчя Жовтня. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 11 вересня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою комісії НКВС і прокурора СРСР від 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 листопада 1927 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 11 серпня 1989 р.

БОЧКОВСЬКИЙ Франц Теофілович народився 1910 р. у с. Зольня Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Циглерівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 14-річчя Жовтня. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 21 грудня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної організації та за антирад. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 6 січня 1961 р.

БОШ Віктор Петрович народився 1886 р. у м. Вольмар Вольмарського пов. Ліфляндської губ. Латвієць, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт., у 1903—1904 рр. член латвійської соціал-демократичної партії. Проживав у Харкові. Товарознавець харківської контори Головного управління металургійної [промисловості]. Заарештований 8 січня 1938 р. як агент латвійської розвідки (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{8} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 23 грудня 1958 р.

БОШ Карл Антонович народився 1874 р. у м. Руєн Ліфляндської губ. Латвієць, з міщан,

освіта середня, позапарт. Проживав у с. Покотилівка Харківського р-ну Харківської обл. Бухгалтер Електропрому. Заарештований 1 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність на користь Німеччини та к.-р. агітацію (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 липня 1989 р.

БОЯКОВСЬКА Ядвіга Казимирівна народилася 1905 р. у м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Полька, з робітників, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. У 1933 р. під арештом за шпигунство та к.-р. націоналістичну роботу. Заарештована 12 серпня 1937 р. за антирад. та розвідувальну діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляна 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітована 21 серпня 1989 р.

БОЯР Іван Трохимович народився 1892 р. у с. Кривин Острозького пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Великі Бучки Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Леніна. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 14 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 березня 1960 р.

БРАВЕР Леонтій Модестович народився 1916 р. у с. Добре Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Михайлівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Леніна, листоноша. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 25 грудня 1937 р. як член к.-р. організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 грудня 1959 р.

БРАВЕР Модест Іванович народився 1888 р. у с. Полон Мис Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Михайлівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Леніна. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 25 грудня 1937 р. як член к.-р. польської націоналістичної організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 грудня 1959 р.

БРАВЕРМАН Абрам Маркович народився 1904 р. у м. Лодзь Лодзинського пов. Петроковської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Кравець промартілі «Індшвейпошив». Заарештований 10 листопада 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 15 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

БРАВІНСЬКИЙ Станіслав Адамович народився 1913 р. і проживав у Харкові. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Робітник заводу «Серп і молот». Заарештований 21 грудня 1937 р. за шпигунську та націоналістичну діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 3 вересня 1957 р.

БРАГІН Іван Кирилович народився 1897 р. у с. Гнидівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт., у 1925—1929 рр. член ВКП(б), у 1932—1934 рр. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у с. Гнидівка Ізюмського р-ну Харківської обл. Нормувальник ІПРЗу. Заарештований 22 листопада 1937 р. за шкідницьку і антирад. діяльність і трійкою УНКВС по Донецькій обл. 29 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний [2] грудня 1937 р. у [м. Сталіне Сталінської обл.]. Реабілітований 20 лютого 1957 р.

БРАГІНСЬКИЙ Григорій Ісакович народився 1899 р. у с. Карахівка Бахмутського пов. Катеринославської губ. Єврей, з кустарів, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Член Полтавської обласної колегії оборонців, юрист юридичної консультації № 3. Заарештований 5 травня 1938 р. як член антирад. терористичної сіоністсько-шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 3 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БРАГІНСЬКИЙ-ВЛАДИМИРОВ Михайло Григорович народився 1899 р. у м. Катери-

нослав Катеринославської губ. Єврей, з міщан, освіта вища, позапарт., у 1920—1926 рр. член партії анархістів. Проживав у Харкові. Інженер Шахтобуду. У 1923—1926 рр. був ув'язнений у Соловецькому таборі як анархіст. Заарештований 29 травня 1938 р. як член анархістського підпілля (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 8 січня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БРАЖКО (Бражка) Василь Максимович народився 1912 р. у с. Бражківка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бражківка Ізюмського р-ну Харківської обл. Повар радгоспу ім. Петровського. Заарештований 21 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 22 червня 1989 р.

БРАЖНИК Антон Мартинович народився 1901 р. у с. Шипувате Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Олександрівка Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «Червона хвиля». Заарештований 6 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. На 1961 р. проживав у радгоспі «Червона хвиля». Реабілітований 16 червня 1961 р.

БРАЖНИК Григорій Іванович народився 1886 р. у с. Вільшани Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пришиб Балаклійського р-ну Харківської обл. Завідувач підсобного господарства Балаклійської контори «Заготхудоба». Заарештований 28 вересня 1937 р. як член к.-р. повстанської націоналістичної організації (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 3 грудня 1937 р. (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 9 травня 1958 р.

БРАЖНИК Григорій Петрович народився 1897 р. у с. Горобівка Сумського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Горобівка Білопільського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Білопілля Півд. залізниці. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 вересня 1937 р. за к.-р. діяльність (статті 54^{8}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 26 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 листопада 1989 р.

БРАЖНИК Михайло Михайлович народився 1902 р. на хут. Дяків Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Революційне Вовчанського р-ну Харківської обл. Робітник Великописарівського будинку відпочинку. У 1927 р. військовим трибуналом за відмову брати до рук зброю засуджений на 1 рік позбавлення волі. Заарештований 7 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 15 червня 1989 р.

БРАЗУЛЬ-БРУШКОВСЬКА Ольга Володимирівна народилася 1906 р. у м. Радом Радомської губ. Росіянка, із службовців, освіта неповна середня, позапарт. Проживала в Харкові. Старший бухгалтер головної бухгалтерії Південно-Донецької залізниці. Заарештована 22 червня 1938 р. за шпигунство (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 7 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БРАЗУЛЬ-БРУШКОВСЬКИЙ Борис Семенович народився 1892 р. у м. Новий Оскол Новооскольського пов. Курської губ. Росіянин, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник частини тарифів фінансового відділу Управління Північно-Донецької з-ці. Заарештований 12 лютого 1938 р. за шпигунство на користь Японії (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 грудня 1956 р.

БРАЇЛОВСЬКИЙ Федір Олексійович народився 1870 р. у с. Братениця Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Диякон Казанської церкви. Заарештований 27 жовтня 1937 р. як член к.-р. угруповання духівництва та за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 2, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 травня 1962 р.

БРАЙЄР Рейнгольд Готфрідович народився 1904 р. у с. Сергіївка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сеньчкове Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Косіора. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної

смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 червня 1959 р.

БРАЙЄР Фердинанд Готфрідович народився 1903 р. у с. Сергіївка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Терни Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Терни». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 18 грудня 1937 р. за шпигунську розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

БРАЙКО Іван Дмитрович народився 1896 р. у с. Михайлівка Херсонської губ. Українець, соціальне походження невідоме, освіта вища, позапарт. Проживав у м. Краснопілля Краснопільського р-ну Харківської обл. Старший лісник Краснопільського лісгоспу. Заарештований 9 жовтня 1937 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. (ст. 54^{7} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Крастабі. На 1958 р. проживав у с. Базарщина Борзненського р-ну Чернігівської обл. Ухвалою Президії Верховної Ради СРСР від 31 серпня 1956 р. судимість знято. Реабілітований 8 серпня 1958 р.

БРАЙЛОВСЬКИЙ Ісак Нафтулович (Анатолійович) народився 1905 р. у м. Чигирин Чигиринського пов. Київської губ. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач навчального комбінату ХТЗ. Заарештований 22 травня 1938 р. як член сіоністської шпигунської організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 9 лютого 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БРАКОВСЬКИЙ Болеслав Станіславович народився 1889 р. у с. Косаки Ломжинського пов. Ломжинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник артілі ім. Шмідта. Заарештований 10 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 6 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 23 вересня 1958 р.

БРАНГУЛ Юріс Юрійович народився 1885 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, позапарт., кандидат у члени ВКП(б) з 1932 р. Проживав у Харкові. Робітник Харківського механічного заводу НКВС. Заарештований 4 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 16 грудня 1960 р.

БРАНД Вольф Мордкович народився 1891 р. у Варшавському пов. Варшавської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник промартілі «Текстильтканина». Заарештований 15 листопада 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР від 27 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 листопада 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Каргопольтабі, де й помер 22 серпня 1942 р. у лікарні окремого табпункту № 3. Реабілітований 4 лютого 1958 р.

БРАНДЛЬ Роберт Робертович народився 1876 р. у Санкт-Петербурзі. Австрієць, з кустарів, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Головний бухгалтер Української державної медичної бібліотеки. Заарештований 21 січня 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 14 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 листопада 1957 р.

БРАНДТ (Брант) Роберт Іванович народився 1887 р. у с. Пулин Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Будилівка Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Політвідділ». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. фашистську агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

БРАНТ Адольф Людвігович народився 1899 р. у с. Неборівка Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Водяне Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Леніна. Заарештований 10 листопада

1937 р. за к.-р. націоналістичну агітацію та шкідницьку діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 22 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 31 серпня 1966 р.

БРАНТ Давид Людвігович народився 1908 р. у с. Неборівка Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Водяне Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Леніна. Заарештований 10 листопада 1937 р. за к.-р. фашистську агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 22 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 4 серпня 1989 р.

БРАНТ Юліус Людвігович народився 1900 р. у с. Неборівка Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Водяне Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Леніна. Заарештований 10 листопада 1937 р. за к.-р. фашистську агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 22 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1989 р.

БРАСЕВИЧ Анастасія Іванівна народилася 1896 р. у м. Псков Псковської губ. Литовка, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Санітарка. Заарештована 1 вересня 1938 р. як дружина члена антирад. правотроцькістської диверсійно-терористичної організації на Півд. залізниці (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 жовтня 1938 р. як соціально небезпечний елемент віддана під гласний нагляд за місцем проживання на 2 роки. Реабілітована 8 лютого 1957 р.

БРАСЕВИЧ Вітольд Кастанович народився 1892 р. у м. Нововілейськ Віленської губ. Білорус, з робітників, освіта середня спеціальна, у 1919—1938 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Заступник начальника служби колії Управління Півд. залізниці. Заарештований 10 лютого 1938 р. як член правотроцькістської диверсійної терористичної організації (статті 54^8, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 26 серпня 1938 р. (статті 54^6, 54^8, 54^9, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 26 серпня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 6 лютого 1957 р.

БРАСТІН Ріхард Петрович народився 1883 р. у Ліфляндській губ. Латвієць, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1919—1921 рр. член РКП(б). Проживав у Харкові. Контролер ХЕТЗу. Заарештований 30 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 січня 1957 р.

БРАТАШ Андрій Онуфрійович народився 1890 р. у с. Черкаські Тишки Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Південне Харківського р-ну Харківської обл. Робітник Харківської ДЕС № 1. Заарештований 16 липня 1938 р. як член антирад. повстанської організації (статті 54^2, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 15 грудня 1939 р. (статті 4 п. «д», 197 ч. 2 КПК УРСР).

БРАТТ Лазар Єфимович народився 1902 р. у міст. Рафалівка Луцького пов. Волинської губ. Єврей, з робітників, освіта вища, член ВКП(б) з 1924 р. Проживав у Харкові. Інженер-електрик ТЕЦ № 3. Заарештований 15 липня 1938 р. як член антирад. терористичної правотроцькістської організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БРАТУСЬ Віктор Маркович народився 1908 р. у Харкові. Українець, з робітників, освіта вища, у 1928—1938 рр. член ВКП(б). Служив у [м. Чита] Читинської обл. Начальник військового складу, військовий інженер 3-го рангу. Заарештований 10 листопада 1938 р. як член троцькістської шкідницької організації (статті 58^1 п. «б», 58^7, 58^{11} КК РРФСР), справу закрито ОВ ГУДБ НКВС Забайкальського військокругу 27 січня 1940 р. за недоведеності складу злочину.

БРАТЧИК Василь Матвійович народився 1902 р. у с. Дениси Переяславського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт., у 1925—1934 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Завідувач групи науково-дослідної станції бджільництва в м. Мерефа. Заарештований 21 квітня 1938 р. як член антирад. терористичної організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 26 березня 1940 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БРАТЧУК Петро Якович народився 1909 р. у с. Карпівка Могилівського пов. Подільської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1925—1930 і 1932 рр.

член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Робітник заводу пластмас, який перебував на 30-денних зборах у Червоній армії. Заарештований 30 липня 1938 р. за антирад. агітацію серед бійців в/ч 6524 (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і 113-м військовим трибуналом ХВО 27 вересня 1938 р. засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 4 роки. Військовим трибуналом ХВО 11 листопада 1938 р. справу повернено на новий розгляд і ОВ НКВС ХВО 8 березня 1939 р. справу закрито (статті 4, 1 КПК УРСР). Термін покарання відбував у ББК, де й помер 27 січня 1939 р.

БРАУН Андрій Петрович народився 1912 р. у Павлоградському пов. Катеринославської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нестеліївка Лозівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Нове життя». Заарештований 28 жовтня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{11}, 54^{10} ч. 1, 54^{7}, 54^{3} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 6 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

БРАУН Асаф Самійлович народився 1899 р. у кол. Лісобуда Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лісобуда Коростенського р-ну Житомирської обл. Член колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 17 березня 1938 р. Коростенським міськвідділом НКВС як член к.-р. німецької націоналістичної організації та за к.-р. агітацію (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), для подальшого слідства направлений у розпорядження Близнюківського РВ НКВС і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 10 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 липня 1960 р.

БРЕДИХІН Володимир Ігнатович народився 1901 р. у с. Берестовенька Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Берестовенька Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Солідарність праці». Заарештований 2 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Самартабі. Помер 18 квітня 1943 р. у Куйбишевському центральному лазареті. Реабілітований 9 вересня 1960 р.

БРЕДИХІН Іван Васильович народився 1904 р. у с. Берестовенька Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Нова Водолага Нововодолазького р-ну Харківської обл. Механік Нововодолазької МТС. Заарештований 25 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки при УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Помер 19 березня 1938 р. у Харківській в'язниці. Реабілітований 12 травня 1961 р.

БРЕДИХІН Павло Гнатович народився 1893 р. у с. Берестовенька Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Берестовенька Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Солідарність праці». Заарештований 5 листопада 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у м. Свободний Хабаровського краю. На 1961 р. проживав у с. Хрестище Красноградського р-ну Харківської обл. Реабілітований 25 серпня 1961 р.

БРЕДУН Архип Іванович народився 1883 р. у с. Нові Санжари Кобеляцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Кегичівського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «Кегичівка». Заарештований 8 вересня 1937 р. за антирад. та антиколгоспну агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 жовтня 1989 р.

БРЕДУН Пантелій Лук'янович народився 1907 р. у с. Калинівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Калинівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «Кегичівка». У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 17 листопада 1937 р. за антирад. та антиколгоспну агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Пулковському табірному пункті в Чердинському р-ні Свердловської обл. Реабілітований 12 червня 1989 р.

БРЕДУН Роман Архипович народився 1906 р. у с. Нові Санжари Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Григорівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Шофер свинорадгоспу «Кегичівка». Заарештований 7 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} КК УРСР) позбавле-

ний волі у ВТТ на 10 років. Помер 26 вересня 1946 р. у с. Кегичівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Реабілітований 3 червня 1960 р.

БРЕДЧЕНКО Сидір Іванович народився 1894 р. у с. Дисківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дисківка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Серп і молот». Заарештований 13 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито Куп'янським РВ НКВС 9 березня 1939 р. Звільнений з-під варти 11 березня 1939 р.

БРЕЖНЄВ Петро Кирилович народився 1879 р. у м. Курськ Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Без певних занять. Заарештований 19 квітня 1938 р. як член к.-р. бойової білогвардійської організації та за шкідництво під час Громадянської війни (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 11 жовтня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР), звільнений з-під варти 13 грудня 1938 р.

БРЕЗГУЛЬ Станіслав Юрійович народився 1884 р. у с. Малта Труша Режицького пов. Вітебської губ. Латвієць, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Головний кондуктор Харківського пасажирського резерву. Заарештований 4 грудня 1937 р. ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Харків-Пас. Півд. залізниці за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР), справу незавершено.

БРЕЗИНСЬКИЙ Георгій Вільгельмович народився 1876 р. у м. Самара Самарської губ. Росіянин, із службовців, освіта середня, позапарт., у 1905—1918 рр. член РСДРП(м). Проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Учитель школи у с. Зарожне Чугуївського р-ну Харківської обл. Заарештований 4 березня 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^2, 54^6, 54^7, 54^8 через ст. 17, 54^9 через ст. 17, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 листопада 1956 р.

БРЕЗИЦЬКИЙ Володимир Миколайович народився 1909 р. у с. Закриниччя Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Смородьківка Куп'янського р-ну Харківської обл. Лісник Куп'янського лісництва. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 листопада 1937 р. за к.-р. націоналістичну агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

БРЕЙДОВ Герман Фрідріхович народився 1890 р. у с. Геленівка Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Волоська Балаклія Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Серго. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 грудня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

БРЕЙДОВ Еміль Фердинандович народився 1905 р. у с. Лісобуда Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Волоська Балаклія Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 31 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

БРЕЙТІГАМ Адель (Аліса) Павлівна народилася 1898 р. у Москві. Німкеня, [з міщан], освіта початкова, позапарт. Проживала в с. Барвінкове Барвінківського р-ну Харківської обл. Без певних занять, за фахом — співачка. Заарештована 14 листопада 1937 р. за шпигунську роботу (ст. 54^6 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 січня 1938 р. за підозрою у шпигунстві вислана за межі СРСР 24 травня 1938 р. через Шепетівський КПП. Реабілітована 8 серпня 1989 р.

БРЕЙТМАН Зеля Самійлович народився 1907 р. у м. Кременчук Кременчуцького пов. Полтавської губ. Єврей, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Комендант бараку трудової комуни ім. Дзержинського. Заарештований 16 жовтня 1937 р. за шпигунство на користь іноземної держави та гомосексуалізм (статті 54^1 п. «б», 165 ч. 1 КК УРСР), був етапований спецконвоєм у розпорядження НКВС УРСР до Києва. Комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 7 лютого 1938 р. за шпигунську і диверсійну діяльність на користь іноземних держав винесено ухвалу

про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Києві. Реабілітований 28 листопада 1989 р.

БРЕНДЛЕР Отто Самійлович народився 1889 р. у с. Нова Полтавка Херсонського пов. Херсонської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Краснопавлівка Лозівського р-ну Харківської обл. Бухгалтер млина № 24. Заарештований 31 грудня 1937 р. за антирад. фашистську агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

БРЕНДЮК Теофіл (Тимофій) Матвійович народився 1894 р. у с. Струсове Могилівського пов. Подільської губ. Українець, з робітників, освіта вища, позапарт., у 1917—1922 рр. член РКП(б). Проживав у с. Сніжків Валківського р-ну Харківської обл. Учитель НСШ. Заарештований 16 березня 1938 р. за шпигунство і нелегальний перетин кордону з боку Польщі (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 7 квітня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти. На 1940 р. в’язень Харківської в’язниці № 1. Під слідством з 14 жовтня 1940 р. за ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 6 червня 1943 р. за антирад. агітацію позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

БРЕНЕР Хеник Вульфович народився 1903 р. у м. Замош Люблінської губ. Єврей, з міщан, неписьмен., позапарт. Проживав у Харкові. Чоботар артілі «Коопремонт». Заарештований 30 жовтня 1937 р. за шпигунство (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 квітня 1938 р. зі звільненням з-під варти.

БРЕСЛАВЕЦЬ Григорій Антонович народився 1892 р. у м. Валки Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Телеграфіст Центрального телеграфу. Заарештований 21 червня 1938 р. як член бойової повстанської білогвардійської організації (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 2 жовтня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 березня 1989 р.

БРЕСЛАВЕЦЬ Макар Логвинович народився 1896 р. у с. Старий Мерчик Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у сел. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Агроном радгоспу «Червоний Жовтень». Заарештований 21 жовтня 1937 р. як член к.-р. шпигунської диверсійної організації (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 листопада 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Ухвалою комісії НКВС і прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Івдельтабі. Судовою колегією з кримінальних справ Свердловського облсуду 9 квітня 1943 р. (ст. 58^{10} ч. 2 КК РРФСР) засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Звільнений з-під варти 8 жовтня 1952 р. і висланий на поселення до сел. Інта Кожевинського р-ну Комі АРСР. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

БРЕСЛАВСЬКИЙ Артем Юхимович народився 1890 р. у с. Хатнє Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Федорівка Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Сільгосспробітник радгоспу «Красноярський». Заарештований 30 серпня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 4 травня 1989 р.

БРЕСЛАВСЬКИЙ Герасим Якович народився 1886 р. у с. Хатнє Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Хатнє Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червона зоря». Заарештований 6 квітня 1938 р. як член к.-р. повстанської організації та за к.-р. агітацію (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. (статті 54^{1} п. «а», 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 березня 1968 р.

БРЕСЛАВСЬКИЙ Ілля Іванович народився 1897 р. у с. Хатнє Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вільхуватка Вільхуватського р-ну Харківської обл. Конюх райфінвідділу Вільхуватського РВК. Заарештований 27 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію, розкладання трудової дисципліни в колгоспі, пораженські настрої (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 20 червня 1989 р.

БРЕСЛАВСЬКИЙ Микита Федорович народився 1900 р. у с. Хатнє Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Зарубинка

Вільхуватського р-ну Харківської обл. Чоботар-бригадир промартілі ім. Горького у с. Вільхуватка. У 1930 р. розкуркулений і за опір представникам влади засуджений на 1 рік 6 міс. позбавлення волі. Заарештований 6 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 23 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Горшортабі. На 1961 р. проживав у с. Малий Бурлук Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Реабілітований 10 лютого 1961 р.

БРЕСЛАВСЬКИЙ Олексій Тихонович народився 1919 р. у с. Хатнє Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав і працював рахівником у Комсомольському відділенні бурякорадгоспу «Федорівський» Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Заарештований 31 жовтня 1938 р. як член антирад. терористичної молодіжної організації, яка готувала теракт над сільським активом с. Хатнє (статті 54^{8} через ст. 17, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Вільхуватським РВ НКВС 9 грудня 1938 р. за недостатності доказів зі звільненням з-під варти.

БРЕСЛАВСЬКИЙ Олексій Федорович народився 1896 р. у с. Хатнє Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Хатнє Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Шевченка. Заарештований 1 квітня 1938 р. за к.-р. розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. (статті 54^{1} п. «а», 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 березня 1968 р.

БРЕСЛАВСЬКИЙ Степан Федорович народився 1890 р. у с. Хатнє Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Хатнє Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Шевченка. У 1938 р. під слідством за шкідництво у колгоспі. Заарештований 1 квітня 1938 р. за к.-р. розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. (статті 54^{1} п. «а», 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 березня 1968 р.

БРЕСЛАВСЬКИЙ Терентій Іванович народився 1894 р. у с. Хатнє Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Хатнє Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червона зоря». У 1931 р. майно конфісковане. Заарештований 19 квітня 1938 р. як член куркульської к.-р. організації та за к.-р. діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^{1} п. «а», 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 листопада 1989 р.

БРЕСЛАВСЬКИЙ Тихін Федорович народився 1896 р. у с. Хатнє Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Хатнє Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червона зоря». У 1931 р. конфісковано млин. Заарештований 19 квітня 1938 р. як член куркульської к.-р. організації та за к.-р. діяльність (ст. 54^{1} п. «а» УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^{1} п. «а», 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 листопада 1989 р.

БРЕСЛАВСЬКИЙ Федір Іванович народився 1900 р. у с. Хатнє Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Хатнє Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червона зоря». У 1931 р. майно конфісковане. Заарештований 19 квітня 1938 р. як член куркульської к.-р. організації та за к.-р. шкідницьку діяльність (статті 54^{1} п. «а», 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 листопада 1989 р.

БРЕССЬКИЙ Павло Валерійович народився 1910 р. у Санкт-Петербурзі. Поляк, з робітників, освіта середня спеціальна, з 1925 р. член ВЛКСМ, член ВКП(б). Проживав у Харкові. Головний інженер заводу «Трансзв'язок». Заарештований 11 січня 1938 р. як член шпигунської організації (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 24 червня 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Усольтабі. На 1963 р. проживав у с. Дергачі Харківської обл. Реабілітований 17 листопада 1954 р.

БРЕХУНЦОВ Олександр Омелянович народився 1904 р. у с. Білий Колодязь Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта вища, позапарт., у 1926—1936 рр. член ВКП(б). Служив у м. Умань Київської обл. Військлікар 99-го арт. полку КВО. Заарештований 14 серпня 1937 р. за отруєння військовослужбовців і к.-р. роботу в армії (статті 54^{8}, 54^{9}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 25 грудня 1937 р. (статті 54^{1} п. «б», 54^{8}, 54^{11} КК УРСР)

засуджений до розстрілу з конфіскацією майна і позбавленням військового звання «Військовий лікар 3-го рангу». Розстріляний 26 грудня 1937 р. у Києві. Реабілітований 1 серпня 1957 р.

БРЕЧКО Борис Зиновійович народився 1909 р. у сел. Попасна Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Технік-технолог заводу № 135. Заарештований 4 січня 1938 р. за шпигунство (статті 54^6, 54^9 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 березня 1958 р.

БРЕЧКО Петро Іванович народився 1897 р. у с. Кобзівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у м. Красноград Красноградського р-ну Харківської обл. Учитель агрономічної школи. Заарештований 7 вересня 1937 р. за службу в Білій армії, зв'язок з к.-р. елементом і вороже ставлення до рад. влади та партії (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Усольтабі. Справу закрито слідчастиною УНКВС по Харківській обл. 28 січня 1940 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БРЕШ Юліус Данилович народився 1887 р. у с. Редька Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новоіванівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний прогрес». Ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 23 травня 1934 р. (ст. 54^{10} КК УСРР) позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 грудня 1937 р. як прибічник фашистської Німеччини та за антидержавну і к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 січня 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Ухтпечтабі. Реабілітований 11 серпня 1989 р.

БРЖЕЗИЦЬКИЙ Петро Олександрович народився 1882 р. у м. Райгород Черкаського пов. Київської губ. Поляк, з робітників, освіта вища, у 1918—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Піски Ізюмського р-ну Харківської обл. Начальник будівництва залізничної колії Красний Лиман — Куп'янськ Північно-Донецької залізниці. Заарештований 2 вересня 1937 р. як член антирад. шкідницької організації (статті 54^7, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 9 березня 1939 р. (статті 54^7, 54^8 через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Ухвалою військової колегії Верховного Суду СРСР від 29 травня 1939 р. вирок скасовано, справу передано на дослідування. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 10 вересня 1941 р. позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Помер від виснаження 15 листопада 1941 р. під час етапування до ВТТ. Реабілітований 19 грудня 1956 р.

БРЖЕЗІНСЬКИЙ Казимир Владиславович народився 1891 р. у Лідському пов. Віленської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у радгоспі «Комбайн» Лозівського р-ну Харківської обл. Механік радгоспу. У 1926—1929 рр. позбавлений виборчих прав. Заарештований 26 серпня 1937 р. за к.-р. шкідницьку роботу (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 11 серпня 1989 р.

БРИГАДИР Зінаїда Йосипівна народилася 1907 р. у с. Шаулиха Київської губ. Українка, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 10 жовтня 1937 р. як дружина члена антирад. української націоналістичної організації, справу закрито УДБ ХОУ НКВС 13 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.).

БРИГАДИР Максим Павлович народився 1897 р. у [с. Люлинці] Кременецького пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт., у 1920—1921 рр. член РКП(б). Проживав у Харкові. Заступник директора з наукової роботи Харківської обласної с.-г. дослідної станції. Заарештований 13 жовтня 1937 р. як член антирад. націоналістичної організації (статті 54^4, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 23 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 1 листопада 1957 р.

БРИДЬКО Микола Пилипович народився 1911 р. у с. Чорнин Київського пов. Київської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сніжків Валківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Більшовик». Заарештований 11 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 25 січня 1939 р. (статті 54^8 через ст. 17, 54^{10} ч. 1 з санкції ст. 54^2 КК УРСР) засуджений на 6 років позбавлення

волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Ухвалою військової колегії Верховного Суду СРСР від 17 липня 1939 р. ст. 54^8 через ст. 17 КК УРСР з вироку виключено, термін покарання знижено до 4 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований 18 лютого 1992 р.

БРИЖАНЕНКО (Брижиненко) Михайло Антонович народився 1878 р. у с. Веселянка Мелітопольського пов. Таврійської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Сторож хлібопекарні Хаторгу. У 1930—1936 рр. позбавлений виборчих прав. У 1919 р. під арештом у ЧК. Заарештований 15 листопада 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 7 квітня 1989 р.

БРИЖАХА Олександр Прокопійович народився 1896 р. у м. Лубни Лубнівського пов. Полтавської губ. Українець, з торговців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Диригент хору Харківської державної хорової капели. Заарештований 5 листопада 1937 р. як керівник к.-р. організації (статті 54^2, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 23 вересня 1960 р.

БРИЖИНЕНКО Михайло Антонович, див. *БРИЖАНЕНКО (Брижиненко) Михайло Антонович*.

БРИЗГАЙЛО Іван Леонтійович народився 1904 р. у с. Дворічна Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавільжанка Дворічанського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 21 квітня 1938 р. за к.-р. діяльність, участь в антирад. угрупованні (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 лютого 1962 р.

БРИЗГАЛІН Андрій Олександрович народився 1893 р. і проживав у Харкові. Росіянин, із службовців, освіта вища, позапарт. Викладач Українського комуністичного інституту журналістики. Заарештований 24 червня 1938 р. як член шпигунської організації (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) і трійкою при Київському облуправлінні УРСР 29 жовтня 1938 р. (статті 54^6, 54^9, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 3 листопада 1938 р. у Києві. Реабілітований 18 січня 1995 р.

БРИЗГАЛІН Євген Олександрович народився 1898 р. і проживав у Харкові. Росіянин, із службовців, освіта вища, позапарт. Керівник фотолабораторії 1-го ХМІ. Заарештований 24 червня 1938 р. як член шпигунської організації (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) і трійкою при Київському облуправлінні УРСР 29 жовтня 1938 р. (статті 54^6, 54^9, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 3 листопада 1938 р. у Києві. Реабілітований 18 січня 1995 р.

БРИЗІЦЬКИЙ Домінік Леонтійович народився 1883 р. у с. Ялишів Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лозова Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Куйбишева. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 24 січня 1961 р.

БРИК Василь Федорович народився 1899 р. у с. Глибочок Тернопільського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1924—1932 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник заводу ім. Фрунзе. Заарештований 12 березня 1938 р. за шпигунство (ст. 54^6 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 жовтня 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував у Печортабі, де й помер 23 липня 1943 р. Реабілітований 12 червня 1962 р.

БРИКОВ Григорій Дементійович народився 1892 р. у м. Бежиця Брянського пов. Орловської губ. Росіянин, соціальне походження невідоме, освіта вища, член ВКП(б) з 1915 р. Проживав у Харкові. Начальник планово-фінансового управління облспоживспілки. Заарештований 19 липня 1938 р. як член антирад. терористичної організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 5 вересня 1939 р. виправданий.

БРИКОВСЬКИЙ Дмитро Михайлович народився 1900 р. у с. Трудовач Золочівського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1929—1936 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник ХЕМЗу. Заарештований 18 листопада 1937 р. як член к.-р. націоналістичної фашистської шпигунської організації УВО (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 6 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР

№ 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

БРИЛІАНТОВ Володимир Федорович народився 1893 р. у м. Костянтиноград Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із священнослужителів, освіта вища, позапарт. Служив у м. Міллерово Ростовської обл. Начальник ветеринарної служби військової частини 124-го кав. полку, військовий ветеринарний лікар 2-го рангу. Заарештований 23 лютого 1938 р. за шкідницьку діяльність (ст. 58^{7} КК РРФСР) і військовим трибуналом Північнокавказького військокругу 22 березня 1939 р. (статті 58^{2}, 58^{7}, 58^{9}, 58^{11} КК РРФСР) засуджений на 15 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років, конфіскацією особистого майна та позбавлення військового звання «військовий ветеринарний лікар 2-го рангу». Термін покарання відбував у Сибтабі на ст. Суслове Красноярської з-ці, де й помер 24 березня 1943 р. Реабілітований 23 березня 1968 р.

БРИЛЬ Йосиф Матвійович народився 1896 р. у м. Старокостянтинів Старокостянтинівського пов. Волинської губ. Єврей, з торговців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Головний інженер управління капітального будівництва тресту «Кокс». Заарештований 5 листопада 1937 р. як член к.-р. троцькістської організації та шкідницьку діяльність (статті 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 5 січня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 6 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 липня 1957 р.

БРИЛЬ Мері Михайлівна народилася 1898 р. у м. Свенцяни Свенцянського пов. Віленської губ. Єврейка, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Помічник санітарного лікаря міськсанстанції. Заарештована 11 січня 1938 р. як дружина засудженого і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 лютого 1938 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Реабілітована 4 січня 1957 р.

БРИЛЬОВ Іван Пилипович народився 1895 р. у с. Нижньо-Залегощ Мценського пов. Орловської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт., член ВКП(б) з 1931р. Проживав у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Дорожній майстер ст. Мерефа Півд. залізниці. Заарештований 21 січня 1938 р. як член к.-р. троцькістської диверсійної терористичної організації (статті 54^{9}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 4 серпня 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбував у Північсхідтабі, де й помер 26 грудня 1938 р. Реабілітований 26 січня 1962 р.

БРИНЦЕВ Петро Григорович народився 1912 р. у с. Глазунівка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Глазунівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Чорнороб харківського Індубуду № 8. У 1930 р. розкуркулений і висланий. На засланні працював на каналі Волга — Москва. Заарештований 15 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 25 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 29 червня 1989 р.

БРИСІН Василь Тихонович народився 1898 р. у с. Нове [Валуйського пов. Воронезької губ.]. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник фабрики Всесоюзного тресту ТЕЖЕ. Заарештований 18 квітня 1938 р. як член к.-р. троцькістської організації (статті 54^{8} через ст. 17, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 25 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БРИСКІН Ісак Самійлович народився 1918 р. у м. Суми Сумського пов. Харківської губ. Єврей, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Студент ХАІ. Заарештований 31 грудня 1937 р. як член антирад. сіоністської групи (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 9 січня 1938 р. Звільнений з-під варти 13 січня 1938 р.

БРИТАН Ганна Юріївна народилася 1897 р. у м. Кошице Австро-Угорської імперії. Словачка, з робітників, неписьмен., позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 1 листопада 1937 р. як дружина шпигуна польської розвідки (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально-небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 30 червня 1989 р.

БРИТАН Михайло Григорович народився 1896 р. у провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХЕМЗу. Заарештований 7 вересня 1937 р. за розвідувальну діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 22 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

БРІНК Ян Петрович народився 1891 р. у с. Пітергоф Добленського пов. Курляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, у 1927—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник ХЕМЗу. Заарештований 4 грудня 1937 р. за шпигунство (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 жовтня 1957 р.

БРОВАР Лев Мойсейович народився 1894 р. у м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Єврей, з міщан, освіта неповна середня, позапарт., у 1924—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Завідувач Харківської обласної бази Головкамвольсукна. Заарештований 24 жовтня 1937 р. як член антирад. організації правих (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 30 грудня 1937 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 31 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 10 серпня 1957 р.

БРОВАР Мейта Хаїмівна народилася 1899 р. у Києві. Єврейка, з кустарів, освіта неповна середня, позапарт. Проживала в Харкові. Референт Союзпродмагу. Заарештована 6 листопада 1937 р. як дружина члена антирад. терористичної організації і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 лютого 1938 р. як член сім'ї зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Реабілітована 3 липня 1956 р.

БРОВЕР Міна Михайлівна народилася 1896 р. у м. Секуряни Хотинського пов. Бессарабської губ. Єврейка, із службовців, освіта неповна середня, позапарт. Проживала в Харкові. Учителька лікнепу фабрики «Когиз». Заарештована 25 жовтня 1937 р. як румунська шпигунка (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 28 листопада 1937 р. (ст. 197 КПК УРСР), звільнена з-під варти 30 листопада 1937 р.

БРОВКО Давид Калістратович народився 1894 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Робітник цегельного заводу промислової артілі ім. Шевченка. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. У 1931 р. 3 міс. під арештом органів ДПУ УСРР. Заарештований 3 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 серпня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 13 листопада 1959 р.

БРОВКО Іван Федорович народився 1889 р. у с. Маячка Кобеляцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у свинорадгоспі ім. Леніна у Красноградському р-ні Харківської обл. Сільгоспробітник свинорадгоспу. Заарештований 6 листопада 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР), справу закрито Красноградським РВ НКВС 15 січня 1938 р. за недостатності матеріалів для притягнення до суду.

БРОДЕЦЬКИЙ Яків Олександрович народився 1883 р. у м. Одеса Одеського пов. Херсонської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ворожба Лебединського р-ну Харківської обл. Помічник начальника бази № 127. Заарештований 21 жовтня 1937 р. за шкідництво (ст. 54^{7} КК УРСР), справу закрито ХОУ НКВС 27 травня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР).

БРОДНИКОВ Кузьма Кирилович народився 1893 р. у міст. Чугуїв Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Робітник Чугуївської райспоживспілки. У 1930 р. під слідством Чугуївського РВ ДПУ. Заарештований 2 березня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 8 травня 1939 р. виправданий.

БРОДНИКОВ Федір Андрійович народився 1887 р. у міст. Чугуїв Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1934—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Комірник 125-ї дільниці Військового відомства. Заарештований 2 березня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 17 травня 1939 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд. Справу закрито Чугуївським РВ НКВС 29 червня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БРОДОВСЬКИЙ Кузьма Іванович народився 1917 р. у с. Голиші Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Колонтаїв Краснокутського р-ну Харківської обл. Тракторист колгоспу «Червоний Жовтень». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 17 лютого 1938 р. за к.-р. націоналістичну агітацію та к.-р. погляди (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), 21 березня 1939 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд. Справу закрито Краснокутським РВ НКВС 21 червня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) з анулюванням підписки про невиїзд.

БРОДОЦЬКА Ріва Еліївна народилася 1894 р. у с. Старобин Слуцького пов. Мінської

губ. Єврейка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 18 листопада 1937 р. як дружина засудженого за шпигунство і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. вислана до Казахстану на 5 років. На засланні перебувала в м. Аральськ Аральського р-ну Кзил-Ординської обл. Померла 9 травня 1975 р. у Харкові. Реабілітована 11 червня 1957 р.

БРОДОЦЬКИЙ Давид Лейбович народився 1894 р. у м. Старобін Слуцького пов. Мінської губ. Єврей, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник артілі побутових доручень промспілки. Заарештований 10 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 жовтня 1957 р.

БРОДСЬКА Марія Онисимівна народилася 1900 р. у м. Бердянськ Бердянського пов. Таврійської губ. Єврейка, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Викладач Харківського педагогічного інституту. Заарештована 17 квітня 1938 р. як агент німецької розвідки (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 жовтня 1939 р. вислана до Казахстану на 5 років. На засланні перебувала в с. Берлик Джамбульської обл. Реабілітована 17 травня 1989 р.

БРОДСЬКИЙ Анатолій Вікторович народився 1913 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з робітників, освіта вища, позапарт., член ВЛКСМ з 1930 р. Старший спеціаліст Дніпропетровського гідрометвідділення. Заарештований 10 листопада 1937 р. за розвідувальну діяльність, як член к.-р. шпигунської організації (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 4 грудня 1937 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БРОДСЬКИЙ Борис Григорович народився 1915 р. у с. Великий Токмак Бердянського пов. Таврійської губ. Єврей, з кустарів, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач планово-розподільчого бюро заводу ім. Шевченка. Заарештований 22 жовтня 1938 р. за розповсюдження антирад. листівок (ст. 54^{10} КК УРСР) і Харківським облсудом 19 лютого 1939 р. (статті 54^{10} ч. 1, 180 ч. 1 КК УРСР) засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Термін покарання відбував на Колимі, у бухті Нагаєва. Реабілітований 15 червня 1990 р.

БРОДСЬКИЙ Василь Павлович народився 1888[92] р. у с. Полнекове Варшавської губ. Росіянин, з дворян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Студент Всеукраїнського заочного інституту технічної освіти. У 1920 р. як білий офіцер перебував у концтаборі. Заарештований 18 листопада 1937 р. як колишній білий офіцер та за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 29 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 14 квітня 1989 р.

БРОДСЬКИЙ Мойсей Абрамович народився 1895 р. у м. Зіньків Зіньківського пов. Полтавської губ. Єврей, з торговців, освіта початкова, позапарт., у 1918—1920 рр. член партії боротьбистів, у 1920—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Директор Українського відділення Союзхутроторгу. Заарештований 23 вересня 1937 р. як член націоналістичної терористичної організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 26 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна з негайним виконанням вироку згідно з постановою ЦВК СРСР від 1 грудня 1934 р. Розстріляний 27 жовтня 1937 р. у Києві. Реабілітований 11 березня 1958 р.

БРОЗУЛЕВИЧ Юзефа Йосифівна народилася 1894 р. на хут. Осокно Новоолександрівського пов. Ковельської губ. Полька, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1917—1935 рр. член ВКП(б). Проживала в Харкові. Робітниця трикотажно-взуттєвого виробництва комуни «Червоні зорі». Заарештована 10 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 7 грудня 1937 р. зі звільненням з-під варти.

БРОКОП Вільгельм Самійлович народився 1898 р. на хут. Красний Двір Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав і працював робітником на ст. Тополі Північно-Донецької залізниці Дворічанського р-ну Харківської обл. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 січня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 26 серпня 1939 р. засуджений на 3 роки позбавлення волі у ЗМУ з обмеженням прав на 1 рік. На 1941 р. член колгоспу ім. Ілліча. Заарештований 4 вересня 1941 р. за ст. 34 КК УРСР, рішення у справі відсутнє. Помер у 1943 р. в таборі. Справу закрито Дворічанським РВ МВС 18 січня 1948 р. (ст. 4 п. «а» КПК УРСР). Реабілітований 19 листопада 1991 р.

БРОКОП Ернст Фрідріхович народився 1880 р. у с. Дерманка Заславського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта почат-

кова, позапарт. Проживав у с. Велика Чернещина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Обліковець тракторної бригади колгоспу ім. Постишева. У 1929 р. розкуркулений. У 1933 р. [нарсудом Шепетівського р-ну] за невиконання держзобов'язань засуджений на 3 роки позбавлення волі. Термін покарання відбував у Казахстані, у 1936 р. з-під варти звільнений, виїхав на проживання до Харківської обл. Заарештований 30 грудня 1937 р. як член к.-р. організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 серпня 1989 р.

БРОКОП Рейнгард (Рейнольд) Фрідріхович народився 1891 р. у с. Дерманка Заславського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. як прибічник фашистської Німеччини, за антидержавну та антирад. діяльність (статті 54^{6}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 квітня 1989 р.

БРОН Михайло Ісакович народився 1896 р. у м. Маріуполь Маріупольського пов. Катеринославської губ. Єврей, з торговців, освіта незакінчена вища, у 1916—1917 р. член РСДРП, у 1919—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Прокурор Харківської обласної прокуратури. Заарештований 6 жовтня 1937 р. у Москві ІУДБ НКВС СРСР як член троцькістської терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), у грудні 1937 р. етапований для подальшого слідства до Харкова у розпорядження УДБ ХОУ НКВС. Справу закрито слідчастиною УНКВС по Харківській обл. 23 вересня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БРОНИЦЬКИЙ Микола Йосипович народився 1890 р. у м. Калинівка Вінницького пов. Подільської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Робітник електростанції ст. Лозова Півд. залізниці. У 1921 р. позбавлений волі на 1 рік за к.-р. агітацію. Заарештований 1 листопада 1937 р. як член к.-р. шпигунської диверсійної організації (статті 54^{1} п. «а», 54^{9} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 липня 1956 р.

БРОНШТЕЙН Вольф Абрамович народився 1893 р. у м. Лодзь Лодзинського пов. Петроковської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, у 1920—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Голова Жовтневої райради Тсоавіахіму. Заарештований 28 вересня 1937 р. за участь у військовій фашистській змові (статті 54^{1} п. «а», 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 9 грудня 1937 р. (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 10 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 5 липня 1957 р.

БРОНШТЕЙН Раїса Олександрівна народилася 1904 р. і проживала в Харкові. Єврейка, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Домогосподарка. Заарештована 18 жовтня 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (ст. 54^{1} п. «в» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 11 лютого 1938 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Реабілітована 29 квітня 1956 р.

БРОНШТЕЙН Семен Лейбович народився 1895 р. у міст. Олександрія Рівненського пов. Волинської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1930—1937 рр. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у Харкові. Експедитор молочного комбінату ім. Мікояна. Заарештований 10 жовтня 1937 р. за шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 березня 1960 р.

БРОНШТЕЙН-ВАКСБЕРГ Генріх Львович народився 1900 р. у м. Лодзь Лодзинського пов. Петроковської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1917—1919 рр. член Паолей-Ціон, у 1920—1922 рр. член Єврейської компартії, до 1937 р. член ВКП(б). Служив у [м. Кременчук] Харківської обл. Комісар 12-го окремого стріл. батальйону РСЧА. Заарештований 23 серпня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 серпня 1958 р.

БРОУЧЕК Рудольф Іванович народився 1893 р. у м. Забрег-на-Мораві маркграфства Моравія Австро-Угорської імперії. Чех, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХВРЗ. Заарештований

15 грудня 1937 р. за шпигунську діяльність та к.-р. пропаганду (статті 54^{1} п. «а», 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 20 березня 1938 р. за к.-р. діяльність висланий за межі СРСР. 8 липня 1938 р. перетнув кордон через контрольно-пропускний пункт Негоріле Мінської обл. Реабілітований 16 травня 1989 р.

БРУДНЕВСЬКИЙ Іхиль Абрамович народився 1903 р. у м. Лодзь Лодзинського пов. Петроковської губ. Єврей, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Кравець Всеукраїнської швейної лабораторії. Заарештований 6 листопада 1937 р. як агент польської розвідки (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 15 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 серпня 1989 р.

БРУДНЕР Марія Григорівна народилася 1910 р. у міст. Остапи Полтавської губ. Єврейка, з торговців, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Обліковець бази «Облметиз». Заарештована 27 липня 1938 р. як член антирад. сіоністської шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 22 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БРУЖЕВИЧ Фріц-Олександр Христофорович народився 1895 р. у с. Анненгоф Курляндської губ. Латвієць, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Рахівник заводу «Серп і молот». Заарештований 4 грудня 1937 р. за розвідувальну та диверсійну діяльність (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 січня 1957 р.

БРУЖЕВИЧ Ян Самійлович народився 1879 р. у м. Шакинове Ковенської губ. Латвієць, із службовців, освіта початкова, позапарт., у 1905—1913 рр. член РСДРП. Проживав у Харкові. Майстер ХЕТЗу. Заарештований 4 грудня 1937 р. за шпигунську та диверсійну роботу (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 січня 1957 р.

БРУЙ Володимир Васильович народився 1903 р. у с. Яськовичі Слуцького пов. Мінської губ. Білорус, із селян, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Робітник фабрики «Червона нитка». Заарештований 20 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

БРУЙ Ганна Дмитрівна народилася 1911 р. у с. Андрушівка Житомирського пов. Волинської губ. Українка, з робітників, письмен., позапарт. Проживала у Харкові. Домогосподарка. Заарештована 19 листопада 1937 р. як дружина засудженого за шпигунство і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 24 березня 1989 р.

БРУКМАН Михайло Якович народився 1907 р. у м. Бахмут Бахмутського пов. Катеринославської губ. Єврей, з торговців, освіта вища, позапарт., у 1931—1936 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Плановик Будмеханізації. Заарештований 27 квітня 1938 р. за к.-р. підривну роботу та участь в антирад. організації (статті 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 8 травня 1939 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений до 4 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Ухвалою залізничної колегії Верховного Суду СРСР від 31 липня 1939 р. вирок лінсуду скасовано, справу закрито.

БРУМ Давид Гилільович народився 1898 р. у м. Лодзь Лодзинського пов. Петроковської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник фабрики «Червона нитка». Заарештований 21 серпня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а», 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 23 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 4 липня 1957 р.

БРУМ Розалія Вольфівна, див. *ОПАТОВСЬКА (Брум) Розалія Вольфівна.*

БРУНКОЛЬ Василь Генріхович народився 1897 р. у м. Станіслав Новомінського пов. Варшавської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Барвінкове Барвінківського р-ну Харківської обл. Годинникар заводу «Червоний промінь». Заарештований 20 січня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 29 травня 1939 р. засуджений на 2 роки позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 1 рік.

БРУНКОЛЬ Роберт Генріхович народився 1896 р. у м. Станіслав Варшавської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт.

Проживав у с. Барвінкове Барвінківського р-ну Харківської обл. Годинникар-кустар. У 1931 р. під слідством Барвінківського РВ НКВС. Заарештований 3 вересня 1937 р. за шпигунську діяльність (статті 54^6, 54^9 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1989 р.

БРУНШ Еміль Юлійович народився 1891 р. у м. Жирардов Варшавської губ. Німець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер Харківського шкіряного заводу. Заарештований 22 червня 1938 р. за шпигунську диверсійну діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 березня 1989 р.

БРУСЕНЦОВ Антон Іванович народився 1898 р. у с. Берека Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Берека Олексіївського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Левада Півд. залізниці. У 1929 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Заарештований 24 грудня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 квітня 1989 р.

БРУСЕНЦОВ Микита Єгорович народився 1885 р. у с. Верхній Бишкин Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Верхній Бишкин Олексіївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 11-річчя Жовтня. Заарештований 5 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у сел. Бушуйка Джелтуговського р-ну Читинської обл. Реабілітований 26 червня 1989 р.

БРУСЕНЦОВ Степан Пилипович народився 1906 р. у с. Берека Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Берека Олексіївського р-ну Харківської обл. Робітник депо «Жовтень» Півд. залізниці. У 1933 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 27 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі в м. Свободний Хабаровського краю. На 1967 р. проживав у Харкові. Реабілітований 23 червня 1967 р.

БРУСИЛОВСЬКИЙ Ісак Веніамінович народився 1909 р. у сел. Юзівка Бахмутського пов. Катеринославської губ. Єврей, із службовців, освіта неповна середня, позапарт., у 1926—1931 рр. член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Робітник ХТЗ. Заарештований 24 квітня 1938 р. як член антирад. сіоністської організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 11 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БРУСОВЦОВ (Брусавцов) Олександр Архипович народився 1897 р. на хут. Верхня Журавка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Верхня Журавка Борівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Трудова родина». У 1929 р. розкуркулений. У 1934 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність, групування навколо себе к.-р. куркульського елементу (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бурейтабі. Реабілітований 16 червня 1989 р.

БРУСТИНОВ Ісак Ілліч народився 1901 р. у м. Мелітополь Мелітопольського пов. Таврійської губ. Єврей, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Шофер гаража ХТЗ. Заарештований 30 квітня 1938 р. за шпигунську діяльність, шкідництво на користь Японії (статті 54^6, 54^7 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 8 жовтня 1938 р. (ст. 54^6 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 березня 1989 р.

БРУСТИНОВ Самуїл Ілліч народився 1904 р. у м. Мелітополь Мелітопольського пов. Таврійської губ. Єврей, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Безробітний, за фахом шофер. Заарештований 20 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність (статті 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 17 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 4 березня 1958 р.

БРУТАН Георгій Костянтинович народився 1900 р. у Москві. Німець, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Інженер-технолог Харківського тресту хлібовипікання. Заарештований 16 грудня 1937 р. як член к.-р. латвійської націоналістичної

організації (статті 54^{1} п. «б», 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 жовтня 1957 р.

БРУХ Курт Йоганнович народився 1909 р. у м. Хемніц Королівства Пруссія. Німець, з робітників, освіта неповна середня, позапарт., у 1924—1930 рр. член комсомолу Німеччини, у 1930—1933 рр. член компартії Німеччини. Проживав у Харкові. Робітник ХТЗ. Заарештований 29 вересня 1937 р. за к.-р. розвідувальну діяльність на користь Німеччини (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 12 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 11 серпня 1989 р.

БРУХЛЯКОВСЬКИЙ Болеслав Францович народився 1900 р. у с. Мальованка Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рояківка Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоне поле». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 17 серпня 1937 р. за шпигунство на користь Польщі (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 22 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

БРУХЛЯКОВСЬКИЙ Михайло Францович народився 1879 р. у с. Мальованка Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рояківка Кегичівського р-ну Харківської обл. Робітник «Заготзерна». У 1931 р. розкуркулений. У 1933 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 17 серпня 1937 р. за к.-р. націоналістичну агітацію та шпигунство (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 22 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 27 червня 1959 р.

БРУШ Едуард Кришович народився 1895 р. в Іллукстському пов. Курляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта середня, у 1919—1938 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Начальник 1-ї частини штабу бригади військ НКВС. Заарештований 5 березня 1938 р. за ст. 54^{1} п. «б» КК УРСР і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 жовтня 1939 р. як член антирад. націоналістичної організації позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Реабілітований 12 лютого 1957 р.

БРЮХАНОВ Михайло Митрофанович народився 1894 р. у м. Куп'янськ Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у с. Приколотне Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Бухгалтер 5-го дежрмаслозаводу. Заарештований 14 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 17 травня 1989 р.

БУБ Акавле Сахнович народився 1881 р. у м. Лібава Курляндської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Візник артілі «2-га П'ятирічка». Заарештований 21 червня 1938 р. як член к.-р. повстанської шпигунської організації та за к.-р. роботу (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 30 вересня 1960 р.

БУБИР Іван Гнатович народився 1904 р. у сел. Панютине Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Панютине Лозівського р-ну Харківської обл. Робітник ПВРЗ. Заарештований 16 листопада 1937 р. як член к.-р. диверсійної організації (статті 54^{8} і 54^{9} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 22 вересня 1956 р.

БУБИР Микола Максимович народився 1888 р. у с. Великі Бучки Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у радгоспі «Червоний степ» у Сахновщинському р-ні Харківської обл. Бджоляр радгоспу. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав, за невиконання плану хлібозаготівлі засуджений на 3 роки позбавлення волі. Термін покарання відбував у м. Ніжин Чернігівської обл. У 1931 р. висланий до Північного краю. На засланні перебував у м. Вологда. У 1933 р. за постановою ЦВК і РНК СРСР від 7 серпня 1932 р. «Про охорону майна державних підприємств...» засуджений на 10 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Крастабі, 17 квітня 1936 р. з-під варти звільнений і направлений до місця попереднього вислання, але втік. Заарештований 13 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою

особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі в м. Свободний Хабаровського краю. На 1959 р. проживав у сел. Краснопавлівка Лозівського р-ну Харківської обл. Реабілітований 25 грудня 1959 р.

БУБЛИК Дмитро Прокопович народився 1902 р. у с. Чернещина Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Чернещина Борівського р-ну Харківської обл. Чоботар артілі «Рекорд». У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав і висланий до Північного краю. Заарештований 10 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 12 квітня 1963 р.

БУБЛИК Петро Павлович народився 1884 р. у м. Ізюм Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Робітник промартілі. Заарештований 6 лютого 1938 р. як член к.-р. української націоналістичної повстанської організації, (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 10 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 грудня 1958 р.

БУБЛИЧЕНКО Ганна Аветівна народилася 1902 р. у м. Шуша Шушанського пов. Єлизаветпольської губ. Вірменка, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 29 жовтня 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (ст. 54^{1} п. «в» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 березня 1938 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Реабілітована 13 січня 1956 р.

БУБЛІЙ Антон Іванович народився 1907 р. у с. Коновалівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «Комуніст». У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 25 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Волготабі в м. Рибінськ Ярославської обл., де й помер 19 листопада 1942 р. Реабілітований 27 лютого 1959 р.

БУБЛІЙ Микола Іванович народився 1892 р. у с. Коновалівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у радгоспі «Комуніст» у Лозівському р-ні Харківської обл. Комірник радгоспу. У 1931 р. виключений з колгоспу як куркуль, розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 16 жовтня 1937 р. за к.-р. роботу (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 26 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 жовтня 1989 р.

БУБЛІЙ Павло Іванович народився 1898 р. у с. Мала Нехвороща Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у радгоспі «Комбайн» у Лозівському р-ні Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 4 жовтня 1937 р. за к.-р. роботу (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 16 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амурзалізничтабі в м. Хабаровськ Хабаровського краю. Реабілітований 8 січня 1960 р.

БУБЛОВСЬКИЙ Микола Ілліч, див. *БОБЛОВСЬКИЙ (Бубловський) Микола Ілліч.*

БУБНОВСЬКИЙ Йосиф Вікентійович народився 1892 р. у с. Будки-Собичинські Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Леб'яже Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Кірова. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 жовтня 1962 р.

БУГАЄВ Андрій Павлович народився 1889 р. у слоб. Волоконовка Бірюченського пов. Воронезької губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1929 р. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у с. Гончарівка Ізюмського р-ну Харківської обл. Робітник МТМ ст. Ізюм Північно-Донецької залізниці. Заарештований 17 грудня 1937 р. як член шпигунської диверсійної організації, що діяла на користь Японії на ІПРЗі (статті 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Сталінській обл. 20 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 січня 1938 р. у [м. Артемівськ Сталінської обл.]. Реабілітований 29 квітня 1958 р.

БУГАЄВ Яків Іванович, див. *БУГАЙОВ (Бугаєв) Яків Іванович.*

БУГАЄНКО Іларіон Іванович народився 1880 р. у м. Зіньків Зіньківського пов.

Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Зіньків Зіньківського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 20 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 1 грудня 1937 р. за відсутності складу злочину зі звільненням з-під варти.

БУГАЄНКО Микита Іванович народився 1895 р. у с. Андріївка [Костянтиноградського пов.] Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у радгоспі «Соцнаступ» Лозівського р-ну Харківської обл. Агроном радгоспу. У 1931 р. під слідством Полтавського оперсектора ДПУ за к.-р. діяльність. Заарештований 2 лютого 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито Лозівським РВ НКВС 13 червня 1939 р. (ст.197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під вати.

БУГАЇВ Борис Гнатович народився 1898 р. у с. Лагері Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1932—1934 рр. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у с. Лагері Балаклійського р-ну Харківської обл. Чоботар промислової артілі «ІІІ Інтернаціонал». Заарештований 6 грудня 1937 р. за к.-р. пропаганду (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито прокуратурою Харківської обл. 15 січня 1938 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БУГАЙ Йосип Федотович народився 1891 р. у с. Старі Валки Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу № 183 . Заарештований 12 березня 1938 р. як член к.-р. повстанської організації та к.-р. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 травня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 березня 1989 р.

БУГАЙ Корній Омелянович народився 1891 р. у с. Печеніги Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Печеніги Печенізького р-ну Харківської обл. Завгосп і касир школи. Заарештований 6 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність на користь Польщі (ст. 54^{1} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 3 грудня 1937 р. (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Північсхідтабі. Реабілітований 4 лютого 1958 р.

БУГАЙ Олексій Іванович народився 1893 р. у с. Василенкове Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олександрівка Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Маяк». У 1931 р. майно конфісковане. Заарештований 14 жовтня 1937 р. за антирад. діяльність і втечу від вислання (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бурзалізничтабі в сел. Тирма Верхньобуреїнського р-ну Амурської обл., м. Свободний, м. Хабаровськ і м. Комсомольськ Хабаровського краю. Помер 1948 р. у Харкові. Реабілітований 17 квітня 1959 р.

БУГАЙ Петро Андрійович народився 1894 р. на хут. Бугаїв Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Бугаїв Дергачівського р-ну Харківської обл. Робітник Харківської фабрики «Червоний швейник». У 1930 р. розкуркулений, висланий до Північного краю. Заарештований 6 серпня 1937 р. за вороже ставлення до заходів рад. влади та напад на активіста (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 серпня 1937 р. за к.-р. терористичну пропаганду та образливі вислови на адресу керівників партії та уряду винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 20 листопада 1989 р.

БУГАЙ Федір Гнатович народився 1897 р. у с. Новий Бурлук Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новий Бурлук Печенізького р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. До 1936 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 лютого 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 19 квітня 1938 р. засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 2 роки. Ухвалою Верховного Суду УРСР від 14 липня 1938 р. вирок скасовано, справу повернено до суду для розгляду в іншому складі суддів, 10 серпня 1938 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, а Харківським облсудом 9 грудня 1938 р. справу направлено на дослідування. Справу закрито Печенізьким РВ НКВС 17 лютого 1939 р. за недостатності матеріалів для притягнення до судової відповідальності.

БУГАЙОВ Андрій Андрійович народився 1911 р. у с. Велика Бабка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Бабка Старосалтівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 10 травня 1938 р. за навмисне вбивство члена Великобабчанської сільради (ст. 138 п. «а» КК УРСР), з 15 червня 1938 р. під слідством за теракт про-

ти представника рад. влади (ст. 54^8 КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 29 вересня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

БУГАЙОВ Василь Михайлович народився 1884 р. у с. Леськівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Двірник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 11 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^8 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 травня 1989 р.

БУГАЙОВ Павло Іванович народився 1910 р. у с. Колонтаїв Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Краснопавлівка Лозівського р-ну Харківської обл. Чорнороб 10-го держмлина. Заарештований [16] лютого 1938 р. як член к.-р. угруповання, підготовку диверсій на залізниці (статті 54^9, 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 березня 1989 р.

БУГАЙОВ Павло Омелянович народився 1914 р. у с. Павлівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., до 1932 р. член ВЛКСМ. Служив у [м. Термез Узбецької РСР]. Санітарний інструктор 81-го гірськокавалерійського полку 20-ї гірськокавалерійської дивізії. Заарештований 30 грудня 1937 р. за спробу здійснити диверсійний акт (ст. 59^{17} КК Таджицької РСР) і військовим трибуналом Середньоазійського військокругу (ст. 63 через ст. 14 КК Узбецької РСР) 10 липня 1938 р. засуджений на 12 років тюремного ув'язнення з пораженням прав на 5 років і конфіскацією майна. Ухвалою військової колегії Верховного Суду СРСР від 10 грудня 1938 р. вирок скасовано, справу передано на дослідування. Справу закрито ОВ ГУДБ Середньоазійського військокругу 20 серпня 1939 р. за недоведеності обвинувачення.

БУГАЙОВ Петро Мартинович народився 1896 р. у м. Вовчанськ Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, з торговців, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну Харківської обл. Цирульник. Заарештований 16 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 21 березня 1989 р.

БУГАЙОВ (Бугаєв) Яків Іванович народився 1888 р. на хут. Угрим Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник будівельної контори Ленінського р-ну. Заарештований 17 березня 1938 р. як член к.-р. військової білогвардійської організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 березня 1938 р. (статті 54^2, 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 грудня 1959 р.

БУГАЙОВА Марія Іванівна народилася 1904 р. у с. Угрім Бєлгородського пов. Курської губ. Росіянка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Телеграфістка телефонної станції. Заарештована 8 січня 1938 р. як дружина ворога народу і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 26 березня 1938 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Картабі. Справу закрито особливою нарадою при НКВС СРСР 18 січня 1941 р., звільнена з-під варти 19 лютого 1941 р. Реабілітована 31 жовтня 1989 р.

БУГАЙЧУК Федір Федорович народився 1906 р. у с. Магер провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Надеждине Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Комсомолець». Заарештований 8 лютого 1938 р. як член к.-р. організації та за к.-р. агітацію (статті 54^6, 54^7, 54^9, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 3 листопада 1961 р.

БУГАР Федір Несторович народився 1882 р. на хут. Вітрівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1928—1933 рр. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у с. Чепіль Балаклійського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Плуг і молот». Заарештований 4 вересня 1937 р. як член к.-р. повстанської організації (статті 54^2, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 25 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Тайсибтабі, де й помер 27 березня 1938 р. Реабілітований 22 березня 1957 р.

БУДАЄВ Петро Антонович народився 1895 р. у с. Толстиково Тверської губ. Росіянин, [із селян], освіта початкова, позапарт., до 1922 р. член РКП(б), до 1934 р. член ВКП(б). Проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну Харківської обл. Рахівник контори «Заготзерно». Заарештований 19 жовтня 1937 р. за антирад. пропаганду (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито Вовчанським РВ

НКВС 8 січня 1938 р. (статті 5, 142, 159 КПК УРСР) за недоведеності складу злочину.

БУДАНСЬКИЙ Петро Юрійович народився 1880 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, член ВКП(б) з 1902 р. Проживав у Харкові. Контролер відділу техконтролю ХЕТЗу. Заарештований 23 травня 1938 р. як член латвійської к.-р. шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 вересня 1938 р. (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 травня 1989 р.

БУДЕРКЕВИЧ Ілля Іванович народився 1893 р. у Жовківському пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Директор СШ № 109. Заарештований 26 жовтня 1937 р. як член націоналістичної фашистської терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Північсхідтабі, де й помер 27 грудня 1939 р. Постановою УНКВС по Харківській обл. від 31 січня 1940 р. ухвалу особливої трійки УНКВС по Харківській обл. скасовано, справу закрито (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БУДЗИШКО-ЦЕКАЛО Ганна Петрівна народилася 1900 р. у с. Старинці Гродненського пов. Гродненської губ. Білоруска, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала у Харкові. Робітниця Харківського лікеро-горілчаного заводу. Заарештована 20 серпня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 28 жовтня 1938 р. (ст. 54^{6} КК УРСР) позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Справу закрито УДБ ХОУ НКВС 16 червня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БУДИЛКА Леонтій Власович народився 1885 р. у с. Просянка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Просянка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 20 квітня 1938 р. як член к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{1} п. «а», 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 вересня 1956 р.

БУДКО Гаврило Омелянович народився 1897 р. у с. Лигівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лигівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Шлях Леніна». У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 13 жовтня 1937 р. як куркуль та за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 14 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Куйбишевській обл. та м. Воркута Комі АРСР, де й помер 7 липня 1941 р. Реабілітований 29 вересня 1958 р.

БУДКО Микола Антонович, див. *БУТКО (Будко) Микола Антонович.*

БУДНИК Антон Олександрович народився 1906 р. у с. Антонівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кегичівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Бригадир ферми радгоспу «Кегичівка». Заарештований 1 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Усольтабі у м. Солікамськ Пермської обл. Реабілітований 20 червня 1989 р.

БУДНИК Михайло Іванович народився 1883 р. у с. Нижня Сироватка Сумського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Рахівник ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 15 січня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 5 серпня 1938 р. засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Термін покарання відбував у Бамтабі. Реабілітований 17 січня 1994 р.

БУДНИК Семен Олексійович народився 1896 р. у с. Голишів Луцького пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Колонтаїв Краснокутського р-ну Харківської обл. Робітник племгоспу «Ананьївський». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 січня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою комісії НКВС і прокурора СРСР від 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 14 березня 1989 р.

БУДНИКОВ Петро Михайлович народився 1889 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта середня спеціальна, позапарт. Монтер Оргенерго. Заарештований 18 квітня 1938 р. як член к.-р. повстанської

організації та за підготовку диверсії (статті 54^2, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 23 травня 1939 р. виправданий.

БУДНИЧЕНКО Олександр Григорович народився 1897 р. у с. Грушки Житомирського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Копанки Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 26 листопада 1937 р. за к.-р. шкідницьку діяльність на користь Польщі (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 30 грудня 1937 р. [винесено ухвалу] про розстріл. Розстріляний 4 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 червня 1965 р.

БУДНІЦЬКИЙ Юзеф Євстафійович народився 1894 р. у Варшаві. Поляк, з робітників, неписьмен., позапарт. Проживав у м. Богодухів Богодухівського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 15 серпня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

БУДОВСЬКА Рахіль Гершівна народилася 1905 р. у м. Ніжин Ніжинського пов. Чернігівської губ. Єврейка, з кустарів, освіта незакінчена вища, у 1928—1938 рр. член ВКП(б). Проживала у Харкові. Завідувач бібліотеки ХЕТІ. Заарештована 25 квітня 1938 р. як член правотроцькістської терористичної організації (статті 54^8, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 4 серпня 1938 р. за к.-р. троцькістську діяльність позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбувала у Хабаровському краї. Ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від 26 серпня 1950 р. вислана на поселення до Красноярського краю. Реабілітована 9 квітня 1955 р.

БУДРІН Олександр Матвійович народився 1900 р. у м. Юрбург Росенського пов. Ковенської губ. Росіянин, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Бухгалтер міської ради. Заарештований 31 березня 1938 р. як член к.-р. організації та за к.-р. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11}, КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 13 квітня 1938 р. (статті 54^2, 54^8, 54^{11}, КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 квітня 1960 р.

БУДЯКОВ (Будяк) Іван Андрійович народився 1896 р. у с. Мерчик Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, з торговців, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пісочин Харківського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1926 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 12 лютого 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), а 25 травня 1939 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд. Справу закрито транспортною прокуратурою Люботинської дільниці Півд. залізниці 29 липня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БУДЯНСЬКА Олександра Тимофіївна народилася 1901 р. у с. Лошакове Вовчанського пов. Харківської губ. Українка, із селян, письмен., позапарт. Проживала в с. Приколотне Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Сільгоспробітниця бурякорадгоспу «Приколотнянський». Заарештована 27 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито ХОУ НКВС 27 березня 1938 р. за відсутності складу злочину зі звільненням з-під варти.

БУДЯНСЬКИЙ Тимофій Іванович народився 1885 р. на хут. Черняки Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав і працював у Литвинівському відділенні бурякорадгоспу «Підсереднянський» Великобурлуцького р-ну Харківської обл. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 6 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 20 червня 1989 р.

БУЄВИЧ Леонард Мартинович народився 1900 р. у с. Козине Вітебського пов. Вітебської губ. Білорус, із селян, освіта середня спеціальна, член ВКП(б) з 1928 р. Проживав у Харкові. Інспектор фабрики механізованого обліку Управління Півд. залізниці.Заарештований 15 червня 1938 р. за шпигунську шкідницьку діяльність (статті 54^6, 54^7 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 вересня 1938 р. (ст. 54^7 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 квітня 1957 р.

БУЖА Петро Йосифович народився 1906 р. у м. Радом Радомської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ДЕС № 1. Заарештований 13 квітня 1938 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 вересня 1938 р. (статті 54^6, 54^9 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 травня 1989 р.

БУЖИНСЬКИЙ Микола Іванович народився 1881 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт.

Артист хору Харківської державної опери. Заарештований 2 серпня 1937 р. за зв'язки з к.-р. монархічною організацією та к.-р. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 5 лютого 1957 р.

БУЗДАЛІН Сергій Феоктистович народився 1892 р. у с. Митрофанове Московської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, у 1914—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Директор Харківської швейної фабрики ім. Тінякова. Заарештований 17 серпня 1937 р. як член антирад. організації правих (статті 54^{11}, 54^{8} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 5 грудня 1937 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 6 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 31 жовтня 1956 р.

БУЗДАЛІНА Софія Володимирівна народилася 1901 р. і проживала в Харкові. Росіянка, із службовців, освіта середня, позапарт. Домогосподарка. Заарештована 24 грудня 1937 р. як дружина зрадника батьківщини і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 26 березня 1938 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Долинському відділенні Картабу. Після звільнення з-під варти працювала там же за вільним наймом. У червні 1946 р. переїхала в с. Кудинове Малоярославського р-ну Калузької обл., працювала в радгоспі. Реабілітована 9 березня 1956 р.

БУЗИНЮС Фрідріх Георгійович народився 1890 р. у с. Топорище-Рудня Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Волоська Балаклія Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Серго. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 грудня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 серпня 1989 р.

БУЙВАН Іван Станіславович народився 1906 р. у м. Вітебськ Вітебської губ. Поляк, з дворян, освіта початкова, позапарт., у 1922—1925 рр. член ЛКСМУ, у 1925 р. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник ХЕТЗу. Заарештований 18 січня 1938 р. за розвідувальну діяльність на користь Латвії (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 грудня 1957 р.

БУЙВОЛОВ Василь Якович народився 1886 р. у с. Красна Воронезької губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1916—1918 рр. член партії лівих соціалістів-революціонерів. Проживав у Харкові. Робітник ХЕТЗу. У 1920 р. під слідством ЧК України за підозрою в службі в армії Махна, справу закрито. Заарештований 26 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 16 березня 1939 р. виправданий.

БУЙНИЙ-ЗАВИСЛЯК В'ячеслав Романович народився 1886 р. у Варшаві. Українець, з робітників, освіта середня, позапарт., у 1918—1922 рр. член РКП(б). Проживав у Харкові. Постачальник механічного парку Сантресту. Заарештований 14 жовтня 1937 р. за розвідувальну та диверсійну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

БУКАНОВ Михайло Олексійович народився 1892 р. у м. Олександрівськ Олександрівського пов. Катеринославської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, у 1918—1938 р. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Начальник бюро обслуговування пасажирів Управління Півд. залізниці. Заарештований 15 січня 1938 р. за те, що як член лінійного суду систематично виносив виправдальні вироки у справах з к.-р. злочинів (статті 54^{7}, 54^{17} КК УРСР), 9 серпня 1938 р. обвинувачення перекваліфіковано на ст. 97 КК УРСР і 11 грудня 1938 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд. Справу закрито підготовчим засіданням судової колегії в карних справах Верховного Суду СРСР 8 лютого 1939 р. (ст. 5 КПК УРСР).

БУКІЙ Семен Андрійович народився 1904 р. у с. Бригадирівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бригадирівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. У 1932 р. майно конфісковане. Заарештований 27 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 14 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Воркуттабі, з серпня 1944 р. в Архангельських таборах. Реабілітований 26 червня 1989 р.

БУКІН Михайло Абрамович народився 1889 р. у м. Любавичі Смоленської губ. Єврей, з міщан, освіта вища, позапарт., у 1905—

1918 рр. член «Поалей-Ціон», у 1919—1920 член РКП(б). Проживав у Харкові. Старший економіст Харківського холодильника. Заарештований 6 квітня 1938 р. як член антирад. терористичної сіоністської шпигунської організації (статті 54^6, 54^8, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^2, 54^6, 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 березня 1989 р.

БУКІН Семен Тарасович народився 1897 р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Старовірівка Друга Старовірівського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1923 р. позбавлений виборчих прав. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 1 квітня 1932 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УСРР), справу закрито особливою нарадою при колегії ДПУ УСРР 13 серпня 1932 р. зі звільненням з-під варти. Заарештований 10 жовтня 1937 р. за участь у кронштадтському заколоті, бродяжництво та антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 30 червня 1989 р.

БУКІНИК Олександр Данилович народився 1899 р. і проживав у Харкові. Єврей, з торговців, освіта середня, позапарт., у 1918—1923 рр. член партії анархістів. Завідуючий фотокінобазою ХХТІ. Заарештований 28 квітня 1938 р. за розвідувальну та к.-р. діяльність (статті 54^6, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і трійкою при Київському облуправлінні УРСР 29 жовтня 1938 р. (статті 54^6, 54^9, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 3 листопада 1938 р. у Києві. Реабілітований 18 січня 1995 р.

БУКОВСЬКИЙ Броніслав Якович народився 1910 р. у с. Красносілка Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт., у минулому член ВЛКСМ. Проживав у с. Моначинівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 17 грудня 1937 р. як член польської к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 червня 1959 р.

БУКОВСЬКИЙ Юзеф Якович народився 1901 р. у с. Красносілка Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Моначинівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 17 грудня 1937 р. як член польської к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 червня 1959 р.

БУКОВСЬКИЙ Юхим Демидович народився 1908 р. у с. Калусів Володимир-Волинського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дар-Надежда Сахновщинського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 18 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 вересня 1938 р. (ст. 54^6 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 травня 1989 р.

БУКРЕЄВ Володимир Іванович народився 1908 р. у с. Мужланово Курської губ. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Технік-десятник Харківського трамвайного тресту. Заарештований 23 березня 1938 р. як член антирад. військової есерівської організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 13 квітня 1938 р. (статті 54^2, 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 березня 1957 р.

БУКРЕЄВ Гаврило Захарович народився 1878 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з робітників, освіта початкова, у 1917—1937 рр. член ВКП(б). Пенсіонер, у минулому робітник ХПРЗ. Заарештований 8 грудня 1937 р. за антирад. агітацію, співробітництво з жандармським управлінням до революції (статті 54^{10}, 54^{13} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 квітня 1957 р.

БУКС Еміль Мартинович народився 1898 р. у с. Новоолександрівка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кам'янка Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний Оскіл». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 16 грудня 1937 р. за к.-р. розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК

УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 червня 1963 р.

БУЛАВА Матвій Євтихійович народився 1892 р. у с. Велика Комишуваха Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Комишуваха Петрівського р-ну Харківської обл. Слюсар і коваль колгоспу «Червоний клин». У 1929 р. нарсудом Петрівського р-ну за невиконання плану хлібозаготівлі розкуркулений і позбавлений волі на 1 рік. Навесні 1930 р. рішенням наглядової комісії звільнений з-під варти за інвалідністю. На 1932 р. бригадир Ізюмської транспортної бази. Ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 серпня 1932 р. (ст. 54^{10} КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Термін покарання відбував у Котластабі, звільнений з-під варти 14 травня 1935 р. Після звільнення з-під варти працював робітником Краматорського комунгоспу. Заарештований 7 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 вересня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. На 1961 р. проживав у с. Нікополь Барвінківського р-ну Харківської обл. Реабілітований 8 квітня 1961 р.

БУЛАХ Олексій Трохимович народився 1885 р. у с. Борисовка Грайворонського пов. Курської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Шкільного тресту. У 1932 р. розкуркулений. Ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР у 1932 р. за к.-р. агітацію висланий до Північного краю на 3 роки, але захворів на тиф, перебував на лікуванні в лікарні м. Бєлгород, звідки втік та повернувся до Харкова. Заарештований 24 жовтня 1937 р. як куркуль, що висилався, та за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 22 червня 1989 р.

БУЛАХОВ Іван Матвійович народився 1880 р. у с. Сверликовщина Суджанського пов. Курської обл. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Двірник житлокоопу 31/32. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 19 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Справу закрито УНКВС по Харківській обл. 26 листопада 1940 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БУЛГАКОВ Іван Данилович народився 1884 р. у с. Осколець Старооскольського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта вища, член ВКП(б) з 1917 р. Проживав у Харкові. Начальник курсів середнього начальницького складу Управління Півд. залізниці. Заарештований 23 грудня 1937 р. як член к.-р. правотроцькістської диверсійної шкідницької організації (статті 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 26 березня 1938 р. (статті 54^8, 54^9, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 27 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 квітня 1956 р.

БУЛГАКОВ Іван Миколайович народився 1883 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Агент із закупівлі товарів Введенського сільспоживтовариства. Заарештований 18 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 2 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 квітня 1989 р.

БУЛГАКОВ Костянтин Львович народився 1888 р. у м. Бєлгород Бєлгородського пов. Курської губ. Росіянин, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у с. Борова Борівського р-ну Харківської обл. Інженер будівництва залізничної колії Красний Лиман — Куп'янськ Північно-Донецької залізниці. Заарештований 27 листопада 1937 р. як член антирад. диверсійної організації (статті 54^7, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 31 травня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 вересня1938 р. у [м. Артемівськ Сталінської обл.]. Реабілітований 31 жовтня 1989 р.

БУЛГАКОВ Митрофан Григорович народився 1900 р. у с. Аркадівка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав і працював бухгалтером у радгоспі «Комуніст» Балаклійського р-ну Харківської обл. У 1925 р. позбавлений виборчих прав. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 16 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у таборах Далекого Сходу. На 1949 р. проживав у м. Комсомольськ-на-Амурі Хабаровського краю. Реабілітований 9 березня 1989 р.

БУЛГАКОВ Петро Миколайович народився 1909 р. у с. Булгакове Тимського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова,

позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу № 148. Заарештований 6 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі. Реабілітований 29 липня 1960 р.

БУЛГАКОВА Дарія Михайлівна народилася 1884 р. у с. Томаровка Бєлгородського пов. Курської губ. Росіянка, із селян, неписьмен., позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 4 лютого 1938 р. як дружина зрадника батьківщини (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 19 червня 1938 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Померла 22 травня 1944 р. Реабілітована 25 серпня 1956 р.

БУЛДИСКО Михайло Йосифович народився 1906 р. у с. Шиєцька Буда Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новопавлівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Ворошилова. У 1930 р. розкуркулений. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 листопада 1937 р. за к.-р. націоналістичну та шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 1 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

БУЛДОВСЬКИЙ Олексій Теофілович народився 1891 р. у м. Полтава Полтавської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Священик кладовищенської церкви. Заарештований 2 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 2 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 вересня 1937 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 5 лютого 1957 р.

БУЛЄЄВ Олександр Корнійович народився 1906 р. у с. Галине Стародубського пов. Чернігівської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Помічник завідувача магазину № 133 Харківського міськхарчоторгу. Заарештований 21 червня 1938 р. за шпигунську диверсійну діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 жовтня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 листопада 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 листопада 1960 р.

БУЛИГА Савелій Степанович народився 1902 р. на хут. Михайлівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Михайлівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Перемога». Заарештований 2 березня 1938 р. за антирад. погляди та антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 травня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 листопада 1958 р.

БУЛИГА Яків Кузьмич народився 1910 р. на хут. Михайлівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Михайлівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Перемога». Заарештований 2 березня 1938 р. за антирад. настрої та антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 травня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 листопада 1958 р.

БУЛИПОП Іван Йосипович народився 1906 р. у с. Новостроївка Грайворонського пов. Курської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Кленове Богодухівського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу ім. Леніна. Заарештований 26 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 29 червня 1989 р.

БУЛЛЕР Яків Давидович народився 1907 р. у кол. Шаврова Ізюмського пов. Харківської губ. Німець, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у с. Гусарівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Робітник млина в сел. Барвінкове. Заарештований 1 січня 1938 р. як прибічник фашистської Німеччини, за антидержавну та к.-р. діяльність (ст. 54^{9} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 жовтня 1989 р.

БУЛЬБА Василь Омелянович народився 1909 р. у с. Стара Піщанка Ольгопільського пов. Подільської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Наглядач Харківської слідчої в'язниці № 2. Заарештований 16 січня 1938 р. як член терористичного угруповання, к.-р. агітацію, спробу визволити з в'язниці заарештованого за к.-р. діяльність (статті 54^{8} через ст. 17, 77

через ст. 20 КК УРСР), справу закрито військовою прокуратурою прикордонних і внутрішніх військ НКВС по Харківській обл. 1 серпня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БУЛЬБА (Бульбина) Тетяна Петрівна народилася 1909 р. у с. Колодязне Куп'янського пов. Харківської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала на хут. Коречне Дворічанського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештована 15 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію та зв'язок з терористичною групою у 1931 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. позбавлена волі у ВТТ на 10 років. Реабілітована 21 березня 1989 р.

БУЛЬБЕНКО Федір Павлович народився 1896 р. у с. Романкове Катеринославського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт., у 1917—1919 рр. член РСДРП(м). Проживав у Харкові. Бухгалтер Мерф'янського дитячого санаторію. У 1924 р. під арештом органів ДПУ. Заарештований 1 червня 1938 р. як член к.-р. націоналістичної організації (статті 54^2, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 27 червня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БУЛЬБИНА Тетяна Петрівна, див. *БУЛЬБА (Бульбина) Тетяна Петрівна.*

БУЛЬТНЕК Альберт Юрійович народився 1894 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта середня спеціальна, позапарт., у 1918—1921 рр. член РСДРП(б). Проживав у Харкові. Механізатор Союзсортнасіннятресту. Заарештований 30 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1989 р.

БУЛЬЦ-ДУЛЬЦИН Наум Давидович народився 1896 р. у м. Херсон Херсонської губ. Єврей, з кустарів, освіта початкова, член ВКП(б) з 1930 р. Проживав у Харкові. Начальник 2-го відділення Харківського територіального управління держрезерву. Заарештований 10 липня 1938 р. як член антирад. терористичної правотроцькістської сіоністської організації (статті 54^6, 54^8, 54^{11} КК УРСР) і 113-м військовим трибуналом ХВО 4 серпня 1939 р. виправданий.

БУМАН Микола Карлович народився 1897 р. у м. Кандау Курляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач паливного складу. Заарештований 27 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 30 травня 1959 р.

БУМБА (Барабаш, Потурай) Марія (Тетяна) Гнатівна народилася 1900 р. у м. Сколе провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії Українка, із селян, освіта невідома, позапарт., у 1930—1933 рр. член КПЗУ. Проживала в Харкові. Контролер Харківської панчішно-трикотажної фабрики ім. Ілліча. Заарештована 2 серпня 1937 р. за нелегальний перетин польсько-радянського кордону і розвідувальну роботу (ст. 54^6 КК УРСР), справу закрито міськвідділом НКВС м. Харкова 7 квітня 1940 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БУНДУС Федір Авдійович народився 1892 р. у с. Мечебилове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Червоний Шпиль Петрівського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу ім. Челюскінців. У 1931 р. розкуркулений, висланий до Північного краю. У 1932 р. із заслання втік. Заарештований 4 серпня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 серпня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 10 квітня 1989 р.

БУНДУСЬ (Бондус) Олексій Федорович народився 1904 р. у с. Мечебилове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Мечебилове Лозовеньківського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав і ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 25 квітня 1930 р. (статті 54^{11}, 56^{16} КК УСРР) висланий до Північного краю на 5 років. На засланні перебував в Устянівському р-ні Північного краю. На 1937 р. проживав на хут. Юр'ївка Петрівського р-ну Харківської обл. Чорнороб кінного заводу № 124 «Піонер» Лозівського р-ну Харківської обл. Заарештований 17 жовтня 1937 р. за втечу із заслання і к.-р. агітацію серед робітників і колгоспників (статті 54^{10}, 78 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 6 липня і 23 березня 1989 р.

БУНДЮКОВА Поліна Омелянівна народилася 1893 р. у с. Сафроново Рильського пов. Курської губ. Росіянка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 21 липня 1938 р.

за к.-р. розмови, антирад. наклепницькі анекдоти, дискредитацію вождя партії та членів уряду, вихваляння життя за царату (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 15 січня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БУНІН Павло Васильович народився 1904 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з робітників, освіта середня спеціальна, позапарт., у минулому кандидат у члени ВКП(б). Робітник заводу № 183. Заарештований 2 листопада 1937 р. за підготовку терактів над керівниками партії та уряду (статті 54^{8}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 3 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Нижньоамурському ВТТ. На 1956 р. проживав у м. Балаклія Балаклійського р-ну Харківської обл. Інвалід. Реабілітований 8 червня 1956 р.

БУНТ Василь Степанович народився 1877 р. у с. Княже Ямпільського пов. Подільської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Сторож Харківського педінституту. Заарештований 21 квітня 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 22 квітня 1938 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БУНТ Михайло Федорович народився 1895 р. у с. Митниця -Сороско Скалатського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у м. Валки Валківського р-ну Харківської обл. Директор Валківської НСШ. Заарештований 23 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію та націоналістичні погляди і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 26 вересня 1959 р.

БУНТ Павло Федорович народився 1890 р. у с. Митниця-Сороско Скалатського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Агроном Харківського обласного земельного управління. У 1933 р. під слідством ДПУ УСРР як член к.-р. націоналістичної організації. Заарештований 30 вересня 1937 р. за розвідувальну діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

БУНТМАН Арій (Юрій) Олександрович народився 1905 р. с. Качкарівка Херсонської губ. Єврей, із службовців, освіта середня, позапарт., 1926—1936 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Секретар курсів Харківського залізничного технікуму. Заарештований 21 жовтня 1937 р. як член к-р. організації (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 27 березня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{8} через ст. 20, 54^{11} КК УРСР) засуджений до 15 років тюремного ув'язнення з обмеженням прав на 5 років і конфіскацією майна. Термін покарання відбував у Північсхідтабі. Ухвалою військової колегії Верховного Суду СРСР від 19 грудня 1940 р. попередній вирок скасовано, справу закрито. Звільнений з-під варти 28 січня 1941 р.

БУНТМАН Ганна Іллівна народилася 1908 р. у с. Каховка Дніпровського пов. Таврійської губ. Єврейка, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Робітниця тютюнової фабрики. Заарештована 20 квітня 1938 р. як дружина члена к.-р. диверсійної терористичної організації (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 9 серпня 1938 р. позбавлена права проживання в 15 населених пунктах на 5 років. Реабілітована 16 травня 1996 р.

БУНТОВСЬКИЙ Андрій Костянтинович народився 1878 р. у с. Цмівка Заславського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олійники Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Нове життя». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 14 лютого 1938 р. як член ПОВ та за к.-р. агітацію (статті 54^{7}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 липня 1959 р.

БУНТОВСЬКИЙ Геннадій Андрійович народився 1913 р. у с. Цмівка Заславського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олійники Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Нове життя». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 14 лютого 1938 р. як член ПОВ та за к.-р. агітацію (статті 54^{7}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 липня 1959 р.

БУНТОВСЬКИЙ Микола Антонович народився 1894 р. у с. Цмівка Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта

початкова, позапарт. Проживав у с. Олійники Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Нове життя». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 листопада 1937 р. як член польської к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у м. Канськ Красноярського краю. 20 листопада 1947 р. з-під варти звільнений. На 1958 р. проживав у с. Майдан-Вила Хмельницької обл., сільгоспробітник радгоспу «Залізничник». Реабілітований 16 вересня 1958 р.

БУНТОВСЬКИЙ Олексій Євстафійович народився 1906 р. у с. Цмівка Заславського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олійники Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Нове життя». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 25 листопада 1937 р. як член к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 6 лютого 1960 р.

БУНЧИКОВ Михайло Миколайович народився 1914 р. у с. Обухівка Куп'янського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Служив у м. Євпаторія Кримської АРСР. Червоноармієць військової частини 68. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав, висланий до Північного краю. У [1934 р.] втік із заслання. Заарештований 29 липня 1938 р. як член к.-р. організації, шкідництво та участь в антирад. змові (статті 58^{7}, 58^{1} п. «б», 58^{10} КК РРФСР), справу закрито військовим прокурором Головної військової прокуратури РСЧА 19 грудня 1939 р. (ст. 4 п. 5 КПК РРФСР).

БУНЧИКОВ Тит Мусійович народився 1883 р. на хут. Остренький Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Приколотне Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Робітник цегельного заводу. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 7 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 23 вересня 1937 р. (ст. 54^{10} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 7 років. Реабілітований 18 травня 1993 р.

БУРА Олена Петрівна народилася 1904 р. і проживала в Харкові. Росіянка, з робітників, освіта неповна середня, позапарт. Домогосподарка. Заарештована 15 листопада 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (ст. 54^{1} п. «в» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 квітня 1938 р. позбавлена права проживання в 15 населених пунктах на 5 років. Реабілітована 27 вересня 1963 р.

БУРАВЛЬОВ Гордій Олександрович народився 1875 р. у с. Терни Верхньодніпровського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Робітник Лозівського педагогічного технікуму. Заарештований 28 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито Лозівським РВ НКВС 30 лютого 1939 р. 3 жовтня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БУРАВЛЬОВ Павло Федорович народився 1903 р. у с. Терни Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сахновщина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Працівник товарної контори ст. Сахновщина Півд. залізниці. Заарештований 19 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбував у м. Свободний Хабаровського краю і Північзалізничтабі в сел. Княж-Погост Комі АРСР. Реабілітований 7 серпня 1959 р.

БУРАВСЬКИЙ Адольф Миколайович народився 1911 р. у с. Зятинець Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Робітник склозаводу. Заарештований 20 квітня 1938 р. як член шпигунської повстанської антирад. організації (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 лютого 1958 р.

БУРАВСЬКИЙ Іван Мартинович народився 1898 р. на хут. Буравка Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Великі Бучки Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 20-річчя Жовтня. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 14 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 березня 1960 р.

БУРАКОВ Євстафій Федорович народився 1886 р. у м. Клинці Суразького пов. Чернігів-

ської обл. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1917 р. член партії соціалістів-революціонерів, у 1932—1934 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Майстер Харківського заводу точної індустрії. Заарештований 30 вересня 1937 р. за шпигунство (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 10 грудня 1937 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БУРАКОВИЧ Михайло Кирилович, див. *БУРАХОВИЧ (Буракович) Михайло Кирилович* .

БУРАКОВСЬКИЙ Митрофан Григорович, див. *БУРЯКІВСЬКИЙ (Бураковський) Митрофан Григорович*.

БУРАС Дора Григорівна народилася 1887 р. у м. Воронеж Воронезької губ. Єврейка, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Лікар-лаборант міської поліклініки № 1. Заарештована 11 січня 1938 р. як дружина ворога народу і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 26 березня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 16 серпня 1957 р.

БУРАС-ЯКОВЛЕВ Яків Петрович народився 1875 р. і проживав у Харкові. Єврей, із фабрикантів, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Лікар міської поліклініки № 7. Заарештований 27 липня 1938 р. за шпигунську діяльність на користь Німеччини (ст. 54^{6} КК УРСР), помер 29 січня 1939 р. у лікарні Харківської в'язниці № 5. Справу закрито УДБ ХОУ НКВС 15 лютого 1939 р. через смерть підслідного. Реабілітований 8 січня 1998 р.

БУРАХОВИЧ (Буракович) Михайло Кирилович народився 1916 р. у с. Павлівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Павлівка Богодухівського р-ну Харківської обл. Учень токаря ХПЗ. Заарештований 7 жовтня 1937 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 20 червня 1989 р.

БУРБАХАКІ Павло Федорович народився 1911 р. у м. Миколаїв Херсонського пов. Херсонської губ. Грек, із службовців, освіта неповна середня, позапарт., у 1930—1937 рр. член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Безробітний, до листопада 1937 р. керівник виробничої групи планово-виробничого відділу ХТЗ. Заарештований 30 грудня 1937 р. за к.-р. націоналістичну та шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 24 квітня 1959 р.

БУРБЕ Арнольд Людвігович народився 1896 р. у м. Доблен Добленського пов. Курляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач військової справи Харківського юридичного інституту. Заарештований 3 березня 1938 р. за участь у к.-р. офіцерській монархічній організації РОВС (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 10 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 жовтня 1956 р.

БУРГАНСЬКИЙ Пінхус Ханінович народився 1892 р. у міст. Чорнобиль Радомишльського пов. Київської губ. Єврей, із службовців, освіта вища, у 1915—1921 рр. член Бунду, член ВКП(б) з 1925 р. Проживав у Харкові. Учитель СШ № 20. Заарештований 24 травня 1938 р. як член антирад. терористичної шпигунської організації Бунд та за шпигунську діяльність на користь іноземної держави (статті 54^{6}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 15 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БУРГАРД Антон Йосифович народився 1875 р. у с. Олександрівка Бердянського пов. Таврійської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 6 травня 1938 р. за к.-р. діяльність, участь у німецькій к.-р. націоналістичній організації (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 жовтня 1963 р.

БУРГАРДТ Аполіон (Наполеон) Григорович народився 1916 р. на хут. Кам'яне Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Кам'яне Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 22 березня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 вересня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 травня 1956 р.

БУРГАРДТ Йосиф Олександрович народився 1913 р. у кол. Кам'яна Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кам'яна Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 22 березня 1938 р. за антирад. агітацію

(ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 вересня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 травня 1956 р.

БУРГАРТ Карл Едуардович народився 1907 р. у с. Нестеліївка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нестеліївка Лозівського р-ну Харківської обл. Голова Нестеліївської сільради. Заарештований 7 грудня 1938 р. як член к.-р. шпигунської диверсійної організації (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 вересня 1958 р.

БУРГЕР Генріх Генріхович народився 1906 р. у с. Судиха Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Судиха Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Петровського. Заарештований 21 березня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 квітня 1963 р.

БУРДА Каліістрат Микитович народився 1877 р. у с. Вільшана Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 4 жовтня 1937 р. як агент розвідки однієї з іноземних держав (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 24 листопада 1937 р. за недоведеності складу злочину.

БУРДА Федір Захарович, див. *САБЛІН (Бурда) Федір Захарович.*

БУРДО Петро Кузьмич народився 1885 р. у слоб. Мерефа Харківського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Робітник склозаводу. Заарештований 20 квітня 1938 р. як член шпигунської антирад. української організації (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), звільнений з-під варти 7 березня 1939 р., справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 4 грудня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БУРЕЙКО Василь Пилипович народився 1892 р. у с. Скрипаї Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Скрипаї Зміївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Більшовицька перемога». Заарештований 9 червня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 2 квітня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР), звільнений з-під варти 23 квітня 1939 р.

БУРИЙ Йосип Михайлович народився 1900 р. у с. Вільча Перемишлянського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Інспектор Червонозаводського райфінвідділу. Заарештований 7 жовтня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 29 вересня 1959 р.

БУРКА (Бурко) Іван Олександрович народився 1900 р. у с. Кремінна Городоцького пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Березняки Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. ХТЗ. У 1930, 1931 і 1932 рр. майно конфісковане. Згідно з постановою Городоцького РВ НКВС від 23 листопада 1934 р. в адміністративному порядку висланий за межі України. Заарештований 16 грудня 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 серпня 1989 р.

БУРКАРД (Буркардт) Еріх Германович народився 1896 р. у м. Лейпциг, Німеччина. Німець, соціальне походження та освіта невідомі, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Харківського верстатобудівного заводу. Заарештований 23 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 1 листопада 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Реабілітований 21 червня 1989 р.

БУРКО Іван Олександрович, див. *БУРКА (Бурко) Іван Олександрович.*

БУРКОВСЬКИЙ Леонід Леонідович народився 1915 р. у с. В’юнки Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Робітник склозаводу. Заарештований 15 квітня 1938 р. як член антирад. шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 листопада 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 серпня 1958 р.

БУРКСЕР Євгенія Григорівна народилася 1873 р. у м. Єлисаветград Єлисаветградського

пов. Катеринославської губ. Німкеня, з купців, освіта вища, позапарт., у 1917 р. член партії соціалістів-революціонерів. Проживала в Харкові. Завідувачка науково-технічної бібліотеки Діпроміст. У 1921 р. під слідством Єлисаветградської ЧК як колишній член партії есерів, за підозрою в причетності до Кронштадтського повстання. Заарештована 12 жовтня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 23 липня 1938 р. за підозрою в шпигунстві позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбувала в Картабі. Реабілітована 4 травня 1989 р.

БУРКУН Купріян Кузьмич народився 1883 р. у с. Мерло Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Мерло Богодухівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 16 грудня 1930 р. (ст. 54^{10} КК УСРР) позбавлений волі на 3 роки умовно. Нарсудом Богодухівського р-ну 1 жовтня 1933 р. за бандитизм і відкриті виступи проти колективізації засуджений на 4 роки позбавлення волі (ст. 58^2 КК УСРР). Термін покарання відбував у сільгоспколонії НКВС № 20, звільнений з-під варти за амністією. Заарештований 14 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 26 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Крастабі. Реабілітований 14 січня 1994 р.

БУРЛАЄНКО Микола Андрійович народився 1890 р. у с. Леб'яже Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Красноград Красноградського р-ну Харківської обл. Робітник заводу вогнетривів № 2. У 1929 р. розкуркулений і Красноградським нарсудом засуджений за невиконання хлібозаготівлі на 1 рік позбавлення волі. Заарештований 8 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 7 квітня 1989 р.

БУРЛАЄНКО Яким Якович народився 1891 р. у с. Перещепине Новомосковського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Леб'яже Зачепилівського р-ну Харківської обл. Рахівник роз'їзду Леб'яже Сталінської залізниці. Заарештований 9 лютого 1938 р. як член к.-р. організації та за шпигунську роботу (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 21 квітня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 24 січня 1958 р.

БУРЛАЙ Микола Кузьмич народився 1879 р. у с. Пригоже Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Пригоже Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний прогрес». Заарештований 13 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Тайшеттабі. Реабілітований 27 грудня 1993 р.

БУРЛАКА Григорій Андріянович народився 1899 р. у с. Березівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Чапаєве Кегичівського р-ну Харківської обл. Рахівник центрального управління бурякорадгоспу ім. Чапаєва. Заарештований 4 квітня 1938 р. як член к.-р. військової бойової організації РОВС, за шкідництво, пораженську та повстанську пропаганду (статті 54^7, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 вересня 1959 р.

БУРЛАКА Іван Васильович народився 1901 р. у с. Новомиколаївка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новомиколаївка Шевченківського р-ну Харківської обл. Продавець сільспоживкооперації. Заарештований 12 березня 1938 р. як член к.-р. української націоналістичної повстанської організації (статті 54^1 п. «а», 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 23 травня 1958 р.

БУРЛАКА Семен Андріянович народився 1903 р. у с. Березівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Чапаєве Кегичівського р-ну Харківської обл. Робітник приймального пункту Ленінського цукрозаводу. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. У 1933 р. за антирад. агітацію (ст. 58 КК УСРР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Заарештований 2 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 8 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 29 березня 1989 р.

БУРЛАЧЕНКО Іван Юхимович народився 1913 р. у с. Богдановка Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав і працював у Литвинівському відділенні бурякорадгоспу «Підсереднянський» Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Заарештований 7 жовтня 1937 р. за к.-р. розмови серед робітників радгоспу та крадіжки соцмайна (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі. На 1958 р. проживав у м. Магадан. Реабілітований 9 червня 1989 р.

БУРЛУЦЬКИЙ Микола Максимович народився 1900 р. на хут. Кринички Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Кринички Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Жовтневої революції. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 7 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбував у Хабаровському краї. На 1962 р. проживав на ст. Єгорлик Ростовської обл., робітник Єгорлицького споживтовариства. Реабілітований 7 серпня 1962 р.

БУРЛУЦЬКИЙ Петро Федорович народився 1905 р. у с. Білий Колодязь Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Білий Колодязь Вовчанського р-ну Харківської обл. Робітник цукрового заводу ім. Петровського. У 1932 р. розкуркулений, під слідством Вовчанського райвідділку ДПУ. Заарештований 21 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бурейтабі. Реабілітований 26 червня 1989 р.

БУРНАШОВ Борис Григорович народився 1909 р. у м. Сретенськ Забайкальської обл. Росіянин, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Студент ХІІТ. Заарештований 4 жовтня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 31 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 листопада 1957 р.

БУРНАШОВ Григорій Олександрович народився 1884 р. у с. Кам'яний Ключ Пермської губ. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник універмагу № 118. Заарештований 13 листопада 1937 р. за шпигунську роботу (статті 54^{1} п. «а», 54^{13} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 31 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 листопада 1957 р.

БУРНАШОВА Марія Костянтинівна народилася 1888 р. у м. Нерчинськ Забайкальської обл. Росіянка, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 17 листопада 1937 р. як дружина японського шпигуна (наказ № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито ДТВ ГУДБ НКВС Півд. залізниці в березні 1938 р. Звільнена з-під варти 26 березня 1938 р.

БУРНЕВСЬКИЙ Олександр Гервасійович народився 1889 р. і проживав у Харкові. Українець, із службовців, освіта незакінчена вища, позапарт. Без певних занять. Заарештований 10 травня 1938 р. за шпигунство на користь Німеччини (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 29 вересня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1989 р.

БУРНУТЯН Айкварт Назаретович народився 1913 р. у м. Салмаст (Шах-Пур), Персія. Вірмен, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у сел. Високий Харківського р-ну Харківської обл. Актор-танцівник держестради. Заарештований 6 лютого 1938 р. як член дашнакської організації та за к.-р. націоналістичну та шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 серпня 1939 р. як соціально небезпечний елемент висланий до Північного Казахстану на 5 років. Реабілітований 31 березня 1989 р.

БУРОВ Іван Ничипорович, народився 1895 р. у с. Артемівка Режицького пов. Вітебської губ. Росіянин [білорус], із селян, освіта початкова, член ВКП(б) з 1919 р. Проживав у Харкові. Начальник продовольчого відділу штабу ХВО, інтендант 1-го рангу. Заарештований 16 березня 1938 р. за участь в антирад. військовій фашистській змові в РСЧА, шкідницьку та вербувальну роботу (статті 54^{1} п. «б», 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 20 жовтня 1938 р. (статті 54^{1} п. «б», 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна та позбавленням військового звання. Розстріляний 20 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 березня 1957 р.

БУРТШТАЛЛЕР Фердинанд Іванович народився 1902 р. у с. Поправка Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Виш-

невий Близнюківського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу ім. 17-го Партз'їзду. Заарештований 9 лютого 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 лютого 1958 р.

БУРХЕРТ Юліус Августович народився 1908 р. у с. Стрибіж Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Колодязне Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Комуніст». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 січня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито Дворічанським РВ НКВС 2 травня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти. Заарештований 4 вересня 1941 р. за антирад. агітацію серед колгоспників, погрози активістам села у випадку перемоги німців, розкладницьку роботу в колгоспі (ст. 54^{10} ч. 2 КК УРСР), етапований з прифронтової смуги до Казахстану. Помер 13 грудня 1941 р. в Актюбінській в'язниці. Справу закрито слідгрупою УНКВС по Актюбінській обл. 5 березня 1942 р. (ст. 4 п. 1 КПК РСФРР). Реабілітований 19 серпня 1994 р.

БУРЦЕВ Василь Федорович народився 1904 р. у м. Мелітополь Мелітопольського пов. Таврійської губ. Росіянин, з робітників, освіта середня, кандидат у члени ВКП(б) з 1934 р. Проживав у Харкові. Виконувач обов'язків директора планового інституту ім. Дудника. Заарештований 17 червня 1938 р. за належність до к.-р. білогвардійського підпілля та шпигунство (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 8 січня 1939 р. (ст. 198 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БУРЦЕВ Іларіон Олександрович народився 1898 р. у с. Приколотне Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну Харківської обл. Робітник пивного складу. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 7 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 7 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 24 березня 1961 р.

БУРЦЕВ Костянтин Сергійович народився 1893 р. у с. Спаське [Московського пов.] Московської губ. Росіянин, із священнослужителів, освіта вища, партійність невідома. Проживав у Харкові. Начальник 1-го відділення квартирно-експлуатаційного відділу ХВО, капітан. Заарештований 10 травня 1938 р. за шпигунство (статті 54^{1} п. «б», 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 жовтня 1939 р. за шпигунство висланий до Казахстану на 5 років. На засланні перебував у м. Павловськ. На 1958 р. проживав у с. Спаське Красногорського р-ну Московської обл. Реабілітований 14 березня 1958 р.

БУРШТЕЙН Дора Марківна народилася 1900 р. у м. Ромни Ромнівського пов. Полтавської губ. Єврейка, з міщан, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Учитель школи середньої освіти дорослих № 1 при заводі № 183. Заарештована 14 грудня 1937 р. як дружина зрадника батьківщини і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 10 лютого 1938 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Після відбуття терміну покарання проживала в Харкові. Реабілітована 19 лютого 1957 р.

БУРШТЕЙН Леонід Бенціонович народився 1913 р. у м. Черкаси Черкаського пов. Київської губ. Єврей, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. В'язень 3-ї будколонії НКВС. Засуджений на 6 років позбавлення волі за ст. 127 КК УРСР. Заарештований 27 травня 1938 р. за к.-р. троцькістську агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито ВМУ УНКВС по Харківській обл. 3 жовтня 1938 р. за недостатності доказів з направленням обвинуваченого до ЗМУ.

БУРЯ Василь Іванович народився 1909 р. у с. Богодарове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1926—1927 рр. член ВЛКСМ. Проживав у с. Богодарове Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний авангард». У 1931 р. ухвалою особливої наради ДПУ УСРР за ст. 54^{10} КК УСРР позбавлений волі на 3 роки. Заарештований 2 квітня 1938 р. як член антирад. націоналістичної української повстанської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Барвінківським РВ НКВС 12 квітня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР), звільнений з-під варти у травні 1939 р.

БУРЯК Альфонс Матвійович народився 1903 р. у с. Рошкутани Свенцянського пов. Віленської губ. Білорус, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник 5-го проектно-монтажного тресту «Житлодорбуд». Заарештований 7 листопада 1937 р. за к.-р. діяльність на користь Польщі (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 29 квітня 1958 р.

БУРЯК Андрій Мусійович народився 1909 р. у с. Печеніги Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Леб'яже Печенізького р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 22 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 8 червня 1938 р. засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 2 роки. На 1990 р. проживав у с. Новий Салтів Вовчанського р-ну Харківської обл. Реабілітований 2 серпня 1990 р.

БУРЯК Захар Федорович народився 1895 р. у с. Велике Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Директор Чугуївського баннопрального комбінату. Заарештований 22 лютого 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{6}, 54^{7}, 54^{8} через ст. 17, 54^{9} через ст. 17, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 березня 1956 р.

БУРЯКІВСЬКИЙ Кирило Федорович народився 1885 р. на хут. Джгун Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Робітник Артемівського відгодівельного пункту. У 1932 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 11 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 20 листопада 1989 р.

БУРЯКІВСЬКИЙ (Бураковсьий) Митрофан Григорович народився 1903 р. у слоб. Мерефа Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Майстер склозаводу. Заарештований 14 липня 1938 р. за к.-р. і шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито прокуратурою Харківської обл. 10 лютого 1940 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БУР'ЯН Яків Платонович народився 1894 р. на хут. Гуртовівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Гуртовівка Коломацького р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Ворошилова. Заарештований 7 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію та підривну роботу у колгоспі (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Усольтабі. Реабілітований 6 березня 1989 р.

БУР'ЯНЕК Мартин Іванович народився 1876 р. у м. Ланьцут провінції Західна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1924—1929 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 3 грудня 1937 р. за к.-р. націоналістичну пропаганду та зв'язки з керівниками троцькістського угруповання у минулому (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), рішення у справі відсутнє. Розстріляний 2 березня 1938 р. у Харкові на підставі наказу заступника начальника ХОУ НКВС Рейхмана від 27 лютого 1938 р. Реабілітований 18 липня 1989 р.

БУР'ЯНОВ Павло Юхимович народився 1881р. і проживав у Харкові. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Секретар бюро головного інженера Союзтранспроекту. Заарештований 22 квітня 1938 р. як член шпигунської диверсійної повстанської організації (статті 54^{2}, 54^{6} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 17 березня 1939 р. засуджений до 15 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Справу закрито ДТВ ГУДБ НКВС Півд. залізниці 28 березня 1940 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

БУСЛОВСЬКИЙ Володимир Григорович народився 1904 р. у м. Валуйки Валуйського пов. Воронезької губ. Росіянин, із священнослужителів, освіта середня, позапарт., у 1924—1928 рр. член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Начальник навчальної частини автошколи ради Тсоавіахіму ХТЗ. Заарештований 28 липня 1938 р. як член антирад. повстанської правотроцькістської організації та за шкідництво (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито прокуратурою Харківської обл. 22 травня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР), 26 травня 1939 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд. Справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 31 липня 1939 р. з анулюванням підписки про невиїзд.

БУССЕ Евальд Михайлович народився 1897 р. у с. Стара Буда Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із службовців, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у с. Краснопавлівка Лозівського р-ну Харківської обл. Учитель СШ. Заарештований 31 грудня 1937 р. як член к.-р. організації та за к.-р. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 30 грудня 1960 р.

БУССЕ Кристіан Юргенович народився 1891 р. у Добленському пов. Курляндської губ. Латвієць, із селян, освіта початкова, член ВКП(б) з 1908 р. Проживав у Харкові. Директор заводу «Червоний Жовтень». Заарештований 8 грудня 1937 р. як член к.-р. організації правих (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), покінчив життя самогубством під час допиту 11 грудня 1937 р. Справу закрито УДБ ХОУ НКВС 15 серпня 1938 р. (ст. 4 п. «а» КПК УРСР) через смерть обвинуваченого. Реабілітований 1 грудня 1956 р.

БУТ Денис Якимович народився 1897 р. у с. Миколаївка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1929—1936 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Миколаївка Зачепилівського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 11 лютого 1938 р. як член антирад. к.-р. організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 грудня 1956 р.

БУТ Яків Пилипович народився 1878 р. у с. Миколаївка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Миколаївка Зачепилівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 8 лютого 1938 р. як член антирад. організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 грудня 1956 р.

БУТАКОВ Микола Опанасович народився 1900 р. у м. Владивосток Приморської обл. Росіянин, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач кафедри Державного інституту фізкультури України. Заарештований 1 серпня 1938 р. як агент японської розвідки та за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 17 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 5 серпня 1960 р.

БУТВИН Василь Єфремович народився 1888 р. у м. Звенигородка Звенигородського пов. Київської губ. Українець, з робітників, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач робітфаку заводу «Серп і молот». Заарештований 15 грудня 1937 р. як член антирад. націоналістичної терористичної організації УНЦ (статті 54^{8}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1989 р.

БУТЕНКО Василь Євгенович народився 1900 р. у с. Ков'яги Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ков'яги Валківського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 10 березня 1938 р. як член антирад. української націоналістичної повстанської організації (статті 54^{9}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 5 червня 1959 р.

БУТЕНКО Віктор Дмитрович народився 1894 р. у міст. Люботин Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Водяне Харківського р-ну Харківської обл. Рахівник Харківського канатного заводу. У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 5 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 30 грудня 1966 р.

БУТЕНКО Григорій Федорович народився 1897 р. у міст. Люботин Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Бухгалтер свинорадгоспу № 15. Заарештований 23 березня 1938 р. за антирад. діяльність, належність до білогвардійського підпілля (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 серпня 1958 р.

БУТЕНКО Григорій Якович народився 1897 р. у с. Велика Білозерка Мелітопольського пов. Таврійської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Робітник Лозівського міськкомунгоспу. Заарештований 7 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 7 квітня 1989 р.

БУТЕНКО Іван Якович народився 1900 р. на хут. Терновий Катеринославського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Робітник ПВРЗ. У 1929 р. під арештом за к.-р. діяльність, звільнений з-під варти без суду. Заарештований 6 березня 1938 р. як член к.-р. повстанської організації та за к.-р. роботу (статті 54^{10}, 54^{11} КК

УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 5 липня 1989 р.

БУТЕНКО Семен Степанович народився 1874 р. у м. Куп'янськ Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Пенсіонер. Заарештований 20 лютого 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 10 липня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{13} КК УРСР) засуджений до розстрілу. Після перегляду справи лінсудом Півд. залізниці за ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років. Справу закрито ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Основа Півд. залізниці 5 березня 1939 р. (ст. 197 КПК УРСР). Звільнений з-під варти 1 жовтня 1940 р. Реабілітований 14 лютого 1994 р.

БУТЕНКО Трохим Степанович народився 1873 р. у с. Яловенківка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. У 1930 р. розкуркулений і в 1931 р. висланий на 3 роки до м. Котлас. Проживав у м. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Швейцар артілі «Побутпраця». Заарештований 8 лютого 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Люботин Півд. залізниці 14 липня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Реабілітований 14 вересня 1989 р.

БУТИЛКА Михайло Михайлович народився 1896 р. у с. Пархомівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пархомівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Рахівник колгоспу ім. Калініна. Заарештований 24 вересня 1937 р. як член к.-р. української націоналістичної організації (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. (статті 54^7, 54^2, 54^8, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Північпечтабі, Бамтабі, Саратовському таборі. У 1947 р. з-під варти звільнений, повернувся до с. Пархомівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Заарештований 29 березня 1949 р. за антирад. настрої, залучення до антирад. організації нових членів, шкідництво у колгоспі (статті 54^7, 54^2, 54^8, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від 21 вересня 1949 р. висланий на поселення до Новосибірської обл. На засланні перебував у с. Козловка Венгеровського р-ну Новосибірської обл., працював у колгоспі «Октябрь». У 1954 р. від заслання звільнений. На 1961 р. проживав у с. Тургень Енбекши-Казахського р-ну Алма-Атинської обл. Реабілітований 16 травня 1958 р. і 19 серпня 1959 р.

БУТИРІН Євтей Федорович народився 1873 р. у с. Олексіївка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олексіївка Олексіївського р-ну Харківської обл. Тесля за наймом. Заарештований 11 квітня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), а 7 лютого 1939 р. звільнений з-під варти під підписку про невиїзд. Справу закрито Олексіївським РВ НКВС 30 червня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КК УРСР) з анулюванням підписки про невиїзд.

БУТИРІН Петро Євтейович народився 1903 р. у с. Олексіївка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олесіївка Олексіївського р-ну Харківської обл. Робітник районного земельного управління. Заарештований 2 квітня 1938 р. як член баптистської секти та за к.-р. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), а 7 лютого 1939 р. звільнений з-під варти під підписку про невиїзд. Справу закрито Олексіївським РВ НКВС 30 червня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КК УРСР) з анулюванням підписки про невиїзд.

БУТКЕВИЧ Едуард Леонардович народився 1886 р. у м. Новоукраїнка Єлисаветградського пов. Херсонської губ. Поляк, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач бригадного будинку ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 29 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 грудня 1937р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Картабі в 3-му Сарептському відділенні, працював архіваріусом. Реабілітований 17 листопада 1956 р.

БУТКЕВИЧ Йосип Ксаверійович народився 1909 р. у с. Станилівка Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Куп'янськ-Вузл. Куп'янського р-ну Харківської обл. Машиніст будівництва залізничної гілки Куп'янськ—Червоний Лиман. Заарештований 11 січня 1938 р. за шпигунську роботу (ст. 54^6 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 вересня 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Усольтабі, де й помер 2 червня 1941 р. Реабілітований 31 липня 1959 р.

БУТКЕВИЧ Костянтин Дмитрович народився 1884 р. у с. Ставки Радомишльського пов. Київської губ. Росіянин, із священнослужителів, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач робітфаку заводу «Серп і молот». Заарештований 21 червня 1938 р. як член білогвардійської к.-р. організації (статті 54^2, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Хар-

ківській обл. 2 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 5 червня 1989 р.

БУТКО Кирило Феоктистович народився 1894 р. у с. Крутьки Гадяцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник планово-економічного відділу Гідроенергопроекту. Заарештований 5 жовтня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної організації (статті 54^2, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 3 грудня 1937 р. (статті 54^7, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 1 жовтня 1957 р.

БУТКО (Будко) Микола Антонович народився 1905 р. у с. Волошнівка Роменського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лохвиця Лохвицького р-ну Полтавської обл. Черговий ст. Лохвиця Півд. залізниці. Заарештований 6 грудня 1937 р. як член шпигунської к.-р. організації (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Крастабі та Горношортабі. Після звільнення проживав у м. Магадан Магаданської обл. Реабілітований 3 вересня 1955 р.

БУТКО Роман Тимофійович народився 1886 р. у с. Безлюдівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу № 135. Заарештований 15 квітня 1938 р. за шпигунську та диверсійну діяльність (статті 54^6, 54^9 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 3 вересня 1938 р. (ст. 197 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БУТКО Савелій Іванович народився 1897 р. у с. Болдирівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Оливине Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. Заарештований 2 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 9 жовтня 1964 р.

БУТРИМ Іван Микитович народився 1915 р. у с. Боромля Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник на будівництві ХАІ. Заарештований 5 квітня 1938 р. за шпигунську діяльність (статті 54^9, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^7, 54^9, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 лютого 1958 р.

БУТРИМ Михайло Юрійович народився 1888 р. у с. Скрипчане Віленської губ. Литовець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чоботар майстерні Військової господарської академії РСЧА. Заарештований 18 квітня 1938 р. за к.-р. націоналістичну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 вересня 1938 р. (статті 54^1 п. «а», 54^7, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 березня 1958 р.

БУФАЛОВ Володимир Ілліч народився 1914 р. у с. Новоселки Волковиського пов. Гродненської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1931—1938 рр. член ВЛКСМ. Проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Робітник ДРЕС-2 (Есхар). Заарештований 11 березня 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1938 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував у Онегтабі на ст. Плесецька Північної залізниці. Реабілітований 30 листопада 1989 р.

БУХАЄСКО Василь Миколайович народився 1899 р. у м. Васлуй, Королівство Румунія. Румун, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1927—1931 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник артілі «Друкарська машинка». Заарештований 23 вересня 1937 р. за шпигунську діяльність (статті 54^6, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 26 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 3 серпня 1962 р.

БУХАНЧЕНКО Василь Арсенович народився 1898 р. у сел. Лозова Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Диспетчер ст. Лозова Півд. залізниці. Заарештований 22 квітня 1938 р. як член антирад. правотроцькістської диверсійної терористичної організації (статті 54^8, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 27 липня 1939 р. щодо статей 54^8 через ст. 17, 54^{11} КК УРСР справу закрито (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР), а за статтями 54^7, 54^9 КК УРСР направлено на дослідування. 27 листопада 1939 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд. Ухвалою військової колегії Верховного Суду СРСР від 23 листопада 1939 р. справу закрито.

БУХАРОВ Опанас Калинович народився 1884 р. у с. Старий Салтів Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Садівник підсобного господарства тресту зелених насаджень та стадіону ім. Петровського. Заарештований 16 березня 1938 р. за антирад. та націоналістичну агітацію на користь Польщі, шкідництво (статті 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 квітня 1938 р. (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 квітня 1989 р.

БУХГОЛЬЦ Генріх Арнольдович народився 1904 р. у с. Купище Овруцького пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петропілля Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Калініна. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. фашистську агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

БУХІН Юхим Наумович народився 1904 р. у м. Чигирин Чигиринського пов. Київської губ. Єврей, з робітників, освіта вища, позапарт., у 1928—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Начальник відділу підготовки кадрів Управління Півд. залізниці. Заарештований 5 січня 1938 р. як член правотроцькістської організації та за к.-р. діяльність (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 27 серпня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 27 серпня 1938 р. Реабілітований 26 січня 1957 р.

БУХКАЛО Захар Іванович народився 1871 р. у с. Жихор Харківського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Не працював за інвалідністю. Заарештований 18 грудня 1937 р. за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 квітня 1938 р. (статті 54^{10} ч. , 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 квітня 1957 р.

БУХМАН Сара Марківна народилася 1893 р. у м. Бердянськ Бердянського пов. Таврійської губ. Єврейка, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 12 жовтня 1937 р. за зв'язки з німецьким консульством та підозрою у шпигунстві (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 31 жовтня 1937 р. за недоведеності складу злочину.

БУЦИКІН Андрій Ілліч народився 1870 р. у с. Мартиновка Суджанського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Швейцар Державного інституту фізичної культури України. Заарештований 1 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 2 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 6 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 19 травня 1989 р.

БУЦИН Йосиф Варфоломійович народився 1909 р. у с. Судимонт Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Гусарівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 14-річчя Жовтня. У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 9 вересня 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 1 серпня 1989 р.

БУЦИН Станіслав Антонович народився 1880 р. у с. Судимонт Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Олексіївка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Робітник цегельного цеху радгоспу «Червоний степ». У 1931 р. за ст. 58 КК УСРР позбавлений волі на 1,5 роки. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 27 грудня 1937 р. як член к.-р. польської націоналістичної організації та за антирад. агітацію (статті 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

БУЦЬ Данило Антонович народився 1895 р. у с. Криничувате Нікопольського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Учитель СШ № 107. У 1932 р. під слідством органів ДПУ за антирад. агітацію (ст. 54-10 КК УСРР). Заарештований 16 жовтня 1937 р. за службу в петлюрівській армії, участь у 1920 р. у селянському повстанні проти рад. влади, за підозрою в участі у к.-р. організації (статті 54^{2}, 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на

8 років. Термін покарання відбував у Північсхідтабі, де й помер 12 серпня 1938 р. Реабілітований 12 березня 1959 р.

БУЦЬ Пантелій Іванович народився 1902 р. у с. Пархомівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Прокопенко Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Прокопенка. У 1922 р. землю націоналізовано. Заарештований 15 квітня 1938 р. як член к.-р. української націоналістичної повстанської організації, добровільну службу в петлюрівській армії (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 жовтня 1958 р.

БУЦЬ Порфирій Михайлович народився 1884 р. у Валківському пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Водолага Нововодолазького р-ну Харківської обл. Безробітний, за фахом тесля. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 грудня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 23 травня 1989 р.

БУЦЬКИЙ Володимир Матвійович народився 1900 р. у с. Огульці Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Лихівка Валківського р-ну Харківської обл. Пожежник Харківської машино-льотної станції. Заарештований 9 березня 1938 р. як член к.-р. повстанської націоналістичної організації (статті 54^{9}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 13 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 листопада 1957 р.

БУЦЬКИЙ Йосиф Євтійович народився 1888 р. у с. Гунуф Пінчовського пов. Келецької губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Коротич Харківського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Коротич Півд. залізниці. Заарештований 18 грудня 1937 р. за зв'язки з родичами, які проживали у Польщі, та за антирад. агітацію (статті 54^{1} п. «а», 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 30 березня 1989 р.

БУЦЬКИЙ Йосиф Матвійович народився 1896 р. у с. Велика Лихівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Лихівка Валківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Комінтерну, голова ревізійної комісії. Заарештований 9 березня 1938 р. як член к.-р. повстанської націоналістичної організації, у минулому білий офіцер (статті 54^{9}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 13 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 листопада 1957 р.

БУЦЬКИЙ Петро Васильович народився 1896 р. у с. Огульці Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Огульці Валківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Кагановича. Заарештований 24 грудня 1937 р. за к.-р. настрої, за службу в Білій та петлюрівській арміях (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 5 червня 1959 р.

БУЦЬКИЙ Сергій Григорович народився 1899 р. у с. Мурафа Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Маслівка Олексіївського р-ну Харківської обл. Бухгалтер Лихачівського млину. У 1933 р. конфісковано будинок. Заарештований 5 липня 1938 р. як член к.-р. української націоналістичної повстанської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), а 3 лютого 1939 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд. Справу закрито помічником Харківського облпрокурора у спецсправах 2 жовтня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КК УРСР) з анулюванням підписки про невиїзд.

БУЦЬКИЙ Яків Устимович народився 1880 р. у с. Мурафа Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Суми Харківської обл. Працівник Сумської контори «Заготхудоба». У 1929 р. під слідством органів ДПУ. Заарештований 13 лютого 1938 р. як член Центральної ради, організатор спілки хліборобів-власників, антирад. настрої (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 серпня 1957 р.

БУЧИК (Бучак) Федір Микитович народився 1895 р. у с. Тейсарів Жидачівського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1932—1936 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Машиніст крану ст. Харків-Тов. Півд. залізниці. Заарештований 21 серпня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора

СРСР 15 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 31 грудня 1959 р.

БУЧИНСЬКИЙ Броніслав Антонович народився 1893 р. у с. Пневіте Холмського пов. Люблінської губ. Поляк, із службовців, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник Куп'янського цегельного заводу. Заарештований 13 серпня 1937 р. за шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 7 грудня 1989 р.

БУЧИНСЬКИЙ Домінікій Миколайович народився 1881 р. на хут. Кудрявці Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав на хут. Настинівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Боротьба за врожай». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 22 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію та незадоволення рад. владою (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 10 серпня 1989 р.

БУЧКОВСЬКА (Бичковська) Єва Альбертівна народилась 1887 р. у м. Новий Двір Варшавського пов. Варшавської губ. Німкеня, із селян, письмен., позапарт. Проживала у Харкові. Без певних занять. Заарештована 30 вересня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляна 27 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітована 8 серпня 1989 р.

БУЧКОВСЬКИЙ Густав Едуардович народився 1895 р. у с. Мар'янівка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піски Дворічанського р-ну Харківської обл. Тесля за наймом. В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 16 грудня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

БУШ Адам Іполитович народився 1903 р. у с. Судимонт Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бердянка Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний Жовтень». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 18 грудня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної польської організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 лютого 1960 р.

БУШ Альберт Фрідріхович народився 1906 р. у с. Лачинове Ізюмського пов. Харківської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лачинове Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний промінь». У 1932 р. майно конфісковане. Заарештований 15 вересня 1937 р. як організатор і керівник к.-р. фашистської повстанської групи (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 22 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 20 березня 1989 р.

БУШ Густав Фрідріхович народився 1910 р. у с. Лачинове Ізюмського пов. Харківської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лачинове Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний промінь». Заарештований 17 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність та вихваляння фашистської Німеччини (статті 54^{6}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

БУШ Мар'ян Лаврентійович народився 1901 р. у с. Судимонт Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Надеждине Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 1 січня 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 6 жовтня 1961 р.

БУШ Станіслав Лаврентійович народився 1889 р. у с. Судимонт Заславського пов.

Волинської губ. Поляк, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Циглерівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 1 Травня. У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 9 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 14 квітня 1961 р.

БУШЕВ Олександр Іванович народився 1884 р. у с. Уди Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Священик церкви св. Серафима. Заарештований 20 березня 1938 р. як член церковної фашистської організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 червня 1958 р.

БУШЕВ Олексій Петрович народився 1912 р. і проживав у Харкові. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., до 1932 р. кандидат у члени ВКП(б), до 1934 р. член ВЛКСМ. Робітник заводу «Серп і молот». Заарештований 15 травня 1938 р. за шпигунство (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 17 липня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БУШЕЄВА Парасковія Миколаївна народилася 1905 р. у с. Сугрово Льговського пов. Курської губ. Росіянка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 5 січня 1938 р. як дружина заарештованого члена к.-р. троцькістської диверсійної організації (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 11 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент (ст. 33 КК УРСР) передана на 2 роки під гласний нагляд органів НКВС за місцем проживання. Термін покарання відбувала в м. Акмолінськ Акмолінської обл. Реабілітована 13 листопада 1989 р.

БУШМАН Марго Янівна народилася 1902 р. у м. Доблен Добленського пов. Курляндської губ. Латвійка, із селян, освіта середня, позапарт. Проживала в с. Орчик-Чернещина Зачепилівського р-ну Харківської обл. Учителька Чернещинської НСШ. Заарештована 24 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність на користь Латвії (статті 54^{6}, 54^{10} КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 26 березня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Звільнена з-під варти 2 квітня 1938 р.

БУШУЄВ Михайло Олександрович народився 1894 р. у м. Щигри Щигрівського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Водопровідник художньої друкарні. Заарештований 6 червня 1938 р. за хуліганство та нецензурну лайку на адресу вождя народів (статті 54^{10} ч. 1, 70 ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 27 серпня 1938 р. засуджений на 7 років позбавлення волі у віддалених ВТТ з пораженням прав на 3 роки. Реабілітований 6 листопада 1992 р., а за ст. 70 ч. 1 КК УРСР вважати засудженим на 1 рік позбавлення волі.

БУЯЛЬСЬКИЙ Борис Миколайович народився 1896 р. у м. Мінськ Мінської губ. Росіянин, з робітників, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник відділу металів при уповноваженому наркомлегпрому в Харківській обл. Заарештований 17 вересня 1937 р. як член антирад. диверсійно-шкідницької організації правих, що існувала на Північно-Донецькій залізниці (статті 54^{7}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Сталінській обл. 4 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 травня 1938 р. [м. Сталіне Сталінської обл.]. Реабілітований 27 квітня 1957 р.

БУЯЛЬСЬКИЙ Станіслав Львович народився 1907 р. у м. Одеса Одеського пов. Херсонської губ. Поляк, з робітників, освіта середня, позапарт., у 1931 р. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у Харкові. Електромеханік 5-ї дистанції сигналізації та зв'язку ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 21 серпня 1937 р. як член шпигунської диверсійної організації (статті 54^{1} п. «а», 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 26 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 листопада 1957 р.

БЮЛЕР (Бюллер) Аліса Катерина Яківна народилася у 1895 р. с. Ольгине Дніпровського пов. Таврійської губ. Німкеня, із службовців, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживала у Харкові. Секретар-друкарка Центральної науково-дослідної лабораторії тресту олійно-жирової промисловості «Укррасжирмасло». Заарештована 4 жовтня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 3 грудня 1937 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Північуралтабі та Східуралтабі. Ухвалою особливої наради при МВС СРСР від 11 лютого 1947 р. як соціально небезпечний елемент вислана на 5 років. На засланні перебувала в Тюменській обл., м. Салехард Ямало-Ненецького

автономного округу, з осені 1948 р. — у Казахській РСР. Ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від 12 листопада 1949 р. за злочинний зв'язок з агентом іноземної розвідки (ст. 54^{6} КК УРСР) вислана на поселення до Північно-Казахстанської обл. з поглиненням не відбутого строку покарання за ухвалою особливої наради при МВС СРСР від 4 січня 1947 р. На 1958 р. проживала у с. Пресновка Пресновського р-ну Північно-Казахстанської обл. Реабілітована 18 березня 1958 р.

БЮЛОВА Евеліна Сигізмундівна народилася 1879 р. у с. Юрківці Могилівського пов. Подільської губ. Полька, з дворян, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 31 травня 1938 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 8 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

БЮЛОВА Яніна Германівна народилась 1911 р. у с. Пищатинці Борщівського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Полька, з дворян, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Художниця Російського пересувного та Єврейського театрів. Заарештована 30 вересня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляна 2 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітована 8 серпня 1989 р.

БЯЛОШКЕВИЧ Вікентій Домінікович народився 1887 р. у с. Верболози Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Комишувата Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Шевченка. В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 11 вересня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою комісії НКВС і прокурора СРСР від 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 11 серпня 1989 р.

В

ВАВІЛОВ Олексій Михайлович народився 1888 р. у м. Серпухов Серпуховського пов. Московської губ. Росіянин, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер заводу № 135. Заарештований 18 квітня 1938 р. за шпигунську та диверсійну діяльність (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 21 січня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВАВРЕНЮК Степан Петрович народився 1891 р. у с. Монятичі Грубешовського пов. Люблінської губ. Поляк, із селян, освіта середня спеціальна, до 1926 р. член ВКП(б). Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Викладач Лозівського робітфаку. Заарештований 11 лютого 1938 р. за к.-р. шпигунську діяльність на користь однієї з іноземних держав (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 жовтня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1989 р.

ВАГА Арій Олександрович народився 1901 р. у с. Гродівка Бахмутського пов. Катеринославської губ. Єврей, з торговців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник відділу постачання ХВРЗ. Заарештований 30 жовтня 1938 р. за належність до антирад. правотроцькістського підпілля та шкідництво (статті 54^{7}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито ДТВ ГУДБ НКВС Півд. залізниці 20 жовтня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ВАЖНИКОВ Йосип Артемович народився 1898 р. у м. Мінськ Мінської губ. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Товарознавець Харківської районної мехконтори Головпостачу. Заарештований 23 лютого 1938 р. за антирад. агітацію, за належність до білогвардійського підпілля (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 2 жовтня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11}, 54^{13} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 7 червня 1989 р.

ВАЖНИЧИЙ Олексій Савич народився 1875 р. у с. Великі Будища Зіньківського пов. Полтавської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер Книжкової палати УРСР. Заарештований 12 квітня 1938 р. за антирад. настрої, вихваляння фашистської Німеччини та Гітлера, поширення провокаційних чуток (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВАЗОНОВ (Трифонов Сергій, Леонтьєв) Дмитро Кирилович народився 1896 р. у м. Одеса Одеського пов. Херсонської губ. Українець, із службовців, освіта середня, член соціал-демократичної робітничої партії Болгарії з 1916 р., у 1918—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Заступник прокурора

у спеціальних справах Харківської обласної прокуратури. Заарештований 12 серпня 1937 р. за службу в армії Врангеля, зв'язок з контррозвідкою білих під час роботи у Китаї та к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 30 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 листопада 1989 р.

ВАЙБЛІНГЕР Річард Генріхович народився 1883 р. у с. Яроповичі Сквирського пов. Київської губ. Німець, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Завідувач майстерні Куп'янського цукрового заводу. Заарештований 4 лютого 1938 р. за шпигунську та к.-р. діяльність на користь іноземної держави (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 16 березня 1939 р. (статті 197 ч. 2, 159 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВАЙМЕР Олександр Федорович народився 1912 р. у м. Армавір Кубанської обл. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Інструктор Ізюмської автошколи. Заарештований 15 жовтня 1937 р. за шпигунство на користь Німеччини (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 6 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 серпня 1989 р.

ВАЙНБЕРГ Мойсей Львович народився 1914 у м. Брест-Литовськ Брестського пов. Гродненської губ. Єврей, з робітників, освіта середня, позапарт., член ВЛКСМ з 1930 р. Проживав у Харкові. Продавець Гумозбуту. Заарештований 15 листопада 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^6 КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 25 листопада 1937 р. за недоведеності складу злочину. Звільнений з-під варти 2 грудня 1937 р.

ВАЙНБЕРГ Фаня Шмулівна народилася 1895 р. у м. Лодзь Лодзинського пов. Петроковської губ. Єврейка, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1919—1921 рр. член Бунду. Проживала в Харкові. Робітниця Харківської панчішної фабрики. Заарештована 14 листопада 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 квітня 1938 р. як соціально небезпечний елемент позбавлена права проживання в 15 пунктах на 5 років. Реабілітована 20 листопада 1962 р.

ВАЙНГАРТ Соломон Леонтійович народився 1886 р. у м. Лодзь Лодзинського пов. Петроковської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт, у 1902-1903 рр. член Бунду, у 1905—1908 рр. член соціал-демократичної партії. Проживав у Харкові. Робітник артілі «Текстильтканина». Заарештований 4 червня 1938 р. за шпигунську діяльність на користь Німеччини (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 вересня 1938 р. (статті 54^6, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 листопада 1958 р.

ВАЙНЗОФ Семен Ізраїльович народився 1906 р. у м. Старокостянтинів Старокостянтинівського пов. Волинської губ. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у м. Полтава Харківської обл. Начальник і головний інженер військового будівництва Селещинського хімскладу. Заарештований 7 вересня 1937 р. за участь у військовій фашистській змові (статті 54^1 п. «а», 54^8, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 8 січня 1938 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 9 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 липня 1957 р.

ВАЙНШЕЛЬ Хацкель Борисович народився 1899 р. у м. Кременчук Кременчуцького пов. Полтавської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, у 1917—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у м. Кременчук Харківської обл. Директор Кременчуцького цегельного заводу. Заарештований 11 серпня 1937 р. за шпигунство на користь Німеччини (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 24 вересня 1957 р.

ВАЙНШТЕЙН (Дубинська) Іда Йосифівна народилася 1909 р. у м. Рівне Рівненського пов. Волинської губ. Єврейка, із службовців, освіта середня спеціальна, позапарт., до 1937 р. член ВКП(б), член ВЛКСМ з 1931 р. Проживала в Харкові. Керівник групи підготовки кадрів 19-го будівельного тресту Наркомату оборонної промисловості. Заарештована 18 жовтня 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (ст. 54^1 п. «в» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 11 лютого 1938 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала у Темтабі. Реабілітована 23 липня 1957 р.

ВАЙНШТЕЙН Ісак Аронович народився 1898 р. у Варшаві. Єврей, із службовців, освіта середня, позапарт., у 1928—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник

майстерні «Індпошиву» № 4. Заарештований 13 серпня 1937 р. за розвідувальну та антирад. діяльність (статті 54^6, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 7 жовтня 1957 р.

ВАЙНШТЕЙН Йосиф Самійлович народився 1905 р. у м. Кривий Ріг Катеринославського пов. Катеринославської губ. Єврей, з міщан, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Службовець Харківського керамічного заводу. Заарештований 14 березня 1938 р. як член антирад. сіоністської організації (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 квітня 1938 р. (статті 54^6, 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 24 липня 1962 р.

ВАЙНШТЕЙН Хаїм (Юхим) Ісакович народився 1903 р. у м. Вільно Віленської губ. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт, у 1920—1921 рр. член РКП(б). Проживав у Харкові. Старший інженер енергобюро головного енергетика ХЕТЗу. Заарештований 25 серпня 1937 р. як член к.-р. шкідницької організації (статті 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 13 березня 1939 р. (197 ч. 2 КК УРСР).

ВАЙНШТЕЙН Шулим Борисович народився 1908 р. у с. Ворзель Київської губ. Єврей, з кустарів, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач Військової господарської академії РСЧА. Заарештований 11 січня 1938 р. за шпигунську діяльність на користь Англії (ст. 54^6 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 17 жовтня 1938 р. (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 лютого 1957 р.

ВАЙНШТЕЙН Яхна Мера Абрамівна народилася 1902 р. у міст. Креславка Двінського пов. Вітебської губ. Єврейка, з робітників, письменна, позапарт. Проживала в Харкові. Швачка Індпошиву. Заарештована 19 листопада 1937 р. як дружина засудженого за шпигунство і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 17 липня 1962 р.

ВАЙНШТОК Давид Григорович народився 1899 р. у м. Тирасполь Тираспольського пов. Херсонської губ. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Учитель СШ № 125. Заарештований 30 вересня 1937 р. за шпигунство на користь Японії шляхом збору відомостей про бавовнозбиральні підприємства України (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 11 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 18 квітня 1957 р.

ВАЙС Антоніна Іванівна народилась 1910 р. у м. Одеса Одеського пов. Херсонської губ. Росіянка, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 14 грудня 1937 р. як дружина ворога народу (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 січня 1938 р. як член сім'ї зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Реабілітована 22 грудня 1959 р.

ВАЙС Вільгельм Давидович народився 1869 р. у кол. Вульке Гродненської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Терни Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. У 1932 р. розкуркулений. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 7 лютого 1938 р. за розвідувальну діяльність на користь Німеччини та к.-р. агітацію (статті 54^1 п. «а», 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 14 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 квітня 1960 р.

ВАЙС Марко Абрамович народився 1895 р. у кол. Нова Бреслава Одеського пов. Херсонської губ. Єврей, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Конструктор Шахтобуду. Заарештований 23 квітня 1938 р. як член антирад. терористичної шпигунської організації (статті 54^6, 54^8, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 30 січня 1957 р.

ВАЙС Соломон Рувимович народився 1903 р. у с. Якимівка Мелітопольського пов. Таврійської губ. Єврей, з кустарів, освіта початкова, позапарт., у 1927—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Начальник відділу постачання Харенерго. Заарештований 23 серпня 1937 р. як член к.-р. троцькістської диверсійної організації та за шкідництво (статті 54^9, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 10 грудня 1937 р. (статті 54^8, 54^7, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 10 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 24 грудня 1959 р.

ВАЙСБЛАТ Зоя Сергіївна народилася 1901 р. у с. Дяківка Зміївського пов. Харківської губ. Українка, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Секретар Дiпромашу. Заарештована 16 лютого 1938 р. як дружина зрадника батьківщини (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 26 березня 1938 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Акмолінському відділенні Картабу. На 1959 р. проживала в Харкові. Реабілітована 16 січня 1959 р.

ВАЙСБЛАТ Михайло Ізраїльович народився 1898 р. у м. Луганськ Слов'яносербського пов. Катеринославської губ. Єврей, з кустарів, освіта початкова, у 1919—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Завідувач міського відділу внутрішньої торгівлі Харківського міськвиконкому. Заарештований 24 жовтня 1937 р. як член антирад. терористичної організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 20 січня 1938 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 20 січня 1938 р. у Києві. Реабілітований 12 травня 1959 р.

ВАЙСФЛІГЕЛЬ Соломон Мойсейович народився 1897 р. у м. Шостка Глухівського пов. Чернігівської губ. Єврей, з робітників, освіта незакінчена вища, позапарт., у 1916—1919 рр. член ЄСДРП «Поалей Ціон», у 1919—1922 рр. член Єврейської компартії, до 1936 р. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Помічник бухгалтера металогосподарської бази Харпромторгу. Заарештований 15 липня 1938 р. як член шпигунської к.-р. організації (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР), справу закрито прокуратурою Харківської обл. 28 жовтня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВАК Степан Данилович народився 1903 р. у с. Пархомівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Пархомівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Завідуючий приймальним пунктом цукрозаводу. Заарештований 9 червня 1938 р. як член правотроцькістської терористичної організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 27 серпня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВАКСБЕРГ Генох Мейєр Мордкович народився 1887 р. у м. Любань провінції Сілезія Королівства Пруссія. Єврей, із службовців, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Кустар-в'язальник. Заарештований 7 листопада 1937 р. за шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

ВАКСМАН Борис Наумович народився 1896 р. у м. Грубешів Грубешівського пов. Люблінської губ. Єврей, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник будівництва Південреммонтажбуду при заводі № 183. Заарештований 6 листопада 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 17 листопада 1965 р.

ВАКСМАН Уляна Якимівна народилася 1903 р. у м. Клинці Суразького пов. Чернігівської губ. Росіянка, з робітників, письмен., у 1928—1937 рр. член ВКП(б). Проживала в Харкові. Робітниця фабрики «Червона нитка». Заарештована 20 жовтня 1937 р. як дружина ворога народу (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 7 березня 1938 р.

ВАКСМАН Яків Бенціонович народився 1895 р. у м. Радом Радомської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач на заводі «Червоний Жовтень». Заарештований 6 серпня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 листопада 1957 р.

ВАКУЛЕНКО Дмитро Самійлович народився 1903 р. у м. Баку Бакинської губ. Українець, із службовців, освіта незакінчена вища, з 1927 р. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Директор СШ № 112. Заарештований 29 травня 1938 р. як член антирад. націоналістичної повстанської організації (статті 54^2, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 17 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВАКУЛЕНКО Євгеній Михайлович народився 1914 р. у с. Крисине Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Старший інженер-конструктор заводу «Трансзв'язок». Заарештований 19 жовтня 1937 р. як син куркуля та за к.-р. настрої (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою трійки УНКВС по Курській обл. від 7 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 29 березня 1989 р.

ВАКУЛЕНКО Єгор Іванович народився 1888 р. у с. Манченки Валківського пов.

Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Манченки Харківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний шлях». Заарештований 8 червня 1938 р. як член к.-р. шкідницької шпигунської організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито прокуратурою Харківської обл. 13 січня 1939 р. (статті 4 п. «д», 159 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВАКУЛЕНКО Іван Григорович народився 1885 р. у с. Козача Лопань Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Козача Лопань Харківського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 14 грудня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР), звільнений з-під варти на підписку про невиїзд 9 січня 1939 р. Заарештований вдруге 16 листопада 1939 р. і Харківським облсудом 15 грудня 1939 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 3 роки позбавлення волі у ЗМУ з обмеженням прав на 2 роки. Реабілітований 15 березня 1994 р.

ВАКУЛЕНКО Іван Федорович народився 1876 р. у с. Козача Лопань Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Козача Лопань Дергачівського р-ну Харківської обл. Столяр-кустар. У 1929 р. висланий як куркуль за межі України, звільнений у 1931 р. Заарештований 20 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Помер 26 грудня 1937 р. у Харківській слідчій в'язниці № 5. Реабілітований 5 липня 1989 р.

ВАКУЛЕНКО Каленик Карпович народився 1900 р. у с. Мотузівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у радгоспі ім. Затонського у Олексіївському р-ні Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу. У 1926 р. позбавлений виборчих прав. У 1929 р. розкуркулений, виселений за межі села. Заарештований 17 жовтня 1937 р. за службу у Петлюри, шкідницьку діяльність у радгоспі та антирад. настрої (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 21 червня 1989 р.

ВАКУЛЕНКО Омелян Семенович народився 1876 р. у с. Богомолівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Богомолівка Лозівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Країна Рад» У 1930 р. майно конфісковане, висланий за межі України. Заарештований 7 квітня 1938 р. за антирад. агітацію та ворожі настрої щодо рад. влади (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 16 квітня 1939 р. засуджений до 5 років позбавлення волі з обмеженням у правах на 3 роки. Ухвалою Верховного Суду УРСР від 5 липня 1939 р. вирок облсуду скасовано, справу передано на новий розгляд зі стадії судового слідства. Харківським облсудом 26 серпня 1939 р. засуджений до 5 років позбавлення волі з обмеженням прав на 2 роки. Ухвалою Верховного Суду УРСР від 23 листопада 1939 р. термін покарання скорочено до 3 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 1 рік. Реабілітований 29 листопада 1994 р.

ВАКУЛИЧ Адам Леонтійович народився 1898 р. у с. Сбелич Седлецької губ. Поляк, з робітників, освіта невідома, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник телефонної станції Харківського заводу ім. Леніна. Заарештований 4 жовтня 1937 р. як член к.-р. шпигунської диверсійної організації (статті 54^{1} п. «а», 54^{9} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 22 вересня 1956 р.

ВАЛЕВИЧ Яків Іванович народився 1888 р. у с. Кремінна Городоцького пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Березники Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Ворошилова. У 1933 р. за невиконання плану хлібозаготівлі засуджений на 6 міс. примусових робіт. У 1934 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 13 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію та за розвідувальну діяльність (статті 54^{1} п. «а», 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 2 серпня 1989 р.

ВАЛЕНКЕВИЧ Олексій Васильович народився 1909 р. у с. Кургани Острозького пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олександрівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Крупської. У 1935 р. як соціально небезпечний елемент в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 21 січня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито Близнюківським РВ НКВС 11 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВАЛИНОВСЬКИЙ Степан Миколайович народився 1894 р. у с. Бахмач Конотопського

пов. Чернігівської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Інспектор адміністративно-господарського відділу РСМ ХОУ НКВС. Заарештований 6 квітня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР), справу закрито ОВ УДБ НКВС ХВО 5 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВАЛИХНОВСЬКИЙ Микола Іванович народився 1898 р. у с. Долматів Калуського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта вища, позапарт., до 1937 р. член ВКП(б). Проживав у с. Сахновщина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Директор школи. Заарештований 14 листопада 1937 р. за розвідувальну діяльність на користь Польщі (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 6 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

ВАЛІЄВ Йосиф Васильович народився 1883 р. у с. Гейчаран, Персія. Іранець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Червона Гусарівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 10 лютого 1938 р. за к.-р. шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{10}, КК УРСР), справу закрито Балаклійським РВ НКВС 20 травня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ВАЛІН Тимофій Данилович народився 1904 р. у с. Нижче Солоне Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Нижче Солоне Борівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Єжова. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 15 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 22 червня 1989 р.

ВАЛІЦЬКИЙ Валентин Борисович народився 1897 р. у м. Томськ Томської губ. Єврей, з робітників, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Економіст виробництва товариства сліпих. Заарештований 23 лютого 1938 р. як член антирад. терористичної анархістської організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 13 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 грудня 1958 р.

ВАЛКЕР Карл Карлович народився 1892 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу ім. Медведєва. Заарештований 30 грудня 1937 р. за к.-р. націоналістичну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 липня 1989 р.

ВАЛКІВСЬКИЙ Юхим Макарович народився 1906 р. у с. Тернова Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тернова Чугуївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 13-річчя РСЧА. Заарештований 21 жовтня 1937 р. як член к.-р. організації (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 19 листопада 1957 р.

ВАЛКІВСЬКИЙ Яків Іванович народився 1882 р. у с. Гнилиця Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Осинівка Чугуївського р-ну Харківської обл. Рахівник Чугуївського ліжкового заводу. Заарештований 10 березня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 13 березня 1939 р. засуджений на 1 рік позбавлення волі з пораженням у правах на 2 роки, попереднє ув'язнення зараховано в термін покарання. Справу закрито Верховним Судом УРСР 25 травня 1939 р. за недоведеності складу злочину.

ВАЛЬ Адольф Фрідріхович народився 1900 р. у кол. Киселівка Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піски Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Калініна. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 5 лютого 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 14 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 квітня 1966 р.

ВАЛЬ Владислав Андрійович народився 1903 р. у м. Житомир Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Артюхівка Зміївського р-ну Харківської обл. Робітник Зміївського лісгоспу. Заарештований 31 серпня 1937 р. як член к.-р. шпигунської диверсійної організації (статті 54^{1} п. «а», 54^{9} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 листопада 1937 р. винесено ухвалу

про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 30 серпня 1957 р.

ВАЛЬ Ілля Андрійович народився 1895 р. у с. Махнівка Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Харківського куща Головлісдерева. Заарештований 3 листопада 1937 р. як член к.-р. шпигунської диверсійної організації (статті 54^1 п. «а», 54^9 через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР [14 грудня] 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 липня 1956 р.

ВАЛЬДЕЙТ Леонід Петрович народився 1910 р. у м. Хабаровськ Приморської обл. Росіянин, із службовців, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Курсант полкової школи 23-ї стріл. дивізії 69-го стріл. полку. Заарештований 7 жовтня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 26 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 листопада 1989 р.

ВАЛЬДМАН Марія Іванівна народилася 1903 р. у м. Балта Балтського пов. Подільської губ. Росіянка, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживала у Харкові. Домогосподарка. Заарештована 1 жовтня 1937 р. як дружина члена антирад. терористичної організації і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 лютого 1938 р. як член сім'ї зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала у Темтабі. Реабілітована 15 квітня 1989 р.

ВАЛЬДМАН Федір Григорович народився 1894 р. у м. Бреслав Херсонського пов. Херсонської губ. Єврей, із службовців, освіта початкова, у 1920—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Директор контори «Облмолоко» Харківської облспоживспілки. Заарештований 1 жовтня 1937 р. як член к.-р. терористичної троцькістської організації (статті 54^{11}, 54^8 КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 5 грудня 1937 р. (статті 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 6 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 23 вересня 1991 р.

ВАЛЬДОВСЬКИЙ Карл Христофорович народився 1881 р. у маєтку Чаксте Курляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1920—1923 рр. член РКП(б). Проживав у Харкові. Електромонтер автогаража Інтуриста. Заарештований 11 лютого 1938 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 9 жовтня 1959 р.

ВАЛЬКЕР Август Карлович народився 1898 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Німець, з робітників, освіта вища, позапарт., у 1917—1921 рр. член РКП(б). Проживав у Харкові. Помічник начальника виробництва заводу «Електроверстат». Заарештований 25 серпня 1937 р. за шпигунську та диверсійну роботу (статті 54^6, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00439 від 25 липня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 серпня 1956 р.

ВАЛЬКЕР Іван Васильович народився 1897 р. у с. Данилівка Мелітопольського пов. Таврійської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гаврилівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Завідувач нафтоскладу радгоспу «Соцнаступ». Розкуркулений. Заарештований 11 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 5 травня 1972 р.

ВАЛЬКЕР Лідія Іванівна народилася 1904 р. і проживала в Харкові. Росіянка, із службовців, освіта середня, позапарт. Домогосподарка. Заарештована 11 листопада 1937 р. як дружина ворога народу (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 1 квітня 1989 р.

ВАЛЬМАН Матильда Володимирівна народилася 1899 р. у м. Ростов-на-Дону області Війська Донського. Єврейка, з міщан, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживала у Харкові. Педагог-інструктор дитячих ясел № 78. Заарештована 24 червня 1938 р. як дружина ворога народу (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 21 листопада 1938 р. (статті 197 ч. 2, 159 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВАЛЬТЕР Георгій Михайлович народився 1891 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Безробітний, за фахом електромонтер. Заарештований 20 жовтня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної латвійської

організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 липня 1989 р.

ВАЛЬТЕР Еміль Еммануїлович народився 1910 р. у с. Тавежня Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Судиха Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Петровського. Заарештований 1 квітня 1938 р. як член к.-р. фашистської організації (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 жовтня 1958 р.

ВАЛЬТЕР Еммануїл Еммануїлович народився 1901 р. у с. Миколайпілля Катеринославської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1930—1933 рр. член ВКП(б). Проживав у Сахновщинському р-ні Харківської обл. Член колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 8 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 березня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 березня 1962 р.

ВАЛЬТЕР (Вальдер) Євгеній Якович народився 1913 р. у кол. Кляйнфельд [Павлоградського пов. Катеринославської губ.] Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у кол. Безпальцеве Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Роте штерн». У 1934 р. майно конфісковане. Заарештований 17 грудня 1937 р. як прибічник фашистської Німеччини, за антидержавну та антирад. діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 квітня 1989 р.

ВАЛЬТЕР Фрідріх Еммануїлович народився 1907 р. у с. Миколайпілля Катеринославської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у кол. ім. Р. Люксембург Сахновщинського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 1 квітня 1938 р. як член к.-р. фашистської організації (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 жовтня 1958 р.

ВАЛЬТЕР Яків Якович народився 1906 р. у кол. Малопілля Катеринославської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у кол. Безпальцеве Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Роте штерн». Заарештований 18 грудня 1937 р. за антидержавну та к.-р. діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 квітня 1989 р.

ВАЛЬЧАК Вікентій Францович народився 1891 р. у с. Карагеньки Турекського пов. Каліської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, у 1930—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Машиніст водопостачальної станції № 6. Заарештований 15 вересня 1937 р. як член польської к.-р. націоналістичної повстанської організації (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 23 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 жовтня 1957 р.

ВАЛЬЧУК Марія Костянтинівна народилася у 1906 р. місце народження, національність, соціальне походження, освіта невідомі, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 19 листопада 1937 р. як дружина засудженого за шпигунство, справу закрито УДБ ХОУ НКВС 8 грудня 1937 р. через хворобу підслідної.

ВАЛЬЧУК Олександр Владиславович народився 1893 р. і проживав у Харкові. Поляк, з робітників, освіта вища, позапарт. Завідувач конструкторської секції заводу № 183. Заарештований 3 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

ВАН ДЗІНЛІН (Фанлін) Микола Васильович народився 1890 р. у м. Тилин, Гиринська управа, Китай. Китаєць, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач пральні артілі «Кантонська комуна». Заарештований 23 лютого 1938 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 31 жовтня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 листопада 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 жовтня 1958 р.

ВАНСОВИЧ Петро Фердинандович, див. *ВОНСОВИЧ (Вансович) Петро Фердинандович.*

ВАНСОВИЧ Станіслав Каліксович, див. *ВОНСОВИЧ (Вансович) Станіслав Каліксович.*

ВАН СЕН МІН (Тю Чен, Ван-Тю Сен Мін-Чен) народився 1891 р. у м. Печен, Корея. Кореєць, із селян, освіта середня, позапарт., у 1926—1929 рр. член компартії Кореї, у 1930—1931 рр. член компартії Китаю. Проживав у Харкові. Робітник Харківського ліжкового заводу ім. Чубаря. Заарештований 3 жовтня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 травня 1989 р.

ВАН ЦАЙ Василь народився 1893 р. у м. Мукден, Китай. Китаєць, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у Харкові. Вахтер Харківської кондитерської фабрики. Заарештований 18 лютого 1938 р. як член китайської диверсійної терористичної шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 31 жовтня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 листопада 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 жовтня 1958 р.

ВАН ЧАНХАЙ народився 1882 р. у провінції Шаньдун, Китай. Китаєць, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у Харкові. У 1938 р. засуджений [за спекуляцію]. В'язень ВТК № 3. Під слідством з 26 березня 1938 р. як член к.-р. китайської організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 17 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 31 жовтня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 17 жовтня 1958 р.

ВАНАГ Отто Янович народився 1889 р. у маєтку Сусель Курляндської губ. Латвієць, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1924—1936 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Авіамеханік 14-го авіазагону ЦПФ. Заарештований 22 березня 1938 р. як член к.-р. націоналістичної латвійської організації (статті 54^{6}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 17 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 березня 1989 р.

ВАНГЕЙГЕЙМ Михайло Феодосійович народився 1900 р. у с. Рогозне Курської губ. Росіянин, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Економіст ТЕС № 1. Заарештований 4 жовтня 1937 р. за шпигунство та антирад. агітацію (статті 54^{6} через ст. 17, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Справу закрито УНКВС по Харківській обл. 16 листопада 1939 р. (наказ НКВС СРСР № 00116 від 4 лютого 1939 р.) зі звільненням з-під варти.

ВАНДАЛОВСЬКИЙ Олександр Георгійович народився 1909 р. у м. Мелітополь Мелітопольського пов. Таврійської губ. Росіянин, з дворян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Інженер Харківського акумуляторного тресту. Заарештований 3 серпня 1937 р. як член к.-р. шпигунської організації (статті 54^{1} п. «а», 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 12 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 22 травня 1963 р.

ВАНДЕЛЬТ Вацлав Іванович народився 1889 р. у с. Леліти Ченстоховського пов. Петроковської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Касир Куп'янської районної ощадкаси. Заарештований 17 грудня 1937 р. за к.-р. націоналістичну діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 7 серпня 1989 р.

ВАНДЕРМАН Ілля Ісакович народився 1911 р. у м. Новоолександрія Новоолександрійського пов. Люблінської губ. Єврей, з робітників, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Учитель СШ № 100. Заарештований 20 серпня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 листопада 1957 р.

ВАНДЕРМАН Леонід Ісакович народився 1909 р. у м. Ново-Олександрія Ново-Олександрійського пов. Люблінської губ. Єврей, з робітників, освіта незакінчена вища, у 1931—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Завідувач групи організації праці Водоканалпроекту. Заарештований 8 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 30 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 січня 1990 р.

ВАНЗІДЛЕР Едмунд Фрідріхович народився 1909 р. у с. Тавежня Костянтиноград-

ського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 1 квітня 1938 р. як член к.-р. фашистської організації (статті 54^7, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 жовтня 1958 р.

ВАНЗІДЛЕР Едуард Готлібович народився 1897 р. у с. Горохуватка Ізюмського пов. Харківської губ. Німець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Краснопавлівка Лозівського р-ну Харківської обл. Інструктор з праці Краснопавлівської СШ. Заарештований 31 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 30 грудня 1960 р.

ВАНЗІДЛЕР Едуард Пилипович народився 1886 р. у кол. Грінфельд Маріупольського пов. Катеринославської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 14 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 березня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 березня 1962 р.

ВАНЗІДЛЕР Сигізмунд Едуардович народився 1914 р. у с. Тавежня Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна, тракторист. Заарештований 1 квітня 1938 р. як член к.-р. фашистської організації (статті 54^7, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 жовтня 1958 р.

ВАНЧАКОВ Дмитро Олександрович народився 1899 р. у м. Полтава Полтавської губ. Росіянин, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у с. Лигівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Учитель СШ. Заарештований 8 квітня 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^7, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 жовтня 1956 р.

ВАРАНИЦЬКИЙ Петро Григорович народився 1877 р. у м. Берестечко Дубнівського пов. Волинської губ. Українець, з кустарів, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Старший інженер сектора геології Харківської контори Союзтранспроекту. Заарештований 8 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію та вороже ставлення до рад. влади (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 лютого 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

ВАРАУС Фрідріх Антонович народився 1872 р. у м. Бєлосток Бєлостоцького пов. Гродненської губ. Латвієць, з робітників, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Робітник артілі «Текстильтканина». Заарештований 8 червня 1938 р. за шпигунську діяльність на користь Німеччини (ст. 54^6 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 вересня 1938 р. (статті 54^6, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 листопада 1958 р.

ВАРБАНСЬКИЙ Віктор Федорович народився 1908 р. у с. Райнівка Бердянського пов. Таврійської губ. Болгарин, із службовців, освіта вища, позапарт., член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Учитель школи № 103. Заарештований 11 лютого 1938 р. за к.-р. націоналістичну і шпигунську діяльність (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 15 березня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР), з-під варти звільнений 16 квітня 1939 р.

ВАРВАСИНСЬКИЙ Роман Іванович народився 1883 р. у с. Гарник Новорадомського пов. Петроковської губ. Поляк, з робітників, освіта середня, позапарт., до 1923 р. член РКП(б). Проживав у Харкові. Начальник центральних майстерень 19-го будівельного тресту Наркомату оборонної промисловості. Заарештований 13 серпня 1937 р. за шпигунство на користь Польщі (статті 54^6, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 22 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 17 вересня 1957 р.

ВАРВИНСЬКИЙ Василь Йосипович народився 1886 р. у с. Чепіль Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Чепіль Балаклійського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Серп і молот». Заарештований 3 вересня 1937 р. як член к.-р. повстанської організації (статті 54^2, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 жовтня

1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний у Харкові, дата виконання вироку невідома. Реабілітований 22 березня 1957 р.

ВАРВИНСЬКИЙ Федір Васильович народився 1888 р. у с. Чепіль Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Чепіль Балаклійського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Серп і молот». У 1932 р. майно конфісковане. Заарештований 4 вересня 1937 р. як член к.-р. повстанської організації (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний у Харкові, дата виконання вироку невідома. Реабілітований 22 березня 1957 р.

ВАРГА-СРОГ (Варго-Срог) Людвіг Людвігович народився 1894 р. у м. Мезекевешд Королівства Угорщина Австро-Угорської імперії. Угорець, з робітників, освіта початкова, у 1919—1923 рр. член компартії Угорщини, у 1923—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у м. Богодухів Богодухівського р-ну Харківської обл. Директор Богодухівської електростанції. Заарештований 29 вересня 1937 р. за шпигунську та провокаторську діяльність (статті 54^{11}, 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 1 грудня 1959 р.

ВАРГАФТИК Ошер Хаїмович народився 1891 р. у с. Рощиця Новогрудського пов. Мінської губ. Єврей, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Працівник промкооперативної артілі «Галантерейник». Заарештований 18 квітня 1938 р. як член антирад. шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 16 лютого 1939 р. (статті 197 ч. 2, 198 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВАРГО-СРОГ Людвіг Людвігович, див. *ВАРГА-СРОГ (Варго-Срог) Людвіг Людвігович*.

ВАРДАШКО Станіслав Йосифович народився 1896 р. у с. Калинове Островського пов. Ломжинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1918—1920 рр. член РКП(б). Проживав у Харкові. Кербуд Кагановицького житлового управління. Заарештований 4 лютого 1938 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 20 березня 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 14 червня 1989 р.

ВАРЖЕК (Воржек) Марія Антонівна народилася 1899 р. і проживала в Харкові. Росіянка, з робітників, освіта середня, позапарт. Секретар-друкарка Харківської райспоживспілки. Заарештована 11 листопада 1937 р. як дружина Синєгубкіна І. А. (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 27 листопада 1937 р. через те, що підслідна не була дружиною Синєгубкіна І. А. Звільнена з-під варти 30 листопада 1937 р.

ВАРИБРУС Михайло Корнійович народився 1880 р. у с. Вище Солоне Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вище Солоне Борівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний лан». Заарештований 8 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 15 квітня 1939 р. засуджений на 3 роки позбавлення волі у ЗМУ з обмеженням прав на 2 роки. Реабілітований 26 січня 1990 р.

ВАРИБРУС Петро Васильович народився 1885 р. у с. Пісочин Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пісочин Харківського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 16 вересня 1937 р. за участь у вбивстві революціонерів-підпільників у 1919 р. та к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 26 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Східтабі в м. Комсомольськ-на Амурі. Реабілітований 27 жовтня 1992 р.

ВАРИЧ Микола Микитович народився 1886 р. у с. Болгар Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Болгар Валківського р-ну Харківської обл. Поденник. У 1930 р. розкуркулений, за невиконання хлібозаготівлі та к.-р. агітацію позбавлений волі на 3 роки, висланий на 5 років і позбавлений виборчих прав на 5 років. Від відбуття покарання звільнений через хворобу. Заарештований 5 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 10 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 5 квітня 1989 р.

ВАРИЧ Павло Федорович народився 1885 р. у с. Болгар Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Баранове Валківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Орджонікідзе. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 3 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 29 червня 1989 р.

ВАРТАНОВ Азарабет Семенович народився 1892 р. у с. Автава, Персія. Вірмен, із селян, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Майстер артілі «Схід». Заарештований 9 лютого 1938 р. за к.-р. націоналістичну та шпигунську діяльність (статті 54^6, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 10 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ВАРТАНЯН Аведік Вартанович народився 1893 р. у Персії. Вірмен, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач кіоску Харківського міськхарчоторгу. Заарештований 17 лютого 1938 р. як член к.-р. націоналістичної шпигунської організації (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 3 березня 1939 р. (статті 197 ч. 2, 198 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВАРТАНЯН Айрік Миронович народився 1906 р. у м. Ван, Туреччина. Вірмен, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чоботар артілі «Ремонт взуття». Заарештований 3 березня 1938 р. як член к.-р. дашнацької націоналістичної шпигунської організації (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^6, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 24 жовтня 1958 р.

ВАРЧЕНКО Данило Григорович народився 1895 р. у с. Новоселівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новоселівка Богодухівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. Заарештований 6 березня 1938 р. як член к.-р. націоналістичної повстанської організації (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 7 квітня 1938 р. (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 грудня 1958 р.

ВАРЧЕНКО Михайло Васильович народився 1883 р. у с. Лозова Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новоселівка Богодухівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Нове життя». Заарештований 6 березня 1938 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 квітня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 липня 1958 р.

ВАРЧЕНКО Прокіп Васильович народився 1886 р. у м. Богодухів Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Помічник завідувача Новобаварського поштово-телеграфного відділення. Заарештований 20 квітня 1938 р. як член к.-р. військово-націоналістичної організації (статті 54^2, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 31 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВАРШАВСЬКА Софія Адольфівна народилася 1895 р. у с. Берестечко Дубнівського пов. Волинської губ. Єврейка, з кустарів-торговців, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Санітарний лікар санстанції ХТЗ. Заарештована 16 лютого 1938 р. за зв'язки з представництвом іноземної держави (ст. 54^6 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 9 грудня 1939 р. за відсутності компрометуючих матеріалів.

ВАРШАВСЬКИЙ Ілля Аронович народився 1884 р. у м. Суджа Суджанського пов. Курської губ. Єврей, з кустарів, освіта вища, позапарт., у минулому член РСДРП(м). Проживав у Харкові. Юрист правового відділу Теплоенергомонтажу. Заарештований 6 травня 1938 р. як член антирад. підпільної терористичної меншовицької організації (статті 54^8 через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 17 жовтня 1939 р. за належність до антирад. організації висланий до Казахстану на 5 років. Реабілітований 7 квітня 1989 р.

ВАРШАВСЬКИЙ Йосиф Борисович народився 1898 р. у м. Нікополь Катеринославського пов. Катеринославської губ. Єврей, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Готня Борисовського р-ну Курської обл. Завідувач аптеки медпункту ст. Готня Півд. залізниці. Заарештований 9 серпня 1938 р. як член шпигунської диверсійної організації в системі Дорсанвідділу Півд. залізниці (статті 54^6, 54^9,54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 11 листопада 1938 р. (статті 54^6 ч. 1, 54^9, 54^{11} КК УРСР) засуджений до ВМП з конфіскацією особистого майна. Ухвалою військової колегії Верховного Суду СРСР від 17 травня 1939 р. розстріл замінено позбавленням волі у ВТТ на 15 років з пораженням у правах на 5 років і конфіскацією особистого майна. Помер 1 грудня 1939 р. у Північсхідтабі. Похований у сел. ім. Чапаєва Сусуманського р-ну Хабаровського краю. Ухвалою пленуму Верховного Суду СРСР від 17 жовтня 1940 р. попередній вирок трибуналу та ухвала скасовані, справу направлено на дослідування зі стадії попереднього слідства. Справу закрито слідчастиною УНКДБ по Харківській обл. 30 квітня 1941 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ВАРШАВСЬКИЙ Павло Сидорович народився 1894 р. у Берліні. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник електрогосподарства заводу ім. Шевченка. Заарештований 26 серпня 1937 р. за співробітництво з німецькою розвідкою та шпигунську діяльність і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 27 листопада 1937 р. висланий за межі СРСР. Справу закрито УДБ ХОУ НКВС 25 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ВАСЕНЧУК Адам Степанович народився 1899 р. у с. Стульно Влодавського пов. Седлецької губ. губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у м. Зміїв Зміївського р-ну Харківської обл. Інженер-землевпорядник Зміївського райземвідділу. Заарештований 28 вересня 1937 р. за шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

ВАСИЛЕВИЧ Валентин Валентинович народився 1920 р. у м. Житомир Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, соціальне походження невідоме, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник патефонного заводу. Заарештований 28 липня 1938 р. як член ПОВ, за шпигунську діяльність на користь польської розвідки та антирад. агітацію (статті 54^{6}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 1 листопада 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Справу закрито слідчастиною УНКВС по Харківській обл. 15 вересня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВАСИЛЕВИЧ Йосиф Петрович народився 1885 р. у с. Судимонт Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новодмитрівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Вірний шлях». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 8 вересня 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 листопада 1959 р.

ВАСИЛЕВИЧ Микола Іванович народився 1902 р. у с. Траулин Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Залінійне Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Шлях Леніна». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 24 грудня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної організації та антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 9 жовтня 1989 р.

ВАСИЛЕВИЧ Петро Іванович народився 1897 р. у с. Траулин Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Залінійне Зачепилівського р-ну Харківської обл. Чоботар кустар. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1989 р.

ВАСИЛЕВИЧ Станіслав Йосифович народився 1895 р. у с. Цмівка Заславського пов. Харківської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Баранівка Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Заповіт Ілліча». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 13 серпня 1937 р. за антирад. агітацію (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 22 липня 1966 р.

ВАСИЛЕВИЧ Юрій Миколайович народився 1895 р. у с. Івашковичі Волковиського пов. Гродненської губ. Білорус, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Конструктор ХВЗ. Заарештований 28 квітня 1938 р. за зв'язок з родичами, які працювали у німецькій фірмі в Маньчжурії, від яких він отримав валюту (ст. 54^{6} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 жовтня 1939 р. як соціально небезпечний елемент позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Термін покарання відбував в Івдельтабі. Реабілітований 29 квітня 1989 р.

ВАСИЛЕВСЬКА Марія Петрівна народилася 1913 р. на ст. Хальдахедзі Китайської Східної залізниці. Полька, з робітників, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживала у Харкові. Студентка ХІІТу. Заарештована 27 вересня 1937 р. за шпигунську діяльність

(ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 2 листопада 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлена волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбувала у Сибтабі. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 13 лютого 1940 р. термін покарання знижено до 5 років позбавлення волі. Реабілітована 15 листопада 1957 р.

ВАСИЛЕВСЬКИЙ Адам Іванович, див. *ВЕСЕЛОВСЬКИЙ (Василевський, Виселовський) Адам Іванович.*

ВАСИЛЕВСЬКИЙ Володимир Миколайович народився 1892 р. у м. Ташкент Сирдар'їнської обл. Росіянин, із службовців, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у с. Введенське Чугуївського р-ну Харківської обл. Священик сільської церкви. Заарештований 22 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію та поширення провокаційних чуток (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 квітня 1989 р.

ВАСИЛЕВСЬКИЙ Герш Шмульович народився 1907 р. у м. Дашів Липовецького пов. Київської губ. Єврей, з міщан, освіта початкова, кандидат у члени ВКП(б) з 1931 р. Проживав у Харкові. Завідувач складу матеріалів заводу № 242. Заарештований 6 квітня 1938 р. як член антирад. терористичної сіоністсько-шпигунської організації (статті 54^6, 54^8, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 21 червня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВАСИЛЕВСЬКИЙ Іван Миронович народився 1885 р. у м. Двінськ Двірського пов. Вітебської губ. Білорус, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Персональний пенсіонер. Заарештований 6 листопада на ст. Сергач Казанської залізниці за антирад. агітацію серед пасажирів поїзда (ст. 58^{10} ч. 1 КК РРСФР) і лінсудом Казанської залізниці 15 січня 1938 р. засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 3 роки. Реабілітований 24 січня 1958 р.

ВАСИЛЕВСЬКИЙ Леонід Іванович народився 1892 р. у с. Стара Покровка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня спеціальна, позапарт., у 1919—1921 рр. член РКП(б). Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Викладач Куп'янського с.-г. технікуму. Заарештований 6 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 18 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 березня 1958 р.

ВАСИЛЕВСЬКИЙ Леонід Йосифович народився 1912 р. у м. Ковно Ковенської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1931—1937 рр. член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Робітник літографії ім. Дзержинського. Заарештований 21 серпня 1937 р. за розвідувальну та антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС у листопаді 1937 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР). Звільнений з-під варти 21 грудня 1937 р.

ВАСИЛЕНКО Андрій Федорович народився 1900 р. у с. Печеніги Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, у 1931—1934 рр. і з 1937 р. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Помічник начальника цеху заводу № 183. Заарештований 28 лютого 1938 р. як член к.-р. троцькістської організації на заводі (статті 54^7, 54^9, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 29 січня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти. На 1972 р. проживав у Харкові.

ВАСИЛЕНКО Анифатій Григорович народився 1862 р. у с. Борова Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Борова Борівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 5 березня 1938 р. за антирад. настрої і невиконання держзобов'язань (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 21 березня 1939 р. засуджений на 1 рік позбавлення волі в ЗМУ з обмеженням прав на 2 роки. Попереднє ув'язнення зараховане за відбутий термін покарання зі звільненням з-під варти. Реабілітований 28 жовтня 1993 р.

ВАСИЛЕНКО Василь Федорович народився 1904 р. у с. Кукшин Ніженського пов. Чернігівської губ. Українець, із селян, освіта початкова, член ВКП(б) з 1926 р. Проживав у Харкові. Директор музичної майстерні, у минулому помічник секретаря Харківського обкому КП(б)У Мусульбаса. Заарештований 25 жовтня 1937 р. як член антирад. троцькістської терористичної організації (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 30 грудня 1937 р. (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний у Харкові, дата виконання вироку невідома. Реабілітований 5 квітня 1958 р.

ВАСИЛЕНКО Володимир Григорович народився 1900 р. у с. Грунь Зіньківського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер шкільного відділу Управління Півд. залізниці. Заарештований 14 квітня 1938 р. як член військової бойової білогвардійської

організації РОВС (статті 54^{2}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 березня 1958 р.

ВАСИЛЕНКО Давид Йосипович народився 1859 р. у с. Підлиман Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Підлиман Борівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 13 лютого 1938 р. як член к.-р. групи та за к.-р. агітацію (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Борівським РВ НКВС 14 жовтня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВАСИЛЕНКО Іван Антонович народився 1896 р. у слоб. Мерефа Харківського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу ім. Комінтерну Південмонтажбуду. Заарештований 16 квітня 1938 р. за належність до к.-р. білогвардійського підпілля (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 вересня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний [29 жовтня] 1938 р. Реабілітований 30 липня 1957 р.

ВАСИЛЕНКО Іван Кузьмич народився 1896 р. у с. Гулянка Житомирського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Верхня Самара Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Комінтерну. У 1935 р. за антирад. діяльність в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 8 лютого 1938 р. як член антирад. організації та за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Кегичівським РВ НКВС 8 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВАСИЛЕНКО Іван Максимович народився 1880 р. у с. Великі Хутори Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Великі Хутори Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний партизан». Заарештований 29 жовтня 1937 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 27 грудня 1993 р.

ВАСИЛЕНКО Іван Семенович (Бенедиктов Володимир Якович, Сергієнко Іван Семенович) народився 1915 р. у м. Черкаси Черкаського пов. Київської губ. Українець, соціальне походження невідоме, освіта початкова, позапарт. В'язень Харківської змішаної в'язниці, де відбував покарання за ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. за ст. 170 КК УРСР. 13 вересня 1937 р. відділом місць ув'язнення УНКВС по Харківській обл. порушено справу за к.-р. фашистську троцькістську агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1989 р.

ВАСИЛЕНКО Ілля Іванович народився 1876 р. у с. Ропно Полоцького пов. Вітебської губ. Білорус, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Конюх трамвайного тресту Червонозаводського р-ну. У 1928 р. позбавлений виборчих прав. У 1929 р. розкуркулений і висланий до Північного краю. Заарештований 20 липня 1938 р. за антирад. агітацію (статті 54^{10}, 78 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 5 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільнення з-під варти.

ВАСИЛЕНКО Марія Кіндратівна народилася 1913 р. у м. Катеринослав Катеринославської губ. Українка, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Копіювальниця Промтранссоюзу. Заарештована 3 січня 1938 р. як дружина репресованого (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито ДТВ ГУДБ НКВС Півд. залізниці 28 березня 1938 р. зі звільненням з-під варти.

ВАСИЛЕНКО Марія Сергіївна народилася 1902 р. у с. Бабчинці Ямпільського пов. Подільської губ. Українка, із священнослужителів, освіта неповна середня, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 19 листопада 1937 р. як дружина ворога народу (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 19 березня 1957 р.

ВАСИЛЕНКО Михайло Омелянович народився 1886 р. на хут. Мусійки Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер 1-го Харківського медичного інституту. Заарештований 26 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 14 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВАСИЛЕНКО Надія Олександрівна народилася 1903 р. у м. Феодосія Феодосійського пов. Таврійської губ. Українка, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживала у Харкові. Науковий співробітник Музею революції.

Заарештована 14 вересня 1938 р. як дружина члена антирад. організації (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Харків-Пас. Півд. залізниці 3 грудня 1938 р.

ВАСИЛЕНКО Петро Максимович народився 1888 р. у с. Мала Ворожба Лебединського пов. Харківської губ. Українець, з кустарів, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Мартове Печенізького р-ну Харківської обл. Учитель школи. Заарештований 12 березня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{6}, 54^{7}, 54^{8} через ст. 17, 54^{9} через ст. 17, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 листопада 1956 р.

ВАСИЛЕНКО Пилип Кононович народився 1912 р. у с. Зіньківщина Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Зіньківщина Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Кірова. Заарештований 7 вересня 1937 р. за поширення к.-р. провокаційних чуток та популяризацію ворогів народу (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 23 вересня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 8 червня 1989 р.

ВАСИЛЕНКО Поліна Василівна народилася 1901 р. у сел. Дружківка Бахмутського пов. Катеринославської губ. Українка, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 16 жовтня 1937 р. як дружина члена антирад. організації і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 лютого 1938 р. як член сім'ї зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Темтабі. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 8 березня 1944 р. строк покарання знижено на 1 рік 5 міс. Звільнена з-під варти 3 червня 1944 р. Реабілітована 13 січня 1956 р.

ВАСИЛЕНКО Софрон Андрійович народився 1893 р. у с. Мала Лепетиха Мелітопольського пов. Таврійської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Чугуївському р-ні Харківської обл. Робітник ДЕС № 2. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бурзалізничтабі. Реабілітований 30 червня 1989 р.

ВАСИЛЕНКО Тихін Семенович народився 1904 р. у с. Стельмахівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Куп'янськ-Вузл. Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник крамниці запасних частин ст. Куп'янськ-Сорт. Північно-Донецької залізниці. У 1931 р. майно конфісковане. Заарештований 13 січня 1938 р. як куркуль, який приховав своє минуле і влаштувався на роботу на залізничний транспорт (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Північно-Донецької залізниці у спецсправах 3 серпня 1938 р. (ст. 54^{10} КК УРСР) засуджений до 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. [Помер 1944 р.]. Реабілітований 31 липня 1958 р.

ВАСИЛЕНКО Трохим Миколайович народився 1894 р. у с. Любівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, у 1917—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Голова Харківського обласного радіокомітету. Заарештований 14 вересня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і для подальшого слідства етапований до Київської в'язниці в розпорядження УДБ НКВС УРСР. Комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний у Києві, дата розстрілу невідома. Реабілітований 12 грудня 1957 р.

ВАСИЛЕНКО Юхим Іванович народився 1899 р. у с. Мала Ворожба Лебединського пов. Харківської губ. Українець, з торговців, освіта незакінчена вища, позапарт, у 1926—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Різуненкове Коломацького р-ну Харківської обл. Учитель НСШ. Заарештований 10 березня 1938 р. як член антирад. націоналістичної організації та за антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 лютого 1959 р.

ВАСИЛЕЦЬ Василь Опанасович народився 1910 р. на хут. Васильцівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Западня Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Петровського. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 4 грудня 1937 р. за к.-р. погляди, вихваляння ворогів народу та розкладницьку роботу у колгоспі (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 6 липня 1989 р.

ВАСИЛЕЦЬ Іван Калістратович народився 1885 р. на хут. Васильцівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Васильцівка Дворічанського р-ну Харківської обл. Робітник Дворічанського лісництва. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 7 вересня 1937 р. за висловлювання к.-р. поглядів (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Томасинтабі. Реабілітований 25 липня 1994 р.

ВАСИЛИК Григорій Йосипович народився 1902 р. у с. Бертишів Бібрського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта середня, позапарт., у 1925—1928 рр. член ВЛКСМ, у 1930—1935 рр. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник Харківського верстатобудівного заводу. У 1931 р. під арештом як член. к.-р. організації. Заарештований 30 вересня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної організації та агент іноземної розвідки (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

ВАСИЛЬЄВ Анатолій Федорович народився 1914 р. у Харкові. Росіянин, із службовців, освіта неповна середня, позапарт. Служив у м. Кандалакша Мурманської обл. Молодший командир окремого батальйону зв'язку військової частини 4646. Заарештований 18 серпня 1938 р. за антирад. агітацію (статті 58^{10} ч. 1 КК РРФСР) і 212-м військовим трибуналом 20 грудня 1938 р. засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Ухвалою військової колегії Верховного Суду СРСР від 5 квітня 1942 р. вирок скасовано, справу повернено на дослідування. Військовим трибуналом ЛВО 25 грудня 1940 р. засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Термін покарання відбував у Печорзалізничтабі. На 1977 р. проживав у Ленінграді. Реабілітований 28 грудня 1977 р.

ВАСИЛЬЄВ Василь Васильович народився 1891 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт. Бухгалтер Харківської контори Головпостачу. У 1919 р. заарештований ХГЧК як колишній білогвардієць. Заарештований 7 квітня 1938 р. як член білогвардійської військової к.-р. організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 13 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 лютого 1958 р.

ВАСИЛЬЄВ Володимир Петрович народився 1895 р. у сел. Синельникове Катеринославського пов. Катеринославської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Південний Харківського р-ну Харківської обл. Машиніст депо «Жовтень» ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 19 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 8 травня 1938 р. засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 5 років. Термін покарання відбував у Волзькому ВТТ. Ухвалою залізничної колегії Верховного Суду СРСР від 20 червня 1940 р. вирок скасовано, справу закрито за недоведеності складу злочину. Звільнений з-під варти 28 червня 1940 р.

ВАСИЛЬЄВ Гаврило Іванович народився 1890 р. у м. Усмань Усманського пов. Тамбовської губ. Росіянин, з торговців, освіта початкова, член ВКП(б) з 1918 р. Проживав у Харкові. Директор заводу № 135. Заарештований 25 квітня 1938 р. як член к.-р. троцькістської організації (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 10 січня 1940 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВАСИЛЬЄВ Деомид Васильович народився 1890 р. у м. Зміїв Зміївського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., до 1933 р. член ВКП(б). Проживав у с. Жихар Харківського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 26 травня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Основа Півд. залізниці 8 липня 1938 р. (ст. 4 КПК УРСР).

ВАСИЛЬЄВ Євген Васильович народився 1889 р. і проживав у Харкові. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1920—1937 рр. член ВКП(б). Машиніст депо «Жовтень» ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 14 січня 1938 р. за шпигунську підривну діяльність у складі антирад. організації (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 6 липня 1938 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

ВАСИЛЬЄВ Микола Карпович народився 1898 р. у м. Липецьк Липецького пов. Тамбовської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1927—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник харчового комбінату ім. Мікояна. Заарештований 15 листопада 1937 р. за к.-р. шпигунську ді-

яльність (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1989 р.

ВАСИЛЬЄВ Михайло Омелянович народився 1875 р. у м. Миколаїв Херсонського пов. Херсонської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Інструктор Управління Півд. залізниці. Заарештований 28 квітня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито ДТВ ГУДБ НКВС Півд. залізниці 20 серпня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Звільнений з-під варти 23 серпня 1938 р.

ВАСИЛЬЄВ Михайло Семенович народився 1889 р. у с. Ляховиці-Зарічні Львівського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Комишуватий Харківського р-ну Харківської обл. Кустар-чоботар. Заарештований 19 січня 1938 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 вересня 1962 р.

ВАСИЛЬЄВ Олександр Васильович народився 1897 р. у с. Бродкове Бєжицького пов. Тверської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, у 1919—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Заступник голови Харківської облспоживспілки. Заарештований 24 жовтня 1937 р. як член антирад. терористичної організації правих (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 31 грудня 1937 р. (статті 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна з негайним виконанням вироку згідно з постановою ЦВК СРСР від 1 грудня 1934 р. Розстріляний 31 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 11 липня 1956 р.

ВАСИЛЬЄВ Олександр Ілліч народився 1899 р. у с. Дорогощ Грайворонського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Візник транспортної контори ім. 2-ї п’ятирічки. Заарештований 9 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Усольтабі у м. Солікамськ Молотовської обл. Ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від 23 квітня 1951 р. судимість знято. Реабілітований 20 березня 1959 р.

ВАСИЛЬЄВ Сергій Миколайович народився 1885 р. у м. Козлов Козловського пов. Тамбовської губ. Росіянин, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Продавець універмагу «Пасаж». Заарештований 11 квітня 1938 р. за шпигунство та за к.-р. діяльність (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 8 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 3 грудня 1957 р.

ВАСИЛЬЄВ Тит Васильович народився 1892 р. у с. Стрілеча Харківського пов. Харківської губ. Українець, соціальне походження невідоме, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Данилівка Харківського р-ну Харківської обл. Робітник Харківського заводу № 135. Заарештований 27 квітня 1938 р. за шпигунську та диверсійну діяльність (статті 54^6, 54^9 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 3 вересня 1938 р. (ст. 197 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВАСИЛЬЄВА Марія Едуардівна народилася 1885 р. у м. Літин Літинського пов. Подільської губ. Полька, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживала у Харкові. Домогосподарка. Заарештована 21 жовтня 1937 р. як член к.-р. розвідувальної оганізації (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляна 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітована 8 березня 1960 р.

ВАСИЛЬЄВА Наталія Олексіївна народилася 1902 р. у м. Казань Казанської губ. Росіянка, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 6 листопада 1937 р. як дружина члена антирад. терористичної організації (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 лютого 1938 р. як член сім’ї зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Темтабі в Мордовській АРСР, Сегежтабі в Карело-Фінській АРСР, Картабі в Казахській РСР. Звільнена з-під варти 9 листопада 1945 р. Померла 1990 р. у Харкові. Реабілітована 29 серпня 1956 р.

ВАСИЛЬЄВА-ЛЮБАРСЬКА Клавдія Вікторівна народилася 1890 р. і проживала у Харкові. Росіянка, із службовців, освіта середня, позапарт. Друкарка Харківського технікуму промислового транспорту. Заарештована [8 жовтня] 1937 р. як дружина полковника Білої армії та за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки

УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала у В'яттабі. Реабілітована 9 червня 1989 р.

ВАСИЛЬЧЕНКО Василь Лук'янович народився 1882 р. у с. Гусарівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гусарівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Ворошилова. Заарештований 4 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 7 січня 1938 р. засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 2 роки. Реабілітований 1 лютого 1990 р.

ВАСИЛЬЧЕНКО Григорій Федорович народився 1901 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Майстер заводу № 183. Заарештований 29 жовтня 1937 р. як член к.-р. диверсійної організації (ст. 54^{1} п. «а» 5 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 23 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

ВАСИЛЬЧЕНКО Єлизар Олександрович народився 1899 р. у с. Стара Гнилиця Зміївського пов. Харківської губ. Українець, з торговців, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Стара Гнилиця Чугуївського р-ну Харківської обл. Приймальник молочного пункту. Заарештований 4 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію та терористичні прояви (статті 54^{8} через ст. 17, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 5 червня 1959 р.

ВАСИЛЬЧЕНКО Йосип Володимирович народився 1873 р. у с. Мечебилове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у м. Барвінкове Барвінківського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 10 квітня 1938 р. за антирад. агітацію і участь у роботі церковної громади (ст. 54^{10} ч. 2 КК УРСР) і Харківським облсудом 14 лютого 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

ВАСИЛЬЧЕНКО Олексій Гаврилович народився 1890 р. у м. Охтирка Охтирського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, у 1917—1938 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Управитель 19-го будівельного тресту. Заарештований 29 травня 1938 р. як член к.-р. повстанської терористичної організації (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 20 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 20 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 24 вересня 1957 р.

ВАСИЛЬЧУК Адам Костянтинович народився 1913 р. на хут. Задерев'я Овруцького пов. Волинської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Копанки Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 24 грудня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 червня 1960 р.

ВАСИЛЮК Василь Антонович народився 1899 р. у м. Ізмаїл Ізмаїльського пов. Бессарабської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Помічник начальника 2-го відділення РСМ. Заарештований 14 березня 1938 р. за шпигунство на користь Румунії (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито військовою прокуратурою військ НКВС Харківської обл. 10 вересня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ВАСИС-ВАСИЛЕНКО Федір Михайлович, народився 1883 р. у м. Лебедин Лебединського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Комендант Харківського театру музичної комедії. У 1920 р. під слідством Харківської губЧК за службу в денікінській варті, рішення у справі відсутнє. Заарештований 5 квітня 1938 р. як член білогвардійської терористичної організації РОВС (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 20 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 20 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 жовтня 1991 р.

ВАССЕР Григорій Йосипович народився 1896 р. у с. Межиріч Острогозького пов. Волинської губ. Єврей, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Заступник начальника Союзхлібторгу. Заарештований 15 липня 1938 р. як член антирад. терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 5 вересня 1939 р. виправданий.

ВАССЕРМАН Елька Абрамівна народилася 1899 р. у м. Гродно Гродненської губ. Єврейка, з робітників, письмен., позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 6 жовтня 1937 р. за розвідувальну

діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 27 листопада 1937 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ВАССЕРМАН Марко Мойсейович народився 1888 р. у м. Юзівка Бахмутського пов. Катеринославської губ. Єврей, з кустарів, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач відділу аптекоуправління. Заарештований 17 вересня 1937 р. за шпигунську та шкідницьку діяльність (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00439 від 25 липня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 листопада 1958 р.

ВАСЬКОВ Костянтин Іванович народився 1901 р. у м. Темрюк Темрюцького відділу Кубанської обл. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Технік-будівельник житлового управління Кагановицького р-ну. Заарештований 10 березня 1938 р. за шпигунство (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 8 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 березня 1964 р.

ВАСЮРЕНКО Михайло Онисимович народився 1911 р. у с. Олексіївка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Комарівка Харківського р-ну Харківської обл. Робітник навчального господарства ім. 1 Травня. Заарештований 30 квітня 1938 р. як член антирад. шпигунської організації (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 9 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВАСЯНОВИЧ Мусій Федорович народився 1908 р. у с. Ковалі Житомирського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Валер'янівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. ВЛКСМ. Заарештований 29 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 14 березня 1989 р.

ВАСЯНОВИЧ Тодос Іванович народився 1902 р. у с. Ковалі Житомирського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Валер'янівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. ВЛКСМ. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 21 січня 1938 р. як член к.-р. угруповання, за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 березня 1989 р.

ВАТКЕ (Ватка) Густав Августович народився 1885 р. у с. Лучиста Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сенькове Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник Сеньківської МТС. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 14 грудня 1937 р. за ворожі настрої та к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 вересня 1989 р.

ВАУЛІН Семен Петрович народився 1887 р. у с. Бочкове Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Бочкове Вовчанського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, від висилки переховався. Заарештований 18 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 14 червня 1989 р.

ВАХНЮК Спиридон Онисимович народився 1887 р. у с. Собичин Овруцького пов. Волинської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Педашка Друга Зачепилівського р-ну Харківської обл. Без певних занять. [У адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги.] Заарештований 27 грудня 1937 р. як член к.-р. організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 червня 1989 р.

ВАХОВСЬКИЙ Франц Томашович народився 1899 р. у с. Гута-Зеленицька Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Наталине Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 1 Травня. У 1936 р. в адміністративному порядку переселений до Казахстану. Самовільно залишив місце вислання і переїхав до Красноградського р-ну. Заарештований 30 грудня 1937 р. як член к.-р. польської націоналістичної організації (статті 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ

НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 лютого 1961 р.

ВАХРОМЄЄВ Олексій Миронович народився 1898 р. у с. Сотино Ярославської губ. Росіянин, із селян, освіта середня, член ВКП(б) з 1922 р. Проживав у Харкові. Завідувач гастроному № 5 Союзпродмагу. Заарештований 4 червня 1938 р. як член антирад. повстанської організації та за шпигунство (статті 54^{6}, 54^{10} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 23 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВАЦКЕЛЬ Степан Григорович народився 1901 р. у с. Озичи Кобринського пов. Гродненської губ. Білорус, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Заоскілля Куп'янського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 24 вересня 1937 р. за к.-р. фашистську агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 4 листопада 1958 р.

ВАЦКОВСЬКИЙ Фаустин Владиславович народився 1902 р. у с. Грузливець Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Кегичівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Робітник Кегичівського цегельного заводу № 3. У [1935] р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 23 грудня 1937 р. як член к.-р. польської націоналістичної організації та за к.-р. агітацію (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 січня 1961 р.

ВАШКЕВИЧ Станіслав Йосифович народився 1889 р. у м. Ковно Ковенської губ. Поляк, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник взуттєвої фабрики «Друг дітей». Заарештований 29 серпня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 26 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Ухтіжемтабі. Помер 27 липня 1941 р. у сел. Чиб'ю Комі АРСР. Реабілітований 5 квітня 1957 р.

ВАШКЕЛІС Франц Йосифович народився 1891 р. у с. Трумполі Вількомирського пов. Ковенської губ. Литовець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1929—1934 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник заводу «Серп і молот». Заарештований 4 грудня 1937 р. за розвідувальну роботу (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

ВАЩЕНКО Денис Абрамович народився 1895 р. на хут. Селище Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Селище Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник Моначинівського бурякопункту. Заарештований 18 березня 1938 р. як член к.-р. націоналістичної організації, за к.-р. діяльність та шпигунство (статті 54^{1} п. «а», 54^{2}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 серпня 1958 р.

ВАЩЕНКО Дмитро Васильович народився 1871 р. у с. Дунине Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Коростівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Сільгосппробітник радгоспу ім. 17-го Партз'їзду. У 1928 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав і висланий до Північного краю. Заарештований 9 лютого 1938 р. як член антирад. організації та за к.-р. агітацію (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Близнюківським РВ НКВС 17 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВАЩЕНКО Степан Семенович, див. *КУЛИК Михайло Оксентійович (Ващенко Степан Семенович, Ніколаєнко Михайло Іванович, Молчанов Микола Петрович).*

ВАЩЕНКО Федір Григорович народився 1907 р. у с. Яблучне Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Петровського Богодухівського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Люботин Півд. залізниці. У 1934 р. розкуркулений. Заарештований 29 січня 1938 р. як розкуркулений, який обманним шляхом влаштувався на роботу на транспорт та к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), а 29 липня 1938 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд. Справу закрито ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Люботин Півд. залізниці 27 жовтня 1938 р. за недостатності зібраних доказів (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ВАЩЕНКО Федір Костянтинович народився 1897 р. у с. Лиман Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта по-

чаткова, позапарт. Проживав у с. Лиман Зміївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Ворошилова. У 1930 р. розкуркулений, у 1931 р. за антирад. агітацію висланий на Північ на 3 роки. Термін покарання відбував у м. Котлас Архангельської обл., у 1931 р. із заслання втік. Заарештований 20 червня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і Харківським облсудом 15 січня 1939 р. (статті 54^{10} ч. 1, 78 КК УРСР) засуджений на 5 років позбавлення волі з обмеженням прав на 2 роки. Ухвалою Верховного Суду УРСР 27 лютого 1939 р. справу направлено на новий розгляд зі стадії попереднього слідства. Справу закрито прокуратурою Харківської обл. 7 серпня 1939 р. (статті 4 п. «г», 197 ч. 2 КПК УРСР). Реабілітований 22 вересня 1989 р.

ВАЩУК Михайло Євтихійович народився 1899 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта вища, позапарт. Інженер-економіст заводу ім. Косіора. Заарештований 6 жовтня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 25 листопада 1937 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ВАЩУК Олена Євтихіївна народилася 1906 р. і проживала у Харкові. Українка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Домогосподарка. Заарештована 21 серпня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 10 грудня 1937 р. через непідтвердження фактів злочину.

ВАЩУК Павло Йосипович народився 1897 р. у с. Лемешівка Вінницького пов. Подільської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Чорнороб радгоспу Куп'янського агроіндустріального технікуму. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 4 лютого 1938 р. за к.-р. націоналістичну діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 квітня 1963 р.

ВВЕДЕНСЬКА Марія Вікентівна народилася 1896 р. у м. Барановичі Новогрудського пов. Мінської губ. Полька, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 20 жовтня 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 грудня 1937 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Картабі. На 1956 р. проживала в м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Касир-друкарка заготконтори Куп'янської райспоживспілки. Реабілітована 1 червня 1956 р.

ВВЕДЕНСЬКИЙ Михайло Костянтинович народився 1893 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з робітників, освіта середня, позапарт. Головний бухгалтер депо ім. Кірова ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 19 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), під час слідства дії перекваліфіковано на ст. 97 КК УРСР і справу закрито прокуратурою Півд. залізниці 17 серпня 1938 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР). Звільнений з-під варти 11 вересня 1938 р.

ВДОВИЧЕНКО Терентій Кузьмич народився 1908 р. у с. Тайки Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Рояківка Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоне поле». У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 6 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність та шпигунство (статті 54^6, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 13 квітня 1938 р. (статті 54^2, 54^7, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 червня 1961 р.

ВЕБЕР Карл Матвійович народився 1896 р. у с. Липи [Маркграфства Моравія] Австро-Угорської імперії. Чех, з робітників, освіта початкова, у 1921—1922 рр. член компартії Чехословаччини, у 1923—1926 рр. член компартії Франції, у 1927—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник котельного відділення ХТЗ. Заарештований 1 вересня 1937 р. як член німецької к.-р. шпигунської диверсійної організації (статті 54^6, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 24 вересня 1957 р.

ВЕБЕР Марія Томасівна народилася 1899 р. у с. Стрижов Австро-Угорської імперії. Чешка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала у Харкові. Робітниці ХТЗ. Заарештована 11 листопада 1937 р. як дружина ворога народу і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 2 березня 1957 р.

ВЕБЕР Федір (Теодор) Антонович народився 1902 р. у м. Влоцлав Влоцлавського пов. Варшавської губ. Поляк, із службовців, освіта вища, позапарт., у 1920—1921 рр. член РКП(б). Проживав у Харкові. Інженер-технолог ХТЗ.

Заарештований 14 жовтня 1937 р. за шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 20 травня 1960 р.

ВЕБЕР Яків Георгійович народився 1913 р. на хут. Новоалександровськ Єнісейської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХТЗ. Заарештований 4 лютого 1938 р. за шпигунську антирад. діяльність (статті 54^6, 54^{10} КК УРСР), справу закрито ВДТВ ГУДБ НКВС Півд. залізниці 5 квітня 1939 р. за недостатності доказів для притягнення до суду. Звільнений з-під варти 22 квітня 1939 р.

ВЕВЕНКО Микола Прокопович народився 1916 р. у с. Яблучне Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., до 1937 р. член ВЛКСМ. Проживав у с. Олексіївка Олексіївського р-ну Харківської обл. Телеграфіст, заступник завідувача Олексіївського поштового відділення. Заарештований 16 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито заступником Харківського облпрокурора в спецсправах 16 березня 1938 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР).

ВЕГЕЛІН Олександр Олександрович народився 1907 р. у с. Покровське Новоузенського пов. Самарської губ. Німець, з кустарів, освіта неповна середня, у 1931—1938 рр. член ВКП(б). Служив у Харкові, молодший льотчик частини 5361 43-ї авіабригади, лейтенант. Заарештований 25 липня 1938 р. за антирад. шпигунську діяльність (54^6 КК УРСР), справу закрито Головною військовою прокуратурою РСЧА 20 вересня 1939 р. (ст. 204 п. «б» КПК РРФСР) зі звільненням з-під варти.

ВЕДАШ Йосип (Володимир) Онуфрійович народився 1899 р. у с. Ласківці Теребовлянського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХЕМЗу. Заарештований 6 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 22 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 березня 1958 р.

ВЕДАШ Наталія Онисимівна народилася 1899 р. і проживала у Харкові. Українка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Робітниця Харківської панчішної фабрики. Заарештована 1 листопада 1937 р. як дружина ворога народу і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 4 лютого 1958 р.

ВЕДЕМАЙЄР Еміль Пилипович народився 1895 р. у с. Тали-Іляк Перекопського пов. Таврійської губ. Німець, з поміщиків, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Технік АТС. Заарештований 15 жовтня 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 22 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

ВЕДЕНЬОВ (Віденьов) Яків Іванович народився 1892 р. у с. Борова Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Борова Зміївського р-ну Харківської обл. Робітник радгоспу «Червоний побут». У 1932 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав, під слідством за злісне невиконання плану хлібозаготівлі. Заарештований 9 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 17 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 24 квітня 1989 р.

ВЕДМАН Теодор Вільгельмович народився 1892 р. у с. Краснорічка Володимир-Волинського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новомиколаївка Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 2-ї П'ятирічки. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 грудня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 лютого 1964 р.

ВЕДРЕНЦЕВА Аліна Георгіївна народилася 1899 р. у Москві. Німкеня, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала в м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Бухгалтер Куп'янської райспілки. Заарештована 28 жовтня 1937 р. як дружина ворога народу, за ворожі настрої щодо заходів рад. влади та партії (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 27 грудня 1937 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Картабі в м. Акмолінськ Акмолінської обл. На 1958 р. проживала в м. Караганда. Реабілітована 4 січня 1957 р.

ВЕДРИНСЬКИЙ Андрій Порфирович народився 1882 р. у с. Графське Вовчанського

пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Радянське Перше Вовчанського р-ну Харківської обл. Учитель НСШ. Заарештований 25 січня 1938 р. як член підпільної антирад. організації есерів (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 березня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 серпня 1960 р.

ВЕДРИНСЬКИЙ Василь Порфирович народився 1880 р. у с. Графське Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Секретар ХІІТу. Заарештований 19 квітня 1938 р. як член к.-р. бойової білогвардійської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 9 травня 1958 р.

ВЕДЬ Василь Іванович народився 1903 р. у с. Лозовате Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт., у 1922—1933 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Учитель школи № 38. Заарештований 13 грудня 1937 р. як член націоналістичної терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 грудня 1937 р. (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 9 квітня 1957 р.

ВЕДЬ Федір Іванович народився 1888 р. у с. Боромля Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Комарівка Харківського р-ну Харківської обл. Робітник навчального господарства ім. 1 Травня. Розкуркулений. Заарештований 23 квітня 1938 р. як член військової антирад. організації (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 9 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВЕЙЄР Абрам Андрійович народився 1882 р. у кол. Олександрівка Бердянського пов. Таврійської губ. Німець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Барвінкове Барвінківського р-ну Харківської обл. Завідувач крамниці Барвінківського сільспоживтовариства. Заарештований 17 грудня 1937 р. як прибічник фашистської Німеччини, за антирад. агітацію та поширення провокаційних чуток (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 серпня 1989 р.

ВЕЙМАН Йоганн Гансович народився 1889 р. у м. Юр'їв Юр'ївського пов. Ліфляндської губ. Естонець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Без певних занять. Заарештований 11 березня 1938 р. за розвідувальну діяльність (статті 54^{1} п. «а», 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 вересня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 лютого 1957 р.

ВЕЙНБЕРГ Арвід Янович народився 1900 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, член ВКП(б) з 1929 р. Проживав у Харкові. Майстер ХЕТЗу. Заарештований 4 грудня 1937 р. як член к.-р. шпигунської диверсійної організації (статті 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1989 р.

ВЕЙРАУХ Карл Миколайович народився 1889 р. і проживав у Харкові. Німець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1930—1936 рр. член ВКП(б). Помічник начальника з електрообладнання фабрики «Червона нитка». Заарештований 15 листопада 1937 р. за шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 6 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

ВЕЙС Ян Юрійович народився 1888 р. на хут. Митник Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Майстер ХЕТЗу. Заарештований 4 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 листопада 1959 р.

ВЕЙСБЛАНД Марко Олександрович народився 1906 р. у м. Прилуки Прилуцького пов. Полтавської губ. Єврей, з кустарів, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Майстер ХЕМЗу. Заарештований 23 березня 1938 р. як член антирад. сіоністської організації та за шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^{6},

54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 грудня 1957 р.

ВЕЙСМАН Фелікс Фішер Якубович народився 1897 р. у Варшаві. Єврей, з робітників, освіта середня, позапарт., у 1919—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Кравець артілі ім. Кірова. Заарештований 31 грудня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 6 вересня 1957 р.

ВЕКСЛЕРЧИК Олександр Соломонович народився 1883 р. у м. Курськ Курської губ. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Агроном з випробування машин заводу «Серп і молот». Заарештований 1 лютого 1938 р. як член антирад. «трудової селянської партії» (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 14 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВЕКШИН Єгор Степанович народився 1881 р. у с. Нікольське Тверської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Працівник соцстраху при заводському комітеті склозаводу. Заарештований 29 квітня 1938 р. як член української націоналістичної повстанської організації та за к.-р. агітацію (статті 54^2, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 7 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВЕЛЕМЕЦЬ Яків Мефодійович народився 1900 р. у с. Великий Обзер Ковельського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Жовтневий Близнюківського р-ну Харківської обл. Робітник Близнюківського райвиконкому. Заарештований 9 квітня 1938 р. як член к.-р. організації та за к.-р. діяльність (статті 54^7, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 листопада 1956 р.

ВЕЛЕНТЕЄНКО Гаврило Петрович народився 1905 р. на хут. Землянки Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Землянки Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоне Заріччя». У 1930 р. під арештом органів ДПУ за підозрою в участі у збройному повстанні. У 1931 р. за невиконання держзобов’язань господарство розпродане. Заарештований 22 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Амуртабі. Реабілітований 7 червня 1989 р.

ВЕЛЕНТЕЄНКО Павло Ілліч народився 1906 р. у с. Землянки Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Землянки Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний схід». У 1931 р. майно конфісковане. Заарештований 5 травня 1938 р. як член к.-р. куркульської організації та за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 6 січня 1961 р.

ВЕЛЄВ Пенчо Колєв народився 1886 р. у с. Зая, князівство Болгарія. Болгарин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Сільгоспробітник радгоспу ім. Шевченка. Заарештований 11 лютого 1938 р. як член болгарської к.-р. націоналістичної організації, за шкідництво та антирад. агітацію (статті 54^7, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 17 березня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВЕЛИГОР’Я Петро Петрович народився 1906 р. у с. Новий Бурлук Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Новий Бурлук Печенізького р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Косіора. Заарештований 9 жовтня 1937 р. як куркуль, який проліз до колгоспу та за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 16 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 14 червня 1989 р.

ВЕЛИКИЙ Захар Максимович народився 1894 р. у с. Івани Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., до 1933 р. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у с. Знам’янка Нововодолазького р-ну Харківської обл. Дезінфектор медпункту в с. Стара Водолага. У 1928 р. позбавлений виборчих прав. У 1932 р. за «перекручення лінії партії» засуджений на 1,5 роки позбавлення волі умовно. У 1933 р. під слідством ДПУ УСРР як член СВУ. Заарештований 16 листопада 1937 р. за антирад. настрої (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Крастабі до 28 жовтня 1947 р. На 1959 р.

проживав у м. Сімферополь Кримської обл. Реабілітований 31 грудня 1964 р.

ВЕЛИКИЙ Тимофій Іванович народився 1903 р. у с. Стара Гнилиця Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Тернова Чугуївського р-ну Харківської обл. Вантажник військового складу у Харкові. Заарештований 11 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 8 квітня 1939 р. засуджений на 2 роки позбавлення волі з пораженням у правах на 1 рік. Справу закрито Верховним Судом УРСР 21 червня 1939 р. (ст. 347 КПК УРСР).

ВЕЛИКИХ Іван Васильович народився 1904 р. у с. Прохорівка Корочанського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, член ВКП(б) з 1929 р. Проживав у Харкові. Слухач Промакадемії. Заарештований 24 квітня 1938 р. за шпигунську і диверсійну діяльність (статті 54^6, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і 118-м військовим трибуналом ХВО 19 серпня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину зі звільненням з-під варти.

ВЕЛИКОДАНОВ Федот Сергійович народився 1899 р. у с. Глазунівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Глазунівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Бригадир тракторної бригади колгоспу ім. Калініна. Заарештований 20 березня 1938 р. за к.-р. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 вересня 1960 р.

ВЕЛИЧКО Василь Самійлович народився 1904 р. у с. Талалаївка Ніжинського пов. Чернігівської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у сел. Куп'янськ-Вузл. Куп'янського р-ну Харківської обл. Начальник планового відділу 2-го відділення паровозного господарства ст. Куп'янськ-Вузл. Північно-Донецької залізниці. Заарештований 13 листопада 1937 р. за к.-р. диверсійну діяльність (статті 54^7, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Сталінській обл. 29 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 грудня 1937 р. у [м. Сталіне Сталінської обл.]. Реабілітований 20 липня 1962 р.

ВЕЛИЧКО Дмитро Трохимович народився 1901 р. у с. Степова Новоселівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Голубівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник птахорадгоспу. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 7 травня 1938 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 травня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 травня 1963 р.

ВЕЛИЧКО Євдоким Петрович народився 1882 р. у с. Перекіп Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Робітник пивзаводу № 1 «Нова Баварія». У 1929 р. як куркуль позбавлений виборчих прав. У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 11 листопада 1937 р. як куркуль, який втік від вислання та за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито Харківським міськвідділом НКВС 19 жовтня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВЕЛИЧКО Іван Тимофійович народився 1897 р. у с. Липці Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Безробітний. Заарештований 5 серпня 1937 р. як той, що не займається суспільно корисною працею, має ряд реєстрацій у міліції й особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 грудня 1937 р. (статті 54^{10} ч. 1, 80 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 червня 1989 р.

ВЕЛИЧКО Казимир Казимирович народився 1900 р. у м. Новоалександровськ Новоолександрівського пов. Ковенської губ. Поляк, з ремісників, освіта вища, член ВКП(б). Проживав у Харкові. Викладач Військово-господарської академії РСЧА, полковий комісар. Заарештований 10 травня 1938 р. за участь у антирад. змові (статті 54^1 п. «б», 54^8, 54^{11} КК УРСР), військовим трибуналом ХВО 14 серпня 1939 р. справу направлено на дослідування. Справу закрито військовою прокуратурою ХВО 16 січня 1940 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ВЕЛИЧКО Павло Трохимович народився 1898 р. у с. Тимківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тимківка Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник [ст. Кислівка] Північно-Донецької з-ці. Заарештований 5 травня 1938 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 травня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 травня 1963 р.

ВЕЛИЧКО Петро Ілліч народився 1886 р. у с. Великий Бурлук Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у колгоспі «Вільна

праця» Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Майстер промартілі «Чоботар». Заарештований 5 жовтня 1937 р. за те, що вдаючи з себе нетверезого, проводив антирад. агітацію та к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і Харківським облсудом 11 січня 1938 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 4 роки позбавлення волі у віддалених ВТТ з обмеженням прав на 2 роки. Реабілітований 20 квітня 1990 р.

ВЕЛИЧКО Петро Трохимович народився 1898 р. у с. Подоли Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новоселівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Чорнороб. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 21 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{8} через ст. 17 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 травня 1989 р.

ВЕЛИЧКО Яків Сергійович народився 1889 р. у с. Липці Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу «Серп і молот». Заарештований 21 квітня 1938 р. як член української військово-націоналістичної організації (статті 54^{9}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВЕЛИЧКО Яків Трохимович народився 1891 р. у с. Борисівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Борисівка Липецького р-ну Харківської обл. Робітник Харківського санітарного тресту. У 1930 р. розкуркулений. У 1931 р. засуджений за невиконання держзобов'язань на 2 роки позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років і конфіскацією майна на 500 крб. Заарештований 27 вересня 1937 р. за антирад. прояви (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 14 червня 1989 р.

ВЕЛИЧКОВСЬКА Галина Василівна народилася 1904 р. у м. Катеринослав Катеринославської губ. Росіянка, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 22 жовтня 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (ст. 54^{1} п. «в» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 10 квітня 1938 р. як соціально небезпечний елемент передана під гласний нагляд органів НКВС за місцем проживання на 2 роки. Померла 11 грудня 1990 р. і похована на цвинтарі № 9 у Харкові. Реабілітована 9 лютого 1968 р.

ВЕЛИЧКОВСЬКИЙ В'ячеслав Володимирович народився 1897 р. у м. Новогеоргіївськ Варшавської губ. Українець, з міщан, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник штабу Васищевського навчального центру Харківської обласної ради Тсоавіахіму. Заарештований 31 серпня 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність (статті 54^{1} п. «а», 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 жовтня 1957 р.

ВЕЛИЧУК Григорій Васильович народився 1876 р. у с. Траулин Заславського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Багата Чернещина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Постишева. У адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію, шпигунство, участь у к.-р. українсько-німецькій націоналістичній організації, шпигунство (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 квітня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 вересня 1958 р.

ВЕЛИЧУК Максим Іванович народився 1903 р. у с. Траулин Заславського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бесарабівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Тесля за наймом. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 грудня 1937 р. як соціально небезпечний елемент, за к.-р. агітацію та шпигунство (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 24 квітня 1959 р.

ВЕЛІК Антон Францович народився 1885 р. у с. Полюбичі Влодавського пов. Седлецької губ. Поляк, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у Харкові. Кучер артілі «Утильсировина». Заарештований 16 травня 1938 р. як агент польської розвідки (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1959 р.

ВЕЛЛЕР Григорій Максимович народився 1897 р. у м. Житомир Житомирського пов.

Волинської губ. Єврей, з торговців, освіта вища, у минулому член компартії Німеччини, до 1937 р. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Директор музичного мовлення Харківського радіокомітету. Заарештований 23 жовтня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 12 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 травня 1957 р.

ВЕЛЬВОВСЬКА Олександра Веніамінівна народилася 1902 р. у м. Катеринослав Катеринославського пов. Катеринославської губ. Єврейка, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживала у Харкові. Інженер Управління Північно-Донецької залізниці. Заарештована 22 березня 1938 р. як член шпигунської організації (статті 54^6, 54^{10} КК УРСР) і лінсудом Північно-Донецької залізниці 9 червня 1939 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджена на 3 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Ухвалою залізничної колегії Верховного Суду СРСР від 3 серпня 1939 р. вирок лінсуду скасовано, справу закрито.

ВЕЛЬГОВЕЛЬСЬКИЙ Пилип Борисович народився 1897 р. у с. Янковиці Радомишльського пов. Київської губ. Єврей, з міщан, письмен., позапарт., до 1933 р. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Швець швейної майстерні Харпромторгу. Заарештований 13 жовтня 1937 р. за шпигунство (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої трійки при УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. (ст. 54^6 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Постановою УДБ УНКВС по Харківській обл. від 9 жовтня 1939 р. ухвалу особливої трійки скасовано (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВЕЛЬК Адольф Людвігович народився 1899 р. у с. Дерманка Заславського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1931 р. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у с. Багата Чернещина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Постишева. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 13 грудня 1937 р. як прибічник фашистської Німеччини та за антидержавну і к.-р. діяльність (статті 54^6, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 3 вересня 1970 р.

ВЕЛЬМА Сергій Олексійович народився 1909 р. у с. Великий Бурлук Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Федорівка Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Робітник млина № 52 у с. Великий Бурлук. До 1928 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений і разом з усією родиною висланий до Північного краю, у 1936 р. втік з місця заслання. У травні 1936 р. повторно висланий на місце попереднього заслання, у квітні 1937 р. знову втік. Заарештований 2 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Амуртабі. Реабілітований 16 червня 1989 р.

ВЕЛЬМЕНКО Данило Іванович народився 1882 р. у с. Дворічний Кут Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Водяне Харківського р-ну Харківської обл. Чорнороб складу № 5 на ст. Люботин Півд. залізниці. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 17 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 20 листопада 1989 р.

ВЕЛЬМЕНКО (Вільменко) Матвій Андрійович народився 1884 р. у с. Дворічний Кут Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пересічна Харківського р-ну Харківської обл. Кустар. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 5 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 8 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 29 березня 1989 р.

ВЕЛЬМЕНКО Сергій Кіндратович народився 1886 р. на хут. Заоскілля Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Пічник за наймом. Заарештований 8 вересня 1937 р. за антирад. релігійну агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 30 березня 1959 р.

ВЕЛЬМОЖНИЙ Олександр Іванович народився 1907 р. у с. Олексіївка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник комунального відділу заводу № 183. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений

виборчих прав. Заарештований 31 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Самартабі. Реабілітований 23 листопада 1956 р.

ВЕЛЬМОЖНИЙ Тихін Михайлович народився 1899 р. у с. Олексіївка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олексіївка Коломацького р-ну Харківської обл. Експедитор Новоіванівського цукрозаводу. Заарештований 25 серпня 1937 р. за шпигунство та антирад. настрої (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 29 листопада 1937 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{6} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 2 грудня 1960 р.

ВЕЛЬНЕР Макс Мордко Шмульович народився 1900 р. у м. Лодзь Лодзинського пов. Петроковської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник артілі «Галантерейник». Заарештований 7 листопада 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

ВЕЛЬТЕРЛІХ (Верльтерліх) Яків Якович народився 1883 р. у с. Веселівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Катеринівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Шлях до соціалізму». Заарештований 2 серпня 1937 р. за антирад. агітацію, листування з закордоном і отримання допомоги з Німеччини (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 серпня 1937 р. за к.-р. фашистську діяльність та шкідництво у колгоспі винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 серпня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 13 квітня 1989 р.

ВЕЛЬЦ Оскар Карлович народився 1905 р. у с. Кунів Заславського пов. Волинської губ. Німець, з міщан, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у сел. Артемівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Технік-нормувальник Артемівського спиртозаводу. Заарештований 29 квітня 1938 р. як член шпигунської антирад. організації (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 22 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 березня 1989 р.

ВЕНГЕЛЕВСЬКИЙ (Венглевський, Венгловський) Зігмонд (Зегмонд, Зегманд) Францович народився 1900 р. у с. Грузливець Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Фиголівка Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червона зоря». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 3 січня 1938 р. за розвідувальну роботу (статті 54^{10} ч. 1, 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 грудня 1970 р.

ВЕНГЕРОВ Азріель (Олександр) Якович народився 1900 р. у с. Шум'ячі Рославльського пов. Смоленської губ. Єврей, із службовців (торговців), освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник відділу експлуатації тепломережі Харенерго. У 1931 р. за справою «Промпартії» позбавлений волі у концтаборі на 5 років. Заарештований 20 жовтня 1937 р. як член к.-р. диверсійної організації в енергопромисловості (статті 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 5 січня 1938 р. (статті 54^{1} п. «а», 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 6 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 липня 1989 р. і 29 жовтня 1959 р.

ВЕНГЕРОВА Раїса Володимирівна народилася 1900 р. у м. Полтава Полтавської губ. Єврейка, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала у Харкові. Домогосподарка. Заарештована 17 січня 1938 р. як дружина ворога народу (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 10 квітня 1938 р. як соціально-небезпечний елемент віддана під гласний нагляд за місцем проживання на 2 роки. Реабілітована 26 жовтня 1989 р.

ВЕНГЛОВСЬКИЙ Віктор Антонович народився 1894 р. у с. Тартачок Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Берестовенька Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Солідарність праці». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 11 вересня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 7 серпня 1989 р.

ВЕНГЛОВСЬКИЙ Владислав Теофілович народився 1910 р. у с. Михайлівка Новоград-

Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Чапаєве Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Фрунзе. У 1933 р. за невиконання держзобов'язань засуджений до примусових робіт. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 листопада 1937 р. за к.-р. націоналістичну шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 1 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 1 серпня 1989 р.

ВЕНГЛОВСЬКИЙ Володимир Францович народився 1901 р. у с. Василівка Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ворошилове Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Ленінське об'єднання». У 1932 р. розкуркулений. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 28 листопада 1937 р. за к.-р. націоналістичну та шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 24 вересня 1960 р.

ВЕНГЛОВСЬКИЙ Калікс Францович народився 1889 р. у с. Василівка Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Миколо-Комишувата Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Шевченка. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 11 вересня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 3 серпня 1989 р.

ВЕНГЛОВСЬКИЙ (Вінгловський) Фелікс Францович народився 1888 р. на хут. Василівський Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мала Комишуваха Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Шевченка. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 24 грудня 1937 р. як член к.-р. польської націоналістичної організації та за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 серпня 1989 р.

ВЕНГЛОВСЬКИЙ Франц Іванович народився 1892 р. у с. Зольня Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Колонтаїв Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «П'ятирічка в 4 роки». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 30 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 лютого 1960 р.

ВЕНДОЛІН Андрій Матвійович народився 1895 р. на хут. Рештелен, Угорське королівство Австро-Угорської імперії. Угорець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1918—1920 рр. член РКП(б). Проживав у Харкові. Робітник Рижовського деревообробного заводу. Заарештований 16 червня 1938 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 4 листопада 1938 р. як соціально небезпечний елемент висланий до Північного краю на 5 років. Справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 25 січня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВЕНЕВСЬКА Ганна Леонтіївна, див. *ВІНЕВСЬКА (Веневська) Ганна Леонтіївна.*

ВЕНЕВСЬКИЙ (Виневський) Володимир Миколайович народився 1899 р. у Москві. Росіянин, із службовців, освіта середня, позапарт., у 1918—1921 рр. член РКП(б). Проживав у Харкові. Майстер заводу № 48. Заарештований 5 жовтня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 листопада 1957 р.

ВЕНЕДИКТОВ Іван Іванович народився 1875 р. у м. Куп'янськ Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, з міщан, письмен., позапарт. Проживав на хут. Краснотроїцьке Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 14-річчя Жовтня. Заарештований 3 березня 1938 р. як член антирад. групи та за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 серпня 1960 р.

ВЕНІАМІНОВА Надія Василівна народилася 1898 р. у с. Абаїмове Сергачовського пов.

Нижегородської губ. Росіянка, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1918—1919 рр. кандидат у члени РКП(б). Проживала у Харкові. Домогосподарка. Заарештована 30 вересня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 23 жовтня [1938 р.] (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ВЕНЦИМЕР Берта Ісаківна народилась 1904 р. у м. Мишинець Кольненського пов. Ломжинської губ. Єврейка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Безробітна. Заарештована 11 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 листопада 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлена волі у ВТТ на 10 років. Реабілітована 11 січня 1957 р.

ВЕНЧКОВСЬКА (Винчковська) Олександра Петрівна народилася 1914 р. у с. Великий Бурлук Вовчанського пов. Харківської губ. Українка, із селян, освіта середня, позапарт. Проживала в с. Петрівське Петрівського р-ну Харківської обл. Помічник провізора районної аптеки. Заарештована 25 жовтня 1937 р. як дружина ворога народу (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 27 березня 1938 р. за недоведеності складу злочину зі звільненням з-під варти.

ВЕНЧКОВСЬКИЙ Казимир Владиславович народився 1906 р. у Києві. Поляк, з робітників, освіта неповна середня, позапарт., у 1932—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну Харківської обл. Секретар Петрівського райвиконкому. Заарештований 21 серпня 1937 р. у м. Одеса під час перебування на службових курсах, як агент німецької розвідки (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 13 вересня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1958 р.

ВЕПРЕЦЬКИЙ Прокіп Андрійович народився 1895 р. у с. Пархомівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пархомівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Рахівник радгоспу. Заарештований 9 березня 1938 р. як член української к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 21 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 січня 1958 р.

ВЕПРИНСЬКИЙ Семен Аркадійович народився 1909 р. у м. Варшава Варшавської губ. Єврей, із службовців, освіта середня, позапарт., у 1922—1926 рр. член «Ха-шомер хаца'ір». Проживав у Харкові. Бухгалтер головної бухгалтерії ХТЗ. Заарештований 24 квітня 1938 р. як член антирад. організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Прокуратурою СРСР 15 жовтня 1939 р. (ст. 204 п. «б» КПК РРФСР), звільнений з-під варти 17 листопада 1939 р.

ВЕПРИЦЬКА Ванда Хомівна народилася 1893 р. у м. Ченстохов Ченстоховського пов. Петроковської губ. Полька, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживала у Харкові. Помічник завідувача лабораторії Харківського інституту вогнетривів. Заарештована 6 жовтня 1937 р. за шпигунство (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої трійки при УНКВС по Харківській обл. від 9 грудня 1937 р. (ст. 54^6 КК УРСР) позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Після відбуття терміну покарання вислана на поселення до м. Печора Комі АРСР. Реабілітована 29 червня 1956 р.

ВЕПРИЦЬКИЙ Федір Григорович народився 1893 р. у м. Куп'янськ Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Поденник. Заарештований 16 квітня 1938 р. за к.-р. розвідувальну діяльність на користь іноземної держави (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^2, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 квітня 1958 р.

ВЕРБА Іван Іванович народився 1894 р. у с. Медведеве Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Микільське Полтавського р-ну Полтавської обл. Робітник Полтавського паровозоремонтного заводу. Заарештований 4 грудня 1937 р. за к.-р. пропаганду, вихваляння життя та державного ладу у фашистській Польщі (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Нижньопойменському відділенні Крастабу на ст. Решоти Красноярської залізниці. Реабілітований 30 березня 1989 р.

ВЕРБА Петро Єфремович народився 1906 р. у с. Михайлючка Заславського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Харківського авторемонтного заводу № 9. Заарештований 6 серпня 1937 р. як син куркуля, за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), постановою Харківської міжрайопер-

групи НКВС 5 січня 1938 р. справу направлено Харківському прокурору у спецсправах на припинення (ст. 197 КПК УРСР). Рішення у справі відсутнє.

ВЕРБЕНЮК Михайло Степанович народився 1900 р. у м. Меланиця Тернопільського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Кустар-чоботар. Заарештований 21 серпня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 10 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Ухтіжемтабі в сел. Чиб'ю Комі АРСР. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

ВЕРБИЦЬКИЙ Василь Андрійович народився 1895 р. на хут. Немишля Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХЕТЗу. Заарештований 22 липня 1938 р. як член к.-р. націоналістичної диверсійної організації (статті 54^{9}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 10 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВЕРБИЦЬКИЙ Іван Ничипорович народився 1895 р. у с. Геніївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Геніївка Зміївського р-ну Харківської обл. Робітник ДЕС № 1. Заарештований 29 квітня 1938 р. за розвідувальну діяльність на користь іноземної держави (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 22 вересня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 жовтня 1961 р.

ВЕРБИЦЬКИЙ Михайло Андрійович народився 1903 р. у с. Вербівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Балаклія Балаклійського р-ну Харківської обл. Черговий ст. Балаклія Північно-Донецької залізниці. Заарештований 7 листопада 1937 р. за прийняття потягу на зайняту колію (ст. 56^{30} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. від 3 грудня 1937 р. за шкідництво у складі антирад. організації (ст. 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 грудня 1937 р. [м. Сталіне Сталінської обл.]. Реабілітований 26 липня 1959 р.

ВЕРБИЦЬКИЙ Павло Іванович народився 1889 р. у м. Прилуки Прилуцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Балаклія Балаклійського р-ну Харківської обл. Рахівник пивного складу. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 15 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 березня 1960 р.

ВЕРБИЦЬКИЙ Павло Петрович народився 1900 р. у с. Лагері Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лагері Балаклійського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1932 р. частину майна конфісковано. Заарештований 5 серпня 1937 р. за к.-р. діяльність і агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 серпня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 березня 1989 р.

ВЕРБИЦЬКИЙ Тимофій Андрійович народився 1883 р. у с. Вербівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., до 1937 р. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у с. Вербівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Піонер». Заарештований 28 березня 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито прокурором Ізюмського р-ну 15 січня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВЕРБИЦЬКИЙ Федір Олексійович народився 1875 р. на хут. Хрустальний Слов'яносербського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Пенсіонер. Заарештований 3 червня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 16 грудня 1938 р. засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 2 роки. Ухвалою Верховного Суду УРСР від 27 лютого 1939 р. вирок суду скасовано, справу направлено на новий розгляд зі стадії досудового слідства. Помер 7 травня 1940 р. у Основ'янській поліклініці Півд. залізниці. Справу закрито ВДТВ НКВС ст. Основа Півд. залізниці 8 травня 1940 р. через смерть підслідного.

ВЕРБОВ Петро Наумович народився 1891 р. у м. Миколаїв Херсонського пов. Херсонської губ. Росіянин, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Технік Харківського монтажно-технічного тресту. У 1920 р. як колишній білогвардієць висланий до м. Архангельська. Заарештований 11 березня 1938 р. як член к.-р. військової офіцерської повстанської організації РОВС та за диверсії

(статті 54^{2}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 21 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 листопада 1957 р.

ВЕРБОВСЬКИЙ Гаврило Семенович народився 1902 р. у с. Карабинівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1927—1929 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Старший експедитор Українського відділення Центросоюзу. Заарештований 24 жовтня 1937 р. як член антирад. української націоналістичної терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 31 липня 1954 р.

ВЕРВЕЙКО Іван Федорович народився 1893 р. у с. Березовка Грайворонського пов. Курської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Березовка Борисовського р-ну Курської обл. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав, висланий на поселення. У 1933 р. під слідством ОДПУ за к.-р. діяльність. Заарештований 7 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Волготабі. Реабілітований 15 січня 1998 р. і 16 червня 1989 р.

ВЕРВЕЙКО Степан Сергійович народився 1896 р. у с. Березовка Грайворонського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХТЗ. У 1933 р. розкуркулений. Заарештований 26 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Північуралтабі. Реабілітований 2 жовтня 1964 р.

ВЕРГЕЛЕС (Вергеліс, Вергіліс) Михайло Георгійович народився 1892 р. у с. Плисове Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у м. Ткварчелі Абхазької АРСР. Старший інженер планово-виробничого відділу будівництва електростанції. У 1919, 1920 рр. у Харкові під слідством органів ВУЧК як соціально чужий елемент. Заарештований 2 лютого 1938 р. на ст. Орел Дзержинської залізниці за к.-р. діяльність (ст. 58^{10} КК РРФСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 23 липня 1938 р. як соціально небезпечний елемент висланий до Казахстану на 5 років. На засланні перебував у Кувському р-ні Карагандинської обл., де й помер 1 червня 1939 р. Реабілітований 25 серпня 1989 р.

ВЕРГУН Федір Андрійович народився 1872 р. у м. Охтирка Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у м. Богодухів Богодухівського р-ну Харківської обл. Священик кладовищенської церкви. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 6 серпня 1937 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 3 липня 1989 р.

ВЕРЕЄВ Григорій Матвійович народився 1889 р. у с. Сенькове Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сенькове Куп'янського р-ну Харківської обл. Продавець магазину Кустшвейпрому. Заарештований 20 квітня 1938 р. за розвідувальну діяльність на користь іноземної держави (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 вересня 1956 р.

ВЕРЕТЕЛЬНИК Андріан Васильович народився 1891 р. у м. Золочів Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Золочів Золочівського р-ну Харківської обл. Мірошник Заготзерна. Заарештований 3 травня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито прокуратурою Золочівського р-ну 5 травня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВЕРЕЩАГІН Леонтій Олександрович народився 1877 р. у с. Волохівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у радгоспі «Червона хвиля» Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Сторож радгоспу. У 1932 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 14 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1989 р.

ВЕРЖБИНСЬКИЙ Михайло Тадейович народився 1892 р. у м. Огер Ризького пов. Ліфляндської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Головний бухгалтер вафельної фабрики тресту «Головхліб». Заарештований 28 березня 1938 р. як член к.-р. білогвардійської бойової

організації РОВС (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 вересня 1956 р.

ВЕРЖБИЦЬКА Валерія Антонівна народилася 1875 р. в Австро-Угорській імперії. Полька, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала у Харкові. Домогосподарка. Заарештована 16 жовтня 1937 р. як дружина ворога народу (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 7 березня 1938 р., звільнена з-під варти 9 березня 1938 р.

ВЕРЖБИЦЬКА Софія Іванівна народилася 1888 р. у с. Островна Вітебської губ. Полька, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала у Харкові. Домогосподарка. Заарештована 6 листопада 1937 р. як дружина ворога народу (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито ДТВ ГУДБ НКВС Півд. залізниці 25 березня 1938 р.

ВЕРЖБИЦЬКИЙ Адам Станіславович народився 1889 р. у с. Тріски Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Купине Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 13 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 22 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 2 серпня 1989 р.

ВЕРЖБИЦЬКИЙ Броніслав Войцехович народився 1907 р. у с. Волиця-Татарське Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Хатнє Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 1 Травня. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 24 листопада 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність (статті 54^{1} п. «а», 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 15 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 18 серпня 1959 р.

ВЕРЖБИЦЬКИЙ Вікентій Францович народився 1881 р. у с. Ясенець Келецької губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 13 січня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 26 травня 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Північзалізничтабі. На 1960 р. проживав у с. Прохоровка Прохоровського р-ну Бєлгородської обл. Реабілітований 3 червня 1960 р.

ВЕРЖБИЦЬКИЙ Діонісій (Денис) Анастасійович народився 1911 р. у с. Тріски Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Соколова Балка Нехворощанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Леніна. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 жовтня 1937 р. як соціально небезпечний елемент та за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 2 серпня 1989 р.

ВЕРЖБИЦЬКИЙ Іван Йосифович народився 1888 р. у с. Михайлючка Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Клуганівка Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Політвідділу. У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 13 серпня 1937 р. за антирад. роботу (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 14 лютого 1958 р.

ВЕРЖБИЦЬКИЙ Іван Якубович народився 1916 р. у с. Антонівка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Великі Бучки Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоні зорі». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 21 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 15 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 20 липня 1963 р.

ВЕРЖБИЦЬКИЙ Йосиф Іванович народився 1909 р. у с. Михайлючка Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Богодарівка Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Політвідділу. У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 1 січня 1938 р.

за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 серпня 1989 р.

ВЕРЖБИЦЬКИЙ Йосиф Михайлович народився 1887 р. у с. Нарковичі Свинцянського пов. Віленської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Провідник ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 22 серпня 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність та за к.-р. пропаганду (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 26 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Картабі та Північзалізничтабі. Звільнений достроково з-під варти 22 січня 1943 р. у зв'язку з хворобою. На 1958 р. проживав у Харкові, робітник депо ст. Основа Півд. залізниці. Реабілітований 30 серпня 1958 р.

ВЕРЖБИЦЬКИЙ Микола Іванович народився 1876 р. у с. Михайлючка Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дубові Гряди Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 8 Березня. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 22 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 30 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

ВЕРЖБИЦЬКИЙ Микола Стефанович народився 1878 р. у с. Волиця-Татарське Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Комсомольське Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Робітник радгоспу «Федорівка». У 1932 р. майно конфісковане. У [1935 р.] в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 13 серпня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 22 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 4 липня 1989 р.

ВЕРЖБИЦЬКИЙ Павло Анастасійович народився 1909 р. у с. Тріски Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Соколова Балка Нехворощанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Леніна. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 2 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 2 серпня 1989 р.

ВЕРЖБИЦЬКИЙ Петро Опанасович народився 1881 р. у м. Летичів Летичівського пов. Подільської губ. Українець, з кустарів, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Конструктор Екіхіммаш. У 1920, 1921 рр. під слідством ВУЧК як учасник к.-р. заколоту. Заарештований 21 лютого 1938 р. за належність до к.-р. білогвардійського підпілля та к.-р. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 20 жовтня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 20 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 березня 1958 р.

ВЕРЖБИЦЬКИЙ Станіслав Якович народився 1906 р. у с. Цмівка Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Великі Бучки Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоні зорі». У 1930 р. позбавлений виборчих прав. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 21 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 30 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

ВЕРЖБОВСЬКИЙ Аполлон Ілліч народився 1893 р. у м. Мінськ Мінської губ. Росіянин, з міщан, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Економіст кондитерської фабрики «Жовтень». У 1931 р. під слідством ОДПУ за к.-р. діяльність. Заарештований 1 червня 1938 р. як член білогвардійської організації (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 2 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 березня 1989 р.

ВЕРЖИКОВСЬКА Лідія Олександрівна, див. *ВИРЖИКОВСЬКА (Вержиковська) Лідія Олександрівна.*

ВЕРЖИКОВСЬКИЙ Антон Іванович народився 1891 р. у м. Матзена Плонського пов. Варшавської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник артілі Харківського хімкомбінату. Заарештований 23 травня 1938 р. як член антирад. шпигунської організації (статті 54^{1} п. «а», 54^{6},

54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 31 жовтня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 листопада 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 червня 1960 р.

ВЕРЖИКОВСЬКИЙ Іван Семенович народився 1897 р. у с. Тріски Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Шев'яківка Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 14-річчя Жовтня. У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 листопада 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 15 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 19 липня 1960 р.

ВЕРЖИКОВСЬКИЙ Казимир Вацлавович народився 1894 р. у с. Бихів Пінського пов. Мінської губ. Поляк, з робітників, освіта вища, позапарт. Проживав у сел. Південний Харківського р-ну Харківської обл. Лікар амбулаторії. Заарештований 6 березня 1938 р. як член антирад. військової націоналістичної терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1958 р.

ВЕРЗЕЛЬ Герман Карлович народився 1898 р. у с. Вербня Дубнівського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Коханівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Будьонного. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 2 жовтня 1937 р. за шпигунську діяльність та за к.-р. агітацію (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 6 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 12 серпня 1989 р.

ВЕРЗИЛОВ Іларіон Юхимович народився 1902 р. у с. Авдіївка Бахмутського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт., у 1925—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Студент Харківського педагогічного інституту. Заарештований 15 березня 1938 р. як член антирад. української військової націоналістичної терористичної організації (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 13 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 січня 1958 р.

ВЕРЗУН Іван Григорович народився 1876 р. у с. Борисівка Грайворонського пов. Курської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу № 183. Заарештований 10 квітня 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і Харківським облсудом 16 травня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

ВЕРЛЬТЕРЛІХ Яків Якович, див. *ВЕЛЬТЕРЛІХ (Верльтерліх) Яків Якович.*

ВЕРИЖЕНКО Павло Іванович народився 1904 р. у Харкові. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бабаї Харківського р-ну Харківської обл. Робітник Харківської фабрики музичних інструментів. Заарештований 6 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 2 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 30 березня 1959 р.

ВЕРИЧЕНКО Прокіп Макарович народився 1885 р. у м. Богодухів Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, з міщан, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у с. Сватове Донецької обл. Ветлікар радгоспу ім. 20-річчя Жовтня Борівського р-ну Харківської обл. Заарештований 14 жовтня 1937 р. за шкідництво, дискредитацію рад. влади, антирад. настрої (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 20 березня 1939 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 2 роки; за ст. 99 КК УРСР — виправданий. Реабілітований 11 березня 1990 р.

ВЕРКАСОВ Савелій Гаврилович народився 1903 р. у с. Вільне Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Різуненкове Коломацького р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Новий труд». Заарештований 10 грудня 1937 р. за к.-р. розмови (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і спецколегією Харківського облсуду 25 січня 1938 р. засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований 1 березня 1990 р.

ВЕРКУНИЧ Антоніна Пилипівна народилася 1912 р. і проживала у Харкові. Українка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Прибиральниця меблевого магазину. Заарештована 8 жовтня 1937 р. як дружина учасника військово-фашистської змови (ст. 54^{1} п. «в» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 11 лютого 1938 р. як соціально небезпечний елемент передана під гласний

нагляд органів НКВС за місцем проживання на 3 роки. На 1957 р. проживала в Харкові. Реабілітована 2 вересня 1957 р.

ВЕРЛОКА Григорій Андрійович народився 1883 р. у с. Непокрите Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1918—1923 рр. член [партії боротьбистів], у 1920 р. кандидат у члени РКП(б). Проживав у с. Непокрите Старосалтівського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1921 р. під слідством ЧК за к.-р. У 1933 р. під слідством ОДПУ за антирад. діяльність. Заарештований 27 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 жовтня 1989 р.

ВЕРЛОКА Карпо Михайлович народився 1893 р. у с. Непокрите Харківського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Контролер механічного цеху заводу № 14. Заарештований 23 лютого 1938 р. за належність до к.-р. білогвардійського підпілля та антирад. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 червня 1963 р.

ВЕРЛОКА Степан Васильович народився 1875 р. у с. Непокрите Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Харківського шкіряного заводу. У 1931 р. розкуркулений, висланий за межі України. Заарештований 22 вересня 1937 р. як розкуркулений та за агітацію проти колективізації у 1929 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 26 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 червня 1989 р.

ВЕРМАН Олександр Вільгельмович народився 1878 р. у м. Пулин Житомирського пов. Волинської губ. Німець, з торговців, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Лиман Другий Дворічанського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1930 р. майно конфісковане. Заарештований 16 листопада 1937 р. за к.-р. фашистську пропаганду (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 3 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 квітня 1989 р.

ВЕРНЕР Олександр Георгійович народився 1897 р. у м. Царицин Царицинського пов. Саратовської губ. Німець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1917—1922 рр. член РКП(б). Проживав у Харкові. Механік ХТЗ. Заарештований 4 лютого 1938 р. за розвідувальну діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 2 жовтня 1938 р. (ст. 54^{6} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 червня 1989 р.

ВЕРНИГОР Павло Микитович народився 1890 р. у с. Красная Гора Орловської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, з 1919 р. член ВКП(б). Проживав у с. Велика Писарівка Великописарівського р-ну Харківської обл. Уповноважений із заготівель Народного комісаріату. Заарештований 30 липня 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 22 лютого 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВЕРНИГОРА Володимир Тимофійович народився 1910 р. у м. Єлисаветград Єлисаветградського пов. Херсонської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1930—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Завідувач сільгоспвідділу редакції газети «Соціалістична Харківщина». Заарештований 16 жовтня 1937 р. як член антирад. терористичної шкідницької організації правих (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 30 грудня 1937 р. (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 31 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 17 вересня 1957 р.

ВЕРНИКОВСЬКИЙ Іван Іванович народився 1889 р. у м. Ігумен Ігуменського пов. Мінської губ. Білорус, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Диспетчер ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 21 вересня1937 р. за шпигунство на користь Польщі та за антирад. настрої (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Картабі. Реабілітований 3 квітня 1989 р.

ВЕРНІК Гірш Ісайович народився 1880 р. у м. Давид-Городок Мінської губ. Єврей, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач відділу матеріального забезпечення Харківського машинобудівного інституту. Заарештований 18 жовтня 1937 р. як агент німецької розвідки (ст. 54^{6} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 26 листопада 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років, а ухвалою від 14 жовтня 1942 р. термін покарання знижений до фактично відбутого зі звільненням з-під варти.

ВЕРНІЦЬКИЙ Роман Станіславович народився 1900 р. у с. Ярчів Томашівського пов.

Люблінської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, член ВКП(б) з 1931 р. Проживав у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Робітник склозаводу. Заарештований 6 травня 1938 р. як член антирад. шпигунської організації (статті 54^6, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 листопада 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 серпня 1958 р.

ВЕРНКЕ Вальдемар Карлович народився 1876 р. у Ліфляндській губ. Німець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Учитель СШ. Заарештований 1 жовтня 1937 р. за шпигунство (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00439 від 25 липня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 червня 1998 р.

ВЕРНКЕ Марія Іванівна народилася 1879 р. у м. Короча Корочанського пов. Курської губ. Росіянка, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживала у Харкові. Домогосподарка. Заарештована 11 листопада 1937 р. як дружина засудженого за шпигунство (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 27 листопада 1937 р. через стан здоров'я підслідної. Звільнена з-під варти 28 листопада 1937 р.

ВЕРСАН Роберт Якович народився 1887 р. у м. Петергоф Петергофського пов. Санкт-Петербурзької губ. Латвієць, із селян, освіта початкова, позапарт. Служив у Харкові. Лікпом 3-го полку зв'язку, військовий фельдшер 1-го рангу. Заарештований 17 грудня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної латвійської організації та за шпигунську діяльність (статті 54^1 п. «б», 54^8, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 серпня 1957 р.

ВЕРТЕЛЕЦЬКИЙ Іван Тимофійович народився 1903 р. у с. Самотоївка Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт., у 1931—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Викладач учбового комбінату заводу № 183. Заарештований 28 жовтня 1938 р. (статті 54^8, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 3 березня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВЕРТЕЛЕЦЬКИЙ Олексій Оверкійович народився 1908 р. у Харкові. Українець, з міщан, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у м. Кременчук Полтавської обл. Інженер планового відділу паровозного відділення ст. Кременчук Півд. залізниці. Заарештований 25 лютого 1938 р. як член правотроцькістської диверсійної терористичної організації (статті 54^8, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 5 квітня 1939 р. (статті 54^8 через ст. 17, 54^9, 54^{11} КК УРСР) засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Термін покарання відбував у Норільтабі. Ухвалою військової колегії Верховного Суду СРСР від 11 жовтня 1939 р. вирок військового трибуналу скасовано, справу закрито за недоведеності складу злочину. На 1992 р. проживав у м. Кременчук Полтавської обл.

ВЕРТЕЛЬ Мойсей Омелянович народився 1899 р. на хут. Володимирівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Надеждине Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Комсомолець». У 1929 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений, 1 рік під арештом ОДПУ за антиколгоспну агітацію. Заарештований 4 квітня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 27 квітня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

ВЕРТЕР (Вертер-Циммерман) Катерина (Розалія) Ісаківна народилася 1908 р. у м. Влодава Влодавського пов. Седлецької губ. Єврейка, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1923—1928 рр. член ВЛКСМ, у 1928—1932 рр. член компартії Західної Білорусії. Проживала в Харкові. Без певних занять. Заарештована 8 серпня 1937 р. за шпигунську диверсійну діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлена волі у ВТТ на 10 років. Звільнена з-під варти 9 грудня 1942 р. за рішенням Омського облсуду від 23 листопада 1942 р. Реабілітована 28 листопада 1989 р.

ВЕРТУЛА Степан Павлович народився 1916 р. у с. Просянка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дергачі Дергачівського р-ну Харківської обл. Робітник Харківського тракторо-ремонтного заводу. Заарештований 6 листопада 1937 р. як член к.-р. диверсійного терористичного угруповання (статті 54^8, 54^9 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 3 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 червня 1989 р.

ВЕРУГА Пелагія Степанівна народилася 1912 р. у с. Веркіївка Ніжинського пов. Чернігівської губ. Українка. із селян, освіта середня, позапарт., у 1928—1929 рр. член ВЛКСМ. Проживала у Харкові. Медсестра 8-ї міської

поліклініки. Заарештована 4 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито прокуратурою Харківської обл. 2 лютого 1938 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР).

ВЕРХОВОД Касян Трохимович народився 1904 р. у с. Різдвянка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у радгоспі «Комбайн» у Лозівському р-ні Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 жовтня 1937 р. за к.-р. роботу (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 26 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 червня 1989 р.

ВЕРХОГЛЯД Феодосій Павлович народився 1888 р. у с. Новичі Заславського пов. Волинської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Золотарівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Майбутнє життя». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 21 лютого 1938 р. як спецпереселенець та за к.-р. діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 7 березня 1958 р.

ВЕРЦЕХ Вікентій Михайлович народився 1896 р. у с. Діброва Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Городнє Краснокутського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник Глобівського плодорадгоспу. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 30 грудня 1937 р. як член к.-р. польської націоналістичної організації ПОВ (статті 54^{6}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 квітня 1959 р.

ВЕРЦЕХ Олександр Михайлович народився 1882 р. у с. Озерянська Діброва Волинської губ. Поляк, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Козіївка Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 14-річчя Жовтня. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 1 січня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 6 березня 1958 р.

ВЕРЦИНСЬКИЙ Генріх Йосифович народився 1887 р. у с. Чернявка Липовецького пов. Київської губ. Поляк, з дворян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Лихачове Олексіївського р-ну Харківської обл. Бухгалтер цукробази на ст. Лихачове Півд. залізниці. Заарештований 10 лютого 1938 р. за шпигунську роботу на користь польської розвідки (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 травня 1989 р.

ВЕРЦЮХ Віцентій Людвігович народився 1894 р. у с. Мякловичі Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Надеждине Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 1 січня 1938 р. як член к.-р. куркульської організації та за к.-р. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

ВЕРШКОВСЬКА-БОНДРОВСЬКА (Домбровська) Емілія Марківна народилася 1893 р. у с. Локоч Люблінської губ. Полька, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 3 листопада 1937 р. за відвідування польського консульства, де займалася наклепами на Радянський Союз та за к.-р. агітацію (статті 54^{6}, 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлена волі у ВТТ на 10 років. Реабілітована 19 липня 1958 р.

ВЕРЬОВКІНА (Яровська) Варвара Несторівна народилася 1902 р. і проживала в Харкові. Росіянка, із селян, освіта початкова, позапарт. Буфетниця школи зв'язку. Заарештована 11 травня 1938 р. як дружина зрадника батьківщини (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 2 червня 1938 р. позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Реабілітована 23 липня 1957 р.

ВЕСЕЛОВ Лев Володимирович народився 1908 р. у с. Черок Гродненської губ. Росіянин, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у с. Пісочин Харківського р-ну Харківської обл. Інженер санітарного управління РСЧА при заводі «Серп і молот». Заарештований 5 травня 1938 р. як член к.-р. польської військової повстанської організа-

ції (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР), постановою УДБ УНКВС по Харківській обл. від 9 квітня 1939 р. справу направлено до прокуратури на припинення (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР), звільнений з-під варти 16 квітня 1939 р. Рішення у справі відсутнє.

ВЕСЕЛОВСЬКИЙ (Василевський, Виселовський) Адам Іванович народився 1888 р. у с. Судимонт Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Велика Андріївка Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний Жовтень». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 9 вересня 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність (статті 54^6, 54^9 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

ВЕСЕЛОВСЬКИЙ Олександр Дмитрович, народився 1901 р. у с. Петрівка Балтського пов. Подільської губ. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, у 1925—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у сел. Сахновщина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Голова Сахновщинського райвиконкому. Заарештований 30 вересня 1937 р. за антирад. агітацію та за шкідницьку роботу у галузі тваринництва (статті 54^7, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), Харківським облсудом 18 жовтня 1937 р. справу направлено на дослідування, рішення у справі відсутнє.

ВЕСЕЛОВСЬКИЙ Станіслав Миколайович народився 1907 р. у м. Волочиськ Старокостянтинівського пов. Волинської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник пекарні № 12. Заарештований 16 травня 1938 р. за к.-р. диверсійну роботу (статті 54^7, 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 вересня 1938 р. (статті 54^6, 54^7, 54^9, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 лютого 1960 р.

ВЕСЕЛОВСЬКИЙ (Весельський) Флоріан Францович народився 1898 р. у с. Вили Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Попівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 8 Березня. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 11 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 червня 1960 р.

ВЕСЕЛЬСЬКИЙ Альбін Францович народився 1890 р. у с. Шльоцька-Буда Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Берестовенька Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Солідарність праці».». У 1933 р. під слідством Мархлевського райвідділку ДПУ УСРР за к.-р. діяльність. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 24 листопада 1937 р. за к.-р. націоналістичну та шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 15 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 липня 1989 р.

ВЕСЕЛЬСЬКИЙ Андрій Іванович народився 1894 р. на хут. Шереметів Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кегичівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник Кегичівського свинорадгоспу. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 18 грудня 1937 р. за антидержавну к.-р. діяльність на користь фашистської Польщі (статті 54^6, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 листопада 1959 р.

ВЕСЕЛЬСЬКИЙ Болеслав Францович народився 1900 р. у с. Вили Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Попівка Красноградського р-ну Харківської обл. Робітник [Кегичівського] цукрозаводу. У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 27 грудня 1937 р. як прибічник фашистської Польщі та за к.-р. діяльність (статті 54^6, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

ВЕСЕЛЬСЬКИЙ Домінік (Дем'ян) Павлович народився 1904 р. у с. Корчівка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Піщанка Красноградського р-ну Харківської обл. Рахівник колгоспу «Новий світ». У 1935 р. в адміністративному порядку пере-

селений з прикордонної смуги. Заарештований 12 вересня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 11 жовтня 1958 р.

ВЕСЕЛЬСЬКИЙ Іван Йосифович народився 1896 р. у с. Краснобір Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у сел. Сахновщина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Чоботар. Заарештований 11 лютого 1938 р. як член к.-р. організації (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 травня 1989 р.

ВЕСЕЛЬСЬКИЙ Іван Францович народився 1902 р. у с. Корчівка Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Новомихайлівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 24 грудня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної організації та за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 червня 1958 р.

ВЕСЕЛЬСЬКИЙ Йосиф Іванович народився 1883 р. у с. Корчівка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кобзівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Перебудова». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 11 вересня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою комісії НКВС і прокурора СРСР від 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 листопада 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 6 травня 1963 р.

ВЕСЕЛЬСЬКИЙ Свиридон Францович народився 1906 р. у с. Старошийка Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новомихайлівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 27 грудня 1937 р. як член к.-р. організації та за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 червня 1959 р.

ВЕСЕЛЬСЬКИЙ Станіслав Гнатович народився 1897 р. у с. Корчівка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Берестовенька Красноградського р-ну Харківської обл. Робітник чоботарні Красноградської артілі «Жовтень». У 1936 р. висланий до Казахстану, у 1937 р. самовільно залишив місце заслання і приїхав до Красноградського р-ну Харківської обл. Заарештований 21 грудня 1937 р. як член к.-р. організації та за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 6 червня 1961 р.

ВЕСЕЛЬСЬКИЙ Цезар Францович народився 1914 р. у с. Шиєцька Буда Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Берестовенька Красноградського р-ну Харківської обл. Робітник школи. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 21 грудня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної організації та за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 30 травня 1964 р.

ВЕСИЧ Володимир Олександрович народився 1888 р. у міст. Мачухи Полтавського пов. Полтавської губ. Українець, з дворян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Учитель школи № 124. У 1920 р. під арештом ОВ 12-ї армії як петлюрівський офіцер і направлений до концтабору, через місяць з-під варти звільнений. Заарештований 20 березня 1938 р. за к.-р. діяльність (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 11 жовтня 1939 р. за шкідництво позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував у Івдельтабі. Реабілітований 4 квітня 1989 р.

ВЕСНЕР (Весснер) Евальд Юліусович народився 1899 р. у с. Дерманка Заславського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавіль-

жанка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. як прибічник фашистської Німеччини, за антидержавну та к.-р. діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 січня 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 7 серпня 1989 р.

ВЕСНЕР Вільгельм Юліусович народився 1910 р. у с. Михайлючка Заславського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 квітня 1989 р.

ВЕСНЕР Едмунд Юліусович народився 1901 р. у с. Михайлючка Заславського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Багата Чернещина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Постишева. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 30 грудня 1937 р. як член к.-р. організації (статті 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1959 р.

ВЕССНЕР Евальд Юліусович, див. *ВЕСНЕР (Весснер) Евальд Юліусович.*

ВЕСТФАЛЬ Ян Фрідріхович (Фріцович) народився 1870 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1907—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Пенсіонер. Заарештований 30 грудня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної шпигунської диверсійної організації (статті 54^{1} п. «а», 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 грудня 1959 р.

ВЕТЦЕЛЬ Адольф Адольфович народився 1911 р. у кол. Рижове Ізюмського пов. Харківської губ. Німець, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рижове Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Жовтневої революції. Заарештований 8 березня 1938 р. як член к.-р. антирад. організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 жовтня 1956 р.

ВЕТЦЕЛЬ Густав Єгорович народився 1884 р. у с. Новоселене Олександрівського пов. Катеринославської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 14 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 грудня 1963 р.

ВЕТЦЕЛЬ Марія Єгорівна народилася 1913 р. у с. Рижове Ізюмського пов. Харківської губ. Німкеня, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала в с. Рижове Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Октобер революціон». Заарештована 7 березня 1938 р. як член антирад. націоналістичної німецької організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Барвінківським РВ НКВС 13 квітня 1938 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВЕТЦЕЛЬ Микола Адольфович народився 1916 р. у с. Рижове Ізюмського пов. Харківської губ. Німець, з кустарів, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Рижове Барвінківського р-ну Харківської обл. Учитель Рижовської НСШ. Заарештований 17 грудня 1937 р. як прибічник фашистської Німеччини, за антидержавну і к.-р. діяльність, участь у к.-р. німецькій організації (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 жовтня 1960 р.

ВЕТЦЕЛЬ Олександр Августович народився 1898 р. у кол. Лачинове Ізюмського пов. Харківської губ. Німець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Нестеліївка Лозівського р-ну Харківської обл. Учитель НСШ. Заарештований 28 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 6 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 серпня 1959 р.

ВЕТЦЕЛЬ Отто Єгорович народився 1887 р. у с. Краснопавлівка Павлоградського

пов. Катеринославської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Судиха Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Петровського. Заарештований 5 травня 1938 р. за к.-р. діяльність, участь у німецькій к.-р. націоналістичній організації (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 жовтня 1963 р.

ВЕТЦЕЛЬ Фрідріх Іванович народився 1901 р. у кол. Нестеліївка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рижове Барвінківського р-ну Харківської обл. Бібліотекар-діловод НСШ. Заарештований 8 березня 1938 р. як член антирад. націоналістичної організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 жовтня 1956 р.

ВЕТЧИНКІН Петро Григорович народився 1892 р. у с. Осинівка Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Осинівка Чугуївського р-ну Харківської обл. Робітник підсобного господарства штабу 23-ї стріл. дивізії в с. Малинівка. Чугуївський нарсудом 1930 р. за невиконання хлібоподатку (ст. 99 КК УСРР) засуджений на 1 рік позбавлення волі. Заарештований 11 березня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 26 березня 1939 р. засуджений на 3 роки позбавлення волі з пораженням прав на 1 рік. Справу закрито Верховним Судом УРСР 25 червня 1939 р. (ст. 347 КПК УРСР). Звільнений з-під варти 3 серпня 1939 р.

ВЕТШТЕЙН Іван Августович народився 1912 р. у с. Тавежня Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 14 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 грудня 1963 р.

ВЕТШТЕЙН Карл Августович народився 1908 р. у с. Тавежня Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 березня 1989 р.

ВЕХТЕР (Віхтер) Аврам Юліусович народився 1908 р. у с. Тифенбрук Мелітопольського пов. Таврійської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Судиха Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Петровського, голова ревізійної комісії. Заарештований 6 травня 1938 р. за к.-р. діяльність, участь у німецькій к.-р. націоналістичній організації (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 жовтня 1963 р.

ВЕХТЕР Олександр Юліусович народився 1911 р. у с. Тавежня Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 31 березня 1938 р. як член к.-р. фашистської організації (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 жовтня 1958 р.

ВЄЛІН Ян Якович народився 1891 р. у садибі Тяки Венденського пов. Ліфляндської губ. Латвієць, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник хлібозаводу ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 17 січня 1938 р. за шпигунство (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і судово-карною колегією Харківського облсуду 25 січня 1939 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) виправданий за недоведеності складу злочину.

ВЄТРОВ Павло Петрович народився 1902 р. на хут. Вовчий Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Калинова Балка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Чернова. У 1930 р. розкуркулений. У 1931 р. як член СВУ засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ. Заарештований 6 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито слідчастиною ХОУ НКВС 15 грудня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ВЄТРОВ Петро Олексійович народився 1912 р. у м. Сінно Сіннянського пов. Могильовської губ. Білорус, з дворян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Південмонтажбуду. Заарештований 23 червня 1938 р. за шпигунську діяльність та за антирад. прояви (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{10} ч. 1 КК

УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 листопада 1989 р.

ВЄТРОВ Семен Іванович народився 1897 р. у с. Любочани Подольського пов. Московської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу № 183. Заарештований 14 червня 1938 р. за хуліганство і к.-р. агітацію у нетверезому стані (статті 54^{10}, 70 ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 26 серпня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 70 ч. 1 КК УРСР) засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 3 роки. Ухвалою судової колегії у кримінальних справах Верховного Суду УРСР від 22 жовтня 1938 р. термін покарання знижено до 4 років позбавлення волі з обмеженням прав на 1 рік. Реабілітований 31 січня 1992 р.

ВЖЕЦІОН Іван Стефанович народився 1890 р. у маєтку Нач Слуцького пов. Мінської губ. Поляк, з робітників, письмен., позапарт. Проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Робітник Чугуївського заводу «Смичка». Заарештований 17 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію та за шпигунство (статті 54^{10} ч. 1, 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 вересня 1956 р.

ВИГОВСЬКА Ганна Андріївна народилася 1908 р. у с. Білошиці Овруцького пов. Волинської губ. Полька, із селян, письмен., позапарт. Проживала в с. Богуславка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Єжова. В адміністративному порядку переселена з прикордонної смуги. Заарештована 30 жовтня 1937 р. як дружина засудженого, за антирад. настрої та вороже ставлення до заходів рад. влади та партії на селі (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 3 квітня 1989 р.

ВИГОВСЬКА Юзефа Іванівна народилася 1905 р. у с. Зелениця Житомирського пов. Волинської губ. Полька, із селян, неписьмен., позапарт. Проживала в с. Богуславка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Єжова. В адміністративному порядку переселена з прикордонної смуги. Заарештована 30 жовтня 1937 р. як дружина засудженого та за антирад. настрої (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 30 червня 1989 р.

ВИГОВСЬКА Юзефа Францівна народилася 1905 р. у с. Жупанівка Овруцького пов. Волинської губ. Полька, із селян, неписьмен., позапарт. Проживала у с. Богуславка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Свердлова. В адміністративному порядку переселена з прикордонної смуги. Заарештована 30 жовтня 1937 р. як дружина ворога народу та за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент переселена до Казахстану на 5 років. Реабілітована 23 травня 1989 р.

ВИГОВСЬКИЙ Адольф Антонович народився 1901 р. у с. Жупанівка Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Богуславка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 17 січня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 березня 1989 р.

ВИГОВСЬКИЙ Адольф Павлович народився 1917 р. у с. Жупанівка Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Богуславка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Єжова. У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги до Казахстану, у серпні 1937 р. самовільно виїхав до Харківської обл. Заарештований 5 січня 1938 р. як спецпереселенець, який втік з Казахстану до Куп'янського р-ну, за к.-р. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 78 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 травня 1960 р.

ВИГОВСЬКИЙ Іван Павлович народився 1911 р. у с. Жупанівка Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Богуславка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Єжова. У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги до Казахстану, у 1937 р. самовільно виїхав до Харківської обл. Заарештований 17 січня 1938 р. за к.-р. агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл.

Розстріляний 10 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 травня 1960 р.

ВИГОВСЬКИЙ Йосиф Матвійович народився 1907 р. у с. Жупанівка Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Богуславка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Єжова. Заарештований 5 лютого 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

ВИГОВСЬКИЙ Йосиф Степанович народився 1884 р. у с. Жупанівка Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Богуславка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Єжова. У 1931 р. за невиконання плану хлібозаготівлі засуджений на 2 роки позбавлення волі. У [1935 р.] в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 11 серпня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 2 серпня 1989 р.

ВИГОВСЬКИЙ Павло Іванович народився 1909 р. у с. Жупанівка Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Богуславка Куп'янського р-ну Харківської обл. Бригадир будівельників на ст. Куп'янськ Північно-Донецької з-ці. У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги до Казахстану, у листопаді 1937 р. самовільно виїхав до Харківської обл. Заарештований 17 січня 1938 р. за к.-р. агітацію проти заходів рад. влади на селі (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 травня 1960 р.

ВИГОВСЬКИЙ Павло Йосифович народився 1873 р. у с. Жупанівка Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Богуславка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Єжова. У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги до Казахстану, у серпні 1937 р. самовільно виїхав до Харківської обл. Заарештований 5 січня 1938 р. як спецпереселенець, який втік з Казахстану до Куп'янського р-ну, за к.-р. агітацію проти заходів рад. влади (статті 54^{10} ч. 1, 78 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 травня 1960 р.

ВИГОВСЬКИЙ Павло Йосифович (Юзкович) народився 1879 р. у с. Вигів Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Богуславка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Єжова. Майно конфісковане. В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 13 серпня 1937 р. за антирад. агітацію, зв'язок з польським консульством та листування з родиною у Польщі (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 7 серпня 1989 р.

ВИГОВСЬКИЙ Станіслав Іванович народився 1898 р. у с. Некраші Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Богуславка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Свердлова. У 1929 р. під арештом Коростенського РВ ДПУ як член к.-р. куркульського угруповання. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 11 серпня 1937 р. за поширення провокаційних чуток і незадоволення існуючим ладом (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 13 серпня 1960 р.

ВИГОВСЬКИЙ Федір Матвійович народився 1886 р. у с. Жупанівка Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Богуславка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 13 серпня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

ВИГОРНІЦЬКИЙ Станіслав Володимирович народився 1902 р. у с. Кам'янка Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Сахновщина Сахновщинського р-ну Харківської обл.

Робітник на будівництві школи. Заарештований 25 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 31 жовтня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 листопада 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 липня 1959 р.

ВИДОВСЬКИЙ Адам Якович народився 1875 р. у кол. Фешенбах Катеринославської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кам'яна Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 21 березня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 грудня 1963 р.

ВИДОВСЬКИЙ Валентин Адамович народився 1911 р. у кол. Антоновка Новоузенського пов. Самарської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у кол. Безпальцеве Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Роте штерн». Заарештований 8 березня 1938 р. як член антирад. націоналістичної німецької організації, за шпигунство (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 жовтня 1956 р.

ВИДОВСЬКИЙ Іван Адамович народився 1909 р. у кол. Антоновка Новоузенського пов. Самарської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у кол. Безпальцеве Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Роте штерн». Заарештований 8 березня 1938 р. як член антирад. націоналістичної німецької організації, за шпигунство (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 жовтня 1956 р.

ВИДОВСЬКИЙ Йосиф Адамович народився 1894 р. у кол. Марієнталь Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у кол. Безпальцеве Барвінківського р-ну Харківської обл. Робітник радгоспу ім. Челюскінців. Заарештований 8 березня 1938 р. як член антирад. німецької організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 жовтня 1956 р.

ВИДОВСЬКИЙ Матвій Адамович народився 1905 р. у кол. Антоновка Новоузенського пов. Самарської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у кол. Безпальцеве Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Роте штерн». Заарештований 8 березня 1938 р. як член антирад. націоналістичної німецької організації, за шкідницьку діяльність (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 жовтня 1956 р.

ВИДОВСЬКИЙ Яків Адамович народився 1913 р. у кол. Антоновка Новоузенського пов. Самарської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кам'яна Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 21 березня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 грудня 1963 р.

ВИДРЕНКО Андрій Антонович народився 1892 р. у с. Нікополь Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нікополь Барвінківського р-ну Харківської обл. Комірник заводу ім. Сталіна в м. Краматорськ Сталінської обл. У 1924 р. під слідством органів ДПУ за к.-р. агітацію, як колишній білогвардієць позбавлений виборчих прав. Заарештований 7 вересня 1937 р. за вороже ставлення до політики партії та рад. влади, за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бурейтабі. Після звільнення з-під варти проживав у м. Краматорськ Сталінської обл., де й помер 20 червня 1959 р. Реабілітований 15 червня 1962 р.

ВИДРЕНКО Федір Антонович народився 1898 р. у с. Нікополь Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нікополь Барвінківського р-ну Харківської обл. Робітник цегельного заводу в м. Краматорськ Сталінської обл. Заарештований 7 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Помер 14 січня 1938 р. в місці ув'язнення. Реабілітований 12 липня 1963 р.

ВИДРЯ Тимофій Михайлович народився 1883 р. у с. Івани Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта

початкова, позапарт. Проживав у с. Ржавець Харківського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «Червоний партизан». У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. У 1931 р. під слідством Харківського оперсектору ДПУ за антирад. агітацію, справу закрито. Заарештований 1 листопада 1937 р. за зв'язки з денікінцями та за антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 27 вересня 1993 р.

ВИКІН Леонід Миколайович народився 1911 р. у м. Костянтиноград Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., член ВЛКСМ. Проживав у м. Полтава Полтавської обл. Помічник машиніста паровозного депо ст. Полтава Півд. залізниці. Заарештований 5 листопада 1938 р. як член антирад. правотроцькістської організації (статті 54^7, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 20 квітня 1939 р. (статті 54^7, 54^8 через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) засуджений до 12 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Термін покарання відбував у Норильтабі. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 14 листопада 1942 р. строк покарання зменшено на 1,5 роки, а ухвалою від 19 січня 1944 р. ще на 2 роки. Після звільнення з-під варти проживав у м. Дудинка Красноярського краю, де й помер 27 листопада 1954 р. Реабілітований 23 червня 1956 р.

ВИКОРСТ Олександра Іванівна народилася 1887[92] р. і проживала в Харкові. Росіянка, з робітників, письмен., позапарт. Робітниця фабрики Всесоюзного тресту ТЕЖЕ. Заарештована 4 жовтня 1937 р. за шпигунство (ст. 54^6 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 3 грудня 1937 р. Звільнена з-під варти 5 грудня 1937 р.

ВИЛОЗОВСЬКИЙ Михайло Дмитрович народився 1892 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, у 1917—1929, 1930—1938 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Завідувач відділу соціального забезпечення Харківського облвиконкому. Заарештований 22 березня 1938 р. як член к.-р. латвійської організації (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 20 жовтня 1938 р. (статті 54^2, 54^8, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 20 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 3 листопада 1960 р.

ВИНЕВСЬКИЙ Володимир Миколайович, див. *ВЕНЕВСЬКИй (Виневський) Володимир Миколайович.*

ВИННИК Антон Іванович народився 1881 р. у с. Винники Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Робітник санаторію. Заарештований 17 лютого 1938 р. за антирад. агітацію, групування навколо себе куркулів (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), помер 12 жовтня 1938 р. у лікарні Харківської в'язниці № 5. Справу закрито УДБ ХОУ НКВС 19 листопада 1938 р. через смерть підслідного. Реабілітований 7 грудня 1993 р.

ВИННИК Василь Кузьмич народився 1898 р. у міст. Балаклія Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Балаклія Балаклійського р-ну Харківської обл. Робітник підсобного господарства військового складу № 29. Заарештований 3 березня 1938 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР), справу закрито Балаклійським РВ НКВС 12 травня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ВИННИК Данило Олександрович народився 1903 р. у с. Винники Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у радгоспі ім. Комінтерну у Нововодолазькому р-ні Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. У 1931 р. висланий до Північного краю. Заарештований 3 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 26 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 29 червня 1989 р.

ВИННИК Ісай Тимофійович народився 1876 р. у с. Борова Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шийківка Борівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Будьонного. У 1930 р. розкуркулений і позбавлений виборчих прав. Заарештований 3 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 11 лютого 1939 р. засуджений на 6 років позбавлення волі у віддалених місцевостях СРСР з обмеженням прав на 2 роки. Реабілітований 18 травня 1993 р.

ВИННИК Олексій Іванович народився 1880 р. у с. Нова Олександрівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Середній Бурлук Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений і висланий до Північного краю. Заарештований 4 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській

обл. від 15 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у таборі Лей-Губа на ст. Май-Губа Кіровської залізниці (Карельська АРСР). Реабілітований 26 жовтня 1989 р.

ВИННИК Тарас Дем'янович народився 1899 р. у с. Сніжків Валківського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач навчальної частини СШ № 1. Заарештований 4 серпня 1937 р. як член української націонал-фашистської організації та за терористичну діяльність (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 жовтня 1937 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

ВИННИКОВ Григорій Іванович народився 1891 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Заступник начальника відділу постачання дослідного заводу Інституту металів. Заарештований 12 серпня 1937 р. як член к.-р. монархічної організації (статті 5410, 5411 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Івдельтабі. Реабілітований 5 лютого 1957 р.

ВИННИКОВ Микола Ісайович народився 1896 р. у с. Борова Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шийківка Борівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Чубаря. У 1931 р. розкуркулений і позбавлений виборчих прав. Заарештований 3 вересня 1937 р. за розкладницьку роботу (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бурейтабі. Реабілітований 9 червня 1989 р.

ВИННИКОВ Михайло Данилович народився 1876 р. у м. Сімферополь Сімферопольського пов. Таврійської губ. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Інженер Гідроенергопроекту. У 1923 р. під слідством ОДПУ. Заарештований 14 березня 1938 р. за шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 листопада 1957 р.

ВИННИКОВ Павло Михайлович народився 1892 р. у м. Чугуїв Зміївського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Завідувач кіоску міжрайбази Облхаторгу. Заарештований 3 березня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{6}, 54^{7}, 54^{8} через ст. 17, 54^{9} через ст. 17, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 березня 1956 р.

ВИННИКОВ Трохим Петрович народився 1879 р. у с. Хотімля Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Кур'єр Управління Півд. залізниці. Заарештований 11 лютого 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито ДТВ ГУДБ НКВС Півд. залізниці 1 серпня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ВИННИЦЬКИЙ Ісак Беньямінович народився 1906 р. у м. Скидель Гродненського пов. Гродненської губ. Єврей, з робітників, освіта середня, член ВКП(б). Проживав у Харкові. Редактор єврейської газети фабрики ім. Тінякова. Заарештований 3 вересня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 21 жовтня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР).

ВИННИЧЕНКО Ганна Тимофіївна народилася 1904 р. і проживала в Харкові. Українка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Домогосподарка. Заарештованою не була, під підпискою про невиїзд з 19 квітня 1938 р. як дружина засудженого члена антирад. терористичної організації (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 2 червня 1938 р. як соціально небезпечний елемент віддана під гласний нагляд за місцем проживання на 2 роки. Реабілітована 28 жовтня 1989 р.

ВИННИЧЕНКО Григорій Григорович народився 1904 р. у с. Домброва Бендинського пов. Петроковської губ. Українець, з кустарів, освіта середня, позапарт., у 1925—1927 рр. член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Заступник головного бухгалтера Державного науково-технічного видавництва. Заарештований 17 листопада 1937 р. за шпигунство (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 23 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 жовтня 1958 р.

ВИННИЧЕНКО Омелян Степанович народився 1893 р. у с. Козіївка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав

у с. Козіївка Краснокутського р-ну Харківської обл. Рахівник колгоспу ім. Ульянова. Заарештований 5 квітня 1938 р. як член к.-р. української націоналістичної повстанської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 листопада 1958 р.

ВИННИЧЕНКО Степан Іванович народився 1905 р. у с. Кекине Сумського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Веселий Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червона хвиля». Позбавлений виборчих прав. У 1930 р. за розклад колгоспу засуджений на 2 роки позбавлення волі. У 1931 р. майно конфісковане. У 1932 р. під слідством ДПУ УСРР за антирад. агітацію, розклад колгоспу та організацію куркулів, справу закрито зі звільненням з-під варти. Заарештований 6 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Амуртабі. Реабілітований 8 червня 1989 р.

ВИННИЧЕНКО Тимофій Іванович народився 1902 р. і проживав у Харкові. Українець, із селян, освіта початкова, член ВКП(б) з 1930 р. Директор контори громадського харчування Ленінського р-ну. Заарештований 5 листопада 1937 р. як член антирад. терористичної організації правих (статті 54^{11}, 54^{8} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 30 грудня 1937 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 31 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 14 грудня 1957 р.

ВИНОГОРОДСЬКИЙ Вацлав Станіславович народився 1905 р. у с. Тартак Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, з робітників , освіта неповна середня, позапарт, у 1930—1931 рр. кандидат у члени ВКП(б). На 1935 р. проживав у с. Тартак Мархлевського р-ну Київської обл. Завідувач бібліотеки. Заарештований 3 січня 1935 р. за ст. 54^{10} КК УСРР, справу закрито Мархлевським РВ НКВС 9 березня 1935 р. На 1938 р. проживав у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Майстер склозаводу. Заарештований 8 квітня 1938 р. як член націоналістичної повстанської шпигунської к.-р. організації (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 жовтня 1958 р.

ВИНОГРАДОВ Михайло Андрійович народився 1899 р. у м. Олександрівськ Олександрівського пов. Катеринославської губ. Українець, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Головний бухгалтер Радгосппостачу. У 1922 р. під арештом ЧК у м. Оренбург за службу у білих. Заарештований 23 квітня1938 р. як член к.-р. військової бойової білогвардійської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 вересня 1958 р.

ВИНОГРАДСЬКИЙ Андрій Якович народився 1875 р. у міст. Куземин Зіньківського пов. Полтавської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у с. Старовірівка Третя Старовірівського р-ну Харківської обл. Священик без парафії. Заарештований 3 березня 1938 р. як член к.-р. організації та за антирад. роботу (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 7 липня 1989 р.

ВИНОГРАДСЬКИЙ Вільгельм Йосифович народився 1894 р. у с. Тартак Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Робітник склозаводу. Заарештований 4 лютого 1938 р. за к.-р. шпигунську діяльність (статті 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 29 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 травня 1989 р.

ВИНОГРАДСЬКИЙ Георгій Якович народився 1880 р. у с. Куземин Зіньківського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Гнилиця Грунського р-ну Харківської обл. Без певних занять, у минулому священик. Заарештований 10 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 грудня 1937 р. у м. Суми. Реабілітований 21 квітня 1989 р.

ВИНОГРАДСЬКИЙ Микола Андрійович народився 1899 р. у с. Красиве Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1925—1937 рр. член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Комір-

ник їдальні № 195. Заарештований 8 червня 1938 р. як член повстанської націоналістичної організації (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 5 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР), 21 березня 1939 р. звільнений з-під варти.

ВИНОКУР Аба Хаїмович народився 1892 р. у м. Крейцбург Віленської губ. Єврей, з робітників, письмен., позапарт., у 1933—1934 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник 2-го Державного миловарного заводу. Заарештований 18 січня 1938 р. за к.-р. діяльність (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 грудня 1957 р.

ВИНОКУР Сіма Аронівна народилася 1899 р. у м. Тальне Уманського пов. Київської губ. Єврейка, з кустарів, освіта незакінчена вища, у 1921—1937 рр. член ВКП(б). Проживала в Харкові. Секретар факультету Харківського гідрометеорологічного інституту. Заарештована 27 серпня 1937 р. як дружина ворога народу та антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 листопада 1937 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала у Хабаровському краї. Реабілітована 29 лютого 1956 р.

ВИНОКУРОВ Андрій Олексійович народився 1899 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з робітників, освіта початкова, член ВКП(б) з 1924 р. Начальник цеху ХВРЗ. Заарештований 30 вересня 1937 р. за к.-р. диверсійну шкідницьку діяльність, руйнування вагонів, створення умов для аварій на залізничному транспорті (статті 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 26 березня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 27 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 серпня 1956 р.

ВИНОКУРОВА Мінна Йосипівна народилася 1906 р. у с. Троїцьке [Духовщинського пов.] Смоленської губ. Єврейка, із селян, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Учителька школи № 8. Заарештована 11 січня 1938 р. як дружина засудженого учасника антирад. терористичної організації правих (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 26 березня 1938 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбувала в Акмолінському відділенні Картабу. Справу закрито особливою нарадою при НКВС СРСР 4 грудня 1939 р. зі звільненням з-під варти.

ВИНТОНЮК Іван Васильович народився 1897 р. у с. Чернелиця Городенківського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1930—1932 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Берестове Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 8 липня 1938 р. як член польської к.-р. націоналістичної організації та за шкідництво (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 вересня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{7}, 54_{9}, 54^{10} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 травня 1960 р.

ВИНЧКОВСЬКА Олександра Петрівна, див. *ВЕНЧКОВСЬКА (Винчковська) Олександра Петрівна.*

ВИНЯРСЬКИЙ Йосиф Федорович народився 1870 р. у с. Ставище Новоушицького пов. Подільської губ. Поляк, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у с. Пархомівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Старший хімік Пархомівського цукрозаводу. Заарештований 22 серпня 1937 р. як член к.-р. шпигунської організації (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 22 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 12 серпня 1960 р.

ВИНЯРСЬКИЙ Юрій Володимирович народився 1896 р. у с. Іванівка Скалацького пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із священнослужителів, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Секретар-референт Харківського облвиконкому. Заарештований 2 серпня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної організації та за шпигунську діяльність (статті 54^{11}, 54^{10}, 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 6 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 12 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

ВИРВА Петро Тимофійович народився 1887 р. у с. Добренька Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Добренька Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Оборона країни». Заарештований 4 березня 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 червня 1958 р.

ВИРВИХВІСТ Василь Федорович народився 1904 р. у с. Пересічна Харківського пов. Харківської губ. Українець, з торговців, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Пересічна Харківського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 18 квітня 1938 р. за к.-р. діяльність (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 червня 1956 р.

ВИРВИХВІСТ Єгор Юхимович народився 1894 р. у с. Пересічна Харківського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав на ст. Пересічна Півд. залізниці. Бригадир 7-ї дистанції колії ст. Пересічна. Заарештований 19 травня 1938 р. за шкідництво на залізниці, що призвело до аварії поїзда (ст. 56^{30} п. «а» ч. 1 КК УРСР), справу закрито транспортним прокурором Основ'янської дільниці Півд. залізниці 9 червня 1938 р. (ст. 5 КПК УРСР).

ВИРВИХВІСТ Семен Іванович народився 1894 р. у с. Великі Хутори Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у с. Старий Салтів Старосалтівського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 26 квітня 1938 р. як член антирад. терористичної націоналістичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 травня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 5 лютого 1957 р.

ВИРЖИКОВСЬКА (Вержиковська) Лідія Олександрівна народилася 1894 р. у Києві. Українка, соціальне походження невідоме, освіта середня, позапарт. Проживала у Харкові. Домогосподарка. Заарештована 4 жовтня 1937 р. як дружина члена к.-р. фашистської терористичної організації (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 2 листопада 1937 р. як член сім'ї зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала у Сибтабі. Реабілітована 21 квітня 1989 р.

ВИСЕЛОВСЬКИЙ Адам Іванович, див. *ВЕСЕЛОВСЬКИЙ (Василевський, Виселовський) Адам Іванович*

ВИСОКІНСЬКИЙ Адольф Іванович народився 1902 р. у с. Якуше Луковського пов. Седлецької губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1924—1938 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Заступник начальника технологічного бюро заводу № 183. Заарештований 15 липня 1938 р. за шпигунську і диверсійну діяльність (статті 54^{6}, 54^{7} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{10} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Онезькому ВТТ. Справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 20 листопада 1939 р. за недостатності матеріалів для притягнення до суду зі звільненням з-під варти.

ВИСОЦЬКА Лідія Гаврилівна народилася 1905 р. у с. Кам'янка Катеринославської губ. Українка, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Друкарка Укрпостачу. Заарештована 12 вересня 1937 р. як дружина ворога народу (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 2 листопада 1937 р. як член сім'ї зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Реабілітована 22 січня 1957 р.

ВИСОЦЬКА-ЛЕЩЕНКО Олена Тадеушівна народилася 1909 р. і проживала в Харкові. Полька, із службовців, освіта початкова, позапарт. Друкарка управління ДЕС № 1. Заарештована 15 квітня 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляна 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітована 29 листопада 1963 р.

ВИСОЦЬКИЙ Адам Людвігович народився 1903 р. у с. Нова Богушівка Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Григорівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Сталінська конституція». Заарештований 6 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 27 квітня 1989 р.

ВИСОЦЬКИЙ Андрій Людвігович народився 1877 р. у с. Волиця Татарська Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Федорівка Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Робітник Федорівського радгоспу. У 1935 р. майно конфісковане. У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 17 грудня 1937 р. за к.-р. націоналістичну агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 вересня 1959 р.

ВИСОЦЬКИЙ Антон Миколайович народився 1910 р. у с. Сантарка Житомирського

пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Олександрівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Політвідділу. У 1936 р. в адміністративному порядку переселений до Казахстану, звідки самовільно виїхав у Харківську обл. Заарештований 21 січня 1938 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^6 КК УРСР), справу закрито прокурором Близнюківського р-ну 15 березня 1939 р. (статті 197 ч. 2, 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВИСОЦЬКИЙ Антон Стефанович народився 1899 р. [у Волинській губ.]. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Хатнє Вільхуватського р-ну Харківської обл. Робітник радгоспу «Комсомолець». У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 12 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію та за шпигунство на користь Польщі (статті 54^{10} ч. 1, 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 22 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 листопада 1960 р.

ВИСОЦЬКИЙ Бенедикт Олександрович народився 1878 р. у с. Стара Богушівка Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новоолександрівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «КІМ». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 21 січня 1938 р. як член к.-р. повстанської організації, за антирад. агітацію та розкрадання соціалістичного майна (статті 54^7, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 7 серпня 1989 р.

ВИСОЦЬКИЙ Віктор Людвігович народився 1897 р. у с. Мальованка Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пригоже Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний прогрес». У 1934 р. землю конфісковано. У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 9 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 17 липня 1989 р.

ВИСОЦЬКИЙ Григорій Якович народився 1902 р. на хут. Петрівський Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Баранове Шевченківського р-ну Харківської обл. Рахівник колгоспу «Заповіт Ілліча». Заарештований 26 лютого 1938 р. як член антирад. повстанської націоналістичної організації (статті 54^2, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^2, 54^7, 54^{10}, 54_{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 лютого 1958 р.

ВИСОЦЬКИЙ Іван Лаврович народився 1891 р. у с. Спас-Твердилище Смоленського пов. Смоленської губ. Росіянин, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач навчальної частини та викладач навчального комбінату ХТЗ. Заарештований 7 квітня 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 2 жовтня 1938 р. (ст. 54^6 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 червня 1989 р.

ВИСОЦЬКИЙ Йосиф Леонтійович народився 1898 р. у с. Волиця-Татарське Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Федорівка Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «Федорівка». У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 23 листопада 1937 р. за к.-р. розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 15 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 18 серпня 1959 р.

ВИСОЦЬКИЙ Костянтин Семенович народився 1900 р. у с. Богданове Вілейського пов. Віленської губ. Білорус, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Червоний Лиман Петрівського р-ну Харківської обл. Статистик радгоспу «Степок». У 1934 р. нарсудом Петрівського р-ну за невиконання плану хлібозаготівлі засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ, звільнений з-під варти за рішенням Харківського облсуду. Заарештований 13 серпня 1937 р. за антирад. діяльність (статті 54^6, 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 вересня 1960 р.

ВИСОЦЬКИЙ Леонтій Іполитович народився 1888 р. на хут. Добрий Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта

початкова, позапарт. Проживав у с. Куцо-Ганебне Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 19 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 30 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 квітня 1960 р.

ВИСОЦЬКИЙ Петро Федорович народився 1895 р. у с. Михайлівка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Комунарка Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 1 Травня. Заарештований 16 грудня 1937 р. за антидержавну та к.-р. діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 24 квітня 1959 р.

ВИСОЦЬКИЙ Роман Францович народився 1915 р. у с. Волиця Татарська Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у сел. Шебекіно Курської обл. Шорник цукрозаводу «Профінтерн». У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 29 жовтня 1938 р. як член антирад. терористичної молодіжної організації, яка готувала теракт над сільським активом (статті 54^{8} через ст. 17, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Вільхуватським РВ НКВС 9 грудня 1938 р. за недостатності доказів зі звільненням з-під варти.

ВИСОЦЬКИЙ Станіслав Йосифович народився 1897 р. у с. Стара Богушівка Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Миколаївка Друга Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 13-річчя Жовтня. У 1935 р. у адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 січня 1938 р. як член польської націоналістичної організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 10 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 5 березня 1971 р.

ВИСОЦЬКИЙ Станіслав Феліксович народився 1904 р. у с. Стара Богушівка Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Миколаївка Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 13-річчя Жовтня. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 2 січня 1938 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 24 травня 1969 р.

ВИСОЦЬКИЙ Фелікс Іполитович народився 1909 р. на хут. Добрий Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Куцо-Ганебне Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Петровського. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 8 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 жовтня 1938 р. (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1959 р.

ВИСОЦЬКИЙ Франц Леонтійович народився 1876 р. у с. Волиця-Татарське Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Хатнє Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Шевченка. У 1930 р. під слідством ДПУ УСРР за к.-р. агітацію. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 21 листопада 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність (статті 54^{1} п. «а», 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 27 червня 1961 р.

ВИСОЦЬКИЙ Франц Михайлович народився 1903 р. у с. Михайлівка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Антонівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний прапор». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 вересня 1961 р.

ВИСОЦЬКИЙ Франц Феліксович народився 1897 р. у с. Стара Богушівка Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Миколаївка Друга Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 13-річчя

Жовтня. Заарештований 21 січня 1938 р. як член польської націоналістичної організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 10 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 5 березня 1971 р.

ВИСОЦЬКИЙ Яків Наумович народився 1879 р. у с. Іванівка Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Кур'єр Діпромашу. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 30 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 8 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ВИСОЧИН Василь Іванович народився 1887 р. у с. Вознесенське Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Красноград Красноградського р-ну Харківської обл. Завідувач складу палива Красноградського міськробкоопу. Заарештований 4 березня 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 7 грудня 1956 р.

ВИСОЧИНЕНКО Зінаїда Іванівна народилася 1900 р. і проживала в Харкові. Українка, із службовців, освіта неповна середня, позапарт. Патронажна сестра 3-го єдиного диспансеру. Заарештована 10 листопада 1937 р. як дружина члена троцькістської організації (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 2 червня 1938 р. як член сім'ї зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Темтабі. Реабілітована 22 січня 1957 р.

ВИСТАВКІН Микола Іванович народився 1904 р. у м. Воронеж Воронезької губ. Росіянин, з кустарів, освіта вища, член ВКП(б) з 1926 р. Проживав у Харкові. Викладач інституту фізичної культури. Заарештований 18 червня 1938 р. як член антирад. терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом 7 серпня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину зі звільненням з-під варти.

ВИСТРОП (Вистороп) Омелян Тихонович народився 1895 р. у с. Козачка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Козачка Зміївського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Безпалівка Півд. залізниці. Заарештований 2 жовтня 1937 р. як член к.-р. шпигунської диверсійної організації (статті 54^{1} п. «а», 54^{9} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 30 серпня 1957 р.

ВИТВИЦЬКИЙ Лук'ян Іванович народився 1888 р. у с. Городище Заславського пов. Волинської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Дальнє Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Артема. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 27 грудня 1937 р. за к.-р. фашистську агітацію та за шпигунство (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 грудня 1937 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 3 липня 1989 р.

ВИТОВ Опанас Андрійович народився 1902 р. на хут. Ново-Кардаїльський області Війська Донського. Росіянин, із селян, освіта неповна середня, позапарт., у 1927—1930 рр. член компартії Чехословаччини. Проживав у Харкові. Начальник цеху майстерні Харківського комунгоспу. Заарештований 21 лютого 1938 р. як агент чеської розвідки [та] належність до к.-р. білогвардійського підпілля (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 8 жовтня 1938 р. (ст. 54^{6} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 6 березня 1959 р.

ВИТУКЕВИЧ Роман Іванович народився 1893 р. у с. Александровське Лідського пов. Віленської губ. Литовець, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Технік-будівельник Кінофототресту. Заарештований 26 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 15 грудня 1937 р. засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований 3 серпня 1990 р.

ВИХЕРСЬКА-ТАРЛО Єлизавета Василівна народилася 1913 р. у Санкт-Петербурзі. Росіянка, із службовців, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживала в сел. Високий Харківського р-ну Харківської обл. Студентка Харківського хімічного інституту. Заарештована 10 листопада 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент віддана під гласний нагляд органів НКВС за місцем проживання. Звільнена з-під варти 9 липня 1938 р. На 1989 р. проживала в Харкові. Реабілітована 31 жовтня 1989 р.

ВИХНІН Бенціон Ебертович народився 1897 р. у м. Шамове Мстиславського пов. Могильовської губ. Єврей, з торговців, освіта вища, позапарт., у 1919—1936 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Економіст Харківського коксохімічного заводу. Заарештований 20 жовтня 1937 р. як член к.-р. повстанської організації у Тсоавіахімі (статті 54^2, 54^8, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 жовтня 1939 р. (статті 54^2, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував в Івдельтабі. Реабілітований 7 травня 1955 р.

ВИХОВСЬКИЙ Іван Стефанович народився 1883 р. у с. Заморочення Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Нове Мажарове Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Комінтерну. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 30 серпня 1937 р. за антирад. настрої, к.-р. агітацію та розкладницьку роботу у колгоспі (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 16 серпня 1960 р.

ВИХОВСЬКИЙ Модест Іванович народився 1912 р. у с. Червоний Цвіт Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у радгоспі «Садорозсадник» Красноградського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу. В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 17 грудня 1937 р. як член ПОВ та за шпигунську роботу (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 травня 1959 р.

ВИХОДЦЕВА Марфа Павлівна, див. *ТАРАСОВА (Виходцева) Марфа Павлівна.*

ВИХОДЦЕВСЬКИЙ Микола Миколайович народився 1877 р. у м. Петровськ Дагестанської обл. Росіянин, із службовців, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Без певних занять. У 1921, 1927, 1931 рр. під слідством ОДПУ як колишній білогвардієць. Заарештований 3 травня 1938 р. як член к.-р. білогвардійської бойової організації (статті 54^2, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 2 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 червня 1959 р.

ВИХОР Тадеуш Осипович народився 1886 р. у м. Бохня Австро-Угорської імперії. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Барвінкове Барвінківського р-ну Харківської обл. Помічник механіка комбінату «Союзмука». Заарештований 14 лютого 1938 р. як член антирад. організації та за антирад. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 31 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти на підписку про невиїзд.

ВИХРЕНКО Петро Аврамович народився 1912 р. у с. Василівка Хорольського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Глобине Глобинського р-ну Харківської обл. Робітник відгодовчого пункту Глобинського цукрозаводу. У 1931 р. висланий до Уральської обл. У 1933 р. за втечу з місця вислання засуджений на 3 роки позбавлення волі, у 1934 р. з-під варти звільнений. Заарештований 16 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 25 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 29 червня 1989 р.

ВИШЕМИРСЬКИЙ Павло Павлович народився 1868 р. у с. Улянівка Сумського пов. Харківської губ. Росіянин, із священнослужителів, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у с. Новопокровка Чугуївського р-ну Харківської обл. Без певних занять, у минулому священик. Заарештований 12 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 3 липня 1989 р.

ВИШИВАНИЙ (Костик) Григорій Володимирович народився 1892 р. у с. Мозолівка Підгаєцького пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер громадського харчування Ленінського р-ну. Заарештований 30 травня 1938 р. як член антирад. української націоналістичної організації (статті 54^6, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 15 червня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВИШИНСЬКА Марцеліна Францівна народилася 1894 р. у Києві. Полька, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживала в с. Покотилівка Харківського р-ну Харківської обл. Учителька балету Харківської СШ № 126. У 1929 р. під арештом у Києві. Заарештована 21 січня 1938 р. за розвідуваль-

ну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і Київським облсудом 14 червня 1939 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджена на 3 роки позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 2 роки. Реабілітована 21 червня 1993 р.

ВИШИНСЬКА Павлина Михайлівна народилася 1895 р. і проживала в Києві. Українка, з міщан, освіта початкова, позапарт. Домогосподарка. Заарештована 25 жовтня 1937 р. як дружина члена антирад. терористичної організації та співучасниця його злочинів (статті 54^{10}, 54^{12} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 27 грудня 1937 р. як член сім'ї зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Картабі. Реабілітована 6 вересня 1989 р.

ВИШИНСЬКИЙ Вікентій Миколайович народився 1888 р. у м. Красностав Красноставського пов. Люблінської губ. Поляк, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Рахівник Куп'янського цукрового заводу. Заарештований 23 грудня 1937 р. як член к.-р. польської націоналістичної організації та за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 березня 1958 р.

ВИШИНСЬКИЙ Герон Йосифович народився 1917 р. у с. Голиш Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт., член ВЛКСМ. Проживав у с. Колонтаїв Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «П'ятирічку за чотири роки». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 30 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію та к.-р. погляди (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР від 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 21 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 7 серпня 1989 р.

ВИШИНСЬКИЙ Петро Петрович народився 1891 р. у с. Городище Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Комунарка Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Політвідділу. В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 16 грудня 1937 р. за антидержавну та к.-р. діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 листопада 1959 р.

ВИШИНСЬКИЙ Рафаїл Йосифович народився 1903 р. у с. Забара Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Колонтаїв Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «П'ятирічка в 4 роки». У 1934 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 30 грудня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 грудня 1961 р.

ВИШИНСЬКИЙ Станіслав Мар'янович народився 1903 р. у с. Великі Низгурці Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Майстер ІПРЗу. Заарештований 13 січня 1938 р. як член к.-р. шпигунської диверсійної організації (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 вересня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 12 вересня 1938 р. у [м. Сталіне Сталінської обл.]. Реабілітований 29 червня 1962 р.

ВИШИНСЬКИЙ Теофіл Йосифович народився 1901 р. у с. Забара Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Колонтаїв Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «П'ятирічка в 4 роки». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 30 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 липня 1989 р.

ВИШИНСЬКИЙ Франц Йосифович народився 1909 р. у с. Забаро-Давидівка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Колонтаїв Краснокутського р-ну Харківської обл. Продавець Колонтаївського сільспоживтовариства. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 21 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 листопада 1937 р.

(наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований [у лютому] 1989 р.

ВИШНЕВЕЦЬКА-ЛЕВЧУК Ріва Марківна народилася 1911 р. у с. Новоукраїнка Одеського пов. Херсонської губ. Єврейка, з робітників, освіта незакінчена вища, позапарт., член ВЛКСМ з 1925 р. Проживала в Харкові. Студентка 2-го Харківського медичного інституту. Заарештована 1 жовтня 1937 р. як член сім'ї зрадника батьківщини і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 26 березня 1938 р. позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбувала у Красноярському краї. Реабілітована 20 вересня 1957 р.

ВИШНЕВСЬКА Зінаїда Вікторівна народилася 1914 р. у с. Великі Бики Курської губ. Росіянка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Касир перукарні. Заарештована 6 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 3 грудня 1937 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Північуралтабі. Після звільнення з-під варти проживала у м. Охтирка Сумської обл. Реабілітована 6 травня 1958 р.

ВИШНЕВСЬКА Розалія Борисівна народилася 1900 р. у Києві. Єврейка, з кустарів, освіта початкова, у 1919—1937 рр. член ВКП(б). Проживала в Харкові. Експедитор Держбанку. Заарештована 27 серпня 1937 р. як дружина члена троцькістської терористичної організації (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 2 жовтня 1937 р. як член сім'ї зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбувала у Гірзалізничтаб, 28 серпня 1942 р. звільнена з-під варти. Реабілітована 24 лютого 1956 р.

ВИШНЕВСЬКА Юзефа Петрівна народилася 1890 р. у Варшаві. Полька, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала в с. Пісочин Харківського р-ну Харківської обл. Домогосподарка. Заарештована 4 лютого 1938 р. як член к.-р. націоналістичної шпигунської організації (статті 54^{1} п. «а», 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляна 10 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітована 13 березня 1989 р.

ВИШНЕВСЬКИЙ Адольф Фердинандович народився 1888 р. у м. Газенпот Газенпотського пов. Курляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Механік з ремонту друкарських машинок Управління Півд. залізниці. Заарештований 26 квітня 1938 р. за шпигунство та зв'язки з закордоном (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 29 вересня 1938 р. (статті 54^{1} п. «а», 54^{10} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 березня 1956 р.

ВИШНЕВСЬКИЙ Броніслав Іванович народився 1891 р. у м. Лович Ловицького пов. Варшавської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1919—1921 рр. член РКП(б), у 1930—1933 рр. член ВКП(б). Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Робітник ІЗОСу. Заарештований 27 серпня 1937 р. за антирад. агітацію (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 лютого 1960 р.

ВИШНЕВСЬКИЙ Василь Мойсейович народився 1906 р. у с. Попелівка Вінницького пов. Подільської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Чорнороб радгоспу Куп'янського агроіндустріального технікуму. [Судовою трійкою при колегії ДПУ УСРР] 1934 р. за ст. 56^{17} КК УСРР покараний на 3 роки позбавлення волі. Заарештований 4 лютого 1938 р. за к.-р. націоналістичну діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 квітня 1963 р.

ВИШНЕВСЬКИЙ Володимир Іванович народився 1880 р. у с. Бухни Сквирського пов. Київської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Священик цвинтарної церкви. Заарештований 1 листопада 1937 р. за антирад. агітацію та за шпигунство (ст. 54^{10} ч. 2 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 листопада 1937 р. (статті 54^{10} ч. 2, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 31 березня 1989 р.

ВИШНЕВСЬКИЙ Григорій Васильович народився 1896 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Робітник Харенерго. Заарештований 18 квітня 1938 р. за шпигунство та за диверсійну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 19 червня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВИШНЕВСЬКИЙ Іван Григорович народився 1886 р. у с. Озеряни Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт., до 1923 р. член РКП(б). Проживав у с. Козіївка Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 13-річчя Жовтня. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 30 грудня 1937 р. як член к.-р. польської націоналістичної організації ПОВ (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 вересня 1960 р.

ВИШНЕВСЬКИЙ Іван Казимирович народився 1890 р. у Варшаві. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Покотилівка Харківського р-ну Харківської обл. Машиніст будівельного поїзда ст. Мерефа Півд. залізниці. Заарештований 28 квітня 1938 р. за к.-р. настрої, вихваляння ладу фашистської Польщі (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 червня 1989 р.

ВИШНЕВСЬКИЙ Йосиф Іванович народився 1890 р. у м. Сараєво Австро-Угорської імперії. Австрієць, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Вільний шлях». З 14 червня 1920 р. під слідством Красноярської губЧК і ухвалою від 25 серпня 1920 р. за антирад. агітацію позбавлений волі в концтаборі на 2 роки. Заарештований 11 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР від 20 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі у концтаборі на 10 років. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 листопада 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Східтабі. Реабілітований 12 серпня 1989 р. і 8 серпня 2003 р.

ВИШНЕВСЬКИЙ Леонтій Іванович народився 1909 р. у с. Красносілка Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Моначинівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 17 грудня 1937 р. як член польської к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 червня 1959 р.

ВИШНЕВСЬКИЙ Людвіг Іванович народився 1907 р. у с. Красносілка Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Моначинівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 17 грудня 1937 р. як член польської к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 червня 1959 р.

ВИШНЕВСЬКИЙ Мечислав Вікентійович народився 1876 р. і проживав у Харкові. Поляк, з кустарів, освіта неповна середня, позапарт. Бухгалтер Харківської книжкової фабрики ім. Петровського. Заарештований 14 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 3 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Реабілітований 26 червня 1989 р.

ВИШНЕВСЬКИЙ Свиридон Гаврилович народився 1907 р. у с. Просіка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Роляківка Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоне поле». У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 6 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність та за шпигунство (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 13 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 червня 1961 р.

ВИШНЕВСЬКИЙ Станіслав Валер'янович народився 1877 р. у с. Мальованка Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Велика Андріївка Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «За соціалізм». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 5 серпня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 2 листопада 1963 р.

ВИШНЕВСЬКИЙ Стефан Антонович народився 1899 р. на хут. Буда Ковалівська Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Моначинівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 16 грудня 1937 р. як член польської к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 червня 1959 р.

ВИШНЕВСЬКИЙ Тарас Гаврилович народився 1878 р. у м. Умань Уманського пов. Київської губ. Українець, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Економіст Управління Півд. залізниці. Заарештований 15 червня 1938 р. за антирад. українську націоналістичну агітацію та участь у шкідницькій організації (ст. 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 7 січня 1939 р. справу закрито (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Звільнений з-під варти 9 січня 1939 р.

ВИШНЕРУК Мартин Йосифович, див. *ВІШНЯРУК (Вишнерук) Мартин Йосифович.*

ВИШНЯК Василь Петрович народився 1899 р. на хут. Новий Пришиб Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Заоскілля Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник паровозного депо ст. Куп'янськ-Вузл. Північно-Донецької залізниці. Позбавлений виборчих прав. Ухвалою судової трійки ДПУ у 1929 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі на 3 роки. Заарештований 16 грудня 1937 р. за підривну роботу та к.-р. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Сталінській обл. 31 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 січня 1938 р. у [м. Сталіне Сталінської обл.]. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ВИШНЯКОВ Кузьма Пилипович народився 1900 р. у с. Глазунівка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Глазунівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Бригадир тваринників колгоспу ім. Калініна. У 1920 р. за участь у загоні політбандита Гурова майно конфісковане. Заарештований 4 березня 1938 р. за к.-р. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 вересня 1960 р.

ВИШНЯКОВ Петро Іванович народився 1870 р. у с. Константинове Суздальського пов. Владимирської губ. Росіянин, із священнослужителів, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Священик Казанської церкви. Заарештований 27 жовтня 1937 р. як член к.-р. угруповання духівництва та антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 2, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 5 травня 1962 р.

ВИШНЯКОВ Федір Степанович народився 1902 р. у с. Глазунівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Глазунівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний Жовтень». У 1932 р. за к.-р. діяльність засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ. Заарештований 15 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 25 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 25 грудня 1964 р.

ВІДЕНЬОВ (Веденьов) Яків Іванович, див. *ВЕДЕНЬОВ (Віденьов) Яків Іванович.*

ВІЛЬМЕНКО Матвій Андрійович, див. *ВЕЛЬМЕНКО (Вільменко) Матвій Андрійович.*

ВІЗЕ Генріх Густавович народився 1893 р. у с. Боголюбівка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Коханівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Будьонного. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 2 жовтня 1937 р. за шпигунську діяльність та за к.-р. агітацію (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 6 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 12 серпня 1989 р.

ВІЗЕ Роман Густавович народився 1901 р. у с. Стара Вікторівка Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ленінка Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Вільне життя». Заарештований 5 лютого 1938 р. за к.-р. та шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 14 жовтня 1938 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбував в Усольтабі. На 1958 р. проживав у с. Булатово Чердинського р-ну Молотовської обл. Реабілітований 15 серпня 1958 р.

ВІЗНЕР Едуард Фердинандович народився 1911 р. на хут. Рисовата Заславського пов.

Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Безмятежне Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Карла Маркса в с. Миропілля. У 1931 р. розкуркулений. У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 29 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 травня 1989 р.

ВІЗУЛЬ Арвід Рейнович народився 1896 р. у с. Великі Луки Островського пов. Псковської губ. Латвієць, із селян, освіта початкова, член ВКП(б) з 1931 р. Проживав у Харкові. Завідувач їдальні заводу «Світло шахтаря». Заарештований 6 січня 1938 р. як член антирад. націоналістичної шпигунської шкідницької організації (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 березня 1960 р.

ВІККЕ Андрій Янович народився 1882 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Безробітний. Заарештований 23 грудня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної шпигунської шкідницької латвійської організації (статті 54^6, 54^9 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 30 вересня 1960 р.

ВІЛЕНКІНА Гінда Еммануїлівна народилася 1896 р. у Вітебській губ. Єврейка, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Фельдшер психоневрологічного інституту Півд. залізниці. Заарештована 14 грудня 1937 р. як дружина ворога народу (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 10 квітня 1938 р. як соціально небезпечний елемент відданадана під гласний нагляд органів НКВС за місцем проживання на 2 роки. Реабілітована 26 жовтня 1989 р.

ВІЛЕНСЬКА Лія-Міхля Менделівна народилася 1901 р. у м. Сміле Роменського пов. Полтавської губ. Єврейка, з торговців-кустарів, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Не працювала, за фахом стенограф. Заарештована 14 січня 1938 р. як дружина ворога народу і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 лютого 1938 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Темтабі. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 10 березня 1943 р. за високі виробничі показники та відмінну поведінку в побуті термін покарання зменшено на 2 роки, 14 січня 1944 р. з-під варти звільнена. У 1943—1945 рр. керівник гуртка залізничного клубу. У 1945—1948 р. проживала в Києві, стенографістка Мінпромбудматеріалів, вислана з міста за розпорядженням Головного управління міліції як раніше засуджена. На 1956 р. проживала в м. Воронеж. Реабілітована 3 листопада 1956 р.

ВІЛІНСЬКИЙ Фелікс Антонович народився 1896 р. у с. Тріски Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав на хут. Купин Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова, коваль. У 1931 р. під слідством за к.-р. діяльність. У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 23 листопада 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

ВІЛІШИНСЬКИЙ Леонгард Едуардович народився 1898 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, із службовців, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Електромонтер транспортної контори Хардержнархарчу. Заарештований 30 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 липня 1989 р.

ВІЛЛІМСОН Іван Іванович народився 1879 р. у с. Цинтенгоф Перновського пов. Ліфляндської губ. Естонець, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник фінансового відділу заводу «Серп і молот». Заарештований 14 лютого 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^6, 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 листопада 1957 р.

ВІЛЛЬ Тамара Адольфівна народилася 1909 р. у м. Одеса Одеського пов. Херсонської губ. Українка, із службовців, освіта вища, позапарт., у 1925—1937 рр. член ВЛКСМ. Проживала в Харкові. Завідувач навчальної частини школи піонервожатих Харківського міськкому

ЛКСМУ. Заарештована 5 вересня 1937 р. як дружина члена антирад. організації і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 лютого 1938 р. як член сім'ї зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 5 років, а ухвалою від 5 жовтня 1939 р. ув'язнення у ВТТ замінено висланням до Казахстану на 5 років. На засланні перебувала в м. Павлодар Павлодарскої обл. Реабілітована 14 червня 1957 р.

ВІЛЬ Генріх Кіндратович народився 1883 р. у с. Шендаль Таврійської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Сахновщинському р-ні Харківської обл. Член колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 21 березня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 грудня 1963 р.

ВІЛЬЧЕВСЬКИЙ Олександр Олександрович народився 1895 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХЕТЗу. Заарештований 18 січня 1938 р. за шпигунську та диверсійну діяльність (статті 54^6, 54^9 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 листопада 1957 р.

ВІЛЬЧИНСЬКИЙ Віктор Олександрович народився 1888 р. у м. Тешен Герцогства Верхня та Нижня Силезія Австро-Угорської імперії. Німець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1931—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Агент авторемонтних майстерень Союзрадгосптрансу на ст. Бірки Півд. залізниці. Заарештований 20 січня 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 травня 1989 р.

ВІЛЬЧИНСЬКИЙ Михайло Лук'янович народився 1900 р. у с. Ігнатовичі Летичівського пов. Подільської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1930—1932 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Майстер 125-ї військової будівельної дільниці. Заарештований 5 вересня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 22 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

ВІЛЬЧИНСЬКИЙ Роман Зенонович народився 1876 р. у с. Травники Люблінської губ. Поляк, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Інженер Південної контори Союзтрансбуду. Заарештований 13 серпня 1937 р. за розвідувальну та антирад. діяльність (статті 54^6, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 червня 1957 р.

ВІЛЬЧИНСЬКИЙ Яків Євстафійович народився 1908 р. у с. П'ятикорів Володимир-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт., до 1934 р. член ВКП(б). Проживав у Лозівському р-ні Харківської обл. Член колгоспу «Червоний прапор». Заарештований 22 жовтня 1937 р. як член к.-р. шпигунської диверсійної організації (статті 54^1 п. «а», 54^9 через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 26 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 липня 1956 р.

ВІНГЛОВСЬКИЙ Фелікс Францович, див. *ВЕНГЛОВСЬКИЙ (Вінгловський) Фелікс Францович.*

ВІНЕВСЬКА (Веневська) Ганна Леонтіївна народилася 1900 р. у сел. Дружківка Бахмутського пов. Катеринославської губ. Росіянка, із селян, письмен., позапарт. Проживала у Харкові. Домогосподарка. Заарештована 20 листопада 1937 р. як дружина ворога народу і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 19 березня 1957 р.

ВІНЕЦЬКИЙ Лев Омелянович народився 1910 р. у м. Мелітополь Мелітопольського пов. Таврійської губ. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Інженер Інституту хімії. Заарештований 22 лютого 1938 р. за шпигунську, диверсійну і терористичну діяльність (статті 54^6, 54^8, 54^9 КК УРСР), справу закрито прокуратурою ХВО 19 листопада 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВІНК (Вінке) Леонард (Леонгард) Михайлович народився 1909 р. у кол. Людвиківка Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. На 1932 р. проживав у кол. Людвиківка Пулинського р-ну. Заарештований 9 лютого 1932 р. за ст. 54^{10} КК УСРР і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 грудня 1932 р. висланий на 3 роки до Північного краю. Звільнений з-під варти у 1934 р. Проживав у м. Житомир, візник. У лютому 1938 р. приїхав до Харківської обл. Прожи-

вав на хут. Верхньо-Водяне Близнюківського р-ну Харківської обл. Чорнороб елеватора на ст. Самійлівка Півд. залізниці. Заарештований 19 лютого 1938 р. як член к.-р. німецької націоналістичної організації та за к.-р. агітацію (статті 54^7, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 10 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 липня 1960 р. і 1989 р.

ВІНКЛЕР Марія Сергіївна народилася 1905 р. у Києві. Росіянка, із службовців, освіта вища, позапарт., у 1920—1936 рр. член ВКП(б). Проживала в Харкові. Економіст Харківського облплану. Заарештована 4 жовтня 1937 р. як член сім'ї зрадника батьківщини (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 2 листопада 1937 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Сибтабі, Північсхідтабі. Померла 19 квітня 1985 р. у м. Брянськ Брянської обл. Реабілітована 5 жовтня 1956 р.

ВІННИКОВ Андрій Омелянович народився 1884 р. у с. Неданна Рильського пов. Орловської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1917—1918 рр. член партії лівих есерів, у 1919 р. член РКП(б). Проживав у м. Ізюм Ізюмського пов. Харківської обл. Пенсіонер. У 1920 р. заарештовувався ЧК, у 1921 р. за к.-р. діяльність висланий на Північ. Заарештований 26 листопада 1937 р. і за вимогою ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Красний Лиман висланий з м. Ізюм. Заарештований 7 лютого 1938 р. як член підпільної антирад. організації есерів (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 травня 1938 р. (статті 54^2, 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 березня 1989 р.

ВІННИКОВ Павло Андрійович народився 1880 р. у м. Чугуїв Зміївського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1913—1922 рр. член партії есерів. Проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Продавець Чугуївського військторгу № 2. Заарештований 11 лютого 1938 р. як член к.-р. організації, яка ставила за мету повалення рад. влади шляхом збройного повстання (статті 54^2, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1959 р.

ВІННИЦЬКИЙ Данило Маркович народився 1901 р. у м. Херсон Херсонської губ. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач бюро електриків заводу № 183. Заарештований 18 вересня 1937 р. у м. Сочі УНКВС по Азово-Чорноморському краю за розпорядженням УНКВС по Харківській обл. за зв'язки з німецькою розвідкою та за шкідницьку діяльність (статті 54^6, 54^7 КК УРСР), етапований до Харківської в'язниці. Справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 16 червня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). На 1961 р. проживав у Харкові.

ВІНОГРОДСЬКИЙ Вацлав Петрович народився 1897 р. у с. Тартак Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Будьонівка Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Будьонного. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 24 листопада 1937 р. як член к.-р. націоналістичної польської організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 10 серпня 1989 р.

ВІНТ Едуард Іванович народився 1894 р. у м. Юр'їв Юр'ївського пов. Ліфляндської губ. Естонець, із селян, освіта середня, позапарт., у 1920—1922 рр. член РКП(б). Проживав у Харкові. Бухгалтер Ленінської районної ради. Заарештований 9 березня 1938 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 29 вересня 1938 р. (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 травня 1958 р.

ВІНТЕРЛЕ Роберт Генріхович народився 1902 р. у кол. Дорофіївка [Новоград-Волинського пов. Волинської губ.] Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Ловейківка Шевченківського р-ну Харківської обл. Рахівник колгоспу ім. 2-ї П'ятирічки. Заарештований 15 грудня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 квітня 1989 р.

ВІРИЧ Федір Семенович народився 1882 р. у с. Павлівка Олександрівського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1924—1936 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Завідувач ремонтної майстерні і господарства 3-го відділення ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 19 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і військовим трибуналом

ХВО 14 червня 1939 р. (статті 54^7, 54^8 через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) засуджений на 13 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 5 років. Термін покарання відбував в Унжтабі на ст. Сухобезводне Горьківської залізниці. Ухвалою військової колегії Верховного Суду СРСР від 22 червня 1940 р. вирок скасовано, справу повернено на дослідування. Справу закрито УДБ ХОУ НКДБ 24 квітня 1941 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР). На 1944 р. сторож ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 22 травня 1944 р. за допомогу німецько-фашистській владі у період окупації (статті 54^3, 54^{10} ч. 2 КК УРСР), 31 серпня 1944 р. помер у залізничній лікарні ст. Основа. Справу закрито УКДБ при РМ СРСР на Півд. залізниці 10 грудня 1954 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР).

ВІРПША Віктор Казимирович народився 1884 р. у м. Вільно Віленської губ. Поляк, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Харенерго. Заарештований 6 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність на користь Польщі (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

ВІРЧЕНКО Кирило Федорович народився 1885 р. на хут. Михайлівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Михайлівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Перемога». У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 12 лютого 1938 р. як член к.-р. української націоналістичної повстанської організації (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 травня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 листопада 1958 р.

ВІСАРІОНОВА Зінаїда Михайлівна народилася 1903 р. у Києві. Українка, з робітників, освіта неповна середня, позапарт. Проживала в Харкові. Друкарка штабу ХВО. Заарештована 8 жовтня 1937 р. як дружина учасника військово-фашистської змови (ст. 54^1 п. «в» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Реабілітована 17 липня 1956 р.

ВІСНЕВСЬКИЙ Роман Йосифович народився 1897 р. у Варшаві. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт., до 1926 р. член ВКП(б). Проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну Харківської обл. Завідувач бібліотеки радгоспу «Профінтерн». Заарештований 17 серпня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР від 14 жовтня 1937 р. позбавлений волі у концтаборі на 10 років. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 21 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 2 серпня 1989 р.

ВІСНІЄВСЬКИЙ Броніслав Олександрович народився 1879 р. у с. Конописки Ченстоховського пов. Петроковської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Старший кондуктор приміських поїздів кондукторського резерву ст. Люботин Півд. залізниці. Заарештований 21 серпня 1937 р. за шпигунство та за антирад. агітацію (статті 54^6, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 21 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Сибтабі. Реабілітований 25 серпня 1994 р.

ВІСТАЛЕР Франц Іванович народився 1892 р. у с. Полубожок Королівства Угорщина Австро-Угорської імперії. Німець, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Близнюки Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Комсомолець», чоботар. Заарештований 1 березня 1938 р. як член к.-р. організації та за шпигунство на користь однієї з капіталістичних держав (статті 54^6, 54^7, 54^9, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 3 листопада 1961 р.

ВІСЬКО Едуард Петрович народився 1886 р. у м. Пінськ Пінського пов. Мінської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1925—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Завгосп 9-ї транспортної школи. Заарештований 21 серпня 1937 р. за зв'язок з іноземним консульством та за шпигунську діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 1 квітня 1989 р.

ВІТ Густав Андрійович народився 1898 р. на ст. Олександрівка Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Терни Дворічанського р-ну Харківської обл. Робітник майстерні з ремонту взуття. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС

СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 листопада 1963 р.

ВІТ Еміль Іванович народився 1889 р. у с. Новоолександрівка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піщанка Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний боєць». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 16 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 квітня 1975 р.

ВІТАЛІН Ян Бренцович, див. *ВІТОЛІН (Віталін) Ян Бренцович.*

ВІТЕНБЕРГ Катерина Яківна народилася 1912 р. у м. Мелітополь Мелітопольського пов. Таврійської губ. Єврейка, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Учителька школи № 109. Заарештованою не була, під підпискою про невиїзд з 18 квітня 1938 р. як дружина засудженого члена антирад. терористичної організації (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 2 червня 1938 р. як соціально небезпечний елемент передана під гласний нагляд за місцем проживання на 2 роки. Реабілітована 29 жовтня 1989 р.

ВІТІХНОВСЬКА Фріда Зельманівна народилася 1897 р. у м. Олександрія Олександрійського пов. Херсонської губ. Єврейка, із службовців (торговців), освіта незакінчена вища, позапарт., у 1917—1919 рр. член РСДРП(м). Проживала в Харкові. Бібліотекарка Харківської дитячої клініки. Заарештована 24 лютого 1938 р. як член підпільної антирад. організації українських есерів (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 листопада 1939 р. за участь у антирад. організації позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбувала в Картабі та Актюбінському ВТТ, звільнена з-під варти 23 квітня 1947 р. На 1949 р. проживала в м. Олександрія Кіровоградської обл., домогосподарка. Ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від 24 вересня 1949 р. за участь у есерівській та меншовицькій організаціях (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) вислана на поселення до Красноярського краю. 16 липня 1954 р. із заслання звільнена. Реабілітована 30 листопада 1989 р.

ВІТКОВСЬКИЙ Гнат Станіславович народився 1883 р. у с. Слижине Мінської губ. Білорус, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХЕМЗу і ХЕТЗу. Заарештований 3 червня 1938 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 вересня 1938 р. (статті 54^6, 54^9 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1989 р.

ВІТКОВСЬКИЙ Іван Семенович народився 1869 р. у слоб. Стецьківка Сумського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Консультант інструментального бюро заводу «Серп і молот». Заарештований 12 квітня 1938 р. як член к.-р. шпигунської диверсійної організації (статті 54^6, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^6, 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 листопада 1957 р.

ВІТКОВСЬКИЙ Кирило Володимирович народився 1878 р. у слоб. Стецьківка Сумського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав і працював у Литвинівському відділенні бурякорадгоспу «Підсереднянський» Великобурлуцького р-ну Харківської обл. У 1925 р. позбавлений виборчих прав. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 14 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію та за шкідництво (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Горшортабі на ст. Ахпун Томської залізниці. Реабілітований 21 липня 1994 р.

ВІТКОВСЬКИЙ Франц Іванович народився 1859 р. в міст. Мжежино провінції Східна Прусія. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Пенсіонер. Заарештований 30 вересня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 31 листопада 1937 р. за недостатності матеріалів для притягнення до суду. Звільнений з-під варти 8 грудня 1937 р.

ВІТМАН Мейєр Маркович народився 1912 р. у м. Двінськ Двінського пов. Вітебської губ. Єврей, із службовців, освіта незакінчена вища, позапарт., у 1934—1937 рр. член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Студент Українського поліграфічного інституту. Заарештований 4 грудня 1937 р. за шпигунську роботу (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл.

Розстріляний 27 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

ВІТОЛ Жан Янович народився 1890 р. у Добрянському пов. Курляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, у 1912—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Заступник начальника політвідділу Управління Півд. залізниці. Заарештований 22 жовтня 1937 р. як член диверсійної терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР), згідно з постановою ДТВ ГУДБ НКВС Півд. залізниці від 3 грудня 1937 р. конвойований до Москви у розпорядження ГУДБ НКВС СРСР. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 10 березня 1938 р. (статті 58^{1} п. «а», 58^{8}, 58^{11} КК РРФСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 10 березня 1938 р. у Москві. Реабілітований 25 липня 1957 р.

ВІТОЛ Мартин Янович народився 1883 р. у с. Ямполь Ліфляндської губ. Латвієць, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач гужтранспорту ХЕТЗу. Заарештований 3 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 січня 1957 р.

ВІТОЛ Рудольф Олександрович народився 1884 р. у с. Гайдес Валкського пов. Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Пенсіонер. Заарештований 3 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 15 січня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Звільнений з-під варти 31 січня 1938 р.

ВІТОЛІН (Віталін) Ян Бренцович народився 1883 р. у м. Фрідріхштадт Фрідріхштадтського пов. Курляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Робітник ХЕМЗу і ХТГЗу. Заарештований 11 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність та зв'язок з к.-р. елементом (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1989 р.

ВІТОРТ Костянтин Костянтинович народився 1894 р. у м. Вількомир Вількомирського пов. Ковенської губ. Поляк, з робітників, освіта середня, позапарт., у 1919—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Бухгалтер станції швидкої допомоги Орджонікідзевського р-ну. Заарештований 22 червня 1938 р. за к.-р. націоналістичну діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 30 січня 1957 р.

ВІТРЕНКО Дмитро Михайлович народився 1891 р. у с. Борисівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Комірник Головхолодопрому. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 4 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Помер 1944 р. у місцях ув'язнення. Реабілітований 13 червня 1958 р.

ВІТРЕНКО Павло Михайлович народився 1899 р. у с. Борисівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Робітник багетної фабрики ім. 19-ї річниці Жовтня. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 4 листопада 1937 р. як розкуркулений, за службу в армії Петлюри, за антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 5 вересня 1958 р.

ВІТРЕНКО Федір Тимофійович народився 1898 р. на хут. Глинськ Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Глинськ Ізюмського р-ну Харківської обл. Робітник електростанції ІПРЗу. Заарештований 23 лютого 1938 р. як член польської шпигунської організації та за підривну роботу на виробництві (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Красний Лиман Північно-Донецької залізниці 13 серпня 1938 р. за відсутності компрометуючих матеріалів.

ВІТРОВ Іван Вікторович народився 1893 р. у с. Білий Колодязь Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Білий Колодязь Вовчанського р-ну Харківської обл. Робітник школи. У 1929 р. розкуркулений. Ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР у 1933 р. (ст. 54^{10} КК УСРР) висланий до Північного краю на 5 років. Заарештований 5 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 17 травня 1989 р.

ВІТРОВ Михайло Кіндратович народився 1905 р. у с. Білий Колодязь Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта

вища, позапарт. Проживав у Харкові. Головний інженер НДІ «Діпросталь». Заарештований 24 серпня 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність (статті 54^6, 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00439 від 25 липня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 грудня 1961 р.

ВІТРОВ Михайло Парфілович (Порфирійович) народився 1889 р. на хут. Бузова Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав і працював у Підсередняньському радгоспі у Великобурлуцькому р-ні Харківської обл. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 23 грудня 1937 р. за антирад. агітацію, за поразенські погляди та терористичні наміри (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 7 квітня 1989 р.

ВІТРОВ Феодосій Павлович народився 1884 р. у с. Білий Колодязь Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Білий Колодязь Вовчанського р-ну Харківської обл. Робітник радгоспу «Білий Колодязь». Заарештований 7 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 17 травня 1989 р.

ВІТТ Рейнгольд Оттович народився 1908 р. у с. Березівка Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гракове Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 29 грудня 1937 р. за к.-р. фашистську агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

ВІТТЕ Валентин Адольфович народився 1881 р. у м. Воронеж Воронезької губ. Німець, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Заступник начальника фінансового відділу Коксохіммонтажу. Заарештований 23 лютого 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 22 вересня 1938 р. (статті 54^6, 54^{10} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 30 березня 1989 р.

ВІТТЕ Лео Робертович народився 1890 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Німець, з торговців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач Харківського інституту комунального будівництва. Заарештований 26 березня 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^6, 54^9, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 листопада 1958 р.

ВІТТЕ Рудольф Робертович народився 1893 р. і проживав у Харкові. Німець, з торговців, освіта вища, позапарт. Завідувач кафедри іноземних мов ХДУ, доцент. Заарештований 11 квітня 1938 р. за шпигунство (ст. 54^6 КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 20 жовтня 1938 р. (статті 54^1 п. «а», 54^8, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 20 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 квітня 1965 р.

ВІТЧАК Станіслав Рохович народився 1892 р. у с. Кшимиїв Лодзинського пов. Петроковської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новодмитрівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Ілліча. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 8 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 березня 1966 р.

ВІТЧЕНКО Матвій Володимирович народився 1889 р. у с. Землянки Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Землянки Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний схід». У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. У 1931 р. під слідством ОДПУ за участь у «волинці». Заарештований 5 травня 1938 р. як член к.-р. куркульської організації та за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 6 січня 1961 р.

ВІТЧЕНКО Микита Трохимович народився 1899 р. у с. Новогригорівка Верхньодніпровського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1925—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Вихователь

дитячої колонії в с. Комарівка Ізюмського р-ну Харківської обл. Заарештований 15 жовтня 1937 р. за шпигунство (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 серпня 1964 р.

ВІХМАН Вульф Мойсейович народився 1908 р. у с. Великий Щимель Городнянського пов. Чернігівської губ. Єврей, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Плановик заводу № 193. У 1926 р. засуджений як член молодіжної сіоністської організації та за к.-р. діяльність. Заарештований 29 квітня 1938 р. за к.-р. націоналістичну діяльність (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР), справу закрито прокуратурою Харківської обл. 20 червня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВІХТЕР Аврам Юліусович, див. *ВЕХТЕР (Віхтер) Аврам Юліусович.*

ВІЦЕНТІЙ Густав Готлібович народився 1896 р. у с. Горщик Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сенькове Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник Синьківської МТС. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 червня 1959 р.

ВІЧАУ Карл Андрійович народився 1880 р. у Курляндській губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХЕТЗу. Заарештований 23 грудня 1937 р. як член к.-р. шкідницької організації (статті 54^6, 54^9 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 січня 1957 р.

ВІШНЯРУК (Вишнерук) Мартин Йосифович народився 1886 р. у с. Каменка Каліської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Сахновщина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Робітник Сахновщинської пошти. Заарештований 5 травня 1938 р. як член к.-р. польської націоналістичної організації та за к.-р. діяльність (статті 54^7, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 вересня 1938 р. (статті 54^6, 54^9, КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 березня 1989 р.

ВЛАДЗІЄВСЬКИЙ Леонід Антонович народився 1901 р. у с. Мурафа Богодухівського пов. Харківської губ. Поляк, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Кияниця Хотинського р-ну Харківської обл. Головний бухгалтер Кияницького цукрозаводу. Заарештований 29 вересня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою комісії НКВС і прокурора СРСР від 30 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 4 січня 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Єрцевському відділенні Каргопольтабу. Після звільнення з-під варти працював як вільнонайманий на посаді головного бухгалтера табвідділення № 2. Реабілітований 10 жовтня 1955 р.

ВЛАДИМИРОВ Сергій Володимирович народився 1895 р. у с. Старе Херсонської губ. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Товарознавець обласної контори Укрторгу. Заарештований 6 червня 1938 р. як член повстанської організації (статті 54^2, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 15 січня 1939 р. зі звільненням з-під варти.

ВЛАСЕНКО Іван Іванович народився 1901 р. у с. Крючки Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1925—1936 рр. член ВКП(б). Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Інспектор ІПРЗу. Заарештований 7 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію та підривну діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Донецькій обл. від 13 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амурзалізничтабі. Реабілітований 3 липня 1958 р.

ВЛАСЕНКО Ілля Дмитрович народився 1910 р. у с. Липці Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач технічної механіки ХЕТЗу. Заарештований 27 лютого 1938 р. як член к.-р. есерівської терористичної організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 16 березня 1939 р. за браком доказів зі звільненням з-під варти.

ВЛАСЕНКО Лаврентій Максимович народився 1916 р. у с. Білки Сквирського пов. Київської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Семенівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Учитель Семенівської початкової школи. Заарешто-

ваний 5 серпня 1937 р. як член к.-р. шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 1 грудня 1959 р.

ВЛАСЕНКО Леонтій Хомич народився 1893 р. у с. Барвінкове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шидлівська Слов'янського р-ну Донецької обл. Робітник промартілі ім. Молотова. У 1930 р. розкуркулений, за злісне невиконання держзобов'язань позбавлений волі на 1 рік. Заарештований 2 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 25 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі. Реабілітований 8 червня 1989 р.

ВЛАСЕНКО Максим Степанович народився 1876 р. у с. Білка Житомирського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Семенівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний орач». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 17 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 12 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 квітня 1989 р.

ВЛАСЕНКО Микола Васильович народився 1876 р. у с. Гулянка Житомирського пов. Волинської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Башилівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Комінтерну. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. У 1932 р. висланий до Північного краю, у 1934 р. з місця заслання втік. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 1 січня 1938 р. за к.-р. роботу (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 7 серпня 1989 р.

ВЛАСЕНКО Михайло Іванович народився 1887 р. у с. Івани Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новоселівка Нововодолазького р-ну Харківської обл. Швейцар ХАДІ. Заарештований 1 березня 1938 р. як член к.-р. організації, яка ставила за мету повалення рад. влади (ст. 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 квітня 1938 р. (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 березня 1989 р.

ВЛАСЕНКО Охрім Павлович народився 1899 р. у с. Комишувата Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Мокрянка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Переможний шлях». [Розкуркулений]. Заарештований 5 листопада 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 5 квітня 1989 р.

ВЛАСОВ Іван Андрійович народився 1883 р. у с. Піщанка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піщанка Красноградського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 1 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито Красноградським РВ НКВС 17 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Звільнений з-під варти 28 червня 1939 р.

ВЛАСОВ Йосип Опанасович народився 1869 р. у с. Піщанка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піщанка Красноградського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 5 серпня 1937 р. за антирад. агітацію, зв'язки з антирад. елементом та участь у самосуді над бідняками у 1927 р. (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 24 березня 1989 р.

ВЛАСОВА Єлизавета Олександрівна народилася 1910 р. і проживала в Харкові. Українка, із службовців, освіта початкова, позапарт. Домогосподарка. Заарештована 11 листопада 1937 р. як дружина засудженого за шпигунство на користь Німеччини і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. вислана до Казахстану на 5 років. На засланні перебувала в м. Семипалатинськ Східно-Казахської обл. На 1993 р. проживала в сел. Шолоховське Бєлокалитвинського р-ну Ростовської обл. Реабілітована 31 березня 1989 р.

ВЛАСОВСЬКА Наталія Петрівна народилася 1897 р. у м. Куп'янськ Куп'янського пов. Харківської губ. Українка, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові.

Лікар-педіатр 4-го єдиного диспансеру і дитячої клініки мединституту. Заарештована 11 січня 1938 р. як дружина ворога народу (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 березня 1938 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбувала в Сибтабі, звільнена з-під варти 11 листопада 1942 р. Ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від 1 липня 1950 р. судимість знято. На 1957 р. проживала в м. Новозибків Брянської обл. Реабілітована 28 листопада 1958 р.

ВЛАСОВСЬКИЙ Яків Федорович народився 1876 р. у с. Вільшана Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну Харківської обл. Конторник Вовчанського приймального пункту цукрового буряку. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 18 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 11 липня 1989 р.

ВЛАСЮК Мойсей Семенович народився 1908 р. у с. Милятин Володимир-Волинського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новоолександрівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «КІМ». У 1933 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 6 вересня 1937 р. за розвідувальну діяльність на користь Польщі (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 15 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

ВНУКОВСЬКИЙ Броніслав Миколайович народився 1894 р. у м. Варшаві. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт., до 1935 р. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у м. Лубни Лубнівського р-ну Харківської обл. Робітник депо ст. Лубни Півд. залізниці. Заарештований 26 серпня 1937 р. за зв'язки з закордоном, шпигунську діяльність та спробу виїхати до Польщі (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 24 вересня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

ВНУКОВСЬКИЙ Йосиф Павлович народився 1903 р. у м. Городок Кам'янець-Подільського пов. Подільської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Грачівка Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 23 листопада 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 12 вересня 1959 р.

ВОВЖЕНЧИК Карл Семенович народився 1897 р. у с. Чернов Петроковського пов. Петроковської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1928—1931 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Пекар хлібопекарні Зміївської міськспоживспілки. Заарештований 19 квітня 1938 р. за шпигунську діяльність та за к.-р. агітацію (статті 54^6, 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 вересня 1938 р. (статті 54^6, 54^7, 54^9, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 лютого 1960 р.

ВОВК Андрій Михайлович народився 1880 р. на хут. Война Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну. Харківської обл. Робітник ІПРЗу. У 1930 р. розкуркулений, висланий за межі села. Заарештований 7 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію та ворожі настрої (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Північно-Донецької залізниці 11 березня 1939 р. засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований 24 листопада 1992 р.

ВОВК Іван Григорович народився 1901 р. у с. Сторожове Полтавського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1927—1928 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Комарівка Харківського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу ім. 1 Травня. Заарештований 17 квітня 1938 р. як член військової петлюрівської к.-р. організації (статті 54^1 п. «а», 54^{11} КК УРСР) і Харківським облсудом 16 травня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

ВОВК Микита Антонович народився 1893 р. у с. Грушуваха Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1928—1932 рр. член ВКП(б). Проживав на хут. Волвенківське Петрівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Куйбишева. Заарештований 16 лютого 1938 р. як член к.-р. націоналістичної групи (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Петрівським РВ НКВС 11 лютого 1939 р.

(ст. 197 ч. 2 КПК УРСР), звільнений з-під варти 10 березня 1939 р.

ВОВК Микола Йосипович народився 1895 р. на хут. Голубів Яр Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Червоний Оскіл Ізюмського р-ну Харківської обл. Чорнороб артілі Гідрозембуду. Заарештований 6 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 28 квітня 1939 р. засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 4 роки. Ухвалою Верховного Суду УРСР від 13 серпня 1939 р. вирок скасовано, справу передано на новий розгляд зі стадії судового слідства, 21 вересня 1939 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд. Заарештований повторно 21 січня 1941 р. і Харківським облсудом 30 січня 1941 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований 23 жовтня 1992 р.

ВОВК Михайло Іванович народився 1908 р. у с. Шегині Мостиського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, з робітників, освіта середня, з 1931 р. член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Завідувач балетної школи. Заарештований 7 серпня 1937 р. за розвідувальну діяльність на користь Польщі (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1989 р.

ВОВКОДАВ Микола Порфирович, див. *ВОЛКОДАВ (Вовкодав) Микола Порфирович.*

ВОВЧЕНКО Семен Кузьмич народився 1887 р. у м. Валки Валківського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Машиніст депо «Жовтень» ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 18 лютого 1938 р. за дезорганізацію на виробництві, зв'язок з меншовиками (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 9 червня 1938 р. засуджений до 4 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Термін покарання відбував в Унжентабі. Ухвалою Верховного Суду СРСР від 27 грудня 1939 р. вирок лінсуду скасовано, справу закрито.

ВОГРИВЕНКО Іван Васильович народився 1896 р. у с. Андріївка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кегичівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Робітник Кегичівської МТС. Заарештований 25 серпня 1937 р. за націоналістичну агітацію та вихваляння фашизму (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 8 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1959 р.

ВОДЗІНСЬКА Броніслава Уляніана народилася 1894 р. у с. Олтаже Островського пов. Ломжинської губ. Полька, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в с. Ялканка Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоне Запоріжжя». У 1935 р. в адміністративному порядку переселена з прикордонної смуги. Заарештована 9 вересня 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і ухвалою комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР від 20 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлена волі у концтаборі на 10 років. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 листопада 1937 р. позбавлена волі у ВТТ на 10 років. Реабілітована 27 червня 1989 р.

ВОДЗІНСЬКА Ольга Петрівна народилась 1891 р. у с. Мар'янівка Житомирського пов. Волинської губ. Українка, із селян, неписьмен., позапарт. Проживала в с. Гаврилівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Шевченка. У 1933 р. за невиконання хлібозаготівлі позбавлена волі на 3 роки. У 1936 р. в адміністративному порядку переселена з прикордонної смуги. Заарештована 9 вересня 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляна 13 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітована 10 серпня 1989 р.

ВОДОЛАЖКО Сергій Степанович народився 1893 р. у с. Шандрівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шандрівка Лозівського р-ну Харківської обл. Продавець робкоопу радгоспу «Комбайн». У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 7 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 10 травня 1989 р.

ВОДОЛАЖЧЕНКО Ольга Гаврилівна народилася 1888 р. у м. Севастополь Таврійської губ. Українка, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживала у Харкові. Викладач ХІІТу, доцент. Заарештована 2 серпня 1937 р. як член антирад. української націоналістичної повстанської організації (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС

СРСР від 23 листопада 1939 р. за участь в антирад. націоналістичній організації вислана до Казахстану на 5 років. Померла 30 жовтня 1972 р. у м. Миколаєві. Реабілітована 13 березня 1964 р.

ВОДОЛАЖЧЕНКО Трохим Тихонович народився 1886 р. у с. Нова Водолага Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач ФЗУ при трамвайному тресті. Заарештований 6 серпня 1937 р. за виступи проти більшовиків та к.-р. націоналістичну роботу (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі, де й помер 12 серпня 1938 р. Постановою слідчастини УНКВС по Харківській обл. 16 лютого 1940 р. рішення особливої трійки скасовано, справу закрито (ст. 4 п. «д» КПК УРСР). Реабілітований 15 квітня 1958 р.

ВОДОЛАЗЬКИЙ Анатолій Степанович народився 1904 р. у с. Петропавлівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., до 1931 р. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у с. Петропавлівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Інспектор-ревізор Куп'янського райземвідділу. Заарештований 8 серпня 1937 р. за розповсюдження к.-р. анекдотів і вихваляння ідей Троцького (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. (статті 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Помер 15 червня 1939 р. у місці ув'язнення. Реабілітований 15 квітня 1960 р.

ВОДОЛАЗЬКИЙ Михайло Іванович народився 1914 р. у с. Хотімля Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Служив у м. Чернігів Чернігівської обл. Червоноармієць 135-го арт. полку. Заарештований 3 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і військовим трибуналом військової частини 4434 КВО 10 лютого 1938 р. засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. На 1957 р. проживав у сел. Ягідне Магаданської обл. Реабілітований 6 лютого 1957 р.

ВОДОЛАЗЬКИЙ Юхим Михайлович народився 1905 р. на хут. Царівський Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник Куп'янського цукрового заводу. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 3 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Самартабі у Молотовському р-ні Куйбишевської обл. Справу закрито слідчастиною ХОУ НКВС 28 січня 1940 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Звільнений з-під варти 20 лютого 1940 р.

ВОДОТИКА Свиридон Корнійович народився 1892 р. у с. Павлівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Павлівка Богодухівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. Заарештований 9 лютого 1938 р. за антирад. настрої (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 квітня 1938 р. (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 липня 1958 р.

ВОДЯНИЦЬКИЙ Андрій Пилипович народився 1899 р. у с. Високопілля Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Високопілля Коломацького р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Дніпрельстан». У 1930 р. частину майна конфісковано. У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 22 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 червня 1989 р.

ВОДЯННИКОВ Іван Іванович народився 1901 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Керуючий справами ЦК профспілки робітників бурякорадгоспів СРСР. Заарештований 29 березня 1938 р. як білий офіцер у минулому та член к.-р. білогвардійської бойової організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 27 червня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВОЄХЕВИЧ Микола Федорович народився 1898 р. у с. Богоявленське Херсонського пов. Херсонської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт., до 1917 р. член «Поалей Ціон». Проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну Харківської обл. Викладач педшколи. Заарештований 3 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію серед викладачів (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 15 червня 1989 р.

ВОЗНА Ірина Мусіївна народилася 1891 р. у м. Єлисаветград Єлисаветградського пов.

Херсонської губ. Українка, з робітників, освіта початкова, у 1927—1937 рр. член ВКП(б). Проживала у Харкові. Контролер Шовкозбуту. Заарештована 11 січня 1937 р. як дружина члена антирад. терористичної організації й ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 26 березня 1938 р. як член сім'ї зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбувала в Картабі. Реабілітована 15 квітня 1989 р.

ВОЗНИЙ Василь Степанович народився 1900 р. у с. Устрики Тернопільського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХЕМЗу. Заарештований 21 жовтня 1937 р. як член к.-р. шпигунської диверсійної організації (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 1 грудня 1959 р.

ВОЗНИЙ Олександр Дем'янович народився 1903 р. у сел. Панютине Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Панютине Лозівського р-ну Харківської обл. Машиніст електростанції ПВРЗ. Заарештований 14 лютого 1938 р. як член антирад. правотроцькістстської організації та за шкідницьку роботу (статті 54^{7}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 19 квітня 1939 р. (статті 54^{8} через ст. 17, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) засуджений на 15 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Термін покарання відбував у Крастабі. Ухвалою військової колегії Верховного Суду СРСР від 7 березня 1941 р. вирок військового трибуналу скасовано, справу направлено на новий розгляд зі стадії попереднього слідства. Крайовим судом Красноярського краю при Крастабі 9 жовтня 1942 р. (ст. 111 КК РРФСР) засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ із зарахуванням вже відбутого строку в термін покарання. Помер 28 січня 1956 р. Реабілітований 21 лютого 1959 р.

ВОЗНИЙ Федір Федорович народився 1893 р. у м. Єлисаветград Єлисаветградського пов. Херсонської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., до 1937 р. член ВКП(б). Проживав у Харкові. 2-й секретар Дзержинського райкому КП(б)У. Заарештований 17 серпня 1937 р. як член к.-р. троцькістської організації (статті 54^{11}, 54^{8} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 31 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 31 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 17 серпня 1994 р.

ВОЗНЮК Дмитро Лук'янович народився 1891 р. у с. Чолівка Овруцького пов. Волинської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Верхня Самара Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червона Самара». У 1923 р. за к.-р. агітацію покараний на 10 років позбавлення волі в концтаборі. У 1929 р. колегією ОДПУ за к.-р. дії висланий на Соловецькі острови. В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 5 серпня 1937 р. за антирад. агітацію, вихваляння фашистської диктатури, поширення чуток про загибель рад. влади (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 вересня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Івдельтабі. Розстріляний 30 грудня 1941 р. у Свердловській обл. за вироком військового трибуналу військ НКВС від 10 жовтня 1941 р. за антирад. діяльність. Реабілітований 7 червня 1989 р.

ВОЇНОВ Василь Павлович народився 1889 р. у с. Благодатноє Курської губ. Росіянин, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Конструктор Діпросталі. Заарештований 13 жовтня 1937 р. за участь в есерівському підпіллі (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 лютого 1957 р.

ВОЙНАЛОВИЧ Пилип Іванович народився 1887 р. у с. Катеринівка Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нікольське Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 30 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 березня 1956 р.

ВОЙНИКОВ Іван Павлович народився 1896 р. у с. Діанівка Бердянського пов. Таврійської губ. Болгарин, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач Харківського технікуму промислового транспорту. Заарештований 11 лютого 1938 р. як член к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 жовтня 1938 р. (статті 54^{10},

54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 листопада 1938 р. у Харкові. Реабілітований 23 жовтня 1956 р.

ВОЙНІЦЬКИЙ Віктор Йосифович народився 1902 р. у с. Куна Гайсинського пов. Подільської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп’янськ Куп’янського р-ну Харківської обл. Робітник Куп’янського Плодовочторгу. Заарештований 18 жовтня 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 23 жовтня 1959 р.

ВОЙНОЛОВИЧ Целестин Іванович народився 1894 р. у с. Болярка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мокрянка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Переможний шлях». У адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 30 грудня 1937 р. за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 грудня 1963 р.

ВОЙСКУН Самуїл Лазарович народився 1891 р. у м. Свенцяни Свенцянського пов. Віленської губ. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Провізор аптеки № 26. Заарештований 24 квітня 1938 р. як член польської шпигунської диверсійної організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 вересня 1989 р.

ВОЙТ Семен Петрович народився 1897 р. у с. Красненьке Липовецького пов. Київської губ. Українець, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у с. Вільхуватка Вільхуватського р-ну Харківської обл. Завідувач ветеринарної лікарні. У 1930 р. під слідством Дашівського РВ ДПУ за к.-р. діяльність; у 1934 р. — за шкідництво. Заарештований 19 серпня 1938 р. за к.-р. і шкідницьку діяльність (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 27 червня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВОЙТАЛЬ (Войтель) Август Августович народився 1901 р. і проживав у Харкові. Поляк, з робітників, освіта середня, позапарт. Робітник Харківського велозаводу ім. Петровського. Заарештований 7 листопада 1937 р. як агент німецької розвідки (ст. 54^{6} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 14 грудня 1937 р. за підозрою у шпигунстві висланий за межі СРСР. Реабілітований 4 травня 1989 р.

ВОЙТАЛЬ Петро Антонович народився 1891 р. у м. Велюнь Велюнського пов. Калиської губ. Поляк, з робітників, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Вахтер 2-ї Харківської взуттєвої фабрики. Заарештований 21 серпня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

ВОЙТАШЕВСЬКИЙ Григорій Петрович народився 1886 р. у м. Ічня Борзненського пов. Чернігівської губ. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт., у 1905—1918 р. член УСДРП. Проживав у Харкові. Працівник Харківської облдовідки. У 1921 р. під арештом ВУЧК за к.-р. агітацію. Заарештований 1 серпня 1937 р. як член антирад. партії УСДРП, зв’язки з ворогами рад. влади (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 21 червня 1989 р.

ВОЙТАШИНСЬКИЙ Болеслав Іванович народився 1893 р. у м. Дзялошин Велюнського пов. Каліської губ. Поляк, із селян, освіта вища, у 1918—1938 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Директор поліклініки № 9. Заарештований 1 червня 1938 р. як керівник к.-р. організації ПОВ (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 20 жовтня 1938 р. (статті 54^{1} п. «а», 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 20 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 січня 1958 р.

ВОЙТЕЛЬ Август Августович, див. *ВОЙТАЛЬ (Войтель) Август Августович.*

ВОЙТЕНКО Костянтин Михайлович народився 1894 р. у м. Вовчанськ Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, з міщан, освіта початкова, позапарт., у 1924—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Комірник магазину запчастин. Заарештований 5 квітня 1938 р. як член к.-р. правотроцькістської організації та за шкідництво (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 21 жовтня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією осо-

бистого майна. Розстріляний 21 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 6 лютого 1957 р.

ВОЙТЕНКО Михайло Павлович народився 1912 р. у с. Пулин Житомирського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Масютівка Дворічанського р-ну Харківської обл. Ремонтний робітник ст. Дворічна Північно-Донецької залізниці. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 13 січня 1938 р. за к.-р. агітацію та приховування свого куркульського походження під час оформлення на роботу на залізницю (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Північно-Донецької залізниці у спецсправах 14 липня 1938 р. (ст. 54^{10} КК УРСР) засуджений до 4 років позбавлення волі у ВТТ з поразенням у правах на 3 роки. Реабілітований 11 травня 1995 р.

ВОЙТЕНКО Олексій Захарович народився 1893 р. у с. Баранове Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Баранове Валківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Леніна. Заарештований 12 березня 1938 р. як член к.-р. повстанської організації (статті 54^{9}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 13 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 листопада 1957 р.

ВОЙТЕНКО Павло Васильович народився 1902 р. у с. Пересічна Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Пересічна Харківського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 19 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Справу закрито УНКВС по Харківській обл. 13 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВОЙТЕНКО Павло Макарович народився 1892 р. у с. Нижня Кринка Таганрозького окр. області Війська Донського. Українець, із селян, освіта вища, у 1915—1916 рр. член УСДРП, у 1921—1923 рр. член УКП, у 1923—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Інженер Харківського ливарно-механічного заводу. Заарештований 23 лютого 1938 р. як член антирад. бойової організації УКП та за к.-р. підривну діяльність (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 21 жовтня 1938 р. (статті 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 21 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 23 серпня 1962 р.

ВОЙТЕХОВИЧ (Бордокова-Войтехович) Горпина Митрофанівна народилася 1902 р. у с. Безмятежне Куп'янського пов. Харківської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 11 листопада 1937 р. як дружина засудженого за шпигунство на користь Німеччини (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 5 квітня 1989 р.

ВОЙТЕХОВИЧ Юліан Іванович народився 1893 р. у с. Червонки Сокальського пов. Гродненської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Робітник тресту зелених насаджень. Заарештований 3 серпня 1937 р. за шпигунську диверсійну роботу та к.-р. фашистську пропаганду (статті 54^{6}, 54^{8} і 54^{9} через ст. 17, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00439 від 25 липня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 27 лютого 1996 р.

ВОЙТИХОВ Михайло Терентійович народився 1890 р. у с. Барвінкове Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Барвінкове Барвінківського р-ну Харківської обл. Псаломщик у церкві. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 9 лютого 1938 р. як член повстанської організації та за антирад. діяльність (статті 54^{10} ч. 2, 54^{11}, 54^{12} через ст. 7 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 жовтня 1939 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував в Онеглабі. Реабілітований 18 листопада 1989 р.

ВОЙТИЦЬКА Стефанія Валер'янівна народилась 1892 р. у Варшаві Варшавської губ. Полька, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживала у Харкові. Кравчиня. Заарештована 12 серпня 1937 р. за шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 24 вересня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляна 12 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітована 22 серпня 1958 р.

ВОЙТКЕВИЧ Едуард Онуфрійович народився 1889 р. у м. Лібава Гробінського пов. Курляндської губ. Поляк, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник велозаводу. Заарештований 10 липня 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6}

КК УРСР) і Харківським облсудом 10 березня 1939 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 2 роки позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 2 роки. Верховним Судом УРСР 25 квітня 1939 р. вирок суду скасовано, злочин перекваліфіковано за ст. 56^{21} КК УРСР і призначено покарання у вигляді 1 року позбавлення волі.

ВОЙТКЕВИЧ Іван Адольфович народився 1892 р. у м. Пінськ Пінського пов. Мінської губ. Білорус, з робітників, освіта початкова, у 1928—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник ХЕТЗу. Заарештований 21 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 квітня 1958 р.

ВОЙТОВ Іван Данилович народився 1903 р. у с. Мирне Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав і працював чорноробом у радгоспі «Червона нива» Богодухівського р-ну Харківської обл. У 1931 р. в адміністративному порядку висланий на 3 роки. Заарештований 26 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію, зв'язки з баптистами (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 9 лютого 1968 р.

ВОЙТОВ Семен Несторович народився 1887 р. у с. Мирне Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер-ревізор лінійної контори буфетів і ресторанів Півд. залізниці. Заарештований 28 жовтня 1937 р. за к.-р. троцькістську пропаганду (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі в табпункті Бушуйка на ст. Великий Невер Амурської з-ці. Постановою ДТВ ІУДБ НКВС Півд. залізниці від 15 лютого 1940 р. ухвалу особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. скасовано, справу закрито. Звільнений з-під варти 25 березня 1940 р.

ВОЙТОВСЬКИЙ Володимир Володимирович народився 1891 р. у м. Барановичі Новогрудського пов. Мінської губ. Поляк, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач фінансового сектора Харківської обласної спеціальної хімічної спілки. Заарештований 15 грудня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), рішення у справі відсутнє. Розстріляний 2 березня 1938 р. у Харкові за наказом заступника начальника ХОУ НКВС Рейхмана від 27 лютого 1938 р. Реабілітований 26 липня 1989 р.

ВОЙТЮК Андрій Павлович народився 1900 р. у с. Судилків Заславського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Калюжине Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 14-річчя Жовтня. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 23 грудня 1937 р. як політично неблагонадійний елемент і спецпереселенець, за к.-р. фашистську агітацію та шпигунство (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 березня 1960 р.

ВОЙТЮК Костянтин Васильович народився 1900 р. у с. Тарнов Люблінської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Пенсіонер за інвалідністю. Заарештований 11 березня 1938 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 жовтня 1939 р. як соціально небезпечний елемент позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував у Івдельтабі. Реабілітований 4 квітня 1989 р.

ВОЙЦЕХОВСЬКИЙ Іван Тимофійович народився 1902 р. у с. Немильня Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Циглерівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 14-річчя Жовтня. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 27 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1989 р.

ВОЙЦЕХОВСЬКИЙ Йосиф Улянович народився 1884 р. у с. Шадзюнці Трокського пов. Віленської губ. Литовець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Інспектор Харківського райфінвідділу. Заарештований 1 жовтня 1937 р. за шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 серпня 1989 р.

ВОЙЦЕХОВСЬКИЙ Станіслав Адамович народився 1891 р. у с. Гервишки Віленської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Кухар районної лікарні. Заарештований 28 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 30 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 серпня 1989 р.

ВОЙЦЕХОВСЬКИЙ Станіслав Домінікович народився 1900 р. у с. Погоріле Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Майстер склозаводу. Заарештований 28 березня 1938 р. за к.-р. діяльність (статті 54^6, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^6, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 жовтня 1958 р.

ВОЙЦЕХОВСЬКИЙ Юліан Францович народився 1894 р. у с. Севрюки Старокостянтинівського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тернова Чугуївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Паризька комуна». У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 23 вересня 1937 р. за шпигунську діяльність та за к.-р. агітацію (статті 54^6, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 листопада 1989 р.

ВОЙЦИЦЬКИЙ Михайло Францович народився 1882 р. у м. Жмеринка Літинського пов. Подільської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник залізничного будівництва на ст. Курилівка Північно-Донецької залізниці. В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 13 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 4 серпня 1989 р.

ВОЙЧИЦЬКИЙ Франц Матушович народився 1899 р. у с. Дежсове Праснишського пов. Плоцької губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник комуни ім. Дзержинського. Заарештований 10 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

ВОЙЧУК Віктор Опанасович народився 1897 р. у м. Плонськ Плонського пов. Варшавської губ. Українець, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бригадир артілі «Склосвітлодрук». Заарештований 16 лютого 1938 р. як агент польської розвідки та за шпигунську діяльність (статті 54^1 п. «а», 54^6, 54^7, 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 жовтня 1938 р. (статті 54^6, 54^{10} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 листопада 1938 р. у Харкові. Реабілітований 6 травня 1958 р.

ВОЛВЕНКО Микола Григорович народився 1903 р. у с. Волвенкове Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав і працював на конезаводі № 124 «Піонер» у Лозівському р-ні Харківської обл. Заарештований 5 листопада 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 29 березня 1963 р.

ВОЛВЕНКОВ Петро Леонович народився 1891 р. у с. Волвенкове Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Волвенкове Петрівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Прапор». У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 14 листопада 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 13 березня 1989 р.

ВОЛЕЙН-МІСАН Петро Вікторович народився 1896 р. у с. Рускулишки Ліфляндської губ. Латвієць, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у с. Пісочин Харківського р-ну Харківської обл. Інспектор цукрової секції Харківської обласної споживспілки. Заарештований 20 грудня 1937 р. як член антирад. націоналістичної терористичної організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 травня 1957 р.

ВОЛИНЕЦЬ Михайло Васильович, див. *ВОЛИНЦЕВ (Волинець) Михайло Васильович.*

ВОЛИНОВА Євдокія Іванівна народилася 1892 р. у с. Вище Солоне Ізюмського пов. Харківської губ. Українка, із селян, неписьмен., позапарт. Проживала в с. Вище Солоне Борівського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештована 11 лютого 1938 р. як член к.-р. групи та за к.-р. агітацію (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Борівським РВ НКВС 28 вересня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР)

ВОЛИНСЬКИЙ Микола Іванович народився 1905 р. у сел. Синельникове Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, з робітників, освіта середня спеціальна, член ВКП(б) з 1928 р. Проживав у Харкові. Старший диспетчер ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 26 жовтня 1938 р. як член антирад. організації (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Основа Півд. залізниці 5 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Звільнений з-під варти 8 березня 1939 р.

ВОЛИНСЬКИЙ Олексій Іванович народився 1881 р. у с. Червлене Лебединського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт., колишній есер. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Учитель СШ. Заарештований 3 березня 1938 р. за шпигунство на користь іноземної держави (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. (статті 54^{8} через ст. 17, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 9 травня 1958 р.

ВОЛИНСЬКИЙ Освальд Соломонович народився 1887 р. у м. Переяслав Переяславського пов. Полтавської губ. Єврей, з кустарів, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Без певних занять. Заарештований 23 травня 1938 р. як член підпільної антирад. організації та за шпигунство (статті 54^{6}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 8 жовтня 1938 р. (ст. 54^{6} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 березня 1958 р.

ВОЛИНСЬКИЙ Станіслав Антонович народився 1898 р. у м. Галич провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу «Серп і молот». Заарештований 27 серпня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 21 березня 1958 р.

ВОЛИНЦЕВ (Волинець) Михайло Васильович народився 1905 р. у с. Копище Овруцького пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Карайкозівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Ворошилова. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 30 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність і за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР від 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 21 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 30 вересня 1965 р.

ВОЛК Чеслав Йосифович народився 1883 р. у маєтку графа Потоцького Лідського пов. Віленської губ. Білорус, соціальне походження невідоме, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Головний бухгалтер Дортехпостачу Управління Північно-Донецької залізниці. Заарештований 3 вересня 1937 р. як член к.-р. шкідницької диверсійної організації (статті 54^{7}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Сталінській обл. 3 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 грудня 1937 р. [м. Сталіне Сталінської обл.]. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ВОЛКОВ Андрій Харитонович народився 1884 р. у с. Новоіванівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Максимівка Вовчанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. Заарештований 27 лютого 1938 р. як член антирад. терористичної організації есерів (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 березня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 серпня 1960 р.

ВОЛКОВ Архип Григорович народився 1890 р. у м. Куп'янськ Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Заступник начальника 4-ї вагонної дільниці ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 21 жовтня 1937 р. як член антирад. підривної організації (статті 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 26 березня 1938 р. (статті 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 27 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 вересня 1956 р.

ВОЛКОВ Валентин Іванович народився 1902 р. у м. Рибінськ Рибінського пов. Ярославської губ. Росіянин, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Слухач ШУКСу стріл. охорони НКШС. Заарештований 2 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і військовим трибуналом прикордонної і внутрішньої охорони УРСР по Харківській обл. 9 січня 1938р. засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Термін покарання відбував у Північсхідтабі. Ухвалою військової колегії Верховного Суду СРСР від 26 січня 1938 р. вирок скасовано, справу передано на новий розгляд зі стадії попереднього слідства. Справу закрито ДТВ НКВС Півд. залізниці 13 квітня 1940 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Звільнений з-під варти 14 квітня 1940 р.

ВОЛКОВ Василь Тимофійович народився 1912 р. у с. Кочегури Курської губ. Росіянин, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Печеніги Печенізького р-ну Харківської обл. Технік райвідділення зв'язку. Заарештований 14 жовтня 1937 р. як член к.-р. організації (ст. 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Реабілітований 5 квітня 1957 р.

ВОЛКОВ Герасим Іванович народився 1878 р. у м. Судогда Судогданського пов. Владимирської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Майстер склозаводу. Заарештований 28 квітня 1938 р. як член шпигунської антирад. організації (ст. 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 30 вересня 1938 р. за відсутності складу злочину зі звільненням з-під варти.

ВОЛКОВ Єгор Гаврилович народився 1891 р. у с. Надеждине Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Надеждине Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. ВЧК — ОДПУ. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 червня 1989 р.

ВОЛКОВ Іван Демидович народився 1908 р. у с. Глазунівка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Глазунівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «П'ятигорськ». У 1920 р. майно конфісковане за участь у банді. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 18 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 25 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у табвідділенні Кульдур у м. Ізвєстковий, на содовому заводі в Алтайському краї, в Картабі. На 1962 р. проживав у м. Балаклія Балаклійського р-ну Харківської обл., працював конюхом райпобуткомбінату. Реабілітований 23 вересня 1961 р.

ВОЛКОВ Іван Олександрович, народився 1897 р. у м. Павловськ Павловського пов. Воронезької губ. Українець, із селян, освіта, початкова, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Експедитор держмлина № 5. Заарештований 12 грудня 1937 р. як член правотроцькістської терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 26 березня 1938 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 27 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 23 травня 1957 р.

ВОЛКОВ Іван Свиридонович, народився 1903 р. у с. Куколівка Олександрійського пов. Херсонської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., член ВКП(б) до 1937 р. Проживав у м. Бєлгород Курської обл. Секретар партійного комітету депо ст. Бєлгород Півд. залізниці. Заарештований 2 січня 1938 р. як учасник антирад. правотроцькістської диверсійної терористичної організації та за шкідницьку діяльність (статті 58^{7}, 58^{11} КК РРСФР) і для подальшого слідства етапований до Харкова в розпорядження ДТВ ГУДБ НКВС Півд. залізниці. Військовим трибуналом ХВО 13 березня 1939 р. (статті 54^{7}, 54^{8} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) засуджений до 15 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років. Покарання відбував в Унжтабі та Північсхідтабі до жовтня 1939 р. Ухвалою військової колегії Верховного Суду СРСР від 29 квітня 1939 р. вирок військового трибуналу скасовано, справу передано на дослідування. Справу закрито слідчастиною УНКДБ по Харківській обл. 22 квітня 1941 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ВОЛКОВ Йосип Степанович народився 1902 р. у с. Спасибівка Єлисаветградського пов. Херсонської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кочеток Чугуївського р-ну Харківської обл. Помічник машиніста помпової станції Донводовіду. У 1930 р. як син куркуля позбавлений виборчих прав, під арештом органів ДПУ. Заарештований 28 квітня 1938 р.

за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР), справу закрито Старосалтівським РВ НКВС 19 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВОЛКОВ Карпо Кузьмич народився 1871 р. на хут. Благодатне Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Костянтинівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Сторож городу Артемівського цукрозаводу. У 1930 р. розкуркулений, висланий до Північного краю. Заарештований 7 серпня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 20 квітня 1989 р.

ВОЛКОВ Кирило Михайлович народився 1883 р. у с. Гнилиця Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у сел. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Робітник харківського заводу № 183. Заарештований 25 грудня 1937 р. за антирад. агітацію та за терористичні прояви (статті 54^{8}, 54^{10} ч. 2 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 грудня 1958 р.

ВОЛКОВ Кузьма Дем'янович народився 1904 р. у с. Глазунівка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Глазунівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Робітник радгоспу «П'ятигорськ». У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 15 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 квітня 1989 р.

ВОЛКОВ Макар Демидович народився 1897 р. у с. Глазунівка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Глазунівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Робітник радгоспу «П'ятигорськ». У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 18 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 4 травня 1989 р.

ВОЛКОВ Микита Якович народився 1899 р. у с. Вірнопілля Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Вірнопілля Ізюмського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник свинорадгоспу ім. Петровського. Заарештований 6 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бамтабі. Реабілітований 21 березня 1989 р.

ВОЛКОВ Микола Васильович народився 1915 р. у с. Куряж Харківського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, письмен., позапарт. Проживав у с. Пересічна Харківського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 11 жовтня 1937 р. за те, що співав пісню нецензурного змісту, де згадувалося ім'я Сталіна (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 20 червня 1989 р.

ВОЛКОВ Микола Кіндратович народився 1902 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт. Робітник майстерні Енергопрому. Заарештований 15 липня 1938 р. як член антирад. націоналістичної організації, за антирад. агітацію та підготовку збройного повстання (статті 54^{1} п. «а», 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 17 жовтня 1939 р. за участь в антирад. організації позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував у Крастабі. Справу закрито особливою нарадою при НКВС СРСР 31 жовтня 1942 р. зі звільненням з-під варти.

ВОЛКОВ Михайло Борисович народився 1893 р. у с. Внуково Михайловського пов. Рязанської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, член ВКП(б) з 1919 р. Проживав у Харкові. Уповноважений обласної контори «Заготзерно». Заарештований 21 липня 1938 р. як член антирад. терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 29 березня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВОЛКОВ Михайло Якимович народився 1897 р. у с. Нехолости Брестського пов. Гродненської губ. Білорус, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХЕМЗу і ХТГЗу. Заарештований 22 червня 1938 р. за шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 червня 1989 р.

ВОЛКОВ Петро Костянтинович народився 1903 р. у с. Костянтинівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Позаштатний інструктор Дзержинської

райради Тсоавіахіму. Заарештований 15 листопада 1937 р. за участь у військово-фашистській змові (статті 54^1 п. «а», 54^8, 54^{11} КК УРСР), справу закрито ОВ УДБ НКВС ХВО 10 грудня 1937 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Звільнений з-під варти 18 грудня 1937 р.

ВОЛКОВ Петро Пимонович народився 1889 р. у с. Сучки Корчевського пов. Тверської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Південний Харківського р-ну Харківської обл. Робітник 6-ї будівельної дільниці НКВС. Заарештований 3 листопада 1937 р. за агітацію проти політики партії та за антирад. настрої (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), а 10 грудня 1937 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд. Справу закрито Харківською міжрайопергрупою НКВС 10 січня 1938 р. (ст. 5 КПК УРСР).

ВОЛКОВ Сергій Миколайович народився 1882 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт. Майстер Харківського електротурбінного заводу. Заарештований 28 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 3 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 17 січня 1994 р.

ВОЛКОВА Надія Василівна народилася 1897 р. у м. Тула Тульської губ. Росіянка, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. секретар військпроекту [будівельно-конструкторського відділу] ХВО. Заарештована 18 жовтня 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (ст. 54^1 п. «в» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 11 лютого 1938 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін поакрання відбувала у Сегежтабі, Картабі, Каментабі НКВС. На 1960 р. проживала в Москві. Реабілітована 18 березня 1960 р.

ВОЛКОВСЬКИЙ-ЗАТИКІН Дмитро Іванович народився 1894 р. у с. Бєляковське Тюменського окр. Тобольської губ. Росіянин, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Пілот Харківської контори Головтурбосталі. Заарештований 3 квітня 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 17 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 серпня 1960 р.

ВОЛКОДАВ (Вовкодав) Микола Порфирович народився 1908 р. у сел. Куп'янськ-Вузл. Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Куп'янськ-Вузл. Куп'янського р-ну Харківської обл. Стрілочник ст. Куп'янськ-Вузл. Північно-Донецької залізниці. Заарештований 12 січня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), 28 серпня 1938 р. постановою ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Куп'янськ Північно-Донецької залізниці порушено клопотання перед прокуратурою Північно-Донецької залізниці про закриття справи і 1 вересня 1938 р. постанову затверджено виконувачем обов'язків прокурора Півд. залізниці.

ВОЛКОНСЬКИЙ Олександр Сергійович народився 1894 р. у м. Катеринослав Катеринославської губ. Росіянин, із службовців, освіта незакінчена вища, позапарт., у 1908—1918 рр. член партії соціалістів-революціонерів. Проживав у Харкові. Без певних занять, до 1936 р. помічник директора Харківського інституту механізації. Заарештований 4 червня 1938 р. як член антирад. повстанської організації (статті 54^2, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 30 листопада 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВОЛОБУЄВ Максим Савелійович народився 1882 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Охоче Старовірівського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 7 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1989 р.

ВОЛОБУЄВ Степан Іларіонович народився 1909 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Охоче Старовірівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Фрунзе. Заарештований 7 вересня 1937 р. за антирад. троцькістську агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 23 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Омтабі. Ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від 24 серпня 1949 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) висланий на поселення до Красноярського краю. На 1959 р. проживав у сел. Усть-Панакачет Долгомостовського р-ну Красноярського краю. Реабілітований 16 січня 1960 р.

ВОЛОВЕЦЬ Петро Давидович народився 1899 р. у с. Іванківці Лубнівського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Морозівка Савинського р-ну Харківської обл. Учитель. Заарештований 21 жовтня 1937 р. як член к.-р. повстанської організаці (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР

20 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 січня 1988 р.

ВОЛОВИК Яків Дем'янович народився 1910 р. у с. Чепіль Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Чепіль Балаклійського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Орджонікідзе. Заарештований 4 вересня 1937 р. як член к.-р. повстанської організації (статті 54^2, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний у Харкові, дата виконання вироку невідома. Реабілітований 22 березня 1957 р.

ВОЛОВИЧ Белла Остапівна народилася 1890 р. у м. Олександрія Олександрійського пов. Херсонської губ. Єврейка, із службовців, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживала в Харкові. Друкарка лекційного бюро Харківської облнарпросвіти. Заарештована 24 березня 1938 р. як член антирад. терористичної сіоністської шпигунської організації (статті 54^6, 54^8, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 квітня 1938 р. (статті 54^2, 54^6, 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляна 10 червня 1938 р. Реабілітована 12 лютого 1957 р.

ВОЛОВНИК Адольф Абрамович народився 1905 р. у м. Фрауенбург Гольдингенського пов. Курляндської губ. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Аспірант Українського поліграфічного інституту. Заарештований 14 жовтня 1938 р. за антирад. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^6, 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 9 грудня 1958 р.

ВОЛОВЩИКОВ Григорій Васильович народився 1906 р. у м. Бежецьк Бежецького пов. Тверської губ. Росіянин, з робітників, освіта середня, у 1929—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Заступник голови районної ради Ленінського р-ну. Заарештований 6 вересня 1937 р. як член антирад. троцькістської терористичної організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 5 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 6 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 березня 1958 р.

ВОЛОДАРСЬКИЙ Олександр Маркович народився 1895 р. у м. Єлисаветград Єлисаветградського пов. Херсонської губ. Єврей, з кустарів (робітників), освіта неповна середня, позапарт., у минулому член партії анархістів. Проживав у Харкові. Завідувач планово-виробничого відділу котельно-механічних майстерень. Ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 25 липня 1924 р. за анархістську діяльність (ст. 61 КК УСРР) висланий до Сибіру на 3 роки, а ухвалою від 8 квітня 1927 р. позбавлений права проживання в Москві, Ленінграді, Харкові, Києві, Одесі, Ростові-на-Дону, означених губерніях, Україні з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Заарештований 14 жовтня 1937 р. за участь в анархістському підпіллі та антирад. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 13 квітня 1938 р. (статті 54^6, 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 грудня 1958 р.

ВОЛОДЧЕНКО Лаврентій Петрович народився 1896 р. у с. Ганно-Рудаївка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Бухгалтер ст. Лозова Півд. залізниці. Заарештований 27 жовтня 1937 р. за приховування соціального минулого та за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 4 березня 1938 р. засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Термін покарання відбував у Сороктабі на ст. Сорокська Кіровської залізниці. Реабілітований 19 травня 1992 р.

ВОЛОДЧЕНКО Семен Олексійович народився 1907 р. у с. Миролюбівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гусарівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Робітник промартілі «Надробуд». У 1928 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 25 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Південтабі у м. Улан-Уде Бурят-Монгольської АРСР та Північзалізничтабі у сел. Княжпогост Усть-Вимського р-ну Комі АРСР. Ухвалою комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР від 23 квітня 1940 р. справу направлено на перегляд особливій нараді при НКВС СРСР, рішення у справі відсутнє. Реабілітований 1 грудня 1989 р.

ВОЛОКИТІН Михайло Федорович народився 1915 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт., до 1935 р. член ВЛКСМ. Служив у [Харкові]. Червоноармієць військо-

вої частини 5010. Заарештований 25 липня 1938 р. за к.-р. троцькістську терористичну діяльність (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито ОВ НКВС ХВО 11 квітня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). На 1943 р. проживав у м. Саратов Саратовської обл. Студент Саратовського педагогічного інституту. Заарештований 15 лютого 1943 р. і військовим трибуналом військ НКВС Саратовської обл. 22 липня 1943 р. за антирад. агітацію засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ. Реабілітований 21 серпня 1957 р.

ВОЛОКИТІН Сергій Петрович народився 1908 р. у м. Єкатеринбург Єкатеринбургського пов. Пермської губ. Росіянин, з робітників, освіта середня, член ВКП(б) з 1932 р. Проживав у Харкові. Виконувач обов'язків начальника навчальної частини ШУКТС стріл. охорони НКШС. Заарештований 4 листопада 1937 р. як член к.-р. троцькістської організації (статті 54^{1}, п. «а», 54^{7}, 54^{8} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 27 березня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 27 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 травня 1966 р.

ВОЛОС Павло Кирилович народився 1895 р. у с. Кремінна Проскурівського пов. Подільської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Березняки Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. ХТЗ. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність на користь іноземної розвідки (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР від 10 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі у концтаборі на 10 років. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 10 січня 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Кулойтабі. Реабілітований 3 серпня 1989 р.

ВОЛОСОВИЧ Бернард Іванович народився 1898 р. у с. Вікторівка Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Колесниківка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Петровського. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 25 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію та пораженські настрої (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 квітня 1989 р.

ВОЛОСОВСЬКА Ольга Полікарпівна народилася 1901 р. у м. Ростові Ростовського окр. області Війська Донського. Росіянка, із селян, освіта середня, позапарт. Проживала у Харкові. Домогосподарка. Заарештована 1 листопада 1937 р. як член сім'ї зрадника батьківщини (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 2 листопада 1956 р.

ВОЛОСОВСЬКИЙ Цезар Йосифович народився 1894 р. у Києві. Поляк, з кустарів, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Інженер Харківського спиртотресту. Заарештований 23 вересня 1937 р. за шпигунську та розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 22 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 4 жовтня 1957 р.

ВОЛОХОВСЬКИЙ Василь Іванович народився 1890 р. у с. Путяти Мстиславського пов. Могильовської губ. Білорус, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Учитель СШ № 13. Заарештований 15 березня 1938 р. як член антирад. української військової націоналістичної терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 червня 1958 р.

ВОЛОШАН Омелян Наумович народився 1886 р. у с. Китченківка Богодухівської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Китченківка Краснокутського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник Ананьївського бурякорадгоспу. Позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 7 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 29 квітня 1960 р.

ВОЛОШАНЕНКО Федір Гордійович народився 1898 р. у с. Олександрівка Київської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Пересічне Харківського р-ну Харківської обл. Агроном радгоспу «Комунар». У 1930—1932 рр. під слідством органів ДПУ як член к.-р. шкідницької організації, у березні 1932 р. звільнений з-під варти.

Заарештований 18 квітня 1938 р. за к.-р. шпигунську діяльність (статті 54^1, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і Харківським облсудом 11 березня 1939 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 11 міс. позбавлення волі, з урахуванням терміну попереднього ув'язнення звільнений з-під варти. Справу закрито Верховним Судом УРСР 20 травня 1939 р. за касаційною скаргою.

ВОЛОШИН Павло Гнатович народився 1906 р. у с. Огульці Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1930—1931 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Огульці Валківського р-ну Харківської обл. Поїзний електромонтер ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 3 грудня 1937 р. за к.-р. троцькістську агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 23 квітня 1938 р. засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Термін покарання відбував у Волготабі в м. Рибінськ Ярославської обл. Ухвалою залізничної колегії Верховного Суду СРСР від 23 грудня 1939 р. вирок лінсуду скасовано, справу направлено на новий судовий розгляд в іншому складі суддів. Лінсудом Півд. залізниці 5 березня 1940 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

ВОЛОШИН Семен Пантелеймонович народився 1878 р. у с. Багата Чернещина Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Без певного місця проживання. Без певних занять. Заарештований 15 жовтня 1937 р. як куркуль та за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Справу закрито прокуратурою Харківської обл. 7 жовтня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ВОЛОШКО Григорій Андрійович народився 1898 р. у с. Мала Писарівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мала Писарівка Золочівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Фрунзе. Заарештований 22 серпня 1937 р. за к.-р. підривну діяльність (ст. 54^7 КК УРСР), справу закрито УНКВС по Харківській обл. 24 січня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР). Звільнений з-під варти 25 січня 1939 р.

ВОЛОШКО Опанас Андрійович народився 1905 р. у с. Мала Писарівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мала Писарівка Золочівського р-ну Харківської обл. Колишній голова колгоспу «Нове життя». Заарештований 22 серпня 1937 р. за шкідницьку роботу, знущання над колгоспниками та дискредитацію колгоспного ладу (статті 54^7, 54^{11} КК УРСР) і Харківським облсудом 7 вересня 1937 р. (статті 54^7, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років з конфіскацією особистого майна. Ухвалою Верховного Суду УРСР від 9 вересня 1938 р. вважався засудженим за статтями 54^{10} ч. 1, 100 ч. 1, 98 ч. 2 КК УРСР на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований 15 серпня 1991 р.

ВОЛОЩУК Йосип Павлович народився 1901 р. у с. Білка Житомирського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рижове Барвінківського р-ну Харківської обл. Комбайнер Гаврилівської МТС. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 1 січня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 серпня 1989 р.

ВОЛП'ЯНСЬКА Ольга Ісаківна народилася 1909 р. у м. Павлоград Павлоградського пов. Катеринославської губ. Єврейка, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Стенографістка тресту їдалень та ресторанів. Заарештована 28 серпня 1937 р. як дружина члена антирад. терористичної організації (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 2 жовтня 1937 р. як член сім'ї зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Реабілітована 12 травня 1956 р.

ВОЛТІНЬ Іван Якович народився 1881 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Охоронець фабрики наочних приладів. Заарештований 6 січня 1938 р. за розвідувальну діяльність на користь Латвії (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 липня 1989 р.

ВОЛЧАНСЬКИЙ Опанас Іванович народився 1907 р. у с. Стариця Бєлгородського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Стариця Вовчанського р-ну Харківської обл. Різноробочий Старицького лісництва. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 17 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК

УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбував у Амуртабі. На 1989 р. проживав у м. Вовчанськ, пенсіонер. Реабілітований 12 червня 1989 р.

ВОЛЧЕК (Вольчик) Єлизавета Ісаївна народилася 1899 р. у м. Брест-Литовський Брестського пов. Гродненської губ. Єврейка, з торговців, освіта неповна середня, позапарт. Проживала в Харкові. Секретар артілі «Коопмилторг». Заарештована 15 листопада 1937 р. за шпигунство (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 квітня 1938 р.

ВОЛЧЕК Самуїл Йосипович народився 1888 р. у м. Вітебськ Вітебської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, у 1903—1917 рр. член Бунду, член ВКП(б) з 1921 р. Проживав у Харкові. Керівник міжрайонного відділення Металобрухту. Заарештований 22 квітня 1938 р. як член антирад. шпигунсько-бундівської організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 10 березня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВОЛЧЕНКО Василь Данилович народився 1897 р. у стан. Приморсько-Ахтарська Кубанської обл. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач бази контори «Головвугілля». Заарештований 22 червня 1938 р. як член повстанської організації (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 1 лютого 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВОЛЬВАЧ Степан Семенович народився 1894 р. у с. Грушуваха Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Грушуваха Петрівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Ворошилова. Заарештований 7 березня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито Петрівським РВ НКВС 29 липня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВОЛЬВИЧ Артем Сергійович народився 1903 р. у с. Черемушна Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Робітник 1-го Державного пивзаводу. Заарештований 21 червня 1938 р. як агент польської розвідки (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 17 березня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВОЛЬМАН Яків Шмулевич народився 1902 р. у м. Івангород Люблінського пов. Люблінської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1926—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник промартілі «Галантерейник». Заарештований 21 серпня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 квітня 1938 р. як соціально небезпечний елемент позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Реабілітований 4 травня 1989 р.

ВОЛЬМІР Йосиф Львович народився 1888 р. у м. Горлівка Бахмутського пов. Катеринославської губ. Єврей, з міщан, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач планової групи заводу № 183. Заарештований 24 січня 1938 р. за розвідувальну діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 28 жовтня 1938 р. (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Помер 23 березня 1939 р. у Харківській в'язниці. Справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 29 квітня 1939 р. Реабілітований 18 вересня 1959 р.

ВОЛЬНИЙ-МЕКЛЕР Григорій Йосифович народився 1902 р. у м. Кишинів Кишинівського пов. Бессарабської губ. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт., у 1921—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Економіст Харківської облпромспілки. Заарештований 1 жовтня 1937 р. за провокаторську діяльність та зв'язки з румунською сигуранцою (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 17 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

ВОЛЬСЬКА Павлина Степанівна народилася 1900 р. у Варшаві. Єврейка, з кустарів, освіта початкова, з 1926 р. член ВКП(б). Проживала і працювала секретарем політвідділу в радгоспі «П'ятигорськ» Балаклійського р-ну Харківської обл. Заарештована 8 серпня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 3 роки. Реабілітована 13 листопада 1989 р.

ВОЛЬСЬКИЙ Антон Йосифович народився 1910 р. на хут. Шереметів Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кегичівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Робітник Кегичівського цегельного заводу. У 1935 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав, у адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 22 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 30 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР

№ 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 серпня 1989 р.

ВОЛЬСЬКИЙ Вільгельм Людвігович народився 1896 р. у с. Тартак Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Сердобин Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «За заможне життя». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 21 листопада 1937 р. як член к.-р. групи поляків та за антирад. діяльність (статті 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 15 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 16 січня 1961 р.

ВОЛЬСЬКИЙ Владислав Тимофійович народився 1894 р. у с. Артинськ Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Городнє Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Будьонного. У 1930 р. розкуркулений. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 30 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 вересня 1960 р.

ВОЛЬСЬКИЙ Рафаїл Йосифович народився 1912 р. у с. Шереметів Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Сахновщинському р-ні Харківської обл. Чорнороб радгоспу ім. 8-го Березня. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 4 березня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 9 березня 1989 р.

ВОЛЬСЬКИЙ Юхим Васильович народився 1884 р. у м. Новогеоргіївськ Олександрійського пов. Херсонської губ. Українець, з міщан, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Завгосп школи № 44. Заарештований 18 квітня 1938 р. як український есер у минулому (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 червня 1958 р.

ВОЛЬТЕР Герман Якович народився 1892 р. у с. Максимівка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Улянівка Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Шлях Леніна». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 30 грудня 1937 р. як член к.-р. фашистської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

ВОЛЬТЕР Родіон Якович народився 1902 р. у с. Ясногородка Київського пов. Київської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Вишневий Близнюківського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу ім. 17-го Партз'їзду. Заарештований 21 лютого 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 лютого 1958 р.

ВОЛЬФ Август Фердинандович народився 1888 р. у с. Людвиківка Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піски Дворічанського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 23 травня 1934 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УСРР) позбавлений волі на 3 роки. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 18 грудня 1937 р. за розвідувальну роботу (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований у 1995 р. і 28 липня 1989 р.

ВОЛЬФ Герман Вільгельмович народився 1896 р. у с. Горщик Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сенькове Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник будівництва на ст. Куп'янськ Північно-Донецької залізниці. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 червня 1959 р.

ВОЛЬФ Герман Людвігович народився 1911 р. у с. Цвітянка Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Обухівка Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Комінтерну. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 січня 1938 р. за шпигунську роботу на користь іноземних держав (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 14 жовтня 1938 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Онегтабі. Реабілітований 7 червня 1989 р.

ВОЛЬФ Густав Юліусович народився 1890 р. у с. Горщик Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сенькове Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Косіора. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 червня 1959 р.

ВОЛЬФ Едуард Данилович народився 1882 р. у кол. Березівка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лиман Другий Дворічанського р-ну Харківської обл. Робітник Північно-Донецької залізниці. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за шпигунську та розкладницьку роботу (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

ВОЛЬФ Еммануїл Іванович народився 1897 р. у с. Сахновщина Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Краснопавлівка Лозівського р-ну Харківської обл. Робітник держмлина № 10. Заарештований 20 січня 1938 р. як член антирад. німецької фашистської організації, за розвідувальну роботу та антирад. агітацію (статті 54^6, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 2 жовтня 1938 р. (ст. 54^{10} КК УРСР)винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 квітня 1989 р.

ВОЛЬФ Мойсей Григорович народився 1911 р. і проживав у Харкові. Єврей, із службовців, освіта неповна середня, позапарт. Нормувальник ХТЗ. Заарештований 23 березня 1938 р. як член антирад. есерівської терористичної організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 13 квітня 1938 р. (статті 54^2, 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 жовтня 1957 р.

ВОЛЬФ Оскар Іванович народився 1910 р. у с. Арбейтсталь Катеринославської губ. Німець, із селян, освіта середня, позапарт., член ВЛКСМ з 1927 р. Проживав у Харкові. Учитель СШ № 10. Заарештований 14 лютого 1938 р. як член німецької фашистської шпигунської диверсійної організації (статті 54^6, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 листопада 1938 р. (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 листопада 1938 р. у Харкові. Реабілітований 30 квітня 1989 р.

ВОЛЬФ (Вульф) Теодор Фрідріхович народився 1910 р. у с. Цибулівка Тираспольського пов. Херсонської губ. Німець, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у сел. Близнюки Близнюківського р-ну Харківської обл. Учитель СШ. Заарештований 7 лютого 1938 р. як член к.-р. організації та за шпигунство (статті 54^6, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 листопада 1938 р. (статті 54^7, 54^9, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 листопада 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

ВОЛЬФГАГЕН Володимир Олександрович (Шевченко Степан Лаврентійович) народився 1897 р. у с. Піски Ізюмського пов. Харківської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Служив у м. Проскурів Кам'янець-Подільської обл. Начальник обозно-речового постачання 40-го окремого арт. дивізіону, технік-інтендант 1-го рангу. Заарештований 10 серпня 1938 р. як агент іноземної розвідки (ст. 54^1 п. «б» КК УРСР). Постановою ОВ НКВС військового з'єднання 5177 від 3 січня 1939 р. карне переслідування за ст. 54^1 п. «б» КК УРСР припинено і пред'явлено обвинувачення у недбалому ставленні до службових обов'язків (ст. 206^{17} п. «а» КК УРСР). Справу закрито 436-ю військовою прокуратурою 20 червня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР).

ВОЛЬФЕРТ Рудольф Рудольфович народився 1902 р. у с. Цвітянка Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Колодязне Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Шлях до соціалізму». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений

з прикордонної смуги. Заарештований 5 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), 21 лютого 1939 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд. Справу закрито прокуратурою Харківської обл. 26 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) з анулюванням підписки про невиїзд.

ВОЛЬФЕРТ Фрідріх Рудольфович народився 1899 р. у с. Цвітянка Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Колодязне Дворічанського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 січня 1938 р. за к.-р. фашистські погляди, вихваляння умов життя в гітлерівській Німеччині, дискредитацію заходів партії та рад. уряду (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 14 жовтня 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Онегтабі. Реабілітований 8 червня 1989 р.

ВОЛЬФСОН Ілля Леопольдович народився 1897 р. у м. Бобруйськ Бобруйського пов. Мінської губ. Єврей, із службовців, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник сектора збуту Харківської обласної контори комітету заготівель. Заарештований 1 жовтня 1937 р. як член антирад. шкідницької організації (статті 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) і спецколегією Харківського облсуду 31 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний у Харкові, дата виконання вироку невідома. Реабілітований 29 серпня 1956 р.

ВОЛЬФСОН Семен Борисович народився 1914 р. у м. Білосток Білостоцького пов. Гродненської губ. Єврей, з робітників, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Майстер фабрики «Червона нитка». Заарештований17 листопада 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 10 грудня 1937 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Звільнений з-під варти 18 грудня 1937 р.

ВОЛЧЕК Єлизавета Ісаївна, див. *ВОЛЧЕК (Вольчик) Єлизавета Ісаївна.*

ВОНСЕВИЧ Йосиф Мартинович народився 1884 р. у м. Серау Австро-Угорської імперії. Поляк, з робітників, неписьмен., позапарт. Проживав у Харкові. Ковбасник фабрики-кухні Харківського канатного заводу. Заарештований 19 квітня 1938 р. як член польської диверсійної шпигунської організації (статті 54^{1} п. «а», 54^{7}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 березня 1958 р.

ВОНСОВИЧ Нарцис Фердинандович народився 1914 р. у с. Новий Завод Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Великі Бучки Сахновщинського р-ну Харківської обл. Рахівник Великобучківської МТС. У адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 15 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 липня 1989 р.

ВОНСОВИЧ (Вансович) Петро Фердинандович народився 1912 р. у с. Новий Завод Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Великі Бучки Сахновщинського р-ну Харківської обл. Робітник Тавежнянської МТС. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 28 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 30 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

ВОНСОВИЧ (Вансович) Станіслав Каліксович народився 1905 р. у с. Тартачок Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Червона Зоря Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Фрунзе. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 27 листопада 1937 р. за к.-р. націоналістичну та шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 10 вересня 1960 р.

ВОНСОВСЬКА Ганна Іванівна народилася 1895 р. у Пермській губ. Росіянка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 19 листопада 1937 р. як дружина засудженого за шпигунство і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 31 березня 1989 р.

ВОНСОВСЬКИЙ Людвіг Станіславович народився 1885 р. у Варшаві. Поляк,

з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник механічних майстерень 19-го будівельного тресту. Заарештований 29 жовтня 1937 р. як член диверсійної організації (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

ВОРВУЛ Петро Іванович народився 1891 р. на хут. Ворвули Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Ворвули Золочівського р-ну Харківської обл. Охоронець Комунального ринку в Харкові. Заарештований 4 травня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито прокуратурою Золочівського р-ну 5 травня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВОРЖЕК Марія Антонівна, див. *ВАРЖЕК (Воржек) Марія Антонівна.*

ВОРЖИШЕК (Воржешек) Болеслав Францович народився 1901 р. у Королівстві Богемія Австро-Угорської імперії. Чех, з робітників, освіта середня, позапарт., у 1931—1933 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Кам'яне Сахновщинського р-ну Харківської обл. Учитель школи. У 1933 р. під слідством органів ДПУ Білорусії за к.-р. діяльність. Заарештований 16 серпня 1937 р. як агент польської поліції та за шпигунство (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 29 вересня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{7} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 травня 1989 р.

ВОРОБЕЦЬ Володимир Михайлович народився 1893 р. у м. Львів провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Комендант Держбанку. Заарештований 30 вересня 1937 р. як член націоналістичної шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 17 вересня 1957 р.

ВОРОБЙОВ Григорій Григорович народився 1885 р. у с. Грязне Сумського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1932—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у сел. Есхар Чугуївського р-ну Харківської обл. Начальник майстерні ДЕС № 2. Заарештований 20 квітня 1938 р. за шпигунство та шкідницьку диверсійну діяльність (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 8 жовтня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 вересня 1956 р.

ВОРОБЙОВ Іван Федорович народився 1902 р. у м. Кишинів Бессарабської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, член ВКП(б) з 1931 р. Проживав у Харкові. Робітник ремонтно-монтажної контори Харківської міськради. Заарештований 21 листопада 1937 р. за шпигунство (ст. 54^{6} ч. 1 КК УРСР), справу закрито військовим прокурором ХВО 25 квітня 1938 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР).

ВОРОБЙОВ Микола Олександрович народився 1897 р. і проживав у Харкові. Українець, із службовців, освіта вища, позапарт. Головний інженер тепломережі. У 1930 р. за справою «Промпартії» засуджений на 8 років позбавлення волі, звільнений з-під варти достроково. Заарештований 3 жовтня 1937 р. як член к.-р. організації, шкідницьку та диверсійну роботу (статті 54^{9}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 5 січня 1938 р. (статті 54^{1} п. «а», 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 6 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 жовтня 1959 р.

ВОРОБЙОВ Михайло Григорович народився 1898 р. у с. Нижні Деревеньки Льговського пов. Курської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт., до 1936 р. член ВКП(б). Проживав у с. Нижні Деревеньки Льговського р-ну Курської обл. Робітник ст. Готня Півд. залізниці. Заарештований 13 січня 1938 р. за антирад. агітацію та пошкодження портретів т.т. Леніна і Сталіна у 1933 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і судово-карною колегією Курського облсуду 26 вересня 1938 р. (ст. 58^{10} ч. 1 КК РРФСР) виправданий за недоведеності складу злочину.

ВОРОБЙОВ Семен Захарович народився 1895 р. у с. Маргаритопілля Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Маргаритопілля Барвінківського р-ну Харківської обл. Стрілочник ст. Слов'янськ Донецької залізниці. Заарештований 9 лютого 1938 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 28 липня 1938 р. засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 3 роки. Реабілітований 19 жовтня 1990 р.

ВОРОБЙОВ Улян Наумович народився 1887 р. на хут. Баба Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олександрівка Шевченківського р-ну Харківської обл. Член

колгоспу «Маяк». У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 29 жовтня 1937 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 9 березня 1989 р.

ВОРОБЙОВ Федір Романович народився 1911 р. у с. Новобогданове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новобогданове Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Свердлова. Заарештований 9 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію серед колгоспників (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 25 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у с. Межог Усть-Вимського р-ну Комі АРСР. Реабілітований 30 червня 1989 р.

ВОРОБЙОВА Віра Сергіївна народилася 1901 р. і проживала в Харкові. Українка, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Помічниця бухгалтера фабрики «Червоний швейник». Заарештована 15 січня 1938 р. як дружина засудженого (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 14 квітня 1938 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Темтабі. Реабілітована 4 травня 1989 р.

ВОРОБЙОВА-КОЗЛОВСЬКА Ніна Олександрівна народилася 1903 р. у м. Одеса Одеського пов. Херсонської губ. Українка, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Учителька з ліквідації неписьменності при Медкоопремонті. Заарештована 4 жовтня 1937 р. як дружина ворога народу (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 2 листопада 1937 р. як член сім'ї зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Сибтабі. На 1964 р. проживала в м. Ленінабад Таджицької РСР. Реабілітована 5 серпня 1958 р.

ВОРОВСЬКИЙ Август Валентинович (Коваленко Кузьма Хомич) народився 1907 р. у Відні. Поляк, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Без певного місця проживання. Без певних занять. Заарештований 26 жовтня 1937 р. ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Кременчук Півд. залізниці за шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 4 квітня 1989 р.

ВОРОЖБИЦЬКИЙ Володимир Францович народився 1892 р. у м. Білосток Білостоцького пов. Гродненської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1932—1936 рр. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник заводу № 183. Заарештований 6 березня 1938 р. як агент іноземної розвідки, за шпигунство, шкідництво, антирад. агітацію (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{9}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 9 грудня 1958 р.

ВОРОЖБ'ЯНОВ Федір Сергійович народився 1911 р. у с. Верх-Аллак Томської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав і працював у радгоспі «Червона хвиля» Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Нарсудом Будьонівського р-ну Воронезької обл. 10 березня 1933 р. (постанова ЦВК і РНК СРСР «Про охорону майна державних підприємств...» від 7 серпня 1932 р.) засуджений на 10 років позбавлення волі. Заарештований 14 серпня 1937 р. за систематичне хуліганство, побиття громадян, крадіжки (ст. 54^{8} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 11 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Реабілітований 7 березня 1996 р.

ВОРОЖЕЙКІН Борис Сергійович народився 1899 р. у м. Хабаровськ Приморської обл. Росіянин, з дворян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Експедитор Харківської контори Укррадгосппостачу. Заарештований 28 лютого 1938 р. як член к.-р. білогвардійської організації РОВС (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 2 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 січня 1963 р.

ВОРОЖКА Федір Семенович народився 1894 р. у с. Чепіль Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Руднєве Ізюмського р-ну Харківської обл. Робітник Ізюмського лісництва. Заарештований 7 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 16 серпня 1963 р.

ВОРОНА Лаврентій Васильович народився 1908 р. у с. Ганно-Рудаєве Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Ганно-Рудаєве Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний шлях». Заарештований 8 лютого 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 29 квітня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

ВОРОНА Олексій Васильович народився 1902 р. у с. Ганно-Рудаєве Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ганно-Рудаєве Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний шлях». Заарештований 9 лютого 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 21 квітня 1939 р. засуджений на 7 років позбавлення волі в ВТТ з обмеженням прав на 5 років. Ухвалою Верховного Суду УРСР від 17 вересня 1939 р. вирок скасовано, справу направлено на нове судочинство. Харківським облсудом 20 жовтня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

ВОРОНА Павло Іванович народився 1918 р. у с. Ганно-Рудаєве Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт., до 1938 р. член ВЛКСМ. Проживав у с. Рудаєве Близнюківського р-ну Харківської обл. Учитель початкової школи. Заарештований 8 лютого 1938 р. як член к.-р. організації та за к.-р. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і Харківським облсудом 14 квітня 1939 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 3 роки позбавлення волі з обмеженням прав на 1 рік. Харківським облсудом 17 вересня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

ВОРОНИЙ Антон Микитович народився 1891 р. у с. Обухівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав і працював у Нікольському відділенні бурякорадгоспу «Федорівський» Великобурлуцького р-ну Харківської обл. У 1929—1931 рр. майно неодноразово розпродавалося, у 1932 р. розпродане остаточно. Заарештований 2 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Каргопольтабі в Коноському р-ні Архангельської обл. Реабілітований 20 червня 1989 р.

ВОРОНИЙ Захар Григорович народився 1897 р. на хут. Вороно-Харківське [Таганрозького окр.] області Війська Донського. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Машиніст Куп'янського МТМ. У 1929 р. розкуркулений. У 1930 р. засуджений на 1 рік позбавлення волі та 5 років вислання. Заарештований 16 квітня 1938 р. за к.-р. розвідувальну діяльність на користь іноземної держави (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 квітня 1958 р.

ВОРОНИЙ Петро Іванович народився 1899 р. у с. Бригадирівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бригадирівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Рахівник колгоспу. У 1932 р. розкуркулений. У 1933 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 27 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 14 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 3 грудня 1965 р.

ВОРОНІН Михайло Федорович народився 1918 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Харківського тракторoремонтного заводу. Заарештований 6 листопада 1937 р. як член к.-р. диверсійного терористичного угруповання (статті 54^{8}, 54^{9} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 3 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 червня 1989 р.

ВОРОНІН Петро Ілліч народився 1892 р. у с. Добрянка Городнянського пов. Чернігівської губ. Українець, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Лозова Півд. залізниці. Заарештований 22 квітня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Лозова Півд. залізниці 13 грудня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ВОРОНІН Пилип Семенович народився 1905 р. у с. Верхня Козловка Самарської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Іллічівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Рахівник радгоспу «Іллічівка». Заарештований 25 лютого 1938 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 29 березня 1939 р. засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 1 рік. Реабілітований 19 жовтня 1990 р.

ВОРОНКІН Андрій Єгорович народився 1875 р. у с. Муром Бєлгородського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Сторож СШ № 83. У 1930 р. розкуркулений, висланий до Північного краю. Заарештований 17 серпня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Звільнений з-під варти достроково 31 січня 1943 р. Реабілітований 8 червня 1962 р.

ВОРОНКІН Олексій Сергійович народився 1883 р. у с. Молодова Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у Харкові. Сторож заводу «Південмонтажбуд». У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 3 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 24 жовтня 1989 р.

ВОРОНКІН Федір Павлович народився 1897 р. на хут. Молчаново Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Лук'янці Липецького р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «Липці». У 1931 р. майно конфісковане. Заарештований 7 вересня 1937 р. за вороже ставлення до заходів партії та рад. влади (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Буртабі на ст. Ізвєсткова Амурської залізниці, де й помер 25 січня 1939 р. Реабілітований 15 червня 1989 р.

ВОРОНКОВ Арсентій Гнатович народився 1894 р. у с. Архангелівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Архангелівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Помічник машиніста водокачки роз'їзду Язикове. Заарештований 22 березня 1938 р. за антирад. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Барвінківським РВ НКВС 5 квітня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВОРОНКОВ Борис Никанорович народився 1896 р. у м. Слов'янськ Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач транспортним сектором конструкторського відділу ХТЗ. Ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 22 березня 1931 р. позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. За ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 1 серпня 1931 р. звільнений з-під варти достроково з випробним терміном 6 міс. Заарештований 15 серпня 1938 р. як член підривної антирад. організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 22 листопада 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти. Реабілітований 30 січня 1960 р.

ВОРОНОВ Терентій Федорович народився 1877 р. у с. Олексіївка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олексіївка Олексіївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Паризька комуна». У 1930 р. розкуркулений, висланий до Північного краю. Заарештований 4 серпня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 11 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 17 січня 1994 р.

ВОРОНОВИЧ Ізабелла Омелянівна народилась 1893 р. у с. Новаки Заславського пов. Волинської губ. Полька, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала у с. Курулька Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 17-го З'їзду ВКП(б). У 1936 р. в адміністративному порядку переселена з прикордонної смуги. Заарештована 3 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляна 28 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітована 20 червня 1963 р.

ВОРОНЦОВ Іван Семенович народився 1892 р. у с. Завгороднє Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Завгороднє Петрівського р-ну Харківської обл. Візник артілі «Гужтранспорт» в м. Ізюм. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 7 грудня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито Петрівським РВ НКВС 3 січня 1938 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР). Заарештований 23 квітня 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і Харківським облсудом 11 квітня 1939 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 8 років позбавлення волі з пораженням у правах на 1 рік. Харківським облсудом 9 травня 1940 р. виправданий.

ВОРОНЦОВ Михайло Степанович народився 1889 р. у м. Уржум Уржумського пов. В'ятської губ. Росіянин, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер 2-го паровозного відділення ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 3 грудня 1937 р. за посадові злочини і антирад. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 97 КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 19 січня 1938 р. засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Ухвалою колегії в транспортних справах Верховного Суду СРСР від 26 лютого 1938 р. вирок скасовано, справу передано на новий судовий розгляд. Справу закрито ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Харків-Пас. 23 квітня 1939 р. зі звільненням з-під варти.

ВОРОНЦОВ Петро Филимонович народився 1885 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з міщан, освіта середня, позапарт. Технік-нормувальник Харпромторгу. Заарештований 6 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію, як білий офіцер у минулому (ст. 54^{10}

КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бамтабі, Амурзалізничтабі в сел. Мальцево Мазановського р-ну Амурської обл. Реабілітований 26 жовтня 1989 р.

ВОРОНЦОВ Сергій Павлович (Черняк Марк Леонтійович) народився 1897 р. у с. Литвинівка Старобільського пов. Харківської губ. Єврей, із службовців, освіта початкова, позапарт., у 1919—1921 рр. член РКП(б). Проживав у Харкові. Інспектор відділу кадрів ХОУ НКВС, сержант держбезпеки. Заарештований 13 квітня 1938 р. як член к.-р. організації та за шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 11 липня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВОРОНЦОВ Федір Агафонович народився 1876 р. у с. Леб'яже Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХВРЗ. Заарештований 14 грудня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 10 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 квітня 1957 р.

ВОРОНЦОВ Хома Якович народився 1899 р. у с. Завгороднє Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1918 р. член партії соціалістів-революціонерів. Проживав у с. Завгороднє Петрівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний Донець». У 1931 р. під арештом органів ДПУ. У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 7 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Усольтабі. На 1957 р. проживав у с. Завгороднє Петрівського р-ну Харківської обл. Реабілітований 24 березня 1989 р.

ВОРОНЬКО Григорій Наумович народився 1903 р. у с. Соколів Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Соколів Зміївського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 21 жовтня 1937 р. як член к.-р. троцькістської терористичної диверсійної організації (статті 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 22 серпня 1958 р.

ВОРОНЬКО Гурій Архипович народився 1884 р. у с. Голубівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, з міщан, освіта початкова, позапарт., у 1929—1932 рр. член ВКП(б). Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну. Харківської обл. Робітник ст. Куп'янськ Північно-Донецької залізниці. Заарештований 29 квітня 1938 р. як член правотроцькістської шкідницької організації (статті 54^{7}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито лінсудом Північно-Донецької залізниці 26 лютого 1939 р. (ст. 302 КПК УРСР).

ВОРОНЬКО Катерина Антонівна народилася 1899 р. у стан. Александровська [Ставропольської губ.]. Росіянка, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Учитель СШ № 100. Заарештована 16 листопада 1937 р. як дружина ворога народу (ст. 54^{1} п. «в» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 квітня 1938 р. як соціально небезпечний елемент позбавлена права на проживання в 15 пунктах на 5 років. Реабілітована 3 квітня 1989 р.

ВОРОНЬКО Стефан Вікентійович народився 1898 р. у с. Суромщина Віленської губ. Поляк, із селян, освіта вища, член ВКП(б) з 1924 р. Проживав у Харкові. Заступник начальника Харківської обласної контори з постачання Тсоавіахіму. Заарештований 1 вересня 1937 р. як член к.-р. троцькістської організації та за шпигунство (статті 54^{1} п. «а», 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00439 від 25 липня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 13 липня 1957 р.

ВОРОНЮК Трохим Федорович народився 1911 р. у Варшаві. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Шофер Укрбудшляху. Заарештований 5 травня 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 листопада 1938 р. у Харкові. Реабілітований 6 квітня 1989 р.

ВОРОНЮК Федір Романович народився 1889 р. у с. Бележенці Заславського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Плановик Чугуївського відділення Військторгу. Заарештований 4 травня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 вересня 1938 р. (ст. 54^{6} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 травня 1989 р.

ВОРОПАЄВ Федір Йосипович народився 1880 р. у с. Зачугуївка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Сторож магазину № 37 Хаторгу. У 1932 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 8 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 березня 1989 р.

ВОРОПАЙ (Євгеньєва, Лівшиц) Олександра Автономівна народилася 1911 р. у м. Білопілля Сумського пов. Харківської губ. Українка, із селян, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 27 жовтня 1937 р. як дружина ворога народу (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 2 червня 1938 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Темтабі. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 10 березня 1940 р. термін покарання знижено до 5 років. Звільнена з-під варти 26 жовтня 1942 р. Проживала в м. Хабаровськ, працювала в крайовій конторі Держбанку. Ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від 23 серпня 1952 р. судимість знято. На 1957 р. проживала в м. Хабаровськ. Реабілітована 12 липня 1957 р.

ВОРОТИЛОВА Текля Микитівна народилася 1906 р. у с. Мєхонське Шадринського пов. Пермської губ. Росіянка, із селян, освіта середня, член ВКП(б) з 1928 р. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештованою не була, під підпискою про невиїзд з 15 квітня 1938 р. як дружина репресованого (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) з анулюванням підписки про невиїзд.

ВОРОТИНЦЕВ Василь Васильович народився 1909 р. у с. Шебелинка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. У 1933 р. висланий до Північного краю як куркуль. Заарештований 12 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 14 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Після звільнення з-під варти проживав за старою адресою. Реабілітований 27 вересня 1968 р.

ВОРОТИНЦЕВ Опанас Васильович народився 1904 р. у с. Берека Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у сел. Димитрова Олексіївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Димитрова. У 1929 р. розкуркулений. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 26 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у м. Свободний Хабаровського краю. На 1959 р. проживав у с. Таранівка Зміївського р-ну Харківської обл. Реабілітований 26 лютого 1960 р.

ВОРОТИНЦЕВА Наталія Кіндратівна народилася 1883 р. у с. Берека Зміївського пов. Харківської губ. Росіянка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в с. Таранівка Зміївського р-ну Харківської обл. Селянка-одноосібниця. У 1930 р. розкуркулена, позбавлена виборчих прав і вислана за межі р-ну. Заарештована 25 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито Олексіївським РВ НКВС 7 січня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Звільнена з-під варти 10 січня 1939 р.

ВОРОТНИЙ Федір Андрійович народився 1895 р. у с. Гнидівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Робітник ІПРЗу. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 15 січня 1938 р. за к.-р. агітацію та підривну роботу (статті 54^{7}, 54^{10} КК УРСР) і лінсудом Північно-Донецької залізниці 22 червня 1938 р. (ст. 54^{10} КК УРСР) засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований 9 червня 1993 р.

ВОРОТНИЦЬКИЙ Владислав Михайлович народився 1884 р. у с. Новоселівка Мінської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Механік Реммаштресту. Заарештований 27 вересня 1937 р. за шпигунську та повстанську роботу (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 12 серпня 1989 р.

ВОРОШИЛО Пилип Антонович народився 1894 р. у с. Куньє Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Куньє Савинського р-ну Харківської обл. Вантажник Ізюмської сировинної бази на ст. Циганка. Заарештований 4 березня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 22 березня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину зі звільненням з-під варти.

ВОСКАНЯН-ВІЛЕНСОН Надія Миколаївна народилася 1880 р. у м. Тифліс Тифліської губ. Вірменка, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Учитель співів аматорського гуртка заводу «Серп і молот». Заарештована 6 лютого 1938 р. за к.-р. націоналістичну шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляна 26 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітована 6 березня 1959 р.

ВОСКОБОЙНИК (Воскобойников) Іцько Мордкович народився 1873 р. у м. Самгородок Бердичівського пов. Київської губ. Єврей, з торговців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Без певних занять. Заарештований 29 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію та листування з рідними у Палестині (ст. 54^{4} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 3 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Справу закрито УНКВС по Харківській обл. 26 травня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВОСКОБОЙНИК Кирило Гнатович народився 1871 р. у с. Мурафа Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Мурафа Краснокутського р-ну Харківської обл. Робітник Мурафського цукрозаводу. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 15 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 5 липня 1989 р.

ВОСКОБОЙНИКОВ Дмитро Дмитрович народився 1898 р. у м. Полтава Полтавської губ. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Інспектор сторожової охорони Заготзерна. Заарештований 15 березня 1938 р. як член боротьбистської націоналістичної організації (статті 54^{8}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 8 січня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ВОСКОБОЙНИКОВ Іван Леонтійович народився 1896 р. у м. Лебедин Лебединського пов. Харківської губ. Українець, з торговців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Експозиціонер товариства «Облхудожник». Заарештований 27 травня 1938 р. як член фашистської терористичної групи та за антирад. роботу (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 17 грудня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{8} через ст. 17, 54^{9} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу. Розстріляний 22 березня 1939 р. у Харкові. Реабілітований 28 грудня 1957 р.

ВОСКОБОЙНИКОВ Іцько Мордкович, див. *ВОСКОБОЙНИК (Воскобойников) Іцько Мордкович.*

ВОСКОНЯНЦ Артем Багдасарович народився 1895 р. у м. Ахалцих Ахалцихського пов. Тифліської губ. Вірмен, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Продавець Харківського міськхарчоторгу. Заарештований 15 лютого 1938 р. як член к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 7 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 червня 1956 р.

ВОСКРЕСЕНСЬКИЙ Аркадій Миколайович народився 1895 р. у м. Слонім Слонімського пов. Гродненської губ. Росіянин, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Безробітний, за фахом статистик. Заарештований 22 березня 1938 р. за шпигунство на користь іноземної держави (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. (статті 54^{8} через ст. 17, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 9 травня 1958 р.

ВОЩАНИЙ Федір Йосипович народився 1907 р. у с. Царeборисів Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у минулому кандидат у члени ВКП(б). Проживав у с. Червоний Оскіл Ізюмського р-ну Харківської обл. Робітник ІПРЗу. Заарештований 10 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Сталінській обл. від 13 жовтня 1937 р. за к.-р. пропаганду позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Постановою ДТВ НКВС Північно-Донецької залізниці від 21 грудня 1939 р. термін покарання знижено до фактично відбутого. Реабілітований 18 жовтня 1989 р.

ВОЮЦКИЙ Володимир Станіславович народився 1877 р. у с. Байкіяд Євпаторійського пов. Таврійської губ. Росіянин, з дворян, освіта середня, позапарт. Проживав у сел. Високий Харківського р-ну Харківської обл. Старший бухгалтер служби колії Управління Півд. залізниці. Заарештований 21 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію та шпигунську діяльність (статті 54^{1} п. «а», 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 листопада 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Картабі. Звільнений з-під варти

у 1943 р. Помер у 1947 р. Ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від 21 лютого 1948 р. попередню ухвалу скасовано, справу закрито.

ВРАЗОВСЬКИЙ Олексій Юхимович народився 1867 р. у с. Борова Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Борова Борівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений і позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 9 лютого 1938 р. засуджений на 7 років позбавлення волі у віддалених місцевостях СРСР з обмеженням прав на 4 роки. Реабілітований 17 жовтня 1994 р.

ВРОНСЬКИЙ Георгій Іванович народився 1898 р. у с. Куриловичі Слонімського пов. Гродненської губ. Росіянин, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт., у 1919—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Референт з кадрів Харківської облпромради. Заарештований 18 жовтня 1937 р. за розвідувальну роботу на користь Польщі, Японії і Німеччини та здійснення диверсійних актів на підприємствах промислової кооперації (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1959 р.

ВРОНСЬКИЙ Іван Гнатович народився 1899 р. у Варшаві. Поляк, з робітників, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Чорнороб заводу «Серп і молот». Заарештований 23 травня 1938 р. як член ПОВу (статті 54^{1} п. «а», 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 вересня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 лютого 1960 р.

ВРУБЛЕВСЬКА Аліція Йосифівна народилася 1909 р. у с. Ясинувата Бахмутського пов. Катеринославської губ. Полька, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Обліковець фарбувальної фабрики. Заарештована 16 травня 1938 р. як племінниця засудженої, за розвідувальну діяльність на користь Польщі та антирад. агітацію (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 4 листопада 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{10} КК УРСР) позбавлена волі у ВТТ на 10 років. УДБ УНКВС по Харківській обл. 10 березня 1939 р. справу направило військовому прокурору ХВО на припинення (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Звільнена з-під варти 21 березня 1939 р. Справу закрито військовим прокурором ХВО 20 грудня 1939 р.

ВРУБЛЕВСЬКИЙ Йосиф Людвігович народився 1895 р. у с. Цмівка Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Чернещина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Косіора. У 1929 р. під арештом органів ДПУ. У 1930 р. нарсудом [Шепетівського р-ну] за опір представникам рад. влади засуджений на 3 роки позбавлення волі, виправданий. У 1932 р. розкуркулений. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 3 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 27 листопада 1959 р.

ВРУБЛЕВСЬКИЙ Петро Павлович народився 1898 р. у м. Могилів Могилівського пов. Подільської губ. Поляк, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Надеждине Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Воля». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 16 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію та зв'язок з родичами у Польщі (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 січня 1938 р. у Полтаві. Реабілітований 23 грудня 1960 р.

ВРУБЛЕВСЬКИЙ Станіслав Йосифович народився 1914 р. у с. Цмівка Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Щеняче Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Ілліча. У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 19 січня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 листопада 1963 р.

ВРУБЛЄВ Євген Олександрович народився 1900 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з міщан, освіта середня, позапарт. Водій заводу «Харпластмас». Заарештований 20 квітня 1938 р. як член к.-р. бойової білогвардійської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 23 травня 1958 р.

ВСТАВСЬКИЙ Володимир Петрович народився 1894 р. у м. Іркутськ Іркутської губ.

Росіянин, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у сел. Золочів Золочівського р-ну Харківської обл. Секретар відділу народної освіти Золочівського райвиконкому. Заарештований 18 квітня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 квітня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 серпня 1958 р.

ВУЙТИК Володимир Іванович народився 1896 р. у с. Ольховиці Холмського пов. Люблінської губ. Українець, із селян, освіта вища, член ВКП(б) з 1919 р. Проживав у Харкові. Головний інженер тресту «Харкомтранс». Заарештований 2 грудня 1938 р. за шпигунство (ст. 54^{6} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 17 жовтня 1939 р. за шпигунські зв'язки висланий до Казахстану на 5 років. На засланні перебував у м. Акмолінськ Казахської РСР. У 1944 р. після звільнення із заслання призваний до лав Червоної армії, демобілізований у 1945 р. Проживав у м. Одеса. Реабілітований 13 травня 1958 р.

ВУЙЦИК Антон Якович народився 1898 р. і проживав у Харкові. Поляк, з робітників, освіта середня, позапарт., до 1926 р. член ВКП(б). Робітник заводу «Трансзв'язок». Заарештований 29 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 4 січня 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Кулойтабі в Архангельській обл. Реабілітований 29 березня 1963 р.

ВУЛЬФ Теодор Фрідріхович, див. *ВОЛЬФ (Вульф) Теодор Фрідріхович.*

ВУНДЕРЗЕ Іван Густавович народився 1913 р. у с. Новиковка Уфимського пов. Уфимської губ. Німець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Добровілля Близнюківського р-ну Харківської обл. Учитель СШ. Заарештований 28 лютого 1938 р. як член антирад. німецької націоналістичної організації (статті 54^{7}, 54^{9}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 листопада 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 листопада 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

ВУНДЕРЗЕ Яків Фрідріхович народився 1894 р., місце народження невідоме. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рижове Барвінківського р-ну Харківської обл. Чоботар артілі ім. Войкова. Заарештований 17 грудня 1937 р. як прибічник фашистської Німеччини та за антидержавну і к.-р. діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 вересня 1959 р.

ВУС Василь Семенович народився 1897 р. у с. Скосогорівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Скосогорівка Богодухівського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 5 квітня 1938 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 квітня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 липня 1958 р.

ВУС Сава Гордійович народився 1873 р. у с. Скосогорівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Скосогорівка Богодухівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Комінтерну. У 1932 р. майно конфісковане. Заарештований 7 квітня 1938 р. як член к.-р. української націоналістичної повстанської організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 вересня 1957 р.

ВУЦЕТИЧ Іван Йосифович народився 1892 р. у с. Липець Королівства Сербія. Хорват, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Хардортрансвідділу. Заарештований 6 листопада 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

ВШИВЕНКО Іван Силович народився 1894 р. у с. Кардашівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Калинівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Робітник пекарні свинорадгоспу «Кегичівка». У 1932 р. виселений за межі сільради. Заарештований 7 вересня 1937 р. за антирад. та антиколгоспну агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 16 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 20 червня 1989 р.

ВШИВЕНКО Сергій Силович народився 1898 р. у с. Антонівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Григорівка Кегичівського р-ну

Харківської обл. Сільгоспробітник свинорадгоспу «Кегичівка». У 1930 р. розкуркулений. У 1931 р. за к.-р. агітацію переселений до куркульського селища на 5 років. Заарештований 7 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 20 березня 1989 р.

В'ЮНИК Іван Гаврилович народився 1898 р. у міст. Краснокутськ Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, член партії боротьбистів у минулому, у 1930—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Пархомівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Робітник Пархомівського свинорадгоспу. Заарештований 29 березня 1938 р. як член к.-р. української націоналістичної організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 жовтня 1958 р.

В'ЮНИК Назар Григорович народився 1884(86) р. у с. Мурафа Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Мурафа Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Комунар». У 1931 р. розкуркулений. Нарсудом Краснокутського р-ну 20 серпня 1932 р. (ст. 58 ч. 1 КК УСРР) засуджений на 4 роки позбавлення волі з пораженням прав на 3 роки і висланням за межі України на 3 роки. У 1936 р. під слідством за втечу з місця заслання. Заарештований 2 серпня 1937 р. за поширення провокаційних чуток і розпалювання націоналістичної ворожнечі (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 серпня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 серпня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 9 жовтня 1959 р.

В'ЮНИК Наум Павлович народився 1885 р. у с. Мурафа Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Мурафа Краснокутського р-ну Харківської обл. Учитель СШ. Заарештований 13 лютого 1938 р. як член к.-р. української націоналістичної організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 5 серпня 1960 р.

В'ЮНИК Степан Андрійович народився 1900 р. у с. Мурафа Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мурафа Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червона зірка», рахівник. Заарештований 30 березня 1938 р. як член к.-р. української націоналістичної організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 7 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 жовтня 1958 р.

В'ЮНИК Степан Павлович народився 1895 р. у с. Мурафа Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мурафа Краснокутського р-ну Харківської обл. Бухгалтер цукрового заводу. Заарештований 30 березня 1938 р. як член к.-р. куркульської повстанської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 7 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 23 серпня 1957 р.

В'ЮНИК Степан Степанович народився 1905 р. у с. Мурафа Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Шарівка Богодухівського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 25 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію, зв'язки з баптистами (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 14 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 19 жовтня 1962 р.

В'ЯЗЕМСЬКИЙ Назар Йосипович народився 1899 р. у м. Мстиславль Мстиславського пов. Могильовської губ. Єврей, із службовців, освіта початкова, у 1921—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Помічник директора з адміністративно-господарської частини машинорахувальної станції з перепису населення. Заарештований 17 серпня 1937 р. як член антирад. троцькістської терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 2 жовтня 1937 р. (статті 54^{7}, 54^{8} через ст. 20, 54^{11} КК УРСР) засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років і конфіскацією особистого майна. Термін покарання відбував у Норільтабі, де й помер 4 грудня 1942 р. Реабілітований 26 травня 1956 р.

В'ЯЗОВСЬКИЙ Петро Миколайович народився 1902 р. на хут. Київський Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Панютине Лозівського р-ну Харківської обл. Робітник ПВРЗ. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 18 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. 3 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін

покарання відбував в Байкало-Амурському ВТТ у м. Свободний Хабаровського краю. Справу закрито УДБ ХОУ НКВС 11 лютого 1940 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР). Звільнений з-під варти 13 березня 1940 р.

В'ЯТСЬКА Олександра Пилипівна народилася 1894 р. у с. Городище Мценського пов. Орловської губ. Росіянка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 20 листопада 1937 р. як дружина зрадника батьківщини і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 20 травня 1958 р.

В'ЯТСЬКИЙ Костянтин Петрович народився 1889 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт. Механік Вуглезбуту. Заарештований 14 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 липня 1958 р.

Г

ГААГ Валентин Андрійович народився 1899 р. у с. Кам'яна Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кам'яна Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 25 грудня 1937 р. як член німецької націоналістичної фашистської повстанської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 березня 1964 р.

ГААГ Василь Васильович народився 1884 р. у Німеччині. Німець, із службовців, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Пивовар Куп'янського пивзаводу. Заарештований 9 вересня 1937 р. як агент німецької розвідки (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 12 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 31 грудня 1959 р.

ГААГ Максиміліан Васильович народився 1914 р. у м. Ізюм Ізюмського пов. Харківської губ. Німець, із службовців, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник бази Головширвжитку. Заарештований 21 квітня 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 29 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1989 р.

ГААГ Пилип Андрійович народився 1902 р. у с. Кам'яна Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кам'яна Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 25 грудня 1937 р. за к.-р. фашистську діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

ГААГ Пилип Пилипович народився 1892 р. у с. Кам'яна Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Кам'яна Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 5 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 12 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 7 грудня 1989 р.

ГААК Йосиф Карлович народився 1891 р. у с. Кам'янка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, з кустарів, письмен., позапарт. Проживав у с. Безпальцеве Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Роте штерн». Заарештований 17 грудня 1937 р. як прибічник фашистської Німеччини, за антидержавну та к.-р. діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 квітня 1989 р.

ГАБІНСЬКА Ірина Стефанівна народилася 1913 р. у Варшаві. Полька, з робітників, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживала в Харкові. Технік заводу ім. Шевченка. Заарештована 17 листопада 1937 р. за шпигунство (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 5 грудня 1937 р. за недоведеності складу злочину.

ГАБІНСЬКА Олена Матвіївна народилася 1894 р. і проживала в Харкові. Росіянка,

із службовців, освіта початкова, позапарт. Домогосподарка. Заарештована 20 жовтня 1937 р. як дружина ворога народу (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 30 червня 1989 р.

ГАБІНСЬКИЙ Стефан Станіславович народився 1889 р. у Варшаві. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник цеху заводу № 48. Заарештований 11 серпня 1937 р. за шпигунську діяльність та к.-р. пропаганду (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 листопада 1957 р.

ГАБІНСЬКИЙ Яків Йосифович народився 1893 р. у м. Одеса Одеського пов. Херсонської губ. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Головний інженер Діпрококсу. Заарештований 5 серпня 1937 р. як член троцькістської шкідницької організації (статті 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 10 грудня 1937 р. (статті 54^{1} п. «а», 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 10 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 10 серпня 1957 р.

ГАБРІЕЛЬ Альберт Францович народився 1885 р. у с. Боголюбівка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Коханівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Будьонного. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за антирад. агітацію (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 квітня 1989 р.

ГАВЕЛЬ Фелікс Войцехович народився 1891 р. у Варшаві. Поляк, з кустарів, освіта початкова, член ВКП(б) з 1925 р. Проживав у Харкові. Бракер мануфактурної бази універмагу № 1. Заарештований 29 січня 1938 р. за шпигунство (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 4 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГАВЕНКО Олександр Іванович народився 1908 р. у с. Борисівка Грайворонського пов. Курської губ. Українець, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Працівник меблевої групи Облліспромспілки. Заарештований 28 лютого 1938 р. за к.-р. пропаганду і зберігання зброї без належного дозволу (статті 54^{10} ч. 1, 196 КК УРСР) і Харківським облсудом 11 травня 1939 р. (ст. 196 КК УРСР) засуджений на 1 рік 6 міс. позбавлення волі, за ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР справу закрито.

ГАВИЦЬКИЙ Рафаїл Касперович народився 1902 р. у с. Сульжинівка Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Михайлівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний маяк». Заарештований 20 січня 1935 р. Мархлевським РВ НКВС за агітацію проти виконання держзабов’язань та колгоспного ладу (ст. 54^{10} КК УСРР), справу закрито 2 квітня 1935 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 15 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 6 лютого 1960 р.

ГАВІНСЬКИЙ Мар’ян Карлович народився 1898 р. у с. Мухувата Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Колісниківка Куп’янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Петровського. У 1932 р. під арештом за антирад. агітацію. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 4 вересня 1937 р. за антирад. агітацію та службу в армії Петлюри (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 24 вересня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 2 серпня 1989 р.

ГАВОЯН Жан Артемович народився 1908 р. у м. Шавшет Батумської обл. Вірмен, із селян, освіта початкова, член ВКП(б) з 1931 р. Проживав у Харкові. Директор вірменського клубу. Заарештований 6 лютого 1938 р. як член антирад. терористичної шпигунської організації (статті 54^{2}, 54^{6}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 21 жовтня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 21 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 квітня 1958 р.

ГАВРИК Порфирій Григорович народився 1881(3) р. у с. Цареборисів Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Поденник. У 1919 р. під арештом за службу в Білій армії. У 1930 р.

під слідством ДПУ УСРР за к.-р. діяльність. Заарештований 7 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (статті 54^{13}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 21 березня 1989 р.

ГАВРИЛЕЙЧЕНКО Григорій Сидорович народився 1891 р. с. Соколів Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Стрілочник ст. Мерефа Півд. залізниці. Заарештований 14 січня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 8 травня 1938 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

ГАВРИЛЕНКО Володимир Дмитрович народився 1891 р. і проживав у Харкові. Українець, із службовців, освіта вища, позапарт. Викладач ХАДІ та Харківського юридичного інституту, професор. Заарештований 23 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 травня 1964 р.

ГАВРИЛЕНКО Данило Овксентійович народився 1897 р. на хут. Вершина Лебединського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Головний бухгалтер артілі «Облхудожник». Заарештований 12 жовтня 1937 р. як член к.-р. української націоналістичної терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 листопада 1937 р. (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Північзалізничтабі. Реабілітований 24 січня 1958 р.

ГАВРИЛЕНКО Юхим Михайлович народився 1890 р. у с. Губарівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Губарівка Богодухівського р-ну Харківської обл. Чорнороб Первухинського цукрозаводу. У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 9 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 12 червня 1989 р.

ГАВРИЛОВ Володимир Васильович народився 1905 р. у Варшаві. Росіянин, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав на ст. Безпалівка Півд. залізниці. Робітник Харківтрансу. Заарештований 28 вересня 1937 р. як член к.-р. шпигунської диверсійної організації (статті 54^{1} п. «а», 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 30 серпня 1957 р.

ГАВРИЛОВ Іван Кузьмич народився 1888 р. у с. Зибкове Олександрійського пов. Херсонської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав і працював у свинорадгоспі «Кегичівка» у Кегичівському р-ні Харківської обл. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію пораженського характеру (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 14 серпня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 серпня 1937 р. у м. Полтава, похований на Полтавському кладовищі без позначення могили. Реабілітований 13 листопада 1992 р.

ГАВРИЛОВ Іван Олексійович народився 1896 р. у с. Бакланово Орловського пов. Орловської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Без певного місця проживання. Без певних занять. Заарештований 1 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію та образливі вислови на адресу тов. Сталіна (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 серпня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 березня 1989 р.

ГАВРИЛОВ Ілля Митрофанович народився 1880 р. у с. Гракове Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гракове Чугуївського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 19 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і спецколегією Харківського облсуду 25 лютого 1938 р. засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований 25 липня 1994 р.

ГАВРИЛОВ Федір Феодосійович народився 1893 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Інструктор заводу № 183. Заарештований 14 квітня 1938 р. як агент німецької розвідки, за шпигунство, шкідництво, участь у диверсійній групі (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 березня 1959 р.

ГАВРИЛОВА Наталія Софронівна народилась 1893 р. у с. Кричка Богородчанського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українка, із священнослужителів, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Геолог Харківської обласної

гідромеліоративної контори. Заарештована 30 вересня 1937 р. як член УВО та агент іноземної розвідки (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляна 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітована 15 лютого 1965 р.

ГАВРИЛЬЧЕВА Марія Олексіївна народилася 1903 р. у с. Нікуліно Тульської губ. Росіянка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Робітниця фабрики «Кофок» № 2. Заарештована 19 листопада 1937 р. як дружина репресованого (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 25 березня 1938 р.

ГАВРИЛЮК Василь Денисович народився 1898 р. у с. Гулянка Житомирського пов. Волинської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Башилівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Комінтерну. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 6 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Буртабі. Реабілітований 24 квітня 1959 р.

ГАВРИЛЮК Володимир Васильович народився 1901 р. у с. Хрещатик Герцогства Буковина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта вища, позапарт., у 1924—1927 рр. член компартії Буковини, у 1927—1933 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Учитель СШ № 54. Заарештований 27 липня 1937 р. як член націоналістичної терористичної організації УВО (статті 54^8, 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 23 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 11 вересня 1957 р.

ГАВРИЛЮК Іван Ісакович народився 1885 р. у с. Білка Радомишльського пов. Київської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рижове Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Жовтнева революція». У березні 1935 р. як політично неблагонадійний в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 8 березня 1938 р. як член націоналістичної німецької організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і Харківським облсудом 13 квітня 1939 р. засуджений на 1 рік позбавлення волі в ЗМУ з обмеженням прав на 1 рік. Реабілітований 14 лютого 1994 р.

ГАВРИЛЮК Іван Якович народився 1890 р. у с. Миклашів Львівського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, письмен., позапарт., у 1928—1933 рр. член ВКП(б). Проживав у м. Балаклія Балаклійського р-ну Харківської обл. Робітник ДАРДЗу № 2. Заарештований 10 лютого 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 липня 1960 р.

ГАВРИЛЮК Лаврентій Миколайович народився 1903 р. у с. Гулянка Житомирського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Башилівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Тракторист колгоспу ім. Комінтерну. У 1931 р. за несплату держподатків майно конфісковане, засуджений на 3 роки позбавлення волі (ст. 58 КК УСРР). У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 29 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. На 1961 р. проживав у с. Бондарівка Коростенського р-ну Житомирської обл. Реабілітований 8 вересня 1961 р.

ГАВРИЛЮК Порфирій Тимофійович народився 1904 р. у с. Кордилівка Подільської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Електромонтер АТС. Заарештований 25 листопада 1937 р. як член к.-р. організації (статті 54^9, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 3 грудня 1937 р. (статті 54^2, 54^8, 54^9, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. [Помер у місці ув'язнення]. Реабілітований 15 лютого 1957 р.

ГАВРИШ Арсентій Мартинович народився 1898 р. у с. Семенівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Волохів Яр Балаклійського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Тельмана. У 1926 р. під арештом за к.-р. діяльність. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 17 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 13 березня 1959 р.

ГАВРИШ Василь Герасимович народився 1889 р. і проживав у Харкові. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Економіст вантажної служби Управління Півд. за-

лізниці. Заарештований 4 січня 1938 р. як член к.-р. української націоналістичної організації (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 березня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 квітня 1957 р.

ГАВРИШ Іван Якович народився 1885 р. у с. Чорбівка Кобеляцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мажарка Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Комінтерн». Заарештований 1 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 5 жовтня 1994 р.

ГАВРИШ Костянтин Никанорович народився 1880 р. у с. Крисине Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Крисине Богодухівського р-ну Харківської обл. Робітник Харківського деревообробного заводу. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 10 лютого 1938 р. як член к.-р. повстанської організації (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 21 квітня 1938 р. (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 вересня 1957 р.

ГАВРИШ Трохим Авакумович народився 1910 р. у с. Семенівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, член ВКП(б) з 1933 р. Проживав у с. Семенівка Шевченківського р-ну Харківської обл. Завідувач ферми колгоспу ім. Петровського. Заарештований 29 травня 1938 р. як член к.-р. диверсійної організації (статті 54^{7}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 19 листопада 1938 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГАВРИШКЕВИЧ Корній Семенович народився 1889 р. у Перемишлянському пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Робітник Лозівського ходоремонтного заводу. Заарештований 19 січня 1938 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 вересня 1938 р. (ст. 54^{6} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 листопада 1961 р.

ГАВРОН Іван Олександрович народився 1888 р. у м. Тарнув Келецької губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт., до 1935 р. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у сел. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Робітник ХПРЗ. Заарештований 4 вересня 1937 р. як член повстанської к.-р. організації та поширення провокаційних чуток (статті 54^{1} п. «а», 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 27 вересня 1957 р.

ГАВРОН Ольга Семенівна народилася 1892 р. у с. Яківці Харківської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в сел. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Домогосподарка. Заарештована 18 листопада 1937 р. як дружина члена к.-р. групи (наказ № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито ДТВ ГУДБ НКВС Півд. залізниці у березні 1938 р. Звільнена з-під варти 26 березня 1938 р.

ГАВРЮШЕНКО Василь Антонович народився 1896 р. і проживав у Харкові. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Робітник заводу № 183. Заарештований 15 квітня 1938 р. за шпигунство (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 серпня 1958 р.

ГАВРЮШЕНКО Іван Іванович народився 1891 р. у с. Гаврилівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гаврилівка Харківського р-ну Харківської обл. Робітник Харківського залізничного поштамту. Заарештований 18 квітня 1938 р. за службу в армії Денікіна і к.-р. діяльність (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 28 листопада 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГАВРЮШЕНКО Іполит Якович народився 1899 р. у с. Миколо-Комишувата Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Миколо-Комишувата Красноградського р-ну Харківської обл. Бухгалтер колгоспу ім. Шевченка. Заарештований 3 березня 1938 р. як член к.-р. організації та антирад. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 23 травня 1958 р.

ГАВРЮШЕНКО Павло Арсентійович народився 1888 р. у с. Вірнопілля Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян,

письмен., позапарт. Проживав у свинорадгоспі ім. Петровського в Ізюмському р-ні Харківської обл. Сільгоспробітник свинорадгоспу. Заарештований 4 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 березня 1989 р.

ГАДАСІН Давид Якович народився 1885 р. у с. Перепис Городнянського пов. Чернігівської губ. Єврей, соціальне походження невідоме, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Службовець Утильпрому. Заарештований 10 квітня 1938 р. як член антирад. терористичної сіоністської шпигунської організації (статті 54^6, 54^8, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^6, 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 грудня 1957 р.

ГАДЮКІН Яків Юхимович народився 1905 р. у с. Андріївка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Кегичівського р-ну Харківської обл. Моторист колгоспу ім. КІМу. Заарештований 8 лютого 1938 р. як член к.-р. повстанської організації та за антирад. настрої (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 31 травня 1939 р. (статті 54^8 через ст. 17, 54^{10} КК УРСР) засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Ухвалою військової колегії Верховного Суду СРСР від 31 січня 1940 р. термін покарання знижено до 5 років з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований 3 червня 1992 р.

ГАДЮЧКА Яким Дмитрович народився 1879 р. у с. Красиве Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Красиве Олексіївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Котовського. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 4 грудня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 квітня 1989 р.

ГАДЯЦЬКА Неоніла Петрівна народилася 1900 р. у с. Довгалівка Зміївського пов. Харківської губ. Українка, із селян, письмен., позапарт. Проживала в с. Довгалівка Савинського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештована 18 вересня 1937 р. як член релігійної секти «червонодраконівців», за невизнання рад. влади та відмову отримувати документи (ст. 54^{10} ч. 2 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлена волі у ВТТ на 10 років. Реабілітована 26 червня 1989 р.

ГАДЯЦЬКИЙ Павло Микитович народився 1914 р. у с. Довгалівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Робітник будівельної дільниці на ст. Лозова Півд. залізниці. Заарештований 8 червня 1938 р. як член антирад. шкідницької організації (статті 54^9 через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 16 березня 1939 р. (статті 54^2, 54^9 через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) засуджений на 12 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований 11 жовтня 1939 р.

ГАДЯЦЬКИЙ Петро Арсентійович народився 1896 р. на [хут. Водяне Павлоградського пов. Катеринославської губ.]. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав і працював у радгоспі ім. 17-го Партз'їзду Близнюківського р-ну Харківської обл. Заарештований 14 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію, розкрадання державної власності, зв'язок з антирад. елементом (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 26 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бурейтабі. Реабілітований 5 липня 1989 р.

ГАДЯЦЬКИЙ Семен Микитович народився 1908 р. у с. Довгалівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Комендант бараків будівельної дільниці на ст. Лозова Півд. залізниці. Заарештований 9 червня 1938 р. як член антирад. шкідницької організації (статті 54^9 через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 16 березня 1939 р. (статті 54^2, 54^9 через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) засуджений на 12 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років. Справу закрито військовою колегією Верховного Суду СРСР 11 жовтня 1939 р.

ГАЄВСЬКА Констанція Казимирівна народилася 1908 р. у м. Смоленськ Смоленської губ. Полька, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживала в сел. Есхар Чугуївського р-ну Харківської обл. Помічник бухгалтера ДЕСу № 2. Заарештована 26 серпня 1937 р. за шпигунську діяльність на користь Польщі (статті 54^6 ч. 1, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляна 21 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітована 19 березня 1964 р.

ГАЄВСЬКИЙ Віктор Васильович народився 1889 р. у с. Бутенки Кобеляцького пов. Полтавської губ. Росіянин, з міщан, освіта початкова, до 1935 р. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Бухгалтер-економіст заводу «Електроверстат». Заарештований 31 березня 1938 р. як член к.-р. підпільної білогвардійської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 2 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 березня 1989 р.

ГАЄВСЬКИЙ В'ячеслав Романович народився 1892 р. у Варшаві. Поляк, з робітників, освіта початкова, у 1928—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Агент з постачання механічного заводу НКВС УРСР. Заарештований 27 вересня 1937 р. за шпигунство (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 7 жовтня 1957 р.

ГАЄВСЬКИЙ Георгій Тимофійович народився 1898 р. у с. Монастирське Брацлавського пов. Подільської губ. Українець, з робітників, освіта вища, позапарт. Проживав у с. Великий Бурлук Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Старший ветлікар райземвідділу і завідуючий райветлікарнею. Заарештований 26 вересня 1937 р. за шкідницьку вакцинацію коней і поширення антисемітських анекдотів (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 2 КК УРСР) і Харківським облсудом 17 червня 1938 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 2 роки. Реабілітований 6 лютого 1959 р.

ГАЄВСЬКИЙ Казимир Антонович народився 1871 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт., до 1931 р. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник артілі інвалідів. Заарештований 20 січня 1938 р. за к.-р. розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 жовтня 1964 р.

ГАЄВСЬКИЙ Кузьма Назарович народився 1899 р. у с. Огульці Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Огульці Валківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Леніна. Заарештований 26 жовтня 1937 р. як петлюрівець у минулому та за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 14 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі та Саратовському таборі НКВС, де й помер 13 серпня 1942 р. Реабілітований 27 грудня 1993 р.

ГАЄВСЬКИЙ Яків Якович народився 1882 р. у с. Мошківка Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, член ВКП(б) з 1927 р. Проживав у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Завідувач господарського подвір'я склозаводу. Заарештований 18 квітня 1938 р. як член антирад. шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 жовтня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 листопада 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 серпня 1958 р.

ГАЙВОРОНСЬКИЙ Григорій Андрійович народився 1901 р. у м. Зміїв Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Зміїв Зміївського р-ну Харківської обл. Старший пожежник пожежної охорони управління мереж Харенерго. Заарештований 26 жовтня 1937 р. за розвідувальну та диверсійну діяльність (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і нарсудом 49-ї дільниці м. Харкова 14 липня 1939 р. (ст. 56^{21} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 1 рік 9 міс. позбавлення волі із зарахуванням терміну попереднього ув'язнення у строк покарання. Ухвалою кримінально-касаційної колегії Харківського облсуду від 7 серпня 1939 р. справу закрито за ст. 347 КПК УРСР.

ГАЙВОРОНСЬКИЙ Ілля Іванович народився 1895 р. у с. Тишанка Бірюченського пов. Воронезької губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Лісова Стінка Куп'янського р-ну Харківської обл. Рахівник свинорадгоспу «Лісова Стінка». У 1931 р. за невиконання хлібозаготівлі майно конфісковане. Заарештований 3 березня 1938 р. за к.-р. розвідувальну діяльність на користь іноземної держави (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^{8} через ст. 17, 54^{10}, 54^{11}, 54^{17} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 липня 1999 р.

ГАЙВОРОНСЬКИЙ Леонтій Карпович народився 1890 р. у с. Буряківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Чорнороб друкарні редакції газети «КШ». У 1932 р. розкуркулений, в адміністративному порядку висланий за межі області на 3 роки. До 1937 р. позбавлений виборчих

прав. Заарештований 9 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 12 червня 1989 р.

ГАЙВОРОНСЬКИЙ Тихін Карпович народився 1898 р. на хут. Буряківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кислівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник Кислівського радгоспу. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав, за к.-р. діяльність засуджений на 3 роки позбавлення волі. Заарештований 23 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 16 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі у м. Хабаровськ Хабаровського краю. Реабілітований 9 червня 1989 р.

ГАЙДАЙ Іван Тимофійович народився 1888 р. у с. Вороб'ївка Черкаського пов. Київської губ. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт., у 1920—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Санітарний лікар спілки м'ясо-молочних радгоспів. Заарештований 4 вересня 1937 р. як член боротьбистської націоналістичної терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 8 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

ГАЙДА Станіслав Олександрович народився 1913 р. у с. Чижівка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Жовтневе Зачепилівського р-ну Харківської обл. Ремонтний робітник ст. Кільчень Півд. залізниці у Новомосковському р-ні Дніпропетровської обл. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 23 грудня 1937 р. як член к.-р. польської націоналістичної організації та за к.-р. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 жовтня 1962 р.

ГАЙДАК Іван Георгійович народився 1894 р. у м. Ковно Ковенської губ. Росіянин, з робітників, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Інженер Союзтранспроекту. Заарештований 21 жовтня 1937 р. як член к.-р. терористичної організації (ст. 54^{8} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. (статті 54^{8}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 5 квітня 1957 р.

ГАЙДАМАКА Валентин Григорович народився 1905 р. і проживав у Харкові. Українець, із службовців, освіта незакінчена вища, позапарт. Безробітний. Заарештований 11 березня 1938 р. як керівник к.-р. шкідницької диверсійної групи (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 10 листопада 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГАЙДАМАКА Петро Митрофанович народився 1897 р. у слоб. Мерефа Харківського пов. Харківської губ. Українець, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Службовець артілі «Гужовик». Заарештований 17 лютого 1938 р. за антирад. діяльність, агітацію за самостійну Україну, захист прав віруючих (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 квітня 1938 р. (статті 54^{8}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 30 січня 1959 р.

ГАЙДАР Григорій Олексійович народився 1891 р. у с. Федорівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Харківського заводу комбікормів. Заарештований 27 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 листопада 1937 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 жовтня 1956 р.

ГАЙДАР Іван Олексійович народився 1886 р. і проживав у Харкові. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Робітник артілі інвалідів. Заарештований 28 жовтня 1937 р. як колишній куркуль, за антирад. настрої та к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Кіровським облсудом 25 листопада 1941 р. (ст. 58^{10} ч. 2 КК РРФСР) засуджений до розстрілу. Розстріляний 6 січня 1942 р. у [м. Кіров]. Реабілітований 19 жовтня 1956 р.

ГАЙДАР Михайло Єрмолайович народився 1891 р. у с. Забарине Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Куцо-Ганебне Сахновщинського р-ну Харківської обл. Бригадир Сахновщинського райдорвідділу. Заарештований 8 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським

облсудом 10 серпня 1939 р. засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 2 роки. Реабілітований 11 березня 1990 р.

ГАЙДАР Трохим Феодосійович народився 1890 р. у с. Мачухи Полтавського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт., у 1913—1917 рр. член УСДРП, у 1918—1919 рр. член УКП, у 1921—1922 рр. член РКП(б). Проживав у Харкові. Учитель СШ № 126. Заарештований 23 лютого 1938 р. за партійну діяльність в УСДРП і УКП у минулому (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 13 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 червня 1959 р.

ГАЙДАРОВА Лідія Андріївна народилася 1908 р. у м. Острогожськ Осрогозького пов. Воронежської губ. Українка, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживала в м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Касир магазину № 48. Заарештована 26 лютого 1938 р. за статтями 54^{2}, 54^{11} КК УРСР. Справу закрито Ізюмським РВ НКВС 11 квітня 1938 р. за недоведеності складу злочину (ст. 4 п. «д» КПК УРСР).

ГАЙДЕЛЬ Артур Августович народився 1911 р. у кол. Веселівка Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Верхньо-Водяне Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний колос», сторож. Заарештований 9 лютого 1938 р. як член к.-р. німецької націоналістичної організації та за к.-р. агітацію (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 10 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 липня 1960 р.

ГАЙДЕНКО Микита Антонович народився 1901 р. у м. Тульчин Брацлавського пов. Подільської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у смт Есхар Чугуївського р-ну Харківської обл. Охоронник ДРЕС № 2. Заарештований 5 липня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 13 квітня 1939 р. засуджений на 3 роки позбавлення волі з пораженням у правах на 1 рік. Справу закрито Верховним Судом УРСР 19 липня 1939 р. (ст. 347 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГАЙДЕР Фадей Ернестович народився 1904 р. у с. Скотиняни Кам'янецького пов. Подільської губ. Поляк, із селян, освіта незакінчена вища, член ВКП(б) з 1926 р. Проживав у Харкові. Начальник спецвиробництва заводу «Світло шахтаря», студент Української промислової академії. Заарештований 28 грудня 1937 р. як агент іноземної розвідки (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 лютого 1957 р.

ГАЙДІС Юзефа Гилярівна народилася 1872 р. у с. Пов'яжі Ошмянського пов. Віленської губ. Полька, із селян, письмен., позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 1 жовтня 1937 р. за шпигунську діяльність на користь Німеччини (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 28 листопада 1937 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР).

ГАЙДУК Йосиф Лаврентійович народився 1878 р. у м. Маков Маковського пов. Ломжинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Павлоград Дніпропетровської обл. Робітник Павлоградського шпалопросочувального заводу. Заарештований 21 серпня 1937 р. за антирад. агітацію та нелегальний перетин кордону (статті 54^{10} ч. 1, 80 КК УРСР) і [комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 жовтня 1937 р.] винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 20 червня 1959 р.

ГАЙДУКОВИЧ Василь Іванович народився 1881 р. у с. Свиневo Брестського пов. Гродненської губ. Білорус, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у [Тростянецькому] р-ні Харківської обл. Стрілочник ст. Гребениківка Півд. залізниці. Заарештований 12 грудня 1937 р. за антирад. агітацію, бажання виїхати до Польщі (ст. 54^{10} ч. 1, КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 9 лютого 1960 р.

ГАЙДУЦЬКИЙ Станіслав Францович народився 1913 р. у м. Холм Холмської губ. Поляк, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу № 48. Заарештований 10 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1989 р.

ГАЙЗЛЕР Герш Аврамович народився 1902 р. у м. Лодзь Лодзинського пов. Петроковської губ. Єврей, із службовців, освіта середня, позапарт., у 1922—1929 рр. член компартії Польщі. Проживав у Харкові. Бухгалтер універмагу № 1. Заарештований 13 вересня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ

НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 11 листопада 1988 р.

ГАЙКО Аполлінарій Іванович народився 1889 р. у с. Майдан Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нове Мажарове Зачепилівського р-ну Харківської обл. Слюсар за наймом у колгоспі ім. Комінтерну. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 30 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 2 липня 1970 р.

ГАЙКО Йосиф Іванович народився 1894 р. у с. Майдан Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нове Мажарове Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Комінтерну. У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 30 серпня 1937 р. за зв'язок з рідними у Польщі, антирад. настрої та проведення агітації (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 23 травня 1959 р.

ГАЙЛЕ Йоганн Янович народився 1909 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта вища, позапарт., у 1929—1936 рр. член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Інженер-електрик ХЕТЗу. Заарештований 4 грудня 1937 р. за шпигунську диверсійну діяльність (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 26 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГАЙЛЕ Ян Ансович народився 1878 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Контролер ХЕМЗу і ХТГЗ. Заарештований 9 березня 1938 р. як член к.-р. націоналістичної шпигунської диверсійної організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 вересня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 жовтня 1957 р.

ГАЙЛЕВИЧ Франц Іванович народився 1908 р. у с. Кричеве Віленської губ. Поляк, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник автобусного гаража Харківтрансу. Заарештований 26 вересня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 19 серпня 1996 р.

ГАЙЛИШ Петро Іванович народився 1894 р. у с. Мельдері Режицького пов. Вітебської губ. Латвієць, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Експедитор Укршовкостанції. Заарештований 4 березня 1938 р. як член української військової націоналістичної терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1958 р.

ГАЙЛЯН Вартан Акопович народився 1899 р. у м. Хой, Туреччина. Вірмен, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Безробітний. Заарештований 23 вересня 1937 р. як член терористичної шпигунської дашнацької організації та за позазаконне придбання іноземного паспорту (статті 54^{6}, 54^{8}, 54^{10} ч. 1, 54^{11}, 68 п. «а» ч. 2 КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 7 жовтня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГАЙОВИЙ Іван Михайлович народився 1910 р. на хут. Тарасів Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав і працював у радгоспі № 16 Каучукпромгоспу Великобурлуцького р-ну Харківської обл. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 2 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбував у Амуртабі. Реабілітований 29 червня 1989 р.

ГАЙОВИЙ Юхим Володимирович народився 1879 р. у с. Прилютове Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Тарасів Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Робітник бурякорадгоспу «Підсереднянський». Заарештований 2 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР), справу закрито Великобурлуцьким РВ НКВС 7 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГАЙЦ Станіслав Якович народився 1888 р. у Варшаві. Поляк, з робітників, освіта неповна середня, позапарт., у 1919—1920 рр. кандидат у члени РКП(б). Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Інспек-

тор ВТК ІПРЗу. Заарештований 28 серпня 1937 р. за шпигунську к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 4 грудня 1937 р. за к.-р. троцькістську діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Каргопольтабі. Звільнений з-під варти достроково у 1943 р. До 1946 р. працював у колгоспі «Новий мир» в Омській обл. У 1946—1956 рр. робітник ІПРЗу, з 1956 р. пенсіонер. Помер 1958 р. у м. Ізюм. Реабілітований 20 жовтня 1989 р.

ГАКЛЮК Іван Онуфрійович народився 1898 р. у с. Долина провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Запасний агент 2-го експлуатаційного р-ну Півд. залізниці. Заарештований 15 грудня 1937 р. за антирад. агітацію та к.-р. підривну роботу (статті 54^7, 54^{10} ч. 1 КК УРСР), рішення у справі відсутнє. Розстріляний 2 березня 1938 р. у Харкові на підставі наказу заступника начальника ХОУ НКВС Рейхмана від 27 лютого 1938 р. Реабілітований 18 липня 1989 р.

ГАЛАБУРДА Григорій Полікарпович народився 1895 р. у с. Арбузов Воронезької губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Березова Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний шлях». Заарештований 1 березня 1938 р. за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 березня 1989 р.

ГАЛАГАН Іван Митрофанович народився 1881 р. у м. Градизьк Кременчуцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Технік ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 16 грудня 1937 р. як український націоналіст, у минулому активний діяч петлюрівського руху та монархічної спілки російського народу (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 березня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 вересня 1959 р.

ГАЛАГАН Ілля Васильович народився 1900 р. у с. Філенкове Полтавського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу «Серп і молот». У 1929 р. позбавлений виборчих прав. У 1931 р. майно конфісковане. Заарештований 3 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у В'яттабі у сел. Волосниця Кайського р-ну Кіровської обл., з 1940 р. в Унженському ВТТ на ст. Сухобезводна Горьківської обл. Реабілітований 21 червня 1989 р.

ГАЛАГАН Порфирій Самсонович народився 1900 р. у с. Шамраївка Полтавського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Заступник начальника ст. Новоселівка Півд. залізниці. Заарештований 26 квітня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 4 серпня 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбував на Колимі. Реабілітований 21 квітня 1989 р.

ГАЛАН-ГЕНИК Ганна Іванівна народилася 1913 р. у с. Березів Нижній Коломийського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українка, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживала в Харкові. Студентка Харківського медичного інституту, медсестра піонерського табору «Гайдари». Заарештована 30 серпня 1937 р. за розвідувальну діяльність (статті 54^1 п. «а», 54^{10} КК УРСР) і розпорядженням наркома внутрішніх справ СРСР тов. Леплевського І. М. від 19 вересня 1937 р. затверджена до розстрілу на підставі наказу НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р. Розстріляна 23 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітована 8 січня 1960 р.

ГАЛАТ Георгій Георгійович народився 1892 р. у м. Лошанц Австро-Угорської імперії. Словак, з робітників, письмен., позапарт. Проживав у с. Жихар Харківського р-ну Харківської обл. Сторож харківської конфетної фабрики «Жовтень». Заарештований 18 квітня 1938 р. за шпигунство і антирад. агітацію (статті 54^6, 54^{10} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 15 січня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГАЛАТІН Микола Варнавович народився 1896 р. у с. Шебекіно Бєлгородського пов. Курської губ. Українець, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у с. Чупахівка Охтирського р-ну Харківської обл. Агроном МТС. Заарештований 2 квітня 1938 р. як член терористичної військової есерівської організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 квітня 1938 р. (статті 54^2, 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 лютого 1959 р.

ГАЛВІНА Марія Аполлонівна народилася 1887 р. у с. Хлібне Катеринославської губ. Українка, з робітників, освіта початкова,

позапарт. Проживала в м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Домогосподарка. Заарештована 21 червня 1938 р. за приховування від органів рад. влади к.-р. діяльності свого чоловіка, який заарештований як ворог народу (ст. 58^{12} через ст. 17 КК РРФСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 9 серпня 1938 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбувала в Темтабі. Реабілітована 9 вересня 1957 р.

ГАЛЕНКО Максим Андрійович народився 1892 р. на хут. Галенка Ромнівського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1928—1933 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Електромонтер електропідстанції ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 14 січня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 березня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 травня 1989 р.

ГАЛИНОВСЬКИЙ Борис Петрович народився 1898 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Бухгалтер-касир 3-ї дистанції колії ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 4 грудня 1937 р. як виходець з закордону, за вороже ставлення до існуючого ладу, к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Онегтабі на ст. Плесецька Північної залізниці в Архангельській обл. Реабілітований 29 березня 1989 р.

ГАЛИНСЬКИЙ Борис Григорович народився 1886 р. і проживав у Харкові. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт. Начальник відділення паровозного відділу заводу № 183. Заарештований 14 квітня 1938 р. за антирад. діяльність (статті 54^{6} ч. 1, 54^{7}, 54^{9} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 23 травня 1939 р. виправданий зі звільненням з-під варти.

ГАЛИЦЬКИЙ Василь Людвігович народився 1881 р. на хут. Васильова Гребля Заславського пов. Волинської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Огіївка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Петровського. Заарештований 24 грудня 1937 р. за шпигунство та к.-р. антирад. агітацію (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалами комісії НКВС і прокурора СРСР від 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) і особливої наради при НКВС СРСР від 11 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Білбалттабі. Реабілітований 14 березня 1959 р.

ГАЛИЦЬКИЙ Іван Васильович народився 1914 р. на хут. Васильова Гребля Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у с. Огіївка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Промінь». Заарештований 24 грудня 1937 р. як член к.-р. організації та за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 березня 1959 р.

ГАЛИЦЬКИЙ Іван Вікторович народився 1894 р. у с. Судилків Заславського пов. Волинської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Костянтинівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Колос». У [1935] р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 16 грудня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної організації та антирад. агітацію (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 вересня 1989 р.

ГАЛИЦЬКИЙ Йосиф Францович народився 1903 р. у с. Красносілка Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Василівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Рахівник колгоспу «Червоний шлях». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 3 вересня 1937 р. за зв'язки з куркулями та намір виїхати до Польщі (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 17 квітня 1959 р.

ГАЛИЦЬКИЙ Юхим Опанасович народився 1884 р. у с. Ришавка Житомирського пов. Волинської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Глушківка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. У 1930 р. розкуркулений. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 17 січня 1938 р. за к.-р. розвідувальну діяльність на користь іноземної держави (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Хар-

ківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 травня 1959 р.

ГАЛИЧ Василь Федорович народився 1892 р. у с. Рай-Городок Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Учитель СШ № 1. Заарештований 9 вересня 1937 р. за антирад. націоналістичну діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 18 листопада 1937 р. (статті 54^{6}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 5 жовтня 1956 р.

ГАЛИЧ Ганна Дмитрівна народилася 1900 р. у с. Карагач Ізмаїльського пов. Бессарабської губ. Молдованка, із священнослужителів, освіта вища, позапарт. Проживала у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Учитель СШ № 1. Заарештована 9 вересня 1937 р. за антирад. націоналістичну діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) позбавлена волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбувала у В'яттабі. Реабілітована 5 жовтня 1956 р.

ГАЛИЧ Микола Миколайович народився 1906 р. у с. Олексіївка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта вища, позапарт., у 1922—1935 рр. член ВЛКСМ. Проживав і працював старшим садівником у садорадгоспі «Глобівський» Краснокутського р-ну Харківської обл. Заарештований 27 липня 1938 р. як член антирад. терористичної військової повстанської організації (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 11 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГАЛИЧ Петро Олексійович народився 1894 р. у с. Олексіївка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олексіївка Коломацького р-ну Харківської обл. Сторож перевалочного пункту ст. Водяне Півд. залізниці. У 1929 р. розкуркулений. У 1929—1936 рр. позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бурзалізничтабі на ст. Ізвєсткова Амурської залізниці. Помер 30 червня 1940 р. у місці ув'язнення. Реабілітований 9 червня 1989 р.

ГАЛИЧ Яків Тимофійович народився 1887 р. у с. [Комсомольське] Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Комсомольське Печенізького р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Жовтневий». У 1931 р. за несплату держподатків майно розпродано. Заарештований 8 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію, дискредитацію роботи МТС (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 16 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 21 червня 1989 р.

ГАЛИЧ-ПОЛУН Павло Євтихійович народився 1897 р. у с. Хоминці Ромнівського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач та вчитель школи ФЗН № 5. Заарештований 6 листопада 1933 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УСРР), справу закрито Харківським облвідділом ДПУ 23 листопада 1933 р. через брак доказів. На 1937 р. учитель СШ № 60. Заарештований 13 серпня 1937 р. за шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 15 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 11 травня 1962 р.

ГАЛИЧ-СКОРИК Ганна Степанівна народилася 1881 р. у м. Бахмут Бахмутського пов. Катеринославської губ. Українка, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала в м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Пенсіонерка. Заарештована 22 жовтня 1937 р. як член к.-р. повстанської організації, шкідництво, антирад. агітацію та шпигунство на користь Німеччини (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 3 грудня 1937 р. позбавлена волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбувала в Північсхідтабі в сел. Княжпогост Комі АРСР. Ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від 21 червня 1947 р. справу закрито. Звільнена з-під варти 28 червня 1947 р.

ГАЛІЙ Аграфена Карпівна народилася 1891 р. у с. Велика Данилівка Харківського пов. Харківської губ. Українка, із селян, письмен., позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 16 жовтня 1937 р. як дружина ворога народу (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 22 березня 1938 р. зі звільненням з-під варти.

ГАЛІЙ Тимофій Пилипович народився 1894 р. у с. Балучин Кам'янського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Українського

автогенного тресту. Заарештований 21 серпня 1937 р. за шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 24 вересня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

ГАЛІН Семен Григорович народився 1877 р. у м. Костянтиноград Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Красноград Красноградського р-ну Харківської обл. Секретар Красноградської фельдшерської школи. Заарештований 9 лютого 1938 р. як член к.-р. повстанської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 23 червня 1956 р.

ГАЛІНА Раїса Дмитрівна народилася 1892 р. у м. Варна Князівства Болгарія. Болгарка, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживала в Харкові. Пенсіонерка, у минулому коректор редакції болгарської газети «Колективіст». Заарештована 11 лютого 1938 р. за к.-р. націоналістичну шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 жовтня 1938 р. (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляна 4 листопада 1938 р. у Харкові. Реабілітована 7 червня 1989 р.

ГАЛІНСЬКИЙ Едуард Емільович народився 1915 р. у с. Гнивань Вінницького пов. Подільської губ. Поляк, з робітників, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Студент Харківського інституту комунального будівництва. Заарештований 21 червня 1938 р. як член ПОВ та за антирад. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 листопада 1938 р. у Харкові. Реабілітований 23 березня 1989 р.

ГАЛІНЬ Юлій Францович народився 1875 р. у Венденському пов. Ліфляндської губ. Латвієць, із селян, освіта початкова, член ВКП(б) з 1925 р. Проживав у Харкові. Технічний контролер ХЕТЗу. Заарештований 3 грудня 1937 р. за к.-р. націоналістичну діяльність на користь Польщі (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 серпня 1989 р.

ГАЛІОТОВ Олексій Пилипович народився 1878 р. у с. Стара Санкт-Петербурзької губ. Росіянин, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Табельник на будівництві школи. Заарештований 15 грудня 1937 р. як член к.-р. військової офіцерської повстанської групи та за шпигунство на користь Польщі (статті 54^{1} п. «а», 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 12 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 березня 1957 р.

ГАЛІЧЕВСЬКИЙ Пилип Стефанович народився 1894 р. у с. Борщівка [Кам'янець-Подільського] пов. Подільської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Березняки Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. ХТЗ. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 серпня 1989 р.

ГАЛКІН Андрій Йосипович народився 1897 р. на хут. Ртищівка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у радгоспі НКВС № 7 у Чугуївському р-ні Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу. У 1931 р. під слідством Харківського оперсектора ДПУ за антирад. агітацію. Заарештований 14 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував на будівництві Рибінського водосховища в Ярославській обл. Помер 1942 р. у місці ув'язнення. Реабілітований 26 жовтня 1962 р.

ГАЛКІН Костянтин Михайлович народився 1883 р. і проживав у Харкові. Росіянин, із службовців, освіта незакінчена вища, позапарт., у 1906 р. член партії соціалістів-революціонерів. Референт відділу кадрів обласного лісоуправління. Заарештований 13 жовтня 1937 р. як член військової есерівської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 21 жовтня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 21 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 липня 1994 р.

ГАЛКІН Микола Якович народився 1902 р. у Харкові. Росіянин, з робітників, освіта вища, позапарт., у 1921—1923 рр. член РКСМ. Служив у м. Оренбург Оренбурзької

обл. Старший викладач Оренбурзького училища артилерії, майор. Заарештований 13 березня 1938 р. як член ПОВу (статті 58^1 п. «б», 58^7, 58^8, 58^{11} КК РРФСР), справу закрито ОВ НКВС Приволзького військокругу 27 листопада 1939 р. (ст. 204 п. «б» КПК РРФСР).

ГАЛКОВСЬКИЙ Михайло Дмитрович народився 1903 р. у м. Уфа Уфимської губ. Росіянин, із службовців, освіта неповна середня, позапарт., у 1919—1926 рр. член ВЛКСМ. Проживав у с. Кочеток Чугуївського р-ну Харківської обл. Технік-нормувальник Харківського районного монтажного бюро Електропрому. Заарештований 30 квітня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 22 травня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

ГАЛЛЕ Август Андрійович народився 1899 р. у м. Віндава Віндавського пов. Курляндської губ. Латвієць, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1931—1935 рр. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у Харкові. Технічний директор друкарні ім. Фрунзе. Заарештований 1 липня 1938 р. як член ПОВу (ст. 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 вересня 1938 р. (статті 54^9, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 березня 1989 р.

ГАЛУШКА Денис Онисимович народився 1902 р. у с. Чумаки Катеринославського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта вища, у 1920—1921 і 1927—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Викладач ХДУ, професор і завідувач кафедри літератури Харківського педагогічного інституту. Заарештований 17 вересня 1937 р. як член к.-р. антирад. терористичної організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 30 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 31 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 24 серпня 1957 р.

ГАЛУШКА Степан Андрійович народився 1897 р. у с. Кобзівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, початкова, позапарт. Проживав у с. Кобзівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний промінь». Заарештований 5 серпня 1937 р. за службу в петлюрівських військах, групування навколо себе куркулів та розкладницьку діяльність у колгоспі (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Північзалтабі., де й помер, дата смерті невідома. Реабілітований 9 червня 1989 р.

ГАЛУШКО Андрій Петрович народився 1916 р. у с. Іванівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Служив у м. Ташкент Узбецької РСР. Червоноармієць 123-го конвойного батальйону військ НКВС. Заарештований 27 квітня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 66 ч. 1 КК УзРСР) і військовим трибуналом прикордонної і внутрішньої охорони Узбецької РСР 22 серпня 1939 р. (ст. 66 ч. 2 КК УзРСР) засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований 17 жовтня 1996 р.

ГАЛУШКО Іван Трохимович народився 1900 р. у м. Вовчанськ Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта незакінчена вища, позапарт., у 1919—1929 рр. член ВКП(б). Проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну Харківської обл. Економіст-плановик млина Союзборошна. У 1929 р. під слідством ДПУ УСРР за шпигунство на користь Польщі (ст. 56 КК УСРР). Заарештований 3 вересня 1937 р. за шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 6 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

ГАЛУШКО Платон Павлович народився 1876 р. у с. Полкова Микитівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу № 183. Заарештований 6 березня 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 14 жовтня 1938 р. (статті 54^6, 54^{10}, 54^{13} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 серпня 1959 р.

ГАЛУШКО Федір Якимович, див. *ГЛУШКО (Галушко) Федір Якимович.*

ГАЛЬПЕРІН Ілля Якимович народився 1886 р. у м. Юр'ївка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Технічний інспектор обласного комітету спілки МТС. Заарештований 30 травня 1938 р. за агітацію монархічного напряму і пораженські настрої (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 17 червня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГАЛЬПЕРІН Самуїл Семенович народився 1892 р. у м. Сморгонь Ошмянського пов. Віленської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник взуттєвої фабрики № 5. У 1929 р. під слідством Харківського відділу ДПУ за

систематичну антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УСРР), рішення у справі відсутнє. Заарештований 20 червня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР). Справу закрито 21 листопада 1938 р. за недоведеності обвинувачення. Звільнений з-під варти 28 листопада 1938 р.

ГАЛЬПЕРІН Харитон Костянтинович народився 1890 р. і проживав у Харкові. Єврей, з кустарів, освіта початкова, член ВКП(б) з 1925 р. Механік автобази Харківського облвиконкому. Заарештований 25 травня 1938 р. за антирад. шпигунську діяльність на користь німецької розвідки (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 17 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 липня 1989 р.

ГАЛЬПЕРІНА Есфір Львівна народилася 1903 р. у м. Ніжин Ніжинського пов. Чернігівської губ. Єврейка, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Інспектор Харківського обласного комунального банку. Заарештована 23 жовтня 1937 р. як дружина члена антирад. терористичної організації і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Реабілітована 5 серпня 1958 р.

ГАЛЬПЕРІНА Ревека Давидівна народилася 1893 р. у м. Вільно Віленської губ. Єврейка, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Учителька лікнепу житлокоопу. Заарештована 20 січня 1938 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 жовтня 1939 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 3 роки. Реабілітована 29 квітня 1989 р.

ГАЛЬЦЕВ Іван Макарович народився 1900 р. у с. Нижній Бишкин Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу «Механолив». Заарештований 15 листопада 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 30 листопада 1937 р. (ст. 197 КПК УРСР).

ГАЛЬЧЕНКО Трохим Онисимович народився 1902 р. у с. Куликівка Полтавської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у с. Велика Лихівка Валківського р-ну Харківської обл. Учитель школи. Заарештований 1 березня 1938 р. за к.-р. настрої, антирад. агітацію, участь у к.-р. організації (статті 54^{9}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 13 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 листопада 1957 р.

ГАЛЮТА Григорій Йосипович народився 1901 р. у с. Кмичин Томашовського пов. Люблінської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня, позапарт., до 1937 р. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Інструктор школи ФЗУ ХТЗ. Заарештований 6 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 22 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

ГАМ Микола Григорович народився 1888 р. у м. Егер Королівства Угорщина Австро-Угорської імперії. Угорець, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Союзтекстильшвейторгу. Заарештований 10 квітня 1938 р. за к.-р. шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 21 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 23 березня 1959 р.

ГАМАЛІЙ Іларіон Дмитрович народився 1897 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта початкова, член ВКП(б) з 1928 р. Майстер депо «Жовтень» ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 20 березня 1938 р. як член антирад. правотроцькістської диверсійної терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР), помер 27 травня 1938 р. у камері ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Справу закрито ДТВ ГУДБ Півд. залізниці 8 вересня 1938 р. (ст. 4 п. «а» КПК УРСР) через смерть підслідного. Реабілітований 31 грудня 1957 р.

ГАМАЛІЙ Степан Федорович народився 1874 р. у с. Ганнівка [Богодухівського пов.] Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Вощинський Улянівського р-ну Харківської обл. Найманий робітник колгоспу ім. Молотова. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав, висланий до Північного краю. На засланні перебував у сел. Няньом. 16 листопада 1930 р. від заслання звільнений. Заарештований 7 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 грудня 1937 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{8} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл з конфіскацією майна. Розстріляний 5 лютого 1938 р. у Сумах. Реабілітований 6 травня 1989 р.

ГАМАЛІЯ Микола Васильович народився 1896 р. у с. Кучакове Київської губ. Українець, з дворян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Літературний редактор видавництва «За техніку». Заарештований 2 серпня 1937 р. за к.-р. діяльність

(статті 54^2, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1989 р.

ГАМАН Роберт Юліусович народився 1908 р. у с. Горщик Овруцького пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Синьківка Куп'янського р-ну Харківської обл. Рахівник Синьківської МТС. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 17 січня 1938 р. за ворожі настрої, к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 червня 1962 р.

ГАМАН Юліус Георгійович народився 1887 р. у с. Горщик Овруцького пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сенькове Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Косіора. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 червня 1959 р.

ГАМАНЕНКО Іван Михайлович народився 1891 р. у с. Сінолицівка Харківського пов. Харківської губ. Українець. із селян, освіта початкова, позапарт., у 1932—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Завідувач гаража та автомеханік артілі «Червоний транспортник». Заарештований 10 липня 1938 р. як член бойової повстанської білогвардійської організації (статті 54^2, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 2 жовтня 1938 р. (статті 54^2, 54^{10} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 7 червня 1989 р.

ГАМАЮНОВ Григорій Іванович народився 1916 р. у міст. Люботин Валківського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1935—1937 рр. член ВЛКСМ. Служив в Уссурійській обл. Далекосхідного краю. Червоноармієць Уссурійського залізничного полку НКВС. Заарештований 3 грудня 1937 р. за антирад. агітацію і військовим трибуналом Червонопрапорної прикордонної і внутрішньої охорони Далекосхідного краю 31 грудня 1937 р. (ст. 58^{10} ч. 1 КК РРФСР) засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Термін покарання відбував у Північсхідтабі. Реабілітований 16 жовтня 1996 р.

ГАМЗА Гаврило Миколайович народився 1896 р. у с. Андріївка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у сел. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Провідник вагонів ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 1 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 14 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бамтабі, де й помер 27 липня 1938 р. Реабілітований 13 листопада 1959 р.

ГАМОВ Степан Павлович народився 1902 р. на хут. Попільне Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Попільне Вільхуватського р-ну Харківської обл. Голова колгоспу ім. Калініна. Заарештований 7 травня 1938 р. як член к.-р. повстанської організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 березня 1989 р.

ГАМОРА (Гомора) Яків Юхимович народився 1883 р. у с. Михайлівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у с. Михайлівка Лозівського р-ну Харківської обл. Безробітний, за фахом бухгалтер. У 1929 р. під слідством ДПУ УСРР за справою СВУ. У 1930 р. під слідством ДПУ УСРР за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УСРР). Заарештований 18 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 квітня 1989 р.

ГАМПЕЛЬ Гуго Людвігович народився 1900 р. у м. Лодзь Лодзинського пов. Петроковської губ. Німець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Помічник бухгалтера 4-ї лікарні. Заарештований 21 вересня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і ухвалами комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР від 22 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливої наради при НКВС СРСР від 26 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 9 березня 1989 р.

ГАН Галина Олександрівна народилася 1905 р. і проживала у Харкові. Росіянка, із службовців, освіта середня, позапарт. Економіст Харківського транспортно-ремонтного

заводу. Заарештована 1 жовтня 1937 р. за шпигунство (ст. 54^6 КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 4 листопада 1937 р.

ГАНЕБАУЕР Рудольф Августович, див. *ГАННОБАУЕР (Ганебауер) Рудольф Августович.*

ГАНДЕЛЬМАН Єлизавета Михайлівна народилася 1905 р. у м. Молога Молозького пов. Ярославської губ. Росіянка, з робітників, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 10 листопада 1937 р. як дружина зрадника батьківщини і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 березня 1938 р. позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбувала в Акмолінському спецвідділенні Картабу. На 1989 р. проживала в Харкові. Реабілітована 6 травня 1989 р.

ГАНДЖІЙ Андрій Саватійович народився 1877 р. у с. Борівка Ямпільського пов. Подільської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Науковий співробітник Інституту дефектології. Заарештований 23 лютого 1938 р. як член антирад. української націоналістичної терористичної організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 27 червня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГАНЖА Ілля Прокопович народився 1888 р. у с. Новольвівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Германівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Чоботар промкооперації при радгоспі ім. 17-ї Партконференції. У 1929 р. розкуркулений. Ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58^{10} КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Заарештований 14 жовтня 1937 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 25 серпня 1995 р. і 21 червня 1989 р.

ГАНЗЕН Марія Антонівна народилася 1895 р. у м. Гамбург, Німеччина. Німкеня, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 14 листопада 1937 р. як дружина засудженого за шпигунство і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 29 вересня 1958 р.

ГАНЗЕН Християн Юлійович народився 1883 р. у м. Єлисаветград Єлисаветградського пов. Херсонської губ. Датчанин, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Головний інженер Харківського обласного металотресту. Заарештований 23 серпня 1937 р. за шпигунську диверсійну роботу (статті 54^6, 54^9 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00439 від 25 липня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 23 травня 1957 р.

ГАНЗІЙ Оліян Петрович народився 1898 р. у с. Ков'яги Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ков'яги Валківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Змагання». Заарештований 3 грудня 1937 р. як петлюрівець у минулому та за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 29 червня 1989 р.

ГАНИЧ Дорофій Терентійович, див. *ГАННИЧ (Ганич) Дорофій Терентійович.*

ГАНИЧЕНКО Кузьма Миколайович народився 1887 р. у с. Слободка Саратовської губ. Росіянин, із селян, освіта вища, член ВКП(б) з 1918 р. Проживав у Харкові. Начальник сектора тваринництва комітету заготівель. Заарештований 3 березня 1938 р. як член антирад. терористичної організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР), 10 березня 1939 р. справу направлено військовому прокурору ХВО на припинення за ст. 197 ч. 2 КПК УРСР, звільнений з-під варти 14 березня 1939 р. Рішення у справі відсутнє.

ГАННИЧ (Ганич) Дорофій Терентійович народився 1899 р. у с. Миролюбівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Слюсар-водопровідник Водотресту. Заарештований 9 квітня 1938 р. як член антирад. диверсійної організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР), справу закрито прокуратурою Харківської обл. 28 червня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГАННОБАУЕР (Ганебауер) Рудольф Августович народився 1899 р. у с. Дерманка Заславського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 19 січня 1938 р. за к.-р. діяльність, участь у німецької фашистської організації та шпигунську діяльність на користь Німеччини (статті 54^6, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 14 жовтня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 вересня 1959 р.

ГАННОЧКА Кіндрат Пимонович народився 1913 р. у с. Лелюхівка Кобиляцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт., у 1931—1938 рр. член ВЛКСМ. Проживав у м. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Запасний агент 2-го відділення експлуатації ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 17 березня 1938 р. як член антирад. правотроцькістської диверсійної терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 27 липня 1939 р. щодо статей 54^{8} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР справу закрито (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР), а за статей 54^{7}, 54^{9} КК УРСР направлено на дослідування. 27 листопада 1939 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд. Ухвалою військової колегії Верховного Суду СРСР від 23 листопада 1939 р. справу закрито.

ГАНСКЕ Гельмут Рудольфович народився 1919 р. у с. Бубно Волинської губ. Німець, з робітників, освіта неповна середня, позапарт., член ВЛКСМ. Проживав на хут. Огірцівка Шевченківського р-ну Харківської обл. Вантажник Шевченківського елеватора. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 5 травня 1938 р. за шпигунську діяльність на користь іноземної держави (статті 54^{1} п. «а», 54^{10} КК УРСР). Рішення у справі відсутнє, з-під варти звільнений. За постановою Шевченківського РВ НКВС від 13 серпня 1941 р. підлягав арешту за антирад. агітацію, але на цей час був призваний до лав Червоної армії. 19 серпня 1941 р. справу передано до архіву із залишенням на оперативному обліку.

ГАНСКЕ Карл Фрідріхович народився 1913 р. у с. Лачинове Ізюмського пов. Харківської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лачинове Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний промінь». Заарештований 17 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

ГАНСКЕ Федір Федорович народився 1903 р. у кол. Альтнасау Бердянського пов. Таврійської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лачинове Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний промінь». Заарештований 8 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 травня 1965 р.

ГАНСКЕ Фрідріх Генріхович (Федір Андрійович) народився 1881 р. у кол. Альтнасау Бердянського пов. Таврійської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лачинове Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний промінь». Заарештований 19 жовтня 1937 р. як член к.-р. фашистської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 22 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 20 березня 1989 р.

ГАНУШЕВИЧ Антон Францович народився 1872 р. у с. Будки-Собичинські Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Берестовенька Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Солідарність праці». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 19 грудня 1937 р. за шпигунську роботу на користь Польщі (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 грудня 1959 р.

ГАНУШЕВИЧ Іван Адамович народився 1913 р. у с. Артинськ Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Старе Мажарове Зачепилівського р-ну Харківської обл. Робітник Перещепинської промартілі. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 29 грудня 1937 р. як член к.-р. польської організації та за к.-р. агітацію (статті 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 грудня 1965 р.

ГАНУШЕВИЧ Іван Матвійович народився 1890 р. у с. Будки-Собичинські Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Берестовенька Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Солідарність праці». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 27 грудня 1937 р. як член к.-р. організації та за антирад. діяльність (статті 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про

розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 грудня 1959 р.

ГАНЦКЕ Карл Вільгельмович народився 1893 р. у с. Бубни Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Ленінка Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Леніна. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 30 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 серпня 1989 р.

ГАНЦОН Володимир Теодорович народився 1890 р. у м. Єлисаветград Єлисаветградського пов. Херсонської губ. Німець, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Старший конструктор технічного відділу 5-го Харківського металоштампувального заводу. Заарештований 10 липня 1938 р. за розвідувальну діяльність на користь іноземної держави (ст. 54^6 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 29 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1989 р.

ГАНЧУК Іван Ілліч, див. *ГОНЧУК (Ганчук) Іван Ілліч.*

ГАНШ Іван Іванович народився 1910 р. у с. Горохівка Зміївського пов. Харківської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Червоне село Лозівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоне село». Заарештований 8 лютого 1938 р. як член к.-р. шпигунської диверсійної організації (статті 54^6, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^6, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 вересня 1958 р.

ГАНЬБА Франц Антонович народився 1892 р. у с. Ялишів Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піщане Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний партизан». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

ГАНЯК Григорій Дем'янович, див. *ГОНЯК (Ганяк) Григорій Дем'янович.*

ГАПОН Овсій Онуфрійович народився 1893 р. у с. Чемужівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт., у 1931—1934 рр. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у с. Чемужівка Зміївського р-ну Харківської обл. Провідник вагонів ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 29 серпня 1937 р. за антисемітські розмови з приводу призначення тов. Кагановича наркомом шляхів сполучення (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці у спецскладі 14 грудня 1937 р. засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 5 років. Термін покарання відбував в Архангельському ВТТ на ст. Ісакогорка Північної залізниці. Реабілітований 3 серпня 1990 р.

ГАПОНЕНКО Олександр Терентійович народився 1898 р. у с. Одринка Валківського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Учитель СШ № 23. Заарештований 9 березня 1938 р. як член військової націоналістичної організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 13 квітня 1938 р. (статті 54^2, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 грудня 1958 р.

ГАПОНЕНКО Олександра Миколаївна народилася 1903 р. і проживала в Харкові. Українка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Робітниця фабрики Всесоюзного тресту ТЕЖЕ № 2. Заарештована 19 листопада 1937 р. як дружина засудженого за шпигунство (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 25 жовтня 1957 р.

ГАПОНИК Семен Олексійович народився 1894 р. у с. Нижнєольховка області Війська Донського. Українець, із селян, освіта середня, позапарт., до 1936 р. член ВКП(б). Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Інженер ІПРЗу. Заарештований 14 січня 1938 р. за к.-р. шкідницьку діяльність (статті 54^7, 54^{10} КК УРСР) і лінсудом Північно-Донецької залізниці 27 листопада 1938 р. (ст. 54^{10} КК УРСР) засуджений до 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований 30 грудня 1958 р.

ГАПОЧКА Степан Лукич народився 1897 р. у с. Новоосинове Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, у 1927—1938 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Головний бухгалтер 3-ї вагонної

дільниці ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 28 квітня 1938 р. як член антирад. право-троцькістської терористичної організації (статті 54^7, 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито ДТВ ГУДБ НКВС Півд. залізниці 10 березня 1940 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГАРАГАШЯН Оганес Карпович народився 1906 р. у м. Ерзерум, Туреччина. Вірмен, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Помічник завідувача бази Харківського міськхарчоторгу. Заарештований 6 лютого 1938 р. за к.-р. націоналістичну шпигунську діяльність (статті 54^6, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 лютого 1957 р.

ГАРАГУЛІН Іван Климентійович народився 1896 р. у м. Юзівка Бахмутського пов. Катеринославської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1918—1921 рр. член РКП(б). Проживав у сел. Куп'янськ-Вузл. Куп'янського р-ну Харківської обл. Машиніст ст. Куп'янськ-Вузл. Північно-Донецької залізниці. Заарештований 3 липня 1938 р. як член к.-р. організації та за отримання обманним шляхом квітка червоногвардійця (статті 54^{11}, 68 п. 2 і 3 КК УРСР) і лінсудом Північно-Донецької залізниці 26 лютого 1939 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений до 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Термін покарання відбував у Хабаровському краї, де й помер [15 січня 1942 р.]. Реабілітований 28 травня 1958 р.

ГАРАГУЛЯ Яків Герасимович народився 1896 р. у м. Ізюм Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Робітник ІЗОСу. Заарештований 15 квітня 1938 р. як член к.-р. організації та за к.-р. діяльність (статті 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 5 липня 1989 р.

ГАРАЖА Іван Якович народився 1888 р. у с. Геніївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Геніївка Зміївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний засів». Заарештований 1 березня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито прокурором Зміївського р-ну 18 березня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГАРАНЖА Гнат Васильович народився 1905 р. у с. Чупахівка Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Чупахівка Охтирського р-ну Харківської обл. Робітник Чупахівського цукрозаводу. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 4 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 квітня 1989 р.

ГАРАНІН Олександр Іванович народився 1891 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з кустарів, освіта вища, позапарт. Заступник головного бухгалтера міжрайонного відділення Металобрухту. У 1922 р. під арештом ЧК. Заарештований 16 квітня 1938 р. як колишній білий офіцер та за участь у к.-р. білогвардійській бойовій організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 квітня 1938 р. (статті 54^2, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 9 липня 1956 р.

ГАРАПАТ Франц Вацлавович народився 1907 р. у с. Хоровиця Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Крюків Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Робітник ст. Крюків Півд. залізниці. У 1935 р. в адмінпорядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 14 грудня 1937 р. за зв'язок з заарештованим за шпигунську діяльність Гарапатом В'ячеславом та ворожі настрої (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Канському відділенні Крастабу. Реабілітований 17 травня 1989 р.

ГАРАЩЕНКО Максим Миколайович народився 1897 р. у с. Черемушна Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Черемушна Зміївського р-ну Харківської обл. Робітник Харківського машинобудівного заводу ім. МОПРу. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 11 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 22 червня 1989 р.

ГАРАЩЕНКО Сергій Павлович народився 1893 р. у с. Бригадирівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Бригадирівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Коваль колгоспу. У 1932 р. за невиконання держзавдань господарство розпродане. У 1933 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 28 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК

УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 14 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 4 липня 1989 р.

ГАРБАШ Іван Федорович народився 1893 р. у с. Серакоще Жешувського пов. провінції Західна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник будинкоуправління № 4006. Заарештований 1 червня 1938 р. як агент польської розвідки (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 вересня 1938 р. (ст. 54^{6} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 липня 1960 р.

ГАРБЕР-ОФЕНГЕНДЕН Ніна Захарівна народилася 1909 р. у с. Юліямпіль Ямпільського пов. Подільської губ. Єврейка, з торговців, освіта середня спеціальна, з 1931 р. кандидат у члени ВКП(б). Проживала в м. Барвінкове Барвінківського р-ну Харківської обл. Народний слідчий прокуратури Барвінківського р-ну. Заарештована 29 травня 1938 р. як член антирад. сіоністської шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 9 січня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГАРБОВСЬКИЙ (Горбовський) Антон Валентинович народився 1898 р. у м. Кам'яний Майдан Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Чугунівка Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Схід». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 23 листопада 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 12 серпня 1989 р.

ГАРБОВСЬКИЙ Йосип Миколайович, див. *ГОРБОВСЬКИЙ (Гарбовський) Йосип Миколайович.*

ГАРБОВСЬКИЙ (Горбовський) Йосиф Тимофійович народився 1881 р. у с. Кам'яний Майдан Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Будьоннівка Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Незаможник». У [1935] р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 листопада 1937 р. за к.-р. націоналістичну діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

ГАРБОВСЬКИЙ Франц Йосифович народився 1890 р. на хут. Шереметів Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кегичівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Робітник Кегичівського цегельного заводу. У 1935 р. майно конфісковане, позбавлений виборчих прав і в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 22 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалами комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР від 30 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) і особливої наради при НКВС СРСР від 4 січня 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 4 жовтня 1960 р.

ГАРБУЗ Іван Микитович народився 1887 р. у с. Зарябинка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дмитрівка Богодухівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Шевченка. Заарештований 5 квітня 1938 р. за антирад. настрої (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 квітня 1938 р. (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 липня 1958 р.

ГАРБУЗ Павло Михайлович народився 1898 р. у міст. Люботин Валківського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Чорнороб на будівництві школи № 3. У 1936 р. під слідством ОДТ ДПУ ст. Основа за написання листа Л. Кагановичу. Заарештований 11 червня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 23 жовтня 1938 р. засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 3 роки. Реабілітований 16 листопада 1992 р.

ГАРБУЗ Юхим Іванович народився 1895 р. на хут. Мерло Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Мерло Богодухівського р-ну Харківської обл. Начальник пожежно-сторожової охорони колгоспу ім. ХТЗ. Заарештований 25 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію, службу в армії Денікіна (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Амуртабі. Реабілітований 7 грудня 1989 р.

ГАРГАЛА Марія Савівна народилася 1898 р. у с. Сартака Маріупольського пов. Катеринославської губ. Гречанка, із селян, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Лікар Харківської ендокринологічної клініки. Заарештована 24 грудня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної грецької організації (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11}) і комісією НКВС і прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляна в Харкові, дата виконання вироку невідома. Реабілітована 25 травня 1957 р.

ГАРКАВЕНКО-БАГНОВЕЦЬ Володимир Олександрович народився 1886 р. у с. Семкова Слободка Ігуменського пов. Мінської губ. Білорус, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1917—1931 рр. член ВКП(б). На 1936 р. проживав у Харкові. У 1921, 1923, 1933, 1934 рр. під слідством за к.-р. діяльність. Харківським облсудом 13 квітня 1936 р. (статті 54^{10}, 68 ч. 1, 180 ч. 2 КК УСРР) засуджений на 8 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у Білбалттабі на ст. Кузема Кіровської залізниці в Карельській АРСР. Заарештований у таборі 26 серпня 1938 р. за клопотанням УДБ УНКВС по Харківській обл. і направлений до Харківської в'язниці. Порушено справу за к.-р. діяльність та участь у роботі Харківського обласного військового повстанського штабу (статті 54^{2}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 20 жовтня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 20 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 червня 1994 р.

ГАРКАВЕНКО Іван Степанович народився 1903 р. у с. Гиївка Харківського пов. Харківської обл. Українець, з робітників, освіта початкова, до 1938 р. член ВКП(б). Служив у м. Ворошилов Уссурійської обл. Старший політрук 187-го арт. полку. Заарештований 30 квітня 1938 р. як член к.-р. військової шкідницької організації (статті 58^{1} п. «б», 58^{7}, 58^{9}, 58^{11} КК РРФСР), справу закрито ОВ НКВС військового з'єднання 7337 9 червня 1939 р. (ст. 8 КК РРФСР). Реабілітований 14 листопада 1967 р.

ГАРКАВЕНКО-ТКАЧЕНКО Ольга Данилівна народилася 1907 р. у м. Богодухів Богодухівського пов. Харківської губ. Українка, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Друкарка поліклініки. Заарештована 11 січня 1938 р. як дружина засудженого зрадника батьківщини і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 26 березня 1938 р. позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбувала в Картабі та на будівництві Солекамського целюлозо-паперового комбінату. На 1957 р. проживала в м. Львів Львівської обл. Реабілітована 22 лютого 1957 р.

ГАРКАВИЙ Петро Іванович народився 1892 р. у с. Холодне Плесо Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Красноград Красноградського р-ну Харківської обл. Помічник бухгалтера Красноградського відділенн Держсортфонду. Заарештований 4 березня 1938 р. як член к.-р. організації та за антирад. роботу (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 24 січня 1958 р.

ГАРКАВЦЕВ (Горкавцев) Микита Корнійович народився 1896 р. у с. Михайлівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Михайлівка Олексіївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Воля». У 1931 р. майно конфісковане, [висланий до Північного краю]. Заарештований 6 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 18 травня 1995 р.

ГАРКОВСЬКИЙ Мендель Лейзерович народився 1882 р. у м. Сновське Городнянського пов. Чернігівської губ. Єврей, з торговців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Старший інспектор Харківської контори Постачхімбудважу У 1921 р. під арештом як бундівець. Заарештований 21 квітня 1938 р. як член антирад. шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР), помер 25 серпня 1939 р. Справу закрито УДБ НКВС УРСР 4 серпня 1939 р. Реабілітований 31 грудня 1957 р.

ГАРКУША Андрій Демидович народився 1903 р. у с. Миколаївка (на хут. Важненка) Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у радгоспі «Комбайн» у Лозівському р-ні Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу. У 1929 р. розкуркулений. Ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58^{10} КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. На засланні перебував у Няндомському р-ні Архангельської губ. Заарештований 6 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 16 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Норильтабі на будівництві порту. Реабілітований 19 травня 1995 р. і 21 серпня 1959 р.

ГАРКУША Герасим Васильович народився 1899 р. у с. Барвінкове Ізюмського

пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у с. Барвінкове Барвінківського р-ну Харківської обл. Помічник бухгалтера контори Індубуду. Заарештований 6 жовтня 1937 р. як член антирад. української націоналістичної терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 листопада 1937 р. (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Волготабі у м. Рибінськ Ярославської обл. Реабілітований 24 січня 1958 р.

ГАРКУША Микола Тимофійович народився 1900 р. у м. Городище Радомишльського пов. Київської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер-економіст Харківського тресту зелених насаджень. Київським губревтрибуналом у січні 1923 р. як член антирад. петлюрівської націоналістичної організації засуджений до розстрілу з заміною на позбавлення волі в концтаборі на 10 років. У 1925 р. звільнений з-під варти достроково. Заарештований 23 лютого 1938 р. за антирад. пропаганду, участь у військовій бойовій організації РОВС (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 вересня 1956 р.

ГАРКУША Павло Демидович народився 1905 р. у с. Миколаївка (на хут. Важненка) Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав і працював у радгоспі «Комбайн» у Лозівському р-ні Харківської обл. У 1929 р. майно конфісковане. Ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. (ст. 58^{10} КК РСФРР) висланий до Північного краю на 3 роки. На засланні перебував у м. Архангельськ. Заарештований 6 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 19 травня 1995 р. і 16 червня 1989 р.

ГАРКУША Петро Трохимович народився 1889 р. у с. Барвінкове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Барвінкове Барвінківського р-ну Харківської обл. Завідувач торгового відділу сільського споживтовариства. Заарештований 28 березня 1938 р. як член антирад. націоналістичної організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 21 листопада 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГАРКУША Тимофій Іванович народився 1869 р. у с. Барвінкове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Барвінкове Барвінківського р-ну Харківської обл. Робітник Барвінківського відділення Хаторгу. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 11 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 27 квітня 1989 р.

ГАРМАШ Андрій Тихонович народився 1895(4) р. у с. Липці Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Пожежник. У 1927 р. під арештом за к.-р. агітацію. У 1929 р. розкуркулений. Позбавлений виборчих прав. Ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 5 квітня 1929 р. (ст. 58^{10} КК РСФРР) висланий до Сибіру на 3 роки. На засланні перебував у Каргасоцькому р-ні Західно-Сибірського краю. Заарештований 11 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 5 лютого 1996 р. і 10 травня 1989 р.

ГАРМАШ Василь Гордійович народився 1895 р. у м. Куп’янськ Куп’янського пов. Харківської губ. Українець, з торговців, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп’янськ Куп’янського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1930 р. будинок націоналізовано, до 1937 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 20 квітня 1938 р. за розвідувальну діяльність на користь іноземної держави (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 вересня 1956 р.

ГАРМАШ Василь Михайлович народився 1895 р. у с. Липці Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Липці Липецького р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 4 серпня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 3 липня 1989 р.

ГАРМАШ Григорій Степанович народився 1888 р. у с. Липці Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Харківської психіатричної лікарні. Заарештований

6 квітня 1938 р. як член антирад. церковної фашистської організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 червня 1958 р.

ГАРМАШ Іван Олексійович народився 1877 р. у с. Красне Кобеляцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Полтава Лозівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червона Полтава». Заарештований 9 листопада 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 29 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 29 березня 1989 р.

ГАРМАШ Іван Трохимович народився 1916 р. у с. Циркуни Харківського пов. Харківської губ. Українець. із селян. освіта неповна середня, позапарт. Служив на ст. Архара Далекосхідної залізниці. Червоноармієць 71-го полку внутрішній військ НКВС Далекосхідного округу. Заарештований 21 липня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 58^{10} ч. 1 КК РРФСР) і військовим трибуналом Червонопрапорних прикордонних і внутрішніх військ Далекосхідного окр. 14 жовтня 1938 р. засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Звільнений з-під варти 22 липня 1943 р. Реабілітований 9 жовтня 1996 р.

ГАРМАШ Михайло Григорович народився 1898 р. у с. Піски-Радьківські Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у радгоспі «Червоний Жовтень» Савинського р-ну Харківської обл. Машиніст радгоспу. У 1929 р. розкуркулений. Ухвалою колегії ОДПУ від 3 лютого 1930 р. (статті 54^{10}, 54^{11} КК УСРР) позбавлений волі у концтаборі на 3 роки. Термін покарання відбував у Дальтабі в м. Хабаровськ. Заарештований 16 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (статті 54^{8}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 17 серпня і 17 травня 1989 р.

ГАРМАШ Олексій Васильович народився 1891 р. у с. Липці Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу «Замок». Заарештований 15 лютого 1938 р. як член антирад. церковної фашистської організації (статті 54^{10} ч. 2, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 червня 1958 р.

ГАРМАШ Яків Михайлович народився 1896 р. у с. Липці Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Мороховець Липецького р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Нарсудом Липецького р-ну у 1932 р. за злісне невиконання плану хлібозаготівлі засуджений на 3 роки позбавлення волі. У 1937 р. оштрафований за проживання без паспорта, який не отримав через релігійні переконання. Заарештований 4 серпня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 5 липня 1989 р.

ГАРНЕЛІС Антон Адамович народився 1893 р. у с. Страздишки Новоолександровського пов. Ковенської губ. Литовець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1932—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник Харківського верстатобудівного заводу. Заарештований 29 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

ГАРНИЙ Влас Захарович народився 1905 р. у с. Лозова Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лозова Перша Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Хвиля революції». Заарештований 5 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 13 березня 1964 р.

ГАРНИЙ Іван Тихонович народився 1897 р. у с. Піщане Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник цукрового заводу. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 7 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у м. Улан-Уде Бурят-Монгольської АРСР. Реабілітований 13 червня 1958 р.

ГАРНИЙ Олександр Федорович народився 1892 р. у с. Колесниківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Берестова Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. У 1931 р. розкуркулений,

позбавлений виборчих прав, висланий до Північного краю. Заарештований 9 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 25 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Південтабі. Реабілітований 8 червня 1989 р.

ГАРНИК Гордій Васильович народився 1900 р. на хут. Підбожа Гора Кременецького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Черемушна Зміївського р-ну Харківської обл. Робітник дитячої колонії Харківського заводу № 183. Заарештований 18 квітня 1938 р. за шпигунство та к.-р. агітацію (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 травня 1989 р.

ГАРНИЦЕН (Гарницин) Євген Федорович народився 1912 р. у м. Куп'янськ Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник Північно-Донецької залізниці. Заарештований 27 лютого 1938 р. як член антирад. польської шпигунсько-диверсійної організації (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Сталінській обл. 3 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 жовтня 1938 р. в м. Артемівськ Сталінської обл. Реабілітований 18 серпня 1971 р.

ГАРТВІГ Роберт Фрідріхович народився 1909 р. у с. Тавежня Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у кол. ім. Р. Люксембург Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 1 квітня 1938 р. як член к.-р. фашистської організації (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 липня 1938 р. Реабілітований 18 жовтня 1958 р.

ГАРТВІГ Якуб Якубович народився 1891 р. у с. Судиха Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кам'яна Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 5 жовтня 1937 р. як член к.-р. фашистської шпигунської диверсійної організації (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 12 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 16 серпня 1960 р.

ГАРТЛІБ Валентин Йосифович народився 1902 р. у кол. Кам'яна Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кам'яна Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 21 березня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 грудня 1963 р.

ГАРТЛІБ Еммануїл Антонович народився 1908 р. у с. Чернещина Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кам'яна Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 21 березня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 грудня 1963 р.

ГАРТЛІБ Петро Іванович народився 1892 р. у кол. Кам'яна Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Кам'яна Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 6 травня 1938 р. як член к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 березня 1989 р.

ГАРТЛІБ Петро Іванович народився 1913 р. у кол. Кам'яна Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Сахновщина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Санітар Сахновщинської ветеринарної лікарні. Заарештований 5 травня 1938 р. як член націоналістичної організації та за к.-р. діяльність (статті 54^{7}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 березня 1989 р.

ГАСАЙ Тетяна Іванівна народилася 1904 р. у с. Мала Рибиця Суджанського пов. Курської губ. Українка, із селян, освіта вища, позапарт. Проживала у Харкові. Учителька СШ № 127. Заарештована 28 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 грудня 1937 р. позбавлена волі у ВТТ на 10 років. Реабілітована 3 липня 1989 р.

ГАСАН Іван Михайлович народився 1888 р. у с. Дементіївка Харківського пов.

Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Слатине Дергачівського р-ну Харківської обл. Машиніст паровозного депо Харків-Сорт. Півд. залізниці. Заарештований 20 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці у спецскладі 13 грудня 1937 р. засуджений на 15 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Ухвалою судово-наглядової колегії Верховного Суду СРСР від 20 лютого 1938 р. ст. 54^{7} КК УРСР перекваліфіковано на ст. 56^{30} п. «а» КК УРСР і за статтями 56^{30} п. «а», 54^{10} КК УРСР визначено покарання у вигляді позбавлення волі у ВТТ на 3 роки з пораженням у правах на 2 роки. Термін покарання відбував у Північсхідтабі. Реабілітований 24 квітня 1994 р.

ГАСНЕР Вільгельм Юлійович народився 1890 р. у с. Шарівка Богодухівського пов. Харківської губ. Німець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач складу заводу «Світло шахтаря». Заарештований 20 жовтня 1937 р. за шпигунську та диверсійну роботу (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 10 квітня 1959 р.

ГАСС Густав Іванович народився 1888 р. у с. Розенталь Мелітопольського пов. Таврійської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Червоне село Лозівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоне село». Заарештований 23 січня 1938 р. за к.-р. шпигунську діяльність на користь іноземної держави (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 вересня 1958 р.

ГАСС Едуард Іванович народився 1882 р. у с. Розенталь Мелітопольського пов. Таврійської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Червоне село Лозівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоне село». Заарештований 23 січня 1938 р. за к.-р. шпигунську діяльність на користь іноземної держави (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 вересня 1958 р.

ГАСС Йоганн Йоганнович народився 1904 р. у с. Артільне Павлоградського пов. Катеринославської губ. Німець, з капіталістів, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Лозова Півд. залізниці. Заарештований 12 лютого 1938 р. за к.-р. пропаганду та приховування свого соціального походження під час оформлення на роботу на залізничний транспорт (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), а 4 лютого 1939 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд. Справу закрито ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Лозова Півд. залізниці 18 лютого 1939 р. з анулюванням підписки про невиїзд.

ГАСС Карл Вільгельмович народився 1883 р. у кол. Гутартар Мелітопольського пов. Таврійської губ. Німець, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Червоне село Лозівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоне село». Заарештований 23 січня 1938 р. за к.-р. шпигунську діяльність на користь іноземної держави (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 вересня 1958 р.

ГАСС Олександр Іванович народився 1912 р. у сел. Лозова Павлоградського пов. Катеринославської губ. Німець, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Робітник Лозівської МТМ. Заарештований 10 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1989 р.

ГАСС Отто Іванович народився 1870 р. у с. Розенталь Мелітопольського пов. Таврійської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Червоне село Лозівського р-ну Харківської обл. Утриманець. Заарештований 23 січня 1938 р. за к.-р. шпигунську діяльність на користь іноземної держави (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 вересня 1958 р.

ГАСЮК Йосип Дем'янович народився 1879 р. у с. Могильне Гайсинського пов. Подільської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ст. Левада Півд. залізниці. Заарештований 20 квітня 1938 р. як член к.-р. бойової білогвардійської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 17 листопада 1939 р. за причетність до антирад. організації висланий до Казахстану на 5 років. Реабілітований 28 березня 1989 р.

ГАТИНСЬКИЙ Яків Юрійович народився 1895 р. у с. Піщане Мелітопольського пов. Таврійської губ. Росіянин, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Військовий керівник СШ № 7. У 1921 р. під слідством за участь у к.-р. організації білих офіцерів. Заарештований 29 березня 1938 р. як член к.-р. військової організації РОВС (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 10 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 травня 1957 р.

ГАУБТ Герман Едвардович народився 1899 р. у с. Стовпецьке Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Крутоярівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. як прибічник фашистської Німеччини та антидержавну і к.-р. діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 серпня 1989 р.

ГАУЗЕР Юхим Артурович народився 1905 р. у с. Східниця Дрогобицького пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Шофер контори Союзутилю. Заарештований 13 жовтня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 12 червня 1962 р.

ГАУСМАН Олександра Леопольдівна народилася 1900 р. у м. Юр'їв Юр'ївського пов. Ліфляндської губ. Росіянка, з службовців, освіта середня, позапарт. Проживала у Харкові. Секретар артілі «Універтруд». Заарештована 21 травня 1938 р. як дружина зрадника батьківщини (ст. 54^{1} п. «в» КК УРСР, наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.). Справу закрито ОВ УДБ НКВС ХВО 26 грудня 1938 р. зі звільненням з-під варти.

ГАФТ-ТІЛЬМАН Мойсей Ілліч народився 1899 р. у м. Конотоп Конотопського пов. Чернігівської губ. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт., у 1917—1924 рр. член партії сіоністів-соціалістів, у 1930—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Викладач Харківського с.-г. інституту. У 1922 р. під слідством як член партії сіоністів-соціалістів. Заарештований 27 лютого 1938 р. як член антирад. шпигунської сіоністської організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 лютого 1957 р.

ГАХ Борис Володимирович народився 1901 р. у м. Луганськ Слов'яносербського пов. Катеринославської губ. Єврей, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач редакційного бюро Палацу піонерів. Заарештований 15 січня 1938 р. як член к.-р. фашистської організації (статті 54^{8}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 31 січня 1938 р. за недоведеності звинувачення з негайним звільненням з-під варти.

ГАХОВ Олександр Васильович народився 1902 р. у с. Манченки Валківського пов. Харківської губ. Українець, з торговців, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Манченки Харківського р-ну Харківської обл. Доглядач будинку 14-го окремого батальону зв'язку. Заарештований 31 травня 1938 р. за шпигунську діяльність на користь Німеччини (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 вересня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 листопада 1958 р.

ГАХОВ Федір Васильович народився 1895 р. на хут. Коваленкове Валківського пов. Харківської губ. Українець, з торговців, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Коваленкове Харківського р-ну Харківської обл. Машиніст депо Люботин Півд. залізниці. Заарештований 31 травня 1938 р. як член диверсійної організації (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито Харківським міськвідділом НКВС 25 червня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГАЦЕНКО Іван Михайлович народився 1902 р. на ст. Імяльно Китайської Східної залізниці. Українець, з робітників, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник транспортного сектора тресту «Трубосталь». Заарештований 22 серпня 1937 р. як член к.-р. шпигунської шкідницької організації (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{11} КК УРСР), етапований для подальшого слідства до Києва у розпорядження УДБ НКВС УРСР і військовою колегією Верховного Суду СРСР 31 жовтня 1937 р. (статті 54^{1} п. «а», 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до ВМП з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 1 листопада 1937 р. у Києві. Реабілітований 27 березня 1958 р.

ГАЦКЕ Альберт Іванович народився 1911 р. у с. Михалючка Заславського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 19 січня 1938 р. як член к.-р. організації та за агітацію за розвал колгоспів (статті 54^6, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 14 жовтня 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Справу закрито прокуратурою Сахновщинського р-ну 19 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГАЦКЕ Еріх Йоганнович народився 1907 р. у с. Михалючка Заславського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 19 січня 1938 р. як член к.-р. німецької фашистської організації та за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 14 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 березня 1989 р.

ГАЦКЕ Раймунд Іванович народився 1915 р. у м. Пінськ Пінського пов. Мінської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 19 січня 1938 р. як член к.-р. організації та за к.-р. діяльність, спрямовану на розвал колгоспів (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Сахновщинським РВ НКВС 22 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти. На 1941 р. проживав у с. Судиха Сахновщинського р-ну Харківської обл., член колгоспу ім. Петровського. Заарештований 4 вересня 1941 р. за ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР, помер 14 листопада 1941 р. в тюремній лікарні в'язниці № 5 м. Актюбінськ. Справу закрито слідгрупою УДБ УНКВС по Актюбінській обл. 5 березня 1942 р. (ст. 4 п. 1 КПК РРФСР). Реабілітований 21 листопада 1994 р.

ГАЦКЕ Роберт Юліусович народився 1907 р. у с. Радовель Овруцького пов. Волинської губ. Німець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Андріївка Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Шлях Леніна». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 31 грудня 1937 р. як член к.-р. організації (статті 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

ГАЦЬКИЙ Альбін Людвігович народився 1887 р. у с. Притівка Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Уляніка Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Котовського. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 30 грудня 1937 р. як член антирад. організації (статті 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 вересня 1989 р.

ГАШИНСЬКИЙ Леонард Антонович народився 1867 р. у с. Сухневичі Мінської губ. Білорус, з дворян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Настоятель католицького костьолу. Заарештований 12 серпня 1937 р. за шпигунську діяльність (статті 54^6, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 24 вересня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 12 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 22 серпня 1958 р.

ГАШКО Олексій Федорович народився 1908 р. у с. Чорна Кам'янець-Подільського пов. Подільської губ. Українець, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Економіст комбінату ширвжитку. Заарештований 13 серпня 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність (статті 54^1 п. «а», 54^6, 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 7 грудня 1937 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Звільнений з-під варти 11 грудня 1937 р.

ГАЩЕНКО Яків Антонович народився 1904 р. у с. Полкова Микитівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Краснокутськ Краснокутського р-ну Харківської обл. Робітник Краснокутського райлісгоспу. Заарештований 15 листопада 1937 р. за антирад. агітацію та к.-р. погляди (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 16 червня 1989 р.

ГВОЗДЕНКО Віктор Іванович народився 1889 р. і проживав у Харкові. Українець, із службовців, освіта середня, позапарт. Бухгалтер Харківського канатного заводу. У 1933 р.

під арештом органів ДПУ за к.-р. діяльність. Заарештований 28 березня 1938 р. як член к.-р. білогвардійської бойової організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 13 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 вересня 1956 р.

ГВОЗДЕЦЬКИЙ Кузьма Данилович народився 1889 р. у с. Велика Писарівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХТЗ. Заарештований 29 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 7 лютого 1938 р. засуджений на 4 роки позбавлення волі у далеких ВТТ з обмеженням прав на 1 рік. Реабілітований 18 березня 1976 р.

ГВОЗДЄВ Володимир Васильович народився 1893 р. у м. Костянтиноград Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Красноград Красноградського р-ну Харківської обл. Зоотехнік інкубаторної станції. Заарештований 7 вересня 1937 р. за службу у гетьманській та денікінській арміях, к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. На 1960 р. проживав у сел. Сахновщина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Реабілітований 9 вересня 1960 р.

ГВОЗДИКОВ Микола Костянтинович народився 1894 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з дворян, освіта вища, позапарт. Завідувач спортивної частини стадіону «Здоров'я». У 1921 р. під слідством за службу в Білій армії. Заарештований 1 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію та службу в білих (статті 54^{10} ч. 1, 54^{13} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 1 березня 1989 р.

ГВОЗДЬОВ Михайло Дмитрович народився 1895 р. у с. Іванцево Ярославської губ. Росіянин, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер завкому заводу № 193. Заарештований 15 квітня 1938 р. як член української націоналістичної організації та за шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 19 жовтня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГЕБЕРТ Іван Християнович народився 1904 р. у кол. Юрієнталь Мелітопольського пов. Таврійської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Безпальцеве Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Роте штерн». Заарештований 3 січня 1938 р. за антидержавну та к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 липня 1963 р.

ГЕБЕРТ Яків Християнович народився 1907 р. у м. Самара Самарської губ. Німець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХТЗ. Заарештований 4 лютого 1938 р. за шпигунство (статті 54^{6}, 54^{10} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 28 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГЕБІХ Георгій Олександрович народився 1881 р. у м. Ромни Ромнівського пов. Полтавської губ. Українець, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Старший бухгалтер контори постачання тресту шкільного будівництва. Заарештований 4 жовтня 1937 р. за диверсійну роботу під час праці в Укрвибухпромі (ст. 54^{7} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 3 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 20 липня 1993 р.

ГЕВАНДІ Тигран Нікогосович народився 1892 р. у с. Афтулан, Персія. Вірмен, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Кустар-чоботар. Заарештований 4 березня 1938 р. як член к.-р. дашнацької шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 17 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГЕВЕРГІЗОВ Савель Григорович народився 1879 р. у м. Урмія, Персія. Ассирієць, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у Харкові. Чистильник взуття. Заарештований 17 лютого 1938 р. як член к.-р. шпигунської терористичної організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР), помер 14 березня 1938 р. у Харківській слідчий в'язниці. Справу закрито УДБ ХОУ НКВС 17 березня 1938 р. (ст. 197 ч. 4 КПК УРСР). Реабілітований 20 грудня 1995 р.

ГЕВЛИЧ Трохим Єлисейович народився 1898 р. у с. Таранівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, член ВКП(б) з 1925 р. Проживав у с. Козачка Зміївського р-ну Харківської обл. Робітник Козачкинської дільниці Зміївського лісгоспу. Заарештований 15 грудня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухва-

лу про розстріл. Розстріляний 12 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 лютого 1957 р.

ГЕВЛИЧ Федір Васильович народився 1891 р. на хут. Гевличі Сумського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Білопілля Білопільського р-ну Харківської обл. Інструктор ст. Білопілля Півд. залізниці. Заарештований 12 лютого 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 14 червня 1938 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

ГЕВОРГІЗ Шумун Геворгізович народився 1889 р. у м. Урмія, Персія. Ассирієць, з кустарів, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Чистильник взуття артілі «Схід». Заарештований 26 березня 1938 р. як член антирад. терористичної дашнацької організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. (статті 54^6, 54^8, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 6 квітня 1989 р.

ГЕВОРКЯН Амбарцум Геворкович народився 1877 р. у м. Ван, Туреччина. Вірмен, з міщан, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Чистильник взуття. Заарештований 31 березня 1938 р. як член к.-р. терористичної дашнацької організації (статті 54^6, 54^8, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 7 квітня 1938 р. (статті 54^2, 54^6, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 червня 1956 р.

ГЕВОРКЯН Нішан Геворкович народився 1882 р. у м. Ван, Туреччина. Проживав у Харкові. Чистильник взуття артілі «Схід». Вірмен, з міщан, письмен., позапарт. Заарештований 3 березня 1938 р. як член к.-р. терористичної дашнацької організації (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 7 квітня 1938 р. (статті 54^2, 54^6, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 червня 1956 р.

ГЕГОМЯНЦ Артем Акопович народився 1896 р. у м. Ахалкалакі Ахалкалакського пов. Тифліської губ. Вірмен, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник деревообробного заводу ст. Рижів Півд. залізниці. Заарештований 5 лютого 1938 р. за к.-р. націоналістичну шпигунську діяльність (статті 54^6, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 7 квітня 1938 р. (статті 54^2, 54^6, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 червня 1956 р.

ГЕГУГЕЙТ Артур Робертович народився 1883 р. у м. Тауроген Ковенської губ. Німець, з міщан, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Старший інженер конструкторського відділу ХЕТЗу. У 1931 р. як член к.-р. шкідницької організації засуджений на 5 років позбавлення волі. Заарештований 28 вересня 1937 р. за диверсійну та розвідувальну діяльність (статті 54^6, 54^7, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00439 від 25 липня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

ГЕГУГЕЙТ Олександра Карлівна народилася 1886 р. у Стокгольмі. Шведка, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 14 листопада 1937 р. як дружина засудженого за шпигунство і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 21 березня 1989 р.

ГЕДЕ Микола Георгійович народився 1899 р. у с. Богатинка Могилівського пов. Подільської губ. Німець, з міщан, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Статистик радгоспу «Комсомолець» у сел. Панютине Лозівського р-ну. Заарештований 30 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 березня 1960 р.

ГЕЙБО Петро Іванович народився 1900 р. у м. Луганськ Слов'яносербського пов. Катеринославської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, у 1920—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у м. Красноград Красноградського р-ну Харківської обл. 1-й секретар Красноградського райкому КП(б)У. Заарештований 19 вересня 1937 р. як член антирад. терористичної організації правих (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 5 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 6 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 23 березня 1957 р.

ГЕЙДА Яків Петрович народився 1901 р. у с. Дементіївка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Помічник машиніста ст. Харків-Сорт. Півд. залізниці. Заарештований 19 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 7 січня 1938 р. засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах

на 3 роки. Ухвалою колегії у транспортних справах Верховного Суду СРСР від 2 березня 1938 р. вирок скасовано, справу передано на новий розгляд в іншому складі суду. Лінсудом Півд. залізниці 29 січня 1939 р. виправданий. Звільнений з-під варти 2 лютого 1939 р.

ГЕЙДЕРІХ Георгій Миколайович народився 1886 р. у с. Новоспасівське Маріупольського пов. Катеринославської губ. Німець, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у с. Жихар Харківського р-ну Харківської обл. Пічник ст. Основа Півд. залізниці. У 1918 р. позбавлений виборчих прав. У 1928 р. як син куркуля висланий за межі села. Заарештований 19 лютого 1938 р. за шпигунство та к.-р. агітацію (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 17 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 червня 1989 р.

ГЕЙДІНГЕР Герман Карлович народився 1882 р. у м. Вітебськ Вітебської губ. Німець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХЕТЗу. Заарештований 11 грудня 1937 р. за к.-р. шкідницьку діяльність (статті 54^{11}, 54^6, 54^7 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 листопада 1957 р.

ГЕЙКО Варфоломій Платонович народився 1892 р. у с. Атюша Чернігівської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник військово-навчального пункту Ленінської райради Тсоавіахіму. Заарештований 15 листопада 1937 р. за участь у військовій фашистській змові (статті 54^1 п. «а», 54^8, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 грудня 1937 р. (статті 54^2, 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 лютого 1957 р.

ГЕЙКО Стратон Захарович народився 1881 р. у с. Комишувата Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт., у 1917 р. член Української партії соціалістів-федералістів. Проживав у м. Красноград Красноградського р-ну Харківської обл. Плановик комбікормового заводу. Заарештований 5 серпня 1937 р. як відомий діяч українського націоналістичного руху та за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 26 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Томасинтабі. Реабілітований 15 жовтня 1992 р.

ГЕЙМАН Юліус Людвігович народився 1899 р. у с. Новоолександрівка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кам’янка Дворічанського р-ну Харківської обл. Рахівник колгоспу ім. Луначарського. У 1934 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 16 грудня 1937 р. за к.-р. розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 червня 1963 р.

ГЕЙН Август Іванович народився 1891 р. у с. Лісобуда Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новомиколаївка Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. фашистську агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 липня 1989 р.

ГЕЙН Едуард Германович народився 1898 р. у с. Лісобуда Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новомиколаївка Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Ворошилова. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 16 грудня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 лютого 1964 р.

ГЕЙН Еміль Карлович народився 1883 р. у кол. Капитульщина Заславського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Колгунівка Шевченківського р-ну Харківської обл. Робітник колгоспу ім. Політвідділу. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. фашистську агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 7 серпня 1989 р.

ГЕЙЧЕНКО Олександр Григорович народився 1902 р. у сел. Панютине Павлоград-

ського пов. Катеринославської губ. Українець, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Панютине Лозівського р-ну Харківської обл. Робітник ПВРЗ. Заарештований 7 жовтня 1937 р. як член к.-р. диверсійної організації (статті 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 22 вересня 1956 р.

ГЕЙЧЕНКО Олексій Григорович народився 1900 р. у сел. Панютине Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1930—1934 рр. член ВКП(б). Проживав у сел. Панютине Лозівського р-ну Харківської обл. Бригадир ПВРЗ. Заарештований 13 січня 1938 р. як член к.-р. диверсійної шпигунської організації, за підривну діяльність (статті 54^{9} через ст. 17, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 березня 1938 р. (статті 54^{9}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 вересня 1956 р.

ГЕККЕНДОРФ (Гекендорф) Людвіг Фердинандович народився 1876 р. у [Заславському пов. Волинської губ.]. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Багата Чернещина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Постишева. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. як член к.-р. організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 квітня 1989 р.

ГЕККЕНДОРФ Рудольф Людвігович народився 1911 р. у с. Дерманка Новоград-Волинськогого пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Багата Чернещина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Паризької комуни. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 6 травня 1938 р. за к.-р. діяльність, участь у німецькій к.-р. націоналістичній організації (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 жовтня 1963 р.

ГЕККЕР Лідія Михайлівна народилася 1893 р. у м. Костянтиноград Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Єврейка, з торговців, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Медсестра поліклініки ІТР. Заарештована 27 жовтня 1937 р. як дочка купця, дружина білого офіцера, за зв'язки з закордонною терористичною організацією та к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 14 листопада 1937 р. позбавлена волі у ВТТ на 10 років. Реабілітована 20 червня 1989 р.

ГЕККЕР Розалія Борисівна народилася 1893 р. у м. Ростов Ростовського окр. області Війська Донського. Єврейка, з торговців, освіта середня, позапарт. Проживала у Харкові. Завідувач кіоску райспоживспілки. У 1921 р. під арештом ЧК за співробітництво з білогвардійською контррозвідкою. Заарештована 3 грудня 1937 р. за службу в Білій армії та к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 грудня 1937 р. позбавлена волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбувала в Північуралтабі, звідки звільнена достроково 27 грудня 1942 р. Реабілітована 18 жовтня 1957 р.

ГЕКЛЕ Олена Фердинандівна народилася 1906 р. у с. Карліут Феодосійського пов. Таврійської губ. Німкеня, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживала у Харкові. Приватний викладач німецької мови. Заарештована 27 жовтня 1937 р. за шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Реабілітована 14 липня 1989 р.

ГЕЛЕР Василь Адамович (Вільгельмович), див. *ГЕЛЛЕР (Гелер) Василь Адамович (Вільгельмович).*

ГЕЛЕР Вільгельм Августович, див. *ГЕЛЛЕР (Гелер) Вільгельм Августович.*

ГЕЛЕР Емма Карлівна народилася 1899 р. у м. Брайтенштейн, Німеччина. Німкеня, з кустарів, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Завідувачка кіоску харчоторгу ХТЗ. Заарештована 21 червня 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГЕЛЕР Юліус Августович, див. *ГЕЛЛЕР (Гелер) Юліус Августович.*

ГЕЛЕТЮК Іван Юліанович народився 1893 р. у с. Жаб'яче Station Станіславського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач Харківського політехнічного технікуму. Заарештований 29 жовтня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної організації та агент іноземної розвідки (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР)

і ухвалами особливої наради при НКВС СРСР від 22 листопада 1937 р. та комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР 23 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Івдельтабі в Свердловській обл. У 1944 р. звільнений з-під варти достроково. У 1944—1950 рр. працював учителем в Узбецькій РСР. З 1950 р. проживав у колгоспі ім. Хрущова у Верхньохавському р-ні Воронезької обл., працював учителем. Реабілітований 13 грудня 1957 р.

ГЕЛЛА Іван Пилипович народився 1909 р. у с. Новоспаське Вовчанського пов. Харківської губ. Національність та освіта невідомі, із селян, позапарт. Проживав у с. Шевченкове Печенізького р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 11 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію і за те, що ніде не працював (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 26 жовтня 1937 р. (статті 54^{10}, 69 ч. 3 , 170 п. «г» КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 22 жовтня 1993 р.

ГЕЛЛЕР (Гелер) Василь Адамович (Вільгельмович) народився 1884 р. у кол. Лісобуда Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Верхньо-Водяне Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний колос». У 1924 р. розкуркулений. Заарештований 9 лютого 1938 р. як член к.-р. німецької націоналістичної організації та к.-р. агітацію (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 10 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 липня 1960 р.

ГЕЛЛЕР (Гелер) Вільгельм Августович народився 1892 р. у с. Лісобуда Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Новомиколаївка Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 2-ї П'ятирічки. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 січня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 березня 1989 р.

ГЕЛЛЕР (Гелер) Юліус Августович народився 1898 р. у с. Ставище Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новомиколаївка Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 2-ї П'ятирічки. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 грудня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 лютого 1964 р.

ГЕЛЬБАРТ (Гельбард) Герш Соломонович народився 1880 р. у м. Злочів Серадзького пов. Каліської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник фабрики «Червона нитка». Заарештований 21 серпня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 23 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

ГЕЛЬД Альберт Петрович народився 1912 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Електромонтер фабрики-пральні № 1. Заарештований 23 червня 1938 р. як член к.-р. націоналістичної латвійської організації та за диверсійну діяльність (статті 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 вересня 1957 р.

ГЕЛЬМАН Адольф Адольфович народився 1892 р. у м. Лодзь Лодзинського пов. Петроковської губ. Німець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1921—1923 рр. член компартії Німеччини, у 1923—1930 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник Комарівської суконної фабрики. Заарештований 13 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність на користь Польщі (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 13 вересня 1963 р.

ГЕЛЬМЕЛЬ Іван Францович народився 1892 р. у с. Безак [Костянтиноградського пов. Полтавської губ.] Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сахновщина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 29 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність на користь Польщі (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 17 квітня 1959 р.

ГЕЛЬМЕЛЬ Йосиф Олександрович народився 1914 р. у с. Єлизаветівка Ізюмського пов. Харківської губ. Німець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Серафимівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Учитель німецької СШ. Заарештований 26 лютого 1938 р. як член к.-р. організації та за к.-р. агітацію (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 листопада 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{9}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 листопада 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

ГЕЛЬФАНД Ілля Зельманович народився 1884 р. у м. Бобруйськ Бобруйського пов. Мінської губ. Єврей, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Заготівельник взуття взуттєвої фабрики ім. Шмідта. Заарештований 16 березня 1938 р. як антирад. елемент і відвідувач польського консульства (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. як заарештований помилково замість людини з таким же прізвищем.

ГЕЛЬФЕРІХ Інна Максиміліанівна народилася 1909 р. і проживала в Харкові. Німкеня, із службовців, освіта вища, позапарт. Завідувачка кабінету кераміки картинної галереї. Заарештована 23 березня 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 7 лютого 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР). Заарештована 29 серпня 1941 р. у м. Іркутськ Іркутської обл. як дочка репресованого і така, що знаходилась під слідством за к.-р. діяльність (ст. 35 КК РРФСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 серпня 1942 р. як соціально небезпечний елемент позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Померла 16 грудня 1942 р. в Іркутській тюремній лікарні. Реабілітована 5 грудня 1989 р.

ГЕМБА Олександр Петрович народився 1876 р. у с. Котюржинці Старокостянтинівського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Секретар історичного факультету ХДУ. Заарештований 14 лютого 1938 р. як член антирад. української націоналістичної терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 9 січня 1959 р.

ГЕНЕВСЬКИЙ Євген Петрович народився 1901 р. у с. Білопілля Сумського пов. Харківської губ. Росіянин, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Економіст торгової бази Головскла. Заарештований 27 жовтня 1937 р. як син поміщика, колишній білий та за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 5 липня 1989 р.

ГЕНІН Яків Лазарович народився 1892 р. у м. Яготин Пирятинського пов. Полтавської губ. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Старший економіст монтажно-технічного тресту. Заарештований 22 липня 1938 р. як член антирад. терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 25 березня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГЕНІХ Андрій Андрійович народився 1875 р. у с. Пришиб Мелітопольського пов. Таврійської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Робітник сировинної бази Цукротресту. Заарештований 15 жовтня 1937 р. як член антирад. повстанської організації та за шкідництво (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 3 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 18 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 березня 1957 р.

ГЕНІХ Володимир Густавович народився 1908 р. у с. Тавежня Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 15 грудня 1937 р. як прибічник фашистської Німеччини та за к.-р. агітацію (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 вересня 1989 р.

ГЕНІХ (Генніг) Генріх Густавович народився 1915 р. у с. Тавежня Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Р. Люксембург, тракторист. Заарештований 22 березня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^{9}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 червня 1959 р.

ГЕНІХ (Генніг) Гуго Густавович народився 1898 р. у с. Тавежня Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня

Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 14 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 березня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 березня 1962 р.

ГЕНІХ Густав Густавович народився 1895 р. у с. Тавежня Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 14 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 березня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 березня 1962 р.

ГЕНКЕ Герберт Едуардович народився 1912 р. у м. Олевськ Овруцького пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Студент Харківського педагогічного інституту іноземних мов. Заарештований 8 липня 1938 р. за шпигунство (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 21 січня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГЕНКЕ Густав Михайлович народився 1907 р. у с. Будки-Собичинські Овруцького пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кобзівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Соцперебудова». У 1933 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 19 грудня 1937 р. як член к.-р. польської націоналістичної організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 7 липня 1959 р.

ГЕНКЕ Михайло Матвійович народився 1872 р. у с. Олексіївка Овруцького пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кобзівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Соцперебудова». В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 21 грудня 1937 р. як член к.-р. організації та за антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

ГЕНКЕ Рейнгольд Михайлович народився 1905 р. у с. Будки-Собичинські Овруцького пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кобзівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Соцперебудова». У 1933 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 21 грудня 1937 р. як член к.-р. організації та за антирад. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 7 липня 1959 р.

ГЕННІГ Генріх Густавович, див. *ГЕНІХ (Генніг) Генріх Густавович.*

ГЕННІГ Гуго Густавович, див. *ГЕНІХ (Генніг) Гуго Густавович.*

ГЕНРІХСОН Віктор Вікторович народився 1898 р. у м. Єлисаветград Єлисаветградського пов. Херсонської губ. Росіянин, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер Кооптрансу. Заарештований 31 серпня 1937 р. за розвідувальну діяльність на користь Німеччини (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00439 від 25 липня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

ГЕНРІХСОН Марія Кіндратівна народилася 1898 р. у м. Єлисаветград Єлисаветградського пов. Херсонської губ. Українка, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1917—1924 рр. член РКП(б), у 1932—1937 рр. член ВКП(б). Проживала в Харкові. Інспектор Харківського міськхарчоторгу. Заарештована 11 листопада 1937 р. як дружина засудженого за шпигунство (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 27 листопада 1937 р. за станом здоров'я підслідної. Звільнена з-під варти 3 грудня 1937 р.

ГЕНТОШ Євген Іванович народився 1903 р. у м. Устеріки Косівського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Бухгалтер Лозівського цвяхового заводу. У 1931 р. за шпигунство висланий на 3 роки до Архангельська, але втік і оселився у м. Мінеральні Води Північно-Кавказького краю. У 1932 р. за втечу з місця вислання позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Заарештований 16 лютого 1938 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 вересня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{7} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний

4 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 травня 1989 р.

ГЕНШБЕРГ Григорій Рахмилович народився 1914 р. у с. Плетений Ташлик Херсонської губ. Єврей, з кустарів, освіта середня, позапарт., у 1931—1937 рр. член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Завідувач відділу юнкорів редакції газети «Ленінська зміна». Заарештований 17 вересня 1937 р. як член терористичної молодіжної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 30 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна з негайним виконанням вироку згідно з постановою ЦВК СРСР від 1 грудня 1934 р. Розстріляний 31 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 16 червня 1956 р.

ГЕНШЕЛЬ Юліус Вільгельмович народився 1903 р. у кол. Євгенівка Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гракове Дворічанського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу ім. Сталіна. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 16 грудня 1937 р. за розвідувальну роботу (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 вересня 1989 р.

ГЕОРГІ Павло Дмитрович народився 1896 р. у с. Урус-Ходжа Таврійської губ. Грек, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1932—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Голова промартілі «Електорометал». Заарештований 30 грудня 1937 р. за к.-р. націоналістичну та розвідувальну діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 жовтня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Справу закрито слідчастиною УНКВС по Харківській обл. 30 червня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГЕОРГІЄВ Цветан Христофорович народився 1897 р. у с. Орехове, Князівство Болгарія. Болгарин, з робітників, освіта початкова, член ВКП(б) з 1927 р. Проживав у Харкові. Механік Харківського лісопильного заводу № 1. Заарештований 14 грудня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 листопада 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 квітня 1956 р.

ГЕОРГІЄВСЬКА Віра Данилівна народилася 1889 р. і проживала в Харкові. Українка, із службовців, освіта середня, позапарт. Бухгалтер майстерень Тсоавіахіму. Заарештована 24 березня 1938 р. за к.-р. шпигунську діяльність (статті 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляна 4 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітована 30 березня 1989 р.

ГЕПНЕР Юлій Романович народився 1897 р. у м. Соколка Сокольського пов. Гродненської губ. Єврей, із службовців, освіта вища, у 1918—1920 рр. член Бунду, член ВКП(б) з 1932 р. Проживав у Харкові. Учитель школи № 42. Заарештований 30 квітня 1938 р. як член антирад. меншовицької терористичної організації (статті 54^{8} через ст. 17, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 17 жовтня 1939 р. як член антирад. організації висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований 20 липня 1956 р.

ГЕРАНИН Василь Михайлович народився 1904 р. у с. Райгородок Житомирського пов. Волинської губ. Українець, з робітників, освіта вища, у 1921—1930 рр. член ВЛКСМ, у 1925—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну Харківської обл. Завідувач райземвідділу Вовчанського райвиконкому. Заарештований 22 вересня 1937 р. за шкідницьку роботу (ст. 54^{7} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 30 грудня 1937 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 31 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 3 вересня 1991 р.

ГЕРАСИМЕНКО Арсен Антонович народився 1881 р. на хут. Хрипуни Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Бузове Вільхуватського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 7 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1989 р.

ГЕРАСИМЕНКО Денис Андрійович народився 1875 р. у с. Петропавлівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петропавлівка Богодухівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «3-й Вирішальний рік п'ятирічки». У 1930 р. розкуркулений, висланий до Північного краю. Заарештований 9 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 19 травня 1989 р.

ГЕРАСИМЕНКО Іван Дмитрович народився 1882 р. у с. Відрадне Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник комунгоспу Ленінського р-ну м. Харкова. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 19 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 31 жовтня 1989 р.

ГЕРАСИМЕНКО Леонтій Демидович народився 1889 р. у с. Маячка Кобеляцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Софіївка Перша Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Правда». Заарештований 8 лютого 1938 р. як член к.-р. організації та за к.-р. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), а 7 травня 1939 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд. Справу закрито Близнюківським РВ НКВС 30 травня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГЕРАСИМЕНКО Олександр Спиридонович народився 1903 р. у с. Кутьківка Куп’янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Кутьківка Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Хвиля революції». Заарештований 6 грудня 1937 р. за к.-р. погляди (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Самартабі, де й помер 19 березня 1942 р. Реабілітований 23 грудня 1960 р.

ГЕРАСИМЕНКО Петро Свиридонович народився 1882 р. у с. Кутьківка Куп’янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кутьківка Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Хвиля революції». Заарештований 4 листопада 1937 р. за антирад. пропаганду (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у м. Свободний Хабаровського краю. Реабілітований 26 жовтня 1989 р.

ГЕРАСИМЕНКО Семен Данилович народився 1879 р. у с. Дащенки Лохвицького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Малинівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний прапор». У 1933 р. розкуркулений. Заарештований 1 квітня 1938 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 24 червня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

ГЕРАСИМЕНКО Федір Спиридонович народився 1885 р. на хут. Кутьківка Куп’янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Кутьківка Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. Заарештований 24 жовтня 1937 р. за к.-р. погляди та поширення к.-р. чуток (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Амурзалізничтабі у м. Хабаровськ Хабаровського краю. Реабілітований 14 червня 1989 р.

ГЕРАСИМЕНКО Федот Васильович народився 1872 р. у с. Кириківка Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кириківка Охтирського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Кириківка Півд. залізниці. Заарештований 9 серпня 1937 р. за антирад. агітацію та листування з сином, який проживав у Парижі (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 23 жовтня 1937 р. засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Термін покарання відбував у Північсхідтабі у м. Владивосток Приморського краю, де й помер 20 червня 1938 р.

ГЕРАСИМОВ Костянтин Олексійович народився 1900 р. у с. Великий Бурлук Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із службовців, освіта початкова, член ВКП(б) з 1925 р. Проживав і працював заступником директора Ананьївського цукрового заводу Краснокутського р-ну Харківської обл. Заарештований 6 червня 1938 р. як член антирад. терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 2 квітня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГЕРАСИМОВ Микита Федорович народився 1888 р. у с. Нуще Збаразького пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта початкова, у 1925—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Завідувач відділу кадрів контори Медсанбуду. Заарештований 13 серпня 1937 р. за шпигунство на користь Польщі (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 23 грудня 1958 р.

ГЕРАСИМОВ Олександр Васильович народився 1879 р. у м. Жиздра Жиздринського пов. Калузької губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Машиніст повітряно-компресорної станції у сел. Липовий Гай Харківського р-ну Харківської обл. Заарештований 15 квітня 1938 р. за к.-р. есерівську діяльність (статті 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК

УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 квітня 1965 р.

ГЕРАСИМОВ Олександр Іванович народився 1887 р. у м. Бєлозерськ Санкт-Петербурзької губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Друга Балаклійського р-ну Харківської обл. Робітник цегельного заводу. Заарештований 22 вересня 1937 р. як член шпигунсько-диверсійної організації (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 3 грудня 1937 р. (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Верхньобуреїнському р-ні Амурської обл. Справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 10 березня 1940 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГЕРАСИМОВ Прокіп Васильович народився 1895 р. у с. Шебелинка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новомиколаївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Вперед». У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 23 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 23 грудня 1960 р.

ГЕРАСИМОВИЧ Пелагея Михайлівна народилася 1895 р. у міст. Сасів Золочівського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українка, з робітників, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Учителька шкіл № 12 і 103. У 1933 р. під слідством СПВ ДПУ УСРР як член к.-р. есерівської організації (ст. 54^{11} КК УСРР). Заарештована 18 квітня 1938 р. за к.-р. діяльність (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 22 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР), 8 березня 1939 р. з-під варти звільнена.

ГЕРАСИМЧУК Данило Йосипович народився 1894 р. у с. Скоморохи провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Диригент хору палацу культури заводу ім. Комінтерну. Заарештований 26 жовтня 1937 р. як член антирад. української націонал-фашистської організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бамтабі. Справу закрито слідчастиною УНКВС по Харківській обл. у січні 1940 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГЕРАСИМЧУК Іван Романович народився 1910 р. у с. Дубрівка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Багата Чернещина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Постишева. У адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 лютого 1938 р. як член української націоналістичної організації, шкідництво та антирад. агітацію (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 вересня 1958 р.

ГЕРАСИМЧУК Максим Йосипович народився 1885 р. у с. Майдан-Лабунський Заславського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дубові Гряди Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Чубаря. В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 31 грудня 1937 р. як член к.-р. організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

ГЕРАСИМЧУК Роман Федорович народився 1888 р. у с. Дубрівка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Багата Чернещина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Постишева. Розкуркулений. У адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 19 січня 1938 р. як член української націоналістичної організації, за шкідництво та антирад. агітацію (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 вересня 1958 р.

ГЕРАСИМ'ЮК Федір Юрійович народився 1896 р. у провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кочеток Чугуївського р-ну Харківської обл. Майстер Чугуївського лісгоспу. Заарештований 12 березня 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 травня 1960 р.

ГЕРАЩЕНКО Олександр Матвійович народився 1887 р. у м. Богодухів Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Богодухів Богодухівського р-ну Харківської обл. Головний бухгалтер Богодухівсільгосппостачу. У 1920 р. під арештом губЧК за участь у молебні на честь денікінців. Заарештований 27 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Північзалізничтабі. На 1957 р. проживав у м. Богодухів, працював бухгалтером навчального центру ДТСААФ. Реабілітований 16 червня 1989 р.

ГЕРАЩЕНКО Павло Васильович народився 1893 р. у с. Демки Золотоніського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Миколаївка Ковалівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Шевченка. У 1932 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав і за ст. 54^{10} КК УСРР висланий до Північного краю на 5 років. На засланні перебував у м. Архангельськ. Заарештований 5 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 17 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 12 травня 1989 р.

ГЕРАЩЕНКО Степан Антонович народився 1913 р. у с. Василівка Хорольського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1930—1937 рр. член ВЛКСМ. Служив у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Червоноармієць строкової служби 14-го корпусного арт. полку. Заарештований 2 листопада 1937 р. за антирад. агітацію та антисемітизм (статті 54^{10} ч. 1, 56^{21} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 8 лютого 1938 р. засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Термін покарання відбував у Північсхідтабі. Реабілітований 28 листопада 1989 р.

ГЕРАЩЕНКО Федір Ілліч народився 1901 р. у с. Соколів Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Машиніст депо ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 17 січня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), помер у лікарні Харківської в'язниці № 5 13 липня 1938 р. Справу закрито лінсудом Півд. залізниці 20 грудня 1938 р. (ст. 4 п. «а» КПК УРСР). Реабілітований 29 червня 1989 р.

ГЕРАЩЕНКО Яків Данилович народився 1893 р. у міст. Краснокутськ Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Ковальчуки Краснокутського р-ну Харківської обл. Робітник Ананьївського цукрозаводу. У 1929 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УСРР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Звільнений з-під варти достроково. Заарештований 14 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 9 червня 1989 р.

ГЕРБ Агата Миколаївна народилася 1906 р. у кол. Ямбург Катеринославського пов. Катеринославської губ. Німкеня, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживала в кол. Безпальцеве Барвінківського р-ну Харківської обл. Завідувачка початкової школи. Заарештована 7 березня 1938 р. як член антирад. націоналістичної німецької організації (статті 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито Барвінківським РВ НКВС 27 червня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Звільнена з-під варти 22 серпня 1939 р.

ГЕРБ Іван Йосифович народився 1890 р. у кол. Блюменталь Херсонського пов. Херсонської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав і працював у радгоспі «Соціалістична хода» у Барвінківському р-ні Харківської обл. У 1933 р. під слідством ДПУ УСРР за шкідництво. Заарештований 1 січня 1938 р. за к.-р. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{7} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 грудня 1965 р.

ГЕРБ Яків Йосифович народився 1886 р. у с. Лугове [Бердянського] пов. Таврійської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Безпальцеве Барвінківського р-ну Харківської обл. Завідувач магазину. Заарештований 17 грудня 1937 р. як прибічник фашистської Німеччини та за антидержавну і к.-р. діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 серпня 1989 р.

ГЕРБ Яків Якович народився 1918 р. у с. Ніколаєвка Воронезької губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у кол. Безпальцеве Барвінківського р-ну Харківської обл. Учитель НСШ. Заарештований 8 березня 1938 р. як член антирад. націоналістичної німецької організації та за антирад. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. винесено ухвалу про роз-

стріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 жовтня 1956 р.

ГЕРБЕРСГАГЕН (Гербергсагенд) Євген Андрійович народився 1900 р. у кол. Гохштедт Мелітопольського пов. Таврійської губ. Німець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Барвінкове Барвінківського р-ну Харківської обл. Робітник комбінату «Союзборошно». Заарештований 25 лютого 1938 р. за антирад. діяльність і підривну шкідницьку роботу (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито Харківським міськвідділом НКВС 14 липня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГЕРБІН Серафим Омелянович народився 1912 р. у с. Нова Олександрівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Олександрівка Печенізького р-ну Харківської обл. Тракторист радгоспу «Червона хвиля» Великобурлуцького р-ну. У 1932 р. розкуркулений. У 1933 р. 1,5 міс. під арештом Великобурлуцького ДПУ. Заарештований 2 листопада 1937 р. за антирад. розмови серед робітників радгоспу (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбував в Амурзалізничтабі. Справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 28 листопада 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГЕРБУТ Микола Дмитрович народився 1912 р. у с. Рунівщина Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Служив у м. Севастополь Кримської АРСР. Курсант Севастопольського училища зенітної артилерії. Заарештований 26 грудня 1937 р. за розповідання к.-р. анекдотів (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито відділом військової прокуратури ХВО в Кримській АРСР 7 квітня 1938 р.

ГЕРБУТ Надія Іванівна народилася 1892 р. у с. Верхня Орілька Зміївського пов. Харківської губ. Українка, із селян, письмен., позапарт. Проживала в с. Закутнівка Олексіївського р-ну Харківської обл. Домогосподарка. Заарештована 6 листопада 1937 р. як баптистка та за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 2 КК УРСР), справу закрито Олексіївським РВ НКВС 9 січня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КК УРСР).

ГЕРГЕЛЬ Михайло Данилович народився 1894 р. у с. Пристін Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пристін Куп'янського р-ну Харківської обл. Чорнороб ст. Красний Лиман Північно-Донецької залізниці. Заарештований 21 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 30 серпня 1963 р.

ГЕРЕЗ Іларіон Семенович народився 1895 р. у с. Смідин Ковельського пов. Волинської губ. Національність невідома, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Степанівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоні бійці». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 6 травня 1938 р. як член к.-р. української націоналістичної організації, за антирад. агітацію та шкідництво (статті 54^{7}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і Харківським облсудом 17 травня 1939 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 3 роки позбавлення волі. Ухвалою Верховного Суду УРСР від 23 вересня 1939 р. справу повернено на нове судочинство в іншому складі суддів. Харківським облсудом 16 грудня 1939 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 2 роки позбавлення волі в ЗМУ. Справу закрито Верховним Судом УРСР 24 січня 1940 р. (ст. 347 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГЕРЕККЕ Конрад Георгійович народився 1920 р. і проживав у Харкові. Німець, із службовців, освіта неповна середня, позапарт. Учень німецької школи СШ № 59. Заарештований 18 вересня 1937 р. як син засудженого за шпигунство, за недонесення органам НКВС про шпигунську діяльність батька та за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 жовтня 1939 р. як соціально небезпечний елемент висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований 19 серпня 1994 р.

ГЕРЕККЕ Розалія Федорівна народилася 1893 р. у міст. Іванівка Катеринославської губ. Єврейка, із службовців, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживала в Харкові. Бухгалтер Харенерго. Заарештована 16 вересня 1937 р. як дружина засудженого за шпигунство (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 2 червня 1938 р. як член сім'ї зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років, а ухвалою від 24 липня 1943 р. за високі виробничі показники термін покарання знижено на 1 рік. Реабілітована 22 травня 1989 р.

ГЕРЖИДОВИЧ Леонід Семенович народився 1892 р. і проживав у Харкові. Національність невідома, з робітників, освіта початкова, позапарт. Машиніст депо «Жовтень» ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 20 лютого 1938 р. за антирад. настрої (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 1 червня 1938 р. засуджений на 5 років

позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 3 роки. Ухвалою Верховного Суду СРСР від 7 грудня 1938 р. вирок суду скасовано, справу направлено на новий розгляд. Лінсудом Півд. залізниці 27 квітня 1939 р. засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 2 роки. Ухвалою Верховного Суду СРСР від 14 травня 1939 р. справу закрито зі звільненням з-під варти.

ГЕРІНГ Оскар Фрідріхович народився 1914 р. у с. Горохівка Зміївського пов. Харківської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Московка Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник вагонного депо ст. Куп'янськ-Сорт. Північно-Донецької залізниці. Заарештований 21 січня 1938 р. за шпигунство (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 21 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00439 від 25 липня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 квітня 1938 р. у [м. Сталіне Сталінської обл.]. Реабілітований 17 жовтня 1989 р.

ГЕРІССЕН Ян Губертович народився 1890 р. у м. Аахен Королівства Пруссія. Німець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1920—1929 рр. член компартії Німеччини, у 1932—1935 рр. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник Харківського верстатобудівного заводу ім. Молотова. Заарештований 21 вересня 1937 р. за шпигунську роботу (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл, дата вироку невідома. Розстріляний 4 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 серпня 1989 р.

ГЕРКЕ Еміль Карлович народився 1883 р. у м. Слов'янськ Ізюмського пов. Харківської губ. Німець, з робітників, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Інженер Оргенерго. Заарештований 30 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію та шпигунську діяльність на користь Німеччини (статті 54^1 п. «а», 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 29 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 квітня 1958 р.

ГЕРЛІНЕЦ Наум Мойсейович народився 1905 р. у сел. Голта Ананьївського пов. Херсонської губ. Єврей, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Комендант гуртожитку Харківського інституту комунального господарства. Заарештований 19 грудня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^6 КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 11 січня 1938 р. за недостатності матеріалів для притягнення до суду зі звільненням з-під варти.

ГЕРМАН Антон Йоганнович народився 1905 р. у м. Катовіце провінції Сілезія Королівства Прусія. Німець, з робітників, письмен., позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Робітник Ізюмської електростанції. Заарештований 21 серпня 1937 р. за шпигунство та диверсійну діяльність (статті 54^6, 54^9 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 листопада 1989 р.

ГЕРМАН Генріх Готлібович народився 1885 р. у кол. Барикiвка Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Чоботар промартілі «Червона зірка». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 8 лютого 1938 р. за к.-р. націоналістичну діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 3 липня 1964 р.

ГЕРМАН Герасим Романович народився 1868 р. у м. Бєльськ Бєльського пов. Гродненської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1917—1921 рр. член партії соціалістів-революціонерів, у 1921—1923 рр. член РКП(б). Проживав у Харкові. Сторож магазину. Заарештований 14 лютого 1938 р. за зв'язки з жандармським управлінням, польськими шпигунами та належність до партії есерів (статті 54^6, 54^{10} КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 23 грудня 1938 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

ГЕРМАН Карл Карлович народився 1882 р. у м. Лойбер, Німеччина. Німець, з робітників, освіта неповна середня, у 1905—1917 рр. член соціал-демократичної партії Німеччини, у 1917—1929 рр. член партії незалежних, член компартії Німеччини з 1920 р. Проживав у Харкові. Інструктор ХТЗ. Заарештований 1 жовтня 1937 р. за розвідувальну роботу (статті 54^6, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 28 жовтня 1938 р. (ст. 54^6 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Реабілітований 31 березня 1989 р.

ГЕРМАН Тимофій Герасимович народився 1883 р. у с. Юрченкове Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Юрченкове Печенізького р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Калініна. Заарештований 7 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК

УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Івдельтабі. Реабілітований 7 грудня 1993 р.

ГЕРМАН Яків Омелянович народився 1909 р. у с. Московка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт. Служив у сел. Даурія Борзинського р-ну Читинської обл. Виконувач обов'язків начальника господарської команди 53-го прикордонного загону НКВС, лейтенант. Заарештований 13 червня 1938 р. як член к.-р. організації (статті 58^7, 58^{10}, 58^{11} КК РРФСР), справу закрито військовим прокурором прикордонних і внутрішніх військ НКВС по Іркутській обл. 20 квітня 1939 р. (ст. 4 п. 5 КК РРФСР).

ГЕРМАН Яків Харитонович народився 1899 р. у с. Піски-Радьківські Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Піски-Радьківські Борівського р-ну Харківської обл. Чорнороб на будівництві залізничної гілки Північно-Донецької залізниці. У 1932 р. майно конфісковане. Ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 17 грудня 1933 р. (ст. 54^{11} КК УСРР) позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Заарештований 4 березня 1938 р. за зв'язок з к.-р. повстанською групою, що проводила к.-р. агітацію, спрямовану на повалення існуючого ладу (ст. 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 травня 1938 р. (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня і 21 листопада 1989 р.

ГЕРМАНОВСЬКА Жанна (Іоанна) Норбертівна народилася 1902р. у Києві. Німкеня, з робітників, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Викладач курсів Харківського обласного відділу народної освіти. У 1927 р. під слідством ДПУ УССР за шпигунство. Заарештована 25 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 23 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляна 11 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітована 15 серпня 1989 р.

ГЕРТ Володимир Данилович народився 1907 р. на хут. Красний Кут Павлоградського пов. Катеринославської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Без певного місця проживання. Без певних занять. У 1936 р. під слідством Дніпропетровського облуправління НКВС як член к.-р. організації. Заарештований 16 січня 1938 р. біля залізничного мосту на ст. Павлоград Півд. залізниці за перебування в забороненій зоні. Для подальшого слідства направлений до Харківської змішаної в'язниці. Під час слідства висунуто обвинувачення в участі у к.-р. організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 17 жовтня 1938 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 червня 1989 р.

ГЕРТНЕР Пилип Пилипович народився 1902 р. у с. Карлсруе Одеського пов. Херсонської губ. Німець, із селян, письмен., позапарт. Проживав і працював водієм у радгоспі ім. Затонського в Олексіївському р-ні Харківської обл. Заарештований 26 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1989 р.

ГЕРУК Пилип Денисович народився 1914 р. у с. Чуднівська Гута Житомирського пов. Волинської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Добренька Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Паризька комуна». Заарештований 24 грудня 1937 р. як член к.-р. організації (статті 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 серпня 1989 р.

ГЕРУС Іван Климентійович народився 1899 р. у с. Журавка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Радянський Борівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Трудова родина», бригадир. Заарештований 1 серпня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 червня 1989 р.

ГЕРУС Михайло Миколайович народився 1880 р. у міст. Люботин Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Завідувач комори харківського відділення тресту «Бурвод». Заарештований 18 квітня 1938 р. як колишній офіцер-білогвардієць і за к.-р. діяльність (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 10 жовтня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГЕРУС Семен Васильович народився 1889 р. у міст. Люботин Валківського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Робітник ХПРЗ. Заарештований 3 грудня 1937 р. за антирад. фашистську агітацію та шпигунство (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Каргопольтабі, де й помер 9 липня 1943 р. Реабілітований 28 лютого 1958 р.

ГЕРУС Степан Павлович народився 1882 р. у міст. Мацеїв Ковельського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Начальник облікового бюро ст. Чугуїв Півд. залізниці. Заарештований 29 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Картабі, де й помер 23 лютого 1942 р. Реабілітований 28 листопада 1958 р.

ГЕРЦ Андрій Генріхович народився 1904 р. у с. Юзефівка [Житомирського] пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Будьоннівка Дворічанського р-ну Харківської обл. Ремонтний робітник ст. Гряниківка Півд. залізниці. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 серпня 1989 р.

ГЕРЦ Бертольд Іванович народився 1912 р. у с. Михайлючка Заславського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Багата Чернещина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Іскра комунізму». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 січня 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 14 жовтня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 березня 1989 р.

ГЕРЦ Генріх Іванович народився 1898 р. у с. Михайлючка Заславського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Багата Чернещина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Іскра комунізму». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 8 грудня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 29 червня 1989 р.

ГЕРЦ Раймонд Михайлович народився 1902 р. у с. Дерманка Заславського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Чернещина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Кагановича. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 19 січня 1938 р. як член к.-р. організації та за к.-р. діяльність (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 листопада 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 березня 1989 р.

ГЕРЦЕН Олександр Павлович народився 1897 р. у с. Кульбине Херсонської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Червоне село Лозівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоне село». Заарештований 23 січня 1938 р. за к.-р. шпигунську діяльність на користь іноземної держави (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 вересня 1958 р.

ГЕРЦИК Адам Петрович народився 1911 р. у с. Красносілля Єлисаветградського пов. Херсонської губ. Єврей, з кустарів, освіта середня, з 1932 р. член ВКП(б). Проживав у с. Тростянець Тростянецького р-ну Харківської обл. Начальник райвідділу зв'язку. Заарештований 24 квітня 1938 р. як член антирад. терористичної організації правих (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 30 червня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГЕРЦКОВИЧ Наталія Антонівна народилася 1901 р. у м. Таганрог Таганрозького окр. області Війська Донського. Українка, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 17 вересня 1937 р. як дружина члена антирад. терористичної організації і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Сегежтабі в Ка-

рельській АРСР, у 1941—1945 рр. у Картабі. На 1958 р. проживала в сел. Дзержинський Ровеньківського р-ну Луганської обл. Реабілітована 20 червня 1958 р.

ГЕРЦКОВИЧ Семен Олександрович народився 1896 р. у м. Одеса Одеського пов. Херсонської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, у 1920—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Завідувач Харківського міськвнуторгу, директор заводу Харчоторгу. Заарештований 17 вересня 1937 р. як член антирад. терористичної організації правих (статті 54^{11}, 54^{8} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 5 грудня 1937 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 6 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 13 травня 1958 р.

ГЕРШ Агафія Опанасівна народилася 1901 р. і проживала в Харкові. Росіянка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Домогосподарка. Заарештована 20 листопада 1937 р. як дружина засудженого за шпигунство, справу закрито УДБ ХОУ НКВС 28 березня 1938 р. Звільнена з-під варти 7 квітня 1938 р.

ГЕРШ Едуард Михайлович народився 1890 р. у с. Оргилев Каліської губ. Німець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Старший механік панчішної фабрики ім. Кутузова. Заарештований 21 жовтня 1937 р. як член к.-р. шпигунської диверсійної організації (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 9 грудня 1958 р.

ГЕРШ Фішель Аронович, див. *ГІРШ Фелікс Арнольдович (Герш Фішель Аронович).*

ГЕРШКОВИЧ Лев Ісакович народився 1905 р. у м. Феодосія Феодосійського пов. Таврійської губ. Єврей, з торговців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Фотокореспондент газети «Дер Штерн». Заарештований 6 квітня 1938 р. як член антирад. терористичної сіоністської шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 грудня 1957 р.

ГЕРШЛІКОВИЧ-ГАЙЗЛЕР Марія Григорівна народилася 1910 р. у м. Петроков Петроковської губ. Єврейка, з міщан, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживала в Харкові. Студентка ХАДІ. Заарештована 19 листопада 1937 р. як дружина ворога народу і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 3 роки. Реабілітована 11 листопада 1988 р.

ГЕРШМАН Самуїл Абрамович народився 1900 р. у міст. Ушомир Житомирського пов. Волинської губ. Єврей, із службовців, освіта початкова, у 1919—1922 рр. член РКП(б), з 1928 р. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Начальник складів Управління РСМ НКВС, лейтенант міліції. Заарештований 1 червня 1938 р. як член антирад. терористичної сіоністсько-шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 31 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГЕРШУНС Ізраїль (Олександр) Львович народився 1909 р. у м. Літин Літинського пов. Подільської губ. Єврей, з міщан, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Співробітник НДІ будівельних матеріалів. Заарештований 10 березня 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 7 лютого 1940 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГЕСКІНА Ганна Юхимівна народилася 1886 р. у м. Могильов Могильовської губ. Єврейка, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Лікар-невропатолог психоневрологічного інституту Півд. залізниці. Заарештована 14 грудня 1937 р. як дружина члена к.-р. організації (наказ НКВС СРСР № 00485 від 15 липня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 січня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. На засланні перебувала в м. Семипалатинськ Східно-Казахстанської обл. Працювала лікарем-невропатологом у фізіотерапевтичному інституті. Під час Великої Вітчизняної війни працювала в евакуаційному шпиталі. У 1946 р. нагороджена медаллю «За победу над Германией». Реабілітована 14 червня 1957 р.

ГЕССЕЛЬ Генріх Карлович народився 1881 р. у с. Кайзердан Мелітопольського пов. Таврійської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 1 квітня 1938 р. як член к.-р. фашистської організації (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 жовтня 1958 р.

ГЕССЕЛЬ Едгард Генріхович народився 1914 р. у с. Тавежня Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня

Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 1 квітня 1938 р. як член к.-р. фашистської організації (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 жовтня 1958 р.

ГЕССЕЛЬ Фрідріх Генріхович народився 1912 р. у с. Тавежня Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна, бригадир. Заарештований 22 березня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^{9}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 червня 1959 р.

ГЕССЛЕР Гіза Аронівна, див. *РОЗЕНТАЛЬ Ельза Борисівна (Геслер Гіза Аронівна).*

ГЕССЛЕР Олег Петрович народився 1881 р. у м. П’ятигорськ Терської обл. Німець, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Секретар санітарної контори Жовтневого р-ну. Заарештований 22 лютого 1938 р. за фашистську шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 вересня 1938 р. (ст. 54^{10} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 березня 1989 р.

ГЕСЮК Володимир Федорович народився 1892 р. у с. Козівка Бережанського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта середня, позапарт., у 1920—1923 рр. член РКП(б). Проживав у Харкові. Головний бухгалтер центральної заготконтори «Плодовочторг». Заарештований 28 квітня 1938 р. за к.-р. націоналістичну діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 жовтня 1939 р. за участь в антирад. організації позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував в Івдельтабі. Реабілітований 13 квітня 1989 р.

ГЕТТЯ Півон Мойсейович народився 1886 р. у с. Кобзівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кобзівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний промінь». У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 27 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбував у м. Новосибірськ Новосибірської обл. Реабілітований 21 березня 1989 р.

ГЕТЬМАН Едуард Антонович народився 1877 р. у с. Єленки Варшавського пов. Варшавської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Садівник дитячого санаторію. Заарештований 13 квітня 1938 р. як резидент польської розвідки (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 квітня 1960 р.

ГЕТЬМАН Степан Васильович народився 1901 р. у м. Заложці провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1926—1927 та 1931—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у радгоспі «Комуніст» Балаклійського р-ну Харківської обл. Завідувач свиноферми радгоспу. У 1924 р. заарештований за нелегальний перетин кордону та висланий до м. Омськ. У 1927 р. висланий за межі України. Заарештований 15 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 5 серпня 1958 р.

ГЕТЬМАН Тетяна Макарівна народилася 1901 р. у с. Нова Водолага Валківського пов. Харківської губ. Українка, із службовців, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживала у Харкові. Лікпом 12-ї радлікарні. Заарештована 24 жовтня 1937 р. як дружина ворога народу (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 20 грудня 1937 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР).

ГЕТЬМАН Яків Семенович народився 1894 р. у м. Генічеськ Мелітопольського пов. Таврійської губ. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Без певних занять. Заарештований 9 травня 1938 р. як член антирад. бойової повстанської організації РОВС та за підготовку диверсійних актів (статті 54^{2}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 2 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 червня 1959 р.

ГЕТЬМАНЕНКО Іван Григорович народився 1893 р. у с. Курулька Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Курулька Друга Барвінківського р-ну Харківської обл. Тракторист Барвінківської МТС. Заарештований 12 вересня 1937 р. за к.-р. роботу (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по

Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у [Амуртабі]. Реабілітований 27 листопада 1959 р.

ГЕТЬМАНЕНКО Федір Васильович народився 1903 р. у с. Курулька Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., 1932—1935 рр. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у с. Курулька Друга Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 17-го Партз'їзду. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 15 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Примортабі. На 1958 р. проживав у с. Привілля Перше Слов'янського р-ну Сталінської обл. Реабілітований 14 листопада 1958 р.

ГЕТЬМАН-КРАВЧЕНКО Олексій Демидович народився 1889 р. у с. Германівка Київського пов. Київської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у сел. Сахновщина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Учитель школи. Заарештований 4 березня 1938 р. як член антирад. диверсійної організації (статті 54^7, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 жовтня 1956 р.

ГЕТЬМАНОВ Іван Андріянович народився 1895 р. у м. Обоянь Обоянського пов. Курської губ. Росіянин, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер ковальського цеху ХТЗ. Заарештований 12 березня 1938 р. як член к.-р. білогвардійської організації РОВС (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 квітня 1938 р. (статті 54^2, 54^6, 54^7, 54^9 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 квітня 1996 р.

ГЕХТ Генріх Генріхович народився 1908 р. у с. Водяне Павлоградського пов. Катеринославської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Березове Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний шлях». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 1 січня 1938 р. за к.-р. фашистську агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

ГЕШ Володимир Олександрович народився 1903 р. у с. Пісочин Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Економіст Хартрансу. Заарештований 30 вересня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 17 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

ГЕШ Михайло Фердинандович народився 1893 р. у с. Кадіївка Бахмутського пов. Катеринославської губ. Українець, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник Харківської дільниці тресту «Техніка та безпека». Заарештований 20 липня 1938 р. за шпигунство (ст. 54^6 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 листопада 1963 р.

ГИЖА Антон Матвійович народився 1880 р. у м. Самгородок Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кругляківка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 12-річча Жовтня. У 1929 р. висланий до Північного краю на 3 роки. У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 4 вересня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 24 вересня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1989 р.

ГИЖА Володимир Антонович народився 1908 р. у с. Самгородок Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кругляківка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 12-річчя Жовтня. Заарештований 17 січня 1938 р. як член польської к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

ГИЖА Марія Хомівна народилася 1883 р. у с. Талалаївка Ніжинського пов. Чернігівської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в с. Кругляківка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 12-річчя Жовтня. Заарештована 23 жовтня 1937 р. як дружина засудженого та за к.-р. настрої (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний

елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 31 травня 1989 р.

ГИЗІЙ Михайло Миколайович народився 1918 р. у с. Максимівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Шевченкове Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Шевченка. Заарештований 2 грудня 1937 р. як член антирад. куркульської шкідницької терористичної групи, яка організувала отруєння води в колгоспному колодязі та за завданням якої викрав з колгоспної комори отруту (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 грудня 1937 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Термін покарання відбував в Усольтабі. На 1950 р. проживав на хут. Шевченкове Сахновщинського р-ну Харківської обл. Реабілітований 7 квітня 1989 р.

ГИКАЛО Федір Якович народився 1876 р. на хут. Піщане Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Піщане Вільхуватського р-ну Харківської обл. Сторож колгоспу ім. 2-ї П'ятирічки. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 3 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 квітня 1989 р.

ГИКОЛ Тихін Федорович народився 1903 р. у с. Піщане Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піщане Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 14 вересня 1937 р. як кримінальний елемент і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 26 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 22 жовтня 1965 р.

ГИЛЬКО Станіслав Лаврентійович народився 1895 р. у Варшаві. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт., кандидат у члени ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник ХЕТЗу. Заарештований 6 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 24 грудня 1957 р.

ГИЛЬКО Текля Павлівна народилася 1891 р. у с. Бихтеєвка Корочанського пов. Курської губ. Українка, із селян, письмен., позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 19 листопада 1937 р. як дружина ворога народу і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 28 лютого 1958 р.

ГИЛЬЯН Михайло народився 1902 р. у с. Абулокенді, Персія. Ассирієць, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник промартілі «Пакувальник». Заарештований 27 грудня 1937 р. за шпигунство (ст. 54^{6} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 серпня 1939 р. як соціально небезпечний елемент висланий з родиною до Північного Казахстану на 5 років. На засланні перебував у м. Кокчетав. На 1962 р. проживав там же. Реабілітований 10 грудня 1957 р.

ГИРЕВА Раїса Максимівна народилася 1896 р. у стан. Кримська області Війська Донського. Росіянка, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 27 серпня 1937 р. як дружина ворога народу та за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 листопада 1937 р. як член сім'ї зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала у Північсхідтабі. Реабілітована 30 червня 1956 р.

ГИРЕНКО Василь Мойсейович народився 1898 р. у с. Токарівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Токарівка Дворічанського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 27 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію та поширення провокаційних наклепницьких чуток (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 червня 1989 р.

ГИРЕНКО Микола Іванович народився 1880 р. у міст. Люботин Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 25 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Чистюнському відділенні Сибтабу. Реабілітований 4 квітня 1958 р.

ГИРЕНКО Сергій Васильович народився 1875 р. на хут. Токарівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Токарівка Дворічанського р-ну Харківської обл. Робітник радгоспу ім. Сталіна. У 1929 р. розкурку-

лений. У 1931 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 серпня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 серпня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 7 квітня 1989 р.

ГИРКА Микола Митрофанович народився 1885 р. у с. Губарівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Губарівка Богодухівського р-ну Харківської обл. Сторож ст. Кеніг Півд. залізниці. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 7 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 14 листопада 1989 р.

ГИРКО Григорій Ілліч народився 1900 р. у с. Богданівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сахновщина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Бухгалтер інкубаторної станції. Заарештований 7 вересня 1937 р. за антирад. діяльність, а 29 вересня 1937 р. з-під варти звільнений. Справу не завершено. На 1938 р. проживав у м. Феодосія Кримської АРСР. Рахівник нафтобази. Заарештований 15 серпня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 58^{10} КК РРФСР), 22 грудня 1938 р. матеріали справи направлено на дослідування до Сахновщинського РВ НКВС, а підслідного етаповано до Харківської в'язниці № 5. Справу закрито Вовчанським РВ НКВС 15 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГИРМАН Антон Петрович народився 1897 р. у с. Зачепилівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мартинівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Леніна. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав і висланий. Заарештований 6 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію, саботаж господарсько-політичних кампаній на селі та участь у каральних акціях білих під час Громадянської війни (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 серпня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 20 листопада 1989 р.

ГИРМАН Микола Опанасович народився 1895 р. у с. Юрченкове Вовчанського пов. Харківської обл. Росіянин, із службовців, освіта вища, у 1922—1938 рр. член ВКП(б). Служив у м. Хабаровськ Далекосхідного краю. Інженер-будівельник 7-ї залізничної бригади. Заарештований 19 лютого 1938 р. як учасник військової фашистської змови (статті 58^7, 58^{11} КК РРФСР), справу закрито ОВ ГУДБ НКВС особливого корпусу залізничних військ 4 березня 1939 р. за недостатності доказів злочину.

ГИРМАН Тимофій Федорович народився 1910 р. у с. Геніївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Служивав у Чугуївському р-ні Харківської обл. Червоноармієць змінного складу 137-го арт. полку. Заарештований 14 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію серед червоноармійців та відмову брати зброю за релігійними переконаннями (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11}, 206^{13} КК УРСР) і військовим трибуналом 14-го стріл. корпусу ХВО 10 жовтня 1937 р. засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Помер 25 січня 1946 р. у шпиталі у м. Баку Азербайджанської РСР, похований на Чярбенкенському цвинтарі, могила № 4. Реабілітований 1 березня 1990 р.

ГИЧКО Володимир Андрійович народився 1912 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта початкова, у 1932—1937 рр. член ВКП(б). Виконувач обов'язків начальника аероклубу. Заарештований 20 жовтня 1937 р. як учасник антирад. військово-фашистської змови (статті 54^1 п. «а», 54^8, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 9 червня 1938 р. (статті 54^2, 54^8, 54^{11} КК УРСР) засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Ухвалою військової колегії Верховного Суду СРСР від 11 липня 1939 р. вирок скасовано, справу повернено на новий розгляд зі стадії попереднього слідства. Справу закрито ОВ НКВС ХВО 23 грудня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГИЧКО Мойсей Борисович (Борухович) народився 1912 р. у м. Резина Оргіївського пов. Бессарабської губ. Єврей, з торговців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Студент Харківського текстильного інституту. Заарештований 21 листопада 1937 р. за розвідувальну та диверсійну діяльність (статті 54^6, 54^9 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 14 квітня 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 8 років, а особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 8 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний у Харкові, дата виконання вироку невідома. Реабілітований 9 червня 1959 р.

ГИЧКО Степан Михайлович народився 1881 р. у с. Вільшани Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Коротич Харківського р-ну Харківської обл. Сторож Рижівського деревообробного заводу. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений

виборчих прав. Заарештований 5 грудня 1937 р. як куркуль, що переховався від вислання та за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), 15 березня 1939 р. з-під варти звільнений, а справу направлено до Харківського облпрокурора на припинення. Після додаткового розслідування справу закрито слідчастиною Харківського міськвідділу НКВС 31 жовтня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГІБЕЛЬТ Альберт Карлович народився 1881 р. у с. Косяк Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Крутоярівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Леніна. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 29 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність (статті 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

ГІБНЕР Ганна Степанівна народилася 1891 р. у с. Серановичі Мінської губ. Росіянка, із селян, неписьмен., позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 6 листопада 1937 р. як дружина засудженого за шпигунство (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 7 березня 1938 р.

ГІБНЕР Максим (Максиміліан) Владиславович народився 1885 р. у м. Опатов Опатовського пов. Радомської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Червонозаводської ТЕЦ. Заарештований 20 серпня 1937 р. за розвідувальну та антирад. діяльність (статті 54^{1} п. «а», 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 18 листопада 1960 р.

ГІЄНКО Петро Васильович народився 1893 р. у с. Шульгинка Старобільського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Промбуду. Заарештований 27 жовтня 1937 р. за службу в Білій армії та к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Помер 26 березня 1942 р. у місці ув'язнення. Реабілітований 11 січня 1990 р.

ГІЗ Станіслав Якубович народився 1892 р. у Варшаві. Поляк, з робітників, неписьмен., позапарт. Проживав у Харкові. Робітник артілі з виробництва гудзиків. Заарештований 25 травня 1938 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1959 р.

ГІЗЕ Карл Данилович народився 1889 р. у кол. Нова Вершниця Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 вересня 1966 р.

ГІЛЕТИЧ Георгій Сергійович народився 1898 р. у м. Брест-Литовськ Брестського пов. Гродненської губ. Білорус, із службовців, освіта початкова, позапарт., у 1919—1922 рр. член РКП(б), у 1924—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник ХПРЗ. У 1935 р. під слідством за статтями 54^{13}, 68^{1} КК УСРР і лінсудом Півд. залізниці 29 березня 1936 р. виправданий. Заарештований 21 серпня 1937 р. за шпигунську розвідувальну роботу (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і [комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл]. Розстріляний 22 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 грудня 1993 р.

ГІЛЛУНГ Густав Іванович народився 1906 р. у с. Судиха Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Судиха Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Петровського. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 23 лютого 1962 р.

ГІЛЛУНГ Карл Генріхович народився 1894 р. у с. Судиха Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. Заарештований 15 серпня 1937 р. за розкладницьку діяльність на посаді голови колгоспу, к.-р. агітацію та шкідництво (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 серпня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 6 вересня 1937 р. у Полтаві. Реабілітований 5 квітня 1989 р.

ГІЛЛУНГ Оскар Іванович народився 1904 р. у с. Судиха Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Судиха Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Петровського. Заарештований 15 грудня 1937 р. як прибічник фашистської Німеччини та за антидержавну і к.-р. діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 квітня 1989 р.

ГІЛЛУНГ Отто Іванович народився 1913 р. у с. Судиха Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Судиха Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Петровського. У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 15 грудня 1937 р. як прибічник фашистської Німеччини та за антидержавну к.-р. діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 вересня 1966 р.

ГІЛЬБЕРГ (Бабушкіна) Іветта Ісаївна народилася 1911 р. у Києві. Єврейка, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 28 лютого 1938 р. як дружина ворога народу (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 4 січня 1939 р. зі звільненням з-під варти.

ГІЛЬБЕРТ Йосиф (Юзеф) Едуардович народився 1891 р. у Відні. Німець, з робітників, письмен., позапарт., у 1924—1934 рр. член Австрійської соціал-демократичної партії. Проживав у Харкові. Робітник ХТЗ. Заарештований 20 червня 1938 р. за шпигунство і к.-р. діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 3 травня 1940 р. за антирад. агітацію і шпигунські зв'язки позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував у Північсхідтабі. Реабілітований 2 червня 1989 р.

ГІЛЬГЕНБЕРГ Карл Карлович народився 1888 р. у с. Звонарьов Кут Саратовської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Курилівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Комірник будівництва залізничної гілки ст. Куп'янськ — Лиман. У 1929 р. розкуркулений. Нарсудом Марієнтальського р-ну АСРР німців Поволжжя у 1929 р. за невиконання плану хлібоздачі засуджений на 5 років позбавлення волі. Термін покарання відбував у колонії ОДПУ, через 3 тижні звільнений достроково. Нарсудом Марієнтальського р-ну у 1930 р. засуджений до вислання на 4 роки. На засланні перебував у м. Тобольськ Уральської обл., працював конюхом на будівництві. Звільнений у 1932 р. Заарештований 11 січня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 21 лютого 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 жовтня 1989 р.

ГІЛЬДЕБРАНД Адольф Самійлович народився 1908 р. у с. Мойсеївка Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новомиколаївка Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Ворошилова. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 19 грудня 1937 р. за шпигунську діяльність та к.-р. агітацію (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

ГІЛЬКЕНДРЕЙС Людвіг Генріхович народився 1895 р. у м. Масгольде провінції Вестфалія Королівства Пруссія. Німець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Двірник житлокоопу. Заарештований 7 листопада 1937 р. як агент німецької розвідки (ст. 54^{6} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 14 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність висланий за межі СРСР. Реабілітований 14 квітня 1989 р.

ГІЛЬЦ Олександр Іванович народився 1907 р. на хут. Новоіванівка Ізюмського пов. Харківської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у кол. Рижове Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Жовтневої революції. У 1933 р. розкуркулений. Заарештований 4 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі в м. Свободний Хабаровського краю. Реабілітований 29 червня 1989 р.

ГІЛЬЦ Остап Іванович народився 1913 р. у кол. Лачинове Ізюмського пов. Харківської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Новоолександрівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Робітник підприємства тресту «Союзформолиття» на ст. Гусарівка Південно-Донецької залізниці. У 1933 р. майно конфісковане. Заарештований 25 лютого 1938 р. як член к.-р. фашистської організації та за антирад. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою

трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 жовтня 1956 р.

ГІЛЮК Юхим Митрофанович народився 1888 р. у с. Кам'янка Овруцького пов. Волинської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Бердянка Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Фрунзе. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 26 грудня 1937 р. як член к.-р. польської організації (статті 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 3 вересня 1960 р.

ГІНДЕС Вульф Маркович народився 1902 р. на хут. Рой Кобеляцького пов. Полтавської губ. Єврей, з міщан, освіта вища, у 1919—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Викладач Харківського педагогічного інституту. Заарештований 5 листопада 1937 р. як член антирад. терористичної організації правих (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 30 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 31 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 5 листопада 1957 р.

ГІНЗ Роман Юліусович народився 1900 р. у кол. Сорочень Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Терни Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 8 лютого 1938 р. за розвідувальну діяльність (статті 54^{1} п. «а», 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 14 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 квітня 1960 р.

ГІНЗБУРГ-БУХВАЛЬТ Борис Маркович (Мейлех Давидович) народився 1910 р. у с. Підгайці провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Єврей, із службовців, освіта незакінчена вища, позапарт., у 1924—1927 рр. член соціал-демократичної єврейської організації «Шомер», у 1928—1930 рр. член комсомолу при КПЗУ, член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Студент ХАДІ. Заарештований 8 серпня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 20 червня 1958 р.

ГІНЗБУРГ Сіма Гілеївна народилася 1906 р. у м. Каховка Перекопського пов. Таврійської губ. Єврейка, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 17 вересня 1937 р. як дружина члена терористичної організації і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 лютого 1938 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Темтабі в Мордовській АРСР. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 вересня 1944 р. строк ув'язнення знижено до фактично відбутого. На 1956 р. проживала в м. Стерлітамак Башкирської АРСР. Реабілітована 13 липня 1956 р.

ГІНЗБУРГ Яків Іонович народився 1905 р. у м. Берислав Херсонського пов. Херсонської губ. Єврей, з робітників, освіта середня, у 1929—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Інструктор Харківської облспоживспілки. Заарештований 17 вересня 1937 р. як член к.-р. троцькістської організації (статті 54^{11}, 54^{8} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 5 грудня 1937 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 6 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1957 р.

ГІНТЕР Ілля Іванович народився 1883 р. у м. Ковно Ковенської губ. Німець, з робітників, неписьмен., позапарт. Проживав на ст. Нова Баварія Півд. залізниці у Харківському р-ні Харківської обл. Обхідник колії ст. Люботин Півд. залізниці. Заарештований 24 квітня 1938 р. за к.-р. фашистську провокаційну пропаганду (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 29 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 червня 1989 р.

ГІНТЕР Теодор Карлович народився 1893 р. у Добленському пов. Курляндської губ. Латвієць, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1931—1933 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник 5-го штампувального заводу. Заарештований 6 січня 1938 р. як член антирад. націоналістичної терористичної латвійської організації (статті 54^{6}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 7 квітня 1959 р.

ГІНЦ Карл Іванович народився 1875 р. у с. Лісне Подільської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олійники Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 12-річчя Жовтня. У 1931 р. позбавлений виборчих прав. У 1935 р. в адміністративному порядку пересе-

лений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

ГІНЦ Олександр Вільгельмович народився 1890 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1932—1934 рр. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник ХЕТЗу. Заарештований 11 грудня 1937 р. за шпигунську та диверсійну діяльність (статті 54^6, 54^9 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1958 р.

ГІППЕ Рудольф Самуїлович народився 1905 р. у с. Дерманка Заславського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Багата Чернещина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Постишева. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 19 січня 1938 р. як член к.-р. угруповання, за шкідницьку роботу та антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 14 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 січня 1960 р.

ГІРВІДЗ (Гірвіц) Франц Адамович народився 1893 р. у м. Мінськ Мінської губ. Литовець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав на ст. Трійчате Півд. залізниці. Начальник станції. Заарештований 28 вересня 1938 р. як член антирад. правотроцькістської організації (статті 54^8, 54^9, 54^{11} КК УРСР), справу закрито ДТВ ГУДБ НКВС Півд. залізниці [3 квітня 1939 р.] (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГІРКА Яків Митрофанович народився 1892 р. у с. Губарівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Губарівка Богодухівського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Кеніг Півд. залізниці. У 1929 р. розкуркулений, виселений за межі села. Заарештований 4 серпня 1937 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 14 серпня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 18 серпня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 16 березня 1989 р.

ГІРМАН Михайло Петрович народився 1902 р. у с. Зачепилівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Добренька Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Леніна. Заарештований 2 листопада 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі. Реабілітований 30 червня 1989 р.

ГІРШ Адольф Карлович народився 1876 р. у м. Бєлосток Бєлостоцького пов. Гродненської губ. Німець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1925—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Комарівка Харківського р-ну Харківської обл. Майстер фабрики «Комарівський текстильник». Заарештований 4 червня 1938 р. за шпигунську діяльність на користь Німеччини (ст. 54^6 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 вересня 1938 р. (статті 54^6, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 листопада 1958 р.

ГІРШ Йоганн Йоганнович народився 1894 р. у кол. Клейнфельд Херсонського пов. Херсонської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Гаврилівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Бухгалтер радгоспу «Соцнаступ». У 1931 р. під арештом Барвінківського РВ ДПУ. Заарештований 4 серпня 1937 р. як член к.-р. фашистської диверсійної організації (статті 54^9, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 10 жовтня 1958 р.

ГІРШ Пилип Іванович народився 1905 р. у с. Африканівка Ізюмського пов. Харківської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Маргаритополь Барвінківського р-ну Харківської обл. Робітник сінопункту на ст. Гаврилівка Півд. залізниці. Заарештований 21 грудня 1937 р. за підтримку фашистської Німеччини та антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 серпня 1963 р.

ГІРШ Фелікс Арнольдович (Герш Фішель Аронович) народився 1909 р. у м. Каховка Перекопського пов. Таврійської губ. Єврей, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХТЗ. Заарештований 30 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^6 КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 20 січня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Звільнений з-під варти 31 січня 1938 р.

ГІРШМАН-РОГАЧЕВСЬКА Зінаїда Михайлівна народилася 1898 р. у Харкові. Єврейка, з кустарів, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Лікар-педіатр дитячих ясел № 116. Заарештована 28 листопада 1937 р. як дружина учасника антирад. троцькістської організації і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 лютого 1938 р. як член сім'ї зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Темтабі. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 8 березня 1944 р. строк знижено на 1 рік. Звільнена з-під варти 25 грудня 1944 р. До 1947 р. працювала за вільним наймом лікарем-педіатром у ВТТ, потім виїхала до м. Александров Владимирської обл. Реабілітована 29 квітня 1955 р.

ГІРШФЕЛЬД Іван Петрович народився 1891 р. у с. Миколаївка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Катеринівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Шлях до соціалізму». Заарештований 22 вересня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{11}, 54^{10} ч. 1, 54^{7} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00439 від 25 липня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

ГІСКЕ Густав Августович народився 1888 р. у с. Криленці Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Антонівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний прапор». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за антидержавну та к.-р. діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 січня 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 31 липня 1989 р.

ГІТЕЛІС Шейна Аронівна народилася 1897 р. у м. Ковель Ковельського пов. Волинської губ. Єврейка, із службовців, освіта вища, у 1921—1924 рр. член компартії Польщі, у 1924—1937 рр. член ВКП(б). Проживала у Харкові. Консультант відділу народної освіти Харківського міськвиконкому. Заарештована 21 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 квітня 1938 р. позбавлена волі у ВТТ на 5 років. На 1957 р. проживала в Москві. Реабілітована 21 травня 1957 р.

ГІТЕЛЬСОН Михайло Аронович народився 1899 р. у м. Двінськ Двінського пов. Вітебської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1931—1935 рр. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у Харкові. Бухгалтер міської санітарної станції. Заарештований 12 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 вересня 1961 р.

ГІТЕР Єфрем Данилович народився 1901 р. у кол. Ванки (Валки) Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шевченкове Шевченківського р-ну Харківської обл. Робітник Булацелівського бурякопункту Куп'янського цукрозаводу. Заарештований 20 січня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 14 жовтня 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Темтабі. Реабілітований 29 червня 1989 р.

ГІТІС Марк Абрамович народився 1904 р. у м. Житомир Житомирського пов. Волинської губ. Єврей, із службовців, освіта вища, кандидат у члени ВКП(б) з 1931 р. Проживав у Харкові. Начальник відділу замовлення і збуту ХЕМЗу та ХТГЗ. Заарештований 2 жовтня 1938 р. як член к.-р. правотроцькістської організації (статті 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 22 липня 1939 р. виправданий.

ГІТЛІН Янкель Мовшович (Яків Мойсейович) народився 1870 р. у міст. Улла Лепельського пов. Вітебської губ. Єврей, із селян, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Імпромкомбінату. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 червня 1938 р. за к.-р. шпигунську та диверсійну діяльність (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 3 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГІТЛІЦ Мойсей Айзекович народився 1903 р. у м. Миколаїв Херсонського пов. Херсонської губ. Єврей, з кустарів, освіта початкова, позапарт., у 1932—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Експедитор Харківського поліграфічного ремонтного заводу. Заарештований 21 серпня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 17 грудня 1957 р.

ГЛАВАЦЬКИЙ Андріян Андрійович народився 1893 р. у с. Коритне Балтського пов. Подільської губ. Українець, із селян, осві-

та початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Завідуючий станцією зв'язку ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 12 лютого 1938 р. як член к.-р. троцькістсько-диверсійної терористичної організації та за шкідництво (статті 54^7, 54^8, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 4 серпня 1938 р. за к.-р. троцькістську діяльність позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбував у таборі в бухті Нагаєва та в м. Маріїнськ Кемеровської обл. Помер 1951 р. Реабілітований 19 листопада 1957 р.

ГЛАВАЦЬКИЙ Василь Опанасович народився 1900 р. у с. Городець Кобринського пов. Гродненської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., до 1935 р. член ВКП(б). Проживав у с. Стариця Вовчанського р-ну Харківської обл. Технік лісництва. Під слідством з 19 жовтня 1935 р. за службу в польській армії та зв'язок із закордоном (ст. 180 ч. 2 КК УСРР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 25 грудня 1935 р. (ст. 197 КПК УСРР). Заарештований 13 серпня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і ухвалою комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР від 14 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 4 серпня 1989 р.

ГЛАВАЦЬКИЙ Рафаїл Карлович народився 1902 р. у с. Лемешівка Вінницького пов. Подільської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Чорнороб радгоспу агроіндустріального технікуму. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 4 лютого 1938 р. за к.-р. націоналістичну діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 квітня 1963 р.

ГЛАВАЦЬКИЙ Цезар Карлович народився 1911 р. у с. Мончинці Подільської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Чорнороб радгоспу Куп'янського агроіндустріального технікуму. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 4 лютого 1938 р. за к.-р. націоналістичну діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 квітня 1963 р.

ГЛАДИЛОВИЧ Тарас Філаретович народився 1899 р. у м. Самбір Самбірського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, з міщан, освіта вища, позапарт., у 1923—1924 рр. член КПЗУ. Проживав у Харкові. Агроном Харківської контори Головшовку. Заарештований 30 вересня 1937 р. як член к.-р. організації та за шпигунську діяльність (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 6 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 вересня 1962 р.

ГЛАДКА (Драчук) Пелагея (Поліна) Платонівна народилася 1909 р. у с. Мовчанівка Олександрійського пов. Херсонської губ. Українка, із селян, письмен., позапарт., у 1931—1932 рр. член ВЛКСМ. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 4 листопада 1937 р. як дружина засудженого за шпигунство на користь Польщі (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 3 роки. Реабілітована 31 жовтня 1989 р.

ГЛАДКИЙ Іван Микитович народився 1895 р. у с. Тавільжанка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Горобівка Дворічанського р-ну Харківської обл. Робітник Дворічанського лісництва. У 1929 р. за ст. 54^8 КК УРСР позбавлений волі на 8 років. Звільнений з-під варти у 1935 р. Заарештований 21 березня 1938 р. за к.-р. діяльність, дискредитацію політики партії та заходів рад. влади (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. (статті 54^1 п. «а», 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 вересня 1960 р.

ГЛАДКИЙ Костянтин Йосипович народився 1895 р. у с. Покровка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Гладківка Коломацького р-ну Харківської обл. Рахівник силікатної бази. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 23 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Самартабі. Реабілітований 16 червня 1989 р.

ГЛАДКИЙ Тимофій Маркович народився 1901 р. у с. Старовірівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Березова

Шевченківського р-ну Харківської обл. Чорнороб Шевченківського ВРП. Заарештований 14 жовтня 1937 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 7 липня 1989 р.

ГЛАДКОВ Валентин Васильович народився 1913 р. у м. Бердянськ Бердянського пов. Таврійської губ. Українець, з кустарів, освіта незакінчена вища, позапарт., у 1931—1938 рр. член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Студент ХЕТІ. Заарештований 4 червня 1938 р. як член антирад. організації, за к.-р. пропаганду, терористичні тенденції, вихваляння троцькістів і фашистів (статті 54^{8}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 12 червня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГЛАДКОВ Василь Федорович народився 1897 р. у с. Піщанка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піщанка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 3 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 18 травня 1962 р.

ГЛАДКОВ Зиновій Андрійович народився 1894 р. у с. Піщанка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Піщанка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червона праця». У 1929 р. за к.-р. агітацію позбавлений волі на 5 років. Заарештований 7 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 21 червня 1989 р.

ГЛАДКОВ Полікарп Лукич народився 1890 р. у с. Протопопівка Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Протопопівка Петрівського р-ну Харківської обл. Лісник лісгоспу. Заарештований 24 квітня 1938 р. як член к.-р. організації та за к.-р. діяльність (статті 54^{8} через ст. 17, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 грудня 1958 р.

ГЛАДКОВ Тихін Абрамович народився 1903 р. у с. Козачок Харківського пов. Харківської губ. Українець із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чорнороб силікатного заводу. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1931 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Заарештований 14 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 29 червня 1989 р.

ГЛАДКОВА Лідія Петрівна народилася 1892 р. у с. Мартинське Костромської губ. Росіянка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Реєстратор 3-го єдиного диспансеру. Заарештована 19 листопада 1937 р. як дружина засудженого за шпигунство (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 7 березня 1938 р.

ГЛАДКОСКОК Опанас Ілліч народився 1883 р. у с. Любимівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піщане Куп’янського р-ну Харківської обл. Робітник Куп’янського радгоспу. У 1930 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі на 3 роки. Заарештований 29 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 1 лютого 1994 р.

ГЛАДКОСКОК Семен Васильович народився 1892 р. у с. Андріївка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. КІМ. Заарештований 1 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у м. Комсомольськ-на-Амурі Хабаровського краю. Реабілітований 2 липня 1965 р.

ГЛАДЧЕНКО Іван Григорович народився 1880 р. у с. Кочетівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кочетівка Харківського р-ну Харківської обл. Робітник Харківського заводу № 48. Заарештований 26 травня 1938 р. за шпигунську та диверсійну діяльність (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 12 вересня 1938 р. (ст. 197 КПК УРСР), 11 листопада 1938 р. з-під варти звільнений.

ГЛАЗАР Ріхард Густавович, див. *ГЛАЗЕР (Глазар) Ріхард Густавович.*

ГЛАЗЕР Густав Іванович народився 1896 р. у кол. Шедура Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Терни Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Терни». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 19 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

ГЛАЗЕР (Глазар) Ріхард Густавович народився 1901 р. у с. Лісобуда Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кравцівка Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червона зірка». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 грудня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 листопада 1958 р.

ГЛАЗИНСЬКА Антоніна Георгіївна народилася 1903 р. і проживала в Харкові. Українка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Робітниця картонажної фабрики ім. 8 Березня. Заарештована 18 листопада 1937р. як дружина контрреволюціонера націоналіста (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито ДТВ ГУДБ НКВС Півд. залізниці у березні 1938 р. Звільнена з-під варти 26 березня 1938р.

ГЛАЗИНСЬКИЙ Борис Іванович народився 1887 р. у м. Соколов Соколовського пов. Седлецької губ. Поляк, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник артілі гумової хімічної промисловості. У 1920 р. Ревтрибуналом 7-ї армії засуджений за шпигунство. У 1932 р. під слідством ДТВ ОДПУ Півд. залізниці як член к.-р. угруповання. Заарештований 21 серпня 1937 р. за к.-р. розвідувальну діяльність (статті 54^1 п. «а», 54^{10} ч. 1 КК УРСР). Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові на підставі наказу заступника начальника УНКВС по Харківській обл. Рейхмана Л. Й. від 14 листопада 1937 р. Реабілітований 26 липня 1989 р.

ГЛАЗКО Михайло Григорович народився 1895 р. у с. Залісся Рогачівського пов. Могилівської губ. Білорус, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Лікар санітарного відділу ХОУ НКВС. Заарештований 27 червня 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^6 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 31 серпня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГЛАЗМАН Мордух Ізраїльович народився 1897 р. у м. Клинці Суразького пов. Чернігівської губ. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Старший науковий співробітник Всеукраїнського інституту механізації сільського господарства. Заарештований 5 березня 1938 р. за антирад. сіоністську шпигунську діяльність (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 квітня 1938 р. (статті 54^6, 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 лютого 1957 р.

ГЛАМАЗДА Іван Лаврентійович народився 1902 р. у с. Шопино Бєлгородського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт., у минулому член ВКП(б). Проживав у сел. Зелений Гай Харківського р-ну Харківської обл. Начальник з розшуку вантажів Управління Півд. залізниці. Заарештований 7 вересня 1937 р. як член к.-р. диверсійної організації (статті 54^7, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 4 червня 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Реабілітований 2 березня 1955 р.

ГЛЕЗЕР Борис Рубинович (Рувимович) народився 1905 р. у м. Сирвінт Ковенської губ. Єврей, з батраків, освіта початкова, позапарт., у 1929—1930 рр. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник комбінату «Шкіряник». Заарештований 6 листопада 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 6 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 3 березня 1959 р.

ГЛЕЙЗЕР Ісак Мойсейович народився 1903 р. у м. Томашпіль Вінницького пов. Подільської губ. Єврей, з кустарів, освіта початкова, у 1927—1938 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Директор бази райхарчоторгу в м. Люботин. Заарештований 10 липня 1938 р. як член антирад. терористичної правотроцькістської організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 10 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГЛЕМБА Карпо Петрович народився 1882 р. у с. Бондарівка Житомирського пов. Волинської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Новоселівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Шлях до комунізму», бригадир.

В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 21 січня 1938 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 березня 1989 р.

ГЛЕМБА Кирило Васильович народився 1897 р. у с. Бондарівка Овруцького пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новоселівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Шлях до комунізму». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 31 грудня 1937 р. як петлюрівець, член політбанди у 1918—1919 рр. та за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 24 лютого 1961 р.

ГЛЄБОВ Михайло Лук'янович народився 1907 р. у с. Піщанка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піщанка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний партизан». У 1933 р. висланий за межі Харківської обл. Заарештований 8 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 29 червня 1989 р.

ГЛЄБОВ Семен Петрович народився 1896 р. у с. Піщанка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Піщанка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний партизан». Заарештований 8 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР), справу закрито Красноградським РВ НКВС 5 лютого 1938 р. за недостатності матеріалів для притягнення до суду.

ГЛИВЕНКО Михайло Васильович народився 1888 р. у м. Катеринослав Катеринославської губ. Росіянин, із службовців, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Без певних занять. Заарештований 21 березня 1938 р. за антирад. терористичну діяльність (ст. 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 лютого 1957 р.

ГЛИНКА Митрофан Федорович народився 1875 р. у с. Червона Гірка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Барвінкове Барвінківського р-ну Харківської обл. Сторож Барвінківської залізничної їдальні. У 1930[29] р. за невиконання плану хлібоздачі розкуркулений і виселений з села. Заарештований 1 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР), справу закрито Петровським РВ НКВС 24 грудня 1937 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГЛИНСЬКА Тамара Іллівна народилася 1907 р. і проживала в Харкові. Українка, з кустарів, освіта середня, позапарт. Бухгалтер артілі «Культпраця». Заарештована 30 вересня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 26 листопада 1937 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГЛИНСЬКА-БОНДАРЕНКО Віра Василівна народилася 1904 р. у стан. Невиномиська Ставропольської губ. Росіянка, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештованою не була, під слідством УДБ ХОУ НКВС з 27 жовтня 1937 р., а з 28 грудня 1937 р. під слідством УДБ УНКВС Московської обл. як дружина зрадника батьківщини (статті 58^{8}, 58^{12} через ст. 17 КК РРФСР), ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 8 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент позбавлена права проживання в 15 населених пунктах на 5 років. Проживала в Краснодарському краї. Ухвалою особливої наради при МДБ СРСР у 1949 р. вислана до Кустанайської обл.

ГЛИНСЬКИЙ Панас Михайлович народився 1882 р. у с. Сподарювщина Грайворонського пов. Курської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Максимівка Богодухівського р-ну Харківської обл. Тесля-кустар. У 1930 р. розкуркулений і висланий. Заарештований 9 грудня 1937 р. за ст. 54^{10} КК УРСР і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у В'яттабі. Реабілітований 7 грудня 1993 р.

ГЛИТА Феодосія Михайлівна народилася 1882 р. у Харкові. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Домогосподарка. Заарештована 16 листопада 1937 р. як дружина ворога народу (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито ДТВ ГУДБ НКВС Північно-Донецької залізниці 27 березня 1938 р.

ГЛИТКА (Глитко) Кіндрат Порфирович народився 1896 р. у с. Сінне Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із се-

лян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сінне Богодухівського р-ну Харківської обл. Рахівник промартілі «Соцзмагання». Заарештований 7 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 22 березня 1963 р.

ГЛІБОВ Василь Федорович народився 1906 р. у с. Пересічна Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пересічна Харківського р-ну Харківської обл. Робітник Харківського заводу ім. Леніна. Заарештований 19 квітня 1938 р. за к.-р. шпигунську діяльність на користь іноземної держави (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 вересня 1938 р. (ст. 54^{6} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 7 січня 1958 р.

ГЛІКСОН-АВГУСТОВСЬКИЙ Боаз Борисович народився 1902 р. у м. Августове Сувалкської губ. Єврей, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бібліотекар Будинку Червоної армії. Заарештований 9 серпня 1937 р. за участь в антирад. військовій змові (статті 54^{1} п. «б», 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

ГЛІТА Станіслав Іванович народився 1885 р. у с. Зелієво Келецького пов. Келецької губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1931—1936 рр. член ВКП(б). Проживав на ст. Куп'янськ-сорт. Північно-Донецької залізниці. Старший кондуктор Куп'янського резерву. Заарештований 24 серпня 1937 р. за шпигунську роботу (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 29 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 16 травня 1958 р.

ГЛОБА Андрій Тимофійович народився 1888 р. у с. Вербівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вербівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Вантажник Харківської бази металобрухту. У 1931 р. розкуркулений, під слідством за к.-р. діяльність. Заарештований 5 серпня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Крастабі. Реабілітований 9 червня 1989 р.

ГЛОБА Архип Корнійович народився 1909 р. у с. Олександрівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олександрівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Коваль колгоспу ім. Крупської. Заарештований 10 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 20 березня 1938 р. справу повернено на дослідування. Рішення у справі відсутнє.

ГЛОБА Василь Петрович народився 1901 р. у с. Борщівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, з поміщиків, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Балаклія Балаклійського р-ну Харківської обл. Буфетник ст. Балаклія Північно-Донецької залізниці. У 1917 р. землю націоналізовано. У 1922 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 16 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 16 вересня 1960 р.

ГЛОВАЦЬКИЙ Антон Францович народився 1889 р. у м. Чуднів Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гаврилівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Шевченка. У 1935 р. як політично неблагонадійний в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 9 вересня 1937 р. за. шпигунську та к.-р. діяльність (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і ухвалою комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР від 16 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 19 листопада 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Томасинтабі. Реабілітований 2 серпня 1989 р.

ГЛОВАЦЬКИЙ Микола Францович народився 1892 р. у м. Вільно Віленської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Києві. Робітник музичної майстерні. У грудні 1937 р. трійкою УНКВС по Чернігівській обл. (ст. 33 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 4 роки. Термін покарання відбував у Харківській змішаній в'язниці № 5. 21 грудня 1938 р. ВМУ ХОУ НКВС порушено справу за обвинуваченням в антирад. агітації (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), помер 20 січня 1939 р. у тюремній лікарні. Реабілітований 7 жовтня 1993 р.

ГЛОВАЦЬКИЙ Станіслав Гнатович народився 1884 р. у Варшаві. Поляк, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чоботар майстерні РСМ ХОУ НКВС.

Заарештований 9 березня 1938 р. як член к.-р. шпигунської диверсійної організації (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 жовтня 1938 р. (ст. 54^{6} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 5 травня 1959 р.

ГЛОВАЧ Михайлина Іванівна народилася 1892 р. у с. Нетеч Седлецької губ. Полька, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 6 вересня 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 2 березня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГЛУХОВ Семен Антонович народився 1888 р. у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт., у минулому член ВКП(б). Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Донець». Заарештований у 1938 р. як член к.-р. бойової есерівської організації (статті 54^{2}, 54^{8} через ст. 17, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР). Рішення у справі відсутнє.

ГЛУХОВЕЦЬКИЙ Микола Йосипович народився 1901 р. у слоб. Мерефа Харківського пов. Харківської обл. Українець, із службовців, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Бухгалтер механічних майстерень служби руху ст. Нова Баварія Півд. залізниці. Заарештований 27 квітня 1938 р. як член антирад. польської шпигунської диверсійної організації (статті 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 вересня 1938 р. (статті 54^{1} п. «а», 54^{2}, 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 23 грудня 1960 р.

ГЛУХОТА Григорій Семенович народився 1894 р. у с. Вербівка Гадяцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Службовець 7-ї контори Донбасважбуду. Заарештований 28 березня 1938 р. як член к.-р. бойової білогвардійської організації РОВС (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 липня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 березня 1959 р.

ГЛУШАК Степан Іванович народився 1902 р. у с. Бабаї Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бабаї Харківського р-ну Харківської обл. Робітник Харківського рентгенологічного інституту. Заарештований 21 лютого 1938 р. на ст. Харків-Пас. Півд. залізниці за хуліганство в нетверезому стані, опір міліції, образу і побиття міліціонера (статті 69 ч. 2, 70 ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 4 червня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 69 ч. 1, 70 ч. 1 КК УРСР) засуджений до 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований 6 липня 1990 р.

ГЛУШКО Гаврило Степанович народився 1890 р. на хут. Швейцарія Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Швейцарія Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Фрунзе, ветеринарний санітар. Заарештований 8 листопада 1937 р. за к.-р. погляди, вихваляння царського ладу та поширення провокаційних чуток (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у сел. Тирма Верхньо-Буринського р-ну Амурської обл. Реабілітований 22 червня 1989 р.

ГЛУШКО Григорій Мусійович народився 1890 р. на хут. Швейцарія Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дворічна Дворічанського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 21 квітня 1938 р. за к.-р. діяльність, участь в антирад. угрупованні (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 лютого 1962 р.

ГЛУШКО Максим Вакулович народився 1902 р. у с. Яблучне Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав на хут. Першотравневий Охтирського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Куп'єваха Півд. залізниці. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 5 жовтня 1937 р. як куркуль, що приховав своє соціальне минуле, влаштувався на транспорт та проводив антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Волготабі в м. Рибінськ Ярославської обл. Висновком ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Люботин Півд. залізниці від 16 квітня 1939 р. вважалося за необхідне прохати ДТВ ГУДБ НКВС Півд. залізниці порушити клопотання перед органами НКВС, що стоять вище, про звільнення засудженого за недоведеності злочину. Справу направлено до спецвідділу НКВС СРСР на припинення згідно з висновком. Рішення у справі відсутнє.

ГЛУШКО Омелян Павлович народився 1899 р. на хут. Швейцарія Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, пись-

мен., позапарт. Проживав на хут. Швейцарія Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Фрунзе. У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 8 листопада 1937 р. за к.-р. погляди, поширення провокаційних чуток та вихваляння царського ладу (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. [Помер у ВТТ у Пермській обл., дата невідома]. Реабілітований 22 червня 1989 р.

ГЛУШКО Порфир Юхимович народився 1895 р. на хут. Швейцарія Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Швейцарія Дворічанського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 16 березня 1938 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. (статті 54^{1} п. «а», 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 серпня 1958 р.

ГЛУШКО Тимофій Михайлович народився 1899 р. на хут. Швейцарія Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Швейцарія Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Фрунзе. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 7 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 16 червня 1989 р.

ГЛУШКО (Галушко) Федір Якимович народився 1895 р. у с. Ріпки Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пересічне Харківського р-ну Харківської обл. Робітник радгоспу «Курорт». У 1929 р. розкуркулений. У 1930 р. висланий до Північного краю, із заслання втік. Заарештований 5 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 6 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 11 липня 1989 р.

ГЛУЩАК Вілім Вікентійович народився 1900 р. у с. Городець Овруцького пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Безмятежне Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Привіт». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 31 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 липня 1989 р.

ГЛУЩЕНКО Андрій Єгорович народився 1906 р. у с. Таранівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1931—1934 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Таранівка Зміївського р-ну Харківської обл. Стрілочник ст. Харків-Сорт. Півд. залізниці. Заарештований 4 травня 1938 р. за недбалість у роботі, що призвела до пошкодження платформи та колії (статті 54^{9}, 56^{30} КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 22 грудня 1938 р. (ст. 56^{30} п. «а» ч. 1 КК УРСР) засуджений до 2 років позбавлення волі в ЗМУ умовно з випробувальним терміном 2 роки.

ГЛУЩЕНКО Григорій Васильович народився 1904 р. у с. Дорошівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Тищенківка Куп'янського Харківської обл. Моторист колгоспу ім. 16-річчя РСЧА. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. У 1931 р. висланий до Північного краю. У 1934 р. із заслання втік. Заарештований 9 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 23 вересня 1937 р. (ст. 54^{10} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Буртабі на ст. Ізвесткова Амурської залізниці. Помер 1945 р. у м. Комсомольськ-на-Амурі Хабаровського краю. Реабілітований 3 червня 1960 р.

ГЛУЩЕНКО Григорій Йосипович народився 1915 р. у с. Шипувате Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав і працював табельником у радгоспі «Червона хвиля» Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Заарештований 1 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 8 років. На 1989 р. проживав у м. Куп'янськ Харківської обл. Реабілітований 19 серпня 1960 р.

ГЛУЩЕНКО Григорій Максимович народився 1907 р. на хут. Підопригори Лебединського пов. Харківської губ. Українець. із селян, освіта середня, у 1928—1937 р. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Заступник директора курсів підвищення кваліфікації вчителів. Заарештований 17 серпня 1937 р. як член антирад. терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 29 листопада 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР).

ГЛУЩЕНКО Григорій Маркелович народився 1895 р. у с. Таранівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 31 жовтня 1937 р. за к.-р. пропаганду (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 14 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. На 1962 р. проживав у сел. Високий Харківського р-ну Харківської обл. Реабілітований 28 грудня 1962 р.

ГЛУЩЕНКО Дмитро Юхимович народився 1891 р. у с. Таранівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Таранівка Зміївського р-ну Харківської обл. Пожежник пожежної охорони Харківського лакофарбового заводу. У 1930 р. під слідством органів ДПУ за к.-р. діяльність. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 1 березня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 15 травня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

ГЛУЩЕНКО Зиновій Трохимович народився 1895 р. у с. Вертіївка Харківського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вертіївка Богодухівського р-ну Харківської обл. Сторож будівництва у Харкові. Заарештований 6 березня 1938 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 квітня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 липня 1958 р.

ГЛУЩЕНКО Йосип Андрійович народився 1886 р. у с. Шипувате Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Шипувате Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «Червона хвиля». У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 листопада 1937 р. за антирад. розмови серед робітників радгоспу (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 15 червня 1989 р.

ГЛУЩЕНКО Ксенофонт Михайлович народився 1909 р. у с. Козачка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Козачка Зміївського р-ну Харківської обл. Робітник Харківської хлібопекарні № 12. У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 9 липня 1938 р. як член к.-р. шпигунської диверсійної організації (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) і Харківським облсудом 3 червня 1939 р. виправданий.

ГЛУЩЕНКО Павло Миколайович народився 1903 р. у с. Данилівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Шевченкове Шевченківського р-ну Харківської обл. Машиніст Булацелівського млина. Заарештований 10 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 18 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 17 липня 1959 р.

ГЛУЩЕНКО Петро Олександрович народився 1890 р. у с. Тахта Ставропольської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1928—1930 рр. член ВКП(б). Проживав у радгоспі ім. Паризької комуни у Кегичівському р-ні Харківської обл. Технік радгоспу. Заарештований 10 вересня 1937 р. за шкідництво та к.-р. пораженську агітацію (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 9 березня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{8} через ст. 17, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 20 років позбавлення волі у в’язниці з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований 18 серпня 1961 р.

ГЛУЩЕНКО Федір Іванович народився 1896 р. на хут. Глущенкове Куп’янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Глущенкове Борівського р-ну Харківської обл. Бригадир колгоспу «Червоний став». У 1930 р. розкуркулений і позбавлений виборчих прав. Заарештований 3 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію та службу в каральному загоні німців у 1919 р. (статті 54^{10} ч. 1, 56^{17} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 7 грудня 1989 р.

ГЛУЩЕНКО Федір Кирилович народився 1896 р. у с. Кадниця Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Без певних занять. Заарештований 6 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 29 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 7 квітня 1989 р.

ГЛУЩЕНКО Харитон Іванович народився 1907 р. у с. Маліївка Куп’янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Маліївка Борівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1932 р. за невиконання плану

хлібозаготівлі розкуркулений. Заарештований 4 березня 1938 р. як член секти «червонодраконівців» і за к.-р. агітацію (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Борівським РВ НКВС 28 січня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГЛЯНЦШПІГЕЛЬ Анатолій Хаїмович народився 1896 р. у м. Люблін Люблінської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник фабрики ім. 13-ї річниці Жовтня. Заарештований 15 листопада 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 15 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 21 липня 1989 р.

ГЛЯНЬКО Микола Хомич народився 1887 р. у с. Славгородок Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1918 р. член УСДРП. Проживав у Харкові. Механік артілі «Галантерейник». Заарештований 16 червня 1938 р. як член повстанської шпигунсько-диверсійної організації (статті 54^{2}, 54^{6}, 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 22 березня 1939 р. (статті 54^{2}, 54^{6} ч. 1, 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою військової колегії Верховного Суду СРСР від 4 листопада 1939 р. справу направлено на дослідування зі стадії попереднього слідства. Справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 17 лютого 1940 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР).

ГЛЯНЬКО Федір Хомич народився 1879 р. у с. Славгородок Охтирського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1917 р. член УСДРП. Проживав у Харкові. Завідувач складу «Харсіль-електро». Заарештований 9 серпня 1937 р. як член УСДРП та Української селянської партії (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Білопільським РВ НКВС 29 листопада 1937 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Заарештований 24 травня 1938 р. як член повстанської шпигунської диверсійної організації (статті 54^{2}, 54^{6}, 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 22 березня 1939 р. (статті 54^{2}, 54^{6} ч. 1, 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою військової колегії Верховного Суду СРСР від 4 листопада 1939 р. справу направлено на дослідування зі стадії попереднього слідства. Справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 17 лютого 1940 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР).

ГНАТЕНКО Віра Адольфівна народилася 1898 р. у м. Миколаїв Херсонського пов. Херсонської губ. Єврейка, з кустарів, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 19 листопада 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 січня 1938 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Темтабі, Кулойтабі. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 10 червня 1944 р. строк покарання знижено до фактично відбутого зі звільненням з-під варти. Реабілітована 3 березня 1956 р.

ГНАТЕНКО Ганна Петрівна народилася 1899 р. у м. Суджа Суджанського пов. Курської губ. Українка, із службовців, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 5 листопада 1937 р. як дружина польського шпигуна Козловського Л. І. (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито ДТВ ГУДБ НКВС Півд. залізниці 26 березня 1938 р. зі звільненням з-під варти.

ГНАТЕНКО Іван Амвросійович народився 1893 р. у м. Золочів Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Золочів Золочівського р-ну Харківської обл. Інспектор пожежної охорони Хароблліcопромспілки. Заарештований 18 квітня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 квітня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 серпня 1958 р.

ГНАТЕНКО Іван Артемович народився 1886 р. у с. Попівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у сел. Вільне Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Заповіт Леніна», конюх. Заарештований 16 грудня 1932 р. як член к.-р. повстанської організації (ст. 54^{11} КК УСРР) і ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 23 квітня 1933 р. справу закрито. Заарештований 7 вересня 1937 р. за листування з к.-р. елементом за кордоном, вороже ставлення до рад. влади та партії (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бамтабі та Амурзалізничтабі. Справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 8 травня 1940 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Реабілітований 30 березня 1989 р.

ГНАТЕНКО Іван Матвійович народився 1897 р. у м. Одеса Одеського пов. Херсонської губ. Росіянин, з робітників, освіта вища, у 1919—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у м. Надєждинськ Свердловської обл.

Начальник відділу капітального будівництва металургійного заводу. Заарештований 22 серпня 1937 р. як член к.-р. організації правих (статті 58^{7}, 58^{9}, 58^{11} КК РРФСР), для подальшого слідства направлений до Києва у розпорядження УДБ НКВС УРСР і військовим трибуналом Верховного Суду СРСР 31 жовтня 1937 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 1 листопада 1937 р. у Києві. Реабілітований 24 березня 1956 р.

ГНАТЕНКО Нестор Євменович народився 1893 р. у с. Попівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Попівка Красноградського р-ну Харківської обл. Робітник Заготхудоби. У 1932 р. розкуркулений і за ст. 58 КК УСРР позбавлений волі на 10 років. Звільнений з-під варти достроково. Заарештований 8 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 30 червня 1989 р.

ГНАТЕНКО Омелян Сергійович, див. *ІГНАТЕНКО (Гнатенко) Омелян Сергійович.*

ГНАТЕНКО Павло Каленикович (Калинович) народився 1872 р. у с. Попівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав і працював у радгоспі ім. Леніна у Красноградському р-ні Харківської обл. У 1929 р. розкуркулений. Ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 7 березня 1930 р. (статті 54^{4}, 54^{10} ч. 1 КК УСРР) висланий до Північного краю на 7 років. Заарештований 17 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР), за результатами експертизи Центрального психоневрологічного інституту від 16 вересня 1938 р. визнаний психічно хворим, справу закрито Красноградським РВ НКВС 10 березня 1939 р. (ст. 10 КК УРСР). Реабілітований 10 грудня 1992 р.

ГНАТЕНКО Федір Іванович, див. *ІГНАТЕНКО (Гнатенко) Федір Іванович.*

ГНАТЕНКО Яків Федорович народився 1890 р. у с. Попівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ясна Поляна Красноградського р-ну Харківської обл. Рахівник колгоспу «Заповіт Леніна». Заарештований 11 листопада 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 29 червня 1989 р.

ГНАТЕЦЬКИЙ Іван Казимирович народився 1911 р. у с. Вільне Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Березівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоне поле». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 24 грудня 1937 р. як член к.-р. польської націоналістичної організації та за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 вересня 1964 р.

ГНАТУСІН (Гнетусін) Яків Олексійович народився 1897 р. у с. Мілова Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мілова Балаклійського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний шлях». У 1932 р. майно конфісковане. Ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 29 квітня 1933 р. (ст. 54^{10} КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Заарештований 18 листопада 1937 р. як член к.-р. угруповання та за к.-р. агітацію (статті 54^{8}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 17 жовтня 1989 р. і 29 липня 1960 р.

ГНАТЧЕНКО Андрій Семенович народився 1869 р. у м. Золочів Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Золочів Золочівського р-ну Харківської обл. Сторож ст. Золочів Півд. залізниці. У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 30 квітня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 червня 1958 р.

ГНАТЧЕНКО Василь Петрович народився 1889 р. у м. Золочів Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., 1926—1933 рр. член ВКП(б). Проживав у сел. Золочів Золочівського р-ну Харківської обл. Охоронець Золочівського пункту Заготзерна. Заарештований 28 квітня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 червня 1958 р.

ГНАТЧЕНКО Григорій Омелянович народився 1907 р. на хут. Бугаї Харківського пов.

Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, у 1932—1937 рр. член ВКП(б). Проживав на хут. Бугаї Золочівського р-ну Харківської обл. Голова колгоспу «Червоний прапор». Заарештований 23 серпня 1937 р. за підривну шкідницьку роботу та знущання над колгоспниками (статті 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) і Харківським облсудом 7 вересня 1937 р. обвинувачення за статтями 54^{7}, 54^{11} КК УРСР знято, а за статтями 100 ч. 1, 98 ч. 2 КК УРСР засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Ухвалою Верховного Суду УРСР від 9 вересня 1938 р. вирок змінено на 5 років позбавлення волі у ВТТ без пораження у правах (статті 97, 98 ч. 2 КК УРСР).

ГНАТЧЕНКО Григорій Федорович народився 1905 р. у м. Золочів Харківського пов. Харківської губ. Проживав у сел. Золочів. Харківського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Золочів Півд. залізниці. У 1932 р. майно конфісковане. Заарештований 29 серпня 1937 р. за антирад. агітацію, шкідництво та приховування свого куркульського походження (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 11 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Усольтабі. Реабілітований 16 червня 1989 р.

ГНАТЧЕНКО Микола Митрофанович народився 1905 р. у м. Золочів Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Харківського вагоноремонтного заводу трамвайного тресту. Заарештований 28 квітня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 червня 1958 р.

ГНАТЧЕНКО Петро Іванович народився 1892 р. у м. Золочів Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Золочів Золочівського р-ну Харківської обл. Пожежник Харківської бази Холодпрому. Заарештований 22 квітня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 квітня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 серпня 1958 р.

ГНАТЧЕНКО Пилип Григорович народився 1889 р. у с. Колодязне Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Інспектор Хаторгу. Заарештований 9 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував на ст. Ізвєсткова Амурської залізниці. Реабілітований 4 липня 1958 р.

ГНАТЧЕНКО Федір Федорович народився 1895 р. м. Золочів Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Сніги Золочівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 1 травня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито прокуратурою Золочівського р-ну 18 травня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГНАТЮК Феоктист Степанович народився 1915 р. у Рожиській вол. Луцького пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт., у 1932—1933 рр. член комсомолу при КПЗУ в Польщі. Проживав у Харкові. Студент робфаку Харківського педагогічного інститута іноземних мов. Заарештований 8 серпня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 травня 1938 р. за підозрою у шпигунстві позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбував на Колимі. Реабілітований 25 квітня 1989 р.

ГНАТЮК Юрій Дмитрович народився 1899 р. у с. Лукавець Герцогства Буковина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Кредитний інспектор Ізюмського відділення Держбанку. Заарештований 9 жовтня 1937 р. як член к.-р. шпигунської організації (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 22 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Каргопольтабі. На 1957 р. проживав у сел. Краснокутськ Краснокутського р-ну Харківської обл. Реабілітований 11 березня 1958 р.

ГНЕДИШЕВСЬКИЙ Сергій Гнатович народився 1890 р. у с. Сульгостов Опоченського пов. Радомської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Богодухів Богодухівського р-ну Харківської обл. Кустар-чоботар. Заарештований 12 серпня 1937 р. за антирад. націоналістичні настрої (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 23 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 26 березня 1955 р.

ГНЕННИЙ Яків Ульянович народився 1860(73) р. у с. Миколаївка Костянтино-

градського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Миколаївка Зачепилівського р-ну Харківської обл. Не працював за віком. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 6 вересня 1937 р. за к.-р. діяльність та антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 16 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 14 січня 1994 р.

ГНЕТЕЦЬКИЙ (Гнітецький) Петро Іванович народився 1890 р. у с. Зольня Овруцького пов. Волинської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Березівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Світлий шлях». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 25 грудня 1937 р. як член к.-р. польської організації та за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 квітня 1960 р.

ГНЕТЕЦЬКИЙ Степан Станіславович народився 1905 р. у с. Зольня Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Новомихайлівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 24 грудня 1937 р. як член к.-р. польської націоналістичної організації та за антирад. агітацію (статті 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 червня 1958 р.

ГНЕТУСІН (Гнатусін) Яків Олексійович, див. *ГНАТУСІН (Гнетусін) Яків Олексійович*.

ГНИДА Акила Петрович народився 1896 р. у с. Яблучне Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Яблучне Охтирського р-ну Харківської обл. Бригадир служби колії ст. Куп'єваха Півд. залізниці. Заарештований 4 жовтня 1937 р. як колишній дяк, що влаштувався на роботу на залізничний транспорт з к.-р. метою (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Волготабі у м. Рибінськ Ярославської обл. Справу закрито ВДТВ УДБ НКВС ст. Люботин Півд. залізниці 28 липня 1939 р. Звільнений з-під варти 2 вересня 1939 р.

ГНИДА Влас Семенович народився 1894 р. у с. Скрипаї Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Скрипаї Зміївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Більшовицька перемога». Заарештований 12 червня 1938 р. як член політичного бандугруповання, за завданням якого збирав зброю для боротьби з рад. владою (ст. 56^{17} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 21 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГНИДА Дмитро Семенович народився 1896 р. у с. Скрипаї Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Скрипаї Зміївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Більшовицька перемога». Заарештований 13 червня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 19 березня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР).

ГНИДА Терентій Йосипович народився 1881 р. у с. Новомиколаївка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник радгоспу «Куп'янський садорозсадник». У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію та поширення провокаційних чуток (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 квітня 1989 р.

ГНИДА Яків Іванович народився 1903 р. у с. Яблучне Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Робітник хлібопекарні. Заарештований 11 вересня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 6 червня 1962 р.

ГНИЛЕНКО Петро Єгорович народився 1912 р. у с. Мар'їне Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мар'їне Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «По шляху Леніна». Заарештований 21 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Волготабі у м. Рибінськ Ярославської обл. Після звіль-

нення з-під варти проживав у м. Кутаїсі Грузинської РСР, працював кравцем. На 1970 р. проживав у м. Очамчира Абхазької АРСР. Реабілітований 26 червня 1989 р.

ГНИЛИЦЬКИЙ Іван Юхимович народився 1873 р. у с. Чернещина Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Чернещина Борівського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1930 р. розкуркулений і позбавлений виборчих прав. Заарештований 22 вересня 1937 р. за антирад. діяльність, виказування більшовиків німецькому каральному загону у 1919 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{13} КК УРСР), справу закрито прокуратурою Ізюмського р-ну 3 лютого 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільнення з-під варти.

ГНИЛИЦЬКИЙ Федот Тимофійович народився 1909 р. у с. Гусарівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Піски Балаклійського р-ну Харківської обл. Робітник Балаклійського лісництва. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 16 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 12 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 лютого 1957 р.

ГНИЛОЗУБОВ Іван Якович народився 1882 р. у с. Подвисле Новооскольського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник вагонної дільниці ст. Куп'янськ Північно-Донецької залізниці. Заарештований 20 лютого 1938 р. за шкідницьку діяльність (статті 54^{7}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Сталінській обл. 3 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний у жовтні 1938 р. у [м. Сталіне Сталінської обл.]. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ГНИП Михайло Овксентійович народився 1900 р. у с. Артемівка Харківської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Учитель СШ. У 1935 р. під слідством ХОУ НКВС за [к.-р. діяльність]. Заарештований 18 грудня 1937 р. як член націоналістичної організації (статті 54^{11}, 54^{2}, 54^{8} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1989 р.

ГНИП Овксентій Юхимович народився 1877 р. у слоб. Мерефа Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Продавець магазину Харпромторгу. Заарештований 5 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР), справу закрито УНКВС по Харківській обл. 31 січня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГНИПА Микола Тимофійович народився 1891 р. у с. Рябківка Полтавського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у радгоспі «Комсомолець» Лозівського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав, висланий на Соловецькі острови. Заарештований 10 березня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито прокурором Лозівського р-ну 3 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГНИПП Яків Калинович народився 1885 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта середня спеціальна, позапарт. Начальник дільниці заводу № 183. Заарештований 14 квітня 1938 р. за диверсійну діяльність (ст. 54^{9} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 червня 1957 р.

ГНИТЕЦЬКИЙ Остап Мойсейович народився 1907 р. у с. Ставрів Дубнівського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, у 1932—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник ХЕТЗу. У 1927 р. як перебіжчик з Польщі висланий до м. Троїцьк Уральської обл., до Харкова приїхав у 1930 р. Заарештований 15 листопада 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 15 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 серпня 1989 р.

ГНІДЕНКО Степан Кіндратович народився 1884 р. у с. Огульці Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Безробітний. У 1931 р. розкуркулений і висланий за межі України. Заарештований 13 вересня 1937 р. за розвідувальну діяльність на користь Румунії (статті 54^{6}, 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 26 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

ГНІТЕЦЬКИЙ Петро Іванович, див. *ГНЕТЕЦЬКИЙ (Гнітецький) Петро Іванович.*

ГНОЄВИЙ Гнат Андрійович народився 1891 р. і проживав у Харкові. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт., у 1929—1935 рр. член ВКП(б). Робітник гаража тресту «Металолам». Заарештований 4 жовтня 1937 р. за зв'язок з німецьким консульством та шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 3 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у м. Свободний Хабаровського краю, де й помер 26 травня 1940 р. Реабілітований 24 квітня 1959 р.

ГНУЗДЄВА-ОВОЩНИКОВА Євгенія Семенівна народилася 1905 р. у м. Маріуполь Маріупольського пов. Катеринославської губ. Росіянка, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Скульптор товариства «Облхудожник». Заарештована 7 січня 1938 р. за наказом НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р. і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 березня 1938 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Картабі. Реабілітована 5 жовтня 1956 р.

ГНУСІН Дмитро Дмитрович народився 1889 р. у м. Миколаїв Херсонського пов. Херсонської губ. Росіянин, з дворян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Головний інженер тресту «Південмашбуд». Заарештований 15 березня 1938 р. як член к.-р. шкідницької організації (статті 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 26 серпня 1938 р. (статті 54^{1} п. «а», 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 26 серпня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 липня 1957 р.

ГНУСІНА Валентина Олексіївна народилася 1903 р. і проживала в Харкові. Росіянка, із службовців, освіта середня, позапарт. Секретарка-друкарка Південмаштресту. Заарештована 1 вересня 1938 р. як дружина члена антирад. правотроцькістської диверсійної терористичної організації, яка існувала на Півд. залізниці (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 жовтня 1938 р. як соціально небезпечний елемент віддана під гласний нагляд за місцем проживання на 2 роки.

ГНУТИК Борис Тихонович народився 1900 р. у с. Петрова Буда Гомельського пов. Могильовської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХТЗ. Заарештований 30 вересня 1937 р. за розвідувальну діяльність на користь Японії (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 30 листопада 1937 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Звільнений з-під варти 2 грудня 1937 р.

ГОБЕРТ Франц Францович народився 1885 р. у м. Пардубіце Австро-Угорської імперії. Чех, з кустарів, освіта початкова, позапарт., у 1919—1921 рр. член РКП(б). Проживав у Харкові. Бухгалтер розрахункового відділу Харківського механічного заводу НКВС. Заарештований 11 березня 1938 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 8 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 травня 1989 р.

ГОВОРОВ Володимир Іванович народився 1898 р. у с. Ольшанка Замостенського пов. Люблінської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, у 1920—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Завідувач Харківської обласної контори Заготльону. Заарештований 17 вересня 1937 р. як член антирад. терористичної організації правих (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 5 грудня 1937 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 6 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 30 січня 1958 р.

ГОВОРОВА Зоя Йосипівна народилася 1911 р. у с. Сватове Куп'янського пов. Харківської губ. Українка, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Учитель СШ № 17. Заарештована 17 вересня 1937 р. як дружина члена антирад. терористичної організації і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 лютого 1938 р. як член сім'ї зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбувала в Темтабі в сел. Явас Мордовської АРСР. Після звільнення з-під варти проживала в м. Саранськ Мордовської АРСР. Реабілітований 19 лютого 1957 р.

ГОВСЕЄВИЧ Юхим Романович народився 1880 р. у м. Сморгонь Ошмянського пов. Віленської губ. Єврей, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Заступник старшого бухгалтера відділу 600 заводу № 183. Заарештований 14 квітня 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 29 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 липня 1989 р.

ГОВТВА Петро Федорович народився 1910 р. на хут. Михайлівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Михайлівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Чоботар філії В'язівської взуттєвої майстерні. У 1932 р. майно конфісковане. У 1935 р. за антирад. агітацію позбавлений волі на 3 роки. Заарештований 16 березня 1938 р.

як член к.-р. повстанської націоналістичної організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 листопада 1958 р.

ГОВТВАНЬ Василь Степанович народився 1893 р. у с. Бобровчик Зіньківського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт., у 1917—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Завідувач складу сангігієни Центросоюзу. Заарештований 27 вересня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ГОГА Степан Никанорович народився 1908 р. у с. Покаляне Вовчанського пов. Харківської обл. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну Харківської обл. Тракторист Вовчанської МТС. У 1930 р. разом із батьком висланий до Північного краю. На засланні перебував у м. Архангельськ. Заарештований 23 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Амурзалізничтабі. Реабілітований 30 червня 1989 р.

ГОГІН Дмитро Іванович народився 1886 р. у м. Вовчанськ Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу НКВС ім. 1 Травня у с. Хорошеве Харківського р-ну. У 1928 р. під арештом за к.-р. діяльність. Заарештований 3 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 2 березня 1962 р.

ГОГОЛАДЗЕ Нестор Пилипович народився 1881 р. у с. Бжинєв [Тифліської губ.]. Грузин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Буфетник буфету ст. Хотмизьк Півд. залізниці. Заарештований 2 червня 1938 р. за антирад. агітацію та наклепницькі свідчення на суді (статті 54^{10} ч. 1, 89, 90 п. «а» КК УРСР) і Курським облсудом 29 вересня 1938 р. за ст. 58^{10} ч. 1 КК РРФСР засуджений до 5 років позбавлення волі, за ст. 95 ч. 2 КК РРФСР до 2 років позбавлення волі. За сукупністю злочинів засуджений до 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 2 роки.

ГОГОЛЬ Іван Казимирович народився 1888 р. у с. Фасти Гродненської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дар-Надежда Сахновщинського р-ну Харківської обл. Поденник. В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 27 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 30 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

ГОДЗЕНКО Ілля Григорович народився 1892 р. у Кобелецькому пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Панютине Лозівського р-ну Харківської обл. Машиніст депо ст. Лозова Півд. залізниці. Заарештований 20 квітня 1938 р. за недбалість у роботі, що призвела до аварії поїзда (статті 54^{7}, 54^{10} КК УРСР), під час слідства обвинувачення перекваліфіковано на ст. 56^{30} п. «а» ч. 1 КК УРСР і ухвалою підготовчого засідання лінсуду Півд. залізниці від 3 січня 1939 р. справу закрито.

ГОДЗИШЕВСЬКИЙ Максиміліан Антонович народився 1895 р. у м. Одеса Одеського пов. Херсонської губ. Українець, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер заводу «Серп і молот». У 1921 р. під арештом органів ЧК. Заарештований 24 березня 1938 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 листопада 1958 р.

ГОДЛЕВСЬКИЙ Станіслав Романович народився 1894 р. у с. Мальованка Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Андріївка Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний Жовтень». У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 8 вересня 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

ГОДОВАНИЙ Іван Сергійович народився 1904 р. у м. Перемишль Перемишлянського окр. провінції Східна Галичина

Австро-Угорської імперії. Українець, з робітників, освіта незакінчена вища, позапарт., у 1925—1929 рр. член КПЗУ. Проживав у Харкові. Студент Харківського медичного інституту. Заарештований 26 жовтня 1937 р. як член націонал-фашистської терористичної організації УВО (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 23 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 14 березня 1989 р.

ГОДОМСЬКИЙ Едмунд Олександрович народився 1867 р. у м. Седлець Седлецької губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Сторож магазину № 5 Хаторгу. Заарештований 20 березня 1938 р. як член к.-р. польської шпигунської диверсійної організації (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1959 р.

ГОДОМСЬКИЙ Йосиф Едмундович народився 1899 р. у Варшаві. Поляк, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник взуттєвої артілі «Прогрес». У 1932 р. під арештом ДТВ ДПУ Півд. залізниці за к.-р. діяльність. Заарештований 14 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 20 березня 1959 р.

ГОДУНКО Трохим Максимович народився 1905 р. у с. Бережани Сарненського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав і працював у радгоспі «Комуніст» Лозівського р-ну Харківської обл. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 травня 1938 р. за шпигунство (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 15 січня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГОДУНОВ Іван Ізотович народився 1900 р. у м. Берести Кременецького пов. Волинської губ. Росіянин, з робітників, освіта незакінчена вища, у 1927—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Студент Українського комуністичного університету ім. Артема. Заарештований 17 листопада 1937 р. за диверсійну шпигунську роботу на користь Польщі (статті 54^{6}, 54^{9} через ст. 17 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 6 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 31 жовтня 1961 р.

ГОЖА Микита Пантелійович народився 1897 р. у с. Новомиколаївка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Шевченкове Шевченківського р-ну Харківської обл. Робітник будівництва Булацелівської МТС. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 10 жовтня 1937 р. за ст. 54^{10} КК УРСР і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Амуртабі в м. Свободний Хабаровського краю. Загинув на фронті під час Великої Вітчизняної війни. Реабілітований 7 серпня 1959 р.

ГОЙДЕНКО Василь Трохимович народився 1910 р. у с. Гетьманівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Новий Лиман Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Шевченка. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 30 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбував в Амуртабі. Реабілітований 8 червня 1989 р.

ГОЙХЕНБЕРГ Герш Аронович народився 1908 р. у с. Оринь Подільської губ. Єврей, із службовців, освіта незакінчена вища, кандидат у члени ВКП(б) з 1932 р. Проживав у Харкові. Студент Харківського юридичного інституту. Заарештований 25 травня 1938 р. як член антирад. шпигунської сіоністської організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 16 лютого 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГОЛАВСЬКИЙ (Головський) Фелікс Йосифович народився 1893 р. у с. Нехворощ Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гракове Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 грудня 1968 р.

ГОЛЕМБІЙОВСЬКИЙ Мар'ян Клеменс Станіславович народився 1897 р. у м. Вінниця

Вінницького пов. Подільської губ. Поляк, соціальне походження невідоме, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХТЗ. Заарештований 6 квітня 1938 р. за шпигунську шкідницьку діяльність (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 травня 1957 р.

ГОЛЕМБІЙОВСЬКИЙ Тимофій Станіславович народився 1899 р. у с. Лука-Барська Літинського пов. Подільської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Робітник ІПРЗу. Заарештований 26 листопада 1937 р. за к.-р. підривну діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 січня 1938 р. у [м. Сталіне Сталінської обл.]. Реабілітований 18 липня 1958 р.

ГОЛЕНКО Андріян Іванович народився 1902 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта незакінчена вища, позапарт. Начальник планового відділу тресту «Промбудпроект». Заарештований 18 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{13} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 квітня 1989 р.

ГОЛЕНКО Михайло Сильвестрович народився 1890 р. у с. Новосади Гродненської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Харківської бісквітної фабрики. Заарештований 29 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 6 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 21 лютого 1959 р.

ГОЛИШЕВА Ніна Лаврентіївна народилася 1904 р. у Києві. Українка, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 22 жовтня 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 грудня 1937 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Картабі. Реабілітована 1 серпня 1958 р.

ГОЛИШЕВСЬКИЙ Григорій Софронович народився 1885 р. у с. Новоселиця Сквирського пов. Київської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер 3-го робітничо-колгоспного театру. Заарештований 26 жовтня 1937 р. за к.-р. роботу, зв'язки з українським націоналістичним підпіллям (статті 54^{8}, 54^{11}, 54^{13} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{13} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бамтабі в м. Свободний Хабаровського краю. Реабілітований 26 червня 1989 р.

ГОЛІМБІЄВСЬКИЙ Нарцис Антонович народився 1902 р. у с. Товща Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новомихайлівка Красноградського р-ну Харківської обл. Помічник рахівника колгоспу ім. Молотова. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 листопада 1937 р. за к.-р. націоналістичну пораженську діяльність на користь Польщі (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 березня 1960 р.

ГОЛІУС Андрій Ілліч народився 1894 р. у с. Рябухине Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Першотравневе Зміївського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «Червоний велетень». У 1931 р. розкуркулений, за невиконання сільгоспзабов'язань позбавлений волі на 2 роки з подальшим висланням на 2 роки. Від вислання звільнений. Заарештований 10 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 29 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 30 березня 1989 р.

ГОЛОБОРОДЬКО Омелян Степанович народився 1878 р. у с. Терни Лебединського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Гардеробник Харківського оперного театру. Заарештований 16 квітня 1938 р. як член к.-р. білогвардійської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 лютого 1958 р.

ГОЛОВ Олександр Дмитрович народився 1895 р. у с. Черемиси Краснослободського пов. Пензенської губ. Росіянин, з міщан, освіта вища, позапарт. Проживав у м. Вовчанськ

Вовчанського р-ну Харківської обл. Учитель НСШ ім. Пушкіна. Заарештований 12 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію серед вчителів та учнів (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 10 квітня 1989 р.

ГОЛОВАН Ілля Дем'янович народився 1886 р. у с. Довжик Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Довжик Золочівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Трьох комунарів. Заарештований 30 квітня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито прокуратурою Золочівського р-ну 29 червня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГОЛОВАНЕВСЬКИЙ Мойсей Абрамович народився 1907 р. у с. Новостародуб Олександрійського пов. Херсонської губ. Єврей, з торговців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Майстер Харківського верстатобудівного заводу. Заарештований 14 лютого 1938 р. як член антирад. підпільної сіоністської організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{6}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 липня 1959 р.

ГОЛОВАННИК Семен Давидович народився 1894 р. у с. Горохуватка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Горохуватка Борівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Вперед», бригадир. У 1931 р. розкуркулений. У 1932 р. під слідством ДПУ УСРР за ст. 54^{10} КК УСРР. Заарештований 8 жовтня 1937 р. за антирад. шкідницьку діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{7} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 травня 1989 р.

ГОЛОВАНЬ Євдокія Іванівна народилася 1904 р. у с. Бригадирівка Зміївського пов. Харківської губ. Українка, із селян, письмен., позапарт. Проживала у с. Бригадирівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Кірова. У 1931 р. відібрано хату; розкуркулена, позбавлена виборчих прав. У 1932 р. за невиконання держподатків господарство розпродане. Заарештована 27 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 14 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлена волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбувала у В'яттабі в Кіровській обл., звільнена з-під варти достроково 18 березня 1945 р. Реабілітована 5 липня 1989 р.

ГОЛОВАНЬ Петро Миколайович народився 1891 р. у м. Борзна Борзненського пов. Чернігівської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник спецсектора ремонту вагонної служби Управління Півд. залізниці. Заарештований 16 вересня 1937 р. як член к.-р. правотроцькістської організації, за диверсії, шкідницьку діяльність (статті 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 26 березня 1938 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 27 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 грудня 1957 р.

ГОЛОВАНЬ Уляна Арсенівна народилася 1893 р. у с. Нижні Млини Полтавського пов. Полтавської губ. Українка, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 4 жовтня 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 19 червня 1938 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала у Сегежтабі в Карельській АРСР, у 1941—1945 рр. у Картабі. На 1957 р. проживала в м. Полтава. Реабілітована 4 січня 1957 р.

ГОЛОВАНЬОВ Дмитро Микитович народився 1887 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. В'язень 3-ї будівельної ВТК НКВС, за фахом ювелір. У 1933 р. висланий до Архангельської обл. на 3 роки (ст. 54^{10} КК УСРР). Ухвалою трійки УНКВС по Харківській обл. від 22 вересня 1937 р. (ст. 33 КК УРСР) позбавлений волі на 1 рік. Заарештований 27 травня 1938 р. за к.-р. троцькістську агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 22 листопада 1938 р. засуджений на 5 років позбавлення волі у віддалених таборах СРСР. Термін покарання відбував у Крастабі. Звільнений з-під варти 10 листопада 1943 р. Реабілітований 11 травня 1989 р.

ГОЛОВАТЕНКО Клавдія Дмитрівна народилася 1895 р. у с. П'ятихатки Катеринославської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Медсестра санітарної дільниці ст. Лозова Півд. залізниці. Заарештована [20 березня] 1938 р. як дочка поміщика, що під час Громадянської війни співробітничала з ворогами (ст. 54^{13} КК УРСР), справу закрито ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Лозова Півд. залізниці 13 грудня 1939 р. (ст. 101 п. 1 КК УРСР). Померла 1939 р.

ГОЛОВАТЕНКО Тетяна Сергіївна народилася 1909 р. у с. Солоне Катеринославської губ. Українка, із селян, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Економіст Харківської облкоопінспілки. Заарештованою не була, під слідством УДБ ХОУ НКВС з 21 листопада 1937 р. як дружина члена антирад. терористичної організації (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 2 червня 1938 р. як соціально небезпечний елемент передана під гласний нагляд органів НКВС за місцем проживання на 2 роки. Реабілітована 30 листопада 1956 р.

ГОЛОВЕНКО Юхим Петрович народився 1892 р. у с. Бугаївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бугаївка Савинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Робітник». У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 12 лютого 1938 р. як член к.-р. повстанської націоналістичної організації (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1956 р.

ГОЛОВІН Андрій Овдійович народився 1875 р. у с. Волоська Балаклія Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Волоська Балаклія Шевченківського р-ну Харківської обл. Сторож лікарні. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 5 травня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 20 травня 1939 р. засуджений на 10 міс. позбавлення волі, попереднє ув'язнення зараховане як термін покарання зі звільненням з-під варти. Реабілітований 7 жовтня 1993 р.

ГОЛОВІН Іван Степанович народився 1888 р. у с. Нова Головинка Фатезького пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1922—1938 рр. член ВКП(б). Проживав у м. Валуйки Курської обл. Начальник магазину на ст. Валуйки Півд. залізниці. Заарештований 10 квітня 1938 р. за підозрілі зв'язки під час роботи на Китайсько-Східній залізниці та к.-р. шкідницьку діяльність (статті 58^{4}, 58^{7} КК РРФСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 4 червня 1938 р. за к-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Північзалізничтабі, де й помер 2 травня 1939 р. Реабілітований 21 листопада 1958 р.

ГОЛОВІН Олексій Михайлович народився 1885 р. у м. Владиславов Владиславського пов. Сувалкської губ. Росіянин, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Головний економіст Державного інституту проектування міст. Заарештований 27 березня 1938 р. як член к.-р. білогвардійської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 28 листопада 1938 р. (ст. 197 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГОЛОВІН Петро Іванович народився 1905 р. у с. Охоче Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Улянівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу ім. Чапаєва. Заарештований 8 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 16 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 15 липня 1966 р.

ГОЛОВІН Трохим Дмитрович народився 1897 р. у с. Волоська Балаклія Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Робітник радгоспу «Червоний Жовтень». У 1930 р. розкуркулений. У 1931 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 11 листопада 1937 р. за антирад. агітацію та переховування від вислання (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі в м. Свободний Хабаровського краю. Помер 17 лютого 1943 р. у м. Орськ Оренбурзької обл. Реабілітований 13 червня 1958 р.

ГОЛОВІН Яків Якович народився 1895 р. і проживав у Харкові. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Старший бухгалтер клубу Харківського канатного заводу. Заарештований 29 березня 1938 р. як член к.-р. білогвардійської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 серпня 1958 р.

ГОЛОВІНА Ганна Кононівна народилася 1899 р. і проживала в Харкові. Українка, з робітників, освіта вища, позапарт. Учитель СШ № 107. Заарештована 14 вересня 1937 р. за шпигунство (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. позбавлена волі у ВТТ на 10 років. Справу закрито УДБ ХОУ НКВС 21 листопада 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГОЛОВКІН Павло Михайлович народився 1895 р. у м. Бєлгород Бєлгородського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова,

позапарт. Проживав у Харкові. Технолог-будівельник Ленінського райвідділу охорони здоров'я. Заарештований 29 квітня 1938 р. як член к.-р. бойової білогвардійської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Харківською міжрайоперслідгрупою 4 травня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГОЛОВКО Андрій Гаврилович народився 1882 р. у с. Баранове Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Баранове Валківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Леніна. Під слідством УНКВС по Харківській обл. з 19 вересня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР). Рішення у справі відсутнє.

ГОЛОВКО Георгій Андрійович народився 1881 р. у м. Стародуб Стародубського пов. Чернігівської губ. Українець, із священнослужителів, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Красноград Красноградського р-ну Харківської обл. Рахівник дитячої комуни ім. Леніна. Заарештований 29 квітня 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 30 серпня 1957 р.

ГОЛОВКО Дмитро Васильович народився 1898 р. у м. Лебедин Лебединського пов. Харківської губ. Українець, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лебедин Лебединського р-ну Харківської обл. Завідувач магазину № 2. Заарештований 27 липня 1938 р. як член антирад. терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 5 вересня 1939 р. виправданий.

ГОЛОВКО Дмитро Степанович народився 1886 р. у с. Дергачі Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дергачі Дергачівського р-ну Харківської обл. Робітник Харківської фабрики «Кофок» № 1. У 1929 р. розкуркулений і висланий до Північного краю. У 1930(32) р. із заслання втік. Заарештований 6 серпня 1937 р. за антирад. агітацію та втечу зі заслання (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 серпня 1937 р. за к.-р. терористичну агітацію винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 16 серпня 1963 р.

ГОЛОВКО Іван Дмитрович народився 1895 р. на хут. Головки Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт., у 1930—1933 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник заводу № 183. Заарештований 9 березня 1938 р. як член к.-р. бойової білогвардійської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито прокуратурою Харківської обл. 16 березня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГОЛОВКО Кирило Степанович народився 1903 р. у с. Баранове Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Баранове Валківського р-ну Харківської обл. Пожежник Харківської деревообробної фабрики. Заарештований 24 березня 1938 р. як член антирад. української націоналістичної повстанської організації (статті 54^{9}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 5 червня 1959 р.

ГОЛОВКО Омелян Леонтійович народився 1885 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Робітник ДЕС № 1. Заарештований 18 квітня 1938 р. за шпигунство і диверсійну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 17 жовтня 1939 р. за шпигунські зв'язки та антирад. наклепи попереднє ув'язнення зараховано як термін покарання зі звільненням з-під варти. Реабілітований 29 березня 1989 р.

ГОЛОВКО Остап Кирилович народився 1893 р. на хут. Панасенкове Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Панасенкове Коломацького р-ну Харківської обл. Робітник ст. Люботин Півд. залізниці. У 1930 р. розкуркулений і виселений з хати. У 1934 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 30 січня 1938 р. як розкуркулений, що проліз на залізничний транспорт та за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 3 листопада 1938 р. за к.-р. агітацію позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував на Біломоро-Балтійському комбінаті. Реабілітований 29 березня 1989 р.

ГОЛОВКО Петро Тимофійович народився 1890 р. у с. Новоосинове Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новоосинове Куп'янського р-ну Харківської обл. Машиніст депо ст. Куп'янськ-Вузл. Північно-Донецької залізниці. Заарештований 17 січня 1938 р. за службу в Білій армії, приховування цього факту та антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Сталінській обл. 9 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 квітня 1938 р. у [м. Сталіне Сталінської обл.]. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ГОЛОВЛЬОВ Нестір Михайлович народився 1902 р. у м. Бєлгород Бєлгородського пов. Курської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, у 1931—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Начальник постачання Південмонтажбуду при заводі № 183. Заарештований 15 листопада 1937 р. за к.-р. шкідницьку роботу (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 8 грудня 1937 р. за відсутності складу злочину. Звільнений з-під варти 11 грудня 1937 р.

ГОЛОВНЯ Іван Миколайович народився 1884 р. у с. Великий Бурлук Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Великий Бурлук Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Робітник приймального пункту Заготзерна на ст. Великий Бурлук Північно-Донецької залізниці. У 1930 р. під слідством Куп'янського райвідділку ДПУ за к.-р. агітацію. У 1932 р. як куркуль висланий за межі сільради. Заарештований 25 грудня 1937 р. за к.-р. терористичні настрої (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 5 липня 1989 р.

ГОЛОВНЯ Олексій Тадейович народився 1898 р. у м. Красноводськ Закаспійської обл. Українець, з робітників, освіта неповна середня, позапарт., у 1920—1922 рр. член РКП(б). Проживав у сел. Буди Харківського р-ну Харківської обл. Нормувальник Будянського фаянсового заводу. Заарештований 2 березня 1938 р. за шпигунство та шкідництво на користь Польщі (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 вересня 1938 р. (статті 54^6, 54^7, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 лютого 1959 р.

ГОЛОВСЬКИЙ Фелікс Йосифович, див. *ГОЛАВСЬКИЙ (Головський) Фелікс Йосифович.*

ГОЛОВЧЕНКО Олексій Олександрович народився 1881 р. у с. Тростянець Охтирського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тростянець Тростянецького р-ну Харківської обл. Робітник цукрового заводу. У 1934 р. під слідством органів ДПУ за к.-р. агітацію. Заарештований 4 березня 1938 р. за к.-р. діяльність (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і Харківським облсудом 17 лютого 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину зі звільнення з-під варти.

ГОЛОВЧЕНКО Петро Тимофійович народився 1891 р. на хут. Масютівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Масютівка Дворічанського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1923 р. позбавлений виборчих прав. У 1931 р. майно конфісковане. Заарештований 10 серпня 1937 р. за антирад. агітацію та зв'язок з громадою баптистів (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 серпня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 7 квітня 1989 р.

ГОЛОВЧИНЕР Наум Ізраїльович народився 1908 р. у сел. Сновськ Городнянського пов. Чернігівської губ. Єврей, з міщан, освіта вища, позапарт., член ВЛКСМ з 1929 р. Проживав у Харкові. Старший диспетчер заводу № 135. Заарештований 15 липня 1938 р. як член антирад. організації (статті 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 2 квітня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГОЛОЗУБОВ Кузьма Федорович народився 1890 р. у с. Лозовенька Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лозовенька Петрівського р-ну Харківської обл. Муляр-штукатур. Заарештований 10 жовтня 1937 р. за крадіжки і к.-р. агітацію серед колгоспників (статті 54^{10}, 170 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. (статті 54^{10} ч. 1, 170, КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі. Реабілітований 21 березня 1989 р.

ГОЛОПУЗ Михайло Никифорович народився 1889 р. у с. Миролюбівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Панютине Лозівського р-ну Харківської обл. Машиніст паровозного депо ст. Лозова Півд. залізниці. Заарештований 26 березня 1938 р. за шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 липня 1989 р.

ГОЛОСОВКЕР Залман Аронович народився 1906 р. у м. Борисов Борисовський пов. Мінської губ. Єврей, з торговців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач майстерень Харківського фізіотерапевтичного інституту. Заарештований 27 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію та терористичні настрої (статті 54^8, 54^{10} ч. 1 КК УРСР), а 25 березня 1938 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито слідчастиною УДБ УНКВС по Харківській обл. 11 березня 1941 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГОЛОЩАПОВ Яків Антонович народився 1888 р. у с. Волче Лівенського пов. Орловської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1930—1934 рр. член ВКП(б). Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Машиніст ст. Ізюм Північно-Донецької залізниці. Заарештований 24 лютого 1938 р. за дії, що призвели до пошкодження вагонів та важкого поранення кондуктора (ст. 54^{7} КК УРСР) і лінсудом Північно-Донецької залізниці у спецсправах 23 липня 1938 р. засуджений до 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Ухвалою президії Харківського облсуду від 10 червня 1994 р. вирок лінсуду змінено, дії перекваліфіковані на ст. 56^{30} п. «а» ч. 1 КК УРСР.

ГОЛТВ'ЯНСЬКИЙ Василь Феофанович народився 1894 р. у с. Нові Сенжари (Ревазівка) Кобеляцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у сел. Покотилівка Харківського р-ну Харківської обл. Майстер ХПРЗ. Заарештований 15 листопада 1937 р. як член к.-р. диверсійної організації та за к.-р. агітацію (статті 54^{1} п. «а», 54^{9} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 22 вересня 1956 р.

ГОЛТВ'ЯНСЬКИЙ (Готвянський) Володимир Іванович народився 1900 р. у с. Говтва Кобеляцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер товариства Червоного Хреста. Заарештований 18 квітня 1938 р. за шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 квітня 1989 р.

ГОЛУБ Данило Іванович народився 1897 р. у с. Зачепилівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Зачепилівка Зачепилівського р-ну Харківської обл. Бригадир колгоспу ім. Дзержинського. Заарештований 5 березня 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} УРСР), справу закрито Зачепилівським РВ НКВС 26 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГОЛУБ Іван Антонович народився 1907 р. у с. Зольня Овруцького пов. Волинської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Циглерівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 14-річчя Жовтня. У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 24 грудня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 квітня 1960 р.

ГОЛУБ Ілля Самійлович народився 1873 р. у м. Куринець Віленської губ. Єврей, з торговців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Заступник начальника планового сектора заводу № 183. Заарештований 24 березня 1938 р. як член антирад. сіоністської шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 грудня 1957 р.

ГОЛУБ Йосиф Наумович народився 1886 р. у Києві. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Майстер заготівельного цеху взуттєвої фабрики № 5. Заарештований 15 квітня [3 липня] 1938 р. як член антирад. шпигунсько-бундівської організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР), 9 листопада 1939 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 11 грудня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР).

ГОЛУБ Роман Трохимович народився 1886 р. у с. Барвінкове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Барвінкове Барвінківського р-ну Харківської обл. Староста церкви. У 1932 р. під арештом органів ОДПУ. Заарештований 9 березня 1938 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 2 КК УРСР) і Харківським облсудом 29 травня 1939 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 3 роки позбавлення волі з обмеженням прав на 2 роки. Реабілітований 14 листопада 1994 р.

ГОЛУБ Семен Ілліч народився 1912 р. у с. Миколаївка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Москалівка Вовчанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 12-річчя Жовтня. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 6 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 25 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 20 березня 1989 р.

ГОЛУБ-ЦИВІНСЬКИЙ Павло (Степан) Михайлович народився 1898 р. у с. Чистилів Тернопільського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1923—

1931 рр. член КПЗУ. Проживав у сел. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Голова робітничого комітету радгоспу «Червоний Жовтень». Заарештований 8 серпня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^6 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

ГОЛУБЕНКО Микола Павлович народився 1888 р. і проживав у Харкові. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Викладач Комуністичного університету ім. Артема. Заарештований 30 січня 1938 р. за к.-р. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 квітня 1938 р. (статті 54^2, 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 листопада 1956 р.

ГОЛУБЕНКО Михайло Микитович народився 1906 р. у с. Новомиколаївка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Веселе Шевченківського р-ну Харківської обл. Робітник бурякопункту на роз'їзді Щеняче Південно-Донецької залізниці. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 12 квітня 1938 р. як член к.-р. української націоналістичної повстанської бойової організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^2, 54^7, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 серпня 1960 р.

ГОЛУБЕНКО Павло Антонович народився 1896 р. у с. Локня Ромнівського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1925—1929 рр. член ВКП(б). Проживав у м. Барвінкове Барвінківського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 8 березня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито прокуратурою Харківської обл. 31 серпня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГОЛУБІН Іван Іванович народився 1903 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з торговців, освіта середня, позапарт. Бухгалтер Шляхобуду. Заарештований 22 березня 1938 р. як член к.-р. військової білогвардійської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 13 квітня 1938 р. (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 листопада 1956 р.

ГОЛУБІНСЬКИЙ Гвідон Антонович народився 1909 р. у с. Сарнівка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новомихайлівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 24 грудня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної організації та за антирад. агітацію (статті 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 червня 1958 р.

ГОЛУБКА Олександр Пилипович народився 1893 р. у с. Огульці Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Огульці Валківського р-ну Харківської обл. Робітник Харківського заводу № 183. Заарештований 13 квітня 1938 р. за шпигунську та диверсійну діяльність (статті 54^6, 54^9 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 5 січня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГОЛУБНИЧА Ганна Арсентіївна народилася 1879 р. у с. Щурівка Зміївського пов. Харківської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в с. Щурівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Шевченка. Заарештована 25 серпня 1937 р. за участь у масових заворушеннях (ст. 56^{16} через ст. 16 КК УРСР) і Харківським облсудом 2 жовтня 1939 р. (ст. 56^{16} ч. 1 п. «а» КК УРСР) засуджена на 2 роки позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією частини майна, що їй належить на гуртовому сільгоспдворі. Попереднє ув'язнення зараховано як термін покарання.

ГОЛУБНИЧИЙ Іван Данилович народився 1899 р. у с. Колонтаїв Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Колонтаїв Краснокутського р-ну Харківської обл. Завідувач Колонтаївської філії Харківської промартілі шевців. Заарештований 22 березня 1938 р. за антирад. агітацію, службу в армії Петлюри (статті 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 21 квітня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 січня 1958 р.

ГОЛУБНИЧИЙ Іван Петрович народився 1915 р. у с. Бражківка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бражківка Ізюмського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Чапаєва, тесля. У 1929 р. разом з батьками висланий до м. Котлас Північного

краю, але був повернений за малолітством. Заарештований 19 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 12 червня 1989 р.

ГОЛУБНИЧИЙ Павло Володимирович народився 1901 р. у с. Колонтаїв Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Ковалівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Вісті». Заарештований 17 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі в Хабаровському краї, у 1946 р. звільнений з-під варти достроково. На 1959 р. проживав у с. Сталінське Фрунзенської обл. Реабілітований 8 квітня 1960 р.

ГОЛУБНИЧИЙ Сергій Васильович народився 1901 р. у м. Богодухів Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у м. Богодухів Богодухівського р-ну Харківської обл. Учитель школи № 1. Заарештований 14 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію серед учительського персоналу (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 27 травня 1938 р. засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 1 рік. Ухвалою Найвищого Суду УРСР від 9 вересня 1938 р. справу направлено на нове судочинство, Харківським облсудом 16 жовтня 1938 р. попередній вирок підтверджено.

ГОЛУБОВСЬКИЙ Федір Микитович народився 1903 р. на хут. Іванчуківка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, член ВКП(б) з 1931 р. Проживав на ст. Закомельська Північно-Донецької залізниці. Черговий по станції. Заарештований 23 листопада 1937 р. як член антирад. диверсійно-шкідницької організації (статті 54^{9}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито ДТВ ГУДБ НКВС Північно-Донецької залізниці 16 грудня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГОЛУМБІЄВСЬКИЙ Валентин Денисович (Діонісійович) народився 1900 р. у м. Житомир Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Дар-Надежда Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Серп і молот». В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 24 грудня 1937 р. як член к.-р. польської націоналістичної організації та антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 червня 1966 р.

ГОЛУМБІЄВСЬКИЙ Цезарій Леонтійович народився 1891 р. у с. Биківка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ворошилове Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Петровського. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 27 листопада 1937 р. за к.-р. націоналістичну та пораженську роботу на користь Польщі (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 10 вересня 1960 р.

ГОЛЬБЕРГ (Гольдберг) Айзек Веніамінович народився 1872 р. у Варшаві. Єврей, з робітників, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Робітник фабрики «Кофок». Заарештований 7 листопада 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), 27 січня 1938 р. УДБ НКВС УРСР справу направлено до УДБ ХОУ НКВС на припинення за недостатності доказів злочину. Звільнений з-під варти 14 лютого 1938 р. Справу закрито військовою прокуратурою ХВО 13 грудня 1939 р.

ГОЛЬБЕРГ Яків Ілліч народився 1911 р. у м. Пінськ Пінського пов. Мінської губ. Єврей, з робітників, освіта незакінчена вища, позапарт., до 1935 р. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у Харкові. Старший диспетчер механічного цеху № 1 заводу № 183. У 1928 р. під арештом як член сіоністської організації. Заарештований 23 квітня 1938 р. як член антирад. шпигунської сіоністської організації (статті 54^{6}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 4 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГОЛЬДБЕРГ Айзек Веніамінович, див. *ГОЛЬБЕРГ (Гольдберг) Айзек Веніамінович.*

ГОЛЬДБЕРГ Фолік Йосифович народився 1908 р. у с. Олонежці Аккерманського пов. Бессарабської губ. Єврей, із службовців, освіта початкова, член ВКП(б) з 1932 р. Проживав у Харкові. Майстер заводу «Електросвітлоприлад». Заарештований 15 травня 1938 р. як агент румунської розвідки (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 29 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 січня 1958 р.

ГОЛЬДГОР Мойсей Рувимович народився 1906 р. у м. Маріуполь Маріупольського пов.

Катеринославської губ. Єврей, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник цеху артілі «Побутові доручення». Заарештований 6 квітня 1938 р. як член антирад. терористичної сіоністсько-шпигунської організації (статті 54^6, 54^8, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 11 червня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГОЛЬДЕНБЕРГ Лев Еммануїлович народився 1888 р. у м. Тростянець Брацлавського пов. Подільської губ. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Старший інженер Харківського облмісцевпрому. Заарештований 26 вересня 1937 р. за шпигунську, диверсійну та шкідницьку діяльність (статті 54^6, 54^7, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00439 від 25 липня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 23 травня 1957 р.

ГОЛЬДЕНБЕРГ Розалія Марківна народилася 1891 р. у м. Одеса Одеського пов. Херсонської губ. Єврейка, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Друкарка Харківської обласної контори Промбанку. Заарештована 14 листопада 1937 р. як дружина репресованого (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 25 березня 1938 р.

ГОЛЬДЕНШТЕЙН Геня Давидівна народилася 1913 р. у м. Кишинів Кишинівського пов. Бессарабської губ. Єврейка, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Слухачка робітфаку Харківського інженерно-будівельного інституту. Заарештована 28 вересня 1937 р. за шпигунство на користь Румунії (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 квітня 1938 р. як соціально небезпечний елемент позбавлена волі у ВТТ на 3 роки. Реабілітована 10 вересня 1963 р.

ГОЛЬДІН Берко Абрамович народився 1872 р. у м. Полоцьк Полоцького пов. Вітебської губ. Єврей, із службовців, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач кіоску Союздруку. Заарештований 9 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 11 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у м. Біробіджан Єврейської Автономної обл. Хабаровського краю. Реабілітований 1 лютого 1994 р.

ГОЛЬДІН Леонід Вікентійович народився 1898 р. у с. Блане Варшавської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу «Світло шахтаря». Заарештований 19 грудня 1937 р. як член польської націоналістичної к.-р. повстанської організації (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 червня 1959 р.

ГОЛЬДМАН Ісак Мойсейович народився 1887 р. у Києві. Єврей, із службовців, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Службовець тресту НКОП СРСР «Мобрес». Заарештований 18 січня 1938 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1989 р.

ГОЛЬДМАН Марія Хаїмівна народилася 1894 р. у м. Лодзь Лодзинського пов. Петроковської губ. Єврейка, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Робітниця фабрики ім. Кірова. Заарештована 24 травня 1938 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 жовтня 1939 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 3 роки. Реабілітована 16 листопада 1973 р.

ГОЛЬДМАН Мойсей Аронович народився 1892 р. у м. Лодзь Лодзинського пов. Петроковської губ. Єврей, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник артілі товариства політкаторжан. Заарештований 21 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 12 жовтня 1973 р.

ГОЛЬДМАН-СЕРФ Єлизавета Борисівна народилася 1908 р. у Варшаві. Єврейка, із службовців, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживала в Харкові. Студентка 1-го Харківського медичного інституту. Заарештована 13 жовтня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 30 листопада 1937 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР).

ГОЛЬДФАРБ Лев Григорович народився 1913 р. у м. Голованівськ Балтського пов. Подільської губ. Єврей, з торговців, освіта незакінчена вища, позапарт., член ВЛКСМ з 1930 р. Проживав у Харкові. Студент ХДУ. Заарештований 6 квітня 1938 р. як член антирад. шпигунської організації (статті 54^6, 54^8,

54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 16 жовтня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти. На 1991 р. проживав у Харкові.

ГОЛЬДШМІДТ Іда Мойсеївна народилася 1903 р. у м. Крейцбург Двінського пов. Вітебської губ. Єврейка, з кустарів, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживала в Харкові. Слухач курсів перекваліфікації зубних техніків. Заарештована 4 грудня 1937 р. за шпигунську діяльність, справу закрито УДБ ХОУ НКВС 31 січня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГОЛЬДШТЕЙН Арон Абрамович (Коган Борис Абрамович, Костюк Абрам) народився 1908 р. у м. Рівне Рівненського пов. Волинської губ. Єврей, з кустарів, освіта середня, позапарт., у 1926—1928 рр. член КПЗУ. Проживав у Харкові. Слухач підготовчого курсу Харківського медичного інституту. Заарештований 23 серпня 1932 р. за провокаторську діяльність у КПЗУ та зв’язки з дефензивою (статті 54^{6}, 54^{13} КК УСРР), справу закрито ОВ УВО ДПУ УСРР 27 жовтня 1932 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР), звільнений з-під варти як заарештований помилково замість однофамільця. Заарештований 8 серпня 1937 р. за шпигунство на користь Польщі (ст. 54^{6} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 квітня 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував у м. Котлас Архангельської обл. та в Усольтабі в Іркутській обл., де й помер 28 квітня 1942 р. Реабілітований 21 січня 1958 р.

ГОЛЬДШТЕЙН Мойсей Ілліч народився 1893 р. у міст. Братолюбівка Єлисаветградського пов. Херсонської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Шорник Міськхарчоторгу. Заарештований 22 липня 1938 р. за к.-р. троцькістську пропаганду, наклепи на керівників партії (ст. 54^{10} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 9 квітня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГОЛЬДШТЕЙН Пінхус Лейзерович (Петро Ізраїльович) народився 1897 р. у м. Чортків Чортківського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач ХДУ. Заарештований 24 березня 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 жовтня 1958 р.

ГОЛЬКЕ Емілія Пилипівна народилася 1899 р. у м. Лодзь Лодзинського пов. Петроковської губ. Німкеня, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 20 жовтня 1937 р. як дружина ворога народу (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 24 квітня 1989 р.

ГОЛЬКЕ Оскар Готфрідович народився 1894 р. у м. Лодзь Лодзинського пов. Петроковської губ. Німець, з міщан, освіта неповна середня, позапарт., у 1930—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Майстер фабрики «Червона нитка». Заарештований 12 серпня 1937 р. за розвідувальну та антирад. діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

ГОЛЬНІТ Христофор Адольфович народився 1901 р. у с. Єлизаветпіль Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піски Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Правда». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 11 лютого 1938 р. за вороже ставлення до заходів партії та рад. влади, к.-р. фашистську діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 14 жовтня 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 9 березня 1989 р.

ГОЛЬТВЯНИЦЯ Кузьма Васильович народився 1901 р. у с. Кобзівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кобзівка Красноградського р-ну Харківської обл. Тракторист МТС. У 1929 р. за ст. 58^{2} КК УСРР засуджений на 1 рік позбавлення волі. Заарештований 27 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бамтабі. Постановою УДБ ХОУ НКВС від 9 лютого 1939 р. ухвалу від 15 листопада 1937 р. скасовано зі звільненням з-під варти.

ГОЛЬЦ Віктор Андрійович народився 1916 р. у с. Краснопавлівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Німець, з торговців, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Краснопавлівка Лозівського р-ну Харківської обл. Робітник Краснопавлівської скотобійні. Заарештований 11 лютого 1938 р. як член к.-р. шпигунської організації (стат-

ті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 вересня 1958 р.

ГОЛЬЦ Вільгельм Георгійович народився 1878 р. у с. Пулино-Гута Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Лиман Другий Дворічанського р-ну Харківської обл. Робітник Топольської МТС. У 1933 р. розкуркулений. У 1934 р. висланий за межі села. У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 січня 1938 р. за антирад. агітацію та шпигунську роботу (статті 54^{1} п. «а», 54^{10} ч. 1 КК УРСР), помер [20] травня 1939 р. у Харківській в'язниці. ХОС 31 липня 1939 р. справу закрито через смерть підслідного. Реабілітований 31 січня 1992 р.

ГОЛЬЦ Генріх Фрідріхович народився 1881 р. у с. Акимівка Мелітопольського пов. Таврійської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Краснопавлівка Лозівського р-ну Харківської обл. Робітник Харківської облконтори Союзшкіри. Заарештований 11 лютого 1938 р. як член к.-р. фашистської організації та за к.-р. роботу (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 вересня 1958 р.

ГОЛЬЦ Олександр Михайлович народився 1889 р. у с. Кальчинівка [Катеринославської губ.] Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Краснопавлівка Лозівського р-ну Харківської обл. Робітник Краснопавлівської контори Заготзерна. Заарештований 11 лютого 1938 р. як член к.-р. шкідницького німецького угруповання (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 березня 1989 р.

ГОЛЬЦ Федір Андрійович народився 1912 р. у с. Краснопавлівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Німець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Лозова Харківського р-ну Харківської обл. Бухгалтер Лозівської міськради. Заарештований 20 січня 1938 р. за ворожі настрої, к.-р. підривну діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 вересня 1958 р.

ГОЛЬЧАК Вільгельм Людвігович, див. *ГОЧАЛЬК (Гольчак) Вільгельм Людвігович.*

ГОЛЬЧЕНКО Іван Григорович народився 1905 р. у с. Писарівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Парасковія Шляхова Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Шлях незаможника». У 1929 р. розкуркулений. У 1930 р. під слідством ДПУ УСРР за к.-р. агітацію. Заарештований 3 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі. Реабілітований 26 червня 1989 р.

ГОЛЯН Андрій Трифонович народився 1887 р. у с. Олександрівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у сел. Нагірна Ігрушка Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Войкова. Розкуркулений. Полтавським окрсудом 2 жовтня 1929 р. (статті 54^{8}, 54^{10} КК УСРР) засуджений на 10 років позбавлення волі. У 1936 р. звільнений з-під варти достроково. Заарештований 6 серпня 1937 р. за к.-р. троцькістську агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бурзалізничтабі на ст. Ізвєсткова Амурської залізниці та Бамтабі на ст. Бірокан Уссурійської залізниці. Реабілітований 7 червня 1989 р.

ГОЛЯНТ-ГОЛОВСЬКИЙ Костянтин Михайлович народився 1888 р. у с. Трясини Люблінської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Інженер-економіст енергозбуту Харенерго. Заарештований 4 березня 1938 р. за к.-р. троцькістську пропаганду, вихваляння ворога народу Троцького (статті 54^{8} через ст. 17, 54^{10} ч. 1 КК УРСР), 19 квітня 1939 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 25 травня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) з анулюванням підписки про невиїзд.

ГОЛЯХОВСЬКИЙ Володимир Олексійович народився 1899 р. і проживав у Харкові. Росіянин, із службовців, освіта вища, позапарт. Викладач ХАДІ, доцент. Заарештований 15 березня 1938 р. як член антирад. білогвардійської організації, за диверсії на залізниці (статті 54^{9}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 10 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 9 липня 1957 р.

ГОМЕЛА Іван Васильович народився 1892 р. у с. Максимівка Харківської губ.

Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу № 183. Заарештований 14 квітня 1938 р. за шпигунську та диверсійну діяльність (статті 54^6, 54^9 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 13 січня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГОМОЛКО Микола Олександрович народився 1887 р. у м. Таганрог Міуського окр. області Війська Донського. Українець, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Управитель Головцелюлози. Заарештований 15 липня 1938 р. як член бойової повстанської білогвардійської організації (статті 54^2, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 листопада 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 березня 1989 р.

ГОМОН Тарас Матвійович народився 1892 р. у с. Борова Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Борова Борівського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 4 березня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 28 квітня 1939 р. засуджений на 3 роки позбавлення волі з обмеженням прав на 2 роки. Реабілітований 26 травня 1995 р.

ГОМОН Федір Тимофійович народився 1893 р. у с. Шопино Бєлгородського пов. Курської губ. Росіянин, із службовців, освіта вища, у 1918—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Начальник 2-го відділення служби колії Півд. залізниці. Заарештований 21 серпня 1937 р. як член диверсійної шкідницької організації (статті 54^7, 54^8, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 26 серпня 1938 р. (статті 54^7, 54^8 через ст. 20, 54^{11} КК УРСР) засуджений на 15 років позбавлення волі у в'язниці з пораженням у правах на 5 років та конфіскацією особистого майна. Термін покарання відбував у Північсхідтабі, де й помер 9 квітня 1943 р. Реабілітований 6 лютого 1957 р.

ГОМОРА Яків Юхимович, див. *ГАМОРА (Гомора) Яків Юхимович***.**

ГОМУЛЬСЬКИЙ Михайло Петрович народився 1894 р. у м. Стольнове Радомської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чоботар фабрики «Прогрес». Заарештований 24 березня 1938 р. як член польської диверсійної шпигунської організації (статті 54^1 п. «а», 54^9, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 березня 1958 р.

ГОНГАЛО Павло Карлович народився 1890 р. у с. Красносілка Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Моначинівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 3-го Комінтерну. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 19 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 17 квітня 1959 р.

ГОНДЕЛЬ Борис Клавдійович народився 1896 р. на ст. Ніцгаль у Двінському пов. Вітебської губ. Латвієць, з міщан, освіта середня, позапарт., до 1922 р. член РКП(б). Проживав у Харкові. Технік Харківської контори Головалюмінію. Заарештований 29 березня 1938 р. як член к.-р. націоналістичної латвійської організації та за шпигунську діяльність (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1989 р.

ГОНДИК Людвіг Войцехович народився 1883 р. у с. Соколовице Пінчовського пов. Келецької губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Водолага Нововодолазького р-ну Харківської обл. Робітник Харківського канатного заводу. Заарештований 14 лютого 1938 р. за службу урядником та вартовим у білих, побиття робітників та селян, к.-р. настрої (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 листопада 1938 р. у Харкові. Реабілітований 24 березня 1961 р.

ГОНЖ Терентій Германович народився 1883 р. у с. Павлиш Олександрійського пов. Херсонської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1930—1934 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник ремонтної контори ЖБК. Заарештований 13 квітня 1938 р. за шпигунську та диверсійну діяльність (статті 54^6, 54^9 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 22 вересня 1938 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР), з-під варти звільнений 11 листопада 1938 р.

ГОНТАР Єгор Миколайович народився 1908 р. у с. Чернещина Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Чернещина Борівського р-ну Харківської обл. Бригадир взуттєвої майстерні «Рекорд». У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 22 вересня 1937 р. за антирад.

агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 12 квітня 1963 р.

ГОНТАР Єгор Охрімович народився 1887 р. у с. Шипувате Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шипувате Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Робітник МТС. У [1929 р.] розкуркулений. Заарештований 4 травня 1938 р. за к.-р. агітацію і терористичні наміри (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 26 лютого 1939 р. засуджений на 4 роки позбавлення волі в ЗМУ з обмеженням прав на 1 рік. Реабілітований 24 лютого 1989 р.

ГОНТАР Іван Микитович народився 1904 р. на хут. Абрамів Яр Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Абрамів Яр Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник приймального пункту цукрових буряків на ст. Гусинка Північно-Донецької залізниці. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 23 березня 1989 р.

ГОНТАР Іван Олексійович народився 1892 р. у с. Хрестище Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нагорна Іграшка Зачепилівського р-ну Харківської обл. Завідувач складу ст. Зачепилівка Півд. залізниці. Заарештований 18 квітня 1938 р. як член к.-р. організації та за антирад. агітацію (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 7 грудня 1956 р.

ГОНТАР Михайло Якимович народився 1914 р. у с. В'язова Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. В'язова Краснокутського р-ну Харківської обл. Робітник Ананьївського племінного господарства. Заарештований 13 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію, шкідництво та крадіжки (статті 54^{10}, 170 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Південтабі в м. Улан-Уде Бурят-Монгольської АСРР і м. Воркута Комі АРСР. На 1958 р. проживав у м. Олександрія Кіровоградської обл. Реабілітований 18 жовтня 1958 р.

ГОНТАР Пилип Микитович народився 1905 р. на хут. Абрамів Яр Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Вишнівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник птахорадгоспу «Паризька комуна». У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 14 квітня 1938 р. за к.-р. розвідувальну діяльність на користь іноземної держави (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 квітня 1958 р.

ГОНТАР Федір Микитович народився 1893 р. на хут. Абрамів Яр Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Балки Куп'янського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник птахорадгоспу «Паризька комуна». У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 15 квітня 1938 р. за к.-р. розвідувальну діяльність на користь іноземної держави (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 квітня 1958 р.

ГОНТАРЕНКО Федір Михайлович народився 1877 р. у с. Чепіль Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Чепіль Балаклійського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Плуг і молот». Заарештований 4 вересня 1937 р. як член к.-р. повстанської організації (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 25 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Північсхідтабі, де й помер 22 листопада 1938 р. Реабілітований 22 березня 1957 р.

ГОНТАРЧУК Павло Архипович народився 1877 р. у м. Люблін Люблінської губ. Білорус, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Священик Казанської церкви. У 1922 р. під арештом за к.-р. агітацію. У 1925 р. під арештом органів ДПУ. Заарештований 27 жовтня 1937 р. як член к.-р. угруповання духівництва та за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 2, 54^{11} КК УРСР), помер 28 листопада 1937 р. у Харківській змішаній в'язниці. Реабілітований 25 травня 1962 р.

ГОНТОВИЙ Павло Андрійович народився 1908 р. у м. Полтава Полтавської губ. Українець, з кустарів, освіта вища, позапарт., у 1929—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Начальник центральної служби захисту Харенерго. Заарештований 1 вересня 1937 р.

як член к.-р. троцькістської організації та за шкідництво (статті 54^{9}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 10 грудня 1937 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 10 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 4 серпня 1956 р.

ГОНЧАР Андрій Олександрович народився 1906 р. у с. Непокрите Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Непокрите Старосалтівського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу ім. Шевченка. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. У 1931 р. висланий до Північного краю. У 1932 р. із заслання втік. У 1933 р. заарештований і висланий до м. Перм Уральської обл. Заарештований 10 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у ВТТ в Іркутській обл. На 1967 р. проживав у радгоспі «Більшовик» у Борисовському р-ні Бєлгородської обл. Реабілітований 19 травня 1967 р.

ГОНЧАР Гнат Григорович народився 1887 р. у с. Барвінкове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1906—1914 рр. член партії соціалістів-революціонерів, у 1930—1933 рр. член ВКП(б). Проживав у м. Барвінкове Барвінківського р-ну Харківської обл. Пекар хлібопекарні. Заарештований 9 березня 1938 р. як член антирад. організації та за антирад. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і Харківським облсудом 23 червня 1939 р. виправданий. На 1942 р. завідувач заготівельного пункту Союзутилю. Заарештований 28 квітня 1942 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 2 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 9 січня 1943 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Сибтабі в м. Маріїнськ Кемеровської обл. На 1956 р. проживав у м. Ворошиловград Ворошиловградської обл. Реабілітований 10 березня 1958 р.

ГОНЧАР Данило Єпіфанович народився 1876 р. у с. Непокрите Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Непокрите Вовчанського р-ну Харківської обл. Церковний староста. Заарештований 22 лютого 1938 р. за антирад. діяльність, агітацію проти колгоспного ладу (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито Вовчанським РВ НКВС 27 червня 1938 р. (ст. 5 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГОНЧАР Іван Вікентійович народився 1911 р. у с. Нові Габи [Дісненського] пов. Віленської губ. Білорус, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Маріуполь Донецької обл. Робітник заводу ім. Ілліча. Заарештований 17 жовтня 1937 р. у Харкові за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

ГОНЧАР Олександр Іванович народився 1882[0] р. у с. Непокрите Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Посильний 3-го експериментального млинзаводу. У 1929 р. майно конфісковане. Ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 1 грудня 1929 р. (статті 58^{8}, 58^{10} КК РСФРР) позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Заарештований 6 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Юргинському відділенні Сибтабу на ст. Юрга-1 Томської залізниці. Реабілітований 1 лютого 1994 р.

ГОНЧАРЕВСЬКИЙ Микола Андрійович народився 1880 р. у с. Чепіль Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Капітолівка Ізюмського р-ну Харківської обл. Робітник пункту приймання молока. Заарештований 6 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1939 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 27 листопада 1990 р.

ГОНЧАРЕНКО Василь Михайлович народився 1873 р. у с. Донецька Слобода Богучарівського пов. Воронезької губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Комірник Харківського фінансового інституту. Заарештований 1 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 2 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 6 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 9 травня 1958 р.

ГОНЧАРЕНКО Володимир Олександрович народився 1893 р. у м. Суми Сумського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, у 1925—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Олександрівка Золочівського р-ну Харківської обл. Заступник директора Конгресівського цукрозаводу. Заарештований 22 серпня 1937 р. за підривну шкідницьку діяльність (статті 54^{7}, 97, 99 ч. 1, 101 КК УРСР) і спецколегією Харківського облсуду 7 ве-

ресня 1937 р. (статті 54^7, 54^{11} КК УРСР) засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років і конфіскацією майна. Ухвалою Верховного Суду УРСР від 9 вересня 1938 р. вирок суду скасовано, справу направлено на новий розгляд зі стадії досудового слідства. Помер 29 вересня 1938 р. у [Харківській в'язниці]. Реабілітований 31 грудня 1957 р. і 28 липня 1993 р.

ГОНЧАРЕНКО Гаврило Григорович народився 1878 р. у с. Лещинівка Кобеляцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Гайдарівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 2 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і Харківським облсудом 17 травня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

ГОНЧАРЕНКО Григорій Михайлович народився 1899 р. у с. Костянтинівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Костянтинівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Робітник Ананьївського цукрозаводу. Заарештований 21 грудня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 квітня 1989 р.

ГОНЧАРЕНКО Григорій Михайлович народився 1897 р. у с. Черемушна Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, член ВКП(б) з 1919 р. Проживав у Харкові. Харківський облуповноважений наркома заготівель. Заарештований 10 червня 1938 р. (статті 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 11 липня 1939 р. (статті 54^7, 54^8 через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) засуджений на 15 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Термін покарання відбував у Північсхідтаблі. Ухвалою військової колегії Верховного Суду СРСР від 23 листопада 1939 р. справу направлено на дослідування. Справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 3 січня 1940 р., звільнений з-під варти 25 червня 1940 р.

ГОНЧАРЕНКО Іван Єгорович народився 1900 р. у с. Балки Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, член ВКП(б). Проживав у с. Тростянець Тростянецького р-ну Харківської обл. Начальник дорожнього райвідділу. Заарештований 16 квітня 1938 р. як член антирад. троцькістської організації правих (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 21 січня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГОНЧАРЕНКО Іван Микитович народився 1892 р. у с. Анновка Курської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав [на хут. Старий Хутір] Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Сільгосппробітник Підсереднянського радгоспу. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 23 грудня 1937 р. за антирад. агітацію, пораженські погляди та терористичні наміри (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 квітня 1989 р.

ГОНЧАРЕНКО Іван Родіонович народився 1889 р. у м. Зміїв Зміївського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Зміїв Зміївського р-ну Харківської обл. Майстер депо ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 19 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію та неякісний ремонт вагонів (статті 54^{10} ч. 1, 56^{30} п. «а» КК УРСР), а 19 січня 1939 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд. Справу закрито ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Основа Півд. залізниці 21 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГОНЧАРЕНКО Карпо Іларіонович народився 1884 р. у с. Веселе Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кочеток Чугуївського р-ну Харківської обл. Головний бухгалтер Чугуївського лісотехнікуму. Заарештований 11 вересня 1938 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 3 квітня 1939 р. засуджений на 1 рік позбавлення волі, попереднє ув'язнення зараховано як термін покарання зі звільненням з-під варти. Реабілітований 7 грудня 1993 р.

ГОНЧАРЕНКО Карпо Опанасович народився 1896 р. у с. Вільшани Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вільшани Харківського р-ну Харківської обл. Робітник харківської СШ № 67. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 6 серпня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у м. Свободний Хабаровського краю. На 1959 р. проживав у Харкові. Реабілітований 30 січня 1959 р.

ГОНЧАРЕНКО Лідія Матвіївна народилася 1910 р. і проживала в Харкові. Українка, із службовців. освіта середня, позапарт. Працівник нормативно-дослідної станції Індубуду. Заарештована 8 листопада 1937 р. як дружина засудженого за шпигунство (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР

від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 3 роки. Реабілітована 24 жовтня 1989 р.

ГОНЧАРЕНКО Олександр Костянтинович народився 1896 р. на хут. Горби Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Бухгалтер споживкооперації. Заарештований 30 червня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 27 липня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

ГОНЧАРЕНКО Олексій Якимович народився 1912 р. у с. Морозівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Герсеванівське Лозівського р-ну Харківської обл. Електромонтер 4-ї дистанції сигналізації та зв'язку Півд. залізниці. Заарештований 19 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбував у Печортабі. Після звільнення з-під варти проживав у с. Вільхуватка Савинського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Балаклія Донецької залізниці. Реабілітований 6 березня 1959 р.

ГОНЧАРЕНКО Омелян Євдокимович народився 1879 р. у с. Цареборисів Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Сторож магазину Книгокульторгу. У 1930 р. під слідством ДПУ УСРР як член к.-р. організації. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 16 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 26 квітня 1939 р. засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований 24 лютого 1994 р.

ГОНЧАРЕНКО Павло Васильович народився 1896 р. у с. Веселе Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Веселе Липецького р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник свинорадгоспу «Липці». У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 16 вересня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 6 травня 1989 р.

ГОНЧАРЕНКО Павло Іванович народився 1891 р. у с. Бездрик Сумського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на ст. Закомельська Північно-Донецької залізниці. Начальник станції. Заарештований 8 серпня 1938 р. як член польської шкідницької організації (статті 54^{7}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито прокуратурою Північно-Донецької залізниці 29 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГОНЧАРЕНКО Федір Карпович народився 1897 р. у Харкові. Українець, з робітників, освіта середня спеціальна, позапарт., до 1937 р. член ВКП(б). Служив у м. Проскурів Кам'янець-Подільської обл. Начальник зв'язку 1-го кінного корпусу. Заарештований 7 листопада 1937 р. за участь у військовій фашистській змові (статті 54^{1} «б», 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито ОВ НКВС [військового з'єднання] 5083 24 квітня 1939 р. (ст. 197 КПК УРСР). Звільнений з-під варти 16 травня 1939 р.

ГОНЧАРЕНКО Федот Григорович народився 1880 р. у с. Коломак Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Коломак Коломацького р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 9 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 1 лютого 1994 р.

ГОНЧАРЕНКО Яків Олексійович народився 1894 р. у міст. Миропілля Суджанського пов. Курської губ. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у сел. Південний Харківського р-ну Харківської обл. Бухгалтер будинку відпочинку. У 1920 і 1924 рр. під слідством органів ЧК-ДПУ за службу в Білій армії. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 17 травня 1933 р. (статті 54^{10}, 54^{13} КК УСРР) висланий до Казахстану на 3 роки. На засланні перебував у м. Алма-Ата. Заарештований 3 грудня 1937 р. як білий офіцер та за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Помер 1 жовтня 1956 р. Реабілітований 23 серпня 1989 р. і 24 лютого 1958 р.

ГОНЧАРИК Михайло Павлович народився 1913 р. у с. Романівщина [Ошмянського пов. Віленської губ.]. Білорус, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу «Червоний Жовтень». Заарештований 10 липня 1938 р. за шпигунську роботу на користь польської розвідки (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито військовою прокуратурою ХВО 26 квітня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГОНЧАРОВ Андрій Опанасович народився 1869[70] р. у с. Андріївка Зміївського пов.

Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав і працював теслею у радгоспі «Комуніст» Балаклійського р-ну Харківської обл. У 1930 р. розкуркулений, від вислання ухилився, засуджений на 1 рік примусових робіт за опір під час розкуркулення. Заарештований 17 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), 24 жовтня 1937 р. справу направлено на розгляд судової трійки ХОУ НКВС. Рішення у справі відсутнє. Балаклійським РВ НКВС 28 березня 1941 р. справу передано до 1-го спецвідділу для зберігання в архіві з огляду на похилий вік обвинуваченого.

ГОНЧАРОВ Андрій Петрович народився 1890 р. на хут. Дехтярне Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Дехтярне Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Нове життя». У 1931 р. розкуркулений, майно передано до колгоспу. Заарештований 22 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Каргопольтабі. Реабілітований 30 червня 1989 р.

ГОНЧАРОВ Борис Ісакович народився 1886 р. у м. Кобеляки Кобеляцького пов. Полтавської губ. Єврей, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу № 135. Заарештований 16 квітня 1938 р. за шпигунську диверсійну діяльність (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 вересня 1938 р. (ст. 54^{6} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 30 травня 1958 р.

ГОНЧАРОВ Василь Максимович народився 1894 р. у с. Петропілля Зміївського пов. Харківської губ. Українець, з поміщиків, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Боєць охорони дільниці № 125 Військбуду. Заарештований 28 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 квітня 1989 р.

ГОНЧАРОВ Василь Степанович народився 1897 р. у с. Подоли Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Подоли Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник дистанції зв'язку ст. Куп'янськ-Вузл. Північно-Донецької залізниці. Заарештований 12 січня 1938 р. за службу в Білій армії під час Громадянської війни (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито ДТВ ГУДБ НКВС Північно-Донецької залізниці 8 грудня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГОНЧАРОВ Дмитро Васильович народився 1907 р. у с. Стужень Старооскольського пов. Курської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, у 1931—1938 рр. член ВКП(б). Проживав у сел. Куп'янськ-Вузл. Куп'янського р-ну Харківської обл. Завідувач сектора культури і пропаганди політвідділу ст. Куп'янськ-Вузл. Північно-Донецької залізниці. Заарештований 14 січня 1938 р. як член к.-р. диверсійної організації (статті 54^{7}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 30 жовтня 1938 р. (ст. 54^{7}, 54^{8} через ст. 20, 54^{11} КК УРСР) засуджений до 12 років ув'язнення з пораженням у правах на 5 років і конфіскацією особистого майна. Термін покарання відбував у Норільтабі. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 серпня 1945 р. за високі виробничі показники та відмінну поведінку в побуті термін покарання знижено на 1 рік. Центральною комісією МВС, МДБ і прокурора СРСР 28 липня 1948 р. визнаний особливо небезпечним злочинцем, що підлягає утриманню в особливій в'язниці МВС. Перебував під вартою в Александрівській тюрмі МВС в Іркутській обл. Згідно з нарядом МДБ СРСР від 22 лютого 1949 р. направлений у заслання на поселення до Красноярського краю. Реабілітований 6 квітня 1957 р.

ГОНЧАРОВ Євген Олександрович народився 1910 р. у Харкові. Росіянин, із службовців, освіта середня, позапарт. Служив у с. [Мала] Сазанка Свободненського р-ну Амурської обл. Артилерист дивізіону броньованих катерів Зейського загону Амурської військової флотилії, старший лейтенант. Заарештований 29 жовтня 1937 р. як член к.-р. троцькістської шпигунської диверсійної організації (статті 58^{1} «б», 58^{8}, 58^{9}, 58^{11} КК РРФСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 25 березня 1938 р. засуджений до ВМП з конфіскацією всього майна. Розстріляний 25 березня 1938 р. у м. Хабаровськ. Реабілітований 3 жовтня 1957 р.

ГОНЧАРОВ Йосип Адамович народився 1900 р. у с. Косове Слонімського пов. Гродненської губ. Білорус, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Робітник склозаводу. Заарештований 18 квітня 1938 р. як член шпигунської повстанської організації (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 лютого 1958 р.

ГОНЧАРОВ Йосип Михайлович народився 1890 р. у м. Путивль Путивльського пов.

Курської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Машиніст депо «Жовтень» ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 12 серпня 1937 р. як член к.-р. монархічної організації та шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 вересня 1937 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Івдельтабі. Реабілітований 5 лютого 1957 р.

ГОНЧАРОВ Йосип Порфирович народився 1894 р. у с. Осіївка Подільської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1925—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Керуючий будинками заводу № 193. Заарештований 19 листопада 1937 р. як член польської шпигунської диверсійної організації (статті 54^{1} п. «а», 54^{9} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 липня 1956 р.

ГОНЧАРОВ Микола Артемович народився 1900 р. у с. Великі Хутори Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у с. Гракове Чугуївського р-ну Харківської обл. Учитель молодших класів у радгоспі № 7. Заарештований 28 червня 1938 р. як член к.-р. організації та за антирад. агітацію (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і Харківським облсудом 25 березня 1939 р. засуджений на 5 років позбавлення волі з ураженням у правах на 2 роки. Ухвалою Верховного Суду УРСР від 3 липня 1939 р. справу повернено на новий розгляд в іншому складі суду. Харківським облсудом 28 листопада 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

ГОНЧАРОВ Олексій Сергійович народився 1893 р. у с. Мартове Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мартове Печенізького р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Комінтерну. Заарештований 19 квітня 1938 р. за шпигунство (ст. 54^{6} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 23 травня 1939 р. (статті 54^{6} ч. 1, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 5 років. Справу закрито військовою колегією Верховного Суду СРСР 5 лютого 1940 р. зі звільненням з-під варти.

ГОНЧАРОВ Омелян Никанорович народився 1886 р. у с. Коломак Валківського пов. Харківської губ. Українець, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Заступник головного бухгалтера Харбурсанбуду. Заарештований 26 жовтня 1937 р. як член антирад. націоналістичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амурзалізничтабі у м. Хабаровськ Хабаровського краю. Реабілітований 2 серпня 1968 р.

ГОНЧАРОВ Павло Романович народився 1898 р. у с. Гракове Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Бухгалтер заводу «Змичка». Заарештований 1 березня 1938 р. за к.-р. агітацію (статті 54^{2}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 лютого 1989 р.

ГОНЧАРОВ Степан Федорович народився 1871 р. у с. Костянтинівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Костянтинівка Зміївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 27 квітня 1931 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УСРР), справу закрито Зміївським райвідділком Харківського опер-сектора ДПУ 27 серпня 1931 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). У 1931 р. висланий до Північного краю, у 1932 р. із заслання втік. Заарештований 7 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 10 січня 1992 р.

ГОНЧАРОВ Тимофій Андрійович народився 1894 р. на хут. Радькове Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гонтарівка Старосалтівського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 17 вересня 1937 р. як особа без певних занять, майно якої націоналізовано в 1929 р. (статті 54^{10} ч. 1, 69, 80 ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 16 червня 1989 р.

ГОНЧАРОВ Яким Іванович народився 1895 р. у с. Булахівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Самійлівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу ім. газети «Ізвєстія». У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 25 грудня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10}

ч. 1 КК УРСР), справу закрито прокурором Близнюківського р-ну 10 травня 1939 р. (статті 4 п. «д», 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГОНЧАРОВ Яків Кузьмич народився 1896 р. у с. Генове Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Генове Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Нове життя». Заарештований 21 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бамтабі в м. Хабаровськ Хабаровського краю. Реабілітований 21 березня 1989 р.

ГОНЧАРОВА Марфа Андріївна народилася 1907 р. у с. Малинівка Зміївського пов. Харківської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Робітниця їдальні 228-го конвойного полку військ НКВС. Заарештована 14 січня 1938 р. за к.-р. фашистську агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито військовою прокуратурою прикордонних і внутрішніх військ НКВС по Харківській обл. 1 серпня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГОНЧАРУК Василь Михайлович народився 1876 р. у с. Коло-Михайлівка Вінницького пов. Подільської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер житлоспілки Жовтневого р-ну. У 1921 і 1922 рр. під арештом органів ДПУ у м. Вінниця за службу у к.-р. арміях. Заарештований 31 серпня 1937 р. за к.-р. фашистську діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 березня 1958 р.

ГОНЧАРУК Василь Родіонович народився 1899 р. у с. Грим'ячка Летичівського пов. Подільської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Робітник малярної станції. У 1922 р. під арештом як член політбанди.У 1928 р. ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР як контрабандист та учасник виступів проти рад. влади висланий за межі України на 5 років. У 1934 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 серпня 1937 р. за к.-р. діяльність, як контрабандист і учасник куркульсько-петлюрівського повстання проти рад. влади (ст. 54^{13} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 серпня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 червня 1962 р.

ГОНЧАРУК Іван Миколайович народився 1902 р. у с. Красносілка Заславського пов. Волинської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Калюжне Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 14-річчя Жовтня. Заарештований 27 грудня 1937 р. за к.-р. фашистську агітацію та шпигунство (статті 54^6, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 серпня 1989 р.

ГОНЧАРУК Іван Харитонович народився 1882 р. у с. Лісничівка Балтського пов. Подільської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Без певного місця проживання. Без певних занять. У 1927 р. розкуркулений. У 1930 р. позбавлений виборчих прав і висланий за межі УСРР. Заарештований 3 вересня 1937 р. РСМ м. Харкова за втечу з місця заслання та к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 17 січня 1994 р.

ГОНЧАРУК Михайло Васильович народився 1911 р. у с. Коло-Михайлівка Вінницького пов. Подільської губ. Українець, із службовців, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Планувальник Харківського металоштампувального заводу. Заарештований 31 серпня 1937 р. за українську націоналістичну фашистську діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 12 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 березня 1958 р.

ГОНЧАРУК Олександр Васильович народився 1908 р. у с. Коло-Михайлівка Вінницького пов. Подільської губ. Українець, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Проектувальник Шахтобуду. Заарештований 31 серпня 1937 р. за українську націоналістичну фашистську діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 12 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 березня 1958 р.

ГОНЧУК (Ганчук) Іван Ілліч народився 1903 р. на хут. Лазуківка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Помічник машиніста депо ім. Кірова ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 11 жовтня 1938 р. як член антирад. шкідницької організації (статті 54^9, 54^{11} КК УРСР), справу закрито ДТВ ГУДБ НКВС Півд. залізниці 17 серпня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГОНЯК (Ганяк) Григорій Дем'янович народився 1892 р. у с. Долина Тлумацького пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Сахновщина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 15 серпня 1937 р. за ворожі настрої, к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1989 р.

ГОППЕ Вільгельм Юліусович народився 1880 р. у сел. Брачки Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гракове Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію на користь Німеччини (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 червня 1989 р.

ГОПТА Антон Кузьмич народився 1895 р. у с. Токарівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, член ВКП(б) з 1929 р. Проживав у Харкові. Майстер-сталевар заводу № 183. Заарештований 6 лютого 1938 р. за здійснення диверсійних актів у мартенівському цеху (ст. 54^{9} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 13 квітня 1938 р. (статті 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 січня 1957 р.

ГОРАЙ Антон Йосифович народився 1874 р. у с. Шиєцька Буда Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Новопавлівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Ворошилова. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 24 грудня 1937 р. як член к.-р. польської націоналістичної організації та за антирад. агітацію (статті 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 серпня 1989 р.

ГОРАЙ Гвідон Людвігович народився 1893 р. на хут. Василеве Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, з дворян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Миколо-Комишувата Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Шевченка. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 листопада 1937 р. за к.-р. роботу (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 1 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

ГОРАЙ Дем'ян Антонович народився 1914 р. у с. Шиєцька Буда Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новопавлівка Красноградського р-ну Харківської обл. Тракторист колгоспу ім. Ворошилова. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 24 грудня 1937 р. як член куркульського к.-р. угруповання та за к.-р. агітацію (статті 54^{11}, 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 серпня 1989 р.

ГОРАЙ Домінік Францович народився 1900 р. у с. Покостівка Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, з дворян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тишенківка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Жовтневої революції. В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 24 листопада 1937 р. за к.-р. націоналістичну шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 15 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 11 грудня 1965 р.

ГОРАЙ Мар'ян Людвігович народився 1899 р. у с. Покостівка Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, з дворян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Миколо-Комишувата Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Т. Г. Шевченка. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 листопада 1937 р. за к.-р. націоналістичну та шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 11 серпня 1989 р.

ГОРАЙ Пилип Антонович народився 1904 р. у с. Шиєцька Буда Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, з дворян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новопавлівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Ворошилова. У 1933 р. за невиконання держзабов'язань засуджений на 3 міс. примусових робіт. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 листопада 1937 р. за к.-р. націоналістичну діяльність на користь Польщі (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 1 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 29 квітня 1961 р.

ГОРАЛЬЧИК Валентина Степанівна народилася 1897 р. і проживала у Харкові. Українка, із службовців, освіта середня, позапарт. Друкарка Українського НДІ соціалістичного землеробства. Заарештована 16 жовтня 1937 р. як дружина ворога народу (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 7 березня 1938 р. за відсутності складу злочину.

ГОРАЛЬЧИК Теодор Антон Федорович народився 1893 р. у м. Скерневіце Скерневіцького пов. Варшавської губ. Поляк, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Інспектор Харківського облводтрансу. Заарештований 13 серпня 1937 р. за розвідувальну та антирад. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 24 вересня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

ГОРАН Федір Захарович народився 1879 р. у с. Тарасівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Чорнороб пункту приймання сіна. У 1927 р. під слідством ОДПУ за антирад. діяльність. Заарештований 2 квітня 1938 р. за к.-р. розвідувальну діяльність на користь іноземної держави (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 липня 1960 р.

ГОРАН Хаїм Овсійович народився 1906 р. у м. Двінськ Двінського пов. Вітебської губ. Єврей, з робітників, освіта вища, позапарт., член ВЛКСМ з 1928 р. Служив у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Помічник начальника штабу окремого саперного батальйону 14-го стріл. корпусу. Заарештований 31 грудня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної латинської організації та за шпигунство (статті 54^{1} п. «б», 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Головною військовою прокуратурою 4 березня 1940 р. (ст. 204 п. «б» КПК РРФСР). Звільнений з-під варти 28 березня 1940 р.

ГОРАНСЬКИЙ Петро Миколайович народився 1884 р. у стан. Нижньочирська області Війська Донського. Росіянин, з дворян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Завгосп СШ № 17. Заарештований 6 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 27 квітня 1989 р.

ГОРАЩУК Василь Іванович народився 1893 р. у с. Мар'янівка Верхньодніпровського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Завідувач торгової частини міжрайонної філії Книгокульторгу. У 1932 р. під слідством за шпигунство. Заарештований 1 листопада 1937 р. за шпигунську та к.-р. українську націоналістичну діяльність (статті 54^{6} п. «а», 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 5 листопада 1957 р.

ГОРБ Данило Дмитрович народився 1908 р. у с. Барвінкове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Барвінкове Барвінківського р-ну Харківської обл. Робітник заводу ім. Сталіна у м. Краматорськ Донецької обл. Заарештований 4 квітня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 22 червня 1939 р. засуджений на 3 роки позбавлення волі з обмеженням прав на 1 рік. Реабілітований 14 квітня 1995 р.

ГОРБ Микола Степанович народився 1877 р. у с. Барвінкове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Барвінкове Барвінківського р-ну Харківської обл. Сторож робкоопу при Барвінківському зернорадгоспі ім. 7-го З'їзду Рад. У 1933 р. розкуркулений і позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 березня 1938 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 2 КК УРСР) і Харківським облсудом 26 вересня 1938 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 5 років позбавлення волі

у віддалених місцевостях з обмеженням прав на 2 роки. Реабілітований 7 грудня 1993 р.

ГОРБ Митрофан Антонович народився 1899 р. у с. Запаро-Мар'ївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. На 1931 р. проживав у с. Запаро-Мар'ївка Краматорського р-ну. Член колгоспу ім. Ворошилова. У 1923 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Ухвалою особливої наради при колегії ДПУ від 19 липня 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. На засланні перебував у м. Архангельськ. На 1937 р. проживав у с. Нікополь Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Радянський хлібороб». Заарештований 2 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію серед колгоспників (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 11 липня і 14 червня 1989 р.

ГОРБ Федір Ілліч народився 1897 р. у с. Барвінкове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Барвінкове Барвінківського р-ну Харківської обл. Робітник паливного складу в м. Слов'янськ Донецької обл. Заарештований 28 березня 1938 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито Барвінківським РВ НКВС 5 квітня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР), звільнений з-під варти 19 травня 1939 р.

ГОРБАНЬ Антон Артемович народився 1866 р. у с. Горбані Полтавського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Без певних занять, у минулому ієромонах. Заарештований 26 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію серед церковників (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 3 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 2 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 29 березня 1989 р.

ГОРБАНЬ Яків Григорович народився 1896 р. у с. Мурафа Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мурафа Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червона зірка». У 1934 р. за постановою ЦВК і РНК СРСР від 7 серпня 1932 р. «Про охорону майна державних підприємств...» засуджений на 5 років позбавлення волі у віддалених місцевосцях. Заарештований 12 лютого 1938 р. як член к.-р. української націоналістичної організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 5 серпня 1960 р.

ГОРБАТЕНКО Павло Несторович народився 1903 р. у с. Нова Водолага Валківського пов. Харківської губ. Українець, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Водолага Нововодолазького р-ну Харківської обл. Робітник ст. Водолага Півд. залізниці. Заарештований 17 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 червня 1962 р.

ГОРБАТИЙ Яків Федорович народився 1888 р. у с. Кременна Проскурівського пов. Подільської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Гусівка Вільхуватського р-ну Харківської обл. Робітник радгоспу «Федорівка». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 17 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 серпня 1989 р.

ГОРБАТЮК Андрій Іванович народився 1903 р. у с. Ємільчине Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Катеринівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 14 лютого 1938 р. як член к.-р. організації та за к.-р. агітацію (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 червня 1959 р.

ГОРБАТЮК Трохим Степанович народився 1893 р. у с. Ємільчине Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Катеринівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 14 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 листопада 1957 р.

ГОРБАТЮК Феодосій Степанович народився 1907 р. у с. Ємільчине Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Катеринівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 14 лютого 1938 р. як член к.-р. організації та за к.-р. агітацію (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 червня 1959 р.

ГОРБАЧ Семен Петрович народився 1895 р. у с. Варварівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1925—1927 рр. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у с. Варварівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний гігант». У 1933 р. за статтями 54^{10}, 54^{11} КК УСРР позбавлений волі на 3 роки умовно. Заарештований 22 березня 1938 р. за антирад. агітацію і шкідницьку діяльність у колгоспі (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 5 квітня 1939 р. засуджений на 3 роки позбавлення волі з обмеженням прав на 1 рік. Ухвалою Верховного Суду УРСР від 25 червня 1939 р. вирок скасовано, справу направлено на нове судочинство. Харківським облсудом 17 липня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину. Реабілітований 21 квітня 1994 р.

ГОРБАЧЕВСЬКИЙ-ГЛОЗМАН Семен Давидович народився 1898 р. у м. Чорнобиль Радомишльського пов. Київської губ. Єврей, із службовців, освіта початкова, позапарт., у 1917—1919 рр. член Бунду, у 1920—1924 рр. член РКП(б), у 1928—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Керуючий тресту «Нерудсталь». Заарештований 30 серпня 1937 р. як член к.-р. диверсійної організації (статті 54^{7}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито слідчастиною УНКВС по Харківській обл. 15 грудня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГОРБАЧОВ Архип Матвійович народився 1900 р. у с. Рубіжне Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у с. Приколотне Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Агроном Приколотнянського відділення бурякорадгоспу «Федорівський». Заарештований 1 липня 1938 р. як член антирад. терористичної есерівської організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 20 березня 1940 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГОРБАЧОВ Олександр Васильович народився 1897 р. у с. Космачово Моршанського пов. Тамбовської губ. Росіянин, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Військовий керівник Харківської державної консерваторії. Заарештований 30 березня 1938 р. як член к.-р. офіцерської монархічної організації РОВС (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 10 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 жовтня 1956 р.

ГОРБАЧОВА Олена Орестівна народилася 1898 р. у Санкт-Петербурзі. Росіянка, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Помічник бухгалтера Харківського ветеринарного інституту. Заарештована 24 жовтня 1937 р. як дружина члена антирад. троцькістської організації і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 лютого 1938 р. як член сім'ї зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Темтабі у Мордовській АРСР. Після звільнення з-під варти проживала в м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. У 1955 р. переїхала до Ленінграда. Реабілітована 30 грудня 1955 р.

ГОРБАЧОВА Софія Яківна народилася 1895 р. у м. Білосток Білостоцького пов. Гродненської губ. Єврейка, з робітників, освіта вища, член ВКП(б) з 1927 р. Проживала в Харкові. Начальник медичного відділення Харківського окружного військового госпіталю. Заарештована 2 вересня 1938 р. за антирад. і шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито військовою прокуратурою ХВО 23 серпня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГОРБАШ Михайло Іванович народився 1901 р. у с. Добровілля Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Добровілля Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червона зоря». У 1932 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 лютого 1938 р. як член к.-р. організації та за антирад. настрої (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Кегичівським РВ НКВС 8 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГОРБАШОВ (Горбашев) Захар Андріянович (Андрійович) народився 1895 р. на хут. Махівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Махівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Заготівельник худоби Шевченківської райспоживспілки. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 4 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію та службу в контррозвідці білих у 1919 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР)

і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 травня 1989 р.

ГОРБЕНКО Іван Петрович народився 1888 р. у с. Каплунівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Петрівка Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Кірова. Заарештований 14 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 7 травня 1965 р.

ГОРБЕНКО Север'ян Полікарпович народився 1901 р. у с. Нижній Бурлук Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ніжній Бурлук Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червона зірка» до 8 жовтня 1937 р. У 1930(1) р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 14 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Усольтабі. Реабілітований 12 травня 1989 р.

ГОРБЕНКО Семен Миколайович народився 1906 р. у с. Гусинка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рогань Харківського р-ну Харківської обл. Кухар фабрики-кухні 9-ї військової школи льотчиків. Заарештований 5 березня 1938 р. за шкідницьку діяльність: навмисне поклав до їжі бите скло (ст. 54^{7} КК УРСР), справу закрито ОВ УДБ НКВС ХВО 3 червня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГОРБЕНКО Федір Іванович народився 1899 р. у міст. Балаклія Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Балаклія Балаклійського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 14 лютого 1938 р. за службу в Білій армії, боротьбу з рад. владою під час Громадянської війни та приховування цих фактів під час влаштування на роботу на залізничний транспорт (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Харків-Пас. Півд. залізниці 2 лютого 1939 р. за недостатності зібраних матеріалів.

ГОРБЕНКО-КІЦЕР Стефанія Олександрівна народилася 1896 р. у м. Тернопіль Тернопільського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українка, з робітників, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживала в Харкові. Учитель СШ № 32. Заарештована 30 вересня 1937 р. за шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 10 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлена волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбувала в Картабі. Звільнена з-під варти 29 вересня 1943 р. Реабілітована 19 червня 1956 р.

ГОРБИК Василь Павлович народився 1900 р. у с. Леськівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Леськівка Богодухівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Ворошилова. У 1929 р. нарсудом Богодухівського р-ну за невиконання плану хлібозаготівлі засуджений на 2 роки позбавлення волі, звільнений з-під варти за касаційною скаргою через місяць. Заарештований 6 листопада 1937 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі в м. Свободний Хабаровського краю. На 1960 р. проживав у м. Богодухів Харківської обл. Реабілітований 10 лютого 1961 р.

ГОРБИК Володимир Павлович народився 1889 р. у с. Леськівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Леськівка Богодухівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Ворошилова. Заарештований 6 листопада 1937 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Амуртабі в м. Свободний Хабаровського краю. Реабілітований 26 червня 1989 р.

ГОРБИК Єфрем Парфенович народився 1890 р. у с. Беркове Козелецького пов. Чернігівської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. В'язень будівельної ВТК в сел. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. порушено справу 1 грудня 1937 р. ВМУ ХОУ НКВС за наклепи на рад. владу, іменування судової трійки беззаконним судом і поширення чуток про зміну влади (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 червня 1989 р.

ГОРБИК Павло Петрович народився 1886 р. у м. Богодухів Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, з торговців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Сто-

рож парку Червонозаводського р-ну. У 1929 р. майно конфісковане, висланий до Північного краю. З місця заслання втік. Заарештований 21 березня 1938 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 квітня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 липня 1958 р.

ГОРБИКОВ Іван Семенович народився 1888 р. у с. Гути Новогрудського пов. Мінської губ. Білорус, із селян, освіта початкова, позапарт., до 1938 р. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Комірник паровозного депо ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 10 лютого 1938 р. за антирад. настрої, шпигунство, зв'язок з родичами в Польщі (статті 54^{6}, 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 24 червня 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Усольтабі. Реабілітований 28 березня 1989 р.

ГОРБИКОВ Яків Федорович народився 1885 р. у с. Підлипне Конотопського пов. Чернігівської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1924—1934 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Заступник начальника господарського цеху ХТЗ. Заарештований 3 червня 1938 р. як член к.-р. повстанської організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 26 листопада 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГОРБОВ Василь Кузьмич народився 1913 р. у с. Барвінкове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ТЕЦ Червонозаводського р-ну. Заарештований 24 жовтня 1937 р. як член шпигунської диверсійної групи (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 18 листопада 1960 р.

ГОРБОВСЬКА Олена Кирилівна народилася 1881 р. у с. Слобідка-Скипчанська Кам'янець-Подільського пов. Подільської губ. Росіянка, із селян, неписьмен., позапарт. Проживала в с. Бузове Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 8 Березня. Заарештована 23 листопада 1937 р. як дружина засудженого і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) як соціально небезпечний елемент вислана на поселення до Казахстану на 5 років. Реабілітована 29 листопада 1989 р.

ГОРБОВСЬКИЙ Альбін Томашович народився 1887 р. у с. Кам'яний Майдан Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Будьоннівка Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Великий початок». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 18 грудня 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 3 серпня 1989 р.

ГОРБОВСЬКИЙ Антон Валентинович, див. *Гарбовський (Горбовський) Антон Валентинович.*

ГОРБОВСЬКИЙ Антон Миколайович народився 1907 р. у с. Кам'яний Майдан Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен, позапарт. Проживав у с. Варварівка Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Кагановича. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 21 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 24 вересня 1960 р.

ГОРБОВСЬКИЙ Василь Йосифович народився 1909 р. у с. Кам'яний Майдан Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Приколотне Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Робітник 5-го державного олійного заводу. Заарештований 17 січня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 жовтня 1960 р.

ГОРБОВСЬКИЙ Іван Йосифович народився 1913 р. у с. Кам'яний Майдан Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Будьоннівка Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Незаможник». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 17 грудня 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про роз-

стріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1989 р.

ГОРБОВСЬКИЙ Йосиф Владиславович народився 1876 р. на хут. Гошкове Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Будьоннівка Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Будьонного. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 26 листопада 1937 р. за к.-р. шпигунську та розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 30 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 жовтня 1960 р.

ГОРБОВСЬКИЙ (Гарбовський) Йосип Миколайович народився 1893 р. у с. Кам'яний Майдан Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Варварівка Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Кагановича. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 25 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

ГОРБОВСЬКИЙ Йосиф Теофілович народився 1908 р. у с. Кам'яний Майдан Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Чорне Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Хвиля революції». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 24 листопада 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 11 серпня 1989 р.

ГОРБОВСЬКИЙ Йосиф Тимофійович, див. *ГАРБОВСЬКИЙ (Горбовський) Йосиф Тимофійович.*

ГОРБОВСЬКИЙ Стефан Кузьмич народився 1899 р. у с. Болярка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Володимирівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Чорнороб Володимирівського лісокомбінату. Заарештований 19 січня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

ГОРБОВСЬКИЙ Ян Миколайович народився 1886 р. у с. Кам'яний Майдан Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Бузове Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 8 Березня. У 1923, 1927, 1932, 1935 рр. під слідством ОДПУ за к.-р. діяльність. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 13 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію та за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 24 вересня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1989 р.

ГОРБУЛЬ Захарій Петрович народився 1890 р. у с. Вербівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вербівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний прапор». Заарештований 7 квітня 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито прокурором Ізюмського р-ну 15 січня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГОРБУНЕНКО Олександр Євгенович народився 1890 р. у с. Олександрівка Старобільського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Тимчасово не працював. Заарештований 4 травня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 20 березня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГОРБУНОВ Валентин Андрійович народився 1895 р. у міст. Люботин Валківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Помічник начальника 7-ї дистанції зв'язку ст. Люботин Півд. залізниці. Заарештований 26 квітня 1938 р. як член антирад. правотроцькістської диверсійної терористичної організації (статті 54^8, 54^9, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 20 червня 1939 р. (статті 54^7 через ст. 17, 54^8, 54^{11} КК УРСР) засуджений на 12 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Ухвалою військової колегії Верховного Суду СРСР від 17 червня 1940 р. вирок військового трибуналу скасовано, справу направлено на дослідування. Спра-

ву закрито ДТВ ГУДБ НКВС Півд. залізниці 14 лютого 1941 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГОРБУНОВ Василь Васильович народився 1887 р. у с. Вєтрено Льговського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у радгоспі «Комбайн» у Лозівському р-ні Харківської обл. Робітник Панютинського заготпункту радгоспу «Комбайн». Заарештований 9 листопада 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР), справу закрито помічником Харківського облпрокурора у спецсправах 27 квітня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

ГОРБУНОВ Дмитро Михайлович народився 1893 р. у с. Тернова Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Тернова Чугуївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 13-річчя РСЧА. Заарештований 21 жовтня 1937 р. як член к.-р. шпигунської диверсійної організації (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УНКВС по Харківській обл. 29 листопада 1937 р. зі звільненням з-під варти.

ГОРБУНОВ Дмитро Овсійович народився 1871 р. у с. Благовещенське Шанкурського пов. Архангельської губ. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у сел. Краснопавлівка Лозівського р-ну Харківської обл. Фельдшер Краснопавлівської лікарні. Заарештований 11 лютого 1938 р. як член к.-р. організації, за шпигунську к.-р. діяльність (статті 54^{6}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 вересня 1958 р.

ГОРБУНОВ Олексій Наумович народився 1896 р. у м. Рославль Рославльського пов. Смоленської губ. Росіянин, з робітників, освіта середня, позапарт., у 1930—1934 рр. член ВКП(б). Приживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Машиніст ІПРЗу. Заарештований 20 жовтня 1937 р. за диверсійну шпигунську діяльність на користь Японії (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Сталінській обл. 29 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 грудня 1937 р. [м. Сталіне Сталінської обл.]. Реабілітований 14 червня 1963 р.

ГОРБУНОВ Трохим Федорович народився 1880 р. у м. Білопілля Сумського пов. Харківської губ. Українець, з торговців, освіта початкова, позапарт., у 1920—1934 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Машиніст депо ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 15 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 квітня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 червня 1958 р.

ГОРБУНОВ Федір Прокопович народився 1892 р. у м. Вовчанськ Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Майстер Донводопроводу. Заарештований 28 квітня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 26 листопада 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГОРБУНОВА-ТАРАН Фаня Володимирівна народилася 1899 р. у м. Брянськ Брянського пов. Орловської губ. Єврейка, з міщан, освіта вища, у 1917 р. член РСДРП, у 1920—1937 рр. член ВКП(б). Проживала у Харкові. Начальник випробувальної станції відділу технічного контролю ХПГЗ. Заарештована 1 жовтня 1937 р. як дружина члена антирад. націоналістичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 2 червня 1938 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Темтабі, Богословтабі. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 6 лютого 1943 р. за високі виробничі показники і зразкову поведінку термін ув'язнення знижено на 2 роки. На 1956 р. проживала в Москві. Реабілітована 7 вересня 1956 р.

ГОРГУЛЬ Павло Семенович народився 1878 р. у с. Леб'яже Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Завідувач відділу міжрайонної бази Хаторгу. Заарештований 11 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 травня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 березня 1989 р.

ГОРГУЛЬ Петро Трохимович народився 1896 р. у с. Леб'яже Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, член ВКП(б) з 1932 р. Проживав у с. Печеніги Печенізького р-ну Харківської обл. Завідувач райелектростанції. Заарештований 14 жовтня 1937 р. як член к.-р. організації (ст. 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 5 квітня 1957 р.

ГОРДА (Люксембург) Ольга Фрідріхівна народилася 1900 р. у Віндавському пов. Курляндської губ. Латвійка, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживала в с. Утківка

Харківського р-ну Харківської обл. Бригадир свиноферми дитячого будинку ім. Ілліча. Заарештована 24 квітня 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 4 листопада 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана на 5 років до Західного Казахстану. Звільнена з Харківської в'язниці 22 листопада 1938 р. Справу закрито ХОУ НКВС 31 січня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР). На 1941 р. проживала в с. Бірки Зміївського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітниця експерементальної селекційно-племенної бази «Бірки». Заарештована вдруге 5 серпня 1941 р. і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 14 жовтня 1942 р. як соціально небезпечний елемент позбавлена волі у ВТТ на 3 роки. Термін покарання відбувала в Івдельтабі Свердловської обл. Реабілітована 20 листопада 1989 р.

ГОРДЄЄВ Кіндрат Ісидорович народився 1890 р. у с. Річки Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Росіянин, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер експериментальної майстерні Українського НДІ офтальмології ім. Гіршмана. Заарештований 19 грудня 1937 р. за службу в царській і білій арміях, зв'язок з братом-емігрантом та за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 травня 1989 р.

ГОРДЗІЄВИЧ Станіслав Адамович народився 1890 р. у с. Стольне Сосницького пов. Чернігівської губ. Поляк, із службовців, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Лозівському р-ні Харківської обл. Старший агроном центральної ферми радгоспу «Комсомолець». Заарештований 4 березня 1938 р. як член к.-р. організації і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 листопада 1938 р. (ст. 54^6 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 листопада 1938 р. у Харкові. Реабілітований 30 жовтня 1962 р. та 6 квітня 1989 р.

ГОРДЗІЄВСЬКИЙ Йосиф Феліксович народився 1895 р. у с. Москалівка [Літинського] пов. Подільської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, до 1935 р. член ВКП(б). Проживав у с. Петропавлівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Рахівник Петропавлівського сільспоживтовариства. У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 21 грудня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної організації та за к.-р. повстанську діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 серпня 1989 р.

ГОРДІЄНКО Ганна Іванівна народилася 1903 р. у с. Іванівка Бахмутського пов. Катеринославської губ. Росіянка, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживала у Харкові. Стенографістка Укрпостачу. Заарештована 1 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність на користь Німеччини (ст. 54^6 КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 4 листопада 1937 р.

ГОРДІЄНКО Іван Прокопович народився 1898 р. у с. Вертіївка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Псаломщик Казанської церкви. Заарештований 9 квітня 1938 р. як член антирад. церковної монархічної організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 березня 1989 р.

ГОРДІЄНКО Олексій Іванович народився 1894 р. у с. Кочеток Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кочеток Чугуївського р-ну Харківської обл. Контролер ощадкаси. У 1919 р. під арештом за приховування соціального походження. У 1929 і 1930 рр. під арештом Чугуївського ДПУ. Заарештований 1 березня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 29 квітня 1939 р. виправданий за недоведеності звинувачення.

ГОРДІЄНКО Омелян Іванович народився 1882 р. у с. Кропивне Конотопського пов. Чернігівської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Миколаївка Лозовеньківського р-ну Ізюмського окр. Селянин-одноосібник. У 1929 р. розкуркулений. Ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 25 квітня 1930 р. (статті 54^{11}, 56^{16} КК УРСР) висланий до Північного краю на 5 років. На засланні перебував в Архангельській обл. На 1937 р. проживав на хут. Миколаївка Петрівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний шлях». Заарештований 16 листопада 1937 р. за втечу з заслання і к.-р. агітацію (статті 54^{10}, 78 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 22 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Справу закрито Петрівським РВ НКВС 10 квітня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти. Реабілітований 6 липня 1989 р.

ГОРДІЄНКО Павло Олексійович народився 1887 р. у с. Графське Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Вов-

чанськ Вовчанського р-ну Харківської обл. Завідувач швацької майстерні промислової артілі «Рекорд». Заарештований 4 серпня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 серпня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 29 березня 1989 р.

ГОРДІЄНКО Пилип Трохимович народився 1892 р. у с. Гути Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер-ревізор Промбанку. Заарештований 21 квітня 1938 р. як член підпільної військової білогвардійської організації РОВС (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 грудня 1957 р.

ГОРДІЄНКО Сергій Корнійович народився 1887 р. у с. Бугаївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бугаївка Савинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Нове життя». Заарештований 8 червня 1938 р. як член к.-р. терористичної шкідницької диверсійної організації (статті 54^{9}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 20 серпня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГОРДІЄНКО Федір Григорович народився 1901 р. у с. Рясне Житомирського пов. Волинської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Семенівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Маргаритівка». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 31 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР від 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 21 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Івдельтабі. Реабілітований 17 червня 1961 р.

ГОРДІЙЧИК Сергій Михайлович народився 1903 р. у сел. Прохорівка Бєлгородського пов. Курської губ. Українець, з робітників, освіта середня, позапарт., у 1926—1936 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Електромонтер Української хутряної фабрики. Заарештований 15 грудня 1937 р. за розповсюдження к.-р. анекдотів та антирад. настрої (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 27 серпня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 27 серпня 1938 р. Реабілітований 2 вересня 1958 р.

ГОРДОН Михайло Давидович народився 1894 р. у м. Воронеж Воронезької губ. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач ХІІТу. Заарештований 25 квітня 1938 р. як член к.-р. диверсійної терористичної організації та за шпигунство (статті 54^{1} п. «а», 54^{9} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 28 березня 1939 р. засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Ухвалою військової колегії Верховного Суду СРСР від 28 грудня 1939 р. вирок військового трибуналу скасовано, справу передано на дослідування. Справу закрито ДТВ ГУДБ НКВС Півд. залізниці 23 квітня 1940 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГОРДОН Мойсей Соломонович народився 1898 р. у м. Бобр Сенненського пов. Могильовської губ. Єврей, з торговців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Науковий співробітник ХІМЕСГу. У 1922, 1926 рр. під слідством ОДПУ за сіоністську діяльність. Заарештований 1 березня 1938 р. як член підпільної сіоністської шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 21 жовтня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 21 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 березня 1958 р.

ГОРЕЗЬКО Олексій Семенович народився 1883 р. у с. Брахлове Новозибківського пов. Чернігівської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1925—1930 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник депо «Жовтень» ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. У 1933 р. під слідством ДПУ УСРР за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УСРР). Заарештований 17 лютого 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 16 травня 1938 р. засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Ухвалою залізничної колегії Верховного Суду СРСР від 27 січня 1939 р. вирок лінсуду скасовано, справу повернено на дослідування. Справу закрито ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Харків-Пас. 20 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Реабілітований 24 лютого 1994 р.

ГОРЕЛЬКО Іван Львович народився 1894 р. у м. Могильов Могильовської губ. Білорус, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник взуттєвої фабрики ім. Шмідта. Заарештований 12 березня 1938 р. як член к.-р. білогвардійської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 31 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГОРЕНГРОТ Ілля Нафтулович народився 1904 р. у м. Одеса Одеського пов. Херсонської губ. Єврей, з міщан, освіта вища, у 1926—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Викладач школи НКВС. Заарештований 6 вересня 1937 р. як член антирад. троцькістської терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 7 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 8 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 4 червня 1957 р.

ГОРЕНКО Григорій Борисович народився 1908 р. у с. Борова Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Борова Борівського р-ну Харківської обл. Комірник колгоспу «Червона Москва». У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 8 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію і групування куркулів та антирад. налаштованих людей (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Реабілітований 16 червня 1989 р.

ГОРЕНКО Григорій Максимович народився 1884 р. у с. Борова Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Борова Борівського р-ну Харківської обл. Дезінфектор санстанції. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 8 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 28 квітня 1939 р. засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 3 роки. Ухвалою Верховного Суду УРСР від 11 серпня 1939 р. вирок скасовано, справу направлено на нове судочинство в іншому складі суддів. Харківським облсудом 20 вересня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

ГОРЕНКО Зиновій Трохимович народився 1895 р. у с. Борова Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Борова Борівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червона Москва». У 1930 р. розкуркулений і висланий за межі сільради. Заарештований 8 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 56^{17} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Воркуттабі, де й помер 9 червня 1945 р. Реабілітований 29 червня 1989 р.

ГОРЕЦЬКА Катерина Андріївна народилась 1898 р. у с. Барвінкове Ізюмського пов. Харківської губ. Українка, із селян, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Статистик-економіст бази заводхарчоторгу ХТЗ. Заарештована 14 вересня 1937 р. як член шпигунської диверсійної організації (статті 54^{1} п. «а», 54^{9} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 24 вересня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляна 11 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітована 28 червня 1960 р.

ГОРЕЦЬКИЙ Йосиф Йосифович народився 1891 р. у с. П'ясек Краківського пов. Великого князівства Краківського Австро-Угорської імперії. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Приколотне Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Сільгосппробітник радгоспу. Заарештований 13 серпня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР від 14 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 2 серпня 1989 р.

ГОРЕЦЬКИЙ Сигізмунд Едмундович народився 1894 р. у с. Попівка Смілянського пов. Київської губ. Поляк, із службовців [дворян], освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер Харківської макаронної фабрики. Заарештований 21 серпня 1937 р. за розвідувальну та антирад. діяльність (статті 54^{1} п. «а», 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 24 вересня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 червня 1960 р.

ГОРЕВ Андрій Петрович народився 1903 р. у м. Сормово Балахнинського пов. Нижегородської губ. Росіянин, з робітників, освіта вища, член ВЛКСМ з 1919 р., член ВКП(б) з 1921 р. Проживав у Харкові. Завідувач відділу керівних парторганів Харківського обкому КП(б)У. Заарештований 1 листопада 1937 р. як член антирад. терористичної шкідницької організації (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 30 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 31 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 17 вересня 1955 р.

ГОРИСЛАВЕЦЬ Степан Якович народився 1891 р. у м. Кременчук Кременчуцького пов. Полтавської губ. Українець, з робітників, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Без певних занять, за фахом економіст. Заарештований 2 серпня 1937 р. за к.-р. націоналістичну діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито Харківською облпрокуратурою 5 лютого 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК

УРСР). Заарештований 17 липня 1938 р. як член антирад. терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 11 грудня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГОРКАВЦЕВ Микита Корнійович, див. *ГАРКАВЦЕВ (Горкавцев) Микита Корнійович.*

ГОРЛАЧ Іван Федорович народився 1902 р. у с. Бригадирівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бригадирівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Тракторист радгоспу «Комуніст». Заарештований 18 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 14 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 17 грудня 1965 р.

ГОРЛАЧ Олексій Назарович народився 1901 р. у міст. Балаклія Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Балаклія Балаклійського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. У 1931 р. майно конфісковане. Заарештований 11 жовтня 1937 р. як член к.-р. повстанської організації (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 14 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 29 березня 1989 р.

ГОРЛАЧ Степан Леонтійович народився 1903 р. у міст. Балаклія Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Балаклія Балаклійського р-ну Харківської обл. Пожежник ДАРДЗу № 2. Заарештований 16 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР від 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі у концтаборі на 10 років. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 21 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Івдельтабі. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 червня 1943 р. за високі виробничі показники і відмінну поведінку в побуті термін покарання знижено на 1 рік. Реабілітований 15 серпня 1989 р.

ГОРЛЕНКО Василь Андрійович народився 1878 р. у с. Василівка Рильського пов. Курської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Надеждівка Друга Барвінківського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 9 лютого 1938 р. як член к.-р. організації та за антирад. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і Харківським облсудом 31 березня 1939 р. (ст. 54^{10} ч. 2 КК УРСР) виправданий. Помер 31 січня 1945 р. у ВТК № 5 на острові Свіязьк, де відбував покарання за службу помічником сільського старости під час окупації села фашистами (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР).

ГОРЛИНСЬКИЙ Донат Болеславович народився 1893 р. у [Єриванській губ.]. Росіянин, з дворян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Виконавець з постачання заводу «Електроверстат». Заарештований 15 березня 1938 р. як член к.-р. білогвардійської організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 травня 1989 р.

ГОРЛИНСЬКИЙ-ГУТНИК Кирило Іванович народився 1891 р. у с. Мала Шкарівка Старокостянтинівського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, у 1918—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Ректор Українського комуністичного університету ім. Артема. Заарештований 4 серпня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 26 жовтня 1937 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 27 жовтня 1937 р. у Києві. Реабілітований 28 березня 1956 р.

ГОРЛО Тимофій Іванович народився 1898 р. на хут. Липці Стародубського пов. Чернігівської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Велика Данилівка Харківського р-ну Харківської обл. Робітник транспортної контори Головхлібу. Позбавлений виборчих прав. У 1930 р. під слідством за статтями 58^{10}, 58^{11} КК РСФРР. Заарештований 12 листопада 1937 р. за терористичну діяльність (ст. 54^{8} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 3 серпня 1995 р.

ГОРЛОВ Семен Митрофанович народився 1915 р. у с. Берека Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Берека Олексіївського р-ну Харківської обл. Електромонтер Харківсвітла. Заарештований 24 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бамтабі в м. Хабаровськ Хабаровського краю та Амуртабі в м. Свободний Хабаровського краю. Ухвалою особливої

наради при НКВС СРСР від 29 грудня 1943 р. справу закрито зі звільненням з-під варти.

ГОРЛОВ Сергій Федорович народився 1897 р. у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну Харківської обл. Механік радгоспу «Донець». Заарештований 9 квітня 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54_{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 21 квітня 1938 р. (статті, 54^{2}, 54^{8} через ст. 17, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 вересня 1957 р.

ГОРНИЙ Арон Самійлович народився 1893 р. у с. Махнівка Борзнянського пов. Чернігівської губ. Єврей, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач ларька 2-го Харківського пивного заводу. Заарештований 20 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 березня 1957 р.

ГОРНШТЕЙН Віктор Олександрович народився 1884 р. у м. Луганськ Слов'яносербського пов. Катеринославської губ. Єврей, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Працівник Електропрому. У 1930 р. під слідством ДПУ УСРР за шпигунство. Заарештований 22 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність на користь Німеччини (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 6 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 16 травня 1958 р.

ГОРНШТЕЙН Герман Семенович народився 1909 р. у м. Харбін, Китай. Єврей, із службовців, освіта неповна середня, позапарт., з 1932 р. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у Харкові. Штатний пропагандист комітету ЛКСМУ ХТЗ. Заарештований 21 листопада 1937 р. за шпигунство на користь Японії (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 листопада 1958 р.

ГОРНЯК Іван Мартинович народився 1896 р. у с. Александровау Алібунарського пов. Придунайського краю. Серб, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Самійлівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Інженер млина № 37. Заарештований 14 березня 1938 р. за підривну та антирад. діяльність (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і Харківським облсудом 13 квітня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину зі звільненням з-під варти.

ГОРОБЕЦЬ Іван Гордійович народився 1900 р. у с. Нові Санжари Кобеляцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у с. Пісочин Харківського р-ну Харківської обл. Бухгалтер Харківського котельно-механічного заводу у Харкові. Заарештований 21 листопада 1937 р. як син куркуля та за службу курінним отаманом у період гетьманства (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 14 червня 1989 р.

ГОРОДЕСЬКИЙ (Городівський) Франц Іванович народився 1900 р. у с. Петрані Вінницького пов. Подільської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піщане Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. У 1930 р. розкуркулений. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 4 вересня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 2 серпня 1989 р.

ГОРОДИСЬКИЙ Іван Якович народився 1887 р. у с. Велика Білина Самбірського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Печеніги Печенізького р-ну Харківської обл. Учитель НСШ у с. Леб'яже. Заарештований 6 жовтня 1937 р. за шпигунство (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 травня 1938 р. за підозрою у шпигунстві позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Реабілітований 25 листопада 1958 р.

ГОРОДНИЦЬКИЙ Опанас Пилипович народився 1911 р. у с. Ландарі Полтавського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХТЗ. У 1931 р. розкуркулений, висланий на Урал. У 1932 р. втік. Заарештований 10 жовтня 1937 р. як куркуль, який вороже ставився до рад. влади, був позбавлений виборчих прав та висланий (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бурзалізничтабі. Реабілітований 20 червня 1989 р.

ГОРОХОВСЬКА Дора Аронівна народилася 1907 р. у м. Єлисаветград Єлисаветградського пов. Херсонської губ. Єврейка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Комірниця цеху С-1 Харківського верстатобудівного заводу. Заарештована 11 січня 1938 р. як дружина засудженого члена антирад. терористичної троцькістської організації і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 26 березня 1938 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Акмолінському відділенні Картабу. Ухвалою особливою нарадою при НКВС СРСР від 7 травня 1941 р. термін покарання знижено до фактично відбутого зі звільненням з-під варти. Реабілітована 14 квітня 1989 р.

ГОРОШАНСЬКИЙ Андрій Васильович народився 1912 р. у с. Мала Вовча Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1930—1936 рр. член ВЛКСМ. Проживав у с. Мала Вовча Вільхуватського р-ну Харківської обл. Бригадир колгоспу ім. Косіора. Заарештований 2 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі. Реабілітований 6 квітня 1956 р.

ГОРОШАНСЬКИЙ Іван Васильович народився 1902 р. у с. Мала Вовча Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у с. Мала Вовча Вільхуватського р-ну Харківської обл. Учитель школи. У 1921 р. майно конфісковане. Заарештований 3 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Усольтабі. Реабілітований 21 березня 1989 р.

ГОРОШИТ Діна Львівна народилася 1908 р. у м. Тарутине Аккерманського пов. Бессарабської губ. Єврейка, з кустарів, освіта середня, позапарт., у 1931—1934 рр. член ВКП(б). Проживала у Харкові. Студентка Харківського стоматологічного інституту. Заарештована 16 жовтня 1937 р. за нелегальний перетин кордону з Бессарабією із завданням розвідувального характеру (ст. 54^{6} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Термін покарання відбувала в с. Мар'ївка Тонкерійського р-ну Північноказахстанської обл. Реабілітована 4 травня 1989 р.

ГОРОШКО Кузьма Матвійович народився 1888 р. у м. Лебедин Лебединського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник будинкоуправління № 5007. Заарештований 14 березня 1938 р. як член к.-р. білогвардійської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 21 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 вересня 1958 р.

ГОРПИНКА Іван Павлович народився 1907 р. у міст. Краснокутськ Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Краснокутськ Краснокутського р-ну Харківської обл. Секретар-касир Краснокутської МТС. Заарештований 21 березня 1938 р. за антирад. агітацію, к.-р. промови (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 квітня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 3 лютого 1956 р.

ГОРПИНКО Петро Пантелійович народився 1893 р. у міст. Краснокутськ Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Краснокутськ Краснокутського р-ну Харківської обл. Рахівник Краснокутського маслозаводу. У 1932 р. майно конфісковане. Заарештований 2 березня 1938 р. як член товариства «Просвіта», за антирад. настрої (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 серпня 1957 р.

ГОРПИНЧЕНКО Павло Маркович народився 1906 р. у с. Барвінкове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Барвінкове Барвінківського р-ну Харківської обл. Робітник млина Харсільборошна. Заарештований 3 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 7 квітня 1989 р.

ГОРПИНЧЕНКО Петро Сергійович народився 1918 р., місце народження невідомо. Українець, соціальне походження невідомо, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Буди Харківського р-ну Харківської обл. Майстер Будянського порцеляно-фаянсового заводу. Заарештований 16 серпня 1937 р. за те, що виколов очі на портреті т. Єжова в стінгазеті «Формовщик» (ст. 54^{10} КК УРСР), постановою УДБ ХОУ НКВС

від 17 лютого 1938 р. справу направлено Харківському облпрокурору на припинення, а 23 лютого 1938 р. звільнений з-під варти. Справу закрито Харківською облпрокуратурою 17 червня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГОРСТКА Кузьма Аврамович народився 1879 р. у с. Пархомівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Пархомівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Кравець-кустар. Заарештований 26 жовтня 1937 р. як баптист та за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 1 лютого 1994 р.

ГОРСТКО Микола Васильович народився 1886 р. у с. Пархомівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Кручик Богодухівського р-ну Харківської обл. Учитель НСШ. Заарештований 9 лютого 1938 р. як член к.-р. української націоналістичної повстанської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 вересня 1957 р.

ГОРСЬКА Софія Ісаківна народилася 1900 р. у м. Вільно Віленської губ. Єврейка, з кустарів, освіта вища, позапарт., у 1917—1937 рр. член ВКП(б). Проживала в Харкові. Директор вищої школи профруху. Заарештована 27 вересня 1937 р. як дружина члена антирад. організації (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 27 грудня 1937 р. як член сім'ї зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Акмолінському відділенні Картабу. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 9 червня 1945 р. термін покарання знижено до фактично відбутого. Звільнена з-під варти 2 серпня 1945 р. На 1956 р. проживала в м. Ташкент Узбецької РСР. Реабілітована 3 квітня 1956 р.

ГОРСЬКИЙ Вадим Сергійович народився 1905 р. у м. Гатчина Царскосельського пов. Санкт-Петербурзької губ. Росіянин, з дворян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Виконувач обов'язків наукового керівника рентгенологічної лабораторії УФТІ. Заарештований 22 вересня 1937 р. як член к.-р. троцькістської шкідницької організації (статті 54^{11}, 54^{7} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00439 від 25 липня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 11 червня 1957 р.

ГОРСЬКИЙ Вікентій Костянтинович народився 1877 р. на ст. Ніцгаль у Двінському пов. Вітебської губ. Поляк, із купців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Без певних занять. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 4 червня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 14 жовтня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 травня 1989 р.

ГОРСЬКИЙ Дмитро Гнатович народився 1893 р. у м. Вільно Віленської губ. Росіянин, із службовців, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Старший інженер тресту «Коксохіммонтаж». Заарештований 27 березня 1938 р. як член к.-р. білогвардійської бойової організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 жовтня 1939 р. як член к.-р. організації позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував у м. Котлас Архангельської обл. і с. Айкіно Комі АРСР. Помер у грудні 1940 р. Реабілітований 25 липня 1958 р.

ГОРСЬКИЙ Микола Васильович народився 1901 р. у м. Бережани Бережанського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, з робітників, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник артілі інвалідів-шкіряників. Заарештований 4 березня 1938 р. як член к.-р. організації правих та за шпигунську підривну діяльність (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 жовтня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{10} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1989 р.

ГОРТОН Джон Якович народився 1897(93) р. у м. Вількомир Вількомирського пов. Ковенської губ. Єврей, із службовців, освіта середня спеціальна, позапарт., у 1910—1917 рр. член молодіжної соціалістичної організації Великої Британії. Проживав у Харкові. Викладач англійської мови Харківського інституту комунального господарства. Заарештований 19 квітня 1938 р. як агент англійської розвідки (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 4 листопада 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 листопада 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 червня 1989 р.

ГОРФІНКЕЛЬ Лев Мойсейович народився 1902 р. у м. Лодзь Лодзинського пов. Петроковської губ. Єврей, з робітників, письмен., позапарт., у 1930—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник артілі «Текстильтканина». Заарештований 7 листопада 1937 р.

за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 18 грудня 1962 р.

ГОРЧА Нестір Васильович народився 1899 р. у с. Пересєчне Оргеївського пов. Бессарабської губ. Молдаванин, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1924—1930 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Сторож Харківського зоопарку. Заарештований 25 жовтня 1937 р. як член шпигунської диверсійної організації (статті 54^{6}, 54^{8} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

ГОРЧАК Іван Микитович народився 1903 р. у с. Степанівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Степанівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 3-го Інтернаціоналу. У 1932 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 7 грудня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 25 вересня 1938 р. засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 3 роки. Термін покарання відбував у Білбалттабі. Помер 16 лютого 1942 р. на ст. Єрієво Північної залізниці. Реабілітований 22 травня 1990 р.

ГОРЧАК Костянтин Микитович народився 1889 р. у с. Степанівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сахновщина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Робітник бурякопункту. У 1932 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 13 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 16 червня 1989 р.

ГОРЧАК Роман Філаретович народився 1881 р. у с. Новоіванівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Степанівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 3-го Інтернаціоналу. Заарештований 10 квітня 1938 р. як член лівоесерівської к.-р. організації та за антирад. агітацію (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 червня 1964 р.

ГОРЧАКОВА Гликерія Парамонівна народилася 1903 р. у м. Луганськ Слов'яносербського пов. Катеринославської губ. Українка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала у Харкові. Швачка Швейкоопремонту. Заарештована 24 жовтня 1937 р. як дружина зрадника батьківщини і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 лютого 1938 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала у Темтабі. Реабілітована 5 вересня 1958 р.

ГОРЧИНСЬКИЙ Костянтин Йосифович народився 1903 р. у с. Грушівка Єлисаветградського пов. Херсонської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Військовий керівник Харківського фінансово-економічного інституту. Заарештований 3 лютого 1938 р. як член к.-р. організації РОВС (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 10 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний [21 травня 1938 р.] у Харкові. Реабілітований 2 жовтня 1956 р.

ГОРШКОВ Анатолій Іванович народився 1894 р. у м. Сувалки Сувалкської губ. Росіянин, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну Харківської обл. Член колегії захисників юридичної консультації. Заарештований 13 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР від 20 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 листопада 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 27 липня 1989 р.

ГОРШКОВ Володимир Іванович, див. *ШАМРОВ Сергій Іуліанович (Горшков Володимир Іванович).*

ГОРШКОВОЗ-ВІТЕНБЕРГ Феодосій Костянтинович народився 1902 р. у м. Валки Валківського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта вища, у 1920—1921 рр. член РКП(б), у 1928—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Інструктор відділу радянської торгівлі Харківського обкому КП(б)У. Заарештований 8 серпня 1937 р. як член антирад. терористичної організації правих (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 5 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Розстріляний 6 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 квітня 1958 р.

ГОРШТЕЙН Яків Мойсейович народився 1897 р. у м. Охтирка Охтирського пов.

Харківської губ. Єврей, з торговців, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Технік-економіст заводу № 183. Заарештований 15 квітня 1938 р. за шпигунство на користь Польщі (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 березня 1959 р.

ГОРЮН Олександр Іванович народився 1909 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта незакінчена вища, у 1930—1937 рр. член ВКП(б). Начальник відділу ремонтної бази ХВО № 2. Заарештований 30 серпня 1937 р. як учасник військово-фашистської змови (статті 54^{1} п. «а», 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 5 жовтня 1937 р. (статті 54^{1} п. «а», 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 6 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 26 листопада 1957 р.

ГОРЮН-КАРПЕНКО Олександра Павлівна народилася 1911 р. і поживала в Харкові. Українка, з робітників, освіта незакінчена вища, позапарт. Технік-архіваріус Будинку техніки. Заарештована 21 травня 1938 р. як дружина зрадника батьківщини (ст. 54^{1} п. «в» КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 11 грудня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГОРЯГО Іван Данилович народився 1885 р. у стан. Марінська Терської обл. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Головний бухгалтер проектного управління Шахтобуду. Заарештований 23 лютого 1938 р. за антирад. діяльність, належність до білогвардійського підпілля (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 березня 1989 р.

ГОРЯЇНОВ Віктор Федорович народився 1884 р. у Харкові. Українець [росіянин], із службовців, освіта середня спеціальна, позапарт. На 1922 р. проживав у м. Новоросійськ. Секретний співробітник Чорноморського окружного політвідділу ДПУ. Заарештований 1 листопада 1922 р. у Новоросійську, етапований до Харкова для встановлення особи і перевірки щодо служби в Добровольчій армії Денікіна та перебування за кордоном, справу закрито КРВ Харківського міськвідділу ДПУ 14 грудня 1922 р. зі звільненням з-під варти та взяттям на облік. На 1937 р. проживав у Харкові. Сторож Харківського оперного театру. Заарештований 18 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 липня 1989 р.

ГОРЯНСЬКИЙ Ілля Омелянович народився 1902 р. у с. Хандаліївка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у радгоспі «Комсомолець» Лозівського р-ну Харківської обл. Робітник радгоспу. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 серпня 1937 р. за к.-р. роботу (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 серпня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 серпня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 29 березня 1989 р.

ГОРЯНСЬКИЙ Лука Гнатович народився 1905 р. на хут. Орлівський Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у радгоспі «Комсомолець» у Лозівському р-ні Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу. Заарештований 6 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 7 грудня 1963 р.

ГОРЯЧУХА Іван Степанович народився 1893 р. у с. Колонтаїв Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ковалівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. газети «Вісті». У 1933 р. майно конфісковане. Заарештований 8 грудня 1937 р. за к.-р. погляди та за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у м. Солікамськ Молотовської обл. Реабілітований 14 червня 1989 р.

ГОСС (Гос) Антон Войцехович народився 1897 р. у м. Лодзь Лодзинського пов. Петроковської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХЕМЗу. Заарештований 10 вересня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

ГОСТЄВ Павло Іванович народився 1895 р. у м. Бєлгород Бєлгородського пов. Курської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт. В'язень Харківської змі-

шаної в'язниці. Ухвалою трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1936 р. (ст. 80 ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 2 роки. 2 грудня 1937 р. ВМУ ХОУ НКВС порушено справу за обвинуваченням у к.-р. агітації серед в'язнів та вихваляння фашизму (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Дальтабі. Реабілітований 26 червня 1989 р.

ГОСТИЩЕВ Никифор Юхимович народився 1896 р. у с. Непхайло Бєлгородського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт., до 1935 р. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Інструктор Дзержинської райради Тсоавіахіму. Заарештований 15 листопада 1937 р. за участь у військовій фашистській змові (статті 54^1 п. «а», 54^8, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 7 січня 1938 р. (статті 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 8 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 червня 1959 р.

ГОСТИЩЕВА Марія Герасимівна народилася 1910 р. і поживала в Харкові. Українка, з робітників, письмен., позапарт. Заготівниця Коопшкірутилю. Заарештована 20 травня 1938 р. як дружина зрадника батьківщини (ст. 54^1 п. «в» КК УРСР), справу закрито ОВ НКВС ХВО 27 грудня 1938 р. (ст. 5 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти. Реабілітована 11 травня 1992 р.

ГОТЗЕЛІХ Йосиф Йосифович народився 1881 р. у с. Софіївка Верхньодніпровського пов. Катеринославської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сахновщина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Робітник Сахновщинської МТС. Заарештований 15 грудня 1937 р. як прибічник фашистської Німеччини та за антидержавну і к.-р. діяльність (статті 54^6, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 листопада 1960 р.

ГОТЗЕЛІХ Олександр Йосифович народився 1903 р. у с. Сахновщина Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1929—1930 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Сахновщина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Робітник млина Харсільборошна. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність (статті 54^6, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 червня 1960 р.

ГОТЗЕЛІХ Яків Йосифович народився 1886 р. у с. Софіївка Верхньодніпровського пов. Катеринославської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кам'яне Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Тельмана. Заарештований 15 грудня 1937 р. як прибічник фашистської Німеччини та за антидержавну і к.-р. діяльність (статті 54^6, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

ГОТОВЦЕВ Максим Михайлович народився 1894 р. у м. Куп'янськ Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, з кустарів, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник автоконтрольного пункту ст. Куп'янськ-Сорт. Північно-Донецької залізниці. Заарештований 16 листопада 1937 р. як член шкідницької диверсійної організації (статті 54^7, 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Сталінській обл. 28 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 грудня 1937 р. у [м. Сталіне Сталінської обл.]. Реабілітований 24 червня 1956 р.

ГОТФРІД Костянтин Давидович народився 1891 р. у м. Радом Радомської губ. Єврей, з кустарів, освіта початкова, позапарт., у 1924—1934 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Пенсіонер. Заарештований 15 листопада 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 квітня 1938 р. як соціально небезпечний елемент позбавлений права проживання в 15 населених пунктах на 5 років. Звільнений з-під варти 21 липня 1938 р. На 1939 р. проживав у м. Кременчук Полтавської обл., працював на поліграфічній фабриці № 5. Реабілітований 6 квітня 1989 р.

ГОФМАН Берко Пейсахович народився 1900 у с. Велика Глуша Ковельського пов. Волинської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Перукар артілі «Побутпраця». Заарештований 7 листопада 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 квітня 1938 р. як соціально небезпечний елемент позбавлений права проживання в 15 населених пунктах на 5 років. Реабілітований 28 березня 1989 р.

ГОФМАН Георгій Данилович народився 1890 р. у с. Бучки Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із службовців, освіта

початкова, позапарт. Проживав у с. Краснопавлівка Лозівського р-ну Харківської обл. Охоронець Харківського інституту ім. Мечникова. Заарештований 31 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС і прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Після звільнення з-під варти проживав у м. Алма-Ата Казахської РСР. Реабілітований 16 жовтня 1964 р.

ГОФМАН Олександр Якович народився 1880 р. і проживав у Харкові. Німець, соціальне походження невідоме, освіта початкова, позапарт. Начальник цеху механічного заводу НКВС. Заарештований 6 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію та шкідницьку діяльність (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, КК УРСР), у квітні 1938 р. матеріали справи виокремлено в окреме провадження, рішення у справі відсутнє.

ГОФМАН Фрідріх Фрідріхович народився 1907 р. у с. Краснопавлівка Павлоградського пов. Харківської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Петровського. Заарештований 6 травня 1938 р. за к.-р. діяльність, участь у німецькій к.-р. організації (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 жовтня 1963 р.

ГОФФ Володимир Федорович народився 1904 р. у с. Карлівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, з робітників, освіта середня, позапарт., у минулому член ВКП(б). Проживав у Харкові. Технолог заводу «Світло шахтаря». Заарештований 4 січня 1938 р. як член шкідницької диверсійної організації на Карлівському машинобудівному заводі (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 квітня 1959 р.

ГОХ Ольга Петрівна народилася 1905 р. у слоб. Мерефа Харківського пов. Харківської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в сел. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Домогосподарка. Заарештована 3 листопада 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. На 1958 р. проживала в Харкові. Реабілітована 9 травня 1958 р.

ГОХ Тимофій Станіславович народився 1898 р. у с. Зашків Золочівського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1921—1936 рр. член ВКП(б). Проживав у сел. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Завідувач кущової контори пивного складу заводу «Нова Баварія». Заарештований 30 вересня 1937 р. як член к.-р. української бойової організації та за шпигунство (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 22 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 1 листопада 1957 р.

ГОХБЕРГ Ганна Семенівна народилася 1888 р. у м. Прилуки Прилуцького пов. Полтавської губ. Єврейка, із службовців, освіта вища, позапарт., у 1903—1907 рр. член Бунду. Проживала в Харкові. Пенсіонерка, за фахом педагог. Заарештована 4 листопада 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. На 1956 р. проживала в м. Рубцовськ Алтайського краю. Реабілітована 29 червня 1956 р.

ГОХБЕРГ Марко Вульфович народився 1889 р. у Варшаві. Єврей, з міщан, освіта середня, у 1924—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Ревізор Харківського облмісцевпрому. Заарештований 3 серпня 1937 р. як член ПОВ та за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 22 серпня 1957 р.

ГОХГАЛЬТЕР Вільгельм Фрідріхович народився 1889 р. у с. Сухинівка Катеринославської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав і працював у радгоспі «Іллічівка» у Барвінківському р-ні Харківської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. за к.-р. фашистську агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 12 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 5 лютого 1971 р.

ГОХЛЕРНЕР Юхим Аронович народився 1908 р. у с. Жабориця Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, з торговців, освіта середня, член ВКП(б) з 1928 р. Проживав у Харкові. Помічник начальника технічного бюро заводу № 183. Заарештований 22 березня 1938 р. як член к.-р. шпигунської диверсійної організації (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР)

і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 21 квітня 1938 р. (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 березня 1958 р.

ГОХНАДЕЛЬ Бенедиктус Андрійович народився 1898 р. у кол. Шукк Камишинського пов. Саратовської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рижове Барвінківського р-ну Харківської обл. Голова колгоспу «Червоний промінь». Заарештований 16 лютого 1938 р. як член к.-р. фашистської організації, за шкідницьку роботу (статті 54^7, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 жовтня 1956 р.

ГОЧАЛЬК (Гольчак) Вільгельм Людвігович народився 1901 р. у с. Бубни Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ленінка Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Леніна. У 1932 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. У 1932 р. ухвалою судової колегії при ДПУ УСРР за к.-р. діяльність позбавлений волі на 3 роки умовно. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 30 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (статті 54^1 п. «а», 54^6, 54^8, 54^9 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1989 р.

ГОШЕНКО Митрофан Григорович народився 1904 р. у с. Хрущова Микитівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Хрущова Микитівка Богодухівського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Гавриші Півд. залізниці. Заарештований 5 березня 1938 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 квітня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 липня 1958 р.

ГОШКО Броніслав Граціанович (Григорович) народився 1903 р. у с. Артинськ Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Городнє Краснокутського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник садорадгоспу «Глобівський». У 1932 р. розкуркулений. У 1933 р. за антирад. агітацію засуджений на 3 роки позбавлення волі. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 30 грудня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної організації та за к.-р. роботу (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 серпня 1960 р.

ГОШКОДЕРА Віра Михайлівна народилася 1907 р. і проживала в Харкові. Українка, із службовців, освіта середня, позапарт. Бухгалтер Управління Півд. залізниці. Заарештована 6 листопада 1937 р. як дружина польського націоналіста та учасника контрреволюційної групи Тушинського Т. Й. (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито ДТВ ГУДБ НКВС Півд. залізниці у березні 1938 р. Звільнена з-під варти 26 березня 1938 р.

ГРАБАР Ничипір Миколайович народився 1898 р. у с. Красиве Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у радгоспі «Краснопавлівський» у Олексіївському р-ні Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу. У 1929 р. позбавлений виборчих прав. У 1932 р. розкуркулений, висланий за межі села. Заарештований 5 грудня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), 27 березня 1939 р. справу закрито Олексіївським РВ НКВС 23 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КК УРСР).

ГРАБЕРТ Фрідріх Фердинандович народився 1868 р. у с. Ледянівка Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Лихолюбівка Дворічанського р-ну Харківської обл. Сторож школи. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 6 лютого 1938 р. за к.-р. шпигунську роботу (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 14 жовтня 1938 р. (статті 54^1 п. «а», 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 травня 1989 р.

ГРАБКО Михайло Якович народився 1893 р. і проживав у Харкові. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Старший бухгалтер Центральної бази контори буфетів. Заарештований 16 березня 1938 р. як член к.-р. військової диверсійної повстанської організації (статті 54^8, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 13 квітня 1938 р. (статті 54^2, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 лютого 1958 р.

ГРАБОВСЬКИЙ Адам Іванович народився 1876 р. у м. Білосток Білостоцького пов.

Гродненської губ. Поляк, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чоботар кустар. Заарештований 27 березня1938 р. як член к.-р. націоналістичної польської шпигунської диверсійної організації (статті 54^{1} п. «а», 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1959 р.

ГРАБОВСЬКИЙ Броніслав Валентинович народився 1890 р. у с. Каленшин Седлецької губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Електромонтер 4-го єдиного диспансеру. Заарештований 26 травня 1938 р. як член к.-р. шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 червня 1963 р.

ГРАБОВСЬКИЙ Петро Михайлович народився 1891 р. і проживав у Харкові. Українець, з міщан, освіта незакінчена вища, позапарт. Музикант театру ім. Ленінського комсомолу. Заарештований 23 лютого 1938 р. за антирад. агітацію, належність до білогвардійського підпілля (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 13 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 березня 1989 р.

ГРАБОВСЬКИЙ Тит Тадейович народився 1895 р. у с. Новоселівка Дубнівського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Охочий Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Т. Г. Шевченка. Заарештований 14 березня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 10 квітня 1939 р. виправданий.

ГРАБЧЕНКО Іван Якович народився 1905 р. у с. Барвінкове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Барвінкове Барвінківського р-ну Харківської обл. Бухгалтер Барівнківського сільспоживтовариства. Розкуркулений. Заарештований 3 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 травня 1963 р.

ГРАБЧЕНКО Митрофан Терентійович народився 1874 р. у с. Барвінкове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Барвінкове Барвінківського р-ну Харківської обл. Робітник цегельного заводу артілі «Надробуд». Розкуркулений. У 1929 р. за терористичну діяльність засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ. Заарештований 11 вересня 1937 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 26 квітня 1989 р.

ГРАБЧЕНКО Тимофій Дмитрович народився 1895 р. у с. Барвінкове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Барвінкове Барвінківського р-ну Харківської обл. Рахівник промартілі «Надробуд». Заарештований 26 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі в с. Тинда Читинської обл. Помер в ув’язненні. Реабілітований 26 березня 1965 р.

ГРАБШАЙД Розалія Марківна народилася 1912 р. у м. Станіслав Станіславського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Єврейка, із службовців, освіта середня, у 1933—1935 рр. член КПЗУ, член КСМ ЗУ з 1931 р. Проживала в Харкові. Студентка Харківського стоматологічного інституту. Заарештована 10 серпня 1937 р. за шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 30 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляна 11 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітована 1 вересня 1989 р.

ГРАДСЬКИЙ Карл Іванович народився 1889 р. у м. Бойковіце маркграфства Моравія Австро-Угорської імперії. Словак, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Великий Бурлук Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Робітник бурякопункту. Заарештований 21 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію, намір виїхати до Чехословаччини, відвідування польського консульства (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Північно-Донецької залізниці 3 лютого 1938 р. (ст. 54^{10} КК УРСР) засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 4 роки. Реабілітований 24 серпня 1990 р.

ГРАЄК Ізраїль Мойсейович народився 1887 р. у м. Лодзь Лодзинського пов. Петроковської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт., до 1925 р. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник фабрики «Червона нитка». Заарештований 7 серпня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про

розстріл. Розстріляний 2 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 листопада 1957 р.

ГРАЙВОРОНСЬКА Євгенія Василівна народилася 1900 р. у м. Гробін Гробінського пов. Курляндської губ. Німкеня, з ремісників, освіта неповна середня, позапарт. Проживала в Харкові. Службовець Харківського НДІ вогнетривів. Заарештована 11 листопада 1937 р. як дружина засудженого за шпигунство і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 21 березня 1989 р.

ГРАЙВОРОНСЬКИЙ Віктор Васильович народився 1898 р. у слоб. Красна Бєлгородського пов. Курської губ. Росіянин, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник відділу забезпечення водопровідного тресту. Заарештований 21 вересня 1937 р. за шпигунську діяльність на користь Німеччини (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00439 від 25 липня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 4 вересня 1964 р.

ГРАЙВОРОНСЬКИЙ Дмитро Йосипович народився 1883 р. у с. Ржевка Курської губ. Українець, з міщан, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер артілі «Рідний край». Заарештований 24 жовтня 1937 р. як агент німецької розвідки (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 12 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 4 вересня 1964 р.

ГРАЙВОРОНСЬКИЙ Михайло Семенович народився 1887 р. у с. Долбіно Бєлгородського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Експедитор Харенерго. Заарештований 15 квітня 1938 р. за шпигунство (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 3 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГРАМС Олександр Августович народився 1912 р. у с. Березники Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Хижняківка Лозівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 17-го Партз'їзду. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги до Юріївського р-ну Дніпропетровської обл., звідки переїхав до Харківської обл. Заарештований 10 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 жовтня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Справу закрито прокурором Лозівського р-ну 10 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КК УРСР).

ГРАНКІН Андрій Гнатович народився 1865 р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Старовірівка Старовірівського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1930 р. розкуркулений, висланий до Північного краю на 3 роки. Заарештований 4 серпня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 4 травня 1989 р.

ГРАНКІН Ілля Тихонович народився 1902 р. у с. Сартана Маріупольського пов. Катеринославської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, член ВКП(б) з 1925 р. Служив у Харкові. Військовий комісар окремого батальйону зв'язку 14-го стріл. корпусу. Заарештований 20 серпня 1937 р. за участь у військово-фашистській змові (статті 54^{1} п. «б», 54^{8} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 2 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 3 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 26 жовтня 1957 р.

ГРАНКІН Семен Якович народився 1905 р. у сел. Панютине Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Панютине Лозівського р-ну Харківської обл. Робітник Лозівського цвяхового заводу. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 30 жовтня 1937 р. як член к.-р. диверсійної організації (статті 54^{8} і 54^{9} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 22 вересня 1956 р.

ГРАНКІН Тимофій Степанович народився 1883 р. у с. Берека Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Берека Олексіївського р-ну Харківської обл. Робітник 3-ї пекарні Трансторгхарчу в Харкові. Заарештований 4 грудня 1937 р. як куркуль та за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував

у Крастабі в м. Канськ Красноярського краю. Реабілітований 31 жовтня 1989 р.

ГРАНКІН Федір Герасимович народився 1892 р. у с. Берека Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Берека Олексіївського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «Більшовик». У 1929 р. частину майна конфісковано. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав, висланий до Північного краю. У 1935 р. повернувся із заслання. Заарештований 21 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 22 червня 1989 р.

ГРАНКІН Федір Кирилович народився 1872 р. у с. Берестовенька Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ворошилове Красноградського р-ну Харківської обл. Не працював. Заарештований 5 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і спецколегією Харківського облсуду 26 квітня 1938 р. засуджений на 5 років позбавлення волі у віддалених ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований 7 грудня 1993 р.

ГРАНКОВСЬКИЙ Іван Францович народився 1888 р. у пров. Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Поляк, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник артілі «Харсклобуд». Заарештований 14 березня 1938 р. як член к.-р. шпигунської організації (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 вересня 1938 р. (статті 54^6, 54^7, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 лютого 1959 р.

ГРАНОВСЬКИЙ Володимир Миколайович народився 1904 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у минулому член ВЛКСМ. Робітник заводу № 183. Заарештований 1 березня 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1989 р.

ГРАНОВСЬКИЙ Домінік Іванович народився 1885 р. у с. Мальованка Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Андріївка Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний Жовтень». У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 8 вересня 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 липня 1989 р.

ГРАНОВСЬКИЙ Юхим Самійлович народився 1880 р. у м. Тульчин Брацлавського пов. Подільської губ. Єврей, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Продавець магазину № 16 Облхаторгу. Заарештований 14 травня 1938 р. як член к.-р. сіоністської організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), звільнений з-під варти 25 березня 1939 р. і Харківським облсудом 13 червня 1939 р. виправданий.

ГРАНТ Давид Гедертович народився 1880 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта незакінчена вища, позапарт., у 1899—1914 рр. член РСДРП. Проживав у Харкові. Завідувач секції сталевого лиття заводу ім. Шевченка. Заарештований 8 січня 1938 р. за шпигунську та диверсійну роботу (статті 54^6, 54^9 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 6 липня 1977 р.

ГРАСС Август Фердинандович народився 1895 р. у с. Будки-Собичинські Овруцького пов. Волинської губ. Німець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у сел. ім. Котовського Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Котовського. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 30 грудня 1937 р. як член к.-р. організації (статті 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 грудня 1962 р.

ГРАТОВСЬКА Софія Францівна народилася 1898 р. у с. Оришківці Волинської губ. Полька, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Учителька СШ № 49. Заарештована 27 вересня 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 3 грудня 1937 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала у В'яттабі. Справу закрито УДБ ХОУ НКВС 5 березня 1940 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР).

ГРАТУЛЕВИЧ Ігнатій Францович народився 1875 р. у м. Дісна Дісненського пов. Віленської губ. Поляк, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Фото-

граф технічного відділу заводу «Серп і молот». Заарештований 17 грудня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 жовтня 1989 р.

ГРАТЮК Феоктист Степанович народився 1915 р. у Луцькому пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт., у 1932—1933 рр. член комсомолу при КПЗУ. Проживав у Харкові. Слухач робітфаку Харківського педінституту іноземних мов. Заарештований 8 серпня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 травня 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбував на Колимі. Реабілітований 25 квітня 1989 р.

ГРАУБІНЬ Ян Янович народився 1887 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Майстер ХЕТЗу. Заарештований 4 грудня 1937 р. за шпигунську та диверсійну роботу (статті 54^6, 54^9 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 січня 1957 р.

ГРАУДИНЬ Юлій Абельович народився 1888 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Диспетчер ХЕМЗу і ХТГЗ. Ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ у 1931 р. [за ст. 58^{11} КК РСФРР] позбавлений волі в концтаборі на 5 років. Термін покарання відбував у закритому конструкторському бюро ЕКУ ОДПУ в Москві як інженер, у 1932 р. звільнений з-під варти достроково. Заарештований 3 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

ГРАХОВСЬКИЙ Станіслав Йосифович, див. *ГРОХОВСЬКИЙ (Граховський) Станіслав Йосифович.*

ГРАХОВСЬКИЙ Чеслав Вікторович, див. *ГРОХОВСЬКИЙ (Граховський) Чеслав Вікторович.*

ГРАЦ Іван Матвійович народився 1910 р. у с. Кармановка Богучарський пов. Воронезької губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рижове Барвінківського р-ну Харківської обл. Голова Рижівської сільради. Заарештований 9 лютого 1938 р. як член к.-р. фашистської організації та за антирад. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 жовтня 1956 р.

ГРАЦ Омелян Леонтійович народився 1910 р. у с. Кармановка Богучарський пов. Воронезької губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у кол. Безпальцеве Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Роте штерн». Заарештований 8 березня 1938 р. як член к.-р. фашистської організації та за антирад. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 жовтня 1956 р.

ГРАЦІАНСЬКИЙ Володимир Миколайович народився 1901 р. у с. Хажин Бердичівського пов. Київської губ. Українець, із священнослужителів, освіта вища, у 1928—1930 р. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у Харкові. Викладач Харківського хіміко-технологічного інституту, доцент. Заарештований 27 жовтня 1937 р. як член к.-р. української націоналістичної терористичної організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. (статті 54^1 п. «а», 54^6, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Ухтіжемтабі. Справу закрито слідчастиною УНКВС по Харківській обл. 27 травня 1940 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГРАЦІАНСЬКИЙ Михайло Миколайович народився 1898 р. у с. Хажин Бердичівського пов. Київської губ. Українець. із священнослужителів, освіта вища, позапарт., у 1917 р. член УПСР, у 1919—1924 рр. член РКП(б). Проживав у Харкові. Заступник директора науково-дослідної гідротехнічної лабораторії Союзводобуду. Заарештований 12 серпня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної терористичної організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 14 січня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Звільнений з-під варти 18 січня 1938 р.

ГРЕБАН Іван Максимович, див. *ГРИБАН (Гребан) Іван Максимович.*

ГРЕБЕНИК Іван Федорович народився 1894 р. у с. Довжик Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Довжик Золочівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Трьох комунарів. Заарештований 30 квітня 1938 р. як член к.-р. націоналістичної повстанської

організації та за к.-р. агітацію (статті 54^{2}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Золочівським РВ НКВС 25 травня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГРЕБЕНИК Пилип Євгенович народився 1905 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1926—1936 рр. член ВКП(б). Відповідальний виконавець з постачання Харківського комбікормового заводу № 6. Заарештований 26 квітня 1938 р. за шпигунство на користь Німеччини (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і Полтавським облсудом 2 червня 1939 р. за ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР виправданий за недоведеності складу злочину, а за ст. 196 КК УРСР засуджений на 1,5 року позбавлення волі в ЗМУ.

ГРЕБЕНИК Яків Петрович народився 1893 р. у слоб. Мерефа Харківського пов. Харківської обл. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Продавець Будянської бази міськхарчоторгу. Заарештований 27 липня 1938 р. як член шпигунської диверсійної організації (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 вересня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 30 липня 1957 р.

ГРЕБЕНЩИКОВ Микола Андрійович народився 1914 р. і проживав у Харкові. Росіянин, із службовців, освіта початкова, позапарт. Кресляр НДІ вугільної промисловості. Заарештований 30 березня 1938 р. як член церковної фашистської організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 червня 1958 р.

ГРЕБЕНЮК Антон Вікентійович народився 1884 р. у м. Городок Кам'янець-Подільського пов. Подільської губ. Поляк, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Зарубинка Вільхуватського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1931 р. розкуркулений. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 3 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

ГРЕБЕНЮК Василь Савелійович народився 1888 р. у с. Чепіль Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Чепіль Балаклійського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Орджонікідзе. У 1932 р. майно конфісковане. Заарештований 25 серпня 1937 р. як член к.-р. повстанської організації (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний у Харкові, дата виконання вироку невідома. Реабілітований 22 березня 1957 р.

ГРЕБЕНЮК Григорій Лук'янович народився 1892 р. у с. Тимківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1928—1932 рр. член ВКП(б). Проживав у м. Куп'янск Куп'янського р-ну Харківської обл. Скотар відгодівельного пункту Куп'янського цукрового заводу. Заарештований 21 квітня 1938 р. як член к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{1} п. «а», 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 вересня 1956 р.

ГРЕБЕНЮК Єгор Васильович народився 1908 р. у с. Чепіль Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Чепіль Балаклійського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Плуг і молот». Заарештований 23 березня 1938 р. за к.-р. діяльність (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 10 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 червня 1963 р.

ГРЕБЕНЮК Костянтин Прокопович народився 1904 р. у с. Стецьківка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шевченкове Перше Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Робітник радгоспу № 16 Каучукпромгоспу. Заарештований 7 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Південтабі. На 1960 р. проживав у м. Куп'янськ Харківської обл. Реабілітований 22 травня 1959 р.

ГРЕБЕНЮК (Гребенюков) Леонід Андрійович народився 1913 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., член ВЛКСМ. Робітник трамвайного тресту. Заарештований 16 березня 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 31 березня 1938 р. зі звільненням з-під варти.

ГРЕБЕНЮК Марко Васильович народився 1878 р. у с. Минківка Валківського пов.

Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Минківка Валківського р-ну Харківської обл. Робітник кустарної майстерні у Харкові. У 1930 р. розкуркулений і висланий до Північного краю. У 1932 р. засуджений за втечу із заслання та порушення паспортного режиму. Заарештований 8 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 24 лютого 1994 р.

ГРЕБЕНЮК Микола Павлович народився 1898 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1925—1932 рр. член ВКП(б). Майстер ХТЗ. Заарештований 26 жовтня 1937 р. за антисемітизм, антирад. настрої та виступи проти стахановського руху (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 11 квітня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Звільнений з-під варти 14 квітня 1939 р.

ГРЕБЕНЮК Олександр Петрович народився 1915 р. на хут. Жмерине Катеринославського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Гвоздів Коломацького р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Дніпрельстан». У 1930 р. розкуркулений, висланий до Північного краю. У 1931 р. із заслання втік. Заарештований 23 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бамтабі та Південзалізничтабі в м. Улан-Уде Бурят-Монгольської АРСР, де й помер 18 травня 1938 р. Реабілітований 9 червня 1989 р.

ГРЕБЕНЮК Сергій Васильович народився 1916 р. у с. Бугаївка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Революційне Вовчанського р-ну Харківської обл. Чорнороб табору НКВС у с. Верхня Писарівка. Заарештований 18 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію серед колгоспників (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 23 вересня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 22 червня 1989 р.

ГРЕБЕНЮК Тимофій Савелійович народився 1883 р. у с. Чепіль Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Чепіль Балаклійського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Орджонікідзе. Заарештований 9 вересня 1937 р. як член к.-р. повстанської організації (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний у Харкові, дата виконання вироку невідома. Реабілітований 22 березня 1957 р.

ГРЕБЕНЮК Федір Дмитрович народився 1892 р. у с. Капустін Яр Астраханської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Бригадир залізничної гілки Куп'янського цукрового заводу. Заарештований 10 лютого 1938 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. (статті 54^{1} п. «а», 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 серпня 1958 р.

ГРЕБЕНЮКОВ Леонід Андрійович, див. *ГРЕБЕНЮК (Гребенюков) Леонід Андрійович.*

ГРЕБЕР Еммануїл Густавович народився 1906 р. у сел. Шепетівка Заславського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Р. Люксембург. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 19 січня 1938 р. як член німецької к.-р. націоналістичної організації, за шкідницьку діяльність та антирад. агітацію (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 14 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 5 червня 1959 р.

ГРЕБЕШКОВ Давид Меркулович народився 1887 р. у с. Берестовенька Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Берестовенька Красноградського р-ну Харківської обл. Робітник Красноградського відділення Доруправління. У 1930 р. розкуркулений. У 1931 р. позбавлений виборчих прав. У 1932 р. за невиконання держзабов'язань засуджений на 2 роки позбавлення волі. Термін покарання відбував у Полтавській в'язниці. Звільнений з-під варти через 8 міс. Заарештований 7 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 21 червня 1989 р.

ГРЕБЦОВ Федір Петрович народився 1891 р. у м. Коротояк Коротояцького пов. Воронезької губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1918—1929 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Сердобине Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «За заможне життя». Заарештований 17 жовтня

1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 2 березня 1938 р. засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 1 рік. Ухвалою Верховного суду УРСР від 19 квітня 1938 р. вирок скасовано, справу направлено на нове судочинство. Харківським облсудом 11 травня 1938 р. винесено вирок, аналогічний попередньому. Реабілітований 19 жовтня 1990 р.

ГРЕВИЗИРСЬКИЙ Костянтин Юрійович народився 1886 р. у с. Котельва Охтирський пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Службовець монтажного тресту Наркомважпрому. Заарештований [11] серпня 1937 р. як член підпільної української націоналістичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), етапований для подальшого слідства до Києва у розпорядження НКВС УРСР і військовою колегією Верховного Суду СРСР 26 жовтня 1937 р. (статті 54^{1} п. «а», 54^{8}, 54^{11}, 54^{13} КК УРСР) засуджений до ВМП з конфіскацією майна. Розстріляний 27 жовтня 1937 р. у Києві. Реабілітований 7 грудня 1957 р.

ГРЕГОРІУС Євген Андрійович народився 1889 р. у м. Єлисаветполь Єлисаветпольської губ. Німець, із священнослужителів, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Інженер Всесоюзного вугільного інституту. Заарештований 16 лютого 1938 р. за шпигунську роботу на користь Німеччини (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 17 листопада 1939 р. за шпигунство позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Після звільнення з-під варти проживав у м. Чимкент Південно-Казахстанської обл., де й був заарештований 25 серпня 1942 р. (статті 107, 162 п. «д» КК РРФСР). Помер 6 листопада 1942 р. у ВТТ № 19 у м. Чимкент. Реабілітований 12 серпня 1958 р.

ГРЕЗЕ Володимир Миколайович народився 1915 р. у Москві. Росіянин, із службовців, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Студент ХДУ. Заарештований 18 листопада 1937 р. як член антирад. терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{10} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР), справу закрито військпрокурором ХВО 29 грудня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГРЕЗНІС Карл Мартинович народився 1902 р. у Вольмарському пов. Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Диспетчер ХЕМЗу і ХТГЗ. Заарештований 4 грудня 1937 р. як член націоналістичної організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 січня 1957 р.

ГРЕК Йосип Петрович народився 1878 р. у с. Високопілля Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Високопілля Валківського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 р. засуджений за ст. 58 КК УСРР на 3 роки позбавлення волі. У 1937 р. відбував 3 роки покарання за ст. 80 КК УРСР у будівельній ВТТ в м. Мерефа. Слідство розпочато 27 квітня 1938 р. за антирад. агітацію під виглядом релігійної пропаганди (ст. 54^{10} ч. 1 і 2 КК УРСР), справу закрито відділом ВТК УДБ УНКВС по Харківській обл. 8 червня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГРЕКОВ Микола Георгійович народився 1896 р. у с. Піски Старобільського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер стадіону «Здоров'я». Заарештований 19 квітня 1938 р. як член повстанської антирад. к.-р. організації (статті 54^{2}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і Харківським облсудом 14 травня 1939 р. за статтями 54^{2}, 54^{11} КК УРСР виправданий, за ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Справу закрито Верховним Судом УРСР 5 вересня 1939 р. (ст. 347 КПК УРСР).

ГРЕКОВ Петро Петрович народився 1900 р. у м. Зміїв Зміївського пов. Харківської губ. Українець, з торговців, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Зміїв Зміївського р-ну Харківської обл. Приймальник камери схову ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 22 січня 1938 р. як член к.-р. шпигунської диверсійної організації, що була створена за завданням польської розвідки (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1989 р.

ГРЕКОВ Роман Павлович народився 1872 р. у с. Коломак Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Садівник дитячого санаторію. Заарештований 4 квітня 1938 р. як член к.-р. військової бойової організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 травня 1989 р.

ГРЕКОВА Людвіга Генріхівна народилася 1895 р. у с. Гуданці Ковенської губ. Литовка,

з дворян, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Лікар поліклініки № 3 ХТЗ. Заарештована 30 серпня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляна 20 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітована 3 лютого 1961 р.

ГРЕМУЛЬСЬКИЙ Ілля Олександрович народився 1881 р. у с. Домбров Новомінського пов. Варшавської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Приколотне Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Робітник ст. Приколотне Півд. залізниці. У 1930 р. під арештом Бєлгородського ОДТВ ДПУ. Заарештований 13 серпня 1937 р. за антирад. агітацію на користь Польщі (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР від 14 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 1 серпня 1989 р.

ГРЕСЬ Дмитро Максимович народився 1905 р. у с. Дергачі Харківського пов. Харківської губ. Українець, соціальне походження невідоме, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дергачі Харківського р-ну Харківської обл. Диспетчер 2-го відділення служби руху [ст. Лозова Півд. залізниці]. Заарештований 3 листопада 1937 р. як член к.-р. диверсійної шпигунської організації (статті 54^1 п. «а», 54^9 через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 липня 1956 р.

ГРЕСЬ Іван Глібович народився 1898 р. у с. Біле Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Біле Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Ворошилова. У 1930 р. розкуркулений, висланий на Урал, із заслання втік. Заарештований 15 квітня 1938 р. за к.-р. розвідувальну діяльність на користь іноземної держави (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^2, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 лютого 1960 р.

ГРЕЧАНИЙ Роман Карпович народився 1879 р. у с. Новоселівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Новоселівка Нововодолазького р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Нове життя». У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 25 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію серед колгоспників (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 1 лютого 1994 р.

ГРЕЧАНИЙ (Гречаниченко) Федір Мойсейович народився 1908 р. у с. Андріївка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав і працював трактористом радгоспу № 16 Каучукпромгоспу Великобурлуцького р-ну Харківської обл. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав, виселений за межі сільради. У 1932 р. під арештом органів ДПУ. Заарештований 1 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував на Дальбуді в Магаданській обл. На 1959 р. працював шофером Хандизької дорожньої контори в Якутії. Реабілітований 26 червня 1989 р.

ГРЕЧАНИК Борис Йосифович народився 1904 р. у м. Острог Острозького пов. Волинської губ. Єврей, з кустарів, освіта початкова, позапарт., у 1931—1934 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Помічник завідувача відділу постачання Харківського телефонно-телеграфного заводу. Заарештований 22 грудня 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність (статті 54^6, 54^{10} КК УРСР), справу закрито слідчастиною УНКВС по Харківській обл. 29 серпня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГРЕЧАНИЧЕНКО Мойсей Степанович народився 1878 р. на хут. Дяків Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав і працював пічником радгоспу № 16 Каучукпромгоспу Великобурлуцького р-ну Харківської обл. У 1930 р. під арештом органів ДПУ. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав, виселений за межі сільради як класово чужий куркульський елемент. Заарештований 14 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР), 7 березня 1939 р. Великобурлуцьким РВ НКВС справу направлено Харківському облпрокурору на припинення (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР), з-під варти звільнений. Прокуратурою Харківської обл. 2 грудня 1939 р. справу повернено на дослідування. Рішення у справі відсутнє. Помер 1947 р. Постановою Великобурлуцького РВ МДБ від 10 вересня 1951 р. справу здано до архіву УМДБ Харківської обл.

ГРЕЧАНИЧЕНКО Федір Мойсейович, див. *ГРЕЧАНИЙ (Гречаниченко) Федір Мойсейович.*

ГРЕЧАНЮК Антон Якович народився 1893 р. у с. Глиняна Кам'янець-Подільського пов. Подільської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт., у 1927—1937 р. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Інженер заводу № 183. Заарештований 25 серпня 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 22 лютого 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР). Звільнений з-під варти 1 березня 1939 р.

ГРЕЧИХІН Пилип Юхимович народився 1913 р. у с. Покровка Воронезької губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу «Світло шахтаря». Заарештований 27 жовтня 1937 р. як керівник сектантської групи «трясунів» та за к.-р. агітацію (статті 54^{10} ч. 2, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Буртабі на ст. Ізвєсткова Амурської залізниці. Реабілітований 24 березня 1989 р.

ГРЕЧКО Василь Касянович народився 1899 р. у с. Гонтарівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Учитель СШ № 57. Заарештований 27 лютого 1938 р. як член антирад. української військової націоналістичної терористичної організації (статті 54^{2}, 54^{7} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 13 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 січня 1958 р.

ГРЕЧКО Денис Захарович народився 1903 р. у с. Велика Комишуваха Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Комишуваха Петрівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Більшовик». Заарештований 18 квітня 1938 р. за ст. 54^{13} КК УРСР і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 21 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{8} через ст. 17, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 вересня 1957 р.

ГРЕЧКО Микола Архипович народився 1897 р. у с. Жихар Харківського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1931—1934 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Жихар Харківського р-ну Харківської обл. Комірник депо ім. Кірова ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 27 квітня 1938 р. за терор над комуністами під час Громадянської війни та к.-р. агітацію (статті 54^{8}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР), а 25 січня 1939 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд. Справу закрито прокуратурою Півд. залізниці 26 квітня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) з анулюванням підписки про невиїзд.

ГРЕЧКО Микола Якович народився 1901 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, письмен., позапарт. Старший агент з випуску вантажів ХЕТЗу. Заарештований 31 травня 1938 р. за шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 15 січня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГРЕЧКО Трохим Сидорович народився 1886 р. на хут. Кочерезький Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Новоплатонівка Борівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Коцюбинського. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 3 вересня 1937 р. за агітацію, спрямовану на дискредитацію колгоспів (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Томасинтабі та Унженському ВТТ. Реабілітований 8 червня 1989 р.

ГРЕШЕЛЬ (Гришель) Герта Фрідріхівна народилася 1898 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Німка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала у Харкові. Прибиральниця магазину № 1 Головмолока. Заарештована 29 жовтня 1937 р. як дружина засудженого резидента німецької розвідки (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 30 червня 1989 р.

ГРЖЕГОРЖЕВСЬКИЙ Ромуальд Адольфович народився 1893 р. у с. Ступник Літинського пов. Подільської губ. Поляк, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рогань Харківського р-ну Харківської обл. Бухгалтер Роганської паперової фабрики. У 1932 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 16 квітня 1938 р. за шпигунство (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 вересня 1938 р. (ст. 54^{6} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 листопада 1961 р.

ГРИБАН (Гребан) Іван Максимович народився 1903 р. у с. Пулин Житомирського пов. Волинської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Масютівка Дворічанського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги.

Заарештований 17 грудня 1937 р. за шпигунсько-розвідувальну роботу (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 грудня 1962 р.

ГРИБАНЬ Кузьма Максимович народився 1895 р. у с. Пулино-Гута Житомирського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лиман Перший Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 10-річчя Жовтня. У 1930 р. розкуркулений. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 17 грудня 1937 р. за шпигунську роботу (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 липня 1989 р.

ГРИБИНЮК Лідія Іванівна народилася 1905 р. і проживала в Харкові. Українка, із службовців, освіта середня, позапарт. Домогосподарка. Заарештована 22 лютого 1938 р. за терористичні настрої та антирад. висловлювання (статті 54^8, 54^{10} ч. 1, КК УРСР) і Харківським облсудом 15 травня 1939 р. виправдана за недоведеності складу злочину.

ГРИБОВ Михайло Семенович народився 1906 р. у м. Куп'янськ Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., до 1937 р. член ВКП(б). Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Заступник начальника відділку ст. Куп'янськ Північно-Донецької залізниці. Заарештований 21 грудня 1937 р. як член диверсійної шкідницької організації (статті 54^9, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Сталінській обл. від 31 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 січня 1938 р. у [м. Сталіне Сталінської обл.]. Реабілітований 8 травня 1959 р.

ГРИБУН Самуїл Лейбович народився 1892 р. у кол. Велика Сидимуха Херсонської губ. Єврей, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник промартілі «Швейторг». Заарештований 21 вересня 1937 р. за шпигунську роботу та антирад. агітацію (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 23 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

ГРИВА Ганна Гаврилівна народилася 1900 р. і проживала у Харкові. Росіянка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Домогосподарка. Заарештована 26 жовтня 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (ст. 54^1 п. «в» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 березня 1938 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Актюбінському відділенні Картабу. Реабілітована 30 листопада 1962 р.

ГРИВА Іван Васильович народився 1896 р. у с. Олтар Новгород-Сіверського пов. Чернігівської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня, у 1918—1921 рр. член РКП(б), у 1928—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Начальник авіаційних майстерень аероклубу. Заарештований 20 жовтня 1937 р. за участь у військовій фашистській змові (статті 54^1 п. «а», 54^8, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 7 січня 1938 р. (статті 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 8 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 січня 1961 р.

ГРИВА Станіслав Матвійович народився 1889 р. у с. Палуш Віленської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник меблевої бази Харпромторгу. Заарештований 17 травня 1938 р. за шпигунство (статті 54^6, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 грудня 1957 р.

ГРИВНЕВ Іван Іванович народився 1875 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Робітник заводу «Серп і молот». Заарештований 12 березня 1938 р. як член антирад. есерівської терористичної організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 березня 1938 р. (статті 54^2, 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 грудня 1958 р.

ГРИВ'ЮК Володимир Федорович народився 1890 р. у с. Шумейки Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Полтава Полтавської обл. Диспетчер дезпромстанції ст. Полтава-Київська Півд. залізниці. Заарештований 9 липня 1938 р. як член к.-р. диверсійної організації та за шпигунську діяльність (статті 54^1 п. «а», 54^9 через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 грудня 1958 р.

ГРИГОЛОВИЧ Людвіг Улянович народився 1897 р. у с. Маткунци Курляндської

губ. Латвієць, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кегичівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Технік по боротьбі з шкідниками колгоспу «Дружна праця». Заарештований 3 березня 1938 р. за антирад. пропаганду, шкідництво та шпигунство (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 листопада 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 листопада 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 квітня 1989 р.

ГРИГОР Федір Іванович народився 1905 р. у м. Крюків Кременчуцького пов. Полтавської губ. Українець, з робітників, освіта середня спеціальна, член ВКП(б) з 1927 р. Проживав у Харкові. Ревізор безпеки руху поїздів ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 30 січня 1938 р. як член к.-р. шкідницької організації (статті 54^{7}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 27 серпня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 27 серпня 1938 р. Реабілітований 25 березня 1958 р.

ГРИГОРАЩЕНКО Гнат Павлович народився 1886 р. у с. Гнилиця Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Великобурлуцькому р-ні Харківської обл. Член колгоспу ім. Шевченка. Заарештований 5 березня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. (статті 54^{8}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 березня 1989 р.

ГРИГОРЕВИЧ Василь Євгенович народився 1883 р. і проживав у Харкові. Українець, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Швейцар 9-ї радлікарні. Заарештований 25 березня 1938 р. як член церковної фашистської організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 червня 1958 р.

ГРИГОРЕВИЧ Микола Євгенович народився 1880 р. і проживав у Харкові. Українець, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Безпарафіяльний священик. Заарештований 17 березня 1938 р. як член церковної фашистської організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 червня 1958 р.

ГРИГОРЕНКО Арсентій Григорович народився 1899 р. на хут. Буряківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Загоруйківка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. Заарештований 21 грудня 1937 р. за антирад. агітацію, вихваляння троцькістів та терористичні наміри (статті 54^{10} ч. 1, 54^{8} через ст. 17 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 квітня 1989 р.

ГРИГОРЕНКО Іван Васильович народився 1912 р. у с. Новодмитрівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Новодмитрівка Ізюмського р-ну Харківської обл. Сільгосппробітник радгоспу ім. Петровського. Заарештований 5 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 9 червня 1989 р.

ГРИГОРЕНКО Мойсей Якович народився 1897 р. на хут. Гетьманівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник цукрозаводу. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 8 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію, вихваляння царського ладу та троцькістів (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 25 вересня 1959 р.

ГРИГОР'ЄВ Денис Андрійович народився 1892 р. у с. Протопопівка Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Протопопівка Петрівського р-ну Харківської обл. Ветеринарний санітар колгоспу «Червоний партизан». Заарештований 11 лютого 1938 р. як член к.-р. організації та за антирад. настрої (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 квітня 1938 р. (статті 54^{8} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 грудня 1958 р.

ГРИГОР'ЄВ Іван Андрійович народився 1886 р. у с. Зам'ятіно Зарайського пов. Рязанської губ. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер, завідувач відділу Електропрому. Заарештований 10 жовтня 1937 р. за шпигунство (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 листопада 1989 р.

ГРИГОР'ЄВ Максим Григорович народився 1876 р. у с. Буличово Юхновського пов. Смоленської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Есхар Чугуївського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1932 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 20 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 8 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 3 липня 1989 р.

ГРИГОР'ЄВ Мефодій Дмитрович народився 1893 р. у с. Новодмитрівка [Костянтиноградського пов. Полтавської губ.] Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1931—1933 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник Тепломережобуду. Заарештований 27 жовтня 1937 р. за добровільну службу в армії Махна та к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 29 листопада 1937 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{13} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 29 березня 1989 р.

ГРИГОР'ЄВ Микола Огійович народився 1899 р. у с. Топільня Овруцького пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Краснокутськ Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Жовтневий орач». В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 30 грудня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР від 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 21 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 31 липня 1989 р.

ГРИГОР'ЄВ Микола Федорович народився 1900 р. у с. Топільня Овруцького пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мирне Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Вперед». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 30 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР від 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 21 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. На 1956 р. проживав у сел. Ола Магаданської обл. Реабілітований 11 квітня 1959 р.

ГРИГОР'ЄВА Поліна Мусіївна народилася 1881 р. у м. Полтава Полтавської губ. Українка, із селян, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Пенсіонерка. Заарештована 15 березня 1938 р. як член антирад. білогвардійської організації та за шпигунство на користь Польщі (статті 54^{9}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 червня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляна у Харкові, дата виконання вироку невідома. Реабілітована 7 березня 1958 р.

ГРИГОРОВ Андрій Тимофійович народився 1886 р. у с. Дальні Піски Бєлгородського пов. Курської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 15 січня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 11 червня 1938 р. засуджений на 4 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Термін покарання відбував у Білбалттабі. Після звільнення з-під варти повернувся до Харкова. Реабілітований 3 лютого 1959 р.

ГРИГОРОВ Артем Макарович народився 1896 р. на хут. Григорів Яр Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Хом'яківка Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник Кислівського сінопункту. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 травня 1989 р.

ГРИГОРОВ Василь Іванович народився 1899 р. у с. Тимківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кислівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник бурякорадгоспу. Заарештований 5 травня 1938 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 травня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 травня 1963 р.

ГРИГОРОВ Василь Максимович народився 1895 р. на хут. Федоренків Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Заоскілля Куп'янського р-ну Харківської обл. Колійний обхідник гілки Куп'янського цукрозаводу. У 1931 р. майно конфісковане, позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію, вихваляння царського ладу та перекручення сталінської конституції (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою

особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 25 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 8 червня 1989 р.

ГРИГОРОВ Володимир Михайлович народився 1911 р. у с. Долбіно Курської губ. Росіянин, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Контролер відділу техконтролю заводу «Трансзв'язок». Заарештований 5 лютого 1938 р. за к.-р. шкідницьку діяльність (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 10 червня 1938 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Термін покарання відбував у Волготабі в м. Рибінськ Ярославської обл. Ухвалою залізничної колегії Верховного Суду СРСР від 10 січня 1939 р. вирок лінсуду скасовано, справу закрито. Звільнений з-під варти 3 лютого 1939 р.

ГРИГОРОВ Георгій Опанасович народився 1898 р. на хут. Кондрашівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Завідувач складу ст. Куп'янськ-Вузл. Північно-Донецької залізниці. Заарештований 20 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Надеждинському р-ні Свердловської обл. Помер 4 лютого 1957 р. у м. Куп'янськ. Реабілітований 27 березня 1989 р.

ГРИГОРОВ Єгор Іванович народився 1890 р. на хут. Тищенківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Конюх Куп'янського цукрозаводу. У 1930 р. розкуркулений. У 1933 р. (ст. 54^{10} КК УСРР) позбавлений волі на 6 років. Заарештований 8 травня 1938 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 травня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 травня 1963 р.

ГРИГОРОВ Іван Макарович народився 1899 р. на хут. Тищенківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Хом'яківка Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник [Кислівського сінопункту]. У 1930 р. розкуркулений. У 1933 р. під слідством Куп'янського райвідділку ХОВ ДПУ за к.-р. діяльність. Заарештований 3 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 квітня 1989 р.

ГРИГОРОВ Іван Максимович народився 1893 р. у с. Федоренківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Пожежник МТС. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 11 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 25 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 14 червня 1989 р.

ГРИГОРОВ Кирило Дмитрович народився 1903 р. на хут. Притиківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піщане Куп'янського р-ну Харківської обл. Сільгосппробітник радгоспу «Піщане». У 1931 р. висланий до Уральської обл. У 1933 р. із заслання втік. Заарештований 2 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 27 червня 1989 р.

ГРИГОРОВ Кирило Максимович народився 1898 р. на хут. Федоренківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник житлокоопу. Заарештований 6 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 25 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Південтабі. Реабілітований 4 червня 1965 р.

ГРИГОРОВ Микола Іванович народився 1899 р. на хут. Кондрашівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Федоренкове Куп'янського р-ну Харківської обл. Сільгосппробітник птахорадгоспу. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 8 квітня 1938 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 листопада 1957 р.

ГРИГОРОВ Микола Трохимович народився 1905 р. на хут. Пономарівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піщане Куп'янського р-ну Харківської обл. Сільгосппробітник радгоспу «Піщане». У 1929 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки

УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амурзалізничтабі в м. Хабаровськ Хабаровського краю. Реабілітований 25 вересня 1959 р.

ГРИГОРОВ Михайло Кузьмич народився 1901 р. і проживав у Харкові. Росіянин, із службовців, освіта вища, позапарт. Інженер заводу ім. Шевченка. Заарештований 25 серпня 1937 р. за розвідувальну діяльність, шкідницьку роботу та к.-р. агітацію (статті 54^6, 54^7, 54^{11} КК УРСР), справу закрито слідчастиною УНКВС по Харківській обл. 29 травня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГРИГОРОВ Петро Григорович народився 1914 р. на хут. Пономарівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня спеціальна, позапарт., член ВЛКСМ. Проживав у с. Новомиколаївка Шевченківського р-ну Харківської обл. Учитель початкової школи. Заарештований 4 листопада 1938 р. як член к.-р. української націоналістичної організації (статті 54^2, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), Шевченківським РВ НКВС 24 березня 1939 р. справу направлено облпрокурору на припинення (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти і заведенням на П. Г. Григорова справи-формуляра для його активної розробки. Справу закрито прокуратурою Харківської обл. 2 грудня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГРИГОРОВ Терентій Дмитрович народився 1888 р. у с. Кондратівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник Куп'янського пивного заводу. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 серпня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 серпня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 18 серпня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 27 травня 1989 р.

ГРИГОРОВИЧ-ВИШНЕВСЬКА Ядвіга Степанівна народилась 1901 р. у м. Лодзь Лодзинського пов. Петроковської губ. Полька, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Радистка Харківського телеграфу. Заарештована 16 жовтня 1937 р. за шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляна 17 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітована 8 серпня 1989 р.

ГРИГОРОВИЧ Дмитро Олександрович народився 1899 р. у с. Горобіївка Сквирського пов. Київської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Виконувач обов'язків начальника рибного управління Харківського облземуправління. Заарештований 5 листопада 1937 р. як член антирад. терористичної організації правих (статті 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 30 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 31 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 23 квітня 1957 р.

ГРИГОРОВИЧ Федора Василівна народилася 1907 р. у с. Олександрівка Катеринославської губ. Українка, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештованою не була, під підпискою про невиїзд з 18 квітня 1938 р. як дружина засудженого члена антирад. терористичної організації правих (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 2 червня 1938 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбувала в Темтабі. Ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від 21 лютого 1948 р. судимість знято. Реабілітована 26 червня 1956 р.

ГРИГОРОСУЛЛА Наталія Михайлівна народилася 1906 р. і проживала у Харкові. Гречанка, з дворян, освіта неповна середня, позапарт. Співробітниця школи вдосконалення командно-технічного складу охорони НКШС. Заарештована 19 грудня 1937 р. як член шпигунської антирад. організації та за приховування соціального походження (статті 54^6, 54^{10} ч. 1, 180 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 20 березня 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлена волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбувала в Картабі. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 1 грудня 1945 р. строк покарання знижено до фактично відбутого. Реабілітована 20 січня 1957 р.

ГРИГОРЧУК Олександр Порфирович народився 1913 р. у с. Грицівка Подільської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Михайлівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний маяк». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 6 травня 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^7, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 16 жовтня 1938 р. (статті 54^7, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Харківським облсудом 4 травня 1939 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 1 рік позбавлення волі з обмеженням прав на 1 рік. Реабілітований 7 грудня 1993 р.

ГРИГОРЯН Арсен Григорович народився 1885 р. у м. Ван, Туреччина. Вірмен, із селян,

письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Чистильник взуття на Комунальному ринку. Заарештований 28 грудня 1937 р. за спекуляцію товарами ширвжитку і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 червня 1957 р.

ГРИГОРЯНЦ Акоп Карапетович народився 1881 р. у м. Баядзюк, Персія. Вірмен, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Швець артілі ім. Крупської. Заарештований 16 лютого 1938 р. як член к.-р. націоналістичної вірменської організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР), УДБ УНКВС по Харківській обл. 25 травня 1938 р. справу направлено прокурору на припинення за ст. 197 ч. 2 КПК УРСР, звільнений з-під варти 2 червня 1938 р. Рішення у справі відсутнє.

ГРИГОРЯНЦ Арманс Мартиросович народився 1900 р. у с. Саврай, Персія. Вірмен, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Харківського міськхарчоторгу. Заарештований 19 лютого 1938 р. як член к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 6 квітня 1989 р.

ГРИДІН Василь Михайлович народився 1901 р. у м. Житомир Житомирського пов. Волинської губ. Українець, із купців, освіта початкова, у минулому член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник Харківської облспоживспілки. Заарештований 25 листопада 1937 р. як член к.-р. терористичної повстанської організації (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 3 грудня 1937 р. (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{9}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Хабаровському краї. Реабілітований 15 лютого 1957 р.

ГРИДІН Павло Пилипович народився 1901 р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1930—1934 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Старовірівка Друга Старовірівського р-ну Харківської обл. Голова колгоспу «Червоний степ». Заарештований 27 липня 1938 р. як член антирад. організації (статті 54^{7}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито прокуратурою Харківської обл. 13 лютого 1939 р. за відсутності доказів.

ГРИЖБЕК Леонтій Іванович народився 1893 р. у м. Заремби Островського пов. Ломжинської губ. Поляк, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Катерино-Микільське Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 21 січня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), звільнений з-під варти на підписку про невиїзд 11 березня 1939 р., справу закрито Великобурлуцьким РВ НКВС 2 квітня 1939 р. з анулюванням підписки про невиїзд.

ГРИЗОДУБ Олександр Артемович народився 1883 р. у с. Котельва Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. У 1904-1917 рр. член партії есерів. Проживав у Харкові. Комірник інвалідної артілі Харківської трикотажної фабрики. Заарештований 24 квітня 1938 р. як член к.-р. диверсійної терористичної організації (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 7 вересня 1956 р.

ГРИНЕВИЧ Станіслав Іванович народився 1900 р. у с. Тріски Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тернова Чугуївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Паризької комуни. У 1933 р. під слідством Антонінського РВ ДПУ за підозрою у шпигунстві. У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 23 вересня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

ГРИНЕНКО Микола Михайлович народився 1903 р. у с. Семенів Яр Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Семенів Яр Богодухівського р-ну Харківської обл. Кочегар депо ст. Люботин. Заарештований 10 жовтня 1937 р. за приховування соціального стану, вороже ставлення до заходів партії і уряду (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Волготабі в м. Рибінськ Ярославської обл. Реабілітований 21 червня 1989 р.

ГРИНЧЕНКО Андрій Якович народився 1908 р. у с. Дергачі Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Дергачі Дергачівського р-ну Харківської обл. Голова Дергачівської сільради. Заарештований 4 лютого 1938 р. за

розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 11 жовтня 1938 р. за недостатності матеріалів для передачі справи до суду, звільнений з-під варти 17 жовтня 1938 р.

ГРИНЧЕНКО Василь Іванович народився 1891 р. у с. Ніколаєвка Грайворонського пов. Курської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Індубуду при Харківському верстатобудівному заводі. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. У 1933 р. розкуркулений. Заарештований 23 жовтня 1937 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. (статті 54^{10} ч. 1, 68 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Самартабі в сел. Красна Глинка Молотовського р-ну Куйбишевської обл. Реабілітований 22 червня 1989 р.

ГРИНЧЕНКО Іван Андрійович народився 1883 р., місце народження, національність і партійність невідомі, із селян, освіта початкова. Проживав у Харкові. Без певних занять. Заарештований 24 березня 1938 р. як член антирад. есерівської терористичної організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР), рішенням УДБ ХОУ НКВС від 16 травня 1938 р. направлений на судмедекспертизу при психіатричній академії, а 28 серпня 1938 р. справу передано військовому прокурору на припинення за станом здоров'я підслідного зі звільненням його з-під варти і лікуванням на загальних умовах.

ГРИНЧЕНКО Михайло Іванович народився 1911 р. у м. Костянтиноград Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Студент 1-го Харківського медичного інституту. Заарештований 28 червня 1938 р. як член антирад. терористичної української націоналістичної організації (статті 54^8, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 20 червня 1939 р. з направленням підслідного до психіатричної лікарні як хворого на шизофренію. На 1990 р. проживав у м. Полтава. Реабілітований 22 березня 1991 р.

ГРИНЧЕНКО Олександр Маркович народився 1904 р. у с. Довгеньке Київської губ. Українець, з робітників, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Доцент с.-г. інституту. Заарештований 4 червня 1938 р. за антирад. настрої та вихваляння фашизму (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 25 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГРИНЬ Георгій Степанович народився 1904 р. у с. Поташня Уманського пов. Київської губ. Українець, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Науковий співробітник лабораторії хімії грунтів при ВУХСГІ. Заарештований 22 липня 1938 р. як член антирад. терористичної української націоналістичної організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГРИНЬ Іван Петрович, див. *ГРІНЬ (Гринь) Іван Петрович*.

ГРИНЬКО-ГРИНЕНКО Дмитро Дмитрович, народився 1904 р. у с. Чернявщина Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта вища, у 1928—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Начальник механічного цеху Харківського велосипедного заводу. Заарештований 15 жовтня 1937 р. як член антирад. терористичної організації правих (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 5 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 6 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 14 травня 1957 р.

ГРИНЬКО-ГРИНЕНКО Лідія Володимирівна народилася 1912 р. у с. Масляківка Катеринославської губ. Українка із селян, освіта середня, позапарт. Проживала у Харкові. Домогосподарка. Заарештована 15 квітня 1938 р. як дружина зрадника батьківщини (ст. 54^1 п. «в» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 2 червня 1938 р. як соціально небезпечний елемент передана під гласний нагляд органів НКВС за місцем проживання на 2 роки. Справа закрита УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР). На 1994 р. проживала у Харкові.

ГРИНЬКО Євдокія Лаврентіївна народилася 1898 р. у с. Ічня Борзненського пов. Чернігівської губ. Українка, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживала в Харкові. Методист з ліквідації неписьменності Харківського обласного комітету міських підприємств. Заарештована 28 жовтня 1937 р. як дружина зрадника батьківщини і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 лютого 1938 р. позбавлена волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбувала в Темтабі у Мордовській АРСР. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 8 січня 1944 р. звільнена від відбуття покарання за станом здоров'я. Звільнена з ВТТ 25 березня 1944 р. На 1958 р. проживала в с. Мала Дівиця Малодівицького р-ну Чернігівської обл. Реабілітована 9 грудня 1958 р.

ГРИНЬКО Іван Петрович народився 1896 р. у с. Мала Дівиця Прилуцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт., у 1920 р. член партії

боротьбистів, у 1920—1934 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Начальник цеху промартілі «Універсальна праця». Заарештований 4 вересня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 26 жовтня 1937 р. (статті 54^{7}, 54^{8} КК УРСР) засуджений до ВМП з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 27 жовтня 1937 р. у Києві. Реабілітований 17 вересня 1959 р.

ГРИНЬКО Олександр Омелянович народився 1912 р. у с. Куцо-Ганебне Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кегичівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «Кегичівка». У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 1 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 5 липня 1968 р.

ГРИНЬКО Петро Кирилович народився 1910 р. у с. Ганнопілля Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на ст. Бакшеївка Вовчанського р-ну Харківської обл. Чорнороб приймального пункту цукрових буряків. У 1930 р. розкуркулений і висланий до Північного краю. Заарештований 7 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Після звільнення з-під варти працював чорноробом на Петрівському цукрокомбінаті у Вовчанському р-ні Харківської обл. Реабілітований 29 березня 1963 р.

ГРИНЬОВ Дмитро Федорович народився 1878 р. у с. Вольховець Бєлгородського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач віварію Українського спеціального рентгенорадіологічного та онкологічного інституту. У 1922 р. позбавлений виборчих прав. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований [18 грудня] 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 травня 1989 р.

ГРИНЯЄВ Іван Кирилович народився 1899 р. у с. Олексіївка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олексіївка Олексіївського р-ну Харківської обл. Податковий інспектор Олексіївського райфінвідділу. Заарештований 4 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 29 квітня 1939 р. засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований 31 травня 1995 р.

ГРИСЕНКО Олександр Овксентійович народився 1895 р. і проживав у Харкові. Українець, із селян, освіта незакінчена середня, позапарт. Бухгалтер тресту «Буделектро». Заарештований 30 січня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 березня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 грудня 1957 р.

ГРИСЕНКО Семен Арсентійович народився 1887 р. і проживав у Харкові. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Касир артілі художнього розпису тканини. Заарештований 23 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію, належність до білогвардійського підпілля (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 30 червня 1989 р.

ГРИТЧИН Василь Васильович народився 1915 р. у Харкові. Росіянин, із службовців, освіта середня спеціальна, позапарт., у 1932—1934 рр. член ВЛКСМ. Служив у [Києві]. Червоноармієць окремого автобатальйону КВО. Заарештований 17 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і військовим трибуналом 45-го мех. корпусу КВО 28 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 8 років з пораженням у правах на 3 роки. Термін покарання відбував на Дальбуді НКВС. Ухвалою Президії Верховної Ради СРСР від 30 квітня 1954 р. судимість знято. З 1958 р. проживав у Харкові. Реабілітований 13 березня 1958 р.

ГРИТЧИН Данило Ілліч народився 1896 р. у с. Шебелинка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Меловий Яр Балаклійського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Уперед». Розкуркулений. Заарештований 3 березня 1938 р. за к.-р. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 вересня 1960 р.

ГРИЦ Віталій Опанасович народився 1911 р. у с. Макари Щучинського пов. Ломжинської губ. Білорус, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Богодухів Богодухівського р-ну Харківської обл. Водій МТС. Заарештований 13 серпня 1937 р. за шпигунство на користь Польщі та к.-р. агітацію (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою

особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 23 вересня 1938 р. (ст. 54^{10} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбував у Онегтабі. Реабілітований 25 травня 1995 р.

ГРИЦАЄНКО Іван Іванович народився 1911 р. у с. Грушине Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Маслівка Олексіївського р-ну Харківської обл. Тракторист Лихачівської МТС. Заарештований 26 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбував в Амуртабі у м. Комсомольськ-на-Амурі Хабаровського краю. Реабілітований 28 грудня 1962 р.

ГРИЦАЄНКО Федір Григорович народився 1906 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., кандидат у члени ВКП(б). Заступник голови завкому Тсоавіахіму заводу № 183. Заарештований 17 листопада 1937 р. за участь у військовій змові (статті 54^{1} п. «а», 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито ОВ НКВС ХВО 11 жовтня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГРИЦАЙ Андрій Хомич народився 1901 р. у с. Судилків Заславського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Калюжине Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 14-річчя Жовтня. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 28 грудня 1937 р. як політично неблагонадійний спецпереселенець, за к.-р. агітацію та шпигунство (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 березня 1960 р.

ГРИЦАЙ Єгор Кирилович народився 1885 р. у с. Кияни Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кияни Богодухівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. Заарештований 27 березня 1938 р. як член к.-р. повстанської організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 липня 1958 р.

ГРИЦАЙ Іван Хомич народився 1904 р. у м. Судилків Заславського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Надеждине Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Воля». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 14 лютого 1938 р. як член к.-р. повстанської диверсійної організації та за антирад. агітацію (статті 54^{2}, 54^{9}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і Харківським облсудом 19 квітня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

ГРИЦАН Микита Дмитрович народився 1894 р. у с. Крутьки Гадяцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бугаївка Савинського р-ну Харківської обл. Рахівник колгоспу «Червоний партизан». Заарештований 31 березня 1938 р. як член к.-р. української націоналістичної повстанської організації та за антирад. агітацію (статті 54^{2}, 54^{10} ч. 2, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 10 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{8} через ст. 17, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1956 р.

ГРИЦЕНКО Георгій Іванович народився 1905 р. у с. Млинки Зіньківського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта вища, у 1926—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Завідувач відділу шкіл та науки Харківського міського комітету КП(б)У. Заарештований 4 листопада 1937 р. як член антирад. терористичної організації правих (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 30 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 31 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 листопада 1957 р.

ГРИЦЕНКО Дмитро Дмитрович народився 1893 р. на хут. Дисківка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник Куп'янської райради. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 9 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 26 квітня 1989 р.

ГРИЦЕНКО Іван Омелянович народився 1906 р. у с. Панютине Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Дніпропетровськ Дніпропетровської обл. Художник редакції газети «Зоря». Заарештований 22 лютого 1938 р. як член антирад. троцькістської організації, за завданням якої вербував нових членів (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС

СРСР від 4 серпня 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбував на Колимі. Звільнений з-під варти 16 вересня 1946 р., працював у системі постачання Дальбуду МВС СРСР. Ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від 23 червня 1951 р. висланий на поселення в район Колими на Далекій Півночі під нагляд органів МДБ. Ухвалою транспортної колегії Верховного Суду СРСР від 14 квітня 1954 р. звільнений від заслання. Реабілітований 28 лютого 1959 р.

ГРИЦЕНКО Олексій Гаврилович народився 1910 р. у с. Великі Хутори Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нижній Бурлук Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Чоботар промартілі. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 1 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі. Реабілітований 24 квітня 1964 р.

ГРИЦЕНКО Омелян Сидорович народився 1906 р. у с. Піщане Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав і працював сільгоспробітником у радгоспі ім. Червоної армії Куп'янського р-ну Харківської обл. Заарештований за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР), дата арешту невідома. Харківським облсудом 1 жовтня 1938 р. засуджений на 3 роки позбавлення волі з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований 22 липня 1994 р.

ГРИЦЕНКО Опанас Федорович народився 1897 р. на хут. Березівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1924—1933 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Березівка Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний шлях». Заарештований 26 лютого 1938 р. як член антирад. української націоналістичної організації (статті 54^{2}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. (статті 54^{1} п. «а», 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 23 травня 1958 р.

ГРИЦЕНКО Павло Омелянович народився 1916 р. у с. Огульці Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Харківського ліжкового заводу ім. Чубаря. Заарештований 5 листопада 1937 р. за те, що з диверсійною метою підпалив малярний цех заводу (ст. 54^{9} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 3 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Локчимтабі в Комі АРСР. Реабілітований 23 березня 1989 р.

ГРИЦЕНКО Тимофій Ілліч народився 1892 р. на хут. Березівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1929—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Березівка Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний шлях». Заарештований 26 лютого 1938 р. як член антирад. української націоналістичної організації (статті 54^{2}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. (статті 54^{1} п. «а», 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 23 травня 1958 р.

ГРИЦЕНКО Федір Андрійович народився 1895 р. у с. Біле Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Біле Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Ворошилова. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 15 квітня 1938 р. за к.-р. розвідувальну діяльність на користь іноземної держави (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 лютого 1960 р.

ГРИЦЕНЮК Матвій Федорович народився 1880 р. у с. Серняве Люблінської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на ст. Тополі Північно-Донецької залізниці. Обхідник колії ст. Тополі. Заарештований 22 листопада 1937 р. за шпигунську роботу, к.-р. агітацію, відвідування польського консульства (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 січня 1938 р. у [м. Сталіне Сталінської обл.]. Реабілітований 24 жовтня 1989 р.

ГРИЦИК Матвій Семенович народився 1901 р. у с. Садки Залещицького пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта вища, позапарт., у 1920—1936 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Гути Богодухівського р-ну Харківської обл. Інженер-лісовод Гутянського лісництва. Заарештований 3 жовтня 1937 р. за службу в УГА та антирад. настрої (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 23 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 жовтня 1958 р.

ГРИЦИНА Михайло Максимович народився 1900 р. у м. Дрогобич Дрогобицького

пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, з робітників, освіта середня, позапарт., у 1922—1924 рр. член компартії Чехословаччини, у 1926—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Механік гідротехнічної лабораторії тресту «Союзводобуд». Заарештований 8 серпня 1937 р. за розвідувальну роботу (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 20 грудня 1957 р.

ГРИЦИНА Олена Давидівна народилася 1900 р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала у Харкові. Рахівник Харківського канатного заводу ім. Петровського. Заарештована 4 листопада 1937 р. як дружина ворога народу (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. вислана до Казахстану на 5 років. Заарештована 3 листопада 1939 р. УНКВС по Актюбінській обл. і Актюбінським облсудом 29 листопада 1939 р. (ст. 58^{10} КК РРФСР) засуджена на 2 роки позбавлення волі у ВТТ. Справу закрито Верховним Судом Казахської РСР 20 грудня 1939 р. за недоведеності складу злочину. Реабілітована 4 січня 1957 р.

ГРИЦУК Дмитро Данилович народився 1896 р. у м. Уральськ Уральської обл. Росіянин, із службовців, освіта вища, позапарт., у 1930—1937 рр. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у Харкові. Начальник навчального відділення Військової господарської академії РСЧА, майор. Заарештований 26 грудня 1937 р. за участь у військової фашистської змові (статті 54^1 п. «б», 54^8, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 28 серпня 1938 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 28 серпня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 жовтня 1957 р.

ГРИЦЬ Іван Степанович народився 1907 р. у с. Цисувка Волковиського пов. Гродненської губ. Білорус, із селян, освіта початкова, позапарт., до 1935 р. член ВКП(б). Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Конюх житлового управління міськради. Заарештований 26 березня 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 20 січня 1939 р. (ст. 5 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГРИЦЬКІВ (Грицьков) Василь Дмитрович народився 1899 р. у с. Чорніїв провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Робітник ХТЗ. Заарештований 31 жовтня 1937 р. за шпигунство (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 листопада 1989 р.

ГРИЦЮТА Платон Калістратович народився 1897 р. у с. Колоденка Рівненського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Закутнівка Олексіївського р-ну Харківської обл. Директор школи. Заарештований 10 лютого 1938 р. за к.-р. націоналістичну діяльність (статті 54^{10} ч. 2, 54^{11} КК УРСР) і Харківським облсудом 22 серпня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину. Звільнений з-під варти 28 серпня 1939 р.

ГРИЧКОВСЬКИЙ Франц Павлович народився 1898 р. у с. Боголюбівка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Коханівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Петровського. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 16 грудня 1937 р. як прибічник фашистської Німеччини та за антидержавну і к.-р. діяльність (статті 54^7, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 квітня 1959 р.

ГРИШАЙ Михайло Харитонович народився 1906 р. у с. Куцо-Ганебне Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Куцо-Ганебне Сахновщинського р-ну Харківської обл. Рахівник колгоспу ім. Горького. Заарештований 13 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у м. Свободний Хабаровського краю та м. Сальяни Азербайджанської РСР. У 1942—1945 рр. працював на будівництві залізниці Сталінград — Саратов. На 1992 р. проживав у с. Лебедівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Реабілітований 14 квітня 1989 р.

ГРИШАЙ Свирид Григорович народився 1892 р. у с. Сокілка (с. Гришпан) Кобеляцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. На 1930 р. проживав у с. Куцо-Ганебне Сахновщинського

р-ну. Член колгоспу. Ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 8 травня 1931 р. (ст. 54^{10} КК УСРР) позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Термін покарання відбував у Темтабі, 11 червня 1933 р. з-під варти звільнений. На 1937 р. проживав у с. Новоолександрівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Робітник Сахновщинського сінопункту. Заарештований 2 жовтня 1937 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Помер 28 липня 1938 р. у місці ув'язнення. Реабілітований 20 жовтня і 16 червня 1989 р.

ГРИШАЙ Харитон Григорович народився 1884 р. у с. Сокілка Кобеляцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Гайдари Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Горького. Заарештований 2 жовтня 1937 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Справу повернено на дослідування, постановою Сахновщинського РВ НКВС від 15 березня 1939 р. з-під варти звільнений, справу направлено Харківському облпрокурору на припинення. Справу закрито помічником Харківського облпрокурора 4 жовтня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГРИШАУ (Гришев) Август Альбертович народився 1892 р. у с. Горщик Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сенькове Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 2-ї п'ятирічки. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 червня 1959 р.

ГРИШАУ Евальд Іванович народився 1899 р. у с. Пулин Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Дворічна Дворічанського р-ну Харківської обл. Робітник на будівництві школи. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 2 січня 1938 р. за шпигунські зв'язки з німецьким консульством у Києві та к.-р. фашистську агітацію (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 вересня 1989 р.

ГРИШЕЛЬ Герта Фрідріхівна, див. *ГРЕШЕЛЬ (Гришель) Герта Фрідріхівна.*

ГРИШИНСЬКИЙ Федір Іванович народився 1895 р. у міст. Балаклія Зміївського пов. Харківської губ. Українець, з торговців, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у сел. Балаклія Балаклійського р-ну Харківської обл. Десятник на будівництві Балаклійського районного клубу та дитячих ясел. Заарештований 5 листопада 1937 р. як член української націоналістичної організації (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 6 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 19 листопада 1957 р.

ГРИШКЕВИЧ Адам Тихонович народився 1898 р. у с. Боровики Пружанського пов. Гродненської губ. Білорус, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач 3-го загону охорони НКШС ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 20 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і [комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 18 грудня 1937 р.] винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 30 листопада 1964 р.

ГРИШКО Антон Дмитрович народився 1898 р. у с. Колонтаїв Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ковалівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Нова праця». У 1929 р. під слідством органів ДПУ. Заарештований 22 жовтня 1937 р. за к.-р. погляди та антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 27 січня 1961 р.

ГРИШКО Іван Дмитрович народився 1894 р. у м. Яготин Пирятинського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Рахівник транспортної артілі «Більшовик». У 1932 р. майно конфісковане. Заарештований 20 квітня 1938 р. як член к.-р. організації та за антирад. роботу (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{6}, 54^{7}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 квітня 1996 р.

ГРИШКО Матвій Іванович народився 1896 р. у с. Журавлі Валківського пов.

Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Журавлі Валківського р-ну Харківської обл. Сторож ст. Люботин Півд. залізниці. У 1930 р. розкуркулений, висланий за межі України. Заарештований 5 березня 1938 р. як член антирад. української націоналістичної повстанської організації (статті 54^{9}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 5 червня 1959 р.

ГРИЩЕНКО Лаврентій Демидович народився 1882 р. у с. Мурафа Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у с. Гути Богодухівського р-ну Харківської обл. Учитель школи. Заарештований 9 лютого 1938 р. за антирад. настрої, у минулому організатор петлюрівських загонів (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 серпня 1957 р.

ГРИЩЕНКО Павло Якович народився 1879 р. у с. Мала Перещепина Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мала Перещепина Новосанжарського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 26 грудня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 4 квітня 1938 р. засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 2 роки. Реабілітований 20 жовтня 1993 р.

ГРИЩЕНКО Пелагія Федорівна, див. *ЦУЙ Ю Шан (Грищенко) Пелагія Федорівна.*

ГРИЩЕНКО Сергій Петрович народився 1903 р. на хут. Сподобівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Сподобівка Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Ударна праця». У 1931 р. майно конфісковане. Заарештований 2 грудня 1937 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 червня 1989 р.

ГРИЩЕНКО Трохим Іванович народився 1886 р. на хут. Пан-Іванівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Тавільжанка Дворічанського р-ну Харківської обл. Чорнороб Дворічанської райкоопспілки. У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 21 квітня 1938 р. за к.-р. агітацію, участь в антирад. угрупованні (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 лютого 1962 р.

ГРИЩЕНКО Федір Федорович народився 1886 р. у с. Вири Сумського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пісочин Харківського р-ну Харківської обл. Лікпом 5-го диспансеру. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 5 грудня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Справу закрито УДБ ХОУ НКВС 22 квітня 1939 р. зі звільненням з-під варти.

ГРИЩЕНКО Феоктист Хомич народився 1884 р. у с. Мурафа Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у сел. Краснокутськ Краснокутського р-ну Харківської обл. Бухгалтер Краснокутського цегельного заводу. Заарештований 22 жовтня 1937 р. за антирад. настрої та к.-р. погляди (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 4 листопада 1960 р.

ГРІБЕР Густав Християнович народився 1876 р. у с. Чоло Пружанського пов. Гродненської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у кол. ім. Р. Люксембург Сахновщинській р-н Харківської обл. Член колгоспу ім. Р. Люксембург. Заарештований 6 травня 1938 р. за к.-р. діяльність, участь у німецькій к.-р. націоналістичній організації (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 жовтня 1963 р.

ГРІМКЕН Альфред Юрійович народився 1895 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник товарної контори ст. Харків-Балашівка Півд. залізниці. Заарештований 24 грудня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної латвійської диверсійної шпигунської організації (статті 54^{1} п. «а», 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 21 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 березня 1959 р.

ГРІММ Гельмут Федорович народився 1891 р. у с. Вальк Естляндської губ. Німець, із службовців, освіта вища, позапарт., у 1920—

1921 рр. член РКП(б). Проживав у м. Бєлгород Курської обл. Начальник 1-ї міської санітарної станції. Заарештований 31 серпня 1937 р. за антирад. діяльність (ст. 58^{10} ч. 1 КК РРФСР), для подальшого слідства направлений до Харкова у розпорядження ДТВ ГУДБ НКВС Півд. залізниці і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 29 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 січня 1958 р.

ГРІН Ганна Григорівна народилася 1892 р. у м. Лодзь Лодзинського пов. Петроковської губ. Єврейка, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1918—1922 рр. член Бунду, у 1926—1936 рр. член ВКП(б). Проживала в Харкові. Робітниця ткацької лабораторії Харківського текстильного інституту. Заарештована 19 листопада 1937 р. як дружина засудженого за шпигунство (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. На 1956 р. проживала в Харкові. Реабілітована 23 листопада 1956 р.

ГРІН Мейєр Ісайович народився 1885 р. у м. Зволин Радомської губ. Єврей, із службовців, освіта початкова, позапарт., у 1904—1920 рр. член Бунду, у 1920—1936 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Пенсіонер. Заарештований 8 серпня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної організації (ст. 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 22 серпня 1957 р.

ГРІНВАЛЬД Володимир Омелянович народився 1889 р. у Києві. Німець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Слюсар-кустар. Заарештований 8 червня 1938 р. як член к.-р. шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 22 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 березня 1989 р.

ГРІНІНГ Іван Якович народився 1890 р. і проживав у Харкові. Німець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Помічник начальника відділу збуту заводу «Серп і молот». Заарештований 10 травня 1938 р. за шпигунську диверсійну діяльність (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 14 жовтня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1989 р.

ГРІНЧЕНКО Трохим Миколайович народився 1890 р. у с. Сметанівка Єлисаветградського пов. Херсонської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Керівник групи постачання заводу «Серп і молот». У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 15 грудня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і Харківським облсудом 29 червня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

ГРІНЧЕНКО Яків Дмитрович народився 1886 р. у с. Вільшани Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Сторож Будинку проектів. У 1930 р. розкуркулений. У 1931 р. в адміністративному порядку висланий на Урал, через кілька місяців утік. Заарештований 12 квітня 1938 р. як член к.-р. бойової диверсійної повстанської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 березня 1958 р.

ГРІНШТЕЙН Бернард Ілліч народився 1905 р. у м. Могилів-Подільській Могилівського пов. Подільської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, у 1927—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Заступник завідувача управління «Міськвнутторг». Заарештований 9 листопада 1937 р. як член антирад. терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 20 січня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до ВМП з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 20 січня 1938 р. у Києві. Реабілітований 13 травня 1958 р.

ГРІНШТЕЙН Леопольд Адольфович народився 1903 р. у Варшаві. Єврей, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Художник кінотеатру ім. Карла Маркса. Заарештований 16 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 січня 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Унженталі на ст. Сухобезводна Горьківської залізниці, Північсхідтабі в м. Владивосток Приморського краю, де й помер 27 лютого 1946 р. Реабілітований 26 червня 1961 р.

ГРІНЬ (Гринь) Іван Петрович народився 1900 р. у с. Зубани Хорольського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у радгоспі «Ударник» у Лозівському р-ні Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу. Заарештований 1 листо-

пада 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі в м. Свободний Хабаровського краю. Після звільнення з-під варти перебував на спецпоселенні у Воронезькій обл. Реабілітований 15 вересня 1962 р.

ГРІШКЕ Олександр Іванович народився 1903 р. у кол. Казанка Херсонського пов. Херсонської губ. Німець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Механік 19-го будівельного тресту. Заарештований 22 лютого 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 14 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 травня 1989 р.

ГРІШМАН Шлейма Якович народився 1889 р. і проживав у Харкові. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт. Начальник постачання артілі «Коопдеревообробник». Заарештований 30 березня 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 листопада 1989 р.

ГРОБІН Фріц Карлович народився 1894 р. у садибі Павули Фрідріхштадтського пов. Курляндської губ. Латвієць, із селян, освіта вища, член ВКП(б) з 1920 р. Проживав у Харкові. Начальник фінансового факультету Військової господарської академії РСЧА, інтендант 1-го рангу. Заарештований 11 грудня 1937 р. за участь у військової фашистської змові та к.-р. націоналістичній латиській організації (статті 54^{1} п. «б», 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 20 жовтня 1938 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна і позбавленням військового звання. Розстріляний 20 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 серпня 1956 р.

ГРОБОВ Онуфрій Федорович народився 1906 р. у с. Ницаха Охтирського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Педашка Друга Зачепилівського р-ну Харківської обл. Тракторист Зачепилівської МТС. У 1934 р. під слідством ХОУ НКВС за участь у теракті. Заарештований 14 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 червня 1989 р.

ГРОБОВИЙ Андрій Захарович народився 1901 р. у с. Минівка Полтавського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Завідувач їдальні райспоживспілки. Заарештований 5 квітня 1938 р. за антирад. настрої, агітацію під час колективізації та терористичний акт (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і Харківським облсудом 11 травня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

ГРОБОВИЙ Омелян Костянтинович народився 1867 р. у с. Геніївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Геніївка Зміївського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 10 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито Зміївським РВ НКВС 5 лютого 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГРОБОВИЙ Тимофій Петрович народився 1880 р. у с. Велика Писарівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник млина «Червона зірка». Заарештований 4 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 28 січня 1938 р. засуджений на 6 років позбавлення волі з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований 12 травня 1992 р.

ГРОБОВИЙ Тихін Пантелеймонович народився 1892 р. у с. Геніївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Геніївка Зміївського р-ну Харківської обл. Робітник вантажного бюро ст. Основа Півд. залізниці. У 1931 р. розкуркулений. У 1932 р. засуджений за невиконання хлібозаготівлі на 3 роки позбавлення волі з пораженням прав. Заарештований 5 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 4 травня 1989 р.

ГРОБОВИЙ Яків Антонович народився 1877 р. у с. Олексіївка Сумського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олексіївка Хотинського р-ну Харківської обл. Робітник Кияницького цукрозаводу. У 1923 р. під судом як член к.-р. угруповання. У 1934 р. виключений з колгоспу як куркуль. Заарештований 10 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 1 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 16 жовтня 1990 р.

ГРОДСЬКИЙ Сидір (Ісидор) Микитович народився 1877 р. у с. Борсуки Кременецького

пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, член компартії Польщі з 1919 р., член ВКП(б). Проживав у Харкові. Директор Харківської взуттєвої фабрики № 2. Заарештований 6 жовтня 1937 р. за шпигунську роботу (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 23 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 6 лютого 1959 р.

ГРОЖАН Марія Адамівна народилася 1883 р. у с. Луги Седлецької губ. Полька, із селян, неписьмен., позапарт. Проживала у Харкові. Без певних занять. Заарештована 30 вересня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 28 листопада 1937 р. (статті 159, 197 ч. 2 КПК УРСР). Звільнений з-під варти 1 грудня 1937 р.

ГРОЗДЬ Яків Пилипович народився 1883 р. у с. Рідкодуб Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., член ВКП(б) з 1924 р. Проживав у на хут. Гозове Валківського р-ну Харківської обл. Завідувач ящикового цеху Харківського тресту «Головхліб». Заарештований 28 вересня 1937 р. як член антирад. української націоналістичної організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. (статті 54^2, 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у м. Магадан Колимського окр. Далекосхідного краю. Реабілітований 9 жовтня 1959 р.

ГРОМА Володимир Іосафатович народився 1890 р. у с. Черничин Люблінської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Інженер ХЕМЗу і ХТГЗ. Заарештований 12 серпня 1937 р. за шпигунську та диверсійну діяльність (статті 54^6, 54^9 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00439 від 25 липня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1956 р.

ГРОМА Лідія Миколаївна народилася 1894 р. і проживала в Харкові. Росіянка, із службовців, освіта середня, позапарт. Домогосподарка. Заарештована 11 листопада 1937 р. за наказом НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р., справу закрито УДБ ХОУ НКВС у березні 1938 р.

ГРОМИЦЬКИЙ Антон Іванович народився 1886 р. у с. Бугаївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бугаївка Савинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний лан». Заарештований 15 березня 1938 р. як член к.-р. повстанської націоналістичної організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. (статті 54^2, 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1956 р.

ГРОМИЦЬКИЙ Степан Іванович народився 1876 р. у с. Бугаївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бугаївка Савинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Робітник». Заарештований 19 квітня 1938 р. як член к.-р. української націоналістичної організації та за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 березня 1989 р.

ГРОМОВ Кузьма Іванович народився 1879 р. у с. Угра Калузької губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу № 135. Заарештований 15 квітня 1938 р. за шпигунську та диверсійну діяльність (статті 54^6, 54^9 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 5 вересня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГРОМОВ Степан Петрович народився 1903 р. у с. Павлівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Єлизаветівка Петрівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Чубаря. У 1929 р. за невиконання держзабов'язань засуджений на 3 міс. примусових робіт. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 5 жовтня 1937 р. за шкідництво та антирад. агітацію (статті 54^7, 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 4 травня 1989 р.

ГРОМОВ-ПОНОМАРЕНКО Віталій Леонідович народився 1905 р. у с. Хмелова Курської губ. Українець, з дворян, освіта вища, член ВКП(б) з 1926 р. Проживав у Харкові. Завідувач бюро оперативного планування заводу № 193. Заарештований 8 жовтня 1938 р. за ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР, справу закрито Харківським міськвідділом НКВС 21 грудня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти. Реабілітований 29 січня 1959 р.

ГРОНЕВСЬКИЙ Костянтин Іванович народився 1892 р. у м. Вільно Віленського пов. Віленської губ. Поляк, з дворян, освіта початкова, член ВКП(б) з 1932 р. Проживав

у Харкові. [Робітник] Польського клубу. Заарештований 27 вересня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 22 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 листопада 1957 р.

ГРОСБЕРГ Віктор Сергійович народився 1901 р. і проживав у Харкові. Росіянин, із службовців, освіта середня спеціальна, позапарт. Бухгалтер Харківського машинобудівного інституту. У 1920 р. під арештом за службу в Білій армії. Заарештований 4 жовтня 1937 р. за шпигунську роботу (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 12 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 серпня 1989 р.

ГРОСБЕРГ Наталія Іванівна народилася 1902 р. у м. Феодосія Феодосійського пов. Таврійської губ. Росіянка, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала у Харкові. Секретар-друкарка Харківського обласного будинку колгоспника. Заарештована 4 жовтня 1937 р. як агент німецької розвідки (ст. 54^6 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 3 грудня 1937 р. позбавлена волі у ВТТ на 10 років. Справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 31 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГРОСС Вальдемар (Володимир) Євгенович народився 1910 р. у с. Тавежня Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня Сахновщинського р-ну Харківської обл. Секретар школи. Заарештований 21 березня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 грудня 1963 р.

ГРОСС Грета Карлівна народилася 1915 р. у м. Кельн Королівства Пруссія. Німкеня, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала у Харкові. Робітниця кондитерської фабрики «Жовтень». Заарештована 30 липня 1938 р. за шпигунство на користь Німеччини (ст. 54^{10} КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 21 лютого 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР).

ГРОСС Євген Фрідріхович народився 1887 р. у с. Альнасове Мелітопольського пов. Таврійської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 14 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 березня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 березня 1962 р.

ГРОСС Катерина Олександрівна народилася 1910 р. у м. Бахмут Бахмутського пов. Катеринославської губ. Українка, із службовців, освіта неповна середня, позапарт. Проживала в Харкові. Старший контролер ощадної каси № 3295. Заарештована 2 листопада 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (ст. 54^1 п. «в» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 10 квітня 1938 р. як соціально небезпечний елемент передана від гласний нагляд органів НКВС за місцем проживання на 2 роки. Реабілітована 26 жовтня 1989 р.

ГРОСС Микола Прокопович народився 1897 р. у м. Августове Сувалкської губ. Білорус, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник боєзабезпечення 164-го полку НКВС. Заарештований 16 вересня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 22 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

ГРОСС Отто Карлович народився 1920 р. у м. Кельн, Веймарська республіка. Німець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Без певних занять. Заарештований 20 липня 1938 р. ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Київ Південно-Західної залізниці як агент німецьких розвідувальних органів (ст. 54^6 КК УРСР) і трійкою при Київському облуправлінні НКВС 30 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 жовтня 1938 р. у Києві. Реабілітований 15 вересня 1989 р.

ГРОССМАН Вальдемар Петрович народився 1909 р. на Буросівській копальні у Катеринославській губ. Німець, з робітників, освіта середня, позапарт., у 1924—1931 рр. член ВЛКСМ, з 1931 р. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у Харкові. Інспектор Харківського обласного відділення Укрпостачу Тсоавіахіму. Заарештований 21 вересня 1937 р. як учасник військово-фашистського змови (статті 54^1 п. «б», 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00439 від 25 липня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 13 липня 1957 р.

ГРОССМАН-ЄГУПОВА Ганна Миколаївна народилася 1909 р. у м. Бежиця Брянського пов. Орловської губ. Росіянка, з робітників, освіта вища, позапарт. Проживала у Харкові. Економіст-плановик Харківської облконтори «Головконсерви». Заарештована 4 листопада 1937 р. як дружина зрадника батьківщини

(ст. 54^1 п. «в» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 квітня 1838 р. як соціально небезпечний елемент позбавлена права проживання в 15 населених пунктах на 5 років. На 1996 р. проживала у Харкові. Реабілітована 15 квітня 1958 р.

ГРОХОВСЬКИЙ (Граховський) Станіслав Йосифович народився 1893 р. у м. Ломжа Ломжинської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1917 і 1918 рр. член РКП(б). Проживав у Харкові. Чоботар фабрики «Прогрес». Заарештований 17 березня 1938 р. як член антирад. націоналістичної організації (статті 54^9, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 жовтня 1939 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував в Івдельтабі, де й помер 13 жовтня 1943 р. Реабілітований 2 березня 1979 р.

ГРОХОВСЬКИЙ (Граховський) Чеслав Вікторович народився 1886 р. у м. Тулішков Конінського пов. Каліської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Сторож плодоовочевого комбінату. Заарештований 20 січня 1938 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1989 р.

ГРОХОЛЬСЬКА Марія Антонівна народилася 1904 р. у с. Сестринівка Бердичівського пов. Київської губ. Полька, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в с. Загризове Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Більшовик». У 1935 р. в адміністративному порядку переселена з прикордонної смуги. Заарештована 24 жовтня 1937 р. як дружина засудженого та за ворожі настрої (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 5 березня 1997 р.

ГРОХОЛЬСЬКА Опанасія Степанівна народилася 1904 р. на хут. Сестринівка [Бердичівського пов.] Київської губ. Українка, із селян, неписьмен., позапарт. Проживала у с. Загризове Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. У 1935 р. в адміністративному порядку переселена з прикордонної смуги. Заарештована 30 жовтня 1937 р. як дружина засудженого ворога народу та за ворожі настрої (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 23 березня 1989 р.

ГРОХОЛЬСЬКИЙ Йосиф Варфоломійович народився 1907 р. у с. Сестринівка Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Загризове Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Більшовик». У [1935 р.] в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 4 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 2 серпня 1989 р.

ГРОХОЛЬСЬКИЙ Роман Варфоломійович народився 1901 р. у с. Сестринівка Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Загризове Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Більшовик». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 3 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 24 вересня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 12 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 3 серпня 1989 р.

ГРОХОЧИНСЬКИЙ Станіслав Карлович народився 1899 р. у м. Лодзь Лодзинського пов. Петроковської губ. Поляк, з робітників, освіта вища, позапарт., у минулому член ВКП(б). Служив у Харківській обл., помічник начальника курсів удосконалення командного складу зенітної артилерії військової частини 68 ХВО, полковник. Заарештований 4 вересня 1938 р. як член ПОВ (статті 54^1 п. «б», 54^9, 54^{11} КК УРСР), для подальшого слідства етапований у розпорядження ОВ НКВС Одеського військокругу. Справу закрито ОВ НКВС Одеського військо кругу 17 квітня 1940 р. (ст. 204 п. «б» КПК РРФСР).

ГРУБА Іван Андрійович народився 1902 р. у м. Валки Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Службовець книжкової фабрики ім. Петровського. Заарештований 11 березня 1938 р. як член антирад. української військової націоналістичної терористичної організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 13 квітня 1938 р. (статті 54^2, 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 червня 1959 р.

ГРУББЕ Берта Яківна народилася 1889 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвійка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Прожива-

ла у Харкові. Домогосподарка. Заарештована 14 листопада 1937 р. як дружина засудженого за шпигунство (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 29 січня 1960 р.

ГРУББЕ Карл Фрідріхович народився 1887 р. у м. Тальсен Тальсенського пов. Курляндської губ. Німець, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХЕТЗу. Заарештований 5 жовтня 1937 р. за к.-р. диверсійну шпигунську діяльність (статті 54^6, 54^7, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00439 від 25 липня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 19 травня 1959 р.

ГРУББЕ Фрідріх Фрідріхович народився 1884 р. у м. Тальсен Курлянської губ. Німець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХТГЗу. Заарештований 4 грудня 1937 р. за к.-р. націоналістичну діяльність (статті 54^6, 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 лютого 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

ГРУБНИК Никифор Пантелійович народився 1907 р. у с. Покровське Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Валківському р-ні Харківської обл. Ремонтний робітник ст. Ков'яги Півд. залізниці. Заарештований 10 вересня 1937 р. за антирад. агітацію, як син розкуркуленого, що приховував своє соціальне походження (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 20 липня 1962 р.

ГРУБНИК Павло Іванович народився 1898 р. у с. Покровка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Покровка Коломацького р-ну Харківської обл. Шофер Новоіванівського цукрозаводу. Заарештований 22 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бамтабі в м. Свободний Хабаровського краю та Бурзалізничтабі в м. Улан-Уде Бурят-Монгольської АРСР. Реабілітований 27 вересня 1957 р.

ГРУБНИК Хома Павлович народився 1904 р. у с. Станичне Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1930 р. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у с. Караван Старовірівського р-ну Харківської обл. Рахівник колгоспу «Серп і молот». Заарештований 2 липня 1938 р. як член антирад. організації (статті 54^7, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито прокуратурою Харківської обл. 13 лютого 1939 р. за відсутності доказів.

ГРУДЗИНСЬКИЙ Михайло Едуардович народився 1914 р. у м. Полтава Полтавської губ. Українець, з дворян, освіта середня, позапарт., член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Приймальник готових деталей заводу № 183. Заарештований 14 квітня 1938 р. за шпигунську та диверсійну діяльність на користь Японії (статті 54^6, 54^7, 54^9 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 27 червня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) за статтями 54^7, 54^9 КК УРСР; звільнений з-під варти 26 серпня 1939 р. у зв'язку із закриттям справи військовою прокуратурою ХВО 23 серпня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) за ст. 54^6 ч. 1 КК УРСР.

ГРУДИНСЬКИЙ Мирон Дмитрович народився 1871 р. у м. Бобруйськ Бобруйського пов. Мінської губ. Білорус, з торговців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Економіст ДЕС № 3 Харенерго. Заарештований 24 листопада 1937 р. за розвідувальну діяльність (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 23 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

ГРУДОВА Євгенія Прокопівна народилася 1897 р. і проживала в Харкові. Українка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Домогосподарка. Заарештована 11 січня 1938 р. як дружина зрадника батьківщини і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 26 березня 1938 р. позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Реабілітована 29 грудня 1956 р.

ГРУДЬЄВ Федір Єрмолайович народився 1888 р. у с. Нікольське Бєлгородського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу № 193. Заарештований 15 квітня 1938 р. за шпигунську та диверсійну діяльність (статті 54^6, 54^9 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 11 січня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГРУДЬКО Петро Абрамович народився 1898 р. у Санкт-Петербурзі. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Агент з постачання Харківського тракторо-ремонтного заводу. Заарештований 26 вересня 1937 р. як член к.-р. терористичного угрупо-

вання, к.-р. агітацію та виготовлення вогнепальної зброї (статті 54^8 через ст. 17, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 26 березня 1966 р.

ГРУЗДЕНКО Андрій Якович народився 1887 р. у с. Охрімівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Охрімівка Вовчанського р-ну Харківської обл. Робітник Вовчанського лісництва. Ухвалою собливої наради при колегії ДПУ УСРР від 20 серпня 1931 р. (ст. 54^{10} КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Заарештований 5 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 серпня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 16 вересня і 29 березня 1989 р.

ГРУЗДІН Карл Якович народився 1896 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта вища, у 1925—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Інженер-технолог Харківського верстатобудівного заводу. Заарештований 4 грудня 1937 р. як член к.-р. шкідницької організації та за шпигунську діяльність (статті 54^6, 54^7 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 листопада 1957 р.

ГРУНЕРТ Данило Германович народився 1894 р. у с. Михайлівка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Антонівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний прапор». У 1935 р. адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 16 грудня 1937 р. як прибічник фашистської Німеччини та за антидержавну і к.-р. діяльність (статті 54^6, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 січня 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у м. Котлас Архангельської обл. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

ГРУНСЬКИЙ Родіон Пилипович народився 1896 р. у с. Дубові Гряди Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сахновщина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1928 р. за зрив посівної кампанії засуджений на 1 міс. примусових робіт. Заарештований 14 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію та терористичні наміри (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 вересня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 жовтня 1937 р. у Полтаві. Реабілітований 25 квітня 1989 р.

ГРУШЕВСЬКИЙ Франц Адамович народився 1901 р. у с. Ракове Вінницького пов. Подільської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Замостя Зміївського р-ну Харківської обл. Робітник навчального заводу Харківського механіко-машинобудівного інституту. Заарештований 28 січня 1938 р. як член польської шпигунської диверсійної організації (статті 54^4 п. «а», 54^9, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 вересня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 вересня 1938 р., місце розстрілу невідоме. Реабілітований 30 березня 1964 р.

ГРУШКО Ян Варфоломійович народився 1887 р. у м. Славута Заславського пов. Волинської губ. Чех, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «6 років без Леніна». Заарештований 17 вересня 1937 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 15 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 1 листопада 1957 р.

ГРУЩЕНКО Андрій Іванович народився 1898 р. у с. Гракове Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Гракове Чугуївського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу НКВС № 7. У 1932 р. майно конфісковане. У 1933 р. нарсудом Чугуївського р-ну за погрози активістам села (статті 69, 70 КК УСРР) засуджений на 5 років вислання з пораженням у правах. Заарештований 6 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 23 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 12 травня 1961 р.

ГРУЩЕНКО Василь Іванович народився 1909 р. у с. Гракове Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1935 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 серпня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 14 серпня 1937 р. (статт 54^8 через ст. 17, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 18 серпня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 31 жовтня 1989 р.

ГРЮНБЕРГ Ольга Василівна народилась 1887 р. і проживала в Харкові. Німкеня, з дворян, освіта середня, позапарт. Учителька залізничної СШ № 3. Заарештована 21 жовтня 1937 р. за відвідування німецького консульства та шпигунську діяльність (ст. 54^{6} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 29 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляна 17 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітована 29 квітня 1958 р.

ГРЮНБЕРГ Фрідріх Вільгельмович народився 1893 р. у Санкт-Петербурзі. Німець, з міщан, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у м. Севастополь Кримської АРСР. Викладач Севастопольського училища зенітної артилерії. Заарештований 14 серпня 1938 р. за к.-р. висловлювання (ст. 58^{10} КК РРФСР), під час слідства обвинувачення перекваліфіковано на ст. 193^{17} п. «а» КК РРФСР, справу закрито військовою прокуратурою ХВО 21 червня 1939 р. (ст. 204 ч. 2 КК РРФСР).

ГРЯЗНОВ Володимир Петрович народився 1885 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт. Актор театру російської драми та керівник драматичного гуртка клубу ім. Сталіна. Заарештований 12 лютого 1938 р. як колишній есер та за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито УНКВС по Харківській обл. 10 березня1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГРЯНИЦЯ Василь Андрійович народився 1903 р. у с. Липці Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Липці Липецького р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний плугатар». Заарештований 23 грудня 1937 р. за антирад. агітацію у вагоні поїзда (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 28 лютого 1938 р. (ст. 54^{10} КК УРСР) засуджений на 3 років позбавлення волі з пораженням у правах на 1 рік. Термін покарання відбував в Ухтпечтабі. Розстріляний 11 березня 1938 р. у с. Нова Ухтарка Комі АРСР за ухвалою трійки при УНКВС по Архангельській обл. від 5 січня 1938 р. (ст. 82 КК РРФСР). Реабілітований 24 лютого 1994 р.

ГРЯННИК (Гряник) Олександр Васильович народився 1905 р. на хут. [Сірий] Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Сіриківка (Сірий) Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 10 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію та вихваляння царського ладу (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 16 червня 1989 р.

ГУБА Митрофан Іванович народився 1879 р. у м. Полтава Полтавської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1930—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник ХТЗ. Заарештований 1 червня 1938 р. як член к.-р. націоналістичної правотроцькістської організації (статті 54^{3}, 54^{11}, 54^{13} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 17 листопада 1939 р. як соціально небезпечний елемент висланий до Казахстану на 3 роки. На засланні перебував у м. Степняк Акмолінської обл., у 1940—1954 рр. працював у тресті «Каззолото». На 1956 р. проживав у м. Полтава. Реабілітований 31 серпня 1956 р.

ГУБА Федір Васильович народився 1886 р. у с. Барвінкове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Барвінкове Барвінківського р-ну Харківської обл. Завгосп Барвінківського райвиконкому. Заарештований 10 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 25 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 червня 1989 р.

ГУБАНОВ Микита Якович народився 1883 р. у с. Тернова Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Майстер заводу «Серп і молот». Заарештований 17 грудня 1937 р. за шкідницьку та шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{7} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 10 січня 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 14 серпня 1989 р.

ГУБАНОВ Михайло Микитович народився 1902 р. у с. Введенка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Введенка Чугуївського р-ну Харківської обл. Робітник ХТЗ. У 1930 р. розкуркулений. У 1931 р. під слідством Чугуївського РВ ДПУ за антирад. агітацію. Заарештований 2 серпня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 серпня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 серпня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 10 квітня 1989 р.

ГУБАНОВ Олексій Миколайович народився 1895 р. на хут. Гостреньке Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Гостреньке Вільхуватського р-ну Харківської

обл. Член колгоспу «Вільна праця». У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 4 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 5 червня 1959 р.

ГУБАРЕНКО Андрій Юхимович народився 1902 р. у м. Богодухів Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, з кустарів, освіта початкова, позапарт, до 1937 р. член ВКП(б). Служив у м. Чернігів Чернігівської обл. Політрук полкової школи 20-го стріл. полку. Заарештований 15 серпня 1937 р. як член к.-р. організації (статті 54^{1}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито 106-ю військовою прокуратурою 4 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГУБАРЕНКО Олексій Пантелеймонович народився 1903 р. у с. Бригадирівка Кобиляцького пов. Полтавської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, у 1929—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у м. Лозова Лозівського-ну Харківської обл. Старший майстер вагонного депо ст. Лозова Півд. залізниці. Заарештований 19 вересня1937 р. за шкідництво на залізничному транспорті (ст. 54^{9} КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 20 жовтня 1938р. (статті 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) засуджений на 18 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Ухвалою залізничної колегії Верховного Суду СРСР від 27 березня 1939 р. вирок лінсуду скасовано, справу повернено на дослідування. Звільнений з-під варти на підписку про невиїзд. Справу закрито транспортною прокуратурою Півд. залізниці 28 квітня 1941 р.(ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГУБАРЕНКО Павло Степанович народився 1906 р. у с. Семенів Яр Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Семенів Яр Богодухівського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Люботин-Сорт. Півд. залізниці. Заарештований 20 січня 1938 р. як син куркуля, який обманним шляхом влаштувався на роботу на транспорт, та за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Люботин Півд. залізниці 11 грудня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГУБЕНКО Василь Феодосійович народився 1893 р. у с. Наталине Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Красноград Красноградського р-ну Харківської обл. Рахівник Красноградського районного лісництва. Заарештований 4 квітня 1938 р. як член к.-р. організації та за антирад. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 24 січня 1958 р.

ГУБЕНКО Микола Дмитрович народився 1885 р. у с. Кочеток Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у смт Есхар Чугуївського р-ну Харківської обл. Робітник ремонтного цеху. Заарештований 11 березня 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 10 квітня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГУБЕНКО Надія Михайлівна народилася 1896 р. у с. Рожни Суразького пов. Чернігівської губ. Українка, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживала у Харкові. Медсестра клініки Харківського медичного інституту. Заарештована 4 жовтня 1937 р. як дружина члена к.-р. української націоналістичної організації (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 2 листопада 1937 р. як член сім'ї зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Сибтабі. Звільнена з-під варти 17 вересня 1943 р. Ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від 20 січня 1951 р. судимість знято. На 1956 р. проживала в м. Ростов-на-Дону Ростовської обл. Реабілітована 27 грудня 1956 р.

ГУБЕНКО Феодосій Васильович народився 1879(67) р. у с. Наталине Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Красноград Красноградського р-ну Харківської обл. Рахівник Красноградського заводу вогнетривів. У 1925 р. позбавлений виборчих прав. У 1927 р. розкуркулений. Ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. (ст. 58^{10} КК РСФРР) позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Термін покарання відбував у Соловецькому таборі. Заарештований 3 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 квітня 1989 р.

ГУБЕРТ Август Людвікович народився 1900 р. у с. Цвітянка Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бологівка Дворічанського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 6 лютого 1938 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 14 жовтня 1938 р. (ст. 54^{10} ч. 1

КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Архангельській обл. Реабілітований 21 березня 1989 р.

ГУБЕРТ Іван Владиславович народився 1886 р. у міст. Баранівка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ревуче Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Українка». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 25 грудня 1937 р. за к.-р. націоналістичну діяльність, вихваляння Польщі та Німеччини (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 жовтня 1959 р.

ГУБИНОВ Наум Васильович народився 1889 р. у с. Токарі Лебединського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач групи Харківської райспоживспілки. Заарештований 6 березня 1938 р. як член військової петлюрівської організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1958 р.

ГУБІН Гаврило Миколайович народився 1870 р. у с. Тернова Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, [із селян], неписьмен., позапарт. Проживав у с. Тернова Чугуївського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1931 р. за невиконання твердих завдань засуджений на 1 рік примусових робіт. У 1932 р. розкуркулений і нарсудом Чугуївського р-ну засуджений на 3 роки позбавлення волі, звільнений з-під варти достроково. Заарештований 2 серпня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 травня 1989 р.

ГУБІН Гнат Семенович народився 1887 р. у с. Піщане Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піщане Старосалтівського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу у с. Велика Балка. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 25 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 2 червня 1939 р. засуджений на 3 роки позбавлення волі. Термін покарання відбував у Харківській промисловій виправно-трудовій колонії. Ухвалою Верховного Суду УРСР від 11 вересня 1939 р. вирок скасовано, справу закрито. Звільнений з-під варти 22 вересня 1939 р.

ГУБІН Дмитро Сильвестрович народився 1886 р. у с. Тернова Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тернова Чугуївського р-ну Харківської обл. Санітар Харківського інституту невідкладної хірургії та переливання крові. У 1929 р. частину майна конфісковано. У 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Заарештований 25 жовтня 1937 р. як член к.-р. шпигунської повстанської організації (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 19 листопада 1957 р.

ГУБІН Матвій Михайлович народився 1907 р. у с. Тернова Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тернова Чугуївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 13-річчя РСЧА. Заарештований 21 жовтня 1937 р. як член к.-р. шпигунської організації (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 19 листопада 1957 р.

ГУБІН Олексій Пилипович народився 1885 р. у с. Тернова Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Тернова Чугуївського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. майно конфісковане. Заарештований 22 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 23 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Тайгинському відділенні Сибтабу. Реабілітований 26 жовтня 1989 р.

ГУБІН Павло Максимович народився 1891 р. у с. Тернова Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тернова Чугуївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Паризької комуни. Заарештований 20 листопада 1937 р. як член к.-р. повстанської організації (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 6 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 14 січня 1958 р.

ГУБІН Федір Максимович народився 1883 р. у с. Непокрите Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта

початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Комірник транспортної контори «Головхліб». Заарештований 1 березня 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 29 червня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГУБІН Юхим Леонтійович народився 1895 р. у с. Тернова Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Тернова Чугуївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Паризької комуни. Заарештований 21 жовтня 1937 р. як член к.-р. шпигунської диверсійної організації (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР від 20 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Картабі та Норильтабі. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 14 листопада 1942 р. справу закрито зі звільненням з-під варти.

ГУБКІН Іван Іванович народився 1883 р. у м. Бєлгород Бєлгородського пов. Курської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу № 183. Заарештований 14 квітня 1938 р. за антирад. шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР), помер 20 листопада 1938 р. у лікарні Харківської в'язниці № 5. Справу закрито УДБ ХОУ НКВС 3 грудня 1938 . через смерть підслідного. Реабілітований 8 серпня 1997 р.

ГУБЛЕР Яків Самійлович народився 1894 р. у м. Рогачев Рогачевського пов. Могильовської губ. Єврей, із службовців, освіта середня, позапарт., у 1917—1937 рр. член ВКП(б). Проживав в Ананіївському бурякорадгоспі Краснокутського р-ну Харківської обл. Начальник політвідділу бурякорадгоспу. Заарештований 25 серпня 1937 р. як член к.-р. шкідницької терористичної організації правих (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 7 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 8 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 квітня 1956 р.

ГУБСЬКИЙ Іван Опанасович народився 1896 р. у с. Шляхове Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт., у 1920—1922 рр. кандидат у члени РКП(б). Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Директор НСШ. Заарештований 24 лютого 1938 р. як член к.-р. організації РОВС (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 вересня 1957 р.

ГУБСЬКИЙ Кирило Федорович народився 1898 р. на хут. Велика Губщина Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Велика Губщина Валківського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений. У 1933 р. під слідством ДПУ УСРР за к.-р. агітацію. Заарештований 2 вересня 1937 р. за к.-р. настрої та нецензурні вислови на адресу Сталіна (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 17 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 24 квітня 1989 р.

ГУБСЬКИЙ Омелян Кіндратович народився 1877 р. на хут. Корнієнків Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нові Роздори Лозівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Калініна. Заарештований 12 лютого 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний у Харкові, дата виконання вироку невідома. Реабілітований 31 березня 1989 р.

ГУБСЬКИЙ Павло Васильович народився 1892 р. у с. Рудий Байрак Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Валки Валківського р-ну Харківської обл. Тесля-поденник. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 3 жовтня 1937 р. як куркуль, що втік з місця заслання, та за к.-р. настрої (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 26 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Південтабі в м. Улан-Уде Бурят-Монгольської АРСР. Реабілітований 20 червня 1989 р.

ГУБСЬКИЙ Петро Павлович народився 1891 р. у с. Мельникове Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав і працював у радгоспі «Комінтерн» у Нововодолазькому р-ні Харківської обл. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав, виселений за межі села. Заарештований 2 жовтня 1937 р. як розкуркулений, за втечу з місця заслання та антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Південтабі. Реабілітований 8 вересня 1961 р.

ГУБСЬКИЙ Семен Миколайович народився 1889 р. на хут. Шилів Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Валки

Валківського р-ну Харківської обл. Робітник Продбудкоопу. У 1924 р. позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 17 березня 1930 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УСРР) позбавлений волі у ВТТ на 5 років. У 1934 р. звільнений з-під варти достроково. Заарештований 6 вересня 1937 р. як розкуркулений, за втечу із заслання та к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 17 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 5 грудня і 26 липня 1989 р.

ГУГІС Ернст Анцевич народився 1899 р. у Валкському пов. Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта вища, позапарт. Проживав у сел. Чапаєве Кегичівського р-ну Харківської обл. Старший зоотехнік бурякорадгоспу ім. Чапаєва. Заарештований 2 квітня 1938 р. як член к.-р. військової організації РОВС та за шкідництво у тваринництві (статті 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 вересня 1959 р.

ГУДГАЛ Борис Іванович народився 1903 р. у м. Кринчин Поневезького пов. Ковенської губ. Литовець, із селян, освіта вища, член ВКП(б) з 1925 р. Проживав у Харкові. Заступник начальника цеху М-3 ХЕМЗу. Заарештований 4 червня 1938 р. як член латвійської к.-р. повстанської організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 жовтня 1939 р. як член антирад. шпигунсько-диверсійної повстанської організації позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував в Онегтабі. Звільнений з-під варти 1 липня 1946 р., у жовтні 1947 р. повернувся до Харкова. У 1948—1953 рр. працював інженером на цукрозаводі ім. Газети «Правда» в Охтирському р-ні Сумської обл. Помер 21 грудня 1953 р. на ст. Кириківка Сумської обл. Реабілітований 21 травня 1957 р.

ГУДЕЦ Юліус Юліусович народився 1893 р. у Будапешті. Угорець, з робітників, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Лаборант Куп'янської фельдшерсько-акушерської школи. Заарештований 30 грудня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 травня 1958 р.

ГУДЗЕНКО Григорій Павлович народився 1881 р. у с. Коломак Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Коломак Коломацького р-ну Харківської обл. Продавець пивного кіоску. Заарештований 9 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Помер 8 березня 1939 р. у Харківській в'язниці № 5. Справу закрито Коломацьким РВ НКВС у березні 1939 р. через смерть підслідного. Реабілітований 24 лютого 1994 р.

ГУДИЛІН Антон Никифорович народився 1879 р. у Харкові. Росіянин, із службовців, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у сел. Південний Харківського р-ну Харківської обл. Пенсіонер. Заарештований 8 січня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 4 квітня 1938 р. засуджений до 6 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 5 років. Реабілітований 24 лютого 1994 р.

ГУДИМА Василь Миколайович народився 1898 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта середня, позапарт. Завідувач відділу постачання капітального будівництва заводу «Світло шахтаря». Заарештований 21 квітня 1938 р. як член білогвардійської організації, що ставила за мету повалення рад. влади шляхом збройного повстання (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Харківським міськвідділом НКВС 18 червня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГУДИМА Дмитро Назарович народився 1879 р. і проживав у Харкові. Українець, з кустарів, освіта вища, позапарт. Юрисконсульт ХВРЗ і ХПРЗ. Заарештований 30 вересня 1937 р. за розвідувальну роботу за завданням польського консульства та вихваляння фашизму (статті 54^{1} п. «а», 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 грудня 1937 р. ([наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.]) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 26 липня 1989 р.

ГУДИМЕНКО Зінаїда Романівна народилася 1909 р. у м. Бєлгород Бєлгородського пов. Курської губ. Росіянка, з робітників, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Економіст міськплану. Заарештована 27 грудня 1937 р. як дружина зрадника батьківщини і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 26 березня 1938 р. як соціально небезпечний елемент передана під гласний нагляд органів НКВС за місцем проживання на 2 роки. Звільнена з-під варти 27 квітня 1938 р. На 1992 р. проживала в Харкові. Реабілітована 31 жовтня 1989 р.

ГУДИМЕНКО Роман Юхимович народився 1888 р. у слоб. Томаровка Бєлгородського

пов. Курської губ. Росіянин, з робітників, освіта середня, у 1919—1938 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Начальник емальового заводу на ст. Харків-Сорт. Півд. залізниці. Заарештований 2 жовтня 1938 р. як член антирад. диверсійної терористичної організації (статті 54^7, 54^8 через ст. 17, 54^{11} КК УРСР), справу закрито ДТВ ГУДБ НКВС Півд. залізниці 27 лютого 1940 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГУДИРЯ Іван Іванович народився 1891 р. у м. Золочів Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Охоронець фабрики «Жовтень». Заарештований 28 квітня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 червня 1958 р.

ГУДОВИЧ Павло Антонович народився 1876 р. у м. Мінськ Мінської губ. Білорус, з міщан, письмен., позапарт. Проживав у м. Ромни Чернігівської обл. Сторож переїзду ст. Ромни Півд. залізниці. Заарештований 17 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію, вихваляння життя у Польщі, зв'язки з антирад. елементом (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 26 травня 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Картабі, де й помер 26 травня [10 липня] 1943 р. Реабілітований 7 березня 1958 р.

ГУДЬКО Антон Якович народився 1885 р. у с. Матвіївка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Матвіївка Богодухівського р-ну Харківської обл. Голова колгоспу ім. Ворошилова. У 1929 р. розкуркулений; у тому ж році майно повернено. Заарештований 9 грудня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Ірбейському р-ні Красноярського краю. Реабілітований 5 грудня 1989 р.

ГУЄЦЬКИЙ Ізраїль Йонович народився 1903 р. у м. Літин Літинського пов. Подільської губ. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у м. Валки Валківського р-ну Харківської обл. Старший агроном Валківської МТС. Заарештований 9 червня 1938 р. як член антирад. терористичної організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 28 червня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГУЖВИНСЬКИЙ Кирило Кіндратович народився 1882 р. у с. Дергачі Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у минулому член ВКП(б). Проживав у с. Дергачі Дергачівського р-ну Харківської обл. Інвалід-пенсіонер. Заарештований 19 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію і шкідницьке ставлення до роботи (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 11 червня 1938 р. засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Термін покарання відбував у Волготабі. Помер 1943 р. у місці ув'язнення. Реабілітований 15 березня 1958 р.

ГУЗЕ Антон Августович народився 1897 р. у с. Солодирі Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піски Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Правда». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 16 грудня 1937 р. за к.-р. фашистську агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 вересня 1989 р.

ГУЗЕВАТИЙ Григорій Васильович народився 1897 р. у м. Богодухів Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у м. Богодухів Богодухівського р-ну Харківської обл. Завідувач залізничної школи № 62. Заарештований 10 лютого 1938 р. за антирад. настрої, участь у к.-р. української націоналістичної повстанської організації (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 5 серпня 1960 р.

ГУЗЕВАТИЙ Федір Харитонович народився 1867 р. у с. Сінне Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сінне Богодухівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1921 р. землю і ліс конфісковано. У 1923 р. Харківським губревтрибуналом за невиконання продподатку засуджений на 3 роки позбавлення волі умовно. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 серпня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 14 серпня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 18 серпня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 14 березня 1989 р.

ГУЗЕНКО Гаврило Іванович народився 1888 р. у м. Бєлгород Бєлгородського пов. Курської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові.

Начальник відділу збуту ХТЗ. Заарештований 14 вересня 1937 р. як член к.-р. шпигунської диверсійної організації (статті 54^1 п. «а», 54^9 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 24 вересня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 12 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 червня 1960 р.

ГУЗЕНКО Давид Пимонович народився 1897 р. у с. Сушки Житомирського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Маринопіль Барвінківського р-ну Харківської обл. Рахівник колгоспу ім. 3-го Інтернаціоналу. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 31 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР від 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 21 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Івдельтабі. Реабілітований 25 червня 1960 р.

ГУЗЕНКО Кузьма Олексійович народився 1891 р. у с. Сушки Житомирського пов. Волинської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Маргаритівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Маргаритівка». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 січня 1938 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 березня 1989 р.

ГУЗЕНКО Ольга Львівна народилася 1898 р. у м. Двінськ Двінського пов. Вітебської губ. Росіянка, із службовців, освіта неповна середня, позапарт. Проживала в Харкові. Завідуюча клубом жіночої ради ХТЗ. Заарештована 16 жовтня 1937 р. як дружина ворога народу (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 1 березня 1938 р. за відсутністю складу злочину.

ГУЗЕНКО Опанас Максимович народився 1887 р. у с. Терновка Бєлгородського пов. Курської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Терновка Сажновського р-ну Курської обл. Робітник ст. Бєлгород Півд. залізниці. Заарештований 27 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 58^{10} ч. 1 КК РРФСР) і ухвалою трійки при УНКВС по Курській обл. від 12 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Північсхідтабі. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 1 квітня 1944 р. рішення трійки скасовано, справу закрито.

ГУЗЕНКО Петро Дем'янович народився 1888 р. у м. Валки Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Валки Валківського р-ну Харківської обл. Плановик Валківського відділення Хаторгу. У 1920 р. під арештом органів ЧК як колишній білогвардієць. Заарештований 24 березня 1938 р. як член антирад. української націоналістичної повстанської організації (статті 54^9, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 5 червня 1959 р.

ГУЗЕНКО Федір Степанович народився 1903 р. у с. Мар'їне Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мар'їне Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «По шляху Леніна». Заарештований 2 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і спецколегією Харківського облсуду 26 лютого 1938 р. засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований 28 листопада 1989 р.

ГУЗИК Фрідріх Іванович народився 1882 р. у с. Валки Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новомиколаївка Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Чубаря. Заарештований 31 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

ГУЗКЕВИЧ (Гускевич) Антон Антонович народився 1886 р. у м. Кельці Келецької губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Виконавець відділу обладнання Харківського відділення Електропрому. Заарештований 3 червня 1938 р. за к.-р. націоналістичну шпигунську діяльність (статті 54^6, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 29 вересня 1938 р. (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 травня 1989 р.

ГУЗОВСЬКИЙ Іван Михайлович народився 1903 р. у с. Скоморохи Бучацького пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1930—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну Харківської обл. Продавець магазину Хаторгу.

Заарештований 14 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 жовтня 1939 р. як соціально небезпечний елемент позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Термін покарання відбував в Івдельтабі. Реабілітований 29 квітня 1989 р.

ГУЗОВСЬКИЙ Франц Аполлінарійович народився 1907 р. у с. Ялишів Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лозова Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Калініна. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 6 липня 1967 р.

ГУЗЬ Віра Василівна народилася 1906 р. у с. Терни Лебединського пов. Харківської губ. Українка, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Контролер Харківського обласного управління ощадних кас. Заарештована 16 лютого 1938 р. як дружина члена антирад. організації і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 26 березня 1938 р. як член сім'ї зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Акмолінському відділенні Картабу. На 1950 р. проживала в м. Суми Сумської обл. Реабілітована 15 квітня 1989 р.

ГУЗЬ Іван Йосипович народився 1899 р. у Гродненській губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1927—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Завідувач Харківського приміського райфінвідділу. Заарештований 22 листопада 1937 р. як член антирад. терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 20 січня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{8} 54^{11} КК УРСР) засуджений до ВМП з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 20 січня 1938 р. у Києві. Реабілітований 29 жовтня 1991 р.

ГУЗЬ Михайло Матвійович народився 1884 р. у м. Валки Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер Харківського облвнуторгу. Заарештований 8 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 квітня 1989 р.

ГУЗЬ Овксентій Опанасович народився 1888 р. у с. Просяне Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Просяне Нововодолазького р-ну Харківської обл. Чорнороб бази № 2 Харнархарчу. У 1931 р. майно конфісковане. У 1932 р. висланий на 5 років. У 1936 р. звільнений достроково. Заарештований 6 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 16 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 21 червня 1989 р.

ГУЗЮК Пилип Федорович народився 1900 р. у с. Пониква Бродівський пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта вища, позапарт., член ВЛКСМ з 1927 р. Проживав у Харкові. Аспірант УКІЖ. Заарештований 28 грудня 1937 р. як агент польської розвідки (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито ОВ НКВС ХВО 16 січня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГУЙДА Іван Євстафійович народився 1875 р. у слоб. Новотроїцька Лебединського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Сторож заводу «Трансзв'язок». Заарештований 13 січня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 квітня 1938 р. (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 квітня 1957 р.

ГУК Омелян Данилович народився 1896 р. у м. Градизьк Кременчуцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта вища, у 1917 і 1918 рр. член УПСР, у 1918—1920 рр. член партії боротьбистів, у 1920—1922 рр. член УКП, у 1922—1934 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Лікар-психіатр поліклініки № 1. Заарештований 6 березня 1938 р. як член військової петлюрівської організації (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 24 січня 1958 р.

ГУК Семен Матвійович народився 1884 р. у с. Каплунівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у радгоспі «Улянівський» Охтирського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 20 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 24 листопада 1972 р.

ГУК Степан Юхимович народився 1907 р. у с. Вінницькі Івани Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Візник санітарної станції. У 1930 р. розкуркулений, висланий до Північного краю. Заарештований 22 вересня 1937 р. за антирад агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Нижамуртабі. На 1956 р. проживав у м. Люботин. Реабілітований 22 березня 1957 р.

ГУЛАК Микола Трохимович народився 1894 р. у с. Перекопівка Чернігівської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач Українського газетного технікуму. Ухвалою особливої наради при ОДПУ в 1930 р. (ст. 54^{10} КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Після перегляду справи звільнений з-під варти. Заарештований 3 квітня 1938 р. як член к.-р. білогвардійської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 жовтня 1958 р.

ГУЛЕЦЬКА Катерина Василівна народилася 1884 р. у с. Медвежна Малоархангельського пов. Орловської губ. Росіянка, із селян, неписьмен., позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 17 листопада 1937 р. як дружина засудженого за шпигунство (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 28 березня 1989 р.

ГУЛЕЦЬКИЙ Данило Семенович народився 1885 р. у с. Оленець Ошмянського пов. Віленської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Безробітний, у минулому робітник ХПЗ. Заарештований 21 серпня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР від 14 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 27 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Берикульському відділенні Сибтабу. Реабілітований 3 липня 1989 р.

ГУЛЕЦЬКИЙ Микола Іванович народився 1896 р. у м. Шавлі Шавельського пов. Ковенської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1925—1930 рр. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник артілі інвалідів Електрометалооб'єднання. Заарештований 30 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 30 січня 1960 р.

ГУЛИДА Ілля Семенович народився 1908 р. у с. Кабанівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник будівництва Південмонтажбуду при ХПЗ. Заарештований 6 серпня 1937 р. як член к.-р. угруповання та за к.-р. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбував в Амурзалізничтабі. Помер 21 серпня 1942 р. у м. Комсомольськ-на-Амурі Хабаровського краю. Реабілітований 16 січня 1960 р.

ГУЛИЙ Аврам Семенович народився 1907 р. у с. Кобзівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кобзівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Сільська праця». Заарештований 2 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 21 березня 1989 р.

ГУЛИЙ Данило Герасимович народився 1883 р. у м. Лохвиця Лохвицького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав і працював садівником у каучукорадгоспі № 16 Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Заарештований 5 березня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито прокуратурою Харківської обл. 16 вересня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГУЛИЙ Іван Якович народився 1909 р. у с. Непокрите Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав і працював сільгоспробітником у радгоспі «Перемога» Вовчанського р-ну Харківської обл. У 1929 р. частину майна конфісковано. У 1932 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 28 серпня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував на ст. Ізвєсткова

Далекосхідного краю. Після звільнення з-під варти проживав у с. Рубіжне Вовчанського р-ну Харківської обл., де й помер у 1986 р. Реабілітований 7 червня 1989 р.

ГУЛИЙ Михайло Семенович народився 1908 р. у с. Кобзівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кобзівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний промінь». У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. У 1933 р. майно конфісковане. Заарештований 27 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Усольтабі в Пермській обл. Реабілітований 27 березня 1989 р.

ГУЛИЙ Степан Маркович народився 1889 р. у с. Непокрите Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Непокрите Старосалтівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Кірова. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 13 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Локчимтабі у Сторожевському р-ні Комі АРСР. Реабілітований 21 червня 1989 р.

ГУЛКОВСЬКА Агафія Дмитрівна народилася 1913 р. у с. Нова Миколаївка Харківської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Робітниця фабрики ТЕЖЕ № 2. Заарештована 19 листопада 1937 р. як дружина засудженого за шпигунство (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито УДБ ХОУ НКВС у березні 1938 р. Звільнена з-під варти 7 квітня 1938 р.

ГУЛКОВСЬКИЙ Йосиф Іванович народився 1905 р. у с. Тенна Подільської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Інструктор штабу протиповітряної оборони ХТЗ. Заарештований 13 серпня 1937 р. за розвідувальну та антирад. діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 18 жовтня 1957 р.

ГУЛЬБІС Ян Юрович народився 1875 р. у Добленському пов. Курляндської губ. Латвієць, з торговців, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХЕМЗу. Заарештований 3 грудня 1937 р. за шпигунську диверсійну роботу (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

ГУЛЬБІЦЬКИЙ Броніслав Володимирович народився 1895 р. у с. Дегеєва Ошмянського пов. Віленської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу № 183. Заарештований 13 линя 1938 р. як член шпигунської диверсійної групи (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 березня 1989 р.

ГУЛЬКО Самуїл Борисович народився 1887 р. у с. Гайворон Сквирського пов. Київської губ. Єврей, із службовців, освіта середня, позапарт., у 1909—1917 рр. член ЄСДРП, у 1917—1919 рр. член Бунду, у 1919—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Інструктор організаційного відділу Харківської облшвейпромспілки. Заарештований 14 квітня 1938 р. як член антирад. шпигунської бундівської організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 31 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 листопада 1938 р. у Харкові. Реабілітований 6 квітня 1989 р.

ГУЛЯЄВ Євген Андрійович народився 1906 р. у с. Сабліне Херсонської губ. Українець, з робітників, освіта вища, позапарт., член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Помічник головного інженера тресту «Кокс». Заарештований 20 вересня 1937 р. як член к.-р. організації та за шкідництво (статті 54^{7}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 10 грудня 1937 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 10 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 29 серпня 1956 р.

ГУЛЯЄВ Іван Григорович народився 1903 р. у с. Верхня Орілька Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Верхня Орілька Олексіївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Кірова. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 6 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. На 1965 р. проживав у колгоспі ім. Кірова в Первомайському р-ні Харківської обл. Реабілітований 9 липня 1965 р.

ГУЛЯЄВ Кузьма Володимирович народився 1899 р. у с. Верхня Орілька Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт., до 1934 р. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у с. Верхня Орілька Олексіївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 12-річчя Жовтня. Заарештований 6 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Справу закрито Харківським облпрокурором у спецсправах 22 березня 1940 р. (ст. 5 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГУЛЯКОВ Григорій Іванович народився 1893 р. у Харкові. Росіянин, з робітників, освіта середня, у 1917 р. член партії соціалістів революціонерів, у 1919—1937 рр. член ВКП(б). Служив у с. Фроловка Будьоннівського р-ну Далекосхідного краю. Командир 74-го залізничного батальйону особливого корпусу залізничних військ РСЧА, майор. Заарештований 30 жовтня 1937 р. за службу в армії Махна, наявність рідних за кордоном, зв'язки з ворогами народу, як виключений з лав ВКП(б), та за шкідництво (статті 58^7, 58^9, 58^{14} КК РРФСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 20 серпня 1938 р. (статті 58^1 п. «б», 58^7, 58^8, 58^{11} КК РРФСР) засуджений до ВМП з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 20 серпня 1938 р. у м. Владивосток Далекосхідного краю. Реабілітований 19 вересня 1957 р.

ГУЛЯНСЬКИЙ Григорій Захарович народився 1904 р. у с. Волохів Яр Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Волохів Яр Балаклійського р-ну Харківської обл. Бригадир колгоспу ім. Тельмана. У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 28 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бамтабі. Реабілітований 8 червня 1989 р.

ГУМЕННИК Едуард Григорович народився 1905 р. у с. Павлівка Ізюмського пов. Харківської губ. Німець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Маргаритополь Барвінківського р-ну Харківської обл. Механік Гаврилівської МТС. Заарештований 9 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 12 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 березня 1965 р.

ГУМЕНЮК Андрій Михайлович народився 1906 р. у с. Шепетівка Заславського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Катеринівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 30 листопада 1937 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою комісії НКВС і прокурора СРСР від 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 21 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 25 грудня 1965 р.

ГУМЕНЮК Василь Маркович народився 1890 р. у м. Костянтиноград Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Красноград Красноградського р-ну Харківської обл. Помічник механіка млина № 30 об'єднання «Союзборошно». Заарештований 4 травня 1938 р. як член к.-р. організації та за антирад. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 13 грудня 1938 р. (ст. 197 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГУМЕНЮК Гнат Олексійович народився 1898 р. у с. Кривин Острозького пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Великі Бучки Сахновщинського р-ну Харківської обл. Продавець лавки у колгоспі ім. Леніна. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 14 грудня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. (статті 54^7, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 березня 1960 р.

ГУМЕНЮК Микола Іванович народився 1888 р. у м. Шепетівка Заславського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Багата Чернещина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Іскра комунізму». У 1934 р. за несплату держподатків майно конфісковано, позбавлений виборчих прав. У 1935 р. в адміністративному порядку висланий за межі України. Заарештований 10 лютого 1938 р. як член української націоналістичної антирад. організації (статті 54^2, 54^{11} КК УРСР) і Харківським облсудом 11 квітня 1939 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 3 роки. Ухвалою Верховного Суду УРСР від 31 липня 1939 р. строк ув'язнення знижено до 3 років, решта вироку залишено без змін. Реабілітований 14 квітня 1995 р.

ГУМЕНЮК Софон Назарович народився 1884 р. у с. Струтинка Липовецького пов. Київської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у м. Красноград Красноградського р-ну Харківської обл. Пенсіонер. Заарештований 17 квітня 1938 р. як член к.-р. есерівської організації та за антирад. агітацію (статті 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 жовтня 1957 р.

ГУМИНСЬКИЙ Данило Васильович народився 1894 р. у м. Шпиків Брацлавського пов. Подільської губ. Українець, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Рахівник радгоспу Куп'янського агроіндустріального технікуму. Заарештований 4 лютого 1938 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 7 червня 1989 р.

ГУМПРІХТ Сухер Лейзерович народився 1879 р., місце народження невідоме. Єврей, з буржуазії, письмен., позапарт., у минулому член партії анархістів. Проживав у Харкові. Швейцар їдальні № 9 Ресторантресту. Заарештований 20 квітня 1938 р. як член антирад. терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 квітня 1959 р.

ГУНАЗ Іван Тихонович народився 1907 р. у с. Миколаївка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Миколаївка Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний клич». У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 7 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 23 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бурейтабі на ст. Ізвєсткова Амурської залізниці. Реабілітований 21 червня 1989 р.

ГУНАЗА Іван Денисович народився 1904 р. у с. Миколаївка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Миколаївка Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Комінтерну. Заарештований 5 серпня 1937 р. за к.-р. троцькістську фашистську агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 серпня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 14 червня 1989 р.

ГУНКО Давид Лаврентійович народився 1891 р. у м. Золочів Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Золочів Золочівського р-ну Харківської обл. Чорноробо депо «Жовтень» ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 3 травня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито прокурором Золочівського р-ну 18 травня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГУНЦІВ Григорій Дмитрович народився 1894 р. у с. Підністряна Бібрського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у минулому член ВКП(б). Проживав у Харкові. Заступник завідувача поліграфічного складу. Заарештований 29 жовтня 1937 р. за шпигунство на користь Польщі (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 28 грудня 1937 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР).

ГУНЧЕНКО Ірина Сергіївна народилася 1902 р. у с. Шопине Бєлгородського пов. Курської губ. Росіянка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала в м. Бєлгород Курської обл. Робітниця пекарні Головхлібу. Заарештована 10 вересня 1938 р. як дружина члена антирад. правотроцькістської організації (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 жовтня 1938 р. як соціально небезпечний елемент передана під гласний нагляд органів НКВС за місцем проживання на 2 роки. Реабілітована 31 жовтня 1989 р.

ГУНЬКО Валентин Васильович народився 1908 р. у м. Зміїв Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник військово-навчального пункту Кагановичівської райради Тсоавіахіму. Заарештований 15 листопада 1937 р. за участь у військовій фашистській змові (статті 54^{1} п. «а», 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 7 січня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 8 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 жовтня 1956 р.

ГУНЬКО Василь Маркович народився 1894 р. у с. Судилків Заславського пов. Волинської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Зелена Діброва Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 6 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію, шпигунство (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Хар-

ківській обл. 5 квітня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 лютого 1961 р.

ГУНЬКО Гаврило Васильович народився 1878 р. у с. Мурафа Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Мурафа Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний плуг». Заарештований 7 березня 1938 р. за антирад. настрої, участь у к.-р. української націоналістичної повстанської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 5 серпня 1960 р.

ГУНЬКО Григорій Григорович народився 1896 р. у м. Зміїв Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня спеціальна, член ВКП(б) з 1927 р. Проживав у Харкові. Черговий на ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 8 квітня 1938 р. як член антирад. організації та за терористичну діяльність (статті 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 14 червня 1939 р. (статті 54^{7}, 54^{8} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) засуджений до 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Термін покарання відбував у Норільтабі. Ухвалою військової колегії Верховного Суду СРСР від 22 червня 1940 р. вирок трибуналу скасовано, справу направлено на дослідування. Справу закрито ХОУ НКДБ 24 квітня 1941 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР).

ГУНЬКО Матвій Кузьмич народився 1881 р. у м. Хорол Хорольського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер склодрукарні інвалідів «Залізничник». Заарештований 23 березня 1938 р. за належність до к.-р. білогвардійського підпілля (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 2 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 березня 1989 р.

ГУНЬКО Петро Карлович народився 1900 р. у с. Глинне Лисківського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Старий Мерчик Богодухівського р-ну Харківської обл. Робітник Старомерчиківської меблевої фабрики. Заарештований 10 березня 1938 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 квітня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 липня 1958 р.

ГУНЬКО Трохим Юхимович народився 1888 р. у с. Пасіки Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пасіки Зміївського р-ну Харківської обл. Обліковець праці колгоспу ім. 13-річчя Жовтня. Заарештований 9 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 10 квітня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

ГУР Микола Михайлович народився 1883 р. і проживав у Харкові. Росіянин, із службовців, освіта початкова, позапарт., у 1919—1920 рр. член РКП(б). Завідувач складу ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 12 лютого 1938 р. як син жандарма, у минулому активний меншовик, за шпигунство на користь Німеччини (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 березня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 травня 1989 р.

ГУРА Андрій Захарович народився 1876 р. у с. Олександрівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олександрівка Валківського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 6 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 17 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував на ст. Великий Нєвер Амурської залізниці. Реабілітований 22 листопада 1989 р.

ГУРА (Гурін) Іван Степанович народився 1890 р. на хут. Михайлівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Мосьпанове Чугуївського р-ну Харківської обл. Коваль радгоспу НКВС № 7. У 1931 р. майно конфісковане. Заарештований 6 вересня 1937 р. за агітацію проти рад. влади та її заходів (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 16 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі в м. Хабаровськ Хабаровського краю. На 1956 р. проживав у с. Мосьпанове Чугуївського р-ну Харківської обл. Реабілітований 7 липня 1989 р.

ГУРА Степан Платонович народився 1894 р. у с. Уплатне Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Електромеханік електростанції комунгоспу. У 1932 р. майно конфісковане. У 1933 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 10 лютого 1938 р. за антирад. діяльність та участь в єврейських погромах

під час служби в армії Петлюри (статті 54^{10} ч. 1, 54^{13} КК УРСР), справу закрито помічником Харківського облпрокурора 2 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Заарештований залізничним відділенням міліції ст. Лозова Півд. залізниці 9 березня 1942 р. за співробітництво з окупаційною владою (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито транспортним відділом НКВС Півд. залізниці 19 травня 1942 р.

ГУРАЙ Антон Людвігович народився 1895 р. на хут. Василівка Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Березівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Світлий шлях». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 14 грудня 1937 р. як член к.-р. польської організації ПОВ (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 серпня 1989 р.

ГУРАЛЬНИК Ісак Шлема Йосифович народився 1893 р. у м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Єврей, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Харківського відділення тресту «Мобрес». Заарештований 10 квітня 1938 р. як член антирад. терористичної сіоністської шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{6}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 лютого 1957 р.

ГУРАЛЬСЬКИЙ Іван Йосипович народився 1881 р. у с. Сковородки Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Зелений Гай Харківського р-ну Харківської обл. Робітник 1-го Харківського миловарного заводу. Заарештований 10 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 9 березня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГУРАРІЙ Арон Ізраїльович народився 1902 р. у м. Прилуки Прилуцького пов. Полтавської губ. Єврей, з міщан, освіта вища, член ВКП(б) з 1922 р. Проживав у Харкові. Науковий співробітник Оргчормету. Заарештований 3 вересня 1938 р. як член троцькістської організації та за к.-р. діяльність (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 17 січня 1939 р. за антирад. зв'язки та антирад. агітацію позбавлений волі у ВТТ на 3 роки. Термін покарання відбував у Крастабі. Проживав на ст. Решети Красноярського краю. Реабілітований 22 травня 1956 р.

ГУРБА Павло Арсентійович народився 1892 р. у с. Брисі Лохвицького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Водяне Харківського р-ну Харківської обл. Експедитор зміївської артілі «Трудовий хімік». Заарештований 27 квітня 1938 р. як член антирад. боротьбистської організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 20 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти. Постановою прокуратури Харківської обл. від 7 жовтня 1939 р. справу повернено на дослідування. Справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 16 листопада 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГУРВИЧ Абрам Абель Йехельович народився 1894 р. у м. Камень Лепельського пов. Вітебської губ. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт. Служив у Харкові. Старший лікар 164-го полку військ НКВС, військовий лікар 2-го рангу. Заарештований 14 жовтня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «б» КК УРСР), у листопаді 1937 р. для подальшого слідства направлений до Києва в розпорядження УДБ НКВС УРСР. Комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 25 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 лютого 1938 р. у Києві. Реабілітований 12 серпня 1960 р.

ГУРВИЧ Борис Мойсейович народився 1895 р. у м. Крюків Кременчуцького пов. Полтавської губ. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач Українського інституту експериментальної ветеринарії, професор. Заарештований 17 грудня 1937 р. як член антирад. диверсійної шкідницької організації (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 21 жовтня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 21 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 серпня 1957 р.

ГУРЕВИЧ Абрам Михайлович народився 1900 р. у м. Зіньків Зіньківського пов. Полтавської губ. Єврей, із службовців, освіта незакінчена вища, позапарт., до 1937 р. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Помічник заступника голови Харківського облвиконкому. Заарештований 8 серпня 1937 р. як член к.-р. терористичної організації правих (статті 54^{11}, 54^{8}, 54^{7} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 1 жовтня 1937 р. (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією осо-

бистого майна. Розстріляний 2 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 26 квітня 1958 р.

ГУРЕВИЧ Йосиф Мендельович народився 1905 р. у м. Холопеничі Борисівського пов. Мінської губ. Єврей, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач складу Облпромспілки. Заарештований 23 травня 1938 р. як член антирад. шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 28 вересня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГУРЕВИЧ Марк Григорович народився 1894 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Єврей, з міщан, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Головний лікар Харківського фізіотерапевтичного НДІ ім. Бехтєрева. Заарештований 21 березня 1938 р. за антирад. сіоністську шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 лютого 1957 р.

ГУРЕВИЧ Міра Соломонівна народилася 1898 р. у м. Могильов Могильовської губ. Єврейка, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 17 листопада 1937 р. як дружина члена к.-р. організації (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 14 квітня 1938 р. як член сім'ї зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Темтабі. Реабілітована 19 травня 1989 р.

ГУРЕВИЧ Павло Мойсейович народився 1913 р. і проживав у Харкові. Єврей, із службовців, освіта незакінчена вища, позапарт. Студент ХЕТІ. Був призваний на військову перепідготовку. Служив у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Командир взводу військової частини 8456. Заарештований 11 серпня 1938 р. за антирад. агітацію та анархістські погляди (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і 113-м військовим трибуналом 29 вересня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 4 роки. Військовим трибуналом ХВО 11 листопада 1938 р. термін покарання знижено до 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований 30 листопада 1992 р.

ГУРЕВИЧ Ревека Борисівна народилася 1898 р. у м. Новгород-Сіверський Новгород-Сіверського пов. Чернігівської губ. Єврейка, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 27 вересня 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 2 листопада 1937 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Сибтабі. На 1957 р. проживала в Харкові. Реабілітована 19 березня 1957 р.

ГУРЕНКО Василь Андріянович народився 1900 р. у с. Леб'яже Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Студент ХІМСГу. Заарештований 7 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 17 липня 1989 р.

ГУРЕНКО Іван Петрович народився 1896 р. у с. Веселе Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Веселе Липецького р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «Перемога» Вовчанського р-ну Харківської обл. Ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1930 р. (ст. 54^{11} КК УСРР) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Заарештований 6 березня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 17 березня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину. Заарештований 12 березня 1943 р. за співробітництво з фашистськими окупантами. Помер 30 вересня 1943 р. [у Харкові]. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

ГУРЕНКО Петро Іванович народився 1906 р. у с. Веселе Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Данилівка Харківського р-ну Харківської обл. Робітник харківського шкіряного заводу № 7 «Більшовик». У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 30 жовтня 1937 р. як розкуркулений, що втік з місця заслання (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 29 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 30 березня 1989 р.

ГУР'ЄВ Єгор Якович народився 1901 р. у с. Гур'їв Козачок Харківського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гур'їв Козачок Золочівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Врожай». Заарештований 1 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 15 листопада 1938 р. Помер 21 лютого 1941 р. у с. Гур'їв Козачок Золочівського р-ну Харківської обл.

ГУР'ЄВ Петро Семенович народився 1889 р. у с. Осинівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Механік Харківського металоштампувального заводу. Заарештований 18 березня 1938 р. за к.-р. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{6}, 54^{7}, 54^{9} через ст. 17, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 листопада 1956 р.

ГУРЖІ Микола Георгійович народився 1899 р. у с. Чермалик Таганрозького окр. області Війська Донського. Грек, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Асистент Харківського хіміко-технологічного інституту. Заарештований 30 грудня 1937 р. за к.-р. націоналістичну розвідувальну діяльність і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 28 жовтня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Справу закрито слідчастиною УНКВС по Харківській обл. від 1 липня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ГУРИН Григорій Якович народився 1900 р. у с. Гуринівка Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гуринівка Золочівського р-ну Харківської обл. Робітник МТС. Заарештований 9 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Справу закрито ЕКУ УНКВС по Харківській обл. 24 грудня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГУРИН Іван Тихонович народився 1890 р. на хут. Горюнівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Двірник школи № 15. Заарештований 20 квітня 1938 р. як член к.-р. бойової повстанської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 березня 1958 р.

ГУРІН Іван Степанович, див. *ГУРА (Гурін) Іван Степанович.*

ГУРІН Роман Абрамович народився 1895 р. у с. Кобижча Козелецького пов. Чернігівської губ. Українець, із селян, освіта вища, член ВКП(б) з 1919 р. Проживав у Харкові. Головний інженер проекту Діпромашу. Заарештований 26 червня 1938 р. як член військово-повстанської антирад. партизанської організації (статті 54^{8}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 5 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГУРКОВ Йосиф Ізраїльович народився 1898(9) р. у м. Лубни Лубенського пов. Полтавської губ. Єврей, з торговців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер артілі «Паризька комуна». Заарештований 15 вересня 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 9 грудня 1958 р.

ГУРМА Арсентій Григорович народився 1909 р. у с. Підлісний Макарів Ушицького пов. Подільської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Служив у м. Полтава Полтавської обл. Курсант школи РСМ. Заарештований 30 січня 1938 р. за антирад. висловлювання (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і військовим трибуналом військ прикордонної і внутрішньої охорони УРСР по Харківській обл. 4 березня 1938 р. засуджений на 4 роки позбавлення волі з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований 25 травня 1979 р.

ГУРОВ Володимир Олександрович народився 1877 р. і проживав у Харкові. Українець, із службовців, освіта вища, позапарт. Без певних занять. Заарештований 17 лютого 1938 р. за розвідувальну діяльність на користь іноземної розвідки (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 29 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 липня 1958 р.

ГУРОВИЙ Дмитро Григорович народився 1898 р. у с. Веселе Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Чорнороб стадіону товариства «Зеніт». У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 2 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 16 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бамтабі в м. Хабаровськ Хабаровського краю. Реабілітований 7 червня 1989 р.

ГУРОВИЙ Дмитро Тимофійович народився 1884 р. у с. Веселе Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1917—1920 рр. член РКП(б), у 1929—1933 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Веселе Липецького р-ну Харківської обл. Завідувач кухні радгоспу «Липці». Заарештований 14 лютого 1938 р. як член

к.-р. організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 березня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 3 червня 1960 р.

ГУРСЬКИЙ Василь Боніфатійович народився 1897 р. у с. Озеряни Овруцького пов. Волинської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Мурафа Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Комунар». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 30 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і спецколегією Харківського облсуду 4 квітня 1938 р. засуджений на 5 років позбавлення волі у віддалених ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований 30 січня 1990 р.

ГУРСЬКИЙ Домінік Гаврилович народився 1890 р. на хут. Болярка Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Моначинівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. У 1931 р. розкуркулений. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 17 грудня 1937 р. як член польської к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 червня 1959 р.

ГУРСЬКИЙ Йосиф Гаврилович народився 1903 р. у с. Болярка-Лісовська Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Молочанівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 3-го Інтернаціоналу. В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 30 жовтня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної групи поляків (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 30 листопада 1963 р.

ГУРСЬКИЙ Михайло Якимович народився 1901 р. у м. Львів провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1931—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник заводу «Серп і молот». Заарештований 14 листопада 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 квітня 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував у Локчимтабі в Комі АРСР. Реабілітований 4 травня 1989 р.

ГУРСЬКИЙ Петро Гнатович народився 1890 р. у с. Риб'є Люблінської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1921—1922 рр. член РКП(б). Проживав у Харкові. Робітник АТС Нагорного р-ну м. Харкова. Заарештований 1 жовтня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Кулойтабі та Унжтабі, де й помер 1945 р. Реабілітований 4 березня 1958 р.

ГУРСЬКИЙ Сергій Олімпійович народився 1895 р. у с. Фурманівка Подільської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Нормувальник заводу «Серп і молот». Заарештований 20 січня 1938 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 квітня 1938 р. (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл, але розстріляний 10 квітня 1938 р. у Харкові., за 14 днів до винесення рішення. Реабілітований 8 квітня 1961 р.

ГУРСЬКИЙ Степан Гаврилович народився 1888 р. у с. Лісобуда Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новомиколаївка Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Ворошилова. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 13 серпня 1937 р. за антирад. настрої та поширення пораженських чуток (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 18 січня 1974 р.

ГУРТОВИЙ Василь Трохимович народився 1896 р. у с. Вербівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вербівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний прапор». Заарештований 28 березня 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито прокурором Ізюмського р-ну 15 січня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГУРТОВИЙ Зиновій Борисович народився 1903 р. у м. Біла Церква Васильківського пов. Київської губ. Єврей, з міщан, освіта середня спеціальна, член ВКП(б) з 1932 р. Проживав у Харкові. Начальник бюро експлуатації заводу № 183. Заарештований 30 травня 1938 р. як член правотроцькістської організації

(статті 54^7, 54^8, 54^{10} ч. 1 КК УРСР), 8 січня 1940 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд і Харківським облсудом 17 березня 1940 р. (ст. 196 КК УРСР) засуджений на 1 рік і 6 міс. позбавлення волі. Справу за статтями 54^7, 54^{11} КК УРСР закрито Харківською облпрокуратурою 2 лютого 1940 р.

ГУРТОВИЙ Мойсей Якович народився 1885 р. у с. Буграєво [Царицинського пов. Саратовської губ.]. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1928—1930 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник Харківського штампувального заводу ім. Фрунзе. Заарештований 27 жовтня 1937 р. за службу в поліції, каральному загоні Білої армії, участь у розстрілах червоноармійців та сільських активістів (статті 54^{10} ч. 1, 54^{13} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 18 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 16 червня 1961 р.

ГУРТОВИЙ Олексій Венедиктович народився 1891 р. у с. Коломак Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1933—1935 рр. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник 2-го пивзаводу. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 9 вересня 1937 р. за к.-р. куркульську агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 29 квітня 1960 р.

ГУРТОВИЙ Порфирій Васильович народився 1899 р. на хут. Пащенківка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Пащенківка Коломацького р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Зірка соціалізму». Заарештований 8 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бамтабі. Реабілітований 7 червня 1989 р.

ГУСАК Іван Петрович народився 1880 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Друга Балаклійського р-ну Харківської обл. Сторож ст. Основа Півд. залізниці. У 1930 і 1932 рр. розкуркулений. Заарештований 17 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 10 квітня 1939 р. засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 5 років. Реабілітований 3 квітня 1992 р.

ГУСАК Кузьма Михайлович народився 1900 р. у с. Бацмани Роменського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав і працював касиром-рахівником у радгоспі ім. 17-го Партз'їзду Близнюківського р-ну Харківської обл. Заарештований 13 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Волготабі. Реабілітований 23 грудня 1960 р.

ГУСАК Микита Ілліч народився 1886 р. у с. Графське Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1918—1920 рр. член партії соціалістів-революціонерів. Проживав на хут. Максимівка Вовчанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. Заарештований 8 лютого 1938 р. як член к.-р. есерівської організації (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 березня 1938 р. (статті 54^2, 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 серпня 1960 р.

ГУСАКОВ Микита Федорович народився 1877 р. у с. Чепіль Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Чепіль Балаклійського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Дяченка. Заарештований 4 вересня 1937 р. як член к.-р. повстанської організації (статті 54^2, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний у Харкові, дата виконання вироку невідома. Реабілітований 22 березня 1957 р.

ГУСАКОВ Федір Митрофанович народився 1886 р. у с. Чепіль Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, початкова, позапарт. Проживав у с. Чепіль Балаклійського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Орджонікідзе. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 4 вересня 1937 р. як член к.-р. повстанської організації (статті 54^2, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний у Харкові, дата виконання вироку невідома. Реабілітований 22 березня 1957 р.

ГУСАРОВА Клавдія Юхимівна народилася 1906 р. у м. Тула Тульської губ. Росіянка, з міщан, освіта неповна середня, позапарт., у 1928—1937 рр. член ВКП(б). Проживала в Харкові. Секретар-друкарка Кагановичівської районої ради м. Харкова. Заарештована 15 лютого 1938 р. за неповідомлення про злочин (ст. 54^1 п. «в» КК УРСР) і Харківським облсудом 13 березня 1939 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) виправдана за недоведеності складу злочину.

ГУСЕЙН Аліогли народився 1880 р. у м. Урмія, Персія. Іранець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Двірник санітарного тресту. Заарештований 18 лютого 1938 р. за к.-р. та шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 28 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГУСЕЙН Керім Ханогли народився 1886 р. у м. Ірма, Персія. Іранець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у Харкові. Продавець Харпромкомбінату. Заарештований 12 квітня 1938 р. як член к.-р. шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), помер 10 травня 1938 р. у Харківській в'язниці № 5. Справу закрито УДБ ХОУ НКВС 25 лютого 1939 р. (ст. 4 п. «а» КПК УРСР). Реабілітований 23 травня 1989 р.

ГУСЕЙНОВ (Хусейнов) Ібрагім Абдулович народився 1893 р. у м. Чакмир, Персія. Іранець, із селян, письмен., позапарт., у 1924—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Електромонтер Харсвітла. Заарештований 6 лютого 1938 р. за к.-р., націоналістичну та шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 17 лютого 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГУСЄВ Арсеній Євгенович народився 1871 р. у м. Осташков Осташковського пов. Тверської губ. Росіянин, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Суми Харківської обл. Священик Преображенської церкви. Заарештований 19 березня 1938 р. як член антирад. організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 червня 1958 р.

ГУСЄВ Василь Петрович народився 1906 р. на хут. Чугунівка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Чугунівка Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Схід». У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 7 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію, спрямовану на зрив хлібопоставок, виборів до Верховної ради, розкладання трудової дисципліни у колгоспі (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі. Реабілітований 27 червня 1989 р.

ГУСЄВ Гаврило Дмитрович народився 1888 р. у с. Гусівка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гусівка Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 17-го Партз'їзду. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 17 квітня 1938 р. за к.-р. діяльність, участь у к.-р. угрупованні (статті 54^{1} п. «а», 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 30 березня 1959 р.

ГУСЄВ Іван Павлович народився 1885 р. у с. Гусівка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Підсереднє Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник бурякорадгоспу «Підсереднянський». У 1931 р. розкуркулений, висланий за межі сільради. Заарештований 16 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 13 березня 1989 р.

ГУСЄВ Олексій Митрофанович народився 1885 р. у м. Богодухів Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, з міщан-службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Богодухів Богодухівського р-ну Харківської обл. Приймальник пункту «Заготзерно». Позбавлений виборчих прав. Заарештований 14 жовтня 1937 р. за зв'язок з білоемігрантами та к.-р. елементом (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 29 червня 1989 р.

ГУСЄВ Олімп Хомич народився 1889 р. і проживав у Харкові. Росіянин, із службовців, освіта початкова, позапарт. Бухгалтер артілі «Пакувальник». Заарештований 8 квітня 1938 р. як член к.-р. військової білогвардійської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 13 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 лютого 1958 р.

ГУСЄВ Степан Леонтійович народився 1887 р. на хут. Гусівка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав на хут. Гусівка Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. У 1929 р. розкуркулений, за несплату податків позбавлений волі у концтаборі на 3 роки. Термін покарання відбував на Далекому Сході. Заарештований 2 жовтня 1937 р. за агітацію проти заходів партії та уряду та підписки на державну позику (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 16 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. На 1965 р. проживав

у с. Грачівка Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Реабілітований 9 липня 1965 р.

ГУСЄВ Степан Сидорович народився 1888 р. на хут. Гусівка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Гусівка Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. У 1929 р. за антирад. агітацію висланий на 8 років. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 4 серпня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 10 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 27 березня 1989 р.

ГУСЄВ Фадей Михайлович народився 1891 р. у с. Грачівка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у сел. Приколотне Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Робітник Приколотнянського цегельного заводу. У 1930 р. його родина розкуркулена і вислана за межі району. Заарештований 7 жовтня 1937 р. за к.-р. розмови, терористичні наміри щодо вождів партії та уряду (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 25 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 30 червня 1989 р.

ГУСЄВА Катерина Василівна народилася 1914 р. у с. Косівка Олександрійського пов. Херсонської губ. Українка, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживала в смт. Есхар Чугуївського р-ну Харківської обл. Технік-лаборант хімічної лабораторії ДЕС № 2. Заарештована 20 квітня 1938 р. як член к.-р. шкідницької диверсійної організації та за шкідництво (статті 54^{7}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 14 грудня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти. На 1991 р. проживала в Харкові.

ГУСЄВА Любов Карпівна народилася 1889 р. у с. Парахонськ Пінського пов. Мінської губ. Росіянка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в м. Ромни Чернігівської обл. Робітниця ст. Ромни Півд. залізниці. Заарештована 17 лютого 1938 р. за дружні стосунки з к.-р. елементами та к.-р. пропаганду (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 26 травня 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлена волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбувала в Картабі. Звільнена з-під варти 7 серпня 1943 р. згідно з директивою НКВС, НКЮ і прокурора СРСР від 23 жовтня 1943 р. Реабілітована 7 березня 1958 р.

ГУСКЕВИЧ Антон Антонович, див. *ГУЗКЕВИЧ (Гускевич) Антон Антонович.*

ГУСЛЄВ Іван Миколайович народився 1893 р. у с. Новопокровка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новопокровка Чугуївського р-ну Харківської обл. Вантажник Харківського міськхарчоторгу. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 18 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 квітня 1989 р.

ГУСЛЄВ Юхим Федорович народився 1896 р. у с. Коробочкине Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Коробочкине Чугуївського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1931 р. під слідством Чугуївського РВ ДПУ за антирад. агітацію. Заарештований 3 серпня 1937 р. за антирад. агітацію та підбурювання до бунту (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 14 серпня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 18 серпня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 листопада 1989 р.

ГУСТАФОВ Дмитро Матвійович народився 1889 р. у м. Плоцьк Плоцької губ. Росіянин, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Комірник пекарні № 15 Головхлібу. Заарештований 24 травня 1938 р. як член ПОВ (статті 54^{1} п. «а», 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 вересня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 березня 1959 р.

ГУСТОДИМ Іван Парамонович народився 1898 р. у м. Таганрог області Війська Донського. Росіянин, з робітників, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник цеху заводу № 135. Заарештований 4 січня 1938 р. за шкідницьку діяльність (ст. 54^{7} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 14 жовтня 1938 р. (ст. 54^{6} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 30 липня 1957 р.

ГУТ Яків Йосифович народився 1900 р. у м. Любень Влоцлавського пов. Варшавської губ. Єврей, з робітників, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Теплотехнік Промбудматеріалів. Заарештований 10 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний

16 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

ГУТА Опанас Леонтійович народився 1895 р. у с. Лісоводи Городоцького пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Березники Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «ХТЗ». У 1933 р. майно конфісковане, позбавлений виборчих прав. У 1934 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 13 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 березня 1989 р.

ГУТКІН Борис Соломонович народився 1893 р. у кол. Ефінгар Херсонського пов. Херсонської губ. Єврей, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу № 193. Заарештований 17 квітня 1938 р. за шпигунську та диверсійну діяльність (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 11 січня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ГУТКОВ Олексій Пилипович народився 1890 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з робітників, освіта середня, позапарт. Заступник начальника адміністративно-господарського відділу заводу «Серп і молот». Заарештований 7 жовтня 1937 р. за антирад. пропаганду (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 28 лютого 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

ГУТМАН Бенціон Юделевич народився 1906 р. у с. Лукашівка [Київської губ.]. Єврей, з кустарів, освіта початкова, член ВКП(б) з 1930 р. Проживав у Харкові. Завідуючий оргвідділом взуттєвої артілі «Коопшкірутиль». Заарештований 4 лютого 1938 р. за к.-р., троцькістську шпигунську та шкідницьку діяльність (статті 54^{6}, 54^{7} КК УРСР), справу закрито військовою прокуратурою ХВО 23 серпня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР), 11 вересня 1939 р. з-під варти звільнений.

ГУТМАН Петро-Ернест Петрович народився 1882 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХЕТЗу. Заарештований 4 грудня 1937 р. за шпигунську диверсійну роботу (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

ГУТНИК Андрій Іванович народився 1887 р. у с. Лагері Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Червоний Яр Балаклійського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1931—1932 рр. перебував на засланні в Північному краї. Заарештований 5 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 квітня 1989 р.

ГУТНИК Максим Андрійович народився 1872 р. у м. Валки Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Валки Валківського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 5 серпня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 17 вересня 1937 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{13} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 27 квітня 1989 р.

ГУТНИК Пантелеймон Павлович народився 1898 р. у с. Левківка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у минулому член ВКП(б). Проживав у с. Левківка Ізюмського р-ну Харківської обл. Голова колгоспу «Червоний Жовтень». Заарештований 30 жовтня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної організації та за к.-р. шкідницьку діяльність (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бамтабі. Реабілітований 4 травня 1956 р.

ГУТНИК-БАЛЯСНА Надія Іванівна народилася 1909 р. у м. Кременчук Кременчуцького пов. Полтавської губ. Українка, із службовців, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживала в Харкові. Фельдшер 10-ї поліклініки. Заарештована 26 жовтня 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (ст. 54^{1} п. «в» КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 21 квітня 1938 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР). Звільнена з-під варти 23 квітня 1938 р.

ГУТНИЧЕНКО Василь Олександрович народився 1909 р. у м. Охтирка Охтирського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник управління мережі «Харенерго». Заарештований 19 березня 1938 р. за диверсійну діяльність (ст. 54^{9} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 квітня 1958 р.

ГУТОВСЬКА-СМАХТІНА Валентина Іванівна народилася 1910 р. і проживала у Харкові.

Росіянка, з робітників, освіта початкова, у 1929—1937 рр. член ВКП(б). Секретар Харківського м'ясокомбінату. Заарештована 8 жовтня 1937 р. як дружина учасника військової фашистської змови (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 грудня 1937 р. як член сім'ї зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Акмолінському відділенні Картабу. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 14 жовтня 1944 р. термін покарання знижено на 10 місяців. Звільнена з-під варти 13 грудня 1944 р. Реабілітована 5 вересня 1958 р.

ГУТОВСЬКИЙ Антон Флоріанович народився 1888 р. і проживав у Харкові. Білорус, із службовців, освіта вища, позапарт. Лікар 1-ї радлікарні. Заарештований 10 липня 1938 р. як агент польської розвідки (статті 54^{6}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 25 березня 1939 р. (ст. 54^{6} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл з конфіскацією особистого майна, а ухвалою військової колегії Верховного Суду СРСР від 29 травня 1939 р. розстріл замінено на 10 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 5 років і конфіскацією особистого майна. Термін покарання відбував в Івдельтабі, звільнений з-під варти 10 березня 1948 р. Помер 13 січня 1956 р. в м. Заярськ Красноярського краю. Реабілітований 12 квітня 1958 р.

ГУТОВСЬКИЙ Гілярій Северинович народився 1900 р. на хут. Добрий Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Чернещина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Косіора. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 листопада 1937 р. як член к.-р. польської націоналістичної організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 1 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 26 червня 1959 р.

ГУТОВСЬКИЙ Йосиф Іполитович народився 1895 р. у с. Хмілівка Проскурівського пов. Подільської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бердянка Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний Жовтень». В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 6 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 15 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1989 р.

ГУТОВСЬКИЙ Мартин Тимофійович народився 1906 р. на хут. Добрий Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Михайлівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 1 Травня. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 25 грудня 1937 р. як член к.-р. польської націоналістичної організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 червня 1960 р.

ГУТОВСЬКИЙ Модест Тимофійович народився 1911 р. на хут. Добре Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Мар'ївка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 1 Травня. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 25 грудня 1937 р. як член к.-р. польської націоналістичної організації (статті 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 жовтня 1961 р.

ГУТТ Федір Тимофійович народився 1883 р. у с. Лісоводи Кам'янець-Подільського пов. Подільської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Варварівка Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «П'ятирічка». У 1929 р. розкуркулений. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР від 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 3 серпня 1989 р.

ГУЦЕЛЮК Степан Семенович народився 1907 р. у с. Загинці Летичівського пов. Подільської губ. Українець, із селян, освіта середня, у 1931—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Тетлега Чугуївського р-ну Харківської обл. Робітник Кочетківського лісництва. Заарештований 15 грудня 1937 р. як член націоналістичної повстанської к.-р. організації (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухва-

лу про розстріл. Розстріляний 12 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 серпня 1957 р.

ГУЦЕНКО Федір Маркович народився 1904 р. у с. Борисовка Грайворонського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Поїзний кочегар ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. У 1932—1935 рр. позбавлений виборчих прав. Заарештований 1 січня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і спецколегією Курського облсуду [28 квітня 1939 р. виправданий] зі звільненням з-під варти.

ГУЩИН Олександр Омелянович народився 1891 р. у с. Волобуївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Волобуївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Леніна. У 1929 р. розкуркулений і позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 29 червня 1989 р.

ГУЩИН Яків Пилипович народився 1907 р. у с. Асіївка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Асіївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Член колгоспу [ім. Димитрова]. У 1930 р. розкуркулений, під арештом за антирад. агітацію. Заарештований 8 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 29 червня 1989 р.

Д

ДАБРШТЕЙН (Добрштейн) Бертольд Людвігович народився 1894 р. у с. Мойсіївка Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новомиколаївка Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Ворошилова. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 31 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

ДАВИДЕНКО Василь Якович народився 1892 р. у с. Миколаївка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Миколаївка Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Блюхера. Розкуркулений. У 1933 р. нарсудом Шевченківського р-ну за невиконання плану хлібозаготівлі засуджений на 3 роки позбавлення волі. Заарештований 14 жовтня 1937 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 16 квітня 1965 р.

ДАВИДЕНКО Іван Давидович народився 1907 р. у с. Іванівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Приколотне Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Бухгалтер пункту «Заготзерно». Заарештований 5 березня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^{1} п. «а», 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 березня 1958 р.

ДАВИДЕНКО Іван Михайлович народився 1885 р. у м. Богодухів Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Конторник паровозного депо «Жовтень» ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 15 листопада 1937 р. як член к.-р. диверсійної шпигунської організації (статті 54^{1} п. «а», 54^{9} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 липня 1956 р.

ДАВИДЕНКО Ілля Іванович народився 1893 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Робітник ХЕМЗу. Заарештований 26 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 10 листопада 1938 р. (ст. 197 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДАВИДЕНКО Олексій Гаврилович народився 1898 р. на хут. Романківський Олександрівського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт., у 1920 р. член РКП(б). Проживав у Харкові. Викладач Школи червоних старшин. Заарештований 12 червня 1938 р. як член к.-р. української націоналістичної організації (статті 54^{1} п. «а», 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 11 жовтня 1939 р. за участь у к.-р. організації позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання

відбував в Усольтабі, де й помер 18 березня 1943 р. Реабілітований 9 липня 1957 р.

ДАВИДЕНКО Олексій Іванович народився 1888 р. у м. Богодухів Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у м. Богодухів Богодухівського р-ну Харківської обл. Садівник Богодухівської міської ради. У 1930 р. розкуркулений і засуджений за невиконання контрактації по городині на 3 роки позбавлення волі. Звільнений через 6 місяців. Заарештований 9 березня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 серпня 1957 р.

ДАВИДЕНКО Павло Якович народився 1883 р. на хут. Миколаївка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Миколаївка Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Блюхера. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 15 жовтня 1937 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 24 квітня 1989 р.

ДАВИДЕНКО Петро Петрович народився 1900 р. у с. Великий Бурлук Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта вища, позапарт., до 1938 р. член ВКП(б). Проживав у с. Великий Бурлук Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Старший агроном райземвідділу. Заарештований 1 липня 1938 р. як член антирад. терористичної есерівської організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 14 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДАВИДЕНКО Станіслав Григорович народився 1910 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Машиніст депо ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 16 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 лютого 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 4 листопада 1942 р. термін покарання знижено до фактично відбутого зі звільненням з-під варти. Реабілітований 29 березня 1989 р.

ДАВИДЕНКО Юліан Станіславович народився 1891 р. у м. Лужки Дісненського пов. Віленської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, член ВКП(б) з 1924 р. Проживав у Харкові. Робітник заводу «Червона зірка». У 1935—1936 рр. під слідством ЕКВ ХОУ НКВС за приховування свого арешту розвідорганами Польщі під час перебування там у 1921—1923 рр. (ст. 180 ч. 2 КК УСРР). Заарештований 14 грудня 1937 р. за розвідницьку діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

ДАВИДЕНКО-РОЖАНСЬКИЙ Микола Пантелійович народився 1881 р. у м. Прилуки Прилуцького пов. Полтавської губ. Українець, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Богодухів Богодухівського р-ну Харківської обл. Артист Богодухівського міського театру. У 1930 р. розкуркулений. У 1931 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 16 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 квітня 1989 р.

ДАВИДИЧ Андрій Аврамович народився 1879 р. у с. Мурафа Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мурафа Краснокутського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 5 квітня 1938 р. як член к.-р. української націоналістичної організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 3 лютого 1956 р.

ДАВИДИЧ Єгор Олексійович народився 1883 р. у с. Мурафа Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав с. Мурафа Краснокутського р-ну Харківської обл. Робітник Мурафського цукрозаводу. Заарештований 24 вересня 1937 р. як член антирад. української націоналістичної терористичної організації (ст. 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 листопада 1937 р. (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 24 січня 1958 р.

ДАВИДІС (Давидов) Іван Давидович народився 1891 р. у м. Верешань, Туреччина. Грек, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Лікар-терапевт залізничної поліклініки. Заарештований 15 грудня 1937 р. за шпигунську к.-р. націоналістичну діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 13 березня

1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Звільнений з-під варти 16 квітня 1939 р.

ДАВИДОВ Іван Васильович народився 1899 р. на хут. Титов Кубанської обл. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1926—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Іванівка Шевченківського р-ну Харківської обл. Десятник будівництва при Шевченківському райвиконкомі. Заарештований 8 вересня 1937 р. за антирад. діяльність і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 червня 1989 р.

ДАВИДОВ Іван Олексійович народився 1902 р. у с. Хлюстино Орловської губ. Росіянин, із службовців, освіта початкова, позапарт., до березня 1937 р. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у Харкові. Директор підсобного господарства Харківського будинку Червоної армії. Заарештований 20 серпня 1937 р. за антирад. агітацію та зловживання службовим становищем (статті 54^{10} ч. 1, 97 КК УРСР) і Харківським облсудом 8 березня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

ДАВИДОВ Йосиф Давидович народився 1904 р. у м. Урмія, Персія. Ассирієць, із селян, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Чистильник взуття артілі «Схід». Заарештований 6 лютого 1938 р. як член к.-р. націоналістичної шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 9 грудня 1958 р.

ДАВИДОВ Корній Гаврилович народився 1892 р. на хут. Малієв Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Надеждівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Машиніст Надеждинського спиртзаводу. Заарештований 24 лютого 1938 р. за ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР і Харківським облсудом 28 березня 1939 р. засуджений на 5 років позбавлення волі з обмеженням прав на 2 роки. Реабілітований 20 квітня 1990 р.

ДАВИДОВ Ничипір Омелянович народився 1909 р. у с. Олександрівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олександрівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Не працював. Заарештований 8 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і спецколегією Харківського облсуду 31 січня 1938 р. за ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР виправданий за недоведеності складу злочину, за ст. 70 ч. 1 КК УРСР засуджений на 1 рік позбавлення волі у ЗМУ.

ДАВИДОВ Петро Якович народився 1892 р. у с. Малинівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Малинівка Чугуївського р-ну Харківської обл. Чорнороб Малинівського піщаного кар'єру У 1930 р. розкуркулений. У 1931 р. за ст. 58 КК УСРР засуджений на 1 рік позбавлення волі. Заарештований 5 серпня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 10 квітня 1989 р.

ДАВИДОВ Хнанічі Давидович народився 1917 р. у м. Шейбан, Персія. Ассирієць, із селян, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Чистильник взуття артілі «Схід». Заарештований 27 березня 1938 р. як член к.-р. націоналістичної диверсійної терористичної шпигунської організації (статті 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 28 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДАВИДОВИЧ Хаїм Еммануїлович народився 1905 р. у м. Якобштадт Фрідріхштадського пов. Курляндської губ. Єврей, з кустарів, освіта початкова, позапарт., у 1925—1927 рр. член сіоністської організації. Проживав у Харкові. Робітник артілі «Коопчас». У 1927 р. під слідством як член сіоністської організації. Заарештований 22 травня 1938 р. як член антирад. сіоністської шпигунської організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 5 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ДАВИДОВИЧ Хома Улянович народився 1891 р. у м. Тернопіль Тернопільського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, з робітників, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач Української промислової академії. Заарештований 8 серпня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної фашистської організації УНЦ і УВО (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 вересня 1937 р. (статті 54^{8}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 5 червня 1959 р.

ДАВИДСОН Соломон Ісайович народився 1908 р. у с. Михайлівка Мелітопольського пов. Таврійської губ. Єврей, з робітників, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник Краматорської дільниці Тепломережбуду. Заарештований 4 березня 1938 р. як член к.-р. шкідницької організації (статті 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу

про розстріл. Розстріляний 23 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 вересня 1958 р.

ДАВИДЧЕНКО Олексій Іванович народився 1904 р. у с. Вільшани Харківського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, у 1925—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Секретар парткому КП(б)У заводу «Серп і молот». Заарештований 24 жовтня 1937 р. як член к.-р. терористичної організації правих (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 30 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 31 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 27 грудня 1957 р.

ДАВИДЧЕНКО Юлія Федорівна народилася 1906 р. у с. Вільшани Харківського пов. Харківської губ. Українка, із службовців, освіта неповна середня, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 14 листопада 1937 р. як дружина засудженого (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 лютого 1938 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Темтабі, Сегежтабі, Каргопольтабі. Після звільнення з-під варти проживала в м. Барнаул Алтайського краю. Реабілітована 7 грудня 1956 р.

ДАВИДЧУК Маркіян Лук'янович народився 1878 р. у с. Ступне Дубнівського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Михайлівка Лозівського р-ну Харківської обл. Сторож лікарні. Заарештований 3 квітня 1938 р. як член повстанської організації та за к.-р. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 листопада 1958 р.

ДАВИДЮК Спиридон Якович народився 1877 р. у с. Гулянка Житомирського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Башилівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Комінтерну. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 1 січня 1938 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 грудня 1989 р.

ДАВИСКИБ (Давискиба) Микола Іванович народився 1876 р. у м. Ізюм Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер Харківського дитячого кістково-туберкульозного санаторію. Заарештований 15 лютого 1938 р. за к.-р. націоналістичну шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР), помер 29 квітня 1938 р. у Харківській в'язниці № 5. Справу закрито УДБ ХОУ НКВС 10 жовтня 1938 р. через смерть підслідного. Реабілітований 9 жовтня 1989 р.

ДАВИСКИБА Зіновія (Зінаїда) Данилівна народилася 1887 р. у с. Верхня Орілька Зміївського пов. Харківської губ. Українка, із селян, неписьмен., позапарт. Проживала в с. Верхня Орілька Олексіївського р-ну Харківської обл. Домогосподарка. У 1933 р. майно конфісковане, вислана до Північного краю. Заарештована 5 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. позбавлена волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбувала у В'яттабі в Кайському р-ні Кіровської обл. Реабілітована 14 листопада 1989 р.

ДАВИСКИБА Іван Семенович народився 1890 р. у с. Верхня Орілька Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Верхня Орілька Олексіївського р-ну Харківської обл. Продавець кооперації, член колгоспу ім. 12-річчя Жовтневої революції. У 1931 р. під слідством Харківського оперсектора ДПУ за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УСРР). У 1933 р. розкуркулений. Заарештований 5 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 8 червня 1989 р.

ДАДАШЯН Кадмос Оганесович народився 1910 р. у м. Салмас, Персія. Вірмен, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Високий Харківського р-ну Харківської обл. Перукар перукарні № 20. Заарештований 6 лютого 1938 р. за к.-р. націоналістичну і шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 9 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДАДАШЯН Карапет Керопович народився 1888 р. у м. Ерзерум, Туреччина. Вірмен, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Пекар пекарні № 10. Заарештований 4 березня 1938 р. як член к.-р. дашнацької націоналістичної шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний

16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 березня 1989 р.

ДАДАШЯН Месроп Татеосович народився 1870 р. у с. Цитох, Туреччина. Вірмен, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник магазину № 1 Головхлібу. Заарештований 26 березня 1938 р. як член антирад. дашнацької терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 березня 1989 р.

ДАЖУК Яків Устинович народився 1909 р. у с. Ганнівка Липовецького пов. Київської губ. [Українець], із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Жовтневе Вільхуватського р-ну Харківської обл. Обліковець автопарку Другої Жовтневої МТС. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 23 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), 3 грудня 1937 р. УДБ ХОУ НКВС справу направлено до Вільхуватського РВ НКВС для оформлення і направлення на спецколегію облсуду. Рішення у справі відсутнє.

ДАЙНОВ Федір Маркович народився 1884 р. у с. Міндя, Князівство Болгарія. Болгарин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бабаї Харківського р-ну Харківської обл. Городник радгоспу «Червоний партизан». Заарештований 16 березня 1938 р. як агент болгарської розвідки, за шпигунську та шкідницьку діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 жовтня 1938 р. (ст. 54^{6} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 листопада 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 лютого 1959 р.

ДАЙЧМАН Арнольд Фрідріхович народився 1889 р. у с. Мусіївка Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Волоська Балаклія Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Вільне життя». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 16 грудня 1937 р. за антирад. агітацію та розкладницьку роботу в колгоспі (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 жовтня 1989 р.

ДАКТОР (Дактер) Петро Петрович народився 1898 р. на ст. Лігат Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта середня, позапарт., у 1932—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Начальник відділку заводу ім. Шевченка. Заарештований 4 грудня 1937 р. за шпигунську та диверсійну діяльність (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 січня 1958 р.

ДАЛЛЕ Володимир Андрійович народився 1898 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта середня спеціальна, позапарт., з 1931 р. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у Харкові. Майстер ХЕТЗу. Заарештований 4 грудня 1937 р. за шпигунську та диверсійну діяльність (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 січня 1957 р.

ДАЛЬКЕ Гельмут Августович народився 1905 р. у с. Сорочин Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Терни Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Терни». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 листопада 1963 р.

ДАЛЬКЕ Єфрем Давидович народився 1906 р. у с. Сорочин Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав і працював у радгоспі ім. Сталіна у Дворічанському р-ні Харківської обл. У 1932 р. нарсудом Пулинського р-ну за невиконання хлібозаготівлі засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ. У 1936 р. з-під варти звільнений і в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 29 грудня 1937 р. за розвідувальну роботу (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 серпня 1989 р.

ДАЛЬКЕ Йонатан Давидович народився 1901 р. у с. Сорочин Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шаповалівка Дворічанського р-ну Харківської обл. Сезонний робітник. У 1935 р. в адміністративному

порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 16 грудня 1937 р. за к.-р. розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 листопада 1963 р.

ДАМАНСЬКИЙ Борис Семенович народився 1890 р. у м. Радин Радинського пов. Седлецької губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, у 1917—1919 рр. член РКП(б), з 1926 р. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник гаража аеропорту ЦПФ. Заарештований 24 березня 1938 р. як член к.-р. диверсійної троцькістської шкідницької організації (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 7 червня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину зі звільненням з-під варти.

ДАММ Адольф Рудольфович народився 1907 р. у Харкові. Німець, із службовців, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Ленінграді. Начальник технічного відділу Ленінградської будконтори Транссигналзв'язокбуду НКШС. Заарештований 1 серпня 1937 р. як член к.-р. диверсійної шкідницької організації та підривну роботу на залізниці (статті 54^{7}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР), [для подальшого слідства направлений до Харкова у розпорядження ВДТВ ГУДБ НКВС Півд. залізниці] і військовою колегією Верховного Суду СРСР 3 січня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 4 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 січня 1960 р.

ДАНГЕН-ГРУББЕ Петро Якович народився 1886 р. у Вольмарському пов. Ліфляндської губ. Латвієць, із селян, освіта початкова, у 1913—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник ХЕТЗу. Заарештований 4 грудня 1937 р. за шпигунство та за к.-р. роботу (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 серпня 1958 р.

ДАНЕКЕР (Данікер) Степан Едмундович народився 1906 р. у м. Миколаїв Херсонського пов. Херсонської губ. Німець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХТЗ. Заарештований 22 лютого 1938 р. за шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 30 вересня 1938 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 20 червня 1989 р.

ДАНЕЛЯНЦ (Данилянц) Арутюн Моргусович народився 1892 р. у м. Ерзерум, Туреччина. Вірмен, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чистильник взуття артілі «Схід». Заарештований 4 березня 1938 р. як член к.-р. дашнацької націоналістичної шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 6 жовтня 1959 р.

ДАНИЛЕВСЬКА Ніна Василівна народилася 1912 р. у міст. Яреськи Миргородського пов. Полтавської губ. Українка, із службовців, освіта вища, позапарт., у 1930—1937 рр. член ВЛКСМ. Проживала в Харкові. Старший лаборант УФТІ. Заарештована 14 листопада 1937 р. як дружина засудженого (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. На засланні перебувала в м. Аральськ Кзил-Ординської обл. Казахської РСР. Реабілітована 9 серпня 1957 р.

ДАНИЛЕВСЬКИЙ Сергій Федорович народився 1898 р. у м. Гостинін Гостинінського пов. Варшавської губ. Українець, з військовослужбовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Військовий керівник ХАІ. Заарештований 3 березня 1938 р. як член к.-р. офіцерської монархічної організації РОВС (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 10 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 5 жовтня 1956 р.

ДАНИЛЕНКО Арсентій Харитонович народився 1907 р. у с. Войтівці Переяславського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Учитель школи № 103. Заарештований 27 липня 1938 р. як член української антирад. націоналістичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 16 березня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДАНИЛЕНКО Василь Пилипович народився 1914 р. у с. Тищенківка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Служив у Мінську. Червоноармієць окремого саперного батальйону 100-ї стріл. дивізії. Заарештований 1 червня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 72 п. «а» КК БРСР) і 117-м військовим трибуналом 27 серпня 1938 р. засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Термін покарання відбував у Північсхідтабі. Реабілітований 17 жовтня 1996 р.

ДАНИЛЕНКО Григорій Захарович народився 1884 р. у с. Борисівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у Харкові. Конюх Сантресту. Заарештований 5 листопада 1937 р. за виступи проти заходів партії та уряду, заклики до побиття сільських активістів (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), 5 січня 1938 р. Харківською міжрайопергрупою УДБ ХОУ НКВС справу направлено прокурору Харківської обл. на припинення. Рішення у справі відсутнє.

ДАНИЛЕНКО Григорій Кирилович народився 1901 р. у с. Борисівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Борисівка Липецького р-ну Харківської обл. Член колгоспу «8 Березня». Заарештований 7 вересня 1937 р. за агітацію проти заходів партії та рад. влади (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Північсхідтаборі. Реабілітований 21 червня 1989 р.

ДАНИЛЕНКО Іван Данилович народився 1904 р. у с. Горобіївка Чернігівської губ. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, у 1931—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Керівник кабінету преси Будинку пропаганди. Заарештований 29 жовтня 1937 р. як член антирад. терористичної організації правих (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 30 грудня 1937 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна з негайним виконанням вироку згідно з постановою ЦВК СРСР від 1 грудня 1934 р. Розстріляний 31 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 9 березня 1957 р.

ДАНИЛЕНКО Іван Олексійович народився 1882 р. у с. Печеніги Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Юрченкове Печенізького р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник, у минулому диякон. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 18 лютого 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 14 лютого 1939 р. (ст. 54^{10} ч. 2 КК УРСР) засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 2 роки. Реабілітований 25 липня 1994 р.

ДАНИЛЕНКО Іван Павлович народився 1904 р. у с. Борисівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Їздовий артілі «Червоний гужовик». У [1931 р.] розкуркулений. Заарештований 2 листопада 1937 р. як розкуркулений, що переховався від вислання (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі. Реабілітований 20 червня 1989 р.

ДАНИЛЕНКО Іван Степанович народився 1887 р. у Харкові. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Високий Харківського р-ну Харківської обл. Бухгалтер фабрики «Галантерейник». Заарештований 27 березня 1938 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 листопада 1958 р.

ДАНИЛЕНКО Іван Якович народився 1906 р. у с. Берестове Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Продавець пивного складу. Заарештований 6 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 26 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Буртабі. Справу закрито заступником прокурора Харківської обл. 25 листопада 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

ДАНИЛЕНКО Костянтин Карпович народився 1889 р. у м. Єлисаветград Єлисаветградського пов. Херсонської губ. Українець, із службовців, освіта вища, позапарт., у 1928—1934 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Плановик 1-го цегельного заводу. Заарештований 23 лютого 1938 р. за антирад. агітацію та за участь у білогвардійському підпіллі (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 березня 1989 р.

ДАНИЛЕНКО Марія Львівна народилася 1909 р. у м. Яготин Пирятинського пов. Полтавської губ. Єврейка, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Студентка Харківського педінституту. Заарештована 11 січня 1938 р. як дружина засудженого члена антирад. терористичної організації правих і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 26 березня 1938 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Акмолінському відділенні Картабу. На 1990 р. проживала в м. Алма-Ата. Реабілітована 27 листопада 1956 р.

ДАНИЛЕНКО Микола Аврамович народився 1905 р. у с. Юрченкове Вовчанського

пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт., у 1925—1932 рр. член ВЛКСМ. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Директор СШ № 1. Заарештований 16 лютого 1938 р. за к.-р. українську націоналістичну діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 10 грудня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ДАНИЛЕНКО Мотрона Михайлівна народилася 1890 р. і проживала в Харкові. Українка, із селян, неписьмен., позапарт. Домогосподарка. Заарештована 6 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію серед віруючих (ст. 54^{10} ч. 2 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 25 жовтня 1937 р. позбавлена волі у ВТТ на 10 років. Реабілітована 29 червня 1989 р.

ДАНИЛЕНКО Оксентій Платонович народився 1882 р. у с. Федорівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Федорівка Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Петровського. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 7 вересня 1937 р. за антирад. агітацію та опір представникам влади і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 вересня 1937 р. (ст. 54^{10} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 18 травня 1989 р

ДАНИЛЕНКО Павло Полікарпович народився 1884 р. у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1918—1920 рр. член РКП(б). Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Пенсіонер. Заарештований 29 березня 1938 р. як член бойової к.-р. есерівської організації (статті 54^{2}, 54^{8} через ст. 17, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 травня 1938 р., місце розстрілу невідоме. Реабілітований 26 грудня 1958 р.

ДАНИЛЕНКО Степан Олександрович народився 1901 р. у с. Борисівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Борисівка Липецького р-ну Харківської обл. Робітник заготзерна. У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 2 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Після звільнення з-під варти проживав у м. Первомайськ Луганської обл. Реабілітований 16 грудня 1961 р.

ДАНИЛЕНКО Тимофій Миронович народився 1896 р. на хут. Дисківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Дисківка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Серп і молот». У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 13 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР). Постановою Куп'янського РВ НКВС від 9 березня 1939 р. справу направлено прокурору у спецсправах на припинення за недостатності матеріалів для притягнення до суду. Звільнений з-під варти 11 березня 1939 р. Справу закрито помічником Харківського облпрокурора у спецсправах 3 жовтня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). На 1943 р. 1-ї червоноармієць окремого саперного батальону окремої стріл. дивізії внутрішніх військ НКВС. Заарештований 10 квітня 1943 р. за антирад. пораженську агітацію (ст. 58^{10} ч. 2 КК РРФСР) і військовим трибуналом 1-ї окремої стріл. дивізії внутрішніх військ НКВС 22 квітня 1943 р. (ст. 58^{10} ч. 2 з санкції ст. 58^{2} КК РРФСР) засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Термін покарання відбував у Челябтабі. Ухвалою військової колегії Верховного Суду СРСР від 8 жовтня 1947 р. термін покарання знижено до 4,5 років позбавлення волі без пораження у правах. На 1976 р. проживав у м. Куп'янськ Харківської обл. Реабілітований 22 квітня 1996 р.

ДАНИЛЕНКО Яків Петрович народився 1894 р. у с. Гостроверхівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Технік-плановик Харківського відділення промислово-монтажної контори Всесоюзного об'єднання точної індустрії. Заарештований 2 серпня 1937 р. як колишній офіцер царської та Білої армії та за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Постановою НКВС УРСР від 2 лютого 1940 р. термін покарання знижено на 5 років, звільнений з-під варти в 1945 р. Помер 1952 р. в Харкові. Реабілітований 28 березня 1958 р.

ДАНИЛОВ Іван Андрійович народився 1905 р. у с. Нечаєвка Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Продавець кооперації заводського Харчоторгу. Заарештований 9 жовтня 1937 р. за к.-р. пропаганду (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 14 квітня 1989 р.

ДАНИЛОВ Ілля Іванович народився 1900 р. і проживав у Харкові. Українець, з ро-

бітників, освіта початкова, позапарт., у 1929—1934 рр. кандидат у члени ВКП(б). Робітник заводу № 183. Заарештований 30 січня 1938 р. за диверсійну діяльність на заводі (ст. 54^9 КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 25 лютого 1938 р. зі звільненням з-під варти.

ДАНИЛОВ Михайло Іванович народився 1894 р. у м. Урмія, Персія. Ассирієць, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у Харкові. Чистильник взуття артілі «Схід». Заарештований 6 лютого 1938 р. за к.-р. націоналістичну і шпигунську діяльність (статті 54^6, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 25 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДАНИЛОВ Олександр Семенович народився 1891 р. у м. Новочеркаськ Черкаського окр. області Війська Донського. Росіянин, з торговців, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Рахівник Заготутильсировини. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 20 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 30 червня 1961 р.

ДАНИЛОВ Петро Терентійович народився 1905 р. у с. Бєлиця Рогачівського пов. Могильовської губ. Білорус, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Робітник ремонтного заводу. Заарештований 31 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 21 лютого 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у м. Новосибірськ Новосибірської обл. Реабілітований 27 липня 1989 р.

ДАНИЛОВА Віра Болеславівна народилася 1897 р. у Санкт-Петербурзі. Росіянка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Комерційний конторник ст. Чугуїв Півд. залізниці. Заарештована 7 липня 1938 р. за шпигунську та к.-р. діяльність (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 9 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДАНИЛОВИЧ Софія Северинівна народилася 1894 р. у міст. Коломия Коломийського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українка, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживала в с. Рудаєве Близнюківського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештована 21 січня 1938 р. за к.-р. роботу (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 17 жовтня 1939 р. за шпигунство позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Картабі. Ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від 24 травня 1947 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 4 роки. На засланні перебувала в Кувському р-ні Карагандинської обл. Звільнена з-під варти 16 вересня 1950 р. На 1960 р. проживала в м. Хуст Закарпатської обл. Реабілітована 29 листопада і 27 грудня 1960 р.

ДАНИЛЬЧУК Дмитро Сергійович народився 1904 р. у міст. Красностав Волинської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Кудрявинської лісодільниці. Заарештований 3 листопада 1937 р. за розвідувальну діяльність на користь Польщі (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 серпня 1989 р.

ДАНИЛЬЧУК Іван Степанович народився 1890 р. у с. Середи Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сахновщина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Касир Заготхудоби. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 28 грудня 1937 р. як член к.-р. організації та за антирад. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 24 березня 1964 р.

ДАНИЛЬЧУК Ларіон Федорович народився 1907 р. у с. Середи Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Крутоярівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 16-го Партз'їзду. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 27 грудня 1937 р. як політично неблагонадійний спецпереселенець, за к.-р. фашистську агітацію та шпигунство (статті 54^6, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 грудня 1961 р.

ДАНИЛЬЧУК Олександр Андрійович народився 1900 р. у с. Середи Новоград-Волин-

ського пов. Волинської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Крутоярівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 16-го Партз'їзду. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 27 грудня 1937 р. за к.-р. фашистську агітацію та шпигунство (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 лютого 1963 р.

ДАНИЛЬЧУК Федір Артемович народився 1908 р. у с. Середи Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Крутоярівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Шофер колгоспу ім. 16-го Партз'їзду. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 27 грудня 1937 р. як соціально небезпечний спецпереселенець (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 грудня 1961 р.

ДАНИЛЬЧУК Юхим Йосипович народився 1901 р. у с. Середи Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1924—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Кочеток Чугуївського р-ну Харківської обл. Робітник на будівництві Сіверськодонецького водогону. Заарештований 10 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність та антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 4 листопада 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 листопада 1938 р. Харкові. Реабілітований 16 травня 1958 р.

ДАНИЛЮК Сергій Іванович народився 1899 р. у с. Полянецьке Балтського пов. Подільської губ. Українець, з робітників, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у с. Піски Зміївського р-ну Харківської обл. Завідувач тарифно-нормувального відділу Донецької фабрики паперу. Заарештований 24 квітня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито Зміївським РВ НКВС 9 січня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДАНИЛЯНЦ Арутюн Моргусович, див. *ДАНЕЛЯНЦ (Даниляни) Арутюн Моргусович.*

ДАНИШЕВСЬКА Дора Миронівна, див. *ЗУСМАН (Данишевська) Дора Миронівна.*

ДАНИШЕВСЬКИЙ Борис Маркович народився 1904 р. у м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Єврей, з міщан, освіта неповна середня, позапарт., у 1926—1936 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Службовець Шосбуду. Заарештований 21 жовтня 1937 р. як член к.-р. троцькістської терористичної диверсійної організації (статті 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 27 серпня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{8} через ст. 20, 54^{11} КК УРСР) засуджений на 12 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років і конфіскацією особистого майна. Термін покарання відбував у Північсхідтабі. Ухвалою пленуму Верховного Суду СРСР від 14 листопада 1939 р. вирок скасовано, справу передано на дослідування. Справу закрито ДТВ ГУДБ НКВС Півд. залізниці 26 квітня 1940 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Звільнений з-під варти 23 липня 1940 р.

ДАНИШЕВСЬКИЙ Михайло Абрамович народився 1902 р. у м. Катеринослав Катеринославської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1929—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Парторг пасажирського відділення 3-ї вагонної дільниці Півд. залізниці. Заарештований 26 квітня 1938 р. як член антирад. диверсійної терористичної організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 22 жовтня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{8} через ст. 20, 54^{11} КК УРСР) засуджений на 15 років тюремного ув'язнення з обмеженням прав на 5 років і конфіскацією майна. Термін покарання відбував у м. Магадан Хабаровського краю. Згідно з рішенням центральної комісії МВС, МДБ і прокурора СРСР від 31 липня 1948 р. висланий на поселення до Хабаровського краю. Помер 24 грудня 1952 р. у м. Ягодне Хабаровського краю. Реабілітований 14 листопада 1956 р.

ДАНІЕЛЬС Петро Петрович народився 1908 р. у м. Мелітополь Мелітопольського пов. Таврійської губ. Німець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Плановик Харківської фабрики авторучок. Заарештований 17 лютого 1938 р. як член к.-р. диверсійної групи та за розвідувальну діяльність (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 17 жовтня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 квітня 1989 р.

ДАНІЕЛЮС Павло Іванович народився 1893 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта вища, член ВКП(б) з 1927 р. Проживав у Харкові. Начальник відділу техконтролю заводу ім. Шевченка. Заарештований 4 грудня 1937 р. за шпигун-

ську діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 квітня 1959 р.

ДАНІКЕР Степан Едмундович, див. *ДАНЕКЕР (Данікер) Степан Едмундович.*

ДАННИК Терентій Гаврилович народився 1901 р. у с. Велика Білозерка Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у минулому член ВКП(б). Проживав у Харкові. Начальник військово-господарського постачання 53-го залізничного полку внутрішньої охорони НКВС, старший лейтенант ДБ. Заарештований 5 вересня 1937 р. за шкідництво в харчовому забезпеченні бійців, антирад. агітацію (статті 54^7, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і військовим трибуналом прикордонної і внутрішньої охорони УРСР 6 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки і позбавленням звання старший лейтенант, а за ст. 54^7 КК УРСР виправданий. Термін покарання відбував у Каргопольтабі на ст. Няндома Північної залізниці. Ухвалою військової колегії Верховного Суду СРСР від 23 квітня 1939 р. вирок військового трибуналу скасовано, справу закрито за відсутності в діях складу злочину.

ДАНЦИГЕР Марк Михайлович народився 1882 р. у м. Олександрівськ Олександрівського пов. Катеринославської губ. Єврей, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Технічний керівник дитячої колонії ім. Петровського. Заарештований 5 листопада 1937 р. за шпигунську діяльність (статті 54^6, 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 29 листопада 1937 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДАНЧЕНКО Максим Олександрович народився 1887 р. у с. Горенко Чериковського пов. Могильовської губ. Білорус, із селян, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу «Серп і молот». Заарештований 19 грудня 1937 р. за к.-р. диверсійну та шпигунську діяльність (статті 54^6, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 квітня 1959 р.

ДАНЧИЧ Валеріан Дмитрович народився 1875 р. у м. Перм Пермської губ. Росіянин, з дворян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач гірничого бюро Всесоюзного науково-дослідного вугільного інституту. Ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 15 червня 1931 р. (ст. 54^7 КК УСРР) позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Заарештований 17 вересня 1937 р. за шпигунську та шкідницьку діяльність (статті 54^6, 54^7, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00439 від 25 липня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 листопада 1958 р.

ДАНЧИЧ Зінаїда Олександрівна народилася 1889 р. у м. Юзівка Бахмутського пов. Катеринославської губ. Українка, з міщан, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 29 вересня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляна 16 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітована 21 серпня 1989 р.

ДАНШИН Василь Якович народився 1915 р. у с. Стариця Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта неповна середня, позапарт. Служив у м. Ворошилов Уссурійської обл. Шофер військової частини № 333, червоноармієць. Заарештований 13 лютого 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 58^{10} КК РРФСР) і військовим трибуналом 1-ї окремої Червонопрапорної армії 7 квітня 1939 р. по суду виправданий.

ДАНШИН Захар Якович народився 1890 р. у с. Ближнє Ігумново Бєлгородського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХАДІ. Заарештований 20 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (статті 54^8, 54^{10} ч. 2 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 січня 1963 р.

ДАНШИНА Валентина Миронівна народилася 1902 р. у м. Овідіополь Одеського пов. Херсонської губ. Росіянка, з міщан, освіта неповна середня, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 26 жовтня 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (ст. 54^1 п. «в» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 2 червня 1938 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Сегежтабі та Картабі. На 1957 р. проживала в м. Ішим Тюменської обл. Реабілітована 10 грудня 1957 р.

ДАНЬКО Тимофій Андрійович народився 1884 р. у с. Старовірівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1920—1928 рр. член

ВКП(б). Проживав у с. Старовірівка Шевченківського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Лосеве Півд. залізниці. Заарештований 1 березня 1938 р. як член к.-р. націоналістичної організації (статті 54^1 п. «а», 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 23 травня 1958 р.

ДАРАГАН Павло Григорович народився 1906 р. на хут. Кут Лохвицького пов. Полтавської губ. Українець, з дворян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Шофер 1-го Харківського державного миловарного заводу ім. Урицького. Заарештований 19 грудня 1937 р. як куркуль, що переховується від вислання та за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 червня 1958 р.

ДАРБИНЯН Маргарита Акопівна народилася 1908 р. у м. Карс Карської обл. Вірменка, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 3 березня 1938 р. як член дашнацької організації (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 23 листопада 1938 р. за відсутності доказів зі звільненням з-під варти.

ДАРГЕЛЬ Іван Якович народився 1891 р. у с. Хортиця Катеринославського пов. Катеринославської губ. Німець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Краснопавлівка Лозівського р-ну Харківської обл. Робітник держмлина № 10. Заарештований 11 лютого 1938 р. як член к.-р. організації та за шпигунську к.-р. діяльність (статті 54^6, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 вересня 1958 р.

ДАРГІС Любов Миколаївна народилася 1898 р. у м. Таганрог Області Війська Донського. Росіянка, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала у Харкові. Домогосподарка. Заарештована 6 листопада 1937 р. як дружина члена троцькістської шпигунської диверсійної організації (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито ДТВ ГУДБ НКВС Півд. залізниці в березні 1938 р. Звільнена з-під варти 26 березня 1938 р.

ДАРГІС Станіслав Йосифович народився 1895 р. у с. Кліше Шавельського пов. Ковенської губ. Литовець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1919—1921 рр. член РКП(б), у 1927—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Помічник з політичної частини начальника стріл. охорони НКШС Півд. залізниці. Заарештований 4 жовтня 1937 р. за к.-р. троцькістську діяльність під час служби в стріл. охороні (статті 54^{10} ч. 1, 54^8 через ст. 17 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 21 лютого 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 травня 1958 р.

ДАРКОВСЬКИЙ Антон Войцехович народився 1893 р. у с. Ошворость Свенцянського пов. Віленської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Тимофіївка Близнюківського р-ну Харківської обл. Бригадир чоботарської майстерні артілі ім. Сталіна. Заарештований 7 вересня 1937 р. за відвідування консульства Польщі, листування з родичами, які проживають у Польщі, поширення чуток про погане життя в СРСР (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалами комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР від 27 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) і особливої наради при НКВС СРСР від 28 листопада 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Каргопольтабі. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

ДАРМОБИТИЙ Іван Корнійович народився 1895 р. у с. Широка Гребля Вінницького пов. Подільської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Чорнороб радгоспу Куп'янського агроіндустріального технікуму. У 1931 р. розкуркулений. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 4 лютого 1938 р. за к.-р. націоналістичну діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 квітня 1963 р.

ДАРЧИНСКИЙ Франц Іванович народився 1887 р. у м. Краків провінції Західна Галичина Австро-Угорської імперії. Словак, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Харчосмаку. Заарештований 19 квітня 1938 р. за антирад. діяльність (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 квітня 1938 р. (статті 54^8, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 30 січня 1959 р.

ДАСКАЛОВ (Доскалов) Микола Іванович народився 1898 р. у с. Міндя, Князівство Болгарія. Болгарин, із селян, письмен., позапарт.

Проживав у Харкові. Експедитор Харківського заводхарчоторгу. Заарештований 7 квітня 1938 р. як агент болгарської розвідки (ст. 54^6 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 листопада 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 лютого 1959 р.

ДАУЗЕ Йонатан Павлович народився 1904 р. у кол. Рудокопи Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Багата Чернещина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Постишева. Ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ у 1934 р. (ст. 54^{11} УСРР) позбавлений волі у концтаборі на 3 роки умовно. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 19 січня 1938 р. як член к.-р. організації та за к.-р. діяльність (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 14 жовтня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 7 грудня 1962 р.

ДАУКЕ Фріц Іванович народився 1897 р. у м. Віндава Віндавського пов. Курляндської губ. Латвієць, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1927—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Завідувач паливного складу Харторгу. Заарештований 28 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (статті 54^6, 54^9 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 січня 1958 р.

ДАФТ Едмунд Генріхович народився 1902 р. у кол. Баранівка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Антонівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний прапор». У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 29 грудня 1937 р. як прибічник фашистської Німеччини та за антидержавну і к.-р. роботу (статті 54^6, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 листопада 1963 р.

ДАХНО Федір Васильович народився 1903 р. у с. Піщане Золотоніського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, член ВКП(б). Проживав у сел. Краснокутськ Краснокутського р-ну Харківської обл. Голова Краснокутського райвиконкому. Заарештований 9 червня 1938 р. як член антирад. терористичної української націоналістичної організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 15 листопада 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДАХОВ Іларіон Зиновійович народився 1890 р. у с. Веселе Мелітопольського пов. Таврійської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач кафедри геодезії та картографії ХДУ ім. М. Горького, професор. Заарештований 13 серпня 1937 р. як агент іноземної розвідки (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 7 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 жовтня 1937 р. у Києві. Реабілітований 4 вересня 1957 р.

ДАХОВСЬКИЙ Володимир Опанасович народився 1891 р. у с. Новий Любар Старокостянтинівського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лебедин Лебединського р-ну Харківської обл. Працівник млина № 9. У 1921 —1936 рр. позбавлений виборчих прав. Заарештований 5 липня 1938 р. як член повстанської організації (ст. 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 2 вересня 1940 р. (статті 54^2, 54^{10} ч. 2, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбував у Печортабі. Ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від 3 вересня 1949 р. висланий на поселення до Красноярського краю. Звільнений з поселення у 1954 р. На 1957 р. проживав у [м. Павлодар] Казахської РСР. Реабілітований 10 жовтня 1958 р.

ДАЦЕНКО Антон Степанович народився 1888 р. у с. Парасковія Шляхова Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Парасковія Шляхова Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Жовтень». Заарештований 1 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Каргопольтабі. Реабілітований 14 червня 1989 р.

ДАЦЕНКО Ілля Іванович народився 1882 р. у с. Куцо-Ганебне Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сахновщина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 12 жовтня 1937 р. за антирад.

агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Справу закрито Сахновщинським РВ НКВС 15 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Звільнений з-під варти 21 березня 1939 р.

ДАЦЬКО Іван Іванович, див. *ДОСЬКО (Дацько) Іван Іванович.*

ДАЦЮК Павло Іванович народився 1886 р. у с. Уляники Луцького пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Велика Андріївка Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «За соціалізм». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 21 січня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 10 серпня 1939 р. засуджений на 1 рік 6 міс. позбавлення волі в ЗМУ. Попереднє ув'язнення зараховане з 20 січня 1938 р., покарання вважається відбутим. Реабілітований 17 січня 1994 р.

ДАШЕВСЬКИЙ Олександр Романович народився 1905 р. у м. Миколаїв Херсонського пов. Херсонської губ. Єврей, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Головний бухгалтер заводу ім. Шевченка. Заарештований 21 квітня 1938 р. як член антирад. терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 19 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДАШЕВСЬКИЙ Юрій Абрамович народився 1908 р. у м. Кременчук Кременчуцького пов. Полтавської губ. Єврей, з робітників, освіта середня, член ВКП(б) з 1930 р. Проживав у Харкові. Директор Палацу піонерів. Заарештований 23 липня 1937 р. як член к.-р. троцькістської терористичної організації (статті 54^{8} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 26 жовтня 1937 р. (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу. Розстріляний 27 жовтня 1937 р. у Києві. Реабілітований 28 березня 1956 р.

ДАШКЕВИЧ Григорій Іванович народився 1910 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Робітник заводу № 183 . Заарештований 12 березня 1938 р. за шпигунство (ст. 54^{6} УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 серпня 1958 р.

ДАШКЕВИЧ Лука Миколайович народився 1898 р. у с. Вардомичі Вілейського пов. Віленської губ. Білорус, із селян, освіта початкова, 1919—1938 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Інженер Управління лісоохорони та лісонасаджень Харківської обл. Заарештований 5 лютого 1938 р. як член к.-р. боротьбистській організації (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 6 березня 1962 р.

ДАШКЄЄВ Данило Веніамінович народився 1910 р. у с. Мале Скуратово Чернського пов. Тульської губ. Росіянин, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Інструктор-електрик заводу № 183. Заарештований 2 серпня 1937 р. за приховування соціального походження та антирад. настрої (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 3 грудня 1937 р. (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{13} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бурейтабі. Справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 5 січня 1940 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДАШКОВ Максим Юрійович народився 1889 р. у с. Кремінна Проскурівського пов. Подільської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. ім. Чапаєва Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Охоронник радгоспу. У 1930 р. розкуркулений. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 18 грудня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалами комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР від 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) і особливої наради при НКВС СРСР від 10 січня 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Нижньотагільському ВТТ, де й помер 10 травня 1942 р. Реабілітований 3 серпня 1989 р.

ДАШУТІН Михайло Іванович народився 1882 р. у с. Тарасівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Високопілля Коломацького р-ну Харківської обл. Грабар за наймом. У 1930 р. розкуркулений. У 1931 р. висланий на 5 років до [Північного краю]. У 1933 р. звільнений з-під варти достроково. Заарештований 20 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію та нелегальне проживання в Коломацькому р-ні (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 21 квітня 1994 р.

ДАШУТІН Павло Іванович народився 1887 р. у с. Тарасівка Богодухівського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Олексіївка Коломацького р-ну Харківської обл. Грабар. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. У 1930 р. під слідством Харківського окрвідділу ДПУ за антирад. агітацію і був висланий до Північного краю на 3 роки. Заарештований 20 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 9 червня 1989 р.

ДВИГУН Іван Семенович народився 1900 р. у м. Зміїв Зміївського пов. Харківської губ. Українець, з кустарів, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Зміїв Зміївського р-ну Харківської обл. Рахівник ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 7 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Основа Півд. залізниці 25 листопада 1939 р. за недостатності матеріалів для притягнення до суду.

ДВИГУН Павло Гнатович народився 1873 р. у м. Зміїв Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Кустар-чинбар. У 1927 р. під арештом за антирад. агітацію. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 20 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію та за терористичні та повстанські тенденції (ст. 54^{10} ч. 2 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 12 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 3 січня 1958 р.

ДВИГУН Федір Павлович народився 1899 р. у м. Зміїв Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Зміїв Зміївського р-ну Харківської обл. Пожежник Облбудтресту. Заарештований 11 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний у Харкові, дата виконання вироку невідома. Реабілітований 20 липня 1956 р.

ДВІЙНИК Іван Дмитрович народився 1912 р. у с. Стрілеча Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Стрілеча Липецького р-ну Харківської обл. Санітар Стрілечанської лікувально-трудової колонії. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 24 грудня 1937 р. за вороже ставлення до рад. влади та терористичні наміри щодо активістів села (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 квітня 1989 р.

ДВІЙНИК Митрофан Олександрович народився 1875 р. у с. Стрілеча Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Стрілеча Липецького р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 16 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 26 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Томасінтабі. Реабілітований 7 грудня 1993 р.

ДВІН (Махтіна) Хая Яківна народилася 1901 р. у м. Пирятин Пирятинського пов. Полтавської губ. Єврейка, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештованою не була, під підпискою про невиїзд з 18 квітня 1938 р. як дружина засудженого члена антирад. терористичної організації (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.). Постановою УДБ УНКВС по Харківській обл. від 25 квітня 1938 р. в адміністративному порядку разом з дитиною вислана до м. Пирятин Полтавської обл. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 2 червня 1938 р. як соціально небезпечний елемент передана під гласний нагляд органів НКВС за місцем проживання на 2 роки. Реабілітована 21 жовтня 1990 р.

ДВІРНИК Йосип Федорович народився 1899 р. у с. Гонтів Яр Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гонтів Яр Валківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Шлях Леніна». У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 30 вересня 1937 р. за к.-р. настрої (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 26 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 7 серпня 1962 р.

ДВОКРАЇВ Арсеній Арсенійович, див. *ДВУКРАЄВ (Двокраїв) Арсеній Арсенійович.*

ДВОКРАЇВ Володимир Арсенійович, див. *ДВУКРАЄВ (Двокраїв) Володимир Арсенійович.*

ДВОРАК Август Мартинович народився 1895 р. у с. Рудня-Білоцька Овруцький пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гаврилівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Шевченка. Заарештований 9 вересня 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність (статті 54^6, 54^9 КК УРСР) і комісією

НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 1 серпня 1989 р.

ДВОРАК Віктор Дмитрович народився 1901 р. у с. Білка Житомирського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Семенівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Бригадир колгоспу «Червоний орач». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 31 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

ДВОРАК Дмитро Адамович народився 1874 р. у с. Білка Житомирського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Семенівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний орач». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 1 січня 1938 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 7 серпня 1989 р.

ДВОРАК Микола Адамович народився 1894 р. у с. Білка Житомирського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рижове Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Жовтневої революції. У 1929 р. розкуркулений. В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 31 грудня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

ДВОРАК Опанас Павлович народився 1880 р. у с. Рудня Овруцького пов. Волинської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Велика Андріївка Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «За соціалізм». У 1935 р. в адміністративному порядку висланий з прикордонної смоги. Заарештований 20 січня 1938 р. за к.-р. діяльність проти політики партії та рад. влади на селі (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 березня 1989 р.

ДВОРЕЦЬКИЙ Броніслав Петрович народився 1900 р. у с. Чміль Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Дальнє Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Артема. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. як прибічник фашистської Німеччини та за антидержавну і к.-р. діяльність (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 серпня 1989 р.

ДВОРЕЦЬКИЙ Володимир Іванович народився 1886 р. у с. Рудня-Радовельська Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мирне Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Вперед». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 29 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалами комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР від 3 лютого 1938 р. і особливої наради при НКВС СРСР від 21 лютого 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 18 червня 1966 р.

ДВОРЕЦЬКИЙ Іван Станіславович народився 1896 р. у с. Озеряни Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мурафа Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний колос». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 29 грудня 1937 р. за к.-р. українську націоналістичну діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 вересня 1960 р.

ДВОРЕЦЬКИЙ Іван Францович народився 1905 р. у с. Софіївка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сахновщина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Шлях Леніна». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 19 січня 1938 р. як член к.-р. організації та за к.-р. агітацію (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 бе-

резня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 30 вересня 1965 р.

ДВОРЕЦЬКИЙ Петро Володимирович народився 1913 р. у с. Топільня Овруцького пов. Київської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мирне Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Вперед». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 29 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 21 лютого 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років, а ухвалою від 28 лютого 1945 р. термін покарання знижено на 6 міс. На 1956 р. проживав у с. Топільня Лугинського р-ну Житомирської обл. Реабілітований 26 червня 1956 р.

ДВОРКІН Абрам Соломонович народився 1909 р. у м. Костянтинівка Бахмутського пов. Катеринославської губ. Єврей, із службовців, освіта середня, позапарт., у 1925—1928 рр. член ЄКРСМ «Поалей Ціон», у 1926—1928 рр. член ЄКРП, у 1931—1933 рр. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у Харкові. Контролер відділу техконтролю заводу № 183. Заарештований 14 жовтня 1937 р. за антирад. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 9 грудня 1958 р.

ДВОРКІН Мойсей Львович народився 1892 р. у м. Краснопілля Чериківського пов. Могильовської губ. Єврей, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Головний адміністратор Харківської обласної філармонії. Заарештований 6 квітня 1938 р. як член антирад. сіоністської шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 21 червня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДВОРНИКОВ Іван Володимирович народився 1889 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з міщан, освіта початкова, позапарт. Технік-приймальник заводу «Трансзв'язок». Заарештований 14 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 29 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 липня 1989 р.

ДВОРНИКОВ Михайло Валентинович народився 1895 р. у м. Чауси Чаусівського пов. Могильовської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, член ВКП(б) з 1931 р. Проживав у Харкові. Постачальник Південмонтажбуду. Заарештований 16 серпня 1937 р. за статтями 54^{10}, 54^{11} КК УРСР і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 19 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Звільнений з-під варти 23 січня 1945 р. Реабілітований 13 січня 1978 р.

ДВОРНИКОВ Олександр Володимирович народився 1890 р. і проживав у Харкові. Українець, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Виконавець відділу постачання Харківського міськжитлобуду. Заарештований 23 лютого 1938 р. за антирад. агітацію, належність до білогвардійського підпілля (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), помер 9 квітня 1938 р. у Харківській в'язниці. Справу закрито УДБ ХОУ УНКВС 22 травня 1938 р. через смерть підслідного. Реабілітований 7 жовтня 1993 р.

ДВОРНИКОВ Олександр Іванович народився 1894 р. і проживав у Харкові. Росіянин, із службовців, освіта початкова, позапарт. Технік-інструктор Оргчормету. Заарештований 26 травня 1938 р. як член шпигунської шкідницької організації (статті 54^{6}, 54^{7} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 вересня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 лютого 1958 р.

ДВУКРАЄВ (Двокраїв) Арсеній Арсенійович народився 1879 р. і проживав у Харкові. Українець, з міщан, освіта середня, позапарт. Постачальник палива заводу ім. Медведєва. Заарештований 16 квітня 1938 р. як член к.-р. білогвардійської організації РОВС (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), а 20 березня 1939 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд. Справу закрито прокуратурою Харківської обл. 29 квітня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) з анулюванням підписки про невиїзд.

ДВУКРАЄВ (Двокраїв) Володимир Арсенійович народився 1881 р. і проживав у Харкові. Українець, з міщан, освіта середня, позапарт. Старший бухгалтер обласної контори торгбанку. У 1920 р. під арештом органів ЧК як колишній білогвардієць. У 1930 р. під арештом органів ДПУ за к.-р. діяльність. Заарештований 13 липня 1938 р. як член к.-р. військово-бойової білогвардійської організації (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 25 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДЕБЛЕР Василь Адольфович народився 1902 р. у Харкові. Німець, з робітників, освіта вища, позапарт. Служив у м. Іркутськ Східно-Сибірського краю. Командир відділення 6-го топографічного загону, військовий інженер 3-го рангу. Заарештований 1 вересня 1938 р.

як член шпигунської диверсійної організації (статті 58^1 п. «б», 58^9, 58^{11} КК РРФСР), справу закрито ОВ ГУДБ НКВС Забайкальського військокругу 10 серпня 1939 р. (ст. 204 п. «б» КПК РРФСР).

ДЕВУЦЬКА Марія Михайлівна народилася 1893 р. у с. Свєнтки Клюнівського пов. Каліської губ. Полька, із селян, письмен., позапарт. Проживала в сел. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Домогосподарка. Заарештована 16 жовтня 1937 р. за наказом НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р. і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбувала в Сибтабі. На 1958 р. проживала в м. Мерефа. Реабілітована 20 травня 1958 р.

ДЕВУЦЬКИЙ Василь (Войтек) Якович (Якубович) народився 1891 р. у м. Мстов Ченстоховського пов. Петроковської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Робітник взуттєвої фабрики ім. Шмідта. Заарештований 13 серпня 1937 р. за розвідувальну та антирад. діяльність (статті 54^6, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 24 вересня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 12 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 20 травня 1958 р.

ДЕВ'ЯТКО Ганна Федорівна народилася 1893 р. у с. Сергеєвка Курської губ. Росіянка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 21 квітня 1938 р. за наказом НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р. і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 9 серпня 1938 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбувала в Темтабі. На 1956 р. проживала в Харкові. Реабілітована 7 грудня 1956 р.

ДЕГЕН Рейнгард Фрідріхович народився 1910 р. у с. Ягоденка Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новомиколаївка Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 2-ї П'ятирічки. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 грудня 1937 р. за к.-р. фашистську агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 липня 1989 р.

ДЕГЛІНА Софія Борисівна народилася 1909 р. на ст. Микитівка Бахмутського пов. Катеринославської губ. Єврейка, із службовців, освіта вища, позапарт., у 1925—1936 рр. член ВЛКСМ. Проживала в Харкові. Змінний майстер заводу пластмас. Заарештованою не була, під підпискою про невиїзд з 10 січня 1938 р. як дружина ворога народу (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 10 лютого 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР).

ДЕГНЕР (Дейгнер) Михайло Фрідріхович народився 1892 р. у с. Непізнаничі Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав і працював у радгоспі ім. Сталіна у Дворічанському р-ні Харківської обл. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 17 грудня 1937 р. за шпигунську роботу (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 7 серпня 1989 р.

ДЕГТЯР Андрій Лаврентійович, див. *ДЕГТЯРЬОВ (Дехтярьов, Дегтяр) Андрій Лаврентійович.*

ДЕГТЯР Григорій Дмитрович народився 1892 р. у с. Кустолове Кобеляцького пов. Полтавської губ. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Бухгалтер товарної контори ст. Люботин Півд. залізниці. Заарештований 20 грудня 1937 р. за розповсюдження анекдотів антирад. змісту (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці в спецскладі 2 лютого 1938 р. засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований 13 липня 1990 р.

ДЕГТЯР Микита Степанович народився 1901 р. у с. Одринка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Південний Харківського р-ну Харківської обл. Завідувач гаражу Хароблспоживспілки. Заарештований 1 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бамтабі в м. Свободний Хабаровського краю та Бурзалізничтабі на ст. Ізвєсткова Амурської залізниці. На 1960 р. проживав у сел. Південний, працював учителем. Ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від 15 березня 1952 р. судимість знято. Реабілітований 29 липня 1960 р.

ДЕГТЯР Федір Олексійович народився 1898 р. у стан. Полтавська Кубанської обл. Українець, із селян, освіта середня, позапарт.

Проживав у с. Довгеньке Ізюмського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 2 березня 1938 р. за к.-р. діяльність (статті 54^2, 54^{10}, 54^{11}, 54^{13} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 березня 1989 р.

ДЕГТЯРЕНКО Василь Іванович народився 1888 р. у с. Дергачі Харківського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у с. Дергачі Дергачівського р-ну Харківської обл. Робітник Харківської бази Плодоовочторгу. Заарештований 21 вересня 1937 р. як член к.-р. терористичної організації (статті 54^{11}, 54^8 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 17 травня 1989 р.

ДЕГТЯРЕНКО Микола Єлисейович народився 1875 р. у с. Заброди Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Заброди Богодухівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Постишева. У 1931 р. майно конфісковане. Заарештований 4 серпня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 14 серпня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 18 серпня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 березня 1989 р.

ДЕГТЯРЬОВ (Дехтярьов, Дегтяр) Андрій Лаврентійович народився 1894 р. у с. Білий Колодязь Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХТЗ. У 1929 р. розкуркулений. У 1930 р. під арештом за справою СВУ. Заарештований а 18 грудня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), 18 грудня 1937 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд. Справу закрито Харківською міжрайопергрупою УДБ НКВС 10 січня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ДЕГТЯРЬОВ Михайло Мойсейович народився 1897 р. у с. Старий Салтів Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Старий Салтів Старосалтівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1932 р. виключений з колгоспу. Заарештований 17 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1989 р.

ДЕГТЯРЬОВ Олександр Савелійович, див. *ДЕХТЯРЬОВ (Дегтярьов) Олександр Савелійович.*

ДЕГТЯРЬОВ Семен Іванович народився 1894 р. у с. Рогань Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рогань Харківського р-ну Харківської обл. Робітник Чугуївських кагатів. У 1928 і 1931 рр. розкуркулений. Ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1931 р. (ст. 54^{10} КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. На засланні перебував у м. Котлас Північного краю. Заарештований 21 вересня 1937 р. як соціально шкідливий елемент та за антирад. агітацію (ст. 33 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. (ст. 54^{10} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Південтабі. Реабілітований 6 вересня і 8 червня 1989 р.

ДЕГТЯРЬОВ Тихін Миколайович народився 1898 р. у с. Рогань Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рогань Харківського р-ну Харківської обл. Робітник Донводобуду. У 1931 р. розкуркулений. Ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 11 квітня 1931 р. (ст. 54^{10} КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. На засланні перебував у м. Котлас Північного краю. Заарештований 18 листопада 1937 р. як розкуркулений, що втік із заслання (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував на будівництві Куйбишевського гідровузла. Реабілітований 6 вересня і 26 червня 1989 р.

ДЕГТЯРЬОВ Федір Якимович, див. *ДЕХТЯРЬОВ (Дегтярьов) Федір Якимович.*

ДЕДЕЛЕВА (Дєдєлєва) Марія Йосипівна народилася 1898 р. у с. Полінержки Ковенської губ. Литовка, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживала в Харкові. Секретарка музичної школи. Заарештована 14 листопада 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 2 грудня 1937 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДЕДЮ Олександр Васильович народився 1888 р. у с. Редюмар Бессарабської губ. Молдаванин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Провідник депо «Оборотне». Заарештований 28 вересня 1937 р. за нелегальний перехід на територію СРСР із Бессарабії зі шпигунським завданням (ст. 54^6 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 квітня 1938 р. як соціально небезпечний елемент позбавлений права проживання у 15 населених пунктах СРСР на 5 років. Реабілітований 21 січня 1997 р.

ДЕДЮЛІН Олексій Григорович народився 1905 р. у с. Ремчуговка Бугурусланського пов. Самарської губ. Росіянин, із селян, освіта незакончена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Молодший інженер та начальник технічної частини Харківського аероклубу. Заарештований 1 вересня 1937 р. за к.-р. троцькістську фашистську діяльність та шкідництво (статті 54^{10}, 54^{7} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 грудня 1937 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 листопада 1958 р.

ДЕЗІН Ян Янович народився 1892 р. на хут. Данги Віндавського пов. Курляндської губ. Латвієць, із селян, освіта початкова, позапарт., до 1933 р. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник заводу № 183. Заарештований 4 грудня 1937 р. за шкідницьку діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

ДЕЙГНЕР Михайло Фрідріхович, див. *ДЕГНЕР (Дейгнер) Михайло Фрідріхович.*

ДЕЙЛЬ Отто Людвігович, див. *ДЕЛЬ (Дейль) Отто Людвігович.*

ДЕЙЛЬ Фрідріх Якович, див. *ДЕЛЬ (Дейль) Фрідріх Якович.*

ДЕЙНЕКО Георгій Микитович народився 1899 р. у с. Гути Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер Харківського відділення Мосзаготторгу. Заарештований 21 жовтня 1937 р. як доброволець Білої армії та за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 30 червня 1961 р.

ДЕЙНЕКО Дмитро Семенович народився 1914 р. у с. Зарябинка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1931—1937 рр. член ВЛКСМ. Служив у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Червоноармієць 14-го корпусного артполку. Заарештований 2 листопада 1937 р. за к.-р. троцькістську агітацію і військовим трибуналом ХВО 10 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Термін покарання відбував у Північсхідтабі. На 1955 р. проживав у с. Паляничники Богодухівського р-ну Харківської обл. Реабілітований 10 жовтня 1974 р.

ДЕЙНЕКО Марія Павлівна народилася 1902 р. у слоб. Мерефа Харківського пов. Харківської губ. Українка, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживала в сел. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Комірник пивного складу. Заарештована 17 листопада 1937 р. як дружина японського шпигуна (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито ДТВ ГУДБ НКВС Півд. залізниці в березні 1938 р. Звільнена з-під варти 26 березня 1938 р.

ДЕЙНЕКО Микита Іванович народився 1902 р. у с. Красний Хутор Бєлгородського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу № 48. Заарештований 12 вересня 1937 р. на ст. Харків-Пас. за вчинення дебошу з закликом до терористичних дій і антирад. висловами (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 14 грудня 1937 р. засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Термін покарання відбував у В'яттабі. Реабілітований 20 липня 1990 р.

ДЕЙНЕКО (Соколова) Олександра Данилівна народилася 1905 р. у міст. Люботин Валківського пов. Харківської губ. Українка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала на ст. Харків-Сорт. Півд. залізниці. Домогосподарка. Заарештована 4 січня 1938 р. як дружина засудженого і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 березня 1938 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Акмолінському відділенні Картабу. На 1957 р. проживала у Львові. Реабілітована 2 квітня 1957 р.

ДЕЙНЕКО Павло Іванович народився 1895 р. у с. Основа Харківського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у сел. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Бухгалтер дитячого санаторію. Заарештований 24 вересня 1937 р. за шпигунську та диверсійну роботу на користь Японії (статті 54^{1} п. «а», 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 29 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 квітня 1958 р.

ДЕЙНІНА Марфа Федотівна народилася 1897 р. і проживала в Харкові. Українка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Буфетниця тресту «Вогнетрив». Заарештована 27 серпня 1937 р. як дружина члена к.-р. троцькістської організації (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 березня 1938 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Після звільнення з-під варти прожи-

вала в м. Ашхабад Туркменської РСР. Реабілітована 3 травня 1963 р.

ДЕЙЧ Мойсей Йосифович народився 1884 р. у с. Спічень Люблінської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Конотоп Конотопського р-ну Чернігівської обл. Працівник Конотопської заготконтори. Заарештований 10 квітня 1938 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 вересня 1938 р. (ст. 54^6 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 5 липня 1957 р.

ДЕЙЧМЕЙСТЕР Володимир Леонтійович народився 1884 р. у м. Рівне Рівненського пов. Волинської губ. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Лікар ХПРЗ. Заарештований 15 грудня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і Харківським облсудом 8 квітня 1939 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 3 роки позбавлення волі з пораженням у правах на 1 рік. Ухвалою Верховного Суду СРСР від 14 січня 1940 р. вирок суду скасовано, справу закрито за недоведеності обвинувачення.

ДЕЛЕВИЧ Гнат Іванович народився 1898 р. у м. Полоцьк Полоцького пов. Вітебської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Робітник ІЗОСу. Заарештований 17 квітня 1938 р. за шпигунство на користь Польщі (ст. 54^6 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 липня 1958 р.

ДЕЛЕВИЧ Савелій Іванович народився 1891 р. у с. Владиславове Серпецького пов. Плоцької губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Робітник ІЗОСу. Заарештований 27 серпня 1937 р. за к.-р. націоналістичну агітацію, вихваляння Польщі та виступи проти заходів партії та уряду (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Картабі. Реабілітований 27 травня 1961 р.

ДЕЛЕНКО Ієронім Григорович народився 1895 р. у с. Вовча Дольна Самбірського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., до 1936 р. член ВКП(б). Проживав у сел. Панютине Лозівського р-ну Харківської обл. Робітник Панютинського лісоскладу. Заарештований 11 лютого 1938 р. за антирад. діяльність (статті 54^6, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 жовтня 1938 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 23 березня 1989 р.

ДЕЛІМАРСЬКА Ольга Петрівна народилася 1901 р. у м. Слов'янськ Ізюмського пов. Харківської губ. Українка, з робітників, освіта початкова, член ВКП(б) з 1932 р. Проживала в Харкові. Секретарка Бурякотресту. Заарештована 18 жовтня 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (ст. 54^1 п. «в» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 березня 1938 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. На 1956 р. проживала в Москві. Реабілітована 19 травня 1956 р.

ДЕЛЬ (Дейль) Отто Людвігович народився 1911 р. у с. Тавежня Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Тавежня Сахновщинського р-ну Харківської обл. Учитель школи. Заарештований 31 березня 1938 р. як член к.-р. фашистської організації (статті 54^7, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 жовтня 1958 р.

ДЕЛЬ (Дейль) Фрідріх Якович народився 1902 р. у с. Тавежня Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 21 березня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 грудня 1963 р.

ДЕЛЬМОНТ Альфонс Іванович народився 1907 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХЕТЗу. Заарештований 23 грудня 1937 р. за диверсійну та розвідувальну діяльність (статті 54^6, 54^9 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

ДЕЛЮРМАН Лев Никифорович народився 1897 р. у с. Цибулівка Тираспольського пов. Херсонської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Лісотехнік НДІ лісового господарства. Заарештований 1 квітня 1938 р. як член к.-р. повстанської організації (статті 54^9, 54^{11} КК УРСР),

справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 22 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ДЕМБІЦЬКА Марія Адольфівна, див. *ПШЕГАЛІНСЬКА (Дембіцька) Марія Адольфівна.*

ДЕМЕНКО Захар Денисович народився 1893 р. у с. Вільшани Харківського пов. Харківської губ. Українець, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вільшани Дергачівського р-ну Харківської обл. Робітник Харківського заводу № 183. Заарештований 15 квітня 1938 р. за шпигунську та диверсійну діяльність (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 17 січня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) за недоведеності складу злочину зі звільненням з-під варти.

ДЕМЕНТЬЄВ Григорій Вікторович народився 1907 р. у с. Перекіп Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, член ВКП(б). Проживав у с. Перекіп Валківського р-ну Харківської обл. Оператор ст. Нова Баварія Півд. залізниці. Заарештований 29 червня 1938 р. як член польської шпигунської диверсійної організації (статті 54^{6} ч. 1, 54^{9} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 28 березня 1939 р. по суду виправданий.

ДЕМЕНЧУК Володимир Дементійович народився 1888 р. у м. Вільно Віленської губ. Українець, з міщан, освіта початкова, у 1917—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Директор Харківського центрального телеграфу. Заарештований 5 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 30 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 червня 1959 р.

ДЕМИДЕНКО Андрій Прохорович народився 1912 р. на хут. Миколаївський Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Дягівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Будьонного. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 6 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі в м. Ворошиловськ Далекосхідного краю. Реабілітований 9 жовтня 1959 р.

ДЕМИДЕНКО Аркадій Григорович народився 1900 р. у с. Івано-Шийчине Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер 4-го державного союзного проектного інституту. Заарештований 9 липня 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 7 грудня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти. На 1941 р. курсант протитанкових курсів Західного фронту, старший лейтенант. Заарештований 27 вересня 1941 р. за вихваляння армії ворога та перебування в оточенні (статті 58^{10} ч. 1, 193 п. «б» КК РРФСР) і військовим трибуналом Казанського гарнізону 12 листопада 1941 р. (ст. 58^{10} ч. 2 зі санкції ст. 58^{2} КК РРФСР) засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований 10 квітня 1990 р.

ДЕМИДЕНКО Захар Романович народився 1890 р. на хут. Замнивуси Богодухівського пов. Харківської обл. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Харківського верстатобудівного заводу. Заарештований 7 березня 1938 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 квітня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 липня 1958 р.

ДЕМИДЕНКО Іван Захарович народився 1907 р. на хут. Новомиколаївка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Новомиколаївка Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. Заарештований 22 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 26 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Томасинтабі. Реабілітований 20 червня 1989 р.

ДЕМИДЕНКО Митрофан Макарович народився 1879 р. у с. Дунинівка Золотоніського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Кооптрансу. У 1930 р. розкуркулений. У 1930—1935 рр. позбавлений виборчих прав. Заарештований 20 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 травня 1989 р.

ДЕМИДЕНКО Михайло Якимович народився 1912 р. у с. Березники Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лукашівка Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний Донбас». В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 2 січня

1938 р. як член к.-р. організації (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 7 серпня 1989 р.

ДЕМИДОВ (Рейнгард) Іван Петрович народився 1887 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з [дворян], освіта незакінчена вища, позапарт. Безробітний, за фахом хімік. Заарештований 30 січня 1938 р. як член білогвардійської бойової організації та за розвідувальну роботу (статті 54^2, 54^6, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 березня 1989 р.

ДЕМИДОВ Василь Кузьмич народився 1892 р. у с. Іванівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Завгосп експериментального інституту ветеринарії. Заарештований 19 березня 1938 р. як член антирад. української націоналістичної терористичної організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. (статті 54^2, 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 листопада 1957 р.

ДЕМИДЮК Григорій Данилович народився 1904 р. у міст. Рафалівка Луцького пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1930—1934 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Помічник фінінспектора фінвідділу Ленінського райвиконкому. Заарештований 5 листопада 1937 р. за к.-р. розвідувальну роботу на користь Польщі (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 23 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

ДЕМИЧЕВ Архип Харитонович народився 1896 р. у с. Лідине Бахмутського пов. Катеринославської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1918—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Інструктор спортивного товариства «Динамо». Заарештований 14 липня 1938 р. як член правотроцькістської організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 21 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДЕМІРЖЯН Оганес (Акоп) Вартанович народився 1873 р. у м. Іспір, Туреччина. Вірмен, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чистильник взуття артілі «Схід». Заарештований 17 лютого 1938 р. як член антирад. бойової організації (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 березня 1938 р. (статті 54^2, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 вересня 1956 р.

ДЕМІШЕВ Григорій Дмитрович народився 1902 р. у с. Старий Караван Ізюмського пов. Харківської губ. Грек, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Рижове Близнюківського р-ну Харківської обл. Начальник цеху Рижовського деревообробного заводу. Заарештований 30 грудня 1937 р. за к.-р. націоналістичну діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 17 жовтня 1938 р. за участь у к.-р. троцькістській організації, шкідництво та к.-р. агітацію винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 квітня 1960 р.

ДЕМІШЕВ Павло Лазарович народився 1916 р. у с. Богатир Маріупольського пов. Катеринославської губ. Грек, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу № 183. Заарештований 15 грудня 1937 р. за шпигунську та диверсійно-націоналістичну діяльність (статті 54^6, 54^9, 54^{10} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 4 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільнення з-під варти.

ДЕМКОВСЬКИЙ Петро Миколайович народився 1896 р. у м. Городниця Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, з робітників, освіта вища, у 1926—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Інженер-конструктор ХЕМЗу. Заарештований 26 вересня 1937 р. за розвідувальну роботу (ст. 54^6 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 лютого 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Усольтабі. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 квітня 1938 р. справу повернено на дослідування. Справу закрито військовою прокуратурою ХВО 27 серпня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР). Звільнений з-під варти 7 вересня 1939 р.

ДЕМОНЖАРА Дмитро Юрійович народився 1892 р. у с. Куни [провінції Східна Галичина] Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Краснопавлівка Лозівського р-ну Харківської обл. Робітник молокоспілки. Заарештований 10 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито прокурором Харківської обл. 2 лютого 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР).

ДЕМОЧКА Іван Малафійович народився 1899 р. у с. Кабанівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Станичне Нововодолазького р-ну Харківської обл. Стрілочник ст. Власівка Півд. залізниці. Заарештований 14 лютого 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито прокуратурою Харківської обл. 29 червня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КК УРСР). Звільнений з-під варти 4 липня 1939 р.

ДЕМСЬКИЙ Володимир Олександрович народився 1900 р. у с. Новоселівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер Укрросжирмасла. Заарештований 19 квітня 1938 р. як член к.-р. бойової білогвардійської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 4 листопада 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 листопада 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 березня 1989 р.

ДЕМУРДЖЯН Оганес Григорович народився 1911 р. у м. Ерзерум, Туреччина. Вірмен, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Буфетник тресту кафересторанів. Заарештований 25 березня 1938 р. як член к.-р. терористичної дашнацької організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 7 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 червня 1956 р.

ДЕМЧЕНКО Галина Петрівна народилася 1910 р. у м. Катеринослав Катеринославської губ. Українка, із священнослужителів, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 8 жовтня 1937 р. як дружина учасника військово-фашистської змови (ст. 54^{1} п. «в» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 грудня 1937 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Картабі. Реабілітована 25 червня 1957 р.

ДЕМЧЕНКО Данило Несторович народився 1889 р. у м. Лебедин Лебединського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у м. Лебедин Лебединського р-ну Харківської обл. Старший лісовод Лебединського райземвідділу. Заарештований 26 лютого 1938 р. як член підпільної антирад. есерівської організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 січня 1957 р.

ДЕМЧЕНКО Єгор Сергійович народився 1898 р. у с. Киселі Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кам'янка Олексіївського р-ну Харківської обл. Тракторист Кам'янецької МТС. Заарештований 5 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 22 березня 1963 р.

ДЕМЧЕНКО Іван Васильович народився 1914 р. у с. Верхня Грунь Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Жихар Харківського р-ну Харківської обл. Помічник машиніста депо ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 20 вересня 1937 р. за к.-р. пропаганду (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 15 грудня 1937 р. (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Ухвалою судово-наглядової колегії Верховного Суду СРСР від 15 лютого 1938 р. вирок лінсуду скасовано, справу повернено на новий розгляд зі стадії попереднього слідства. Лінсудом Півд. залізниці 10 квітня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

ДЕМЧЕНКО Іван Іванович народився 1902 р. у стан. Кумилженська Хоперського окр. Області Війська Донського. Українець, з робітників, освіта неповна середня, член ВКП(б) з 1928 р. Проживав у Харкові. Начальник відділення 3-го відділу УДБ УНКВС по Харківській обл. Заарештований 12 травня 1938 р. за к.-р. зрадницьку роботу (ст. 54^{1} п. «б» КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 10 грудня 1938 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДЕМЧЕНКО Кузьма Сергійович народився 1910 р. у с. Киселі Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Демченка Олексіївського р-ну Харківської обл. Робітник Лихачовської цукрової бази. У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 6 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Самартабі. На 1962 р. проживав на ст. Лихачове у Олексіївському р-ні Харківської обл. Реабілітований 20 липня 1962 р.

ДЕМЧЕНКО Микола Григорович народився 1897 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з робітників, освіта середня, позапарт. Кош-

торисник 5-го проектно-монтажного тресту. Заарештований 18 жовтня 1937 р. за шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{13} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 12 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 30 грудня 1966 р.

ДЕМЧЕНКО Микола Іванович народився 1901 р. у Вовчанському пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта початкова, у 1927—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Начальник клубу 4-го залізничного полку. Заарештований 10 серпня 1937 р. як учасник антирад. військово-троцькістської змови (статті 54^{1} п. «б», 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 4 жовтня 1937 р. (статті 54^{1} п. «б», 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна і позбавленням військового звання «старший політрук». Розстріляний 5 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 11 січня 1958 р.

ДЕМЧЕНКО Олександр Степанович народився 1905 р. у с. Болгар Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1923—1927 рр. член ВЛКСМ. Проживав у с. Болгар Валківського р-ну Харківської обл. Рахівник колгоспу ім. Косіора. Заарештований 22 жовтня 1937 р. як організатор антирад. угруповання та за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), а 4 серпня 1938 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд. Справу закрито Валківським РВ НКВС 7 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі скасуванням підписки про невиїзд.

ДЕМЧЕНКО Семен Несторович народився 1894 р. у м. Лебедин Лебединського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Учитель школи № 30. Заарештований 5 листопада 1937 р. за зв'язок з ворогом народу — рідним братом, антирад. агітацію та підривну роботу (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бурейтабі на ст. Біракан Амурської залізниці. Справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 27 лютого 1940 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДЕМЧЕНКО Сергій Якимович народився 1911 р. у с. Гнилиця Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав і працював бригадиром трактористів у радгоспі «Профінтерн» Вовчанського р-ну Харківської обл. Заарештований 7 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 23 вересня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 15 червня 1989 р.

ДЕМЧЕНКО Степан Васильович народився 1901 р. у с. Гаврилівка Харківського пов. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Гаврилівка Харківського р-ну Харківської обл. Шофер колгоспу ім. 14-річчя Жовтня. У 1930 р. як член родини куркуля висланий до м. Архангельськ. У 1930 р. із заслання звільнений. Заарештований 3 листопада 1937 р. як син куркуля, що втік із заслання (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Усольтабі. Реабілітований 21 вересня 1962 р.

ДЕМЧЕНКОВА-ГОРДІЙЧИК Олена Юхимівна народилася 1906 р. у сел. Нова Баварія Харківського пов. Харківської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала у сел. Нова Баварія Харківського р-ну Харківської обл. Домогосподарка. Заарештована 9 вересня 1938 р. як дружина члена антирад. правотроцькістської диверсійної терористичної організації, що існувала на Півд. залізниці (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і звільнена з-під варти на підписку про невиїзд як мати немовляти. Справу закрито особливою нарадою при НКВС СРСР 28 жовтня 1938 р. з анулюванням підписки про невиїзд.

ДЕМЧУК Іван Степанович народився 1902 р. у с. Радваничі Брестського пов. Гродненської губ. Білорус, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1930—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Технік-нормувальник Харківського велосипедного заводу ім. Петровського. Заарештований 15 листопада 1937 р. за шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 29 листопада 1960 р.

ДЕМЧУК Тимофій Данилович народився 1897 р. у с. Бугри Волинської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, член ВКП(б) з 1923 р. Проживав у Харкові. Директор Сумського маслозаводу. Заарештований 26 квітня 1938 р. як член антирад. правотроцькістської диверсійної терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 вересня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 грудня 1957 р.

ДЕМ'ЯНЕНКО Дмитро Карпович народився 1893 р. у с. Нижня Сироватка Сумського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Телеграфіст ст. Харків-Сорт. Півд. залізниці. Заарештований 17 грудня 1937 р. за те, що співчував троцькістській опозиції (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 4 червня 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбував у Каргопольтабі, де й помер 1942 р. Реабілітований 19 листопада 1957 р.

ДЕМ'ЯНЕНКО Євтихій Захарович народився 1886 р. у с. Таранівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Таранівка Зміївського р-ну Харківської обл. Пенсіонер. Заарештований 1 березня 1938 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито прокуратурою Харківської обл. 16 березня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) за недоведеності складу злочину.

ДЕМ'ЯНЕНКО Олексій Васильович народився 1900 р. у с. Гусинка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник Куп'янського агроіндустріального технікуму. У 1930 р. розкуркулений. У 1930—1932 рр. перебував на засланні. Заарештований 14 квітня 1938 р. за к.-р. розвідувальну діяльність на користь іноземної держави (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 квітня 1958 р.

ДЕМ'ЯНЕНКО Пилип Терентійович народився 1891 р. у с. Губарівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Губарівка Богодухівського р-ну Харківської обл. Бухгалтер бурякоприймального пункту цукрозаводу «Первухінський». У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 17 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі, де й помер 17 жовтня 1941 р. Реабілітований 13 листопада 1959 р.

ДЕМ'ЯНЕНКО Яким Григорович народився 1887 р. у с. Губарівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Володимирівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Робітник Володимирівського лісокомбінату. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. У 1931 р. висланий до Північного краю на 3 роки. Заарештований 3 грудня 1937 р. за антирад. агітацію та к.-р. погляди (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Північзалізничтабі. Помер 12 травня 1942 р. у м. Ухта Комі АРСР. Реабілітований 9 червня 1989 р.

ДЕМ'ЯНЕЦЬ Йосип Семенович народився 1894 р. у с. Григорівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Григорівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталінської конституції. Заарештований 8 лютого 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито прокуратурою Близнюківського р-ну 25 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДЕМ'ЯНИК Кузьма Прокопович народився 1903 р. у с. Хрестище Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Івангород Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Шевченка. У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 2 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Помер у травні 1938 р. [у місці ув'язнення]. Реабілітований 13 листопада 1959 р.

ДЕМ'ЯНКО Василь Іванович народився 1899 р. у с. Петрівці Миргородського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Рахівник радгоспу «Комуніст». Заарештований 7 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Помер 14 березня 1938 р. у місці ув'язнення. Реабілітований 6 червня 1958 р.

ДЕМ'ЯНОВ Андрій Федорович народився 1883 р. у с. Зарожне Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Зарожне Чугуївського р-ну Харківської обл. Двірник Чугуївської районної лікарні. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 2 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі. Реабілітований 24 лютого 1994 р.

ДЕМ’ЯНОВИЧ Григорій Петрович народився 1881 р. у с. Тьоткино Рильського пов. Курської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1931—1933 рр. член ВКП(б). Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Робітник ІПРЗу. Заарештований 20 листопада 1937 р. як член японської диверсійної організації (статті 54^9, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Сталінській обл. 29 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 грудня 1937 р. у [м. Сталіне Сталінської обл.]. Реабілітований 26 грудня 1958 р.

ДЕМ’ЯНЧЕНКО Кузьма Іванович народився 1870 р. у с. Савинці Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у м. Барвінкове Барвінківського р-ну Харківської обл. Не працював, інвалід 2-ї групи. Заарештований 29 березня 1938 р. як член антирад. націоналістичної повстанської організації та за антирад. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Барвінківським РВ НКВС 5 квітня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДЕМ’ЯНЧЕНКО Степан Іванович народився 1876 р. у с. Савинці Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Довгалівка Савинського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 25 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 2 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 18 квітня 1990 р.

ДЕМ’ЯНЧУК Григорій Федорович народився 1896 р. у с. Симаківка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Бабаки Кегичівського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник Бабаківської дільниці радгоспу «Кегичівка». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 4 лютого 1938 р. за к.-р. фашистську агітацію, шпигунство (статті 54^6, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 квітня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 23 жовтня 1959 р.

ДЕМ’ЯНЮК Микола Ілліч народився 1891 р. у с. Молодятин Коломийський пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Лихачове Олексіївського р-ну Харківської обл. Обхідник служби колії ст. Лихачове Півд. залізниці. Заарештований 19 серпня 1937 р. за диверсійну діяльність (ст. 54^7 КК УРСР), справу закрито ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Лозова Півд. залізниці 13 жовтня 1937 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДЕМ’ЯНЮК Онисій Іванович народився 1891 р. у міст. Баранівка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кислівка Куп’янського р-ну Харківської обл. Сторож Кислівського бурякорадгоспу. Заарештований 18 квітня 1938 р. за к.-р. розвідувальну діяльність на користь іноземної держави (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^8 через ст. 17, 54^{10}, 54^{17}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 березня 1959 р.

ДЕНЕРТ Юлій Вільгельмович народився 1895 р. у с. Слустове Пултуського пов. Варшавської губ. Німець, з робітників, письмен., позапарт. Проживав у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Сторож паливного складу залізничного депо ст. Мерефа Півд. залізниці. Заарештований 11 лютого 1938 р. за к.-р. націоналістичну пропаганду, вихваляння фашистського ладу в Польщі та Німеччині (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 17 жовтня 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Справу закрито ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Харків 21 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДЕНИСЕНКО Володимир Миколайович народився 1895 р. у с. Крючки Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Крючки Савинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Правда». У 1929 р. розкуркулений. У 1935 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 6 березня 1938 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито Савинським РВ НКВС 10 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДЕНИСЕНКО Григорій Васильович народився 1901 р. у с. Кам’яний Брід Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Вишневий Близнюківського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу ім. 17-го Партз’їзду. Заарештований 21 лютого 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^7, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 лютого 1958 р.

ДЕНИСЕНКО Євген Васильович народився 1892 р. у м. Петропавловськ Акмолінської обл. Українець, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник навчальної частини курсів ППО Півд. залізниці. Заарештований 15 грудня 1937 р. як член шпигунської організації, що працювала на Польщу та Латвію (статті 54^{1} п. «а», 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 21 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 березня 1959 р.

ДЕНИСЕНКО Іван Кирилович народився 1890 р. у с. Матвіївка Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Комарівка Харківського р-ну Харківської обл. Робітник навчального господарства ім. 1 Травня. У 1932 р. розкуркулений, засуджений на 1 рік примусових робіт. Заарештований 29 квітня 1938 р. як член антирад. шпигунської організації (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 9 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДЕНИСЕНКО Іван Михайлович народився 1898 р. у с. Перекіп Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Перекіп Валківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. Заарештований 4 березня 1938 р. як член антирад. української націоналістичної терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 грудня 1958 р.

ДЕНИСЕНКО Іван Юхимович народився 1892 р. у м. Олександрівськ Олександрівського пов. Катеринославської губ. Українець, з робітників, освіта середня, член ВКП(б) з 1917 р. Проживав у Харкові. Начальник лісотарного сектора міжобласної Харківської контори Укрхарчпостачу. Заарештований 4 червня 1938 р. як член к.-р. повстанської організації (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 28 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДЕНИСЕНКО Марія Германівна народилася 1904 р. у с. Орлівка Чернігівської губ. Українка, із селян, освіта незакінчена вища, член ВКП(б)з 1920 р. Проживала в Харкові. Студентка пединституту. Заарештована 16 листопада 1937 р. як дружина члена антирад. терористичної організації і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 лютого 1938 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Темтабі. На 1959 р. проживала в Харкові. Реабілітована 5 вересня 1958 р.

ДЕНИСЕНКО Олексій Михайлович народився 1889 р. у міст. Балаклія Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Балаклія Балаклійського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Балаклія Північно-Донецької залізниці. Ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 29 квітня 1933 р. (ст. 54^{11} КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Заарештований 26 вересня 1937 р. як член к.-р. повстанської організації (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 14 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 11 липня і 29 березня 1989 р.

ДЕНИСЕНКО Петро Іванович народився 1888 р. у с. Гончарівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гончарівка Ізюмського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1930 р. майно конфісковане. Заарештований 3 серпня 1937 р. за антирад. розмови та терористичні наміри (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 серпня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 10 квітня 1989 р.

ДЕНИСЕНКО Сава Семенович народився 1896 р. у с. Озеряни Овруцького пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Каплунівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 2-ї П'ятирічки. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 22 серпня 1937 р. за антирад. агітацію, к.-р. погляди та службу в петлюрівській армії (статті 54^{10}, 54^{3} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 10 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Ухтіжемтабі. На 1971 р. проживав у с. Рудня-Озерянська Олевського р-ну Житомирської обл. Реабілітований 2 вересня 1971 р.

ДЕНИСЕНКО Яків Павлович народився 1911 р. у с. Гонтарівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав і працював у радгоспі «Профінтерн» Вовчанського р-ну Харківської обл. У 1929 р. розкуркулений. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 7 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трій-

ки УНКВС по Харківській обл. від 23 вересня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 14 червня 1989 р.

ДЕНИСОВ Дмитро Іванович народився 1895 р. у Києві. Росіянин, з кустарів, освіта початкова, у 1917—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Голова Харківської міськради Тсоавіахіму. Заарештований 23 серпня 1937 р. за участь у військово-фашистській змові (статті 54^1 п. «а», 54^8, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 9 грудня 1937 р. (статті 54^2, 54^8, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна з негайним виконанням вироку згідно з постановою ЦВК СРСР від 1 грудня 1934 р. Розстріляний 10 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 5 листопада 1957 р.

ДЕНИСОВ Федір Овер'янович народився 1904 р. у с. Михайлівка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Михайлівка Олексіївського р-ну Харківської обл. Завгосп колгоспу «Червоний Жовтень». Заарештований 25 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Буртабі на ст. Ізвєсткова Далекосхідної залізниці та с. Абезь Комі АРСР, де й помер 28 червня 1943 р. Реабілітований 14 листопада 1958 р.

ДЕНИСОВА Антоніна Харитонівна народилася 1906 р. у Києві. Українка, з робітників, освіта неповна середня, позапарт. Проживала в Харкові. Бібліотекарка редакції газети «Харківський робітник». Заарештована 26 жовтня 1937 р. як дружина учасника військово-фашистської змови (ст. 54^1 п. «в» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 11 лютого 1938 р. позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Сегежтабі та Картабі. На 1991 р. проживала в Києві. Реабілітована 7 грудня 1956 р.

ДЕНИСОВА-УРАЛЬСЬКА Єлизавета Пилипівна народилася 1897 р. у м. Симбірськ Симбірської губ. Росіянка, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 14 квітня 1938 р. за наказом НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р. і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 2 вересня 1938 р. як член сім'ї зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбувала в Темтабі. Реабілітована 7 грудня 1956 р.

ДЕНИСОВ-УРАЛЬСКИЙ Петро Павлович народився 1892 р. у сел. Дебальцеве Бахмутського пов. Катеринославської губ. Росіянин, з робітників, освіта вища, позапарт., у 1917—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Начальник паровозного депо ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 16 вересня 1937 р. за к.-р. підривну шкідницьку діяльність (ст. 54^7 КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 26 березня 1938 р. (статті 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 27 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 листопада 1957 р.

ДЕНИСЮК Олексій Климентович народився 1912 р. у м. Білосток Білостоцького пов. Гродненської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Куп'янськ-Вузл. Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник на будівництві залізничної гілки Куп'янськ — Красний Лиман. Заарештований 14 грудня 1937 р. за к.-р. націоналістичну агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Північно-Донецької залізниці 2 лютого 1938 р. засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований 15 березня 1994 р.

ДЕНО Олексій Григорович народився 1906 р. у м. Куп'янськ Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, з міщан, освіта вища, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Викладач педагогічної школи. Заарештований 21 березня 1938 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР), справу закрито міжрайоперслідгрупою УНКВС по Харківській обл. 27 квітня 1938 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДЕНЧИК Яків Олександрович народився 1909 р. у с. Хухра Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Стрілець стріл. охорони НКШС ст. Люботин Півд. залізниці. Заарештований 4 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і військовим трибуналом прикордонних і внутрішніх військ УРСР по Харківській обл. 17 червня 1938 р. засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований 3 серпня 1990 р.

ДЕНЩИК Гнат Євдокимович народився 1882 р. у с. Довгеньке Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Довгеньке Ізюмського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Пролетарка». У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 8 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл.

Розстріляний 13 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 12 травня 1989 р.

ДЕНЩИК Кирило Петрович народився 1881 р. у с. Довгенькe Харківської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав на хут. Мазанівка Слов'янського р-ну Донецької обл. Робітник Слов'янського лісництва. Заарештований 10 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 5 грудня 1989 р.

ДЕПАНІОТІ Олександр Гордійович (Молибога Мусій Гордійович) народився 1890 р. у с. Знаменівка Новомосковського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, член ВКП(б) з 1918 р. Проживав у Харкові. Начальник сектора молочного комбінату ім. Мікояна. У 1931 р. під слідством Дніпропетровського оперсектора ДПУ за участь у військовій змові. Заарештований 15 листопада 1938 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 2 жовтня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 24 жовтня 1958 р.

ДЕПНЕР Еміль Рудольфович народився 1896 р. у с. Стара Буда Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кегичівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Чорнороб на будівництві. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 29 грудня 1937 р. за к.-р. антидержавну діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 червня 1964 р.

ДЕППА Сигізмунд Григорович народився 1901 р. у м. Кам'янець-Подільський Кам'янець-Подільського пов. Подільської губ. Поляк, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Харківського велосипедного заводу. Заарештований 3 грудня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 червня 1962 р.

ДЕППА Станіслав Григорович народився 1896 р. у м. Кам'янець-Подільський Кам'янець-Подільського пов. Подільської губ. Поляк, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Заступник начальника експлуатаційного сектора Союзтрансу. У 1932 р. під слідством ДПУ УСРР як член к.-р. організації. Заарештований 3 грудня 1937 р. за к.-р. пропаганду та шпигунство (статті 54^{1} п. «а», 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 лютого 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 березня 1959 р.

ДЕПТА Валеріан Йосифович народився 1887 р. у с. Чановиці Олькуського пов. Келецької губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Балаклія Балаклійського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Балаклія Північно-Донецької залізниці. Заарештований 15 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 липня 1989 р.

ДЕРЕВ'ЯНКІН Павло Олексійович народився 1911 р. на хут. Довгий Корочанського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Союзгалантерейтрикотажторгу. Заарештований 27 жовтня 1937 р. як член нелегальної групи «трясунів» та за к.-р. агітацію серед церковників (статті 54^{10} ч. 2, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі в м. Свободний Хабаровського краю. Реабілітований 24 березня 1989 р.

ДЕРЕВ'ЯНКО Антон Кузьмич народився 1914 р. у с. Гонтарівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну Харківської обл. Охоронець цегельного заводу № 1. У 1930 р. як член родини куркуля висланий до Північного краю, у тому ж році втік. У 1935 р. під арештом за втечу з місця заслання. Заарештований 2 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 червня 1989 р.

ДЕРЕВ'ЯНКО Василь Кононович народився 1898 р. у с. Гонтарівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гонтарівка Старосалтівського р-ну Харківської обл. Робітник радгоспу ім. Чувиріна. Заарештований 22 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від

8 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 9 липня 1965 р.

ДЕРЕВ'ЯНКО Григорій Тимофійович народився 1899 р. у м. Зміїв Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Головний бухгалтер Харківського шляхобудівельного тресту. Заарештований 23 лютого 1938 р. за антирад. діяльність та належність до к.-р. білогвардійського підпілля (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 2 жовтня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 червня 1958 р.

ДЕРЕВ'ЯНКО Іван Миколайович народився 1878 р. у с. Водолага Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Лозова Півд. залізниці. Заарештований 21 жовтня 1937 р. як член к.-р. шпигунської диверсійної організації (статті 54^{1} п. «а», 54^{9} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 30 серпня 1957 р.

ДЕРЕВ'ЯНКО Іван Михайлович народився 1917 р. у с. Оболонь Хорольського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1934—1936 рр. член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Сторож цегельного заводу № 3. Заарештований 21 серпня 1937 р. як член к.-р. організації та за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 листопада 1937 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Волготабі. У липні 1940 р. справу повернено на дослідування. Справу закрито особливою нарадою при НКВС СРСР 29 січня 1944 р.

ДЕРЕВ'ЯНКО Іван Родіонович народився 1909 р. на хут. Отрадне Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Волоська Балаклія Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. У 1931 р. розкуркулений і висланий до Північного краю. У 1933 р. із заслання втік і до 1936 р. працював на шахтах Донбасу. Заарештований 6 травня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 14 серпня 1939 р. (ст. 5 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДЕРЕВ'ЯНКО Микола Кузьмич народився 1905 р. у с. Гонтарівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Сирітський Вовчанського р-ну Харківської обл. Охоронець підсобного господарства Верхньописарівського будинку відпочинку. У 1931 р. розкуркулений і висланий на Урал, звідки втік у 1933 р. Заарештований 6 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Приморському краї. Реабілітований 12 травня 1967 р.

ДЕРЕВ'ЯНКО Михайло Миколайович народився 1891 р. у с. Новоселівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1923—1928 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Новоселівка Нововодолазького р-ну Харківської обл. Робітник Харківської товарної контори Півд. залізниці. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. У 1932 р. під слідством Макіївського міськвідділу ДПУ як білогвардієць. Заарештований 6 листопада 1937 р. як офіцер петлюрівської армії та за к.-р. націоналістичні настрої (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 червня 1989 р.

ДЕРЕВ'ЯНКО Сергій Данилович народився 1881 р. у с. Співаківка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1917—1922 рр. член ВКП(б). Проживав і працював у свинорадгоспі ім. Петровського в Ізюмському р-ні Харківської обл. У 1926 р. частину майна конфісковано. У 1930 р. під слідством ДПУ УСРР за к.-р. діяльність. Заарештований 7 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито Ізюмським РВ НКВС 30 грудня 1937 р. за недоведеності обвинувачення зі звільненням з-під варти.

ДЕРЕВ'ЯНКО Степан Никанорович народився 1904 р. у с. Піски Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гнидівка Ізюмського р-ну Харківської обл. Робітник ІПРЗу. Заарештований 22 листопада 1937 р. як член японської шпигунської організації (статті 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Сталінській обл. 29 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 грудня 1937 р. у [м. Сталіне Сталінської обл.]. Реабілітований 3 березня 1959 р.

ДЕРЕВ'ЯНКО Федір Іванович народився 1908 р. у с. Лозова Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХТЗ. Заарештований 14 червня

1938 р. за терористичні наміри, к.-р. агітацію та крадіжку піджака (ст. 54^8 через ст. 17 КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 26 вересня 1938 р. засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 3 роки. На 1957 р. проживав у м. Красноярськ. Реабілітований 19 червня 1992 р.

ДЕРЕВ'ЯНКО Федір Кузьмич народився 1909 р. у с. Гонтарівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Сирітський Вовчанського р-ну Харківської обл. Коваль колгоспу «Шлях Леніна». У 1931 р. розкуркулений і висланий на Урал, звідки втік у 1933 р. Заарештований 7 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 червня 1989 р.

ДЕРЕВ'ЯНКО Яків Іванович народився 1898 р. у с. Пристін Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пристін Куп'янського р-ну Харківської обл. Стрілочник ст. Куп'янськ-Сорт. Північно-Донецької залізниці. У 1928 р. і 1929 р. майно конфісковане. У 1933 р. розкуркулений. Заарештований 12 січня 1938 р. як куркуль, що обманним шляхом поступив на роботу на залізничний транспорт, та за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Північно-Донецької залізниці 28 серпня 1938 р. засуджений до 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 4 роки. Термін покарання відбував у Північсхідтабі. Реабілітований 3 грудня 1992 р.

ДЕРЕВ'ЯНКО Яків Семенович народився 1887 р. у с. Піски Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у с. Піски Ізюмського р-ну Харківської обл. Інвалід-пенсіонер. Заарештований 9 вересня 1937 р. як член к.-р. організації, за шкідництво та шпигунство на користь Німеччини (статті 54^6, 54^7, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 3 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 грудня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 березня 1957 р.

ДЕРЕГУЗ Федір Григорович народився 1897 р. у с. Веселе Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чорнороб Харківського тресту шкільного будівництва. Ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР у 1930 р. як член к.-р. організації СВУ (ст. 54^{10} КК УСРР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у м. Кемь Карельської АРСР, у 1937 р. звільнений з-під варти достроково. Заарештований 28 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 квітня 1989 р.

ДЕРЕНСЬКИЙ Роман Данилович народився 1901 р. у с. Берестовенька Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Берестовенька Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 1 Травня. Заарештований 3 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 16 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі. Реабілітований 10 лютого 1961 р.

ДЕРЕЧИНСЬКИЙ Іона Давидович народився 1892 р. у м. Білосток Білостоцького пов. Гродненської губ. Єврей, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Інженер ХТЗ. Заарештований 14 грудня 1937 р. за шпигунство на користь Польщі (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 серпня 1957 р.

ДЕРЖКО Зінаїда Іванівна народилася 1896 р. і проживала в Харкові. Українка, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Домогосподарка. Заарештована 16 жовтня 1937 р. як дружина засудженого (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 7 березня 1938 р. зі звільненням з-під варти.

ДЕРЖКО Петро Іванович народився 1900 р. у м. Стрий Стрийського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1924—1936 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник ХТЗ. Заарештований 23 вересня 1937 р. за к.-р. шкідницьку та шпигунську діяльність (статті 54^6, 54^7 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 24 вересня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 4 листопада 1958 р.

ДЕРИЗЕМЛЯ Євген Хомич народився 1901 р. у м. Радом Радомської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Лихачове Олексіївського р-ну Харківської обл. Завідувач торгівельного відділу Олексіївської райспоживспілки. Заарештований 13 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10}

ч. 1 КК УРСР), а 13 квітня 1938 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд, справу закрито слідчастиною Харківського міськвідділу НКВС 15 липня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) з анулюванням підписки про невиїзд.

ДЕРІНГ Юліус Фердинандович народився 1890 р. у с. Малинівка Радомишльського пов. Київської губ. Німець, із [робітників], освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Судиха Сахновщинського р-ну Харківської обл. Безробітний, за фахом столяр. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги до Тельманівського р-ну Донецької обл., у 1936 р. з місця переселення втік і 1937 р. приїхав до Сахновщинського р-ну Харківської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. як член к.-р. німецької фашистської організації та за шпигунство на користь Німеччини (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

ДЕРКАЧ Ананій Прокопійович народився 1899 р. у с. Мирне Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Шарівка Богодухівського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «Свердловський». Заарештований 25 жовтня 1937 р. як член секти баптистів і за антирад. агітацію з використанням релігійних переконань (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бурейтабі. Реабілітований 4 листопада 1960 р.

ДЕРКАЧ Андрій Андрійович народився 1894 р. у с. Мирне Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав і працював сільгоспробітником у радгоспі «Червона нива» Богодухівського р-ну Харківської обл. У 1931 р. майно конфісковане. Заарештований 27 жовтня 1937 р. як член секти баптистів і за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбував у Бамтабі. Реабілітований 22 квітня 1960 р.

ДЕРКАЧ Іван Дмитрович народився 1881 р. у с. Яблучне Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на ст. Гаврилівка Півд. залізниці. Бригадир служби колії станції. У 1932 р. майно конфісковане. Заарештований 12 серпня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 10 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 березня 1989 р.

ДЕРКАЧ Іван Микитович народився 1876 р. у с. Петропавлівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Пісочин Харківського р-ну Харківської обл. Робітник лісного складу ст. Рижів. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 12 лютого 1938 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 3 листопада 1938 р. за антирад. агітацію висланий до Казахстану на 5 років. Реабілітований 29 березня 1989 р.

ДЕРКАЧ Іван Тихонович народився 1892 р. у с. Яблучне Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Яблучне Охтирського р-ну Харківської обл. Бригадир служби колії ст. Гути Півд. залізниці. У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 26 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію та приховування соціального минулого (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 14 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у м. Маріїнськ Кемеровської обл. У жовтні 1943 р. звільнений з-під варти достроково через хворобу. Реабілітований 31 березня 1989 р.

ДЕРКАЧ Костянтин Семенович народився 1907 р. у Варшаві. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у с. Вільшани Дворічанського р-ну Харківської обл. Учитель СШ. Заарештований 7 лютого 1938 р. за вихваляння державного устрою Польщі (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 22 вересня 1938 р. (статті 54^1 п. «а», 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 травня 1959 р.

ДЕРКАЧ Нестір Калістратович народився 1880 р. у с. Ков'яги Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ков'яги Валківського р-ну Харківської обл. Поденник. Заарештований 2 жовтня 1937 р. як баптист та за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 6 січня 1961 р.

ДЕРКАЧ Олександр Павлович народився 1894 р. у с. Корди Пружанського пов.

Гродненської губ. Білорус, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на ст. Пересічне Півд. залізниці. Начальник роз'їзду. Заарештований 3 вересня 1937р. за шпигунство та к.-р. агітацію (статті 54^6, 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 4 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Помер 3 грудня 1938 р., місце смерті невідоме. Реабілітований 12 березня 1959 р.

ДЕРКАЧ Омелян Калістратович народився 1874 р. у с. Ков'яги Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ков'яги Валківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Змагання». У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав, висланий до Північного краю, у 1933 р. із заслання втік. Заарештований 7 вересня 1937 р. за втечу з місця заслання та к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), постановою Валківського РВ НКВС від 16 жовтня 1937 р. справу направлено на розгляд судової трійки УНКВС по Харківській обл. Рішення в справі відсутнє.

ДЕРКАЧ Тамара Михайлівна народилася 1905 р. у м. Курськ Курської губ. Росіянка, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Архіваріус 2-ї радлікарні. Заарештована 4 жовтня 1937 р. як дружина засудженого члена націоналістично-терористичної організації (наказом НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 2 листопада 1937 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Сибтабі та Північсхідтабі. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 лютого 1945 р. за високі виробничі показники, відмінну поведінку в побуті термін покарання знижено на 6 міс., звільнена з-під варти 26 квітня 1945 р. У 1946—1954 рр. проживала в м. Магадан, працювала медсестрою в поліклініці. Реабілітована 7 травня 1955 р.

ДЕРКСЕН Ісак Генріхович народився 1906 р. у кол. Орлове Мелітопольського пов. Таврійської губ. Німець, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Кошторисник Харківського філіалу будівельного тресту «Сільелектро». Заарештований 26 квітня 1938 р. за шпигунство на користь Німеччини (ст. 54^6 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 29 вересня 1938 р. (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1989 р.

ДЕРФЕЛЬ Григорій Аронович народився 1894 р. у м. Одеса Одеського пов. Херсонської губ. Єврей, з міщан, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Репортер газети «Харківський робітник». Заарештований 14 квітня 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^2, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 травня 1938 р. (статті 54^2, 54^6, 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 січня 1958 р.

ДЕРЮГА Кузьма Петрович народився 1905 р. у с. Березівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, у 1930—1937 рр. член ВКП(б). Проживав на хут. Березівка Харківського р-ну Харківської обл. Виконувач обов'язків начальника відділу матеріального забезпечення Харківського обласного відділення постачання Тсоавіахіму. Заарештований 2 листопада 1937 р. за статтями 54^1 п. «а», 54^8, 54^{11} КК УРСР і військовою колегією Верховного Суду СРСР 7 січня 1938 р. (статті 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна з негайним виконанням вироку згідно з постановою ЦВК СРСР від 1 грудня 1934 р. Розстріляний 8 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 липня 1957 р.

ДЕРЯГА Василь Миколайович народився 1880 р. у с. Сніжків Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сніжків Валківського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Позбавлений виборчих прав. У 1929 р. майно конфісковане. Ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 27 лютого 1930 р. (ст. 54^{10} КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Під час етапування втік. У 1935 р. за відсутність паспорту та втечу із заслання засуджений на 2 роки позбавлення волі. Заарештований 6 вересня 1937 р. за к.-р. настрої та невдоволення рад. владою (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 11 вересня 1989 р. і 1 лютого 1994 р.

ДЕРЯГА Олексій Матвійович народився 1897 р. у с. Мала Рогозянка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, у 1919—1937 рр. член ВКП(б) Проживав у Харкові. Начальник проектної контори Управління Півд. залізниці. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. пропаганду, зберігання та розповсюдження к.-р. троцькістської літератури (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито ДТВ ГУДБ НКВС Півд. залізниці 19 липня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ДЕСЯТНИК Микита Гаврилович народився 1884 р. у с. Вовчий Яр Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вов-

чий Яр Балаклійського р-ну Харківської обл. Кравець-кустар. У 1929 р. розкуркулений. У 1933 р. висланий до Казахстану, у 1934 р. втік. Заарештований 27 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 14 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 19 травня 1989 р.

ДЕСЯТНИЧЕНКО Федір Єгорович народився 1906 р. на хут. Баранове Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Баранове Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Заповіт Ілліча», бригадир. Заарештований 5 листопада 1937 р. як член антирад. націоналістичної повстанської організації (статті 54^2, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^2, 54^7, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 лютого 1958 р.

ДЕТИНИЧ Севастян Федорович народився 1879 р. на хут. Гурине Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Гурине Валківського р-ну Харківської обл. Сторож механічних майстерень ст. Нова Баварія Півд. залізниці. У 1931 р. майно конфісковане. У 1932 р. розкуркулений, під слідством за антирад. агітацію. Заарештований 10 листопада 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 14 травня 1939 р. засуджений на 3 роки позбавлення волі з обмеженням прав на 3 роки. Ухвалою Верховного Суду СРСР від 5 вересня 1939 р. строк покарання знижено до 1,5 років позбавлення волі зі звільненням з-під варти. Реабілітований 15 березня 1994 р.

ДЕХТЯР Василь Єгорович народився 1910 р. у с. Стара Мажарка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Стара Мажарка Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний промінь». У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 7 вересня 1937 р. за к.-р. розмови, вихваляння ворогів народу та висміювання соціалістичного ладу (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 14 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 16 червня 1989 р.

ДЕХТЯРЕНКО Дмитро Онисимович народився 1898 р. у с. Дергачі Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Дергачі Харківського р-ну Харківської обл. Електромонтер ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 4 грудня 1937 р. за антирад. настрої та к.-р. пропаганду (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці засуджений на 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням прав на 5 років. Реабілітований 15 лютого 1961 р.

ДЕХТЯРЬОВ Андрій Лаврентійович, див. *ДЕГТЯРЬОВ (Дехтярьов, Дегтяр) Андрій Лаврентійович.*

ДЕХТЯРЬОВ (Дегтярьов) Олександр Савелійович народився 1908 р. у с. Благодатне Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Благодатне Вовчанського р-ну Харківської обл. Буровий майстер райземвідділу в с. Котівка того ж р-ну. Заарештований 14 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бурейтабі. На 1961 р. проживав на ст. Приколотне Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Реабілітований 26 травня 1961 р.

ДЕХТЯРЬОВ (Дегтярьов) Федір Якимович народився 1900 р. у с. Смирнівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Костянтинівка Донецької обл. Робітник хімічного заводу. У 1930 р. розкуркулений. У 1931 р. під слідством ДПУ УСРР за к.-р. діяльність (ст. 54^{11} КК УСРР). Заарештований 22 березня 1938 р. як член к.-р. шпигунської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито прокуратурою Лозівського р-ну 11 березня 1939 р.

ДЕХТЯРЬОВА Мотрона Степанівна народилася 1892 р. у с. Рогань Харківського пов. Харківської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала у с. Рогань Харківського р-ну Харківської обл. Різнороб. У 1931 р. розкуркулена. Заарештована 21 вересня 1937 р. як соціально небезпечний елемент та за антирад. агітацію (ст. 33 КК УРСР) і Харківським облсудом 3 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджена на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Ухвалою судової колегії в кримінальних справах Верховного Суду УРСР від 7 червня 1939 р. термін покарання знижено до 3 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітована 10 листопада 1989 р.

ДЕЧЕВ (Дичев) Степан Дмитрович народився 1889 р. у Князівстві Болгарія. Болгарин, із селян , освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бабаї Харківського р-ну Харківської

обл. Бригадир-городник радгоспу «Червоний партизан». Заарештований 1 квітня 1938 р. як член шпигунської шкідницької організації (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 29 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 лютого 1959 р.

ДЄДЄЛЄВА Марія Йосипівна, див. *ДЕДЕЛЕВА (Дєдєлєва) Марія Йосипівна.*

ДЄДОВИЧ Костянтин Олександрович народився 1890 р. у с. Митявичі Мінської губ. Білорус, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер заводського комітету Харківського канатного заводу. Заарештований 12 березня 1938 р. за антирад. агітацію, участь у білогвардійському підпіллі (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 серпня 1958 р.

ДЖАМГАРЯН Мкртич Хачатурович народився 1899 р. у м. Александрополь Александропольського пов. Ериванської губ. Вірмен, соціальне походження невідоме, неписьмен., позапарт. Проживав у Харкові. Робітник чоботарської артілі ім. 1 Травня. Заарештований 4 березня 1938 р. як член к.-р. дашнацької націоналістичної шпигунської організації (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 13 квітня 1938 р. (статті 54^2, 54^6, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 липня 1956 р.

ДЖАНІКЯН Гарнік Оганесович народився 1896 р. у м. Ван, Туреччина. Вірмен, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Продавець Союзпродмагу. Заарештований 5 лютого 1938 р. за к.-р. націоналістичну діяльність (статті 54^6, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 7 квітня 1938 р. (статті 54^2, 54^6, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 червня 1956 р.

ДЖАНІКЯН (Дженікян) Нерцис Месропович народився 1874 р. у м. Салмас, Персія. Вірмен, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чистильник взуття артілі «Схід». Заарештований 4 березня 1938 р. як член дашнацької організації та націоналістичної організації «Рамговор» (статті 54^6, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 28 січня 1939 р. (статті 197 ч. 2, 198 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДЖЕЛЕП Василь Григорович народився 1896 р. у с. Тулуків Герцогства Буковина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта середня, у 1930—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Голова робітничого комітету Харківської обласної с.-г. дослідної станції. Заарештований 8 серпня 1937 р. за розвідувальну діяльність на користь Чехословаччини (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 18 квітня 1958 р.

ДЖЕНІКЯН Нерцис Месропович див. *ДЖАНІКЯН (Дженікян) Нерцис Месропович.*

ДЖЕПА Петро Іванович народився 1901 р. у с. Гуляйполе Олександрівського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав і працював у радгоспі «Комбайн» у Лозівському р-ні Харківської обл. Заарештований 6 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 18 вересня 1964 р.

ДЖУМИК (Жумик) Василь Дмитрович народився 1900 р. у с. Великий Обзер Ковельського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Варварівка Юр'ївського р-ну Дніпропетровської обл. Моторист колгоспу ім. 17-го Партз'їзду у Близнюківському р-ні Харківської обл. Заарештований 6 квітня 1938 р. як член к.-р. організації та за к.-р. діяльність (статті 54^7, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 липня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 листопада 1956 р.

ДЖУМИК (Жумик) Микита Дмитрович народився 1894 р. у с. Великий Обзер Ковельського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Якимівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 17-го Партз'їзду. Заарештований 8 березня 1938 р. як член к.-р. організації та за к.-р. діяльність (статті 54^7, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 липня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 листопада 1956 р.

ДЖУНКОВСЬКИЙ Віталій Петрович народився 1909 р. і проживав у Харкові. Українець, з дворян, освіта середня, позапарт. Начальник служби АТС заводу № 183. Заарештований 27 вересня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 жовтня

1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 3 лютого 1961 р.

ДЖУПАНАС Ганна Семенівна народилася 1912 р. у міст. Люботин Валківського пов. Харківської губ. Українка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 4 лютого 1938 р. як дружина члена к.-р. правотроцькістської диверсійної шкідницької організації і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР 19 червня 1938 р. як соціально небезпечний елемент позбавлена права проживання в 15 населених пунктах на 5 років. Термін покарання відбувала в м. Охтирка Сумської обл. Реабілітована 15 квітня 1989 р.

ДЖУПАНАС Олексій Іванович народився 1905 р. у міст. Люботин Валківського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Інструктор ст. Харків-Сорт. Півд. залізниці. Заарештований 22 жовтня 1937 р. як член терористичній диверсійної організації та за к.-р. пропаганду (статті 54^8, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 27 березня 1938 р. (статті 54^7, 54^8 через ст. 20, 54^{11} КК УРСР) засуджений на 15 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Термін покарання відбував у Північсхідтабі. Справу закрито ТВ УНКВС будівництва Далекої Півночі 21 вересня 1942 р. (ст. 204 КПК РРФСР). Реабілітований 27 липня 1994 р.

ДЖУПАНАС Петро Іванович народився 1895 р. у міст. Люботин Валківського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Машиніст депо ст. Люботин Півд. залізниці. Заарештований 28 квітня 1938 р. за антирад. настрої та терористичні прояви (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 21 квітня 1939 р. засуджений до 3 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Ухвалою залізничної колегії Верховного Суду СРСР від 7 липня 1939 р. вирок лінсуду скасовано, справу закрито за недоведеності складу злочину.

ДЖУРА Дмитро Овксентійович народився 1888 р. у с. Лісоводи Кам'янець-Подільського пов. Подільської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Різникове Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Заповіт Ілліча». У 1932 р. розкуркулений. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. націоналістичну пропаганду (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР від 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Реабілітований 3 серпня 1989 р.

ДЖУРА Матвій Федорович народився 1892 р. у с. Туринка Жовквівського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Майстер заводу № 183. Заарештований 21 серпня 1937 р. як член к.-р. шпигунської диверсійної організації (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 31 грудня 1959 р.

ДЗЕДЗЕВИЧ Станіслав Карлович народився 1877 р. у м. Вільно Віленської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Інвалід-пенсіонер. Заарештований 24 травня 1938 р. за к.-р. розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 жовтня 1938 р. (статті 54^6, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 листопада 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 травня 1989 р.

ДЗЕДЗЕЦЬ Михайло Йосифович народився 1888 р. у с. Токіне Каліської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Біле Куп'янського р-ну Харківської обл. Лісник артілі ім. Чапаєва. У 1932 р. під слідством за к.-р. діяльність. Заарештований 10 липня 1938 р. за розвідувальну діяльність на користь іноземної держави (ст. 54^6 КК УРСР), 10 травня 1939 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд. Харківським облсудом 2 червня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

ДЗЕРА Іван Адамович народився 1899 р. у с. Залужжя провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта середня, позапарт., у 1925—1936 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Електромонтер Харківського заводу «Електропром». Заарештований 30 квітня 1938 р. як член к.-р. організації та за шпигунство (статті 54^1 п. «а», 54^6, 54^7, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 жовтня 1938 р. (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 листопада 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 грудня 1957 р.

ДЗЕРВЕ Клав Лапинович народився 1885 р. у Газенпотському пов. Курляндської губ. Латвієць, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1905—1919 рр. член РСДРП(м), у 1919—1922 рр. член РКП(б). Проживав у Харкові. Художник-плакатист латиського

робітничого клубу «Дарбс». Заарештований 28 листопада 1937 р. за розвідувальну діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 30 вересня 1960 р.

ДЗЕРГОВСЬКИЙ (Дзержговський) Іван Іванович народився 1889 р. у м. Ломжа Ломжинської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1924—1936 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Начальник пожежної охорони артілі «Комарівський текстильник». У 1935 р. під слідством УДБ УНКВС по Донецькій обл. за ст. 54^{10} КК УСРР. Заарештований 30 серпня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 24 вересня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 листопада 1989 р.

ДЗЕРЖГОВСЬКА (Дзержгловська) Катерина Василівна народилася 1898 р. і проживала в Харкові. Росіянка, із службовців, освіта початкова, позапарт. Модистка 1-го Союзунівермагу. Заарештована 8 жовтня 1937 р. як дружина засудженого за шпигунство (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 7 березня 1938 р. зі звільненням з-під варти.

ДЗЕРЖИНСЬКИЙ Броніслав Йосипович народився 1890 р. у с. Кацевичі Могильовської губ. Білорус, із селян, освіта початкова, член ВКП(б) з 1926 р. Проживав у Харкові. Старший інспектор госпвідділу ХОУ РСМ, молодший лейтенант міліції. Заарештований 6 квітня 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і військовим трибуналом прикордонних і внутрішніх військ ХВО 3 березня 1939 р. виправданий.

ДЗИҐА Кузьма Іванович народився 1895 р. у с. Криштопівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Криштопівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу ім. газети «Ізвєстія». У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 25 грудня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 19 квітня 1939 р. виправданий.

ДЗИКОВСЬКИЙ Юзеф Янович народився 1910 р. у с. Шалигіне Глухівського пов. Чернігівської губ. Поляк, з робітників, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Військовий фельдшер санчастини в/ч 6524. Заарештований 5 серпня 1938 р. як член антирад. шпигунської організації ПОВ (статті 54^{1} п. «б», 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито ОВ НКВС 43-ї авіабригади 10 вересня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДЗИНА Віктор Іванович народився 1909 р., місце народження, соціальне походження, партійність невідомі. Українець, освіта вища. Проживав у Харкові. Помічник старшого ентомолога Цукротресту. Заарештований 1 квітня 1938 р. як член троцькістської терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 3 квітня 1938 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДЗУЛЬ Михайло Петрович народився 1895 р. у с. Тростянець Долинського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Учитель СШ № 1. Заарештований 17 листопада 1937 р. за к.-р. виступи (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Сибтабі. Справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 11 січня 1940 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДЗЮБА Кузьма Якимович народився 1876 р. у с. Барвінкове Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у м. Барвінкове Барвінківського р-ну Харківської обл. Пенсіонер. Заарештований 10 квітня 1938 р. як активний церковник та за антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 2 КК УРСР), справу закрито прокурором Барвінківського р-ну 12 січня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР), звільнений з-під варти 7 лютого 1939 р.

ДЗЮБА Микола Якович народився 1901 р. на хут. Тінь Пирятинського пов. Полтавської губ. Українець, з робітників, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у м. Полтава Полтавської обл. Директор Харківського палацу культури ім. Сталіна. Заарештований 27 квітня 1938 р. як член правотроцькістської диверсійної терористичної організації (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 13 березня 1939 р. (статті 54^{7}, 54^{8} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) засуджений на 12 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Ухвалою військової колегії Верховного Суду СРСР від 2 серпня 1940 р. вирок військового трибуналу скасовано, справу передано на розгляд зі стадії попереднього слідства. Військовим трибуналом НКВС при Дальбуді 14 вересня 1942 р. (ст. 111 КК РРФСР) виправданий зі звільненням з-під варти.

ДЗЮБА Михайло Єгорович народився 1914 р. у с. Новоолександрівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Підсереднє Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник бурякорадгоспу «Підсереднянський». Заарештований 6 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію, крадіжки соцвласності та грошей у робітничому гуртожитку (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 25 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі. Реабілітований 8 червня 1989 р.

ДЗЮБА Петро Пантелеймонович (Пантелійович) народився 1898 р. у с. Грузинське Кобеляцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Продавець Куп'янського відділення Хаторгу. У 1923—1927 рр. позбавлений виборчих прав як торговець. У 1929 р. майно конфісковане. Заарештований 3 березня 1938 р. за к.-р. розвідувальну діяльність на користь іноземної держави (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 липня 1960 р.

ДЗЮБА Федот Омелянович народився 1904 р. у с. Загризове Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт., у 1927—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Курулька Барвінківського р-ну Харківської обл. Учитель НСШ. Заарештований 10 лютого 1938 р. як член антирад. організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11}, КК УРСР), справу закрито прокурором Ізюмського р-ну 26 січня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР), звільнений з-під варти 19 березня 1939 р.

ДЗЮБАК Пилип Трохимович народився 1879 р. у с. Рандава Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Ковалівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. газети «Вісті». У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав, висланий до Північного краю. У 1930 р. з місця заслання втік, був затриманий і засуджений на 3 роки позбавлення волі. У 1934 р. з-під варти звільнений. Заарештований 8 грудня 1937 р. за антирад. погляди та к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 травня 1989 р.

ДЗЮБИН Микола Георгійович народився 1893 р. у с. Кириківка Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта невідома, позапарт. Проживав у с. Кириківка Охтирського р-ну Харківської обл. Учитель СШ. Заарештований 6 березня 1938 р. як член петлюрівської організації «Просвіта», у минулому білий офіцер (ст. 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 13 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 6 травня 1959 р.

ДЗЮНЯК Степан Дем'янович народився 1895 р. у с. Синявка Подільської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Рудаєве Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Шевченка. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 22 січня 1938 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 квітня 1989 р.

ДЗЯБЧЕНКО Василь Олексійович народився 1896 р. у с. Вільшани Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вільшани Дергачівського р-ну Харківської обл. Робітник Харківського заводу № 183. Заарештований 24 березня 1938 р. за шпигунську та диверсійну діяльність (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і Харківським облсудом 28 березня 1939 р. виправданий.

ДЗЯДИК Кирило Павлович народився 1890 р. у м. Сокаль Сокальського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Сахновщина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Годинникаркустар. У [1929 р.] розкуркулений. Заарештований 9 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 17 квітня 1959 р.

ДИБКО Михайло Опанасович народився 1894 р. і проживав у Харкові. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Керуючий будинкоуправлінням № 4065. Заарештований 18 квітня 1938 р. як член к.-р. білогвардійської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 жовтня 1956 р.

ДИГА Дмитро Григорович народився 1909 р. у с. Тимофіївка Гадяцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у сел. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Помічник машиніста паровозного депо ст. Лозова Півд. залізниці. Заарештований 10 червня 1938 р. за антирад. пропаганду (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Лозова Півд. залізниці 31 серпня 1938 р.

ДИГАЛО Яків Савелійович народився 1896 р. у с. Козача Лопань Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Козача Лопань Дергачівського р-ну Харківської обл. Дегазатор дегазаційного взводу Півд. залізниці. Заарештований 14 березня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 5 березня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

ДИДИКА Іван Андрійович народився 1878 р. у с. Козіївка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Козіївка Краснокутського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 4 березня 1938 р. як член секти баптистів та за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 31 травня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

ДИДИКА Максим Андрійович народився 1875 р. у с. Козіївка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Козіївка Краснокутського р-ну Харківської обл. Робітник садорадгоспу «Глобівський». У 1932 р. майно частково розпродане за несплату податків, позбавлений волі в таборі на 4 роки за агітацію, звільнений з-під варти у 1934 р. Заарештований 2 березня 1938 р. за антирад. настрої та організацію секти баптистів (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 13 квітня 1939 р. засуджений на 2 роки позбавлення волі з пораженням у правах на 1 рік. Ухвалою Верховного Суду УРСР від 5 липня 1939 р. справу направлено на новий розгляд в іншому складі суддів зі звільненням з-під варти на підписку про невиїзд. Харківським облсудом 29 серпня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

ДИКАН Петро Дем'янович народився 1901 р. на хут. Надежний Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник Куп'янського цукрозаводу. У 1931 р. за невиконання плану хлібозаготівлі засуджений на 1,5 роки примусових робіт. У 1933 р. розкуркулений. Заарештований 9 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію проти колгоспного будівництва (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 23 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 15 червня 1989 р.

ДИКАНЬ Петро Андрійович народився 1869 р. у с. Бугаївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Бугаївка Савинського р-ну Харківської обл. Сторож сільради. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 8 вересня 1937 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 7 грудня 1993 р.

ДИКАНЬ Федір Михайлович народився 1896 р. і проживав у Харкові. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Робітник заводу «Серп і молот». Заарештований 26 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 19 березня 1938 р. засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 1 рік. Реабілітований 7 лютого 1959 р.

ДИКАРЕВ Іван Андрійович народився 1870 р. у м. Зміїв Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Безпарафіяльний священик. Заарештований 27 жовтня 1937 р. як член к.-р. угруповання духівництва та за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 2, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 травня 1962 р.

ДИКИЙ Василь Михайлович народився 1901 р. у с. Полкова Микитівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Учитель СШ № 41. Заарештований 18 квітня 1938 р. як член антирад. терористичної націоналістичної боротьбистської організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 червня 1958 р.

ДИКИЙ Григорій Андрійович народився 1873 р. у с. Райківщина Пирятинського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Сторож ст. Харків-Балашівка Півд. залізниці. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений права голосу. Заарештований 30 вересня 1937 р. як

розкуркулений, у минулому член партії хліборобів, за участь у виборах гетьмана та к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою трійки при УНКВС по Курській обл. від 2 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Помер 30 червня 1939 р. у Харківській в'язниці № 6. Справу закрито ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Основа Півд. залізниці 10 липня 1939 р. через смерть підслідного. Реабілітований 22 серпня 1989 р.

ДИКОВСЬКА Берта Олександрівна, див *БІЛЕНЬКА (Диковська) Берта Олександрівна.*

ДИКОВСЬКИЙ Рафаїл Борисович народився 1908 р. у м. Саксагань Верхньодніпровського пов. Катеринославської губ. Єврей, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Інструктор заочного навчання Харківського відділення Всесоюзного інституту заочного навчання Наркомторгу СРСР. Заарештований 28 жовтня 1937 р. за антирад. настрої та терористичні прояви (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 30 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 31 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 20 червня 1956 р.

ДИМИТРІУ Сергій Васильович народився 1892 р. у с. Сарти Аккерманського пов. Бессарабської губ. Молдаванин, з міщан, освіта вища, у 1918—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Керуючий Спиртотрестом. Заарештований 4 вересня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 жовтня 1937 р. [у Києві]. Реабілітований 24 вересня 1957 р.

ДИМІН Ян Рудольфович народився 1889 р. у Валкському пов. Курляндської губ. Латвієць, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Харківського обласного будтресту. Заарештований 4 грудня 1937 р. за шпигунство (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 січня 1957 р.

ДИМУЛА Адольф Іванович народився 1909 р. у с. Мар'янівка Подільської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1931—1932 рр. член ВЛКСМ. Проживав у сел. Балаклія Балаклійського р-ну Харківської обл. Робітник ДАРДЗу № 2. Заарештований 4 серпня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 13 вересня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1958 р.

ДИМЧЕНКО Георгій Петрович народився 1888 р. у с. Григорівка Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Машиніст депо ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 3 грудня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці у спецскладі 31 березня 1938 р. засуджений на 3 роки позбавлення волі з пораженням у правах на 2 роки. Ухвалою Верховного Суду СРСР від 4 червня 1938 р. вирок лінсуду скасовано, справу спрямовано на новий розгляд в іншому складі суду. Лінсудом Півд. залізниці в спецскладі 22 червня 1938 р. засуджений на 3 роки позбавлення волі з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований 24 лютого 1994 р.

ДИПТАН Степан Васильович народився 1917 р. у с. Диптани Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт., у 1933 р. член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Робітник заводу № 183. Заарештований 2 листопада 1937 р. за шпигунську роботу на заводі (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 18 грудня 1937 р. за відсутності складу злочину, звільнений з-під варти 29 грудня 1937 р.

ДИСТЕЛЬ Ананій Тимофійович народився 1907 р. у м. Вільно Віленської губ. Єврей, з міщан, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Керівник оркестру Харківської панчішної фабрики ім. Кутузова. Заарештований 17 листопада 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 1 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 лютого 1968 р.

ДИСЬКИЙ Никифор Савелійович народився 1891 р. у с. Кириківка Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кириківка Охтирського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Кириківка Півд. залізниці. Заарештований 14 січня 1938 р. як куркуль і член церкви п'ятидесятників, за антирад. агітацію та терористичні настрої (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Люботин Півд. залізниці 15 грудня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ДИТИНКОВСЬКИЙ Олександр Сильвестрович народився 1894 р. у м. Ромни Роменського пов. Полтавської губ. Українець, з міщан, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер міськфінвідділу.

Заарештований 19 квітня 1938 р. як член к.-р. бойової білогвардійської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Харківською міжрайоперслідгрупою НКВС 26 квітня 1938 р. за відсутності доказів зі звільненням з-під варти.

ДИЧЕВ Степан Дмитрович, див. *ДЕЧЕВ (Дичев) Степан Дмитрович.*

ДИЧИНСЬКИЙ (Дочинський) Іван Іванович народився 1902 р. на хут. Деревищина Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Старе Мажарове Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 14-річчя Жовтня. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 29 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 вересня 1961 р.

ДІАКОНЧУК Федір Петрович народився 1886 р. у м. Житомир Житомирського пов. Волинської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Майстер заводу «Реммаштрест». У 1932 р. за підозрою у шпигунстві на користь Польщі висланий до м. Тамбов на 3 роки. Заарештований 29 березня 1938 р. за розвідувальну роботу на користь Польщі (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 31 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДІАМАНТ Лев Аронович народився 1900 р. у м. Атаки Сороцького пов. Бессарабської губ. Єврей, із службовців, освіта початкова, у 1924—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Інструктор політчастини Бурякотресту. Заарештований 17 серпня 1937 р. як член антирад. терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 7 грудня 1937 р. (статті 54^{8} через ст. 20, 54^{11} КК УРСР) засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років і конфіскацією майна. Термін покарання відбував у Крастабі. Ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 26 серпня 1944 р. за високі виробничі показники та відмінну поведінку в побуті термін покарання знижено на 8 міс. Звільнений з-під варти 30 грудня 1946 р. З 1947 р. проживав у с. Савинці Савинського р-ну Харківської обл., працював у райзаготконторі «Головмолоко». Реабілітований 11 червня 1955 р.

ДІД Федір Антонович народився 1907 р. у с. Нові Роздори Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Нові Роздори Лозівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Калініна. Заарештований 11 лютого 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний у Харкові, дата виконання вироку невідома. Реабілітований 31 березня 1989 р.

ДІДЕНКО (Дяденко) Михайло Іванович народився 1882 р. у міст. Краснокутськ Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у сел. Краснокутськ Краснокутського р-ну Харківської обл. Кравець артілі ім. Кірова. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 6 вересня 1937 р. за залучення населення до баптистської організації та к.-р. погляди (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у В'яттабі в Кіровській обл. Реабілітований 20 листопада 1989 р.

ДІДЕНКО Іван Андрійович народився 1902 р. у м. Полтава Полтавської губ. Українець, з робітників, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Старший інженер Союзтранспроекту. Заарештований 15 грудня 1937 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. (статті 54^{8}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний [13 січня 1938 р.] у Харкові. Реабілітований 5 квітня 1957 р.

ДІДЕНКО Іван Никифорович народився 1903 р. на хут. Черкасо-Карабущине Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав і працював у свинорадгоспі «Кегичівка» у Кегичівському р-ні Харківської обл. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 8 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 29 грудня 1961 р.

ДІДЕНКО Микита Сергійович народився 1891 р. у с. Зідьки Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1927—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Зідьки Зміївського р-ну Харківської обл. Робітник депо ім. Кірова ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 1 березня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито прокуратурою Харківської обл. 12 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДІДЕНКО Олексій Григорович народився 1899 р. у с. Борисовка Грайворонського пов.

Курської губ. Росіянин, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Головний інженер контори реконструкції шляхів ст. Ясинувата Південно-Донецької залізниці. Заарештований 23 листопада 1937 р. як член антирад. шпигунської диверсійної організації (статті 54^7, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Сталінській обл. 29 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 грудня 1937 р. у [м. Сталіне Сталінської обл.]. Реабілітований 27 листопада 1956 р.

ДІДЕНКО Степан Никифорович народився 1907 р. у с. Черкасо-Карабущине Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Червоноармійське Кегичівського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «Кегичівка». Розкуркулений. У 1936 р. за шкідництво у радгоспі засуджений на 2 роки позбавлення волі. Звільнений з-під варти достроково. Заарештований 7 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у м. Ухта Комі АРСР. Після звільнення з-під варти проживав у Харкові. Реабілітований 16 вересня 1966 р.

ДІДЖУЛІС Володимир Іванович народився 1907 р. у м. Двінськ Двінського пов. Вітебської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, член ВКП(б). Проживав у сел. Куп'янськ-Вузл. Куп'янського р-ну Харківської обл. Вагонний майстер 4-ї вагонної дільниці ст. Куп'янськ-Вузл. Північно-Донецької залізниці. Заарештований 19 червня 1938 р. як член польської шпигунської диверсійно-шкідницької організації, що існувала на Північно-Донецькій залізниці (статті 54^6, 54^7, 54^{11} КК УРСР), і особливою трійкою УНКВС по Сталінській обл. 3 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 жовтня 1938 р. у [м. Сталіне Сталінської обл.]. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

ДІДОРЕНКО Георгій Львович народився 1878 р. у с. Тростянець Охтирського пов. Харківської губ. Росіянин, з кустарів, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Кочеток Чугуївського р-ну Харківської обл. Садовод Донводогону. Заарештований 11 лютого 1938 р. за шпигунську діяльність на користь іноземної держави (ст. 54^6 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 травня 1938 р. (статті 54^2, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 травня 1959 р.

ДІДУК Роман Іванович народився 1902 р. у с. Шепетівка Заславського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новороманівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Більшовик». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 14 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. (статті 54^7, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 листопада 1957 р.

ДІДУСЕНКО Ганна Данилівна народилася 1904 р. у Києві. Українка, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Лаборантка НДІ хімії. Заарештована 15 жовтня 1937 р. як дружина члена антирад. терористичної організації правих і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 26 березня 1938 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Акмолінському відділенні Картабу. Реабілітована 30 жовтня 1956 р.

ДІДУСЕНКО Степан Панкратович народився 1895 р. на хут. Дукмасов Кубанської обл. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Терни Балаклійського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Вперед». Заарештований 10 лютого 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР), справу закрито прокуратурою Харківської обл. 25 березня 1939 р. (статті 197 ч. 2, 159 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДІДУСЄВ Костянтин Олександрович народився 1885 р. у с. Штепівка Лебединського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Штепівка Штепівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Шевченка. У 1927 р. позбавлений виборчих прав. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 15 жовтня 1937 р. як організатор «волинок» у період колективізації, розкладницьку роботу в колгоспі та дискредитацію колгоспної системи (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл з конфіскацією майна. Розстріляний 11 січня 1938 р. у Сумах. Реабілітований 14 квітня 1989 р.

ДІДУХОВ Петро Порфирійорович народився 1907 р. у м. Куп'янськ Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, з торговців, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Помічник бухгалтера Куп'янської райспоживспілки. Заарештований 22 березня 1938 р. за шпигунство на користь іноземної держави (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по

Харківській обл. 11 квітня 1938 р. (статті 54^8, 54^{10}, 54^{11} через ст. 17 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 9 травня 1958 р.

ДІДУХОВ Порфирій Порфирович народився 1893 р. у м. Куп'янськ Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, з торговців, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Бухгалтер Куп'янського пивного заводу. Заарештований 17 квітня 1938 р. за к.-р. розвідувальну діяльність на користь іноземної держави (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^2, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 квітня 1958 р.

ДІЄР Роберт (Роман) Павлович народився 1900 р. на хут. Поташі Радомишльського пов. Київської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Савченський Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 2-ї П'ятирічки. Заарештований 9 лютого 1938 р. як член к.-р. націоналістичної організації та за к.-р. агітацію (статті 54^7, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 10 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 липня 1960 р.

ДІЗІК Аврум Лейбович народився 1897 р. у м. Буки Уманського пов. Київської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, член ВКП(б) з 1931 р. Проживав у Харкові. Комірник заводу «Серп і молот». Заарештований 23 травня 1938 р. як член к.-р. шпигунської сіоністської організації (статті 54^6, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 16 жовтня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР), звільнений з-під варти 14 листопада 1938 р.

ДІНЕРМАН Олександр Петрович народився 1891 р. і проживав у Харкові. Єврей, з торговців, освіта вища, позапарт. Начальник бюро ХЕТЗу. Заарештований 10 липня 1938 р. як член шпигунсько-диверсійної організації (статті 54^6, 54^9 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 28 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР), звільнений з-під варти 13 квітня 1939 р.

ДІНЕРШТЕЙН Павло Михайлович народився 1903 р. у м. Куренець Вілейського пов. Віленської губ. Єврей, із службовців, освіта вища, член ВКП(б) з 1920 р. Проживав у Харкові. Начальник монтажного відділу тресту «Електропром». Заарештований 13 травня 1938 р. як член антирад. терористичної сіоністсько-шпигунської організації (статті 54^6, 54^8, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 22 жовтня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДІНСБЕРГ Артур Францович народився 1903 р. у с. Рубас Гольдінгенського пов. Курляндської губ. Латвієць, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1924—1932 рр. член компартії Латвії. Проживав у с. Новоіванівка Коломацького р-ну Харківської обл. Робітник Новоіванівського цукрового заводу. Заарештований 10 березня 1938 р. за шпигунство та диверсії (статті 54^6, 54^9 через ст. 16 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 20 жовтня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДІНСТМАН Август Федорович народився 1882 р. у м. Якобштадт Курляндської губ. Латвієць, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Інженер Укрпроектмісцепрому. Заарештований 4 грудня 1937 р. за шпигунську та диверсійну діяльність (статті 54^1, 54^9, 54^{11} КК УРСР), рішення у справі відсутнє. Розстріляний 2 березня 1938 р. у Харкові на підставі наказу заступника начальника ХОУ НКВС Рейхмана від 28 лютого 1938 р. Реабілітований 26 липня 1989 р.

ДІРЯВИЙ Йосип Пантелеймонович народився 1875 р. у с. Добренька Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Добренька Красноградського р-ну Харківської обл. Технік бази на ст. Балки Півд. залізниці. Заарештований 9 лютого 1938 р. як член к.-р. есерівської організації (статті 54^7, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. (статті 54^7, 54^9, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 23 червня 1956 р.

ДІРЯВИЙ Сидір Іванович народився 1899 р. у с. Добренька Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Добренька Красноградського р-ну Харківської обл. Візник Красноградської артілі «Транспорт». Заарештований 3 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 7 грудня 1989 р.

ДІСТЕРГОФТ Федір Вільгельмович народився 1902 р. у с. Сорочень Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавільжанка Дворічанського р-ну Харківської обл. Рахівник колгоспу ім. Жданова. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 січ-

ня 1938 р. за розвідувальну діяльність та к.-р. агітацію (статті 54^{1} п. «а», 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 14 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 квітня 1960 р.

ДІТМАН Леопольд Дмитрович народився 1884 р. у м. Мемель, Східна Пруссія. Єврей, соціальне походження невідоме, неписьмен., позапарт. Проживав у Харкові. Робітник артілі «Червоний гужовик». Заарештований 22 лютого 1938 р. за шпигунську та фашистську діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 8 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДЛУГОШ Іван Михайлович народився 1897 р. у с. Долина провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Юрисконсульт Харківського лісового інституту, Будинку техніки та Радіокомітету. У 1922 р. під арештом органів ДПУ. Заарештований 3 серпня 1937 р. як член націоналфашистської терористичної організації УВО (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 7 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 12 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 26 лютого 1957 р.

ДМИТЕРКО Іван Лукич народився 1906 р. на хут. Новокатеринівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Барвінкове Барвінківського р-ну Харківської обл. Чорнороб при буфеті ст. Барвінкове Півд. залізниці. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 1 жовтня 1937 р. як куркуль, що підлягав висланню, але переховався і проживав нелегально, та за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 12 червня 1989 р.

ДМИТРЕНКО Єгор Семенович народився 1906 р. на хут. Юр'ївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав і працював на конезаводі № 124 «Піонер» у Лозівському р-ні Харківської обл. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 2 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 5 серпня 1960 р.

ДМИТРЕНКО Іван Іванович народився 1896 р. у с. Мильці Полтавського пов. Полтавської губ. Українець, із службовців, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник артілі «Металопрокат». Заарештований 19 березня 1938 р. за к.-р. агітацію, участь у к.-р. білогвардійської організації РОВС (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 квітня 1996 р.

ДМИТРЕНКО Пантелій Павлович народився 1901 р. у с. Степанівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Степанівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 8 Березня. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 2 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у м. Хабаровськ Хабаровського краю. Реабілітований 25 березня 1966 р.

ДМИТРЕНКО Степан Ілліч народився 1878 р. у с. Мар'їне Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Мар'їне Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «По шляху Леніна». У 1929 р. частину майна конфісковано. У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 2 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 20 квітня 1989 р.

ДМИТРЕНКО Яків Володимирович народився 1897 р. у с. Кутьківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кутьківка Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Хвиля революції». У 1930 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 24 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 7 грудня 1989 р.

ДМИТРІЄВ Андрій Самуїлович народився 1887 р. у с. Берестовичани Гродненської губ. Росіянин, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер райжитлоуправління Сталінського р-ну. У 1930 р. під слідством ОВ ДПУ УСРР за антирад. агітацію (статті 54^{10}, 54^{11} КК УСРР). Заарештований 23 лютого 1938 р. як член к.-р. організації РОВС і за к.-р. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11}

КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^2, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 лютого 1957 р.

ДМИТРІЄВ Василь Федорович народився 1899 р. у с. Печеніги Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, у 1931—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник ТЕЦ Червонозаводського р-ну. Заарештований 24 жовтня 1937 р. за статтями 54^6, 54^9 КК УРСР і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 18 листопада 1960 р.

ДМИТРІЄВ Всеволод Олександрович народився 1908 р. у Санкт-Петербурзі. Росіянин, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХАДІ. Заарештований 24 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито виконувачем обов'язків заступника Харківського облпрокурора в спецсправах 2 березня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ДМИТРІЄВ Дмитро Васильович. Дата та місце народження, соціальне походження, освіта та партійність невідомі. Українець. Проживав у Харкові. Директор лісомеблевої контори облспоживспіки. Заарештований 13 жовтня 1937 р. як член української націоналістичної терористичної організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 25 листопада 1937 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДМИТРІЄВ Єгор Васильович народився 1888 р. у с. Шебелинка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Вільний шлях». Заарештований 10 липня 1938 р. як член антирад. терористичної організації українських соціалістів-революціонерів (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 17 червня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДМИТРІЄВ Іван Платонович народився 1889 р. у с. Ступки Бахмутського пов. Катеринославської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1925—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Старший інспектор складального цеху ІПРЗу. Заарештований 26 березня 1938 р. як член к.-р. організації партії есерів (статті 54^9, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Сталінській обл. 4 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 травня 1938 р. у [м. Сталіне Сталінської обл.]. Реабілітований 20 жовтня 1989 р.

ДМИТРІЄВ Микола Олександрович народився 1890 р. у м. Ковров Ковровського пов. Владимирської губ. Росіянин, з дворян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Технік Діпросталі. У 1930 р. під слідством ОВ ДПУ УСРР за антирад. агітацію (статті 54^{10}, 54^{11} КК УСРР). Заарештований 23 лютого 1938 р. як член к.-р. організації РОВС і за к.-р. діяльність (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^2, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 лютого 1957 р.

ДМИТРІЄВ Михайло Степанович народився 1889 р. у Санкт-Петербурзі. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт., у 1906—1917 рр. член партії лівих соціалістів-революціонерів. Проживав у Харкові. Електромонтер ХАІ. Заарештований 30 січня 1938 р. як член терористичної організації есерів та к.-р. білогвардійської військової бойової організації, що готувала збройне повстання (статті 54^2, 54^6, 54^8, 54^{11} КК УРСР), і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^2, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 липня 1989 р.

ДМИТРІЄВ Тихін Іванович народився 1893 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт., до 1935 р. член ВКП(б). Робітник відділу ВТК заводу «Серп і молот». Заарештований 21 жовтня 1937 р. за шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 22 грудня 1959 р.

ДМИТРІЄВ Федір Федорович народився 1894 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта середня, позапарт. Робітник заводу «Світло шахтаря». У 1920 р. під слідством органів ЧК як білогвардієць. Заарештований 16 червня 1926 р. за службу в Білій армії (ст. 67 через ст. 10 КК УСРР), 3 травня 1927 р. звільнений з-під варти на поруки, справу закрито КРВ ДПУ УСРР 12 грудня 1928 р. за амністією до 10-річчя Жовтневої революції. Заарештований 18 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію та службу в кримінальному розшуку при білих (статті 54^{10} ч. 1, 54^{13} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл.

Розстріляний 16 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 24 березня 1989 р.

ДМИТРІЄВ Хрисанф Михайлович народився 1888 р. у м. Орел Орловської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер Водотресту. Заарештований 22 квітня 1938 р. як член к.-р. організації РОВС і за к.-р. діяльність (статті 54^9 через ст. 17, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 29 серпня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДМИТРІЄВА Марія Опанасівна народилася 1906 р. у м. Орша Оршанського пов. Могильовської губ. Росіянка, з робітників, освіта вища, позапарт., з 1922 р. член ВЛКСМ. Проживала в Харкові. Інженер-хімік ХТГЗ і ХЕМЗу. Заарештована 17 вересня 1937 р. як дружина ворога народу (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 лютого 1938 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Темтабі. У 1945 р. з-під варти звільнена, проживала в Харкові, працювала завідувачем лабораторії заводу «Мітос». Реабілітована 7 квітня 1956 р.

ДМИТРУК Яків Миколайович народився 1887 р. у с. Індичі Брестського пов. Гродненської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач Української промислової академії. Заарештований 17 листопада 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 27 листопада 1937 р. за недостатності матеріалів для притягнення до суду зі звільненням з-під варти.

ДМИТРУСЕНКО Михайло Павлович народився 1886 р. у с. Бірки Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Машиніст паровозного депо ст. Лозова Півд. залізниці. Заарештований 30 жовтня 1937 р. як член к.-р. диверсійної шпигунської організації (статті 54^1 п. «а», 54^9 через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 26 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 липня 1956 р.

ДМИТРЮКОВ Павло Захарович народився 1898 р. у с. Шельвів Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп’янськ Куп’янського р-ну Харківської обл. Робітник млина «Червона зірка». Заарештований 14 серпня 1937 р. за зв’язки з польським консульством та родичами за кордоном (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 24 вересня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 січня 1958 р.

ДНІПРОВ Петро Назарович народився 1901 р. у с. Корнило-Наталівка Верхньодніпровського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, з 1929 р. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Начальник відділу кадрів Управління гідрометеослужби. Заарештований 16 вересня 1937 р. як член антирад. терористичної організації правих (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 20 січня 1938 р. (статті 54^8 через ст. 20, 54^{11} КК УРСР) засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років і конфіскацією майна. Термін покарання відбував у Норильтабі. Після звільнення з-під варти проживав і працював зоотехніком у колгоспі «Сталінець» в Наурському р-ні Грозненської обл. Ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від 7 червня 1950 р. (статті 58^8 через ст. 19, 58^{11} КК РРФСР) висланий на поселення до Красноярського краю. Реабілітований 28 серпня 1954 р.

ДНІПРОВИЙ Василь Дем’янович народився 1910 р. у с. Варварівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта середня спеціальна, у 1931—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Сахновщина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Завідувач райземвідділу Сахновщинського райвиконкому. Заарештований 18 вересня 1937 р. як член антирад. терористичної організації правих (статті 54^7, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і Харківським облсудом 18 жовтня 1937 р. (ст. 54^7 КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна [з заміною ВМП на 15 років позбавлення волі у ВТТ]. Термін покарання відбував в Унжтабі на ст. Сухобезводна Горьківської залізниці. Ухвалою Верховного Суду СРСР від 8 вересня 1939 р. обвинувачення перекваліфіковано на ст. 97 КК УРСР і призначена міра покарання у вигляді позбавленням волі на 5 років. У березні 1955 р. звільнений за амністією. На 1989 р. проживав у м. Запоріжжя Запорізької обл., пенсіонер. Реабілітований 28 березня 1990 р.

ДОБАРСЬКИЙ Михайло Данилович народився 1913 р. у с. Таранівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Інструктор з фізкультури 1-го будуправління 119-го будтресту. Заарештований 27 травня 1938 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 21 березня

1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР), звільнений з-під варти 2 квітня 1939 р.

ДОБЖИНСЬКИЙ Йосиф Йосифович народився 1893 р. у м. Станіслав Станіславського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чоботар взуттєвої артілі ім. Шмідта. Заарештований 11 квітня 1938 р. як агент польської розвідки (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 вересня 1938 р. (статті 54^1 п. «а», 54^7, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 18 березня 1958 р.

ДОБІН Адольф Григорович народився 1899 р. у м. Одеса Одеського пов. Херсонської губ. Єврей, з робітників, освіта середня, член ВКП(б) з 1925 р. Проживав у Харкові. Інспектор по кадрах Теплоелектропроекту. Заарештований 16 липня 1938 р. як член к.-р. терористичної організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 7 серпня 1939 р. виправданий.

ДОБРЖИНСЬКА Клавдія Дмитрівна народилася 1904 р. у с. Артемівка Харківського пов. Харківської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала у с. Артемівка Харківського р-ну Харківської обл. Домогосподарка. Заарештована 19 листопада 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. На 1957 р. проживала у м. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Реабілітована 15 серпня 1958 р.

ДОБРЖИНСЬКИЙ (Доброжинський) Антон Михайлович народився 1899 р. у с. Заліся Віленського пов. Віленської губ. Білорус, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Майстер склозаводу. Заарештований 14 жовтня 1937 р. за розвідувальну роботу (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 20 вересня 1957 р.

ДОБРЖИНСЬКИЙ (Доброжинський) Іван Михайлович народився 1902 р. у с. Заліся Віленського пов. Віленської губ. Білорус, з робітників, освіта початкова, позапарт., у минулому кандидат у члени ВКП(б). Проживав у сел. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Майстер склозаводу. Заарештований 14 серпня 1937 р. за розвідувальну та антирад. діяльність (статті 54^6, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 20 вересня 1957 р.

ДОБРИНІН Іван Павлович народився 1889 р. і проживав у Харкові. Українець, з міщан, освіта початкова, позапарт., у 1916—1922 рр. член партії есерів. Без певних занять. Заарештований 3 жовтня 1937 р. як член к.-р. троцькістської диверсійної терористичної організації (статті 54^8, 54^9, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 березня 1938 р. (статті 54^2, 54^8, 54^9, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 листопада 1957 р.

ДОБРИНСЬКИЙ Петро Никонович народився 1884 р. у слоб. Мерефа Харківського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Продавець пива. Заарештований 8 квітня 1938 р. як член шпигунської диверсійної організації (статті 54^6, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 жовтня 1958 р.

ДОБРОБАБА Андрій Степанович народився 1906 р. у с. Перекіп Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1931—1934 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Перекіп Валківського р-ну Харківської обл. Секретар Перекіпської школи. Заарештований 17 березня 1938 р. як член антирад. української націоналістичної терористичної організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^2, 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 грудня 1958 р.

ДОБРОБАБА Кузьма Данилович народився 1897 р. у с. Перекіп Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Перекіп Валківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. Заарештований 31 березня 1938 р. як член антирад. терористичної військової есерівської організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. (статті 54^2, 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 лютого 1959 р.

ДОБРОВОЛЬСЬКА Владислава Львівна народилася 1899 р., місце народження невідоме. Полька, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала в м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Зоотехнік Ізюмського райземвідділу. Заарештована 13 жовтня 1937 р. за шкідницьку диверсійну діяльність (статті 54^7, 54^9 КК УРСР), справу закрито помічником прокурора Харківської обл. 20 січня 1938 р. (ст. 4 п. «д» КПК УСРР) зі звільненням з-під варти.

ДОБРОВОЛЬСЬКА Олімпія Остапівна народилася 1895 р. у м. Одеса Одеського пов. Херсонської губ. Українка, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Артистка театру ім. Шевченка. Заарештована 12 серпня 1937 р. як член української націоналістичної терористичної організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 29 листопада 1937 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Віталій Домінікович народився 1915 р. у с. Березова Гать Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тополі Дворічанського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Тополі Північно-Донецької залізниці. Заарештований 6 лютого 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 15 квітня 1939 р. засуджений на 2 роки позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 2 роки. Справу закрито Верховним Судом УРСР 13 липня 1939 р. (ст. 347 КПК УРСР).

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Дмитро Йосифович народився 1904 р. у [Катеринославській губ.] Поляк, з робітників, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у сел. Балаклія Балаклійського р-ну Харківської обл. Майстер ВТК ДАРДЗ № 2. Заарештований 14 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Домінік Антонович народився 1890 р. у с. Березова Гать Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тополі Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Ілліча. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 22 грудня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Микола Васильович народився 1887 р. у м. Катеринослав Катеринославської губ. Росіянин, з дворян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Безробітний, за фахом економіст. Заарештований 24 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 29 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 5 квітня 1989 р.

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Микола Пилипович народився 1900 р. у с. Мар'янівка Волинської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Робітник Мерефянського склозаводу. Заарештований 20 квітня 1938 р. як член шпигунської повстанської антирад. організації (статті 54^6, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 лютого 1958 р.

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Павло Іванович народився 1888 р. у с. Зелениця Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Добренька Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Паризька комуна». Заарештований 24 грудня 1937 р. як член куркульської к.-р. організації у 1929 р., за антирад. агітацію (статті 54^{11}, 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 7 серпня 1989 р.

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Сергій Петрович народився 1889 р. у с. Іонівка Катеринославської губ. Росіянин, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Бухгалтер житлово-будівельної кооперації Півд. залізниці. У 1920 р. за службу в Білій армії позбавлений волі у концтаборі. У 1930 р. під слідством за к.-р. діяльність. Заарештований 10 вересня 1937 р. як білий офіцер у минулому та за к.-р. агітацію (статті 54^{10}, 54^{13} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 16 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. На 1967 р. проживав у м. Фергана Узбецької РСР. Реабілітований 14 квітня 1967 р.

ДОБРОГОРСЬКИЙ Іван Мартинович народився 1906 р. у м. Городок Кам'янець-Подільського пов. Подільської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав на

хут. Бузове Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 8 Березня. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 29 листопада 1937 р. за к.-р. націоналістичну агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 28 листопада 1959 р.

ДОБРОГОРСЬКИЙ Станіслав Мартинович народився 1908 р. у м. Городок Кам'янець-Подільського пов. Подільської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бузове Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 8 Березня. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 23 листопада 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 12 вересня 1959 р.

ДОБРОДЕЦЬКИЙ Олексій Федорович народився 1905 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1929—1931 рр. кандидат у члени ВКП(б). Робітник заводу експериментального інституту хімічного машинобудування. Заарештований 11 березня 1938 р. за шпигунство (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 4 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДОБРОДУБ (Качор) Есфір Львівна народилася 1908 р. у с. Яблуневе Лубенського пов. Полтавської губ. Єврейка, із священнослужителів, освіта початкова, позапарт., до 1934 р. кандидат у члени ВКП(б), член ВЛКСМ. Проживала в Харкові. Робітниця суконної фабрики «Текстильтканина». Заарештована 6 листопада 1937 р. як дружина засудженого за шпигунство на користь Польщі (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 10 березня 1938 р. Звільнена з-під варти 6 квітня 1938 р.

ДОБРОЖАНСЬКИЙ Микола Михайлович народився 1896 р. у с. Сербинівка Житомирського пов. Волинської губ. Українець, з поміщиків, освіта середня, позапарт. Проживав у сел. Сахновщина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Учитель школи № 2. Заарештований 8 лютого 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 жовтня 1956 р.

ДОБРОЖИНСЬКИЙ Антон Михайлович, див. *ДОБРЖИНСЬКИЙ (Доброжинський) Антон Михайлович.*

ДОБРОЖИНСЬКИЙ Іван Михайлович, див. *ДОБРЖИНСЬКИЙ (Доброжинський) Іван Михайлович.*

ДОБРОЛЕЖА Іван Степанович народився 1900 р. у с. Григорівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Григорівка Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Член колгоспу. У 1930 р. розкуркулений і висланий за межі сільради. Заарештований 5 травня 1938 р. як член к.-р. організації, що готувала збройне повстання, за антирад. агітацію (статті 54^{1} п. «а», 54^{11} КК УРСР) і Харківським облсудом 3 березня 1939 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 5 років. Реабілітований 16 червня 1989 р.

ДОБРОЛЮБОВ Віктор Герасимович народився 1903 р. у м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Українець, з робітників, освіта середня, у 1920—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Начальник бюро обслуговування пасажирів Управління Півд. залізниці. Заарештований 26 жовтня 1937 р. як член антирад. троцькістської терористичної диверсійної організації (статті 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 3 січня 1938 р. (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 4 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 6 лютого 1957 р.

ДОБРОМИЛЬ Іван Іванович народився 1901 р. у м. Ольпини Австро-Угорської імперії. Поляк, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у с. Буди Харківського р-ну Харківської обл. Виконавець з раціоналізації виробництва Будянського фаянсового заводу. Заарештований 29 квітня 1938 р. як член шпигунської диверсійної організації (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 4 вересня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДОБРОНИЦЬКИЙ Сава Герасимович народився 1874 р. у с. Мартове Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Священик Трьохсвятительської церкви. Заарештований 1 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію та службу в армії Денікіна (ст. 54^{10} ч. 2 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про

розстріл. Розстріляний 5 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 17 травня 1989 р.

ДОБРОНРАВОВ Микола Євдокимович народився 1873 р. у Харкові. Росіянин, з міщан, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у м. Бєлгород Курської губ. Інженер Управління Півд. залізниці. Заарештований 14 лютого 1938 р. як учасник білого руху у минулому та член к.-р. організації (статті 54^{11}, 54^{13} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 27 жовтня 1939 р. (статті 54^{7}, 54^{8} через ст. 17, 54^{11} КК УРСР) виправданий за недоведеності складу злочину.

ДОБРОПАС Валентин Прокопійович народився 1907 р. у с. Піщане Полтавської губ. Українець, із службовців, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у сел. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Учитель залізничної школи № 16. Заарештований 16 жовтня 1937 р. за к.-р. роботу (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці у спецскладі 2 лютого 1938 р. засуджений на 10 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Термін покарання відбував у Північсхідтабі. Реабілітований 13 січня 1961 р.

ДОБРОСКОК Василь Іванович народився 1897 р. у с. Хатнє Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Березівка Шевченківського р-ну Харківської обл. Директор НСШ. Заарештований 13 березня 1938 р. як член к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{1} п. «а», 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 23 травня 1958 р.

ДОБРОСЛАВСЬКИЙ Микола Олексійович народився 1882 р. у Києві. Українець, із священнослужителів, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Виконувач обов'язків начальника планового сектора Гідрометереологічного управління. Заарештований 10 квітня 1938 р. як член антирад. терористичної організації українських соціал-демократів (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 червня 1958 р.

ДОБРОСЛАВСЬКИЙ Яків Васильович народився 1869 р. у м. Богодухів Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у м. Богодухів Богодухівського р-ну Харківської обл. Священик цвинтарної церкви. У 1935 р. за несплату податків засуджений на 2 роки позбавлення волі. Заарештований 6 серпня 1937 р. за к.-р. релігійну агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 4 квітня 1989 р.

ДОБРОТІН Сергій Олександрович народився 1879 р. у с. Сиренєво Ярославського пов. Ярославської губ. Росіянин, із священнослужителів, освіта вища, позапарт. Проживав у м. Готня Борисовського р-ну Курської обл. Ветеринарний лікар санітарної дільниці № 4 ст. Готня Півд. залізниці. Заарештований 25 червня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 11 листопада 1938 р. (статті 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) засуджений на 15 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років і конфіскацією майна. Термін покарання відбував в Івдельтабі на ст. Сама залізниці ім. Кагановича. Ухвалою військової колегії Верховного Суду СРСР від 17 травня 1939 р. термін покарання знижено до 10 років позбавлення волі у ВТТ, у решті вирок залишено без змін. Ухвалою пленуму Верховного Суду СРСР від 17 жовтня 1940 р. вирок трибуналу та ухвала скасовані, справу повернено на новий розгляд зі стадії попереднього слідства, підслідний етапований до Харківської внутрішньої в'язниці. Справу закрито слідчастиною УНКДБ по Харківській обл. 30 квітня 1941 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДОБРУНОВ Михайло Дмитрович народився 1896 р. у с. Томаровка Бєлгородського пов. Курської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1922 і 1923 рр. член Болгарської компартії. Проживав у Харкові. Робітник яєчної бази. У 1930 р. під арештом за к.-р. діяльність. Заарештований 16 квітня 1938 р. як член антирад. організації та за шпигунську роботу (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 23 серпня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ДОБРШТЕЙН Бертольд Людвігович, див. *ДАБРШТЕЙН (Добрштейн) Бертольд Людвігович.*

ДОВБИШ Іван Феодосійович народився 1897 р. у с. Нова Олександрівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Олександрівка Вовчанського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «Лісова стежка» Куп'янського р-ну. У 1931 р. розкуркулений. У 1932 р. за розкрадання соцвласності засуджений до розстрілу, який замінено на 10 років позбавлення волі. Заарештований 9 вересня 1937 р. за антирад. і антиколгоспну агітацію, к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл.

від 16 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 20 червня 1989 р.

ДОВБИЩЕНКО Яків Єпіфанович народився 1887 р. і проживав у Харкові. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1907—1910 рр. член РСДРП, у 1910—1919 рр. член УСДРП. Коректор газети «Канатка» канатного заводу. Заарештований 4 серпня 1937 р. за належність до УСДРП та к.-р. агітацію проти заходів рад. влади (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Покарання відбував у Нижньоамурському ВТТ на ст. Ізвесткова Амурської обл., після звільнення з-під варти проживав у сел. Золочів Харківської обл., працював сторожем бурякопункту. Ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від 7 червня 1950 р. за антирад. меншовистську та націоналістичну діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) висланий на поселення. На засланні перебував у сел. Первомайськ Удерейського р-ну Красноярського краю. Реабілітований 7 серпня 1989 р.

ДОВБІЙ Савелій Никифорович народився 1881 р. у с. Козача Лопань Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Козача Лопань Дергачівського р-ну Харківської обл. Охоронець Південного посту Півд. залізниці. У 1929 р. розкуркулений, висланий до Північного краю, із заслання втік. Заарештований 3 серпня 1937 р. за агітацію проти колективізації та релігійну пропаганду (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 17 січня 1994 р.

ДОВБНЯ Віра Федорівна народилася 1906 р. і проживала в Харкові. Українка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Домогосподарка. Заарештована 1 жовтня 1937 р. як дружина члена антирад. троцькістської терористичної організації і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 лютого 1938 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Сегежтабі та Картабі. Реабілітована 2 жовтня 1956 р.

ДОВБНЯ Йосип Андрійович народився 1903 р. у с. Велика Комишуваха Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Червона Балка Петрівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червона Балка». Заарештований [10 квітня 1938 р.] як член к.-р. організації та за боротьбу проти рад. влади і антирад. агітацію (статті 54^{10}, 54^{13} КК УРСР). Ізюмською оперслідгрупою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. матеріали виділені в окрему справу для дослідування.

ДОВБНЯ Степан Павлович народився 1876 р. у с. Гоптівка Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Токарівка Липецького р-ну Харківської обл. Сторож Токарівського споживтовариства. У 1929 р. розкуркулений. У 1934 р. висланий до Курської обл. У 1936 р. із заслання втік. Заарештований 7 вересня 1937 р. як куркуль, що переховується від вислання, та ворог народу (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 20 жовтня 1989 р.

ДОВГАЛЬ Іван Степанович народився 1872 р. у с. Очеретяне Бахмутського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Гусарівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1930 р. розкуркулений і висланий на 3 роки. Заарештований 9 березня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 19 серпня 1938 р. засуджений на 8 років позбавлення волі з обмеженням прав на 3 роки. Реабілітований 7 грудня 1993 р.

ДОВГАНЬ Климентій Семенович народився 1876 р. у с. Мителинь Грубешовського пов. Люблінської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Вишневий Близнюківського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу ім. 17-го Партз'їзду. Заарештований 21 лютого 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 лютого 1958 р.

ДОВГИЙ Сергій Кузьмич народився 1901 р. на хут. Цепочкин Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Цепочкин Коломацького р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Нове життя». Заарештований 7 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 червня 1989 р.

ДОВГОПОЛИЙ Георгій Сергійович народився 1901 р. у с. Івово Задонського пов. Воронезької губ. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Красноград Красноградського р-ну Харківської обл. Заготівельник Союззаготшкірсиндикату. У 1932—1933 рр. під слідством за шпигунство. Заарештований 12 вересня 1937 р. за

к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 1 серпня 1989 р.

ДОВГОПОЛИЙ Костянтин Іванович народився 1893 р. на хут. Довгеньке Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Кутьківка Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Хвиля революції». Заарештований 3 листопада 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 21 червня 1989 р.

ДОВГОПОЛИЙ Олексій Трохимович народився 1902 р. у с. Савинці Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Савинці Савинського р-ну Харківської обл. Старший стрілочник ст. Балаклія Північно-Донецької залізниці. Заарештований 17 листопада 1937 р. за направлення поїзда на зайняту колію (ст. 56^{30} п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Сталінській обл. 3 грудня 1937 р. за шкідництво у складі антирад. організації (статті 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 грудня 1937 р. у [м. Сталіне Сталінської обл.]. Реабілітований 26 липня 1959 р.

ДОВГОПОЛИЙ Тимофій Федорович народився 1886 р. на хут. Парнуватий Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Парнуватий Борівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Комуніст». У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 8 жовтня 1937 р. за розкладницьку роботу та антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Амуртабі. Реабілітований 20 червня 1989 р.

ДОВГОПОЛОВ Федір Васильович народився 1874 р. у с. Довжик Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Довжик Золочівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Трьох комунарів. У 1930 р. розкуркулений, висланий до Північного краю, у 1933 р. із заслання втік. У 1935 р. вдруге висланий до Північного краю. На засланні перебував на ст. Коноша Північної залізниці, у 1936 р. втік. Заарештований 4 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 20 квітня 1989 р.

ДОВГОПОЛЮК Матвій Лукич народився 1893 р. у с. Погребище Бердичівського пов. Київської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Науковий керівник обласної бази дитячої технічної станції. Заарештований 6 листопада 1937 р. за різкі націоналістичні погляди та шкідницьку діяльність (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Печортабі, Східтабі, Бамтабі, Волготабі, Рибтабі, де й помер 28 лютого 1944 р. Реабілітований 3 січня 1990 р.

ДОВГОСЕЛЕЦЬ Дмитро Демидович народився 1895 р. у м. Олевськ Овруцького пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Циглерівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Спільна праця». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 листопада 1937 р. за к.-р. націоналістичну пораженську діяльність на користь Польщі (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 17 серпня 1989 р.

ДОВЖЕНКО Василь Степанович народився 1894 р. у м. Катеринослав Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1918—1921 рр. член РКП(б). Проживав у Харкові. Чоботар артілі «Взутмаспошив» ім. Шмідта. Заарештований 20 січня 1938 р. за к.-р. і шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 13 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДОВЖЕНКО Данило Данилович народився 1882 р. у с. Боромля Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Учитель школи для дорослих, старший методист Харківського обласного відділу народної освіти. Заарештований 19 серпня 1937 р. як член антирад. організації (статті 54^{11}, 54^{8} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 жовтня 1937 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 27 квітня 1956 р.

ДОВЖЕНКО Кіндрат Тимофійович народився 1897 р. у с. Верхня Орілька Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян,

письмен., позапарт. Проживав у с. Ганебне Олексіївського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу ім. Чапаєва у Кегичівському р-ні. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 6 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у м. Свободний Хабаровського краю. Реабілітований 16 червня 1989 р.

ДОВЖЕНКО Степан Сергійович народився [1885 р.] у с. Верхня Орілька Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Кегичівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Робітник Кегичівського цукрозаводу ім. Леніна. У 1929 р. розкуркулений. У 1931 р. висланий до Північного краю. Заарештований 6 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 29 червня 1989 р.

ДОВЖЕНКО Яків Тарасович, див. *ДОЛЖЕНКО (Довженко) Яків Тарасович.*

ДОВЧИНСЬКИЙ Ромуальд Вацлавович (Роман Васильович) народився 1893 р. у Варшаві. Поляк, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Заготівельник майстерні індпошиву Союзшкіри. Заарештований 14 жовтня 1937 р. за шпигунство та відвідування польського консульства у 1935 р. (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 3 вересня 1957 р.

ДОЛБЕШКО Роман Павлович народився 1901 р. у с. Петрівське Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Металівка Старосалтівського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 18 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 7 квітня 1989 р.

ДОЛБІН Дмитро Іванович народився 1892 р. у м. Херсон Херсонської губ. Росіянин, із службовців, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер-ревізор Полтавського облуправління зв'язку. У 1920 і 1926 рр. під арештом органів ДПУ у м. Полтава. Заарештований 15 березня 1938 р. за належність до к.-р. білогвардійського підпілля (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 лютого 1958 р.

ДОЛГАШОВ Василь Петрович народився 1895 р. у м. Бєлий Бєльського пов. Смоленської губ. Росіянин, з міщан, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач навчального комбінату велозаводу. Заарештований 23 жовтня 1937 р. як член антирад. націоналістичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Північсхідтаборі. Реабілітований 12 липня 1963 р.

ДОЛГОВ Матвій Лаврентійович народився 1876 р. у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну Харківської обл. Машиніст колгоспу «Донець». Заарештований 31 жовтня 1937 р. як член к.-р. повстанської організації, за шкідництво та шпигунство на користь Німеччини (статті 54^{6}, 54^{7}, 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 3 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 18 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 березня 1957 р.

ДОЛГОВ Михайло Георгійович народився 1889 р. і проживав у Харкові. Росіянин, із службовців, освіта середня, позапарт. Начальник цеху артілі «Коопхімпром». Заарештований 21 лютого 1938 р. як член к.-р. білогвардійського підпілля і за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний [26] квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 вересня 1956 р.

ДОЛГОВ Михайло Дмитрович народився 1877 р. і проживав у Харкові. Українець, з міщан, освіта початкова, позапарт. На утриманні сина. Заарештований 5 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{13} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 6 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 5 грудня 1989 р.

ДОЛГОВ Семен Іванович народився 1882 р. у с. Щуче Бобровського пов. Воронезької губ. Росіянин, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Заступник головного бухгалтера Харківської контори главку НКОП. Заарештований 11 лютого 1938 р. за шпигунську діяльність на користь іноземної розвідки (ст. 54^{6} КК УРСР), справу

закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 30 вересня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР), звільнений з-під варти 29 жовтня 1938 р.

ДОЛГОПОЛОВ Андрій Іванович народився 1902 р. у с. Ольховка Дмитровського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Двірник готелю «Жовтень». У 1930 р. розкуркулений, висланий до Північного краю, звідки втік. У 1930 р. за втечу з місця вислання позбавлений волі в концтаборі на 3 роки. Заарештований 19 квітня 1938 р. як член куркульської повстанської терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 березня 1957 р.

ДОЛГОПОЛОВ Іван Васильович народився 1886 р. у с. Ольховка Дмитровського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Двірник житлокоопу. Заарештований 18 квітня 1938 р. як член куркульської повстанської терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 березня 1957 р.

ДОЛГОРУК Василь Андрійович народився 1880 р. у с. Сомівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Красноград Красноградського р-ну Харківської обл. Завгосп Красноградської контори заготхудоби. У 1931 р. як куркуль засуджений на 5 років позбавлення волі. Заарештований 22 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Справу закрито прокуратурою Харківської обл. 3 жовтня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ДОЛЕНКО Ігор Олексійович народився 1906 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Секретар-машиніст заводу «Ковний чавун» (на момент арешту не працював). Заарештований 3 лютого 1938 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 3 березня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДОЛЕНКО Кіндрат Павлович народився 1882 р. на хут. Осадьківка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Осадьківка Куп'янського р-ну Харківської обл. Сторож Куп'янської контори «Заготзерно». Заарештований 21 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 30 травня 1990 р.

ДОЛЕНКО Ольга Степанівна, див. *СЕМЕНЯК (Доленко) Ольга Степанівна.*

ДОЛЕНЧУК Прокопій Григорович народився 1888 р. у с. Рудня-М'яколовецька Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Степанівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Вільна праця». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 6 травня 1938 р. як член к.-р. організації, за антирад. агітацію та шкідницьку діяльність (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і Харківським облсудом 24 травня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

ДОЛЖАНОВ Петро Никифорович народився 1900 р. у с. Колонтаївка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Колонтаївка Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Ворошилова. У 1932 р. майно конфісковане. Заарештований 2 вересня 1937 р. за антирад. агітацію, побиття стахановки (статті 54^{10} ч. 1, 69^{1} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 2 грудня 1938 р. за ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР виправданий.

ДОЛЖЕНКО Кузьма Дмитрович народився 1890 р. у с. Караван Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Караван Старовірівського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 2 травня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито Старовірівським РВ НКВС 28 квітня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ДОЛЖЕНКО (Довженко) Яків Тарасович народився 1887 р. у с. Печеніги Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у с. Великі Бучки Сахновщинського р-ну Харківської обл. Дільничний фельдшер Сахновщинського райземвідділу. Заарештований 9 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію та шкідницьку роботу в галузі тваринництва (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і Харківським облсудом 18 жовтня 1937 р. (ст. 54^{7} КК УРСР) засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років. Термін покарання відбував в Усть-Вимському ВТТ

у Комі АРСР, де й помер 1938 р. Ухвалою Верховного Суду СРСР від 8 вересня 1939 р. вирок суду скасовано, справу закрито.

ДОЛЖЕНКОВ Іван Іванович народився 1875 р. у с. Лозовенька Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Лозовенька Петрівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. Заарештований 15 вересня 1937 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито Петрівським РВ НКВС 22 грудня 1937 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДОЛЖЕНКОВ Петро Орестович народився 1884 р. у с. Піщанка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Красноград Красноградського р-ну Харківської обл. Сторож Красноградського міського споживтовариства. У 1932 р. розкуркулений. Заарештований 6 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 17 січня 1994 р.

ДОЛИВО-ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Михайло Миколайович народився 1880 р. у м. Мозир Мозирського пов. Мінської губ. Поляк, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник банно-прального комбінату № 2. Заарештований 1 березня 1938 р. за шпигунство (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 вересня 1992 р.

ДОЛИНСЬКА Катерина Веніамінівна народилася 1900 р. у м. Кременчук Кременчуцького пов. Полтавської губ. Єврейка, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Друкарка-економіст Харківської контори тресту ресторанів і кафе. Заарештована 16 жовтня 1937 р. як дружина ворога народу (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 7 березня 1938 р. зі звільненням з-під варти.

ДОЛИНСЬКИЙ Володимир Митрофанович народився 1881 р. і проживав у Харкові. Росіянин, із службовців, освіта вища, позапарт. Юрисконсульт тресту «Коксохіммонтаж». Заарештований 16 березня 1938 р. за шпигунську діяльність (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 листопада 1957 р.

ДОЛИНСЬКИЙ Іван Федорович народився 1914 р. у с. Ганебне Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Ганебне Сахновщинського р-ну Харківської обл. Завідувач сільського клубу. Заарештований 4 лютого 1938 р. як член української націоналістичної к.-р. організації (ст. 54^{11} КК УРСР), справу закрито Сахновщинським РВ НКВС 26 лютого 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДОЛІНСЬКИЙ Олександр Вікентійович народився 1905 р. у м. Брест-Литовськ Брестського пов. Гродненської губ. Поляк, з робітників, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Керівник групи планування ХЕТЗу. Заарештований 4 лютого 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1989 р.

ДОЛОНГОВСЬКИЙ Леон Леонович народився 1894 р. у с. Арейнишки Паневежеського пов. Ковенської губ. Поляк, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Економіст Управління Півд. залізниці. Заарештований 21 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 листопада 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Каргопольтабі. Реабілітований 27 червня 1958 р.

ДОЛОШКО Андріян Йосипович народився 1894 р. у с. Млини Сосницького пов. Чернігівської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Заступник директора Харківської обласної дослідної сільгоспстанції. Заарештований 30 січня 1938 р. за к.-р. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 20 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДОЛУДА Юхим Остапович народився 1866 р. у м. Краснокутськ Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у сел. Краснокутськ Краснокутського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1930 і 1932 рр. розкуркулений. Заарештований 29 березня 1938 р. як член української націоналістичної повстанської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 16 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 лютого 1958 р.

ДОЛЯ Єгор Степанович народився 1893 р. у міст. Балаклія Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Відбував покарання в Харківській будколонії НКВС № 3 за вироком нарсуду Балаклійського р-ну від 15 вересня 1937 р. (ст. 161 КК УРСР). 29 грудня 1937 р. ЗМУ ХОУ НКВС порушено справу за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і спецколегією Харківського облсуду 7 березня 1938 р. за сукупністю злочинів засуджений на 5 років і 9 міс. позбавлення волі. Реабілітований 22 березня 1990 р.

ДОЛЯ Захар Васильович народився 1896 р. у с. Мосьпанове Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мосьпанове Чугуївського р-ну Харківської обл. Сторож радгоспу № 7 НКВС. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 6 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 16 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 21 червня 1989 р.

ДОЛЯ Павло Степанович народився 1897 р. у міст. Балаклія Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Балаклія Балаклійського р-ну Харківської обл. Ветеринарний санітар колгоспу ім. Сталіна. Заарештований 3 березня 1938 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР), справу закрито Балаклійським РВ НКВС 11 травня 1938 р. (ст. 197 КПК УРСР).

ДОЛЯ Роман Остапович народився 1888 р. у с. Кириківка Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кириківка Охтирського р-ну Харківської обл. Ремонтний робітник ст. Кириківка Півд. залізниці. Заарештований 1 квітня 1938 р. як член терористичної військової есерівської організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 лютого 1959 р.

ДОЛЯ Яків Терентійович народився 1887 р. у с. Кириківка Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Богодухівському р-ну Харківської обл. Бригадир ст. Богодухів Півд. залізниці. Заарештований 12 лютого 1938 р. як колишній урядник і куркуль, що незаконно влаштувався на роботу на транспорт, проводив к.-р. диверсійну діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито ВДТВ ГУДБ НКВС ст. Люботин Півд. залізниці 13 грудня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ДОЛЯЦИНСЬКА Марія Валентинівна народилася 1890 р. у Варшаві. Полька, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Касир парку культури і відпочинку. Заарештована 29 серпня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 3 грудня 1937 р. (ст. 54^{6} КК УРСР) позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Верхньовільвенському табірному пункті в Солікамському р-ні Свердловської обл. Справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. у жовтні 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДОМАНОВСЬКИЙ Володимир Валеріанович народився 1887 р. у м. Пінськ Пінського пов. Мінської губ. Поляк, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Науковий співробітник Харківського НДІ організації виробництва. Заарештований 11 лютого 1938 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), помер 10 червня 1938 р. у Харківській в'язниці № 5. Справу закрито УДБ ХОУ НКВС 13 жовтня 1938 р. через смерть підслідного. Реабілітований 19 серпня 1958 р.

ДОМАНСЬКИЙ Августин Олександрович народився 1893 р. у с. Садибне Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Загризове Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Заможне життя». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 21 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 17 червня 1958 р.

ДОМАНСЬКИЙ Адам Олександрович народився 1906 р. у с. Йосипівка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Загризове Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Заможне життя». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 18 грудня 1937 р. як член польської к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 3 січня 1967 р.

ДОМАНСЬКИЙ Іван Валентинович народився 1893 р. у с. Цмівка Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Максимівка

Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Комінтерну. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 25 серпня 1937 р. за ворожі настрої та антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 16 квітня 1960 р.

ДОМАНСЬКИЙ Йосиф Іванович, див. *ДУМАНСЬКИЙ (Доманський) Йосиф Іванович.*

ДОМАНЧУК Іван Павлович народився 1875 р. у с. Хмільне провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Сахновщина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Сторож Сахновщинської райспоживспілки. Заарештований 19 січня 1938 р. як член к.-р. організації та за к.-р. діяльність (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1989 р.

ДОМАТЕВИЧ Олексій Степанович народився 1905 р. у м. Умань Уманського пов. Київської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник теплотехнічного відділу Управління Півд. залізниці. Заарештований 28 квітня 1938 р. як член антирад. правотроцькістської терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито ДТВ ГУДБ НКВС Півд. залізниці 2 березня 1939 р. за відсутності складу злочину.

ДОМБЕРГ Лев Михайлович народився 1881 р. у м. Дрогобич Дрогобицького пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Сторож артілі «Коопчас». Заарештований 30 травня 1938 р. за шпигунську діяльність та антирад. агітацію (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 3 червня 1939 р. виправданий за відсутності складу злочину.

ДОМБРОВСЬКА Вікторія Йосифівна народилася 1889 р. у м. Сокаль Сокальського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Полька, з міщан, неписьмен., позапарт. Проживала в Харкові. Сторож костьолу. Заарештована 23 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність на користь Польщі (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) позбавлена волі у ВТТ на 10 років. Реабілітована 25 квітня 1989 р.

ДОМБРОВСЬКА Емілія Марківна, див. *ВЕРШКОВСЬКА-БОНДРОВСЬКА (Домбровська) Емілія Марківна.*

ДОМБРОВСЬКИЙ Аполлон Пилипович народився 1892 р. у м. Гройці Гроєцького пов. Варшавської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Красноград Красноградського р-ну Харківської обл. Ревізор фінвідділу Красноградського райвиконкому Заарештований 14 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність, шпигунство на користь Польщі (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 серпня 1958 р.

ДОМБРОВСЬКИЙ Василь Францович народився 1890 р. у м. Гайсин Гайсинського пов. Подільської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Референт артілі «Червоний Дагестан». Заарештований 19 грудня 1937 р. за службу у Добровольчій армії генерала Денікіна, участь у придушенні робітничих виступів та к.-р. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{13} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 5 липня 1989 р.

ДОМБРОВСЬКИЙ (Донбровський) Вітольд-Тадеуш Станіславович народився 1888 р. у м. Єлисаветград Єлисаветградського пов. Херсонської губ. Поляк, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Касир артілі «Схід». Заарештований 15 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність на користь Польщі (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 27 листопада 1989 р.

ДОМБРОВСЬКИЙ Зиновій Іванович народився 1893 р. у с. Городнявка Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав і працював у радгоспі «Червоний степ» у Сахновщинському р-ні Харківської обл. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 25 грудня 1937 р. як член к.-р. польської націоналістичної організації (статті 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 7 липня 1959 р.

ДОМБРОВСЬКИЙ Йосиф Граціанович народився 1913 р. у с. Городнявка Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олійники Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу, тракторист. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 лютого 1938 р. як член ПОВ та к.-р. агітацію (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 квітня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 липня 1959 р.

ДОМБРОВСЬКИЙ Микола Іванович народився 1896 р. у с. Городнявка Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Надеждине Сахновщинського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «Червона нива». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 24 грудня 1937 р. як член польської к.-р. націоналістичної організації та за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 березня 1964 р.

ДОМБРОВСЬКИЙ Мойсей Абрамович народився 1903 р. у міст. Деречин Слонімського пов. Гродненської губ. Єврей, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Торговець цигарками від Харчоторгу. Заарештований 13 серпня 1937 р. за розвідувальну діяльність на користь Польщі (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 30 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

ДОМБРОВСЬКИЙ Опанас Гілярович народився 1895 р. у с. Петрані Літинського пов. Подільської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піщане Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Паризької комуни. В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 4 вересня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний [21] листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 24 квітня 1959 р.

ДОМБРОВСЬКИЙ Франц Граціанович народився 1906 р. у с. Городнявка Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Олійники Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний хлібороб». Заарештований 25 грудня 1937 р. як член к.-р. польської націоналістичної організації та за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1959 р.

ДОМІНСЬКИЙ Юліан Антонович народився 1895 р. у м. Коломия провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Уповноважений Харківського заводхарчоторгу. Заарештований 8 червня 1938 р. як резидент польської розвідки (статті 54^{1} п. «а», 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 жовтня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{10} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 листопада 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 квітня 1958 р.

ДОМКЕ Август Іванович народився 1884 р. у с. Солодирі Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Терни Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Терни», чоботар. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 16 грудня 1937 р. за к.-р. розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 листопада 1963 р.

ДОМКЕ Едуард Михайлович народився 1894 р. у с. Ємилівка Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Багата Чернещина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Іскра комунізму». Заарештований 5 лютого 1938 р. як член к.-р. організації та за к.-р. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 12 червня 1959 р.

ДОМКЕ Леонард Августович народився 1912 р. у с. Сорочин Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Мальцівка Дворічанського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «Соціалістична перемога». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги.

Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 листопада 1963 р.

ДОМНИЦЬКИЙ Федір Зосимович народився 1872 р. у с. Вільшани Харківського пов. Харківської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Священик Казанської церкви. Заарештований 17 березня 1938 р. як член монархічної організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 березня 1989 р.

ДОМНИЧ Андрій Олексійович народився 1894 р. у с. Черкаська Лозова Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Черкаська Лозова Харківського р-ну Харківської обл. Робітник Харківського заводу № 48. Заарештований 15 квітня 1938 р. за шпигунську та диверсійну діяльність (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 11 січня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДОМНИЧ Кирило Гордійович народився 1896 р. у с. Тишенківка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Тишенківка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 12-річчя Жовтня. У 1930 р. під слідством ДПУ УСРР за к.-р. агітацію. Заарештований 7 вересня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 17 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 22 червня 1989 р.

ДОМОНТОВИЧ Любов Андріївна народилася 1896 р. у м. Прилуки Прилуцького пов. Полтавської губ. Росіянка, з дворян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживала в Харкові. Учитель СШ в с. Артемівка Харківського р-ну. Заарештована 24 жовтня 1937 р. як член к.-р. організації та агент іноземної розвідки (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Харківським міськвідділом НКВС 8 липня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДОМУРДЖІОГЛИ Назар Осипович, див. *ТАМУРДЖІОГЛИ (Домурджіогли) Назар Осипович.*

ДОНАТТО (Донато) Франц Петрович народився 1891 р. у Відні. Чех, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Райоленівка Харківського р-ну Харківської обл. Охоронець Всеукраїнського комсомольського будинку відпочинку. Заарештований 18 квітня 1938 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 22 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 вересня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1989 р.

ДОНБРОВСЬКИЙ Вітольд-Тадеуш Станіславович, див. *ДОМБРОВСЬКИЙ (Донбровський) Вітольд-Тадеуш Станіславович.*

ДОНГАУЗЕР Йосиф Адамович народився 1890 р. у с. Ямбур Катеринославського пов. Катеринославської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Серафимівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Ветеринарний санітар колгоспу «Роте фане». Заарештований 3 листопада 1937 р. за к.-р. фашистську агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 грудня 1937 р. (статті 54^{11}, 54^{10} ч. 1, 54^{7} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 квітня 1989 р.

ДОНГАУЗЕР Лоренц Лоренцович народився 1901 р. у с. Серафимівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Серафимівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. Заарештований 17 грудня 1937 р. за к.-р. профашистську агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

ДОНГАУЗЕР Олексій Адамович народився 1911 р. у с. Серафимівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Серафимівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Роте фане», бригадир. Заарештований 17 грудня 1937 р. як прибічник фашистської Німеччини та за антидержавну к.-р. агітацію (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 липня 1989 р.

ДОНДЕ Лазар Юхимович народився 1887 р. у м. Луганськ Слов'яносербського пов. Катеринославської губ. Єврей, з міщан, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Керівник групи Союзмашпостачзбуту. Заарештований 14 квітня 1938 р. як член антирад. терористичної сіоністської шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р.

(статті 54^2, 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 березня 1989 р.

ДОНЕНКО Федір Іванович народився 1888 р. у с. Велика Андрусівка Олександрійського пов. Херсонської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Кооптрансу. Позбавлений виборчих прав. Заарештований 6 серпня 1937 р. за к.-р. націоналістичну діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 16 січня 1960 р.

ДОНЕНКО Федір Петрович народився 1888 р. у с. Колонтаїв Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Колонтаїв Краснокутського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «П'ятирічка за чотири роки». У 1930 р. під слідством ДПУ УСРР за к.-р. агітацію. Заарештований 2 серпня 1937 р. як керівник баптистської секти та за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бамтабі, де й помер 3 квітня 1939 р. Реабілітований 8 червня 1962 р.

ДОНЕЦЬ Артем Іванович народився 1891 р. у с. Циркуни Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1929—1933 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Велика Данилівка Харківського р-ну Харківської обл. Робітник Харківського заводу № 135. Заарештований 28 квітня 1938 р. за шпигунську та диверсійну діяльність (статті 54^6, 54^9 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 5 вересня 1938 р. (ст. 197 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДОНЕЦЬ Максим Павлович народився 1915 р. у с. Брусове Хорольського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1930—1937 рр. член ВЛКСМ. Служив у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Червоноармієць строкової служби 14-го корпусного арт. полку. Заарештований 2 листопада 1937 р. за антирад. агітацію та антисемітизм (статті 54^{10} ч. 1, 56^{21} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 8 лютого 1938 р. засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Термін покарання відбував у Північсхідтабі. Реабілітований 28 листопада 1989 р.

ДОНЕЦЬ Олексій Йосипович народився 1893 р. у с. Улянівка Балтського пов. Подільської губ. Українець, із службовців, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у м. Красноград Красноградського р-ну Харківської обл. Завідувач міського радіовузлу. Заарештований 18 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 26 лютого 1938 р. засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Термін покарання відбував у с. Киятове Устьвимського р-ну Комі АРСР. Реабілітований 11 травня 1990 р.

ДОНЕЦЬ Петро Михайлович народився 1911 р. у с. Липці Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Технік-конструктор тресту «Електропроект». Заарештований 3 листопада 1937 р. як куркуль, що втік від вислання (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі. Справу закрито УДБ ХОУ НКВС 16 березня 1940 р. (ст. 198 КПК УРСР і наказ НКВС СРСР № 00116 від 4 лютого 1939 р.).

ДОНИЧЕНКО Марія Федорівна народилася 1912 р. у м. Вознесенськ Єлисаветградського пов. Херсонської губ. Українка, з робітників, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 16 жовтня 1937 р. як дружина члена антирад. терористичної організації правих (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 лютого 1938 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбувала в Темтабі. На 1949 р. проживала в м. Мухета ГРСР, працювала на сірниковій фабриці економістом. Реабілітована 29 жовтня 1957 р.

ДОНІН Ісак Лейбович народився 1901 р. у м. Люцин Люцинського пов. Вітебської губ. Єврей, із службовців, освіта середня, позапарт., у минулому член ВКП(б). Проживав у Києві. Головний бухгалтер ЦК МОПРу України. Заарештований 9 серпня 1937 р. як член німецької шпигунської організації (статті 54^1 п. «а», 54^{11} КК УРСР) і для подальшого слідства направлений до Харкова у розпорядження ХОУ НКВС. Комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 24 вересня 1957 р.

ДОННИК (Доник) Василь Костянтинович народився 1898 р. у с. Бригадирівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Бригадирівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Нове життя». У 1937 р.

позбавлений виборчих прав. Заарештований 28 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію, поширення провокаційних чуток (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 9 квітня 1939 р. засуджений на 5 років позбавлення волі у віддалених ВТТ з обмеженням прав на 3 роки. Реабілітований 11 березня 1990 р.

ДОНСЬКА Геня Володимирівна народилася 1911 р. у м. Вільно Віленської губ. Єврейка, із службовців, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживала в Харкові. Хімік лабораторії заводу ім. Шевченка. Заарештована 6 листопада 1937 р. як дружина зрадника батьківщини (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 27 грудня 1937 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбувала в Картабі. Справу закрито особливою нарадою при НКВС СРСР 4 листопада 1940 р., з-під варти звільнена 4 грудня 1940 р.

ДОНСЬКОЙ Пилип Іванович народився 1891 р. у с. Протопопівка Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт., у минулому член ВКП(б). Проживав у с. Протопопівка Петрівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Серп і молот». Заарештований 20 квітня 1938 р. як член антирад. есерівської організації та за к.-р. діяльність (статті 54^{2}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і Харківським облсудом 15 квітня 1939 р. виправданий.

ДОНЧЕНКО Андрій Іванович народився 1884 р. у с. Мирне Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Мирне Краснокутського р-ну Харківської обл. Робітник Шарівського санаторію ім. Іванова. Заарештований 13 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 4 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував на ст. Решети Красноярської залізниці. Реабілітований 26 жовтня 1989 р.

ДОНЧЕНКО Михайло Прокопович народився 1879 р. у с. Чепіль Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Чепіль Балаклійського р-ну Харківської обл. Рахівник колгоспу ім. Орджонікідзе. Заарештований 4 вересня 1937 р. як член к.-р. повстанської організації (статті 546, 5411 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 жовтня 1937 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний у Харкові, дата розстрілу невідома. Реабілітований 22 березня 1957 р.

ДОНЧЕНКО Петро Іванович народився 1903 р. у с. Чепіль Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Чепіль Балаклійського р-ну Харківської обл. Молодший стрілочник ст. Основа Півд. залізниці. У 1930 р. розкуркулений. У 1931 і 1932 рр. засуджений за невиконання держзобов'язань. Заарештований 26 серпня 1937 р. як член к.-р. повстанської організації (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 25 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 22 березня 1957 р.

ДОНЧИК Андрій Дмитрович народився 1896 р. у с. Красноподілля Бахмутського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1928—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Гусарівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Пенсіонер за інвалідністю. Заарештований 2 квітня 1938 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито Барвінківським РВ НКВС 26 травня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДОРКА Август Михайлович народився 1911 р. у с. Горщик Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кругляківка Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник будівництва на ст. Красний Лиман Півд. залізниці. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 червня 1959 р.

ДОРКА Іонат Михайлович народився 1913 р. у с. Горщик Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кругляківка Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник будівництва на ст. Куп'янськ Північно-Донецької залізниці. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 червня 1959 р.

ДОРН Юліус Августович народився 1886 р. у с. Крупошин Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кругляківка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 12-річчя Жовтня. У 1935 р. в ад-

міністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 31 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 червня 1959 р.

ДОРОЖКО Михайло Павлович народився 1890 р. у с. Заміське Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт. Проживав у с. Баранове Валківського р-ну Харківської обл. Учитель СШ. Заарештований 2 березня 1938 р. як член к.-р. організації, у минулому білий офіцер (статті 54^9, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 13 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 листопада 1957 р.

ДОРОНІН Олексій Дем'янович народився 1915 р. у с. Петрівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Панютине Лозівського р-ну Харківської обл. [Робітник ст. Панютине Півд. залізниці]. Заарештований транспортною прокуратурою 5-ї дільниці Півд. залізниці 19 вересня 1937 р. за шкідництво на залізничному транспорті (ст. 54^9 КК УРСР), справу не завершено.

ДОРОФЕЄВ Опанас Іванович народився 1885 р. у с. Петрівка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Панютине Лозівського р-ну Харківської обл. Робітник ПВРЗ. У 1932—1934 рр. позбавлений виборчих прав. Заарештований 11 лютого 1938 р. як куркуль, що приховував свій соціальний стан під час вступу на залізничний транспорт та за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 24 червня 1938 р. засуджений до 8 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Справу закрито транспортним прокурором Лозівської дільниці Півд. залізниці 1 серпня 1939 р. (статті 197 ч. 2, 221 ч. 2 КПК УРСР).

ДОРОХОВ Ілля Оникійович народився 1870 р. у с. Глазунівка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Глазунівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1931 р. за к.-р. діяльність засуджений на 5 років заслання. Заарештований 15 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), 24 жовтня 1937 р. справу направлено на розгляд судової трійки ХОУ НКВС. Рішення у справі відсутнє. Балаклійським РВ НКВС 28 березня 1941 р. справу передано до 1-го спецвідділу для зберігання в архіві з огляду на похилий вік обвинуваченого.

ДОРОШ Йосип Дмитрович народився 1898 р. у с. Рудня-М'яколовицька Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Максимівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний прапор». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 31 грудня 1937 р. як член к.-р. організації (статті 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 липня 1989 р.

ДОРОШ Потап Опанасович народився 1894 р. у с. Рудня-М'яколовицька Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Максимівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Незаможник». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 8 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 грудня 1963 р.

ДОРОШЕНКО Григорій Карпович народився 1903 р. на хут. Волковиський Лохвицького пов. Полтавської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Волковиський Сенчанського р-ну Полтавської обл. Робітник ст. Ромни Півд. залізниці. Заарештований 24 червня 1938 р. як член к.-р. диверсійної повстанської організації (статті 54^1 п. «а», 54^8, 54^9 через ст. 17, 54^{11} КК УРСР), справу закрито ДТВ ГУДБ НКВС Півд. залізниці 26 травня 1941 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ДОРОШЕНКО Григорій Федорович народився 1908 р. у с. Путників Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник цукрозаводу. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 26 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Самартабі в Куйбишевському краї. Реабілітований 27 листопада 1959 р.

ДОРОШЕНКО Микола Васильович народився 1881 р. у м. Глухів Глухівського пов. Чернігівської губ. Росіянин, з дворян, освіта вища,

позапарт., у 1903—1908 рр. член РСДРП. Проживав у Харкові. Безробітний, за фахом економіст. Заарештований 26 листопада 1937 р. як агент іноземної розвідки (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 23 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 січня 1959 р.

ДОРОШЕНКО Никифор Григорович народився 1904 р. у с. Нова Водолага Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Стара Водолага Нововодолазького р-ну Харківської обл. Робітник водокачки. Заарештований 17 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалами комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР від 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) і особливої наради при НКВС СРСР від 11 лютого 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Після звільнення з-під варти проживав у с. Нова Водолага Валківського р-ну Харківської обл. Реабілітований 6 травня 1963 р.

ДОРОШЕНКО Петро Варфоломійович народився 1882 р. у м. Чугуїв Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Священик. Заарештований 23 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 березня 1989 р.

ДОРОШЕНКО Федір Захарович народився 1898 р. на хут. Джгун Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт., у 1924—1934 рр. член ВКП(б). Проживав на хут. Верхня Озеряна Харківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Харківського міського партійного комітету. Заарештований 6 травня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 25 серпня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

ДОРОШЕНКО Федір Трохимович народився 1895 р. у с. Корбині Івани Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Корбині Івани Богодухівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 17-го Партз'їзду. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 26 жовтня 1937 р. за добровільну службу в денікінській армії, як розкуркулений, та за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 18 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 13 квітня 1989 р.

ДОРОШЕНКО Федір Федорович народився 1883 р. на хут. Путників Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Заоскілля Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник Куп'янського цукрового заводу. Заарештований 8 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію та дискредитацію т. Сталіна (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 25 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 жовтня 1989 р.

ДОРОШИН Абрам Давидович народився 1888 р. у с. Єфремівка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Єфремівка Олексіївського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 12-річчя Жовтня. Заарештований 10 лютого 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 8 травня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

ДОРФМАН Єлизавета Наумівна народилася 1903 р. у с. Краснопіль Житомирського пов. Волинської губ. Єврейка, з торговців, освіта початкова, позапарт., у 1922—1937 рр. член ВКП(б). Проживала в Харкові. Юрисконсульт дирекції базарів Червонозаводського р-ну. Заарештована 10 січня 1938 р. як дружина зрадника батьківщини (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 березня 1938 р. як член сім'ї зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Акмолінському відділенні Картабу. Реабілітована 29 лютого 1956 р.

ДОСИЧОВ Семен Васильович народився 1888 р. у с. Августово Бєлгородського пов. Курської губ. Росіянин, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Телеграфіст-апаратник Центрального телеграфу. Заарештований 24 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і Харківським облсудом 14 січня 1938 р. засуджений на 4 роки позбавлення волі з пораженням у правах на 2 роки. Верховним Судом УРСР 13 березня 1938 р. справу повернено на дослідування, 18 січня 1939 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд. Справу закрито прокуратурою Харківської обл. 24 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) з анулюванням підписки про невиїзд.

ДОСКАЛОВ Микола Іванович, див. *ДАСКАЛОВ (Доскалов) Микола Іванович.*

ДОСКОЧИНСЬКИЙ (Доскучинський) Василь Андрійович народився 1888 р. у с. Стіль-

ське Жидачівського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Русин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Миколо-Комишувата Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Леніна. Заарештований 12 вересня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 13 січня 1961 р.

ДОСТАЛИК Євген Францович народився 1885 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Чех, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Товарознавець Української контори Головсільмашу. Заарештований 16 березня 1938 р. як агент німецької розвідки (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 листопада 1957 р.

ДОСЬКО (Дацько) Іван Іванович народився 1865 р. у с. Березовець [Мінської губ.]. Білорус, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник, пенсіонер. У 1926 р. нарсудом Балаклійського р-ну як куркуль засуджений на 1 рік позбавлення волі, у тому ж році вирок скасовано. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 4 березня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито Балаклійським РВ НКВС 18 березня 1938 р. (статті 4 п. «д», 197 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДОЦЕНКО Анатолій Йосипович народився 1899 р. у слоб. Котельва Охтирського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Технік-кошторисник Діпроміста. У 1921 р. Богодухівським політбюро позбавлений волі на 3 роки. Заарештований 3 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію та як білий офіцер у минулому (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Бамтабі. Реабілітований 20 червня 1989 р.

ДОЦЕНКО Володимир Гнатович народився 1906 р. у міст. Люботин Валківського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Барвінкове Барвінківського р-ну Харківської обл. Завідувач лабораторії бази Управління державних резервів. Заарештований [27 червня] 1938 р. за антирад. підривну діяльність (статті 54^{7}, 54^{11} КК УРСР), справу за цими статтями закрито слідчастиною УНКВС по Харківській обл. 15 липня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти на підписку про невиїзд. Справу направлено на дослідування та притягнення до відповідальності за статтями 97, 99 КК УРСР.

ДОЦЕНКО Георгій Дмитрович народився 1898 р. і проживав у Харкові. Українець, з міщан, освіта середня, позапарт. Плановик Харківської фабрики музичних інструментів. Заарештований 20 квітня 1938 р. як член к.-р. військової бойової білогвардійської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 23 травня 1958 р.

ДОЦЕНКО Дмитро Євграфович народився 1876 р. у с. Моначинівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1930 р. розкуркулений і висланий до Північного краю на 5 років. Заарештований 9 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 23 травня 1989 р.

ДОЦЕНКО Єлисей Лазарович народився 1898 р. у с. Моначинівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Моначинівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Стрілочник ст. Моначинівка Північно-Донецької залізниці. Заарештований 13 січня 1938 р. за службу в Білій армії та антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито ДТВ ГУДБ НКВС Північно-Донецької залізниці 17 грудня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ДОЦЕНКО Іван Євграфович народився 1890 р. у с. Моначинівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник цукрового заводу. Заарештований 22 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 16 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Після звільнення з-під варти проживав у м. Куп'янськ. Реабілітований 28 грудня 1962 р.

ДОЦЕНКО Костянтин Іванович народився 1896 р. у м. Катеринослав Катеринославської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач

складу Стандартдержвидаву. Заарештований 23 лютого 1938 р. за антирад. агітацію та приналежність до білогвардійської к.-р. організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 2 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 9 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 березня 1989 р.

ДОЦЕНКО Марія Василівна народилася 1894 р. у м. Катеринослав Катеринославської губ. Українка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 7 січня 1938 р. за наказом НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р. і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 березня 1938 р. як член сім'ї зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбувала в Акмолінському відділенні Картабу. Ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від 6 лютого 1952 р. судимість знято. Реабілітована 24 вересня 1957 р.

ДОЦЕНКО Микола Федорович народився 1901 р. у с. Моначинівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник ковбасної фабрики. Заарештований 7 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1989 р.

ДОЦЕНКО Федір Іванович народився 1887 р. у с. Павлівка Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер автоколони Укршляхбуду. Заарештований 26 лютого 1938 р. як член к.-р. організації та за участь у гетьманському русі (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 січня 1960 р.

ДОЦІЙ Микола Петрович народився 1897 р. у с. Новосельці Перемишлянського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Золочів Золочівського р-ну Харківської обл. Народний слідчий Золочівської районної прокуратури. Заарештований 22 липня 1938 р. за шпигунство (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 травня 1989 р.

ДОЧИНСЬКИЙ Іван Іванович, див. *ДИЧИНСЬКИЙ (Дочинський) Іван Іванович.*

ДОЯН (Дуян) Ернест Генріхович народився 1905 р. у с. Сербинівка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Терни Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Терни». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 листопада 1963 р.

ДРАБИНКА Костянтин Артемович народився 1887 р. у с. Василівка Полтавського пов. Полтавської губ. Українець, з робітників, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер Полтавської взуттєвої фабрики № 12. У 1920 р. 5 міс. під слідством Харківської губЧК як есер. Заарештований 2 лютого 1938 р. як член підпільної антирад. есерівської організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 січня 1957 р.

ДРАГАЛЬЧУК Кузьма Тимофійович народився 1872 р. у с. Лопатичі Овруцького пов. Волинської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Руський Орчик Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Постишева. В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 23 грудня 1937 р. за шпигунство на користь Польщі та к.-р. агітацію (статті 54^{6}, 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 червня 1958 р.

ДРАГАЛЬЧУК Михайло Кузьмич народився 1907 р. у м. Олевськ Овруцького пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Руський Орчик Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Постишева. В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 23 грудня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 червня 1958 р.

ДРАГАН Зиновій Омелянович народився 1905 р. у с. Софіївка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Нове Пригоже Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний шлях». Заарештований 10 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Справу закрито УНКВС по Харківській обл. у липні 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДРАГАН Леонтій Омелянович народився 1907 р. у с. Софіївка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Пригоже Барвінківського р-ну Харківської обл. Кустар-чоботар. Розкуркулений. Заарештований 10 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Справу закрито УНКДБ по Харківській обл. 15 травня 1941 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ДРАГОМАНІДІ Іван Пантелеймонович народився 1885 р. у м. Афіни, Королівство Греція. Грек, з торговців, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Продавець гастроному Союзпродмагу. Заарештований 15 грудня 1937 р. за шпигунство (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

ДРАГОМАНІДІ Костянтин Іванович народився 1911 р. і проживав у Харкові. Грек, із селян, освіта початкова, позапарт. Продавець гастроному Хаторгу. Заарештований 15 грудня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 9 жовтня 1989 р.

ДРАГОМИРЕЦЬКИЙ Антон Григорович народився 1887 р. у с. Нововолодимирівка Житомирського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт., у 1906—1920 рр. член УСДРП, у 1920—1924 рр. член УКП, у 1925—1936 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Технічний керівник деревообробної фабрики ім. Халтуріна. Заарештований 27 жовтня 1937 р. як один з керівників відродженої в Україні укапістської антирад. терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і трійкою при Київському облуправлінні НКВС УРСР 31 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 січня 1938 р. у Києві. Реабілітований 17 серпня 1989 р.

ДРАЖЕВСЬКИЙ Артемій Миколайович народився 1879 р. у с. Новоглухів Куп'янського пов. Харківської обл. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач фінансової секції пивзаводу «Нова Баварія». У 1927 р. висланий за межі України на 3 роки. Заарештований 2 серпня 1937 р. за к.-р. націоналістичну агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Владивостоцькому відділенні Північсхідтабу. Постановою слідчастини УНКВС по Харківській обл. від 16 лютого 1940 р. рішення особливої трійки змінено, термін покарання знижений до 3 років ВТТ. Реабілітований 15 квітня 1958 р.

ДРАНИК Іван Миколайович народився 1902 р. у м. Богодухів Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Конгресівка Золочівського р-ну Харківської обл. Статистик цукрового заводу. Заарештований 29 квітня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито прокуратурою Золочівського р-ну 30 квітня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДРАПАК Андрій Миколайович народився 1900 р. у с. Лісоводи Кам'янець-Подільського пов. Подільської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Різникове Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Заповіт Ілліча». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР від 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі в концтаборі на 10 років. Термін покарання відбував у Північсхідтабі, де й помер 28 грудня 1941 р. Реабілітований 3 серпня 1989 р.

ДРАПАК Семен-Максим Федорович народився 1906 р. у с. Лісоводи Кам'янець-Подільського пов. Подільської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Різникове Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Заповіт Ілліча». У 1931 р. розкуркулений. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. шпигунську і розвідувальну

діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалами комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР від 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) і особливої наради при НКВС СРСР від 28 січня 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Унжтабі. Звільнений з-під варти 15 вересня 1945 р., з 11 червня 1946 р. працював в Унжтабі заступником начальника виробництва на ст. Сухобезводна Горьківської обл. Реабілітований 20 червня 1959 р.

ДРАПАЛЮК Михайло Андрійович народився 1893 р. у м. Лубни Лубенського пов. Полтавської губ. Українець, із службовців, освіта незакінчена вища, позапарт., у минулому член ВКП(б). Проживав у Харкові. Начальник планово-виробничого відділу ХТЗ. Заарештований 15 липня 1938 р. як член антирад. організації (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 22 листопада 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДРАПКІН Мордух Танхільович народився 1890 р. у м. Херсон Херсонської губ. Єврей, з міщан, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Головний бухгалтер Червонозаводської контори тресту ресторанів. Заарештований 23 травня 1938 р. як член антирад. шпигунської сіоністської організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 23 березня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДРАТ Гуго Густавович народився 1907 р. у с. Хотиж Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Улянівка Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Шлях Леніна». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 30 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 липня 1989 р.

ДРАЧ Сисой Кіндратович народився 1889 р. у с. Хатки Миргородського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у с. Парасковія Старовірівського р-ну Харківської обл. Учитель СШ. Заарештований 1 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УСРР), справу закрито Олексіївським РВ ДПУ 15 серпня 1931 р. (статті 4, 197 ч. 2 КПК УСРР). Заарештований 3 березня 1938 р. як член к.-р. націоналістичної військової організації та за антирад. роботу (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 січня 1963 р.

ДРАЧКОВСЬКИЙ Іван Войцехович народився 1888 р. у м. Городок Кам'янець-Подільського пов. Подільської губ. Поляк, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав і працював у радгоспі «Червона хвиля» у Великобурлуцькому р-ні Харківської обл. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 24 листопада 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 12 вересня 1959 р.

ДРАЧОВ Василь Матвійович народився 1903 р. у с. Климівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, член ВКП(б). Служив у м. Новосибірськ Новосибірської обл. Політрук 234-го конвойного полку НКВС. Заарештований 14 листопада 1937 р. як член троцькістської організації та за к.-р. діяльність (ст. 58^{1} п. «б», 58^{6} через ст. 17, 58^{8}, 58^{11} КК РРФСР), справу закрито ОВ ГУДБ НКВС Сибірського військокругу 9 листопада 1939 р. (статті 204 п. «б» КПК РРФСР, 6 КК РРФСР). Звільнений з-під варти 10 листопада 1939 р.

ДРАЧУК Леонід Гнатович народився 1900 р. у м. Луцьк Луцького пов. Волинської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рижове Харківського р-ну Харківської обл. Помічник бухгалтера заводу ім. Леніна. Заарештований 10 жовтня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

ДРАЧУК Пелагея (Поліна) Платонівна, див. *ГЛАДКА (Драчук) Пелагея (Поліна) Платонівна.*

ДРЕБІНСЬКА Дора, див. *ДРИБІНСЬКА (Дребінська) Дора.*

ДРЕВЕЦЬКА Меланія Іванівна народилася 1884 р. у с. Сестринівка Бердичівського пов. Київської губ. Українка, із селян, неписьмен., позапарт. Проживала у с. Загризове Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 12-річчя Жовтня. Заарештована 23 жовтня 1937 р. як дружина репре-

сованого (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), померла 3 жовтня 1938 р. у Харківській в'язниці. Справу закрито УНКВС по Харківській обл. 2 квітня 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР).

ДРЕВЕЦЬКИЙ Йосиф Петрович народився 1883 р. у с. Чернявка Липовецького пов. Київської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Загризове Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Заможне життя». Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 13 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 24 вересня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 3 серпня 1989 р.

ДРЕВІНГ Володимир Еммануїлович народився 1885 р. у м. Двінськ Двінського пов. Вітебської губ. Німець, з робітників, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у Харкові. Технолог ХЕТЗу. Заарештований 9 грудня 1930 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УСРР), справу закрито Харківським оперсектором ДПУ 9 березня 1931 р. (ст. 198 КПК УСРР). Заарештований 1 жовтня 1937 р. за розвідувальну та диверсійну діяльність на користь Німеччини (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00439 від 25 липня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 19 травня 1959 р.

ДРЕВІНГ Ольга Семенівна народилася 1893 р. у м. Калуга Калузької губ. Росіянка, з дворян, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 14 листопада 1937 р. як дружина засудженого за шпигунство на користь Німеччини (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована 21 березня 1989 р.

ДРЕВНЯК Антон Станіславович народився 1915 р. у с. Судмонт Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Улянівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 1 січня 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 20 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 24 вересня 1960 р.

ДРЕВНЯК Іван Станіславович народився 1912 р. у с. Гущинці Вінницького пов. Подільської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Дар-Надежда Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 1 січня 1938 р. як член к.-р. організації (статті 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 3 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 21 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 24 вересня 1960 р.

ДРЕВУС (Древс) Андрій Михайлович народився 1895 р. у с. Горщик Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кругляківка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 12-річчя Жовтня. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 червня 1959 р.

ДРЕГЕР (Дрейгер) Рейгнольд Данилович народився 1907 р. у кол. Острівка Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Горький Шевченківського р-ну Харківської обл. Залізничний робітник ст. Булацелівка Півд. залізниці. Заарештований 21 січня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 14 жовтня 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Реабілітований 13 березня 1989 р.

ДРЕГЕР Теодор Юліусович народився 1906 р. у с. Мусіївка Сквирського пов. Київської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новомиколаївка Шевченківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 2-ї П'ятирічки. В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 24 грудня 1937 р. за к.-р. фашистську агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 липня 1989 р.

ДРЕЙЄР Олександр Емілійович народився 1881 р. у м. Феллін Феллінського пов.

Ліфляндської губ. Німець, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач хімічної лабораторії Харківської міської санстанції. Заарештований 5 листопада 1937 р. як агент іноземної розвідки (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 22 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 серпня 1989 р.

ДРЕЙКАНТ Альберт Кристопович народився 1897 р. у садибі Яунчем Фрідріхштадського пов. Курляндської губ. Латвієць, із селян, освіта середня спеціальна, у 1919—1922 рр. член РКП(б), у 1924 р. кандидат у члени РКП(б), у 1925—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Слухач курсів політвідділу Півд. залізниці. Заарештований 24 грудня 1937 р. згідно з телеграмою наркома внутрішніх справ УРСР з подальшим направленням під спецконвоєм до Києва в розпорядження 3-го відділу НКВС УРСР і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 лютого 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 лютого 1938 р. [у Києві]. Реабілітований 21 березня 1961 р.

ДРЕЙМАН Август Францович народився 1891 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1924—1934 рр. член ВКП(б), з 1934 р. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у Харкові. Майстер ХЕТЗу. Заарештований 4 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 січня 1957 р.

ДРЕЙМАН Карл Петрович народився 1897 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1926—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Кіномеханік Будинку техніки. Заарештований 30 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалами комісії НКВС СРСР та прокурора СРСР від 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) і особливої наради при НКВС СРСР від 16 лютого 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у м. Томськ Новосибірської обл. Справу закрито особливою нарадою при НКВС СРСР 21 березня 1942 р. зі звільненням з-під варти. Помер 5 лютого 1945 р. на ст. Кривошеєво Новосибірської обл.

ДРЕЙМАН Петро Францович народився 1895 р. у Вольмарському пов. Ліфляндської губ. Латвієць, із селян, освіта початкова, член ВКП(б) з 1930 р. Проживав у Харкові. Інструктор планового відділу ХЕМЗу. Заарештований 4 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 січня 1957 р.

ДРЕКСЛЕР Юрій Соломонович народився 1904 р. у м. Лодзь Лодзинського пов. Петроковської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Кравець майстерні індпошиву «Пасаж». Заарештований 13 серпня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1989 р.

ДРЕЛІНГ Валеріан Антонович народився 1904 р. у м. Дрисса Дриссенського пов. Вітебської губ. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав на ст. Юсупово Півден. залізниці в Ракитянському р-ні Курської обл. Черговий по станції. Заарештований 16 грудня 1937 р. за шпигунську діяльність на користь іноземної розвідки (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Крастабі, де й помер 19 серпня 1942 р. Реабілітований 7 серпня 1958 р.

ДРЕШЕР Мар'ян Йосифович народився 1889 р. у м. Тарнув Тарнувського пов. провінції Західна Галичина Австро-Угорської імперії. Поляк, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гути Богодухівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Калініна. Заарештований 13 серпня 1937 р. за антирад. діяльність і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 23 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 6 червня 1959 р.

ДРИБІНСЬКА (Дребінська) Дора Натанівна народилася 1899 р. у м. Гродно Гродненської губ. Єврейка, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Керівник групи оподаткування Харківського облфінвідділу. Заарештована 5 жовтня 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ

ХОУ НКВС 9 грудня 1937 р. за недоведеності обвинувачення зі звільненням з-під варти.

ДРИВІНСЬКИЙ Фрідріх Вільгельмович народився 1894 р. у кол. Валки Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Чоботар взуттєвої фабрики «Друзі дітей». Заарештований 4 березня 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 2 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 7 травня 1963 р.

ДРИГА Василь Іванович народився 1892 р. у с. Перекіп Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1920—1922 рр. член РКП(б). Проживав у Харкові. Без певних занять. Заарештований 31 січня 1938 р. за к.-р. діяльність (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^2, 54^7, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 грудня 1958 р.

ДРИГА Василь Якович народився 1893 р. у с. Погромець Валуйського пов. Воронезької губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Пенсіонер. Заарештований 8 червня 1938 р. як член к.-р. повстанської організації (статті 54^9, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 19 березня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти. На 1964 р. проживав у с. Погромець Валуйського р-ну Бєлгородської обл.

ДРИГА Григорій Іванович народився 1896 р. у с. Перекіп Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у с. Перекіп Валківського р-ну Харківської обл. Учитель. Заарештований 17 березня 1938 р. як член антирад. української націоналістичної терористичної організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^2, 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 грудня 1958 р.

ДРИГА Митрофан Микитович народився 1904 р. у с. Новоіванівка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новоіванівка Петрівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Шевченка. Заарештований 22 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. На 1965 р. проживав у м. Торез Донецької обл. Реабілітований 16 квітня 1965 р.

ДРИЗУЛЬ Ян Едуардович народився 1892 р. у с. Славітес Валкського пов. Ліфляндської губ. Латвієць, із селян, освіта незакінчена вища, член ВКП(б) з 1919 р. Проживав у Харкові. Приймальник відділу техконтролю заводу № 183. Заарештований 4 грудня 1937 р. за підозрою у розвідувальній діяльності (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1989 р.

ДРИЛЬ Дмитро Максимович народився 1899 р. у с. Білий Колодязь Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Профінтерн Вовчанського р-ну Харківської обл. Робітник радгоспу «Профінтерн». У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. У 1930 р. висланий до Північного краю. Заарештований 27 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 2 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 3 листопада 1967 р.

ДРІЗНЕР Ассаф Рудольфович народився 1909 р. у с. Близниця Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Антонівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний прапор». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 29 грудня 1937 р. за к.-р. антидержавну діяльність (статті 54^6, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1989 р.

ДРІЗНЕР Олександр Самійлович народився 1907 р. у с. Крем'янка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Антонівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. Заарештований 20 січня 1938 р. як член к.-р. націоналістичної організації (статті 54^2, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), 27 лютого 1939 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд. Справу закрито прокуратурою Харківської обл. 8 жовтня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) з анулюванням підписки про невиїзд.

ДРІЗНЕР Рудольф Якович народився 1883 р. у с. Добринь Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта

початкова, позапарт. Проживав у с. Антонівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний прапор». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. як прибічник фашистської Німеччини та за антидержавну к.-р. діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 14 квітня 1989 р.

ДРІЗНЕР Самуїл Фрідріхович народився 1879 р. у кол. Писарівка Житомирського пов. Волинської губ. Німець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Антонівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний прапор». У адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. як прибічник фашистської Німеччини та за антидержавну к.-р. діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 квітня 1989 р.

ДРІТОВ Василь Іванович народився 1904 р. у с. Сандата Медвеженського пов. Ставропольської губ. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач складу матеріалів велозаводу. Заарештований 19 квітня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 20 березня 1939 р. засуджений на 2 роки позбавлення волі з обмеженням прав на 3 роки. Справу закрито судовою колегією Верховного Суду УРСР 17 липня 1939 р. (ст. 347 КПК УРСР).

ДРОБАХ Ганна Семенівна народилася 1891 р. і проживала у Харкові. Росіянка, з міщан, освіта середня, позапарт. Рахівник Харківського центрального телеграфу. Заарештована 2 серпня 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 9 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляна 17 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітована 1 вересня 1989 р.

ДРОБАХА Данило Трохимович народився 1893 р. у м. Куп'янськ Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Експедитор районного відділення Хаторгу. Заарештований 8 березня 1938 р. за к.-р. розвідувальну діяльність на користь іноземної держави (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 липня 1960 р.

ДРОБИНСЬКИЙ Трохим Костянтинович народився 1885 р. у с. Колодязне Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Колодязне Дворічанського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. Заарештований 9 березня 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 квітня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 19 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 березня 1989 р.

ДРОБИШЕВСЬКИЙ Тимофій Сергійович народився 1907 р. у с. Малков Гомельського пов. Могильовської губ. Білорус, із селян, освіта неповна середня, позапарт., член ВЛКСМ з 1928 р., до 1937 р. член ВКП(б). Проживав у с. Рогань Харківського р-ну Харківської обл. Штурман авіабригади 9-ї військової школи льотчиків і льотспостерігачів. Заарештований 4 листопада 1937 р. за шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 23 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 10 липня 1959 р.

ДРОБІТЬКО Григорій Андрійович народився 1871 р. у с. Добровілля Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1918—1919 рр. член РКП(б), у 1930—1931 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Башилівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Завідувач хати-лабораторії колгоспу ім. Комінтерну. У 1920 р. під слідством за шпигунську діяльність і зв'язок з Добровольчою армією Денікіна. Заарештований 24 лютого 1938 р. як член антирад. угруповання та за антирад. шкідницьку діяльність (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і Харківським облсудом 21 березня 1939 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 3 роки позбавлення волі. Ухвалою Верховного Суду УРСР від 26 червня 1939 р. термін покарання визначено 1 рік 5 міс., з урахуванням попереднього ув'язнення звільнений з-під варти. Реабілітований 28 жовтня 1993 р.

ДРОБІТЬКО Онисія Іллівна народилася 1907 р. у м. Кобеляки Кобеляцького пов. Полтавської губ. Українка, з робітників, освіта неповна середня, з 1925 р. член ВЛКСМ,

у 1930 р. кандидат у члени ВКП(б), з 1931 р. член ВКП(б). Проживала в Харкові. Домогосподарка. Заарештована 5 вересня 1937 р. як дружина засудженого члена антирад. троцькістсько-терористичної організації (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 лютого 1938 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Мордовській АРСР та Інттабі в Комі АРСР. У 1946 р. під слідством за підозрою в написанні анонімного листа антирад. націоналістичного змісту (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР). На 1956 р. проживала в м. Рівне Рівненської обл. Реабілітована 28 грудня 1956 р.

ДРОБІТЬКО Тимофій Андрійович народився 1882 р. у с. Добровілля Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Добровілля Близнюківського р-ну Харківської обл. Селянин-одноосібник. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 2 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію шляхом поширення чуток про загибель рад. влади, використовуючи для цього «релігійний дурман» (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бамтабі в Читинській обл. Реабілітований 14 січня 1994 р.

ДРОБОТОВ Михайло Йосипович народився 1901 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з міщан, освіта неповна середня, позапарт. Старший бухгалтер будівництва Північно-Донецького водогону у с. Кочеток Чугуївського р-ну Харківської обл. Заарештований 12 квітня 1938 р. за шпигунську діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 квітня 1938 р. (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 грудня 1957 р.

ДРОБ'ЯЗКО Василь Степанович народився 1894 р. у с. Хотімля Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Хотімля Вовчанського р-ну Харківської обл. Рахівник лікарні. Розкуркулений. Заарештований 17 жовтня 1937 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 26 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бамтабі. Справу закрито ЕКУ УНКВС по Харківській обл. 15 листопада 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДРОБ'ЯЗКО Опанас Іванович народився 1906 р. у с. Попівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Попівка Красноградського р-ну Харківської обл. Робітник 2-ї будівельної дільниці НКВС на ст. Балки Півд. залізниці. У 1929 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 23 травня 1989 р.

ДРОГІН Іван Овсійович народився 1904 р. у с. Сенькове Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав і працював чорноробом у 1-му відділенні радгоспу «Червона хвиля» Великобурлуцького р-ну Харківської обл. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 14 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію, невдоволення нормами виробітку та підпискою на позику (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 29 червня 1989 р.

ДРОГМИРЕЦЬКИЙ Вікентій Іванович народився 1879 р. у с. Ротмістрівка Липовецького пов. Київської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав на хут. Бобрівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Сторож на будівництві залізничної колії Червоний Лиман — Куп'янськ. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 4 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 24 вересня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 12 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 9 липня 1958 р.

ДРОЖАНИКОВ Іван Олексійович народився 1887 р. у с. Покровське Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Сторож артілі «Металіст». Сільськогосподарське майно конфісковане. У 1932 р. за ст. 97 КК УСРР засуджений на 5 років позбавлення волі, у 1935 р. звільнений з-під варти. Заарештований 4 травня 1938 р. як член к.-р. націоналістичної організації та за к.-р. діяльність (статті 54^{2}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 березня 1958 р.

ДРОЖЖИН Петро Михайлович народився 1896 р. у с. Любимовка Курської губ. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав на ст. Рогозянка Півд. залізниці. Колійний майстер. Заарештований 13 лютого 1938 р. як член к.-р. шкідницької організації (статті 54^7, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 15 квітня 1939 р. (ст. 56^{30} п. «а» ч. 1 КК УРСР) засуджений до 1 року 2 міс. позбавлення волі із зарахуванням терміну попереднього ув'язнення в строк покарання. Звільнений з-під варти 16 квітня 1939 р. Ухвалою залізничної колегії Верховного Суду СРСР від 13 серпня 1939 р. вирок лінсуду скасовано, справу закрито.

ДРОЖЖИН Степан Федорович народився 1883 р. у с. Толстий Луг Суджанського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Складач поїздів ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 4 червня 1938 р. як член к.-р. повстанської організації (статті 54^2 через ст. 20, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і Харківським облсудом 21 червня 1939 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений до 3 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням прав на 2 роки. Ухвалою Верховного Суду СРСР від 8 березня 1940 р. вирок суду скасовано, справу закрито.

ДРОЖИН Спиридон Іванович народився 1905 р. у м. Бердянськ Бердянського пов. Таврійської губ. Росіянин, з робітників, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Заступник начальника інструментального цеху заводу «Серп і молот». Заарештований 9 жовтня 1937 р. за шпигунство та к.-р. троцькістську пропаганду (статті 54^6, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 19 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. На 1956 р. проживав у м. Куйбишев Куйбишевської обл. Реабілітований 6 липня 1956 р.

ДРОЗД Василь Никифорович народився 1881 р. у с. Хвиленкове Полтавського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Сахновщина Сахновщинського р-ну Харківської обл. Сторож районного пункту Заготзерна. У 1930 р. розкуркулений і Полтавським окрсудом (ст. 54^7 КК УСРР) засуджений на 5 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років і висланням за межі Полтавського округу. 19 жовтня 1933 р. звільнений з-під варти через стан здоров'я. Заарештований 13 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Харківським облсудом 11 травня 1939 р. засуджений на 7 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 4 роки. Реабілітований 27 грудня 1993 р.

ДРОЗД (Дроздов) Тимофій Юхимович народився 1897 р. у с. Вільшана Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вільшана Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «3-й вирішальний». У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 21 квітня 1938 р. за к.-р. діяльність, участь в антирад. угрупованні (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 лютого 1962 р.

ДРОЗДИК Платон Єремійович народився 1884 р. у м. Кременчук Кременчуцького пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1924—1936 рр. член ВКП(б). Проживав у м. Білопілля Білопільського р-ну Харківської обл. Інженер планового бюро паровозного відділення ст. Білопілля Півд. залізниці. Заарештований 7 серпня 1937 р. за шкідницьку диверсійну роботу (статті 54^7, 54^9, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 3 січня 1938 р. (статті 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 4 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 11 серпня 1956 р.

ДРОЗДОВ Тимофій Юхимович, див. *ДРОЗД (Дроздов) Тимофій Юхимович.*

ДРОЗДОВИЧ Олександр Михайлович народився 1888 р. у с. Кустівці Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Книшівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник бурякорадгоспу. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 3 квітня 1938 р. за к.-р. шпигунську діяльність (статті 54^1 п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 15 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 22 листопада 1957 р.

ДРОНОВ Георгій Федорович народився 1897 р. у с. Тернова Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Планувальник ліспромгоспу. Заарештований 27 лютого 1938 р. як член націоналістичної української військової терористичної організації (статті 54^8, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^2, 54^7, 54^{11} КК УРСР) винесено ухва-

лу про розстріл. Розстріляний 26 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 4 березня 1958 р.

ДРУДЕ Бернгард Готфрідович народився 1905 р. у кол. Мирно Кам'янець-Подільського пов. Подільської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Судиха Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Петровського. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 19 січня 1938 р. за к.-р. агітацію, участь у к.-р. організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 березня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 2 березня 1962 р.

ДРУДЕ Еміль Фердинандович народився 1894 р. у с. Рисовата Заславського пов. Волинської губ. Німець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тавежня Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Сталіна. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. як член німецької націоналістичної фашистської повстанської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 лютого 1989 р.

ДРУЖИНЕЦЬ Дмитро Ілліч народився 1896 р. у с. Бітля Турківського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник перукарні Червоного Хреста при Управлінні Півд. залізниці. Заарештований 25 серпня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної організації та агент іноземної розвідки (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 22 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 листопада 1960 р.

ДРУЖИНЕЦЬ Євдокія Федорівна народилася 1901 р. у с. Новогупалівка Олександрівського пов. Катеринославської губ. Українка, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Домогосподарка, за фахом швачка. Заарештована 2 листопада 1937 р. як дружина шпигуна (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито УДБ ХОУ НКВС у березні 1938 р., звільнена з-під варти 6 квітня 1938 р.

ДРУЖИНИНСЬКИЙ Іван Петрович народився 1902 р. у с. Окуловська Тотемського пов. Вологодської губ. Росіянин, із селян, освіта вища, у 1923—1938 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Начальник планово-виробничого сектора Хартранспроекту. Заарештований 20 березня 1938 р. як член шпигунської терористичної організації, що створена за завданням німецької розвідки (статті 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито ДТВ ГУДБ НКВС Півд. залізниці 27 грудня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ДРУЖИНІН Гурій Федотович народився 1874 р. у с. Глазунівка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Глазунівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний Жовтень». У 1929 р. розкуркулений і позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 17 січня 1994 р.

ДРУЖИНІН Михайло Опанасович народився 1899 р. у с. Глазунівка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Глазунівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний Жовтень». Заарештований 8 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Нижньоамурському ВТТ. Реабілітований 26 червня 1989 р.

ДРУЖОК Трохим Якимович народився 1902 р. у с. Мар'янівка Херсонського пов. Херсонської губ. Українець, із селян, освіта вища, член ВКП(б) з 1928 р. Проживав у Харкові. Учитель СШ № 1. Заарештований 2 березня 1938 р. як член української військової націоналістичної терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 26 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 13 червня 1958 р.

ДРУШЛЯК Андрій Петрович народився 1896 р. у с. Нове Осинове Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нове Осинове Куп'янського р-ну Харківської обл. Чорнороб на будівництві ст. Красний Лиман Північно-Донецької залізниці. У 1932 р. народним судом Куп'янського р-ну за невиконання плану хлібозаготівлі висланий на 5 років на Далекий Схід. Заарештований 20 вересня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Сталінській обл. 16 жовтня 1937 р. винесено

ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 листопада 1937 р. у [м. Сталіне Сталінської обл.]. Реабілітований 4 вересня 1964 р.

ДРУШЛЯК Василь Федорович народився 1883 р. у м. Куп'янськ Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Технік ст. Куп'янськ-Вузл. Північно-Донецької залізниці. Заарештований 11 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і лінсудом Північно-Донецької залізниці 29 березня 1939 р. засуджений на 3 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований 21 червня 1993 р.

ДРЬОМОВ Дмитро Полікарпович народився 1899 р. у с. Руський Орчик Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Руський Орчик Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Леніна. У 1931 р. розкуркулений, висланий до Північного краю, у 1934 р. втік. Заарештований 7 вересня 1937 р. за к.-р. роботу (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 23 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 7 червня 1989 р.

ДРЬОМОВ Трифон Григорович народився 1890 р. у с. Руський Орчик Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Залінійне Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Шлях Леніна». Позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. Ухвалою судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 19 лютого 1930 р. (статті 54^{10}, 54^{13} КК УСРР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував на будівництві Біломорканалу та Москаналу, у 1936 р. з-під варти звільнений. Заарештований 2 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 16 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував на ст. Алакуртті Кіровської залізниці. Реабілітований 30 червня 1992 р. і 14 червня 1989 р.

ДРЮЗОВА Ганна Степанівна народилася 1888 р. у м. Білопілля Сумського пов. Харківської губ. Росіянка, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Лікар-ларинголог поліклініки № 3. Заарештована 4 жовтня 1937 р. за шпигунську діяльність на користь Німеччини (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 31 жовтня 1937 р. за відсутності складу злочину зі звільненням з-під варти.

ДУБ Павло Дмитрович народився 1896 р. у с. Андріївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Друга Балаклійського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 19 лютого 1938 р. як член підпільної повстанської організації та за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 3 листопада 1938 р. за к.-р. агітацію позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Відбував покарання в Білбалттабі. Реабілітований 29 березня 1989 р.

ДУБ Федір Миколайович народився 1896 р. у с. Топильниця Старосамбірського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ХЕМЗу. Заарештований 13 серпня 1937 р. за розвідувальну антирад. діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 24 вересня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 12 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

ДУБАС Катерина Петрівна народилася 1906 р. у с. Горошеве Замостського пов. Люблінської губ. Українка, із селян, письмен., позапарт. Проживала в Харкові. Робітниця трикотажної фабрики ім. Мікояна. Заарештована 14 листопада 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 28 квітня 1938 р. як соціально небезпечний елемент позбавлена права проживання в 15 населених пунктах на 5 років. Реабілітована 16 травня 1989 р.

ДУБЕНЕЦЬКА Лідія Амвросіївна народилася 1910 р. у с. Терпіння Мелітопольського пов. Таврійської губ. Українка, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Статистик харківської бази «Центроспілка». Заарештована 28 вересня 1937 р. як дружина члена антирад. організації правих і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 2 листопада 1937 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Реабілітована 13 липня 1956 р.

ДУБИК Микола Адамович народився 1900 р. у м. Олевськ Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Циглерівка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Спільна праця». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 21 грудня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР

№ 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 серпня 1959 р.

ДУБИНА Андрій Герасимович народився 1877 р. у с. Ковалівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Поденник. Заарештований 5 травня 1938 р. як член к.-р. націоналістичної організації та за к.-р. діяльність (статті 54^{2}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 травня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 березня 1989 р.

ДУБИНА Аркадій Федорович народився 1895 р. у с. Попівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., до 1935 р. член ВКП(б). Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Безробітний. Заарештований 14 листопада 1937 р. як член антирад. диверсійної шкідницької організації (статті 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Сталінській обл. від 28 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 27 квітня 1957 р.

ДУБИНА Іван Іванович, див. *ДУБІН (Дубина) Іван Іванович.*

ДУБИНА Іван Тимофійович народився 1896 р. у с. Новоселівка Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Новоселівка Нововодолазького р-ну Харківської обл. Стрілочник 24-го км Півд. залізниці. Заарештований 20 лютого 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і спецколегією Харківського облсуду 29 серпня 1938 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

ДУБИНА Макар Аврамович народився 1914 р. у с. Верхня Орілька Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у радгоспі «Червоний» у Олексіївському р-ні Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу. У 1929 і 1930 рр. розкуркулений. Заарештований 6 листопада 1937 р. як куркуль та за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 5 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амуртабі. Реабілітований 16 червня 1989 р.

ДУБИНІН Тимофій Омелянович народився 1888 р. у с. Хатнє Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Натирач підлоги оперного театру. Заарештований 4 жовтня 1937 р. за шпигунську діяльність на користь Німеччини (ст. 54^{6} КК УРСР), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 31 жовтня 1937 р. за недоведеності складу злочину зі звільненням з-під варти.

ДУБИНСЬКА Іда Йосифівна, див. *ВАЙНШТЕЙН (Дубинська) Іда Йосифівна.*

ДУБИНСЬКИЙ Володимир Борисович народився 1898 р. у м. Гадяч Гадяцького пов. Полтавської губ. Єврей, з капіталістів, освіта вища, у 1931—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Головний механік Харківської трикотажної фабрики НКВС. Заарештований 28 вересня 1937 р. за участь у військовій фашистській змові (статті 54^{1} п. «а», 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 9 грудня 1937 р. (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 10 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 21 грудня 1957 р.

ДУБИНСЬКИЙ Володимир Харитонович народився 1897 р. у м. Полтава Полтавської губ. Єврей, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер Харківської контори Головспоживу. Заарештований 26 березня 1938 р. як член к.-р. націоналістичної повстанської організації (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 листопада 1958 р.

ДУБИНСЬКИЙ Костянтин Петрович народився 1894 р. у с. Бугаївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Лісна Стінка Куп'янського р-ну Харківської обл. Робітник свинорадгоспу «Лісна Стінка». У 1926 р. позбавлений виборчих прав. Ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 1 вересня 1927 р. (статті 54^{10} ч. 2, 54^{11}, 56^{21} КК УСРР) позбавлений права проживання в Москві, Ленінграді, Ростові-на-Дону та Україні, а ухвалою особливої наради при колегії ОДПУ від 16 вересня 1927 р. висланий до Казахстану на 3 роки. На засланні перебував у м. Челкар Актюбінської обл. Заарештований 2 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Казанській ВТК № 1. Реабілітований 26 травня 1995 р. і 12 червня 1989 р.

ДУБИНСЬКИЙ Семен Петрович народився 1880 р. у с. Бугаївка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Бугаївка Ізюмського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Робітник». У 1927 р. розкуркулений, висланий до Північного краю. Заарештований 6 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10}

ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 19 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Казанському таборі № 1. Реабілітований 27 грудня 1993 р.

ДУБИНЧЕНКО Дмитро Іванович народився 1888 р. у с. Юнаківка Сумського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Секретар СШ № 23 до вересня 1937 р. Заарештований 27 жовтня 1937 р. як член антирад. української націоналістичної терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Помер 16 грудня 1938 р. у Північсхідтабі. Реабілітований 15 квітня 1958 р.

ДУБИНЧЕНКО Михайло Іванович народився 1884 р. у с. Юнаківка Сумського пов. Харківської губ. Українець, з кустарів, освіта вища, позапарт., у 1918 р. член партії лівих соціалістів-революціонерів, у 1919—1920 рр. член партії боротьбистів. Проживав у Харкові. Учитель СШ № 83 і 94. Заарештований 22 серпня 1937 р. за націонал-фашистську та к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 17 вересня 1937 р. (статті 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 27 квітня 1989 р.

ДУБІЛЕВСЬКИЙ Антон Олександрович народився 1881 р. у с. Волиця-Татарське Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Хатнє Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Шевченка. У 1936 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 13 серпня 1937 р. за шпигунську к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 22 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 3 серпня 1989 р.

ДУБІН (Дубина) Іван Іванович народився 1905 р. у с. Савинці Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із службовців, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Бухгалтер ІПРЗу. Заарештований 11 квітня 1938 р. як член к.-р. організації та за к.-р. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 13 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 8 квітня 1960 р.

ДУБІНІН Микола Миколайович народився 1908 р. у с. Лопазка Мглинського пов. Чернігівської губ. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Студент ХДУ. Заарештований 20 жовтня 1937 р. як член антирад. організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 березня 1989 р.

ДУБІНСЬКИЙ Олексій Іванович народився 1906 р. у с. Жидівці Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Куп'янськ Куп'янського р-ну Харківської обл. Чорнороб радгоспу Куп'янського агроіндустріального технікуму. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 4 лютого 1938 р. за к.-р. націоналістичну діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 20 квітня 1963 р.

ДУБНОВ Юхим Ізраїльович народився 1904 р. у м. Гомель Гомельського пов. Могильовської губ. Єврей, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер контори тресту їдалень. Заарештований 22 травня 1938 р. як член антирад. сіоністської групи (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 15 лютого 1939 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДУБНЯКОВ Сергій Миколайович народився 1892 р. у с. Хорошки Лубенського пов. Полтавської губ. Українець, із священнослужителів, освіта вища, позапарт. Проживав у Харкові. Науковець НДІ споруд. У 1923 р. під арештом Полтавського губвідділу ДПУ (ст. 58 КК РСФРР). Заарештований 15 жовтня 1937 р. як член к.-р. організації та за шкідництво (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 28 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДУБОВА Євгенія Володимирівна народилася 1907 р. у м. Рашков Ольгопільського пов. Подільської губ. Єврейка, із службовців, освіта неповна середня, з 1929 р. член ВКП(б). Проживала в Харкові. Інструктор масової роботи міськради Тсоавіахіму. Заарештована 28 вересня 1937 р. як учасниця військово-фашистської змови (статті 54^{1} п. «б», 54^{11} КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 8 червня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджена на 10 років позбавлення волі у ВТТ та

пораженням у правах на 5 років. Термін покарання відбувала в Івдельтабі. Ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від 11 червня 1949 р. (статті 54^{2}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) вислана на поселення. Реабілітована 23 травня 1956 р.

ДУБОВИЙ Дорофій Євдокимович народився 1894 р. у с. Вільховий Ріг Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Вільховий Ріг Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу. Заарештований 19 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 17 березня 1939 р. засуджений на 4 роки позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований 16 червня 1989 р.

ДУБОВИЙ Іван Михейович народився 1895 р. у с. Михайлівка [Олександрівського пов.] Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1920—1924 рр. член УКП, у 1927—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник 2-го тарного заводу. Заарештований 28 квітня 1938 р. як член к.-р. націоналістичної організації (статті 54^{2}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито військовою прокуратурою ХВО 25 червня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ДУБОВИЙ Роман Юхимович народився 1900 р. у с. Комісарове Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав і працював у Підсереднянському радгоспі Великобурлуцького р-ну Харківської обл. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 23 грудня 1937 р. за антирад. агітацію, пораженські погляди та терористичні наміри (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 14 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 квітня 1989 р.

ДУБОВИК Данило Прокопович народився 1904 р. у с. Цареборисів Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Червоний Оскіл Ізюмського р-ну Харківської обл. Робітник ІПРЗу. Заарештований 22 листопада 1937 р. як член японської диверсійної шпигунської організації (статті 54^{6}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Сталінській обл. 29 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 2 грудня 1937 р. у [м. Сталіне Сталінської обл.]. Реабілітований 3 березня 1959 р.

ДУБОВИК Іван Маркович народився 1896 р. у с. Сліпчиці Житомирського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта вища, член ВКП(б) з 1921 р. Проживав у с. Будьоннівка Дворічанського р-ну Харківської обл. Учитель НСШ. Заарештований 26 вересня 1937 р. за націоналістичні погляди та написання к.-р. вірша (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 20 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 15 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 20 квітня 1989 р.

ДУБОВИК Кіндрат Савелійович народився 1897 р. у с. Піски-Радьківські Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піски-Радьківські Борівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний маяк». У 1934 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 8 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію, службу в Денікіна, участь у бандах (статті 54^{2}, 54^{10} ч. 1, 56^{17} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 15 червня 1989 р.

ДУБОВИК Михайло Семенович народився 1895 р. і проживав у Харкові. Українець, з кустарів, освіта початкова, позапарт. Друкар фабрики художнього друку «Мистецтво». У 1926 р. позбавлений виборчих прав як торговець. Заарештований 2 квітня 1938 р. за антирад. агітацію та шкідницьку діяльність (статті 54^{7}, 54^{10} КК УРСР), справу закрито Харківською прокуратурою 25 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ДУБОВИК Прокопій Якимович народився 1876 р. у с. Цареборисів Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Червоний Оскіл Ізюмського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1931 р. за невиконання держзабов'язань засуджений на 6 міс. позбавлення волі. У 1933 р. за злісне невиконання хлібозаготівель засуджений на 5 років позбавлення волі. Заарештований 16 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 15 березня 1939 р. засуджений на 5 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований 25 липня 1994 р.

ДУБОВИЦЬКИЙ Михайло Борисович народився 1900 р. у м. Глухів Глухівського пов. Чернігівської губ. Єврей, з робітників, освіта середня, у 1924—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Інженер житлової дистанції Управління Півд. залізниці. Заарештований 10 жовтня 1937 р. як член к.-р. троцькістської терористичної організації та за заснування терористичної групи на ст. Лозова (статті 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 3 січня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 4 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 листопада 1956 р.

ДУБОВИЧ Ганна Павлівна народилася 1912 р. і проживала в Харкові. Росіянка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Домогосподарка. Заарештована 17 листопада 1937 р. як дружина засудженого (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.), справу закрито УДБ ХОУ НКВС 2 грудня 1937 р. у зв'язку з тим, що з чоловіком розлучена 1935 р., звільнена з-під варти 9 грудня 1937 р.

ДУБОВСЬКИЙ Борис Ілліч народився 1897 р. і проживав у Харкові. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Хорист Українського театру в м. Сталіне, будтехнік Харківсільбуду. Заарештований 10 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію в пивній (статті 54^{10} ч. 1, 70 ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 13 лютого 1938 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 5 років позбавлення волі з ураженням у правах на 2 роки. На 1961 р. проживав Харкові. Реабілітований 1 липня 1961 р.

ДУБОШИНСЬКИЙ Хаїм Юдкович народився 1878 р. у с. Піщаний Брід Єлисаветградського пов. Херсонської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Продавець Плодовочторгу. Заарештований 27 липня 1938 р. як член антирад. терористичної сіоністської організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 9 вересня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДУБРІС Федір Карлович народився 1899 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Латвієць, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник артілі «Світлосклодрук». Заарештований 28 листопада 1937 р. за розвідувальну діяльність (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 19 січня 1957 р.

ДУБРОВ Андрій Кузьмич народився 1884 р. у с. Савинці Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Савинці Савинського р-ну Харківської обл. Безробітний, за фахом тесля. Заарештований 18 вересня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 2 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 30 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 5 червня 1989 р.

ДУБРОВА Кирило Леонтійович народився 1895 р. у с. Перекіп Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Перекіп Валківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. Заарештований 3 березня 1938 р. як член антирад. української націоналістичної терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{14} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 грудня 1958 р.

ДУБРОВСЬКИЙ Іван Миколайович народився 1893 р. у с. Легостаєво Малоархангельського пов. Орловської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Начальник Дортехпостачу Півд. залізниці. Заарештований 9 вересня 1938 р. як член антирад. правотроцькістської диверсійної терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і військовою колегією Верховного Суду СРСР 27 серпня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) засуджений до розстрілу з конфіскацією особистого майна. Розстріляний 27 серпня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 30 листопада 1957 р.

ДУБРОВСЬКИЙ Ісак Григорович народився 1900 р. у м. Кролевець Кролевецького пов. Чернігівської губ. Єврей, з торговців, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Барвінкове Барвінківського р-ну Харківської обл. Комірник складу «Союзборошно». Заарештований 3 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Каргопольтабі. Реабілітований 26 червня 1989 р.

ДУБРОВСЬКИЙ Костянтин Едуардович народився 1886 р. у с. Богди Волковиського пов. Гродненської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник ст. Харків-Балашівка Півд. залізниці. Заарештований 20 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР). Розстріляний 15 листопада 1937 р. у Харкові. [на підставі наказу заступника начальника УНКВС по Харківській обл. Рейхмана Л. Й. від 14 листопада 1937 р.]. Реабілітований 14 липня 1989 р.

ДУБРОВСЬКИЙ Михайло Овсійович народився 1897 р. у м. Кролевець Кролевецького пов. Чернігівської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Картузник артілі «Комунар». Заарештований 23 червня 1938 р. за антирад. агітацію та шкідництво (ст. 54^{10} КК УРСР), справу закрито Харківською прокуратурою 25 лютого 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ДУБЧАК Адам Якович народився 1894 р. у с. Майдан Овруцького пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Копанки Зачепилівського р-ну

Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 8 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 24 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 грудня 1959 р.

ДУБЧАК Олександр Андрійович народився 1900 р. у с. Мар'ямпіль Овруцького пов. Волинської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Копанки Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. [У 1934 р. розкуркулений]. У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 23 грудня 1937 р. як член к.-р. організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 19 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 1 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 серпня 1989 р.

ДУГІН Іван Платонович народився 1906 р. у с. Мерчик Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на ст. Мерчик Півд. залізниці. Робітник заводу № 183. У 1935 р. засуджений за шпигунство на користь Польщі. Заарештований 5 листопада 1937 р. як член к.-р. шпигунської диверсійної організації (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 30 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 11 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 липня 1989 р.

ДУГІН Лаврентій Платонович народився 1897 р. у с. Старий Мерчик Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Старий Мерчик Богодухівського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Люботин Півд. залізниці. Заарештований 16 листопада 1937 р. як резидент польської розвідки (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 23 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 1 вересня 1989 р.

ДУДАКОВ Григорій Аронович народився 1897 р. у [м. Дойне] Ковенської губ. Єврей, з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1918—1922 рр. член РКП(б). Проживав у м. Чугуїв Чугуївського р-ну Харківської обл. Завідувач кіоску «Союздруку». Заарештований 9 травня 1938 р. як член к.-р. сіоністської організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і Харківським облсудом 13 червня 1939 р. виправданий.

ДУДАР Йосиф Блажейович народився 1903 р. у с. Людвіполь Рівненського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Малий Бурлук Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Хвиля революції». У 1935 р. майно конфісковане, в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 24 листопада 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 16 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 26 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 23 листопада 1967 р.

ДУДАР Сидір Петрович народився 1898 р. у с. Хролин Заславського пов. Волинської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Парасковія-Шляхове Кегичівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Жовтень». У 1935 р. в адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 10 лютого 1938 р. як соціально небеспечний елемент, за к.-р. діяльність та шпигунство (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 24 квітня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 3 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 січня 1961 р.

ДУДАР Федір Карпович народився 1902 р. у с. Графське Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Максимівка Вовчанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. Заарештований 30 березня 1938 р. як член антирад. військової есерівської організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 13 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 29 січня 1960 р.

ДУДЕНКО Олександр Михейович народився 1898 р. на ст. Мушкетове Бахмутського пов. Катеринославської губ. Росіянин [українець], з робітників, освіта початкова, позапарт., у 1920—1921 рр. член РКП(б). Проживав у Харкові. Робітник заводу № 183. Заарештований 5 листопада 1937 р. за антирад. агітацію серед робітників заводу (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. (статті 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Північсхідтабі, де й помер 31 липня 1938 р. Реабілітований 8 червня 1989 р.

ДУДЗЕНКО Андріян Олексійович народився 1895 р. у с. Нова Олександрівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Олександрівка Печенізького р-ну Харківської обл. Сільгоспробітник радгоспу «Червона хвиля» Великобурлуцького р-ну. У 1933 р. розкуркулений. Заарештований 14 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію серед робітників, агітацію проти підписки на позику (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бамтабі та Амуртабі. Реабілітований 26 червня 1989 р.

ДУДКА Роман Іванович народився 1904 р. у с. Олексіївка Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Олексіївка Лозівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. Заарештований 11 серпня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і військовим трибуналом ХВО 8 квітня 1938 р. (статті 54^{8} через ст. 17, 54^{10} ч. 1 КК УСРР) засуджений на 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований 19 травня 1992 р.

ДУДКА Яків Федорович народився 1880 р. у с. Райське Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Райське Петрівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «МТС». У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 7 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 19 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 27 червня 1989 р.

ДУДКО Єлисей Митрофанович народився 1895 р. на хут. Василівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Василівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний шлях». Заарештований 18 березня 1938 р. як член к.-р. націоналістичної організації та за к.-р. профашистську діяльність та шпигунство (статті 54^{1} п. «а», 54^{2}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 27 березня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 25 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 серпня 1958 р.

ДУДКО Лідія Харитонівна народилася 1903 р. у Києві. Українка, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Друкарка СШ № 3. Заарештована 28 серпня 1937 р. як дружина засудженого (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 2 жовтня 1937 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбувала в м. Нарим Новосибірської обл. Реабілітована 25 червня 1957 р.

ДУДКО Федір Іванович народився 1893 р. у с. Мостище Калуського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу «Здоров'я трудящих». Заарештований 26 вересня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 14 квітня 1938 р. позбавлений волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбував у Північсхідтабі. Реабілітований 26 вересня 1963 р.

ДУДКО Яків Якович народився 1895 р. с. Луплянка Волковиського пов. Гродненської губ. Білорус, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1927—1935 рр. член ВКП(б). Проживав на ст. Максимівка Півд. залізниці у Богодухівському р-ну Харківської обл. Робітник пункту Заготзерна на ст. Максимівка. Заарештований 29 вересня 1937 р. як перебіжчик з Галичини та за приховування цього факту, шпигунську та антирад. діяльність (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 16 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Картабі, де й помер 1941 р. Реабілітований 29 березня 1989 р.

ДУДКОВ Василь Васильович народився 1902 р. у с. Озеряне провінції Померанія Королівства Пруссія. Білорус, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1926—1934 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник верстатобудівного заводу ім. Молотова. Заарештований 19 січня 1938 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 березня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 10 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 липня 1989 р.

ДУДНИК Андрій Терентійович народився 1900 р. у с. Рунівщина Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рунівщина Зачепилівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Шевченка. Заарештований 9 лютого 1938 р. як член к.-р. організації (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 травня 1963 р.

ДУДНИК Михайло Євтихійович народився 1908 р. у с. Рунівщина Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта незакінчена вища, позапарт., у 1927—1928 рр. член ВЛКСМ. Проживав у с. Сидоренкове Коломацького р-ну Харківської обл. Учитель СШ. Заарештований 14 жовтня 1937 р. як член к.-р. організації (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Амуртабі. Реабілітований 8 червня 1989 р.

ДУДНИК Петро Олексійович народився 1894 р. у с. Жемчужне Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав і працював у радгоспі «Ударник» у Лозівському р-ні Харківської обл. У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 16 жовтня 1937 р. за к.-р. роботу (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 26 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 29 червня 1989 р.

ДУДНИК Сергій Демидович народився 1909 р. у с. Жемчужне Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Нова Миколаївка Лозівського р-ну Харківської обл. Помічник комбайнера Лозівської МТС. Заарештований 3 березня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито помічником Харківського облпрокурора у спецсправах 18 січня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ДУДНИК Федір Іванович народився 1885 р. у с. Григорівка Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у м. Охтирка Охтирського р-ну Харківської обл. Викладач технікуму механізації сільського господарства. Заарештований 19 квітня 1938 р. як член к.-р. української націоналістичної організації (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 21 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 31 січня 1958 р.

ДУДОЛАД Кузьма Євменович народився 1886(5) р. у с. Хотімля Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Хотімля Старосалтівського р-ну Харківського окр. Селянин-одноосібник. Позбавлений виборчих прав. У 1930 р. розкуркулений. У 1930 р. висланий до Північного краю на 3 роки. На 1937 р. проживав у с. Заводи Перші Вовчанського р-ну Харківської обл. Чорнороб цегельного заводу № 2. Заарештований 18 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 4 вересня і 30 червня 1989 р.

ДУДОЛАД Михайло Євменович народився 1877 р. у с. Хотімля Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну Харківської обл. Робітник цегельного заводу. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав і висланий за межі України. Заарештований 7 вересня 1937 р. за антирад. агітацію і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 16 жовтня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 31 травня 1995 р.

ДУДОЛАД Михайло Михайлович народився 1905 р. у с. Хотімля Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Заводи Перші Вовчанського р-ну Харківської обл. Робітник цегельного заводу № 2. У 1931 р. розкуркулений і висланий за межі району. Заарештований 20 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 15 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у м. Свободний Хабаровського краю. На 1960 р. проживав у м. Вовчанськ, працював столяром Вовчанського автопарку. Реабілітований 7 жовтня 1960 р.

ДУДУКАЛО Федір Єгорович народився 1909 р. у с. Гаврилівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Біле Куп'янського р-ну Харківської обл. Поденник. Заарештований 3 грудня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 грудня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 14 червня 1963 р.

ДУДЧЕНКО Артем Васильович народився 1904 р. у с. Ганно-Рудаєве Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Первомайське Близнюківського р-ну Харківської обл. Дорожній десятник райдорвідділу в с. Близнюки. Заарештований 8 лютого 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 7 квітня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

ДУДЧЕНКО Володимир Корнійович народився 1919 р. у с. Близнюки Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав

у с. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Рахівник їдальні на ст. Лозова Півд. залізниці. Заарештований 27 жовтня 1937 р. за шкідницьку діяльність та антирад. агітацію (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито транспортною прокуратурою созівської дільниці Півд. залізниці 15 грудня 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ДУДЧИК Володимир Миколайович народився 1891 р. у м. Гродно Гродненської губ. Білорус, із селян, освіта вища, позапарт. Проживав у с. Пісочин Харківського р-ну Харківської обл. Старший статистик Харківського велозаводу. Заарештований 31 березня 1938 р. за к.-р. пропаганду (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 29 листопада 1938 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДУКИН Микола Володимирович народився 1905 р. у міст. Балаклія Зміївського пов. Харківської губ. Українець, з торговців, освіта середня, позапарт., у 1922—1924 рр. член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Письменник, член літературного об'єднання «Плуг». Заарештований 21 березня 1938 р. як член антирад. української терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 29 жовтня 1939 р. за участь у антирад. націоналістичній організації позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Термін покарання відбував в Онегтабі, де й помер 10 жовтня 1943 р. Реабілітований 22 листопада 1957 р.

ДУКЛАУ Олександр Іванович народився 1895 р. у Санкт-Петербурзі. Латвієць, з робітників, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер 4-го Харківського колгоспного театру. Заарештований 4 грудня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 січня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 21 лютого 1959 р.

ДУЛЕНКО Савелій Макарович народився 1910 р. у с. Копанка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Без певних занять. Заарештований 11 жовтня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і Харківським облсудом 26 квітня 1939 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений на 1 рік 6 міс. позбавлення волі у ЗМУ з обмеженням прав на 1 рік. Попереднє ув'язнення зараховано як термін покарання, з-під варти звільнений. Реабілітований 20 жовтня 1993 р.

ДУЛЯ Зиновій Артемович народився 1886 р. у с. Нижня Дуванка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1920—1923 рр. член РКП(б), у 1931—1932 рр. кандидат у члени ВКП(б). Проживав у с. Стариця Вовчанського р-ну Харківської обл. Буровий майстер Вовчанського райземвідділу. Заарештований 4 серпня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР), справу закрито Вовчанським РВ НКВС 7 травня 1938 р. за станом здоров'я підслідного.

ДУМАНСЬКИЙ (Доманський) Йосиф Іванович народився 1913 р. у с. Цмівка Заславського пов. Волинської губ. Поляк, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Новобогданівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Комінтерн». В адміністративному порядку переселений з прикордонної смуги. Заарештований 20 грудня 1937 р. як член к.-р. націоналістичної польської організації та за антирад. агітацію (статті 54^{11}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 січня 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 17 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 24 лютого 1961 р.

ДУМЕР (Фалькевич) Міна Мойсеївна народилася 1897 р. у м. Дрогичин Кобринського пов. Гродненської губ. Єврейка, із службовців, освіта вища, позапарт. Проживала в Харкові. Педагог санаторію для дітей з ортопедичними захворюваннями. Заарештована 4 жовтня 1937 р. як дружина ворога народу (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 2 листопада 1937 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Сибтабі. Після звільнення з-під варти проживала в с. Беслеті Сухумського р-ну Грузинської РСР. Реабілітована 18 травня 1956 р.

ДУМКО Микола Іванович народився 1908 р. у м. Могилів-Подільський Могилівського пов. Подільської губ. Українець, з робітників, освіта середня, позапарт., у 1924—1926 рр. член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Технік-контролер заводу № 242. Заарештований 26 січня 1933 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УСРР), справу закрито прокуратурою Харківського облвідділу ДПУ УСРР 29 травня 1933 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УСРР). Заарештований 10 березня 1938 р. за шкідницьку діяльність та антирад. агітацію (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 27 квітня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

ДУМС Олексій Петрович народився 1890 р. у м. Глазманка Двінського пов. Ві-

тебської губ. Латвієць, із селян, освіта вища, у 1907—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Начальник будівельної контори Каналтресту, інженер. Заарештований 3 грудня 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 4 лютого 1938 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 лютого 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 листопада 1957 р.

ДУМЧАЙТІС Антон Петрович народився 1890 р. у м. Скира-Неман Росієнського пов. Ковенської губ. Литовець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник заводу «Трансзв'язок» ім. Кагановича. Заарештований 13 серпня 1937 р. за к.-р. пропаганду, листування з закордоном та відвідування іноземного консульства (статті 54^{10} ч. 1, 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 26 липня 1989 р.

ДУН ЮЧІ Михайло народився 1896 р. у м. Мукден, Китай. Китаєць, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1923—1929 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник радлікарні № 15. Заарештований 22 лютого 1938 р. за к.-р. шпигунську діяльність (ст. 54^6 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 31 жовтня 1938 р. (статті 54^6, 54^8, 54^9, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 листопада 1938 р. у Харкові. Реабілітований 17 жовтня 1958 р.

ДУНАЄВСЬКИЙ Петро Людвігович народився 1907 р. у Києві. Поляк, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Птахівник інкубаторної станції. Заарештований 14 лютого 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 27 квітня 1939 р. засуджений до 3 років позбавлення волі з пораженням у правах на 2 роки. Ухвалою Верховного Суду УРСР від 11 серпня 1939 р. вирок суду скасовано, справу повернено на новий розгляд зі стадії судового слідства в іншому складі суддів. Харківським облсудом 23 листопада 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

ДУНАЙ-ЧЕРТОВИЧ Станіслав Станіславович народився 1883 р. на хут. Щомислиця Мінського пов. Мінської губ. Білорус, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Помічник начальника транспортного цеху Ворошиловського коксохімічного заводу. Заарештований 24 червня 1938 р. як член меншовицької шпигунської диверсійної організації (статті 54^1 п. «а», 54^7, 54^8, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 вересня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 листопада 1989 р.

ДУНСДОРФ Густав Іванович народився 1877 р. у м. Рига Ліфляндської губ. Німець, з кустарів, освіта неповна середня, позапарт. Проживав у Харкові. Помічник бухгалтера контори будівельно-монтажного поїзда № 15. Заарештований 21 червня 1938 р. як агент польської розвідки (статті 54^6, 54^9, 54^{11} КК УРСР), помер 15 вересня 1938 р. у Харківській в'язниці № 5. Справу закрито Золочівським РВ НКВС 3 жовтня 1938 р. через смерть підслідного. Реабілітований 8 серпня 1997 р.

ДУРАКОВ Олександр Васильович народився 1906 р. і проживав у Харкові. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Робітник заводу № 183. Заарештований 4 жовтня 1937 р. за шпигунство (ст. 54^6 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 28 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00439 від 25 липня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 8 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 27 січня 1959 р.

ДУРАКОВА Ганна Андріївна народилася 1907 р. і проживала в Харкові. Українка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Табельник ХЕМЗу. Заарештована 14 листопада 1937 р. як дружина засудженого за шпигунство (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 25 травня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 3 роки. На засланні проживала в м. Аральськ Кзил-Ординської обл. Казахської РСР. На 1958 р. проживала в Харкові. Реабілітована 29 вересня 1958 р.

ДУРИХІН Яків Іванович народився 1897 р. у с. Паськівка Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Харківського кар'єрного управління. Розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 28 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 21 жовтня 1966 р.

ДУРМАНЕНКО Петро Пилипович народився 1919 р. і проживав у Харкові. Українець, із службовців, освіта середня, позапарт. Інструктор Трансенергокадрів. Заарештований 26 лютого 1938 р. як член нелегальної групи сектантів адвентистів і за проповідування на нелегальних зборах (статті 54^{10} ч. 2, 54^{11}

КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 травня 1938 р. (статті 54^{8}, 54^{10} ч. 2 КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 7 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 30 березня 1989 р.

ДУРНОКОЛЕНКО Софія Олексіївна народилася 1912 р. у с. Хлібне Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українка, з робітників, освіта неповна середня, позапарт., до 1937 р. член ВЛКСМ. Проживала у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Технік-нормувальник залізничного депо ст. Лозова Півд. залізниці. Заарештована 30 квітня 1938 р. як дружина зрадника батьківщини (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 9 серпня 1938 р. як соціально небезпечний елемент позбавлена права проживання у 15 центральних населених пунктах СРСР на 5 років. Звільнена з-під варти 19 жовтня 1938 р. На 1957 р. проживала у сел. Панютине Лозівського р-ну Харківської обл. Реабілітована 10 травня 1957 р.

ДУСЬ Євген Абрамович народився 1916 р. на ст. Шитов Китайсько-Східної залізниці. Українець, із службовців, освіта середня, позапарт., до вересня 1937 р. член ВЛКСМ. Проживав у Харкові. Студент ХІІТу. Заарештований 27 вересня 1937 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 29 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 15 листопада 1957 р.

ДУТКЕВИЧ Гліб Матвійович народився 1898 р. у с. Врублівці Кам'янецького пов. Подільської губ. Українець, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Бухгалтер-інспектор Харківського облзаготзерна. Заарештований 16 березня 1938 р. як агент румунської розвідки та за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 17 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 25 квітня 1989 р.

ДУХНИЧ Іван Дмитрович народився 1899 р. у с. Роздолля Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у Харкові. Двірник школи ім. Красіна. У 1933 р. за невиконання держзобов'язань хату конфісковано. Заарештований 28 жовтня 1937 р. як колишній куркуль, за антирад. настрої та к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 20 листопада 1937 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Амурзалізничтабі, а також на станціях Корфовська та Біра Далекосхідної залізниці. На 1950 р. проживав у м. Барвінкове Барвінківського р-ну Харківської обл. Пекар артілі «Зоря». Заарештований 25 травня 1950 р. як член ліквідованої у 1937 р. к.-р. куркульської групи та за ворожу антирад. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при МДБ СРСР від 20 вересня 1950 р. висланий на поселення до Казахстану. На засланні перебував у Джамбульській обл. Казахської РСР. Реабілітований 19 жовтня 1956 р. і 24 квітня 1989 р.

ДУХОВСЬКИЙ Микола Митрофанович народився 1897 р. у с. Кремінне Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1931—1934 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові Завторг бурякорадгоспу у сел. Чапаєве Кегичівського р-ну Харківської обл. У 1922 р. під слідством за підозрою в участі у к.-р. петлюрівській організації. Заарештований 11 березня 1938 р. як один з керівників антирад. української військової націоналістичної терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 13 квітня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 28 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 10 січня 1958 р.

ДУХОВСЬКИЙ Митрофан Гнатович народився 1868 р. у с. Сеньків Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня спеціальна, позапарт., у 1917 р. член УСДРП. Проживав у Харкові. Завідувач медпункту при Харківському інституті металів. Заарештований 18 квітня 1938 р. як член антирад. націоналістичної організації та за антирад. діяльність (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Харківським міськвідділом НКВС 8 вересня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДУШИНСЬКА Яніна Пшеніславівна народилася 1893 р. у с. Ставище Таращанського пов. Київської губ. Полька, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Піаністка гастрольної трупи харківських акторів. Заарештована 27 січня 1938 р. за зв'язок з родичами, які проживали за кордоном, к.-р. шпигунську діяльність, к.-р. агітацію (статті 54^{1} п. «а», 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 26 травня 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлена волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбувала в Північзалізничтабі. Реабілітована 29 березня 1989 р.

ДУШИНСЬКИЙ Богумил Станіславович народився 1884 р. і проживав у Харкові. По-

ляк, із службовців, освіта середня спеціальна, позапарт. Садівник ХВРЗ. Заарештований 15 грудня 1937 р. за к.-р. шпигунську діяльність на користь Польщі (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і [комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 20 лютого 1938 р. винесено ухвалу про розстріл]. Розстріляний 2 березня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 липня 1989 р.

ДУШИНСЬКИЙ Болеслав Станіславович народився 1875 р. у м. Слонім Слонімського пов. Гродненської губ. Поляк, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Діловод ст. Нова Баварія Півд. залізниці. Заарештований 14 квітня 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 вересня 1938 р. (статті 54^6, 54^9, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 жовтня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 грудня 1958 р.

ДУШИНСЬКИЙ Казимир Болеславович народився 1907 р. у с. Коломак Валківського пов. Харківської губ. Поляк, із службовців, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Берестовенька Красноградського р-ну Харківської обл. Черговий ст. Берестовенька Півд. залізниці. Заарештований 24 грудня 1937 р. як син дворянина, за зв'язок з к.-р. елементом, антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 22 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Крастабі. Реабілітований 3 березня 1989 р.

ДУШИНСЬКИЙ Михайло-Ріхард Станіславович народився 1880 р. у м. Слонім Слонімського пов. Гродненської губ. Поляк, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник депо «Жовтень» ст. Харків-Пас. Півд. залізниці. Заарештований 3 листопада 1937 р. за к.-р. пропаганду (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 14 грудня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 13 березня 1959 р.

ДУЯН Ернест Генріхович, див. *ДОЯН (Дуян) Ернест Генріхович.*

ДЬОМІН Василь Якович народився 1878 р. у с. Тополі Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., до 1937 р. член ВКП(б). Проживав на ст. Куп'янськ-Сорт. Північно-Донецької залізниці. Черговий станції. Заарештований 1 липня 1938 р. як член польської диверсійної шкідницької організації (статті 54^7, 54^9, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки по Сталінській обл. 3 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 жовтня 1938 р. у [м. Сталіне Сталінської обл.]. Реабілітований 7 червня 1957 р.

ДЬОМІН Олексій Дмитрович народився 1897 р. у с. Смородино Грайворонського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта вища, з 1920 р. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Начальник фінансового управління Харківської облспоживспілки. Заарештований 9 грудня 1937 р. як член антирад. організації правих (статті 54^7, 54^8, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою Верховного Суду СРСР 25 березня 1938 р. (статті 54^7, 54^8 через ст. 20, 54^{11} КК УРСР) засуджений на 12 років позбавлення волі в тюрмі з пораженням у правах на 5 років і конфіскацією майна. Термін покарання відбував у Норильтабі. Справу закрито Верховним Судом СРСР 19 грудня 1940 р. На 1965 р. проживав у Харкові.

ДЬОМІН Петро Костянтинович народився 1900 р. у с. Шебелинка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Міловий Яр Балаклійського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Вперед». У 1933 р. майно конфісковане. Заарештований 12 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 жовтня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 23 грудня 1960 р.

ДЬОМІНА Варвара Яківна народилася 1900 р. у с. Косилово Грайворонського пов. Курської губ. Росіянка, із священнослужителів, освіта середня, позапарт. Проживала в Харкові. Педагог обкому Шахтобуду. Заарештована 11 травня 1938 р. як дружина засудженого члена антирад. терористичної організації (наказ НКВС СРСР № 00486 від 15 серпня 1937 р.) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 2 червня 1938 р. як соціально небезпечний елемент віддана під гласний нагляд за місцем проживання на 2 роки. Реабілітована 28 жовтня 1989 р.

ДЬОМКІН Пилип Гаврилович народився 1897 р. у с. Свидник Турківського пов. провінції Східна Галичина Австро-Угорської імперії. Українець, із селян, освіта невідома, позапарт., до 1936 р. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Робітник Харківського велозаводу ім. Петровського. Заарештований 15 листопада 1937 р. за зраду батьківщини (ст. 54^1 п. «а» КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 10 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Конишевському р-ні Архангельської обл. На 1958 р. проживав

у м. Макіївка, працював у тресті «Макбуд». Реабілітований 24 жовтня 1958 р.

ДЬОМОЧКІН Микола Федорович народився 1873 р. у с. Вовчий Яр Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Без певних занять, у минулому псаломщик. Заарештований 27 жовтня 1937 р. як член к.-р. угруповання духівництва та за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 2, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 5 грудня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 грудня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 25 травня 1962 р.

ДЮЖЕНКО Василь Федорович народився 1888 р. у с. Кам'янка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кам'янка Дворічанського р-ну Харківської обл. Робітник радгоспу «Дворічний». У 1932 р. за невиконання хлібозаготівлі засуджений на 3 роки позбавлення волі з пораженням у правах на 2 роки. Заарештований 14 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 вересня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 жовтня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 4 травня 1989 р.

ДЮЗЕНДЖЯНОГЛИ Азарм (Азарій) Нерсесович народився 1896 р. у с. Дінзан, Туреччина. Вірмен, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Буфетник ресторану «Спартак». Заарештований 17 лютого 1938 р. як член антирад. бойової організації (статті 54^{6}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 березня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 28 вересня 1956 р.

ДЮКАНОВ Федір Васильович народився 1902 р. і проживав у Харкові. Росіянин, з робітників, освіта початкова, позапарт. Машиніст паровозного депо ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 16 січня 1938 р. як член к.-р. троцькістської диверсійної організації (статті 54^{7}, 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і лінсудом Півд. залізниці 2 вересня 1938 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) засуджений до 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Термін покарання відбував на ст. Медвежегорськ Кіровської залізниці. Після відбуття терміну покарання служив у рад. армії командиром мінерів 5-го саперного полку в/ч 19978. По закінченні Другої світової війни проживав у Харкові. Реабілітований 19 жовтня 1957 р.

ДЮКАРЕВ Давид Прокопович народився 1889 р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав і працював санітаром у радгоспі ім. Комінтерну у Нововодолазькому р-ні Харківської обл. Позбавлений виборчих прав. У 1929 р. розкуркулений і висланий до Північного краю на 3 роки. Заарештований 2 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 22 жовтня 1965 р.

ДЮКАРЕВ Іван Гнатович народився 1881 (1871) р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Старовірівка Третя Старовірівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Ілліча. У 1918 і 1930 рр. розкуркулений. У 1925, 1927 і 1930 рр. позбавлений виборчих прав. У 1931 р. під слідством Олексіївського РВ ДПУ за антирад. агітацію (ст. 54^{10} КК УСРР). Заарештований 2 квітня 1938 р. як член к.-р. організації та за антирад. роботу (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 7 липня 1989 р.

ДЮКАРЕВ Михайло Прокопович народився 1903 р. у с. Старовірівка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Підкопаї Нововодолазького р-ну Харківської обл. Тракторист Нововодолазької МТС. У 1931 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Ухвалою особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 10 травня 1931 р. (ст. 54^{10} КК УСРР) висланий до Північного краю на 3 роки. Заарештований 18 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 5 грудня і 14 червня 1989 р.

ДЮКОВ Василь Панасович народився 1898 р. у с. Волобуївка Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Служив у м. Ніжин Чернігівської обл. Начальник обліково-оперативного відділення складу № 80, технік-інтендант 1-го рангу. Заарештований 15 березня 1938 р. як член к.-р. фашистської шкідницької організації (статті 54^{1} п «б», 54^{7} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 23 вересня 1939 р. позбавлений волі у ВТТ на 5 років. Помер 1943 р. в ув'язненні. Реабілітований 29 серпня 1967 р.

ДЮМІН Азарій Васильович народився 1882 р. у с. Олексіївка Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1930—1936 рр. член ВКП(б). Проживав у с. Олексіївка Олексіївського р-ну Харківської обл. Службовець районного комітету із заготівель. Заарештований 27 червня 1938 р. за антирад. діяльність (статті 54^{10}, 54^{11} КК УРСР) і Харківським облсудом 22 квітня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

ДЯГІЛЄВ Петро Семенович народився 1898 р. у с. Велика Бабка Вовчанського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Робітник Харківських тепломереж. Заарештований 9 вересня 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), справу закрито Харківською облпрокуратурою 8 січня 1938 р. (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДЯДЕНКО (Діденко) Михайло Іванович, див. *ДІДЕНКО (Дяденко) Михайло Іванович.*

ДЯДИЧКО (Дядечко) Дмитро Хомич народився 1900 р. на хут. Покровський Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Лозова Лозівського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Лозова Півд. залізниці. Заарештований 16 серпня 1937 р. як виходець з куркульської родини та за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 3 грудня1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 10 червня 1960 р.

ДЯДІЙ Іван Григорович народився 1898 р. у с. Тишенківка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тишенківка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. 17-го Партз'їзду. Заарештований 7 вересня 1937 р. як син куркуля, за службу в петлюрівській армії та к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 17 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 29 червня 1989 р.

ДЯДЧЕНКО Дмитро Юхимович народився 1885 р. у слоб. Мерефа Харківського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Завгосп поліклініки. Заарештований 20 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 8 грудня 1937 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 15 листопада 1955 р.

ДЯДЧЕНКО Яків Кузьмич народився 1879 р. на хут. Горби Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Робітник цегельного заводу. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 31 березня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 26 березня 1939 р. засуджений на 3 роки позбавлення волі в ЗМУ з обмеженням прав на 1 рік. Реабілітований 25 липня 1994 р.

ДЯДЧЕНКО Яків Кузьмич народився 1918 р. у слоб. Мерефа Харківського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Робітник склозаводу. Заарештований 29 квітня 1938 р. за шпигунство (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 14 серпня 1938 р. зі звільненням з-під варти.

ДЯДЮН Тимофій Борисович народився 1882 р. у с. Колодязне Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, неписьмен., позапарт. Проживав у с. Колодязне Дворічанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Нове життя». Заарештований 9 листопада 1937 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 1 лютого 1994 р.

ДЯКОВ Антон Іларіонович народився 1903 р. у с. Крутоярка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Крутоярка Петрівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Комінтерну. У 1929 р. розкуркулений. У 1930 р. позбавлений виборчих прав. У 1931 р. висланий на Урал, у жовтні 1932 р. втік. Заарештований 8 вересня 1937 р. за втечу з місця вислання, шкідницькі дії та к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 9 червня 1989 р.

ДЯКОВ Василь Андрійович народився 1903 р. у с. Олексіївка Корочанського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у м. Вовчанськ Вовчанського р-ну Харківської обл. Викладач фізкультури Вовчанського педагогічного технікуму. Заарештований 13 вересня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 29 вересня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Бурейтабі та Бамтабі. На 1957 р. проживав у м. Черкаси,

працював у Руськополянській артілі «1 Травня». Реабілітований 8 червня 1957 р.

ДЯКОВ Євдоким Микитович народився 1898 р. у с. Тернова Зміївського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Тернова Чугуївського р-ну Харківської обл. Продавець сільспоживтовариства. Заарештований 21 жовтня 1937 р. як член к.-р. розвідницької організації (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 5 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 16 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 19 листопада 1957 р.

ДЯКОВ Іван Омелянович народився 1894 р. на хут. Задонецький Зміївського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Чемужівка Зміївського р-ну Харківської обл. Робітник ст. Основа Півд. залізниці. У 1931 р. позбавлений виборчих прав. Заарештований 14 лютого 1938 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР), під час слідства обвинувачення перекваліфіковано на (статті 56^{21} ч. 1, 56^{30} п. «а» ч. 1 КК УРСР), 2 січня 1939 р. звільнений з-під варти на підписку про невиїзд. Справу закрито заступником прокурора Півд. залізниці 13 січня 1939 р. (статті 5, 197 ч. 2 КПК УРСР).

ДЯКОВ Петро Микитович народився 1905 р. у м. Золочів Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у сел. Золочів Золочівського р-ну Харківської обл. Телеграфіст ст. Основа Півд. залізниці. Заарештований 26 лютого 1938 р. за ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР і лінсудом Півд. залізниці 16 серпня 1938 р. засуджений до 6 років позбавлення волі у ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований 27 червня 1991 р.

ДЯКОВ Яків Іванович народився 1893 р. у м. Бєлгород Бєлгородського пов. Курської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт., до жовтня 1937 р. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Електромонтер міськелектромережі Харенерго. Заарештований 4 березня 1938 р. як член антирад. шкідницької організації в системі Харенерго (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Харківською прокуратурою 19 січня 1939 р. за статтями 54^{10}, 54^{11} КК УРСР (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР), за ст. 54^{7} КК УРСР (ст. 4 п. «д» КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДЯКОНОВ Антон Матвійович народився 1890 р. у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Петрівське Петрівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Донець». У 1933 р. розкуркулений. Заарештований 18 квітня 1938 р. як член к.-р. організації (ст. 54^{13} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 9 травня 1938 р. (статті 54^{8} через ст. 17, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 червня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 грудня 1958 р.

ДЯКОНОВ Василь Павлович народився 1875 р. у с. Піщанка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у м. Красноград Красноградського р-ну Харківської обл. Без певних занять. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 4 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію та участь у вбивстві червоноармійців під час Громадянської війни (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 серпня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 20 листопада 1989 р.

ДЯКОНОВ Григорій Федорович народився 1892 р. у с. Піщанка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав і працював у радгоспі «Комуніст» Балаклійського р-ну Харківської обл. У 1930 р. розкуркулений, позбавлений виборчих прав. Заарештований 3 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 17 серпня 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 27 серпня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 23 травня 1989 р.

ДЯКОНОВ Іван Павлович народився 1878 р. у с. Піщанка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Піщанка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Червоний партизан». Заарештований 3 жовтня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 жовтня 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 17 січня 1994 р.

ДЯКОНОВ Іван Федорович народився 1901 р. у с. Піщанка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Піщанка Красноградського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «3-й Інтернаціонал». У 1929 р. розкуркулений. Заарештований 8 грудня 1937 р. за к.-р. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 9 грудня 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував в Усольтабі в м. Солікамськ Пермської обл. Реабілітований 29 червня 1989 р.

ДЯКОНОВ Михайло Васильович народився 1894 р. у с. Піщанка Костянтиноградського пов. Полтавської губ. Росіянин, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Красноград Красноградського р-ну Харківської обл. Робітник Заготзерна. У 1923 р. за службу в Білій армії засуджений на 2 роки позбавлення волі, звільнений від відбуття покарання за амністією. У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 5 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію та участь у вбивстві червоноармійців під час Громадянської війни (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 25 серпня 1937 р. за к.-р. агітацію винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 5 вересня 1937 р. у Харкові. Реабілітований 20 листопада 1989 р.

ДЯКОНОВ Онисим Васильович народився 1871 р. у с. Петрівське Ізюмського пов. Харківської обл. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Березівка Харківського р-ну Харківської обл. Священнослужитель. Заарештований 29 липня 1938 р. за антирад. агітацію (статті 54^{10} ч. 2 КК УРСР), помер 1939 р. у Харківській в'язниці № 5. Справу закрито військовим трибуналом ХВО 20 березня 1940 р. через смерть підслідного. Реабілітований 10 лютого 1993 р.

ДЯКУНІВСЬКИЙ Михайло Кіндратович народився 1901 р. у с. Калюс Ушицького пов. Подільської губ. Українець, з кустарів, освіта середня, позапарт. Проживав у с. Лозова Старовірівського р-ну Харківської обл. Учитель НСШ. Заарештований 7 травня 1938 р. як член антирад. к.-р. організації (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 11 грудня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДЯЧЕНКО Андрій Олександрович народився 1895 р. у с. Пригоже Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Кегичівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Бухгалтер МТС. Заарештований 8 лютого 1938 р. за к.-р. діяльність, у минулому есер (статті 54^{6}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 11 квітня 1938 р. (статті 54^{7}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 22 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 27 лютого 1959 р.

ДЯЧЕНКО Дмитро Гнатович народився 1891 р. у с. Довжик Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у Харкові. Завідувач відділу Ленінського сантресту. Заарештований 4 березня 1938 р. за шпигунську діяльність (ст. 54^{6} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 28 жовтня 1938 р. винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 листопада 1938 р. у Харкові. Реабілітований 15 березня 1960 р.

ДЯЧЕНКО Євген Миколайович народився 1874 р. у міст. Порицьк Володимир-Волинського пов. Волинської губ. Українець, із службовців, освіта початкова, позапарт. Проживав у м. Хмільник Вінницької обл. Без певних занять. Заарештований 16 листопада 1937 р. за розвідувальну діяльність (ст. 54^{1} п. «а» КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 23 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 29 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 21 серпня 1989 р.

ДЯЧЕНКО Єфрем Федорович народився 1883 р. у с. Графське Вовчанського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на хут. Максимівка Вовчанського р-ну Харківської обл. Член колгоспу ім. Молотова. У 1931 р. майно конфісковане. У 1932 р. під слідством ОДПУ. Заарештований 27 лютого 1938 р. як член антирад. есерівської терористичної організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 23 березня 1938 р. (статті 54^{2}, 54^{7}, 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 4 квітня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 26 серпня 1960 р.

ДЯЧЕНКО Іван Іванович народився 1898 р. у с. Надеждівка Ізюмського пов. Харківської губ. Українець, з робітників, освіта початкова, у 1919—1937 рр. член ВКП(б). Проживав у м. Ізюм Ізюмського р-ну Харківської обл. Інструктор з заготівель маслозаводу. У 1919 р. під арештом за службу в гетьманській армії. Заарештований 2 листопада 1937 р. за шпигунство на користь польської розвідки та шкідництво (статті 54^{6}, 54^{9} КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 23 листопада 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 30 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 21 лютого 1959 р.

ДЯЧЕНКО Іван Лукич народився 1889 р. у м. Новгородка Олександрійського пов. Херсонської губ. Українець, із селян, освіта середня, позапарт. Проживав у Харкові. Викладач на курсах при тютюновій фабриці. У 1933—1934 рр. під слідством органів ДПУ як член к.-р. організації. Заарештований 29 березня 1938 р. як член к.-р. організації «Весна» (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу закрито Харківським міськвідділом НКВС 25 червня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР).

ДЯЧЕНКО Карпо Павлович народився 1895 р. у с. Мериносівка Куп'янського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Будьонківка Вільхуватського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Великий початок». У 1930 р. розкуркулений. Заарештований 20 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і комісією НКВС СРСР та прокурора СРСР 27 жовтня 1937 р. (наказ НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 23 листопада 1937 р. у Харкові. Реабілітований 12 травня 1989 р.

ДЯЧЕНКО Максим Андрійович народився 1887 р. у с. Федорівка Богодухівського пов. Харківської губ. Українець, із селян, письмен., позапарт. Проживав у с. Федорівка Богодухівського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Ударник». Заарештований 6 березня 1938 р. за антирад. діяльність (ст. 54^{10} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Харківській обл. 1 квітня 1938 р. (статті 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР) винесено ухвалу про розстріл. Розстріляний 13 травня 1938 р. у Харкові. Реабілітований 16 серпня 1957 р.

ДЯЧЕНКО Марія Іванівна народилася 1898 р. у Санкт-Петербурзі. Росіянка, з робітників, освіта початкова, позапарт. Проживала в Харкові. Модистка універмагу № 1. Заарештована 28 жовтня 1937 р. як дружина засудженого і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 27 грудня 1937 р. як член родини зрадника батьківщини позбавлена волі у ВТТ на 8 років. Термін покарання відбувала в Картабі. Померла 1949 р. у Харкові. Реабілітована 18 жовтня 1957 р.

ДЯЧЕНКО Михайло Гнатович народився 1895 р. у с. Довжик Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Довжик Золочівського р-ну Харківської обл. Робітник харківської кондитерської фабрики «Жовтень». Заарештований 3 травня 1938 р. як член антирад. української націоналістичної організації та за к.-р. агітацію (статті 54^{2}, 54^{10} ч. 1, 54^{11} КК УРСР), справу за статтями 54^{2}, 54^{11} КК УРСР припинено УДБ УНКВС по Харківській обл. у серпні 1939 р. і спрямовано прокурору для направлення по підсудності за ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР. Справу закрито УДБ УНКВС по Харківській обл. 23 вересня 1939 р. (ст. 197 ч. 2 КПК УРСР) зі звільненням з-під варти.

ДЯЧЕНКО Петро Якович народився 1901 р. у с. Надеждине Павлоградського пов. Катеринославської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав на ст. Святогорська Північно-Донецької залізниці у Краснолиманському районі Сталінської обл. Начальник ст. Святогорська. Заарештований 15 листопада 1937 р. як член к.-р. шкідницької організації (статті 54^{9}, 54^{11} КК УРСР) і особливою трійкою УНКВС по Сталінській обл. 29 листопада 1937 р. винесено ухвалу про розстріл. Дата розстрілу невідома. Реабілітований 27 квітня 1957 р.

ДЯЧЕНКО Сергій Іванович народився 1883 р. у с. Буди Харківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт., у 1905—1935 рр. член ВКП(б). Проживав у Харкові. Комендант гуртожитку ХАІ. Заарештований 19 квітня 1938 р. як член антирад. боротьбистської організації (статті 54^{8}, 54^{11} КК УРСР) і ухвалою особливої наради при НКВС СРСР від 5 жовтня 1939 р. за участь в антирад. організації висланий на 5 років до Казахстану. Реабілітований 20 серпня 1965 р.

ДЯЧЕНКО Юрій Пилипович народився 1893 р. у с. Нижній Куркулак Бердянського пов. Таврійської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Гусарівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Робітник цегельного заводу промартілі «Надробуд». У 1931 р. розкуркулений. Заарештований 6 листопада 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 27 листопада 1937 р. (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Реабілітований 26 червня 1989 р.

ДЯЧЕНКО Яків Дмитрович народився 1889 р. на хут. Ландишеве Валківського пов. Харківської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Оленівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Ветеринарний фельдшер Оленівського відділення Ананьївського бурякорадгоспу. У 1933 р. майно конфісковане. Заарештований 13 жовтня 1937 р. за к.-р. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і ухвалою особливої трійки УНКВС по Харківській обл. від 18 листопада 1937 р. позбавлений волі у ВТТ на 10 років. Термін покарання відбував у Східтабі в м. Комсомольськ-на-Амурі Хабаровського краю. Реабілітований 26 червня 1989 р.

ДЯЧУК Гнат Іванович народився 1876 р. у с. Білка Радомишльського пов. Київської губ. Українець, із селян, освіта початкова, позапарт. Проживав у с. Рижове Барвінківського р-ну Харківської обл. Член колгоспу «Жовтнева революція». Заарештований 8 березня 1938 р. за антирад. агітацію (ст. 54^{10} ч. 1 КК УРСР) і Харківським облсудом 27 травня 1939 р. виправданий за недоведеності складу злочину.

Додатки

ЗМІНИ В АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕРИТОРІАЛЬНОМУ ПОДІЛІ ХАРКІВЩИНИ В 1937—1938 РОКАХ

Після відтворення у квітні 1937 року Харківського району, Харківська область складалася з 85 районів, а саме:

Балаклійський
Барвінківський
Білопільський
Близнюківський
Богодухівський
Борівський
Валківський
Великобагачанський
Великобурлуцький
Великокринківський
Великописарівський
Венеславівський (Петрівсько-Роменський)
Вільхуватський
Вовчанський
Гадяцький
Глобинський
Градизький
Гребінківський
Грунський
Дворічанський
Диканський
Драбівський
Зачепилівський
Згурівський
Зіньківський
Зміївський
Золочівський
Ізюмський
Карлівський
Кегичівський
Кишеньківський
Кобеляцький
Ковалівський
Козельщинський
Коломацький
Комишнянський
Красноградський
Краснокутський
Краснопільський
Куп'янський
Лазірківський
Лебединський
Липецький
Липоводолинський
Лозівський
Лохвицький
Лубенський
Машівський
Миргородський
Миропільський
Нехворощанський
Нововодолазький
Новогеоргіївський
Новосанжарський
Оболонський
Олексіївський
Онуфріївський
Опішнянський
Оржицький
Охтирський
Петрівський
Печенізький
Пирятинський
Покровсько-Багачанський
Решетилівський
Савинський
Сахновщинський
Семенівський
Сенчанський
Синівський
Старовірівський
Старосалтівський
Сумський
Тростянецький
Улянівський
Харківський
Хорольський
Хотінський
Чорнухинський
Чугуївський
Чутівський
Шевченківський
Шишацький
Штепівський
Яготинський

За постановою ЦВК СРСР від 22 вересня 1937 року була створена Полтавська область у складі 45 районів та двох міст, Полтави і Кременчука. Від Харківської до новоствореної області були передані райони: Великобагачанський, Великокринківський, Гадяцький, Глобинський, Градизький, Гребінківський, Диканський, Драбівський, Згурівський, Зіньківський, Карлівський, Кишеньківський, Кобеляцький, Ковалівський, Козельщинський, Комишнянський, Лазірківський, Липоводолинський, Лохвицький, Лубенський, Машівський, Миргородський, Нехворощанський, Новогеоргіївський, Новосанжарський, Оболонський, Онуфріївський, Опішнянський, Оржицький, Петрівсько-Роменський, Пирятинський, Покровсько-Багачанський, Решетилівський, Семенівський, Сенчанський, Синівський, Хорольський, Чорнухинський, Чутівський, Шишацький, Яготинський.

Згідно з Указом Президії Верховної Ради СРСР від 10 січня 1939 року була створена Сумська область, до складу якої відійшли райони Харківської області: Білопільський, Великописарівський, Грунський, Краснопільський, Лебединський, Миропільський, Охтирський, Сумський, Тростянецький, Улянівський, Хотінський, Штепівський.

Таким чином, на 1939 рік Харківська область складалася з 33 районів:

Балаклійський
Барвінківський
Близнюківський
Богодухівський
Борівський
Валківський
Великобурлуцький
Вільхуватський
Вовчанський
Дворічанський
Дергачівський
Зачепилівський
Зміївський
Золочівський
Ізюмський
Кегичівський
Коломацький
Красноградський
Краснокутський
Куп'янський
Липецький
Лозівський
Нововодолазький
Олексіївський
Петрівський
Печенізький
Савинський
Сахновщинський
Старовірівський
Старосалтівський
Харківський
Чугуївський
Шевченківський

Список скорочень

Авт. — автор
Алтайтаб — Алтайський виправно-трудовий табір
Амуртаб, Амурзалізничтаб — Амурський залізничний виправно-трудовий табір
антирад. — антирадянський
АРСР — Автономна Радянська Соціалістична Республіка
арт. — артилерійський
АТС — автоматична телефонна станція
Бамтаб — Байкало-Амурський виправно-трудовий табір
ББК — Біломоро-Балтійський комбінат
Білбалттаб — Біломоро-Балтійський виправно-трудовий табір
Бунд — «Спілка» (єврейська партія соціал-демократичного напрямку)
Бурейтаб, Буртаб — Буреїнський виправно-трудовий табір
ВАПЛІТЕ — Всеукраїнська академія пролетарської літератури (письменницька спілка)
ВДТВ — відділення дорожньо-транспортного відділу
ВКП(б) — Всесоюзна Комуністична партія (більшовиків)
ВЛКСМ — Всесоюзна Ленінська Комуністична Спілка Молоді
ВМП — вища міра покарання
ВМУ — відділ місць ув'язнень
Волготаб — Волзький залізничний виправно-трудовий табір
Воркуттаб — Воркутинський виправно-трудовий табір
ВРП — відділ робітничого постачання
ВТК — виправно-трудова колонія
ВУАН — Всеукраїнська академія наук
ВУГЛЕХІМ — Український науково-дослідний вуглехімічний інститут
ВУХСГІ — Всеукраїнський хімізації сільського господарства інститут
ВУЦВК — Всеукраїнський центральний виконавчий комітет
в/ч — військова частина
В'яттаб — В'ятський виправно-трудовий табір
Горшортаб — Горношорський виправно-трудовий табір
губ. — губернія
Дальбуд — державний трест по дорожньому та промисловому будівництву у районі Верхньої Колими
Дальтаб — Далекосхідний виправно-трудовий табір
ДАРДЗ — Державний артилерійський ремонтно-дослідний завод
ДВУ — державне видавництво України
ДЕС — Державна електростанція
Діпрококс — Державний інститут з проектування коксових заводів
Діпромаш — Державний інститут з проектування машинобудівних заводів
Дмиттаб, Дмитровтаб — Дмитровський виправно-трудовий табір
ДПУ — Державне політичне управління
ДТВ — дорожньо-транспортний відділ
ДРЕС — Державна районна електростанція
Екіхіммаш — Експериментальний інститут хімічного машинобудування
Есхар — Електростанція Харківського району
ЄВОСМ — Єдина всеросійська організація сіоністської молоді
ЗМУ — загальні місця ув'язнення
ЗПК — заводський партійний комітет
Івдельтаб — Івдельский виправно-трудовий табір
ІЗОС — Ізюмський завод оптичного скла
ім. — імені
Індубуд — Всеукраїнський трест будівельної індустрії
Інтатаб, Інттаб — Інтинський виправно-трудовий табір
ІПРЗ — Ізюмський паровозоремонтний завод
к.-р. — контрреволюційний
кав. — кавалерійський
Каргопольтаб — Каргопольський виправно-трудовий табір
Картаб — Карагандинський виправно-трудовий табір
КВО — Київський військовий округ
КІМ — Комуністичний інтернаціонал молоді
КК — кримінальний кодекс
Крастаб — Красноярський виправно-трудовий табір
КОГИз (рос.) — Книготоргове об'єднання державних видавництв (Книготорговое объединение государственных издательств)
кол. — колонія
Комінтерн — Комуністичний Інтернаціонал
Котластаб — Котласький виправно-трудовий табір
КП(б)У — Комуністична партія (більшовиків) України
Кулойтаб — Кулойський виправно-трудовий табір
лікпом — помічник лікаря
лінсуд — лінійний суд
ЛКСМУ — Ленінська Комуністична Спілка Молоді України
Локчимтаб — Локчимський виправно-трудовий табір

м. — місто
МДБ — Міністерство державної безпеки
мех. — механізований
міст. — містечко
міськхарчоторг — міський харчовий торг
МОПР — Міжнародна організація допомоги борцям революції (*рос.* — Международная организация помощи борцам революции)
МТМ — машинно-тракторна майстерня
МТС — машинно-тракторна станція
нач. — начальник
НДІ — науково-дослідний інститут
НКВС — Народний комісаріат внутрішніх справ
неписьмен. — неписьменний
НКОП — Народний комісаріат оборонної промисловості
НКШС — Народний комісаріат шляхів сполучення
Норільтаб — Норільський виправно-трудовий табір
НСШ — неповна середня школа
обл. — область
ОДПУ — Об'єднане державне політичне управління
Озертаб — Озерний виправно-трудовий табір
ОЗЕТ (рос.) — Товариство з землеустрою єврейських трудящих
окр. — округ
Онегтаб — Онезький виправно-трудовий табір
ОТП — окремий табірний пункт
ОУН — Організація українських націоналістів
ПВРЗ — Панютинський вагоноремонтний завод
Печортаб, Печтаб — Печорський виправно-трудовий табір
письмен. — письменний
Південтаб — Південний виправно-трудовий табір
Північзалізничтаб — Північний залізничний виправно-трудовий табір
Північпечортаб — Північно-Печорський виправно-трудовий табір
Північсхідтаб — Північно-Східний виправно-трудовий табір
Північтаб — Північний виправно-трудовий табір
Північуралтаб — Північно-Уральський виправно-трудовий табір
Пінюгтаб — Пінюзький виправно-трудовий табір
позапарт. — позапартійний
ПОВ — Польська організація військова
пов. — повіт
ПОЮР) — Споживчі товариства Півдня Росії (рос. — Потребительские общества Юга России)
ППО — протиповітряна оборона
ППХО — протиповітряна та протихімічна оборона
ПСР — партія соціалістів-революціонерів
рад. — радянський
РВ НКВС — районний відділ НКВС
Рибтаб — Рибінський виправно-трудовий табір
РКП(б) — Російська Комуністична партія (більшовиків)
р-н — район
РНК — Рада народних комісарів
робітфак — робітничий факультет
робкооп — робітнича кооперація
РОВС — Російський загальновійськовий союз (*рос.* — Российский общевоинский союз)
рр. — роки
РРФСР — Російська Радянська Федеративна Соціалістична Республіка (з грудня 1936 року)
РСДРП — Російська соціал-демократична робітнича партія
РСДРП(б) — Російська соціал-демократична робітнича партія (більшовиків)
РСДРП(м) — Російська соціал-демократична робітнича партія (меншовиків)
РСМ — Робітничо-Селянська міліція
РСЧА — Робітничо-Селянська Червона армія
с. — село
Самартаб — Самарський виправно-трудовий табір
СВУ — Спілка визволення України
с.-г. — сільськогосподарський
Сегежтаб — Сегезький виправно-трудовий табір
сел. — селище
Сибтаб — Сибірський виправно-трудовий табір
слоб. — слобода
СЛОН — Соловецькі табори особливого призначення (*рос.* — Соловецкие лагеря особого назначения)
Сороктаб — Сорокський виправно-трудовий табір
СПВ — секретно-політичний відділ
спецколегія — спеціальна колегія
спецсправа — спеціальна справа
СРСР — Союз Радянських Соціалістичних Республік
СТП — Сіоністська трудова партія
ст. 54^{10} *(та ін.)* — стаття 54^{10} (та ін.)
ст. 54^{10} *ч. 1 (та ін.)* — стаття 54^{10} частина 1 (та ін.)
ст. Куп'янськ-Вузл. — станція Куп'янськ-Вузловий
ст. Харків-Пас. — станція Харків-Пасажирський
ст. Харків-Сорт. — станція Харків-Сортувальний
ст. Харків-Тов. — станція Харків-Товарний
стан. — станиця
стріл. — стрілецький
Східтаб — Східний виправно-трудовий табір
СШ — середня школа
т., тов. — товариш
Тайшеттаб — Тайшетський виправно-трудовий табір
Темтаб — Темниковський виправно-трудовий табір
ТЕЦ — теплоелектроцентраль
Томасинтаб — Томсько-Асинський виправно-трудовий табір

Тсоавіахім — Товариство сприяння обороні, авіаційному та хімічному будівництву (з 1951 р. ДТСААФ СРСР)
УВО — Українська військова організація (сфальшована організація)
УГА — Українська галицька армія
УДБ — управління державної безпеки
УКІЖ — Український комуністичний інститут журналістики
УКП — Українська комуністична партія
УНДІ — Український науково-дослідний інститут
УНКВС — управління Народного комісаріату внутрішніх справ
УНР — Українська Народна Республіка
УНЦ — Український національний центр (сфальшована організація)
Упоряд. — Упорядник
УПСР — Українська партія соціалістів-революціонерів
УРСМ — Управління робітничо-селянської міліції
УРСР — Українська Радянська Соціалістична Республіка (з січня 1937 року)
УСРР — Українська Соціалістична Радянська Республіка (до січня 1937 року)
УСДРП — Українська соціал-демократична робітнича партія
Усольтаб — Усольський виправно-трудовий табір
Устьвимтаб — Устьвимський виправно-трудовий табір
Ухтіжемтаб — Ухто-Іжемський виправно-трудовий табір
Ухтпечтаб — Ухтинсько-Печорський виправно-трудовий табір
УФТІ — Український фізико-технічний інститут
ФЗУ — фабрично-заводське училище
ХАДІ— Харківський автодорожній інститут
ХАІ — Харківський авіаційний інститут
Хартранс — Харківський транспорт
харчоторг — харчовий торг
Хаторг — Харківський міський харчовий торг
ХВО — Харківський військовий округ
ХВРЗ — Харківський вагоноремонтний завод
ХВУ — Харківське військове училище
ХДУ — Харківський державний університет
ХЕМЗ — Харківський електромеханічний завод
ХЕТЗ — Харківський електротехнічний завод
ХЕТІ — Харківський електротехнічний інститут
ХІІТ — Харківський інститут інженерів транспорту
ХІМЕСГ — Харківський інститут механізації сільського господарства
ХДНБ — Харківська державна наукова бібліотека
ХОВ ДПУ — Харківський обласний відділ ДПУ
ХОУ НКВС — Харківське обласне управління НКВС
ХПЗ — Харківський паровозобудівний завод
ХПРЗ — Харківський паровозоремонтний завод
ХТГЗ — Харківський турбогенераторний завод
ХТЗ — Харківський тракторний завод
хут. — хутір
ЦК — Центральний Комітет
ЦПФ — Цивільний повітряний флот
ЦСП — Сіоністська соціалістична партія
ШУКТС — школа удосконалення командно-технічного складу

Іменний покажчик

«Великий терор» на Харківщині

Таємниця втраченого архіву

Життя його — театр

Судова лава замість спортивного п’єдесталу

Сила слова

Зміст

Наукове видання

РОВЧАК Людмила Борисівна
ШУЙСЬКИЙ Ігор Володимирович
ЗОЛОТАРЬОВ Вадим Анатолійович
БАЖАН Олег Григорович
БЕРТЕЛСЕН Ольга Робертівна
ГАЛОНСЬКА Оксана Ігорівна
ГРОТ Юрій Іванович
МІЛЮТІНА Ольга Олегівна
ОСІКОВСЬКА Валентина Омелянівна
СКОРОХОДОВА Світлана Едуардівна

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ. ХАРКІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Книга третя

Частина 1

Редактор *Олена Трефілова*
Художній редактор *Яків Ярешко*
Технічний редактор *Андрій Похила*
Коректор *Зінаїда Рикова*

Формат 70×100/16.
Ум.-друк. арк. 54,6. Обл.-вид. арк. 74,22.
Наклад 1000 пр. Вид. № 15-03.

Харківське комунальне видавництво «Оригінал».
61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 6-й під'їзд, 6-й поверх.
Тел.: (057) 705-50-04. E-mail: original_kharkiv@ukr.net
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи серії ДК № 4071 від 20.05.2011.

Віддруковано з готового оригінал-макета в ТОВ «Тім Пабліш Груп».
61135, м. Харків, просп. Гагаріна, 129.
Свідоцтво про державну реєстрацію № 4235 від 20.12.2011.